ပေတဝတ္ထု-အဌကထာနိဿယ

နဝမောတ္တမသုတ္တံ ဝဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ။

ပဏာမဂုဠကဂန္ဓိဝေဒနာ

ဤအဟံ တပညတ္တော သည်၊ မဟာကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော သနားခြင်းရှိတော်မူထသော၊ ဥယျာသာဂရပါရဂုံ၊ သိအပ်သောတရားတည်း ဟူသော သမုဒ္ဒရာ၏ကမ်းတိတိကိုရောက်တော်မူပြီးထသော၊ နိဝုတ ဝန်ခြေမရှိစိတ္တ နယားဒေသနံ၊ သိမ်မွေ့နက်နဲ ဆန်းကြယ်သော နည်းတို့ကို ဟောတတ်သော ဉာဏ်ရှိတော် မူထသော၊ နာထံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဝန္ဒေဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ၊

ယခုနောင်ခေတ်၊ အကြင်လေးပါးသော တရားဖြင့်၊ သတ္တဝါ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နာ။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာခုနစ်ပါး၊ စရဏတဆယ်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ လောကတော၊ ခန္ဓာအစဉ်ရှိသော လောကမှ နိယျန်၊ ထွက်မြောက်ကုန်၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဟူဧ၀ံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဟူ၀ေဒအပ်တော်မူထသော၊ တံခွေ့ပ်လို့ ဆယ်ပါးသော တရားတော်ကို၊ အဟံ၊ တပညတ္တော သည်၊ ဝန္ဒေဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ၊

ယောအရိယသံဃော၊ အကြင်ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပေါင်းသည်၊ သီလဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သီလအစဉ်ရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ မဂ္ဂဖလေသု၊ လေးပါးသောမဂ် လေးပါးသောဖိုလ်တို့၌၊ ဌိတောဝ၊ တည်တော်မူ၏၊ အနုတ္တရံ၊ အာဝုဗဂ်ရှိလွန်ကဲသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ။ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ဖိုက်ပျိုးရာ လယ်တာမြေ ကောင်းသဘွယ်လည်းဖြစ်တော်မူ၏၊ တံအရိယသံဃံ၊ ထိုရှစ်ယောက်သောအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အပေါင်းကို၊ အဟံ၊ တပညတ္တော သည်၊ ဝန္ဒေဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ၊

ဣတိဝေါယထာဝုတ္တာ နယေန၊အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း ဖြင့်၊ ရဟန္တာယော၊ရတနာသုံးပါး၊အပေါင်းခို၊ ဝန္ဒနာဇနိတံ၊အာရုံပြုသော အား၊ဖြင့်ဂိုဏ်းခြင်း ကိရိယာပထာဝ စေတနာသည် ဖြစ်စေအပ်၊သား၊ယံ ပုညံ·အကြင် ကောင်းမှုသည်၊ ဒေတိ·ဂိုဏ်း၊ ကာသ ပုညသ၊ ထိုရဟန္တာ သုံးပါးတို့၏အပေါင်းခို အာရုံပြုသောအား၊ဖြင့် ဂိုဏ်းခြင်း ကိရိယာပထာဝ စေတနာသည်ဖြစ်စေအပ်သော ကောင်းမှု၏၊တေဇသာ၊တေဇေန၊အစွမ်း ဖြင့်၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးရုံသော၊ဘုံယပ်ပွင်း၊ကိုယ်ပသန္တာခို၊ဟုတန္တိ၊ရာယော ဟျောက်ပယ် အပ်ပြီ·သော အန္တရယ်ဂိုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ၊တေဟိ တေဟိသတ္တေဟိ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ပုရိမဇာတိသု၊ရှေးရှေးသော ဘုံယဉ်၏အဖြစ်ဘို၊ ပေတာသာ၊ဝါ၊ဘံ၊ ပြိတ္တာ၏အဖြစ်ကို ဆောင်တတ် သော၊ယံယံ·ကမ္မံ·အကြင်အကြင်မကောင်းမှုကံ·ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်၏၊တံတံ ကမ္မံ၊ထိုထို မကောင်းမှုကံကို၊ ဖလဘောဒတောဝ။ အကျိုးပေးသောအ၊ပြား အား၊ဖြင့်၊ ၊ပဋိသန္ဓေယန္တိ၊ ပြတတ်သော၊ ဝိသေသတော၊အထူးအား ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာဘုရား၊တို့၏၊ သံဝေဂဇနနီ၊ထိတ်လန့်ခြင်းကဲ့ ဖြစ်စေ တတ်သော၊ ကမ္မဖလ ပဋိဘာဂကာရိနီ၊ မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးကို မျက် မှောက်ထင်ထင် အမြင်အသိကဲ့ ပြုတတ်သော၊ ယာဒေသနာ အကြင်ဒေ သနာတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်း၊ ၊နာမေန၊ အမည်အား၊ဖြင့်၊ ပေတဝတ္ထု။ ကား၊ပေတဝတ္ထုဟူ၍၊ သုဝဏ္ဏပ္ပဘာ၊ကား၊ ကောင်းစွာ ပိုင်းခြား၊အပ် သောဝတ္ထု၏ကား၊ ယံ၊အကြင်ပေတ ဝတ္ထု၊ကို၊ ခုဒ္ဒကနိကာယဿိ၊ ခုဒ္ဒက နိကာယ်၌၊မဟောသယော၊ အရှင်မဟာကဿပအစရှိ၊သော ရဟန္တာတို့ သည်၊သံဂါယိ·သု၊သင်္ဂါယနာတင်ကြကုန်ပြီ၊ ၊တဿာ၊ထိုဒေသနာ ၏ ပေါရာဏဋ္ဌကထာနယံ။ အဋ္ဌကထာဟောင်းခို့လာသောနည်း ကို၊သမ္ဘာ ကောင်းစွာ၊ အာလမ္ဗိတ္ဝာ၊အခြေပြု၍၊ တဿတ္ထ၊ ထိုထိုဝတ္ထုတို့၏။ နဒါ နာနံ၊နဒါနုံ၊တို့ကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ယင်စွာပြသကား၊ဝိသေသတော၊အထူး ၊အား၊ဖြင့်၊ ၊သုဝိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်အကျူး အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်ထသော၊ အသံကိန္တိ·ရောနှောခြင်းလည်းမရှိသော၊ နိပုဏတ္ထ၊ဝိနိစ္ဆယံ၊သိပ်မွေ့ နူးညံ့သောအနက် အဆုံးအဖြတ်သည်းရှိထ၊သော၊ မဟာဝိဟာရ၊ဝါသိနံ၊ မဟာဝိဟာရ၊ကျောင် ဦးနေကုန်သောမထေရ်ဖြတ်တို့၏၊သမယံ၊အယူကို၊ အဝိလောမယံ·မဆန့်ကျင်ထ၊သော၊ ၊သုတံ၊အနက်သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံခြင်း ကြောင့်တင့်တယ်ထ၊သော၊အတ္ထသံ·ဝဏ္ဏနံ·အနက်အဋ္ဌကထာကို၊ယ၊ထာ ဗလံ၊အစွမ်းသတ္တိ ရှိသည်အား၊လျှဝဲစွာ၊ ကရိ၊သာမိ၊ပြုပေအုံ၊ သဏ္ဌာန်း၊

ရှိသေစွာ၊ ဘာသတော၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ မေဝါ၏။ တံုးထိုအနက်အဋ္ဌ ကထာကို၊ သာဓေပေါ်သူတော်ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ တုမ္မေသင်တို့သည် နိသာမယထ၊ နာကြားကုန်လော၊ ဤတို့ဤသည်လျှင် ရုတနဂ္ဂယပဏာမ စသည်ကို ဆိုရာစကားမှုပင်ပြီးသတ်တည်း။

ဂန္ဓာရမ္ဘကထာ

တည်ထောင်ထုဂါထာသုံး ထိုဂါထာတို့၌၊ ပေတဝတ္ထုတို၊ ပေတဝတ္ထု ဟူသည်ကား၊ သေမြို့ပုတ္တပါဒိကသား၊ သူဌေးသား အစရှိသော၊ တသတ သသတ္တသား၊ ထိုထိုသတ္တဝါ၏၊ ပေတဘာဝဟောတုဘူတံ ပြိုကွဲခြင်း ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြင်သော၊ ကမ္မံကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသပန၊ ထိုကံ ကိုကား၊ ပဏာသနဝါသန၊ ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ခေတ္တူပမာ အရဟန္တာတိအာဒိကောခေတ္တူပမာအဟေတု ဤသို့အစရှိသော၊ ပရိယတ္တိမ္မော ပရိယတ်တရားကို၊ ဣ၊ ဤအရှင်၌၊ ပေတဝတ္ထု၊ ပေတဝတ္ထုဟူ၏။ အဓိပ္ပတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တသ၊ ထို ပရိယတ္တိမ္မ၏၊ ဣဒံ ပေတဝတ္ထု၊ ဤပေတဝတ္ထုဒေသနာကို၊ ကေန၊ အဘယ် သူသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း ကဏ္ဍ၊ အဘယ် အရပ်၌၊ ဘာသိ တံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်လည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း၊ ဤတို့အ ယဉ်၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။

ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ရုစ္ဆတော၊ ဆိုခြင်းငှဲ့၊ ကိုယ်အကျယ် ကိုဆိုပြီ.ဆုံ၊ ဤပေတဝတ္ထု၊ ဤပေတဝတ္ထုသည်၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ ဝတ္ထုသနစ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗာဝ သေနစ၊ မေးသောအစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုဝိဓေန၊ နှစ်ပါးသောအပြားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထု၊ သည်၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ ဝတ္ထုသနစ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ တံ ထို ဝတ္ထုကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏ အပ် ၏၊ ဣတိ၊ ဤမှတပါး၊ သော ဝတ္ထုကို၊ နာရဒဗြဟ္မဏောဒိဟိ၊ နာရဒမဟာလက် အစရှိသည်တို့သည်၊ ပုဋ္ဌိ ကံ၊ မေးအပ်သည်ကို၊ တေဟိ၊ တေဟိ၊ ပေတေ ဟိ၊ ထိုထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ သတ္ထာပန၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊ သည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နာရဒဗြဟ္မဏောဒိဟိ၊ နာရဒမဟာလက်

အစရှိကုန်သော မထေရ်တို့သည်၊ တဖွဲ့တဖွဲ့ဝုန္ဓာပိသာဒ္ဓနေ၊ ထိုထို အမေးအဖြေကို၊ အာရောစိတေ၊ ကြားလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ တံတံ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ ထိုထိုပရိကြောင်း၏ ဖြစ်ရင်းကို၊ ကတ္တား၊ ပြု၍၊ သမ္ဘဏ္ဍပရိသာ ယာ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ သင့်ဖို့၊ အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ တော်ပေတဝတ္ထု၊ ဤပေတဝတ္ထုကို၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတာ မေ ဝနာမ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် မည်သည်သာလျှင်၊ ဟုတ်၊ ဖြစ်၏။ ဟိ သင်္ခေ့ဗျာဒီ၏၊ ပဝတ္တဝဂ္ဂဝရဝမ္မစကြေး၊ လည်စေတော်မူအပ်သော မြတ်သော ဝမ္မစကြာ၏ တော်မူသော၊ သဒ္ဓေ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထတတ္ထရာဇဝဟာဒီသ၊ ထိုထိုရာဇကြီးဟာ အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဟရေ၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ တာယတာယ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ၊ ထိုထိုသို့ သောအကြောင်းဖြစ်ခြင်း၌၊ ဝုဏ္ဏာပိသာဒ္ဓနဝသေန၊ အမေးအားဖြင့်၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊ သတ္ထာနံ၊ သတ္ထဝါတို့၏၊ ကမ္ဘလံ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခကတောယာ၊ မုဏ်းမှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ တံတံ၊ ထိုထိုဝတ္ထုကို၊ ပေတဝတ္ထုဒေသနာ ယား ပေတဝတ္ထုဒေသနာ၌၊ အာရုဠ္ဠံ၊ တင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝ ခေးဒိုး စွာ ဤပေတဝတ္ထု၌၊ ကေနဘာသိတန္တိ အာဒိနံ၊ ကေနဘာသိတံ ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ ပဒါနံ၊ ပုဒ်ကို၏၊ သာဓေ၊ ရေးတော်ဆက်ဆံသောအား ဖြင့်၊ ဝိသဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း။ အသာဓေ၊ ရေးတော်ပုန်၊ မဆက်ဆံသော အားဖြင့်ကား၊ တာသတာသ ဝတ္ထုသ၊ ထိုထိုဝတ္ထု၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယံ ဝေ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဟု ဟု ဟု ဟု ။

ဟံပနေတံတံပနပေတဝတ္ထု၊ ထိုပေတဝတ္ထု သည်ကား ဝိနယ ဝိဒူကံ၊ ဝိနည်းဝိဒူဂတ်လည်းကောင်း၊ သုတ္တန္တဝိဒူကံ၊ သုတ္တန္တဝိဒူဂတ် လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာဝိဒူကံ၊ အဘိဓမ္မာဝိဒူဂတ်လည်းကောင်း ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိသဝိဒူ ကောသ၊ သုံးပါးသော ဝိဒူဂတ်တို့တွင်၊ သုတ္တန္တဝိဒူဂ ဧ ရိ ယာ ပန်း၊ သုဘုန်ဝိဒူဂတ်၌ အကျိုးဝင်၏၊ ဒီဃနိကာယော၊ ဒီဃနိကာယ် လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယော၊ မဇ္ဈိမနိကာယ် လည်းကောင်း၊ သံယုတ္တ နိကာယော၊ သံယုတ္တနိကာယ်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော၊ အင်္ဂုတ္တ ရနိကာယ်လည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကနိကာယော၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ ပဉ္စသုနိကာယသ၊ ငါးပါးသောနိကာယ်တို့တွင်၊ ခုဒ္ဒကနိကာ ယပရိယာပန်း၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်၌အကျိုးဝင်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်လည်းကောင်း၊ ဂေယျံ၊ ဂေယျ လည်းကောင်း၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဝေယျာကရဏ လည်း

ကောင်း၊ ဂါထာ၊ဂါထာလည်းကောင်း၊ ဥဒါန်၊ဥဒါန်းလည်းကောင်း၊ဇာတိ ဝတ္ထုကံ၊ဇာတိဝတ်လည်းကောင်း၊ ဓာတုကံ၊ဓာတ်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘုတ ဓမ္မံ၊အဗ္ဘုတဓမ္မလည်းကောင်း၊ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လလည်းကောင်း၊ဇာတိ၊ ဤသို့၊နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေါ်သု၊အင်္ဂါတို့တွင်၊ ဂါထာသင်္ဂဟံ၊ ဂါထာဖြင့်ရေတွက်အပ်၏၊ ။

ပြာဟွကာ၊ဂေါပဂ အာမည်ရှိသောဝုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒွါသိတိ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်သာ ဓမ္မကွန်ရှာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတောဝ၊ဖြတ် စွာဘုရား၊အထံတော်မှ၊ ဂဏ္ဍီ ဥဂ္ဂဏ္ဍီ၊ သင်ကြားပြီး၊ ဒွေသဟဿာနိ၊ နှစ် ထောင်သောဓမ္မကွန်ရှာတို့ကို၊ ဘိက္ခုတောဝ အရှင်သား ရိုဝုဏ္ဏရား၊ ဒေရိသော ရဟန်းတို့ထံမှ၊ ဂဏ္ဍီ ဥဂ္ဂဏ္ဍီ၊ သင်ကြားပြီး ဣတိ၊ဤသို့၊ ယေဏ မေဗ္ဗော၊ အာကြင်တရား၊တို့သည်၊ စတုရာသီ၊ဓိဓမ္မကွန်ရှာနှင့်၊ရှစ်သောင်းလေးထောင် သောဓမ္မကွန်ရှာ တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဇာ၊ဓမ္ဗော၊ထိုတရား၊ တို့သည်၊မမ၊ငါ၏၊ ဓိပ္ပဂ္ဂေ၊လျှာဗျား၌၊ပဝတ္တိနော၊ဖြစ်ရှိခြင်း ရှိကုန်၏၊ ဣတိ ဧဝံ၊ဤသို့၊ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကေန၊တရား၊ဘဏ္ဍာ ဝိုးဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ပရိညာတောသု ဝန်ခံအပ် ကုန်သော၊ စတုရာသိတိ ယာ ဓမ္မကွန်ရှာသဟဿာ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဓမ္မကွန်ရှာတို့တွင်၊ ကတိပယ ဓမ္မကွန်ရှာသင်္ဂဟံ၊ ဝိုးစည်းမျှသာ ဓမ္မကွန်ရှာဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊ ဘာဏဝါရတော၊ဘာဏဝါ၊အား၊ဖြင့်၊စတုဘာဏဝါ၊ မြတ်ကို၊ လေးဘာဏ ဝါ၊မျှကို၊ ဝဂ္ဂတော၊ဝဂ်အား၊ဖြင့်၊ ဥရာ၊ဝဂ္ဂေါ၊ဥရုဝဂ် လည်း၊ကောင်း၊ ဥပရိ ဝဂ္ဂေါ၊ ဥပရိဝဂ် လည်းကောင်း၊ ရူဠှ ဝဂ္ဂေါ ရူဠှဝဂ် လည်း၊ကောင်း၊ မ ဟာ ဝဂ္ဂေါ၊မဟာဝဂ် လည်း၊ကောင်း ဣတိ၊ဤသို့၊စတုဝဂ္ဂသင်္ဂဟံ၊လေး ပါး၊သောဝဂ်တို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်၏၊ ဧ ၊ ထိ ၊ ပါ.သောဝဂ်တို့တွင်၊ ပဌမ ဝဂ္ဂေါ၊ပဌမဝဂ်၌၊ ဒွါဒသ ဝတ္ထူနိ၊ တဆဲ့နှစ်ပါး၊သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုတိယ ဝဂ္ဂေါ၊ဒုတိယဝဂ်၌၊ တေ သေ ဝတ္ထူနိ၊တဆဲ့သုံး ပါး၊သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တတိယ ဝဂ္ဂေါ၊တတိယဝဂ်၌၊ ဒသ ဝတ္ထူနိ၊ ဆယ်ပါး၊သော ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ စတုတ္ထ ဝဂ္ဂေါ၊ စတုတ္ထဝဂ်၌၊ သောဠသ ဝတ္ထူနိ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါး၊သော ဝတ္ထုတို့ သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊တောဝ၊ဝတ္ထု၊အား၊ဖြင့်၊ကော ပညာ သ ဝတ္ထု၊ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ငါးဆဲ့တပါး၊သော ဝတ္ထုတို့၊ဖြင့် တန်ဆာဆင် အပ်၏၊ တ ၊ သ ၊ ထိ ၊ ပေ ၊ တ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ဒေ ၊ သ ၊ ၏ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ဝ

ပမာဒပေတဝတ္ထု၊ ခေတ္တုပမပေတဝတ္ထုသည်၊ အာဒိ၊အာစတည်း၊တဿာ ဝိ၊ထိုခေတ္တုပမ ပေတဝတ္ထု၏သည်း၊ ခေတ္တုပမာအရဟန္တောတိ၊ခေတ္တုပမာအရဟန္တောအစရှိသော၊ အယံဝါထာ။ ဤဂါထာသည်၊ အာဒိ၊အာစတည်း၊ ၊

၁-ဥရုဂဝဂ်-၁-ခေတ္တုပမပေတဝတ္ထု၊

တံပနေကံ၊ထိုခေတ္တုပမပေတဝတ္ထုကို၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ခွင့်နက်တို့ကို အစာကျွေး၍မွေးချုပ်ကြပါသော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ထော်၌၊ ဝိဟာရကြောနေ ဘေဝမူသည် ရှိ၏သော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ သေမ္မိဝတ္ထုပေတံ၊ သုခ္ခေးသားပြိုကြွာကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ဤ၊ကြေးဝူးသည်ကား၊ရာဇဂဟော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊အညတရော တ၊ယောက်သော၊အဋ္ဌေ၊ကြွယ်ဝ၊သော၊မဟာဓ္ဓ၊နာ၊များ၊သောဥစ္စာရှိသော မ၊ဟာ၊ဘော၊ဂေါ၊များ၊သောစည်းစိမ်ရှိသော၊ပဟူတ၊ဝိ၊ ။ပကရဏော၊များ၊သော၊အ၊ဆုံး၊အ၊ဆောင်ရှိသော၊ အနေကကေ ဒို့ခေ၊သည်ဖြစ်၊ ယော၊ များ၊သော ဟူ၊ ဒုတ်ပ ဆိုမှ ခြင်း၊ရှိ၏သော၊ သေမ္မိ သူ၊ဌေးသည်၊ ၊ပဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ၊ထိုသူ၊ဌေး၊အား၊မဟာ၊နေ၊သမ္ပန္နတာ၊ဝယ်၊များ၊သော၊ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အ၊ကြောင့်၊မဟာ၊ခေ၊သေမ္မိ၊တ္ထ၊ဝ သမညာ၊မဟာ၊ခေ၊သေမ္မိဟူ၊သော အ၊ခေါ်သည်သ၊ဟေ၊ အ၊ဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အ၊ထ၊ထိုအခါ၌၊ အ၊သ၊ထိုသူ၊ဌေး၊သော၊အား၊ ဝိ၊ယော၊ချစ်ခင်၊သော၊ မနုဿ၊ပေါ်နှုလုံ်းကို ပွါ်း၊စေတတ်သော၊ ကေ၊ဝ၊ဟော၊ တယောက်၊သော၊သ၊ားသည်၊ အ၊ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တ၊ဘ္ဗ ်၊ ထိ၊သား၊သည်၊ ဝိ၊ညာ၊ဏ်၊ သိ၊ကြား၊ လိ၊မ္မာ၊ခြင်း၊သို့၊ ပ၊ဏ္ဏ၊ ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊ မ၊တ၊ပိ၊တ၊ရော၊အ၊ဝိ၊အ၊ဘ၊တို့သည်၊ ၊ဝ၊ ဤ၊သို့ ဖ၊ဆ္ဆ ်သုံ၊ ကြ ်ကြ ်ကုန်၏၊ ကိ ်ပ ်ဆ ်ဆ ်သုံ၊ အ၊ဘ၊ယ်သ ်ကြ ်ကြ ်ကုန်သ၊နည်း။ အ၊မှ၊ာ၊ကဲ ်၊ ၊ တို့၏ ်ပုဏ္ဏ ်ယ ်၊သား၊သည်၊ ဒိ ်ဝ ်သ ်ဒိ ်ဝ ်သ ်၊နေ ်တ ်ခ ်ခ ်ခ

ဖြင့်၊ ကိုယ်အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အကိလန္တာသ စိတ္တော မဟုတ်ပန်း သော်ကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယထာသုခေန၊ အလိုရှိတိုင်းဖြင့်၊ ဘောဇနေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇတု၊ သုံးဆောင်ခံစားစေသတည်း ၊ အုတ်။ ဤသို့ကြံ၍ သိပ်ပုံ၊ အတတ်ကို၊ နသိက္ခေ၊ ပေသုံ၊ မသင်ကြားစကြားကုန်၊ ပန်၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့ ဝယပုတ္တော၊ အဋ္ဌယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကုသ ရူပယောဇဉ္ဇန ဝိလာသ သမ္ဗန္ဓံ၊ အမျိုးအဆင်းအရွယ် တင့်တယ်ခြင်း.နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကာမာဘိ မုခံ၊ ကာမသို့ရှေ ရှေသော၊ ဝမ္မသည်ကုသိုလ်ပရိမုခံ၊ ဝမ္မသည်ကုသိုလ်ကုသိုလ်ပြုသော.ကည့်ံ သတ္ကိုထိုးကို၊ အားနေသုံ၊ ဆောင်ကြားကုန်ရဲ့၊ သော၊ ထိုသူဌေး သားသည်၊ တာယ၊ သိုသတ္ကိုထို.နှင့်၊ သဒ္ဓိ်၊ တက္ခ၊ အတိရုမဏ္ဍော၊ ဖွေ့.လျော်လျက်၊ ဝမ္ဘော်တရားခဲ့၊ စိတ္တမတ္တဂ္ဂါ၊ စိတ်မျှ ကိုလည်း၊ အနုပ္ပါ၊ ဒေတ္ကား၊ မဖြစ်ရေ။ ။ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ ဂုရုဇ နုသုရောနုံ၊ ဝုဏ္ဏာ၊ ဆရာဖြစ်သောသူတို့ခဲ့၊ အာဂါ ရဝါ၊ ရှိသေခြင်း.ကို ပညံ၊ ဟုတ္ကား၊ ဖြစ်၍၊ ရဇ္ဇုဇနုပရိဝုတောဝ၊ သေသော်ကြ။ ဘို့သည် ခြံရံ ဆဝဲသည်၊ ရဇ္ဇမာနော၊ တပ်မက်မောသည်၊ ပဠုကာမ ဂုဏေ၊ ငါးပါး.သော ကာမဂုဏ်ခဲ့၊ ရှုတောဝ၊ မ္ဘော်လျော်သည်၊ ဂိဟ္ဒေါ တပ် မက်မောသည်၊ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့ဟာဖြင့်၊ အဇ္ဈောဂေ၊ ကန်းသ ည်၊ ဟုတ္ကား၊ ဖြစ်ခဲ့၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ ဝိတိနာမေ၊ ဟုတ္ကား၊ လွန်စေ၍၊ မာဟာပိ်ဘူ၊ သုံ၊ အမ်ိုးအဘ.ကို သည်၊ ကာလကိ်.တသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်၊ နရကဝါ ယ နာဒိုန်.ကဲ့ သည် သိချင်းသည် အစရှိသည် ကို့အား၊ ယထိစ္ဆိတံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဒေ ဒေ့ကြား.ပေးသည်ဖြစ်၍၊ ဂန်.ဥမ္ပာ.ကို၊ ဝိနိ.ပေ.သော်ကုန်ရဲ့ နစ.ပုသော ဝ၊ မကြာဖြင့်ဝိသေသ.ကို ပ ရိဝုညပတ္ကော၊ ဆုံ.ရုံ.ခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟုတ္ကား၊ ဖြစ်၍၊ ဒုတိယံ.ပြိုကဲ့.ဂပေါတ္ကား၊ ယူ၍၊ ဇိ.ဝိတံ.အသက်ကို၊ ဂဟေ ဒ ေ့ကြား.ပေ.ပြီ.လျက်၊ ပုန်.တဖန်.ဒုတိယ ပြိုကဲ့.လည်း၊ အလဘိတ္ကား.ရှေ.၍၊ ဒုဘာသာ ဝိကေဟိ၊ ပြိုရှင်တို့သည်၊ စောဒယမာနော၊ တောင်.အပ်သည် ဖြစ်၍၊ တေသံ.ထိုပြိုရှင်တို့အား.ခေတ္တဝဏ္ဏ.ဟု.ခဲ့ လယ်ယာအင်.အ.စ ရှိသည်တို့ကို၊ ဒတ္ကား.ပေး၍၊ ကပါလဟ.ဟ.ကား၊ ခွက်လက်ခဲ့သည်ဖြစ်ခဲ့၊ ဘိက္ခံ.ထမင်းကို၊ စရိတ္ကား၊ လှည့်သည်.ကာ.ခံသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားနှင့်ကား၊ စား.လျက်.တည်ပြီ.ယော ဝ နဂရေ.ထဲမှ.ခဲ့သာလျှင်၊ အနာထပိ.သာလာယ်.ကို.ကိုး ကွယ်ရာမဲ့.သောသူတို့၏.နေရာ.ဖြစ်သော.ရေပ်ခဲ့.ဝသတိ.နေ၏။ ။

အထ.ထိုအခါခဲ့.နံ.ထိုသူဌေး.သား.ကို.ဂေါဒိ.ဝသံ၊ တနေ့သ.ခဲ့.စောရ. ခိုးသူတို့သည်.သမာဂတာ.အညိုအညွှတ်စည်း.ဝေ.ကြားကုန်သည်ဖြစ်၍.ဝေ.ဏ ဏိသို့.အာဟံသု.ဆိုကြကုန်ရဲ့.အ.ယ္ယောဝုရိသ.အို့အချင်း.ယောကျ်း တုယ္ယ

သင်အား။ ဣမိနာဒုဒ္ဓိဝိတေန။ ဤမကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ကိုယ်
အာဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ တွံ့၊ သင်သည်၊ တရားကား၊ ဟို၌သည်၊ အသိ
ဖြစ်၏။ ထာဝစ၊ ဝဗသသမ္ဘဝ၌ မ၊ အစွမ်းလျှင်ခြင်း အား၊ နှင့်ပြည့်စုံ၏ကသွား
အာဘယ်ကြောင့်၊ ဘဏ္ဍပါဒိုဝိ ကလောဝိယ၊ ထက်ခြေ၌ထဲ့သကဲ့သို့၊ အနှစ်
သိ၊ နေဘိသနည်း။ ဟေ၊ လ၊ လှည့်ပတ်၊ အမြေ၊ ကိ၊ ငါတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ စောရ
ကာယ၊ ခိုးသူသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ခဲ့။ ပရေသံ၊ သူတပါး၏ ဒ္ဓိ၏၊ သန္တက၊ ဥစ္စာ
ကို၊ ဂဟေ ဘွာ၊ ယူ၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေဟိ
မွေးမြူ၊ လေ၊ လာ၊ ဟုတိ၊ ဤသို့။ အာဟံ သု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူ၌ မှီ၍
သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ စောရိ ကံ၊ ခိုးမှုကို။ ကာတုံ ပြုခြင်း၌၊ နဓေ နာ ဓိ၊ မသိ
ဟု။ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူ၌ မှီ၍ သည်ကား ခိုးမှုကို။ ကာတုံ ပြုခြင်း၌ ဒ္ဓါ၊ နဓေ နာ ဓိ၊ မသိ
ဟု။ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဣတိ ဟု၊ ဤကား ဟု ဆိုလို၏။ ကာတုံ ပြုခြင်း ဒ္ဓါ၊ နဓေ နာ ဓိ၊ မသိ
ဟု။ ဤသို့ ဟု ဆိုကြကုန်၏

ဗွာသျှင်ရွာ၊ခေါဝန်ကွာ၊ ပြေးကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဆုတောင်းတော၊ထိမ္ဘာ့ဂြိုဟ်
လည်း၊ကြေ-လေးကေကွာ။ ကြည့်ကြကုန်သည် ဂိုးသင်းသန္ဓိခါရေ၊ ခြိုစပ်
တံခါး၌ငုတ်ထိုး၊တည်သော၊တံပုရိသံ၊ထိုသူငွေးသားယောကျ်ားကို၊ဒိသွာ
မြင်၍၊ဟာရေ့ဒုဗ္ဗစောရ၊ဟားယ်ခိုသ့ကျ။ ဆုတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ဂေါတွာ၊ဖမ်း
၍၊ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊မရွှံ့ရာ၊ဒိတိ။ ဆောက်ပုတ်အစဝ်ရှိသည်တို့
ဖြင့်၊ပေ၊ထေတွဲ၊ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်၍၊ ရှည်ရား၊ငင်းအား၊ဒေ၊အရှင်ငင်း
မြတ်၊အယံ၊စောရော၊ ဤခိုးသူကို၊သင်္ဓိမရခေ၊ အိပ်ခြင်စင်အဝ၌၊ဂတ်တော၊
ဖမ်းသူ ဧပ်ဟု၊ဆုတ်၊ဤသို့။ ဒသောသုံ၊ဖြကြကုန်၏၊ရှုဇော၊ မင်းသည်၊ဆုမ
ဟာ၊ဤခိုးသူ၏၊ ဘိသံ၊ဦးခေါင်းသို့၊ ဆိန္ဒာ၊ပေတ်ဖြတ်လော၊ ဆုတ်၊ဤသို့။
နဂရဂုတ္တိကာ၊မြို့ဝန်ကို၊အာဏာပေသိ၊စေ၏။ ဒေ၀၊အရှင်မင်းမြတ်၊သာရ
ကောင်းပါပြီ၊ဆုတ်၊ ဤသို့လျှောက်ဘင်၍၊ နဂရဂုတ္တိကော၊ မြို့ဝန်သည်
တံ၊ဗုဒ္ဓသူဌေးသား၊ခိုးသူကို၊ဂါဟာပေတွား၊ဖမ်းယူ၍၊ပဋ္ဌာဝေါဟာ၊လက
ပြန်ကြို၊ ဘုရားဌာနခန့် မြို့ဝန်ဖွဲ့ခြင်းကို၊ဗဒ္ဓသာ၊ပေတွား၊ ဖွဲ့စေ၍၊ ဗုဒ္ဓ
မ၊လာ၊ခန့်ကန့်ကို၊ နိုးသောအဆင်ရှိသော ကြီးသောပန်းနုံ့သောဆင်သေ
ရှိသည် ကုန်ကုန်ကရုဏ္ဏာ ကိုတိတယိသံ၊ အုတ်ခွန်တို့ဖြင့်လင်ကို၊အပ်သော
ဦးခေါင်းရှိသည်ကို ကတွား၊ပြု၍၊ဝဏ္ဏပဟာမှုဘေရီ၊ဒေသိတံ၊သတ်အင်ရှိပုဂ
တိ.ခတ်သော စည်သည်ညွှန်ပြ အပ်သော၊ဧဂ်ုံ၊ခရီ၊သို့၊ဥတိဂ၊လ၊ခုံ
ဖြင့်၊ဥတိ ကံ၊ခရီ၊မသို့။ ဘယ်ခဲ့ကေန၊ လင်းဆုံ၊ဖြင့်၊သိယ်ခဲ့ကား၊လင်းဆုံ
သို့ ဝိပရိတ္တ လှည့်လည်၍၊ကသာဟိ။ ကြွေ့ခ်ိုးတို့ဖြင့်၊တာ၊ဌေ့ကြွ၊ရှင်
နှက်ပု ကခတ်လျှက်၊ အာဃာတဇုနာဘိ၊ရုခေါ၊ သတ်ရှု သင်းချင်း သို့ ရှိ ဗ
သည်ဖြစ်၍၊နတ်ကောင်၏၊ ဆုမတ္ထိ' နဂ၊ရှေ့ကြို့ မြို့ခ၊ အယံ ဝိလုဒ္ဓ၊ဒေ၊ကာ
စောရော ဤ၊ဗျက်ဆိ၊လုယက်တတ်သော၊ခိုးသူကို၊ဂေါ်ဟိ၊တာ၊ဖမ်း၊အပ်ပြီ
ဆုတ်၊ဤသို့။ ကောလာ၊ဟလ် အုတ်အုတ်ကျွက်ကျွက်သည်၊အပောသင်
ဖြစ်၏။ ။

တောနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဗောဓိ'နဂရေ ထင်ရှိ၌၊သုလသာနေ
သုလသာအမည်ရှိသော၊နဂရေသောဘီ၊ပြည်တနဆာမသည် ပါသာဒေ
ပြာသာဒ်၌၊ငိုတာ၊ကည့်လျက်၊ ဝါတပါနဏ္ဍနေ၊ လေသွန်ဂင်ခါး အကြား
ဖြင့်၊သြားသော.ကန်ကို၊ကြည့်သည်ရှိသော်၊တယော၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာ
အား၊ဖြင့် နိ.သမာနုံ၊ဆောင်အပ်သော၊ တံ၊ထိုသူငွေးသားကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍
ပုဗ္ဗေ ရှေးဦး၊ကာန၊ ထိုသူငွေးသားသည်၊ ကတပရိ.ယော၊ ပြုအပ်သော
ကျေ.ဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊အယံပုရိသော၊ဤယောကျ်ားသည်၊ဆုမတ္ထိ'ယေ၊ပ

နဂရေ၊ ဤမြို့၌သာလျှင်၊ မဟာတိ၊ ကြီးစွာသော၊ သမ္ဘတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ကို၊ အနုဘာဝိတ္တာ၊ စံစားပြီး၍၊ ဘုရားနှင့်၊ ယခုအခါ၌ ဝေရုပ်၊ ဤသို့သော ဘဝ၌ သော၊ အနုတ္တဏ်အနုယဝ ကုသနှံ၊ အကျိုးမရှိသော ပျက်ဆီး ခြင်းသို့ ပြောင်းလဲ ရောက်၏၊ ဘုတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍၊ တဿ၊ ထိုသူဌေးသား အား၊ ကာရုညံ၊ သနားခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ စတ္တာရော၊ လေးခုကုန်သော၊ မောဒ ကေစ၊ ကန္ဒတ်မုံ့ တို့ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ပါနီယဉ္စ၊ သောက်ရေကို လည်း ကောင်း၊ ပေသေသိ၊ ပို့စေ၏၊ နဂရုတ္တိ ကသစ၊ မြို့ဝန်အား လည်း၊ အယျော အရှင်သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အယံ ဝုဏိ သော၊ ဤယောကျ်ား သည် ဘုရားမောဒ ကေ ဤကန္ဒတ်မုံ့ တို့ကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို ဝိဝိသတိ၊ သောက်သည်တို့၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အာဂမေတု၊ ငံ့လင့်ပါဦး လော၊ ဘုတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစာပေသိ၊ ကြားစေ၏၊ ။

အသ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘောဇိ အန္တေ၊ ထိုဆွေတော်ခင်း၌၊ အာယသ္မာ မဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်၊ သြားလာကေ၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိ၊ သင်္ဘ၊ ထိုသူဌေးသား၏၊ တံပဏ္ဍိ၊ ထိုသို့သော ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကရုဏာယ၊ သနားခြင်း သည်၊ သဗ္ဗောဒိတာ မာနသော၊ ကောင်းစွာတိုက်တွန်း အပ်သော စိတ်ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ အသံ ဝုဏိ သော၊ ဤယောကျ်ား သည်၊ အကတဝုညော၊ မပြု အပ်သော ကောင်းမှုရှိ၏၊ ကဘပါ ပေါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မ ကောင်းမှုရှိ၏ တောနု၊ ထိုမ ကောင်းမှု ကြောင့်၊ အယံ၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ နိဂုယော၊ ငရဲ၌ နိဗ္ဗတ္တိ သတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပန၊ အကျိုးရှိလတ္တံ့ သည်ကား၊ မယိ၊ ငါသည်၊ ဂဘ၊ သွား သည်ရှိ၊ သတိ မောဒ ကေ၊ ကန္ဒတ်မုံ့ တို့ကို လည်း ကောင်း၊ ပါနီယဉ္စ၊ သောက်ရေကိုလည် ကောင်း၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလျှက်၊ ဘုမ္မဒေဝေသု၊ ဆုမ္မဒိ၊ နတ်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ သတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမသ၊ ဤ ယောကျ်း၏၊ အဝသယော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရမူကား၊ ယံနူန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ပါနီယမောဒကေသု၊ သောက်ရေ ကန္ဒတ်မုံ့ တို့ကို၊ ဥပနီယမာနေသု၊ ဆောင်အပ် ကုန်သည်ရှိ သော်၊ တဿ ပုရိသ သ၊ ထိုယောကျ်း၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ ထေရံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ လာန်မ ထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နော မာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ မာရိယမာနသ၊ သတ်ထတ္တံ့ သော၊ မောဂါအား၊ ခါဒိတေဟိ၊ စားအပ်ကုန်သော၊ ဣမေဟိ မောဒကေဟိ၊

ဤကဿပမုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကိုယ်၊အာဝယ်အကျိုးရှိတော့အုံ့နည်း။ဆုံးပန်၊ ဤကဿပ
မုဏ်သည်ကား၊ပဋိလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊ဝန်ဆောင်သော၊သွားရသော
ငါအား၊ ပါဝေယျ၊ ရိက္ခာသည်၊ ဘာဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊
စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍မောဒဂေါဝေ၊ကဿပမုဏ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပါနိယဠု
သောက်ရေကို လည်းကောင်း၊ ထေရသ၊ဒေ့ရင်မဟာ၊မောဂ္ဂလာန်မထေရ်
အား၊ဒါပေသိ၊လျှောစေ၏။ ထေရော၊ဒေ့ရင်မဟာ၊မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊
တသ၊ ထိုသူ၊ဌေးသား၏၊ ပသာဒသံဝေနတို့၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုပွါးမျှား
ပေခြင်းအကျိုးငှါ၊ တသ၊ထိုသူ၊ဌေးသား၏၊ ပသန္နဿ၊သဝ၊ကြည်ရှုစဉ်
ပင်သျှင်၊တထာဂတပေ၊ ထိုသို့သ ကောဂ်ကဲသော၊ ဌာနေ၊အ ရေ၏ဠ့ဲ၊ ဒိုသိဒိတ္ထာ
ထိုင်တော်မူ၍၊ မောဒဂေါ ကဿပ်မုဏ်ကို၊ပရိဘုဥ်တော်ကျင့်ပေး၍၊ပ ဒိ
ယမ္ပု၊သောက်ရေကိုလည်း၊ ဗ်ဝိတ္တာ၊သောက်၍၊အာသနာ၊နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာ
ယ၊ထ၍၊ပဏ္ဏဓိ၊ဖဲကြွ၊တော်မူ၏။ သောပနဝုရိ၊သား၊ထုယောဂ်ကျား၊သည်
ကား၊စောရေ့ဃာတကေဟိ၊ ခိုး၊သတ်သမာ.တို့သည်၊အာ၊ဃာ၊ခုနှံ၊သတ်ရာ
သင်း၊ချင်းသို့၊နေတွေ၊ဆောင်မ၊ယိသ ရွှေ့ခဲ့၊ဦးခေါင်း၊ဖြတ်ခြင်းသို့၊ပဏ္ဍော
ရောက်၏၊ အနုဗ္ဗရေ့၊ အတုမရှိသော၊ ဝုညကွေ့ကွေ့၊ကောင်းမှုတည်း၌
သောမျိုးစေ့တို့၏ဝိုက်ဟို ရာလယ်တာ၊ပြေ့ကောင်းသမ္ဘယ်ဖြစ်၊သ၊ဟော
မောဂ္ဂလာန်ကြွေ့ရေ့၊ မဟာ၊မောဂ္ဂလာန်မ၊ထ၍၏။ ဂ၊တေန၊ ပြုအင်သော၊
ဝုညေန၊ကောင်းမှုကြောင့်၊ ဥဒ္ဓေ၊ရေ့ပြတ်သော၊ ဒေဝ၊လော၊ကေ၊နတ်ပြည်
၌၊နှင့်တူ နာ၊ရေ၊ဟေ၊ပါ၊ ဖြစ်ခြင်း၌ ထိုက်ယောဂ်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြောင်
ကြောင့်၊ သုလသံ၊သုလသ၊ဘုံ၊အာ၊ဝမ္ဘ၊စွဲ၍၊မယား၊ငါသည်၊ အယံ၊ဒေဝ
ဓမ္မော၊ဤလျှာ့ဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ လာ၍ ဒုဿပ်ပြီ၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊သုလသာ၊တေ
နု၊သုလသာ၌ဖြစ်သော၊ သိနေ့ဟေ့နု၊ရှစ်ခြင်းဖြင့်၊ မ၊ဏောကာ၊လေ၊ သေ
သောအခါ၌၊ ဗိတ္တ၊စိတ်သည်၊ ဥပဏ္ဍိလ်၌၊ ညစ်နွမ်းသည်၊ ဒေ၊ဟာ၊သိ
ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တိန်း၊ယုတ်သော၊ကာယ်၊ကဲ့ယ်သို့၊ဥပဝ ဏ္ဏ ကြော
ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗတ၊ဟာ၊နသ ဟ္ဘုဒေ၊ တောင်တောခေါ်ဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ သ ဟ ဆ ဗ ယ၊ ဆေ့သောအရိုင်ရှိသော၊ မဟာ၊ကြီ့သော
နိဂ္ဂြောဓ ရုက္ခေ့၊ ပညောင် ပင်၌၊ ဒေ၊တာ၊ နတ်သည်၊ ဟုတ္ထ၊ ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ ।

ကိ၊ရေ့ကြား၊ဘူ့သည်ကား၊သော၊ထိုသူ၊ဌေးသား၊သည်၊သ ဝေ၊အ ကယ်
၍၊ပဗ္ဗမ၊ယေ့ပဗ္ဗမ၊ဒ-ရှယ်၌၊ကုလ ဝံ သ ဌ ပ ဒေ့၊အ ရှိ့ အ ရှ ယ် ကဲ့ တည်ခ
ခြင်း၌၊ဥ သ ဟ ကို့ လ ဲ့ လ ကို့ အ ဂ ရ ိ သ ၊ ပြုအံ့ တ ဆ ို့ ယ ေ ဝ န ဂ ေ့ ထ ု ရ ှ ိ ၌

သာလျှင်။သေဒ္ဓိန်းသူဌေးတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ ဖြတ်သည်၊ အာဘာဝိသ၊ဖြစ်ရာ
၏၊မစ္ဆိုမဝယော၊ မစ္ဆိုမအာရှယ်၌၊ မစ္ဆိုမော၊အလင်း ဖြစ်သော သူဌေးသည်၊
အာဘာဝိသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ပန္ဓိမဝယော၊ပန္ဓိမအာရှယ်၌၊ ပန္ဓိမော၊ နောက်ဆုံး
သူဌေးသည်၊အာဘာဝိသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ သစ္စေပန၊အကယ်၍ကား။ပဌမဝယော
ပဌမအာရှယ်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ဟောန်းပြီသည်၊ အာဘာဝိသ၊ဖြစ်ခဲ့၊အဟော၊
ဟောန္တုသည်၊အာဘာဝိသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ မစ္ဆိုမဝယော၊မစ္ဆိုမအာရှယ်၌၊သကဒါ
ဂါမိဝါ၊သကဒါဂါမိသည် လည်း၊ကောင်း၊ အနာဂါမိဝါ အနာဂါမိသည်
လည်း၊ကောင်း၊ အာဘာဝိသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ပန္ဓိမဝယော၊ပန္ဓိမအာရှယ်၌၊သော
တာပန္နော၊သောတာပန်သည်၊အာဘာဝိသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဂါပဒိတ္ထသံသရေန
ပန်းယုတ်မာ၊သော အဆွေ ခင်ပွန်းတို့နှင့် ပေါင်းတော်ခြင်း၊ကြောင့်ကား၊
ဇာတိရေးတူ၊ ပိန်းမာ။သည်၊ သုရာရေကြော်၊သေးသောက် ကျူး သည်၊
ဒုန္ဒိတနိုးတော်ရစ်ခ်ိန်မှလျော်သည်၊ အနာဒရိကောရိသခြင်းမရှိ
သည်၊ဟုတွေ့ဖြစ်၍၊ အနုက္ကမေန၊အစဉ်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗာ၊အလုံးစုံသော၊
သမ္ပတ္တိတော၊ စည်းစိမ်မှ၊ ပရိဟာယိတွေ့၊ ဆုတ်ယုတ်၍၊ မဟာဗျသန်း
ကြီး၊ဖြစ်သော ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ရောက်၏၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ဝေဒနာ၊ဆို
ကြကုန်၏။ ။

အာ၊ထိုအခါ၌၊သော၊ထိုရက္ခစိုးနတ်သည်၊ အပရေန၊တပါး၊သော၊
သမ၊ယန၊အခါ၌၊ ဥယျာနဂတံ၊ဥယျာဉ်သို့သွား၊သော၊သုလသံ၊သုလ၊သော
ကို ဒိသွာ၊မြင်၍၊ သဒ္ဓါတကာမရာဂေါ၊ကောင်းစွာဖြစ်သော ကာမရာဂ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနေ့ကာရံ၊ဇရိက်မျောင်ကို၊ မာ၊ပေတ္တာ ဖန်ဆင်း၍၊ တံ၊
ထိုသုလသောကို၊ အတ္တနော ဝိမိ၏၊ ဘဝနံ၊ ဗိမာန်သို့၊ နေတ္တာ၊ဆောင်၍၊
သတ္ကာပဋိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ တာယ၊ထိုသုလသောနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တကွ၊သံ
ဝါသံ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ပြု၏။ အ၊သော၊ ထိုသုလသော၊အာ၊
အတ္တာနဉ္စ၊မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊ အာ၊ရောစေသိ၊ပြာကြား၏။ တ၊သော၊ထို
သုလသော၏၊ မာ၊တာ၊အ၊မိသည်၊ တံ၊ထိုသုလသောကို၊ အ၊ပသ၊ဒ္ဓိ၊မြင်
သည်ဖြစ်၍၊ရောဒမာနာ၊ငိုကြွေးလျက်၊ ဒုတောစိ၊တောစ ထိုမ,ဤမ,လည်း၊
ပရိဒ္ဒမာ၊ဟိ၊လည်း၏၊ တံ၊ထိုသုလသော၏အ၊မိကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊မဟာ၊ဇနော
လူများ၊အ၊ပေါင်းသည်၊ အ၊ယျောမဟာ မောဂ္ဂလာနော၊ အ၊ရှင်မဟာမောဂ္ဂ
လာန်မထေရ်သည်၊ မ၊ဟိ၊ဒ္ဓိကော၊ ကြီး၊သော၊တန်ခိုး၊ရှိ၏၊ မဟာ၊ဒ္ဓ၊ဝေါ၊
ကြီး၊သော၊အာ၊ဒ္ဓ၊ဘော်ရှိ၏၊ တ၊သော၊ ထိုသုလသော၏၊ ဂတိ၊သွား၊ရာကို၊
ဇာ၊နေ၊ယျ၊သိ၊ရာ၏၊ တံ၊ထိုအ၊ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သို့၊ ဥ၊ပ၊သင်

ဒိတ္ထာ၊ကပ်၍၊ ပုဏ္ဏားယျာသိ၊ မေးလေးလာ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ဆိုး၏။ သာ၊ ထိုသုလသာ အမိသည်၊ အရေးအချင်းကို၊ သားရှု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ ဟု၊ဆို၍၊ထေရ်၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သို့၊ဥပသင်္ကမ်းတွာ ကပ်၍၊ တမတ်ကို၊ထိုသုလသာ၏အားကြောင်းကို၊ ပုန်ကို၊မေးလျှောက်ပြီ၊ထေ ရော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မသေ၏သည်၊ ဣတာ ဣဒံ ယတ္ထ သတ္တာ မ ဒိဝသေ၊ခုနှစ်ရက်ကြာသောနေ့၌၊ ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန်အမည်ရှိသော၊ မဟာဝိဟာရ၊ ကျောင်းတော်ကြီး၌၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဧမ္ပံ တရားကို၊ဒေသနာ၍ဟောတော်မူသည်ရှိသော် ပရိသပရိယန္တေ ပရိသတ်၏အလယ်၌၊ပသိ ဃသိ ဖြင့်ရယ်လတ်၊ ဣတိ ဟု၊ အာဟ၊မိန့်တော် မူ၏။ အထ၊ ဘုရား၏ အာခါ၌၊ သုလသာ၊ သုလသာသည်၊ တံဒေဝ ပုတ္တံ၊ထိုနတ် သားကို၊အဘေါစ၊ဆိုး၏။ကိံ အဘေါစ၊အာဘယ်ဟု ဆိုသနည်း။ တေ၊သင်၏ ဘာ၊နေ၊ဒီမာန်ဖွဲ့၊ ဘဿ ယာ၊ နေသော၊ ဟတ္ထိ၊ဝါအား၊ အယုတ္တံ၊သေ၊ ဖွဲ့ အာ ဇ္ဇ၊ယ၊နေ့၊ သတ္ထ ဒိဝသော၊ခုနှစ်ကျော်ရှိပြီးမ ဝါ ဖွဲ့ မာတာ၊အမိသည်၊ပ ဝါ ဟိ၊ အာ ပ ဿ ဿ ဣ၊ မဖြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပ ဒိ ဒေ ဝ ဘော ဘ ဘ ဝ ယ ဘ ဝ ပ ဒ ဒ ဝ ဘ ဝ ဘ ဝ ဘ

အပေါင်းသည်လည်း၊ကထံ၊အာဘယ်သို့လျှင်၊ကတပါပပသုတော၊ပြုအပ်သောမကောင်.မှု၌ လေ့ကျက်သော၊ အကာဘကုသလော၊ မပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသော၊ သောပုရိသော၊ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဒေဝူပပတ္တိ၊နတ်၏အဖြစ်ကို၊ ပဒုမ်လဘတိ၊ ရသနည်း။ ဘုတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊မယား၊ငါသည်၊ဒါဝိတေ၊ပေးစေအပ်သော၊ မောဒကေစ၊ကန္ဒက်မှုံ့တို့ကိုသည်းကောင်း။ ပါနီယဉ္စ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း၊ အယျသမဟာမောဂ္ဂလာနဿ၊ရသေ၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဒတ္ဝာ၊ပေးလှူ၍၊ ဘတနုဝုညကမ္မေန၊ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝူပပတ္တိ၊နတ်၏အဖြစ်ကို၊ ပဒုမ်လဘတိ၊ရ၏၊ ဘုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆို၏၊ တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ကြား၍၊မဟာဇနော၊လူများအပေါင်းသည်၊အန္ဓဗိယဘုတ်ဘုရားတစ်ဖြစ်ဘုရားမဖြစ်ဘူးမြဲခံ့ဘွယ်ဖြစ်သောစိတ်ဖြစ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အရဟန္တောနာမ၊ ရဟန္တာတို့မည်သည်၊ လောကသ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနုတ္တရံ၊အာဘုမရှိသော၊ဝုညတ္ထေ တ္ထိ။ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏ရိုက်ပျိုးရာလယ်ကာမြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်၏၊ယေသု၊အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ အပ္ပကောပိ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ကာ ခရော၊ပူဇော်သကာသည်၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဒေဝူပပတ္တိ၊နတ်ဘဝ ဖြစ်ကို၊အာဟတိ၊ရှက်ဆောင်၏၊ဘုတိ၊ဤသို့၊ဥဒ္ဒေသရံ၊မြတ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ သာမနသံ၊နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဒုသံဝေဒေသိ၊ခံစားတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့သည်၊ တမဟံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏အား၊အာရောစေသို့၊ကြားလျှောက်ကြကုန်၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဟုမိဿာအဋ္ဌုဗ္ဘိယာ၊ဤအကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်း၌၊ ၊ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ခေတ္တ။ ပမာ၊ကောင်းသောလယ်မြေနှင့်တူကုန်၏၊ဒါယကာ ဆွမ်းအစရှိသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကိုပေးလှူကတ်ကုန်သောဒါယကာတို့သည်၊ကသိကူပမာ၊ လယ်လုပ်သောယောကျ်ားနှင့်တူကုန်၏၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ ဆွမ်းအစရှိသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်။ ဗီဇူပမံ မျိုးစေ့နှင့်တူ၏၊ ၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဒါယကော၊ ဆွမ်းအစရှိသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ပေးလှူတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပေတော၊တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်မှန်း၍၊ ဘောသံ၊ ထိုကောင်းသော လယ်မြေခေတ်နှင့် တူကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဟူအား၊ဒါနံ၊ဆွမ်းအစရှိသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ယဒိဒေ တိ၊အကယ်၍ပေးလှူမူ၊ ဇော်ကြောတော်သော်၊ ထိုသို့ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊တော်

ဖိခံ၊ ထိမျိုးစေ့နှင့်တူသောလူဘွယ်ဝတ္ထု၊သည်လည်းကောင်း၊ သာကသိ၊ ထိုလယ်လုပ်ခြင်းနှင့်တူသော အလုပ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဇော်ခေါ်ကြောင်းသော လယ်မြေခေတ်နှင့်တူသောရေဟု နှာပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ ပေတာနဲ့၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွား.ကုန်သောသူတို့ အားလည်းကောင်း၊ ဒါယကာသစ်ဆွမ်းအစရှိသောလူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ပေးလှူတတ်သောသူအားလည်းကောင်း၊ ဝလံုးလုနှတ်ကို့ခ်ြဖစ်သောစည်း စိပ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသောကောင်းကျိုးကို၊ နဗ္ဗတ္တေတားပြစ်ခေ ရှိ၏ ။ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဒါယကေန၊ဆွမ်းအစရှိသောလူဘွယ်ဝတ္ထု တို့ကိုပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ ပေတော၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွား ကုန်သောသူတို့ကို၊ ဥဒ္ဒိသာ၊ရည်မှတ်၍။ ဒါနေ၊အလှူကို၊ ဒိန္နေ၊ပေးလှူအပ် သည့်ရှိသော် ယထာဝတ္တာ၊ခေတ္တကသိဒိ၊သမ္ပတ္တိယာ၊အကြင်အကြင်ဆို အပ်ခဲ့ပြီးသောအလှူခံ အလှူပေးခြင်းလူဘွယ်ဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနုမောဒနာယ၊တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သော သူတို့၏အနုမောဒနာပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ယံဒါနဖလံ၊အကြင်ဒါန ၏အကျိုးသည်၊ ပေတာနံ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့ အားဥပကာပြုတတ်ပြစ်၏ တံဒါနဖလံ၊ထိုဒါန၏အကျိုးကို၊ ပေတာ၊တမလွန် ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိဘုဥ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ခံစားခဲ့ ကုန်၏၊ဒါတာ၊ပေးလှူတတ်သောသူသည်ကား၊အတ္တနော၊ငါ၏၏။ ဒါနမယ ပုညနိမိတ္တံ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှုတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပုညေန၊ကောင်းမှု၏အကျိုးဖြင့်၊ ဟေတု၊ပွားများ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သောသူသည်၊ ပေတေ၊တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်း သွားသောသူတို့ကို၊ ပဋိပူဇိယ၊ရည်မှတ်၍ပေးလှူသောအားဖြင့်ခံစားအပ် သောဆင် ရဲမှလွတ်စေ၍၊ ကုသလံ၊ ဒါနကုသိုလ်ကံကို၊ ကတ္တာ၊ပြုခြင်း ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒကံ၊ကောင်းမြတ်သော၊ ကမ္မံ၊ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတ္တာ၊ပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဇာ၊ဝေ၊ဤမျက်မှောက်သောဘဝ၏ အမြစ်ရှိသောလျှင်၊ ဝိညူနံ၊ပညာရှိတို့၏၊ ဝိယာဒိကော၊ချစ်မြတ်နှိုးခြင်းအစ ရှိကုန်သော၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကော၊မျက်မှောက်ရှိမြစ်ကုန်သော၊ဒါနာနိသံသော၊ဒါန ၏အကျိုးတို့ကိုလည်း၊လဇ္ဇ ဟိ၊ရှေ့၊သမ္ပရာယေ၊တမလွန်ဘဝ၌၊သင်္ဂီ၊နတ် ပြည်ရှိမြစ်သောအသက်ရှည်ခြင်းအစရှိ၊သော ဆယ်ပါးသောအကြောင်း တို့ဖြင့်မြောက်သည်၏အမြစ်ကြောင့်သင့်ဟုဆိုအပ်သော၊ဌာနရှိ၊နတ်ပြည်အ ရပ်သို့လည်း၊ ဂမတိ၊လား၊ရှေ့၊ဇာတ်ဤသို့၊ ဇာမာ၊ဂါထာ၊ဤ၊ဂါထာတို့ကို၊

အကာသိုးဟောတော်မူ၏။ ၊တတ္ထ ထိုဂါထာကိုဦး၊ခေတ္တုပမာတိ၊ခေတ္တုပ
မ၊ဟူသည်ကား ဖြိုခဲ မျိုးစေ့ကို၊ခေတ်။ ခေတ္တဟူ၍၊ဝတ်၊ဆုအပ်၏၊မဟာပွဲလ
ဘာဝ ကုန်းလောနှ မျှားသောအကျိုး၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
တာယတိရက္ခာ ဘဝ၊လောင်ရောက်တတ်၏ ၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ခေတ်။
ခေတ္တမည်၏၊သာလိုဖြိုခဲ ဖြိုနှံ၊သလေးမျိုးစေ့အစရှိသည်တို့၏၊ ဝိရူဟနဋ္ဌာ
နံ၊ပေါက်ရာ အခွင့်ကို လျှာတို၊ရှုအပ်၏၊ ။ တသံ၊ထိုဟံသာ ဝတ္ထုလိုတို့
အား၊ တံ၊ထိုမျိုးစေ့တို့၏ ဝိုက်ပျိုး ၂ လယ်တာမြေကောင်းသွယ်ဖြစ်
သော ဥပမာ၊ဥပမာသည်၊အတ္ထိ ၄၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ခေတ္တုပမာ၊
ခေတ္တုပမာမည်၏၊ ခေတ္တသဒ္ဒါသာ မျိုးစေ့တို့၏ဝိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေ
နှင့်ဘူ၏၊ဣတိ အသံ၌သည်ကား အကြောဟုအနက်တည်း၊ အဟောနော
ယံ၊အဟောနော ဟူသည်ကား၊ ဒိဏာသဝါ၊ဟောနာဝုဋ္ဌိလိတို့ကို၊ ဟိ၊အ
ကျယ်ကုဆိုဦးအုံ၊ တေ ထိုဟောနာ ဝုဋ္ဌိလိတို့သည်၊ ကိလေသေ၊ရိုနှစ်
ကိုလေသာတည်း ဟူသောရေနှင့်ကုလည်းကောင်း၊ သံသာ၊စေတ္တသ
ယံ ၊ စက်၏ အရှေ့ခွဲ၊အကနှင့်ကုလည်းကောင်း၊ဟာတတ္ထာ၊ဗျက်ဆီး
တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘ၊ဘာ၊ဝေ၊ထိုကိလေသာတည်းဟူသော
ရေနှင့်၊ ကိုမှီသော၊ဤ၊ အာရုဏတ္တာ၊စ၊ ဝေ၊သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း ပဋ္ဌသာ၊ဒေါနှင့်၊ပမ္ဘသ်၊လေးပါး၏ကို၊ အဟုတ္တာ၊စ၊ခံ၊ တာ်မူထိုက်
လည်း၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ပါ၊ပကရုဏော၊ကောင်းမှုကုပြုခြင်း
ဌ၊ရှေ့ကာ၊ပါ၊တိတ်ကွယ်ရာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
အာ၊ဟောနော၊ကို ဟောနာ၏ဟူ၍၊ဝုဋ္ဌနှင့် ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုခေတ္ထ။
ပမာ၊အမှတ်ကား ဟူသော၊ပါဠိဌ ဟိ၊ထင်စွာပြုဦးအုံ၊ ဟိ၊ကာ၊ဒိ၊ဒေါ၊သ၊ဝိ
ဟိ၊ဝတ်၊ မြတ်အစရှိ၊သော၊အကြောင်းမှ၊ကင်း၊သော၊ ခေတ္တံ လယ်သည်၊ သွာ၊ဘိ
သင်္ခတ ဒီ၊ခ၊ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော၊မျိုးစေ့ကို၊ ဝုဏ္ဏော၊ဝိုက်ပျိုးအပ်
သည်ရှိ၊သော်၊ ဥတု သလိသောဒီ၊ စွယ်နှုပေတံ၊ ဥတုရေ၊အစရှိ၊သော၊အ
ကြောင်းအထူ၊ခံ၊ပြည့်ခ၊ခြင်းကို၊ ဥပါ၊ဒါ၊ယ၊စွဲ၍၊ ကသ၊ကသ၊လယ်လုပ်
သွား၊အား၊မဟာပွဲလံ၊ မျှား၊သောအကျိုး၊ရှိသည်၊ဟောတိ ယ၊ထား၊ပြုသကဲ့သို့
ဝေ၊တ၊ထား၊ထိုနည်း၊ဘူ၊ဒွာ၊ လော၊ဘ၊ဒီ၊ဒါ၊သ၊ဝိ ဟိ၊တော၊သော၊အစရှိ၊သော
အပြစ်ကင်း၊သော၊ ဒိ၊ဏာ၊သ၊ဝ၊သ ဟာ၊နော၊ ရဟ ဟာ၊ဝုဋ္ဌိ၊လိတို့၏ သ ဟာ၊နှ
ဌ်၊သွာ၊ဘိ၊သင်္ခတ၊တော၊ ကောင်းစွာပြုပြင်စီ၊ရင်အပ်သော၊ ဒေ၊ယ္ယ၊ဝ၊ဒ၊ဗီ၊ဒေ၊လ
ဘွယ်ဝတ္ထု၊တည်း ဟူ၊သော၊မျိုး စေ့ ကို၊ ဝုဏ္ဏော၊ ဝိုက်ပျိုးအပ်သည်ရှိ၊သော်၊
ကာ၊လ၊ဒိ၊ပ၊ စွယ် ဟာ၊ရ၊သ ဟိ၊တော၊ကာ၊လ၊အစရှိ၊သော၊အကြောင်းအထူ၊နှင့်

တကွ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒါယကာသား ပေးလှူတတ်သော ဝတ္ထုလိုအား၊ မဟာဇလေး၊ဗျာ.သောအကျိုးရှိသည်၊ဟောတ်။ဖြစ်၏။ တေနဏ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ခေတ္တ။ပမာအရေ ဟန်ကား ဟူ၍၊ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ အယံ၊ ဤသို့ညွှန်းပြခြင်းသည်၊ ဥက္ကမ္ဘနဒ္ဒေသား အပြုတ်အားဖြင့်ညွှန်းပြခြင်းတည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ တသ္မာတသ္မာ၊ ထိုထိုအလို့၏၊ သေက္ခာဒီနဝိ၊ သေက္ခဝုဋ္ဌိလ် အပရိသည် ဟူ၏အားလည်း၊ ခေတ္တဘာဝါ ပဋိဂ္ဂပတော၊ ခေတ္တ၏အပြစ် ကို ပယ်သောကြောင့်တည်း။ ဒါယကာတိ၊ ဒါယကာဟူ သည်ကား၊ ဗိ၊ခရာဒီနံ၊သက်နုံးအားစရှိကုန်သော၊ ပစ္စယာဒီနံ၊ပစ္စည်းအားစရှိ သည်တို့ ကို ဒါတာရောပေးလှူတတ်ကုန်သော။ပရိစ္စဇနကာ၊စွန့်ကြဲတတ် ကုန်သောသူဟူ၏သည်၊တော။ထိုဒါယကာဟူသည်၊ တံ၊ထိုပစ္စည်းလေးပါး ကို ပရိစ္စာဂေန၊ စွန့်ကြဲသဖြင့်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ လောဘာဒီနံ၊ လောဘအစရှိသည်ဟူကို၊ ပရိစ္စဇနကာ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏ ဆေဒနကာ။ ဖြတ်တတ်ကုန်၏၊ တတောဝါ၊ထိုလောဘအစရှိသည်ဟူ လည်း၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သန္တာနသ၊သန္တာန်အား။ သောဓကာ၊ဆုတ် လည်း၊ဆုတ်သင်တတ်ကုန်၏။ကျွေကာစား၊ဝေါ်လည်.ဝေါ်ရှောက်တတ် ကုန်၏။ကသ္ကပမာတိ။ကသ္ကကူပမာဟူသည်ကား၊ကသ္ကကသ်ဒိသ ၊ လယ်လုပ်သမားနှင့်တူကုန်၏။ကသ္ကကော၊လယ်လုပ်သမားသည်၊သာလီ ခေတ္တာဒီနံ၊ သီးပေါ်ခင်.အစရှိသည်တို့ကို၊ ကသိတ္ဝာ၊ထွန်၍၊ ယထာကာ လဗ္ဘ၊ကာလအားလျော်စွာလည်း။ ဝတ္ထုဒုကဒါနာနိ ဘဂ္ဂလမ်ခေနကွဲကာဒီ ဟိ၊ ဖိုက်ချိုးခြင်းရေပေးခြင်းရေသုတ်ခြင်းရေလျှောင်ခြင်းစောင့်ခြင်းအာ ဂရိသည်တို့ဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တေန ကိုယ်မမေ့မလျော့သည်ရှိသော်၊ ဥဒ္ဒေသေ၊ မြတ် သည်လည်း ဖြစ်သော၊ဝိဝုလ၊ပြန့်ပြောသည်လည်းဖြစ်သော၊ သသေလ၊ ကောက်၏အကျိုးကိုပေးနိုင်သောတတိယဘဝ ရောက်ခဲ့သို့၊ ဇေတဝန ထိုနည်း တူစွာ၊ဒါယကောဝိ၊ ပေးလှူသောသူသည်လည်း၊ အပေါ်ဘုန်းကြီး ဝတ္ထုလိုတို့၌၊ ဒေယျဓမ္မပရိစ္စာဂေနစ၊ လှူဒွယ်ပစ္စည်းထွက်ကိုစွန့်ကြဲသဖြင့်လည်း ကောင်း၊ပရိစရိယာယစ၊လုပ်ကျွေးခင်းပြုခဲ့လည်းကောင်း၊အပ္ပမတ္တေန ကိုယ် မမေ့မလျော့သည်ရှိသော်၊ ဥဒ္ဒေသေ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိဝုလ၊ ပြန့်ပြောသည်လည်းဖြစ်သော၊ဒါနဖလံ၊ဒါနဖိုလ်အကျိုးကိုပေးနိုင်သောတတိယ ဘဝ၊ ဇေတဝန ထိုကြောင့်၊ ဒါယကာကသ္ကကူပမာတိ၊ ဒါယကာကသ္ကကူပမာ ဟူ၍၊ဝတ္ထုမိန့်အပ်၏။ ။

ဒီဇုပမံဒေယျမဒ္ဓနန္တိ၊ ဒီဇုပမံဒေယျမဒ္ဓံဟု သည်ကား၊ လိုဂ်ဝိဒ္ဓလ္လာသေ နှ၊လိုင်ဘောက်ပြန် သဖြင့်၊ ဂုတ္တိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဒီဇသဒိသော၊မျိုးစေ့နှင့်တူ သော၊ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဘွယ် ဝတ္ထုသည်၊ ဓုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊အနုက်တည်း၊ ဟု သစ္စံ·ဗုဒ္ဓ၏၊ တော်၊ဤ၊ဒေယျဓမ္မဟူသော အမည် သည်၊ အနုပါနုဒါကသ၊ ထမင်းအဖျော်အစရှိသော၊ဒသဝိဓသ၊ဆုယ် ပါးအပြားရှိသော၊ ဒါတဗ္ဗဝတ္ထုနှော၊လှူအပ်သောဝတ္ထု၏၊ နာမ်၊အမည် တည်း၊ကြွေးနှိုတ္ထ တေဟသန္တိ·ကြွေးနှိုတ္ထတေဟလ် ဟူသည်ကား၊ တေသ္ဝာဒါယကပဋိဂ္ဂါ ဘက ဒေယျဓမ္မာရှိရာဂတော၊ ထိုသို့ပေးလှူတတ် သောသူသည်အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား အလှူဝတ္ထု၊ကို စွန့်ကြဲခြင်း၊ကြောင့်၊ဒါန ဖလံ၊ဒါနု၏အကျိုးသည်၊ နှိုတ္ထတိစေဝ ဥဋ္ဌတိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏၊ စိရ တရေ ပဗဟု ဝသေန၊ကြာမြင့်စွာအစဉ်လိုက်သည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ပဝတ္တ တိစ၊ဖြစ်လည်းဖြစ်၏၊ ဓုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊အနုက်တည်း၊ ဟေ့စ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ ပရိစ္စာဂ စေတနာဘိ သင်္ခါသ·စွန့်ကြဲသောစေတနာသည်ပြုပြင်အပ်သော၊အနုပါနုဒါဝတ္ထု နှော၊ထမင်းအဖျော်အစရှိသော ဝတ္ထု၏၊ ဘာဝေါ၊အဖြစ်တည်း၊ ဓုတ ရုသ၊ ဤ၄ဝါပါးသော ဝတ္ထု၏၊နတ္ထိဘာဝေါ၊ အဖြစ်မဟုတ်၊ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ဒေယျဓမ္မံဒီဇုပမန္တိ၊ဒေယျဓမ္မံဒီဇုပမံဟု၎င်း၊ဒေယျဓမ္မဂဟဏံ၊ဒေ ယျဓမ္မကိုယူခြင်းကို၊ကတိုပြုအပ်၏၊ဘေနဒေယျဓမ္မပဋိဒသေန၊ထိုဒေယျ ဓမ္မသဒ္ဒါကိုညွှန်းသဖြင့်၊ဒေယျဓမ္မာ ဣတိ ပရိသယာယ၊ဒေယျဓမ္မဝတ္ထု၏အာဝဏ် ဖြစ်သော၊ ပရိစ္စာဂစေတနာယာ ယေဝ၊ စွန့်ကြဲသောစေတနာ၏သာလျှင်၊ ဒီ·ဘာဝေါ·မျိုးစေ့၏အဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ ဟိ သစ္စံ·ဗုဒ္ဓ၏၊သော၊ ကိုးစေတနာသည်၊ ပဒိုသဒ္ဓိအာဒိပ္ပ ဘေဒသ·ပ၊ ဒ္ဓိရာ အာဝုံအပြား၏ လည်းကောင်း၊ ဖလသ၊ အကျိုးကို၊ နိပ္ဖါဒိ ကာ ပြီးစေတတ်၏၊ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဘွယ်ပဋ္ဌာသည်၊ နှ၊မဟုတ်၊ ဓုတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊အဋ္ဌော၊အနုက်တည်း၊ ၊

ဇတော်ဖိုးကသိုးခေ့ဘွန်း၊ ဇတော်ဖိုးကသိုးခေ့ကို ဟူသည်ကား၊ ယထာ ဝုတ္တံ၊အကြောင်းအကြောင်း ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဖိုး·မျိုးစေ့သည်၊ယထာဝုတ္တဗ္ဗ၊ အကြောင်းအကြောင်း ဆိုအပ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ခေတ္တံ၊ လယ်သည်၊ တသ္မိဖ သ၊ထိုမျိုးစေ့၏၊ တတ္ထိ·ခေတ္တေ·ထိုလယ်၌၊ ဝပနုပယောဂကာ ယ၊ဖိုးပယောဂသင်္ခါတာ၊ ဖိုက်မျိုးသောလုံ့လ ကိုယ်နှုတ်လုံ့လဟူဆို

အပ်သော၊ ကသိစ၊လယ်လွန်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ရှေးကိုးထိုကြောင့်ခေတ္တ သဒ္ဓိသာနိ၊လယ်နှင့်ဘုရားကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္တောဝ၊အနက် တည်း။တေတယံ၊ဤသုံးပါး၏၊ကောသံ၊အာဘယ်တို့အား၊ဗုဒ္ဓ ဓမ္ဓံ၊အလို ရှိအပ်သနည်း၊ဗုဒ္ဓါ၊ဤသို့ဆိုကြား၏ပေတာနံ ဒါယကသမာတိ၊ပေတာနံ ဒါယကသစဟု၍၊ အားဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဒါယကောပေးလှူတတ်သော သူသည်၊ပေတော်၊တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွား၊ကုန်သော သူတို့ကို၊ဥဒ္ဒိဿ ရည်၍၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ ပယိဒေတိ၊အကပ်၍ ပေးလှူသည်ဖြစ်အံ့၊ ပေတာ နဉ္စ၊တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွား ကုန်သော သူတို့ကား၊ လည်းကောင်း၊ ဒါယကသမ၊ ပေးလှူသော သူအား၊လည်းကောင်း၊ ဖလံ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပေတော၊တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွား၊ကုန်သောသူတို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဟေဒိနေတိ၊အကပ်၍မပေးလှူသည်ဖြစ်အံ့၊ ဒါယကသော၊ပေ,လှူသော သူအား၊သာလျှင်၊ တေဝိဇ်၊ဤမျိုးဝေ့သည်၊ သောကသိ၊ဤလယ်ထွန်ခြင်းသည်၊ တေ၊ခေတ္တံ၊ဤလယ်တာ မြေကောင်း သဖွယ်ဖြစ်သောခေတ်သည်၊ဥပကာရာယ၊ကျေးဇူးများခြင်း၌၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓသိအယံ၊ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ဗုဒ္ဓါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံဥပကာရံ၊ ထိုကျေးဇူးများခြင်းကို၊ ဒသေတုံ၊ပြခြင်း၌၊ တံပေတာပရိဘုဇ္ဇနီ ဒါတာဝုဏ္ဏနဝဏ္ဏတာ။ တံပေတာပရိဘုဇ္ဇနီ ဒါတာ ဝုဏ္ဏနဝဏ္ဏတာ ဟု၍။ ရဟ်ား၊ဟောတော်မူအပ်၏။တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ တံပေ တာပရိဘုဇ္ဇနီတိ၊တံ၊ပေတာပရိဘုဇ္ဇနီ ဟူသည်ကား၊ဒါယကေန၊ပေးလှူ သောသူသည်၊ ပေတော၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားသော သူတို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍။ ဒါနေ၊အလှူကို၊ ဒိန္နေ၊ပေးလှူ အပ်သည်ရှိသော်၊ ယထာ ဝုတ္တာယ၊အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သော်၊ ခေတ္တကသိဒိ၊သဖွယ်ဖြစ်ယာ စ၊လယ်တာ မြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သောခေတ် လယ်ထွန်ခြင်း မျိုးစေ့၏ ဖြည့်ခံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုမောဒနာယစ၊သောရ အနုမောဒနာပြု ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ယံ၊အကြင်အလှူ၏အကျိုးသည်၊ ပေတာနံ၊တမ လွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့အား၊ ဥပကာပတိ၊ကပ်ရောက်၏။ တံဒါနဖလံ၊ ထိုအလှူ၏ အကျိုးကို၊ပေတာ၊တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွား ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိဘုဇ္ဇန်း၊သုံးဆောင်ကုန်၏၊ဒါတာဝုဏ္ဏနဝဏ္ဏတိ တိ၊ဒါတာဝုဏ္ဏနဝဏ္ဏတိ ဟူသည်ကား၊ ဒါတာပန၊ပေးလှူသောသူသည် ကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဒါနမယပုညနိ၊တို့၊ဒါနဖြင့်ပြီးသော ကောင်းမှု၏ အကြောင်းကို၊ ဒေဝမနုဿသသုခုပ်ပြည်လူ,ပြည်တို့၌၊ သောဝသမ္ဘတ္တိ

အားဒိုနား၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်း အားရှိသော၊ ဝုဏ္ဏပမာဏလေးကောင်းမှု၏ အကျိုးပြင့်၊ အတိပဏီတ၊ တိုးပွါးခြင်းတိသင်္ခါမှန်၏၊ ဝုဏ္ဏပမာဏမရှိကောင်းမှု၏ အကျိုး ကိုလည်း ကုသလာနံ ဘိက္ခဝေ မျှောနံ သမာဒါနဟေတု ဝေမိဒံဝုညံ ပဝဿတိတိ အာဒိသု၊ ကုသလာနံ ဘိက္ခဝေ မျှောနံ သမာဒါနဟေတု ဝေ မိဒံဝုညံ ပဝဿတိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိ ဘိုဒ္ဓ၊ ဝုဏ္ဏနှင့်၊ ဝုဏ္ဏပမာ၍ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ မျှောနံ၊ တရား တို့ကို၊ သမာဒါန ဟေတု၊ ဆောက်တည်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝေ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ ဝုညံ၊ ဤကောင်းမှု၏ အကျိုးသည်၊ ပဝဿတိ၊ တိုးပွါး၏၊ ။

ဘုရားဝေကုသလံ ကတ္တာတိ၊ ဘုရားဝေကုသလံ ကတ္တာဟူသည်ကား၊ အနုဝဇ္ဇသုခဝိပါကဟေတု။ အပြစ်မရှိ ကောင်းသောအကျိုးကို ပေးတတ်သော အနုတ်ကြောင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်သော၊ ပေတာနံ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့အား၊ ဥဒ္ဒိသနဝသေန၊ ရည်ညွှန်းသည်၏အစွမ်း အားဖြင့်။ ဒါနမယံ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသော၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနောတ္တာ၊ ဆည်း ကပ်၍၊ ဘုရားဝေ ဣမမတ္ထိ ယေ ဝ အတ္ထဘာဝေ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌ သားသျှင်၊ ပေတာ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သော သူတို့ကိုလည်း။ ဒိုပုဇ်ဖြ ယာ ရည်မှတ်၍ပေးလှူသောအားဖြင့် ခံစားအပ်သောဆင်းရဲမှလွတ်စေ၍ ပေတာ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သော သူတို့ကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ ရည်၍၊ ဒါနနှုပေးလှူသဖြင့်၊ သမ္ပာနေတ္တာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍၊ အနုဘုယျမာနနုက္ခ တာ၊ ခံစားအပ်သောဆင်းရဲမှ ပေတာ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွား ကုန်သောသူတို့ကို၊ မောစေတ္တာ၊ လွတ်စေ၍၊ တိသင်္ခါမှန်၏၊ တာ၊ ထိုတမ လွန်ဘဝသို့ ပြောင် သွားကုန်သော သူတို့ကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ ရည်၍၊ ဒိယျမာနံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ တောသံ၊ ထိုတမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွား ကုန်သောသူတို့အား၊ ပူဇာနုမ၊ ပူဇော်သည်မည်သည်၊ ပေါတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အမှာကဉ္စ ကတာ ပူဇာတိစ၊ အမှာကဉ္စကတာ ပူဇာဟု၍ လည်း၊ ကောင်း၊ ပေတာနံ ပူဇာစကတာ ဥဒ္ဒေသာ ရာတိစ၊ ပေတာနံ ပူဇာစကတာ ဥဒ္ဒေသာ ရာဟု၍လည်း ကောင်း။ အသ ဟ ၊ မိန့်ကြ၊ အမှာကဉ္စ ၊ ငါတို့အား လည်း၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သော ပူဇာ ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ပေတာနံ ၊ ထပ်လွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့အား၊ ကတာ ၊ ပြုအပ်သော ၊ ဥဒ္ဒေသာ ၊ မြတ်သော ပူဇာ ၊ ပူဇော်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပေတေ စာတိ ကြွေ ၊ လေ ထေ စဟု သော ၍ ပါ ၌ ၌ ၊ စသ ၌ ၊ စသ ၌ ဖြင့် ၊ ဝိယောဇ ၊ ချစ်အပ်သည်လည်း ၊ ဟော

တိ၊ဖြစ်၏၊မနာပေါ၀၊နှလုံးကို ပွါးစေသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သဒ္ဓါ၊ သူ၀ေါ်ကောင်းတို့သည်၊ သမ္ဘာ၀နိုယောဝ၊ ခြိုးမွမ်း အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝိ ဿာသနိယောဝ၊အကြွေမ်း၀င်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘာ၀နိယောဝ၊ ပွါးအပ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဂ၀ုကာတဗ္ဗော ဝ၊အလေး ပြုအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပါသံသောဝ၊ခြိုးမွမ်းအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကိတ္တိနိယောဝ၊ ကြားအပ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၀ေမာဒိကောဟိ ဣမိနာ ဝိဟာရေန ဣရိယတိ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော ဣတိ ကေ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ဟူအကျိုးပေ၊ကုန်သော၊ ဒါနာနိသံသေ၊အလှူ၏ ဆကျိုးတို့ကို၊သက်ဝေါတော်၊သိပ်ယူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒဠ္ဍီ၊မှတ်အပ်၏၊ သဠ္ဌ၀ဂမတိ ဌာနံ့ကမ္ဘံကတ္တာနဘဒ္ဒကန္တိ၊သဠ္ဌ၀ဂေတိ ဌာနံ့ကမ္ဘံကတ္တာနဘဒ္ဒကံဟူသည်ကား၊ကလျာဏံ၊ကောင်းသော၊ကုသလ ကမ္ဘံ၊ကုသိုလ်ကံကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဒိဋ္ဌေ၊ယာ၊နတ်ဖြစ်ကုန်သော၊အ၀ယုဒေ၀ ဒိဟာ၊ အသက်ရှည်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ဒသဟာ၊ ဆယ်ပါ၊ကုန်သော၊ ဌာနေဟာ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗ၊ကောင်းစွာ၊ အ၀ဇ္ဇာ၊ ဗြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဂ္ဂန္တိ၊သဂ္ဂဟူ၍၊ လဋ္ဌနာမံ့ အပ်သော အမည်ရှိသော၊ ကတဝုညာနံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိကုန်သော သူတို့၏၊ နိဗ္ဗာနဗ္ဗာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ဟူဆိုအပ်သော။ ဒေ၀လောကံ့နတ်ပြည်သို့၊ ဥပဗ္ဗနေ သေ
နေ၊ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဂ၊တေ၊ဥပဂ၊ဆွတ်၊ ကပ်ရောက်၏၊ဇ္ဇေ၊ ဤပါဠိရပ်ခွဲသည်။ ကုသလံကတ္တာတိ၊ ကုသလံကတ္တာ၀ဟု၍၊ ၀ဏ္ဏ ရှိ ပြီး၍၊ ပုန်၊တဖန်၊ ကမ္ဘံကတ္တာန ဘဒ္ဒကန္တိ၊ ကမ္ဘံကတ္တာနဘဒ္ဒကံဟူ၏၊ ၀ေ ဒနီ၊ဆိုခြင်းသည်၊ ဒေ၀ဿ၊ဓမ္မပရိစ္စာ၊ဂေါ၀ိယ။ သူ့ဘွယ်ပြုထုံ့ကို စွန့်ကြဲခြင်း ကဲ့သို့၊ ပတ္တိဒါနဝ၊သေနု၊အလှူ၏အတွက်ကို ပေး၀ေသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဒါနဝမ္မ ပရိစ္စာ၊ဂေါ၀ိ၊ ဒါနတရားကို စွန့်ကြဲခြင်း သည်လည်း၊ ဒါနမယ ကုသလကမ္မမေ၀၊ဒါနဖြင့်ပြီးသော ကုသိုလ်ကံသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဏ္ဍိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဒဠ္ဍီ မှတ်အပ်၏၊ကေ၀ိပန၊အချို့သောသူတို့သည်ကား၊ ဣဒေ၊ဤအ ရာ၌၊အ၀ေ၀ဟ၊ကြောင့်၊ ဟ၊ကြောင့်တို့ကို၊ပေတာတိ၊ပေ၀ဘူဟု၍၊ အ၀ိ၊ ပ္ပတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ဝေ၊ထိ အ၀ေ့သည်၊ ဝေ တ၊ထိ၊ထိ၊ကေ၀ိ၊ဆရာတို့၏၊မတ်မတ်၊အလိုမျှတည်း ကသ္ဒ၊အ၀ေ၀ေ ကြ ဉ် နည်းဟူမူကား၊ ပေတာတိ၊ပေတ၀ဟူသည်ကား၊ ဒိဏာ၀ေ၀ါနံ့၊ ဟေ ကြာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊အာဂတဌာနသော၊လား၊ဟု၊အ၀ေ၀ေ၏သာလျှင်၊အ၀ာ၀ တော

စားမရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဒိဋ္ဌာဒိဘာဝသားမျိုးဝေ့အစရှိ သောအဖြစ်၏ အဘာဝတောစားမရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒါယကသား၊အလှူရှင်အား၊ဟောတိဝိယ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊အယုဇ္ဈမာနဂ္ဂသာစ၊ မသင့်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပေတ္တိဝိယာနိကာနုံ၊ပြိတ္တာသုံ့ ဌဿဖြစ်ကုန်သောသူတို့အား၊ ယုဇ္ဈမာနဂ္ဂသာစ၊ သင့်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒေသနာ ပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံးဌိ၊ ဒေါဝုတ္ထဋ္ဌ၊နတ်သားကို၊ လိမ်းကောင်း၊ သုလသဋ္ဌ၊ သုလသာကိုလည်း ကောင်း၊အာဒိ'ကတ္တာ၊အစပြု၍၊ စတုဗာသိတိယာပါဏသဟာသာနုံ၊ရှစ် သောင်းလေးထောင်ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ဗျောဘိသမယော၊သစ္စာ လေးပါးတရားတို့ကိုသိခြင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုတိ၊ဤသည်ကား အနှုံးဘသည်း၊ ၊ခေတ္တူပမပေတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊ ခေတ္တူပမပေတဝတ္ထု၊အ ဝင့်သည် နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ဥရုဂဝဂ်-၂-သူကရပေတဝတ္ထု၊

ကားယောတေသဗ္ဗသော ဝဏ္ဏောကိဏ္ဏဒဲ၊ ကာယောတော သဗ္ဗသော ဝဏ္ဏော၊အစမရှိသောဤဝတ္ထုကို၊ သတ္ထုရိ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို ကိုးဥပနိဿယ၊ပြီ၍၊ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ရဟန်ကလန်တို့ကိုအစပါ ပေး၍ကြွေးရာဖြစ်သော၊ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဗိဟရန္တေ၊ နေတော်ရှိသည်ရှိသော်၊အညတရံ၊တစေ့သောတစ်ယောက်သော၊သူကရပေတံ၊ဝက် ပြိန်းကို ကိုး၊အာရဗ္ဘ၊အားကြားပြု၍၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိရ၊ကြား ဘူး၊ပညာကား၊အတိ၊တာ၊လွန်လေပြီးသောဒေ၊ခါ၌၊ ကဿပသမ္မာ၊ကဿပ အမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ သာသနေ၊သာသနာ တော်၌ ဗောဓိ၊တယောက်၊သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ကာယေန၊ကိုယ် ဖြင့်၊သည်းကာ၊စောင့်စည်သည် သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊ အသည်းကော၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊ ဆဏ္ဍော သဘိ၊ဆဲရေး၏၊ ပရိဘာသဘိ၊ရေးရှတ်၏၊ သော၊ထိုရဟန်းသည်၊ ကာ လဂင်တွေ့၊သေခြင်းကိုပြု၍၊နိရယော၊ငရဲ၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကံ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊နှစ်ဆူ သောသုဘုရား၏ကာလတိုင်အောင်သော အကြားပတ်လုံး၊ တဏ္ဍုဝ၊ထိ ငရဲ၌ပစ်ခွေ၊ကျက်၍၊တတော၊ထိုငရဲမှ၊စုတိတွေ့၊ရတော၏၊ ဒုမ္မတိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါ ဒေ၊ဤပါ၊ကိုရှာ၊ကုန်းပွန်းတော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂ ဘသမ္ဘိ.ပ၊ ရာဇဂြိုဟ်

ပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဂိဏ္ဍကူဋဘုရားတော်၊ ဂိဏ္ဍကုဋိတောင်ခြေရင်းခို၊ တသေဝကမည်သော၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါ၊ဝေဝေသော်၊ အကျိုးကြောင်းဖြင့်၊ ခုဘဝါသောဘိက္ခုတော် တော်မွတ်ခြင်းသည်နှင်စက်အပ်သော၊ ပေတော်ပြုတော်သည်၊ ဟုတ်ကားဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ကိုဖြစ်ခြင်း၏၊ တာသားထိုပြုတော်၏၊ကာယော၊ကိုယ်သည်၊သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်၊ ဘာဝတိ၊ဖြစ်၏၊ မုခံ ခံတွင်းသည်၊ သူက၊ မုခသဒိသံ၊ ဝက်နှုတ်သီးနှင့်ဘူသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အထေ၊ထိုအခါ၌၊ အဝယဿ ဗာဟုနော၊ဒေါ၊အရှင်နာဂဒတ္တမထေရ်သည်၊ဂိဏ္ဍကူဋေ့ဘုရားတော်၊ဂိဏ္ဍကုဋိတောင်ခို၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော၊ ပါတောဝ၊ စောစောက သားလျှင်၊ သိရိဝ ပဋိဇဂ္ဂနံ၊ကိုယ်ကို သုတ်သင်ခြင်းကို၊ ဟတ္ထေ၊ပြု၍၊ ရာဇာ ဟံ၊ရာဇကြွတ် ပြည့်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊ အာဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူလတံသည်ရှိသော်၊ အန္တရဝီထေ၊ခရီးအကြား၌၊ တံ ပေတံ၊ထိုဝက်ပြိုကား၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တေန၊ ထိုဝက်ပြိုကြောင့်သည်၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ကံကို၊ ဝိဒိတွာ၊မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

အမ္ဘောပုရိသ၊အိုယောကျား၊ တော်သင်၏၊ ကာယော၊ကိုယ်သည်၊ သဇ္ဇသောဝဏ္ဏော၊အလုံးစုံရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏။ တသ ထိုကိုယ်၏၊ ပဘာယ၊အလျောင်ဖြင့်၊ သဇ္ဇဒိသာ၊ခပ်သိပ်သောနေ့ရောမုဆိုးနှုတ်သည်၊ ဩဘာသတော်ထွန်းပ၏၊ တော်သင်၏၊ မုခံ၊နှုတ်သီးသည်ကား၊ သူက၊ သော်ဝက်၏၊မုခံ၊ဝ၊နှုတ်သီးနှင့်တူ၏၊အမ္ဘော၊ပုရိသ၊အိုယောက်ကျား၊ တို့၊သင်သည်၊ ပုရေ၊ရှေးဘဝ၌၊ ကိံ ကမ္မံ အာဘယ်သို့သောကိုရှိသောက်ကို၊ အကရော၊ ပြုခဲ့ဘူး၊သနည်း၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ကာယောတေ၊သဇ္ဇသောဝဏ္ဏောတိ၊ ဂ၊ယာ၊တေ သဇ္ဇသောဝဏ္ဏောဟု သည်ကား၊ တ၊ဝ၊သင်၏၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ ကာ၊ယာ၊ဒေဟော၊ကိုယ်သည်၊သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ဥတ္တတ္တကနက၊သန္နိဘော၊ လှော်ပြီးဦးပြီးသော ရွှေအဆင်းနှင့်တူ၏၊ သဇ္ဇာ၊ဩဘာသတော၊ဒိသာတိ၊ သဇ္ဇာ၊ဩဘာသတော၊ဒိသာ၊ဟု သည်ကား၊ တ၊သ၊ ထိုရွှေအဆင်းရှိသော ကိုယ်၏၊ပဘာယ၊အာရောင်ဖြင့်၊ သဇ္ဇာ၊ဒိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဒ၊သ၊ အရပ်မျက်နှာသည်၊ သမန္တတော၊ဆယ်ဝန်းကျင်မှ ဩဘာသတိ၊ဒိ၊ရွှောတတိ၊ ထွန်းတောက်ပ၏၊ ဝါ၊ ဝ၊နည်းကား၊ ဩဘာသတော်ကိုနှုတ်ပတ်၊ ဩဘာသတော ဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ အန္တောဂဓ ဟောတုအဋ္ဌံ၊ ဝိတ်

အနက်အကွင်းဝင်သောပုဒ်တည်း။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ တေ။သင်၏၊ သဗ္ဗ သောဝဏ္ဏော၊အလုံးရုံ့ရှေ့အဆင်းရှိသော၊ကာယော၊ကိုယ်သည်၊သဗ္ဗာ၊ အလုံးရုံသော၊ဒိသာ၊အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေတိ၊ဝိုင်းလွှမ်းတော်၏၊ ထွန်းတောက်ပ ၏။ ဣတိ၊ဣကား၊ဤသို့သော်အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ဖွယ်တို့ အပ်၏၊ မုခံ၊တဿ၊ကရဏသော၊ဝါတိ၊မုခံတော်သူကရဏသော၊ဟူသည်ကား၊ တေ၊သင်၏၊ မုခံ၊ပန်း၊နှုတ်သီး၊သည်ကား၊ သူက၊သော၊ဝက်၏၊ မုခံ၊ဝိယ၊ နှုတ်သီး၊ကဲ့သို့၊တော်၊သင်၏၊ မုခံ၊နှုတ်သီး၊သည်။ သူက၊ရေ၊ခသဒိသံ၊ဝက် နှုတ်သီ နှင့်တူ၏၊ ဣတိ၊ဆယ်၊ဤ၊သည်ကား၊ အဏ္ဏော၊အနက်တည်း။ ကိ ကမ္မမ ကာဟုပုဒ်ကို၊ ကိ ကမ္မကောဟုပုဒ်ဟူသည်ကား၊ တွံ၊သင်သည်၊ ပုဗ္ဗ ရှေး၌၊ အတိတဘဝတိယံ၊လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ ကိဒိသံ၊အဘယ် သို့သောဘဝရှိသော၊ ကမ္မံ၊ကံကို၊အကာသိ ပြုခဲ့ဘူး၊သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ ပုဏ္ဏကိ ၊ ၏ ဝေ၊ ဤသို့။ ယေ ရေ၊အရှင်နာ ဒမထေရ်ဘည်း၊ သောပေ ဘော၊ထိုဝက်ပြိုင်ဘုရားကို၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောကံကို၊ ပုဗ္ဗော၊မေး၊အပ် သည်ရှိ၊သော်၊ဂါထာဖြင့်၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေ၊ဖြေလိုသည် ဖြစ်၏။ ။

နဒေ၊အရှင်နာ ရဒ၊ အတံ၊ဘပည့်တော်သည်၊ ပုရေ၊ရှေး၌ဘဝ၌၊ကာ ယေန၊ကုယ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗတော၊မကောင်းမှုကိုစောင့်စည်း၏။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊အသဗ္ဗတော၊မကောင်းမှုကိုမစောင့်စည်း၏ အာသိ ဖြစ်ပြီ။ နာ ရဒ၊အရှင်နာ ရဒ၊တေ ဒဗ္ဗ ဘယေန၊ထိုကိုယ်ဖြင့်မကောင်း မှုကို၊စောင့်စည်း၏။ ဝါ ဝါ ဖြင့်မကောင်းမှုကိုမစောင့်စည်း၏။ ဟု ဆိုအပ် သော်ကား၊ ဝါ ဝါ ကား ကြောင့်၊ ယ ထာ ယာ ဒိသံ၊အကြင်သို့သော ဘဝရှိသော၊ ပဋ္ဌိ ၊အ ဆင်း ၊ ကို ၊ ကိ ၊ ကို ၊ ကတ ကမ္ဘံ ၊ ကတ ကမ္ဘံ ၊ ကတ ကမ္ဘံ

အသည်းတောဟူသည်ကား။ ဝါစာယနဟုခေါ်ဖြင့်၊ အသည်းတော၊ မစောင့်စည်းသည့်ဝါစာသိုကေနှုတ်ခွဲဖြစ်သော၊အသံဝဲရေးမစောင့်စည်းခြင်းနှင့်၊သမ္ဘောဝတော၊ပြည့်စုံသည့်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီး၊တနာတိ၊တနဟူသည်ကား၊သံယမေနစု၊စေါင့်စည်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊အသံယမေနစု၊မစောင့်စည်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ တေနဉာဿယနု၊ထိုနှစ်ပါးရုံးကြောင့်၊မေတိ၊မေဟူသည်ကား။ မယုံ၊တပည့်တော်အား။ တာဒိသော ဝဏ္ဏောတိ၊တာဒိသောဝဏ္ဏောဟူသည်ကား။ နာရဒ၊အရှင်ဘုရား၊နာရဒ၊ တို့၊ အရှင်ဘုရား၊သည်၊ ယတော၊ အကြင်သို့သော၊အခြင်း၊အရာအား၊ဖြင့်၊ ပစ္စက္ခတော၊မျက်မှောက်အား၊ဖြင့်၊ပသဿတိ၊မြင်၏၊ဒေဝိသော၊ဤသို့သော ဂုဏ်သော၊အဆင်း၊သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဝေဠုပန၊ဤသို့သောဂုဏ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ မနုဿသဏ္ဌာနော။ လူသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏော၊ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော၊အဆင်းရှိသည်၊ရုဇခန၊နှုတ်သီး၊ဖြင့်၊သူက ရုဿဒိသော။ ဝက်နှင့်တူသည်။အာသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဣတိ၊ခေါ်ဆိုဟု၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဟိသာစ္စံ၊မှန်၏။ ဣဒု၊ဤအရာ၌၊ ဝဏ္ဏ သဏ္ဌေ။ ဝဏ္ဏသဏ္ဌေကဲ့၊ ဆဝိယဠ္ဠ၊ ဒေ၊ရွှေ့ လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာနေစ။ သဏ္ဌာနဲ့ခွဲသည်းကောင်း။ ဒဠ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ ။ဝေ၊ဤသို့၊ ပေတော၊ ဝက်ပြိုက္ခာသည်၊ ထေ၊ရှေ့၊အရှင်နာရဒမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တိတမတ္တံ၊မေး အပ်သော၊အနုကံကို။ ဝိသဇ္ဇေတွာ၊ဖြေကြား၍။ တမေဝ၊ထိုသို့ပြိုက္ခာဖြစ် ခြင်းကိုသာလျှင်။ကာရဏံကတွာ၊အကြောင်းပြု၍၊ထေရသာ၊အရှင်နာရဒ မထေရ်အား၊ကြွဝင်ရှိုးဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

နာရဒ၊အရှင်နာရဒ၊မမ၊တပည့်တော်၏။ဇုတံသရိရံ၊ဤလည်ပတ်အောက် ခ်ိုလူသဏ္ဌာန်အဝတ်ခ်ိုဝတ်သဏ္ဌာန်ရှိ၊သောကိုယ်ကို၊တပသာ၊အရှင်ဘုရား သည်၊ သာမံ၊ကိုယ်တိုင်း ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌံ၊မြင်အပ်ပြီ၊ တံ တသ္မာ၊ထိုသို့မြင်မူသောကြောင့်၊တော၊အရှင်ဘုရား၊အား၊သြဝါဒဝဏ္ဏ ဆုံး၊မသည်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ဗြဟ္မာ၊ဆိုး၏၊ ကို၊ အရှင်ဘုရား၊သည်၊ ရုဇသာ၊နှုတ်ဖြင့်၊ ပါပံ၊မကောင်းမှုကို။ ဟာ၊ဟကာသိ၊ မပြုလင့်၊အဟံ၊ဝိသ၊အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊သူကရုမရေါ၊ဝက်နှုတ်သီး၊နှင့်တူသော နှုတ်သီး၊ရှိသည်၊မာ၊ခေါ်အဟု၊မဖြစ်၊လေလင့်၊ဣတိ။ဤသို့၊ဂါထာ၊ကို၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊တန္တိ၊တံဟူသည်ကား။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တာ ဟန္တိ၊ပဒါသ၊တာဟံဟူသောပုဒ်ကို၊တေ၊အဟန္တိ၊ပဒဿ၊ခေါ်၊ တေ၊အဟံ

ဟူပုန်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကာတဇော၊ပြုအပ်၏၊ နာရုဒါတိ၊နာရုဒဟူသည်ကား၊ ထေရ၊မ၊ထေရ်ကို၊အာလပတိ၊ခေါ်၏၊ ဗြူဟိ ဘိ၊ဗြူဟိဟူသည်ကား၊ ကထေ ပိ၊ဆိုအ၏၊ သာမန်၊သာမံဟူသည်ကား၊ သယမေဝ၊ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဈာနနှင့်၊ဈာန်ဟူ၍၊အတ္တနော၊ဖ

်ပ။ သရိရံ၊ကိုယ်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဝဒ တိ၊ဆို၏၊ဟိသစ္စံ မှန်၏၊အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သည်ကား၊ဤ၊ဂါထာ၌၊ အဋ္ဌော၊အနုက်တည်း၊တာ၊ကိုနာရုဒ၊အရှင်ဘုရား၊နာရုဒ၊မမ၊တပည့်တော်၏၊ဈာန်သရိရံ၊ဤ၊ကိုယ်သည်၊ဂလတော၊လည်ပင်း၌၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ မနုဿသဏ္ဌာနံ၊လူသဏ္ဌာန်ကဲ့ဟု၊ဥပမာ၊အထက်၌၊ သူကရမ္ဘ သဏ္ဌာန်၊ ဝက်နွားတိသီ.သဏ္ဌာန်ကို၊ တယား၊အရှင်ဘုရား၊သည်၊ ပစ္စက္ခ တော၊မျက်မှောက်အား၊ဖြင့်သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌံ၊မြင်အပ်၏၊ကသွား၊ထိုကြောင့်၊ တေ၊အရှင်ဘုရား၊အား၊အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ ဩ၀ါဒ၀ေသနာ၊ဆုံးမ သည်၏အစွယ်၊အား၊ဖြင့်၊ ဝဒါမိ-ဆို၏၊ ကိန္တိ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝဒတိ၊ဆို သနည်း၊ ဈာဘိ၊စေ၊ ဤသို့ဆိုပြား၏။ မာကာသိမုခသာ၊ပါ၊ပ်မာ၊ခေါ်သူကရ မုခေါ်အဟူတိ။ မာကာသိမုခသာ၊ပါ၊ပ် မာ၊ခေါ်သူကရ မုခေါ်အဟု ဟူ၍၊ အ၀ဟ၊ဆို၏၊ တဋ္ဌ၊ထိုစကား၊ကုဋ္ဌ၌၊မ၊တိ၊မ၊ဟူသည်ကား၊ ပဋိသေ၊ ဓ၊ တား၊ခြင်ခြင်း၊အနုက်၌၊ နိ၊ပါ၊တေ၊နိ၊ပါတ်ဝုဒ်တည်း၊ မုခသာ၊တိ၊ မုခသာ ပဟူ၊သည်ကား၊မုခ၊ခန္ဓ၊နွတ်ဖြင့်၊ခေါ်ဆို၊ခေါ်ဟူ၊သော၊သဒ္ဒါသည်၊ အ၀ယ၊ရ ကော-ပိ၊ခြား၊ခြင်း၌၊ နိ၊ပါ၊တေ၊ နိ၊ပါ်ဝုဒ်တည်း၊ဝါ၊စ၊ယ၊နွတ်ဖြင့်၊ ပါ၊ပ ကမ္ပံ၊မ၊ကာ၊ဝင်းမှုကံကို၊ မာကာသိမ၊ကရောကို၊ ပြုလင့်၊ မာ၊ခေါ်သူကရ မုခေါ်အ၊ဟူတိ၊မာ၊ခေါ်သူ၊ကရ၊မုခေါ်အ၊ဟု၊ဟူသည်ကား၊အဟံ၊ဝိယ၊တပည့် တော်ကဲ့သို့၊ သူ၊ကရ၊မုခေါ်၊ ပက်နွတ်ဝိ၊ဒိ၊ရှိသည်၊ မာ၊အ၊ဟော၊သိ၊ယော၀၊ ဖြစ်သည်သာ၊ဟု၊တည်း၊ တ္ထံ၊ပန၊ သင်သည်ကား၊ မုခ၊ရော၊နွတ်ကြမ်း သည်၊ဟု၊တ္ထ၊ ဖြစ်၍၊ ဝါ၊စ၊ယ၊နွတ်ဖြင့် ပါ၊ပ်၊မ၊ကော-ဝင်းမှုကို၊သ၊စ၊ဂ၊ရ ဟော-သိ၊အ၊ဂ၊ပ်ရှိ၊ပြုသည် ဒုစ်အုံ၊ကော်သေနု၊ဟင်စစ်အား၊ဖြင့်၊သူ၊ကရ၊မုခေါ်၊ ဝက်နွတ်သိ သည်၊ ဘ၊ဝေ၊ဟော-သိ၊ဖြစ်ရာ၏၊ တ၀ဟ၊ထိုစကား၊ကဲ့သို့၊ မာ၊ကာ သိ၊ရ သ၊ပါ၊ပ်နှင့်၊ မာ၊ကာ၊သိ၊ရ၊သ၊ပါ၊ပ်ဟု၍၊ ဖ၊လ၊ပ၊ဋိ၊သေ၊ခ၊ရ၊ခ၊ဝိ၊ အ၊ကျိုး၊ကဲ့တား၊မြစ်ခြင်းကို အဋ္ဌ၊ပြုသ၊ဖြင့်၊ ဖ၊ဟ၊ဟ၊ရ၊မေ၀၊ အ၊ကြောင်းကို သ၊သျှင်း၊ပ၊ဋိ၊သေ၊ဝေ၊တိ၊တား၊မြစ်ခြင်း၏။ ।

အ၊သ၊ထိ၊အ၊ခါ၌၊အ၊ယ၊သ္ဌာ၊နာ၊ရ၊ဒါ၊ အ၊ရှင်နာ၊ရ၊ဒ၊သည်၊ရာ၊ဇ၊ဂ၊ဟော၊ ရာ၊ဇ၊ဂြိုဟ်ဖြည်း၌၊ ဝိ၊ဏ္ဏာ၊ယ၊ဆွမ်း၊အ၊လို၊ငှါ၊ ရေ၊ကွာ၊လ၊ည့်သည်၍၊ ပ၊ဏ္ဏာ ဘ၊ဏ္ဍာ၊ဆွမ်း၊စား၊ပြီး၊သည်မှ နော-က်ကာ၊လ၌၊ ဝိ၊ဏ္ဏ၊ပါ၊တ၊ပ္ပ၊ဋိ၊ဂ္ဂ၊ဟော၊ ဆွမ်း

ခံရာမှဖဲပြုံးသည်ရှိသော်၊ စကုပရိသာမဏ္ဍိုးလေးပါးသောပရိသတ်၏အလယ်၌နိသိန္နသဖြင့်ထိုင်နေတော်မူသော၊ သက္ကဒေဝရာဇာမြတ်စွာဘုရားအား၊ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သက္ကာမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာရေးနာရေးပုဗ္ဗဒေဝီ ကပင်လျှင်၊ မယားတော် ဘုရားသည်။ သောသင်္ကြာ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ ဖိုးဌော၊ ဖြင်အင်၏၊ ဆုတိုးဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ပိန်တော်မူ၍ အနေကာကာရုဏိကာရုံ၊ မျှားစွာသောအကြင်အရာ ကိုဖြင့်ဖြင်း သော၊ ဝစီဒုစ္စရိုက်ယဉ်ယိတ်၊ ဝစီဒုစရိုက်ခြောက်ပြီးသော၊ အာဒီနဝေ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝစီသုစရိုက်ပေါ်ထွန်းယုတ်၊ ဝစီသုစရိုက်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ အာနိသံသဗ္ဗေ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသေန္တော ထင်ရှားပြတော်မူလျက်၊ မြတ်တရားကိုဒေသနာတော်မူ၏။ သာဒေသနာ ထိုးဒေသနာတော်သည်၊ ဃမ္ဗတ္ထပရိသာဟု၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဓာတာ၊ ဖြစ်သည်။ ဒေဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဆုတိုးဤကား အပြီးတည်း။ ။သူကရုပေတဝတ္ထုဝတ္ထုနှင့် သူကရုပေတဝတ္ထု အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးပြီ၊ ဟူ၏ကုန်ပြီ။ ။

၁-ဥရဂဝဂ်-၃-ပုဗ္ဗာရုံပေတဝတ္ထု။

ဒိဋ္ဌိသုတံခေါရေသိဝတ္ထာခေါတုန်ဆုံး၊ ဒိဋ္ဌိသုတံခေါရေသိဝတ္ထာခေါတုံ အစရှိသော ဤဝတ္ထုကို၊ သက္ကရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်ကြီးနက်ကို ဟု အစာကျွေးမြဲမွေးရောဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ပုဗ္ဗာရုံပေတံ၊ ပုဗ္ဗာရုံပြိတ္တာကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိရ၊ ကြားတူ၊ သည်ကား၊ အဝတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌၊ ကဿပသမ္မာ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ သာဝကဝေ၊ တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ၊ ထေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ နေ့နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ကုလဝုဏ္ဏာ၊ အမျိုးကောင်းသား တို့သည်၊ တာသ၊ ထိုကဿပဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သိလာစာရသမ္ပန္နာ၊ သီလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သလ္လေခဝုတ္တိနော ခေါင်းပါးသောအသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အညတရတ္ထိ၊ အမှတ်ရှိသော၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ သမ္ဘဝါသံ၊ ညီညွတ်သောနေခြင်းကို၊ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပါပဓမ္မာ၊ သယော၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိ

သော၊ပေသုညာဘိရတောဝ၊ချောပစ်ဂုံးတိုက်ခြင်းဌာနမှလျှော်သော၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊တောသံ၊ထိုနှစ်ပါးသောရဟန်းတို့၏၊ဝသနဋ္ဌာန်၊နေရာအရပ် သို့၊ဥပဂန္ဓိ၊ကပ်၍၊ထေရာ၊မထေရ်တို့သည်၊တေန၊ထိုယုတ်မာသောအလို ရှိသောရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊အာဘူတကို၊ ပဋိသန္ဓေရ၊စကားအာစုံအစပ်ကို၊ ကတွေ၊ပြု၍၊ဝသနဋ္ဌာန်၊နေရာအရပ်ကို၊ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊ နုတိယဒိဝေ၊နှစ် ရက်မြောက်သောနေ့၌၊တံ၊ထိုအာဂန္တုရဟန်းကို၊ဂဟေတ္တွာ၊ခေါ်၍၊ဂါမံ၊ ဣသိ-ပိလ္လာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပဝိသိ၊သု၊ဝင်ကြကုန်၏၊ မနုဿ-ဘူး၊လူတို့ သည်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္သာ၊မြင်ကုန်၍၊ တေသုထေရေသု၊ ထို မထေရ်တို့၌၊အဘိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ပရေမနိ-ပစ္ဆကာ၏၊မြတ်သောရိုသေခြင်း ကို၊ကတ္တွာ၊ဝိ၍၊ ယာဝဘတ္တာဒိဟိ၊ယာဝဆွမ်းဒေစရိသည်တို့ဖြင့်၊ ပဋိမာ ဒေသုံ၊မြဲကိုးစေကြကုန်၏။ ၊

သော၊ထိုယုတ်မာသော၀ လိုရှိသောရဟန် သည်၊ ဝိဟာရ၏ ကျောင်း သို့၊ပဝိသိတ္တာ၊ဝင်၍၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ကိ-စိ၊စိန္တေသိ၊အာဘယ်သို့ကြံ၏ ။ ဦးသည်း ဣတိ-ဝေါ-စရဝေါ-မော၊ဤ၌ဆွမ်းခံရာသည်၊ သုနခ-ရောဝတ၊ကောင်းလေစွတ ကား ။ ဒုနခ-ယာ၊လူတို့သည်လည်း၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရား၊ရှိကုန်သည်ကြောင့်၍ ပသန္နာ ကြည်ညိုကုန်ကုန်ကုန်ကြောင့်၍၊ပကတိတပကတိတံ၊မွန်မြတ်သည်ထက်မွန် မြတ်သော၊ ဝိဿာ-ပါကံ၊ဆင်းကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကြကုန်၏။ ဝိပဿနာမဂ် ၊ ကျောင်းသည်လည်း။ ဆာယူဒကသမ္ဘဝဋ္ဌာ-၊အရိပ်ရေနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ပေ-ဝါ သည်၊ ဒုဝ-ကျောင်းဌာ-၊ သုခ-ခုနေ-ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗာ-ဘတ်ကောင်း၏၊ ဗုဒ္ဓမသုပနိတ-ကျသော၊ ဤဟောနှင်းတို့သည်ကား။ ဒုခ-ဟု၊ကျောင်းဌာ-ဝသ-ခုနေ-သုခ-နေကုန်သည်ရှိသော်၊မယုံ၊ဝါ၊အား။ ဒုခ-ဝေ ဝါသိကသုခ-ဝိယ၊ အ-ခုနေ-ဝါသိကဟောနှင်းကဲ့သို့၊ ဟါသုဝိဟာ-ရော-ချမ်းသာ ဝ္ယာ-နေ-ခြင်းသည်၊နဘဝိ-တိ-မဖြစ်လတ္တံ့ ။ ဒုတိ-၊ဤသို့ကြံ၍၊ဟန္ဒ-ယ-ခု၊ အဟံ-ဝါသည်၊ ဒုဝေ-ဤဟောနှင်းတို့ကို၊အာ-ဝ-ဝေတုံ-အ-ချင်းချင်း။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ကုံးကိုက်ဖျက်ဆီး၍၊ ယထာ-ဟု၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအား-ဖြင့်ပြု သည် ရှိ-သော်-ကား။ ဒုခ-၊ ဤ-ကျောင်းဌာ-၊ နဝ-သိ-သ-ဒိ-၊ မ-နေ-ကုန်လတ္တံ့ ။ တ-ထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာ-အား-ဖြင့်၊ကရိ-ယ-ဝါ-ပြုအံ့၊ ဒုတိ-၊ဤသို့၊ ☰ စိ-န္တေ-သိ-ကြံ၏၊ အ-ထ-၊ထိုကာ-ခါ-ဌ၊ ကေ-ဒိ-ဝ-သံ၊ တ-နေ့-သ-ဌ၊ မ-ဟာ-ထေ-ရေ၊ မထေရ်ကြီး-သည်၊ဒ္ဝိ-ဒ္ဝိ-ဒုတိ-ပါ-ကုန်သောရဟန်းတို့အား-လည်း၊ ဩ-ဝါ-ဒံ၊အ ဆုံး-အမကို၊ ဒတ္တွာ-ပေး၍၊ အ-ဝ-ဝေ-ဒေ-ဝ-ပါ-ဒ-၊ ဝ-သ-ခ-ဌ-ခုံ၊ ခ-ရော-ဝ-ဝ-ပ-ဝ-ဝ-ဝ

ဘိက္ခု၊ရေဟန်းသည်၊ထောက်၊အနည်းငယ်သော၊ကာလ၊ကာလကို၊ ဝိတိ
နာမေတ္တာ လွန်စေ၍၊မဟာထေရီ၊မထေရ်ကြီးသို့၊ဥပသက်ဒေတွာ၊ကပ်၍၊
ထေရော၊မထေရ်သည်၊ ကိုယ်၊အာဘယ်ကြောင့်၊ အားထုတ်သော၊ ငါ့ရှင်သည်၊
ဝိကာလ၊အခါမဟုတ်သည်၌၊အာဟာ၊တာ လာသည်၊အသိ၊ဥစ်သနည်း၊
ဟုဆို၏၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထု ဆိုအပ်သော်ရှိ၊သော်၊ ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရား၊
အာမ၊အခါမဟုတ်သည်၌လာသော်မှ၊ငါ့ကို ကိုယ်၊ဝိုးစဉ်း၊သော၊ ဝတ္ထုဖို့၊
လျှောက်ထား ဘွယ်သည်သာ၊ အကြင်ရှိ၏။ ဟုတ်၊ဤသို့၊ ဝတ္ထု ဆိုခဲ့၊ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်၊ ကထေဟိ၊ ဆို၊လာ၊ ဟု ဟု၊ဤသို့ ထပ်ခေါ်၊ထေရ်သည်၊
အခုညှာတော၊ ခွင့်ပြု အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဏ္ဍာ အရှင်ဘုရား၊ ဝတ္ထုကား၊
အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သဟာယတွေ ရာ၊ အဆွေခင်ပွန်း မထေရ်ဖြစ်သော၊
ဇော၊ ဤရဟန်းသည်၊ သမ္ဘူ၊ခေ မျက်နှောက်ဦး၊ မိုးကြီးဝိုယ်၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းကဲ့သို့၊ အတ္တာနုံ၊မိမိကိုယ်ကိုးမ၊ သတ္တာ၊ပြု၍ ပမ္ဘု၊ခါ၊မျက်ကွယ်
မှ၊သပတ္တော၊ဝိယ၊ ရှုနိုင်ကဲ့သို့။ ဥပဝဒေါ။ ဩ ရ ကြားဆို၏ ဟုတ်၊ဤသို့၊
ကထေသိ၊ဆို၏။ ။

ထေရော၊မထေရ်သည်၊ဝုန်ဆို၊မေးဖို့၊ဘဏ္ဍာ၊အရှင်ဘုရား၊တေနဟိ၊ထို
သို့ဖြစ်မူကား။ သုဏာထ၊နာတော်မူကုန် လော။ ဟော၊ဟာ၊ထရော၊ဤ
မဟာ၊ထေရ်သည်၊သဒ္ဓေါ၊စဉ်းလဲ၏။ ဟယ၊ဝိ လှည့်ပတ်တတ်၏။ ကုဟ
ကော၊ဝါကြွား၊တတ်၏၊မိန္ဒာ၏ ( ) ကောင်(သ)အသက်မွေးခြင်းဟု၏
ဓိဝိဘာ၊အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပေ ( ) ဟု ဤသို့ ဝတ္ထု၊ကား၊အရှင်
ဘုရား၊တို့၏၊ အရှေ့၊ကျေ ဖူး၌ ကထေသိ ဆို၏၊ဟုတ်၊ဤသို့၊အာဟ၊
လျှောက်၏၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင် ဝေ၊ဤသို့ ဟော ဆိုလင့်၊သော်သင့်၊
ထိုရဟန်းသည်၊ ဝေ၊ဤသို့၊ နဥပဝဒိယတိ၊ မပွားစွဲသည်ကုံ။ ဂိဟိကာလ
တော၊လူဖြစ်သောကာလမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊မမ၊ငါ့ကို၊ သဘာ၊သဘော၊ကို
ဇာနာတိ၊သိ၏။ ပေသလော၊သိလကိုချစ်၏။ ဂ လှ ကာသိလော၊ ကောင်း
သောသိလရှိ၏။ ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်သည်ရှိ၊သော်၊ ဘဏ္ဍာ၊အရှင်
ဘုရား၊သစေ၊အကယ်၍၊ တုမှော၊အရှင်ဘုရား၏သည်၊ အတ္တာနုံ၊မိမိ၏၊
ဝိသုဒ္ဓိတ္တာ၊ကာယ၊စင်ကြယ်သော်စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဝေ၊ဤသို့
စိဏ္ဏေ၊ထ၊ကြီ၊အောက်မေ့၊တော်မူကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊တံ ထိုသို့ကြီ၊အောက်မေ့
ခြင်း၊သည်၊ တုမှာကံ၊ယော၀ အရှင်ဘုရ ား၏ အား၊သာလျှင် ဒ၊နုဏ္ဍ ဝိကံ၊
လျှောက်ပတ်၏။ မယှံ၊ပန၊ တပည့်တော်အား ဂ ား၊ တနှ၊ ထို၊ ဟန်းနှင့်
သင်္ခ၊တကွ၊ ဝေ၊ရှေ့သည်၊ နဏ္ဍိ၊မရှိ၊ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အတ်၊

တပည့်တော်သည်၊ တေနု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အဝတ္ထု၊ မဆိုအပ်သည်ကို၊ ဝတ္ထုနှင့်၊ ဆိုမှတ်၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုရာ၏နည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ကာလန္တရေနု၊ ကာလ ကြာသဖြင့်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဓာနိသယ၊ သိကျုန်လတ္တံ့၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ပုထုဇ္ဇနဘာဝေ ဒေါသေန၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော အပြစ်ဖြင့်၊ နွေ့ကစိတ္တော၊ နှစ်လုံးနှစ်ခွ ဖြစ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဓို၊ ဤသို့ဆိုတိုင်းလည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ သာသက်ဟဒယော၊ ယုံမှားသောနှလုံး ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြက်၍၊ သောကံ၊ အတန်ငယ်၊ သိထိုလစိသာသော၊ လျှော့သောအ ကြွမ်းဝင်ခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ။

သောဗာဟုလ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဌမ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ မဟာထေ ရ်၊ မထေရ်ကြီးကို၊ ပရိဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဂုဏ်တိုက်၍၊ ဗုဒ္ဓရွှေ့ထံ၊ တပါး သော မ၊ ထေရ်ငယ်ကိုလည်း၊ ဝတ္ထုနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောနည်းဖြင့်သာ လျှင်၊ ပရိဘိန္ဒိ၊ ဂုဏ်တိုက်၍၊ အာထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန် သော၊ တေ ထေရာ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက် သောနေ့၌၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အနာလပိတ္တာ၊ စကားမဆိုမူ၍၊ ပတ္တစိ ဝရံ၊ သ ဒိတ်သက်နိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအ လိုငှါ၊ ရိတ္ထာ၊ လှည့်လည်၍၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အတ္တ နော၊ ဗမ်၏ ဝသနဋ္ဌာနေ ဝ ၊ နေရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ပရိဘုဥ္ဇိတ္တာ၊ စား၍၊ သာယမဇ္ဈတ္တော၊ အရိုအသေမျက်ကိုလည်း၊ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍၊ တံ ဒိဝသံ၊ ထို နေ့၌၊ ဘဂ္ဂေ ဝ ၊ ထိုကျောင်း၌သာလျှင်၊ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍၊ ဣတ္ထိယာ၊ ညဉ့်သည် ဝိဘာတာ ယ ၊ ရိုးသောက်သည် ရှိသော်လည်း၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အနာလာပေ၊ စတ္တာ ဝ ၊ မကြားမူ၍သာလျှင်၊ ယ ထာ ဟု သ ဌာနံ ဌာနံ၊ အလိုအ လျောက်ချမ်းသာရာအရပ်သို့၊ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်၏၊ ပရိပုဏ္ဏမနောရထံ၊ ပြည့်သောနှလုံးအလိုရှိသော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်လာသော ။ ပေသုဏိက ဘိက္ခု၊ ချောပစ်ဂုဏ်တိုက်သော ရဟန်းကို၊ မ နုဿာ၊ လူဟူသည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေ ရာ၊ မထေရ် တို့သည်၊ ကုဟိ ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတာ၊ ကြွတော်မူကုန်သနည်း၊ မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ သော၊ ထိုဂုဏ်တိုက်သော၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သဗ္ဗရတ္တိ ညဉ့်သုံးယာမ် ပတ်လုံး၊ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုန်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကလဟံ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုန်ခြင်းကို၊ မာကာရောထ၊ မပြုပါကုန်လင့်၊ သမဂ္ဂါ၊

ညီညွှတ် ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လေ၊ ကလဟောနှာမ။ ခိုက်ရန် ငြင်းခုန်ခြင်းကြောင့်သည်၊ အနုဗ္ဗာဝ၊ဟာ၊အာကျိုးမဲ့ကင်းဆောင်တတ်၏၊အာ ယတိ၊နှောင်အခါ၌၊ ဒုက္ခပွါးခြင်းကော၊ ဆင်းရဲကုန်ဖြစ်စေတတ် ၏၊ အကုသ လသံဝတ္ထုနှင့်ကော၊အကုသိုလ်ကံဖြစ်စေတာကို ၏၊ကလဟောနှင့်ခိုက်ရန်ငြင်း ခုန်ခြင်းကြောင့်၊ပုရိမဘဝ ရှေးဘဝလည် ဖြစ်သော၊ဟောတာ၊ကြီးပွားသော ဘဝဟာ၊ အစိုး၊ပါ မှ၊ ပရိဟာနိ၊လျော့ကျ၏၊ ဤတိုအစရှိ သည်တို့ကို၊ဝန်ခံ၊ပြော၊ဆိုအပ်၏။ သင်္ခသည်းမမေ့ပါ။ ဝစနံ၊စကား ကို၊အနာဒိယ ပြု၊မနာယူမူ၍။ ပဏ္ဍိတာ ဗဟုသုတကုန်၏၊ ဤတိုအာ ဟာ၊ဆိုအ၏။ ဟဟော၊ ထိုနောင်မှ၊မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ထေရာ၊မဟာ ရှင်တို့သည်၊တာဝ၊ရှေ့ဦးစွာ၊ဝန်ခံ၊ကုန်။ ကြွတော်မူ၊ စကုန်သတည်း ဤမှ ပန်းအခွင်ဘုရားတို့သည်ကား၊ အမှာကား၊ဟပည့်တော်တို့အား၊အခုဟူ၏ ယ၊အဂ္ဂိသနားသဖြင့် ဤ၊ဤကျောင်းခွ၊ အနုဗ္ဗ ဤတို့ဝ၊မျှင်ပြီးကုန် သာသျှင်။ဝ သတ၊ နေ့ တပ်မူကုန်လေ၊ ဤ၊ဤသို့။ ယင်ပြီ သုံ့ဘော်ခင်း ပန်ကုန်၏။ သော၊ထိုခုဟာနုံ့သည်၊ သင်ရှုတ်ကောင်ပြုပြီ၏ ( ) ခိုသည်ကို တွေ့၊ဝန်ခံ၍။ ဟဗ္ဗ၊ထိုခေ့ကျောင်းခွ၊ ဝ သ ဗ္ဗာ၊ နေ သည်ဖြင့်လေ၏ ( ) ဟောနှုစ်ရက်သုံးခုကဲ့ဖြင့်၊ ဗ ( ) ။ ကြိုတ်ကိ ( ) ( ) သနည်း၊မယား၊ ( ) ( ) ( )

စကားကို၊ အညမညဿ၊ တယောက်သည်တယောက်အား၊ အာရောစေတွာ၊ပြောကြားပြီး၍၊ တသား၊ထုံးစကား၏၊ အာဘူတဘာဝံ၊ ဟောတ်မမှန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ဥတ္တရ၊သိ၍၊ အနုဏ္ဏမေနု၊အစဉ်အားဖြင့်၊ တမေဝအာဝါသံ ထိုကျောင်းသို့သာလျှင်၊ပစ္စာဂတမ်သ ပြန်လာကုန်၏၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်-ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ရုပ်နှစ်ပါး၊သော၊မဲ့ရ ရှိတို့ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်ကုန်၍၊ သမဂ္ဂါ၊ညီညွတ်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်ကုန်သည်၊ သဗ္ဗေ၊တသော၊မနုဿာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ဝမ်း၊မြောက်ခြင်း၊ရှိကုန်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ စတ္ဇာ၊ဘိ၊ပစ္စယေဟိ၊လေးပါး၊သော၊ပစ္စည်း၊တို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟိ သူ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ထေရာ၊စ၊ မရဏေ၊ရှိတို့သည်လည်း၊ တဏ္ဍေ၊ဝ၊ထိ ကျောင်း၌သာ၊သည်။ သန္ဓာ၊နေကုန်လျက်၊သပ္ပါယလာဘေနု လျောက်ပတ်သည် ဘုရားဖြင့်၊သမ၊ဟိတ၊စိတ္တာ၊တည်ကြည်သော၊စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ဝိ၊ယဿနံ၊ဝိပဿနာ ကို၊ ဝဝေဿတွာ၊ပွါး၊စေကုန်၍၊ နစိရေနေ၊ မကြာမြင့်မီ ယ၊သျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ သူ၊ ရောက်ကြကုန်၏၊ ။

ပေသုဏိ၊ကား၊ချောပစ်ရုံးတို့ကိုသော်၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ကော်ဗုဒ္ဓ၏ ရုံ၌၊ ဟူ၊သော၊ဘုရားရှင်ဘုန်း၏ တရ၊သော၊အကြားပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ငရဲ၌၊ ပစ်ခံ၊ကုန်၊ ကျက်၍ ဆု-ထို ဗုဒ္ဓ၊ပုဂ္ဂိ၊ ဒ္ဒ၊ ဤ ငါတို့ဖြတ်စွာ၊ဘုရားပွင့်တော်မူ၊သော၊ ဆ၊ခါ ဒုစ ၊ဟ၊သား၊ရာဇ၊ကြီ၊ဟ်ပြည်၏၊ ဒေ၊ဝိ၊ဒူ၊ရေ၊မနီး၊မ၊ဝေး၊သော၊အ၊ရပ်ခွဲ-ဟူ ဗီ၊ရုဝ၊ပေ၊တော၊ဟုခေါ်သော၊ ခံတွင်း၌ရှိ၊သော၊ပြိုကြွာ၊သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နဒ္ဒတ်ကို ဖြစ်၏၊ တသား၊ထိုပြိုကြွာ၏၊ ကာ၊ယော၊ ကိုယ်သည်၊ သုဝဏ္ဏ ဝ၊ဏ္ဏ၊ ရှေ့ အ၊ဆင်း၊နှင့်တူ၊သော၊အ၊ဆင်း ရှိသည်၊ အ၊ဟော၊သိ၊ဖြစ်၏၊ မ၊ခ ထော၊ခံတွင် ဖ ပုလုဝ၊ကား၊ဝိ ကို၊သည်၊နိဗ္ဗတ်တွာ၊ထွက်ကုန်၍၊ ဒ္ဒ၊တော ဗိ၊ဟာ၊စ၊ထိ ဒ္ဒ၊ကြီ၊ဖ၊သည်း၊ ရ၊ခံ၊ခံတွင်း၊ကို၊ခါ၊ဒန်ကို၊ခဲ၊ကုန်၏၊ တ၊ထာ၊ရှ၊ပ၌ ထိုသို့သော၊ဘာ၊ရှိသည်လည်း၊ဖြစ်သော၊ကြောင့်သံ.အ၊ရပ်ကို၊ဖ၊ရိ၊တွာ၊နှင့်၍၊ ဒုဋ္ဌ ခ်ီ ၊မ၊ကောင်း၊သော၊အ၊နံ့ ကို၊ ဝ၊ယ၊ဟ်၊လျှင်စေ၏၊ အ၊ထ၊ထိ အ၊ခါ၌၊ဆော ယ၊သ္ဘ၊နာ၊ရ၊ခေါ်. အ၊ရှင်နာ၊ရ၊ဒ၊ဆ၊ထ၊ရ်သည်၊ ဂိ၌ကုဋ္ဌ ဗ ပ္ပ ၊တာ၊ ဂိ၌ကုဋ္ဌ ရှင် တောင်မှ-ကြ ရာ၊ဟ ဏ္ဍ ၊သ၊ကဲ့ တ၏ မ ရှ ၊သည်ရှိ ၊သော၊ တံ၊ထ ပ ကြွာ၊ကို၊ ဒိ သွ ၊မြင်၍၊ ။

ဘော၊ပ ရှိ ၊သ ၊ အ ရှ ၊ ယော ၊ ကျ ၊ ။ တ ် ၊ သ ၊ င် ၊ သ ည် ၊ ဒ ိ ဗ ် ် ၊ သ ာ ် ၊ န ် တ ် ၊ ဂ ဲ ့ ၊ ရ ှ ိ ၊ တ ာ ် ၊ တ ယ ် ၊ လ ျ ော ် ၊ ပ ် ၊ သ ော ် ၊ ။ ဝ ဏ ် ဏ ် ၊ ဝ ော ် ၊ တ ဲ ့ ၊ အ ၊ ရ ေ ့ ၊ အ ၊ ဆ င ် ၊ ။ ကို ၊ ဝ ာ ရ ေ ့ ် ၊ ။ ။ ် ၊ ။ ် ၊ ။ ် ၊

ကောင်းကင်၌၊ တိုင်္ဂသိုဟုသည်၏။ မှတ်ဝန်၊ ဥပ်သောအနုံဖြင့်လျှင်သော၊ တေးသင်၏၊ မုခဗ္ဗေခံတွင်ကဲ့လည်း၊ ကိမ်ပေယော၊ ဝိုးလောက်တို့သည်၊ ခါဒနိ၊ ခဲကုန်၏ သောပုရိသ အိုးယောက်ကျား၊ တွံ့သင်သည်ပုဗ္ဗေ၊ ဘဝ၌ကဲ့ မမ်ဲ အာဘယ်သို့သောဘေဒ၌သော်ကဲ့ ။ အကာသမ်ပြုတူးသနည်း၊ ဆုတ်ဘို ဤသို့၊ ဆုသေယ ၊ သောသ ဤဂါထာဖြင့်၊ ကတဂမ်ပြုအပ်သောကဲ့ ကို၊ ပုဗ္ဗ ဟု၊ မေးတော်မူ၏။ ၊

ဘန္တေ၊ ထို ၊ ဂါထာ၌၊ ဒိဋ္ဌနိ၊ ဒိဋ္ဌဟူသည်ကား၊ ဒိဋိဘဝ်၊ နှတ်ဘဝ်ကို၊ ဒေဝတ္တာဘဝ်ပေ၊ ရှိယောဝနိ၊ နှတ်အတ္တဟောခ္ခန္ဓာ၊ ကြွမ်ဝင်ခြင်းကို။ ဆုခေနု၊ ဤဒိဋ္ဌိ ဟူ၊ သောပုဒ်ကား၊ ဒိဋ္ဌိဝိယ၊ နှတ်နှင့်တူ၏ ဆုတ်ထင်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌ မည်၏။ ယဘ ၊ သုတ်ဟူ သည်ကား၊ သောဘနုံ၊ တင့်တယ်သော၊ ဘ၊ တနည်းကား၊ သုဒ္ဓရဘာ၊ ကောင်းသောအားဖြစ်ကဲ့၊ ဝဏ္ဏဓာတုနှင့်၊ ဝဏ္ဏ ဓာတုဟူ သည်ကား၊ ဘ၊ ဝိ ၊ ဘွဲ့၊ အရေ၊ အ ၊ ခင်းကဲ့၊ ဓာ၊ ရေ၊ သိ၊ ဟူ သည်ကား၊ ဝေဟာသ်၊ ဆောင်၏၊ ဝေဟာယသ်ကိုဗ္ဗသိ အနှုလိုက္ခေဟူ သည်ကာ၊ ဝေဟာယသသည်ကား၊ ဟင်း လင်းအပြင်ဟုမှတ်ထင်အပ်သော၊ အနှုလိုက္ခ၊ ကောင်းကင်၌၊ ကိုဗ္ဗသိ၊ တည်၏။ ကေစိ၊ နှ၊ အဆို၊ သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဝိဟာသယ်တိုဗ္ဗသိ အနှုလိ ကွတိ ဝိဟာသယ်တိုဗ္ဗသိအနှုလိုက္ခေဟူ၍၊ ပါဋ်ပါဋ်ကို၊ ဝေ့ဝှေ့ ရွတ်ဆို၍၊ ဝိဟာယသံ ဣတိ ၊ သောသ ဤဂါထာဖြင့်၊ ကတဂမ်ပြုအပ်သောကဲ့ ကို၊ ပုဗ္ဗ ဟု၊ မေးတော်မူ၏။ ၊

ဘန္တေ၊ ထို ၊ ဂါထာ၌၊ ဒိဋ္ဌနိ၊ ဒိဋ္ဌဟူသည်ကား၊ ဒိဋိဘဝ်၊ နှတ်ဘဝ်ကို၊ ဒေဝတ္တာဘဝ်ပေ၊ ရှိယောဝနိ၊ နှတ်အတ္တဟောခ္ခန္ဓာ၊ ကြွမ်ဝင်ခြင်းကို။ ဆုခေနု၊ ဤ ဒိဋ္ဌ ဟု၊ သောပုဒ်ကား၊ ဒိဋ္ဌိ ဝိယ၊ နှတ်နှင့်တူ၏ ဆုတ်ထင်ကြောင့်၊ ဒ်ဋ္ဌ ဒ်ဋ္ဌ မည်၏။ ယဘ ၊ သုတ်ဟူ သည်ကား၊ သောဘနုံ၊ တင့်တယ်သော၊ ဘ၊ တနည်းကား၊ သုဒ္ဓရဘာ၊ ကောင်းသောအားဖြစ်ကဲ့၊ ဝဏ္ဏဓာတုနှင့်၊ ဝဏ္ဏ ဓာတုဟူ သည်ကား၊ ဘ၊ ဝိ ၊ ဘွဲ့၊ အရေ၊ အ ၊ ခင်းကဲ့၊ ဓာ၊ ရေ၊ သိ၊ ဟူ သည်ကား၊ ဝေဟာသ်၊ ဆောင်၏၊ ဝေဟာယသ်ကိုဗ္ဗသိ အနှုလိုက္ခေ၊ ဝေ ၊ ဟာယသ ၊ ဟူ သည်ကာ၊ ဝေဟာယသသည်ကား၊ ဟင်း လင်းအပြင်ဟုမှတ်ထင်အပ်သော၊ အနှုလိုက္ခ၊ ကောင်းကင်၌၊ ကိုဗ္ဗသိ၊ တည်၏။ ကေစိ၊ နှ၊ အဆို၊ သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဝိဟာသယ်တိုဗ္ဗသိ အနှုလိ ကွတိ ဝိဟာသယ်တိုဗ္ဗသိအနှုလိုက္ခေဟူ၍၊ ပါဋ်ပါဋ်ကို၊ ဝေ့ဝှေ့ ရွတ်ဆို၍၊ ဝိဟာယသံ ဣတိ ၊ သောသ ဤဂါထာဖြင့်၊ ကတဂမ်ပြုအပ်သောကဲ့ ကို၊ ပုဗ္ဗ ဟု၊ မေးတော်မူ၏။ ၊ ဒေ၊ ဤ ဤ၊ ထေ ၊ ရှေ ၊ အ ရှင်နှ ၊ ဒေ ၊ ဒမ ၊ ထ ရ ၊ သည်၊ သော ပေ ၊ တ ၊ ၊ ဆုပြုကုန် ၊ ဟု ၊ အ ကုန် ၊ နှ ၊ ၊ ဖ ၊ ၊ သည်၊ ကတ ကမ်ပြုအပ်သောကဲ့ ကို၊

ပုဏ္ဏား၊ မေး အပ်သည်ရှိသော်၊ တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိသဇ္ဇနာ၊ ဖြေလိုသည်ဖြစ်၍။ ၊

နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ ဥဇ္ဇေ၊ရှေးဘဝ၌၊မုခ သာ၊နွယ်ဖြင့်၊ အသည်တော၊ မကောင်းမှုကိုမစောင့်စည်းသော၊ ဒုဗ္ဗဝါ စေ။ သူတပါး ဥစ္စာကိုလွယ်မိုးချဲ့ဖြစ်တတ်သောစကား၊ရှိသော၊ တပသိဗ္ဗ ပေါ်ရဟန်းဘုရားဖြစ်သော၊ ပ'ပေါ်ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ သမ ဏောရဟန်းသည်၊ အာသိ'ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ၊နာရဒ၊အရှင်နာရဒ၊ မေ၊တ ပည့်တော်အား၊သင်္ဂီဟ၊ဝတ်သောတံတွေ ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မေမယာ၊ တပည့်တော်သည်၊ တပသာ၊ဖြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း ကြောင့်၊ ဘဏ္ဍာဝတုစ၊ နှတ်ကဲ့သို့ဘင့်တယ်ကောင်းဖြတ်သော အရေအ ဆင်းကိုလည်း၊လဒ္ဓါ ၊အပ် ၏။ပေသုဏိ၊ယာနှုတ်သူနှစ်ဦးတို့၏အချစ်ကိုပျက် စေတတ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်တိုက်သောစကားကို ဆိုခြင်း ကြောင့်၊မေမမ၊တပည့်တော်၏ မုခဒ္ဒါ ခံတွင်းသည်လည်း၊ ပူတိ၊ပုပ်သော အနံ့ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ နှုတ်ဣတိ၊ကား၊ ဣတိ၊ဟူ၏။ ၊

ဟန္ဒ၊ထိုဂါထာ၌၊ သမဏောအဟံပါပေါတိ၊ သမဏောအဟံပါပေါ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ သာမဏေ၊ ယုတ်မာသော၊ သမဏော၊ရဟန်းသည်၊ပါပတိ၊ကဋ္ဌ၊ယုတ်မာသော၊ရဟန်းသည်။ အဟော သိ'ဖြစ်ဏေ၊အတိဒုဗ္ဗဝါ၊စေ၊တိ၊အတိဒုဗ္ဗဝါ၊စော၊ဟူသည်ကား၊ အတိဒုဗ္ဗဝ စနော၊အလွန်ယုတ်သောစကား၊ရှိသည်၊ပရေ၊တပါး၊သောသူတို့ကို၊ အတိဏ္ဍ ပ်ဘွာ၊လွန်ချဲ့၊လေယိတွား၊ခုံ၊ကျော်ချဲ့။ ဝတ္ထာ၊ဆိုတတ်၏၊ ပရေသံ၊သူတပါး တို့၏၊ ဂုဏာပရိဝံသ၊ကား၊ဂုဏ်ကိုဖျက်ဆီး၊တတ်၏၊ ဟူတိ၊အယံ၊ဤသည် ကား၊အဓိပ္ပာယ်၊အနုဗေ၊တည်း။ ပါ၊တနည်း၊ကား၊ အတိဒုက္ခဝါ၊စော၊တိ၊အတိ ဒုက္ခဝါ၊စော၊ဟူ၏။ ပ'ဌော၊ပ'ဌိ'ရှိ၏။ အတိ၊ဝိယ၊အလွန်ထျင်းဖရုသဝစနော၊ ကြမ်းသောစ ကား၊ရှိသော၊ မုသာဝါဒ ပေသုညာဒေ၊စ ဒုဗ္ဗရိတနိုဝေ၊တော၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုဆိုခြင်း ချေပစ်ကုံ၊တိုက်ခြင်း အစရှိသောဝစ ဒုစရိ ကိုနှင့် ပြည့်လျှံသော၊တပသိဗ္ဗ ၊ပါတိ၊ တပသိဗ္ဗပေါ်ဟူသည်ကား၊ သမဏဗ္ဗ ၊ကော၊ဟန်းတုသည်၊မုခ သာတိ၊မုခ သာဟူသည်ကား။ မုခ ခဲ့ ခံတွင်းခြင်း၊ သဒ္ဒါတိ၊လဒ္ဓါ၊ဟူ သည်ကား။ ပူတိ လဒ္ဓါ၊ပုပ်သောတံတွေး ရှိသည်၊ စကား၊ရော၊စအာဘ ရာသည်၊ သဗ္ဗိ ဏ္ဍနဏ္ဍော၊ ပေါင်းခြင်း အနက် ရှိ၏၊မေတိ ၊မေ ဟူသည်ကား၊ မယာ၊တပည့်တော်သည်၊ တပသာတိ၊တ

ပသာဟူသည်ကား၊ ပြိုကွဲ၍ရှိယေးနေကြတ်သောအကျင့်-ကြောင့်၊ ပေသုဏိ ယေနာတံ၊ပေသုဏိယေနဟု သည်ကား၊ ဝိသုဒ္ဓစာဝါစာယ၊ သူနှစ်ယောက် တို့၏အချစ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သောကုံ,တိုက်သောစကားဖြင့်၊ ပုတ်တိ၊ပုတ်ဟု သည်ကား၊ပုဂ္ဂိဝန္ဓံ၊ပုပ်သောအနံ့ကဲ့ ။ ၊ဝံ၊ဤသို့၊သောပေတော၊ ထိုပြိုကွဲသည်၊ အတ္ထနာ၊ပေါ်သည်။ ။ တ၊ပမ်ဲ ကြိုးဆင်သောကံကဲ့၊ အာ စိက္ခတ္တာ၊ပြော်ကြား၍၊ ဆုတ္တိနိုးယခုအခါ၌၊ ထေ,သေ ၊အရှင်နာရဒမထေရ် အား၊သြဝဒ,ကြောင့်ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

နာရဒ၊ အရှင်နာရဒ၊ ဟယိဒံတံ ဒ္ဒဒ်မမရှုပ်၊ ဤနတ်ကဲ့သို့ တင့်တယ် ကောင်းမြတ်သော အရေအာဆင်းဝပ်သောအနံ့ဖြင့် ထိုင်သော ခံတွင်းရှိ သောတပည့်တော်၏ကိုယ် ကို၊ တယာ၊အရှင်နာရဒသည်၊ သာမံ၊ ကိုယ် တိုင်၊ဒိဋ္ဌံ ဖြင်အပ်ပြီ၊နာရဒ၊အရှင်နာရဒ၊ အနုကမ္ပကာ၊အစဉ်သနား၊ထတ် သော၊အားလုံ့ရှိကုန်သော၊ကုသလာ၊သူတပါး ဘို့၏အစီးအပွါ ဖြစ်ကြောင်း ကောင် သောအကျင့်ဌလိမ္မာကုန်သော၊ယေဗဟုဒ္ဓါဒယော၊အကြင်ဘုရား၊အ စရိုး၊သောသူ၊တော်ကောင်းတို့သည်၊ယံဝစနံ၊အကြင်စကားကို၊ ဝဒေယုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏၊တောသံ၊ထိုဘုရား၊အစရိုသောသူ၊တော်ကောင်းတို့၏ တံဝစ နံ၊ထိုစကားကို၊ အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ ဗဒါမိ၊ဆို၏။ တွံ၊အရှင်နာရဒ သည်၊ ပေသုဏံ၊ သူနှစ်ယောက်တို့၏အချစ်ကို ဖျက်ဆီ,တတ်သော,ကုံ, တိုက်သောစကား ကို၊မာအာဘာဏိ၊မဆိုလင့် မုသာ၊မဟုတ်,ဖြစ်သော စကားကိုလည်း၊မာအာဘာဏိ၊မဆိုလင့်၊နာရဒ,အရှင်နာရဒ၊ မုသာ,ပါ,ဒ၊ မဟုတ်မဖြစ်သောစကားကို ဆိုခင်း,ကိုလည်း,ကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓာဝါစ် သူနှစ် ယောက်တို့၏ အချစ်ကိုဖျက်ဆီ,တတ်သော,ကုံ,တိုက်သောစကား,ကဲ့ ဆို ခြင်း,ကိုလည်း,ကောင်း၊ ပဟာယ,စွန့်၍၊ ဝါစာယ,နှုတ်ဖြင့် သည်,တော၊ စောင့်စည်,သော,တုံ,အရှင်နာရဒ,သည်၊ ကာမကာမီ,ပြုနိုင်,ပြောကောင်း မြတ်သောနတ်ဌဖြစ်သော စည်,စိမ်ချမ်,သာ,ကဲ့ အလိုအတိုင်,ခံစား,လေ့ရှိ သော,ယက္ခော,နတ်သည်၊ ဟာ,ဝ်သိ,ဖြစ်လတ္တံ့,ဆုတိ,ဤသို့၊ သြဝါဒဂါ ထံ,ဆုံ,မသောဂါထာ,ကဲ့,အာဟ,လျှေ့ ကိုကြား,၏၊ ။

တတ္ထ,ထိုဂါထာ၌၊ ဟယိဒန္တိ၊ ဟယိဒ်ဟူသည်ကား၊ တံဆုံ,မရှုပ်၊ ဤတပည့်တော်၏အဆင်းကို၊အနုကမ္ပကာယေ,ကုသလာ,ဒေယျုံ,နှင့်၊အနု ကမ္ပကာယ ကုသလာ,ဒေယျုံ ဟူသည်ကား၊ အနု ,ကမ္ပကာ,ကုန်ကာ၊သနား,တတ်ကုန်သော၊ ပရိတိတပန်ဝတ္ထိယံ၊ သူတပါ,တို့၏,ကျိုး စီးပွါ,ကိုကျင့်ခြင်း၌၊ ကုသလာ,လိမ္မာကုန်သော၊ နိုပုဏာ သင်ပန်းကုန်

သော၊ ယေဇဋ္ဌါဒယော၊ အကြင်ဘုရားအစရှိသည်တို့သည်၊ ယံအကြင် စကားကို၊ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝဒါမိ ဆိုအံ့ ဤတိအ ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်ဟုသည်း၊ ဤဒါနံ၊ ယသုဒေ၊ ခါ၌။ တံ ဩဝါဒံ၊ ထိုအဆုံးအမကို၊ ဒသေ၊ ပြသိုသည်ဖြစ်၍၊ မာ ပေသုတံ၊ မာ ဝ မုသာ အာဘာ ဟိယ ကျော်တုဝံ ပေါ ဟိသိကာ မကာ ဒိတိ၊ မာ ပေသုတံ၊ မာ ဝ မုသာ အာဘာ ဟိယ ကျော်တုဝံ ပေါ ဟိသိကာ မကာ ဒိဟု၏။ အာ ပေ၊ ဆိုခဲ့၏ တ ဿ၊ ထိုပါဠိ ၏။ အ ဧ ဿ ဝ၊ အနုဂ်ကား၊ ပေသုတံ ဝိ သုတ ဝ ဝ စနံ၊ သူ့စကားယောင် တို့၏ အချစ်ကို ဖျက်ဆီး တတ်သော ကုံးတိုက်သော စကားကို လည်း ကောင်း၊ မုသာ ဝ။ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို လည်းကောင်း၊ မာ အ ဘာ ဟိ မာ ကထေ သိ၊ မ ဆိုလင့်၊ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယဒိ၊ အ ကယ်၍။ ကွံ သင်သည်၊ မုသာ ဝါဒံ၊ မဟုတ်မှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကို၊ ဝိ သုတ ဝါ စံ၊ သူ့စကားယောင် တို့၏ အချစ်ကို ဖျက်ဆီး တတ်သော ကုံးတိုက်သော စကားကို ဆိုခြင်းကို၊ ပဟာ ယ ပယ်စွန့်၍၊ ဝါစာ ယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သညတော၊ စောင့်စည်းသည်၊ ဘ ဝ ယျာ သိ၊ ဖြစ်လေလော၊ ယ ကျော် ဝါ ဒေ ဝါ ဝါ၊ ထင်ရှားသော နှုတ် သည်သည်းကား၊ ဒေ ဝ ညတ ဧ ဝါ၊ မ ထင်ရှားသော နှုတ်သည်လည်း ကောင်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဘ ဝိ သာ သိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကာ မံ ကာ မ ဒိ တ ဗ္ဗံ။ မ လိ ရှိ

ဩ အ ပ်သော၊ ဥဒ္ဓာ ရံ၊ မြက်သော၊ ဒိဗ္ဗ သမ္ဗတ္တိ။ နှုတ်ခွ ဖြစ်သော စည်းစိပ်ချမ်း သာကို၊ ပဋိလဘိ တ္ဝာ ၏ ကာ မ နသိ ၏ လော၊ အ လိ ရှိ တိုင်းခံစားသော အ လေ့ရှိသည်ယထာ သုခံ၊ အ လိ ရှိ ဘိုင်း။ ဓ္ဓ ဒ္ဓ ယာ နံ၊ ဓ္ဓ ဒ္ဓ ဘ ရှိ ကုံ၊ ပရိ စ ဇေ ဟေ နံ၊ စ မ္ဘ ယ် သ ဖြင့်၊ အ ဘိ ဒ္ဓေ ဏာ သိ ၏ လော၊ အ လွန် နှေ လျော် သော အ လေ့ရှိသည်၊ ဟော ဟိ ဖြစ်လော၊ ဓ္ဓ တိ။ ဤ သည်ကား၊ အ ဝ္ဗော၊ အ နုဂ်တည်း။ ।

တံ၊ ထိုပြဿာ ဆုံ သော စကားကို၊ သုတ္တာ ကြား၍၊ ထ ရော၊ အ ဂ္ဂ ဟာ ဒေ မ ထေ ရ် သည်၊ တ တော၊ ထိ ဂ ဏ္ဍ ကုန် ကောင် မှ၊ ရာ ဇ ပေ ဟံ၊ ရာ ဇ ကြွ ဟ် ပြည်သို့ ဝိ ဏ္ဍာ ယ၊ ဆွမ်း အ သို့ ဌ ၊ စ ရိ တ္ဝာ၊ ထ ဒ ည် လည်၍၊ ပ ဏ္ဍ ဝ ဘ ဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းစားပြီး သည်မှ နောက်၌ ဝိ ဏ္ဍ ပါ တ ပ ဒိ ဏ္ဍ ဘ ဏ္ဍ ၊ ဆွမ်းခံ ရာ မှ ပဲ သည်ဖြစ်၍၊ သ ဏ္ဍ ရံ၊ မြက်စွာ ဘုရားကို၊ တ မ ဏ္ဍံ၊ ထိုပုတိမ ခ ပြဿာ ၏ အ ကြောင်းကို၊ အ ၊ ရော စေ သိ၊ ကြားလျှောက် ၏၊ သ ဏ္ဍ ၊ မြက်စွာ ဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုပုတိမ ခ ပြဿာ ကို၊ အ ဒ္ဓ ပ ဒ္ဓ ဿ ။ အ ကြောင်း ၌ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဂ တ္ဝာ ပြု ၍၊ ဝ မ္မံ၊ တ ရားကို၊ ဒေ သေ သိ၊ ဟော တော်မူ ၏။ သာ ဒေ သ နာ၊ ထိ ဒေ သ နာ သည်၊ သ မ္ဘ ဇ္ဇ ပ ရိ သာ ယ၊ ရောက်လာ သော ပ ရိ သတ် အား၊ သာ ဏ္ဍ ဂ ၊ အ ကျိုးရှိ သည်၊ အ ဟော သိ ဖြစ် ၏။ ဤ သည်ကား အ ပြီး တည်း။ ။ ပုတိမ ခ ပေ တ

ဝတ္ထုဝတ္ထုနှာ၊ ပုတိမုခပေတ ဝတ္ထုဏိအာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတားပြုးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဥရဂဝဂ်-၄-ဝိဗ္ဗမိတလိုကပေတဝတ္ထု၊

ယံကိဉ္စာရမ္ဘဏံကတ္တာတိဣဒံ၊ ယံကိဉ္စာမ္ဘဏ်ကတ္တာ အစရိုးသော်ဤ ဝတ္ထုကို၊ ဗေဒဝနေ၊ ဗေဒဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရေ၊ နေတော်မှ သည်ရှိသော်၊ အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိ၊ အနာထပိဏ်အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ နှောသူကြီး၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အာရေ၊ အကြောင်းပြု၍ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိရ၊ ချဲ့ဦးဆုံ၊ အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိ၊ အနာထပိဏ် အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိနှောသူကြီး၏၊ ဓိတု၊သမီး၏၊ ဓိတာယ သမီးဖြစ်သော၊ ဒါရိကာယ၊ သူငယ်မအား၊ ဝေတိ၊အတင်နှုံးသည်၊ ဣမံ ဤညီမင်းငယ်ရှင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ကိုယ်သူ၊ကစား၊လော၊ ဣတိ ဤသို့ဆိုရ၍၊ ဝိဗ္ဗင်တလိုက်၊မှုံညက်ညီမင်းငယ်ရှင်ကို၊အဒါသိ၊ပေး၏၊ သ၊ထိုသတ္တိသမီးသည်၊ တတ္ထ၊ထိုမှုံညက် ညီမင်းငယ်ရှင်၌၊ ဓိတုသည်၊ သမီ ဟူသော အမှတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ဖြစ်စေ၏၊ အဃ၊ ထိုအခါ၌ အသ၊ထိုသတ္တိသမီးအား၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ တံ၊ ထိုမှုံညက် ညီမင်းငယ်ရှင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကိုယ်နှစ်ယာ၊ကစား၊သည်ရှိသော်၊ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့သဖြင့်၊ ပတိတွာ၊ကျ၍၊ဘိဇ္ဇိ၊ကွဲ၏၊တကော၊ထိုသို့ ကွဲခြင်းကြောင့်၊ ဒါရိကာ၊သူငယ်မ သည်၊မမ၊ငါ၏၊ ဓိဘာ၊သမီးသည်၊ မတာ၊သေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုရ၍ ပရောဒိ၊ငိုကြွေး၏၊ တံ၊ထိုသူငယ်မကို၊ အမရဏ်နှင့်၊ မသေဟူ၍၊ ကေဝစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဂေဟဇနော ဝိ၊အိမ်ရှင်နေသောလူ၊ အပေါင်းသည်လည်း၊ သညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ မတ်နိုင်၊ တတ္ထ ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ အနာထ ဝိဏ္ဍိကသေ၊ အနာထပိဏ် အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိနှော၊ သူကြီး၏၊ ဂေဟေ၊အိမ်၌၊ ပညတ္တေ၊ခင်းထား၊အပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊နှိုသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူ၊သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူကြီး၊ကြီး၊သည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သမီးပေ၊ အနိုး၌၊နှိုသိန္နော၊ထိုင်နေသည်၊အပေါ သို့၊ဖြစ်၏၊ဝေတိ၊ နို့ထိန်းသည်၊ တံဒါရိကံ၊ ထိုသူငယ်မကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍၊သေ့ဿသန္တိကံ၊သူကြီး ဒဲ့အထံသို့၊ အဂမာသိ၊သွား၏၊သေ့ဿ၊သူကြီး၊သည်၊တံ၊ထိုသူငယ်မကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ကိသ၊အဘယ်ကြောင့်၊

အယ်ဒါရိ ကာ ဤသူယေမသည်၊ ရောဒတိ၊ ဝိလသနည်း၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိ၏၊ ဝေတိ၊ နို့ ထိန်းသည်၊ တံပဝတ္ထို၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သေမ္ပိသ၊ သူးဌေး ကြီ အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ သေမ္ပိ၊ သူဌေးကြီးသည်၊ တံဒါရိကံ၊ ထိုသူယေမ ကို၊ အကော်၊ ရင်ခွင်၌၊ နိသိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဓိတု၊ သို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒ သာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ သာ ဝေတွာ၊ ကြား၍၊ သ ဿ ဗ္ဗ ဒေနော၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ ဘ ဂ္ဂေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ မမ၊ တပည့်တော်၏၊ နတ္ထု၊ ဓမ်း၏၊ ဓိတာ၏၊ သို့ဖြစ်သော၊ ဝိ ဿ ဓိ သာလိကံ၊ မ ရှုံ့ညက်ညီ မင်းယေရပ် ကို၊ ဥဒ္ဒိ သ၊ ရှင်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတုကာမော၊ ပေးလှူခြင်းငှါ အ ဘိ ဂိ ပါ၏၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ တံ ထိုအလှူကို၊ ပဋ္ဌ ဟိ တိ ဂ္ဂ ဟ သ ဘေ ဟိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းဘိုနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖန်အတွင်း။ အဓိ ဝါ၊ သော ရဟန်းတို့ကို၊ သည်းခံ ၊ တော်မူပါ ကုန်လော၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေ သိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဘဂ ဝါ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တုဏ္ဍိ ဘာ ဝေန၊ ဆိတ် ဆိ ဟ်နေသည်ဖြင့်၏၊ အ ဓိ ဝါ၊ သော ကား၊ သည်းခံ ကော်မူ၏ အ ထေ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂ ဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုတိ ယ ဒိ ဝ ၊ သော၊ နှစ်ကော်ပြော ဟ်သောနေ့၌၊ ပဋ္ဌ ဟိ ဘိ ဂ္ဂ ၊ သ ဘေ ဟိ၊ ငါးရာ သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သေမ္ပိ သ၊ သူ ဌေ ၊ ဃ ရဏ်၊ အိမ်သို့၊ ဂ တ္တွာ၊ ကြွ၍သွား တော်မူ၍ ဘ ဋ္ဌ ကိ စ္စံ ဆွမ်းစား ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ အ နု မောဒနံ၊ အ နု မ ဒ နံ ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြု တော်မူလျက်သည်ဖြင့်၏၊ ၊

ဂ ဟ ပ တိ၊ သူ ဌေ ၊ အမည်ရှိ၊ ဃ ဝ ရ ကို ဝ ကို လျှို့ဝှက်ခြင်း မရှိ ၊ သော၊ ဒါယ ကော၊ ဒါယကာသည်၊ ယံ ကိ ဉ္စိ၊ မင်္ဂ လာ အစရှိသည်တို့တွင် အဝတ် မရှိတပါ ၊ ပ ၊ ကို၊ အာ ရုဗ္ဓ ဏံ ကတ္တွာ၊ ရည်မှတ်ချက်၊ ဒါနံ အလှူကို၊ ဒဇ္ဇာ၊ ပေ ၊ ရာ ၏၊ ဝုဋ္ဌ ၊ ပ ဘေ ၊ ရှေ ၊ ခ ဖြစ်ကုန်သော တမလွန် ဘ ဝ သို့ သွား လေကုန်သော ဝိ ဘ ၊ သော သူ ကို ကိုလည်း၊ အာ ၊ ဇ္ဇ ၊ ရည်မှ ၏ ၊ ဒါနံ ၊ အ လှူ ကို ၊ ဒ ဇ္ဇ ၊ ပေ ၊ ရာ ၏ ၊ ဝ ဏ္ဏ ၊ ဒေ ၊ တာ ၊ စ ၊ အိ ဝ ၊ ရာ ၊ အ စ ရှိ သည် တို့ ၌ ခ ဝ ၊ ကုန် ၊ သော နတ် တို့ ကို လည်း ၊ အာ ၊ ဇ္ဇ ၊ ရည်မှတ် ၏ ၊ ဒါနံ ၊ အ လှူ ကို ၊ ဒ ဇ္ဇ ၊ ပေ ၊ ရာ ၏ ၊ အ ထ ဝ ၊ ထိ မ ၊ တ ပ ၊ သော နတ် လူ အ စ ရှိ သော အ မှ တ် မ ရှိ ၊ သော သူ တို့ ကို လည်း ၊ အာ ၊ ဇ္ဇ ၊ ရည်မှတ် ၏ ၊ ဒါနံ အ လှူ ကို ၊ ဒ ဇ္ဇ ၊ ပေ ၊ ရာ ၏ ၊ ၊ ဂ ဟ ပ တိ ၊ သူ ဌေ ၊ ကုဝေ ၊ ရှ ၊ ကုဝေ ၊ နှ တ် ကို ၎ င် ၊ ၊ ဝ တ ၊ ရ ဇ ဗ ၊ ၊ ဝ တ ၊ ရ ဇ ဗ ၊ နှ တ် ကို ၎ င် ၊ ဝိ ရ ပ ဟ ဗ ၊ ၊ ဝိ ရ ပ ဟ ဗ ၊ နှ တ် ကို ၎ င် ၊ ဝိ ရ ဗ ဗ ၊ ၊ ဝိ ရ ဗ ဗ ၊ နှ တ် ကို ၎ င် ၊ ဇုတိ ၊ ဤ သို့ ၊ စ ဇ္ဇ ၊ ရော ၊ လေ ၊ ယော ၊ ကိ ၊ ကုန် ၊ သော ၊ လော ၊ ကပါ ၊ လေ ၊ လော ၊ ကကို ၊ စောင့်ကုန်သော ၊ ယ ၊ သ ၊ သ ၊ ဒေ ၊ ရှ ၊ ခ ဖြ ၊ ကုန် ၊ သော ၊ မ ၊ ဘ ၊ ရာ ၊ ဇ ၊ ဒေ ၊ ရ ၊ နှ တ် ၊ မ ၊ ကြီ ၊ တို့ ကို ၊ လည်း ၊

ရည်မှတ်ချက်၊ ဒါနံ အလှူကို၊ ဒ ဇ္ဇ ၊ ပေ ၊ ရာ ၏ ၊ ၊ ဂ ဟ ပ တိ ၊ သူ ဌေ ၊ ကုဝေ ၊ ရှ ၊ ကုဝေ ၊ ရှ ၊ နှ တ် ကို ၎ င် ၊ ၊ ဝ တ ၊ ရ ဇ ဗ ၊ ၊ ဝ တ ၊ ရ ဇ ဗ ၊ နှ တ် ကို ၎ င် ၊ ဝိ ရ ပ ဟ ဗ ၊ ၊ ဝိ ရ ပ ဟ ဗ ၊ နှ တ် ကို ၎ င် ၊ ဝိ ရ ဗ ဗ ၊ ၊ ဝိ ရ ဗ ဗ ၊ နှ တ် ကို ၎ င် ၊ ဇုတိ ၊ ဤ သို့ ၊ စ ဇ္ဇ ၊ ရော ၊ လေ ၊ ယော ၊ ကိ ၊ ကုန် ၊ သော ၊ လော ၊ ကပါ ၊ လေ ၊ လော ၊ ကကို ၊ စောင့်ကုန်သော ၊ ယ ၊ သ ၊ သ ၊ ဒေ ၊ ရှ ၊ ခ ဖြ ၊ ကုန် ၊ သော ၊ မ ၊ ဘ ၊ ရာ ၊ ဇ ၊ ဒေ ၊ ရ ၊ နှ တ် ၊ မ ၊ ကြီ ၊ တို့ ကို ၊ လည်း ၊

အာရုဏ္ဓ၊ရုည်မှတ်၍၊ဒါန်၊အလှူကို၊ဒဏ္ဍာ၊ပေးချေ၏၊ ၊ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ဒါ
ယကေန်၊အမိအဘ အစဉ်ကြီးသောအမှတ်မဂ်ကိုသော သူတို့ကိုရည်မှတ်၍အလှူ
ပေးတတ်သောသူသည်၊ဥဒ္ဒိဿနုကိရိယာယ၊ ရည်မှတ်၍ပြုခြင်းကြောင့်၊
တောဝေဝ၊ထိုအမိအဘ အစဉ်ကြီးသောအမှတ်မဂ်ကြီးသော သူတို့ကုလည်း၊ဟုဒိ
တာ၊ဟူဧာ်အစဉ်ကုန်သည်၊ဟောတို့၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒါယကာ၊စ၊ ရည်မှတ်၍
ပေးလှူတတ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ ဥဒ္ဒိဿနုမဂ္ဂေန်၊ရည်မှတ်ကာ
မျှဖြင့်၊အနိမ္မလာ၊ အကျေးမဂ်ိသည်မဟုတ်ကုန်၊ အတ္ထနော၊ မမ ၊ဒါနဟလ
သေ၊ဒါန၏အကျိုး ၏၊ဘာဝဂိ၊နှာ၎ဝ၊ အကြီးကုမ္ဂြင်းဂ်ိကုန်သည်သာလျှင်၊
ဟောတို့၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊ဂဟပတိ၊သူဌေး၊ရုဏ္ဏဝါ မှုက်ရည်ကျဖြစ်ခြင်း
ကိုသည်း၊နှတ်ကာတဇ္ဇ မပ္ပြိအပ်၊သောကေ၊ဝ၊စိတ်ရှုပန်းခြင်းကုလည်း
နှကာတဇ္ဇောမပ္ပြိ အပ်၊ အညာ၊ မျက်ရည်ကုဖြစ်ခြင်း စိတ်ပူပန်းခြင်းမ
တပါ်းသော၊ ကာ၊စ၊ ရိုးဝေ၀နှာ အကြောင်အာသံကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ဖြည်
တမ်ခြင်းသည်လည်း အတ္ထိ၊ဂ်ိ၏၊ သာ၀ိ၊ထုဝိဖြည်တမ်းခြင်းကုလည်း၊
နှကာတဇ္ဇ ၊မပ္ပြိအပ် တံသဇ္ဇ၏ ထုံအလုံ၊ရုံသောမျက်ရည်ကို ဖြစ်စေခြင်း
စိတ်ရှုပန်းခြင်းဝိဖြည်တမ်းခြင်းသည်လည်း၊ ပေတသ၊ ဟ၊မလွန်ဘာ၀
သို့ပြောင်းသွားသောသူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ဂ၊ဘာ
ပတိ၊သူဌေး၊အာဝိန္ဒသု၊နှာ၊ ပညာမဲ့ကုန်သော၊ဥ၊တကား၊ အသွေးမျိုးတို့
သည် ဝေ၊ဤသို့မျက်ရည်ကုဖြစ်စေခြင်း၊စိတ်ရှုပန်းခြင်းဝိဖြည်တမ်းခြင်း
ဖြင့်၊တ်ဒ္ဓန္တိ၊ဟည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုနေ့သွေးမျိုးတို့အား၊ ဒေ၀ပရိတာ
ပနမေ၀၊ကုယ်ပင်ပန်းကားမျှသည်သာလျှင်၊ဟောတ၊ဖြစ်၏၊ ၊ဂ၊ဟပတိ
သူဌေး၊ဒါယကာ၊နှ၊ ဒါယ၊ကာသည် ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်မှတ်၍ပေးလှူအပ်
သော၊သံဃာ၊ သံဃာ၊ဆောင်ခဲ့၊ သုပုဂ္ဂိုလ်ခဲ့ဟာ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်အပ်
သော၊အယဉ္စ၊ခ၊ဒက္ခိဏာ၊၏၊အကျိုးသည်သာလျှင်၊ အသ၊ပေတသ၊ထို
တမလွန်ဘ၀သို့ ပြောင်းသွားသောသူအား၊ ဒီ၊ပ၊ဥ္ဇ၊ရည်ကြိုးစွာသော
ကာလပတ်လုံး၊ဟိဟာ၊ယ၊အစီ၊အပွါ်းအကျိုး၊ဟု၊ပေ၊ဝတ်၊ဖြစ်ရ၊ဌာ၊သော
တမ်ကောင်းယ၀၊ထိုရည်မှတ်၍ပေးလှူသော ခ၊ကာ၊ခ်ပင်လျှင်၊ဥ၊ပကပ္ပတ်၊ ဒ္ဒ
တိ၊အကျိုးဖြစ်၏၊ ဒ္ဒုတ်၊ဤသို့၊ ဒ္ဒုမာ၊ဂ၊ဆား၊ ဤ၊ဂ၊ယာတို့ကုလည်း၊ အ၊ဘာ၀သ
ဟောတောမ္ဂ၏၊ ၊

တဘ္ဘ၊ထိုဂ၊ထာတို့ခ်ခဲ့၊ယင်ကိုခ်ခ်ာ၊မ္ဘ၀ကတ္ထာ၊တိ၊ယင်ကိုခ်ခ်ာ ရှေ့ကောက်ကတ္ထာ
ဟူသည်ကား၊မဂ်လ ဒီသု၊မဂ်လ၊အ၊ဂ်ိသည်တို့တွင်၊ အညတရ၊တပါ
ပါ်းသော၊ယင်ကိုခ်ခ်ာ၊အမှတ်မဂ်ိတရုံတရုကုလည်း၊ အာရုဏ္ဓ၊အ၊ရုံ၊ပ်ုပ်ခ်ခ်ာ ဥဒ္ဒိဿ၊

ညည်၍၊ဒဠ္ဌာတိ၊ဒဠ္ဌာဟု သည်ကား၊ဒေဒယျ၊ပေးရာ၏၊အမည်ရှိတိ၊အမည်ရှိဟု သည်ကား၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ သမ္ဘတ္တိယာ၊စည်းစိတ်ဓိ၊ပရေတိ၊သုတ ပါးတို့နှင့်၊ သာဓေရကာဘာဝါသဟနုလက္ခဏာသု၊ ဆက်ဆံသောအဖြစ် ကိုသည်းမခံနိုင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ မည်သော့ဝုသော၊ မည်သော့ရ၏၊အဘာဝ တော၊မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊အမည်ရှိပရိစ္ဆာဝသိလော၊ စွန့်ကြဲလေ့ရှိ သောသူသည်၊ မည်ရှိယလောဘာဒိ စိတ္တမလံ၊ မည်ရှိယလောဘ အစရှိ သောစိတ်၏ အညစ်အကြေးကို၊ ရှုရတော၊ အဝေးမှ၊ ကတွာပြု၍၊ခါနံ၊ အလျှောကို ဒေဒယျ၊ ပေးသူရာ၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပာယ်ဘသည်း၊ပုဗ္ဗပေတေစအာရေဇ္ဇာတိ၊ပုဗ္ဗပေတေစအာရေဇ္ဇာဟု သည် ကား၊ပုဗ္ဗကေစိ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော၊ ပေတေ။တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွား သောသူကို၊ဥဒ္ဒိ သား၊ရည်၍၊ဝတ္ထုဒေဝတာတိ၊ဝတ္ထုဒေဝတာဟု သည် ကား၊ ဃရေဝတ္ထု အာဒီသု၊အိပ်ရာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဓိဝတ္ထာ၊စောင့်ထုန် သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို။ အာရေဇ္ဇ၊ အာရုံပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အထဝါတိဇုဝိနာ၊ အထဝါဟု သော ဤပါဠိဖြင့်၊အဘိပ္ပေါ၊တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ဒေဝမနုဿာဒိကေ၊ နတ်နှင့် အစရှိကုန်သော၊ ယေကေစိ၊ အမှတ်မရှိ တရုံတယောက်သော သူတို့ကို၊အာရေဇ္ဇ'အာရုံပြု၍၊ ဒဒေ့ယျ၊ပေးလှူရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒယေ တံ၊ပြု၏။ ၊

တဿဒေဝေသု၊ ထိုနတ်တို့တွင်၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ကေစွေ၊အချို့ကုန် သောပါဏာ ရှေး ထင်ရှား ကုန်သော၊ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ ဒယေ့ဟေ၊ပြု တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊စတ္တာ၊ရောစမဟာရာ၊ဇေတိ၊စတ္တာ၊ရောစမဟာရာ၊ဇေ ဟု၍၊ဝတ္ထု၊ဟောတော်မူပြီး၍၊ပုနေ၊တဖန်၊တေ၊ထိုနတ်တို့ကို၊နာမတော၊ အမည်အား၊ဖြင့်၊ဂဏှန္တော၊ ယူတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ကုဝေဠန္တိ အာဒိ၊ ကုဝေရံအစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊တဿ၊ထိုပါဠိ၌၊ကု ဝေဠန္တိ၊ကုဝေရံဟူသည်ကား၊ ဝေဿဝဏ်၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကို၊ ဓတရဋ္ဌန္တိ အာဒိနှ၊ ဓတရဋ္ဌံ အစရှိသော ပါဠိတို့သည်း သေသာနံ၊ကြွင်း ကုန်သော၊တိဏ္ဏံ၊သုံးယောက်ကုန်သော၊လောကပါလာနံ၊လောကပါဟုနတ် မင်းကြီးတို့၏၊နာမာနိ၊အမည်တို့ဟုသည်း၊ တေစေဝ ဓရတိ၊ဟောန္တိ၊ တေ ဇေဝ ဓရတိ၊ဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ တေစမဟာရာဇာနော၊ထိုနတ်မင်း ကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗပေတဝတ္ထုဒေဝတာယောစ၊ရှေးဦးဖြစ်သော ပေတဝတ္ထုဒေဝတာလောသောနတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ဥဒ္ဒိ သနုကိရိယာယ၊ရည်

ညွှန်းခြင်းကိုပြုခြင်းဖြင့်၊ ပဋိမာနိတောဿ၊ ဖြတ်နိုးကုန်သည်၊ ဟောဘွဲ့ဖြစ်ကုန်၏။ ဒါယကာဿ အနိဋ္ဌလာဘီ၊ ဒါယကာဿ အနိဋ္ဌလာဘဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်ဒါယကာတို့သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ တေ ဒါယကာ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်လည်း၊ ပရေဝေ။ သူတပါးတို့ကို ဥဒ္ဒိဿနမဂ္ဂေန၊ ရည်ညွှန်းကာမျှဖြင့်၊ နနိဋ္ဌလာ အကျိုးမရှိသည် မဟုတ်၊ အတ္ထိ နော၊ မိမိ၏ ဒါနပလ ၊ ဒါနအကျိုး၏၊ ဘဝ ဂိနော ဧဝ၊ အတ္ထိတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောဘွဲ့ဖြစ်ကုန်၏။

ဤဒါနံ၊ ယဒုအာခါဒ္ဒိ၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ အတ္ထိ နော၊ မိမိ၏ မဒုတော နု၊ သေခြင်းကြောင့်၊ ရုဒန္တိ။ ငိုကြွေးကြကုန်၏၊ ပရိဒေဝန္တိ ဖြည်တမ်းကြကုန်၏၊ သောစန္တိ၊ ပူပန်ရိမ်ကြကုန်၏။ တေသံ။ ထိုသူတို့အား၊ တံ ထိုသို့ငိုခြင်းဖြည်တမ်းခြင်း ဝိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ နိဿိတ်၊ အကျိုးမရှိ၊ အတ္ထိ ပရိဘာ ပနမဟ္ဟေ ဝေ ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေခြင်းမျှ သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ ဤသို့ ဒေ၊ သဝတ္ထု ပြခြင်းငှါ။ နဟိ ရုဏ္ဏံ ဝါ တိ အာဒိ ၊ နဟိ ရုဏ္ဏံ ဝါ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ရုဏ္ဏန္တိ ၊ ရုဏ္ဏံ ဟူသည် ကား ရုဒိတံ ၊ ငိုခြင်းကို၊ အသုမောစနံ။ မျက်ရေလွှတ်ခြင်းကို၊ နဟိ ကာ တဗ္ဗံ ၊ မပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ ၊ ဤသည်ကား၊ ဝစနသေသော ၊ စကားကြွင်းတည်း။ သောကောတိ ၊ သောကော ဟူသည်ကား၊ သောစနံ ၊ ဝိုးရိမ်ခြင်းကို၊ စိတ္တသန္တာပေါ ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းကို၊ အန္တောနိဇ္ဈာနံ ၊ ကိုယ်တွင်းခွဲပူလောင်ခြင်းကို၊ ဣတိ အာယံ ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော ၊ အနက်တည်း။ ယာ စညာ ပရိ ဒေ ဝနာ တိ ၊ ယာ စညာ ပရိ ဒေ ဝနာ ဟူသည်ကား၊ ရုဏ္ဏသော ကတော ၊ ငိုကြွေးဝိုးရိမ်ခြင်း ၌ ၊ အညာ ၊ တပါးသော ၊ ယာ စ ပရိ ဒေ ဝနာ ၊ အ ကြင်ငိုကြွေးဖြည်တမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကေ ဝုတ္တာ ကာ ၊ ဘယောက် ထသုံးသောသားကဟုံ ၊ အာဘယ်ဖွားနည်း ၊ ဣတိ ၊ ဤသို့အစရှိသည် ဖြင့်၊ ဝါ စ ဝါ ဝိပ္ပသာ ပေါ ၊ စကားဖြည်တမ်းခြင်းကည်း ၊ သေ ဝါ ဝိ ၊ ထိုသို့ဖြည်တမ်း ခြင်းကိုလည်း ၊ နကာ တဗ္ဗော ၊ မပြုအပ် ၊ ဣတိ ၊ ဤသည်ကား ၊ အတ္ထော ၊ အနက်တည်း။ သဗ္ဗတ္ထ ၊ အလုံးရုံတို့၌ ၊ ဝါ သဒ္ဒါ ၊ ဝါ သဒ္ဒါ သည်းဝိကပ္ပ နတ္ထော ၊ အထူးကြံခြင်းအနက်ရှိ၏ ၊ နတ်ပေတာ သအတ္ထယေ ၊ ယ ၊ ဟိ ၊ နတ်ပေတာ သအဋ္ဌာယ ဟူသည်ကား ၊ ယသ္မာ ၊ အကြင်ကြောင့် ၊ ရုဏ္ဏံ ဝါ ၊ မျက်ရည် ကိုဖြစ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း ၊ သောကော ဝါ ၊ စိတ်၏ပူပန် ခြင်းသည် လည်းကောင်း ၊ ပရိဒေ ဝနာ ဝါ ၊ အသံကုန်ဖြစ်စေတတ်သော ဖြည်တမ်းခြင်း သည်လည်းကောင်း ၊ ဣတိ ၊ ဤသို့ ၊ သဗ္ဗဿ ၊ အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော ၊ တံ ၊ ထို

မျက်ရည်ယိုခြင်းအစရှိသည်သည်၊ကာလ၊ သခြင်းကို၊ကတသ၊ပြုသော တသ၊ပေတာ သ၊ထိုတမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွား၊သောသူ၏၊အတ္တဘာဝ၊ အကျိုး၊ဌာ၊ဥပကာရာဟု၊ကျေးဇူး၊မျှား၊ခြင်း၊ဌာ၊နဟာတိ၊မပြစ်၊တသ္ဟာ၊ထို ကြောင့်၊တံ၊ထိုမျက်ရည်ယိုခြင်း အစရှိသည်ကို၊ နဟိကာတဗ္ဗံ၊မပြုအပ် သည်သာလျှင်တည်း၊ တထာဝိ၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်း ၊ ဝေ၊ဤသို့၊အဝိဇ္ဇသုဒ္ဓ၊ပညာမရှိကုန်သော၊ ဥာတယော၊အဝေဒအမျိုးတို့ သည်၊တိ၊ဗ္ဗန္ဓိ၊ တည်ကုန်၏၊ဟုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဝိပ္ပါယော၊အ ဝိပ္ပါယ်တည်း၊ ၊

ဝေ၊ဤသို့၊ရုဏ္ဏာဝဒိန်၊မျက်ရည်ယိုခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊နိရတ္တကဘာဝ၊ အကျိုး၊မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒုဿဿတ္ထာ၊ ပြုပြီး၍၊ဟုဒါနိ၊ယသုအခါ၌ပုဗ္ဗ ပေတာဒိကေ၊ရှေ့ကတမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့ကို၊အာ ရဗ္ဘ၊အာရုံပြု၍၊ဒါယကေန၊ ဒါယကာသည်၊ သံဃာသ၊သံဃာအား၊ယော ဒဏ္ဍိကာ၊အကြင်ခြတ်သောအလှူကို၊ဒိန္နာ၊ပေးလှူအပ်၏၊တ သ၊ထိုအလှူ ၏၊သာဇ္ဇကဘာဝံ၊ အကျိုး၊ရှိသည်အဖြစ်ကို၊ ဒဿေ၊ရှုမြင်တော်မူလို သည် ခြဲ၍၊အယဉ္စခေါ၊ဒက္ခိဏာတိ၊ဝါ၊ထံ၊အယဉ္စခေါ၊ဒက္ခိဏာအစရှိသော ဝါ၊ဝ ... ၊ အာဟ ဒိန်း ၊ တပ်မူ၏ ဟဏ္ဍ၊ထိုဝါ၊ထာ၌၊ဒယန္တိ၊အယံဟူသည် ကား၊ ဒါယ၊ကေန၊ ဒါယကာသည်၊ ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်သော၊ တံ၊ဒါနံ၊ထိုအလှူ ကို၊ပဋ္ဌ ... ၊ဝ၊ရှေ့ကမှ၊ခေါ်ခေါ်အား၊ဖြင့် ဒုဿဿ ... ၊ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ဆိုရ၏၊စသဒ္ဒေါ၊စသဒ္ဒ'သည်၊ ဗျတိ၊ရှေ့ကဆွေး၊ဗျတိမေ့ကအနုက်ဂ ၏၊ တေန ထိုစသဒ္ဒါဖြင့် ရုဏ္ဏာဝဒိ၊ မျက်ရည်ယိုခြင်းအစရှိသည်သည်၊ ပေတ သ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားသောသူအား၊ ကိဠိ တစုံတခု သော၊ အလှူ ... ယ၊အကျိုး၊ဌာ၊နဟောတိ၊ယထား၊မဖြစ်သကဲ့သို့၊ဝေ၊ဤအတူ၊ အယံ ဤ၊အလှူသည်၊ နဟောတိ၊မပြစ်၊ ဒေယ်ပနဒက္ခိဏာ၊ ဤမြတ်သော အလှူသည်ကား၊ဒီစာ ... ရှည်ဖြင့်ဝ ... သောကာလပတ်သုံး၊ ဟိတာယ၊စီး ပွါး၊ခြင်း၊ဌာ၊ အသ၊ထိုဒါယကာဒေါ၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ နဟိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထု မာနုမော၊ဆိုသတ္တိ.သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ဝိ ... ...

သုတ်ကိုမြဲဘား၊ကောင်းစွာတည်၏ ဒိဋ္ဌိရှေ့ကိုတိုတာယသောကိုဒိဋ္ဌိရှေ့ကိုတိုတာယသဟူသည်ကား။ အသေး၊ တသေး ထိုတမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားသောသူအား၊စိုရကာလ၊ကြာမြင့်စွာသောကာလတိုတိုတို၊ဟိုတာယ၊ စိုးပွါးခြင်းငှါ။ အဆွဲတော်ကားအကျိုးငှါ။ ဌာနသောဥပဓိ ဥတိမာ၊ ဌာနမဟုတ်သောဥပဓိကမူကိုဟူသည်ကား၊ဝေါဟာရပြုဝ၊ထိုဆောင်သောလျှင်နိဗ္ဗာန်ကို ပြုပြီ၊ ကာလန္တရေနေ့၊ကာလမြန်းသဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကိုပြု၊မပြု၊ဆုတောင်းအယုံ ဤသည်ကား။ အညောဝ၊အနက်တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏ အယုံ၊ဤသို့အကျိုးပေးခြင်း သည်၊ တည်း၊ ထိုအမျှဝေဂုဏ်၊ ဝမ္မကား၊ သကောဘသည်း၊ ယုံ၊အကြင်ဝန်အလျှောက်ကို၊ ပေတော၊တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွား သောသူကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ညွှန်ပြ၍၊ ဒါနေ၊ အသူကို၊ ဒိန္နေ၊ပေးသူ့အပ်သည်ရှိသော၊ ပေတာ၊တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်း သွားကုန်သောသူတို့သည်၊စေအနုမောဒန်။ အကပ်ရှိ၊ မ ပြောက်ကုန် သည်ဖြစ်အုံ၊တာဝဒေ၊ထိုဝမ်းပြောက်သောခဏေ သောလျှင်၊ အသေ၊ထို ကုသိုလ်၏၊ဖလေနေ့အကျိုး၊ကြောင့် ပေတာ၊တမလွန်ဘ၊သို့ ပြောင်းသွား ကုန်သော သူတို့သည်၊ ပရိဘုဥ္ဇန်၊ သုံ၊ဆောင်ခံစား၊ကုန်၏၊ မှုတိ၊ပေ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်း ဓမ္မ တရား၊တော်ကို၊ ဒေ၊သတ္တ၊ ဟော၊တော်မူ၍၊ မဟာဇနံ၊လူများအပေါင်းကို၊ ပေတာ၊တမလွန်ဘ၊သို့ ပြောင်းသွားသောသူတို့ကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ညွှန်ပြ၊ဒါနာဘိရတမနုသိ၊ ဒါနဒ္ဒအ လွန်မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိလည်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ အာသနာ ဧနရ-ဗ-ဗ ဥဩ ယ၊ထ၍၊ပဏ္ဍိ ဗဟုတြေတော်မူ၏။ ပုနဒိ၊သော၊နက်ဖန်နေ့၌၊ သေမ္ပိတ၊ရှိယော၊ သူ့ဌေးမယား၊သည်၊အယ၊ထိုမှတပါး။ အ၊သေသဿတက၊ကြွင်းသော အ၊ဆွေအမျိုး၊တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ သေ၍ဌ်း၊သူ့ဌေးသို့၊ အနုဝတ္ထန်၊အ စဉ်လိုက်ကုန်၏၊မှုတိ၊ပေ၊ဤသို့၊တေ၊ဘသ၊ဝ,ဏ်း၊သို့ သမ္ပယုတ်လုံ ၊ပေ၊ဒါနံ အလျှောကြီး၊ကို၊ပဝ,ကြွေ့သုံ၊ဖြစ်စေကြ၊ကုန် ၏၊အ၊ထ၊ထိုအခါ၌၊ရှေ့ဘဝသေ နီကောသလော၊ပသေနဒိကောသလမင်း၊သည်၊ ဘဂဝ,နှင့်၊မြတ်စွာဘုရား သို့၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ကပ်၍၊ ကသ္ဒ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဉ္ဇေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊ ဘိက္ခု၊ရေ,ဟန်း၊တို့သည်၊ မ၊သမဏ်း၊တလမျှပတ် လုံး၊ မမ၊တ,ကာ တော်၏၊ ဃရံ၊နန်း၊တော်သို့၊ နာ,ဂမိ၊သု ကြွ၊တော်မမူလ၊ကြကုန်သနည်း၊ မှုတိ ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေး၊လျှောက်၏၊ သတ္ထာ,ရှ ဗြဟ္မ စွာ,ဘုရား၊သည်၊ တဏ္ဍိ ကာ,ရဏေ၊ထိုအကြောင်း၊ကို၊ ကထိ၊တ၊ပေ,တော်မူ၏။ ဥပ်သည်ရှိသော၊ ရာဇာ,ပ၊သေ,နဒိကောသလမင်း၊သည်လည်း၊ အနုဝတ္ထ,ဟု၊ အ,တုလိုက် သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓပမုခ,သော၊ဘုရား၊အမှူ၊ရှိ,သော၊ ဘိက္ခု၊သံ၊ဃသော၊ ဟော,ကုန်သံ

ဃာအား။ မဟာဒါန်းကြီးစွာသောအလှူကို၊ပဝတ္တေသိ၊ဖြစ်စေ၏။ တံ၊ထို ထိုမင်းကြီးအလှူပေးသည်ကို၊ဒိသွာ မြင်၍၊နာဂရာ၊ရှိသူတို့သည်၊ရေတိုန်း၊ မင်းကြီးကို၊ အနုဝတ္တကာ၊ အတုလိုက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မာသမတ္တံ၊ တလမျှ ပတ်လုံး။ မဟာဒါန်း၊ ကြီးစွာသော အလှူကို၊ ပဝတ္တေသုံ ဖြစ်စေ ကြကုန်၏။ ဝေ၊ဤသို့၊ မာသဒွယံ၊ နှစ်လပတ်လုံး၊ ဝိဋ္ဌဝိတလိုက ရှုလက်၊ ရှုညက် ညီမင်းငယ် ရှာလျှင် အရှင်းခံရှိသော၊ မဟာဒါန် ကြီးစွာသော အလှူသည်၊ ပဝတ္တ ဟိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသည်ကား အကြီးတည်း။ ၊ဝိဋ္ဌဝိ တလိကပေတာဝတ္ထု၊ဝိဋ္ဌဝိတလိကပေတာဝတ္ထုသည်၊ နဒ္ဒိတာ ကြီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ။

၁-ဥရဂဝဂ်-၅-တိရောကုဋ္ဌပေတာဝတ္ထု၊

☰ တိရောကုဋ္ဌေသုတိဋ္ဌန္တိတိဣဒံ၊ တိရောကုဋ္ဌသုတိဋ္ဌန္တိ အစရှိသော၊ဤ ဝတ္ထုကို၊သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ရာဇဂဟော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟ ရှိသော၊နေတော်မူသည်ရှိ၊သော်၊ သမ္ဗဟုလေ၊များစွာကုန်သော၊ ပေတော ပြိဿာဘိုးကို၊အာရုံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ တတြ၊ ထိုဝတ္ထု၌၊ အယံ၊ဤဆိုလတံ့, သည်ကား၊ ဝိတ္ထာရကထာ။ အကျယ်ဖြစ် သေ၊စကား၊ဟူ၏။ ဗုဒ္ဓေ၊ဤဘဒ္ဒကမ္ပာမှ၊ဒွါနဝုတိ၊ဂေ၊ကုံ၊ဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာ သက်၌၊ ကာသိနာမ၊ကာသိအမည်ရှိသော၊ နဂရံ၊ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ထိုရှိ၌၊ဗဟုသေနာနာမ၊ဗဟုသေနအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ရဇ္ဇံ၊မင်းအဖြစ်ကို၊ကာရေသိ၊ပြု၏။ တဿ၊ထိုဗဟုသေနမင်း ၏၊ဒေဝိ၊မိဘုရား၊သည်၊သိရိမာနာမ၊သိရိ၂အမည်၏၊တဿ၊ထိုမိဘုရား၏၊ ကုန်ဆုံးသည်၊ဝမ်း၌၊ဗုဒ္ဓေသာနာမ၊ဗုဒ္ဓသအမည်ရှိ၊သော၊ဗေ၊ဒိသဗ္ဗေ၊ဘုရား လောင်း၊သည်၊နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ဖြစ်၊တော်မူ၍၊အနုပုဗ္ဗေန၊အ၊စဉ်သဖြင့်၊ သမ္ဘာ သမ္ဘာဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် ကို၊ အာဘိသမ္ဘုဏိ၊ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏။ ဗဟုသေနော၊ဗဟုသေနမည်သော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊မမ၊ငါ၏ ဗုဇ္ဈော သားသည်၊ အဂါရသ္မာ၊အိမ်ရာဘဝည်ထောင်လူတို့၏ဘောင်မှ၊ အာဘိနိက္ခ ဓိတွား၊ဘောထွက်တော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရား၊သည်၊ စာ၊တော၊ ဖြစ်တော်မူ ၏၊မယ္ဟမော၊ငါ၏သာလျှင်၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရား၊တည်း၊မယ်၊ငါ၏၊ ပမ္မာ၊တရား တည်း၊မယ်၊ငါ၏၊သံဃော၊သံဃာတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊မမတ္တံ၊ငါဟူ၊သော ဇဋိလပ်ခြင်းကို၊ ဥပါဒေတွား၊ဖြစ်စေ၍၊ သဗ္ဗကာလံ၊အ၊ခါခပ်သိပ်၊ သယ

မေဝ၊ဒိဒိသည်သာလျှင်၊ ဥပဇ္ဈာယ်တို၊လုပ်ကျွေးဏ၊ အညေသံ၊တပါးကုန်သောသူတို့၏၊သြကာသံ၊လုပ်ကျွေးခွင့်ကို၊နဒေတိ၊မပေး။ အထူးထိုအခါ၌၊ဘဂဝတော၊ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကနိဋ္ဌာဘာတရော၊ ညီအစ်ကိုဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေမာတိကာ၊ အာဘတ္ထအမိကွဲဖြင့်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ဘာတရော၊အစ်ကိုတို့သည်၊ စိန္တေသုံ၊ကြံကြံကုန်၏၊ ကိုယ်စိန္တေသုံ၊အတ်ယသ်ရှိကြံကြံကုန်သနည်း၊ဗုဒ္ဓါနုမေါဘုရားတို့မည်သည်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုတတ်ကြောယ်။ အလုံးစုံသောသောဂုဏ်၏အစိုးအပွါ.အကျိုးငှါ။ ဥပဇ္ဈာန်နှင့်ပင်တော်မူကုန်၏။ ကေ၊သဝ၊တယောက်သောသူ၏သားလျှင်၊ အကြွာယ်၊အကျိုးငှါ၊နဥပဇ္ဈာန်နှင့်မဖြစ်ကုန်၊အမှောကဆွေ-ငါတို့၏ဘုရား၊ဝိတ-ဝ၊ အာဘသည်၊အညေသံ၊တပါးကုန်သောသူတို့၏၊သြကာသံ၊လုပ်ကျွေးခွင့်ကို၊နဒေတိ၊မပေး။ ကထုံနုခေါ၊အာဘယ်သို့လျှင်၊ ယေ၊ငါတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃာ၊ရှင်သံဃာကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ၊ လဘေယျာမ၊ ပေါ်ကုန်အံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေသုံ၊ကြံကြံကုန်၏၊ တေသံ၊ထိမင်းသားတို့အား၊ ဇေ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ကိုယ်အဟောသိ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ဟန္ဒ၊ယခု၊မယ်၊ငါတို့သည်၊ကိုဋ္ဌိ၊တရုတ်ဟု၊သော ဥပါယံ၊ အကြောင်းဥပါယ်ကို၊ ကရောမ၊ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တေ၊ထိမင်းသားတို့သည်၊ ပဠုန်ပဠုန်ရောဂါကင်းကုန်ကုဋိ တံဝိယ၊ ဝုန်ကန်သောင်းကျန်းသကဲ့သို့၊ ကာ၊ရာပေသုံ၊ပြုစုကြကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်။ ပဠုန်ကြာ-ပဠုန်ရောဂါသည်၊ ကုဋိတော-ဝုန်ကန်သောင်းကျန်း၏၊ဣတိ၊ဤသို့ သုတ္တာ၊ကြားရ၍၊ တ-ယော ပါ၊သုံးယောက်လည်းဖြင့်ကုန်သော၊ ပုဏ္ဏား၊သားတို့ကို ဝဠုန်ပဠုန်ရ ဂါ-ကို၊ဂူပသမေတုံ၊ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ ပေသေသိ၊စေ၏။ တေ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ဂတ္ဝာ၊သွားရ၍၊ဂူပသမေဘွာ၊ငြိမ်းစေ၍၊အာ-ဂတာ ပြန်လာကြကုန်၏၊ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊တုဋ္ဌော-နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ယံ၊အကြင်ဆရာကို၊ ဇုဏ္ဏယ၊အာလိုဂိကြကုန်၏၊တံ၊ထိုဆရာကို၊ဂဏ္ဍယ-ယူကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေ၊ဆုကို၊ အဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏။ တေ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ မယံ ကျွန်းတော်တို့သည်၊ဘဂဝန္တံ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ဥပဋ္ဌာတုံ၊လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ၊ဇုဏ္ဏာမ၊အာလိုဂိပါကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဆောတ်သ၊ လျှောက် တင်ကြကုန်၏၊ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ ဇေတံ၊ဤဆရာကို၊ဌပေတ္ဝာ၊ထား၍၊ အညံ၊တပါးသောဆရာကို၊ ဂဏ္ဍယ-ယူကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်

မူ၏။ တေမယံ၊ ထိုကျွန်တော်တို့သည်၊ အညေနှ၊ တပါး၊ သောဆရာဖြင့်၊ အနုဿိ ကာ၊ အလိုမရှိကုန်၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်တင်ကြကုန်၏။ ထေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ ကား၊ ပရိဗ္ဗေဒ၊ အဝိုင်း အခြား၊ ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဂဏ္ဍထ၊ ယူကြကုန်လော။ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝိန္ဒ၊ တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုမင်းသား တို့သည်၊ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ကို၊ ယာစိ သု၊ တောင်းကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီး သည်၊ နအာဒါသိ၊ မပေး။ ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဆ၊ ခြောက်နှစ်ကို၊ ပဗ္ဗ၊ ငါး နှစ်တို့ကို၊ စတ္တာရိ၊ လေးနှစ်တို့ကို၊ တီဏိ၊ သုံးနှစ်တို့ကို၊ ဒွေ၊ နှစ်နှစ်တို့ ကို၊ ဧကံ၊ တနှစ်ကို၊ သတ္တမာသေ၊ ခုနစ်လတို့ကို၊ ဆ၊ ခြောက်လတို့ကို၊ ပဗ္ဗ၊ ငါး လတို့ကို၊ စတ္တာရော၊ လေးလတို့ကို၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တွာ၊ ဆိုမူ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှ လောက်၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလကို၊ ယာစိ သု၊ တောင်းကြကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ဂဏ္ဍထ၊ ယူကြကုန်လော၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အဒါသိ၊ ပေး တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်မိကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မယံ၊ တာကာ တော်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို၊ တေ၊ မာသံ ဝါတွင်းသုံးလ ပတ်သုံး၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ၊ ဟူ၊ ဆွယ်မ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နော၊ တကာ တော်တို့၏၊ ဆုမံ၊ တေမာသံ၊ ဤဝါတွင် သုံးလ ပတ်သုံး၊ ဝ၊ သာ ဝါသံ၊ ဝါဆိုခြင်းကို၊ အဓိဝါ၊ သေတု၊ သည်းခံတော်မူပါ၊ လော၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ လျှောက်ကြကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ တုဏ္ဍီဘာ ဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ အဓိဝါ၊ သေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ တေ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဒေ ပဒေ၊ ဒေနပုဒ်ခွဲ၊ နယ်ကုန်ကုလုံ၊ သ ယ ဉ္ဇ ် သော ပင်း ချင်း ယောက်ျား အား၊ လေခံ၊ စာကို၊ ပေ၊ သ သုံ၊ စေ ကြ ကုန်၏။ ကိ ံ ပေ သ သုံ၊ အာ ဘ ယ် သို့ ၊ စေ ကြ ကုန်သနည်း၊ ဟုမ်ဝေ၊ မာသံ၊ ဤ ဝါ တွင်း သုံ်း လ ပတ် လုံ်း၊ အ ဟေ ဟိ ၊ ငါ တို့ သည်၊ ဘ ဂ ဝါ ၊ မြတ် စွာ ဘုရား ကို ၊ ဥ ပ ဋ္ဌာ တ ဗ္ဗော ၊ လုပ် ကျွေး အပ် ၏ ၊ ဝိ ဟာ ရံ ၊ ကျောင်း ကို ၊ အာ ဒိ ် ကတ္တာ ၊ အ စ ပြု ၍ ၊ သင်္ဃံ ၊ အ လုံ်း ရံ ် သ ၊ ဘ ဂ ဝ တော ၊ မြတ် စွာ ဘုရား ၏ ။ ဥ ပ ဋ္ဌာ နသ မ္ဗာ ရံ ် ၊ လုပ် ကျွေး အပ် သော အ ဆောက် အ အုံ ကို ၊ သ မ္ဗာ ဒေ ဟိ ၊ ပြည့် ရုံ စေ လော ၊ ဟူ ဘ ၊ ဤ သို့ ။ ပေ သ သုံ ၊ စေ ကြ ကုန် ၏ ။ သော ၊ ထိ မင်း ချင်း ယောက်ျား သည် ၊ သင်္ဃံ ၊ အ လုံ်း ရံ ် ကို ၊ သ မ္ဗာ ဒေ တွာ ၊ ပြည့် ရုံ စေ ၍ ၊ ပ ဋိ ပ ေ သ သိ ၊ တ ဖန် စေ ၏ ။ တေ ၊ ထိ မင်း သား တို့ သည် ၊ ကာ သာ ယ ဝ ဏ္ဏ ဝ ဏ္ဏာ ၊ ဖန် ရည် စွန်း သော အ ဝတ် ကို ဝတ် ဆင် ကြ ကုန် သည် ၊ ဟု တ္တာ ၊ ဖြစ် ကုန် ၍ ၊ ဝေ ယ္ယာ ဝ စ္စ ကရ ဟေ ဟိ ၊ အ မှ ကြီ း ယ ် ဟု ပြု လုပ် ကုန် သ ၊ အ ဇ ဏ ေ

ယျဟိ ၊ ရိသသဟ သေတိ၊ နှစ်ထောင့်ငါးရာကုန်သောယောက်ျားတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ ဗုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရား ကုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃံ ရဟန်းသံဃာ ကိုသည်းကောင်း၊ သက္ကစ္စံ ရိုသေစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟမာနာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လျက်၊ ဓနုပဓံ၊ ဓနုပုန်သို့ နေတွား၊ ဆောင်၍ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ နိယျာတေတွား၊ အပ်နှင်း၍၊ ဝသုံ ဝါကို၊ ဝသာပေသုံ၊ ဆိုစေကြကုန်၏၊ တေသံ ထိုသူတို့ တွင်၊ ဘဏ္ဍာဂါ၊ ရိ၊ ကား၊ ဘဏ္ဍာ၊ ဗိုး ဖြစ်သော၊ ဂဟပတိ ဥတ္တော သူကြီးသား သည်၊ သပ္ပေါ ပတိ ကော၊ မယား နှင့်တကွ၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ တရားရှိသည်၊ ပသန္နော ကြည်ညိုသည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏၊ သော ထိုသူကြီးသားသည်၊ ဗုဒ္ဓပမုခသံ ဘုရားအစရှိသော၊ သံဃသံ သံဃာတော်အား၊ ဒါနံ ဝတ္ထု၊ အလှူဝတ်ကို၊ သက္ကစ္စံ ရိုသေစွာ၊ အဒါသိ ပေးလှူ၏၊ ဓနုပဓေ ဓနုပုန်ဌာ၊ နိယျတ္တကဝုရိ သော၊ ယှဉ်သောမင်းချင်းယောက်ျားသည်၊ တံ ထိုသူကြီး သားကို၊ ဂဟေတွား ခေါ်၍၊ ဓာနုပဓေဟိ ဓနုပုန်ဌာနေကုန်သော၊ ဧကဒသ မတ္တေဟိ ဝုရိ သ သ ဟ သေဟိ၊ တသောင်းတထောင်သောယောက်ျား တို့နှင့် သဒ္ဓိं တကွ၊ သက္ကစ္စမေဝ ရိုသေစွာသာ ဣဒါနိ၊ အလှူကို၊ ပဝတ္တေ ပသိ ဖြစ်စေ၏၊ တတ္ထ ထိုလုပ်ကျွေးသောယောက်ျားတို့တွင်၊ ဧကစ် အဆို ကုန်သော၊ ဓနာ လူတို့သည်၊ ပန္နဟတစိတ္တာ ခိုက်တိုက်သောစိတ်ရှိကုန် သည်၊ အဟောသုံ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ တေ ထိုလူတို့သည်၊ ဒါနသ အလှူ၏၊ အန္တရာယ် အန္တရာယ်ကို၊ ကတွာ ပြုကုန်၍၊ ဒေယျဓမ္မံ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ အဘုဉ်နာ မိမိသည်၊ ခါဒိ သုံးစားကြကုန်၏၊ ဘတ္တသာလဿ ဆွမ်းစားစေ့ ကိုလည်း၊ အဂ္ဂိနာ မီးဖြင့်၊ ဒဟိ သုံးလောင်စေကြကုန်၏၊ ပဝါ ရိတာ ပင့် ဖိတ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပုတ္တာ ပင်းသား တို့သည်၊ ဘဂဝတော မြတ်စွာဘုရား အား၊ သက္ကာရံ ဟူသော်သည်ကို၊ ကတွာ ပြု၍၊ ဘဂဝန္တံ မြတ်စွာဘုရား ကို၊ ပုရေကေ့တွာ ရှေ့သွား ပြု၍၊ ဝိတု အာဘ၏၊ သန္ဓိကမေဝ ဆုတောင်းသို့သာ လျှင်၊ အာဂမံသု ပြန်လာကြကုန်၏၊ တတ္ထ ထိုအဘမ္ဘြိုတော်သို့၊ ဂတ္တွာ ရောက် ၍၊ ဘဂဝါ ဗုဒ္ဓသည် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊ ရာဇာစ၊ မင်းကြီးသည် လည်းကောင်း၊ ရာဇပုတ္တာစ၊ မင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဓနုပဓေ ဓနုပုန်ဌာ၊ နိယျတ္တကဝုရိသောစ၊ ယှဉ်သောမင်း ချင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကောစ၊ ဘဏ္ဍာဗိုး သည်လည်း ကောင်း၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ လာလက်တာ၊ သေခြင်းကိုပြုကြကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ပရိ သာ ယ ၊ ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိं ၊ တကွ၊ သင်္ဂေ ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ဥပဂဒ္ဓိं သု ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ပဒ္ဓိ ၊ ဘတစိတ္တာ ၊ ခိုက်တိုက်သော စိတ်ရှိကြကုန်သော၊

ဇနာ၊လူ ဘိုရှိသည်၊နိုရ ယောသူ၊ ရေဘိုရှိ၊ဥပုဒ္ဓိ သူ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ သဂ္ဂ ဘော၊နတ်ပြည်မှ၊သဂ္ဂီ၊နတ်ပြည်သို့၊နုရ ယောတော၊ရေမှ၊ နုယံ၊ရေသို့ ဥပပဇ္ဇန္တာနံ၊ဖြစ်ကြ ကုန်သော၊ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ဦး၊ကုန်သော၊တော သံ ဇနာနံ၊ထိုလူတို့အား၊ နွေ၊နဝတိ၊ကပ္ပါ၊ကုန်းဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာတို့ရှိသည်၊ဝိတိ ဝတ္တာ၊လွန်ကုန်၏၊ အထ၊ထို၊နောင်မှ၊ အုမ ထိုဗ္ဗဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ ၌လည်း၊ကသပသား၊ကသပ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ပဒိုဟ တစိတ္တာ၊ဝိုက်တိုက်သောစိတ်ရှိကုန်သော ဇနာ၊လူတို့သည်၊ ပေ၊ကေသု၊ပြိတ္တာဘုံတို့၌၊ ဥပုန္နာ၊ဖြစ်ကြကုန်၏၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ပိပိပိပိ၏၊ ပေတာနံ၊ ထ၊လွန်ဘာဝသို့ ပြောင်းသွား၊ကုန်သော၊ ဥဒကာနံ၊အဆွေအမျိုးတို့၏၊ အဏ္ဍာယ၊အာ ကျိုး၊ဌာ၊ဒါနံ၊ အလှူကို၊ဒတ္တာ၊ ပေးလှူ၍၊ဒုဒ်၊ ဤအလှူသည်၊ နော၊ငါ့ကို၏ ဥဒကဒါနံ၊အဆွေ အမျိုးတို့အား၊ ဟောတု၊ဖြစ်ပါ၏စေသတည်း၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊တော သံ၊ ထိ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွား၊ကုန်သောအဆွေအမျိုး ကိုအား၊ပတ္တိ၊အတို့ကို၊ဒေန္တိ၊ပေးကြ၊ကုန်၏၊တော၊ထိ တမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွား၊ကုန်သော သူတို့သည်၊သမ္ပတ္တိ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊လဘန္တိ ကြ၊ ကုန်၏၊အသ၊ထို ခဏ၌၊ဒုက္ခ၊မပါ၊ပတာ၊ ဤပြိတ္တာဘုံ၌သည်လည်း၊တံ၊ ထိသို့ အခြား၊သော ပြိတ္တာဘုံ၌စည်းစိမ်ချမ်းသာခံစား၊ရသည်ကဲ့၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ကသပ၊ကသပ အမည်တော်ရှိ၊သော၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ကပ်၍၊ဘဂ္ဂေ မြတ်စွာဘုရား၊ကို နုခေါ၊အာဘယ်သို့လျှင်၊ မယဘို့၊တပည့်တော်ဘုရား ရသည်လည်း၊ဝေ၊ရှုပ်၊ဤသို့သဘောရှိ၊သော၊သမ္ဗတ္တိ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို လဘေယျာမ၊ရ၊ပါ၊ကုန်ဟုံ့နည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ သူ၊ ပေး၊သော်ကား ဘဂဝါ၊ ဘုရား၊သခင်ဘုရား၏၊ဘဂဝါ၊ ဘုရား၊သခင်ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဟ၊မိန့် တော်မူ၏၊ကိ အာ ဟ၊ အာဘယ် ဘိမိန့်တော်မူသနည်း၊ဟု ဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ နလဘတ၊မရ၊ကုန်၊ပန်၊ ရသည်ကိုဆိုဦး၌ အနာဂတော၊နောင်အခါ၌၊ဂေါ တမောနာမ၊ဂေါတမ အမည်ရှိသော၊သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရားသည် ဘဝိဿတိ၊ပွင့်လတ္တံ့၊ တ ဿ ဘဂဝတော၊ ထိ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ၏၊ကာ လေ၊ လက်ထက်၌၊ ဒိမ္ဘိ သာ ရောနာမ၊ဒိမ္ဘိသာရုမည်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ဘဝိ ဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊သော၊ထိ ဒိမ္ဘိသာရုမင်းသည်၊တုမှာကံ၊ သင်တို့၏ ဒုတော၊ဤ ဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ဒွေ၊နဝတိ ကပ္ပေ၊ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာထက် ၌၊ဥဘတိ၊အဆွေ အမျိုးသည်၊ အ ဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သေ၊ထိ ဒိမ္ဘိသာရမင်း သည်၊ ဗုဒ္ဓ ယ၊မြတ်စွာဘုရား အာ၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒတ္တာ ပေးလှူ၍၊တုမှာ

ကံးသင်ဘိုးအား၊ ဥန္ဒိသိ၀ယတိ၊ အမျှပေးဝေလတ္တံ့၊ တဒါ၀ထိုအခါ၌၊ လ
ဘိသ၀ယ၊ရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဤသို့၊ အားဟားမိန့်တော်မူ၏၊ ကိုရ၊ကြား
ဘူးသည်ကား၊ ဝေ၀ဤသို့၊ ၀ုတ္တေ၊မိန့်တော်မူအပ်သည် ဂိုဏ်းသ၀်၊တော သံ
ပေတာနုံ၊ထိုပြိဿာတို့အား၊ တံ၀ စနုံ၊ ထိုစကားသည်၊ သွေ၊ နက်ဖန်၊လ
ဘိသ၀ယ၊ရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ၀ုတ္တံ၀ိယ၊ဆိုးပ်သကဲ့သို့၊ အ၀ေါ
သိ၊ဖြစ်၏၊တကော၊ထိုနောင်မှ၊ ကေတ္ထိ ဗုဒ္ဓန္တရေ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရား၌ဂ
ဏ်း၏တရားသော အကြား၊သည်၊ ဝိဘိ၀ေ၊ကြား၊ လွန်သည်ဂိုဏ်းသ၀်၊ အမှာကံ
ငါ၏ဆို၏၊ ဘဂ၀ါ၊ငါ၀ေါ၀ေ ဖြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖွင့်တော်မူ၏၊
တ၊ယော၊သုံ၊ယောက်ကုန်သော၊ ကောဝိ၊ ဇ၀ုတ္ထော၊ထိုမင်း၊သား၊တို့သည်
လည်း၊ ပုရိ၊သ၀ဟ၊သော၊နု၊ယော၊ဂျ၊း၊တ၊ထော၊ခင်နှင့်၊ သမ္ဗီ၊တ၊ကွ၊ ဒေ၀
ဒ၊လော၊ဂ၊တော၊နှတ်ဖြည်မှ၊စ၊ပိတ္ထော၊ရ၊တ၊ကြ၊ကုန်၍၊ မ၊ဂ၊ရ၊ဒ္ဒေ၊မ၊ဂ၊ရ၊ဇ၊
ကိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ကုလေ ၊ သု၊ ၀ုဏ္ဏာ၊ မျိုး၊တို့၌၊ ဥ၊ဒ္ဓိ၊ဟ္ဘ၊ ဖြစ်ကြ၊ကုန်၍၊
အနုပုဗ္ဗေန၊ အ၊စဉ်သ၊ဖြင့်၊ တာ၊ပ၊သ၊ပ၊ဗ္ဗ၊ဇ်ိ၊ ရ၊သ့ေ၊ရ၊ဟန်း၊အ၊ဖြစ်ကုံ၊ ပ၊ဗ္ဗ၊ဇ်ိ
တ္ထ၊ကပ်ကုန်၍၊ ဂ၊ယာ၊သီ၊သ၊ဂ၊ယာ၊သီ၊သ၊၌၊ တ၊ယော၊ဇ၊ဌိ၊သ၊၊သုံ၊ယော၊
ကုန်သော ရ၊သ့ေ၊တို့သည်၊ အ၊ဟော၊သုံ၊ဖြစ်ကြ၊ကုန်ရ၏၊ ဇ၊နု၊ပ၊ဒေ၊ ဇ၊နု၊ပ၊ဒ၊ဒ္ဓ၊
နိ၊ယ၊ဗ္ဗ၊ကဝ၊ရိ၊သ့ေ၊ အ၊မ္ဗ၊ဋ္ဌ၊ဟ္ဘ၊ဉ်သော မင်း၊ချင်း၊ယော၊ဂျ၊း၊သည်၊ဗိမ္ဗိ၊သာ
ရော၊ဗိမ္ဗိ၊သာ၊ရ၊အ၊မ၊သ်ိ၊ရ၊သော၊ရာ၊ဇ၊ာ၊မင်း၊သည်၊အ၊ဟော၊သီ၊ဖြစ်ရ၏၊တ၊ဏ္ဍာ
ဂါ၊ရ၊ကော၊ ဘ၊ဏ္ဍာ၊စိုး ဖြစ်သော၊ ဂ၊ဟ၊ပ၊တိ၊ဝ၊ဗ္ဗ၊ော၊ သူ၊ဌေ၊း၊သ၊း၊သည်၊ဝ
သ၊ခေါ်နှ၊မ၊ ဝ၊သ၊ခ၊မ၊ည်သော၊ သေ၌ သူ၊ဌေ၊ သည်၊ အ၊ဟော၊သီ၊ဖြစ်ရ၏၊
တ၊ သ၊ထိ၊ဘ၊ဏ္ဍာ၊စိုး၊သူ၊ဌေ၊း၊သ၊း၊ရ၏၊ ပ၊ဇ၊ာ၊ပ၊တိ၊မ၊ယာ၊း၊သည်၊ဓ၊ဝ၊ဒ်ိ၊ နှ၊ာ၊မ၊
ဓ၊ဝ၊ဒ်ိ နှ၊ာ၊မ၊ည်သော၊ သေ၌ ဓ၊ဝ၊ သ၊ မ၊ သ၊ည်၊ အ၊ဟော၊သီ၊ဖြစ်ရ၏၊
အ၊ဝ၊သ၊သ၊ကြင်း၊ကုန်သော၊ပ၊ရ၊သ၊ပ၊နှ၊ပ၊ရ၊သ၊တ်ိ၊ဝ၊ရ၊သည်ကား၊ရ၊ဥ၊ဥ၊ော
ဝ၊မင်း၏သ၊သ္ဓ၊ပ်ိ၊ပ၊ဂ်ိ၊ဝ၊ါ၊ရော၊အ၊ခြ၊ိ၊အ၊ရ၊ံတ်ိ၊ရ၊သည်၊ဟ၊ တ္ထော၊ဖြစ်ကုန်၍၊ နိ၊ဗ္ဗ၊ဒ်ိ
သု၊ဖြစ်ကြ၊ကုန်၏၊ အ၊မ္ဗ၊ာ၊ဂ၊ဗ္ဗ ဂါ၊ဗ္ဗ၊ဏ်ိ၏လည်း၊ ဘ၊ဂ၊ဝ၊ါ၊ဖြ၊တ်စွ၊ာ၊တ၊ရ၊း၊သ၊ည်၊
လော၊ကော၊သ၊ဟ၊ဇ်ိ၌ဥ၊ဒ္ဓ၊ိတ္ထော၊ ပ၊ဝ၊ဒ်ော၊သ၊ရ၊ဗ္ဗ၊ သ၊ဗ္ဗ၊ သ၊ဗ္ဗ၊ ပ၊ဝ်ံ၊ ခ၊ုနှ၊စ်ခ၊ုတ်
ခ၊ုနှ၊စ်သ၊ိ ဂ်ိ၊အ၊တ်ိ၊ဗ္ဗ၊ပ်ိ၊တ္ထ၊ပ်ိ၊ လ၊ွန်၍၊ အ၊နု၊ပ၊ဗ္ဗ၊နု၊အ၊စ၊ဉ်သ၊ဖြင့်၊ ဗ၊ာ၊ရ၊ာ၊သ၊ီ၊
ဗ၊ာ၊ရ၊ာ၊သ၊ီ၊ဖြ၊ည်သ့ဲ၊ အ၊ာ၊ဝ၊ဒ္ဓ ကြ၊ေ၊တ၊ော်မ၊ူလ၊ာ၍၊ ဓ၊ဝ၊ဒ်ိ၊ဗ္ဗ၊ ဓ၊ဝ၊ဒ်ိ၊ကြ၊ာ၊တ၊ရ၊း
တ၊ော်ဂ်ိ၊ပ၊ဝ၊ဗ္ဗ၊ော်တ္ထ၊ော်လည်ခ၊ေ၍၊ပ၊ဗ္ဗ၊ဝ၊ဂ်ိ၊ယော၊ပ၊ဗ္ဗ၊ဝ၊ဂ်ိ၊တ်ိ၊ဂ်ိ၊ အ၊ော်ဒ်ိ ဂ၊တ္ထ၊ော
အ၊စ၊ပြ၊ု၍၊ယ၊ာ၊ဝ၊အ၊ကြ၊င်မ၊ှ၊လ၊ော်ဂ်ိ၊ အ၊ဆ၊ုတ၊ော၊ပ၊ဟ၊ သ၊ဟ၊ သ၊ ပ၊ရ၊ိ၊ဝ၊ါ၊ရ၊ေ၊ှ၊ဒ်ိ
ထ၊ော၊ဉ်ရ၊ေ၊ရ၊ အ၊ခြ၊ိ၊အ၊ရ၊ံဂ်ိ၊ကုန်သော၊တ၊ယ၊ော၊ဇ၊ဌ်ိ၊လ၊ေ၊ပ်ိ၊သ၊ုံ၊ယ၊ော်ဂ်ိ၊သ၊ော
ရ၊သ့ေ၊တ်ို့ဂ်ိ၊လည်း၊ ဝ်ိ၊နှ၊တ္ထ၊ော၊သ၊ုံ၊မ၊တော်မ၊ူ၍၊ ရ၊ော၊ဂ၊ဟ်ံ၊ရ၊ာ၊ဇ၊ကြ၊ိ၊ဟ်ံ၊ပြ၊ည်သ့ဲ့ သ့ဲ

အဂမသိ။ ကြွလွှားတော်မူ၍၊ ကဏ္ဍစ၊ ထိုရာဇကြိုဟိပြည်၌ လည်း၊ တဒဟုပသက်ခန့်ယော၊ ထိုရောက်သောနေ့၌ကပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇာနံ ဒိမ္ဗိသာရ၏၊ ဒိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို၊ ကေဒသနဟုတေဟိ၊ တသိန်းတသောင်းကုန်သော၊ အင်ခဝဝေါ၊ ဗိဟိ၊ အင်တိုင်းမဂဓတိုင်း၌နေကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာဂဟပတိကေဟိ၊ ဂုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့နှင့်၊ သမ္ဗီ၊ တက္ခ၊ သောတာ ပတ္တိယံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပဘိဋ္ဌာ၊ ပသိ၊ တည်စေတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌ ညော၊ ဒိမ္ဗိသာ၊ မင်းသည်၊ သွားတနာယ၊ နက်ဖန်အလိုငါ၏ကား၊ ဘုရား၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ နေမန့်တော်ခံ၍ သည်ရှိသော်၊ အဓိဝါ၊ သေတ္တာ၊ သည်း ခံ၊ တော်မူ၏။ ဒုဘိယ ဒိ၊ သော၊ နှစ်ခုကိုမြော်သောနေ့၌၊ ဒေဝါ၊ နမိ ဒ္ဓေ၊ နတ်ဘုံ၌ဘုံ၊ အစိုး၊ ရ၊ သော၊ သ၊ ဣဿ ရ၊ ကမ်းတော်ကိုမြင်ရ၊ ကုန်ကုန်ကုန်

အာသာဂ္ဂိကြီကုန်သည်၊ ဟုတ္တွား ဖြစ်ကုန်၍၊ ရတ္တိယံ၊ညဉ့်ခွဲ၊ရောဟမင်း
ဏ္ဍိ။နိုဝေသနေ။ နန်းတော်ခွင်အတိုင်ယား။ ဒေလွန်လျှင်၊ သိ သနက်၊ကြောက်
မတ်ဖွယ်ရှိသော၊ ဝိသာရုံ၊ပေါက်ပြန်သောအသံကို၊ ဒေကံသ၊ပြုကြကုန်ဏ်း
ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ တယံ၊ ကြောက်ခြင်းလျှင်၊ သန္တာသံသံ၊ဝေဂ၊ထိတ်
(၅)လန့်ခြင်းလျှင်၊ အာပဇ္ဇတ္တွား၊ရောက်၍။ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်သည်၊ ဝိတာတာယ၊
ရှိစဉ်သောက် သာသ္ဒ်ရှိသော်။ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ ဝေရှပ်၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊သန်း။အသံကို၊ အဝေသာသိ ကြား၏၊ဘဏ္ဍာ၊ဖြတ်
စွာဘုရား၊မေ၊တာကာတော်အား၊ဟု နှုခေါ်။ အာဘယ်သို့လျှင်၊ဘဝိသေတိ၊
ဖြစ်သတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာ၊ရာ၊စေသည်။ ကြား၊လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊
ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊မဟာ၊ဗုဒ္ဓ။ဖြတ်သောမင်းကြီး။မာဘာယိ၊မ၊ကြောက်
လင့်၊တဝ။သင်မင်းကြီး၏။ ကိဉ္စိ၊တရုံ၊ဇရုသော၊ ပါပုဏ်း။ကောင်းကျိုး
သည်၊နဘဝိ၊သတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့။ အထ၊ခေါ်၊စင်စစ်သော်ကား၊ပေတောသု
ပြိတ္တာတုံ ဘိုရ်ခ်ဉ်ပပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုရာ၊ဏာ၊ဘဂဝါ။ ရှေ့ကာ၊ဆွမ်း
တော်ကုန်သော။တော။ထိုသူဘိုရ်သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။တော၊ထိုပြိတ္တာတုံ့ခ်ဉ်
ဖြစ်ကုန်သော၊ဆွမ်းတို့သည်။ ဧကံ၊ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှုက်ဆုသောဘုရား၊ရှင်တို့၏
တရုံသော အကြား၊ပတ်လုံ။ ဘ၊မ၊ဝ၊ သင်မင်းကြီး၊ကိုသာလျှင်။ ပဋ္ဌာ၊သိ
သန္တာ။တောင့်တကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ဗုဒ္ဓ ဃ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ဒတ္တာ။
ပေးလှူ၍။ အမှာ၊ဟ်။ဘဝိတ္ဌ၊အား။ဥဒ္ဒိ သိ၊ဃ ဘိ၊ ရည်ညွှန်းလတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့၊
ဝိစရ၊ဣ။လှည့်လည်ကြကုန်၏၊တယာ။ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဟိ၊ယော၊ ဝေ၊မန
ဒေ့ကာ၊ခါနုံ။အလှူကို၊ဒတ္တာ။ပေးလှူ၍။ဒ ဒ္ဒိ၊သိ မ၊ရည်ညွှန်း။တော်ထိုပြိတ္တာ
တို့သည်။ဆိန္နသာ။ပြုက်သောအာသာဂ္ဂိကြီကုန်သည်။ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်ကြကုန်
၍၊တထာ၊ရှပ်၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိသာ၊ရုံ၊ပေါက်ပြန်သော အသံကို၊
အကံသ၊ပြုကြကုန်ဏ်း။ဣတိ၊ဤသို့၊အာ၊ဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘ၊ဇ္ဇေ၊ဖြတ်စွာ
ဘုရား၊ဣ၊ဒါနိ၊ယ၊ခု၊အခ၊ဏ်း၊ဒိ၊ဇ္ဇေ၊ပေးလှူသည်ရှိ၊သော်၊ လ၊တေ၊ယျုံ၊ဇေ့ကုန်အုံ
လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တို။မေး၏။ဟ၊ဘာ၊ရာ၊ဇ။ ဖြတ်သော၊ငင်ကြီး အာ၊ဟ၊ခ
ကုန်အုံ့၊ဣ၊ဘိ၊ဤသို့၊ဝ၊ဇ္ဇေ။ မိန့်တော်မူ၊ဆ၊ပ်သည်ရှိ၊သော်၊ တေ၊နဟိ၊ထိုသို့
ဖြစ်မူကား၊ဘ၊ဇ္ဇေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ဘ၊ဂ၊ဝါ။ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်။အ၊ဒ္ဓ၊တ၊နာ
ယ၊ယ၊ဒေ့အလို၊ဌ၊။မေ၊တ၊ကာ၊တော်၏၊ဒါန်။အလှူကို။အ၊ဒိ၊ဝါ၊သ၊တု၊သည်း
ခံ၊တော်မူ၊ပါ၊လော၊တော်သံ၊ထိုပြိတ္တာတို့၏အား။ဥဒ္ဒိ သိ ဃ ဘိ။ညည်ညွှန်း၊ပါ၏ခုံ
ဣတိ၊ဤသို့။ဝ၊ဇ္ဇေ။လျှောက်ထား၊အပ်သည်ရှိ၊သော်၊ဘ၊ဂ၊ဝါ။ဖြတ်စွာဘုရား
သည်၊ကုဏ္ဍိ၊ဘာ၊ဝေ၊ခ၊ဆိ၊ဟ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊အ၊ဒိ၊ဝါ၊သ၊သည်း၊ခံ၊တော်

မှ၏။ရာဇာ၊ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊နိဝေသနံ၊နန်းတော်သို့၊ဂတ်လာ၊သွား၍ မဟာဒါနံ၊ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဒုမုတ္တရာဗုဒ္ဓါ၏စိုင်ပေ၍၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏အား၊ကာလံ၊အခါကို၊အာရောစာပေသိ ကြားစေ၏။ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ရာဇဂြိုဟ်ပုရီ၊နန်းတော်တွင်း၊သို့၊ဂတ်လာ ကြွတော်မူ၍၊ ပညတ္တေ၊ခင်းထားအပ်သော၊အာသနေ၊နေရာ၌၊ ဘိက္ခုသံ၊လေးနှောင်း၊ဟောနိုး အပေါင်းနှင့်၊သမ္ဗီ၊တကွ၊နိသိဒိ.ထိုင်နေတော်မူ၏။တေပေတ ၊ထိုပြိတ္တာ တို့သည်၊ အဋ္ဌာယနေ့၊ လတောယုဘမ၊ရေကုန်အံ့၊ ဇုတိ၊ဤသို့ကြီးကြွားကုန်၍ အာဂတ်လာ၊လာကြကုန်၍၊ တိရောကုဋ္ဌာဒိသု၊ နံရံတဖက်၄ စသိသည်တို့၌၊ အဋ္ဌံသု။ ရပ်ကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယ ထာ၊အ ကြင်သို့ သောအ ခြင်းအရာအား၊ဖြင့်ပြုသည်ရှိသော်၊သင်္ဘော၊အလုံ၊ရုံသ ဟု ဖြစ် ကုန်သော၊ တေ၊ထိုပြိတ္တာတို့သည်။ ရှေးဘ.ကြီး၊အား၊အာပါထံ၊ထင် ခြင်းသို့၊ဂတာ၊ရောက်ကုန်သည်၊အ ဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။တထာ၊ထိုသို့သော အ ခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏။ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဒကို့ကော ဒကံ၊မြတ်သောအလှူရေစက်ကို၊ဒေ ပေး၊ လှူသည်ရှိသော်၊ဇုတ်၊ဤအ လှူသည်၊ မေ၊ငါ၏။ ဥာတိနံ၊အ ဆွေအမျိုးတို့အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသ တည်း ဇုဘိ၊ဤသို့ဥဒ္ဒိသိ၊အမှုပေးဝေ၏။တာ၊ပဒေ၊ထိုသို့ရေစက်သွန်း၍ အ ပေး ဝေ သော ခဏ၌သာလျှင်၊ ပေဘာနံ၊ပြိတ္တာတို့အား၊ကမလကုဝလ ယ သဒ္ဒေ ကြာ ပြွေ ကြာ ညှိတို့ ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း အ ပ်ကုန်သော၊ပေါက္ခ ရ ကိုယော ရေ ကန်တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ ံသု၊ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ တေ၊ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ တ ဌ ထိုရေ ကန်တို့ ၌ ရှေ့ တွင်း စ ရေ ချိုး ကြ ကုန် ၍ လည်း ကောင်း၊ ပိ ထ ပွာ စ ၊ သော် ကြ ကုန် ၍ လည်း ကောင်း၊ ပဒုမ ပ ဒ သ ဒ္ဓ ဒ ရ ထ ကိ လ ယ ထ ဝိ ပ ါ သ ၊ ဩ ဒ ိ ၊ သော ပ ္ပ ပ ် ခြင်း ပ င် ပ ် ခြင်း မ ွတ် သ ိ ပ ် ခြင်း ရှိ ကုန် သည် ဖြစ် ၍ ၊ သ ဝ ဏ္ဏ ဝ ဏ္ဏ ာ ၊ ရှေ့ အ ဆင်း နှင့် တူ သော အ ဆင်း ရှိ ကုန် သည်၊ အ ဟော သုံ ၊ ဖြစ် ကုန် ၏ ။ ရာ ဇာ ၊ မင်း ကြီး သည် ၊ ယ ာ ဂု ခ ဇ္ဇ က ဘော ဇ နာ နှ ။ ယ ာ ဂု ခ ဲ ့ ဘွ ယ် ဘော ဇ ဉ် တို့ ကို ၊ ဒ တ္တ ာ ၊ ပေ . လှူ ၍ ၊ ဥ ဒ္ဒ သိ ၊ အ မှ ပေး ဝေ ၏ ၊ တ ော သ ံ ၊ ထိ ပြိ တ္တ ာ တို့ အ ာ . ၊ တ ံ ခ ဏ ေ ဘ ့ ဝ ၊ ထိ ခ ဏ ် ခ ု ပ င် သ ျှ င် ၊ ဒ ိ ဗ္ဗ ယ ာ ဂု ခ ဇ္ဇ က ဘော ဇ နာ နှ ၊ နတ် ခ ု ဖြ စ် သော ယ ာ ဂု ခ ဲ ့ ဘွ ယ် ဘော ဇ ဉ် တို့ သည် ၊ နိ ဗ္ဗ တ္တိ ံ သု ၊ ဖြ စ် ကု န် ၏ ။ တ ော ၊ ထိ ပြိ တ္တ ာ တို့ သည် ၊ တ ာ နှ ၊ ထိ နတ် ခ ု ဖြ စ် သော ယ ာ ဂု ခ ဲ ့ ဘွ ယ် ဘော ဇ ဉ် တို့ ကို ၊ ဘု ဇ္ဇ ိ ထ ွ ာ ၊ စ ား ကြ ကု န် ၍ ၊ ဝ ိ ဟ ာ ရ ိ ဗ္ဗ ေ ယ ာ ၊ ဝ ပ ြ ိ း သော ဈ ာ န ် ခ ြ ိ ကြ ကု န် သည် ၊ အ ဟော သုံ ၊ ဖြ စ် ကု န် ၏ ။ ရာ ဇာ ၊ မင်း ကြီး သည် ၊ ဝ ဏ္ဏ သေ နာ သ နာ နှ ၊ အ ဝ တ် ကော င်း အ ပ် ရာ နေ ရာ ဘို့ ကို ၊ ဒ တ္တ ာ ၊ ပေး လှူ ၍ ၊ ဥ ဒ္ဒ သိ ၊ အ မှ ပေး ဝေ ၏ ၊ တ ော သ ံ ၊ ထိ ပြိ တ္တ ာ တို့

အား၊ ဒိဋ္ဌပါသာဒသေယျာပစ္ဆိုဏ္ဍောလကိုးရေဝိဝေယောနတ်ဖြစ်သော ပြာသာဒ်အိပ်ရာအောင်းတန်ဆာအစိအရောင်တို့သည် နိဗ္ဗတ္တိသုခဖြစ်ကုန်၏၊ တောသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၏၊ သဗ္ဗာဝိ၊အလုံ၊ရုံလည်ဖြစ်သော၊ သာစနိဗ္ဗတ္တိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း.သည်လည်း၊ ယသော၊အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုသည်ရှိ၊သော်၊ ရှည်ရှေ ။ဖိဒ္ဓိသာရေ မင်းအား၊ ပါဟု ဆုံ၊ ထင်ရှား၊သည်။ ဟောကို၊ဖြစ်၏၊ တထာ၊ထိုသို့၊သောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ ဘဂဝ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ဓိဋ္ဌာန်၏၊ရာဇာ၊မင်း၊ကြီး၊သည် တံ၊ထို့သို့ပြု၊စေ၊သည်ကို၊ဒိသ္မာ၊ဖြင်၍၊အတိဝိယ၊အလွန်သျှင်၊အတ္ထ၊ဗဟု၊ဝမ်.သာသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဘဒ္ဒေ၊တာ၊ထိုနောင်မှ၊ဘုရား၊ဟု ဆွမ်.တည်း၊ပေးခြင်း၊သော၊ ပဝါရိ၊တာ၊ ဖြစ်တော်မူပြီး၊သော၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊ ရှေ့ဘ ဖိဒ္ဓိသာ၊ရှေ့သ၊ဖိဒ္ဓိသာ၊ရှေ့မင်း၊အား၊ အနုမောဒနဉ္စ၊ အနုမောဒ၊ဝ၊ပြုခြင်း.အာ ကျိုး၌၊ တိရောကုဋ္ဌပေတဝတ္ထု၊ တိရောကုဋ္ဌပေတ၊ဝတ္ထု၊ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တော၊ သင်ဒါယကာ မင်းမြတ်၏၊ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့သည်၊ သက်ဃရဲ ဒိဋ္ဌိ၏ အိပ်ဟူ သော အမှတ်ဖြင့်ဒါယကာ မင်းမြတ်၏အိပ်သို့၊ အား၊ ကိုးနှ၊ လေးကုန်ခဲ့၊ တိရောကုဋ္ဌေ၊သုစ၊နံ၊ရံ၏တဟက်တို့ဌိုလည်း၊ တိ၊ဌန်း၊တည်ကြည်ကုန်၏ သဒ္ဓိ သိယ်ဘဲ့ကေသုစ၊အိပ်ခြံစပ်နံ၊ရံ၊ပ် လေသွန်းတံခါ စင်ခေါ်းဆုံ၊တို့ဌိုလည်း၊ တိ၊ဌန်း၊ ဟည်ကုန်၏၊ ဒ္ဓါ၊ဗဟ၊ဟာ၊သုစ၊ တံခါ၊ပေါက်တို့ဌိုလည်း၊ တိ၊ဌန်း၊ ရှပ်ကုန်၏၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ကေတိ၊စိမ၊ဒေ၊သ၊ အဓိ၊ဘ၊ဒ၊ ရှိကုန်သော အမှတ်ရှိသောလူတို့သည်၊ ပဟု၊တာ၊ မ၊ဒ၊ဗ၊သော ဒေ၊လို အတိုင်း၊သုံ၊ဆောင်အပ်သော၊ အန္ဓပါနဒ္ဓိ။ဆမင်း၊ဒေ ဗျပ်ဝ၊လည်း၊ကောင်း၊ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇေ။ ခဲဘွယ်စား၊ဘွယ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ ဥပဋ္ဌိ၊တာ၊ ဝ ဝ်ခ်ိ၊ဝ်ခ် အပ်သော်လည်း၊ ကောသံ၊သဗ္ဗာ၊နုံ၊ ထိုပြိတ္တာ၊ကုန်ဖြစ်ကုန်သော၊သ ဗ္ဗ၊ဝါ တို့ဖြင့်၊ကမ္မ၊ပစ္စယား။ဒိ၊ဒိ၊သည်ပြုအပ်သော၊အလှူမ၊ပေ၊ခြင်း သူတပါ၊ပေ၊လှူ သည်ကို ဖြစ်တား၊ခြင်း စ၊သော အ၊ပြား၊ရှိ၊သော အ၊ဂုသိုလ် ကံ၊ကြောင့်၊ တောသ၊ဗ္ဗေ။ ထိုပြိတ္တာ၊ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်၊သော သ ဗ္ဗ၊ဝါ၊တို့၊ကုန်း ကောင်း၊အ၊ဒ၊ အာ၊အ၊စ၊ရှိ၊သော တ၊ရုံ၊တ၊ယာ၊ဂ်သော သူသည်။ နှ၊သ၊တေ။ ၊အောက် မေ့နှင့်၊ ။မဟာ၊ရာ၊ဇ။မင်းမြတ်။ ၊တော်သံ သ ဗ္ဗ၊နုံ၊ ထိ၊သ ဗ္ဗ၊ဝါ တို့ဖြင့်။ ကမ္မ၊ပစ္စယား၊ ဒိ၊ဒိ၊လည်း၊မ၊ပေ၊လှူ၊ခြင်း သူတပါ၊ ပေ၊လှူ၊သည်ကုသိုလ်ကို၊ ပြု၊ တား၊ခြင်း၊စ၊သော အ၊ပြား၊ရှိ၊သော အ၊ဂုသိုလ် ကံ၊ကြောင့်။ ကောသုစ၊ ဒ၊ဒ

အဘ အစရှိကုန်သော တစုံတယောက်သော သူဘိုသည်။ အသရေနှင့် သုပိ။ မအောက်ခေါ်နိုင် ကုန်သော်လည်း။ ယေဘုယျကား။ အကြင်လူ.ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော အမိအဘ အစရှိကုန်သောအဆွေအမျိုးတို့သည်။ ငါ့။ဤ ဒါယကာမင်းမြတ်ကဲ့သို့၊ ဥာတိနှံ၊ပြိုဟာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုး တို့အား၊ အနုကမ္ပကာ၊သနားတတ်ကုန်သည်၊ ဟော၏။ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ ဥာတကာ၊ ထိုလူ.ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သောအမိအဘအစရှိကုန်သော အဆွေအ မျိုးဘိုသည်၊ ဆုဒ်ဒေယျာမ္ပ၊ ဤဆွမ်းအဖျော်အစရှိသော လှူဘွယ်ဝတ္ထု၊ သည်။ ဥာတိနှံ၊ ပြိုဟာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ဝေါ၊သင်အဆွေအမျိုးတို့အား။ ဟာတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဥာတယော၊ပြိုဟာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သောအဆွေ အမျိုးဘိုသည်၊ ဆုဒ်ဟလ်။ ဤဒါနဟု၏အကျိုးကို။ ပဋ္ဌနေ့ဘောဇနေ။ ခံစားကုန် လျက်၊သုခိတာ၊ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ဟောဘုရား၊ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်မှတ်ကုန်၍၊ ဒေါ၊ဤဒါယကာမင်းမြတ် ပေးလှူသကဲ့သို့။ကာ၊လေး။ လျောက်ပတ်သော အခါ၌ သုစိ။စင်ကြယ်သန့် ရှင်းအပြုံကင်းသော၊ ပဏီတံ မွန်မြတ်ပြန့်ပြောသော။ ကပ္ပိယံ၊သူတော် ကောင်းတို့အားထိုက်လျောက်ပတ်သော၊ ပါနဘောဇနံ။အဖျော်ဘောဇဉ် စားသောသူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒဒန္တိ၊ပေးလှူကုန်၏။ ။သမာဂတာ၊ ကောင်း စွာလာကြကုန်သော၊တေစဥာတိပေတာ၊ထိုဆွေမျိုး ပြိုဟာတို့သည်လည်း ယဏ္ဍ၊အကြင်အခြေ၌။ ဒါနံ။အလှူကို။ဒိယျတိ၊ပေးအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုနေလှူ ပေးရာအခြေ၌သို့။ သမာဂစ္ဆိတာ။ကောင်းစွာလာကြကုန်၏၊ ပဟူတော၊များစွာ သော၊အနေပါနမြို့ထမင်းအဖျော်၌၊ သက္ကစ္စံ။ကောင်းမွန်စွာ၊ အနုမောဒရေ၊ အနုမောဒနာပြုကြကုန်၏။ ၊ယေသံ၊ဥာတိနှံ၊အကြင်လူ.ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့၏၊ ဟောတု၊အ ကြောင်းကြောင့်၊ ဤဒိသံသမ္ဘတ္တိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ လဘာမသေ ရကုန်၏၊ ဥဒ္ဒိသန္တော်ဟု၊ရည်မှတ်၍ပေးလှူတတ်ကုန်သော၊ဒါယကော်ဟု၊ဒါ ယကာတို့သည်၊အမှာ ကဠု၊ငါတို့အား၊လည်း၊ပူဇော်ခြင်းကို၊ကတာ၊ပြု အပ်၏။ဒါယ ကာ၊ပေးလှူတတ်ကုန်သောမိမိတို့သည်လည်း၊ အနိမ္ဗလာ၊ အကျိုးရှိကုန်သည်၊ဟော၏။ဖြစ်ကုန်၏၊နော၊ငါတို့၏၊တေဥာတိ၊ထိုလူ.ဘုံ ၌ဖြစ်ကုန်သောအဆွေအမျိုးတို့သည်၊စိရံစိရကာလံ၊ကြာမြင့်စွာသောကာ လပတ်လုံး။ဖိုဝန်ရှု၊အသက်ရှည်စေကုန်သတည်း။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ထောမနာ ပြုမှတ်.ကုန်၏။ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်။ပေတာ၊ပြိုဟာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ယံကသိ။အကြင်လယ်လုပ်ခြင်းကို၊နိဿာယ၊မှီကုန်၍၊

သုခေနချမ်းသာသည်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာ၊ အသက်မွေးကုန်ရာ၏၊ သာဂသိ၊ ထိုလယ်လုပ်ခြင်းသည်၊ တည်း၊ ထိုပြိုက္ခာတို့၌၊ နတ်အတွင်းမရှိ၊ သာဝေါ၊ ကျွန်ကား၊ ထိုနွားကျောင်းခြင်းသည်လည်း၊ ဣဏေ၊ ဤပြိုက္ခာတို့၌၊ ဒုဂ္ဂတ်မရှိ ယာဝါ ကိစ္စာ၊ အကြင်ကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုပြိုက္ခာတို့၌ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ သမ္ဘတ္တိပဒေသဝါဟေတု၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ခြင်း၏အ ကြောင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သော ဘဝ၏ သာ၊ ဝါ ကိစ္စာ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ တည်း၊ ထိုပြိုက္ခာတို့၌၊ ဒုဏ္ဍ၊ ဝါ ဣဿေ ဖြင့်၊ ယဉ်ကယာကယ်၊ အကြင်ရောင်းဝယ်ခြင်းသည်၊ ဒုဏ္ဍ၊ ထို ပြိုက္ခာတို့အား၊ သမ္ဘတ္တိပဒေသဝါ ဟေတု၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သော ဘဝ၏သော၊ ဟိရဉ္ဇေ ဖြင့်၊ ဂ၊ ယာကယ်၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းသည် တည်း၊ ထို ပြိုက္ခာတို့၌ နတ်တို့ မှတ်ကုန်ကုန်ကုန

အယံ၊ဤသူသည်၊ မေ၊ငါ၏၊ ဓိတ္တာ၊ချစ်ဖြတ်နိုး၊အာဝ်သောအားဆွေခင်ပွန်း
တည်း၊ ဣတိစ၊ဤ-ဒိုလည်း၊ကောင်း၊ အယံ၊ဤသူသည်၊မေ၊ငါ၏၊ သခါ။
ငယ်ရွယ်း၌စ်၊သောခင်ပွန်းတည်း၊ဣတိစ၊ဤသို့လည်း၊ကောင်း၊ဝုဇ္ဇေ၊ရှေး၌၊
ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ ပေါ်သမျှ်၊ထိုအလုံ.ရုံ.ကို၊ အနုသရံ၊အနုသရ၊ရှေ့သော၊
အော်မှေ့သော၊ကုသဝုဇ္ဇာ အမျှို.သါ၊သည်၊ပေတ.နံ၊ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်
သောသတ္တဝါတို့အား၊ဥဒ္ဒိ သ၊ရှတ်မှတ်၍၊ဒကျိတံ၊အလျှောက်။ ဒဇ္ဇာ၊ပေး၊ရာ
၏၊ ၊မဟာ၊ရာဇာ၊ မင်.မြတ်၊ ရှင်ကျော်ဝါ၊မျက်ရည်.ကိုဖြစ်စေခြင်း၊ကိုလည်း၊
နတိ၊ကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအာပ်။ သော၊ကာဝေါ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်း၊ကိုလည်း၊ နကာ
တ၊ဗ္ဗာ၊မပြုအာပ်။ အညေ၊မျက်ရည်ကိုဖြစ်စေခြင်း၊စိတ်၏ပူပန်ခြင်း၊မ၊တပါ၊
သော၊ယာ၊စာ၊ရိ၊ဒေ၊ပ၊နာ၊အကြင်အသံ ကိုဖြစ်စေ၍ဝိုဏ်ပြည်တမ်း၊ခြင်း၊သည်
လည်း။ အတ္ထိ ဂိ၏။ သ.ဝိ ထိုဝိုဏ်ပြည်တမ်း၊ခြင်း၊ကို၊လည်း၊ နကာတဗ္ဗာ၊မပြု
အပ်၊ တံ ၊ သ-ဗ္ဗံ၊ထိုမျက်ရည်ကိုဖြစ်စေခြင်း၊စိတ်၏ပူပန်ခြင်း၊ဝိုဏ်ပြည်တမ်း၊ခြင်း၊ဟူ၍
အပ်သောအလုံ ရုံသည်၊ ပေတ၊သား၊ တမလွန်ဘဝသို့ကြောင်း၊သွား၊သော
သ-ဗ္ဗ ၊ ဝါ ၏။ အတ္ထာ၊ယ၊အကျိုး၌။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ၊မဟာ၊ရာ၊ မင်း
မြတ်၊ ၊ဝိ၊ဒူ၊သုနော၊ပညာ၊အား၊ဝင်အခြင်း မရှိကုန်သော၊ဥာတယော၊အ၊ဆွေ
အမျိုး ဟု၏ သည်၊ ဝေ၊ဤသို့မျက်ရည်ကိုဖြစ်စေခြင်း၊စိတ်၏ပူပန်ခြင်း၊ဝိုဏ်ပြည်
တမ်း၊ခြင်း၊ဖြင့်၊ တိ-ဗ္ဗ-ဒုက္ခ၊ဟူသည်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအ၊ဆွေ၊အမျိုး၊တို့အား၊
အ-ဗ္ဗ-ဝိ၊ဘာ၊ပ၊နေ၊မ၊ ကိုယ်စိတ်၏ ပူပန်ကာမျှသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ၊မဟာ၊ရာ၊ မင်း၊မြတ်၊ တယော၊ သင်ဒါ၊ယာ၊ကာ၊မင်း၊မြတ်သည်၊
ပေ၊ဟ ပြိတ္တာ၊ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါ၊တို့ကို ဥဒ္ဒိ သ၊ရှတ်မှတ်၍၊ ဒိန္နာ၊
ပေး၊လှူ၊အပ်သော၊သံ၊ဃ၌ဖြစ်သံ၊ဃာ၊တော်၌၊ သုပ္ပတိ-ဋ္ဌိ တာ၊ကောင်း၊စွာ၊တည်
စေ၊အပ်သော၊ အာ၊ဟု-ခါ၊ဒကို၊လာ၊ ဤ၊အလှူ၊သည်သာ၊လျှင်၊ အ၊သ၊ပေ
တ၊သား၊ထံ၊ပြိတ္တာ၊ဘုံ၌ဖြစ်သော၊သတ္တဝါ၊အား၊ ဒီ၊ဃ-ရတ္တိ၊ ရှည်မြင့်စွာ၊သော
ကာ၊လ၊ပတ်လုံ။ အ-ဗ္ဗ-ယ၊အ၊ကျိုး၌။ ၊ဟ-ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဌာန၊သော၊တည်၊ရာ
ယော၊ ထို၊ညီမှတ်၏ပေ.လှူ၊သော၊ခ၊ဏ၌ပင်သျှင်၊ ဥပ၊ကမ္ပတိ၊နိ-ပ္ပ-ဇ္ဇ-တိ၊ အ
ကျိုး၊ပြီး၏။ ၊မဟာ၊ရာ၊ မင်း၊မြတ်၊ဒကျိ၊ကာ၊အလှူ၊ကို၊ ဒိန္နေ၊ရှည်မှတ်၍
ပေး၊လှူ၊အပ်သော၊ တယာ၊သင်ဒါ၊ကယာ၊ငင်း၊မြတ်သည်၊ ဥာ၊တိ၊နုံ၊အ၊ဆွေ
အမျိုး၊ဟု၏ အား၊ ဥာ၊တိ၊တ၊အ၊ဆွေ၊အမျိုး၊တို့သည်၊ ကတ္တ-ဗ္ဗ-ကိ-စ္စ-ကရ-ဏော-နှ၊
ပြုအပ်သော၊ကိစ္စ-ကို၊ပြု၊ခြင်း၊ကြောင့်၊ သော၊အ၊ယံ၊ဥာ၊တိ၊ဝမ္မော၊ထိုအ၊ဆွေ၊အ
မျိုး၊တို့၏အား၊ပြုအပ်သော တရား၊သည်လည်း၊ နိ-ဒ-ဿ-ဝိ-တော-စ၊ လူမျှား၊အ
ပေါင်း၊အား၊ညွှန်း၊ပြုအပ်သည်ရည်း၊ဟော၊တိ၊ဖြစ်၏။ တေ၊ပ၊ဟေ၊ထိုပြိတ္တာ

တို့ကို၊ ဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တိဆဒိဝမနေနှင့် နတ်ခွဲဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကိုရှုစေ
ခြင်းကြောင့်၊ ပေတာနံ့ပြက္ကာတို့အား၊ ဥဒ္ဒာရာများစွာသော။ ပူဇာပူဇော်
ခြင်းကဲ့၊ကဘာစပြုအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗမရဏ်ကုရားအ
ဗျာ။ ဂိုသောတိကဗျာသင်္ဘီ ရဟန်းအလေါင်းကို၊ အနုပါနာဒိတိ၊ဆွမ်းအားပျော်
အစရှိသည်ကိုပြုခဲ့၊ သန္ဓိပ္ပဒနှင့်၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲ စေခြင်းကြောင့်၊
သိက္ခာနှင့်ရဟန်းတို့အား၊ ဗလံအားကို၊ အာနုပ္ပဒိန္ဓိစားပေးအပ်သည်လည်း၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အနုကမ္ပာဒိဂုဏာပရိ၀ါရိတံ၊သနားခြင်းအစရှိသောဂုဏ်
သည်ခိုရံ အပ်သော၊စာဂေတနံ ဖွဲ့ကြီးခြင်းစေတနာကို၊ နိဗ္ဗတ္တေ့ဆောင်နှင့်
ဖြစ်စေခြင်းကြောင့် တုမေဟိ၊သင်တို့သည်အနုပ္ပဒါ၊များစွာသော၊ ပုညံ
ကောင်းမှုကို။ ပသုတဗ္ဗံ၊သည်းပူးအပ်သည်လည်း၊ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓတိ
ဤသို့၊အာဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏။

(၅) တတ္ထ။ ထိ ဂါထာတို့၌။ တိရောကုဋ္ဌေသုဟူသည်
ကား၊ကုဋ္ဌာနံ့နံ့ရှိ၏။ ပရေဘာ၀ေသု၊နောက်အာဘိတို့၌၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ဝေး
တိဋ္ဌန္တိဟူ၊သော၊ဤစကား၊သည်၊ နိသဒ္ဒာဒိပဒိုကျေပတော၊ ထိုင်ခြင်းအစရှိ
သည်ကို ပယ်သောအားဖြင့်၊ ဌာနကပ္ပနာ၀စန်၊ ရပ်ခြင်းကို ပြုခြင်းကို ဆို
သောစကား၊တည်း၊ ဂေဟ ပါကား၊ကုဋ္ဌာနံ။ အိမ်တံတိုင်းနံ့ရှိ၏။ ပရေ
တောဗဟိ၀ေ၊ ဖြင်ပဋ္ဌိသာလျှင်၊တိဋ္ဌန္တိ၊ရပ်ကြကုန်၏။ ဇုတိအယံ၊ဤသည်
ကား အဘွေား၊အနက်တည်း။ သန္ဓိသိစ်ားဒုကေသုစာတိ၊ သန္ဓိသိစ်ားဒု
ကေသုစဟူသည်ကား၊ သန္ဓိသုစ၊အစစ်တို့ခဲ့လည်းကောင်း၊ သိစ်ားဒုကေ
သုစ၊သမ်းဆုံ၌ခဲ့ လည်းကောင်း။ သန္ဓိတိ၊သန္ဓိ ဟူသည်ကား၊စတုဏ္ဏော
ဏခန္ဓာ။ လေးထောင့် ရှိ၊သောခရိုးတည်း။ ဃ၊သန္ဓိ အာ၊လောက သန္ဓိ
ယောဗ။ အိပ်စက်လေသွန် တံခါးစပ်တို့ကိုလည်း။ ဝ၀ွန်ဒိ၊ဃိုအင်ကုန်၏
သိစ်ားဒုကောတိ။ သိစ်ားဒုကော ဟူသည်ကား။ တိကောဏခန္ဓာ။ သုံး
ထောင့်ရှိသောခရိုးတည်း။ ဒွါ၊ဗောဟာ၊သုတိဋ္ဌန္တိ၊ဒွါ၊ဗောဟာ၊သုတိဋ္ဌန္တိ
ဟူသည်ကား၊ နှဝ၊ဒွေါ၊ရုဃ၊ဒွေါ၊ရာနှင့်ပြွန်တံခါး၊အိမ်တံခါး၊တို့၏။ ဗာ၊ဟာ၊သု
အ၊ပေါင်းဟိုဒ်။ နိ၊သာ၊ယ၊ဗ္ဗိ၏။ တိဋ္ဌန္တိ၊ရပ်ကုန်၏။ အာ၀ဋ္ဋာ၊နသ၊ကံ ဃ
ရန္တိ။ အာ၀ဋ္ဋာ၊နသ၊ကံ၊ဃ၊ရံ ဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗဥ္ဇာ၊တိ၊ဃ၊ရွှေ့။ ခွေးကဆွေ
ချိုးတော်သောသူ ဘို့၏အိမ်သည်လည်းကောင်း၊အာ၀ဋ္ဋနေ။ ပိုင်ပိုင်သည်၊သော
ပါ၀ေ၊ဝေနေ၊အ၀ှာင်ရဲ့အ၊ဗြစ်ဖြင့်။ အ၀ဏ္ဏာ၊ဝုဗ္ဗ၊ဃ၊ရွှေ့ခဲ့သော၊အိမ်သည် ဃ၊ည်
ကောင်း၊သကံ၊ဃ၊ရံ၊ခ၊ မ၊ပိ၊ဒ၊ အိ၊မ်၊ မ၊ည်ဏ်။ တ၊ခု၊ က၊ယ၊ မ္ဗိ၊ ထိ၊ နှ၊ စ်၊ အိ၊ မ်၊ ဗ္ဗိ၊ သ္ဗိ၊ ဝ၊ ည်း
ဟော၊ ထိ၊ ပြုတ္တာ၊ တို့၊ သ၊ည်။ ယ၊သ္မာ၊ အ၊ ကြာ၊ ကြော့ ၊ ဝ့ ၊ သ၊ ကသ၊ ညာ၊ ယ၊ ပ်ိ၊ ဒ်ိ

အိမ်ဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ အာဂန္တုနှိ၊လာကြကုန်၏။ တသွေ။ထိုကြောင့်၊ အာဂတ္တိုနသကံဟုဆို။ အာဂတ္တိုနသကံဟုရှိ၍အာဟ။ဟောတော် မူ၏။ ။

ဝေ၊ဤသို့ဘဝဝါ၊ဖြတ်စွဲဘုရားသည်ပုဇ္ဇ။ရှေးဦး၊အနုဗျာဝုဗ္ဗပုဗ္ဗဒ္ဓိ၊ မနောဘူးသော်သည်း၊ ပုဗ္ဗဇ္ဇာတိဃနဲ့ဗျာ၊ ရှေးကဆွေမျိုး တော်ဘူးသူ၏ အိမ် ၊စ်သောကြောင့် ။ ဗိမ္ဗိသာရနှင့်ဝေသနံ၊ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ နန်းတော်ကို၊ သကစေ။သည်ရာပ။ ။ဗိမိအိမ်ဟူ၊ယောအမှတ်ဖြင့်၊ အာဂတ္ထိ။ဆောကြကုန် ၍၊ကိုရောကုန် ဒီ။ နံရံတဝက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဖြိုတ၊ ရုပ်ကုန်သော၊ ဆွဲယမ်ဆွဲရိယပေလံ၊ ဆွဲသော ်ဆွဲရိယ၏ အကျိုးကို။အနုဘဝန္တော်ခံစား ကုန်သော်အမ်ိုရိယ၊အလွန်လျင်မြန်သည်ကပ်ရိုးပဘယနှင့်ယှဉ်နေ။အမြင် မကောင်းသောအသင်း မလှ သားကြောက်မက်ဖွယ်သောအသင်းရှိကုန် သော၊ ပဟု ရှုပ်ထွေးကုန်သော။ ပေတော။ပြိတ္တာဘို့ကို။ ရှည်ရာ။ဗိမ္ဗိသာရ မင်းအား၊ ဒသေသန္တော်ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ တိရောကုဋ္ဌေသုတိဋ္ဌန္တိ ဟိ ၊ါထိ။ တိရောကုဋ္ဌေသုတိဋ္ဌန္တိ ဟူသောဂါထာကို၊ဝတ္ထုပမိန့်တော်မူ၍၊ ပုန်းဝှက်ကုန်။ ။ တော ။ ထိုပြိန္ဒာဘို့သည်။ကတဝသ၊ပြုအင်သော။ကမ္မသ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ဗဟိရုဏာဘာ ။ကြွပ်းတန်းသည်၏အဖြစ်ကို။ဒသေသန္တော် ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဟုတေအာ့ဆွဲပါနဗ္ဗိဟိ၊ ပဟုတေ အာ့ဆွဲပါနဗ္ဗိအစ ရှိသော။ ။ ဒုဗ္ဗိယဂါထာ ။ နှစ်မျိုးမြောက်သော ဂါထာကို၊ အာဟ၊မိန့်တော် မူ၏။ ။

ဘဏ္ဍုးဘိုဂါထာ၌ ။ ပဟုတေတိ၊ပဟုတေ ဟူသည်ကား၊ အနုပုဂ္ဂေ၊ မနုဿ်ဘော။ ။ ပ ။ ဘုမ္မိ ရှုပ်ထွေးသော။သာဝဒ္ဓေ။အလိုရှိဘိုင်းသော်။ ဣတိအ ယံ ။ ဣ သည်ကား ။ အဝ ။ ဩ ။ အနုက်တည်း။ဟိသင်္ခေ။မှန်၏၊ပဟုသော်နှင့်နာ ရုတိ ဟိ ။ အ ။ ဒီ ။ ဃ ။ ပ ။ ပဟုသော်နှင့်နာရုတိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိ၌ကဲ့ သို့။ဗဟုဝစနတ္ထရာ ။ ။ ပ ။ ကာ ။ ရော ။ ပ ။ ဗဟုဝစနတ္ထရာ ။ ။ ။ သ ။ ဗ ။ ဗ ။ ဗ

လျက်အာဝသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ စတုဒ္ဓိခဒ္ဓိ၊ လေးပါး အပြားရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ အာဟာရ၊ အာဟာရကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ဥပဒ္ဒိတေတိ၊ ဥပဒ္ဒိတေဟု သည်ကား။ ဥပဂမ္ဘကင်္ဂ၏ ဝိုဟေးတည်သည်ရှိသော်၊ သဒ္ဒိ တေပရိယတ္တေ၊ စိုင်အာဝသည်ရှိသော်၊ ဒုတိအယ်ဏ်သည်ကား၊ အပ္ပေ အနုက်တည်း။ နတောသံကောစိ သမ္ဘတိသတ္တာနဉ္စိ၊ နတောသံကောစိသဒ္ဓ တိသတ္တာနံဟု သံသည်ကား။ ဝိတ္ထိဝိသ ယာ ပြိတ္တာတုံ၌၊ ဥပပန္နာနံ ဖြစ်ကုန် သော၊ တောသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ ကောစိ၊ တစုံတယောက် သော၊ မာတာဝါ၊ အမိသည် လည်းကောင်း။ ပိတာဝါ၊ အဘသည်လည်း ကောင်း၊ ဝုတ္တောဝါ။ သားသည်လည်းကောင်း။ နတ္တာဝါ။ မြေးသည်လည်း ကောင်း။ နသသဒ္ဓတိ၊ မအောက်မေ့၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အာဘယ်နည်း။ ကမ္မပစ္စယာ။ ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်နသသဒ္ဓတိ၊ မ အောက်မေ့၊ အတ္ထနော၊ မိမိသည်။ ကတာကမ္မဿ၊ ပြုအပ်သောကံ၏။ အ၊ ဒါနဒါနပဋိသေဓနာဒိ ဟောဒသား၊ မပေးလှူခြင်း ပေးလှူခြင်းကို ဘား၊ ပြုခဲ့ခြင်း စသည်အားဖြင့်ရှိသော၊ ကဒရိယသမ်းဝန်ကိုခြင်း၏၊ ကာရဏတာဝေတော အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ တံကမ္မံ။ သို့ကံသည်၊ တောသံဌာတိနံ၊ ထိုအဆွေ အမျိုးတို့အား။ သရိတုံ၊ အောက်မေ့ခြင်းငှါ။ နဒေတိ မပေး။ ။

ဝေါ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပုဗ္ဗကေပါ၊ များစွာလည်း ဖြစ် သော၊ အနွေပါနာဒိမှ၊ ထမင်းအမျှော် အစရှိသည်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှား ရှိသည်ဖြစ်လျက်၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုး ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိသတ္တာနံ၊ တောင့်တကုန်သော၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား။ ကမ္မဗလေန၊ ကံ၏ အကျိုး ကြောင့်၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုး၏ဖြစ်၊ ဒါနုဿရဏမတ္တဿပိ၊ အောက် ဧ ခေတာမျှ၏လည်း။ အာဘာဝံ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတ္ဝာ၊ ပြပြီး၍ ဟုဒါနိ။ ယဒုအာခါ၌။ ဝိတ္ထိဝိသယ၊ ပပန္နေ၊ ပြိတ္တာတုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥ၊ တကေ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ။ ရည်ညွှန် ၍။ ရညာ၊ ဒိမ္ဗိသာရ၊ မင်းကြီး သည်၊ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူကို။ ပသံသန္တော၊ ကြီးမွမ်းတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ ဧဝံဒဒန္တိ ဥာတိနဉ္စိ ဟတိယဝါယံ၊ ဧဝံဒဒန္တိ ဥာတိနံ အဝ၏သော တတိယဝါယာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဟတ္ထ။ ထိုဝါယာ၌၊ ဧဝန္တိ၊ ဧဝံဟူသော သဒ္ဒါသည် ဥပမာဝစန်၊ ဥပမာ သဒ္ဒါတည်း။ တဿ၊ ထိုဧဝံသဒ္ဒါအား ဖွဲ့ဆိုရာ၌ ပါးအပြားအားဖြင့် သမ္ဘဝနော စပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တောသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား။

ကမ္ဘပစ္ဆိယာ။ကံဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အသရေနှင့်သုမေဓောက်ခေါ်ကုန်သော။ကောသုစိဝိ၊ အချို့သောသူတို့၌လည်း၊ ကေစိ၊အချို့သော သူတို့သည်၊ဥာတိနှံယောဝ၊အာရေဒေမျိုးတို့အား သာလျှင်၊ ဒဒန္တိ၊ပေးလှူကုန်၏၊ ဝေါ၊ဤသို့၊အနုကမ္ပကာ၊အစဉ်သနားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ ၊ဤသို့လည်း၊ကောင်း၊မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ တယား၊သင်မင်းကြီးသည်၊ ဒိန္နံယထာ၊ပေးလှူအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေါ၊ဤအတူ၊ သုဝိ ၊စင်ကြယ်သော၊ပဏီ တံ၊မွန်ဖြတ်သော၊ကာလေန၊လျှောက်ပတ်သောအခါ၌။ကပ္ပိယံ၊အပ်သော ပါနဘောဇနံ၊ အမျှော်ဘောဇဉ်ကို၊ဒဒန္တိ၊ ပေးလှူကုန်၏၊ ဥာတိနှံယောဝ၊ အာရေဒေမျိုးတို့အား သာလျှင်။ အနုကမ္ပကာ။ အစဉ်သနား ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ ၊ဤသို့လည်း၊ကောင်း။ တတ္ထ ။ထိုစကား၌။ဒဒန္တိ တိ ။ဒဒန္တိဟူသည်ကား၊ဒေန္တိ ၊ ပေးလှူကုန်၏၊ဥဒ္ဒိသန္တိ ၊ ညွှန်းကုန်၏၊ နိယျာတေန္တိ ၊ ဆောင်နှင်းကုန်၏၊ ဥာတိနှံ ။ဥာတိနှံဟူသည်ကား။မာတိ တောစ၊အဖိဖလည်းကောင်း၊ဝိတိတောစ ၊ အာဘဖလည်းကောင်း၊သမ္ဗန္ဓာ နှံ ။စပ်ကုန်သောသူတို့အား။ယေတိ ၊ယေဟူသည်ကား၊ယေ ကေစိ ၊အလုံးစုံ ကုန်သော၊ဝုတ္တာဒယေ ။သားအစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိတိ ။ဟောန္တိ ဟူသည်ကား။ ဘဝန္တိ ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊အနုကမ္ပကာတိ ။ အနုကမ္ပကာဟူသည် ကား၊အဏ္ဍကာမာ ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ဟိတေသိနော ။ အစီးအ ပွါးကိုရှာဖွေးကုန်သော၊သုခိန္တိ ၊ သုခိနှံဟူသည်ကား။ သုဒ္ဓံ ၊စင်ကြယ်သော မနောဟာရံ ၊နှလုံးကို ဆောင်တတ်သော၊ ဓမ္မိကဉ္စ ၊ တရားနှင့် လျော်သည် လည်းဖြစ်သော၊ပဏီတန္တိ ၊ပဏီတံဟူသည်ကား၊ဥဠာရံ ၊ဖြတ်သော။ကာ လေနာတိ ၊ကာလေနဟူသည်ကား။ ဒက္ခိဏေယျာနံ ၊ အလှူခံဝတ္ထု၊လိုတို့၏။ ပရိဘောဂယောဂ္ဂကာလေန ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဌာ လျှောက်ပတ်သောအခါ ၌ဝါ ၊တနည်းကား၊ဥာတိပေတာနံ ၊ အဆွေအမျိုးပြိတ္တာတို့၏။တိရောကုဋ္ဋ ဒိသုနံ ၊ကံရံတဖက်အစရှိသည်တို့၌၊အာဂတ္တွာ ၊လာ၍၊ဌိတကာလေန ၊ရှိသော ကာလ၌၊ကပ္ပိယန္တိ ၊ကပ္ပိယံဟူသည်ကား။အနုဏ္ဏ ဝိကံ ၊လျော်ပတ်သော၊ပတိ ရူပံ ၊သင့်တင့်သော၊အရိယာနံ ၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပရိဘောဂါရဟံ ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဌာထိုက်သော၊ပါနဘောဇနန္တိ ။ပါနဘောဇနံဟူသည်ကား ပါနဉ္စ ၊အမျှော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနဉ္စ ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒေ ၊ဤပါနဘောဇနံဟူသောပါဠိ၌၊ တဒုပပဒေ ၊သနစ ၊ထိုအမျှော်ဘော ဇဉ်ကိုညွှန်းသဖြင့်လည်း၊သဒ္ဒံ ၊အလုံးစုံသော။ ဒေယျာ ၊မှီ ။လှူဘွယ်ဝတ္ထု ကို ၊ဝဒတိ ၊ဆိုတို့၏။ဣဒါနိ ၊ ယခုအခါ၌။ ယေနုပကာ ၊ရေ ၊အကြင်အပြားဖြင့်၊

တော သံ ပေဟာနံ၊ ထိုပြိတ္တာ ဘိုးအား။ ဒိန္နံနာမ၊ ပေးလှူသည် မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြကောင်းမူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဆုံဝေါဟာရတိနံ ဟောတု သုခိတာ ဟောန္တု ဥာတယောတိ။ ဆုံဝေါဟာရတိနံ ဟောတု သုခိတာ ဟောန္တု ဥာတယောဟု၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုပါဠိကို၊ တတိယ ဂါထာယ၊ တတိယဂါထာ၏၊ ပုရိမပဒေန၊ ရှေးပုဒ်နှင့်၊ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။

ယေဥာတကာ၊ အကြင်လူ့ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အမိအဘ အစဉ်ကုန်သောအဆွေ အမျိုးတို့သည်၊ ဝေ၊ ဤဒါယကာမင်းမြတ်ကဲ့သို့၊ ဥာတိနံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သောအဆွေအမျိုးတို့အား၊ အနုကမ္ပကာ၊ သနားတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ ဥာတကာ၊ ထိုလူ့ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အမိအဘ အစဉ်ကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဆုံဒေယျမေ၊ ဤဆွမ်းအစဉ်ကို သောလှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဥာတိနံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုး ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေ၊ သင်တို့အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဆုံကို၊ ဤသို့၊ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုပါ၌ဖြင့်၊ ဒါယဗ္ဗာကာ၊ ဒေသနံ၊ လှူအပ်သော အခြင်းအရာကို ပြခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌၊ ဆုဒန္တိ။ ဆုံပဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဒေယျမေ ဆုံဒသနံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို ပြသော သဒ္ဒါတည်း။ ဝေါတိ၊ ဝေါဟူသော ပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ယေတိ ဝေါ အရိယာ အစဉ်သော ပါဠိတော်ကဲ့သို့တည်း။ ဥာတိနံ ဟောတု ဟုတိ၊ ဥာတိနံ ဟောတု ဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တိ ဝိသယံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ဥပပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုး တို့အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ နော ဥာတိနန္တိ စ၊ နော ဥာတိနံ ဟူ၍လည်း၊ ပဌမန္တိ။ ရှေ့ကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥာတိနံ။ အဆွေအမျိုးတို့အား၊ ဇုတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ သုခိတာ ဟောန္တု ဥာတယောတိ၊ သုခိတာ ဟောန္တု ဥာတယော ဟူသည်ကား၊ ပေတ္တိ ဝိသယူပပန္နာ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ ဥာတယော၊ ထိုအဆွေအမျိုးဟူသည်၊ ဇုတံ ဟေသံ၊ ဤအယ်ရှိ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘောန္တာ၊ ခံစားကုန်လျက်၊ သုခိတာ သုခပ္ပတ္တာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

ယသ္မာ၊ အကြင်းကြောင့်၊ ဆုဒ်ဝေါဟာတ်နံ ဟောန္တု။ ကို၊ ဆုံဝေါဟာရတိနံ ဟောန္တု ဟူ၍၊ အညေန၊ တပါး သောသူသည်၊ ကာဟာ ကမ်ပြုအပ်သောကံ

သည်၊အညာ၊ တပါးသောသူအား၊ဒိန်း၊ ပေးအပ်သော၊ ဖလံ၊ အကျိုး
သည်၊နဟောကို၊မ,ဖြစ်၊ကောလံပန္နဲ၊စင်စစ်သော်ကား၊တထာ၊ထိုသို့သော
အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ဥဒ္ဒါ၊သ၊ခေါ်၍၊ဒိယျမာန်၊ပေ၊လျှောအပ်သော၊တံဝတ္ထု
ထိုပေးလျှောအပ်သော လျှာဘယ်ဝတ္ထုသည်၊ ပေတာနှင့်-ပြိတ္တာတို့အား။ကုသ
လာဘမ္မာ၊ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပစ္စယော၊ အထောက် အပံ့သည်၊ ဟောကို၊
ဖြစ်၏၊တည်ရာ၊ထိုကြောင့်၊ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်
ပေးလျှောသည်ရှိသော်၊တေသံ ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ တတ္တိ ဝတ္ထုတ္တိ ဝတ္ထု
ဒ္ဒါ၊ဘတ္တိ ယေ ဝ ခဏေ၊ထိုခဏ၌သာလျှင်- ဖလနိဗ္ဗတ္တကံ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေ
တတ်သော၊ ကုသလာဘမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ ဟောကို၊ ဖြစ်၏၊တံ၊ထို
ကုသိုလ်၏ အကျိုးကို၊ဒေသေန္တော၊ ပြောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊တေစတဏ္ဍာ
တိအာဒိ၊ တေစတဏ္ဍာ ဤသို့ အစရှိသော ဂါထာကို။ အာဟာ၊ မိန့်တော်
မူ၏။ ।

တဏ္ဍာ၊ထိုဂါထာ၌၊တေတိ၊ တေဟု သည်ကား၊ဥာတိပေတာ၊ဆွေမျိုး
ဖြစ်သောပြိတ္တာတို့သည်၊တဏ္ဍာတိ၊ တဏ္ဍဟု သည်ကား၊ယဏ္ဍ၊အကြင်
ဝဋ္ဋုလတိ၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒိယျတိ၊ပေးလှူအပ်၏။ တဏ္ဍ၊ထိုဝဋ္ဋုလတ်၌၊သမာ
ဂတ္ကိုတိ၊ သမာဂတ္ကိုဟု သည်ကား၊ နော၊ငါတို့၏၊ ဒုမ္ဗဇ္ဇာတယော၊ဤ
အဆွေအမျိုးတို့သည်၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ဒါနံ၊အလှူ
ကို၊ဥဒ္ဒိသာ၊နှင့်၊ရည်ညွှန်းကုန်၏။ဒုတိ၊ဤသို့၊အနုမောဒနဂုဏ်၊အနုမောဒနာပြု
ခြင်းအကျိုးငှါ၊တဏ္ဍ၊ထိုအလှူပေးရာအရပ်၌၊ သမာဂတာ၊အညီအညွတ်
လာကြကုန်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ပဟုတေ အနုပါနဒိတိ၊ပဟုတေအနု
ပါနဒိဟု သည်ကား၊ အတ္ထနော၊ ပိမိအား၊ဥဒ္ဒိသ၊ ရည်၍ ဒိန္နမာနေ၊ပေးလှူ
အပ်သော၊ တတ္ထိ တတ္ထိ ဝတ္ထုတ္ထိ ထိုထိုဝတ္ထုဒ္ဒါ၊ပဟုတော၊များစွာသော၊
အနုပါနဒိ၊ ထမင်းအဖျော်ဒ္ဒ၊သက္ကစ္စံ အနုမောဒေ၊ရတိ၊သက္ကစ္စံအနုမောဒရေ
ဟု သည်ကား၊ကားမ္ပဟလံ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ အဘိသဒ္ဒဟန္တာ၊ယုံကြည်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ စိတ္တိကာရံ၊ အာဒိအသော ပြုခြင်းကို၊ အဝိဇဟန္တာ၊ မစွန့်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ အဝိကပ္ပိတ္ကာ ဝိတ္ကာ၊ ယုံ,လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်၊
ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နော၊ငါတို့အား၊ ဒုဒ်ဒါနံ၊ ဤအလှူသည်၊ ဟိတာယ၊
စီးပွားခြင်းငှါ၊သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။
ဒုတိ၊ဤသို့၊မောဒနာ၌ အနုမောဒနာ၌၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ပီတိသောမနဿ
စာတာ၊ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ।

ဗိုရိုဓိဝန္တုတိ၊ ဗိုရိုဓိဝန္တုဟူသည်ကား၊စိုး၊ ကြာမြင့်စွာ၊ဓိဝန္တာ အသက်ရှင်ကြကုန်သည်၊ ဒီဃာယုကာ၊ရှည်သော အသက်ရှိကြကုန်သည်၊ ဟောန္တု ဖြစ်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။ နောဝေါတိတိ။ နောဝေါက်ဟူသည်ကား၊အမှောင်ကင်းပါကို၎င်းတကာ၊ အဲဒေအမျိုးတို့သည်၊ ယေသံဟေတု တိ၊ယေသံ၊ဟေတုဟူသည်ကား၊ယသံ၊အကြင်ဆွမျိုးတို့ကုန်ကား၊ အကြောင်းကြောင့်၊ယေ၊ အကြင်ဆွမျိုးတို့ကဲ့ နိသေ၊ယ ဖြစ်၍ လဘာမ ယေတိ၊လဘာမ၊သဟူသည်ကား၊ဤဒီသံ၊ဤသို့သောဂုဏ်၊သာ၊သမျှတို့ စည်း၊ဗိမ်ချမ်း၊သာတည်း။ ပဋိလဘာမ၊ရကုန်၏။ ဟိသမ္ဘဝ ဖုန်၏၊ နှုတ်ဤ၊လဘာ မ၊ယေ ဟူ၊သော စကား၊သည်၊ ဥဒ္ဒိ၊ သ ပေ၊နှုန်း ၊ရည်ညွှန်း ၊သတ်ဖွင့်။ လဒ္ဓ သမ္ဘတ္တိ ၊ရ၊အပ်၊သောစည်း၊ဗိမ်ချမ်း၊သာကို၊အာနုဘဝ ကျွမ်းဝင်ခံစား ကုန်၊သော ပေတာနုံ၊ ပြိတ္တာတို့၏၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဥာတိနုံ၊အေဆွေ၊ မျိုး၊တို့၊ထော၊မနှ၊ကာ၊ဒေ၊သ၊နုံ၊ပြုံ၊မွမ်း၊သော၊အခြင်း၊အရာကဲ့ပြု၊သော၊စကား၊တည်း။ ဟိသမ္ဘိ၊ဖုန်၏၊ပေတာနုံ၊ပြိတ္တာတို့အား၊အတ္တနော၊မိမိ၏။ အနုမောဒ၊နေ၊နုံ၊ ဝမ်း၊မြောက်ခြင်း၊ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ဒါယကာနုံ။ အလှူရှင်တို့၏၊ဥဒ္ဒိ၊သ၊ နေ၊ဝ၊ ၊ရည်ညွှန် ခြင်း၊ကြောင့်လည်း၊ကောင်း။ ဒက္ခိ၊ဏေယျ၊သမ္ဘတ္တိ၊ယ၊ ပါ။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်း၊ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ နှုတ်ဤ၊ဤ၊သို့ တိ၊ဟ သိုး၊ပ၊း၊ကုန်၊သော၊ အာဂေါ်ဟိ၊အ၊ကြောင်း၊တို့၊ကြောင့်။ ဒဏ္ဍ၊ဝေ၊ဒ၊လှူ၊သည်၊ တခ်ိ၊ဏ၊ညှ၊ဝ၊ သို့၊ခဏ၊ခဏ၌ပင်သျှင်း၊ ဗလနှုတ်ကြား၊ ဒ၊ကျိုး၊ကုန်ပြစ်ပေတတ် ကုန်သည်၊ပေ၊ဟာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ထု အ၊ကြောင်း၊တို့၊ဝယ်၊ ဒါ၊ယ၊ကာ၊ ပေ၊လှူ၊ဘတ်သော၊ဒါ၊ယ၊ကာ၊သည်၊ ဝိ၊သေ၊သ၊ဟေ၊တု၊ထူ၊ထူ၊သော၊အ၊ကြောင်း၊ တည်း။ တေ၊နု၊ထု ကြောင့်၊ ယေ၊သံ၊ဟေ၊တု လ၊ဘာ၊ မ၊ သေ၊ တိ၊ ယေ၊သံ၊ဟေ၊တု လဘာ၊မ၊သ၊ဟု၍၊အ၊ဝါ၊ဟ၊ မိ၊နှုတ်ကြ၏။ အ၊ဒ္ဓါ၊ဂ၊ဗ္ဗ၊ တ၊ ဟု၊ စ၊ အ၊ဒ္ဓါ၊ဂ၊ဗ္ဗ၊ ဟု၊ သ၊ ကား၊ ဗုဒ်၊ဤ၊အ၊လှူ၊ဝ၊ထု၊သည်၊ ဥ၊ဘ၊ တိ၊ နှ၊ အ၊ဆွေ အ၊မျိုး၊ဟု၊အား၊ ဟော၊တု၊ဖြစ်၊စေ၊သ၊ တည်း၊ဗုဒ်ဘော်၊ဤ၊လ္ခ၊ ဥဒ္ဒိ၊သ၊ရှေ့ဟ၊ ရည်ညွှန်း၊ကုန်၊သော၊ ဒါ၊ယ၊ကာ၊ တိ၊ ဒါ၊ယ၊ကာ၊တို့၊သည်၊ အ၊ဒ္ဓါ၊ဂ၊ဗ္ဗ၊ ဝါ၊တို့ အား၊လည်း၊ ပူ၊ဇော၊ပူ၊ဇော်ခြင်း၊ကို၊ ကတာ ပြု၊အ၊ပ်၏၊ တေ၊ဒါ၊ယ၊ကာ၊ စ၊ သ၊ ဒါ၊ယ၊ကာ၊တို့၊သည်၊လည်း၊ အ၊နိ၊ဗ္ဗ၊လာ၊ အ၊ကျိုး၊ဂ၊ိ၊ကုန်၏၊ ယ၊ထ၊ သ၊ဿ၊ာ၊နှ၊ အ၊ကြောင်း၊သ၊ဿ၊ာ၊နှ၊ ၊ ၊ဂ၊ိ၊စ္ဆာ၊ဂ၊မ၊ယံ ဖွ၊နှ်ကြ၊ခြင်း၊ဖြင့်ပြီး၊သော၊ ဂ၊မ်း၊ဂ၊ဝ်သည်၊ နှ၊ဗ္ဗ၊ဘ်ား၊ဖြစ်၏၊တ၊ သ၊ ထု၊ဂ်ီ၊အား၊တ၊ဖ္ဖေ၊ဝ၊ ထု၊ပေ၊လှူ၊သ၊ သ၊ ဆာ၊ခ်ပ်ဝင်သျှင်း၊ ဗ၊လ၊ဒါ၊နတော၊ အ၊ကျိုး၊ပေ၊သော၊ကြောင့်တည်း။ ၊

ဣတ္ထေ၊ ဤစကားရင်း၌၊ စောဒနာကား။ စောဒကဆရာသည်၊ အာဟာ၊ ဆိုအံ့၊ ကိုယ်အာဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ကိုယ်ပန်၊ အသို့နည်း၊ ဝိတ္ထိဝိသယူပဝန္ဓာ ဇေ၊ ပြိုကွာတုံ့ခြင်းဖြစ်သော လျှင်ဟု သည်သာလျှင်၊ ဥာတိဟေတု၊ ဆွေမျိုးဟူ သောအကြောင်းကြောင့်၊ သမ္ဘတ္တိယော၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ လဘန္တိ၊ ရကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အညေ ဝိ။ ထပါး သောသူတို့သည် လည်း၊ လဘန္တိ၊ ရကုန်သလော။ မှတိ၊ ဤသို့စောဒနာပြားအံ့၊ ဇွေ၊ ဤအရာ၌။ အမှတ်ပါတို့သည်၊ ဝတ္ထုဖို့ ဆိုကွယ်သည်၊ နှအဋ္ဌိ၊ မရှိ၊ ကာသ္ပ၊ အ ဘယ်ကြောင့် နည်း၊ ဟူမူကား။ ဘဂဝတာ ဇေ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်သာ လျှင်၊ ဗျာကတတ္တာ၊ ဖြေကြား၊ တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘော၊ ဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပြာဟ္မဏာ နာမ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဟူ၍မည်ကုန်သည်၊ ဒေ၊ သား၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇုဒ်ဒါနံ၊ ဤအလျှသည်။ ပေတာ၊ နှ၊ တ၊ လွန်ဘဝ သို့ပြောင်းသွားကုန်သော၊ ဥာတိသာ၊ လောဟိတာ နှံ၊ ဆွေမျိုးသား၊ ချင်း၊ တော်ကုန်သော သူတို့အား၊ ဥပကပ္ပတု၊ ပြီးပါစေသ တည်း။ ဇုဒ်ဒါနံ၊ ဤအလျှကို၊ ပေတာ၊ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကုန် သော၊ ဥာတိသာ၊ လောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတော်ကုန်သော၊ သူတို့ သည်၊ ပရိဘုဇ္ဇန်၊ သုံး၊ ဆောင်း၊ စကုန်သတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဒါနာနိ၊ အလျှ ဘို့ကို၊ ဒေ၊ ပေး၊ သော်ကုန်၏၊ ပုဗ္ဗာနု၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောမ၊ ပြုကုန်၏၊ ဘော၊ ဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ တံ၊ ထိုအလျှသည်၊ ပေတာ နှံ၊ တ၊ လွန်ဘဝ သို့ပြောင်းသွား ကုန်သော၊ ဥာတိသာ၊ လောဟိတာ နှံ၊ ဆွေ ☰ မျိုးသား၊ ချင်း၊ တော်ကုန်သော သူတို့အား၊ ဥပကပ္ပတိ။ ဖြစ်သလော၊ ဂ၊ စ္ဆိ၊ အသို့နည်း။ ဥာတိသာ၊ လောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသား၊ ချင်း၊ တော်ကုန်သော၊ ပေတပေတာ၊ ထုတမလွန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားကုန်သောသူတို့သည်၊ တံ ဒါနံ၊ ထိုအလျှကို၊ ပရိဘုဇ္ဇန်၊ သုံး၊ ဆောင်ကုန်သလော၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ်၊ စင်စစ်၊ ဌာနေ၊ အရာ ဟုတ်သည်၌၊ ဥပကပ္ပတိ။ ဖြစ်၏၊ အဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌၊ နဥပ ကပ္ပတိ၊ မဖြစ်၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည် ရှိသော်၊ ဘော ဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ ကတမံ၊ ပန၊ အဘယ်သည်ကား၊ ဌာနံ၊ အရာဟုတ် သနည်း။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်၊ အဌာနံ၊ အရာမဟုတ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ လျှောက်အပ်သည် ရှိသော်၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဇုဝ၊ ဤ လောကဌ၌၊ ကေ၊ ရှိ၊ သော၊ အ၊ ကျိုသော သူသည်၊ ပါ၊ ဏာတိပါတိ၊ သူ၏ အသက် ကိုသတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပ၊ ဒိန္နာဒါ ဒိ ပ္ပဋိ ကော၊ ပ္ပ၊ ကိ ပ္ပ

သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုသူသည်၊ကာယသမ္ဘဝကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ပရေမ္ဗုဒုဏာ၊သေသည်မှနောက်ကာလ၌၊နိုရယံ၊ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၊ရ၏၊ နေရယ်ကာနံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ယောအာဟာရော၊အကြင်အာဟာရသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တေန၊ထိုအာဟာရဖြင့်၊သော၊ထိုငရဲသူသတ္တဝါသည်၊ တတ္ထ၊ထိုငရဲ၌၊ ယာပေတိ၊မှီတတ်၏၊ တေန၊ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ထိုငရဲသူသတ္တဝါသည်၊ တတ္ထ၊ထိုငရဲ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒဓိ၊ခေါ်၊ဤအရပ်သည်ပင်လျှင်၊ဒေ၊ဗြာနံ၊အရာမဟုတ်၊ ယတ္ထ၊အကြင်ငရဲဗြည်၌၊ ဒိတသ၊တည်သော သတ္တဝါ အား၊တံဒါနံ၊ထိုအလျှသည်၊ နဥပကပ္ပတိ၊မပြီး၊ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ ဣ၊ ဤလောကမှ၌၊ ကေ၊ဣဿော အမျှ၊သောသူသည်၊ ပါဏာတိပါတိ၊သူ၏အသက်ကိုသတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပ၊ မိန္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ခေါ်ယူ၊ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုသူသည်၊ကာယသမ္ဘဝကိုယ်၏၊ ဘေဒါ ပျက်သည်မှ၊ပရေမ္ဗုဒုဏာ ၊ သေသည်မှနောက်ကာလ၌၊ တိရစ္ဆာနယောနိ၊တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌၊ဥပပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ တိရစ္ဆာနယောနိကာနံ၊တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ယောအာဟာရော၊အကြင်အာဟာ-သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ထိုတိရစ္ဆာန်သည်၊ တတ္ထ၊ထိုတိရစ္ဆာန်ဘုံ၌၊ယာပေတိ၊မှီတတ်၏၊တေန၊ထိုအာဟာရဖြင့်၊သော၊ ထိုတိရစ္ဆာန်သည်၊တတ္ထ၊ထိုတိရစ္ဆာန်ဘုံ၌၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒဓိ၊ခေါ်၊ဤတိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အဋ္ဌာနံ၊ အ၊ရ မဟုတ်၊ယတ္ထ၊အကြင်တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌၊ဒိတသ၊တည်သော သူအား၊ တံဒါနံ၊ထိုအလျှသည်၊နဥပကပ္ပတိ၊မဖြစ်၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ ဣ၊ဤလောကမှ၌၊ ကေ၊ဣဿော၊ အမျှ၊သောသူသည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ပဋိဝိရတော၊ရှောင်ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ ကောင်းသောအယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကာ-ယသမ္ဘဝကိုယ်၏၊ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ၊ ပရေမ္ဗုဒုဏာ၊သေသည်မှနောက်ကာ-လ၌၊မနုဿနံ၊လူတို့၏၊ သဟဗျတံ၊အပေါင်းအဖေါ်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ကပ်ရောက်၏။ပ၊ ဒေဝါနံ၊နတ်ဘို့၏၊ သဟဗျတံ၊အပေါင်းအဖေါ်၏အ-ဖြစ်သို့၊ဥပပဇ္ဇတိ၊ကပ်ရောက်၏၊ဒေဝါနံ၊နတ်တို့၏၊ ယောအာဟာ-ရော၊အ-ကြင်အာဟာရသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တေန၊ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ထိုနတ်သည်၊ တတ္ထ၊ထိုနတ်ပြည်၌၊ ယာ-ပေတိ၊မှီတတ်၏၊ တေန၊ထိုအာဟာရဖြင့်၊ သော၊ထိုနတ်သည်၊ တတ္ထ၊ထိုနတ်ပြည်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ ဗြ-ဟ္မဏ-

ပုဏ္ဏား၊ မွှေးခြိုးခါး၌ကုန်တ်ပြည်ရှိဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အဋ္ဌာနုံ၊ အရာမဟုတ်၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင်နှတ်ပြည်ရှိ၊ ဒိဋ္ဌသ၊ တည်းသောသူအား၊ တံဒါနုံ၊ ထိုအလှူ သည်၊ နဥပကဥတိ၊ မဖြစ် ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ရှေ့၊ ဤလောကရှိ၊ ကေဠော၊ အချိုးသောသူသည်၊ ပါ၊ ဏာတိပါတိ သူ၏အသက်ကိုသတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပ၊ မိန္ဓာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသောအယူကိုယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကာယသ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ကျွတ်သည်မှ၊ ပရေ့ဂဏာ၊ သေသည်မှ၊ နောက်ကာလ၌၊ ဝိဂ္ဂိဝိသယံ၊ ပြိုကွဲရာတုံ့သို့၊ ဥပဓေ့ဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်ရ၏၊ ဝိဂ္ဂဟဝိသယိကာနုံ၊ ပြိုကွဲရာတုံ့ရှိဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနုံ၊ သတ္တဝါ တို့၏၊ ယော၊ အာဟာ၊ ရော၊ အကြင်အာဟာရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေနု၊ ထို အာဟာရဖြင့်၊ သော၊ ထိုပြိုကွဲရာသည်၊ တဏ္ဍု၊ ထိုပြိုကွဲရာတုံ့ရှိ၊ ကိဠတိ၊ တည်၏၊ ပနု၊ ထိုမှတပါး။ အသ၊ ထိုပြိုကွဲရာအား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤလူ. ကြည်မှ၊ မိဿာ၊ ပစ္စာ၊ ဝါ။ အဆွေခင်ပွန်းကိုသည်လည်းကောင်း၊ ဥာတိသာ လောဟိတာ၊ ဝါ။ ဆွေမျိုးသားချင်းတော်သောသူကိုသည်သည်းကောင်း၊ ယံ၊ ဝါ၊ အကြင်အလှူကိုလည်း၊ အနုပဝဇ္ဇေ၊ အမှားပေးဝေကုန်၏၊ တေနု၊ ထိုအသူ့ဖြင့်၊ သော၊ ထိုပြိုကွဲရာသည် တဏ္ဍု၊ ထိုပြိုကွဲရာတုံ့ရှိ။ သာ၊ ပေတိ၊ မှတ ၏၊ တေနု၊ ထိုအသူ့ဖြင့်၊ သော၊ ထိုပြိုကွဲရာသည်၊ တဏ္ဍု၊ ထိုပြိုကွဲရာတုံ့ရှိ၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မွှေးခံခါ၊ ဤပြိုကွဲရာတုံ့ရှိဖြစ်ခြင်းသည်လျှင်၊ ဌာနုံ၊ အရာတည်း၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင်ပြိုကွဲရာတုံ့ရှိ၊ ဒိဋ္ဌသ၊ တည်သောသူအား၊ တံဒါနုံ၊ ထိုအသူ့သည်၊ ဥပဓေ့ဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ မွှေတာ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘော၊ ဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ ဥာတိ

သာလောဟိတောဟောရေမျိုးသားချင်းတော်သော၊သောစဝေပေတောဟူ
ကြောသည်လည်း၊တံခွန်ထိုအခေါ်သို့၊ အနုပဝန္ဓောမဂ်ပျောက်သည်၊
သစေပနဟောဘိ၊ အဂေယျ်ခြင်ဖြစ်နှုံ၊ အသား၊ထိုအလွှမ်းပေးသောသူ၏၊ ပေ
ကာ၊တမလွန်ဘဝသို့ခြေချင်းသွားသော်၊ ဥာဘိသာလောဟိတာ၊ရေမျိုး
သားချင်းတော်သူတို့မှ၊အညှစ်တပါ၊သောသူတို့သည်လည်း၊ တံခွန်
နှုံ၊ထိုအခေါ်သို့၊ အနုပဝန္ဓာ၊ မဂ်ပျောက်ကုန်သည်၊ သစေပနဟောန္တိ၊
အဂေယျ်ခြင်ဖြစ်ကုန်အုံ၊ ကောဒအာဘပ်သူသည်၊ တံခါနှုံ့ထိုအလွှတ်ကို၊ ပရိ
ဘုဇ္ဈကိုးသုံးသောင် သနည်း ဆုတ်ကို၊ ဤသို့။ ရဟန်းတို့လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်
ဖြာဟူကားပုဏ္ဏား၊ ခေါ်စင်စစ်၊ ဒိဃဝုဏ်ရှည်ရှာသော၊ ဆုပန်းအဋ္ဌနှာ၊ဤ
ကာလဖြင့်၊ ယဒိဝယံဆုံ့ခြာနှုံ့၊အကြောင်းရှိပ်သည်၊ ပေတော်၊ တမလွန်
ဘဝသို့ခြေချင်.သွားကုန်သော၊ ဥာဘိသာလောဟိတော်၊ ရေမျိုးသား
ချင်းတော်စင်သောသူတို့မှ၊ဝိဝိတ္ထိ.ဆိတ်သည်၊အသား၊ဖြစ်ရာ၏ တံခွန်
ဤအကြောင်းသည်၊ အဋ္ဌာနုံ၊အကြောင်းဟူတိ၊ အနုဝကာသောအရာ
မဟုတ်ပြောဟူကားပုဏ္ဏား။ အဝိစ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒါယကောပိ၊ပေးလှူ
သောဒါယကာသည်လည်း၊အာနိဗ္ဗသော၊အကျိုးရှိ၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ ।

ဆုဒါနိ၊ယဒုအခါ၌၊ဝိတ္ထာဝိသယူပပန္နာနှုံ့ ပြုတ္တာတုံ့ခြင်ဖြစ်ကုန် သာသဘ
ဝါတို့အား၊ အညှစ်တပါ၊သော၊ ကာဝိ၊ဝါ၊ကျွန်ုပ်ဒိန်း၊လယ်ထွန်ခြင်း
နှား၊ကျောင်းခြင်း၊အစရှိ၊သော၊သမ္ပတ္တိပစ္စုပ္ပန်လာဘကရ၊ကာသော၊စည်း၊ဝင်ခုင်
သာ ကိုမုခြင်းကိုပြုခြင်း၏၊အဘာဝ၌ မရှိသည်၏အပြစ်ကဲ့လည်း ကောင်း၊
ဆုတာ၊ဤလူ.ဖြည့်မှ၊ ဒိန္နနှုံ၊ပေ.လှူအပ်သောအလှူဖြင့်၊ ယ.ပနမ္ပ.မှတ
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒ.သတုံ.ပြုတော်မူအပ်သောဌ၊ နဟိတ်အာဒိ၊
နဟိအစရှိသောဂါထာကို၊ပဋ္ဌာ.မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ।

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊နဟိတဿကသိအဋ္ဌိတိ၊နဟိတတ္ထကသိအတ္ထိဟူသည်
ကား၊ယံ၊အကြောင်းမှကို၊နိ.သောယား၌၊ ပေတာ၊ပြိတ္တာတို့သည်၊သုခေန
ချမ်းသာသဖြင့်၊ဖိ.ဝယျုံ၊ အသက်မွေးကုန်ရာ၏၊ တတ္ထ ဝိတ္တိ ဝိသ.ယေ
ထိုပြိတ္တာတုံ့ခြင်း၊ကသိ၊ လယ်ထွန်ခြင်းသည်၊ နဟိအတ္ထိ၊မရှိသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဂေါရက္ခေ ဣနဝိဇ္ဇတိ၊ဂေါရက္ခေ ဣနဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ သ
ဝိတ္တိ ဝိသယော၊ ဤပြိတ္တာ.ကုန်း၊ကော.လဲ၊ သဟ်သက်၊ ကသိယော.လယ်
ထွန်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊မရှိသည်ကား၊ နမဟုတ်.သား၊ အတ.ခေါ
ပင်စစ်သော်ကား၊ ဂေါရက္ခာ.ပ်၊ နွားကျောင်းခြင်း သည်လည်း၊ နဝိဇ္ဇတိ၊

မရှိ၊ယံ၊အကြောင်အမှုကို၊ နိဿယပြု၍၊ တော၊ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဒီဝေယျ၊ အသက်မွေးကုန်ရာ၏၊ တဖို၊ ထိုအမှုသည် ထည်း၊နုရိဒ္ဓတိ၊မရှိ၊ ဝါဏိဇ္ဇာတာဒိသိနဿိတိ၊ ဝါဏိဇ္ဇာတာဒိသိနဿိုဟု သည်ကား။ ယာ၊အကြောင်ကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ တောသံ၊ ထိုပြိတ္တာတို့၏၊ သမ္ဘတ္တိပဒိုလာဘဟေတု၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုရခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဘဒေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊တာဒိသိ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝါဏိဇ္ဇာပိ၊ကုန်သွယ်ခြင်းသည်လည်း။ နုရိဒ္ဓတိ၊မရှိ၊ ဟိရညေနုကယာကယ ဒ္ဝိ။ ဟိရဉ္ညေနုကယာကယံ ဟူသည်ကား၊ယံ၊အကြောင်ရွှေငွေရောင်းခြင်းဝယ်ခြင်းသည်၊နေ သံ၊ထိုပြိတ္တာ ဘို့အား၊သမ္ဘတ္တိပဒိုလာဘဟေတု၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုရခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ဘဒေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဟိရဉ္ညေနု။ရွှေငွေဖြင့်၊ ကယဝိက္ကယမ္ပိ၊ ရောင်းခြင်း ဝယ်ခြင်းသည်လည်း၊ တဿ၊ထိုပြိတ္တာဘုံ၌၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတောဒိန္နေနယာပေန္တိ ပေတာ ကာလကံ တာတဟိန္တိ၊ ဣတောဒိန္နေန ယာပေန္တိ ပေတာ ကာလကံတာ တဟိ'ဟု သည်ကား၊ကေဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပေတာပေတ္တိဝိသယူပဓာန၊ ပြိတ္တာ ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာလံ၊ သေခြင်း ကို၊ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ဓိဓိ၏၊ မရဏကာလေန၊ သေသောကာလသည်၊ကတာပြုအပ် ကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ ဣတော၊ဤလူ့ပြည်မှ၊ဥာတိဟိတ၊ ဒါယာဒ၊သောဆွေမျိုးတို့ သည်ထည်း၊ကောင်း၊ ဓိတ္တာမဗ္ဗေဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကြွေးဝင်သောသူတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ဒိန္နေန၊ပေးလှူအပ်သော အလှူဖြင့်၊ယာပေန္တိ၊မှီတကုန်၏၊ အတ္တာဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ပဝတ္တေန္တိ ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ကာလကတာတိ၊ ကာလကတာဟု၍လည်း၊ ပါဠေါ၊ပါဠိ ရှိ၏၊ကတ၊ကာလ၊ကတ၊မရဏာ၊ပြုအပ်သော၊သေခြင်းရှိကုန်သော၊မရဏ၊ သေခြင်းသို့၊သမ္ဘတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော။ တဟိန္တိ၊တဟိ'ဟူသည်ကား။ တတ္ထ'ပေတ္တိဝိသယေ၊ထိုပြိတ္တာဘုံ၌၊ ၊

ဓမ္ဓဒါနိ၊ယဒုအခါ၌၊ယထာဝုတ္တံ၊အကြောင်အကြောင်ဆိုအပ်ပြီး၊သော၊အတ္ထံ အနုက်ကို၊ဥပမာဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊ပကာသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ဥန္ဒုရမည်ရသော ဝဠဉ္ဇနိ ဂါထာဒ္ဒယံ၊ ဥန္ဒုရမည်ရသော ဝဠဉ်အစရှိသော ဂါထာနှစ်ဆုကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တ၊ဿ။ ထိုဂါထာ၏၊အဋ္ဌော၊ အနုက်ကား၊ဥန္ဒုရေ၊မြင့် သော။ ဃလေ။ကုန်း၌၊ဥန္ဒုတပုဒေသေ၊ မြင့်သောအရပ်၌၊ မေဃေဟိ၊ရိုးတို့ သည်၊အဘိဝုဋ္ဌံ၊ရွာအပ်သည်ရှိသော်၊နိန္နံ၊နိမ့်ရာအရပ်သို့၊ပဝတ္တတိ'ယထာ စိ၊သွားသကဲ့သို့၊ယောဘုမိဘာဂေါ၊အကြောင်မြေအတို့သည်၊နိန္နော၊နိမ့်၏၊

သြဝါတောသည်ကား၏ တံ၊ထိုအရပ်သို့၊ ဥပဂဏ္ဍတိယထံ၊ကပ်ရောက်သ
ကဲ့သို့ ဝေးမဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မှုတောဟု၊ဤလူ့ပြည်မှ၊မိန်း၊ပေးလွှဲအပ်
 သောအလှူသည်၊ပေတာနံ ပြိတ္တာတို့အား၊ဥပဂပတိ၊ပြီး၏။ဟလုဝတ္ထိယား။
အကျိုးဖြစ်ခြင်းငါ၊ ဝိနိယဟု၏ဘာ၊ယှဉ်၏၊ ဟိသစ်၊မှန်၏။ ဥဒကပုဝတ္ထိယား
ရေစီးရာအခါပ်သည်၊ နိန်းမှုဝ၊နိမ့်သကဲ့သို့၊ ပေတာလောကော၊ ပြိတ္တာဝဏ်
သည်၊ဒါနုပကပွနှယ်၊ ဒါနပြီးခြင်း၏၊ ဌာနံ၊တည်ရာတည်း၊ ယထာဟ၊
ဘုရား၊အာဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟု မူကား။ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား
ခေါ်၊စင်စစ်၊ယဇ္ဇ၊အကြင်ပြိတ္တာဘုံ၌ဝင်တသ၊တည်းသောသတ္တဝါ၊အား၊
တံဒါနံ၊ထိုအလှူသည်၊ဥပဂကပတိ၊ပြီး၏။မှုဝ်ဌာနံ။ဤ၊အကြောင်းသည်၊ဆဏ္ဍိ
ဂိ၏၊မှုတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ စ၊ထိုမှတပါး၊ကန္ဒရေဒရသာခ
ပသာခကုသုမ္ဘမဟာကုသုမ္ဘတို့၊ တောင်ကြား၊ချောက် အခက်အလက်
မြောင်းငယ် မြောင် ကြီးတို့မှ၊ သြဝဋ္ဌတေန၊ရှာသော။ ဥဒကေန။ ရေဖြင့်။
ဝါရိဝဟာ၊ မြစ်ငယ်မှ၊ မဟာနဒေါ၊ မြစ်ကြီးတို့သည်း ပုရ။ ပြည့်ကုန်
သည်၊ဟုတ္ကာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊သာဂရံ၊သမုဒ္ဒရာဂုဏ်၊ ပူရေန္တိယထာ၊ ပြည့်ခေ
ကုန်သကဲ့သို့။ဒေဝဘထာ၊ထိုအတူ၊မှုတောဟု၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ဒိန္နဒါနေန၊ပေးလှူ
အပ်သောအလှူသည်၊ဝုဇ္ဇေ။ခ်ီးမြှင့်၊ ဝုတ္တနယေန။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
ပေတာနံ။ပြိတ္တာတို့အား။ဥပဂကပတိ။ပြီး၏ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပာ
အနက်တည်း၊ ။

ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ပေတာ၊ပြိတ္တာဘုံသည်း ဣဒံ၊ကား၊ဤအိမ်မှ၊
ကိုပို့၊တစုံတခုကို ထတာမတိ၊ရကုန်အံ့ဟု၊ အာသာဘိတူတာ၊အာသာ
သည်ရှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဥာတိစသံ၊ဆွေ မျိုးအိမ်သို့၊အာဂတ္ကွာဝိ
လာ၍လည်း၊ဣဒံ။ဤ၊ကား။ ဤမည်သော၊ဝတ္ထု၊ကို။ နော။ငါတို့အား၊ဒေထ၊ပေး
ပါကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယာစိတုံ၊တောင်းခြင်းငါ၊ နသက္ကောန္တိ။မတတ်
နိုင်ကုန်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဘေသံ၊ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ ဣမာနိ အနုသယ
ဏဝတ္ထူ။နိ၊ဤ၊အောက်မေ့နိုင်သောဝတ္ထု၊တို့ကို၊ အနုသယ၊ဟု၊အောက်
မေ့သော၊ကုလပုတ္တာ၊အမျိုးသား၊သည်၊ဒကွိဏံ။မြောက်သော၊အလှူကို၊ဒဇ္ဇာ
ပေး၊ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေ၊သော၊ဟု၊ပြတော်မူ၊ပို့သည်ဖြစ်၍။ အာဒါသိမေတိ
ဂါထံ၊အာဒါသိ၊မေ၊အစရှိသော၊ဂါထာကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ।

တ၊သ၊ထိုဂါထာ၏၊အဓိပ္ပာ၊အနက်ကား။မေ၊ငါ၊အား၊ဣဒံ၊နာမ။ဤ၊အ
မည်ရှိသော။ဝနံ၊ဝါ၊ဥဒ္ဓာ၊ကိုလည်း၊ကောင်း။ဥသုံ၊ဝါ။စပါ၊ကိုလည်း၊ကောင်း။
အာဒါသိ၊ပေး၏၊မေ။ငါ၏။ဣဒံ၊နာမ။ ဤ၊အမည်ရှိ၊သော၊ကိစ္စ၊ ကိစ္စကို၊အတွ

နာယေ၀၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ယောက်ခ်ားအားထုတ်ခြင်းသို့၊ အာဇာနေ့ကြာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အကာသိ။ ပြု၏၊ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည် မေ၀ါ၏၊ မာတိတောဝါ၊ အမိမှလည်းကောင်း။ ဗိတိတောဝါ။ အဘမှလည်း ကောင်း။ သမ္ဘန္ဓာ၊ စပ်သော၊ ဥာတိ၊ ဆွေမျိုးတည်း၊ သိနေဟာ၀သေနှ၊ ချစ် သော်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တာ၀ေသမဇ္ဇတာယ၊ ပေါင်ရောက်ခြင်းဌာနမှ ဖြင့်သော်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိတ္ထော၊ အဆွေခင်ပွန်းတည်း၊ အသုကော၊ ဤ အမည်ရှိသောသူသော်။ မေ၀ါ၏၊ သဟပံသုကိဠိကသဟာ၀ယော၊ မြေမှုန့် ကစားဘက် အဆွေဖြစ်သော၊ သခါ၊ခင်ပွန်းတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့လည်း ကောင်း၊ ဇာတိသမ္ဘဏ်ထိုအလုံးရုံကို၊ အနုဿရုံ၊ အောက်မေ့သည် ဖြစ်၍၊ ပေတာနုံ၊ ပြိတ္တာတို့အား။ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူကို၊ ဒဇ္ဈာ၊ ပေးရာ၏၊ ဒါနုံ၊ အလှူကို၊ နိယျာတေယျ၊ ဆောင်နှင်းရာ၏၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူကို၊ ဒဇ္ဈာ၊ ပေးလှူရာ၏၊ ဇာတိ၀ါ၊ ဤသို့ဟုလည်း၊ ပါဠေါ၊ ပါဠိ၌၏၊ ပေတာနုံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗာ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ တေန၊ ထိုသူသည်၊ မေ၀ါအား၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဇာတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ၀ုဇ္ဈေ၊ ရှေးဦး၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊ အနုဿရုံ၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ အနုဿရ၊ တာ၊ အောက်မေ့သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ၀ုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိုယ်သည်းမှန်၏။ ဇာဒံ၊ ဤအနုဿရုံဟူသောပါဠိသည်၊ ကတေ၊ ကြွေ၊ ကရိတေ၊ ဟူသော အနုက်ဌ၊ ပဗ္ဗတ္တ၀စနုံ၊ ပ၌ဗေဒိဘတ် သက်သောပါဠိ တည်း၊ ။

ယေပနသတ္တာ၊ အကြင် သတ္တ၀ါတို့သည်ကား၊ ဥာတိမရကေန၊ ဆွေ မျိုးသေခြင်းကြောင့်။ ရုဏ္ဏသောကာဒိ၀ေ၊ မျက်ရေယိုခြင်း စိုးရိမ်ခြင်း အစရှိသည်တို့သောလျှင်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ၀ေ၊ သော်မူ၊ ထိုတမလွန် ဘ၀သို့ ပြောင်းသွားကုန်သော သူတို့၏လည်း၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကိန္ဓိ တရုံတခုကို၊ နဒေန္တိ၊ မပေးလှူကုန်၊ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့ ၏၊ တံ၀ုဏ္ဏသောကာဒိ၊ ထိုမျက်ရေယိုခြင်း စိုးရိမ်ခြင်းအစရှိသည်သည်၊ ကေ၀လံ၊ သက်သက်၊ အတ္ထပရိတာ ပနမေ၀၊ ကိုယ်ပူပန်ခြင်း သည်သာ လျှင်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုမျက်ရေယိုခြင်းအစရှိသည်သည်။ ပေတာနုံ၊ တမလွန်ဘ၀သို့ပြောင်းကုန်သောသူတို့အား၊ ကိန္ဓိ၊ တရုံတခုသော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ နသာ၀ေတိ.မပြုံးစေ၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဒ၀ေ၊ ကြောင့်မူ၊ ပြုတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ နဟိရုဏ္ဏံ၀ါ၊ ကိ၀ါ၊ ထံ၊ နဟိရုဏ္ဏံ၀ါ အစရှိသော ဂါထာကို၊ ၀တ္ထွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ပုနေ၊ တဘန်၊ မဂ၀ရာ၀ေနေ၊ မဂ၀ရောဇာမင်းသည်၊

ဒိန္နဒက္ခိဏာယ။ ပေးလှူအပ်သောအလှူ၏၊ သာဓုကဘာဝံ၊ အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ အယဉ္စခေါ တိဝါထံ အယဉ္စခေါ အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ။ ဟောကြောင်းမူ၏။ တောသံ၊ ထိုဂါထာတို့၏၊ အဋ္ဌောဟနကထာကို၊ ဟောဒ္ဒာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တာ ယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ သတည်း။

ဧကဒါနိ၊ ယဒုအာ ခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဧကမံ ဒက္ခိဏံ၊ ဤအလှူကို၊ ဒေတုံ ခုနေ၊ ပေးလှူသည်ဖြင့်၊ ဥဘတ္ထာ၊ အဆွေ အမျိုးတို့သည်၊ ကတ္တုဒုက်ခ ကရဏတော ခုနေ၊ ပြုဒုက္ခသော ကိန္နဂုဏ် ပြုသည်ဖြင့်၊ ဥဘတ်ဝေ ဗြား ဆွေမျိုးတို့၏ ဝတ္ထုရုံးကို၊ နိဒဿသိ၊ တာ၊ ညွှန်ပြအပ်၏။ ဗဟုဇနာ၊ လူမျိုးစုပေါင်းအား။ ပါကဋံ ဩ၊ ထင်ရှားသည်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ နိဒဿ နံ ညွှန်ပြခြင်းကို၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပုံ၊ ဘုရားမြတ်ဗုဒ္ဓ သင်တို့သည်လည်း။ ဘေမေ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ ဥဘယေ၊ အဆွေ အမျိုးတို့၌။ ဥဘတ်ဝေ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ဝတ်တရားကို၊ ပရိပူရေတဗ္ဗော၊ ပြည့်စုံအပ်၏ အကား၊ ဤသို့၊ ဒဠ္ဍဗ္ဗံ၊ ခိုင်မာအပ်၏။ တောစပေတော၊ ထုပြုတော်တို့ကုလည်း။ ဒိဋ္ဌသစ္စတ္တာ၊ နက်ရှိုင်းသော စည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊ ဒေဝလောကေ ထ ဗ္ဗေ၊ ရေစသည်ဖြင့်၊ ပေတာနံ၊ ပြိတာတို့အား၊ ဥဒ္ဒေ၊ ရေ ပြုခြင်းကို၊ ဟေတာ ပြုအပ်၏။ ဗုဒ္ဓပရမံ၊ ဘုရား အမှီရှိသော၊ ဘိက္ခုသံ၊ ရဟန်း သံဃာကို၊ အန္နပါနေ၊ ဒိတာ၊ ထမင်းဒကေပျော် ဒေစရှိသည် တို့ကြောင့်၊ သန္တာ ပေ ဗ္ဗေ ခုနေ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေသည်ဖြင့်၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဗလံ ခွန်အားကို၊ အနုပဒိန္နံ၊ ပေးလှူသည်ညည်းနှင့်၊ ဒေ ခုကမ္ပပဒ် ဂုဏ်ပရဲဝါရိ၊ အစဉ်သနားခြင်း ဒေရှိသောကျေးဇူး ဒေခြင်ဒေရှိသော၊ စာ ပ ဗ ဝ ခုနှင့်၊ ဖွဲ့ကြောခြင်း စေတနာကိုလည်း။ ခုဒ္ဓ ဝ ဗ ဗ ခုနေ၊ ပြစ်ပေသည်ဖြင့်၊ ဒေ ခုကံ၊ မျိုးစွဲ ဝေ ခုသော၊ ဝုညှ်၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသုတ ဗ ခ ၊ မျိုး ဒေ ၏ ဗ ဝ ခ ထုတ်ကြောင့်၊ ဘဝ ဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုမ္ဘရ ဝ ဗ ခ ဗ ခ ဗ ခ

ဗလံ၊ကိုယ်အားကို၊ ပသုတံဥပစိတံ၊ ဆည်းပူးအပ်၏၊ ဣဋ္ဌေ၊ဤဂါထာ၌ လည်း၊ သောဥဿာ ဓမ္မာစရိယံ နိဒဿိတောတိ ဧတေန။ သောဥာတိ ဓမ္မောစရိယံ နိဒဿိတောဟု သော ဤပါဠိဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ရာဇာနံ၊ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို၊ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ သန္ဓေသေဝါ၊ကောင်းစွာပြုတော်မူ၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဣဋ္ဌေ၊ဤအရာ၌၊ဥာတိ ဓမ္မဒ ဃနံ၊ ဆွေမျိုးတရားကိုပြုခြင်း.သည်။ သန္ဓသဃနံ၊ သန္ဓ သဃနမည်၏၊ ပေတာနံပူဇာစကတာဥဒ္ဒေသာရာတိဋ္ဌမိနာ၊ပေတာနံပူဇာစကတာဥဒ္ဒေသာရာဟု သောဤပါဠိဖြင့်၊ သမာဒပေတိ၊ကောင်းစွာယူစေ၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဣဋ္ဌေ၊ ဤစကားရပ်၌ ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်တလဲလဲ၊ပူဇာကရဏော၊ပူဇော်ခြင်းကိုပြုရာ၌၊ ဥဒ္ဒေသာရာဘိ၊မြတ်၏ဟူ၍၊ ပသံသနံ။ပြီ မွမ်းခြင်းသည်၊ သမာဒပနံ၊သမာဒ ပနမည်၏၊ဗဟုဘိက္ခူနမနုပ္ပဒိန္နနိ ဋ္ဌမိနာ၊ဗဟုဘိက္ခူနမနုပ္ပဒိန္နံဟု သော ပါဠိဖြင့်၊သမုဏ္ဍေဒေသိ၊ကောင်းစွာထက်သန်စေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဣဋ္ဌေ၊ ဤစကားရပ်၌၊ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား၊ ဗလာနုပ္ပါဒနံ။ အားကိုပေးတတ် သော ဇော်ဤသို့၊ ဝိဝေနံ စိရင်းသော၊ တွံ၊သင်ငင်းကြီးသည်၊ ဗလာနုပ္ပါ ဒေါ၊အားကိုပေးသည်မည်၏။ ဋ္ဌတိ၊ဤသို့၊ ဥဿာဟံ၊အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဝဋ္ဌနုနံ၊ပွါးစေသဖြင့်၊ သမုဏ္ဍေနံ၊ကောင်းစွာထက်သန်စေခြင်းတည်း။ တုမှေဟိပုညံပသုတံအနုပ္ပဒန္တိ ဋ္ဌမိနာ။တုမှေဟိပုညံ ပသုတံအနုပ္ပဒန်ပဟု သော၊ဤပါဠိဖြင့်၊ သမ္ဘာဝေသိ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရှင်စေ၏၊ ဟိသစ္စံ မှန်၏၊ ဣဋ္ဌေ၊ဤစကားရပ်၌၊ ပုညပသဝနကိတ္တနံ၊ကောင်းမှု၏ပွါး ခြင်း ကုဏ်ကြားခြင်းကို၊ တာယ၊ထိုဒိဋ္ဌသာရမင်းကြီးအား၊ ယထာသုခုဂုဏ သံဝဏ္ဏနာ တာယ၊ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို ပြီ မွမ်းသဖြင့်၊ သမ္ဘာဝေသံ၊ ကောင်းစွာ အပြား အားဖြင့် ရှင်စေသည်မည်၏၊ ဋ္ဌတိဟေ၊ဤသို့ဤ၊ဣဋ္ဌေ၊ဤ ဂါထာ၌၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ ၊

ဒေသနာပရိ၊ယာသာနေစ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌လည်း၊ ဝိတ္ထိသ ယူပပတ္တိအာဒိနာ သံဝဏ္ဏေနနဲ၊ ပြဿာတုံ၌ဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏အပြစ် ကိုဖွင့်ပြသဖြင့်၊ သံဝိဂ္ဂ ဘဒယာနံ၊ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ယော နိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဒဟာတံ၊အားထုတ်ကုန်သော၊ စတုရာသိတိ ပါဏသ ဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ဒုစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌သည်း၊

ဒေဝမနုဿာနံ၊နတ်လူတို့အား။ ဣဒေ ဝေ တိရောကုဋ္ဌ ဒေသနံ၊ ဤတိရော
ကုဋ္ဌဒေသနာကို သာလျှင်၊ ဒေသေသိ။ ဟောတော်မူ၏၊ ဝေ၊ဤသို့သော
နည်းဖြင့်၊ ယာဝသဗ္ဗဒီဝသာ၊ ရှုနစ်နေ့တိုင်အောင်။ ဗျာဘိသမယေ။
သစ္စာလေးပါးဟူသောတို့ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ၊တိရောကုဋ္ဌပေတ ဝတ္ထုဝယ်ဟူ၏။
တိရောကုဋ္ဌပေတဝတ္ထုအမှတ်သည်၊ နှစ်ရာပြီးခြင်းသို့ရောက်၏။ ။

၁-ဥရုဝဂ်-၆-ပဠဝုတ္တခါဒပေတိဝတ္ထု။

နဂ္ဂါဒဗ္ဗဏ္ဏရูပါသိတိမှတ်၊ နဂ္ဂါဒဗ္ဗဏ္ဏ ရูပါသိ အစရှိသော ဤဝတ္ထုကို
သတ္ထုရိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတေ
နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပဠဝုတ္တခါဒိနီ။ သားငါးယောက် မွေးမြူး၍စား
သောပေတီ၊ပြိတ္တာမကို၊ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုဟောတော်မူ
အပ်၏၊ကိုရုံ၊ခွဲ၍ပြဦးအုံ၊ သာဝတ္ထိယား၊ သာဝတ္ထိပြည်၏၊ အဝိဒူရေ၊အနီး
ဖြစ်သော၊ဂါမကေ၊ရွာငယ်၌၊ အညတရဲ့သော၊ တယောက်သော၊ကုဋုမ्बိ
ကာသား၊ သူကြွယ်၏၊ ဘရိယာ၊မယား၊သည်၊ ဝဏ္ဏ၊ရောဂြိုဟ်သည်၊ အဟော
သိ၊ဖြစ်၏။ တဿာ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုး တို့သည်၊
တဝ၊သင်၏၊ပစောပတိ၊မယား၊သည်၊ဝဏ္ဏ၊ရော ဂြိုဟ်၏၊တော၊သင့်အား၊အညှိုး
တပါး၊သော၊ ကညှိုး သတ္တိမဲ့ကို၊ အာနေသုံ၊ သတ္တိမဲ့ကို၊ ဆောင်ကုန်အုံ့။ ဣတိ
တော်၊ဤသို့သော စကားကို၊ အဝေါရုံ၊ ဆိုကြကုန်၏၊သော၊ ထိုသူကြွယ်
သည်၊ တဿာ ဘရိယာယ၊ထိုမယား၌၊ သိနေဟေနု၊ချစ်သဖြင့်၊ နဋ္ဌဿ
အလိုမရှိ၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ အသာ၊ထိုသူကြွယ်၏၊ ဘရိယာ၊မယား၊သည်၊
တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ သာမိကံ၊လင်ကို၊ ဧဝံ
ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သာမိ၊အရှင်၊
အဟံ၊အကျွန်ုပ် သည်၊ဝဏ္ဏ၊ရောဂြိုဟ်၏၊ အညှာ၊တပါး၊သော၊ ကညှာ၊ သတ္တိ
ထိုးကို၊ အာနေတဗ္ဗာ၊ဆောင်အပ်၏၊ တော၊သင်၏၊ ကုလဝံသော၊ အမျိုး
အနွယ်သည်၊ မာဥပဇ္ဇိတ္ထိ၊ မဖြောက်ပါ၊စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏
သော၊ထိုသူကြွယ်သည်၊ တာယ၊ထိုမယား၊သည်၊နိဗ္ဗိဇ္ဇိယမာနော၊ နှိုင်စက်
ပူစာသည်ဖြစ်၍၊ အညှံ၊တပါး၊သော သတ္တိထိုးကို၊ အာနေသိ၊ဆောင်၏၊
သာ၊ထိုမယား၊ပေါ်သည်၊ အပရေနု၊တပါး၊သော၊ သမယေန၊အခါ၌ ဂဇ္ဇ
နီ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဝဏ္ဏ၊ဗိုဏ်းမဖြောက်သည်၊ အဟော

ဤမိန်းမငယ်သည်၊ ပုတ္တံ။သားကို၊လတိတ္ထာ၊ရှေ့။ သမ္ဗုဒေဟသ၊အလုံး စုံသောအိမ်ကို၊ ဆွေသား၊ အစိုး၊ရသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဆွတို၊ ဤ သို့ဆွေသားပကာဘာ။ပြုစုခြင်းသည် နှီ့ စက်အင်သည်ဖြစ်၍ တသား၊ သုမယာ.ငယ်၏၊ ဂန္ဓာပါဘုရားနှင့်ပါယံ၊ ကိုယ်ဝန်ကျခြင်း၏ အကြောင်.ကို၊ ပရိုးယသန်ဒီ ရှာသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊တယောက်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ပရိဒိုဗ်.ကို၊ အနုပါနာဒိဟိ၊ထမင်းအဖျော် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊သင်ထို့ တွေ ပြုံးမြှင့်၍ တေနဲ့ထိုပရိဒိုဗ်သည်၊တသား၊ထိုမယာ.ငယ်အား၊ဂန္ဓာပါ ဘုရား ကိုယ်ဝန်ကျ၊သေးကို၊ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏၊ သာ၊ ထိုအမ်ငယ်မိန်းမ သည်၊ဂန္ဓာ၊ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပတိတော၊ကျသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊မိမိ ၏၊ မ.တုယာ အမိအား၊ အာရော စေသိ၊ ပြောကြား၏။ မာတာ။ အမိ သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဥာတကေ။အဆွေအမျိုးတို့ကို၊သမောဓာ.နှတ္တာ ပေါင်း၍၊ တမတ္ထံ၊ထိုကိုယ်ဝန်ကျ၊သောအကြောင်းကို။ နိဝေဒေသိ၊ပြော ကြား၏။ ဝတ၊ထိုအဆွေ အမျိုးတို့သည်၊ ဝဏ္ဏ၊ဝိတ္ထိ၊မြုံ့သော မိန်းမကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဆွမိသာ၊ ဤသူငယ် မ၏၊ ဂန္ဓော၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ ပါတိတော၊ ချအပ်သ.လာ၊ ဆွတိတော်ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါ၊ရုံ ဆိုကြကုန်၏။အဟံ၊ငါသည်၊နုပါတေမိ၊မချ၊ ဆွတို၊ဤသို့၊ ဂန္ဓော၊ဆိုအပ် သည်ရှိသော်၊ သစေ အကယ်၍၊ တယာ၊သင်သည်၊ ဂန္ဓော၊ကိုယ်ဝန် ကို၊နုပါတိတော၊ မချ၊အပ်သည်ဖြစ်ဆုံ။ သပထံ၊ကျိန်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏၊ သစေ၊အာဟ၊ယ်၍။ မယာ၊ ငါသည်၊ဂန္ဓော၊ကိုယ်ဝန်ကို၊ ပါတိ.တော၊ချအပ်သည်ဖြစ်ဆုံ။ဒုဂ္ဂတိပရာ ယဏာ၊ အာပါယ်လျှင် လည်း.လျှောင်းရာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခုဠိပါသာဘိဘူ တာ၊ဂ ဘိမွတ်ခြင်းသည်နှစ်စက်အာပ်သည်ဖြင့်၍၊ သာယံပါတံ၊ညှဉ်နှက်။ ပဋ္ဌဝုဏ္ဏော၊ငါးယောက် ကုန်သောသား၏ကို၊ ဝိစေယျတွေ၊မွေ.ဖွေ၍၊ခါ ဒိ တွေ၊စား၍။ဘိတ္တိ်ုရောင့်ရဲခြင်းသို့၊ နုဂန္ဓေ.ယျုံ။မရောက်ရပါလို၊နိစ္စံ၊အမြဲ၊ နုဂ္ဂန္ဓာ။ မကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်သော၊ မကျွဲကာ၊ ယင်တို့သည်၊ ပရိ ကိဏ္ဏာ၊စ၊ပြွမ်းကုန်သည်လည်း။ဘဝေယျုံ ဖြစ်ရပ်လို၏။ဆွတို၊ဤသို့၊မုသာ ရှာဘ်ယွင်းသောစကားကို၊ဝတွား၊ဆို၍။ သပထံ၊ကျိန်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာ၊ထိုမြုံ့သောမိန်းမသည်၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ကာလကိတွား၊သေခြင်းကိုပြု၍။ တသေဝ၀ါမသ၊ ထိုရှာ၏သာလျှင်၊ အာဝိ.ရေ.အနိ.ဒ္ဓ၊ ဂဏ္ဍ၀ပါ၊ကျိန်ဆိုခဲ့သောသဘောရှိသော၊ ပေတိ.ပြိတ္တာ ဟသည်၊ ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ နဲ့ဗ္ဗတ္တိ.ဖြစ်၏။ တဒါ.ထိုအခါ၌။ဇနပဒေ.ဇနပုဒ်၌၊

ဝတ္ထုဝသာ၊ဝါကျော်ကျန်ပြီးသော၊ အပ္ပသေရာ၊ရှစ်ပါ၊ကုန်သောမဟေရ၏ တို့သည်၊ သတ္တု၊မြက်စွာဘုရား၊အား၊ ဒယသနတ်ကိုး၊မျှော်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ သာဝတ္ထိ။သ ၊ဝတ္ထိပြည်သို့ အာဂတ်ကြ၊သောကုန်၍ တသ၊ဂါမသား၊ထံ ရှာ၏ အာဝီဠုရေ၊အနီး၌။ဆောယ္ယဒဂ်သမ္ဗန္ဓေ။ မ ရိုင်ရေနှင့်ပြည့်ရုံသော၊အ ညေ ဌာ နေ၊တောအရပ်၌၊ဝါသံ၊နေခြင်းသို့ ဥပဂန္ဓိ ံသား ကပ်ကြ ကုန်၏၊အ ထ။ထို အခါ၌။သာပေတိ၊ ထိုပြုတ္တာ၊သည်၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့အား၊ အတ္တာ နံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဒသေသိ။ပြ၏၊ တေသု။ ထိုမထေရ်တို့တွင်၊ သံဃ ဗ္ဗေ ရေ။သံဃမ ၊ထေရ်သည်၊တံပေတိ ၊ထံ ပြုတ္တာမကို၊ ။

တောဘိဒ္ဒုတ္တိ။အိုမိန်းမ၊တို့၊ သင်သည်၊နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်း၊ အ သိ၊ ဖြစ်၏။ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ရူပါ၊ ပေါ်ကပ်ပြန်သော၊အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ အ သင် ဖြစ်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ။ဓကောင်းသောအနံ့ရှိသည်လည်း၊အသိ၊ ဖြစ်ကုန်၊ယ ၊သင်၏ သ ရီ ရတောကိုယ်မှ၊ပူတိ၊ဝုင်သောအနံ့သည်၊ ဝ ၊ယတိ၊ ၊ရှင်၏၊ကျိုး ကောင်း ယင်မမဲရှိုင်းတို့ဖြင့်၊ပရိကိဏ္ဏာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်သည်လည်း၊အသိ၊ ဖြစ်၏၊ကာနု။အတယ်မည်သော၊ တို့၊သင်သည်၊ နေ ၊ဤ အ ရပ်၌ အ သိ၊ တည်သနည်း၊ ၊ဇာတိ၊ဤသို့၊ဂါထာ ယ ၊ဂါထာဖြင့်၊ပဋိဝုန်ဆို။ မေးဖို့၊ ။

တဘာ၊ထိုဂါထာ၌၊နဂ္ဂါတိ၊နဂ္ဂါ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗောဒ္ဓာ ထ ဒီ အ ဝတ်မ ရှိသည်၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ရူ ပါ သိ ဟု၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ရူ ပါ သိ ဟူသည်ကား၊ ဝိ ရူ ပါ အ ဆ င် လေ့ သည်၊အတိ ဝိ ယ ၊အလွန်လျှင်၊ ဝိ ဘ ဇ္ဇ ၊ ရူ ၊ ပ ၊ ပေါ်ကပ်ပြန်သော အ ဆ င် နှင့် သမ္ပန္နာ ဂ ဘာ ၊ ပြည့်စုံသည်၊ အ ဝ သိ။ ဖြစ်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ တိ ဒု ၊ နွ ၊ ဟ ဟူသည်ကား ၊ အ နိ ဋ္ဌ ဂ န္ဓာ ၊ အ လို မ ရှိ အပ် သော အ နံ့ ရှိ သည်။ ပူ တိ ဝါ ယ သိ သိ ပူ တိ ဝါ ယ သိ ဟု ဟူသည်ကား။ သ ရီ ရ ၊ တောကိုယ်မှ၊ ကုဏပ ဂန္ဓံ ၊ ဝုင်သော အ နံ့ သာ သ ဝါ ယ ဟိ ၊ လှိုင်ဆွန်း၊ ဝ ကို ကာ ယ ပ ရိ ကိ ဏ္ဏာ ၊ ပ ရိ ကိ ဏ္ဏာ ၊ ပ ရ ၊ ကာ ၊ နိ လ ဝ ကို ကာ ဟိ ၊ ထ င် ပ ဝ ရှိ ၊ ကို သည်၊ သ ဗ္ဗ ၊ တ ၊ ထ ကိ ဝ ၊ ၊ ၊

ပကာသေန္တိ။ ပြိုလျက်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သံဝေဂံ၊ သိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ဇနေန္တိ၊ ဖြစ်စေလို့သည်ဖြစ်၍။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဒုဂ္ဂတာ။ ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ရောက်သော၊ ယမလောကိကာ၊ ယမလောကဌ် အကျုံးဝင်သဖြင့်သိအပ်သော ပြိုက္ခာဘုံ၌ အကျုံးဝင်သော၊ ပေတိပြိုက္ခာမသည်း အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ပါပကမ္မံ ပြိုက္ခာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မကောင်းမှုကံကို။ ကရိတ္ဝာန၊ ပြု၍၊ ဣဒေ၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိုက္ခာဘုံ၌၊ ဥတ္တာ ဖြစ်၏။ ၊ကာလေန၊ နံနက်အခါ၌၊ ပဋ္ဌဝုတ္တာနိ ပဋ္ဌဝုတ္တေ၊ ငါးယောက်သော သားတို့ကို၊ ဝိဇာယိတ္ဝာန၊ ဖွားပြီး၍၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ပုနဉ္စ ဘဘန်၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ပဋ္ဌဝုတ္တေ၊ ငါးယောက်သော သားတို့ကို၊ ဝိဇာယိတ္ဝာ၊ ဖွားပြီး၍။ ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား၊ ကေဒိသံ၊ တာနေ့တနေ့၌၊ တေ ဝိဒသဝုတ္တာ၊ ထိုတကျိပ်သော သားတို့သည်လည်း၊ မေ၊ တပည့်တော်မ၏။ ခုဒ္ဒါ၊ တော်မတ် ဆာလောင်ခြင်းကို၊ ပဋိဃာတာယ၊ ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ အလံ ပရိယတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ခုဒ္ဒါယ၊ တော်မတ် ဆာလောင်ခြင်းသည်၊ ဗာဓိယမာနာယ။ နှိပ်စက်အပ်သော၊ မမ၊ တပည့်တော်မ၏။ ဟာဒယံ၊ နှလုံးသည်။ ပရိဒုယ္ဟတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှုမှ၊ လောင်၏၊ ရှုမယဟိ။ အခိုးလွတ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဝိပါသာဘိဘူ တာ၊ ရေမွတ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့ သော အရပ်၌၊ ဝိစရန္တိ၊ သွား၊ လာ၊ သော၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ပါနီယံ၊ သောက်ခြေကို။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ နလဘေ၊ မရ။ ဘဒ္ဒန္တေ။ အရှင်ကောင်း၊ ဣဒါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗျသနံ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သော၊ ဓိ။ ဘပည့်တော်မ ကို၊ ပဿ၊ ရှုတော်မူလော၊ ဣမဿ ကိုသော ဂါထာ ဤသုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ။ ဆိုတော်၏။ ။

ဘဒ္ဒ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဘဒ္ဒန္တေ တိ၊ ဘဒ္ဒန္တေ ဟူသည်ကား။ ယေရံ၊ မ ယေရံ ကို၊ ဂါရဝေန၊ ရိုသေသဖြင့်။ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ ဒုဂ္ဂတာ တိ၊ ဒုဂ္ဂတာ ဟူသည်ကား။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်သော၊ ယမလောကိ ကာ တိ။ ယမလောကိကာ ဟူသည်ကား။ ယမလောကော တိ။ ယမလောက ဟူ၍။ လဒ္ဓနာမေ။ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ပေတလောကေ၊ ပြိုက္ခာဘုံ၌။ ဘဒ္ဒ၊ ထိုပြိုက္ခာဘုံ၌၊ ပရိယာပန္နာ ဘာဝေန၊ အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဒိတာ၊ သိအပ်သော၊ ဓုတောဂတာ တိ၊ ဓုတောဂတာ ဟူသည်ကား။ ဓုတောမနုဿလောကတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိုက္ခာဘုံ၌၊

ဥပပဇ္ဇနဝတ္ထုသေနေ၊ပဒိုသန္ဓေ၏အစွယ်းအားဖြင့်၊ဂတဘဝေ၊ရောက်သော၊ဥပပဇ္ဇနာ ဖြစ်သော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ကာလေနာတိ ကာလေနဟု သည်ကား၊ ဣတ္ထိယာ၊ညဉ္ဇန်း ဝိကာတကာလေ။ ဖိုးယပ်.လင်း သောအခါ၌၊ ဟိသဒ္ဒံ၊ မှန်၏။တေ၊ ဤကာလေန ဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဘုမ္မတ္ထေ။သတ္တမီဝိဘတ်နှင့်၊ကာဠုဏာ၊စေန်။ ဂ.ဖိုးကိုးဝိဘတ်သက်သော သဒ္ဒါ တည်း။ ပဋ္ဌပုတ္တာနိတိ၊ ပဋ္ဌပုတ္တာနိဟု သည်ကား၊ပဋ္ဌပုတ္တော ငါးယောက် သောသားတို့ကို၊ဟိသဒ္ဒံ။မှန်၏ တေ။ ဤပဋ္ဌပုတ္တာ ဟူသော သဒ္ဒါကို။လိင် ဝိပလ္လာသနှင့်လိင်ဘောက်ပြန်သဖြင့်၊ ပုတ္တံ၊ဆိုအင်၏. သားယပ်ပဋ္ဌပုနာပ ရေတိ၊သားယပ်ပဋ္ဌပုနာပရေဟု သည်ကာ ။သားယနှုကပ်ပေ၊ညရှင်းအခါ၌၊ ပုနေ၊တဘန်၊အပရေ၊တပါး၊ကုန်သော။ ပဋ္ဌပုတ္တေ၊ငါးယောက်သောသားတို့ ကို၊ခါဒါမိ၊စားမှု၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်း တည်း၊ဝိဇာယိတ္ထာနာတိ၊ ဝိဇာယိတ္ထာနဟု သည်ကား။ ဒိဝေ၊ဝေ၊ သော၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ဒသပုတ္တေ၊ တက္ခိုင်သောသားတို့ကို ဝိဇာယိတ္ထာ၊ဖွား ပြီး၍၊တေဝိနဘောဇ္ဇနေ၊အလ ဇ္ဇိ။တေဝိနဟောဇ္ဇနေ၊အေလ်ဟု သည်ကား၊ ကေဒိဝသံ၊ဘာနေ့တနေ့၌၊တေဝိဒသပုတ္တာ၊ထိုတက္ခိုင်သောသားတို့သည် လည်း၊မယ်၊တပည့်တော်မ၏ ခုနှုယား ဖွတ်သိပ်ခြင်းကို၊ ပဋ္ဌိယားတယား ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊အလ်ပဝိယ ဣတ္ထာ၊ စွပ်နှိုင်ကုန်သည်၊နေ့ဘောဇ္ဇနေ၊ဖြစ် ကုန်၊ဂါထာသုခဏ္ဍံ၊ ဂါထားရှက်လွယ်စပ်သား ။ တေဝိနဘောဇ္ဇနေ၊တေဝိနေ ဟူ၍၊ဒီဃံ၊ဒီဃကို၊ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ဝဏ္ဏံ၊ဆိုအပ်သော်၊ ဝရိဒုယ္ယတိ ရှုမယယတ်ခုဒ္ဓါ ယဟဒယံ မဟာတိ၊ ဝရိဒုယ္ယတိ ရှုမယယတ်ခုဒ္ဓါယ ဟဒယံ ဟေ ဟု သည်ကား၊ ခုဒ္ဓါယ ဖိုးယ ဟဒ္ဓာ ယ၊ဆာ၊လောင်ခြင်းသည်၊ ဟဒယ ပယ်ဖျောနှုယ်ခြင်းသည် ဟု ဟု ဟု

ဂဟံ၊ကပ်ရောက်သော၊ဝံ၊ တပည့်တော်မကို၊ဘဏ္ဍာ၊အရင်းဘုရား၊ပသ ရှုတော်မူပါ၊လော၊ဟု၊ကြိုသို့၊အတ္တနာ၊ဖိဖိသည်၊ အနုဘဝိယမာနံ၊ခံလား ရသော၊ဒုက္ခံ၊ သင်ရဲကို၊ထေရသ။ မထေရ်အား၊ ပဝေဒေသိ၊လျှောက် ကြား၏။ ၊တံ၊ ထိစကားကို၊ သတ္တာကြား၍၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တာယ၊ထိုပြိုတ္တာမသည်၊ကတကမ္မံ ပြုခဲ့သော၊ကောင်းမှုကံကို၊ပုဗ္ဗဏ္ဏော မေးသိသည်ဖြစ်၍၊ ၊

ဘောတိဟုတ္ထိ အိုမိန်းမ၊ကိ"နု၊အသို့နည်း၊တယာ။သင်သည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေး ဘဝ၌၊ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဲ့၊မကောင်းသောအမှုအကျင့်ကို၊ကတံ၊ ပြုအပ်လော၊ ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဲ့၊မကောင်းသော အမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊မနသာ၊စိတ်ဖြင့် ဒုက္ခဲ့၊မကောင်းသောအမှုအကျင့် ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ဘောတိဟုတ္ထိ အိုမိန်းမ၊ကိုသကမ္မဝိပါကေန၊အ ဘယသို့သော၊ဘောဂ၊သော ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအား၊ဖြင့်၊ဟူ၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗမံသာနိ၊သား၏အသားတို့ကို၊ခါဒသိ၊စားရသနည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဂါထ ဂါထာကို၊အာဟာ၊သို့၏၊ ၊

တဗ္ဗေ၊ထိဂါထာ၌၊ဒုက္ခဒုန္နိ၊ ဒုက္ခဲ့ဟူသည်ကား၊ ဒုန္ဒရိတံ၊ဒုစရိုက် ကို၊ကိ သကမ္မဝိပါကေနာတိ၊ကိသကမ္မဝိပါကေနဟူသည်ကား၊ကိဒိသ သေ။အဘယသို့သောဘောဂ၊သော။ ကမ္မသေ။ အကုသိုလ်ကံ၏။ ဝိပါကေန။ အ ကျိုးအာ.ဖြင့်၊ပါ၊ဘာတိပါတသေ၊သူအသက်ကုန်သတ်ခြင်း၏၊ဝိပါကေန၊ အကျိုးအား၊ဖြင့်၊ဟောတိကိ"၊ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊ အဒိန္နာ ဒါနာဒိသု၊သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း အစရှိကုန်သော ကံဘို့တွင်၊အည တရ၊သော။ဘပါးပါး၊သောမကောင်းမှုကံ၏၊ဝိပါကေန၊အကျိုးအာ ဖြင့်၊ဟော တိ.ကိ"။ဖြစ်သ၊လော။မှုကိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဗ္ဗော။အနုက်တည်း၊ကေ နုကမ္မဝိပါကေနာတိ၊ကေနုကမ္မဝိပါကေနဟူ၍၊ ကေစိ၊အချို့သောဆရာတို့ သည်၊ပဋ္ဌန်၊ ရှာ်ကြကုန်၏။ ။အထ။ထိုသို့ မထေရ်မေးသော အခါ၌၊ အ ဿ၊ထေရသ ထိုမထေရ်အား၊ပေတီ၊ပြောတတ်သည်၊အတ္တနာ၊ဖိဖိသည် ကဘကမ္မံ၊ပြုအပ်သောမ၊ကောင်းမှုကံကို၊ကထေန္တိ၊လျှောက်ထား၊လိုသည် ဖြစ်၍။ ၊

ဘန္တေ၊ဆရာ၊ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၊ဘဝ၌၊ မေမယာ၊တပည့်တော်၏နှင့်၊ သဟတိ၊ လင်တူဖြစ်သော၊ မှတ္တိ။ ပိန်းမသည်၊ ဂန္ဓိနီ၊ကိုယ်ဝန် ရှိသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၍၊ သာဟံ၊ထိုတပည့်တော်မသည်၊ တသာ၊ ထိုပိန်းမယ် အား၊ပါပ်၊မ၊ကောင်းသောအကြံကို၊ အစေတယိ"၊ ကြံမိ၏၊ပရဒ္ဓမနသာ၊

ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ဖြင့်၊ ဝန္ဓပါတာနှုတ်၊ ကိုယ်ပဋိဃာတ်ပြုခြင်းကို၊ အကရိ၍ ပြုခဲ့ပါ၏။ တဿာ၊ ထိုပိန်းမငယ်၏၊ နွေမာသိကောဟု နှစ်လရှိသော၊ ဂန္ဓာရုဒ်ယဝန်သည်၊ လောဟိတဗွေဝ၊ သွေးသာသာ၍ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗရိ၊ ထိုဗျာဓိ၏ ဘဒ္ဒဏ္ဍ၊ အရှင်ကောင်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အသာ၊ ထိုပိန်းမငယ်၏ မ. တ. ၊ အဓိသည်၊ မယ်၊ တပည့်တော်မအား၊ ကုဋိတာ၊ အမှုက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥာတိ၊ အားဆွအမျိုးကို၊ ဘုံ၊ သမာနယိ၊ ပါင်းရ၏၊ မံ၊ တပည့်တော်မကို၊ သပတ္ထ၊ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အကာ၊ ရေသို၊ ပြုခဲ့၏၊ မံ၊ တပည့်တော်မကို၊ ပရိဘာသ၊ ပယိစ၊ ဘေးဖြင့်လည်း ကြောက်စေ၏၊ ဘဒ္ဒဏ္ဍ၊ အရှင်ကောင်း၊ သာဟံ၊ ထိုတပည့်တော်မသည်၊ ဧတံ ဂန္ဓပါတာနှုတ်၊ ထို ဂုဏ်ဝန်ကုန်ခြင်းကို၊ မယာ၊ ဝါသည်၊ သစေ ပကတံ၊ အကယ်၍ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အုံ၊ ပုဗ္ဗ မံ သာနှုတ်၊ သား၏ အသား၏ကို၊ ခ ဒါ ဒါ၊ စားရသည်ဖြစ်သင့်၏၊ ဆုတ်၊ ဤသို့ ပေးရ၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်သော၊ သပတ္ထ၊ ကျိန်ခြင်းကုလည်း၊ အကရိ၊ ပြုခဲ့၏၊ မုသာ ဝါ ဒဏ္ဍ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုလည်း၊ အဘာသိ၊ ဆိုခဲ့၏၊ ဘဒ္ဒဏ္ဍ၊ အရှင်ကောင်း၊ တဿ ကမ္မဿ၊ ထို ဂုဏ်ဝန်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပြစ်သောပါဏာတိပါတကံ၏ လည်းကောင်း၊ မုသာ ဝါ ဒဿ၊ မုသာဝါဒကံ၏လည်းကောင်း။ ဥဘယဿ ကမ္မဿ၊ နှစ်ပါးသော အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဥဘယံ ဥဘယေန၊ နှစ်ပါးသော ဝိပါက်ဝိပါကေန၊ အဝုဋ္ဌ၊ အားဖြင့်၊ ပုဗ္ဗ လောဟိတမကျိတာ၊ ပြည်သွေး အလိမ်းလိမ်း ကပ်သည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗ မံ သာနှုတ်၊ သား၏ အသား၏ကို၊ ခ ဒါ ဒါ၊ စား၏ ဆုတ်၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်၏။

တတ္ထ ထိုဂါထာတို့၌။ သပတ်ဟူသည်ကား၊ သမာနပတ္ထ ကား၊ တူသော သင်ရိုးသား ဆုတ်ခြိုးမိန်းမကို၊ ရဇ္ဇတ်ဆိုအပ်၏။ တဿာပါ၊ အစေတယိ ဣတိ၊ တဿာပါ၊ အစေတယိ ဟူသည်ကား၊ သပတ်ယာ၊ သင်တူဖြစ်သော၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား။ ပါပံ၊ မကောင်းသော လုပ်ရပ်ကြီး ကြုတ်သော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ အစေတယိ၊ ကြံ၏ပြီ၊ ပရဒ္ဓမနသာတိ။ ပရဒ္ဓမနသာ ဟူသည်ကား၊ ပရဒ္ဓစိတ္တာ၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရဒ္ဓန၊ ပြစ်မှားလိုသော၊ နသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နွေမာသိကောတိ နွေမာသိကော ဟူသည်ကား၊ နွေမာသဒေ တော၊ နှစ်လဖြစ်သော၊ ပတ်မ္ဘတော၊ တည်သည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ နွေမာသိကော၊ နှစ်လရှိသော၊ လောဟိ တညောဝပ္ပရိကာ၊ လောဟိတညောဝပ္ပရိ ဟူသည်ကား၊ ဝိသဒ္ဓမာနော၊ ကျွေးပျက်သည်ဖြစ်၍၊ ရုဟိရညောဝ၊ သွေးသည်သာ သို့မဟုတ် ဖြစ်၍

ဝိသေသန္တိ ယိုစိုး၏၊ တဒဿာ မာတာကုဋိဘာ မယ္ယံဥာတိ သမာနယိတိ၊ တဒဿာ မာတာကုဋိဘာ မယ္ယံဥာတိသမာနယိ ဟူသည်ကား၊ သပတိ ယာ၊လင်ကိုဖြစ်သော၊ အသာ၊ထိုမိန်းမငယ်၏၊ မာတာ၊အမိသည်မယ်၊ တပည့်တော်မအား၊ ကုဋိတာ၊ အမျက် ထွက်သည် ဖြစ်၍၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ဥာတိကား၊ အားဆွအမျိုး ဖြစ်ကုန်သော၊ ပရေ၊တပါးကုန်သော သူကို၊ သမာနယိ၊ ပေါင်းရု၏၊ တတသာတိ၊ တတသာ ဟူ၍လည်း၊ပါ၎ဋ္ဌာ၊ပါဠိအဋ္ဌကထာ၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊အသာ၊ထိုမိန်းမ ငယ်၏၊ ဓီတာ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဒပိဘာဂေါ၊ ပုဒ်ကို ဝေဘန်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ။

။ သပထန္တိ။သပထံဟူသည်ကား၊ သပန်၊ကျိန်ဆိုခြင်းကို၊ပရိဘာသာ ပယိအိ၊ပရိဘာသာပယိ ဟူသည်ကား၊ ဘယေန၊ဘေးဖြင့်၊တစ္ဆာပေသိ။ ခြိန်းချောက်၏၊ သပထံမုသာ၊ဝါဒံ အာဘာသိသန္တိ၊ သပထံမုသာဝါဒံအ ဘာသိသံဟူသည်ကား၊ မယာ၊ဝါသည်၊ တံ၊ထိုမကောင်းမှုကို။သစေက တံ၊အကယ်၍ပြု သည်ဖြစ်အုံ့၊ ဤဒိသိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်၊ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါလို၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ ကတမေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ပါ၎ဋ္ဌ၊မကောင်းမှုကို၊ အကတံ၊မပြုအပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဒဿေတ္တိ၊ ပြသည်ဖြစ်၍၊ မုသာ ဝါဒံအာဘုတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော၊ သပထံ၊ ကျိန်ဆို ခြင်းကို၊ အာဘာသိ ဆိုခဲ့ပါ၏၊ပုဗ္ဗာမံသာနုခါဒါမိ သစေတံပကတံမယာတိ ဣဒံ၊ပုဗ္ဗာမံသာနုခါဒါမိ သစေတံပကတံမယာ ဟူသောဤစကားသည်၊ သပထ သ။ ကျိန်ဆိုခဲ့ခြင်းကို၊ ကတာကာ၊ဒဿနံ၊ ပြုအပ်သော အခြင်း အရာကို ပြုသော စကားတည်း၊ တေဝ၊ဗ္ဗာပါတနေ ပါပံ၊ ဤကိုယ်ဝန်ကျ သောမကောင်းမှုကို၊ မယာ၊ဝါသည်၊ ယဒိကတံ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ် အုံ့၊အာသတိ ၊ နောင်အခါ၌၊ ပုနဗ္ဗာဝါဘိ နိဗ္ဗတ္တိယံ၊ တဘန်တဝသစ်ကို ဖြစ်ခြင်း၌၊ မယ္ဟံ၊ဝါအား၊ ပုဗ္ဗာမံသာနုယော၊ သား၏အသား၌ကိုသာ လျှင်၊ ခါးဒယျုံ၊စားရပါလို၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက် တည်း။ တသကမ္မသာကိ၊ တသကမ္မသ ဟူသည်ကား၊ဗ္ဗာပါတနဝ၊သေန၊ ကိုယ်ဝန်ချခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပကာတသ၊ ပြုအပ်သော၊ တသပါဏာတိပါတသ၊ ထိုပါဏာတိပါတကံ၏၊ မုသာဝါဒသာစာတိ၊ မုသာဝါဒသစဟူသည်ကား၊ မုသာဝါဒသစ၊ မုသာဝါဒကံ၏လည်း၊ ဥာယဿ၊ဥာယံဟူသည်ကား၊ဥာယသသာဝိ၊နှစ်ပါးရုံလည်းဖြစ်သော။ ကမ္မသ၊ကံ၏၊ ဥာယေန၊ နှစ်ပါးရုံသော၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊

ဟိသဒ္ဓံမှန်၏၊ ဆုံးဤဥာဏယံ ဟူသောပုဒ်သည်၊ ကရဏာဖြေ။ ကရိယာ်း အနက်၌၊ ပစ္စည်းဝေနံ၊ ပဌမာဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း။ ပုဗ္ဗလောဟိတာ မကျွတ်တာတိ၊ ပုဗ္ဗလောဟိတာ မကျွတ်တာ ဟူသည်ကား။ သပထဝေသနုကျိန် ဆိုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေရိဘိက္ခုနဝေသနုစ။ကေလုပျက်သည်၏အစွမ်း အားဖြင့်သည်းကောင်.။ ပုဗ္ဗေနစ ဖြည့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောဟိတေနစ၊သွေးဖြင့်လည်းကောင်း။ မကျွတ်ကားလိမ်းကျံအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍။ ပုဏ္ဏမံသာနိ၊သားနှင့် အသားကိုကို၊ ခဲဒါပိ၊စားရကုန်၏၊ ဆုတိဒယံ၊ဤသည် ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ။

ဘုံ၊ဤသို့။ သာပေတိ၊ ထိုပြိုက္ခာမသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ကမ္မဝိပါ ကံ၊ကံ၏အကျိုးကို၊ ပဝေဒေတွာ၊ပြောဆိုလျှောက်ကြား၊ပြီး၍၊ပုန်၊တဖန်၊ ထေရေ။မထေရ်တို့ကို၊ ဘုံ၊ဤသို့။အာပေါ၊လျှောက်၏။ကိ'အာပေါ၊အာဝယ် သို့၊လျှောက်သနည်း၊ဘဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရားတို့၊အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ဆုမတို့'ယော ဂါမေ၊ဤရွာ၌သာလျှင်၊အာသုကသေ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ကု ဋုမ्बိကသေ၊သူကြွယ်၏၊ဆုသောပကတာ၊ပြုရာရှိခြင်းသည်နှင်ပစက်အပ်သော ဘရိယာ၊မယား၊သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ပါပကမ္မံ၊မကောင်းမှုကံကို၊ကတ္တာ၊ ပြု၍။ဘုံ၊ဤသို့။ပေဘယောနိယံ။ပြိုက္ခာတုံ၌။နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်ရ၏၊ဘဏ္ဍေ။အရှင် ဘုရားတို့၊သာရု၊တောင်းပန်ပါ၏၊တသကုဋုမ्बိကသေ၊ထိုသူကြွယ်၏၊ဝေ ဟံ၊အိမ်သို့၊ဂစ္ဆထ။ကြွတော်မူပါကုန်လော၊သော၊ထိုသူကြွယ်သည်၊တု မှာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့အား၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒဿတိ၊ပေး၏လတ္တံ့၊တံ၊ဒကွဲ့ ဏံ၊ထိုအလှူကို၊မယှံ၊တပည့်တော်မအား။ အာဒိသေယျာထ၊ရှင်ညွှန်းပါ ကုန်လော၊ဘုံ၊ဤသို့ရှည်ညွှန်း၍အမှုပေး၏သည်ရှိသော်၊မေ၊တပည့်တော် မအား၊ဆုတောဝေတာ၊လောကတော၊ဤပြိုက္ခာဘုံမှ၊ရတို့။လွတ်ခြင်းသည်၊ ဘပိသတိ၊ဖြစ်သတ်တံ့။ ဆုတိ၊ဤသို့။ အာပေါ၊လျှောက်၏။ထေရာ၊မထေရ် တို့သည်၊ တံ၊ထိုစကား၊ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍။ တံ၊ထိုပြိုက္ခာမကို၊ဒေနုကမ္ဘ မာနာ။သနား၊ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဥဿုဒ္ဓနသဘာဝ သဏ္ဌိတာ၊ ပြိုက္ခာဘုံမှ လွတ်စေခြင်းသဘောဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တသကုဋုမ्बि ကသေ၊ထိုသူကြွယ်၏၊ ဝေဟံ၊အိမ်သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပဝိသိ သု၊ဝင်ကုန်၏၊ ကုဋုမ्बိကော။ သူကြွယ်သည်၊ ထေရေ။ မထေရ်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ သဗ္ဗာဘဇ္ဇသေ၊ဒေ။ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်း၌ သည်ဖြစ်၍၊ပစ္စုဋ္ဌာ၊ခရီးဦးကြိုဆို၍၊ပတ်တ်ကို၊ဝေ၊ပေးတွာ၊ယူ၍၊ ထေရေ၊မထေရ်တို့ကို၊ အာသနေ၊နေရာ၌၊ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊

ပလီးတနေ့မွန်မြတ်သော၊ အာဟာရမရှိ။အာဟာရဖြင့်၊ဘောဇဝတ်။ကျွေး မွေးခြင်းငှ။ အာရုဘိ.အားထုတ်၍၊ ထေရာမထေရ်တို့သည်၊ တံပဝတ္ထု ထိုပြဿနာမ၏ အကြောင်းကို၊ ကုဋုဒ္ဓိကသဟဝုတ္ထိယ်အား၊ အာရေ ဝေ တွေ့ကမ်းပြောကြား၍။ တံခါနုံ။ ထိုအလွန်ကို၊ ဒေဝဒတ္တ။ ပေးလှူသည် ဂိုဏသော်၊ တသော ပေတိယာ၊ ထိုပြဿနာမအား၊ ဥဒ္ဒိသာပေသုံ၊ရည်ညွှန်း စေကုန်၏၊ တံခဏေ၊ယဝ၊ထိုရည်ညွှန်းသောခဏ၌ပင်လျှင်၊သာစပေတိ၊သူ့ပြဿနာ၊ သည်လည်း၊ တ၊တောခုကွ၊တော၊ထိုဆင်.ရဲမှ၊အပေ၊နတ္ထာ.ပယ်၍၊ဥဒ္ဒေ၊ သမ္ဘတ္တိ။မြတ်သောစည်းဝိပ်ကို၊ပဋိလဘိတ္တာ၊ရ၍ ရတ္တိယံ၊ညဉ့်ခွဲ၌၊ကုဋုဒ္ဓိ ကသဟ၊သူကြွယ်အား၊ အတ္ထာနုံ။ဝိပ်ကိုယ်ကို၊ ဒဿသိ၊ပြ၏၊အာထ၊ထို နေ့ကမ်မ၊သေရာမ၊ထေရ်တို့သည်၊ အခုက္ကမေနု၊အစဉ်သဖြင့်၊သာဝတ္ထိ။ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ဂတ်ကုံ။သွား၍၊ဘဂဝတော။ဗြတ်စွာဘုရား အား၊တမတ္ထံ ထိုပြဿနာမ အကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ စ၊မြတ်စွာ ဘုရား သည်သည်း၊ တမတ္ထံ၊ ထိုပြဿနာမ၏ အကြောင်းကို၊ အဓိပ္ပေတ္တိ။အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၊တော်မူ၍၊သမ္ဘတ္ကပရိသာ ယ၊ရောက်သောသော ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရား၊တော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံ၌၊ မဟာစ နဿ၊လူများ၊အပေါင်းအား။ သာဓုကာ၊အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ.ဖြစ် ၏၊ဆုကို၊ ဤသည်ကား အကြီးတည်း။ ၊ပဌမုတ္တခါဒပေတ ဝတ္ထု၊ဝတ္ထု နှင့်ပဌမုတ္ကခါဒပေတဝတ္ထုအမှင့်သည်၊ ;ပ္ပ်ိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ।

၁-ဥရုဝေဝဂ်-၇-သတ္တမုတ္တခါဒပေတဝတ္ထု၊

☞ နဂ္ဂါ၇ဗ္ဘတ္ထေ ရူပါသိတိ ဇာတ်၊ နဂ္ဂါ၇ဗ္ဘတ္ထေ ရူပါသိ အစရှိသော ဤဝတ္ထုကို၊ သတ္ထုရှင်မြတ်စွာဘုရား သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္တမုတ္တခါဒပေတိ'၊ ရုနစ်ယောက်သောသား တို့ကို မွေးမွာ၊ချစ်ခင်သောပြုတတ်သောမကို၊ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။ ကိုး၊ချီ၍ပြဦး။ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏၊ အဝိဒူရေ၊ အနီ.ဖြစ်သော၊ အညတရေတ္ထိ'။ အမှတ်မရှိသော။ ဂါမကေ၊ရွာ ယ်၌ အညတရသော၊တယောက်သော၊ဥပါသကသား၊ဥပါသကာအား၊ ဗွေပုတ္တာ၊နှစ်ယောက်သော သားတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ပဌမဝယေ။ ပဌမအရွယ်၌၊ ဒ္ဝိတာ၊တည်ကုန်၏၊ ရူပသမ္ပန္နာ၊ အဆင်းနှင့်

ပြည့်ရုံကုန်၏၊သိသာစာရေန။ သိလအကျင့်နှင့်၊သမန္နာဂတာ၊ပြည့်ရုံကုန်
၏၊တေသံ၊ထိုနှစ်ယောက်၊သာ သားတို့၏။ မာတာ၊အမိသည်။ အဟံ၊
ငါသည် ဗုဒ္ဓဝတီ၊သားဖို၏။ဟုတိ၊ဤသို့။ ဗုဒ္ဓဗလေန။သားတို့၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ဘဏ္ဍာရုံ၊လင်ကို။ အတ္တမညာတိ၊ဝေတိမဲ့ဖြင့်ပြု၏။ သော၊ထိုဥပါသကာ
သည်။ ဘရိယာယာ၊မယား၊သည်။ အာဝမာနိ၊တာ၊မထိမဲ့ဖြင့်ပြုအပ်သည်
ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗိန္ဒမာနသော၊ ငြီးငွေ့သောစိတ်နှလုံ ရှိသည်ဖြစ်၍ အညံ၊တပါး
သော၊ ကညံ၊ သ ဟို့သို့ ကို။ အာ၊နသိ၊ ဆောင်ရွက်။ သာ ထိုမယား၊လေ
သည်၊ နစိရသော၊ ။ မကြာမြင့်မီ သာလျှင်၊ ဂဗ္ဘိနီ ကိုယ်ဝန် ရှိသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝတာ၊ရှိ သာ၊ မယား၊ကြီ သည်၊ ဇာသောပကတာ။
ပြုရှုခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြင့်၍၊ အညတရံ၊ တယောက်သော
ဝိဇ္ဇာဝါဒိနံ၊ မန္တာနက်ကို ရွတ်တတ်သောသူကို။ အာမိ၊သန။အား၊မိသဖြင့်
ဥပသာ၊ပေတွာ။ဖြား၊ယောင်း၍၊ တာသာ၊ထိုမယား၊လေ၏၊ တေမာသိကံ၊
သုံး၊လရှိ၊သော၊ ဂဗ္ဘံ၊ကိုယ်ဝန်ကို၊ ပါ၊တေသိ ကျစေ၏။ အ၊ထ၊ထိုအ၊ခါ၌
အ၊သာ၊ ထိုမယား၊လေ၏၊ ဥာတိဟိ၊စ၊ အဆွေ အ၊မျိုး၊တို့သည် လည်း
ကောင်း။ဘတ္တု၊ရ၊စ၊လင်သည်လည်း၊ကောင်း၊ တယာ၊သင်သည်-ဇာမိသာ
ဤသူလေ်မ၏၊ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ပါတိ၊တော၊ ကျစေ၊အ၊ပ် သ၊လော၊
ဇာတိ၊ဤသို့ ဗုဒ္ဓာ၊မေ၊အပ်သည်ရှိသော်၊အဟံ၊ငါသည်။ နပါ၊တမိ၊မရ။
ဇာတိ၊ဤသို့ မ၊သာ၊ချက်ယွင်း၊သောစကား၊ကို၊ဝတ္ထု။ဆို၍၊ အ၊သဒ္ဓဟာ၊ဇ္ဇော
ဟိ၊ မယုံကြည်ကုန်သော။ တေဟိ ထိုဆွေမျိုး၊အစရှိ၊သောသူတို့သည်၊
သပထံ၊ကျိန်ဆို၊ခြင်း၊ကို၊ ကရောဟိ။ပြု၊လော၊ ဇာတိ။ဤသို့ ဗုဒ္ဓာ၊ဆို၊အ၊ပ်
သည်ရှိ၊သော်၊ သာယံ၊ပါတံ၊ညနံ၊နက်။ သင်္ဂဗုဒ္ဓ။ ခုနစ်ယောက်သော
သား၊တို့၏ကို၊ဝိ၊ဟာ၊ယိ၊တွား၊မှ ဖွား၍ ဗုဒ္ဓမံ၊သ၊နိ၊သား၊တို့၏အ၊သား၊တို့ကုံ။
ခါ၌နှိ စား၊ရ၊သော်ပြုတ္တာ၊မသည်။ဘ၊ဝေယျံ၊ဖြစ်ရ၊ပါလိုရ်။ ဇာတိ၊ဤသို့ သ၊ပ
ထံ၊ကျိန်ဆို၊ခြင်း၊ကို၊အ၊ကာ၊သိ၊ပြု၏။ သာ၊ထိုမယား၊ကြီ၊သည်၊ အ၊ပ၊ရေန။
တ၊ပါ၊သော၊ သမ၊ယာန။အ၊ခါ၌။ ကာ၊လ၊ကိ၊တ္တာ၊သော်ခြင်း၊ကို၊ပြု၍၊ တ၊သ
ဂဗ္ဘ၊ပါ၊တ၊နသ၊စ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ချ၊ခြင်း၏လည်း၊ကော၊င်း။ မ၊သာ၊ဝါ၊ဒသ၊စ၊
မ၊ဟုတ်မ၊မှန်သော၊စကား၊ကို၊ဆို၊ခြင်း၏လည်း၊ကော၊င်။ ဗ၊လ၊နေ၊ဝ၊ အ၊ကျိုး
ဖြင့်သ၊လျှင်၊ပေတ၊ယောနိ၊ယံ၊ပြုတ္တာ၊တဲ့၌။ နိ၊ဋ္ဌ၊တ်တို့တွား၊ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓ၊နယေန၊
ဆို အ၊ပ်ပြု သော၊နည်း၊ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓ၊မံ၊သ၊နိ၊သား၊တို့၏အ၊သား၊တို့ကုံ၊ ခါ၊ဒ၊ဒ်ဒ်၊
စား၊လျက်၊ တ၊သော၊ဝ၊ဂါ၊မ၊သ၊ထိ၊ရ၊ဂ်ိ၏သ၊လျှင်၊အ၊ဝိ၊ဒူ၊ရော၊ဒ်ဒ်နိ ၌၊ ဝိ၊စ၊ရ
သိ၊ လ,ည့်,လည့်,ရ်။ တေ၊နု၊စ၊သ၊မ၊ယေ၊နု။ ထိုအ၊ခါ၌လည်း၊ဂါ၊မ၊ကာ၊ဝ၊ါ သော၊

ရှာယေလ်ကျောင်းခ်ု၊ ဝတ္ထုဝ သားဝါကျွတ်ကုန်သော၊ သမ္ဘဟုသားမျှားစွာ ကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ် ဘိုသည်၊ ဟာဂဝန်နှင့်မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒသနာ ယားဖူးမြင်ရခြင်းငှါ။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာဂန္တုကာ၊ သာကြားကုန် သည်ရှိသော်၊ တဿဂါမဿ။ ထိုရှာ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီးခ်ု၊ ကေတ်ပြိ် တရ သော၊ ပဒေသေ၊ အရပ်ခ်ု၊ တွေ့ယပ်ညှင်ခ်ု၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသုံ၊ ပြုကြ ကုန်၏။ အဃ။ ဆိုအခါခ်ု၊ သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ တောသံသောခုနှ်၊ ထိုမထေရ်တို့အား၊ အတ္တာနုံ၊ မိမိကိုယ် ဟု၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ တံ၊ ဧဝ ပြိတ္တာမ ကို၊ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ။ မေးခ်ု၊ ကိံ ပုစ္ဆိ၊ အာဘယ်သို့မေးသနည်း။

ဘောဇ္ဈင်ကို၊ အိုမိနိုးမ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ ရှာ၊ အဆင်းလွဲသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဂ္ဂန္ဓာ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဝ၊ သင်၏၊ သရိရေ၊ တောဝ၊ ကိုယ်မှာ၊ ပူတိ၊ ပုပ်သောအနံ့သည်။ ဝါယတိ၊ လွှင့်၏၊ မက္ခိကာဟိ၊ ယင်မမဲရိုင်းတို့သည်၊ ပရိကိဏ္ဏာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြွမ်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာနု၊ အဘယ်မည် သော။ တွံ၊ သင်သည်။ ဣမ၊ ဤအရပ်ခ်ု၊ တိဋ္ဌသိ၊ တည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးခ်ု။ သာ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ ထေရေန မထေရ်သည်၊ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ တိဟိ ဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိဝစနံ၊ စကား ကို့ကို၊ အဒါသိ ပေး၏၊ ကိံ အဒါသိ၊ အဘယ်သို့ ပေးသနည်း။

ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်းကောင်း။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဒုက္ခတိတဏ္ဍ အကျုံးဝင်သော၊ ယမကလာကိုကာ၊ ယမမင်း၏နိုင်ငံ၌ အကျုံးဝင်သဖြင့် မှတ်အပ်သော ပြိတ္တာတဏ္ဍ အကျုံးဝင်သော၊ ပေတိ ပြိတ္တာသေည်၊ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်းကောင်း။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ပါပကမ္မံ။ မကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတ္တာန၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတဏ္ဍ၊ ဂတာ၊ ဖြစ်၏။ ၊ကာလေန၊ နံနက်အခါ၌၊ သဟ္ဘုဟုတ္ဘာနိသတ္ဘုဝတ္ဘေ၊ သားရဲနှစ်ယောက်တို့ကို၊ ဝိဇာ ယိတ္ဘာန၊ ပွ ားပြီး ၍၊ ခါဒါပိ၊ စားခဲ့၏၊ သာယံ၊ ညချမ်း၊ အခါ၌။ ပုန၊ တဘာနုံ၊ အပရေ၊ တပါးကုန် သော၊ သတ္ဘုဝတ္ဘေ၊ ခုနှစ်ယောက်သောသားတို့ကို၊ ဝိဇာယိတ္ဘာန ပွါးပြီး၍၊ ခါဒါမိ၊ စားရ၏၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့တနေ့၌၊ တေပိ ရဒ္ဓသ ဘုတ္တာ၊ ထိုတကျိပ်လေးယောက်ကုန်သောသားတို့သည်လည်း၊ မေ၊ တပည့်တော်မ၏။ ခုဒ္ဓါယ၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းကို၊ ပဋိဃာတာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ အလံ ဧဝ ရှိသတ္တာ။ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ နာဟောန္တိ၊

မဂြစ်ကုန်၊ ။ဆုန္ဒါယ၊ တော်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းသည်၊ ဗာဒီယမာနာယ၊ ဒုက္ခဝေဒနာအင်သော၊မမ၊တပည့်တော်မ၏၊ဟာဒယ်၊နှလုံးသည်၊ ပရိဒုယ္ယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပူလောင်၏၊ရူမာယတ်၊အခုံးထွက်သဖြင့်ဖြစ်၏ အာတာ ပေ။ဖြင်းစွာသောနေမှု၌၊အဂ္ဂိဒဏ္ဍာ ဒီးသည်းလောင်အပ်သောဝတ္ထုသည်၊ နိဗ္ဗုတိ။ငြိမ်းခြင်းကို၊ နာဝိဂစ္ဆတိ၊ကိုရှာ၊မရသကဲ့သို့၊ အဟံ၊တပည့်တော်မသည်၊ နိဗ္ဗုတိ၊ တော်မွတ်ဆာလောင်ခင်းရဲခြင်း၏ငြိမ်းခြင်းကို။ နာဝိဂစ္ဆာမိ၊မရပါ၊မှုတိ၊ဤသို့၊အဒါသိ၊ပေး၏။ ၊တဿ၊ထိုဂါထာတို့၌၊နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗုတိ၊ဟူသည်ကား၊ ခုဠိပါသားဒုက္ခဿ၊တော်မွတ်ခြင်းဆင်းရဲ၏၊ ဂူပသမံ။ငြိမ်းခြင်းကို၊နာဝိဂစ္ဆာမိ၊နာဝိဂစ္ဆာမိဟူသည်ကား။နလဘာ မိ၊မရ၊ အဂ္ဂိဒဏ္ဍာဝအာတပေတိ၊ အဂ္ဂိဒဏ္ဍာဝအာတပေဟူသည်ကား၊ အတိဥ္ဇလုအာတပေ။အလွန်မှုးသောနေမှု၌၊အဂ္ဂိနာ၊မီ သည်၊ ဒယ္ဟမာနေ ဝိယ၊လောင်သကဲ့သို့။ နိဗ္ဗုတိ။ငြိမ်းခြင်းကို၊နာဝိဂစ္ဆာမိ၊မရ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်း၊တည်း။ ၊

တံ။ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြာ.၍၊ မဟာထေရော၊မထေရ်ကြီး၊သည်၊ တာယ။ထိုပြဿနာမသည်၊ ကတာကမ်္ဘံ ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ပုဗ္ဗဇ္ဇော၊ မေးတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဘဒ္ဒကြီ၊ ဘိုဝ်ဒန်းမ၊ ကိ ခု၊အသို့နည်း၊ ကယာ၊သင်သည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌၊ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဒုံ.ပ၊ကာင်း သောအမှုအကျင့်ကို။ ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ ဝါ၊စာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဒုံ။ မကောင်းသောအမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ ပြုအပ်သ၊လား၊ မနသာ.စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဒုံ၊ မကောင်းသောအမှုအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်သ၊လား၊ တောဘဒ္ဒကြီ၊ဘိုဝ်ဒန်းမ၊ ကိသကမ္မဝိပါ၊ကေန၊ အကယ်သို့သကဲ့သို့၏၊သောအကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုး၊အား၊ဖြင့်၊ တို့၊ သင်သည်၊ ပုဗ္ဗမ်သာနှ သား.တို့ ၏ အသား.တို့ကို။ ခါဒသိ၊စား.ခဲ့သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထ၊ဂါထာတို့၊အာ ဟာ၊ဖိန်တော်မူ၏၊ အာထ၊ ထိုသို့မ၊ထေရ်မ၊းသောအခါ၌၊ သ၊ပေတိ။ထို ပြဿနာမသည်၊ အတ္ထနော၊ ဖိမိ၏၊ ပေတ္တ၊ပ၊ကျွဲယာ၊စ၊ ပြုတ္တ၊ဘုန်း ဖြစ်ခြင်း၏ လည်း၊ကောင်း။ ပုတ္တာနဉ္စ၊ သား.ဘို့ကိုလည်း၊ ခါဒန ကာ၊ကောဉ္စ၊ စား.ရ၊ခြင်း၏ အကြောင်းကို လည် ကောင်း၊ ကယေန္တိ၊ လျှောက်ကြာ.ရ သည်ဖြစ်၍၊ ၊

ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌၊ မ၊ တပည့်တော်မ၊အား၊ ဒုဝေ၊နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ပုတ္တာ၊သား.တို့သည်၊ အမှ၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန် ၏၊ဥတ္တော၊နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ တောမုတ္တာ၊ထိုသား.ဘို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ

ယောဇနာ၊ရောက်သောအယွယ်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ သာ
ဟုံ၊ထိုတပည့်တော်မသည်၊ ဝုဏ္ဏဝလူပေတာ၊ သား၊တည်းဟူသောအား
နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊သာမိကံ၊လင်ကို၊အာတိမည္ဓိသံ၊မထိမဲ့မြင်ပြုခဲ့မိ၏၊
ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊တ၊တော၊ထိုမထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းကြောင့်၊မေ၊တပည့်
တော်မ၏၊သာမိကော၊လင်သည်၊ကုဋေ၊အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊မယ္ယံ၊
တပည့်တော်မနှင့်၊သပတိ၊လင်တူသည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဒုတိယ၊မိန်းမကို၊
အာနယိ၊ ဆောင်၏၊ သာစ၊ ထိုမယား၊ငယ်ဖြစ်သောမိန်းမသည်ထည်း၊
ဂဟ္ဏ၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ အလာဘိတ္ထာ၊ဖြစ်၏၊ သာဟံ၊ ထိုတပည့်တော်မသည်။
တသာ၊ ထိုမယား၊ငယ်ဖြစ်သောမိန်းမအား၊ ပါဝ၊မကောင်းသောအကြံ
ကို၊အစေတယိ၊ကြံမိ၏၊ ပဒုဋ္ဌမနသာ၊ပျက်စီ.လိုသော စိတ်ဖြင့်၊ဂဗ္ဘပါ
တနုံ၊ကိုယ်ဝန်ကိုချခြင်းကို၊ အကရိ၊ပြုမိ၏၊ တသာ၊ထိုမယား.ငယ်ဖြစ်
သောမိန်းမ၏၊ တေမာသိကော၊ သုံးလရှိသော၊ ဂဗ္ဘော၊ကိုယ်ဝန်သည်၊
ဝုဋ္ဌ လောဟိတကော၊ ပြည်သွေးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ပတိ၊ကျ၏၊ ၊
ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အသာ၊ထိုမယား၊ငယ်မိန်းမ၏၊
မာတာ၊အမိသည်၊ မယ္ယံ၊ တပည့်တော်မ၊အား၊ ကုဝိတာ၊အမျက်ထွက်
သည်ဖြစ်၍၊ဥာတိ.အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ သမာနယိ၊ပေါင်းစု၏၊မံ၊တပည့်
တော်မကို၊သပထဗ္ဗ၊ကျိပ်ခြင်းကိုလည်း၊အကာရေသိ၊ပြုစေ၏၊မံ၊တပည့်
တော်မကို၊ ပရိဘာသာပယိစ၊ ဘေးဖြင့်လည်း ခြိမ်းခြောက်၏၊ ၊သာ
အာဟံ၊ထိုတပည့်တော်မသည်၊ ဇေတံ ဂဗ္ဘပါတနံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ချခြင်းကို၊
မယာ၊ကျွန်ုပ်သည်၊ စေပကတံ၊အကယ်၍ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ဝုဋ္ဌမံသာ
နိ၊သား၏ အသားတို့ကို၊ ခဲဒါမိ၊ စား၊ရလို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဃောရံ၊
ကြောက်လန့်ဖွယ်သော၊ သပထဗ္ဗ၊ကျိပ်ခြင်းကိုသည်း၊အကရိ၊ပြုမိ၏၊
မုသာဝါဒဗ္ဗ၊မဟုတ်မှန်သောစကား၊ကိုလည်း၊အဘာသိသံ၊ဆိုမိ၏၊ ၊
ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ တသာ၊ကမ္မသစ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ချခြင်းဟုဆိုအပ်
သော၊ဟာတိ.ပါဘက်၏လည်းကောင်း၊မုသာဝါဒသစ၊မုသာဝါဒက်၏
လည်းကောင်း၊ ဥဘယသသ၊ နှစ်ပါး၊ရုံသော၊ ကမ္မသ၊အကုသိုလ်ကံ၏၊
ဥဘယံ.ဥဘယေန၊နှစ်ပါး၊သော၊ ဝိပါကံ.ဝိပါကေန အကျိုး၊အား၊ဖြင့်၊အဟံ၊
တပည့်တော်မ၊သည်၊ ဝုဋ္ဌလောဟိတမက္ခိတာ ပြည်း၊သွေး၊အလိပ်၊အလိပ်
ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုဋ္ဌမံသာနိ၊ သား၏အသားတို့ကို၊ ခါဒါမိ၊စား၊ရ၏၊
ဣတိ ဤမျှပါ၊ထား၊ဤ၊ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ပြောဆိုလျှောက်ထား၏၊ ၊

။ တဘွေ့ထိုဂါထာတို့၌၊ ပုတ္တဇလူပေတာတို၊ ပုတ္တဇလူပေတာဟူသည်ကား၊ ပုတ္တဇ သန့်သော်တည်းဟူသောအားနှင့်၊ ဥပေတာပြည့်ရှိသည်။ ပုဗ္ဗာနုံ၊သားဘို့ဆို၊ဝသေနှ၊အစွမ်းအာဇာ်ဖြင့်၊ လဒ္ဓဇလာ၊ဖြစ်ပေါ်သောအားရှိသည်။ အတိမည္ဓိသန္ဓိ၊အာဘိမည္ဓိသံဟူသည်ကား၊ အတိကြာမိတ္တာ၊လွန်ဆွ၊မည်။ အောက်မေ့ခြင်း၊ အဝမည်၊မလိမ်မဲ့ခြင်းပြုခြင်း ပုဗ္ဗဲလောဟိတဲကာ ပတိဘိ၊ပုဗ္ဗဲလောဟိတဟ၊ကာပတိ ဟူသည်ကား၊ ကုဏာပလောဟိတံ၊ရဝ်သောသွေးသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဂဇ္ဇော၊ ဝဲ့ယံ်ဝနံ့သည်။ ပတ်၊ ကျ၍ သော်သံ၊ကြွေင်းကျန်သော၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရှိသောစကားသည်၊ အနန္တရ၊သဒ္ဒ သမေဝ၊အခြားမဲ့သောပဋ္ဌပုတ္တခါဒေပတိဝတ္ထုနှင့်တူသည်သာသျှင်တည်း။ တဘွေ့ထိုပဋ္ဌပုတ္တခါဒေပတိဝတ္ထုနှ၌၊ အဋ္ဌဝေဒနာ၊ရှစ်ပါ ကုန်သော မဇ္ဈိမ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဟောနှိုင်းဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုဝေ၊ဤဝတ္ထုနှ၌၊ သမ္ဘာဝလာ၊ဟု စွဲကုန်သောမဇ္ဈိမဝေဒနာ ဟူသည်၊ ဟောနှိုင်းဖြစ်ကုန်၏ တဘွေ့ထိုပဋ္ဌပုတ္တခါဒေပတိဝတ္ထုနှ၌၊ပဋ္ဌပုတ္တာ၊ငါးယောက် ကုန်သောသားတို့သည်၊ ဟောနှိုင်းဖြစ်ကုန်၏၊ဒုဝေ၊ဤဝတ္ထုနှ၌၊ သတ္တ၊ရုနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဟောနှိုင်းဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုတိ၊ ဤသို့၊ အယမေ၊ဤသည်သာသျှင်၊ ဝိ၊သသော၊ထူး၏၊ဒုတိ၊ ဤသည်သျှင်အပြီးတည်း။ ၊သတ္တပုတ္တခါဒ ပေတိဝတ္ထု၊ဝဏ္ဏနာ၊ သတ္တပုတ္တခ ဒေပေတိဝတ္ထု၊အာတွင်သည်။ နဒ္ဓိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဥရုဂဝဂ်-၀-ဂေါဓာပေတာဝတ္ထု၊

ကိုယ်နဲ့ဥမတ္တရှိပေါ်ဝါတိဒုဒ၊ကိုယ်နဲ့ဥမတ္တရှိပေါ်အစဉ်ရှိသောဤဝတ္ထု၊ကု သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်း၊တော်၌၊ ဝိဟ ရန္တော၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရ၊တယောက်သော၊ ဗေတဝတ် ကံ၊သေသောအဘရှိသော၊ ကုဋုမ्बိကံ၊သူကြွယ်ကို၊အာရဗ္ဘ၊အကြောင်း ပြု၍၊ ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတ ရသေ၊တယောက်သော၊ ကုဋုမ्बိကသေ၊သူကြွယ်၏၊ ဗဟာ၊အဘာသည်၊ ကာလံ၊သေခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊သော၊ထိုသူကြွယ်သည်၊ ဝဏ္ဏ၊အာ ၏၊မရေကောန်၊သေခြင်းကြောင့်၊ သောကသန္တပ္ပ၊ဟဒယော၊ ပို့ရိမ်ခြင်း ဖြင့်ပူလောင်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရောဒမာနော၊ငိုကြွေးလျက်၊ ဥမ္မတ္ထ ကောဝိယ၊အရူးကဲ့သို့ ဝိစရေ၊ကျော်လွှားသည်သည်ဖြစ်၍၊ ယံယံ၊အကြောင် အကြောင်သူကို၊ပယဝတိ၊မြင်၏၊တံတံ၊ထိုထိုသူ ကို၊ မေ၊ငါ၏၊ဗိတာရံ၊အာ

ကို၊ပဿိဿ္ဌအပါ၊မြင်ကြပါကုန် ၏လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏတိ၊မေး၏၊ကောဒိ
တစုံတယောက်သောသူသည်၊ တဿ၊ထိုသူကြွယ်၏၊ သောက်၊စိုရိ.ရိပ်
ခြင်းကို၊ဝိနေတုံ။ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊နှအာသက္ခိ၊မတတ်နိုင်၊ပန်၊အထူး
ကိုဆိုဦးအုံ။တဿ၊ထိုသူကြွယ်၏၊ ဟဒယေ၊နှလုံးဌာ စာဒေ၊အိုးဌာ၊ ပဒီပေါ
ဝိယ၊ဆီမီးကဲ့သို့၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂသ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏၊ ဥပနိဿ
ယော။ အကြောင်းဥပနိဿယသည်၊ ပဋ္ဌလတိ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်၏၊
သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗဇိသမယေ။ ရှိစဉ်းသောက်ထအခါ၌၊
လောကံ၊ လောကဏ္ဍ။ သြဠေသောကေ၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊
တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ သောတာပတ္တိဖလဿ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏၊
ဥပနိဿယံ၊ အကြောင်းဥပနိဿယကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဣမသ၊
ဤသူကြွယ်အား။အဟိတာကာရေ၊ကံ၊လွန်းသပြီးသောအကြောင်းကို၊ အာ
ဟရိတ္ဝာ၊ဆောင်၍၊ သောက်၊စိုးရိပ်ခြင်းကို။ ဂူပသမေတ္ဝာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊
သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ ဒါတုံ။ ပေးခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊
သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံတော်မူ၍၊ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖန်
နေ့၌၊ ပဏ္ဍာဘာတ္တံ ဆွမ်းဘုန်းပေးပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ ဝိဟာရပါ
တပေါက္ခေ၊ ဆွမ်.ခံရာမှပဲ့တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍာသမဏံ၊ နောက်
လိုက်ရာနှင်းကို၊ အနုဒါယ၊မခေါ်မူ၍၊ တဿ၊ထိုသူကြွယ်၏၊ ဃရဒ္ဒါရံ၊
အိမ်ဘံခါးသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ သော၊ထိုသူကြွယ်သည်၊
သဗ္ဗညူ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဂဂ၊တောတိ၊ကြွသောတော်မူ၏ဟု၊သုတ္ဝာ၊
ကြား၍၊ ပဋ္ဌုဂ္ဂန္တွာ၊ခရီ ဦးကြိုဆိုမ၍။ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂေဟံ၊
အိမ်သို့၊ ပဝေသေတ္ဝာ၊သွင်း၍၊ သတ္ထုရိ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တေ၊
ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊နေရာ၌၊ နိသိန္နေ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ရှိ
သော် သိစမ်.လျှင်စွာ၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍၊ကော
မန္တံ၊တင့်အပ်သောနေရာ၌၊ နိသိန္နော၊ထိုင်နေသည်ဖြစ်၍၊သင်္ကေ၊မြတ်စွာ
ဘုရား။မယ်ံ၊တပည့်တော်၏၊ဝိဘုဒ၊အာဘ၏၊ဂတဋ္ဌာနံ၊သွားသောအရပ်ကို၊
ဇာနာထကိ'၊သိ.တော်မူကုန်၏၊လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏၊အထ
ထိုသို့မေးလျှောက်သောအခါ၌၊ နံ၊ထိုသူကြွယ်ကို၊ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဥပါသက၊ဥပါသကာ၊ဣတိ၊ဤကိုယ်ရှိအဖြစ်၌၊ဝိတ
ရံ၊အာဘကို၊ပုဏ္ဏသိကိ'၊မေးသ၊လော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊အာဘိတော၊လွန်
လေပြီးသောအခါ၌၊ဝိတရံ၊အာဘကို၊ပုဏ္ဏသိကိ'၊မေးသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊

အာဟာ။ဝိန့်တော်မူ၏။သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ တံဝစနံ၊ ထိစကားကို၊ သတ္တွာကြား၍၊ မယ္မံ၊ငါ၏ဝိတရော၊ အာဘတ္ထသည်။ဟူကိုရ၊မျှားကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ဤသို့၊ တနုဘူတသောကာဝ၊ ပါးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ဗိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ထောက်၊အနည်းငယ်၊ မဏ္ဍိုတ်တံ၊လစ်လျှံရှုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိလဘတိ၊ရ၏၊ အဝ၊ထိုအခါ၌၊အာသ၊ထိုသူကြွယ်အား၊သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောကပိနောဒနံ၊ ဗိုးရိမ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော၊ ဓမ္မကထံ၊တရားစကားကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊အပဂတ၊သော ကသလ္လစိတ္တော်။ ဗိုးရိမ်ခြင်းတည်းသော ငြောင့်ကင်းသော စိတ်ရှိသည်ကို၊ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၍၊သာမုက္ကံသိကာယ။ ကိုယ်တော်မှအသိုးတုတ်အစ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာယ။ တရားဒေသနာတော်ဖြင့်၊ သောတာ ပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ။ တည်စေ၍၊ဝိဟာရီ၊ကျောင်းတော်သို့ အာဂမာသိ၊ပြန်ကြွတော်မူ၏။ အထ၊ထိုနောင်မှ၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ဓမ္မသဘာသံ၊တရားသဘင်၌၊ ကထံ၊စကား၊ကို။သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ဖြစ်စေကြကုန်၏၊ကိံ သမုဋ္ဌာပေသုံ။ အာဘယ်သို့ဖြစ်စေကြကုန်သနည်း၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ဗုद्ध ဗျာနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ကို၊ ပဋိသံ၊ရှုကြကုန်သော၊တဿ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊သောကပရိဒေဝသမာပန္နော။ဗိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းသို့ရောက်သော၊ဥပါသကော၊ဥပါသကာကို ခဏေန။ ခဏခြင်းဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊သောပတ္တိဖိုလ်၌၊ ဝိနိတော၊ဆုံးမ၍ကသည်စေအာပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ကထံ၊စကား၊ကို။သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ထိုဘရားသဘင်သို့၊ဂတော်။ကြွသွားတော်မူ၍၊ပညတ္တာဝ၊ဗုद्ध ဗျာသနေ ခင်းထား အပ်သောဘုရားနေရာတော်၌၊နိသိန္နော၊ထိုင်နေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ဘိက္ခေ၊ရဟန်းတို့၊ တေရဟိ၊ယခုအခါ၌၊ကာယဂတာယ။ အာဘယ်စကားဖြင့်။သန္ဓိသိန္နာ၊ အညိုအကြည်တော်ထိုင်နေကုန်သည်၊ အတ္ထနု၊ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ဝုတ္တေ။မေးတော်မူ၏။ ဘိက္ခူ။ရဟန်းတို့သည်၊တဏ္ဍေ၊ ထိုအကြောင်းကို။ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။အာရောစေသုံ။ကြားလျှောက်ကြကုန်၏၊သတ္ထာ။မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘိက္ခေ၊ရဟန်းတို့။ဣဒါနေ၊ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ယော၊ငါဘုရားသည်၊ဣဒမဝေါ။ဤဥပါသကာ၏ သောကော၊ဗိုးရိမ်ခြင်း၊ကို၊အပနိတော။ ပယ်တော်မူအပ်သည်၊နှုတ်ယူတော်သေး၊ပုဇ္ဇရိ။ ရှေးဦးလည်း။ အပနိတောယေव၊ ပယ်တော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ဣတိ။ဤသို့၊ဝတ္တာ။ဝိန့်တော်မူ၍၊ ကေဝိ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊

ယာဝိဘော၊ တောင်းပန် အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတ်၊ လွန်လေပြီးသော အ
ကြောင်းကို အာဟရိ၊ ဆောင်းတော်မူ၏၊ ၊

အတိတ်တေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌၊ ဗာရာဏသီယံ ဗာရာဏသီပြည်၌
အညတရသော ဘဲသောက်သော၊ ကဟပတိသည်၊ သူကြွယ်၏၊ ဖိတာ၊ အာဘ
သည်။ ကာလံ၊ သေ ခြင်းကို၊ အကာသိ ပြု၍၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ဖိတု
အာဘ ၏။ ဖရုဏောနှ၊ သေခြင်းကြောင့်၊ သောကပရိဒေဝ သမာပန္နော၊ စိုးရိမ်
ခြင်း ငိုကြွေးခြင်းဝိုက်သည်ဖြစ်၍၊ အသုမုခေါ၊ မျက်နှာ ယိုသော မျက်
နှာရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ရုဒ္ဓကွေ့ နှိသော မျက်စေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ကန္ဒိုနော၊ မြည်
တမ်းလျက်၊ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာ၏ ဝဲ ရှည့်သည်ကို
ကရောတိ ပြု၏၊ တဲ့ သူကြွယ်၏ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ သုဇာ
တောနာမ၊ သုဇာတအမည်ရှိသော၊ ကုမာရော၊ သတ္တိသားသည်။ ပဏ္ဍိ
ဒေတာ၊ ပညာရှိ၏ ဗျတ္တော၊ လိမ္မာ၏၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော ။ အသိဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။
ဖိတု အာဘ၏၊ သောကဝိနယနုပါယံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း၏ အ
ကြောင်းကို၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံလျက်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဗဟိနဂရေ၊
မြို့ပြင်၌ ကော်တားကောင်သော၊ မတဂေါဏံ၊ နွားသေကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တိဏာ
မြက် ကိုသည်းကောင်း၊ ပါနိယဉ္စ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း ။ အာဟ
ရိတွာ. ။ ဆောင်၍၊ တဲ့ သား ထံ၌ ။ သည်၏ ပုခုံးတား ရှေ့ ၌ ပေတွား ထား၍
ခါ၌ စားလော့၊ ခါ၊ စားလော့ ဝိဝ၊ သော်လော ဝိဝ၊ သောက်လော့။ ဒုတ်။
ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ အဌာသိ၊ တည်၏၊ အာဂတာဂတာ၊ လာ
တုံ့ လာတုံ့ကုန်သော သူတို့သည်၊ တံ၊ ထိုသုဇာတကို ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သမ္ပ
ယုဇာတ၊ အချင်းသုဇာတ၊ ကို၊ ဒေသိနည်း။ ဥမ္မဂ္ဂကော၊ ရှုံးသည်၊ ဒေသ
ဖြစ် သလော၊ ဟောတို့ အကြင်သင်သည်၊ မတ သား၊ သေ သော၊ ဂေါ ဏ သား
နွားအား။ တိဏောဒကံ၊ မြက်ရေကို၊ ဥပနေသိ၊ ဆောင်ဘိ၏၊ ဒုတိ၊ ဤသို့
ဝဒန္တော၊ ဆိုကြကုန်၏။ သော၊ ထိုသုဇာတသည်၊ ကိဠိ၊ တရုံ တရုံ သော စကား
ကို၊ နဲ့ ဒိုဝဒတိ၊ မဆို၊ မနှုသား၊ လျှင်ရှိသည်၊ တ သား ထိုသုဇာတ၏၊ ဖိတု
အာဘ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ သို့ ။ ကိုယ်ကိုယ်ကို ၍ ၊ ပုတ္တော၊ သား သည်
ဥမ္မဂ္ဂကော၊ ရှုံးသည်။ ဇာတော ဖြစ်၏၊ မတ ဂေါ ဏ သား နွား သေ ကောင်
အား၊ တိဏောဒကံ၊ မြက်ရေကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့ ဝဒန္တော၊ ဆိုကြ
ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုစကား ကို၊ သုတ္တာ စ၊ ကြား၍လည်း။ ကုဋုမ္ဗိကသား သူကြွယ်
၏၊ ဖိတရံ၊ အာတ ကို၊ အာဟ ၊ အကြောင်းပြု၍ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်း
သည်၊ အပဂတော၊ ကင်းပျောက်၏၊ သော ထိုသူကြွယ်သည်၊ မယ္ယံ၊ ငါ၏

ပုဏ္ဏားသားသည်၊ ဥမ္မဂ္ဂကောရွေးသည်၊ ဇာတောကိရ၊ ဖြစ်သတည်း၊ ဆုတိုးဤသို့၊သံဝေဂပွားလိတ်လမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဝေနေ၊ယျင်းသောအဟုန်ဖြင့်၊ ဂတ္တိုဝေ၊သွား၍၊ ဟာတာသုဇာတ၊ချစ်သား၊သုဇာတ တို့၊သင်သည်၊ ပဏ္ဍိုတောနန္ဒ၊ပညာရှိသည်မဟုတ်လော၊ဗျာဒွာနန္ဒ၊ လိမ္မာသည် မဟုတ်လော၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နောနန္ဒ၊ အသိဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည် မဟုတ်လော၊ ကသ္ပပ၊အာဘယ်ကြောင့်၊ မတေါဏသ၊နွားသေ၊ကောင် အား၊ တိရောဒဂ်၊ဖြက်ရှော့ကို၊ ဒေသိ၊ပေးတိသနည်း၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊စော ဒေ့ရှော၊လောဒနာလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

တာတာသုဇာတ၊ချစ်သား၊သုဇာတ၊ ကိုံ၊နု၊အာဘယ်ကြောင့်၊ တို့၊သင်သည်၊ ဥမ္မဂ္ဂ၌ရှု၊ပါဝ၊ရှုး၊သော၊သဘောရှိသကဲ့သို့၊ ဟရိတံ၊ စိမ်း၊သော၊ တိဏံ၊ဖြက်ကို၊ သာယိတ္မာ၊ရိတ်၍၊ ဂတာသတ္တံ၊ ကင်း၊သော်ဓိ၀ိတ်ခြင်းရှိ သော။ ဇရ္ဂ၀ံ၊နွား၊အိုကို၊ ခါ၊ခဲ၊သော၊ ဝိ၀၊သော်လော၊ ဟုတိ ဤသို့၊ လပသိ၊ ပြည့်တမ်း၊တိသနည်း၊ ။ တာတာသုဇာတ၊ ချစ်သား၊သုဇာတ၊ တာသာ၊ သင်သည်၊ ဒိန္နေနု ပေး၊အပ်သော၊ အ၊နွေနု၀၊ ပြက်ဗြင့်လည်း ကောင်း၊ပါ၊နေနု၀၊သော်ကော်ရေ၊ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မတော၊သော်ငုံ၊သား ဂေါ၊ကော၊နွား၊သည်၊ လဒ္ဓ၀ိ၀ိတော၊ ရ၊အပ်သော်ဓိ၀ိတိ၊ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နတိသမ္ပန္ဒ၊ဟု၊မထ၊ရာ၊တာတာသုဇာတ၊ချစ်သား၊သုဇာတ၊အား၊ညွှန်း၊သင် ၄တပါ၊သော်ဒုမ္မတိ၊ပညာမရှိ၊သာသူသည်၊ ဝိလ၊ပယျယတား၊ပြည့်တမ်း ရာသကဲ့သို့ ဧ၀ံတထာ၊ထိ၊အတူ၊တို့၊သင်သည်၊နိ၀ဏ္ဏတံ၊အာဘို့၊မရှိသော မည်တမ်းခြင်းကို၊ ဝိလ၊ပတိ၊ပြည့်တမ်း၊တိ၏၊ တို့၊သင်သည်၊ ဗာ၊သော၊စ၊ ရိုက်သည်လည်း၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ဒု၊မ္မ၊ခေါ၊ပညာမရှိသည်လည်း၊ ဒေ၊သိ ဖြစ်၏။ဟုတိ၊ဤသို့၊ဂါထ၊နွယ်၊ဂါထ၊နှစ်ခုကို၊ အာ၊ပ၊ဆို၏၊ ။

တဏ္ဍုဏ်ထိုဂါထာတို့၌။ကိ ံ နု တိ၊ကိ ံ နု ဟု သော သဒ္ဒါသည်၊ ပုဏ္ဏ၊ဝ၊ဝ၊ နံ၊ မေး၊သော သဒ္ဒါတည်း၊ ဥမ္မဂ္ဂ ရှု၊ပါ၊ဝါ တိ။ ဥမ္မဂ္ဂ ရှု၊ပါ၊ ဟု သည်ကား၊ ဥမ္မဂ္ဂ၊ဟာ၊ဝေါ ဝိ ယ၊ ရှုး၊သော အ၊ဖြစ်ကဲ့သို့၊ စိတ္တ ကေ၊ ဝိ ယ စိတ်ပျံ့ လွင့်သကဲ့သို့၊ လာ ယိ တ္မာ၊ တိ၊ လာ ယိ တ္မာ ဟု သည်ကား။ ဇ ဝိ တ္မာ ရိတ်၍၊ ဟရိတံ တိ ဟု နှင့်၊ ဟရိတံ တိ ဟု သည်ကား၊ အ၊လွှတ်တော်၊ စိ ၊သော ဖြက်ကို၊ လ ပ သိ တိ၊ လ ပ သိ ဟု သည်ကား၊ ဝိ လ ပ သိ၊ ပြည့်တမ်း၏၊ ဂ တ သ ဟု နှင့်၊ ဂ တ သ ဟု သည်ကား၊ ဝိ ဂ တ ဓိ ဝိ တံ ကင်း၊သော အ သက်ရှိ၊သော၊ ဇ ရ ဠ ဝ ဟု နှင့်၊ ဇ ရ ဠ ဝ ဟု သည်ကား။ ဗ လိ ဗ ဒ္ဓံ နွား လား ကဲ့၊ ဖြ ဟု ဂေါ ဏံ နွား ဒိ ကို၊ အ ဒ္ဓ နု ပါ ၊ နု နာ တိ၊ အ ၊ ဒ္ဓ နု ပါ ၊ နု နု ဟု သည်ကား။ တ ယာ ၊ သင်သည်၊ ဒိ ၊ ဒ္ဓ နု၊

၆ ၃ ၃ ၃

ကောင်း။ သဟာသဟဂုဏေန။အ။ တားထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုမ္မတိနဲ့၊ ပညာမရှိသည့်မဟုတ်လော၊ ဤတို့၊ ဤသို့ ဂါထာနှင်ံ ဂါထာနှစ်ခု ။အဘာ သိ၊ ဆိုရ၏၊ ။

တဿာ။ သိုဂါထာ၏။ အဋ္ဌော၊ အနုက်ကား။ ဤမဘဏ ဂေါဏာသ၊ ဤနှုး ၏၊ စကြာရော။ လေးချောင်းကုန်သော။ ဟုမေ ဟတ္ထပါဒါ၊ ဤလက်ခြေတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဟုဒ်သိသံ၊ ဤဦးခေါင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါလဓိ နာ၊ အမြီးနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝတ္ထော် ။ ဖြစ်တတ်၏။ ဟုတ်ဝ သ္မာ၊ ထိုကြောင့် သဝါလဓိ၊ သဝါလဓိ ၊ ဟုဆို၏၊ အယံ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်လည်းကောင်း။ ဟုမဟနိစနဇ္ဇာနနယနာနိ၊ ဤမှုတ်ဝိတ္ထိသည်လည်းကောင်း၊ မ ကား၊ တာ၊ သေသည်မှ၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ရှေးခဲ့၊ တိဋ္ဌန္တိ ယထ။ ။ ဘည့်ကုန်သကဲ့သို့ ။ တ ထေ ထိ ။ အ ။ ဟူ ။ သ ။ ။ ။

ဝိဇာနတ်ဝိဇာနန္ဉာသုံ၊ သိကုန်သောသူတို့အား၊ ပရိဒေဝနာ ငိုကြွေးခြင်းသည်၊ ကာယအာယတနအကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဤတို့ဤသို့ပါတုဟုဆာဆာ.ပမ်း တရားကိုကောင်ထေသိ ဟောတော်၏၊ ။

(၂) တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္တာကြားလျှင်၊ ဗောဓိသတ္တာသားဘုရားလောင်းတို့၊ ဝိတာ၊အာဘသည်မမ ငါ၏၊ ဝုဋ္ဌော၊သားသည်၊ ပဏ္ဍိတောပညာရှိတို့၊ ပံ့ငါ့ကို၊သည်ပေတုံ.သိစေခြင်းငှါ၊ ဤမံကမ္ပံ၊ဤအမှုကို၊အကာသိ၊ပြုတို့၊ ဤတို့ဤသို့ စိုးရှိတွာ၊ကြံ၍၊ဟောဘသုဓောတာ၊ချစ်သားသုဓာတာ၊သင်ဖြူပါ၊ အသုံးရုံလည်း ဖျစ်ကုန်းသော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ မရောဏမ္မာ၊သေခြင်းသဘောတရား၊ရှိကုန်၏၊ ဤတို့ဘော်၊ဤအကြောင်းကို အညာတံ၊သိအပ်ပြီ၊ဤ၊ဟု ။ ဤနေ့မှ၊ပဋ္ဌာယ။စ၍၊နေ့သောစိသောမိ၊မစိုးရိမ်တော့ဆုံ၊ သောကာဝေဒနာသမားကြီးနှစ်မ.စိုးရိမ်ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်မည်သော၊ မဓောဝိနာ၊ ပညာရှိသည်။ တာဒိ၊သနေ၀၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်၊ဘဝိဘဇ်ဖို့ဖြစ်အပ်၏၊ ဤတို့ဤသို့ပမာသံသနော၊ပြီးမှတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

တာတသုဓောတာ၊ ချစ်သားသုဓာတာ၊ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ ဃတသိတ္တံ၀။ထောပတ်ဖြင့်သွန်းအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပါဝကံ၊မီးကို၊ ဝါရိနာ၊ရေဖြင့်။ ဩဃသိဓွံ ဩဃသိဓွနော၊ ဆွတ်ဖြန်းလျက်၊ နိဗ္ဗာပယတိ၊ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ တံ၊ သင်သုဓောတသည်၊ အာဒိတ္တံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောမီးဖြင့်မှီးလောင်သည်၊သန္တံ့သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ မံ.ငါဘခင်ကို၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသော၊ ဒရထံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ စိတ်၏မှုပန်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာပယောတု၊ ငြိမ်းစေပြီတကား၊ တာတသုဓောတာ၊ ချစ်သား သုဓော တာ၊ ယောတံ့၊အကြင်သင်သုဓောဘသည်၊ သောကပရေတသ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်ရှိပ်စက်အပ်သော၊ မေ၊ငါဘခင်၏၊ ဝိတုသောကံ၊အဘကိုအကြောင်ပြု၍ဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်းကို၊အပါနုဒိအပနေသတည်း၊ပယ်၏သောတံ့၊ ထိုသင်သုဓောတသည်၊ မေ၊ ငါဘခင်၏၊ ဟဒယနိဿိတံ၊ စိတ်ဌမှီ၍ဖြစ်သော၊ သောကံ့၊ စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ သလ္လံ၊ ညြောင့်တံသင်းကို၊ အဗ္ဗုဇ္ဇိ၀တာ၊ နှုတ်အပ်ပြီတကား၊ ။မာဏ၀၊ ဟို၊ယော်သောအရှယ်ရှိသော၊တာတသုဓောတ၊ချစ်သားသုဓာတာ၊ သွားတံသောအဘံ၊ထိုငါဘခင်သည်.တာ၊သင်သုဓောတ၏၊ ဝစနံ.စကားကို၊သုတ္တာ၊ကြားခ၍၊ အဗ္ဗုဇ္ဇိ သလ္လော၊နှုတ်အပ်ပြီ သောစိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ညြောင့်ရှိသည်၊အတ္ထိ ဖြစ်၏၊သိဘိဘူတော၊ ချမ်းအေးသောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊အတ္ထိ၊

ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗုဒ္ဓေတာ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းငြိမ်းခြင်းသော၊ သောအဟံ၊ ထိုဝါသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နသောစာမိ၊ မိုရိ ရိပ်၊ နရောဒါမိ၊ မငြိမ်ပြည့်တင်း၊ ။ ဘာဝနာ၊ အချင်းဟု၊ သုဒ္ဓာ၊ တော၊ ဝါသေ၊ သုဒ္ဓေ၊ တသည်၊ အတ္တနော၊ ပ်တ ရံ ပိမိ၏ အာဘဖြစ်သော၊ မမ ဝါ၊ ကို၊ သောက၊ တော ဗိ.ရိပ်ခြင်း၌ နိ၊ ဗ္ဗေ သိယထာ၊ နစ်စေသကဲ့သို့၊ အညေ၊ ပိ၊ တပါ၊ လည်း၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ သပ္ပညာ၊ အကြင်ပညာရှိဟူသည်၊ အနုကမ္ပ၊ ကာ၊ သနာ၊ တာ၊ သောအားလုံ ရှိကုန်သည်၊ ဘာဇိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ သပ္ပညာ၊ ထိုပညာရှိဟူသည်း ဧတံ ဤ ဝါ သော၊ သုဒ္ဓေ၊ တပြုသကဲ့သို့၊ ကာ၊ ရာ၊ ဇိ၊ ပြုကုန်၏။ သောက.ပ.ရ.ဗိ.ရိပ်ခြင်း ပ.ရ.နိ၊ ဝတ္ထုသည်ကို၊ ဇ.ပ.ရ.ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ.သော၊ ဝ.ရ.ကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့ ၌၊ အာဒိတ္တန်၊ အာဒိတ္တံ ဟူသည်ကား၊ သောကဋ္ဌ နာ၊ ဗိ ရိပ်ခြင်း တည်း ဟူ၊ သောမီးဖြင့်၊ အ.ဒိတ္တံ ဧလိတံ၊ ပြောင်ပြောင် တောက်သည်၊ သန္ဓိတ်၊ သန္ဓံ ဟူသည်ကား၊ သမာနံ၊ ဖြစ်.သော၊ ပါ ဝ ကန်၊ ပါ ဝကံ ဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကဲ့၊ ဝါ ရိ နာ ဝိ ယ ဩ ဿ ဒ ဗ္ဗ ကန်၊ ဝါ ရိ နာ ဝိ ယ ဩ ဿ ဒ ဗ္ဗ ကံ ဟူသည်ကား၊ ဥဒကေ နာ၊ ရေ ဖြင့်၊ ဩ ဿ ဒ ဗ္ဗ ကော ဝ ယ ပ၊ သွန်း လောင် သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗံ နိ ဗ္ဗာ ပ ယေ ဒ.ကန်၊ သဗ္ဗံ နိ ဗ္ဗာ ပ ယေ ဒ ရံ ဟူသည်ကား၊ မေ.ဝါ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးရုံ သော၊ စိတ္တ ဒ.ဝတ်၊ စိတ်၏ ပူလောင်ခြင်းကို၊ နိ ဗ္ဗာ ပ ယေ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ အဗ္ဗုဠ္ဠ ဝတာ ကိ၊ အ.ဗ္ဗုဠ္ဠ ဝတ ဟူသည်ကား၊ နိ ဗ.ရိ ဝတ နွတ်အပ်ပြီတကား၊ သလ္လန်၊ သလ္လံ ဟူသည်ကား၊ သောကသ ဇ္ဇံ၊ ဗိ.ရိပ်ခြင်းတည်း ဟူ.သော.ပြောင့်ကို၊ ဟဒယ ဒ.ယ.ဒ.ယ.ဒ.ယ.

ဤအတူ၊အညြတ်၊တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနုကမ္ပကာ၊သနားတတ်ကုန်သော၊ အနုဂ္ဂဟနုသိလာ၊ ပြိုးမြောက်တတ်သောအလေ့ရှိကုန်သော၊ ယေ၊အကြင်သူဟူသည်၊ ဟောန္တိ၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ သပ္ပညာ၊ပညာရှိကုန်သော၊ တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ ဒေ၊ဤသို့၊ဓံ၊ငါ့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဝိတ္ထန္ဒု၊ အဘာတို့အား၊လည်း၊ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူး မျှားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဣမံဓမ္မဒေသနံ၊ဤတရားတော်ကို၊ အာဟ၊ရှိတော်မူ၊ဆောင်၍၊သစ္စာနှိ၊သစ္စာတို့ကို၊ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာတို့ကိုပြတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ ဗဟူ၊များစွာကုန်သောသူတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလာဒိသု၊သောတာပတ္တိဖိုလ်အစရှိသည်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ သု၊ တည်ကြကုန်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊သုဒါတော သုဒေါတသည်၊လောကနာထော၊ဖြတ်စွာဘုရာ.သည်၊အာဟေသိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ဒုတိယ။ ။ ဂေါဏပေတ ဝတ္ထု၊ဝတ္ထုနှာ၊ ဂေါဏပေတဝတ္ထု၊ အာတွင်သည်၊နှမ်ဖြတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဥမ္မဂ္ဂဝဂ်-၉-မဟာပေသကာရေပေတိဝတ္ထု၊

။ ပုဗ္ဗသ္မိံ ရတ္တိဘာဂေ ဥဗ္ဗရတ္ထိယာ ဣဒ်၊ ဂုဏသ္မိံ ရတ္တိဘာဂေ ဥဗ္ဗရတ္ထိယံ အစရှိသော ဤဝတ္ထုကို၊ သဗ္ဗဒီ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ သာဝတ္ထိယံ။ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ဝိဟရတိ ကြွနေတော်မူသည်ရှိသော်၊အညတရံ၊တယောက်သော၊ပေသကာရေ ကပေတိ၊ ရုက်ကန်သည်မယားကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိ၊ ရဲ့ ၍ ပြဋိဃံ။ နွေဒသမတ္တာ၊တကျိပ်နှစ်ပါ.အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊သိက္ခာ၊ရေဘန်းတို့သည်။ သတ္တ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန့်ကော၊အထံ၊တော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာန်၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍၊ဝဿနယောဂျဋ္ဌာန်၊နေခြင်းငှါ ကျောက်ပတ်သောအရပ်ကို၊ ဂိမ်သန္တာ။ရုံစပ်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ဝဿူပနာယိကာယ။ဝါဆိုအံ့သောအခါ၌ သည်၊ဥပကဋ္ဌာယနိ လတ်သည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊တစုံသော၊ ဆာယူဒကသမ္မန်း၊အရိပ်ရေနှင့်ပြည့်ရုံသော၊ဒေ့ဝကိယံ၊ နှလုံးမြေလျှိုဝှယ်ရှိသော၊အရညာယတနဋ္ဌာ၊ တောအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊တသ၊ထိုတောအရပ်၏၊နာတိဒူရေ၊မဝေးလွန်းသော၊နစ္စာသန္နေ၊မနီးလွန်းသောအရပ်၌၊ဂေါစရဂါမဋ္ဌ၊ဆွမ်းခံရွာကိုလည်း နိဿာ၊မြင်၍၊တည်း၊ထိုတောအရပ်၌၊ ဂေါရတ္တိ၊တည့်ညဉ့်မှာ၊ဝသိတ္မာ၊နေကုန်

၍၊ ဒုတိယဒိဝေသေ၊နှစ်ရက်သောမြေ့ရှေ့၌၊ ဂါမဏိရွာသို့၊ ဝိဿာယ၊ဆွမ်း အလိုငှါ၊ပရိသိတ်သုံးဝင်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုရွာ၌၊ကေဒသ၊တကျိပ်တယောက် ကုန်သော၊ပေသကာရာ၊ ရက်ကန်းသည်တို့သည်၊ ပဒုဝသန္တိ၊နေကြကုန် ၏။ တ။ထိုရက်ကန်းသည်တို့သည်၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်ကုန် ၍၊သဒ္ဓါတသောမနုဿာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန် သည်ဟုဟာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊အာဇ္ဇနော၊မိမိ၏၊ ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊နေတွား၊ဆောင် ကုန်၍၊ပဏီတေန၊မွန်မြတ်သော၊အာဟာရေန၊အာဟာရဖြင့်၊ပရိဝိသိတ္တာ လုပ်ကြွေး ကုန်၍၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဘိုး၊ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ဂစ္ဆထ၊ကြွတော်မူကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ အာဟံသု၊လျှောက်ကုန်၏၊ယတ္တ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အမှာကံ၊ငါတို့အား၊ ဗါသကံ၊ချမ်းသာ၏၊ တတ္ထ၊ထိုအ ရပ်သို့၊ဂမိဿာမ။ သွားကုန်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊တို့၊ဝေယဒိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣဒ္ဓေ။ဤရွာ၌ သာသျှင်။ဘယိတဗ္ဗံ၊နေအပ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့ ဝဿုပဂမနံ၊ဝါကပ်ခြင်းကို ယာစိ်သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊ဟောနှုတ်တို့သည်၊သမ္ဘဒ္ဓိဿ် သုတေ၊ ကုန်၏၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်း တို့အား၊ တတ္ထ၊ထိုတောအရပ်၌၊ အညေကုဋိ ကာယေ၊ တောကျောင်းကုန်ကို ကာရေတွား၊ဆောက်လုပ်စေကုန်၍၊ အဒံသု၊လှူကြကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း တို့သည်၊ တတ္ထ၊ထိုကျောင်း၌၊ ဝဿံ၊ဝါသို့၊ ဥပဂန္တုံ်သု၊ ကပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရက်ကန်းသည် တို့တွင်၊ ဧကေ၊ပေသကာ၊ရာ၊ အကြီးဖြစ် သောမုက်ကန်းသည်သည်၊ ဒွေဘိက္ခု၊နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့ကို၊ ဧတ္ထယ် ပစ္ဆယေဟိ၊ ပစ္ဆည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ဥပဋ္ဌယိ၊ လုပ်ကြွေး ၏၊ဣတ္ထ၊ဤမှတပါးကုန်သော ရက်ကန်းသည်တို့တွင်၊ ဧကေ၊ကော၊ ထယောက် တယောက်သော ရက်ကန်း သည်သည်၊ ဧကေ၊ကော၊ တပါ: တပါး၊လော၊ ဘိက္ခုံ၊ရဟန်းကို၊ ဥပဋ္ဌာတိ။ လုပ်ကျွေး၏၊ ဧတ္ထ၊ကပေသ ကာရသ၊ အကြီးဖြစ်သော ရက်ကန်းသည်၏၊ ဘရိယာ၊ မယား၊သည်၊ အသဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရား မရှိသည်၊ အပ္ပသန္နာ၊မကြည်ညိုသည်။ ဝိနိစ္ဆယ်ဌာ ပ်ား၊သောအယူရှိသည်၊မနုဿ၏နှီ၊ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု ရဟန်းတို့ကို၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊ နဥပဋ္ဌာတိ၊မလုပ်ကျွေး။သော၊ထိုအကြီး ဖြစ်သော ရက်ကန်းသည်သည်၊ တံ၊ထိုအခြင်း အရာကို၊ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍၊ ဘဒ္ဒသာ၊ယေဝ၊ ထိုမယား၏ သာသျှင်၊ ကနိဋ္ဌဘရိနီ်၊ ညီမငယ်ကို၊ ဟေ၊နေတွား၊ဆောင်၍၊ အဇ္ဇနော၊မိမိ၏ဇနီး၊ဂေဟေ၊အိမ်၌၊ ဌပယိ၊ရှယ်ရိယ်ကုန်ရိုး

ရသည်ကို။ နိယျာဒေသိ၊အပ်နှင်း၏။ သာ၊ထိုမိန်းမငယ်သည်၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါ
တရားရှိသည်၊ ပသန္နာ၊ ကြည်လင်ညီသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သက္ကစ္စံ၊ရိုးသ
ဖွယ်ဘိကျ။ ရဟန်းတို့ကို။ ပဋိဒဋ္ဌိ။ လုပ်ကျွေး၏၊သဇ္ဇေ၊ အလုံးရံကုန်သော၊
တေဘပသကာရာ၊ထိုရောက်ကုန်သည်တို့သည်၊ သေသံဝုဏ္ဏာနံ၊ဝါကျော်ကုန်
သော၊ဘိကျ။ ရဟန်းတို့အား၊ ဧကေကဿ၊ တပါးတပါးသော ရဟန်း
အား၊ဧကေကသာဒုကံ၊ တထည်တသည်းသောပုဆိုးကို၊ အဒံသု၊ပေးလှူ
ကြကုန်၏၊တဏ္ဍု ထိုရုက်ကန်းသည်တို့တွင်၊ မဏ္ဍ ရိုနီ၊ဝန်တို့ခြင်းရှိ၊သော
ဧတ္ထ ပသကာရုသ၊အကြီးဖြစ်သောရုက်ကန်းသည်၏၊ဘရိယာ၊မယား
သည်၊ပရဒ္ဒစိတ္တာ၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏
သ၊မိကံ၊လင်ကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သက္ကုဝုတ္တိယာနံ၊သားကိုဝင်မင်း
သားဘုရားသာ ကော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ။ ရဟန်းတို့အား၊ယံဒါနံ၊
ဧကြင်အလှူကို ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်၏၊ ယံအနုပါနံ၊အကြင်ထမင်းအမျှပ်ကို
ဒိန္နံ ပေးလှူအပ်၏၊ တံ၊ထိုအလှူသည်။ ဟေ၊သင်အား၊ ပရုလောကေ၊တမ
လုံးဘဝ၌ဂုဏမဟတ္တဗ္ဗ၊ ကျေးကြီးကျင်ယပ်သည်လည်းကောင်း။ပုဗ္ဗလော
ကေ ဘဝ၌ ပြည့်လေးသည်လည်းကောင်း၊ ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တတု၊ဖြစ်စေ
သတည်း၊ သာဒုကာစ၊ ပုဆိုးတို့သည် လည်း။ ဧလိတာ၊ ပြောင်ပြောင်
ဝေဝေကုန်သော၊ အဝေယျဝယပန္နာ၊ သံပြားတို့သည်၊ ဟောန္တု၊ဖြစ်ပါ
စေကုန်သတည်း။ အာကာ၊ ဤသို့ပရိကာသိ၊ရေရုတ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုရုက်ကန်း
သည်တို့တွင်၊ ဧဒ္ဒ ပသကာရော၊အကြီးဖြစ်သောရုက်ကန်းသည်သည်၊
အပ ဧနံ၊တပါးသော၊ သမယေ။ အခါ၌၊ကာတ်တွေ၊ သေခြင်းကိုပြု၍
ဒိဋ္ဌာ ဒုဗ္ဗိယံ ဒိဋ္ဌာ ဒုဗ္ဗိဘောအပ်၏။ အာနုဘာဝ သမ္ပန္နာ၊အာနုဘော်နှင့်ပြည့်
ကုသော၊ရုက္ခ ဒေဝတာ၊ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊
တ သပန်၊ထိုအကြီးဖြစ်သော ရုက်ကန်းသည်၏ကား၊ ကဒရိယာ၊ဝန်တို
ဘတ်သော၊ဘရိယာ၊မယားသည်၊ကာလကတ်တွေ၊သေခြင်းကိုပြု၍၊တ သ
ထိုအကြီးဖြစ်သောရုက်ကန်းသည်နတ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနသ၊နေရာအရပ်၏၊
အဝိဒူ၊ရေ၊အနီးဌ၊ပေဝိ၊ ပြိတ္တာမသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊
ဒဠ္ဌာ၊အဝတ်မရှိသော၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ၊ပါ၊အဆင်းမလှသော၊ ဇိဃ ဆာ ဝိပါသာ
ဘိဘူတာ၊ ဆာလောင်ခြင်း မွတ်သိပ်ခြင်းသည်နှင်စက်အပ်သော၊သာ
ထိုပြိတ္တာမသည်၊ တ သဘူမဒေဝ သ၊ထိုဘုမ္မစိုးနတ်၏၊ သန္တိကံ၊အထံ
သို့၊ဂန္ဓွာ၊သွား၍၊သ၊မီ၊အရှင်၊ နိရ္ဓောဇ္ဇာ၊ အဝတ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတိ
ဝိယ၊အလွန်သျှင်၊ ဇိဃ ဆာ ဝိပါသာဘိ ဘူတာ၊ တော်မွတ်ခြင်းသည် နှိပ်

ပက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစဝေါမိ၊ လှည့်လည်ရှု၏၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝတ္ထုဖွဲ့အပ်တ
ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ အနုပါနဖွဲ့ ထမင်းအဖျော်ကို လည်း၊ ကောင်း။ ဒေဝီ
ပေးပါလော။ ဖွားတိ။ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုရ၏။ သော၊ ထိုဘုဝ္ဌိုး နတ်သည်
တသာ၊ ထိုပြုတ္တာမအား။ ဒိဋ္ဌံ၊ နတ်ဖွယ်ဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓာရံ ဖြင့်သော၊ အနု
ပါနံ၊ ထမင်းအဖျော်ကို၊ ဥပနေတိ၊ ဆောင်ရ၏။ တံ၊ ထိုထမင်း အားဖျော်ကို
တာယ၊ ထိုပြုတ္တာမသည်း ဂဟိတ မတ္တမေव၊ ယူခါမျှဖြစ်သာလျှင်။ ဂှ
ရတ္တိ။ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်သည် လည်း၊ ကောင်း။ ပုဗ္ဗလောဟိ တဗ္ဗ၊ ကြည်
သွေးသည်လည်း၊ ကောင်း။ သမ္ဗဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော၊ သာဓု
ကဗ္ဗ၊ ပုဆိုးကိုလည်း။ တာယ၊ ထိုပြုတ္တာမသည်။ ပရိဒဟိတံ၊ ဝတ်အပ်သည်
ရှိသော်၊ ပဇ္ဇလိတံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော။ အယောပဋ္ဌံ၊ သံပြား သည်
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုပြုတ္တာမသည်။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲ
ကို။ အနုဘဝန္တီ၊ ခံစား လျက်။ တံ၊ ထိုသံပြား ပုဆိုးကို၊ ဆင်ခြေတွား၊ စွန့်၍
ကန္ဒန္တီ၊ မြည်တမ်း လျက်၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်ရ၏။ တေနစသမယေန ထို
အခါ၌လည်း။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဝုဏ္ဏဝသော။ ဝါကျွတ်သော
သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဏ္ဌာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ
ဂန္ဓကွေ့ သွားသည်ရှိသော်။ မဟာတာ၊ များစွာသော။ သဏ္ဌေန၊ လှည့်
ကုန်သည်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဝိဗ္ဗာဒူဝိ၊ ဝိဗ္ဗာဒူဝိတောအုပ်သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ
သွား၏။ သဏ္ဌကာ၊ လှည့်ကုန်သည်ကို့သည်း ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီး
ကို၊ ဂတ္တွာ၊ သွားကြကုန်၍။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ဥဒကဒ္ဒရာနံ။ ရေရှိရာအင်ကို
ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ယာနာနိ၊ ယာဉ်တို့ကို၊ ရုဇ္ဇိတ္တွာ၊ ချတ်၍ မဟာတ္ထံ၊ တဆာမှု
ဝိသမဝိ သု၊ အပင်အပန်း ဖြေကုန်၏။ ဘိက္ခုပန၊ ရဟန်းသည်ကား ဝိ၊ ဝဂ
ကာမတာယ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ထောက်၊ အားနှင်လည်
အပကြွမိတ္တာ။ ဖဲ့၍၊ အညတရသာ၊ တခုသော၊ သန္ဓိဆ္ဌာယသား၊ အားသော
အရိပ် ရှိသော။ ဝနဂဟန ပဋိဆ္ဆန္နသာ။ တောခြုံ ကျိုင်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော
ရုက္ခသာ၊ သစ်ပင်၏။ မူ၊ လ၊ အောင်ခွ၊ သံဃာဒိ၊ ဒုက္ခဋ်ကို။ ပညပေတွာ
ခင်း၍၊ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်းသည်ရှိသော်၊ ကြွယ်ညဉ့်ခ၌၊ မဂ္ဂဂမနပရိသေမနေ
ခရီးသွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်း ဖြင့်၊ ကိသန္ဓကာ၊ ယော၊ ပင်ပန်း
သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဥပဂဆ်ိ၊ ရောက်၏။ သဏ္ဌ
ကာ၊ လှည့်ကုန်သည်တို့သည်။ ဝိဃာဝိတ္တာ၊ အပင်အပန်းဖြေပြီး၍၊ အည
တရံ၊ တပါးသော၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ သု၊ သွားကုန်၏။ သောတိဏ္ဏ၊ ထို
ရဟန်းသည်။ နပဋိဗုဒ္ဓါ၊ မနိ၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ သာယန္ဟေ၊ ညချမ်း အခါ

ခ်ဉ်ဥမ္ဗဟိတ္ထာ၊ထ၍၊ တေ၊ထိုလူသည်းကုန်သည်တို့ကို။ အပသဿန္တော၊မမြင်သာသည်ဖြစ်၍၊ အညတရံ၊တရုသော၊ ဥမ္မဂ္ဂံ၊မှားသောခရီးကို။ ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍၊ဂန္ဓန္တော၊သွားသည်ရှိသော်၊ အနုဂ္ဂေ၊မေနာ၊အစဉ်အား၊ဖြင့်၊တာသာ ဒေဝတာယ၊ ထိုဘုဓမ္ဓိုးနတ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ သမ္ပာပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့ရောက်သောအခါ၌။ နံ၊ထိုရဟန်းကို။ သော ဒေဝ ဗုဒ္ဓော၊ထိုနတ်သား၊သည်၊ ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၊ မနုဿရူပေန၊လူ၏အသွင်ဖြင့်၊ ဥပဂတော ကာဝ်၍၊ အဋ္ဌာနော၊ဖိဖိ၏၊ဝိမာနံ။ဖိမာန်သို့၊ ပဝေသေတ္မာ၊သွင်း၍၊ ပါဒဿ ဥဒ္ဓနာဒိ၊ ခြေနယ်ဆီ အစရှိသည်ကို၊ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ပယိရူပါသန္တော၊ ဆီးကပ်လျက်၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏။ တတ္ထ ဌိတော ထိုအခါ၌၊ သာပေတိ ထိုပြိုင်ဘက်မသည်၊ အာဂတိုဟ၊လာ၍၊ သာမိ၊အရှင်၊ မေ၊ကျွန်တော်မ၏။ အနုပါနဋ္ဌ၊ထမင်း အဖျော်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ သာဓုကာဋ္ဌ၊ အဝတ် ထမီကိုလည်း၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ သော၊ထိုဘုရားမ၏။ နတ်သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုပြိုင်ဘက်မအား။ တာနိ၊ ထိုထမင်းအဖျော်အဝတ်ဟူသောတို့ကို၊ အဒါသိ၊ပေး၏။ တာယ၊ထိုပြိုင်ဘက်မသည်၊ဂဟိတမတ္တာနိ၊ယူကာမျှသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊တာနိ၊ထိုထမင်း အား၊ဖျော်အဝတ်တင်တို့သည်လည်း။ ဂူထရုတ္တုပဒ္ဒလောဟိတာ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ပြည်ချွေးတို့သည်၊ဓလိတာ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်သော။ အယောပဋ္ဌာယေ၊သံပြားတို့သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သော ဟိကျေ၊ ထိုရဟန်းသည်း တံ၊ ထိုပြိုင်ဘက်မကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင့်၊ သဗ္ဗာတသံ ဝေ ဝေါ၊ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်း၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊တံ၊ဒေဝဗုဒ္ဓံ၊ထိုနတ်သားကို၊ ။

ဒေဝဗုဒ္ဓေ၊နတ်သား၊ အယံ၊နာရီ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ဂူထရုတ္တ၊ကျင်ကြီးကို လည်း၊ကောင်း၊ မုတ္တ၊ ကျင်ငယ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ ရုဟိရ၊ ချေးကို လည်း၊ကောင်း၊ ပုဒ္ဓ၊ပြည်ကို လည်း၊ကောင်း၊ ပရိဘုဥ္ဇတိ။ စားသောက်ရ၏၊အယံ၊ဝါ၊ကော၊ဤအကျိုးသည်၊ကိသကမ္မဿ၊အာယတ်သို့သတော ရှိသောကံ၏၊ဝိပါကော၊အကျိုးနည်း။ ဒေဝဗုဒ္ဓ၊နတ်သား၊ယာနေ၊ရှိ၊အကြင် မိန်းမသည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ လောဟိတ၊ဝုဒ္ဓတက္ခာ၊ သွေးပြည် သာလျှင်အစာရှိ၏၊ အယံ၊နာရီ၊ဤမိန်းမသည်၊ ဝုဒ္ဓေ၊ရှေးဘဝ၌၊ ကိံ ကမ္မံ၊ အာယတ်သို့သတောရှိသောအကုသိုလ်ကံကို၊အကာသိ၊ပြုခဲ့သနည်း။ ။

ဒေဝဗုဒ္ဓ၊နတ်သား၊ နဝါနိ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်ထသော၊ သုဘာနိ၊စေ၊တင့်လယ် ရှုတ္ထစ်သော အဆင်းလည်း ရှိကုန်ထ၏သော၊ ရတနာ၊ နွားညှိုးသော

အားတွေ့လည်း ရှိကုန်တယောဟု သုဒ္ဓါနိစ၊ စင်ကြယ်သော အဆင်းလည်း ရှိကုန်သယောဟု လောမသာနိစ။အမွေးလည်းရှိကုန်တယောဟု ဟာနိဝဏ္ဏာ နိ။အကြင်အဝတ်တို့ကို၊အသားထိုမိန်းမအား။ တဟာ။သင့်တည်း ဒိန္နာ နိ၊ပေးအပ်ကုန်၏။ တာနိ၊ထိုအဝတ်တို့သည်။ တသသ၊ ထိုမိန်းမအား။ ကိဠကာ၊ သံပြားတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝပုတ္တ။ နတ်သား။ အသံနာရီ၊ဤမိန်းမသည်။ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌။ ကိံ ကမ္မံ၊အဘယ်သို့သောကံကို။ အကာသိနု၊ပြုပါသနည်း။ ။ရှုတိ၊ဤသို့ နွံပါ၊ထားပါ၊နှစ်ပါ၊ထားတို့ဖြင့်၊ပုန်းမိ၏။ ။

တဏ္ဍုလိုပါ၊ထားတို့ဖြင့်၊ကိသသအယံဝိပါကောတိ၊ကိသသနယံဝိပါကော ဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ သော၊ဤပြိုတ္တာမသည်း ယံ၊အကြင် အကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘဝတိ၊ခံစားရ၏။ အယံဝိပါကော၊ဤကံ၏အကျိုးသည်း ကိဒိသသ၊အဘယ်သို့သောကမ္မသာကံ၏ဝိပါကော၊အကျိုး နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ အယံနု ကိံ ကမ္မမကာသိနာရိတိ၊ အယံနု ကိံ ကမ္မမကာသိနာရိဟူသည်ကား။ အယံဣတ္ထိ၊ဤဝိန်းမသည်း ကိံ နု ခေါ ကမ္မံ၊အဘယ်သို့သောကံကို။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးကာလ၌၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့သနည်း၊ ယာသဇ္ဇဒါ၊လောဟိတပုဗ္ဗဘဏ္ဍာတိ၊ ယာသဇ္ဇဒါ၊လောဟိတပုဗ္ဗဘဏ္ဍာဟု သည်ကား။ယာ။အကြင်မိန်းမသည်။သဇ္ဇကာလံ၊အခါခင်သိမ်း၊ရှေးဦးရုပ္ပ မေဝ။သွေးပြည်ကဲ့သို့သာလျှင်၊ဘဏ္ဍတိပရိဘုဥ္ဇတိ၊စားရ၏။နဝါနိ တိ၊နဝါနိဟူ သည်ကား၊ပစ္ဆိမဘဝ၌၊အသစ်စက်စက်ကုန်သော၊ဘဝဒေဝယ်ခဏ၌ဝင် လျှင်၊ပါတုဘူတာနိ၊ထင်ရှား၊ဖြစ်ကုန်သော၊ သုတာနိတိ။ သုဘာနိပဒေ သည် ကား၊သုန္ဒရာနိ၊ကောင်းကုန်သော၊ ဒဿနိယာနိ၊ ရှုရှုခင်တွယ်ဖွယ်ရှိကုန်သော၊ ဗဟုနိတိ၊ဗဟုနိဟူသည်ကား။ သုခသမ္ဘဝါနိ၊ ကောင်းသောဇာတ်တို့ရှိကုန် သော။ သုဒ္ဓါနိတိ၊သုဒ္ဓါနိဟူသည်ကား။ ပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏာနိ၊ထက်ဝန်းကျင်ဌ စင်ကြယ်သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ လောမသာနိတိ၊ လောမသာနိဟူ ။ သည်ကား၊သားလောမကာနိ၊အမွေးနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သုခသမ္ဘဝါ နိ၊ကောင်းသောဇာတ်တို့ရှိကုန်သော၊ သုဇာတာနိ၊ဖြူကုန်သော၊ ဣတိ၊ဤအယံ၊ ဣတိ၊သည်ကား။ အဇ္ဇေ၊ဒေခုနက်တည်း။ ဒိန္နာနိ ပိ၊သေတိ ဒုကဘဝန္တိ။ ဒိန္နာနိ ခိ၊သောကိ ဒုကဘဝန္တိ ဟူသည်ကား။ ကိ ဒုကဘ ဒိသာနိ၊သောဘ ပဒ္ဒ၊ဘဒိသာနိ၊သံပြား၊နှင့်တူကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ကိ ဒုပါ၊ဘဝန္တိ ဘိဝါ၊ ကိ ဒုပါ၊ဘဝန္တိ ဟူ၍လည်း။ ပါ၊ဌ၊ပါ၊ဌိ၊အနုဋ္ဌိ၊ရှိ၏။ ခါ၊ဒုပါ၊ဘ၊ဘ

ဝတ္ထုဟာနိ။ ခဲတတ်သောဝိုးအာဆင်းရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဖုတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊အားဟူ။အနုက်တည်း၊ ။

ဝေါ၊ဤသို့၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ထိုနတ်သားသည်၊ တေနဘိက္ခုနာ၊ထို ရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗောမေးအပ်သည်ရှိသော၊ တာယ၊ထိုမိန်းမသည်၊ ပုရိမ ဇာတိယ။။ရှေးဘဝ၌၊ကတကမ္မံ ပြုအပ်သောကံကို၊ပကာသေန္တော၊ပြလို သည်ဖြစ်၍၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ သောနာရိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ပုဗ္ဗေ ရှေးဘဝ၌။မမ။ဘုရားတို့တော်၏၊ဘရိယာ၊မယား၊သည်၊အဟုဖြစ်၏၊သော နာရိ၊ဤမိန်းမသည်။အဒါယိကာ၊တရုံတယောက်သောသူအား၊တရုံတခု သောဝတ္ထုကိုမျှပေး၊ကပ်လှူခါနီးလေ၊ရှိသည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊ မဏ္ဍ ရိနိစ၊ ဒိဋ္ဌိဝိဇ္ဇာကိုမပေးလှူလျှိုဝှက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောသံသောမဏ္ဍ ရှိ သည်လည်း။အဟု၊ဖြစ်၏၊ ကဒရိယာစ၊သူဘယပါ်းပေးလှူသည်ကိုဖြစ်တား သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်ဖြစ်သောကြမ်းသောမဏ္ဍ ရှိသည်လည်း။ဟု၊ ဖြစ်၏၊ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊သာနာရိ၊ထိုမိန်းမသည်၊သမဏာ ပြောဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား၊ဒဒန္တော။ပေးလှူသော၊မံ၊တပည့်တော်ကို၊တွံ၊သင် သည်၊ ဂုဏမ္ပု၊ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ မုတ္တမ္ပု၊ ကုင်ယော်ကိုလည်း ကောင်း၊ ရတနမ္ပု၊ သွေးကိုလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗမ္ပု၊ပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ်။ စားသောက်ရသည်ဖြစ်စေသတည်း။ တယာ၊သင်သည်၊သမ ဏာ၊ ရှေးဟန်းတို့အား။ ယံဒါနံ၊ အကြောင်းထမင်းအဖျော် အဝတ်သက်နှံ ကားတို့ဟူသောသူတို့ယင်ဝတ္ထုကို၊ ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်၏၊ ဧတံ၊ထိုသင်ပေးလှူ အပ်သောထမင်းအဖျော်သည်၊ ပရလောကတွင်၊ တာမလွန်ဘဝ၌၊ တော၊ သင်အား၊သဗ္ဗကာလံ။အခါခပ်သိမ်း၊အသုဘ။မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုသည်၊ ဟောဘု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝတ္ထုဒေ၊ အဝတ်ကိုသည်လည်း။ တော၊သင် အား။ ကိဉ္စကာသမာ၊ သံပြားနှင့်တူကုန်သည်၊ ဘဝန္တု၊ဖြစ်စေကုန်သ တည်း၊ဖုတိ။ဤသို့၊ အကျောသကိစ၊ဆဲသည်းဆဲရေး၏၊ ပရိဘာသကိစ၊ အား ကိုပြု၍လည်း၊ပြိမ်းခြောက်၏၊ တောဒိသံ။ဤသို့ထိုထိုပြုဆိုခဲ့ပြီးသော ဒုဿရိဘံ၊ ဝစီဒုစရိုက်အစရှိသောအကုသိုလ်ကံကို၊ စရိတ္ဝာ၊ ကျင့်သော ကြောင့်၊ သာနာရိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဖုမံပေတာ လောကံ။ ဤပြိတ္တာဘုံ၌၊ အာဂတာ၊ လာရောက် သည်ဖြစ်၍၊ စိရရတ္တာယ၊စိရံကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာ သောကာသပတ်သုံး၊ ဂုဏာဒိမဝ၊ကျင်ကြီး အစရှိသည်ကိုသာသျှင်၊ခါ ဒတိ၊စား၊သောက်ရ၏၊ဖုတိ၊ဤသို့၊ ဒွေဂါထာ၊နှစ်ဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ။ ဆိုတော်။ ।

တတ္တ။ ထိုဂါထာတို့၌။ အဒါယိကာတိ၊ အဒါယိကာ ဟူသည်ကား။ ကသိစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသောဝတ္ထုကို လည်း။နုအဒါသိ။မပေးလျှ၊အဒါနုသိလား။ပေးလျှလေ့မရှိ၊မနှစ်ရိုကဒရိယာ တိ။မနှစ်ရိုကဒရိယာဟူသည်ကား။ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ မနှစ်ရမတ္တသား၊ဝန် တို့ကာမျှ၏။သဒ္ဓါဝေန။သဒ္ဓါတော်အားဖြင့်၊မနှစ်ရ၊ဝန်တို့ခြင်းရှိ၏။တံ၊ယင်း။ ထိုဝန်တို့ခြင်းကိုသာလျှင်၊ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်တလဲလဲ၊အာသေဝနာယ၊မြဲခဲ့ခြင်း ဖြင့်။ထန္ဓမနှစ်ရိတာယ။ကြမ်းသောဝန်တို့ခြင်းဖြင့်၊ကဒရိယာ၊ဝန်တို့သည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ တ သဿ၊ထိုမိန်းမအား။ တ၊မဝကဒရိယတံ၊ထိုကြမ်း သောဝန်တို့ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒသေ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊သာမံ ဒဒန္တန္တိ အာဒိ၊ သာမံဒဒန္တံ အစရှိသောစကားကို။အာဟ၊ဆိုပြီ။ တတ္တ၊ ထိုစကားရပ်၌။ တောဒိသန္တိ၊တောဒိသံ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပါနိ၊ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ယထာဝုတ္တဝစီဒုစ္စရိတာနိ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ် ကုန်ပြီးသောဝစီဒုစရိုက်တို့ကို၊စရိတ္ထာ။ကျင့်၍။ဣဒါနိ၊ယခုတာတိ။ဣဒါနိတာ ဟူသည်ကား။ ဣမံပေတတ္တတာဝံ။ဤပြိတ္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတာ၊ကပ် ရောက်ရ၏။ စိရရတ္တာယ၊ခါဒတိ၊ဘိ။စိရရတ္တာယ၊ခါဒတိဟူသည်ကား။ စိရ ကာလေ၊ ကြာမြင့်သောအခါ၌၊ ဂုဏာဒီမေဝ၊ ကျင်ကြီး အစရှိသည်ကို သာလျှင်။ခါဒတိ၊စားရ၏။ဟိသစ္ဆံ၊မှန်၏။တ သဿ။ထိုပြိတ္တာမအား။ ယေနဿ ကာရေန၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊အက္ကုန္ဒံ၊ဆဲရေး၏။ တေနေဝါကာရေန။ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ပါပတရံ၊အလွန် သဖြင့်ယုတ်မာ၏။ ဟိ၊အကြင်သူကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍။ အက္ကုန္ဒံ၊ဆဲရေး၏။ တ၊တော၊ထိုကြောင့်၊အညတ္ထ။ဘပါ၊သောဘဝ၌၊ပထဝိယံ၊မြေ၌၊ကမ္ဘုက သဒိ၊တော၊ ကမ္ဘုကဟုဆိုအပ်သော။ မတ္ထကေ၊ထိပ်ထက်၌၊အသနိပါ တောဝိယ၊ရိုးကြိုးစက်ကျတိသကဲ့သို့၊အတ္ထနော။မိမိ၏။ ဥပရိ၊အထက်၌၊ ပတတိ၊ကျ၏။ ။

ဝေါ၊ဤသို့။သောဒေဝပုတ္တော။ထိုနတ်သား၊သည်၊တာယ၊ထိုမိန်းမသည်၊ ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးခဏ၊ကတကမ္မံ၊ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကို၊ကထေတွာ၊လျှောက် ကြား၍။ ဝုန၊တဘာန်၊ တံ ဘိက္ခုံ။ထိုရဟန်းကို။ ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား။ ဣမံပေ ။ တံ၊ဤပြိတ္တာမကို၊ ပေတလောကတော၊ ပြိတ္တာဘုံမှ၊ မောစေဝုံ၊ လွှတ် ခြင်းငှါ၊ ကောစိ၊ တစုံတခုသော၊ ဥပါယော၊အကြောင်းသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါ၏လော။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊လျှောက်၏။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့

လည်း၊ ဝေဿာ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဏ္ဍာ၊အာရုဏ်ဘုရား၊ ကထေထ၊ဆို တော်မူပါလေသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်၏။ ဘဂဝတောစ၊မြတ် စွာဘုရား၊အား လည်း၊ကောင်း၊ အရိယသံဃသဒ္ဒ၊ အရိယာသံဃာ၊အား လည်း၊ကောင်း၊ ကေသေ၊ တပါး၊သာလျှင် မြစ်သော၊ ဘိက္ခုနောဝါ၊ ရဟန်း၊အား လည်း၊ကောင်း၊ ဒါနံ၊အလျှက်၊ ဒတ္တာ၊ပေး၍၊ ဗုဒ္ဓသား၏ ပြုတ္တာမ၊အား၊ ယဒိဥဿိသတိ၊အကယ်၍ ရည်ညွှန်းသည်ဖြစ်ခဲ့၊ အယဉ္စ၊၏ ပြုတ္တာမသည်သည်း။ တံ၊ ထိုအလျှက်၊ အနုမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်အံ့၊ဟု၊၏သို့ပြုသည်ရှိသော်၊ ဧတိသာ၊ထိုပြုတ္တာမ၊အား၊ဗုဒ္ဓတောဒုက္ခ တောဒေ၊ဤ၏ဘင်းရဲမှ၊ မုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဗုဒ္ဓ၊ ဤသို့၊အာဟ ဆိုအံ့။ တံ၊ထိုစကား၊ကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဒေဝပုတ္တော၊နတ် သား၊သည်၊ ဟာ သတိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၊အား။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ အန္နပါန၊ ဆွမ်း၊အေးဖျော်၊တို့၊ ဒတ္တာ၊ ပေး၍၊ တံဒက္ခိဏံ၊ ထိုအလျှက်၊ တသာ၊ပေတိယာ၊ဆုတ်ပြုတ္တာမ၊အား၊ အာဒိသိ၊ညွှန်း၏။ တာဝဒေဝ၊ထို ဆောနေ့ပင်လျှင်၊ သာပေတိ၊ဆိုပြုတ္တာမသည်၊ သုတိတိကာ၊ဝတ္ထုသည်၊ ဝိဟာရိဒ္ဓိ၊သာ၊ပြည့်ဖြိုးသော ဗုဒ္ဓေ့ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗာဟာရသား နတ်ဘုန်းမြတ်သော အာဟာ၊ဖြင့်၊ တိတ္တာ၊ရောင့်ရဲသည်၊အပေါသိ၊ဖြစ်၏။ ဝုန် ဟဟန်၊ ဘဝေ့ဝတိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏သာလျှင်၊ဟာ ဟေ့၊ လက်ခွ၊ ဒဗ္ဗ်သာ ခူ ဟယုဂ် နတ်ပုဆိုး၊တစုံကို။ ဘဝဝ ကို ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ဥဒ္ဒိသ၊ ရည်ညွှန်း၊ ဒတ္တာ၊ပေး၍၊ တဋ္ဌဒက္ခိဏံ၊ ထိုအလျှက်လည်း၊ ပေတိယာ၊ပြုတ္တာ ခ၊အား၊ အာဒိသိ၊ရည်ညွှန်း၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏခွဲလည်း၊ သာ၊ ထိုပြုတ္တာ ခ၊ သာ ဒိဗ္ဗ ဗ ဗ

သမ္ဘဝ ပရိသာယ၊ ရောက်ရာသော ပရိသတ်အား၊ ရဲ့ဲတရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနာ၊တရား၊ဒေသနာ.သည်၊ မဟာဇနသား၊ လူများ၊အပေါင်းအား၊ သာဓုကား၊အားကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အုတ်ဤသည်ကား အပြီးတည်း။ ၊မဟာပေသကာရေတော်ဝတ္ထု ဝတ္ထုနှာ၊မဟာပေသကာရ ပေတိဝတ္ထု၊အာဘွေ့သည်၊ နိဒ္ဒီတာ၊ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဥရုဂဝဂ်-၁၀-ခလ္လာတိယပေတဝတ္ထု။

ကာနုအာန္တော ဝိမာနသ္မိန္တိ ဆုံး၊ ကာနုအာန္တော ဝိမာနသ္မိ အစရှိ၊သော ဤဝတ္ထုကို၊ သင်္ဂဟရှိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟာရဇေတဝန်၊နေတော်မူသည်ရှိ၊သော်၊ အညတရံ၊တယောက်သော ။ ခလ္လာတိယ၊ပတ်၊ခလ္လာတိယပြိုင်ဘုရားမက်၊အာရုံ့ဟု၊အကြောင်းပြု၍။ ဝတ္ထုံ ပေါ်တော်မူအပ်၏။ ကိုရဲ့ခွ၍ပြဦး၊ဆုံ၊အတိုတေ၊လွန်လေပြီ၊သောအခါ၌၊ ဗာဒုဏသိယံ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ အညတရား၊တယောက်သော၊ ရွှမ္ဘူ၊ဇိုင်ခိုး၊ အဆင်း၊ကဲ့မှိ၍အသက်၊မွေးသော၊ ဆွေ့ထို၊မိန်းမသည်။ အတိရူပါ။ ။ လွန်အဆင်းလှသည်၊ဒဿနီယာ။ ရှုချင်ဖွယ်ရှိသည်၊ ပါသာဒိကာ၊ကြည်ညှိဖွယ်ရှိသည်၊ပရမာယ လွန်ဖြတ်သော၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်း၌။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ အတ်မနောဟာရုဂေ သတ လေပါ၊အလွန်နှလုံး၊ကိုဆောင်တတ်သော၊ဆံထုံ၊ရှိသည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်၏ ဟိသစ္ဆံ၊မှခဲ့ရ၊တ သော။ ထိုမိန်းမ၏၊ ကေသာ၊ဆံတို့သည်၊ နီလာ၊ညိုကုန်၏၊ ဒိဃသာ၊ရှည်ကုန်၏၊တန်ခူ၊သေ၊သွယ်ကုန်၏၊ မုဒု။နူး၊ညံ့ကုန်၏၊ သိနိဒ္ဓ။ ပြေပြင်ကုန်၏၊ဝေလ္လိတဂ္ဂ။ အကြား၊ကေ၊ခုကုန်၏၊ ဒ္ဒိဟာဇ္ဇဂယ္ဟာ။ နှစ်တောင်ရှိကုန်၏ ဝိဿဋ္ဌာ၊ ဖြန့်၍ ချအပ်သည်ရှိ၊သော်၊ ယာဝမေ၊လေ၊ ခါ၊တိုင်အောင်၊ ကလာပါ။ ဆံအုပေါင်း၌ရှိသည်၊ ဩဠမ္ဗန်း၊တွဲ၊ရှဲ့ဆွဲကုန်၏။ တ သော၊ ထိုမိန်းမ၏၊ တံ၊ကသ၊သောဘံ၊ထိုဆံ၏တင့်တယ်ခြင်း၌၊ ဒိသ္ဝာ ခြင်ခ၊ တရုဏဇနော။ ပျိုသောလူသည်၊ယောဗုယျနု။များ၊သောအာ ခြင့်၊ တဏ္ဍ၊ ထိုမိန်းမ၌၊ ပဒုဗန္ဓိ၊ဏ္ဍာ၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏၊အာထ၊ သုအခါ၌။ အသ၊ထိုမိန်းမ၏၊ တံ၊ကသ၊သောဘံ၊ထိုဆံ၏ တင့်တယ်ခြင်း၌၊ အသ၊ဟမာနနာ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓ၊ဟာ၊ ဟား၊ ပြုစုခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ကတ်ပေ၊ဟား၊နှစ်ယောက်သုံ

ယောက်ကုန်သော၊ ဈာတိယော၊ ဓိနိုးမတို့သည်။ မနောတွေ၊ တိုင်ပင်၍၊ တ သားသော၊ ထိုဆံပင်ကောင်းသောဓိနိုးမ၏သားလျှင်။ ပရိစာရိကဒါသီ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ကျွန်မကို။ အာဓိသေနာ၊ အာဓိသဗ္ဗဒ္ဓ၊ ဥပလာ ဟူတို့။ ဖြားယောင်း၍။ တာယ။ ထိုပြုစုသောဓိနိုးမသည်း တ သားထို ကျွန်မအား၊ ကောသဗာဇနဘောသင့်ဆံ ဆံပင်ကျွတ်သောဆေ ကို ဒေါပေသုံ၊ ပေးခဲ့ကုန် ၏။ ကိုရေ၊ကြားကူးသည်ကား၊ သားဒါသီ၊ထုကျွန်မသည်း တံ ဘောသင့်ဆံ၊ထုဆံပင်ကျွတ်ခေါ်ကို၊ နှာခေါ်ဦးစုဏ္ဏော။ ရေချိုးကသယ်မှုန့်နှင့်၊ သန့်စင်ဟူ၍ပယောဇဝေတွေ ယှဉ်၍။ ဂင်္ဂါယ။ ဂင်္ဂါ ဒေဝီ ရှိသော၊ နဒီယား၊ ဖြစ်ခဲ့ နှ နှကား၊ လ။ မေချို သောအခါ၌။ တ သား၊ ထိုဆံပင်ကောင်းသော ဓိနိ မ အား၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သား၊ ထိုဆံပင်ကောင်းသော ဓိနိ၊ မသည်း၊ တော နှ ထိုရေချိုးကသယ်မှုန့်ဖြင့်၊ ကေသမှုလေသုး ဆံရင်းတို့ဖွဲ့၊ တောမတွေ ဆွတ်၍၊ ဥဒကောဇဉ်နှင့်မရှင်ဖြင့်၊ ဝတ်ခါမျှဖွဲ့သာ လျှင်၊ ကေသာ၊ ဆံပင်ဟူ၏သည်။ သမ္ဘလာ၊ အမြှင်နှင့်တကွ၊ ပရိပတိ သုး ကျွတ်ကျကုန် ၏။ အသား၊ ထုဆံပင်ကောင်းသောပြည့်တန်ဆာမ၏၊ သိ သန္ဓားဦးခေါင်းသည်လည်း။ တိတ္ထကလာဗုသဒိသံ၊ ဗူးခါးသီးနှင့်တူသည်၊ အားဟာ၊ သို၊ ဖြစ်၏။ အထ ထို အခါ၌၊ အသား၊ ထုပြည့်တန်ဆာမအား၊ သဗ္ဗ သော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိရူဟနကေသား၊ ပေါက်သောဆံတို့သည်၊ လုံ့ဖြတ် မတ္တာကပေါ်တိ ဝိယ။ အမွေးနှုတ်အယ်ခါမျှသောခိုမကဲ့သို့ ဝိရူပ ၊ ဒုဿ ဝ်း မလှသည်ဟုတ်သား၊ ဖြစ်၍၊ လဇ္ဇာယ။ ဓုက်သဖြင့်၊ အနော်ဒုဏ ရုံ ဖြို့ဝင်းသို့၊ ပရိ ဃဝုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ။ အသကြောင့်။ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဏ္ဏေန၊ အဝတ်ဖြင့်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဝေဌေတွား၊ ရစ်ပတ်၍၊ ဗဟိနဂရေ ဖြို့ပတ်၍။ အည ဟ ၊ တို့' ၊ အမှတ်မရှိ တရုတ်သော၊ ပဒေသေ၊ အရပ်၌၊ ဝါသင်။ နေ ခြင်းကို၊ ကားပွန်း ပြုသည်ရှိသော်၊ ကတိပါ ဟစ္စယေန။ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန် သဖြင့်။ အပဂတသဗ္ဗ၊ ကင်းသောအရှက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တ ၊ တာ၊ ထိုအ ရပ်မှ၊ နံဝဏ္ဏတွား ပြန်လာခဲ့၍၊ တိလာနှ ၊ နှမ်းတို့ကဲ့၊ ဝိဇ္ဇေတွား ကြဲတ်၍၊ တေ လ ပါ ကိဗ္ဗ ၊ ဆီကုန်သွယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သုရာ ဝ ၊ ကိဗ္ဗ ၊ သော အ ရက်ကုန်သွယ်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ ကရောန် ပြုလျက်၊ ဇီဝိတံ အသက် ဝမ် ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ ပြု၏။ သား၊ ထိုဓိနိ၊ မသည်။ ကေဒိ ၊ သံ ၊ တနေ့သ၌ ဒ္ဒိသုတိသု၊ နှစ်ယောက်သုံးယောက်ကုန်သော။ သုရာမဇ္ဇေသု၊ သေရေ်ယစ် ကုန်သော၊ မခုသေသသူ၊ လူတို့သည် မဟာနိန္ဒ၊ ပြင်းစွာသောအိပ်ပျော်ခြင်း သို့၊ ညြောက်ကွမ်ကန်ကဲ့သု သက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သိထိလတူတာနိ၊ လျှောသည်

ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုးသသောကိလေသာတို့၏။ ဒီဝတ္ထုဝတ္ထုဝန်း ဝတ်ရှိထား၊သောအ ,တိတ္ထိကိုးဆာဟာရ်ခိုးယူ၏၊ အဂ ,ထိုးနှင်မှ ကော ဒီဝသံ၊ တနေ့သဒ္ဒ၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုဌ၊ စရဏ်လှည့်လည်ကောင်မှ သောကြောင့်။ ဘဆုသော။ဒီဏာသဝဏ္ဏရုံ ရေပန်ကမဏ်ရက်ကို ဒီသွေ ဖြင့် ၍ပသန္နစိတ်ဖြာ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထနော ပိပိ၊ ယာ၊ ဆိပ်ယို၊ နေတွေ ပင့်ဆောင်၍၊ ပညာ ကို ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ။ နေရာ၌။ ဒုသိဒါ ,ပတ္ထား,ထိုင်နေကော်မူစေ၍။ တေလသံသဒ္ဒံ ဆီ၌ခြင်ရော သော,ဒေါ,ကဲ့ဒုမ္ဘဒုနိ ယိုစီးသောဆီ ရှိသော,ပဲညှာကံ ,ခွမ်,ပြစ်မှုံ,ကဲ့ ဒေ,ဒါ သိ,ပေးလျှက်၊ သော,ထိုရေပန်ကမဏ် ရှိသည်၊ တာဃာ၊ ထိုမိန်းမသော၊ အခုဂမ္ဘ ,ယ။ သနားသ,ဖြင့်,တံ,ထိုခွမ်,ခုနှင်,ကြက်,ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေ,တွေ,အလှ ခံ,တော်မူ၍၊ ပရိဘုဥ္ဇိ ဘုဉ်းပေ,တော်မူ၏။သော,ထိုမိန်းမသည်၊ ဝေသန္ဓရာန သ ။ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပရိ,အထက်၌။ ဆင်ခြေ,ထိ,ကို၊ ပေရုယမာနာ၊ ဆောင်,မိ,လျှက်၊ အဋ္ဌာသိ။ တည်၏၊ သောစ ,သေ,ရော၊ ထိုရေပန်ကမ ,ရှိသည်လည်း။ဘသော,ထိုမိန်းမ၏။ စိတ်ကို၊ ပဋိ သေ,ဆ,ရှင်စေလျှက်၊ အခုမောဒနုံ။ အခုမောဒနာကို၊ ဂ တွေ,ပြုတော်မူ၍ ပဏ္ဏမိ,ဖဲကြွတော်မူ ၏၊ သာစဏ္ဍာ ထိုမိန်း,သည်လည်း။ အ ခုမော ဒနကာလေ,ယော။ အခု ,မောဒနာ ပြုသော အခါ၌သ,လျှင်။ ,ယော်,ဝ,ရှည် တော်မ,၏။ ကောသာ၊ ဆံပင် တို့သည် ဒီဃာစ၊ ရှည်ကုန်သည် ,ဝ,ခ်း ကောင်း။ တနူစ,သေ,သွယ်ကုန်သည် လည်း ကောင်း။ သိနိဒ္ဓါစ ,ပြေ,ကုန်သည် လည်း,ကောင်း။ မုဒုစ၊ နူးညံ့ကုန်သည် လည်း,ကောင်း။ ,ဝ ,ရှည် တဂ္ဂါစ၊ အဖျား ကော့ကုန်သည် လည်း,ကောင်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါ,စေ ကုန်သတည်း။ ဣတိ။ဤသို့။ ပဏ္ဍိတ,ဆုတောင်း,ခြင်းကို၊ အ,ကာသိ,ပြီ။ သား ထိုမိန်း,သည်၊ အာ,ရေ,။ တပါ,သော၊ သမာ,ယ,။ အခါ၌ ,ဝ ,ခ်ိ,ဝ ။ သေခြင်းကိုပြု၍။ မိသကဂ,ဗ,သ။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်,ရော သောကံ၏၊ ,ဝ,လ,။အာကျိုးကြောင့်၊ သမုဒ္ဒမ,ရှောနေ,သမုဒ္ဒ,။ အာ,လ,ပ် အခ,ပ်ဌ,ကနကဝိမာန,ရှေ,ဗိမာန်ဌ,ကော်ကား။တာ,ယောက်အ,တည်,ထည့်, ဟုတ္ကာ,ပြု၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ,ပြစ်၏။ တာသာ,ထိုမိန်,မ၏၊ ကော,။ဆံ ,ရှည်, ပဏ္ဍိတာ,ကာရာ,ယော,။ ဆု,တောင်,အပ်သော အခြင်,အရာ အာ,ခြင့်,သော ,ရှည်, သမ,ဒ္ဓိ,သုပြည့်,ရုံ,ကုန် ,ရှိ,မနုဿာန်,လုတို့၏၊သာ,ဒုကာ ,ဟ,မ ,ဟ,ခု ,ပ,ဆိုး,ဘိုးပယ်ခြင်း,ကြောင့်၊ နဂ္ဂါ,အာ,ဝတ် ,ရှိသည်,အာ,ဟာသိ,ပြစ်၏ သား ထိုပြိတ္တာ,မသည်,တည်ပြီ,ကနကဝိမာန,။ထိုရှေ,ဗိမာန်ဌ, ဝုနပုဗ္ဗံ၊ အာ,ဘုံ,ဘုံ

အထက်ထပ်၊ ဥပဇ္ဈာယ်တည်း ဖြစ်၍။ ကော်ဗုဒ္ဓနန္ဒရုံ၊ နှစ်ဆူ သာကုရာ ရှင်တို့၏ တရားသာ အကြားပတ်လုံး၊ နဂ္ဂါဝ၊ အဝတ်မရှိသည်သာ လျှင်၊ ဟုတ်ကား ဖြစ်၏ ဝိ ဟိနာ ပေကိ၊ လွန်စ၏။ အထူးထိုအခါ၌၊ အမှ ကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဝဝတ်၊ မြင်ကစ်ကုန်ကုန်သည်။ ထိုသောကေ၊ ထိုသောကဉ်၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကား ပွင့်တော်မူ၏၊ ပဝတ္တိ တာဝေ ဖြစ်ရကျေးလတ်ကုန်ရာ ဟု ဆိုအပ်သော ဖြတ်ကျော်ရာ ဟု ဆိုအပ်သော ဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ ပြည်ကို ကျော်ဖြတ်ကုန်ကုန်ကုန

သည်ကား၊ ဘဒ္ဒေ နှစ်မ၊ ယေသံ၊ ငါတို့သည်၊ ဗဟိ၊ အပင်။ ဝိုတ်၊ တည်သော၊ တံ၊ သင်ကို၊ ပဿသာမ၊ မြင်လိုကုန်၏၊ ဒဠ္ဌကာမ၊ မြင်လိုကုန်သည်၊ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမာနေ တာ၊ ဗိမာန်မှ၊ နိက္ခမသေ၊ ထွက်ပါ လော၊ ဥပနိက္ခမသော ဘဒ္ဒေ ကိုယ်၊ ဥပနိက္ခမသော ဘဒ္ဒေ ဟူ၍လည်း၊ ပါ၏။ ပါ၌ ပါ၍ရှိ၏။ တော၊ သင်အား၊ ဘဒ္ဒံ ကောင်းခြင်းသည်၊ အံ့။ ဤ၌ ဗုဒ္ဓစေ လော၊ ဗုဒ္ဓတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊ အနက်တည်း။ ။

အသ၊ ထိုအခါ၌၊ သာ၊ ထိုပြိုင်ဘာမသည်၊ အတ္တနော ငါ၏၊ ဗဟိ၊ အပ ဟိ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်ခြင်ငှါ၊ အသက္ခု၊ ကောယုတ်၊ စွမ်းနိုင်သည်၏ အ ဖြစ်ကို၊ ပကာသေ နှိ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ။ဝါရိသ။ အာ ချင်ကုန်သည်၊ အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိမာနေ တာ၊ ဗိမာန်မှ၊ ဗဟိ၊ အပ ဟိ၊ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်ခြင်ငှါ၊ အဠ၊ ကုသလတံ၊ ဈာန်နိုင်သည်၏ အ ဖြစ်ကို၊ ပကာသေ နှိ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ။ဝါရိသ။ အာ ချင်ကုန်သည်၊ အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိမာနေ တာ၊ ဗိမာန်မှ၊ ဗဟိ၊ အပ ဟိ၊ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်ခြင်ငှါ၊ အဠ၊ ကုသလတံ ကုသိုလ်တံခွန်၊ ကပ်ပါ၏။ ဟ ရာ ပ ဘ ဝ ဝ ဒ ဂ ကပ်ပါ ၏။ အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ ကေသေ ဟိ၊ ဆံတို့ဖြင့်၊ ပဋိ ဆ္ဆ ဒေ ဘာ၊ ဖုံ လွှမ်းအင်သော ကိုယ်ရှိသည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မာ ရိသ၊ အာ ချင်းကုန်သည်၊ မေ ယာ၊ ကျွန်မ သည်၊ အပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဝုညံ၊ ကောင် မှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြု အင်၏။ ဣ ဟ ကိ၊ ဤ၌ သို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။ဝ ဣ ဣ ထိ ဂါ ထ ဒ္ဒ၊ ဒ ဒ္ဒ ယာ ဒိ ကိ၊ အဋ္ဌယာ ဒိ ဟု သည်ကား၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ် မရှိသည်၊ ဟု တ္ထ ၊ ဖြစ်၏ ဗဟိ၊ အပ ဟိ။ နိက္ခမိတုံ ထွက်ခြင်ငှါ၊ ဒ ဒ္ဒ ဝ ဒ ဘာ ဆင်းရဲသည်၊ အမှိ ဖြစ်၏။ ဘ ရာ ယ ဒ ဒ ဒိ ကိ၊ ဟ ရာ ယ ဒ ဒ ဒ ဟု သည်ကား၊ လ ဒ ဒ ဝ ဒ ဂ ကပ်ပါ ၏၊ ကေ သေ ဟ ဒ ဒ ဒ ကိ၊ ကေ သေ ဟ ဒ ဒ ဒ ဒ ဒ ဟု သည်ကား၊ အ ဟ ကျွန်မသည်၊ ကေ သေ ဟ ကိ၊ ဆံတို့ဖြင့်၊ ပ ဒ ဒ ဒ ဒ ဒ ဘာ ဖုံ လွှမ်းအင်သော ပါ ရ ဘ ဘ ရ ရ ရ ရ ၊ ခြုံ အပ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ အမှိ ဖြစ်၏။ ဝုညံ မ အပ္ပကံ ကတ ဒ ဒ ဒ ကိ ဝုညံ မ အပ္ပကံ ကတံ ဟု သည်ကား ။ မ ယ ။ ကျွန်မသည်၊ အ ဝ ကပ်ပါ ရ ကို ကျွန်ုပ်ကို ရ ည်းသော ကုသလ ကမ္မံ ကုသိုလ်တံခွန်၊ ကပ်ပါ အင်၏ ဝ ဝ ည ဂ ဒ ဒ ရ ဒ ကျွန်ုပ်ကို ရ ပ်မ ရ ရ ရ ရ

ရုံဂုဆိုးကို၊ နိဝါသေတွေ့။ ဝတ်၍၊ ဝိမာနတော၊ ဖိမာန်မှ၊ နိက္ခမ္မ ထွက်၍ တွံ့၊ သင်သည်၊ အမှာကံ ငါတို့၏၊ သန့်ကံ၊ အထံသို့။ ဟေ၊ လာလော၊ သော ဘဏ္ဍာ၊ တင့်တယ်ခြင်း ရှိသော။ ဘဏ္ဍာ၊ နှစ်မ၊ ဝိမာနတော၊ ဖိမာန်မှ၊ တွံ့၊ သင်သည်၊ ဥပနိက္ခမသဲ့ ထွက်လော။ ဗဟိဒ္ဓတံ၊ အပဒ္ဓတည်သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မယ်။ ငါတို့သည်၊ ပဿာမ၊ ရှုလို၊ ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ။ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဟန္ဒာတိ၊ ဟန္ဒဟူသည်ကား၊ ဂဏ္ဍာ၊ ယူလော၊ ဥဇုဂ္ဂ ရိ ယ နှိ၊ ဥဇုဂ္ဂရိ၊ သံ ဟူသည်ကား။ ဥပသဗ္ဗာ သနံ သရိရံ။ ဗုဒ္ဓ ၏ အထက် ပိုင်း ၌ ဝတ်သော အဝတ်ကို၊ ဥဇုဂ္ဂရိ သာဓုကံ။ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဂ္ဂေ။ အနုက်တည်း၊ ဣဒံ ဒုဿံ နိဝါသယာတိ၊ ဣဒံ ဒုဿံ နိဝါသယဟူသည်ကား၊ မမ။ ငါ၏၊ ဣဒံ ဥဇုဂ္ဂရိ သာဓုကံ၊ ဤ အပေါ်ရုံပုဆိုး ကို တွံ့၊ သင်သည်၊ နိဝါသေဟိ။ ဝတ်လော၊ သောဘဏေ ဟိ၊ သော ဘဏေ ဟူသည်ကား။ သုန္ဒရ ဗုဒ္ဓပေ ကောင်းမြတ်သော အဆင်းရှိသော၊ ဇေ ဗ္ဗေ ၊ ဤ သို့လည်း။ ဝတ္ထာ ဆို၍ အတ္ထနော၊ မိမိ၏ ဥဇုဂ္ဂရိ သာဓုကံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုး ကို၊ ဘ သော။ ထိုပြုတ္တာ မအား။ ဥပနေသိ၊ ဆောင်၏၊ သော၊ ထိုပြုတ္တ မသည်၊ ဒိဋ္ဌမာနသော၊ ပေ သော၊ တ သော၊ ထိုကုန်သည်၏၊ အတ္ထနော၊ မိမိ အား၊ အနု ကမ္ပံ၊ သနားသည်ကို၊ ဥတ္တာ၊ သိ၍၊ ယထာ စ။ အကြင်သို့သော အခြင်း အရာ အား ဖြင့်သည်း။ ဒိဋ္ဌမာနံ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥပဂ ပ္ပတိ၊ ရောက်၏။ တံ၊ ထို အခြင်း အရောကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

မာရိသ။ အချင်းကုန်သည်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဟတ္ထေ နေ။ လက်ဖြင့်၊ မယံ၊ ကျွန်မ အား၊ တေ တယာ၊ သင်သည်၊ ဒိန္နံ၊ ပေ သော အဝတ်သည်၊ မမ၊ ကျွန်မ၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ နဥပဂ ပ္ပတိ၊ မရောက်၊ မာရိသ အချင်းကုန်သော၊ ဇေ ဗ္ဗေ။ ဤ လူ၏ ဘာဝင်၌၊ သင်္ခေါ၊ ကံကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း နှင့်ပြည့်စုံ သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော၊ ဇေ သော ဥပါသကော၊ ဤဥပါသကာ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေ ဥပါသကံ၊ ဤ ဥပါသကာ ကို၊ မမ၊ ကျွန်မ အား၊ ဒိယျမာနံ၊ ပေးအပ်သော၊ သာဓုကံ ပုဆိုးကို၊ အ ဟ ဿ ဒယိတ္တာန၊ ဝတ်စေ၍၊ ဒက္ခိဏံ တံ ဒက္ခိဏံ၊ ထိုအလှူကို၊ မမ၊ ကျွန်မ အား၊ အာဒိသ၊ အမျှပေးဝေပါ၊ လော၊ တ သော၊ ထိုအခြင်းအရာ အား ဖြင့်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကတော။ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အပဋိ၊ ကျွန်မ သည်၊ သမ္ဘာ ဝမ သမ္ဘဝ ဒ္ဒါ ခေါ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ နှင့်ပြည့်စုံ ရုံ သည်ဖြစ်၍၊ သုခိ တာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟောသည်၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာ ဗန္ဓံ၊

ဂါထာနှင့်ရှင်းပြ။အာဟာရဆိုတဲ့၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဟာဠိနဟာဠိတေ ဒိန္နံနမယ္ပံဥာ ကပ္ပတိတိ။ ဟာဠိနဟာဠိတေ ဒိန္နံနမယ္ပံဥာ ကပ္ပတိဟူသည်ကား။ မာရိသ။အချင်းကုန်သည်။ တဝ၊သင်၏၊ဟာဠိန၊လက်ဖြင့်၊ မမ၊ကျွန်မ၏၊ ဟာဠိ၊လက်၌၊တယာ၊သင်ကုန်သည်သည်၊ဒန္နံ၊ပေးအပ်သော အဝတ်သည်။ မယ္ပံ၊ငါအား။ နဥပကပ္ပတိ။ဧရေက၊နဝိနဲ့ယူခွင့်၊မယ့ဉ်၊ ဥပဟာဂယောဂ်ုံ၊သုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ခံ့သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ် ဣတိ အယံ ဣတိသည်ကား။ အာဠိယာ၊ အနုက်တည်း၊ ဧသေ ဣပါသကောသဒ္ဓေါ တိ၊ ဧသေ ဣပါသကောသဒ္ဓါဟူသည်ကား။ ဧသေ၊ ဣဉပါ၊ကသည်။ ရတနတ္တယံ၊ ရတနာသုံးပါး၊အပေါင်းကို၊ဥဒ္ဒိသိ၊ရည်၍၊ သရဏဂတ၊နေ၊ သရဏဂုံ ယူ၊ပါ၊ဖြင့်၊ ဥပါသ၊ကာ၊ ကပ်တတ်သော၊ ကမ္မပလ သဒ္ဓါ၊ယ၊ ကံကံ၏ အကျိုး၊ကိုယုံကြည်သော သဒ္ဓါနှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတ၊ဟု၊ပြည့်စုံ သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရား၊ရှိ၊သောသူသည်၊ ဣဒေ၊ဤတွင် ဇနသမူဟ၊ဟု၊လူအပေါင်းခဲ့၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဇေတံ၊အနှောင့်ယှက်တွေ့၊နမ၊ဒဏ္ဍိ ကပေါဒိသာတိ၊ ဇေတံ၊အနှောင့်ယှက်တွေ့နမ၊ဒဏ္ဍိကာ၊ပေါဒိသ ဟူသည်ကား။ ဇေတံ၊ဥပါသကံ၊ ဣဉပါသကာ၊ကို၊မမ၊ကျွန်မ၊အာ...။ဖိယ္ယမာနံ၊ပေးအပ်သော၊ သာဠုကံ၊ပုဆိုး ကို၊ ပရိဒဟာ၊ပေတွေ့၊ဝတ်စေ၍၊ တံဒဏ္ဍိကံ၊ထိုအလျှောင်း၊ မဟု၊ကျွန်မ၊အား၊ အာဒိသ၊အမျှ၊ပေး၊ဝေ၊လော၊ ပတ္တဒါနံ၊အလှူ၏အကျိုး၊ ဒေဟိ၊ ပေး၊လော၊ ကယဟိ သုခိတာ ဟောသိ။ တယာဟိ သုခိတာ ပေါသိ ဟူသည်ကား။တယာ၊ထိုသို့သော အခြင်းအရာ၊ အား၊ဖြင့်၊ကာ ဝ ပြု၊အပ်သည်ရှိ၊သော်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဘဝိသာမိ၊ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဣတိသည်ကား။ အာဠိယာ၊အနုက်တည်း၊ ။

တံ၊ထိုစကား၊ကို။သုတ္တာ။ကြား၍၊ဂါဝီ၊အာ၊ကုန်သည်တို့သည်၊တံဥပါ သကံ။ထိုဥပါသက၊ကို၊နှာ၊ပေတွေ့၊ရှေ့ကြီး၊စေ၍၊ ဝိလိဂ္ဂေ၊ဝ၊နှင့်သာ၊လမ်း စေ၍၊ ဝဏ္ဏယူ၊ဂေန၊ အဝတ်တရုဖြင့်၊ အနှောင်ဒေသို့ ဖိုးသွဲ့ဝ၊ဧကုဒ်ကို၊ တမတ္တဲ ထို အခြင်းကို၊ ပကာ၊သ၊ကြော်ငြာ၊ပြုတော်မူလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဂီ၊ဘကာရာ၊သင်္ဂ ၊ယနာတင်သ၊ရာတို့သည်၊ ။

တေ၊ဂါဝီ၊အား၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တဉ္စ၊ဥပါသကံ။ ထုတ်တနာသုံး ပါး၊အား ဆည်းကပ်တတ်သော သူ၊ကို၊ နှာ-ယ်တွေ့၊နှ၊ ရှေ့ကြီး၊စေကုန်၍၊ ဝိလိ-ဖွတွေ့၊နှ၊ ကောင်းမြတ်သောနှုတ်သာ၊ဖြင့်လိမ်း၊စေ၊ကုန်၍၊ ဝဏ္ဏ၊ဂန္ဓ၊ရသ

သမ္ဗန္ဓံ၊အာဆင်းအနုံ့အရှေသာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗဇွန်း၊ဗာင်းလျှာနှင့်တကွ သော။ ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ ဘောဇနပေတွာ၊စားစေကုန်၍၊ ဝဏ္ဏဟာ၊ ခါးအဝတ် အပေါ်ရုံဟုဆိုအပ်သောပုဆိုးနှစ်ထည်တို့ဖြင့်၊အဋ္ဌာဒသယိတ္ထာနု ဗုံးလွှမ်းကုန်၍ ဘာဃး။သိုဝိမာနုပြုတ္တာမအာ။ ဒက္ခိဏံတံဒက္ခိဏံ၊ထိုအ လှူကို၊အာဒိသုံ၊အမျှပေးဝေကုန်၏။ တ သဿာဒက္ခိဏာယ၊ထိုအလှူကို၊သမ နုဇာတိရာအနုဇ္ဇိုးဌ၊အမျှပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊အကျိုးသည်၊ ဥဒပဒ္ဓထ။ဖြစ်၏၊ဘောဇနံ၊အဝူးအထူးအပြားပြားမျိုးသောနတ်၏ဘော ဇဉ်နှင့်တူသော၊ဘာဇဉ်သည်လည်း၊ကောင်း။အဋ္ဌာဒနံ၊အဝတ်ထူ.သော အဆင်းဖြင့် ထွန်းပသောအလျှံအရောင်ရှိသောနတ်၏အဝတ်နှင့်တူသော အဝတ်သည် လည်း၊ကောင်း၊ ပါနီယံ၊ မျိုးသောအပြားရှိသော အဖျော်သည်လည်း၊ကောင်း၊ဣဒံ ဤဒါနဒိသံ၊ဤသို့သောဘောရှိ၊သော၊ဒက္ခိဏာယ၊ဒကလှူ၏၊ဖလံ၊အကျိုးသည်၊ ဥဒပဒ္ဓထ၊ဖြစ်၏။ တတော၊ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ဘောဇဉ်အစရှိသည်ကုန်ပြီးသောနောက်မှ၊ သုဒ္ဓါ။ ရှေးသ ဖြင့်စင်ကြယ်သောကိုယ်ရှိ၊သော၊ သုစိဝသနာ၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ် ကိုဝတ်ပြီ သော၊ကာသိကုတ္တရမခါရိနီ၊ကာသိကတိုင်းဌပြစ်သောအဝတ် တို့ဆက်မြောက်သောအဝတ်ကိုဆောင်ရွင်းရှိ၊သော၊ သာပေတိ၊ထိုပြုတ္တာမ သည်၊ ဣဒဖလံ ဤအကျိုးကား၊ တုမှာကံ၊သင်တို့၏၊ ဒက္ခိဏာယ၊ ဒကလှူ ၏၊ ဖလံ၊အကျိုးတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပကာသနဝသေန၊ပြုသည်၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ ဟာသန္တိ၊ ရယ်ရွှင်လျက်၊ ဝိမာနာ၊ဗိမာန်မှ၊ နက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တိ၊သောဂါထာယော၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဝေါဓုံ၊ဆိုတော် မူကုန်၏။ ၊

တဏ္ဍု၊ထိုဂါထာတို့၌၊ တဏ္ဍိ၊တံဟူသည်ကား၊ တဏ္ဍပါသကံ၊ထိုဥပါ သကာကို။ စသဒ္ဒေ ။စသဒ္ဒါသည်၊ နိပ'တမတ္တံ။နံပါတ်မျှတည်း၊ တေဝါ ဏိစာ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ ဝိလိမ္ပေတွာနာတာ၊ ဝိလိမ္ပေတွာနဟူသည် ကား၊ ဥဏ္ဏာမေန၊ မြှုတ်သော၊ ဂန္ဓေန၊နံ့သာဖြင့်၊ ဝိလိမ္ပေတွာ၊လိမ်.စေ၍ ဝဏ္ဏေ၊ဟ ဆွတ်ဒယိတ္ထာနာတိ၊ဝဏ္ဏေ၊ဟ ဆွတ်ဒယိတ္ထာန ဟူသည်ကား၊ဝဏ္ဏ ဂန္ဓရုသသမ္ပန္နံ၊အာဆင်းအနုံ့အရှေသာနှင့် ပြည့်စုံသော၊သဗ္ဗဇွန်း၊ဗာင်းလျှာ နှင့်တကွ၊သော၊ဘောဇနံ။ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘောဇေတွာ၊ကျွေးမွေး၍၊နဝါသ နံ၊ကိုယ်ဝတ်ကိုရင်း၊ ဥဏ္ဏာဝိယံ၊အပေါ်ရုံ ပုဆိုးကိုရင်း၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ ဒ္ဒိဟိ ဝဏ္ဏေဟိ၊နှစ်ထည်သော အဝတ်တို့ဖြင့်၊အဆွာဒေသုံ၊ဝတ်စေကုန်၏၊ ဒ္ဒေ ဝဏ္ဏာနိ ၊နှစ်သည်၊သောအဝတ်တို့ကို၊ အဝ်သု၊ပေးလှူကုန်၏၊ဒုတိအယံ၊ဤ

သည်ကား၊ အားထွေးအနက်တည်း၊ တသားဒဂ္ဂိဏာမာဒိသည်နည်း၊ တသား ဒဂ္ဂိဏာမာဒိသုံဟူသည်ကား၊ တသားပေတိယာ၊ထိုဒိမ. နပြိဿာမဒေး၊ တံဒဂ္ဂိဏာ. ထိုအလျှောက်၊အာဒိသိ သု၊အမှုပေးခေါ်ရန်၊ သမနုဿရာအနုဒ္ဒေ ဒ္ဒေတိဟော၊သမနုဿရေအနုဒ္ဒေ ဟူသော၊ ဤပါဠိ၌၊အ၊တိ၊အနုဟူသောပုဒ် သည်၊နုပါ၊ဘာဝတ္ထဲ၊နိပါတ်မျှတည်း၊တသားဒဂ္ဂိဏာသ၊ထိုအသွဲ့ကဲ့၊ဥဒ္ဒိဿ သမနုဿရေမော၊အမှုပေးသည်၏အ ခြားမဲ့ဖြစ်သော်လည်း၊ဒိပါ၊ကာဠဒေ့ဇ ထေ တိ၊ဒိပါ၊ကာဠဒေ့ဇသဟူသည်ကား၊ တသားပေတိယာ၊ထုံ၊ဒိမာနုဒ္ဒိဿာ

(၁) မအား၊ဒိပါ၊ကား၊အကျိုးသည်၊ ဒဂ္ဂိဏာယ၊အလျှော်၏ ပလံ၊အကျိုးသည်း ဥပဓိ။ဖြစ်၏၊ ကိဒေသော၊ အာဟယ်သို့သဘောရှိသော၊ ဒိပါ၊ကား၊အကျိုး သည် ဥ. ဓိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဆုတ်ခေ၊ဤသို့ဆင်ခြား၏။ အ၊ထ၊ထုံ၊အ၊ပါ၌၊ဘော ဇနဿ ၊ဒနုပါနိုယ်နှင့်၊ ဘောဇနဿ ၊ဒနုပါနိုယံ ဟူသည်ကား၊နာနုပ္ပကာ၊ ဒုံ၊ အ၊ထူ၊ထူ၊ အ၊ပြာ.ပြ ၊မျှားသော၊ ဒိဋ္ဌဘောဇနသဒိသံ. နတ်ဘောဇဉ်နှင့် တူ၊သော၊ ဘောဇနဿ၊ဘောဇဉ်သည် လည် ကောင်း။ နာနာဒိ၊ ဝ ဝ ဏ္ဏ သမ္ပဒ္ဓလံ၊ အ၊ထူ၊ထူ၊သော အ၊ခင်း၊ဖြင့် ထွန်း၊တောက်ပ၊သော၊ ဒိဋ္ဌ . ဒ္ဌ သဒိသံ၊နတ်၏အ၊ဝတ်နှင့်ဘူ၊သော။ ဝ ဏ္ဏ ၊အ၊ဝတ်သည် လည်း၊ကောင်း၊ အ၊နေ၊ကဲ့ဝ၊ပါ၊နုကဋ္ဌ မျှား၊သော၊အ၊ပြား၊ရှိ၊သော၊အ၊ဖျော်သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဒဂ္ဂိဏာယ၊အလျှော်၏၊ဆုံ၊ဤ၊ဒိသံ၊ဤ၊သို့သဘော၊ရှိ၊သော၊ဟလ်၊အ၊ကျိုး၊သည် ဥ၊ဒ၊ဓ္ဌ၊သ၊ဖြစ်၏၊ ဆုတ်အ၊ယံ၊ ဤ၊သည်ကား၊ ယော၊ဇနာ၊ ယော၊ဇနာ၊ဒ၊ တည်း၊ တ၊တော၊တိ၊တ၊တော၊ဟု၊သည်ကား။ ယ၊ထာ၊ရ၊ဗ္ဗ၊ သ၊ ၊ ၊

အထေးထိုအခါ၌။ တေဝါဏိဝေ၊ ထိုကုန်သည် တို့သည်၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ၁ရ ဗ္ဗ ၊ ၊ ၊ ၊ ကောင်အားဖြင့်၊ ဝုညဟလ်၊ ကောင် မှ၏အကျိုးကို၊ ဒိသွာ မြင်ကုန်၍၊ အနှစ်ရိယဗ္ဗ,ုတ စိတ္တဝေတာ၊ မဖြစ်ဘူ,မြဲ အံ့ဘွယ်သဲ့ဖြစ် သောစိ ်ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ တဘို့ဥပါသကေ၊ ထိုဥပါသကာ၌၊ သမ္ဘာ တ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ကောင် စွာဖြစ်သော ရိုသေခြင်း မြတ်နိုးခြင်းရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ကတညူလိ၊ ရှိသော လက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုဥပါသ ကာသို့ ပယိရုပါသိ သု၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ သောစ ထိုဥပါသကာသည် လည်း၊ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့အား။ ဓမ္မကထာယ၊ တရားဟောသဖြင့်။ ဘိ ယျောသောမဇ္ဇာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ပသာ ,ဒတ္တာ ကြည်ညိုစေ၍၊ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌ လည်းကောင်း၊ သိ ,လသု၊ သီလတို့၌ လည်း,ကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာ ,ပယိ တည်စေ၏၊ ။ ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တာယ ဝိ ,ာနုပေတိယာ၊ ထိုဝိမာန်ပြိုတ္တာမ၏၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ကံကို၊ ။

ဒေ ,တေ၊ နတ်ဘီး၊ သုဝိတ္တ ,ရုပ်၊ ဆင်ရုပ် မြင်းရုပ် မိန်းမရုပ်ယောဂျား ရုပ်အစရှိသော အရုပ်ရူးပန်းချီ,နွယ် အစရှိသောပန် တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ စီ,ုင်အပ်သော ဆန်းကြယ်သော အ,ရုပ်ရှိထသော၊ ရုစိရ၊ နှလုံး,ဖွေ,လျော် ,ဘွယ်ရှုချင်ဘွယ်သော အ,ောင်လည်း,ရှိထသော၊ တေ ,သင်၏၊ ဝိမာန်၊ ဝိ ,ာန်သည်၊ ပဘာသတိ၊ အပြုံ,အား,ဖြင့် ထွန်းပ၏၊ ။ ဒေ ,တေ ,နတ်ဘီး၊ အ ,မှတို့ ငါ့ကို သည်၊ ပုဏ္ဏိတာ၊ မေ ,အပ်သော၊ တံ၊ သင်သည်။ အာစိက္ခ၊ ကြား,လော ,ဒုဒ်ဖလ်၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိ ,သ ,ကမ္မ ,သ ,အာ ,ယ်သို့သ ,ော ရှိသော ,ကုသိုလ်ကံ ,၏၊ ဖလ်၊ အကျိုးနည်း။ ဒုတိ၊ ဤသို့ ဒုမာ ,ယ ,ဂါထာ ,ဖြင့်၊ ပုဏ္ဏိ ,သု၊ မေ ,ကုန်၏၊ ။

တဘ္ဘ၊ ထိုဂါထာ ,ကို ,၌ သုဝိတ္တ ,ရုပ ,နှင့်၊ သုဝိတ္တ ,ရုပ် ,ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိ အ ,သ ,ဒုတ္ထိ ,ပုရိ ,သ ,ဒိ ,ဝ ,သေ ,နော ,ဝ ,ေ ,ဆ ,င်ရုပ် မြင်းရုပ်မိန်းမရုပ်ယောဂျား ရုပ်အစရှိသည်ကို ,ရှေ,၏ အစွမ်း,အား,ဖြင့် လည်း,ကောင်း၊ မာလာ ,ကမ္ဘ ,လတာ ,ကမ္ဘ ,ဒိ ,ဝ ,သ ,နစ ,ချူ ,ပန်း ,ချူ ,နွယ်အစရှိသည်တို့,ရှေ,ဒ, စွမ်း,အား,ဖြင့်လည်း ,ကောင်း,သုဒ္ဓ ,ကောင်းစွာ၊ ဝိ ,ဘ ,တစိတ္တ ,ရုပ်၊ စိ ,ရ ,ုင်အပ်သော ဆန်းကြယ် သော ,ရုပ်ရှိသော၊ ရုစိ ,ရှေ,နှင့်၊ ,ရုစိ ,ရ ,ုံ ,ဟူသည်ကား။ ,ရ ,ုမ ,ကီ ,ယ ,ံ၊ နှလုံး,ဖွေ, ,လျော် ,ဘွယ် ,ရှိ ,သော ,ဒ ,သ ,နီ ,ယ ,ံ ,ရှုချင် ,ဘွယ် ,သော ,ကိ ,သ ,ကမ္ဘ ,သ ,ဒိ ,ဝ ,ဖလ ,နှင့် ,ကိ ,သ ,ကမ္ဘ ,သ ,ဒိ ,ဝ ,ဖလ် ,ဟူ ,သည် ,ကား။ ,ကိ ,ဒိ ,သ ,သ ,အာ ,ယ် ,သို့ ,သ ,ော ,ရှိ ,သော ,ကမ္ဘ ,သ ,ကံ ,၏ ,ဒုဒ်ဖလ် ,ဤ ,အ ,ကျိုး ,သည် ,ဒါ ,နု ,မ ,ယ ,သ ,ခါ ,နု ,ဖြင့် ,ပြီး

သော၊ကမ္မသ၊ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလ်။ အကျိုးလေး။ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊ သိသမယသ၊ သိသဖြင့်ပြီးသော။ ကမ္မသ။ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလ် အကျိုး လော၊ဟုကိုအယ်၊ဤသည်ကား၊ အသော၊အနက်တည်း၊ ၊

သာ၊ထိုပါမာနုပြုထွာမသည်၊တေဟိ၊ထိုကုန်သည်ဘို့သည်၊ဝေ ဤသို့ ပုဏ္ဏား၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တာဝ၊ရေးဦး၊စွာ။ ဣဒံဖလံ ဤအကျိုးသည်၊ မယာ၊ ကျွန်မသည်၊ ကတသ။ပြုအပ် သာ၊ ပရိဟကသ၊အနည်း၊ငယ် သော၊ကုသလကမ္မသ၊ကုသိုလ်ကံ၏ ဖလံ၊အကျိုးတည်း၊ပေ၊ထိမ့်တပါ၊ အကုသ သကမ္မသ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သောကံ၏၊ အာယတိ၊နောင်အခါ၌၊ နိရယေ၊ငရဲ၌၊ ဇေဒိသံ၊ ဤသို့သော်ကိုရှိသော အကျိုးသည်၊ ဘဝိ ... တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊တဒုဘယံ၊ထိုနှစ်ပါး၌ကို၊အာဝိကွန်း၊ကြားလိုသည် ဖြစ်၏၊ ။

မာရိသာ။ အချင်းကုန်သည်ဘို့၊ အဟံ၊ကျွန်မသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ဤ ဘဝ၌၊ စမ္ပေမာနဿ။ ဆွမ်းခံခြင်း၌သွားသော၊ ဥဒ္ဒဘူတသ၊စိတ်၏ ကောက် ကျစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောကိုးလသာတို့၏ရှေ့ခြင်း၊ကြောင့်ဖြောင့်သည်၏ အဖြစ် သို့ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ဗျက်ဆီးအပ်ပြီ သော ကိုလေသာ ရှိ သော၊ရဟန်း၊အား၊ဝိပဿနာ၊အဆူးသဖြင့်ကြည်သိစွာ၊သော စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒေါကိ ... မ္ဘနိ၊ ယိုစီ သော ဆီရှိ၊သောနှမ် ပြာမုံ့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူဘူး၏၊ကုသလသ။ ကောင် သောအကျိုး၌ ပေ ခြင်း၊ ကဿ. ရှိ သော၊တသကမ္မသ၊ထိုကံ၏၊ ဝိပါက်၊အကျိုးကို၊ဒိဋ္ဌမ ရှိ ရိုဒ်ကား၊ ကြာမြင့်စွာ၊သော ကာလပတ်လုံး ဝိ ... နဿတိ ဒိမ နှ၌၊အဟံ၊ကျွန်မသည်၊အ နုဘောဝိ။ခံစား၏ပြီ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊တဒ္ဓိ ဝိပါကံ ထိုအကျိုးသာလည်း

ပရိ ဣကား၊ အနည်း ငယ်မျှ ကြွင်းဏ်။မာရိသာ။ အချင် ကုန်သည်တို့ ... ...

အယောယော၊ သံဖြင့်ပြီးသော။ ဘုမိ၊ဖြေသည်၊ ဧလိဟာ၊အလျှံပြာင်
ပြောင်တောက်၏၊ တေဇသောယုဟာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထွက်သောအလျှံ၏
သောမျှ.သော ဖိုးနှင့်-ပြတ်ယှဉ်၏၊ တ သ၊ ထိုအဝိစိငရဲ၏၊ သမန္တာ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဗဟိ၊အပသို့သမုद्दတာ၊တက်သော၊ဓာလာ၊ခိုးအလျှံ
သည်၊ သဗ္ဗဒိသာသု။ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ယောဇနေ သတံ၊
ယူဇနာ တရာတိုင်တိုင်၊ဖရိတ္တွာ၊နှံ့၍၊ သဗ္ဗဒိသာ၊အာခါခပ်သိမ်း၊ တိဋ္ဌတိ၊
တည်၏။ မာရိသာ၊အချင်းကုန်သည်ကို၊ မယာ၊ကျွန်မသည်၊ကတ္တသ
ပြု-အပ်သော၊ ပါပကမ္မသ၊အကုသိုလ်ကံ၏။ ဗလ၊အာကို ဖြစ်သော၊ဒုက္ခ၊
ဆင်ရဲခွဲသော။ ဝေဒနဋ္ဌ၊ ဝေဒနာကိုလည်း။ တတ္ထ၊ထိုအဝီစိ ငရဲကုန်၌၊
အဟံ၊ကျွန်မသည်၊ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ယဿ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဒိသံ၊ ခံစားရလတံ့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘုသံ၊
ပြင်းစွာ၊ သောစာဒိ၊ ဖိ.ရိခ်၏၊ ဒုက္ခိ၊ဤသို့၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊
အဘာသိ၊ဆို၏၊ ၊

တဿ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဘိက္ခုနောစရေမာနသာတိ။ ဘိက္ခုနောစရမာ
နသာ၊ဟူသည်ကား။အသ္သတရသ၊တာပါးသော။ဘိန္နကိလေသသ၊ခွဲဖျက်
အပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိ၊တာ်မူသော၊ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်း အလှူ၌၊
ဝေ၊ဆာ၊ လှည့်လည်-တော်မူသော၊ ဘိက္ခုနော ရဟန်း အား၊ ဒေါကို
ခိမ္ဘနဒိန္ဒ၊ ဒေါကိုခံမ္ဘနဒိ ဟူသည်ကား။ဝိ- နှမ်း-တေလပိညာကံ၊ယိုစီး
သောဆီ၏ ယာနမ် ပြုစ်ခန့်ကို၊ ဥဒကဘူတသ၊တိ၊ဥဒကဘူတသ၊ဟူသည်
ကား။ဝိဠုဇဋိမဝတ်ကုဋိ လဘာ၊ဝကရာနံ။ စိတ်၏ကောက်ကျစ်သည်၏အ
ဖြစ် ကဲ့ကြီ၊ဘတ် ကုန်သော၊ကိ-လေသာတို့၏၊အာဘာဝေန၊မရှိ
ခြင်း ကြောင့်၊ဥဒကာ၊ပဋ္ဌာသ၊ဖြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော
ဝိ၊ဒ သ-ဋ္ဌာန ဧစတ သာတိ၊ ဝိပ္ပသဋ္ဌာန၊ဧစတ သာ ဟူသည်ကား။ ကမ္မဗလ
သဋ္ဌါယ၊ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့်၊ သဒ္ဓေ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋသန္ဓေ၊
ကြည်လင်သော၊စိတ်ရှိန စိတ်ဖြင့်၊ဒိဋ္ဌမ-ဓမ္မ-ရှိ-၊ဒိဋ္ဌမ-ဓမ္မ-ရှိ-ဟူသည်ကား။
မကာ-ရော-မအကျွေ-ရာသည်၊ ပဒသဋ္ဌိကရော၊ ဝုဒ်စပ်ခြင်း-ကို-ပြုခြင်း-တည်း။
ဒိဋ္ဌဓ-ဓမ္ဓ-ရှိ-ဒိဋ္ဌကာလ်၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဒုက္ခိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အဇ္ဇော၊ အနုက်တည်း။ ကမ္မ သ၊ကုသိုလ်ကံ၏၊တဋ္ဌဒါနိုပ
ရိ-ဟ-ကနှိ-၊တဋ္ဌဒါ-ပရိ-ဟ-ကံဟူသည်ကား။ တဋ္ဌဝုညဟလ်၊ ထိုကုသိုလ်၏
အကျိုးသည်သည်း။ ကမ္မ သ၊ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပက္ကဝိပါကတ္တာ-ကြောင့်သော
အကျိ ဂ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဒုဒါနိ။ ယသုအခါ၌၊ ပရိတ္တ-ကံ၊ နည်း-ရ-၊

အပ္ပါဝသော်၊အနည်းငယ်သောကြောင့်၊နစိရေနေဝ၊မကြာမြင့်ဒီသောလျှင် ဣတောဝ၊ဤပိမာနုဗြတ္တာဘဝမှ၊ စပိသောပါ၊ရှေ့ကျော်ကောင်းတော့အုံ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အကျွှော၊ အနုက်ဘသ်,ကတမ,ထိုကြောင့်ဥဒ္ဓံစတူဟိ မာသေဟိကာလံ ကိရိယာဘဝိဿတိတိ၊ ဥဒ္ဓံစတူဟိမာသေဟိ ကာလံ ကိရိယာဘဝိဿတိဟူ၍၊အဘာ၊ဆုံပြီ၊ စတူဟိမာသေဟိ၊လေးလတို့၏ ဥဒ္ဓံ။အထက်၌၊ စတုန်းမာသာနုံ၊လေးလတို့၏၊ ဥပရိ၊အထက်၌ပဋ္ဌမေမာ သေ၊ ငါးလမြောက်၌၊ မမ၊ ကျွန်မ၏၊ ကာလံ ကိရိယာ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣဟ၊ဤသို့၊ဒေသေတိ၊ပြု၏၊ ကေန္ဒကမုဂ္ဂကဿ၊ ကေန္ဒကဒုဂ္ဂကံဟူသည်ကား၊ ကေန္ဒနေ၊ စင်စစ်အားဖြင့် သာလျှင်၊ အနိဋ္ဌဆဝ၊သော ယတနက ဘာဝတော၊ အလိုမရှိအပ်သောခြောက်ပါး သော ဝ၊သောယတန ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေန္ဒဒုဂ္ဂံ၊စင်စစ်ဆင်းရဲ သော၊ ဣဟိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အကျွှော၊ အနုက်တည်း၊ ဃောဇ္ဇော၊ ဃောရံဟူသည်ကား၊ ဒါရုဏံ၊ကြမ်းသော၊ နိဂုယ္ဟော၊ နိဂုယ်ဟူသည် ကား။ဤသို့ဤကဲ့၌၊ အယောသုခံ၊ချမ်းသာသည်၊ နတ္ထိ မရှိ။ဣတိ၄ တွေ့ ဤသို့ပြု၍၊ နိဂုယ္ဟော၊နိဂုယ်ဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမ်၊ ခေါ်အပ်သော အမည်ရှိသော၊ နရကံ၊ ငရဲသို့၊ ပပတိဿာဟော၊ ပပတိသာဟံ ဟူသည်ကား အကျင်း ကျွန်မသည်၊ ပပတိဿာမိ၊ကျရလတ္တံ့၊ ၊

စ၊အသူ၊ကိုဆိုပြီ အုံ့ နိဂုယ္ဟော၊ ခရယ်ဟူသောဤပါဠိ၌ အဝိစိမဟာ နိဂုယသ။ အဝိစိငရဲကြီးကို။ အဓိပ္ပတ္ထော။ အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ တံ.ထိုအဝိစိငရဲကို။ သရီ၊တော၊ သရဲအားဖြင့်၊ ဒဿေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ စတုက္ကဏ္ဏော၊ အာဒိ။ စတုက္ကဏ္ဏံ ဤသို့အစရှိ၍သော ဂါထာကုံ၊ အာဟ၊ဆိုအပ်၏ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊စတုက္ကဏ္ဏော၊ စတုက္ကဏ္ဏံ ဟူသည်ကား၊ စတုဇ္ဇောဏံ၊လေးထောင့်ရှိ၏၊ စတုဒ္ဒါရံ၊ စတုဒ္ဒါရံဟူသည်ကား၊ စတု သု၊လေးပါးကုန်သော၊ ဒိသာသု၊အရပ်တို့၌၊ စတူဟိ ဒ္ဒါ၊ပေါက်။ လေးခုကုန် သောတံခါးတို့နှင့်၊ ယုတ္တံ၊ယှဉ်၏၊ ဝိဘတ္တော၊ ဝိဘတ္တံဟူသည်ကား၊သင့်၊ ကောင်းစွာ။ ဝိဘတ္တံ၊ဝေဘာန်အပ်၏၊ ဘာဂ၊သော၊တဲ့၊ဘာဂ၊သောဟူသည် ကား၊ ဘာဂ၊တော၊အဂ္ဂိအာ ဖြင့်၊ပိတန်း၊ပိတ်ဟူသည်ကား၊ တုလိတံ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ အယောပါကာ၊ပရိယန္တော၊ အယောပါကာ၊ပရိယန္တံ ဟူသည်ကား၊ အယော၊မ၊ယနေ၊သံဖြင့်ပြီး၊သော၊ ပါကာ၊နေ၊ဝန်ကိုင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တော်၊ထက်ဝန်းကျင်မှဝန်းရံအပ်၏။ အယသာ၊ပဒုကုဒ္ဓိတော၊ အယသာ ပဒုကုဒ္ဓိတံ ဟူသည်ကား။ အယော၊ပတာ၊လနေ၊ သံပြားဖြင့်သောသျှင်၊

ဥပရိ၊အာထက်၌၊ ဒိဟိတံ၊ပိတိအပ်၏၊ တေဇောယုတာတိ၊ တေဇသာ ယုတာဟူသည်ကား။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကုင်မှ၊ သမုဒ္ဒါတ္ထရာလေ နှ၊ကောင်းစွာတက်သော ဓိုးအလျှံဖြင့်၊ မဟာတာ၊ကြီးစွာသော၊ ဒ ဋ္ဌိနှာ၊ ဓိုးနှင့်၊နိုရ်ကြွေ့ရီ၊မပြတ်၊သမာယုတာဇာလာ၊ယှဉ်သောဓိုးအလျှံ၏၊သမန္တာ ယောဇနသတ ဋ္ဌိ၊ သမန္တာ ယောဇနသတံ ဟူသည်ကား။ ဧဝံပန၊ ဤ သည် ကား။သမန္တ။ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ဗဟိ၊အပ၌၊သင္ဘဒိသာသု ခပ်သိပ်း ကုန်သောဒေသ၊ရပ်တို့၌၊ ယောဇနသတံ၊ယူဇနာတရာတိုင်တိုင်၊ ယောဇနာ နှံ၊ယူဇနာတို့၏၊ သတံ၊တရာတိုင်တိုင်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ နေ့ခါခပ်သိပ်း၊ဖရိ တ္တာဗျာပေတ္တာ၊နှံ့၍၊ ကိဠတိ၊တည်၏၊ တဇ္ဇာတိ၊ တဇ္ဇဟူသည်ကား။ တဇ္ဇိ မဟာနိုရယော၊ထိုအဝီစိငရဲ၌၊ ဝေဒိသဏ္ဌိ၊ဝေဒိသံဟူသည်ကား။ ဝေဒိသာဓိအနုသဝိသာဓိ၊ ခံစား၊ခဏ်း၊ဖလဆူပါပကမ္မသာတိ၊ ဖလဆူပါ ပကမ္မသာဟူသည်ကား၊ဣဒံ ဤဒိသံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒုက္ခာနုဘဝနံ၊ ဆင်းရဲကိုခံစား၊ခြင်းသည်၊ မယာ ငါ၊ကျွန်မသည်သာလျှင်၊ကတာ သ၊ ပြုအပ်သော၊ပါပသကမ္မသ၊မကောင်းမှုကံ၏၊ဖလံ၊အကျိုးတည်း၊ဣတိ အာသံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ။

ဧတံ၊ ဤသို့၊တာယ၊ထိုဝိမာနပြိတ္တာမသည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဂ မ္ဘဖလေ စ၊ကံ၏အကျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာယတိ၊နောင်အခါ၌၊ နေ့ယိက ဘဝေ၊ဘဝ၊ရေ့ဘား၊တို့ကိုလည်းကောင်း၊ပကာသိတော၊ပြအပ်သည်ရှိသော် သောဥပါသ၊ကာ။ထိုဥပါသကာသည်၊ ကရုဏာသဠောဒိတမာနသော၊ ကရုဏာသည် ကောင်းစွာတိုက်တွန်းအပ်သော စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ တာသာ၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာမ၏၊ ပဋိဠာ၊ တည်ရာသည်၊ ဘဝေယျံ၊ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊အာဟ၊ဆို၏၊ ကိ အာဟ၊ အာဟယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဒေဝ တော၊နတ်သို့မူ တို့၊သင်သည်၊ မယ္ဟံ ကေသ၊ ငါတို့ယောက်ထည်း၊အား၊ဒါနေနှ၊ပေးလှူခြင်း၊ကြောင့်၊ ဣဒါနေဝ၊ယဇုဒ ခါ ၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓါ၊ အလုံးစုံအလိုရှိအပ်သည်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဥဒ္ဓာရသမ္ဘတ္တိယုတ္တာ၊မြတ်သောစည်းစိမ်နှင့်ယှဉ်သည်၊ ဇာတာ၊ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိပန၊ယဇုဒ အခါ၌ကား၊ ဣမေသံဥပါသကာနံ၊ ဤဥပါသကာတို့အား၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေးလှူ၍၊ သဏ္ဌာ၊စု၊မြတ်စွာဘုရား၏လည်း၊ ဂုဏေ။ ဂုဏ်တော်တို့ကို၊အနုဿရိတ္တွာ၊အောက်မေ့၍၊နိုရယူပပတ္တိတော၊ရဲကဲ့ခ် ဖြစ်လတ္တံ့သည်မှ။ မဠ္ဠိဿသိ၊လွတ်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏၊ သာပေတိ၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာမသည်၊ ဟဒ္ဒတုဒ္ဒ၊ ရှင်လန်းနွမ်းသက်သည်

ဖြစ်၍။သာဂုတိ။ကောင်းပြီးဟူ၍၊ ဝတ္ထား။ဆိုး၍။ တောသံ၊ထိုကုန်သည်ဥပါ
သကာဘို့အား။ ဒိဋ္ဌအာနိ ပါနေန၊ နတ်ခွဲဖြစ်သော ထမင်းအဖျော်ဖြင့်၊
သန္တပ္ပေတွာ၊ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေ၍၊ ဒိဋ္ဌာနိ၊နတ်ခွဲပြစ်ကုန်သော၊ဝတ္ထာ
နိစ၊အဝတတို့ကို ဝုဒ်လည်.ကောင်း ဝိဝိဓာနိ။အထူးထူးအပြားပြားမျိုးကုန်
သော။ရတနာနိစ ရတနာတို့ကို ဝုဒ်လည်း။ အဒါသိ။ပေးခဲ့၊ ဘဂဝန္တံ ခ၊မြတ်
စွာဘုရားကို ဝုဒ်လည်.။ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍.ဒိဋ္ဌ.နတ်ခွဲပြစ်သော၊ ဒုဿယုဂ.ပုဆိုး
အစုံ ကို၊တောသံ.ထိုကုန်သည်တို့၏.ဟုတ်ကွ.လတ်ခ်ွ၊ဒတ္တွာ၊ပေ.၍.ဘုရား
မြတ်စွာဘုရား၊အညတရာ၊တယောက်သော၊ ဝိမာနပေတိ.ဝိမာနပြိုင်ဘုံ
သည်.၊ ဘဂဝေ.တော၊မြတ်စွာဘုရား.၏.၊ ပါဒေ.ခြေတော်တို့ကို သိ.သော
ဥ ပြင့်.ဝန္ဒတိ.ဂိုဏ်း.၏ ဈာတိ.ဤသို့၊ သာဝတ္ထိ.သာဝတ္ထိပြည်သို့ဂတ်ကွာ.သွား
၍.သဏ္ဌာ.ရီ မြတ်စွာဘုရားကို.မမ.အကျွန်ုပ်၏.ဝစ.နုန်.စကား.ဖြင့်.ဝန္ဒေသ
ဂ်ဏ်.ကြည်ပါကုန်လော။ ဈာတိ.၊ဤသို့၊ ဝန္ဒနဉ္စ.ဂိုဏ်.ခြင်းကုလည်း၊ ပေသေသိ
စေ၏.။တဉ္စနာ.ထိုသတော်.ကုလည်း၊ အတ္ထနေ.ဗမ.၏.ဖူ.ဒ္ဓါခ.ဘာ.ဝန်
တန်ခိုး.အာခ.ဘာ.ဖြင့်.တောဟိ.ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ ဈာ.ဆိုပေ.ရန်.အ
ဂ်ိုအာ.သောသတော်.ဆာ.ပါ.သို့၊ တံဒိဝသမေ.ထိုနေ့ခ.ဒ်သ.လျှင်.၊ ဥ.နေ.ထ
ပေ.ပင်.ခ.။အထ.ထိုနောင်မှ တောဝါ.ကိ.ဘာ.ထိုကုန်သည်တို့.သည်.တ.တ.
ပန.နေ.တော.ထိုသတော်.ဆိ.ပါ.မှ.အာ.ခ.ကျွေ.မေ.နေ.အစဉ်.အား.ဖြင့်.သာ.ဝတ္ထိ.သာ
ဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂတ်ကွာ.သွား.၍.ဇေတ.ဝန်.၊ ဇေတ.ပန်.ကျောင်း.တော်.သို့ ပေ
သိတွာ ဝ.၍.သဏ္ဌ.ပြီ.မြတ်စွာဘုရား.အား.တံ.ဒုဿ.ယုဂ.ထ.ပြိုင်ဘုံ.ပေ.ရှိ
လိုက.သော ပုဆိုး.အစုံ.ကို။ ဒတ္တွာ.လျှ.၍.၊ ဝန္ဒနဉ्च.ဂိုဏ်.ခြင်းကုလည်း၊ နိ.ဝ
ဒေတ္တွာ.လျှောက်.ကြာ ၍.၊ အာ.ဒိ.တောဝ.အ.ဝမှ ပဋ္ဌာယ.စ.၍.၊ တံ.ပ.ဝတ္ထု ။ထို
ဝိမာနပြိုင်ဘုံ.မ.၏.အ.ကြောင်.ကို.ဘဂ.ဝ.တော.မြတ်စွာဘုရား.အား.အာ.ခ.
စေသို.ကြား.လျှောက်.ကုန်.၏။ သဏ္ဌာ.မြတ်စွာဘုရား.သည်။ တ.ဘ.ဏ.ထိ.အ
ကြောင်.ကို။ အ.ဋ္ဌ.ပ.ဒ.ကို.၊ အ.ကြောင်.၏.ဖြစ်.ခြင်.ကို.၊ ဂ.တွာ.ပ.ဒ.ကို.၊ သ.ဒ.ဏ.ပ.ဒ.ကို
သာ.ယ.ရောက်.လာ.သော.ပ.ရိ.သ.တ်.အား.။ဝိ.ဏ.ာ.ရေ.နေ.အ.ကျယ်.အား.ဖြင့်.ဟော
တ.ရား.ကို။ ဒေ.သေ.သ.၊ဟော.ဟော.တ်.မူ.ခဲ့.၏.၊ သာ.ဒေ.သ.နာ.၊ ထ.ဒေ.သ.နာ.သည်.
မ.ဟာ.ဇ.နေ.သ.၊လူ.များ.အ.ပေါ.င်.အာ.။သာ.ဏ.ိ.ကာ.၊အ.ကျိ.ုးရှိ.သည်.၊ ဈ.ာ.တာ.
ဖြစ်.၏.၊ ဥ.ပါ.သ.ကာ.၊ဥ.ပါ.သ.ကာ.တို.သည်.၊ ဒုတိ.ယ.ဒ.ိ.ဝ.သော.နှစ်.ကုန်.မြောက်
သော.နေ့.၌။ ဗုဒ္ဓ.ပ.မုခ.သ.ာ.၊ ဘုရား.အ.မှ.ရှိ.သော.၊ ဘိက္ခုသံ.ဃ.သ.ာ.၊ ရှေ.ဟန်.
သံ.ဃ.သ.ာ.အား.။ မ.ဟာ.ဒါန.ကြီ.းစွာ.သော.အလှူ.ကို.၊ ဒတ္တွာ.ပေ.းလှူ.၍.၊ တ.သ.ာ.
ထိုဝိ.မာ.နပြိုင်ဘုံ.မ.အား.ဒက္ခိ.ဏာ.အ.လှူ.ကို.၊ အာ.ဒိ.သ်.သု.အ.မှ.ပ.း.ဝ.ကုန်.၏.

သာစ၊ ထိုဝိမာန် ပြိုကွာမသည်လည်း။ တတောပေတ လောကတော၊ထို ပြိုကွာဝဲမှ စဝေတွေ၊ရုံးတေ့၍၊ ဝိဝိခရေတနုဝိ ဇွာတိတော၊အထူးထူးအပြား ပြားသော ရုတနာရောင်တို့ ၄င့် တောက်ပသော၊ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ကနကဝိမာနေ၊ ရွှေဗိမာန်၌၊ အဿရာသဟာသ ပရိဝါရာ၊ တာဌောင်သောနတ်ဘုံ၊ အပြီးအရိုက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊နတ်ကြီး၊ဖြစ်ရ၏ ဟူတိ၊ဤသည်ကား အပြီးတည်း။ ၊ခလ္လ၊တိယ ပေတဝတ္ထု၀ဏ္ဏနာ၊ ခလ္လာဘိယပြိုကွာမ ၏ဝတ္ထု၏ အဘွင့်သည်၊နန္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ဥရုဂဝဂ်-၁၁-နာဂပေတဝတ္ထု။

ဤ ဥရုဗေလာ၁သေတေနပလေဘိဟတ္ထိနာဘိဓာန်၊ ဥရုဗေလာ၁သေတေနပေ၁သဘိဟတ္ထိနာဟု သိရှိအစဉ်သော၀တ္ထုကို၊ သင်္ဃရိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗေတဝနေ၊ ဗေတဝန်ကျေ ၊ဝင်းတော်၌၊ ဝိဟာရကြီး၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒွေနှစ်ယောက်ဟုန်သော၊ ပြာဟွဏာဝုဏ္ဏား၊ ဥဏ္ဏားသားဖြစ်ကုန်သော၊ပေ၁တ၊ပြိုကွာ၏ကိုး၊အာ၀ုဏ္ဏ။ အကြောင်းပြု၍၊ဥတ္တုံ၊ဟောတော်မူ အပ်၏။ ကိုးရုံ၍ပြီ၏။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သံ ကိုဏ္ဍာ၊ သံကိုဏ္ဍသည်၊ သတ္တ၀ယသိ၊ကာ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ခုနှင့်ငါးပေ၀၊သင်ခုန်းရပ်သည်၏ အသုံးဌိသာလျှင်၊ အ၀ုဟတ္တုံ၊ အ၀ုဟတ္တုဖိုလ်သို့ ပတ္တား၊ရောက်၍၊ သာမဏေ၀ဋ္ဋဖိယံ၊သာ၀ကော အ၀ုဥ္ဇိ၊ဦးတော၀ပ်၊တည်၍သည်။ ကိ သမ္ဘော့ကိ၊သုံးကျိပ်အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ဟိ၊ရဟန်းတို့နှင့်၊သင်္ဃ၊တကွ။ အ၀ညာယတနေ၊တော အ၀ုပ်၌၊ ဝသန္တာ ၊နေသည်ရှိသော်၊ ဘေသံဘိက္ခု၊နုံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ ပဋ္ဌနိ်ဟေ၊ခုသည်ကို ၊ဟု ကုန်သော၊ခိုသူ၏။ ဟဏ္ဍတော၊လက်မှ၊အာ ဂတံ၊လာသော၊မ၊ဏ္ဍ၊ဓိ၊သေ၊ခြင်းကိုလည်း၊ဗာဟိတ္တာ၊တား၊ဖြစ်၍၊ ဘေ၀ စောရေ၊ ထိုခိုးသူ၏ ကိုသည်း၊ ဒမေတ္တာ၊ဆုံး၍၊ ပဋ္ဌဓိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ သဏ္ဌ၊မြတ်စွာဘုရာ ၏၊သန့်ကဲ်၊အထံ၌ရှိ၊ဒေ၀မာသိ၊ကြွသွား၏၊သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဘေသံဘိက္ခု၊နုံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ခမ္မံ၊တရား၏။ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ဒေသနာ ၊သာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ အ၀ုဟတ္တုံ၊ အ၀ုဟတ္တုဖိုလ်သို့၊ ပါ၊ပုဏိ်သ၊ ရောက်ကြကုန်၏၊ အထ၊ထို နောင်မှ၊ အာယသ္မာ၊သံကိ၊ဏ္ဍာ၊ အရှင်သံကိဏ္ဍသည်၊ ပရိပုဏ္ဏာ၊သော၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊လဒ္ဓ၊ပသဗ္ဗဒေါ၊ရအပ်သော၊ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ရှိ

သည်။ ပုတ္တသားဖြစ်၍၊ တောထိပဋ္ဌပါတိကဿ(သောတေပါ)ထိုပါးရောကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့် သမ္ဗေါ(တကွ ဗ.ရေကသိ(ဗေဒပုဏ္ဏားသို့)ဖြည့်ကျင်းတိုက်သွား၍၊ ဣသိပတနဒေသ၊ ရဟန္တာတို့၏ကျောက်ဖြစ်သော ဣသိပတနဒေသ ကျောင်းခွင် ၀ိဟာသို့ နေ၏။ မနုဿာဟလူ ဟူသည်း ထေရသာသံကိစ္စပေါ်ပြီး သန္ဓိကံ အသံသို့ဝင်ကွဲလွဲကုန်၍၊ ဓမ္မ တရားတံထူတွေ ကြားနာလုပ်၍၊ ပဒ ဒုမနုဿ ကြည်ညိုသောစိတ်ကိုကုန်သည်ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ ပဒုမ ဒုမ ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏဝါဒေ စုန်ရာ ပုတ္တသားဖြစ်ကုန်၍၊ ဆောတ္ထိ(ဒေ)နှင့် ညီညီသည် ရဟန်းတို့အားလုံးတော်ကို ကိုး ဆောရ လုံကုန်၏။ ထိုပုဏ္ဏားတို့ တပည့်ထဲ ဝင်ကြ ထိုလူတို့ တွင်၊ အညတရော တယောဟော ဥပါသကော ဥပါသကာ သည်း ဓနုဿ လူ ဟူကုန်သော ဗြာဟ္မဏ ဗေဒေါ ဟောကြားတော်မူ၏ ဗေဒတို့ ကို ကျမ်းပေါ်ကုန်ကုန်ကို ကိုးပုံ ကိုးပုံ

သည်ရှိသော်၊မယ္ယဒ္ဒါ၊ငါအား၊လည်း၊ဘဏ္ဍာ၊ထမင်းကို၊နှစ်သာသထိုက်၊မ၊ပေး
လတ္တံ့,လော၊ဆိုတော်၊ဤသို့ အာဟာ၊ဆိုး၏ ကထံ အာဘယ်ကြောင့်နှစ်သာမိ၊
မ၊ပေ၊တဲ့နေ့ရှင်နည်း ရှုတ်၊ဤသို့၊ဆောပ၊ ဆုံ၊ ၎ပေ ဒ ဤသို့ဖြင့်သ ည်ရှိ
သော်၊သံ၊အကြင်ထမင်းကို၊မယ္ယံ ငါအား၊ဒေသ၊ပေး၏၊တဲ့ ထိုထမင်းက
ကောသ၊ တပါး၊သော၊ ဘိက္ခု၊သ၊ရဟန်းအား၊ ဒေတိ၊ပေးလော၊ ရှုတိ၊
ဤသို့၊အာ ဟ၊ဆိုး၏၊သော၊ထိုဝုဏ္ဏာ,သ ၊အကြီး၊သည်၊သာ၍တိ ကောင်း
ပြီဟူ၍၊ ပဋိသ္သရ၊ကိုဟွာ၊ခန်ခံ၍ ဒုဿယဒိ၀သော၊နှစ်ကော်မြောက်၊သော နှင့်၊
ပါ၊ဟောပ၊စောစောကပင်လျှင်၊ဝိဟာ၊ရီ ကျောင်းသို့၊ တွဲ၊ သွား၍၊ ကော်၊
တပါ၊သော၊ ဘိက္ခု၊ပေ,နှင်းကဲ၊ အာ၊နေ့ထွာ၊ပင့်ဆောင်၍၊ ဘောဇေသိ၊
ရှင်ပြုကျွေး၏ ဝေ၊ဤသို့၊ကေ,လေ အခါသည်၊ဂန္ဓာ,ကန်သွား၊သည်ရှိ သော်၊
ဘိက္ခု၊ပ ,ဟ ,နှင်းတို့၏၊ ပဋိပတ္တိ ,အကျင့်ဂ ။ ဒီသွား၊မြင်၍၊ ဝမ္ဘ ၀ တရားကဲ
လ ,သား,သုဘီတွေ,နှာ၍၊ ထ,သော,ထိုဝုဏ္ဏားသား,အကြီး၏၊ ကနုမ္ဘာ,ဘာ
ရ ,ညီ,ယ် ,ယည်လ,သ်,ကောင် ။ ,ဘဂိနီ,စ,နှစ်မ,သည်လည်း,ကောင်း၊ သ,သ
ခ ,ယ,သ,နှာ ,တ,ပ်ခ၊ ,ဘိပ,ယ,နှ ,,အ,လွန်ကြည်ညိုကုန,သ ,ည်ဖြစ်၍၊ ပုဏ
,မ,ဘ ,စ ,ကောင် မှ,ကိုပြု,ခြင်း,ခ,ခ ,မ,,လျှော်ကုန,သည်,ရ ,ည် ၊ အ,ဟောသို့
ပြ,ကုန်၏၊ ,ဒ ,ဖို ဤသို့လည်း,တ,ယော,သုံ,ယောက်,ကုန် သော၊ ,တ,ခ,နှ,
,ယ ,ပ,ကွ,သည်၊ ,ယ,ထာ,ဝိ,ဘ,ဝ် ,စည်,,ပ်,အ,,ရ,,ရ,,ရ,ခ,ပ်ခ၊ ,ဒ ,နှ,ဒီ,,အ,လ,,ပ,
,ရ,ပ် ,,,

တံ၊ထိုကိုရင်ကို၊ မာတာ၊အမိသည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ မာတုလဒေဝီတာယ၊ ဥိ ရိ:သမီးဖြစ်သော၊ ဒါရိကာယ၊ သတ္တိသမီးဖြင့်၊ ပလောဘေသိ၊ ဖြားယောင်း၏၊တေန၊ထိုဖြားယောင်းခြင်းကြောင့် သော၊ထိုသာမဏေသည်၊ ဥကဏ္ဍိတော ပျင်းရိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဥပဇ္ဈာယံ၊ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ ဥပဋ္ဌပဒီ၊သာမိ၊လူထွက်ပါတော့အံ့ ဟု၊တပည့်တော်ကို၊ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်၊တသ၊ထိုသာမဏေ၏၊ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ၊အကြောင်း ဥပနိဿယ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍ သာမဏေရ၊သာမဏေ မာသ မတ္တံ၊တလမျှ အာဂမေဟိ၊ဆိုင်းငံ့ပါဦး၊လော၊ ဣတိ၊ဤသို့ အာဟ ဖိန့်တော်မူ၏၊သော၊ထိုသာမဏေသည်၊သာဓုတိ၊ကောင်းပြီဟု၍၊ ပဒိုဿဏိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍၊မာ သေ တလသည်၊အတိက္ကန္တေ လွန်သည်ရှိသော်၊တထေဝ၊ထို ရှေးနည်း အားဟူသာလျှင်၊ အာရောစေသိ ကြားလျှောက်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် ပုန၊တဘာန်၊အနုမာသံ၊လခွဲကို၊အာဂမေဟိ ဆိုင်းငံ့ ပါဦး၊လော၊ ဣတိ၊ဤသို့ အာဟ ဖိန့်တော်မူ၏။ အနုမာသေ၊ လခွဲသည်၊ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ တထေဝ၊ ထို၌ ဖန်း:အားဟူသာလျှင်၊ ဝတ္ထေ။ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပုန၊တဘာန်၊သတ္တာဟံ၊ရုနစ်ရက်ကို၊ အာဂ မေဟိ၊ဆိုင်းငံ့ဦး၊လော။ ဣတိ၊ဤသို့။အာဟ၊ဖိန့်တော်မူ၏။ သော၊ထိုသာ မဏေသည်။သာဓုတိ။ကောင်းပြီဟု၍ ပဒိုဿဏိ၊ဝန်ခံ၏။အယ။ထိုအခါ ၌။ တတ္ထ အန္တောသတ္တာဟေ၊ ထိုရုနစ်ရက်အတွင်း၌၊ သာမဏေရသ၊ သာမဏေ၏၊မာတုလာနိယာ၊ဦးရီ ၏ ဝိနဋ္ဌနဏ် ပျက်သောအမှု:ရှိသော၊ ဖိဏ္ဍံ ဆွေးသော၊ ဒုဗ္ဗလကုဋ် အား:နည်းသော်ခံ့ရှိသော၊ ဂေဟံ အိမ်ကို၊ ဝါတဝေ သာတိဟတံ ဖိစယ်:လေသည် ဒုပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိပတိ၊ လဲကျ၏ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်လဲကျရာ၌၊ ဗြာဟ္မဏောစ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏီစ၊ပုဏ္ဏော မသည်လည်း၊ကောင်း၊ ဒေ့ပုတ္တာစ ၄စ်ယော် ကုန်သောသား၊တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဓိတာစ၊သို့:သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဂေဟေ ဖန့ အိမ်သည်၊အဏ္ဏောတ္ထရာ၊ဖိအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ကာသမကံသု၊ သေကြကုန်၏၊တေသု ထိုဂါ:ယောက်တို့တွင် ဗြာဟ္မဏောစ၊ပုဏ္ဏားသည် လည်း၊ကောင်း၊ဗြာဟ္မဏီစ၊ပုဏ္ဏော:မသည်လည်း၊ကောင်း ဝေတယောနိယံ ပြိတ္တာ၊ဘုံ၌၊ ဒုဗ္ဗတ္တိ ဘုဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေ့ပုတ္တာစ ၄စ်ယောက်သောသား၊တို့ သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဓိတာစ၊ သို့:သည် လည်း၊ကောင်း ၊ ဘူမဒေဝေသု။

ဘုမရိ နတ်တို့ဦး၊နိဗ္ဗတ္တိ်သု၊ဖြစ်ကုန်၏၊တေသု၊ထိုသုံးယောက်သော မောင်
နှစ်မတို့တွင်။ ဧဒ္ဒပုတ္တာသ၊ သားအကြီးအား၊ ဟတ္ထိယာနံ၊ ဆင်ယာဉ်
သည်၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ ကနိဋ္ဌသ၊ညီငယ်အား။ အသတရိရထေား၊အသ
တိုရ်ကသောရထား သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ။ဖြစ်၏၊ဖိတာယ၊သို့အား၊ သုဝဏ္ဏသိဝိ
တာ။ ရွှေထမ်းစင်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏ ဗြာဟ္မဏောဘ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း
ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏိ၊ပုဏ္ဏမသည် လည်းကောင်း၊ မဟာနေ့မဟာနေ့၊
ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော၊ အယောမဂ္ဂမေ၊ သံဆောက်ပုတ် တို့ကို။ ဂဟေ
တွာ၊ကိုင်ကုန်၍။ အညမညံ၊အချင်းချင်း။ အာကောဋေန္တိ၊ ရိုက်နှက်ကုန်
၏။ အတိဟတဒ္ဒာနေသု၊ရိုက်နှက်ရာအရပ်တို့ဌ၊မဟန့်၊ ကြီးကုန်သော၊
ဃဋုပမာဏာ၊ အိုးစရည်း အတိုင်းအရည် ရှိကုန်သော။ ဂဏ္ဍာ၊အဖုတို့
သည်။ဥဒ္ဒဟိတ္တာ၊ပေါ်ကုန်၍။ မဟာဇေ့နေ၀၊တာဝတာခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊
ပစိတ္တာ၊ကျက်ကုန်၍။ ပရိဘောဒ ပဇ္ဇာ။ကွဲအက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ၊ထိုပြုအပ်တို့သည်။ အညမညဿ၊ တယောက်
သည်တယောက်၏။ ဂဏ္ဍံ၊အမာဖုကို။ ဗာဟေတွာ၊ခွဲကုန်၍ ။ကောဓာတိ
ဘုတာ၊အမျက်သည် ဒိုဋ်ဂက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗုရဏာ၀စနေဟိ၊
သနားခြင်းကင်းကုန်သောစကားတို့ဖြင့်၊တဇ္ဇေန္တာ။ ခြိမ်းချောက်ကုန်လျက်
ပဇ္ဇလောဟိတံ။ပြည်သွေးကို။ ဝိ၀ဇ္ဇေ၊သောက်ကုန်၏။ တိတ္ထိ၊ရောင့်ရဲခြင်း
ကို၊ နစပဋိလဘန္တိ၊ ရလည်းမရကုန်။ အယ။ ထိုအခါ၌ ။ သာမဏေရော၊
သာမဏေသည် ဥက္ကဏ္ဌာဘိဘူတော၊ပျင်းရိခြင်းသည်ဒိုဋ်ဂက်အပ်သည်
ဖြစ်၍ ။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊အရှင်
ဘုရား၊ မယာ၊ တပည့်တော်သည်၊ပဋိညာတဒိ၀သာ၊ ဝန်ခံသောနေ့ရက်
တို့သည်။ဒိတိ၀ဿာ၊လွန်ကုန်ပြီ။ ဂေဟံ၊အိမ်သို့ ဂမိဿာမိ၊သွားပါတော့
အံ့။ ဥပ၊တပည့်တော်ကို။ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊လျှောက်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုသာမဏေကို။ ဥပဇ္ဈာ
ယော ၊ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ သူရိယော၊နေသည်။အတ္ထင်္ဂတော၊ဝင်သည်ရှိသော်၊
ကာဠပက္ခစတုဒ္ဒသိယာ၊ လဆုတ်ပက္ခ တဆဲ့လေးရက်သည်၊ပ၀ဏ္ဏမာနာ
ယ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဟေ။လာလတ္တည့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တွာ၊ဖိန့်တော်မူ၍၊
ဣသိပတန ဗိဟာရသ၊ ဣသိပတနကျောင်း၏၊ ဝိဒ္ဒိပဿနာ၊နောက်ပေး
ဖြင့်၊ထောက်၊ အတန်ယော်၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ အဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ တေနစသမ
ယေန ထိုအခါ၌လည်း၊ နွေးဒေ၀ပုတ္တာ၊နှစ်ယောက်သောနတ်သားတို့သည်
ဘဂိနီယာ၊ နှစ်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ တေနေ၀မဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်သာလျှင်၊

ယာဘွယမာဂမ်ိ နှာသာဘင်အစည်းအဝေးသို့သမ္ဘာဝေတုံ ဂိုစိမ့်သောဌာ၊ ဂန္ဓာ၏ သွားကုန်၏၊ ထေသံပန ထိုနတ်သားနှာသို့ကိုယ်တိုင်ကား၊ မာတာပိ တားရာ၊ အမိအဘာ ဟိုသည်မရှုရပာတ္ထာ၊ ဆောက်ပုတ်လက်စွဲကုန်သည် ပြစ်၏။ ဗရုသာ၀ါစာ ကြမ်းသောစကားရှိကုန်သည်၊ ကာဠ ရှုပါ ပြည်းနက် သော အသင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၏၊ အားကုလာကုလလူခပတိ တကေသာ ရာ၊ ဗရိုဗရဲကြီးသောကြန်းသောကုသောဆံပင်ဝန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၏၊ အဋ္ဌ ဒဏ္ဍကာသလက္ခဏသဒိသာ၊ ဓိ လောင်၏ထားအပ်သောထန်ပင်ဂုက်နှင့် တူ ကုန်သည်ဖြစ်၏၊ ဝိဂလိသာဝုဗ္ဗာ၊ လောဟိတာ၊ ယိုစီ သော ပြည်ဝယ် ရှိကုန် သည်ဖြစ်၏၊ ဝလိတ္တ ဂတ္တာ၊ ဝဲ့နှင့်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၏၊ အတိ ဝိယ၊ အလွန်ကျ။ ဧ ဝုဇ္ဇ ဂတ္တာ၊ ဝဲ့နှင့်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၏၊ အတိ ဝိယ၊ ဝ ဝ ဝ

ဆင်ခြင်၊ ပလေတိဂန္ဓာတိ၊သွားရှိ၊ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌၊ ဂန္ဓာ၊ကန္ဒာပန်၊သွား သောသူသည်ကား၊ အသဟတရိုးထေန၊အသဟတိုရ်ခြင်းကသော၊ထား ဖြင့်၊ ပ၊လတိ၊သွားရှိ၊ ပန္ထာ၊ထိုသူတို့ရှိနှောက်မှ၊ ဂန္ဓာ၏၊ သွား၊သော၊ ကသ္ဟ၊ဖိန်းမ၊ယ်သည်၊ သဗ္ဗ၊တာသမန္တ၊တော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဒသ ဒိသာ၊ အ၊ပ်ေဆယ်မျက်နှာ၊ကို၊ ဩဘာသယန္တိ၊ ကိုယ်ရှိအ၊ရောင်အ ဝတ်တန်ဆာ အစရှိသည်တို့ရှိ အ၊ရောင်တို့ဖြင့် ထွန်း၊ပ ၊ရေလျက်၊ သိ၊ဝိ ကာယ။ ထပ်း၊ဂင်ယာဉ်ဖြင့်၊ နိယျာတိ၊သွားရှိ၊ တုမ္ဟေ၊နှ၊သင်တို့မူ၊ကား၊ မ၊ဂ္ဂ၊ဟဂ္ဂ၊ပါ၊ကိ၊နှာ၊ဆောက်ပုတ်တို့ကိုကိုင်စွဲ-သာလက်ဟူ၊ဆိုအင်ကုန် သောလက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရ၊ဒမ္ဘ၊ဝါ၊ ဝိမြည်တမ်း၊သောမျက်နှာ ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဘိန္ဒ၊ပ၊ဘိန္ဒ၊ဂ္ဂ၊ဟာ၊ ဆောက်ပုတ်ဖြင်ပုတ်ခတ်ခြင်း၊ကြောင့်ထို ထိုသို့သော အ၊ရ၊ဝ်ခို ပေါက်ပြတ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာ ဥ မည်သည်၊တ၊ယာ၊ကသည်တ၊ယာ၊ကတို့၏၊လော၊ဟိတ်၊ပြည်သွေး၊ကို၊ ယေန ကာ၊ရ၊ဏေန၊အ၊ကြင်သို့သော အ၊ကြောင်း၊ကြောင့်၊ ဝ၊ဝ။ သော၊ကုန်၏ တံ၊ကာ၊ဏော် ထို အ၊ကြောင်း၊ကို။ အ၊ဟ၊ ၊ငါ၊သည်၊ ပုဏ္ဏ၊ဝ၊မိ၊မေ၊ရှိ၊ မ၊ခ၊သ ဘ္ဘ ၊ကာ။ လူ၊ခ်ိ၍ဖြစ်ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ တုမ္ဟေ၊သင်တို့သည်၊ ဟိ ပါ ပ် အ ဘ၊ပ်သို့၊သော၊မ၊ကောင်း၊မှုကို၊ အ၊ကဿ၊ ပြု၊ကုန်သ ၊နည်း၊ ၊ဒုတိ၊ ဤသို့၊အ၊ဋ္ဌ၊ကာ၊သိ၊မေ၊ရှိ၊ ၊ ..

တ၊ဘ္ဘ ထို ဂါ၊ထာ၊တို့၌၊ ပ၊ရ၊တော၊တိ၊ပ၊ရ၊တော၊ဟူ၊သည်ကား၊ သ၊ဗ္ဗ၊ပ၊ဗ္ဗ၊မ်ိ၊ အ၊လုံ၊ရုံ၊ဘို့ရှိ၏ရှေ့ ဦ ၊ စွာ၊သေ၊တေ၊နာ၊တိ။ သေ၊တေ၊နဟူ၊သည်ကား၊ ပ၊ဏ္ဍ၊ပ၊နေ၊ ပ္ပေ၊ပ္ပေ၊ဖြူ၊သော၊ ပ၊လတိ၊တိ၊ ပ၊လတိ၊ဟူ၊သည်ကား၊ ဂ၊ဏ္ဍ၊တိ၊ သွား၏၊ မ၊ဇ္ဈ၊ပ၊နာ၊တိ၊မ၊ဇ္ဈ၊ပ၊နဟူ၊သည်ကား၊ဟ၊ဏ္ဍိ၊ ဆင်ကို၊အာ၊ရ၊ဏ္ဍ၊သ၊စီ၊သော သူ ၊လည် ကောင်း၊ သိ၊ဝိ၊ကံ၊ထပ်း၊စင်ယာဉ်ကို၊ အ၊ဟ၊ ၊ယ၊စ စီ ၊သော နှ ဘ်ဖြို့ ၏ လည်း ၊ကောင်း၊ အ၊ဏ္ဍ၊ရေ၊ အ၊လယ်၌၊ အ၊သ၊တ၊ရိ၊ ၊ထေ၊နာ၊တိ၊ အ၊သ၊တ၊ရိ၊ရ၊ထေ၊နဟူ၊သည်ကား၊ အ၊သ၊တ၊ရိ၊ယ၊ ၊ဏ္ဍ၊နှ၊ အ၊သ၊ တိုရ်ခြင်း ကသော၊ ရ၊ထေ၊နှ ရ၊ထ၊ ၊ဖြင့်၊ပ၊လေ၊ဘိ၊ သွား၏၊ ဒုတိ၊အ၊ယ်၊ ဤ၊သည်ကား၊ ယော၊ဇ၊နာ၊ယော၊ဇ၊နာ၊ခြင်း၊တည်း၊ နိ၊ယ၊တိ၊တိ၊ နိ၊ယ၊တိ၊ဟူ၊သည်ကာ ၊ဝ၊ဟိ၊ယျ တိ၊ ရှက်ဆော၊င်ရှိ၊ ဩ ဘာ၊သ၊ယ၊န္တိ၊ဒ၊သ၊ သ၊ဗ္ဗ၊တော၊ဒိ၊သာ၊တိ၊ ဩ ဘာ၊သ ယ၊န္တိ၊ဒ၊သ၊သ၊ဗ္ဗ၊တော၊ဒိ၊သာ၊ဟူ၊သည်ကား၊ သ၊ဗ္ဗ၊တော၊သ၊မ၊န္တ၊တော၊ ထက် ဝ၊န်း၊ကျ၊င်မှ။ သ၊ဗ္ဗ၊ အ၊လုံ၊ရုံ၊ကုန်သော၊ ဒ၊သ၊ဒိ၊သာ၊ ဆ၊ယ်မျက်နှာ၊တို့ကို၊ အ၊ဗ္ဗ၊နော ဝ ဝ ရှိ၏၊ သ၊ရီ၊ ၊ဖ ၊ဘာ၊ဟိ၊စ၊ ကိုယ်ရှိ၏အ၊ရောင်တို့ဖြင့်လည်း။ ဘ ဏ္ဍ၊ ဘ ၊ရ ၊ကာ၊ဒ ၊ဖ ၊ဘာ၊ဟိ၊စ၊ အ၊ဝ၊တ်တ၊န်ဆာ အ၊စ၊ရှိ၊သည်တို့ရှိ၏ အ၊ရောင်တို့ဖြင့်

လည်းကောင်း၊ ဗိုဠ်ဆွဲတတမာနာ၊ကွန်းတောက်ပကုန်လျက် ယေသံ၊ဒ. ကြင်ပြိုက္ခာဘိုအား၊ ဟတ္ထသမ် ၊တေသု၊လက်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပါ၊ကိသု၊ ပ၊ကဘိုဒ်၊မုဂ္ဂရာ၊ဆောက်ပုတ်တို့သည်၊သန့်၊ရှိကုန်၏၊ဖုတိ၊ထိုကြောင့်၊ မုဂ္ဂရ ဟတ္ထပါ၊ကိုနေ ။ မုဂ္ဂရ ဟတ္ထပ ကိုနောမည်ကုန်၏၊ ဘုရားသခင်ရှေ့ကပ ကိုသဘဒိသု။ မြေသိပ်ခဲ့ခြင်းပြုခြင်း ဒေ.စရှိသည်တို့၌၊ ပါ၊ကိ၊ဝေ၊ဟာ ရုဿ၊ပါ၊ကိဟု ။ သာ၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ လတ္ထ ၊ဟနတ္ထာ၊ခုနှစ်ပသည်၏အပြစ် ကြောင့်၊ ဟတ္ထ ဟန္ဒေန၊ဟတ္ထသန္ဓိဖြင့်၊ ပါ၊ကိ၊ဝေ။ပ၊ကိသန္ဓိက်သား လျှင်၊ ဗိုဠ်သသိ၊တော၊အဆုံ.ပြုအပ်၏၊ ဆိန္နပဘိန္နဂတ္တာတိ၊ဆိန္နပဘိန္နဂတ္တာဟု သည်ကား၊ မုဂ္ဂပ္ပေဟာ၊ရှေ့။ဆောတ်ဟုတ်ရိုက်သဖြင့်၊ တဖွဲ့တဖွဲ့ထိုထို အရပ်၌၊ဆိန္နပဘိန္နသရီ ၊ကုပ်ပြတ်သောကွဲသောကိုယ်ရှိကုန်သည်-ဝိ၀ါ၊ထ၊ တိ၊ဗ ၊ါ၊ထ၊ဟု သည်ကား၊ဝိ၀ထ၊သော၊ကိ၊ရကုန်၏၊ ။

ဝေ။ဤသို့၊ သ၊မ၊ကောရေန်၊သာ၊မ၊ကောသည်၊ ပုဏ္ဏား၊မေးအင်ကုန်သည် ရှိ၊သည်၊ တေ၊ပေ၊ဘာ၊ထိုပြုတ္တာ၊ဘုံသည်၊ သမ္ဗုံ၊အလုံ စုံသော၊တံ၊ဝ၊ဟ္ဟ်၊ ထို အကြောင်းကို၊ စတ္ဘဟ် ဂ ၊ထ၊ဟ်၊ လေး၊ဂါ၊ထ၊တို့ဖြင့်၊ ပစ္စာ၊ဘာ၊သုံ၊ တ၊ဘ၊ပြုန်လျှောက်ကုန်၏၊ ကိ ပစ္စာ၊ဘာ၊သုံ၊ အ၊ဘ၊ယ်သို့ပြုန်လျှောက်ကုန် သနည်း၊ ။ ၊ဘ၊ဟ္ဟ်၊အ.ရှင်ဘုရား၊ ဂ ဆ ဟ္ဟ ၊နုံ။ သွား၊ကုန်သော၊ ဆုပေသော်၊ ဤသို့ ဘုတ္တင်၊ယော၊နရော၊အကြင်ယောကျ်း၊သည်၊ပုရ၊တော၊ဝ၊ရှေ့ဦ ဖွ ၊ သ၊သျှင်၊ သော်တ၊ဖြူ၊သော၊ စတုဿ ၊ရ ။ အ၊ခြေလေး၊ချောင်.ရှိ၊သော၊ ကုဋ္ဌ ၊ရ ။ မြေ ဘုဗျက်သဖြင့်သွား၊တတ်သော၊ နာ၊ဂ ၊ နဆင်ဖြင့်၊ ဂ ဆ ၊တိ၊ သွား၏၊သော၊စ၊ရှော၊ထိုယော၊ကျ်း၊သည်လည်း၊ အ.မှာ၊ကာ်။ဘ၊ည့်.တ၊ တို့၏၊ ဗ ၊ဒ ၊ ။ အ၊ကြီး၊ဖြစ်သော၊ပုဗ္ဗော၊သာ.သည်၊ဒ. ဟု ဖြစ်၏၊သော၊ ဗ ၊ဒ ၊ ။ ထုတပည့်တော်တို့၏သား၊ကြီး၊သည်သာ.လျှင်။ ဒါနာ၊နှ၊အ.လ္ဟ.တို့ ကို၊ဒတ္တာ၊ပ.လ္ဟ.ခြင်.ကြောင့်၊သုခ၊စည်း၊ဝိပ်ချမ်း၊သာ.နှင့်ပြည့် ရသည်ဖြစ် ၍၊ ပ.မာ၊ဒတိ၊ ၊ မ.ကျ.ပ်ကျော်ရှေ့။ ။ ဘ၊ဟ္ဟ ။ အ.ရှင်ဘုရား ။ ၊ ဆ ဟ္ဟ ၊ အ လယ်၌။ယော၊နရော၊အကြင်ယောကျ်း၊သည်၊စတုဿ ၊ လေ၊စီ၊သော၊ခြင်း တို့နှင့်၊ယု ၊ ဟ္ဟ ၊နှ၊ယှဉ်.သော၊သု ၊ ဂ ၊ တော်၊ ကောင်း၊သော သွား၊ခြင်း၊ရှိ၊သော၊ အ၊သ၊တ၊ရှိ၊ရေ ၊ နှ၊ အ.သ၊ဘုံ.ရှ.မြင်း၊ကာ.သ.ရ.ထား၊ဖြင့်၊ ဂ ဆ ၊တိ၊သွား၏၊ သော၊နရော ထိုသူသည်။ အ.မှာ၊ကာ်၊ဘ၊ည့်.တော်တို့၏၊ မ ဆ ၊မော၊အ.လတ် ဖြစ်သော၊ပုဗ္ဗော၊သား၊သည်၊အ၊ဟု၊ဖြစ်၏။သော်ငြား၊ထုတ၊ပည့်.တော် တို့၏သား၊လတ်.သည်၊အ၊မ ဆ ၊ရှိ ပ.ပ.ရ.ခ.ည် ဗ ပ ကိုနှ.မှော.ရုံ.မ.ဂ် ရှ.ကိ.ဂ.ခ် ခြင်း၊မ.ရှိ.သော၊ ဒါန၊ဝ.တိ.အ.လ.ရှ.ခ်.သည်၊ ဟု.တ.ဟ.ဖြစ်ရ.၊ ဗ.ရော.စ.တ.၊တ.ဝ.

တယ်၏။ ။ဘန္တေ့၊အရှင်ဘုရား၊သပ္ပာ၊အကျိုးအကြောင်းကိုသိ၀ တ်သော်ပညာလည်ရှိထ၊သေ ဝိဂမန္ဓလောစနာ၊သမင်မင်္ဂဇီမျက်စိကဲ့သို့ မွမ်း အပ်သောမျက်စိလည်းရှိသ၊သော၊ ယာနာ၏ အကြင်ဝိနုံးမသည်၊ ပန္ဓာ။ ဆင်သာဥ်ရထေး၊ယာဥ်ဖြင့်သွား၊သောသူ ဘုန်းနောက်မှ၊သိုရိကာယ.ဝမ်း စင်ယာဥ်ဖြင့်၊နန္ဒာဘား၊သွား၏၊သာနာ၏၊ထုတ်ဝန်းမသည်၊အမှာ၊ဟု။ ဘပည့် တော်တို့၏၊ကဿကိဋ္ဌိကာ၊အဝယ်ဖြစ်သော၊ဒိဗာ၊ဝိုင်းသည်၊အဟု၊ဖြစ်၏။ သာဒိဗာ.ထိုတ ည့်တော်ဘို့၏သို့ ဝယ်သည်၊ဘာ၀ဆုဘ၊ဘေနု၊ဝ်ဝိသည် ရအပ်သောအတို့မှထက်ဝက်သောအသွ ဘုပေးသွားခြင်.ကြောင့်၊သုဒိသုဝ် နိ၊စည်းစိတ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပမောဒ ဘ ဖွေ.လျှောခုန်။ ။ ဘန္တေ့၊ အရှင်ဘုရား၊ ဇေတစ၊ ထိုတပည့်တော်ဘို့၏သား၊ထို့ကဲ့သည် လည်း၊ပုဇ္ဇ။ခ္ဂ်ားဘ၀ဌ၊ပသန္နစိတ္တာ၊ကြည်ညိုသ.ဖြင့်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ သမ၏ကြောဟူ၏ကာနုံ။ခ,ဘနုံ.ပုဏ္ဏားတို့ ၏ ၊ ၊ ၊

ထိုကြောင့်၊ ကုန္ဓနောတိ။ ကုန္ဓရုဟ္ရ၏၊ လဒ္ဓနာမေန၊ ရေအာပ်သောအမည်ရှိ သော၊ ဟတ္ထိနာ၊ ဆင်ဖြင့်၊ နာဂေနာဘိဿေ၊ နာဂေနဟူသော ပါဠိ၌၊ ဝိပ္ပဟောဝ၊ ဝိပ္ပြိတ် ကို။ ဝေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အသ၊ ထိုဆင်အား၊ အဂမနယံ အနဘိဘဝနယံ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်သော အဖြစ်သည်။ နအတ္ထိ။ ရှိ မရှိတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာဂေါ၊ နာဂမည်၏၊ တေနနာဂေန၊ ထိုဆင်ဖြင့်၊ စတုက္ကမေနာတိ၊ စတုက္ကမနဟူသည်ကား၊ စတုပ္ပါဒေန၊ ခြေ လေးချောင်းဖြင့်၊ ဧဇ္ဇောတိ၊ ဧဇ္ဇောဟု သည်ကား။ ဝုဇ္ဈဧေ၊ သားကြီး သည်၊ စ ဂုဏ်ကို ဟ၊ စတုဏ်ကို ဟု သည်ကား၊ ဧတ္ထာ ဟိ အသ တရိယာ၊ ရေး ကောင်းကုန်သော အသတ်ရှိမြင်းတို့ဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏတေနာတိ၊ သုဝဏ္ဏတေန ဟူသည်ကား။ သုန္ဒရုဂမနေန၊ ကောင်းသောလွှားခြင်းဖြင့်၊ မိဂမန္ဒလောစနာ တိ၊ မိဂမန္ဒလောစနာ ဟူသည်ကား၊ ဝိဂိရိယ၊ သမင်မကဲ့သို့၊ မန္ဒဂ္ဂိကာ၊ ကြည်လင်သော မျက်စိရှိသော၊ ဘာဂဿ ဘာဂေနာတိ၊ ဘာဂဿ ဘာဂေန ဟူသည်ကား၊ ဘာဂသ၊ အတို့၏၊ အဿ ဘာဂေန၊ ထက်ဝက်သော အတို့ ဖြင့်၊ အဿ နာ၊ မိမိသည်၊ ဃနကောဠာသတောဝ၊ ရေအပ်သော အတို့မှ၊ အဿ ဘာဂဒါနေန၊ ထက်ဝက်သော အတို့ ကိုပေးခြင်းကြောင့်၊ ပေါဝတ္ထတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သ ဖြင့်၊ သုဝိ ၊ သုဝိ ဟူသည်ကား၊ သုခ်ိ ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်၊ ဟိ သင့်။ မုခ်၏ ဧတ်၊ ဤသုဝိ ဟူသော ပုဒ်ကို၊ လိင်ဝိဘတ်လွှဲ-သော၊ ☰ လိင်ဘောက်ပြန်သ ဖြင့် ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်၏၊ ပရိဘာသကာတိ၊ ပရိဘာသကာ ဟူသည်ကား၊ အကြောသကာ၊ ဆဲခေါ်တတ်ကုန်၏။ ပရိစာ၊ ယန္တိ ဘာ၊ ပရိ စာ၊ ယန္တိ ဟူသည်ကား။ ဒိဗ္ဗေသု၊ နတ်ဦး စ်ကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၌၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ဗ်ဝိဒ်၊ ဗ်ဝိဒ်ကို၊ ဗ္ဗဟိယာနိ၊ ဗ္ဗဟေ တို့ကို၊ ဗ္ဗဟေ တေ၊ ဗ္ဗဟေ တေ၊ ထိုမှ ဤမှ လည်း ယထာသုခံ ၊ သိုရှိတိုင်း စားရကြောင့်၊ စမ္ဘပ်ကုန် ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပရိ ၊ နေတိ၊ ၊ လုပ်အကျွေးတို့သည်၊ အတ္ထနော၊ မိ ၏ ပုညာနုဘာဝ သိဒ္ဓေန၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော ကြောင့်ပြီ သ ဖြင့်၊ ပ ဗ ၊ ပ ယံ။ အလုပ်အကျွေးကို၊ ကာရေတွိ၊ ပြုစေကုန်၏၊ မယ ဗ္ဗသုသ သာမနဇ္ဇောဝ ဆိ ၊ နွာ ဘာ။ မယ ဗ္ဗသု ၊ သ ၊ သာမနဇ္ဇောဝ ဆိ ၊ နွာ ဟူသည်ကား။ မယံ ၊ ပနု ၊ ဝ ၊ တ် ရှိ သည်ကား။ ဆိ ၊ နွာ ပြတ်သော၊ အာ ၊ ဘ ၊ ပေ ၊ ခေ ၊ ပ ။ ဒိ ၊ ဇ္ဇ ၊ ၊ ပ ၊ အင် ၊ သ ၊ ခ ၊ ဗ ၊ ပ ၊ ကဲ့သို့၊ သုသ ၊ ၊ ၊

ဝိသုဒ္ဓေ၊အာဝုံးသဖြင့်ခြောက်တတ်ကုန်သည်၊ ဘဝါ။ဖြစ်ကုန်၏။ မှုဘိ အာသံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပာယ်။ အနုက်တည်း၊ ။

ဝေ၊ဤသို့၊အတ္တ၊နှာ ဗိမိ၏။ပါပံ၊ကောင်းမှုကို၊ သမ္ဘေ၊ဒေတွေ၊ပြော ကြား၊ပြီး၍၊ ယံ။ငါ့တို့သည် တုယှံ သင်သာမကောလို့။ မာတုလမာတုလာ နှိုးသော၊ဦးရီ အရီးတို့တည်း။ ဟုတ်၊ဤသို့။ အာဝိဘိုဝ်သု၊သျှောက်ကြား၊ကုန် ၏၊ တံ၊ထိုစကား၊ကို၊ သုတွေ၊ကြား၍၊ သာမကောရော၊ သာမကောသည်။ သဠာတသံ၊ဝ၊ဂေါ၊ ကောင်းသွေး၊ဖြစ်သော ထိတ်သနဲခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂ ။ ရူပါနံ၊ဤသို့ ယဘော၊ရှိကုန်၊သော ကိုယ်ယကာ၊ရှိနှုန်း၊ကြမ်းကြုပ်သော၊ မှ ရှိကုန်၊သောသူ ဟူအား။ကထံ၊ခေါ်။အာဘယ်သို့သင်ဘော၊နှိ၊ဘော၊ဥ် အစရှိသည်သည်၊ သိရှာ၊ပြီ သနည်း။ ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္ဆ၊ကြောင့်မေ လို သည်ဖြစ်၍၊ ။

ဘော၊ကြာ။ အိုအချင်းတို့၊ တုမှာကံ၊သင်တို့၏၊ ဘော၊နှုန်း၊ဘော၊ဥ် သည်၊ ကိ၊အာဘယ်သို့သ၊ဘော၊ရှိသနည်း၊ တုမှာကံ၊သင်တို့၏၊ သယနှုန်း၊ အိပ်ရာ၊နေရာ သည်၊ ကိ၊အာဘယ်သို့သ၊ဘော၊ရှိသနည်း။ တုမှေ သင်တို့ သ ယ်၊အနုဇ္ဇ၊ကေ သု၊မျှ၊စွာ၊ကုန်၊သော၊ပဟုတ၊သော၊ဝ၊သု၊အတ္တ၊ဒုက္ခ၊ည် မရှိ ၊ခြင်း၊ပြား၊ကောင်း၊မြတ်ကုန်၊သော၊စည်း၊စိတ်ချမ်း၊သာ၊တို့သည်၊ သ ကြောသ ဝိ၊ဒ်ကုန်သော်လည်း၊ သုခ၊ဟာ၊တု၊နာ၊ ခွမ် သာ၊ခြင်း၏ အကြောင်း၊ဖြစ် သော ဝုဿ၊ သု၊ကုသိုလ်ကံ ကို၊အ၊ကာ၊ရ၊ကောန်၊မပြုခြင်း၊ကြောင့်၊ သုခံ။ချမ်း သာ၊ကို၊ ဝိ၊ရာ၊ဝါယ ဆွတ်ယူခင်း၊စေ၊ကုန်၍၊အ၊ဇ္ဇ၊ယ၊ရ၊ ဒုက္ခ၊ပတ္တာ၊ပြိတ္တာ၊ သ ဒ္ဓ အာ၊ကျ၊ုံ၊ဝင်သော ဆင်၊ရဲ ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ သ၊ပ၊ပ၊ကဒ္ဓိ၊နော၊ ဒ၊လွန် မ၊ကောင်း၊မှု၊ရှိကုန်၊သော၊ တု၊မှ၊သင်တို့သည်။ ၊ဝ၊ထံ၊ကေ၊နု၊ပ၊ကာ၊ရေ၊ အ ဘယ် ဟု၊သော၊အပ္ပ၊အား၊ဖြင့်၊ ယာ၊ဝ၊ယ၊ မျှ၊ကုန်သ၊နည်း၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ မှုမ ဂါ၊သံ၊ဤ၊ဂါ၊ထာ၊ကို၊အာ၊ဟ၊သို့၏၊ ။

တ၊ဗ္ဗ၊ထိ၊ဂါ၊ထား၊တို့၌၊ ကိ၊တုမှာ၊ကံ၊ဘော၊ဇ၊နှုန်း၊ကိ၊တုမှာ၊ကံ၊ဘော၊ဇ၊နှုန်း ဟူ၊သည်ကား၊တုမှာ၊ကံ။သင်တို့၏။ဘော၊ဇ၊နှုန်း၊အ၊စ၊ာ၊သည် ကိ၊ဒ၊သံ၊အ၊ဘယ် သို့သ၊ဘော၊ရှိသ၊နည်း၊ကိ၊သ၊ယ၊ာ၊နှုန်း၊ကိ၊သ၊ယ၊ာ၊နှုန်းဟူ၊သည်ကား၊သ၊ယ၊နှုန်း။ အိပ်ရာ၊နေ၊ရာ၊သည်၊ကိ၊ဒ၊သံ၊အ၊ဘယ်သို့သ၊ဘော၊ရှိသ၊နည်း၊ကိ၊သ၊ယ၊နှ၊ာ၊တိ ကိ၊သ၊ယ၊နှ၊ာ၊ဟူ၍လည်း။ကေ၊စ၊အ၊ဏ္ဍ၊ဿ၊ဆ၊ရ၊တို့သည်၊ပ၊ဌ၊ဝီ၊ရှ၊ုတ်ကုန် ၏၊သ၊ယ၊နှ၊အ၊ိ၊ရ၊တို့သည်၊ကိ၊ဒ၊သ၊အ၊ဘယ်သို့သ၊ဘော၊ရှိကုန်သ၊နည်း၊ ကိ၊ဒ၊သော၊အ၊ဘယ်သို့သ၊ဘော၊ရှိ၊သော၊ သ၊ယ၊နှ၊အ၊ိ၊ရ၊ာ၊ဟု။ သ၊ယ၊ထ အ၊ိ၊ ကြ၊ကုန်သ၊နည်း၊ဟုတိ၊အ၊ယ၊ံ၊ဤ၊သည်ကား၊အ၊ဏ္ဍ၊ာ၊အ၊နုက်တည်း၊ကထ၊ဗ

ယာပေထောတိ၊ကထဉ္စယာပေယဟု သည်ကား၊ ကေနပကာရေန၊အာဘယိ ဗျိုဟသောအပြာ ဖြင့်၊ယာပေသ၊မျှတကြကုန်သနည်း၊ကထံဝါယာပေထ တိပိ။ ကထံဝါယာပေထ ဟု၍သည်း၊ပါဠိဌာ၊ပါဠိ၌ရှိ၏၊ ကထံ၊အဘယိသို့ လည်း၊တုမှေ သင်တို့သည်၊ယာပေယ၊ မျှတကြကုန်သနည်း ဟုတိအယ်၊ ဤသည်ကား။ အဘ္ဘော၊ နနုကိတသည်း၊ သုပါပဓိုနောဟု။သုပ ပဓိုနော ဟု သည်ကား။ သုဗျ၊ကောင်းစွာ၊အတိုဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ ပါပဓိုဟာ၊ယုတ် မာသောသဘောရှိကုန်၏၊ ပဟူတကောဂေသု တိ၊ပဟူတကောဂေသုဟု သည်ကား၊ အပရိယန္တေသု၊ အဆုံးမရှိကုန်သော၊ ဥဠာရေသု ဖြတ်ကုန် သော၊ သောဝေသု၊ညှဉ်းပန်းခြင်းရှိသည်၊ သင်္ခေသု။ရှိကုန်သည်၊အနုပ ကေသူတိ၊ အနုပဂေသုဟု သည်ကား။ နုအပဂေသု၊ မနည်းကုန်သော ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော၊ သုခံဝိဟရေါယာတိ၊ သုခံဝိဟရေါယဟု သည် ကား။ သုခေဟာတုနော၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဥဠာ သော ကောင်းမွန်ကုန်၊အကရေသု၊မပြုခင်းကြောင့်၊သင်ခံ၊ချမ်းသာကုန်၊ ဝိဇ္ဇိတဉ္စ၊ ဝိဇ္ဇေ၊ခေတ္ကား၊ဗျာပါယ္ယင်၊စေခဲ့၊ သုခသ ဝိဟာ၊ဝနဟု၍၊ ဝ.ဗ.စ၊ **အမ္ဘို**သောအရာတို့သည်၊ ပ္ဗဒ္ဓိ၊ ရတ်ကုန်၏၊ ဒုခ္ခပ္ပတ္တာတိ။ဒုခ္ခပ္ပတ္တာ ပဟုသည်ကား၊ အန္ဓယ ရာ၊ပေတယောနိုပရိယ ပန္နီ၊ ပြိတ္တာ၊အမျိုးခွဲအဝ၊ကုံ၊ဝင်းသော ဗွမ်ဒုက္ခံ ဤခ ဝ.ရဲ့။ အနုပဒ္ဒုတာ၊အဝေ ရောက်ကုန်၏၊ ဗွတ်အယ်၊ဤ သည်ကား။ အဘ္ဘော၊အနုက်တသည်း၊ ဗော်ဤ ဟို၊ သာမဏေ၊နှ၊သာမဏေသည်၊ ဝရိဘာသ်ဝ၊ပြောဆိုသော စကားကို၊ သတ္တာ၊ကြား၍ပေတ။ပြိတ္တာ ဟု သည်း၊ ဝေန ထိုသာမဏေ သည်၊ပုန္ဓိ၊တမတ်ထံ၊ ပမ်းအပ်သောအနုက်ကို၊ ဝိသဇ္ဇနာ၊ပြောကြားလို ကုန်သော်ဖြင့်၏၊

ဘန္တေ၊ နဂရ်ဘုရား၊ မယိ၊တပည့်တော်ကို သည်း၊ အညမညံ အချင်း ချင်း၊ ဝဓိတ္တာန ရိုက်ပုတ်ကုန်၏၊ ပုဇ္ဇ၊လောဟိတံ၊ ပြည်းလွန်းကုန်း ဝိဝါမ ဟောက်ရှုကုန်၏။ ဟကိ ခ ၊ ဗွ ၊သော၊ပြည်လွန်းကုန်း ဝ်ဝ်ဝ်ဟ၊သောက် ကုန် ၏၊ဝေဒနာ၊ရောင့်ရဲကုန်သည်၊ နခ ၊ ၊ ၊ ပြုဂ်ကုန်၊ မယိ၊တပည့်တော်ကို သည်၊တိ၊ထိုမျှား၊ဗွ၊သော၊ပြည်လွန်းကုန်၊ နခ္ခ ၊ ဗ ၊ ၊ ။ နှာ်သက်ခ ်သော်

(၅) ဟေသ်ခ ်ကုန်၊ဘန္တေ၊အနှ ်ဘုရား၊ ဤ ခ ်ဝ ်ဝ ်၊ တပည့်တော် တို့အတူသားလျှင်၊ အဒ ယာ ၊ ၊ ၊

ပြေအပ်သောမကောင်းမှုရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ မယ်ဝိယ၊ တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့၊ ပရိုးဒေဝယန္တီ၊ ဝိဖြည့်တမ်းကုန်ရာ၏၊ ဘဏ္ဍာ၊ အရှင်ဘုရား၊ယေဘေမဿာ၊အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိုင်ပေ၊အထူးထူးအပြားပြားမျိုးကုန်သော၊ ဘောဂေ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ အဓိဂမ္ဘ၊ရကုန်၍၊ အမှေဝိယ၊ တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့၊သယဝိ၊ဝိမိတို့သည်လည်း၊ နဘုမ္ဗေ၊ မသုံး၊ဆောင်ကုန်၊ ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊ ဒေန္တာ၊ ပေးလှူကုန်လျက်၊ ပုညဝိ ဒါနကုသိုလ် ကံကိုလည်း၊နကရောန္တိ၊မပြုကုန်၊ တေမဗ္ဗာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်နိုင်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခဂ္ဂိနော၊ဝတ်မှတ် ခြင်းသည်နိုင်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခဂ္ဂိနော၊ဝတ်မှတ် ခြင်းစ၊သော အကြောင်းရှိသော ဆင်းရဲခြင်း တည်းဟူ၊သော ဒီးသည်လည်းကောင်း၊ ဝိ-ဒ္ဓိသာ၊ဂ္ဂိနော၊ ငါတို့ကုသိုလ်ကံကိုမပြုအပ်အကုသိုလ်ကံကိုပြုအပ်၏ အစရှိသောနှင်းဖြင့်ဖြစ်သောနှလုံးမသာယာခြင်းတည်းဟူ၊ဆိုအပ်သော ဒီ သည်လည်းကောင်း၊ ဒုယ္ယမ၊နှာ၊လေးခြင်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရုံ ကြာ ဖြင့်စွာ၊သာ၊ကာလပတ်လုံ။ အမှေဝိယ၊တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့။ ဗျာယမ၊ပြု၊ ပူသော၊ခြင်းကုန်ရာ၏၊ တေမဗ္ဗာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကဒုက္ခ၊ကပ္ပလာနိ၊အလို မရှိ အပ်သော၊အကျိုးဟုဆို အပ်ကုန်သော၊ရုဝ၊ခြိုယာနိ၊ဆင်းရဲခြင်းကိုပွါး တ ကုန်သော၊အာ၊ဒုသလကမ္မာ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ ကတ္တာ၊နု၊ပြုကုန် ၍၊ဝိရုံ ကြာ ဖြင့်စွာ၊သော၊ကာ၊လပတ်လုံး။ ဒုက္ခံ အပါယ်ဘုံ၌ဖြစ်သော၊ ဆင်း ရဲ ။ အနုဘောန္တိ၊ခံစား၊ရကုန်၏။ ၊ဘ၊ဏ္ဍ၊အရှင်ဘုရား။ ဝနဉ်ဲ၊ ဣ ဌေ၊တနှာ၊အစရှိသောသက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာသော၊လ။ အစရှိသော၊ပေါ်ဥစ္စာ သည်၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ ဒုက္ခရုံ၊ကြ မြင့်စွာ၊သော၊ကာ၊လ၊ပတ်လုံး မတည်၊ ဝိပရိဏာ၊မ၊မမ်း၊ဘာ၊ကပြုနိုတတ်သော သဘော၊ရှိ၏၊ ဒုဝ၊ဗျိုလ္ဘ. ပြည့်၌။ သတ္တာ၊နုံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ဇီဝိတံ၊အသက်သည်၊ဟိယသ္မာ၊အကြင် ကြောင့်၊ ဒုက္ခရုံ၊တို့၏၊ စဝ၊နမ်ဲ ရှေ့လျှောခြင်းသဘော၊ရှိ၏။ တသ္မာ၊ထို ကြောင့် ၊ ပဏ္ဍိ၊တာ၊ပညာ၊ရှိသော၊သူသည်။ ဒုက္ခရုံ၊တို့သည်ကို၊ ဒုက္ခ၊ရ တော၊တို့သော၊အား၊ဖြင့်။ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ ဒိပံ၊ဝိ၊ဝိ၌ရှိရာကျွန်းကြီးသဘွယ်ပြစ် သော၊တမလွန်ဘဝ၌ချမ်းသာ၏ခြင်း၏အကြောင်းကောင် မှုကို၊ကရိယာ၊ထ၊ ပြုရာ၏။ ၊ဘ၊ဏ္ဍ၊အရှင်ဘုရား။ အရဟတ်အရဟန္တာနှင့်၊ ဘုရားအစရှိ ကုန်သော၊အရိယာ၊သူ၊တော်၊ကောင်းတို့၏ ဝ၊စော၊စကာ၊ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား ၍၊ ဝမ္မသ ကုသိုလ်တရား၌၊ ကောဝိဒါ၊လိမ္မာကုန်သော၊ ယောတေ၊နရာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဘောဂါ၊နဉ္စ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့၏လည်းကောင်း၊

ဒိဋ္ဌိတသဿစ၊ ဒိဋ္ဌိကိုခြေခံ၍လည်းကောင်း။ ဒုတ္ထရဝေါဝံ။တို့သောကာလ၌ သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒေဝယာဝဟ ဝတော၊ ဤသို့ဟုတ်မှန်သောသဘောအား ဖြင့်ပစ္စောနန္ဒာ၊အပြားအားဖြင့်သိကုန်၏၊ တေနရာ။သို့သူတို့သည်၊ ဒါနေ၊ အလှူပေးခြင်းခွဲ၊ သဗ္ဗကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း။ နပမဇ္ဇန္တိ၊မမေ့မလေ့ဝကုန်၊ ဒုတိ၊ဤသို့ ပဋ္ဌဝါဒေ၊ငါးဝါဒတို့ကို၊အဘာသိ်သူ၊ရှုတ်ဆိုကုန်၏ ။

တဗ္ဗေ၊ထိုဝါဒါတို့၌။ နခေတာဟောမဟာတိ၊ နခေတာဟောမဟူသည် ကား၊ခေတာသုဟိတာ၊ဝကုန်သည်၊တိတ္ထာ။ ရာဇ်ရဲကုန်သည် နဟောမ၊ မဖြစ်ကုန်၊နရုစ္ဆာ၊ဒိမ္ပသေတိ၊နရုစ္ဆာဒိမ္ပသဟူသည်ကား၊နရုစ္ဆာမ၊မနှစ်သက် ကုန်၊ ရုစိ၊အလိုကို၊ နဥပ္ပါဒေမ။မဖြစ်စေကုန်၊ တံ၊ထိုပြည်သွေးကို၊ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏ ရုစိယာ၊အလိုအာ.ဖြင့်၊နဝိဝိသာ မ။မသော်ကုန်၊ ဒုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။အကြွေး၊အနုက်တည်း၊ ဒုဗ္ဗေဝါ တိ၊ဒုဗ္ဗေဝဟူသည်ကား ၎ငေမော၊ဤ အတူသားလျှင်၊မစွားပရိဒေဝယန္တိ တိ မစွာပရိ၊ဒေဝယန္တိ ဟူသည်ကား၊မယံ၊ဝိယ။တပည့်တော်တို့ကဲ့သို့၊အညေ၊ တပါ၊ကုန်သော၊ ကတကိစ္စိသာ၊ပြီးအပ်၊သောကြမ်းကြွတ်ခြင်း၌ကြကုန် သော၊မနုဿာ လူတို့သည်၊ပရိဒေဝန္တိ၊ငိုကြွေးကြွေးကုန်၏၊ဂ ဒ္ဒ ၊ မြည် တမ်း၊ကုန်၏၊ အဒါယကာတိ၊အဒါယကာ၊ဟူသည်ကား။ အ.ဒါနသီလာ၊ ပေးသွားလို့မရှိကုန်သော၊ မဗ္ဗ.ရိနောယမသ ဌာယိနောတိ၊ မဗ္ဗ.ရိ.နေယ ဗသ ဌာယိနောဟူသည်ကား၊ ယမလောကသည်တော၊ ယမလောကဟူ ရာဘ်အပ်သော၊ယမ ဗသ၊ယမ၏ဌာနေ၊အရေပ်ခွဲ၊ဝိတ္ထာ.ဝိသယေ၊ဥစ္စာ.ကုန်း ဌာနသိလာ၊တည်လို့ရှိ ကုန်းသော၊ ယေတေ၊ဝိဒိစ္စ.အ.ဝိ.ဗမ္ဘောဝေတ်၊ယေ တေ၊ဝိဒိစ္စ အ.ဝိ.ဗမ္ဘော.ဝေဟူသည်ကား၊ ယေ.တော၊ အ.ကြင်သူတို့သည်၊ သမ္ဘာဝိစ၊ ယသုပစ္စုပ္ပန္နခွဲလည်းကောင်း၊ အာယတိ.ခ္ဆ၊ နောင်အ.ခ ခွဲလည်း ကောင်။သုခဝိ.သသ.ဝိခ.ယကော၊ချမ်းသာအ.ထူးကိုစိုင်ငင်တတ်ကုန်သော ဘော.ဂ၊ စည်စိမ်တို့ကို၊ ဝိန္ဒိတ္ဝါပဒ္ဓိလဘိတ္ဝာ၊ ရကုန်၍။ နဘ.ဌ္ဌနေ.ဝိ ကခ.ရောန္တိ,ပုညန္တိ၊ နဘုဗ္ဗနေ.ဝိ.ဟရောန္တိ,ပုညံဟူသည်ကာ.။ ဆဋ္ဌေ.ဝိယ၊ တာညှ.ဟာ.တို့ ကဲ့သို့။ သယဗ္ဗိ ဝိမိတ်ရှိလည်း၊ နဘုဗ္ဗန္တိ,မသုံးဆောင်ကုန်၊ ပ.ရေသိ။သူတပါ.တို့အား၊ဒေန္တာ ပေးလှူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဒါနမယံ၊ဒါနဖြင့် ပြီး.သ ။ပုညဗ္ဗိ။ကောင်းမှုကိုလည်း။ နကရော.န္တိ,မပြုကုန်၊ တေ.ခ.ဗ္ဗိပါသူပ ဂတာပ.ရ.ဏ္ဍာ.တိ။ တေ.ခ.ဗ္ဗိပါသူပဂတာပ.ရ.ဏ္ဍ.ဟူသည်ကား၊ ဘေသ.ဏ္ဍ.ာ၊ ထိုသဘ.ာ.ကိုရှိသည်၊ ပ.ရ.ဏ္ဍပ.ရ.လောကေ.တ.ေလွန်သောဂ.ခ္ခ၊ ဝိတ္ထ.ဝိသ ယေ၊ ပြတ္တာ.ဝံ.ခ္ခ၊ ဖိ.ဃ.ခ္ခ.ာ.ဝိပါသ.ာ.ဘိ.ဘူတာ.၊ ဆာ.ယော.ဝ်မ္ပတ်သင်ပ.ခြင်း

သည်ဖြင့်စက်အင်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍။ စိရံဗျာယမဲ့ဒုယ္ယမာနာ တိ၊ စိရံဗျာယမဲ့ဒုယ္ယမာနာဟူ သည်ကား၊ ခုဒ္ဒါဒိဟောတုကေန၊ တော်မွတ်ခြင်းအစရှိသော အကြောင်းကြောင့်၊ ခုကဋ္ဌိနာ၊ ဆင်.ရဲခြင်းဟူသော ဒီးသည်၊အမှေပေါ်။ငါတို့ကိုသည်။ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊အကာတံဝတာ၊ပြုမိလေစွတကား၊ ပါပံ၊မကောင်းမှုကို၊ကတံဝတာ။ပြုမိပြီဟုကား၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ပဝတ္တမာနေန။ဖြစ်သော၊ဝိပ္ပဋိသာရဋ္ဌနာ၊နှလုံးမသာယာခြင်းတည်းဟူသော ဒီးသည်၊ ဒုယ္ယမာနာ၊ လောင်ကုန်သည်ဖြင့်၍ ဗျာယနန္တိ ပုဏ္ဏလောင်ကုန်၏အနုဠုနနည်းတွေ ကုန်၏ ဣတိဒေယ်၊ဤသည်ကား။အဟေ အနက်တည်း၊ဒုခုဒ္ဒြာယနိတ်။ဒုခုဒ္ဒြာယနေ;ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခဝိပါကာနိ ဆင်းရဲတည်းဟူသောအကျိုးတို့သည်၊ အနုဘောန္တိ ဒုက္ခကဋုကဿ ဝ နိဘိ၊အနုဘောန္တိ ဒုက္ခံ ကဋုကမ္ပလာနိဟူသည်ကား။ အနိဋ္ဌ ဝ သောနိ။ အလိုမရှိအပ်သော အကျိုးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပါပကမ္မာနိ၊ မကောင်းမှုကံတို့ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍ စိရကာလံ၊ကြာ မြင့်စွာ၊သောကာလပတ်လုံ ။ဒုက္ခံ ဒေပါယိ ကဒုက္ခံ၊အပါယ်ဒုက္ခဖြစ်သော ဆင်.ရဲကို။ အနုဘဝန္တိ၊ခံစားရကုန်၏။ ဣဒ္ဓေ၊ ဣဒ္ဓေ၊ဣဒ္ဓေ;ဟူသည်ကား။ နစိရကာလဿယိ၊ကြာမြင့်စွာ တည်လေမရှိ၊ အနစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဘေးကိုပြန်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတ္ထရံ ဣဓ ဇီဝိတန္တိ၊ဣတ္ထရံ ဣဓ ဇီဝိတံ;ဟူသည်ကား။ ဣဓ မနုဿလောကေ၊ဤလူ့ပြည်၌၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဇီဝိတံ ဒ္ဓိ အသက်သည်လည်း။ဣတ္ထရံ၊တို့၏၊ပရိတ္တံ အပ္ပကံ၊နည်း၏၊ တနေ၊ထိုကြောင့်၊ ဘဂ ဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ၊သော ကာလပတ်လုံး၊ ဇီဝတိ၊အသက်ရှင်၏၊ သော၊ထိုသူသည်း၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ၊အောက်၊အပ်ဝါ၊နည်းသည်လည်း၊ကောင်း၊ဘိယျောဝါ၊အနှစ်တရာထက် အလွန်သည် လည်း၊ကောင်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတောဘဝ်မှု၏၊ ဣတ္ထရံ ဣတ္ထရေတော ဥဟ္ဘာတိ၊ ဣတ္ထရံ ဣတ္ထရေ တောဥတ္တာ ဟူသည်ကား၊ ဝနုညောဒိ ဥ;ကဒ္ဒ;ဆ;ဆ;ဥ;ဥ;ဥ;ပ၊ အ၊ ရှိသောအဆောက်အဦးသည် လည်း၊ကောင်း၊ မနုဿာနံ၊လူတို့၏၊ဇီဝိတဉ္စ၊ အသက်သည် လည်း၊ကောင်း၊ ဣတ္ထရံ၊ တို့၏၊ ပရိတ္တံ၊နည်း၏၊ ခဏိကံ၊ တခဏမျှတည်၏၊ ဝိနသနံ၊ပျက်စီး၏၊ ဣတိ၊ဤသို့. ပညာယ၊ပညာ;ဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခိတ္တာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဒိပ်ဂ.ရိယာ;ထ ပဏ္ဍိတောတိ.ဒိပ်ဂ.ရိယာ;ဆပဏ္ဍိတော ဟူသည်ကား၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော၊ ဝုရိ;သော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဒိပ်၊ကိုင်းကျွန်း သမုဒ္ဒယ်ဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊

ပဘိဒ္ဓိုးတည်ရာ.ကို၊ ပရုဝေလာကေ၊ တဝေလွန်လောကဒ္ဓိ၊ ဟိတသုခဝိဗ္ဗေနံ၊ စိုးပွါ.ချမ်းသာ၏ ဘည်ရုတ်ကို၊ကမ္ဘာ့ပြိုများ၏ ယေဟေ.ပစာနန္တိ၊ ယေဟေ.ပ.စာနန္တိဟူ သည်ကား၊ယေတေမနုဿာ၊အကြင်လူတို့သည်၊ မနုဿာနမ္ပိ၊လူ ကို၏သည်းကောင်။ ဘောဂါနဉ္စ၊ စည်စိမ်ချမ်းသာတို့၏ လယ်.ကောင်း၊ဇာဝိတာ ဿစ အသက်၏ လည်းကောင်း၊ ဇာတ္ကရောဝံ၊တို့ သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဘဝယဝတောဟုတ်မှန်သော အကြောင်း၊ ဇာနန္တိ၊သိ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုလူ ကို သည်၊ ဒါနေ၊အလှူ၌ သဗ္ဗကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ နပ္ပမဇ္ဇန္တိ၊ မေ့မျောလျှော့ကုန်။ သုတ္တာအေ၊ပဟာတံ၊ စောတိ၊ သုတ္တာအေ၊ဟာတံ ဝ.စောဟူ သည်ကား။ အေ၊ဟာတံ၊ ပူးစေ.အဝေးကိုခဲထိုက်ကုန်သော၊ ဇဋ္ဌိ ဒိန်၊ဘုရားအစရှိ ကုန်သော၊ အရိယာန်၊အရိယာတို့၏၊ဝစန်။တရား၊စကား ကို၊သုဘွာ၊နာ.ခဲ့၏။ သုတဇ္ဇာ၊ကြား၊နာရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဆုတ်အယ ဤသည်ကား။ အာဇ္ဇော၊ အနုက်တည်း၊သော သ် ကြွင်း၊သောစကား၊သည်၊ ပါ.ကဋ္ဌမေ၊ဝ.ထင်ရှား၊သည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဝေ။ ဤသို့၊သာမဏေ၊ရှေ့။ သာမဏေသည်၊ပဋ္ဌာ၊မေး၊အင်ကုန်သော၊ ကောင်းပကား၊ထိုပြုတ္တာ၊တို့သည်၊ တမဇ္ဈေ၊ထိုအကြောင်း၊ကို အာစရိယ်ဝ,ား၊ ပြော၊ကြား၊ကုန်၍၊ မယံ.တပည့်တော်တို့သည်၊ တုယ္ဟံ.သင်သာမဏေ၊ မာတုသမာဘုလာနံ.ယော၊ ဥ် မိုး၊အရိုး၊တို့ဟု သည်း၊ ဟုတ် ဤသို့၊ ပ.ဝ.ဒေသု ပြော၊ကြား ကုန်၏။ ဘံ.ထိုစကား.ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ သာမဏေ၊ရှော.သော မ ဟု သ ံ.သဒ္ဓါတသံ.ဝေါ၊ပြင်းစွာပြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင် ၌သည် ဖြစ်၍၊ ဥက္ကာ.ဟု ။ပျံ.ရိခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပိ၊နောဒေတွာ၊ပယ်ဖျောက်ခဲ့၊ ဥ.ဒ္ဓေ၊ သ ယသ ဥ.ပဇ္ဇာ.ယ် ၏၊ပါ.ဒေသု.ခြေတို့ဌ၏၊ သ ံ.ရှသော ဥ်.ပြင်၊နဝတ် ဝ.ား.ဝ.ခ၏ ။ ဝေ.ဤသို့။ အာ.ဟ.ရ.ကျ ကို၏၊ ကိ ံ အာ.ဟ.အာ.ယ်သို့ ကျ.ကျ.ရှည်.ကုန်ရှည်.ကုန်ကုန်ကုန်

အာယသ္မာ သံကိုးရွာ၊ အရှင်သံကိစ္စသည်၊ တသား၊ ထိုသာမဏေအား၊ အစ္ဆာသယာနုစွဲ၊ အလိုအာသယအား ထျောက်ပတ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာစိက္ခိ၊ ပြောကြား၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဇ္ဈန္တော။ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ နစိရေသေဝ၊ မကြာမြင့်မီ သာသျှင်၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဒေဝယသ္မာပန သံကိုးရွာ၊ အရှင်သံကိစ္စ သည်ကား၊ တစ်ပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ ဟောတော်မူ၏။ ကိုရေ၊ ရှေ့ရှု၍ပြဦးအုံ၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရ ရဟန်းသား၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကာသား၊ ဥပါသကာ၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏။ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ ဝုတ္တမရဏာ ဟောတု၊ သားသေခြင်းဘည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပရိဒေဝသောကသမာပန္နော၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ဝိုးရိမ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍၊ ကိုယ်တိုင် တစုံတခု၊ သော။ ကမ္မံ၊ အမှု ၄။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်း၌၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟယေဝ၊ အိမ်၌သာလျှင်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အထ ထိုသို့နေသော အခါ၌၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ပစ္ဆာ၊ သဝ၀ယာယံ၊ ရှေးယခင်ကထဲ အခါ၌၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ၊ တာ မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု

ဖြင့်၊လောကီ၊လောကတို့။ဝေါလောကေ၊ကျော်ကြားတော်မူသည်ရှိသော်၊ တံဥပါသကီ၊ထိုဥပါသကာကို၊ မိသွား၊ဖြင်းတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓဟူသမယနံ၊နဲ့နက် အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းဝိုင်းကုပ်ပြင်ကတ်၊ကပ်မူ၍၊ ပတ္တစိ၊ရုံ၊သ၊ဝိတ် သကိ်နှုးကို၊ အာဒေ၊ယ၊ယူ၍၊ တသား၊ထုဥပါသကာ၏။ ဝေ၊ဒ၊ဒွါ၊ရေ၊အိမ် တံခါး၌၊အဝ္ဘာသိ၊တည့်၊တော်မူ၏။ဥပါသ၊ကာ၊စ ဥပါသကာသည်လည်း။ သဗ္ဗ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။အာ၊ဂတာ၊ဟာ၊ဝံ၊ကြွတော်မူသော်သည်၏၊ဒေ၊ဖြစ်ကို သုဘဂ၊။ ဤ၊၏၊ သိစ်၊လျှင်စွာ၊ဥဒ္ဓာယ၊ထ၍၊ ဂတ်ကြား၊သွား၍၊ ပဋ္ဌ၊ဂ္ဂ၊မ၊နှုံ၊ ခရီး၌ကြို့ ဆိုခြင်း၊ကုန်တွာ၊ပြု၍။ဟတ္ထ၊တာ၊လက်မှ၊ ပတ္တ်၊သ၊ဝိတ်ကဲ့ ဂ၊ဟေတွာ၊ယူ၍၊ဂေ၊ဟ်။အိမ်သို့၊ပ၊ဝေ၊သောတွာ၊သွင်း၍၊ အာသနံ၊နေရာကို ပညာ၊ပတ္တွာ၊ခင်း၍၊အာ၊ဒါသိ၊ပေး၏။ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဥဇ္ဇေ ခင်ထား၊အပ်သော၊ အာသနေ၊နေရာ၌၊နှလုံ၊ ထိုင်နေ၊တော်မူ၏။ ဥပါသ ကော၀ိ၊ ဥပါသကာသည်လည်း။ ဘဂ၀န္တံ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝန္ဒိတွာ၊ ဂါ၌ခိုး၊ပြီး၍၊ကေ၊မန္တံ၊တင်ခ်ိအပ်လျောက်ပတ်သော၊အ၊ဝ၊ပ်၌၊နှလုံ၊ထိုင်နေ၏။ တံ၊ထုဥပါသကာကို၊ ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ သောတ၊ဝိ၊နော၊ဒနံ၊ စိုး၊ရိ၊မ်ခြင်း၊ကိုပယ်၊ဖျောက်ခြင်း၏။ကရောန္တော၊ပြု၊တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါ သက၊ဥပါသကာ၊တိ၊အာ၌ရှိနည်း၊သော၊ကျေ့ပန္ဒု၊တော်ဝ၊ယ၊ စိုး ရိ၊ခြင်း သည်နှိ၊ပ်စက်အ၊ပ်သကဲ့သို့၊ မိသတ်၊ထင်၏။ဆုတ်၊ကြို့သို့၊အာ၊ဟ၊ ပိန်ခြောက် မူ၏။ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရား၊အာ၊မ၊ကြောင်ဟုတ်ပါ၏။တ်ယော၊ပ၊ မနုဿေ၊ တပည့်တော်ဘုန်းပုဏ္ဏား၊သား၊သည်၊ကာလတ်တော၊သေခြင်း၊ကဲ့ပြု၍ တေန၊ထိုး၊ကြောင့်၊အာ၊ဟ်၊တပည့်တော်သည်၊သော၊စာ၊ပ်၊ စိုး ရိ၊ပ်ပါ၏။ဆုတ် ဤ၊သို့ ဝဏ္ဏ၊သျှောက်အ၊ပ်သည်ရှိ၊သော်၊အ၊ထ၊ထိုအ၊ခါ၌ တသား၊ထုဥပါ သ ကာအာ။ဘ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ သောတ၊ဝိ၊နော၊ဒနံ၊စိုး၊ရိ၊မ်ခြင်း ကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း၏။ ကရောန္တော၊ပြု၊တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥရုဝေ၊ တကံ။ဥ၊ရု၀ေ၊တ၊ကဲ့၊ ကထေသိ။ ဟော၊တော်မူ၏။

ကိ၊ရု၊ကြား၊ရှေ့ကူ၊သည်ကား၊ ဒေ၊တိ၊တော်လွန်၊လေ၊ပြီ သော ဒေ၊ခါ၌ကာ သိက၊ရ၌ခ်ော်ကာသိကတ်ိုင်း၌ ဗာ၊ရာ၊ဏသီ၊သီ၊ဗာ၊ရ ဏသီ၊ပြည်၌ ဝမ္ဘ၊ပါလ ဓာ၊မ၊ဝမ္ဘ၊ပါလ၊ဓ၊မည်ရှိ၊သော၊ ကြာ၊ဟူ၊ထ၊ကုလ်၊ဝုဏ္ဏ၊ မျိုး၊သည်၊ ဒ၊ဟော သိ၊ဖြစ်၏။ တဘ္ဘ၊ထ်ဝုဏ္ဏာ မျိုး၌၊ ကြာ၊ဟူ၊ဒေ၊ ဝုဏ္ဏ၊သ၊လည်း၊ ကော၊င်း၊ ကြာ၊ဟူ၊ကြီ၊ ဝုဏ္ဏ မ၊လည်း၊ကော၊င်း၊ ဝုဏ္ဏ၊သ၊သ၊လည်း ကော ၊င်. ဒ၊တ ၊ ထ်ို လည်း၊ကော၊င်း၊ သုဏ်သ၊ ရှေ့ မ၊လည်း၊ကော၊င်း၊ ဒ၊သိ၊ကျွန်၊လည်း ကော၊င်း။ဆုတ်၊ဤ၊သို့၊ သ၌ဖြစ်ပါ၊ ဒ၊လုံ ရုံ၊လည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆု၊ပေ၊ဤ၊လူ

တို့သည်၊ မရောသတိဘာဝနာတိရုတော၊ မရောသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွါး ခြဲခဲ့ခြေ့ ရှေ့ပြေးကုန်သည်၊ အဟောသ၊ ဖြစ်ကုန်၏ တေသု။ ထိုခြေးကပ်ယောဝ် သောသူ ကိုတွင်၊ ယောအကြင်သူသည်၊ ဂေဟဒေတာ၊ အိမ်မှ၊ နိုက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ သော။ ထိုသူသည်၊ သေသစေနှ ကြွင်းသောသူတို့ ကို၊ သြဝါဒ တွေ့ ၊ ဆုံးမ၍ ၊ ကွမတိ ၊ ထွက်၏ နိရုပေက္ခော ၊ ဝဲ့ကွက်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ သာသျှင်။ ၊ ကွမတိ ၊ ထွ ၊ ၏ ၊ အ ၊ ထ ၊ ထိုနောက်မှ ၊ ဂေါဒိ ၀ သံ ၊ တနှုသ့် ၊ ပြုပ္ပ ၊ ဟ ၊ ကာ ၊ ပုဏ္ဏား ၊ သည် ၊ ပုဇ္ဇေ ၊ ဒေ ၊ ဟ ၊ ကား ၊ ။ သ ၊ ဒ ၊ ် ၊ တ ၊ ကွ ၊ ဟ ၊ ရ ၊ ် ၊ ။ ဤ ၊ ကား ၊ ပုဏ္ဏား ၊ ။ ပုဏ္ဏား ၊ ။ ပုဏ္ဏား ၊ ။

တွေ့ခဲ့ကြ၍ ဝိလိဒ္ဓိတွေ့ခဲ့ကြ နှုတ်သာလိမ်းကျုံ့၍ ပရိဒေဝနပရိဝုတောဟု အိမ်သားအပေါင်းခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ ပုဏ္ဏသားသားတို့၏ သရီရံကိုယ်အလောင်းကို စိတာကပ်။ ထင်းပုံထက်သို့။ အာရောပေတွာ။ တင်၍။ ဒဟ္ဓိ၊ မီးကို။ ဒတ္တွာပေ၍ ဒါဟကွန်ဒ။ သစ်သားတုံးကို ခုယာဇ္ဇာဝိယ၊ မီးတံခွန်သကဲ့သို့။ နဲသောကေသ၊ ဝိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်ဖြင့်၍ နီသည်ကြောပေါ်။ ပူပန်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်ရ။ အနိစ္စသည်၊ မမြဲသောအမှတ်ကို။ မနသိကရော၊ ဥပေက္ခာ၊ နှလုံးသွင်းလျက်၊ အစ္စာသိ၊ တည်ရှိ၏။ အထ၊ ထို့နောက်၌ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ ပုဇ္ဇောသားသည်၊ သားကြီး ။သိကြားသည်၊ ဟုတ္တဝါ ဖြစ်၍ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ရ၏။ သောစ၊ ထိုသိကြားဖြစ်သော ပုဏ္ဏားသားသည် လည်း။ အမှာကံ။ ငါ ဘုန်းရ၏။ ဗောဓိသတ္တောဘုရား လောင်းသည်၊ အပေါဝတ်ဖြစ်ရ၏။ သောဝ၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ အဇ္ဇနောမိမိ၏ ပုရိဟောတိယံ၊ ရှေ ဘဝ၌ ကဿပုဿဗုဒ္ဓ၊ ပြုခဲ့သောကောင်းမှုကို လည်း။ ပန္နဝေဂ္ဂိတ္တာ ဆင်ခြင်၍ ဇိတရဋ္ဌ။ အာဘာကို လည်းကောင်း။ ဥ၊ တကေစ၊ အ ဆွေ အမျိုးတို့ကို လည်းကောင်း။ အနုကမ္ပမာနော။ အစဉ်သနားသည်ဖြစ်ခဲ့ ဗြာဟ္မဏာ ပုဏ္ဏားအသွင်ဖြင့်။ တဏ္ဍုဝေါ ထိုပဒိ သဟ္ဒြိဟ ဟု အာဇ္ဇ်ိသို့။ ဝေဠုဝနုယာ၊ ၍ ဝေ၌ ကုန်သော၊ ဥာတကေ၊ အ ဆွေ အမျိုးတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ ဖြင့်၍ အဇ္ဇောဝ၊ ဒေါ အချင်းတို့ မိဂ၊ သာ သင်ကို၊ ဗျာ၊ ပယ်ပယ်ဒိ ဖုတ်ကုန်သလော။ အမှာကံ။ ငါ တို့အား ပံသဝ၊ သားကို၊ ဒေယ၊ ပေးကြကုန်လော ဆာတောဝ၊ ဆာလောင်သည့် အမှီ ဖြစ်၏ ဆုတိ ဤသို့ အာဟာ၊ ဆိုခဲ့ ဗြ ဟ္မဏ ပုဏ္ဏား။ ဝိဂေါ၊ သား သမင်သည်၊ နု၊ မဟုတ်။ မနုဿော၊ လူတည်း ။ ဆုတ ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ဆိုရ၏ ကိုး၊ အာသို့နည်း။ ဧသော၊ ဤသော သူသည်။ ဝုမှာကံ၊ သင်ဘို့၏။ ပစ္စတ္ထိကော၊ ရန်သူ လား ဆုတ်၊ ဤသို့ ဝ ဣ ဆိုအင်သည်ရှိသော် နုပစ္စတ္ထိကော၊ ရန်သူမဟုတ်ဥ၊ ရေ ငင်ခ်ိ ဧ၊ တေ၊ ဖြစ်သော၊ ဩ ရေ သော၊ ရင်ခွဲဖြစ်သော၊ မဟာဝုဏ္ဏ ဝ၊ ကြီးမြတ်သော ဝတ္ထု၊ ဝ်ရှိ သော ဟရ ဏာ ပုဏ္ဏား၊ ဟို သောသားတည်း ။ ဆုတိ ဤသို့ အာဟာ၊ ဆိုရ၏ ကိုမတ္တံ၊ အတယ် အကျိုး၊ ဌာ၊ တုမှော၊ သင်တို့သည်၊ တ ဝေ ရ ၊ ပေ ထိုသို့သော ဝါ ရှိ၊ သော ဝုဏ ဝ ကိ၊ ကျေ ဝုဏ်ရှိ၏ သော။ တ ရုဏာ ပုဏ္ဏား ဟို ၊ သောသားသည်၊ မကောသော ရာ ခ်ိ၊ နှ သောစ ယ ၊ မငို ရှိမ်ကုန်သနည်း။ ဆုတ် ၊ ဤသို့ ဝ ဏ္ဏ ဆင်ကြားမင် ဆို အမ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ဆိုစကား ကို ၊ သုတ ၊ ကြား၍ ဗြာဟ္မ ဏာ ပုဏ္ဏား သည်၊ အ၊ သောစ နုကာ ရ ဏံ ။ ဝိုးရိမ်သော အ ကြောင် ဝ ၊ ကား သ ဏ္ဍ ၊ ပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

ဖြို ဟူ၏။ ဝုဏ္ဏား။ ဥရုဝေါ။ ဖြေသည်၊ ဖိန္ဆုံ၊ဟောင်းလေ ဖြို သော၊ ဂဏ်ခံ အရေကို၊ဟိတ်ပေး၊စွန့်၍၊ ဂန္ဓာတိဿ ဝ၊သုဝေသကဲ့သို့။ ဝေ်တထာ၊ထို အဘူ၊သံ ယာ၊ရေ၊သံ သ၏ဖွဲ့၊ ပရိဿ ဗမ၊ နှာ၊လသ်ဟေ။ သ ဥ ဝ၊ သည်၊ ပေါရာ ဏသ ။ အ ဟောင်းဖြစ်သော၊ ဂ ဗ္ဗ ၊ ဂ ဗ္ဗ ၊ ဗ ဗ ၊ ဗ ဗ ၊ ဗ

ကဠုန္ဒရေဝါ၊ သစ်သားအကြားဠ် လည်းကောင်း၊ မှလန္ဒရေဝါ၊အမြစ် အကြား ဠ် လည်းကောင်း၊ ကမ္ဗုကံ သင်တိုင်းကို၊ သြမဗ္ဗနေ့ဟာ၀ိယ၊ချုန် သကဲ့သို့၊သရိရံ၊ကိုယ်ကို၊ သြမဗ္ဗိတွေ့။ချုတ်ချီ၊ မောစေတွေ့။လွတ်စေ၍၊ ပဟာယ ဆင်ရှုတွေ့၊စွန့်၍။ ယထာကာမ၊ အလိုရှိရာသို့၊ ဂန္ဓာတိယထား။ သွားသကဲ့သို့၊ ဧ၀မေ၀ံ၊ဤအတူ၊ သံသာ၊ဝေ၊သံသရာ၌၊ ပရိဗ္ဗာမ၊ရှာ၊ လည်သော သတ္တော၊သတ္တ၀ါ သည်၊ပေါရာဏာသ၊အဟောင်း၊ဖြစ်သော၊ ကမ္မသ ကုသိုလ်အကျိုး၏၊ ဂရိကျိုးဟာဗျာ၊ ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဇွေ့ရှိ ဘူဘက်၊ဆွေးမြေ့သည်ဖြစ်၊ဖြစ်သော။ သန္ဓနဲ့ ဝိပိ ဘယ်ကို၊ အ ဗ္ဗ ဟေ၊ ပိပိ၏၊ သရိရံ၊ကိုယ်ကို၊ ဟိတ္ဝာ စွန့်၍၊ယထာကာမ၊ အလိုရှိရာ အရပ်သို့၊ ဂန္ဓာတိ၊သွား၏၊ ပုနဗ္ဘ ဝ ၊သေခြင်း၊တဘဝ်ဘ ဝသစ်ဖို့ ဖြစ်သည်၏အစွမ်း အား၊ဖြင့်၊ ဥ ပ ပ ဇ္ဇ တိ၊ဖြစ်ရ၏၊ ဣ ဟ ကိ အ သံ ဤသတ်ကား၊ အ ဗ္ဗ ဟာ၊ အနက် တည်း၊ ဧ ဝ ဣ ဒ ံ ဟု သည်ကား၊ ခုယ္ယမာန်၊ ပိ၊ လောင် သာ၊ ပုဗ္ဗ သာ၊ သား၏ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဒယေ ဣ ဟ ၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍ အာဟု၊ဆို၏၊ သရီ၊ရ ဒိ ဣ ဟ ၊ဂတိ။ သရီ၊ရ ဒိ ဣ ဟ ၊ဂ ဟု သည်ကား၊အယ်ဝိယ၊ဤသူ ကဲ့သို့၊ အညေ သ ဒ္ဓိ၊တပါး၊သောသူ၏၏ လည်း၊ကာယ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၊ ဘေ၊ဝ ဝိ ဟ ် ၊တော၊စည်း၊စိပ် ကင်းသည်ရှိသော်၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ နိ ဗ္ဗ ဟေ၊အ ခြည် ဒ ် ဒိ သည်၊ ဇာ ၊တော၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ပေ ၊တော်၊ပေ ၊တ ဟု သည်ကား၊ အာယုဥ္ဃ ဝ ဒ ် ဝ ်ည ်ကား ၊တာ ၊ အ သက်အ ၊ ဒ ် ဝ ် ဝ ်ည ်ရှ ် ၊ အ ပ ဂ ၊တ ၊ကင် သည်ရှိသော်။ ကာလက်တော၊ သေခြင်းကိုပြုသည်၊ သတ်၊ ဖြစ်လတ်သော၊မ ၊တ ၊သ ၊ သ ည် ၊ ဇ ၊တ ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ တ ဿ ဝ ် ၊ တ ဿ ဟု သည်ကား၊ ယ ဿ ၊အ ကြင် ၊ ကြောင့် ၊ ခ ု ယ ် ယ ၊ နော ၊ ဒိ ၊ လောင် သော၊ ကာ ယော ၊ ကိုယ်သည်၊ အ ၊ ပ ေ တ ၊ ဝ ိ ည ် ၊ ကာ ဇ ် ဟ ် ၊ ကင်း ၊ သော ၊ ဝ ိ ည ် ၊ ဝ ် ဗ ် ရှိ ၊ သည် ၏ အ ခြစ် ၊ ကြောင့် ၊ ခ ု ၊ ဟ ၊ ခ ု ကျ ် ၊ ပ ု ၊ လ ၊ ခြင် ၊ ခ ဲ ့ ၊ ရ ဲ ့ ၊ ကို ၊ နတ ၊ နား ၊ တိ ၊ ဝ ိ ၊ ယ ၊ မ ၊ သ ိ ၊ သ ကဲ့ သို့ ဥ ါ ၊ တိ ၊ နံ ၊ ဆွ ေ ့ ပျ ိ ၊ ကောင် ၊ တို ့ ၏ ရ ု ဒ ် ၊ ဝ ဒ ် ၊ ပ ု ၊ ပ ု ၊ ကို ၊ သည် ၊ ကောင် ၊ ပ ရ ိ ၊ ဒ ဝ ိ ၊ ဘ ဒ ် ကို ပြ ည် ၊ တ ပ် ၊ ခြင် ၊ ခ ဲ ့ ၊ လည် ၊ ကောင် ၊ ယ ဿ ၊ အ ကြင် ၊ ကြောင့် ။ နတ ၊ နာ ၊ တိ ၊ မ ၊ သ ိ ၊ တ ဿ ၊ ထ ိ ၊ ကြောင့် ၊ မ ၊ ပ ါ ၏ ၊ တော်ဝ ု ဒ ် ၊ ဤ သ ၊ ကို ၊ နိ ပ ဉ ် ၊ ဂ တ ် ၊ ၊ အ ၊ ကြောင် ၊ ဒ ု ပ ် ပြ ု ၍ ၊ နရောဒါ ၊ ဝ ိ ၊ ကြ ား ၊ ဂ ၊ တ ၊ သ ၊ တ ၊ ယ ၊ ဂ တိ ၊ ဂ ၊ တ ၊ သ ၊ တ ၊ ယ ၊ ဂ တ ိ ဟု ၊ ဟု သည် ကား ၊ မ ၊ တ ၊ သ ၊ ဗ ် ၊ ၊ သ ၊ သ ၊ ဗ ် ၊ ဝ ါ ရှိ သည် ယ ဒ ိ ၊ ဥ ဗ ် ၊ ဗ ် ၊ ၊ ၊

အားဖြင့်၊ယောဂတိ၊အကြောင်းဂတိကို၊ပါဠိကပ်ါ၊အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ တဒနန္တရေ၊ဟု၊ထိုရုတိ၏အခြားမဲ့၌ သာလျှင်၊ဂ၊တော၊ သွားလေသော၊ သော၊ ထိုငါတို့၏ သားသည်၊ ပုရိမဥာတိနှ၊ ဆွေမျိုးဟောင်းတို့ ၏ ရှေးတံ၊မျက်ရေယိုခြင်းကို၊ ပရိဒေဝိတံ၊ငိုမြည်တမ်းခြင်းကို နုပစ္စာသိသတိ၊မတောင့်တ၊ယောဟုယျေနု၊မျှားသောအားဖြင့်၊ပုရိမဥာတိနှ ဆွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ရှေးတေနု၊မျက်ရေယိုသဖြင့်၊ ဟာစိ၊ဝ ရုံဝ ရသော အလွန်သိမ်ငယ်၊ အကျိုး၏ပြိုးခြင်းသည်၊ နာဝိဟောတိ၊ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ။

ဝေ၊ဤသို့ဖြာဟူကောနု၊ပုဏ္ဏားသည်၊အဟုနော၊မိမိ၏၊အသောစနကာ ရကောမရိုးရိပ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ကထိတေ၊ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော် ပရိယာယ၊ ပရိယာယ်ဖြင့်၊ မနသိကာရကောသလ္လေ၊ နှစ်လုံးသွင်းခြင်း၌ လိမ္မာသည်ကို၊ပကာသိတေ၊ပြအပ်သည်ရှိသော်၊ဖြာဟူကောရ၊ပါ၊ပုဏ္ဏား ယောင်ဆောင်သော၊ သင်္ဂ ။ သိကြားမင်းသည်၊ ဖြာဟူကို၊ ပုဏ္ဏားမ ကို။အာဟ၊ဆို၏၊ ကိံ အာဟ။အာဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။အမ္ဘ၊မိခင်၊ သောမ ဟော၊ ထိုသောသူသည်၊ တုယှံ၊သင်နှင့်၊ ကိံ ဟောတိ၊ အာဘယ်သို့ တော်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ သာမိ၊အရှင်၊ ဒသမာသော ဆယ်လတို့ပတ်လုံး၊ကုစ္ဆိနာ၊ဝမ်းဖြင့်၊ပရိဟရိတ္တာ၊လွယ်ဆောင်၍။ဣဏ္ဍံ ဣ.ဥည်ကို၊ ပါယေတ္တာ၊တို့ကို၍၊ ဟဒ္ဒပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ သဏ္ဌာပေ တ္တာ၊ တည်စေ၍၊သံဝုဏိတော၊ကြီးပွါးစေအပ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ဣတိ။ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ဝေ။ ဤသို့။ဝိတာ၊အာဘသည်၊တာဝ၊ရှေ ဦးစွာ၊ပုရိသဘာဝေန၊ယောကျ်ား၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မာရောဒတု မငိုကြေးသည်ဖြစ်စေ။ မာတု၊အမိ၏၊ဟာဒ ယံနှာမ၊စိတ်နှလုံးမည်သည်ကား မုဒုကံ နူးညံ့၏၊ကသွာ၊အာဘယ်ကြောင့်၊ နရောဒသိ။မငိုသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ။ဆို၏၊တဲ့၊ထိုစကားကို၊သုတ္တာ၊ ကြား၍၊အရောဒန ကာရဏံ၊ မငိုကြွေ ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကထေန္တိ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

သာမိ၊အရှင်ပုဏ္ဏား။သောပုတ္တော၊ထိုငါတို့၏သား၊သည်၊အနုဇ္ဇိတော ငါ့သား၏အဖြစ်သို့လာလတ္တံ့ဟု ငါမခေါ်အပ်ဘဲလျက်၊ တတော၊ထိုရှေးဦး တည်သော ကိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ အာဂါ၊ငါတို့၏ အဏ်သို့ လာပါ၏။ အနုခဲ့ ညာတော၊ ချစ်သားတမလွန်ဘဝသို့ သွားလေတော့ဟု ငါတို့သည်မှင့်မ လွှတ်အပ်ဘဲလျက်၊ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောလောကမှ၊ဂတော။တမ

လွန်လောကသို့သွား၍၊သာမိ၊အရှင်ပုဏ္ဏား။ ယထာယေနအာကာရေန။အ
ကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဂတောသာ၍၊ တထာတေနဝေ
အာကာရေန။ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် သာလျှင်၊ ဂတောသွား
လေ၏၊ဧကံ၊ဤသို့၊အဝသဝတ္ထိကော၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်းမရှိ၊သာ၊တတ္ထ ထို
သံသရာဝန်ကို ဖြစ်ခြင်းမှ၊ မရေဏာ။ သေခြင်းကို၊ပဋိစ္စ၊ ခဲ့၍၊ပရိဒေဝနာ၊ငိုမြည်
မြည်တမ်းခြင်းသည်။ကာ၊အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊သာမိ၊အရှင်ပုဏ္ဏား။
ဒုက္ခမာနော၊မီးသည် လောင်အပ်သော၊ ကာယော၊ကိုယ်သည်၊အပေတ
ဝိညာဏော ကွာ၊ ကင်းသော ဝိညာဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါဟဒုက္ခံ
မီးလောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နဓာနာဘိဗာ၊ မသိသကဲ့သို့၊
တထာ၊ထိုအတူ တာ သပုဏ္ဏသ၊ထိုတမလွန်လောကသို့သွားတတ်သော
ငါတို့၏ သား၊သည်၊ ကတော ကာသသ၊ ပြုအပ်သော အခွင့် ရှိသော
ကမ္မသ၊ကံ၏၊ ဝသေန၊အစွမ်းဖြင့်။ ယာဝတာ၊အကြင်ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို
ပါဒိုကပ်၊ အာသိရှိအပ်၏၊တံဂတံ။ ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်သို့၊ ခုတိအနုန္တရ
မော၊သေသည်အခြားမဲ့၌ သာလျှင်၊ဂတော၊ သွားလေသော၊ သောပေ
တော၊ထိုငါတို့၏ သား၊သည်၊ဥာတိနှဲ့၊ ဆွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ပရိဒေဝိတံ
ငိုမြည်တမ်းခြင်းကို၊နဓာနာတိ၊မသိ။ ဘသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အပဲ၊ငါသည်
တော် ထိုတမလွန် လောကသို့ သွား၊သောငါတို့၏ သား ကို၊နိမိတ္တံကဝ္ဝာ
အကြောင်းပြု၍၊ နရောဒါမိ၊ငိုကွေ့တိ၊ ဤသို့၊ဂါထာနှင်း၊ ဂါထာနှစ်ခုကို
အာဟာ၊ဆိုကုန်၏။ ।

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အနုတ္တိတောတိ၊ အနုတ္တိတောဟူသည်ကား။
အနုဂါ၊တော၊မခေါ်ဝဲလျက်၊ပေါ်၊ လာတတည့်၊ယေ့၊ငါ၏၊ဝုတ္တဘာဝံ၊သား
၏အဖြစ်သို့၊ဥပဂန္တွာ၊ကပ်လာသည့်လော၊ ကွတ်၊ဤသို့ အပဏ္ဏောသိတော၊ခ
ခေါ်ဝဲလျက်၊တ၊တောတိ၊ တ၊တောဟူသည်ကား။ယဏ္ဍ၊အကြင်အခေါ်၌
ဝုဇ္ဈ၊ရှေးခဲ့၊ဝိ၌တော၊တည်၏၊တ၊တောပရ၊လောက၊တော၊ထိုတမလွန်လော
ကမှ၊အာဂါတိ၊အာဂါဟူသည်ကား။ အာဂ၌၊လာ၏၊ နာနုညာတောတိ
နာနုညာတောဟူသည်ကား၊အနနုမတော၊ခွင့်မလွှတ်ဘဲ၊တာတ၊ချစ်သား
ပရ၊လောက်၊တမလွန်လောကသို့၊ ဂန္တွာ၊သွားလော၊ ကွတ်ဧ၊ဤသို့၊အ၊ရှေ
တိ၊ငါတို့သည်၊အဝိသဇ္ဇော၊ မစွန့်လွှတ်ဘဲလျက်၊ ကွ၊တောတိ၊ကွ၊တောဟူ
သည်ကား။ ကွ၊လောက၊တော၊ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ၊ဂတောတိ၊ဂတောဟူ
သည်ကား။ အပဂတော၊ ဖဲသွားလေလော၊ ယထာဂ၊တောတိ၊ ယထာဂ
တောဟူသည်ကား။ ယေနာ ကာရေန၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ၊အား

ဖြင့်၊အာဂတောလာ၏။ အမှေတိ၊ငါတို့သည်၊ အနုဇ္ဇိတောဝေ၊မခေါ်ဘဲ လျက်သာလျှင်၊ အာဂတောလာ၏။ ဧကတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အဋ္ဌေ၊ အနုက်ဘည်း။ ဘဒ္ဒတောဂဒ္ဒတောဘိ၊ ဘတောဂတောဟု သည်ကား။တေ နေဝါကာ၊ နေ့ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်သာလျှင်၊ဂတောသွား၏၊ သကေန၊မိမိ၏ဥစ္စာ၊ဖြစ်သော၊ကမ္မုနာ၊ငါ၊ကံ၊ဖြင့်လည်း၊ အာဂတောယထာ၊ လာသကဲ့သို့။ တတာ၊ထိုအတူ သကေန၊ မိမိ၏ဥစ္စာ၊ဖြစ်သော၊ကမ္မုနာ၊ငါ၊ကံ ဖြင့်သည်း၊ဂဒ္ဒတော၊ သွား၏၊ ဧကတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊အနုက် တည်း ။ဧတေန၊ ထိုတဘောဂတောဟု သော၊ပါဠိ၊ဖြင့်၊ ဂ မ္မသကတံ၊ကံ သာသျှင်မိမိ၏ဥစ္စာ၌ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒဿေတိ ။ပြီး၏၊ တဏ္ဍကာပရိ၊ဒေဝနာ တိ၊တ ဏ္ဍကာပရိ၊ဒေဝနာဟု သည်ကား၊ ဧကတိ၊ဝေ၊ဤသို့၊အဝသဝတ္တိ၊ကေ၊ အလိုသို့မလိုက်၊သော၊ သံသာရ၊ပေဝတ္ထော၊ သံသရာ၊ဖြစ်ခြင်း ၌၊မရတဲ့။သော ခြင်း၊ကို၊ပန္နစ္ဆ၊စွဲ၍၊ပရိ၊ဒေဝနာ။ ဝိ၊ကြွေး၊ခြင်းသည်၊ ကာနာမ၊အာဘယ်မည် သောအကျိုး၌ရှိ၏ခုနည်း။ သာ၊ထိုဝိ ၊ကြွေး၊ခြင်းသည်၊အယုဇ္ဇာ၊မသင့်၊ပည် ဝတာ၊ပညာ၌ရှိ၊သောသူသည်၊ အကဓေ၊ကိယာ၊ မပြုကျင့်အပ်၊ဟု၊ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ပြီ၏။ ၊

ဝေ၊ဤသို့၊ပြောဟူ၏ကိယာ၊ပုဗ္ဗေ၊မ၏၊ဝစနံ၊စကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ တ ဿ၊ ထိုသေ၊သောသူ၏၊ဘဝ၌ ။ နှစ်မက်၊အပ္ပ၊ချစ်သို့။ သော၊ထိုသေ သော၊ယာ၊ကျွေး၊သည်၊တုယ်ံ၊သင်နှင့်၊ ဟိ ၊ဟောတိ၊အာဘယ်သို့တော်စပ် သနည်း၊ဟု၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေ၊၏၊ သာမိ။ အရှင်၊မေ ကျွန်မ၏၊ ဘာတာ၊ မောင်ပါတည်း၊ ဟု၊ဤသို့၊ ဝတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ၊သော၊ အပ္ပ၊ချစ်သို့။ ဘဝိနီနာမ၊နှစ်မတို့ကို၊ သည်သည်၊ဘာတူသူ၊မောင်တို့၌၊ထိုနေဟာ ချစ်ကုန်၏၊ တို့။သင်သည်။ ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်၊ နရောဒသိ၊မငိုသနည်း၊ဟု၊ ဤသို့၊အာဟ ၊ဆို၏၊သာဝိ။ ထိုနှစ်မသည်လည်း။ အားရာဒနကာရဏာ.မငို ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ကထေန္တီ။ဆိုလို သည်ဖြစ်၍၊ ၊

ဤ သာမိ၊ အရှင်ဝဏ္ဏား၊အဟု၊ ကျွန်မသည်၊ သစ်ရော၊ဒေ၊အကယ်၍ ငိုကြွေး၊ပြား၏၊ကိုသာ၊ကြိုလိုး၊ခြောက်တတ်သည်၊ အသံ ဖြစ်ရာ၏၊တဏ္ဍ၊ ထိုကျွန်၏၊မောင်သေခြင်းကဲ့ အကြောင်းပြု၍ ငိုခြင်း၌၊မေ၊ ကျွန်မအား၊ ကိ ဗလံ၊အာဘယ် အကျိုး၌ရှိသည်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏ခုနည်း။ နော၊ကျွန်မ ၏၊ ဥာတိမိတ္တသုဟဇ္ဇာနံ၊အဆွေအမျိုး၊အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်.ဝင်ကုန်သော သူတို့၏ အား၊မမ၊ကျွန်မ၏၊သောစနေန၊စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ဘိယျော၊ မောင်သေ ခြင်း၊ကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်း၊ရဲသက်လွန်စွာ၊ အရတိ၊ ဆင်.ရဲခြင်းသည်၊

သာမိ။အရှင်ဗုဒ္ဓောဘုရား ဥယျမာနော၊ ဒီးသည်လောင်အပ်သော၊ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ အပေတ ဝိညာဏတ္တာ၊ ကင်းသော ဝိညာဉ် ရှိသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ဒါဟဒုက္ခံ၊ ဒီးလောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊နစ္စာနာ တိဗ္ဗဝေဒနာ၊မသိသကဲ့သို့။ တသ္မာတုနော၊ ထိုတပေလွန်ဘဝသို့ကြောင်းသွား သောကျွန်မ၏ မောင်သည်၊ ကတော ကာသသ၊ ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိ သော၊ကမ္မသ၊ကံ၏၊ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယာဝတိ၊အကြင်ဖြစ်ရာ ဘဝသစ်ကို၊ပါဠိကခ်ီ။ အလိုရှိအပ်၏၊ တံဝတိ ၊ ထိုဖြစ်ရာဘဝသစ်သို့။ ရတိအနန္တရေ၊ဝ၊သောသည်၏အခြားမဲ့ခ်ိသာလျှင်၊ဂတော၊သွားလေသော သောဘာတာ၊ ထိုကျွန်မ၏ မောင်သည်၊ဥာတိနံ၊ ဆွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ ပရိဒေဝိတံ၊ငိုမြည်တမ်းခြင်းကို၊နစ္စာနာတာ၊မသိ၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထိုတလွန်ဘဝသို့ကြောင်းသွားသော မောင်ကို၊ နိမိတ္တံကတ္တာ၊အကြောင်း ပြု၍၊အတံ၊ကျွန်မသည်၊နေ၊ရောဒါမိ၊မငို။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဂါထာနှင့်။ ဂါထာနှစ် ရက်ကို၊အာဟာ၊ဆိုတ၏။ ၊

ဘဏ္ဍ။ ထိုဂါထာကိုခ်ီ၊ သစေရောဒေကိသာအသန္တိ၊ သစေရောဒေ ကိသာအသံဟူသည်ကား။ အဟံ၊ကျွန်မသည်၊ယဒိ၊ရောဒေယျံ၊အဂေယ် ၍ငိုအုံ့၊ကိသာပရိသုက္ခသရိရာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မခြောက်သွေ့သောကိုယ် ရှိသည်၊ဘဝေယျံ၊ဖြစ်အုံ့၊ဘဏ္ဍမေကိ ၊ ပလံသိယာတိ၊ ဘဏ္ဍမေကိ ၊ ပလံသိ ယာဟူသည်ကား၊ မယ်ကျွန်မ၏။ ဘာတု၊မောင်၏၊တဿ ၊ မရဏာနန္တရေ။ ထိုသေခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍၊ရောဒနေ၊ငိုခြင်းခ်ိ၊ကိ ၊ နာမ၊အာဘယ်အမည် ရှိသော၊ပလံ၊အကျိုးသည်၊ ကောအာနိသံသော၊အာဘယ်သို့သော အကျိုး သည်၊ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ တေန၊ထိုသို့ငိုခြင်းကြောင့်၊ မယ်ကျွန် မ၏၊ဘာဘိကော၊ မောင်သည်၊ နုအာဂ၊ဆွေယျ၊မသွားရာ၊ တေန၊ထိုသို့ခ်ဉ် ခြင်းကြောင့်။ သော၊ထိုသေသော မောင်သည်။သုဂတိ ၊ သုဂတိဘဝသို့ နာဝိဂ၊ဆွေယျ၊ သွားလည်းမသွားရာ၊ ဒုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အမိပ္ပါ ယော၊အမိပ္ပါယ်တည်း။ ဥာတိမိတ္တာသုဟဒ္ဒါနံ ၊ ဘိယျောနောအရေ၊ကိသိယာ တိ။ ဥာတိမိတ္တာ သုဟဒ္ဒါနံ ၊ ဘိယျော နောအရေ၊ကိသိယာ ဟူသည်ကား၊ အမှောက်။ကျွန်မတို့၏၊ဥာတိနှင့်။အဆွေအမျိုးတို့အား၊လည်းကောင်း၊မိတ္တာ နှင့်။ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား လည်း၊ကောင်း၊ သုဟဒ္ဒယာနှင့်။ချစ်ကျွမ်းဝင် သောသူငယ်အား၊လည်း၊ကောင်း။ မမ၊ကျွန်မ၏၊ သောစနေနေ့၊ဈေ.ရိပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဘာတု။မောင်၏၊ မရဏာနုဂ္ဂတော၊ သေခြင်းဆင်းရဲထက်၊ ဘိယျောဝိ၊

လွန်ဖွယ်လည်း။ အရှင်ကိုနက္ခမေဝ၊ မမြေလျော်ခြင်းဆင်းရဲသည်သာသတ်၊ သိသော၊ ဖုတ်ချောရှေ့ကိုအယံ၊ ဤသည်ကား။အားလျှော်၊အနက်တည်း။ ။

ဒေ၊ ဤသို့ဘုရားနှစ်ဝေ၏ဝစနံ၊စကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြားရ၍။တသ၊ ထို သ သ သူ၏ ဘရိယံ၊မယားကို၊သော၊ထိုသသောသူသည် တုယ်၊ သဒ္ဓေ၊ကို ဟောတိ၊ အဘယ်သို့တော်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုစ္စတိ၊မေ.ရှင်၊ သာမိ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား။မေ၊ ကျွန်မ၏၊ဘဏ္ဍာ၊ ချစ်လင်ပါတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓေ ဆိုအပ်သည်ရှိ၊သော်၊ဘဒ္ဒေ နှစ်မ၊ဣတ္ထိယေါနုမ၊မိန်းမတို့မည်သည် ဘဒ္ဒ ရှိ၊လင်ခွဲ သို့ နဟာ၊ချစ်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏၊စကားပြုတပါ၊ လည်း။ ဘတ္တိ၊ထိုလင်သည်၊ မကေ၊သေသည်ရှိ၊သော်၊ဝိဓဝါ၊ရေဆိုး၊မဖြစ် ကုန်သည်၊ အနေ၊ထား၊ကိုး၊ဇွယ်ချမ့ဲကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ကသ္မာ အဘယ်ကြောင့် နရောဒ သို၊ဝေါ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊သော၊ဝိ ထုမိန်းမသည်သည်။ အဏ္ဏနေ၊မ်ပါ၏၊ အရောဒနကာရဏံ၊မငိုခြင်း၏အ ကြောင်းကို ကဒ၊ထန်တို့၊ ပြောလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

သ ပါ အရှင်ပုဏ္ဏား၊ ဒါ၊ကော၊သူယော်သည်၊ နဘော၊ကောင်းကင်၌၊ ဂန္ဓဗ္ဗတို့၊သွား၊သော၊စန်း။လဝန်းကို၊ပယ်၊ ဟု၏၊ရထစကြီး။ဝေ၊ ထုတ်ကိုး၊ဝဟောတွေ့၊ယူ၍၊ဒေဟိ၊ ပေး၊လော၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝတ္တေ၊ဆိုမူ၊အနု ရော၊ တိယ၊ထ၊ဝ။ အာဟန်တလဲလဲငိုမြည်တမ်း သကဲ့သို့လည်း၊ယော၊အ ကြောင်သူ သည်၊ပေတံ၊သော၊သော၊သူ၏ကို၊ အနု၊သောစတိ၊အာဟန်တလဲလဲစိုး ရိမ်၏ တ ၊ ထို သူ၏။ ဝေ၊အနု၊သောစန်း၊ ထိုအာဟန် တလဲလဲစိုး ရိမ်ခြင်း သည် ဝေ၊သမ္ဗဒ၊မော၊ ဤ၊ကောင်းကင်၌ သွား၊သော၊လ ၊ နှင်းကို ယူလို၊သော သူ၏ အဖြစ်နှင့်တူသည် သာ၍ကောင်တည်း။ ။သ ပါ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား။ ခုသ ၊ ၊ နော ဒါ သည်၊သေ၊ဝင်အပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။အ ၊ တ ဝ်ည ကဘ္ဘာ၊ ကင်.သော၊ဝိ.ညာဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဒါ၊ဟ ၊ ခုကို ဒီ၊ သော်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ နဘ၊နာ၊တိ၊ဆုဝ၊ မသိ၊သကဲ့သို့။ တ ၊ သ ၊ ဘ ၊ ဘ ၊ ( ) ၊ ထိ ၊ သ ၊ ၊ ကျွန်မ ၊ ၊ လင်သည်၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ( ) ( ) ( )

ပြု၍၊အဟံကျွန်မသည်၊နရောဒါမိ၊မငို၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊ဂါထာနှင့်ယင်းဂါထာနှစ်ရပ်ကို၊အာဟု၊ဆိုကုန်၏။

တဘွေ့ထိုဂါထာဘို့၌၊ ဒါရုကောတိ၊ ဒါရုကောဟူသည်ကား၊ ဗာလ ဒါရုကော၊မလိမ္ပာသော သူငယ်သည်၊ စန္ဒကို၊စန္ဒဟူသည်ကား စန္ဒမဏ္ဍလံ၊လဝန်းကို၊ ဂန္ဓကုန်း၊ဂန္ဓတန်း ဟူသည်ကား၊ နတ်၊ကောင်းကင်သို့၊ အတ္ထုဂ္ဂမကုန်း၊တက်သွားသော၊ အနုရောဒတိ ဒေ၊ အနုရောဒတိဟူသည်ကား၊မယ်တော ငါအား၊ ရှေ့စကို့ နုထား၊ကုလ်းကို စက်ဘ။ ဂ ဟာတ္ထာ၊ယူ၍၊ ဒေတိ၊ပေးလေ ဈာတိ၊ဤသို့၊အနုရောဒတိ၊ အားနှာလဲလဲ ဝိုင်ခြည်ကုန်ကုန်ပ ၏။ ဇော်သမ္ဘဒမေဝေတန်ရှိ၊ဇော်သမ္ဘဒမေဝေတံ ဟူသည်ကား။ ပေါ်ပေါ်ကြင်ယှဉ်သည်၊ ပေတ်မတ်၊သေသော သူကို၊ အနုသောစကို၊ ဒေ ဖန်တလဲလဲ ဝိုင်ရ၏။ တ ဟု၊ထိုသူ၏။ဘော်အနုသောစန်၊ ထိုဒေ ဖန်တလဲလ ဝိုင်ရှိ၏ခြင်းသည် ဇော်သမ္ဘ ဝေ ရှုပ်၊ ဤသို့သောဘဝရှိသော၊ အာကာသေနု၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ဂန္ဓကုန်သော သွားသော၊ စန္ဒသော၊သတ်။ ဟေတုကာ ၊တာသဒိ သံ၊ ယူခြင်းငှါ အလိုရှိသော သူနှင့်တူသည်။ အလ ဟူနေယ ဝ ဣတိ ဘို့ ၊ တောင့်တ၍ရှောင်းသောဝတ္ထုဟု၊ ဈာ ဟာ ၊ ဒေ ၊ အလိုရှိသည်၏ အမြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣဟ ဘိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒေ ဝ ဣတ်ပါ၏ တည်း။

ဇော်ဤသို့၊တ**ဿ**ာ ဝိဘရိတာ ၊ ထိမယား၏လည်း၊ ဝစန်၊စကား၊ကို၊ သတ္တာ၊ကြား၍၊ဒါသိ ကျွန်မကို၊ အမှု၊ချစ်သမီး၊ဝန်ထမ်းသင့်သည်။ တ ဟု ၊ ထိ ၊ သော ၊ သူ ၏ ၊ ကိ ဟောတိ ၊ အာ ဟ ယ် ထို ၊ ဇော်သ ၊ ည်း ဈာ ၊ ဤ ၊ ဝ ၊ ဣ ၊ ကျွန်မ ၏ ၊ ဒေ ၊ ပေ ၊ ဟု ၊ ဆို ၊ အ ၊ ပ် ၊ သည် ၊ ရှိ ၊ သော် ၊ ။ ယ ဒိ ၊ အ ၊ ကယ် ၏ ၊ ဇော် ၊ ဤ ၊ သို့ ၊ တော ၊ နှ ၊ ထိ ၊ အ ၊ ရှင် ၊ သည် ၊ တွေ့ ၊ သင့် ၊ ကို ။ ပေါ် ၊ ထ ၊ ကွာ ၊ ရှိ ၊ ကိ် ၊ ဝှတ် ၏ ၊ ။ ။ ယော ၊ ဝ ၊ ဒ္ဓံ ၊ အ ၊ မှ ၊ ကြို ၊ ပေ ၊ ကို ၊ ကာ ၊ ရိ ၊ ဘာ ၊ ပြု ၊ စေ ၊ အ ၊ င် ၊ သည် ၊ ဘ ၊ ဝ ၊ ဃ ၊ ပ ၊ ဖြစ် ၊ သ ၊ လော ၊ ထ ၊ ဌ ၊ ဝ ထိ ၊ ကြောင့် ။ အ ဟံ ၊ ငါ ၊ သည် ၊ တေ ၊ ထ ၊ အ ၊ ရှင် ၊ သည် ။ ၎ တေ ၊ ထ ၊ သ ၊ ဖြင့် ၊ သ ၊ ရ ၊ ဇ ၊ ကော ၊ ကော ၊ ဝ ၊ ။ ။ ။

ဝိသာခေါ်လေ့ရှိ၏။ ဥရေဝေဋ္ဌ၊ သံဃနုပဋ္ဌာဝိယ၊ ကြီးပွါးသောသားကဲ့သို့အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နရောဒသိ၊ မင်္ဂလာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သာဝိ၊ ထိုကျွန်မသည်လည်း၊ အတ္တနော၊ ငါ၏၊ အရောဒနကာရဏာ၊ မငိုကြေးခြင်း၏ အကြောင်း ကို၊ ကထေန္တီ၊ ပြောလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊

ဗြာဟ္မဏ၊ ဗြိတ်သောအရှင်ဘုရား၊ ဘိန္နော၊ ကွဲပြီးသော၊ ဥဒကုန္တော၊ ရေ၏ဆုံးသည်၊ အပ္ပဋိသန္ဓိယော၊ တဖန်စေ့စပ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပေတံ၊ သေသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနုသောစတိ၊ အဖန်တလဲလဲစိုးရိမ်၏၊ တသ၊ ထိုသူ၏၊ တေ၊ အနုသောစနံ၊ ထိုအဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ ဒေဝသမ္ဘဒမေဝ၊ ဤကွဲပြီးသော ဆုံးတဖန်စေ့စပ်ခြင်းဌါမတတ်နိုင်သည်နှင့် တူသည်သာတည်း ဗြာဟ္မဏ၊ ဗြိတ်သောအရှင်ဘုရား၊ ဒုယ္ယမာနော၊ ဖိုးသည်လောင်အပ်သော၊ ကာဋယာ၊ ကိုယ်သည်။ အပေတာ၊ ဝိညာဏတ္တာ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုဿာ၊ ခုကဲ့၊ ဖိုးလောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲကို နဇာနာတိ၊ နားမလည်ကဲ့သို့၊ တသ၊ ထိုသူ၏ ဘုတ္တသ၊ ထိုကျွန်မ၏အရှင်သားသည် ကာလကတသ၊ သေ၏။ ပြီးအပ်သော အခွင့်ရှိသော၊ ကမ္မ၊ ကံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယာဂတိ၊ အကြင်ဖြစ်ရာဘဝသစ်ကို၊ ရတိ၊ အနန္တရေ၊ မေ၊ သေသည်၏ အခြားမဲ့ခဏ သာလျှင်၊ ဂ၊ ကား၊ သွား၏။ သော၊ ဟု ယာ ပုဗ္ဗော၊ ထိုအရှင်သားသည်၊ ဥာတိနံ၊ ဆွေမျိုးဟောင်းတို့၏၊ ပရိဒေဝိတံ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသို့သေသော အရှင်သားကို၊ နိမိတ္တံ ကတ္တာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အဟံ၊ ကျွန်မသည်၊ နရောဒါ ဒိ၊ မငိုကုန်ကုန်ကုန်

သားကြီးသမီးကြီးမင်းသည်၊ တောသံထိုလေးယောက်သောမိဘတွေ့ကျိုးတို့၏ကထံ၊ဧကားကို၊သုတ္တာ၊ကြီး၍၊ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သမ္ဘဒေ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊တုမ္မေဟိ၊သင်တို့သည်၊မရုဏာသတိ၊ မရုဏာသာဘိကို၊ ဘာဝိတာ၊ပွါးများပါ၏။ ဤတော၊ဤနေ့မှ၊ပဌာယ၊စ၍၊ တုမ္မေဟိ၊သင်တို့သည်၊ကသိအာဒိ ကရုဏာကိုပွါး၊လယ်ထွန်ခြင်း အစရှိသောပြုဘုယ်ကိစ္စသည်နှင့်အတူ မရှိပြီ၊ ဤတို၊ဤသို့ခြင်း၍၊တောသံ၊သိုအမိအဘတို့၏၊ကေဟီ၊အိမ်ကို၊ သတ္တရတနာဘဏ္ဍာတံ၊တော်နှာခုနစ်ပါးကို့ဖြင့်ပြည့်သည်သည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ အပ္ပမတ္တ၊။မမေ့မလျော့၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒေထ၊ပေးလှူကြကုန်လော၊ သီလံ၊သီလ ကို၊ကျေထ၊စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော၊ ဥပေါသထကမ္မံ။ ဥပုသ်အမှုကို၊ ကရောထ၊ပြုကြကုန်လော၊ ဤတို၊ ဤသို့၊ ဩဝါဒတွေ၊ဆုံ မချ၊ အဘုရာနဟု၊မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊တောသံ၊ထိုသူ့တို့အား၊ နဲ့ဝေဒေတွေ၊ပြောကြား၍၊ သကဿာနုမေ၊ ဝိမိနေ၊ တာဝတိံ သာနက်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတောသ္မိ၊လေ၏။ တောင်ပြေးဟူ၏ကား၊ ထိုပုဏ္ဏားအစရှိသောသူတို့သည်လည်း၊ဒါနဒေနို့။အလှူပေးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ပုညာနို့၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကရောန္တာ၊ပြုကုန်လျက်၊ယာဝေါ၊ဝယုဂုံ၊ အသက် ထက်ဆုံး၊ ဌတွေ၊ တည်ကြကုန်၏။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဇုမ်ဘာတကံ၊ဤစကားကို၊ အာ ဘရိတွေ၊ ဆောင်၍။ တာသဉ္ဇပါ သကသ၊ ထိုသားသေ သောဥပါသကာ၏၊ သောကသလ္လံ၊စိုရိမ်ခြင်းဟူသော ငြှောင့်ကို၊သမုဒ္ဓ ရိတွေ၊ကောင်းစွာနှုတ်၍။ ဥပဂ၊အထက်၌၊သစ္စာနို့။သစ္စာတို့ကို၊ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ သစ္စပရိ ယောသာနေ၊ သစ္စာတို့ကို ပြတော်မူသည်၏အဆုံး၌၊ ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊သောတာပတ္တိဖလေ၊သောတာပဏ္ဍိုဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊တည်၏။ ဤတို၊ဤသည်ကား၊အပြီးတည်း။ ၊ဥရုဂပေတဝတ္ထု၊ဝဏ္ဏနာ၊ ဥရုဂပေတဝတ္ထု အဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

ဒွါဒသဝတ္ထုပဋိမဏ္ဍိတသာ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ဥရဂဝဂ္ဂသာ၊ဥရုဂဝဂ်၏၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊အနက်အဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဥပရိဝဂ်-၁-သံသာရမောစကပေတဝတ္ထု၊

နဂ္ဂါဒမ္ဘဏ္ဍ ရူပါသိတိဟုဒံ၊ နဂ္ဂါဒဗ္ဗဏ္ဍ ရူပါသိ အစရိသော ဤဝတ္ထုကို၊ သင်္ဘာရိ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန်းကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရ်ကြီး၊နေတော်မူသည် ဂိုဏ်းသာ၊ မဂဝရေ့ဗျ။မဂဝရောဇ်တိုင်း၌၊ ဗုဒ္ဓကဝေတိ ခေါ်မကေ။ဗုဒ္ဓကဝတီအမည်ရှိသော၊ ဂါမေ။ရွာ၌၊ အညတရံ။ တယောက် သော။ပတိ။ယိုကားမကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဟာ၊တော်မူ အပ်၏။ကိုရ၊ချေ၍ပြုဘိ.အုံ၊ မဂဝရ့ဗျေ။မဂဝရောဇ်တိုင်း၌၊ ဗုဒ္ဓကဝတီ၊ဗုဒ္ဓ ကဝတီရှာလည်း၊ကောင်း၊ ဒီဃရောဇိ၊ ဒီဃရောဇိရှာလည်း၊ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓကို၊ ဤသို့။ဖွေ၊ခါမကား။နှစ်ခုကုန်သော ရှာယမ်ဘုံသည်၊ အဟောသုံ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဏ္ဍ၊ထိုရှာဘို့၌၊ဗဟု ။များစွာကုန်သော၊သံသာရေမောဇဂ ဒိန္ဓ ဒ်ပြု၍ကား၊ သံသရာမှလွတ်၏။ဟုများ။သော အယူရှိကုန်သောသူဘို့သည်၊ပဋိဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ အာဘိတေစကား၊လား၊လွန်လေပြီ။သော အခါ၌လည်း၊ ပဋ္ဌနီ ဝဿ သတာနုံ၊ အနှစ် ၎င်း၊ရာတို့၏၊ မတ္ထကေ၊ အထက်၌၊ အညတရာ၊ တယောက်။သော။ ဗုဒ္ဓကို ဝိနုံ။မသည်၊ တတ္ထေ ဝဗုဒ္ဓကဝတိကာယံ၊ထိုဗုဒ္ဓ ကဝတီရှာ၌သော်လျှင်၊အညတရတို့ဘို့၊တရုသော၊သံသာရေမောဇဂ ကုလေ သံသရာမှလွတ်၏အယူရှိ။သော အမျိုး၌။နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ ဖြစ်၍ ဒိန္ဓာ ဒိပ္ပ ဝေ ။များ။သော အယူကိုယူသည်၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ကိဠုပဠုဂေါ်ပိုးပရဲတို့ကို၊ ဒိဒ်ဒတာ၊ ဒိဒ်ဘိုးဇြေမှ၊ ဝေါ်ရောပေတွာ။ချ၍၊ ပေတေသု၊ ပြိဿာတုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်ရ၏။သော၊သင်ပြိဿာမသည်၊ ပဋ္ဌဝဿ သတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ တိုင်တိုင်၊ ခုဠိပါသာဒိဒုက္ခံ၊ တော်မူတော်ခြင်း အစရှိ။သောဆင်းရဲကို၊ အနု ဘဝိတွာ။ခံစား၍၊ အမှာကံ။ငါတို့၏၊ ဘဂဝတိ၊ဖြာ်စွာဘုရား။သည်၊လော ကေ၊လောကမှ၊ ဥပဒ္ဒိတွာ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊ ပဝတ္တိတဝရမ္ဗေ။ဗုဒ္ဓ၊ဖြစ်စေ အပ်သောဖြာ်သော တရား။စာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုကမ္ပ ။မနု၊အစဉ်သဖြင့်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊အမှီပြု၍၊ ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠု ဝန်းကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရေ့ဗျ၊ နေတော်မူသည် ဂိုဏ်း၊ ပုနပိ၊တဘန် လည်း၊ ဗုဒ္ဓကဝတိယံ ယေဝ၊ ဗုဒ္ဓကဝတိရှာ၌ သာလျှင်၊ အညတရတို့ဘို့ တရုသော။ သံသာရေမောဇက ကုလေ ယေဝ၊ သံသရာမှ လွတ်၏ဟု ။များ သော အယူရှိသော အမျိုး၌သာလျှင်၊နိဗ္ဗတ္တိဘွာ၊ဖြစ်၍၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ ၌၊သတ္တမ္ပ ဝဿုပ္ပဒေသိကာဟိ၊ ခုနစ်နှစ်ရှစ်နှစ် အရွယ်ရှိကုန်သော၊ အညာ ဟိ၊ တပါ။ကုန်သော၊ ဒါရိကာဟိ၊သတ္တိသွေးတို့နှင့်၊သမ္ဗီ ၊တကွ၊ရထိကာ

ယ၊ခရီးမဲ့၌၊ ကိုယ်နှာသံသဒ္ဒါ၊ကစား၊ခြင်းဖြင့် ရောနှောသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တာ ဆွေရော၊ အနုဇသာရိပုတ္တာ ရာမဏေရ၊သည်၊ တံဃောဝါမ်။ ထိုဈာန်ဌာနတို့သာ သျှင်၊ ဥပနိဿယ၊အမှီပြု၍၊ အရှေးဝတ်ဝိပဿနာ၊ ရှေ့။ အရှေးဝတ်ကျောင်း၌၊ ဝိဟာရ၊ကွန်း။ နေ၊ဘေဝမ္ဘသည်ရှိသော၊ ကေဒိဝတ်၊တနေ့သည်၌၊ နွားမသတိုက္ခ။ တ်၊ ဝေကျိုင် နှစ်ပါး၊ကုန်သော၊ ရာဟန်းတို့နှင့်၊ သမ္ဘီ၊တက္ခ၊တသဂါမသ၊ ထိုရွာ၏၊ နွားရှင် သဒ္ဓိ၊ပန္နာ၊တံခါး၊အနီ.ဖြစ်သော၊ မဇ္ဈိန်၊ခရီး၊ဖြင့်၊ အတ်ကြွမတ်၊ ကြွ၍ သွား၊ တော်မူ၏။ တသ္မိ ခေ၊ထိုခဏ၌၊ ဂါမ၊တော၊ရွာမှ၊ နိက္ခမိတ္တာ ထွက်ကြ ကုန်၍ နွား၊ရှင်သဒ္ဓိ၊ပေ၊တံခါး၏၊ အနီ.၌၊ ကိုယ်နှင့်ယော၊ကစား၊ကုန်သော၊ ဗဟု၊ မျိုး၊စွာ၊ကုန်သော၊ ဂါမ၊ဒါရိက၊ရွာ၌၊နေ၊သော သူငယ်မတို့သည်၊ ပဿန္နမာန်သော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကု၊သည်ဖြစ်၍၊ မာတာ၊ဝင်တို့နှင့်၊အဝိအာဘ တို့၏ ပဋိပဋ္ဌာဒသ၊နှုန်း၊အကျင့်ကို၊မြင်သဖြင့်၊ဝေ၊ဝေန သျှင်သောအဟုန် ဖြင့်၊ဂန္ဓာ၊သွား၊ကုန်၍၊ တောရွာ၊ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊မ၊ယေ၊ရဲ့ကုလည်း၊ကောင်း အညာ၊တပါ၊ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရာ၊ရဟန်.တို့ကုလည်း၊ကောင်း၊ ပဋ္ဌမ.ဗ္ဗ တောနှ ငါ၊ပါ၊သောတည်ခြင်.ဖြင့်၊ ဝန္ဒိ.သု၊ဂိုရိ.ကုန်၏။ အသဒ္ဓကုလသ၊ မသဒ္ဓါ၊သော အမျိုး၏၊ ဓိတာ၊သွေး၊ဖြစ်သော၊ သာပနေသော၊ ထုသူငယ်မ သည်ကား၊ ဧ.ကာလ၊ ကြာ၊ဖြင့်ဖွား၊သော ကာလ ပတ်လုံး၊ အ.ပရိ ဓိတာ ကုသလဘာဝယ်၊မ၊ဆည်.မူ၊ အ.ပ.သော ကုသိုလ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သ.ရဒနုပစာ.ရိ.ဝိ.ဘိတာ၊ သူ၊တဝ်ကောင်း၏၊အကျင့်ကောင်းသည်ဖြစ် ၍၊အနာဒရာ။ ရှိ၊သခြင်း၊ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အလက္ခိကာ.ဝ်ယ၊ အသ.ဒ.ေ.မ.ဗ္ဗိ သကဲ့သို့၊ အဠ္ဌာသ်ရှုပ်၏၊ ထေရေ.။ အာရှင်သာရိပုတ္တရာ မ၊ထေရ်သည်၊ တ၊သား၊ထိုသူငယ်.၏၊ ပုဗ္ဗစရိတ်ဟု၊ ရှုအကျင့်ကုလည်း၊ကောင်း။ ဗ္ဗ၊ဒါ နိ၊ယ၊ခုအခါ၌၊ သံသာ.ရုမောစကကုလော၊သ.သာ.ရုမေ.စကအမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တ နဋ္ဌ၊ဖြစ်ခြင်းကို လည်း၊ကောင်း၊ အာယ.တိ.၊နောင်အခါ၌၊ နိရယော.ရဲ့၊ နိဗ္ဗတ္တနာ.ရှိ.ဟတဋ္ဌ၊ ဖြစ်ခြင်း၌ ထိုကဲ့သည်၏အဖြစ်ကို လည်း၊ကောင်း၊ ဒီသွား၊မြင်၍၊သစေ.အကယ်၍၊အယံ၊ဤသူငယ်မသည်.မ.ဝ.ကို၊ ဝန္ဒိ.သ ဟိ.ရှိ.ခိ.းသည်ဖြစ်ရှ.၊ နိရယော.ရဲ့၊နဥပ္ပဇ္ဇိ.သတ်၊မ၊ဖြစ်လတ္တံ့.၊ပေ.တာသ.၊ ပြုတ္တာ.ကုံ.တ.ရှ၊ နိဗ္ဗတ္တိ.သ.ရ.တိ.၊ဖြစ်လတ္တံ့.၊မ.မေ.။ ဝ.ါ.ကုသ.ဝ.ျောင်.၊နိ.သ.ယ.၊ ဖြ.ါ၍။ သ.ဖ.တ.ံ.၊စည်.စ.ပ်ချ.ပ်.သာ.ကို.ပ.ဋ.လ.ါ.သ.တ.၊.ုလ.တ.ံ.၊ ဇ.ုတ.ိ.၊ဤသို့.၊ ဥတ္တ.ာ.ယ.ါ.ပ.ါ.ရ.ာ.သ.ည.ော.ဒ.ါ.တ.မ.ာ.နု.သ.ော.၊ ဂ.ရ.ု.ဏ.ာ.သ.ည.ော.ဒ.ါ.ရ.ိ.ဟ.ာ.ယ.ော.၊ ထ.ိ.သ.ူ.ယ.ယ်.မ.တ.ို့.ဂ.ို.၊ ကဲ့သို့ ကုသိုလ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော ကုသိုလ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘာဒ၊ရိကာယော၊ ထိုသူငယ်မတို့ကို၊

အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ကိ၊အာဟာ၊အာဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘုရား၊ သင်တို့သည်၊ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝန္ဓထ၊ဖူးခိုး၊ကုန်၏။ အယံပနဒါဂိုကာ၊ ဤသူယောမ သည်ကား၊ အလက္ခိကာဝိယ၊ အသရေမရှိသကဲ့သို့ ဖြတ်တော်ရော်၏။ ဖုတိ၊ဤသို့။ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ထို့သို့မိန့်တော်မူသော အခါ၌ နံ၊ထိုသူယောမကို၊တာဒ၊ရိကာ၊ထိုအဖေါ်သူယောမတို့သည်၊ဟာဠော သု၊လက်ဘို့၌၊ ပရိဇနေဟိ၊ဝိတ္ထား။ကိုင်၍၊ အာကမ်တွား၊ငင်၍၊ ဗလက္ကာ၊နေ။ နိုင်ထက်မူသဖြင့်၊ထေရေ၊သား၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊မထေရ၏ ခွဲ၊ပါဒေ၊ရှေ့တို့ ကို၊ဝန္ဓာ၊ပေသုံ၊ဖူးခိုး၊စေကုန်၏။ သာ၊ထိုသူယော မသည်၊ အပဋိ၊နေ၊တပါ။ သော၊ သမဃ၊ယန၊အခါ၌၊ ဝယပ္ပတ္တာ။ အရှယ်သို့ ရောက်သည်ရှိ၊သော် ဒိဋ္ဌဇုတိယံ ဒိဋ္ဌဇုတိရှာ၌။ သံသာ၊မော၊စကကုလေ၊ သံသာ၊ရေမော၊စက အာမျိုး၌၊ အညတရ၊သား၊တယော၊ကိ၊သော၊ ကုမာ၊ရေ၊သား။ သတ္ထိ၊သား၊အား၊ ဒိန္နာ၊ ပေး၊အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိပုဏ္ဏာ၊ဟု၊ ပြည့်သော်ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ ဟုတ်တား၊ဖြစ်၍၊ ကာလက်တာ။ သေခြင်း၊ကိုပြုသည်ရှိ၊သော်၊ ပေတော သု၊ ပြိတ္တာ၊ဘု၊ဘို့၌၊ဥပပဇ္ဇိ၊ဟု၊ဖြစ်၍၊နဂ္ဂါ၊အဝတ်မရှိသည်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ရူပါ၊အဆင်း မလှ၊သော၊ကိုယ်ရှိသည်၊ခုဠိပါ၊သာ၊ဘိဝူ၊တာ။ ငတ်မွတ်ခြင်း၊သည် နှင်စက် အပ်သည်၊အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ဒိဂုဏ္ဌ ဒ၊သ၊နာ။စက်ဆုပ်အပ်သော အ ပြင်ရှိ၊သည်၊ဟု၊တား၊ဖြစ်၍၊ဝိစရတိ။လှည့်လည်သည်ရှိ၊သော်၊ ရတ္တိယံ၊ညဉ့် ၌၊အာ၊ယသ္မာ၊တာ၊သာရိပုတ္တ၊ထေ၊ရေ၊သား၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမ၊ထေရ၏ အား၊ အတ္တာနံ၊မိမိ၏ကိုယ်ကို၊ ဒဿယိ၊တား၊ပြ၍၊ ဂေမဇ္ဈေ၊တင့်အင်လျောက်ပတ် သော်အရှင်၌၊အဋ္ဌာသိ၊ရှင်၏။ တံ၊ထိုပြိတ္တာမကို၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ ထေရော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမ၊ထေရ်သည်၊ ၊

ဥပ္ပါသုဠိ၊ကေ၊ထွက်သော်နုပါ၊ရှိသော၊ကိသိကော၊အရိုး၊အရေ၊အကြောမျှသာ ကြွင်း၊သော အာလွန်ကြွေလို်း၊သော ကိုယ်ရှိ၊သော၊ ဘောတိ၊ဟူ၏၊ ဒေါ်မိန့်မ၊တို့၊သင်သည်၊ နဂ္ဂါ၊အဝတ်မရှိသည်၊အသို၊ဖြစ်၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ရူပါ၊အ ဆင်း၊မလှ၊သော်ကိုယ်ရှိသည်၊ အသို၊ဖြစ်၏။ ကိသာ၊ကြွေလို်သည်။ အသို၊ ဖြစ်၏။ ဓမနိသန္ထတာ၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်း၊ထ၊သော ကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အသို၊ဖြစ်၏။ ဘောတိ၊ဟူ၏၊ဒေါ်မိန့်မ၊ကား၊အဘယ်မည်သော၊ တို့၊သင် သည်၊ဟု၊ဤ၊အရှင်၌။ တိဋ္ဌသိ၊တည်သနည်း။ ဖုတိ၊ဤသို့ ဂါထာ၊ဂါ ထာဖြင့်၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ ၊

တဿ၊ထိ ဂါထာ၌၊ ဓမနိသန္ထတာတိ၊ ဓမနိသန္ထတာဟူသည်ကား။ နိမ္မံသ၊လောဟိ၊တတာယ။အသား၊အသွေး၊မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သိရ

ဖောလေဟိ၊အကြောတည်းဟူသောကွန်ယက်ဘို့ဖြင့်ပတ္တတ၀ဏ္ဏာ၊ ဖြန့်ကြက်အပ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ဥပ္ပါသုဠိကေတိ၊ဥပ္ပါသုဠိကေဟူသည်ကား။ ဥ၇ွတပါသုဠိကေ၊ ထွက်သောနံပါးရှိသော။ ကိသိ၊ကေတိ၊ ကိသိကေဟူသည်ကား၊ကိသသရိရေ၊ကြီလှိုသောကိုယ်ရှိသော၊ ပုဗ္ဗဝိ၊ရှေးဦးလည်း၊ ကိသာ၊ကိ၊သောဟူ၍၊ ၀တ္ထာ၊ဆိုပြီး၍၊ ပုနေ၊တဘန်၊ကိသိကေတိ၀စနံ၊ ကိသိကေဟူသောသန္ဓါကို၊အမြဲတွယ်ရာမတ္တာနှင့်။ အရိုးအရေအကြောမျှ တို့၏။ သေသတာယ၊ကြွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရူပသတ္တာ၀ဒသသ နတ္ထိ၊ အဆင်းမလှသော သတ္တဝေါကို ပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ ၀ဏ္ဏံ၊ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ထိုစကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ပေတိ၊ပြိတ္တာမ သည်။ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ် ကို။ ပ၀ေဒေန္တိ၊ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ ။

ဘဒန္တေ အရှင်ကောင်း။အဟံ၊တပည့်တော်မသည်၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ဒုဂ္ဂတိသို့ လားသော၊ ယမလောကိကာ၊ယမလောကဟုဆိုအပ်သောပြိတ္တာတုံ့ဒုက္ခ အကျိုး၀င်သဖြင့်သိအပ်သော၊ ပေတိ ပြိတ္တာမသည်။အမှီ၊ဖြစ်၏၊ ဘဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း။ အဟံ၊တပည့်တော်မသည်။ ပါပကမ္မံ ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အ ကြောင်းဖြစ်သောမကောင်းမှုကံကို။ကရိတ္ထာ၊ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ဤလူ.ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ပြိတ္တာတုံ့ဒုက္ခ။ ဂတာ၊ပဋိသန္ဓေအား၊ဖြင့်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊ ၀တ္ထာ၊ဆို၍၊ ပုနေ၊တဘန်၊ထေရေ၊အရှင် သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ။ဘောတိ ပေတိ၊ ဒဿိပြိတ္တာမ။ ကိं နု၊အာသို့ နည်း။တယာ၊သင်သည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘ၀၌။ကာ၊ယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ဝှေ ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း အစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို။ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူး သလော။ ဝါ၊စကားပြောခြင်းဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်း အစရှိသော၀စီ ဒုစရိုက်ကို၊ကတံ၊ပြုခဲ့ဘူးသလော။ မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊သူ.စည်းစိမ် ကုန်ပိမိသို့ရှေးရှုဆောင်ခြင်း အစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ပြုခဲ့ဘူး သလော။ ဘောတိ၊ပေတိ၊ဒဿိပြိတ္တာမ၊ ကိသကမ္မဝိပါကေန၊ အာသယ်သို့ သဘောရှိသော အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုး၊ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤလူ.တို့မှ။ ပေတလောကံ၊ပြိတ္တာတုံ့ဒုက္ခ။ ဂတာ၊ပဋိသန္ဓေအား၊ဖြင့်ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကတာ၊ကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ပုဋ္ဌ။မေးအပ်သည်ရှိ သော်၊အဒါနိ၊သိလာ၊သူတပါး၏အားပေးလှူလေ့မရှိသည်၊မဆွေ့ရိန်း၀န်ထို သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပေတယောနိယံ၊ပြိတ္တာတုံ့ဒုက္ခ၊ နဲ့ဇ္ဇတ္ထိတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊မဟာဒုက္ခံ၊ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘ၀ါမိ၊ခံစားရ

ဏီ။ ဤကား၊ ဤသို့။ ဒေသနာနိုး၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ တိသောဂါသာ၊ သုံးဂါထာ တို့ကို အာဘာသိ ရှုက်ဆိုကုန်၏၊ ။

ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝေးမြို့ရှေးဘဝ၌၊ မေ။တပည့်တော်မ၏၊ ဝိတာ၊ အာဘသည်လည်း.ကောင်း၊ မာတာ၊ အမိ သည်သည်းကောင်း၊ အထဝါ၊ ထိုမှဘပါးသည်၊ ဥာတ.ကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ တို့၊ သင်ကား၊ ပဿနှစ်ဟာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍။ သမဏာပြု.ဟူကာနှင့်၊ ဂေဟနိုးပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေ.ဟိ၊ ပေးလှူလော၊ ဟု ၊ ဤသို့၊ နိုးယူ၊ စေယုံ၊ တိုက်တွန်းစေကုန်ရာ၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သော ဘောဂရှိကုန်သော၊ အနုဟမ္ဘက. ။ သံသရာ ကောင်းကျိုးဖြင့် ပြုပြောက်တတ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ မ ၊ အကျွန်ုပ်အား။ နုအားဟသုံ၊ မရှိကုန်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်သို့အလျှင်းပေးခြင်း အစရှိသော ကုသိုလ်ကံကို မပြုခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ဒေ.ရ.ဟာ၊ ဤသို့သော ဘောဂရှိသော၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိသော။ ပေတီ၊ ပြိတ္တာမ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟုတော၊ ဤနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ၍၊ ပဋ္ဌဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာဟူသော်လည်း၊ ခုဒ္ဒါယစ၊ ဆာလောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ တဏှာယစ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ခဇ္ဇမာနာ၊ နှိပ်စက်အပ် သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစ ရာမိ၊ ကျင်လည်သွားလာ၏လတ္တံ့။ ဟုဒံ၊ ဤသို့သော ဘေးရှိ သော၊ ဟသံ၊ အကျိုး သည်၊ မမ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ကတသ၊ ပြုအပ် သော၊ ပါပသ၊ ယုဘမာသော၊ ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဟလံ၊ အကျိုး ။ တည်း။ အယျ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ပဿနှစ်ဟာ၊ ကြည်ညိုသို့ သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တံ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္ဒ.မိ ရှိခိုးပါ၏။ ဝိမ၊ ကြွေးသောသံ့လရှိ၊ တော်မူ၊ သော၊ မဟာနုဘာဝ၊ ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ၊ တော်မူ၊ သော အရှင်ဘုရာ ၊ မံ၊ တပည့်တော်မကို၊ အနုကမ္ပ သနား ခြင်းမြတ်တော်မူပါ၊ သော၊ တို့ အရှင်ဘုရားသည်၊ သမဏာပြု.ဟူကာနှင့်၊ ဂေဟနိုးပုဏ္ဏားတို့အား၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော၊ ဒေယျ ဓမ္မံ၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒတ္ဝာ ၊ ပေးလှူ၍သည်း၊ တံ ဒက္ခိဏံ၊ ထိုအလှူကို။ မေ၊ တပည့်တော်မအား၊ အာဒိသ ၊ သာတိ၊ အမျှပေးဝေတော်မူပါလော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ကောင်း။ မံ၊ တပည့်တော်မကို၊ ဒုဂ္ဂတိယာ၊ မဟောင်းမှ ကိုပြု၊ သော သူ၏ဆိုလားရာဖြစ် သော ဤပြိတ္တာဘုံမှ၊ မောစေတိ၊ လွတ်စေတော်မူပါလော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ အာဘာသိ ၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ ။

တည်း။ ထိုဝါထေရ်ကို၌၊ အနုဂမ္ဂကာတိ၊ အနုဂမ္ဂကာဟူသည်ကား၊ သမ္ဗုဒ္ဓရာသိုးကန့်တမ်းလွန်၌ဖြစ်သော၊ အဆွေနှင့်၊ အကျိုးဖြင့်၊ အနုဂုဏ်ကား ဖြစ်ကြကုန်သော သူတို့သည်၊ ဘဒ္ဒန္တောတိ၊ ဘဒ္ဒန္တေ ဟူသည်ကား။ ယေရုံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမယေရ်ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ ယေမံနုယောဇေ ယျုန္တိ၊ ယေမံနုယောဇေယျုံ ဟူသည်ကား။ မာတာပါ၊ အမိသည်လည်း ကောင်း ဝိတာပါ၊ အဘသည်လည်း ကောင်း။ အထ ထိုမှတပါး။ ဥာတကာ ဝ။ အဆွေအမျိုး တို့သည်လည်း ကောင်း။ ဒေဝိသာ၊ ဤသို့သော ဘုရားကုန်သော၊ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ပြုစီကုန်၍၊ သမဏာပြာဟု ဟာနံ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒေါတိ၊ ပေးလှူလေ၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ မံ၊ တပည့်တော်မကို၊ နိယောဇေယုံ၊ တို ဂ်တွန် ကုန်၏။ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သော ဘ ရှိကုန်သော၊ အနုဂမ္ဂကာ၊ စောင့်ရှောက်တတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ယော်၊ တပည့်တော်မအား၊ နာ ဟောသုံ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ ခြင်း တည်း။ ။ဣဒါနိ ပဋ္ဌ-ယံ ဝေ ရူပါ ဝိစရတိ နဂ္ဂါ ဘိ၊ ဣဒါနိ ဘာ အဟံ ဝ ဃ သ ဘ ဘာ နိ ပဋ္ဌ-ယံ ဝေ ရူ ပ ဝိ စ ရ တိ နဂ္ဂါ ဟူသည်ကား။ သာပေတိ ဆုပြုကြောမသည်၊ ဣတော ဤကဲ့သို့ ၏အဖြစ်မှ၊ တတ်ယောသ၊ သုံ ခု ဖြောက်သော ဘတ်သား၊ ဘဝ၌။ အတ္ထနော မိမိ၏။ ဣဒံ ပတ္ထေတ္ထ ဘ ဝံ၊ ဤပြတ္တာ ၏အဖြစ်ကို၊ အနုသရိတ္ဝာ၊ အောက်မေ့၍။ ဣဒါနိ ပိ ယ ခုနေ ခါ၌ လည်း၊ တသာ၊ ထိုအတူ ပဋ္ဌ ဝ သ ဘ ဘ ာ နိ ဣ ရ ာ ရ ာ ဘ် ရ ပ် ထ ိ ( ) ( ) ( )

ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညြိသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုဘွား၊ ဖြစ်၍။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣမေ ကေ ဝေ၊ ဤမျှသာသျှင်ဖြစ်သော။ ဥသ္သံ၊ ကောင်းမွေ့ကို၊ ဆုဒါန်၊ ယသဒ္ဓာ ဒ္ဓါ၊ မယား၊ တပည့်တော်မသည်၊ ကာဝဲ့။ ပြုခြင်းငှါ၊ သင်္ဂှာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဆုတိ၊ ဤသို့။ ဒသေတိ။ ပြု၏။ အနုကမ္ပမန္တိ၊ အနုကမ္ပမ်ဟု သည်ကား၊ အနုဂ္ဂဟာ။ ပြုခြင်းတော်မူပါ၊ လော၊ မမ်၊ တပည့်တော်ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍၊ အနုဒ္ဒယံ၊ သနားခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါ၊ လော၊ ဒတ္တာ စ မေ အာဒိ သယာ ဟိ ကိဿ ကိ၊ ဒတ္တာ စ မေ အာဒိ သယာ ဟိ ကိဿ ဟု သည်ကား၊ ကိ ဿ ဒေ၊ တရုံတရ သာသျှင်ဖြစ်သော။ ဒေယျ ဓမ္မံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ သမဏ ပြာဟု ဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားဘို့အား။ ဒတ္တာ၊ ပေးလျှက်၊ တံ ဒကျိ ဏံ၊ ထိုဒကျိဏ်၊ ယဿ၊ လျှက်ကို။ မယံ။ တပည့်တော်မအား။ အာဒိသ၊ အမျှပေး ဝေ တော်မူပါ၊ လော။ တေန၊ ထိုသို့အနုမောဒနာပြု၍ သော ကောင်းမှု ကြောင့်။ မေ၊ တပည့်တော်မအား။ ဘုတော ပေတယောနိ တော။ ဤပြိတ္တာဘုံမှ၊ မောက္ခော၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ ဘဝိ သ ဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဘုတိ အဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သော အလိုဖြင့်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တေ ဒေ ဝ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မောစေတိ ဓဋ္ဌ တိယာ ဘဒန္တေ တိ၊ ဓမ္ဓ ဓ ဓ

ဇဉ်နှင့်ဘူသောဘောဇဉ်သည်လည်းကောင်း၊အာနေ့ဝန်၊အထူးထူးသော အဆင်းဖြင့်ထွက်သောအရောင်အလျှံရှိသောနတ်၏အ၀တ်နှင့်တူသောအ ၀တ်အရုံသည်လည်းကောင်း ပါနိုယံ၊ရှားသောအပြားရှိသောသောက်ရေ သည်ရင်း၊ ဆုံ၊ဤသို့သောဘာရှိသော၊ ဒက္ခိဏာယ၊အလှူ၏ဖလံ၊အကျိုး သည်၊ဥပ ဇ္ဈာဆံ၊ဖြစ်လေ၏။ တ၊တော၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဘောဇဉ်အစ ရှိသည်တို့ကိုပြီးသောနောက်မှ။ သာပေတိ၊ထိုပြီးမှသာ၊ သုဒ္ဓါ၊ရေ ချို သဖြင့်စင်ကြယ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ သစ်ဝသနာ၊ သနဲ့ရှင်းသော အ ၀တ်ကိုဝတ်ရုံပြီးသည်။ ကာသိကုတ္တမဓာရိနီ၊ ကာသိတိုင်းဌာန်ဖြစ်သောအ ၀တ်ကိုဆက်မြှောက်လော အာတ်အရုံကိုဆောင်ခြင်းရှိသည်၊ ဝိဓိတ္တ၀ဏ္ဏာ ဘရဏာ၊ အထူးသဖြင့်ဆန်းကြယ်သောအ၀တ်ဘဏ်ဆောင်ကိုဖြင့် တန်ဆော ဆင်အပ်ပြီးသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍သာရိပုတ္တံ၊အရှင်သာရိပုတ္တရာသို့၊ ဥပ သင်္ကမိ၊ကပ်၏ ဆုတိ၊ဤသို့ ၀တ္ထာ၊မိန့်အပ်ကုန်၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဘိက္ခု၊နန္တိ၊ဘိက္ခုနံဟူသည်ကား။ ဘိက္ခုနေ၊ ဟေနုံအား။ ဧတံ၊ ဤဘိက္ခုနံဟူသောသဒ္ဒါကို၊ ဝစနတ္ထိဝုလ္လာသေန၊ ၀ဏ် ဘောက်ပြန်သဖြင့်၊ ၀တ္ထုံ။မိန့်အပ်၏၊အာ၊လာပံ၊ ဆွေးလုပ်ကုံ၊ဘိက္ခုနေ၊ ဟေနုံအား။ဒတ္ဝာ။ပေးလှူ၍၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဟု၊။အချို့သောဆရာတို့သည်း ပဌမနှင့်ဒုတိယကုန်၏၊အာ၊လောပနှင့်၊အာ၊လောပံဟူသည်ကား၊ ကဗျ၊ဆွေး လုပ်ကို၊ ဟောလောပမတ္တံ၊ တလုပ်စာမျှသော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဋ္ဌေ၊အနက်တည်း၊ပါဏိမတ္တ ဗ္ဗောဇနကနှင့်၊ ပါဏိမတ္တ ဗ္ဗောဇနကံဟူသည်ကား၊ဟေဟတ္ထမတ္ထကံ၊တဲ့တောင်အကိုင်း အရှည်ရှိသော၊ ဘောဇနမ်ကို၊ ၀ုဆိ ပိုင်းကို၊ ဆုတိအယံ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌေ၊အနက်တည်း။ ထာ၊လကသဒ္ဒေ၊ ပါနိယနှင့်၊ထာ၊လကသဒ္ဒေ ပါနိယံ ဟူသည်ကား။ ဧကထာ၊လကမ္ပုဏ္ဏာ၊ကျွန်း၊တခုတ်ပြည့်ရုံမျှသော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော ဧကာ၊ဝေ်သည်း ၊ လ္လောတိယပေတ ၀ဏ္ဏ၊ဟူ၏၊ ခ၊လ္လောတိယပေဘ၀ဏ္ဏ၊ဟု၊ ၀ဏ္ဏနပေ၊ ဆေ၊ အပ်ပြီးသောနည်း ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

အထ၊ထိုနောင်မှ၊အ၊ယဿ၊သာရိပုတ္တော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဝိဏ်ပြန်ယံ၊ပြည့်ဖြိုးသောဈာန်ရှိသော၊ပရိသုဒ္ဓသဝိ၀ဿ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော အ၊ရေ၊အဆင်ရှိသော၊ ဒိဗ္ဗ ၀ဏ္ဏ၊ဘ၊ရဏ၊လက်ဝတ်ရုံ၊နတ်ဖြစ်သောအ၀တ်တန်ဆာကိုဆင်သော၊ သမ္ပန္နတော။ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ပ၊ဘာ၊သ၊အ၊ရောင်ဖြင့်၊ ဩဘာ၊သနဿ ၊ထွန်းလင်း၊တော်

ပသော၊ အတ္တနော၊ ပိဒ၏၊ သန္ဓိက၊ အထံသို့ ဥပဂတ်ဝါ၊ ကင်း၍ ငြိုထံ၊ တည်သော၊ တံပေတီ၊ ထိုပြိတ္တာမ ကို၊ ဒိသွာ။ မြင်၍၊ ပဋ္ဌကွေတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ကမ္မဗလ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ တာယ။ ထိုပြိတ္တာမအား၊ ဝိဘာဝေတု ကာမော၊ ထင်ရှားပြတော်မူလိုသည်။ ဟု ဟု၊ ဖြစ်၍၊ တိသော ဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ ကို၊ အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ။

မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး။ ဩသဓိတာရုကာ၊ သောက်ရှု ကြယ်သည်။ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိ ဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့ ယာတို့၊ အကြင်သင်သည်၊ အဘိက္ကန္တေန၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန၊ အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တိ၊ ထွန်းပလေလျက်။ တိဋ္ဌသိ၊ တည်၏၊ ။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တသာ၊ တေ၊ ထိုသင်အား၊ ကေန၊ အာဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ ဧတောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အာဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣဒံ၊ ဤအပ်ခြင်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ လဗ္ဘမာနံ၊ ရနိုင်သော၊ သုခရတိ ပမာဏံ၊ သုခရတိ၏အကြီးဆုံး ကို။ ဣဒ္ဓတိ၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ကေန၊ အာဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ မနုသော၊ စိတ်သည်၊ ဝိယ၊ ချစ်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ယေ ကေစိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘောဂါ၊ အတော်တန်အာဟာအသုံး၊ အဆောင်ကို ရှိသည်လည်း။ တေ၊ သင်အား၊ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သမီး၊ တံ၊ သင်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။ မနုဿဘူတာ၊ လူတို့၌ ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ ပုညံ၊ အာဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံ ကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း၊ ကေန၊ အာဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဧဝံ ဧလိတာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ထွန်းပသော အရောင်အဝါတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေန၊ အာဘယ်သို့သောကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊ တေ။ သင်၏၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းပနိုင်စေသနည်း ဟု ကား၊ ဤသို့၊ အာဘာသိ၊ ၏နည်း တော်မူ၏၊ ။

တဿ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဘိက္ကန္တေနာတိ၊ အဘိက္ကန္တေနဟူသည်ကား။ အဘိမနာပေန၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ အဘိရူပေန၊ အလွန်လှသော

အာဆင်းရှိသော၊ ဣဒေါ့ကိုအယံ။ ဤသည်ကား၊ အဘွေား၊ အနုက်တည်း။ ဝဏ္ဏ
နာတို၊ ဝဏ္ဏနဟူသည်ကား။ ဆာဝိဝဏ္ဏနာ။ အခေါ်အဆင်းဖြင့်၊ ညြာ
သော်နှင့်ဒိသာသဗ္ဗာတို့၊ ညြာသော်နှင့်ဒိသာသဗ္ဗာဟူသည်ကား။ သဗ္ဗာဝိ၊
အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒသဒိသာ၊ အနှစ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို။ ဧကော
တော်နှင့်ထွန်း လင်းစေလျက် ကောလောကံ၊ တ ပြိုင်နက်သောအလင်းကို၊
ကခေတ်နှင့်ပြိုလျက်ပင်ယထာကိုး။ အာဘယ်ကဲ့သို့၊ ညြာသော်နှင့်ထွန်းလင်း
စေသနည်း။ ဣဒေါ့၊ ဤသို့မေးသည်ဖြစ်အံ့။ ညြသဓိဝိယတာဂုကာတ၊ ညြသ
ဓိဝိယဟာဂုကာဟူ၏၊ အာဟာ၊ မိန့်၏။ ဇောယ၊ ထိုကြယ်၌၊ ဥသာနုပဘာ၊
ပြန့်ပြောသောအားရှိသည်၊ ဓိယတိ၊ တည်၏၊ ဝါ၊ တနည်း၊ ကား၊ ညြသော
နံ့ဆေးဘို့အပြားအနုဇ္ဇလပွဒနုနှင့်အားအဆင့်ကိုပေးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊
ညြသဓိ ဘ၊ ညြသဓိဟူ၍ လဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော တာ၊ ကော
ယထာ၊ ကြယ်ကဲ့သို့၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ အာ၊ လောကံ၊ အလင်း
ကို၊ ကုရုမာနာ၊ ပြိုလျက်၊ ကဒ္ဒတိ၊ ယထာ။ တည်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ။ ဤအတူ
သာလျှင်တည်း၊ သင်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်များကိုနှင့်
ကို ညြာ၊ သော်နှင့်ထွန်းလင်းစေလျက်။ ဣဒေါ့အယံ ဤသည်ကား အဘွေား
အနုက်ဘည်း။ ဂေနာ၊ ကိုယ်ဘွေား၊ ကေနဟူသောပုဒ်၌၊ ကိ သဒ္ဒါ၊ ကိ သဒ္ဒါ
သည်၊ ပုစ္ဆာ၊ မေးသောအနက်၌၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤ၊ ဂေနဟု
သော်သဒ္ဒါသည် ဟောတွေ့ကြွေစ ဟိတ်အနက်၌လည်း၊ ဂေ၊ ကောဝေ၊ နံ့၊ ဂ ရှိ၏
ဝိဘက်သက်သော သဒ္ဒါတည်း။ ဂေနဟောတုနာ၊ အာဘယ်အားကြောင့်
ကြောင့်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား အဘွေား၊ အနုက်တည်း၊ တ၊ သင်အား
ဟောဒိ၊ သား။ ဤသို့သောဘေးရှိသော အခြေအနေသည်၊ ဟောတု၊ ဟု
ယမုအခါ၌၊ ယထာဒိသမာ၊ နနာ။ ထင်မြင်ရှင်းသောတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဂေနဟောဒ္ဓမ်ဓိတိ၊ ဂေနဟော
ဒ္ဓမ်ဓိဟူ၏ ကိဟူသည်ကား၊ ဂေနဝုဥ္စတိ၊ သသနု၊ အာဘယ်သို့သောကုသိုလ်
ထူ ကြောင့်၊ ဒ္ဓမ်ဒ္ဓမ်ဟူ၏ ဒ္ဓာနေ။ ဤအရပ်၌၊ ဒ္ဓမ်ခါနှင့်၊ ယခုအခါ၌၊ တယာ၊ ခ၊ ဝ
သည်၊ လက္ခဏာနှင့် ရ အပ်သော၊ သုစရိုဟုဖလံ၊ သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး
သည်၊ ဒ္ဓဏ္ဍာ ဘိနိပ္ပဒ္ဓတိ၊ ပြီ.ပြည့်ရုံသနည်း။ ဥဒ္ဓဒ္ဓနိ တ ဥဒ္ဓဒ္ဓနိ ဟူသည်
ကား၊ နိဗ္ဗတ္တနီ။ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘောဂါတ၊ ဘောဂါ ဟူသည်ကား၊ ပရိဟုဒ္ဓိ
တမ္ဗတ္ထေန။ သုံးဆောင်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဘောဂါတိ၊ ဘောဂေ ဟူ၍၊
လဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော ဝတ္ထာဘရဏာဒိဝိတ္ထု။ ပဂ၊ ကော
ဝိသော၊ အဝတ်တန်ဆာအစရှိသောစည်းစိမ် အဆောက်အဦးအထူး

တို့သည်၊ ယေကေစိတိ၊ယေကေစိဟူသည်ကား။ တေ၊ဂ။စည်းစိမ်ဥစ္စာ တို့ကို၊အနုဝေသသတော၊အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ဗျာပေတွာ၊နှုတ်ဝေ့ဖျော်၊ သင်္ချာတိ။သိမ်းကျုံး၏၊ဟိသမ္ပဲ၊ထိုစကားသည် မှန်၏၊ ယထာ၊အဘာယ် ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ယေကေစိ သမ်ပါဟုတိ၊ ယေကေစိ သမ်ပါရာဟု၍၊ အယံနှုန်းသော၊ဤသို့ညွှန်းပြခြင်းသည်၊အနုဝေသသဗျာပကော အကြွင်း မရှိနှုတ်ဝေ့တတ်သည်ကိုညွှန် ပြခြင်းတည်း။ ယေကေစိ၊ အလုံးစုံကုန်သော အဝတ်တန်ဆာအသုံးအဆောင်တို့ကိုလည်း။မနုသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ ဝိယာယိ တဗ္ဗာ၊ချစ်အပ်နှစ်သက်အပ်ကုန်၏၊ မနုသ်။စိတ်၌။ဝိယာ၊ချစ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဗ္ဗော၊အနက်တည်း။ ပုဏ္ဏာဝိတိ။ပုဏ္ဏာဝိဟု သည်ကား။ပုဏ္ဏံ၊မေးခြင်းကို၊ကရောဝိ။ပြု၏။ ဥာတုံ၊သိခြင်းငှါ၊ဣဏ္ဍာဝိ၊ အလိုရှိ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဗ္ဗော၊အနက်တည်း၊ တဏ္ဍိ၊တံဟု သည်ကား၊ တို့၊သင့်ကို၊ ဒေဝိတိ။ဒေဝိဟုသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝ သင်္ခါ တာယ၊နတ်၏အာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဒေဝိ၊ဒေဝိမည် ၏၊တေနု၊ထိုကြောင့်၊မဟာနုဘာဝေတိ၊မဟာနုဘာဝေဟု၍၊ အာဟာ၊မိန့်ပြီ မနုဿ ဘူဘာတိ။ မနုဿဘူတာ ဟူသည်ကား။ မနုဿသု။ လူတို့၌ ဇာတာ။ဖြစ်သည်၊မနုဿဘာဝ်။လူ၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တာ။ရောက်သည်၊ဣတိ။ ဤမနုဿဘူဘာ ဟူသောစကားကို၊ ယေဘုယျေန။ များသောအားဖြင့်၊ သတ္တာ။သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿဘူတာ၊လူ၏အဖြစ်၌၊ ဌိတာ။တည် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ ကတ္တာ၊ဤသို့ပြု၍၊ဝဋ္ဋံ၊မိန့်အပ်၏၊အယံ။ဤဆိုအပ်သည်ကား၊ တောသံ၊ထာနံ၊ ထုဝါထာ ဟု၏။ သင်ပေတာ။အကျဉ်းအားဖြင့်၊ အဗ္ဗော၊ အနက်တည်း။ ဝိဿာဇနေတောပန်၊အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ပရေမတ္ထဒီပနိယံ၊ ပရေမတ္ထဒီပနီအမည်ရှိသော။ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာယံ၊ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌ ကထာ၌၊ဝတ္ထုနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

ဝေ၊ဤသို့။ ပုန၊တဘာနှ။ ထေရေန၊အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ပုဏ္ဏား၊မေးအပ်သော၊ပေတီ၊ပြတ္တာမသည်၊ တ သ္သ သမ္ဘတ္တိယာ၊ထိုစည်း စိပ်ချမ်းသာကို၊ လဒ္ဓကာရဏံ။ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ပကာသေန္တိ၊ပြလို သည်ဖြစ်၍၊သေသဂါထာ၊ကြွင်းသောဂါထာတို့ကို။ အာဟာသိ၊ဆို၏၊ကိ အာဟာသိ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ၊

ဘဏ္ဍန်းအရှင်ဘုရား၊ ဒုဋ္ဌတိ၊ ဒုဋ္ဌတိသို့လားသော၊ ဥပဋ္ဌာကို၊ ဖြေ့ တော့ခြောက်တတ်သောအဆင်းရှိသော၊ ကိုယ်အလွန်ကြီးသော ကိုယ် လည်းရှိထသော၊ သမ္ဘတိတန္တိ၊ ပြတ်ကွဲသောအမှုလည်းရှိထသော၊ ခဏ်းအဝတ်လည်းမရှိသော။ ဆာတိ၊ ဆာလောင်တတ်မွတ်ခြင်းသည်ပြင်း ထွားနှိပ်စက်အပ်ထသော၊ တဏှာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော တဏှာ့တော်မကို၊ လောကေ၊သတ္တဝါအပေါင်းခို။ ကာရုဏိကော၊သနားတတ်သောသဘော ရှိသော၊ မုနိ၊ရဟန်းသည်၊ အဒဏ္ဍ ပြင်ဏ်၊ သောမုနိ၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဒေဝ လောပဋ္ဌ၊ တလုပ်မျှသောက်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ ပါဏိမတ္တံ၊တ ဘောင်မျှ၊လက်သော၊ စောဠကဋ္ဌ၊ပုဆိုးကိုလည်းကောင်း။ ထာလကသ၊ တရုသော-ခွ ကို၊ ပုဏ္ဏောမတ္တံ၊ပြည့်ရုံမျှသော။ ပါနိယဋ္ဌ၊ သောက်ရေကို လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊နှင့် ဘိက္ခု၊နော၊ ဝေဟာနိ၊တယောက်အာ၊ဒဝတ္ထား၊ပေးလှူ ၍၊ဒကို့ဆံတံဒကို့ဆံ၊ထိုအလှူကို၊ မမ၊တပည့်တော်မအား၊အာဒိသိ၊ဒ မှ ပေးဝေ့ဟု။ ။ဘဏ္ဍန်းအရှင်ဘုရား၊အားလောပသ၊တလုပ်မျှသော ဆွမ်း ၏၊ဟလံ၊အာကျိုးကို၊တို့ အရှင်ဘုရားသည်၊ပသ၊ရှုတော်မူပါလော၊ အတ်၊ တပည့်တော်မသည်၊ဒသ ဝ သ သတိ၊ အနှစ်တဝေါင်တို့ပတ်လုံး၊ကာမ ကာမိနီ၊အလိုရှိအပ်ကုန်သော ခပ်သိမ်း သောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့နှင့်ပြည့် စုံလျက်၊အာနေကရသ ဗဟုနှင့် မှာ ဖွားသောဟင်းလျာနှင့်တကွသော၊ ဘတ်၊ နတ်ခို့ဖြစ်သောထမင်းကို၊ ဘုဉ္ဇာမ၊သုံ့ဆောင်ရ၏၊ ။ဘဏ္ဍန်း။အရှင်ဘုရား၊ ပါဏိမတ္တသ၊ တဘောင်မျှ၊လက်သော၊ စောဠသ၊ပုဆိုး၏၊ ယာဒိသံ ယာဒိ၊သော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ (ပါကံ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ ၏။ တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော (ဝိပါကံ၊အကျိုးကို၊ တို့ အရှင် ဘုရား၊သည်၊ပသ၊ရှုတော်မူပါလော၊ နန္ဒရောစ၊သ၊နန္ဒမင်း၏။ ဝိဇိတ ဘို့ ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ယာဝ ဝ တာ၊အကြင်မျှ၊လောကဲကုန်သော၊ ပဒိန္ဓ ဒေ။အဝတ်အ ရုံ ဟူသည်၊စောတာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဏ္ဍန်း၊အရှင်ဘုရား၊ တ၊တော၊ထိုနန္ဒမင်း ၏ဥစ္စာ၊ဖြစ်ကုန်သော အဝတ်အရုံတို့ဝ၊ကိ၊လည်း၊ မေ၊ တပည့်တော်မ၏၊ ဝတ္ထာနိ၊စ၊ အဝတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဆ္ဆာဒနာနိ၊စ၊အရုံတို့သည် လည်းကောင်း။ ဗဟုတရာ ဗဟုတရာနိ၊ အထူးသဖြင့်များကုန်၏။ ကော သေယျာနိ၊စ၊ ဝိုးချည်ဖြင့် ပြုံးကုန်သော အဝတ်အထည်တို့သည် လည်း ကောင်း။ ကမ္ဗလိယာနိ၊စ၊ ကမ္ဗလာတို့သည်လည်းကောင်း။ ခေါမကပ္ပါသိ ကာနိ၊စ၊ ခေါမချည် ဝါချည်ဖြင့် ပြုံးကုန်သော အဝတ်အထည် တို့သည် လည်းကောင်း။ မေ၊တပည့်တော်မအား၊ ဗဟုတရာ ဗဟုတရာနိ၊ အားလျှော်

သဒ္ဒါ၊ဝိုင်ရှားကုန်၏။ ဝိသုလေသ၊အာလျားရှည်ခြင်းအနံပြန့်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ မဟာရွှေသစ် အတိုလည်း မျှားမွှာထုက်ကုန်ထ၏သော၊ တစ ထုအဝတ်အ ထသဲ့ဘွဲ့သည်လည်း၊ အပကာသော အာကာသေ၀ေ၀၊ ကောင်းကင်ဌသာ လျှင်။သမ္ဘ။ ။ သွဲ့ကျက်ဘည်ကုန်၏။ သပ္ပေတ်ထိုတပည့်တော်မသည်၊ ယမ်ယမ် အကြင် အကြောင်းရှိသော အ၀တ်အရံကို၊ မယ့်၊ တပည့်တော်မ၏၊ မနုသော ဝိသိုင်းစိတ်သည်မြတ်နိုး အပ်၏ တံတံဟိတ်ကင်ကေ ၊ထုထုရှိသော အ၀တ်အရံကိုသာလျှင်၊ ပရိဒဟာဝိ၊ဝတ်လည်း၀တ်ရ၏၊ ပါရုပါဝိ၊ရုံ လည်းရုံရ၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ထာလေ.သ၊ တရုသော ခွက်၏၊ ပုရဏမဏ္ဍိ ပြည့်ကာမျှသော ပ နိသဗ္ဗ ရေကိုလည်း၊ တယာ၊အရှင်ဘုရား သ ဗ္ဗ ဒီ။ ။ ပေးလှူ အပ်၏၊တသ၊ထုတခွက်မျှလောက်သောရေ၏၊ ဝိပါကံ ဝိပ၊ကော.အကျိုးသည်၊ ဟ.ဝ ဒိသံ ပ ဒ်သော၊အကြင်သို့သဘောရှိ၏၊တာ ဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အကျိုးကို၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပသ၊ ရှုတဲ့မျှ ပါ။လာ၊ သေတော.ဒကာ၊ ပြုသောရေလည် ရှိကုန်ထ၏သော၊ သုပ ကဲ့ဘွယ် ကောင်.ပေ.ပေ.ဆိပ်လည်းရှိကုန်ထ၏သော၊သိတာ.စ.ချမ်းမြေ့ သော ရေ.ပသည်းရှိကုန်ထ၏သော၊ အပ္ပ ဒ ဒ ဒ ကာ.စ၊ မကောင်းသော အနံ့မ လည်.ကင်းကုန်ထ၏သော၊ ပဒုမ ပ ဒ ဒ ဒ

ဝိနိုင်းသဓမ္မကိတ္တိနှင့် ဟူသည်ကား၊ ဆိုနှင်းကိန္နသရိုရနှင့် ပြတ်သောကွဲ သောကဲ့သို့ အပြေရှိသော၊ လေးကတိ ရှုခံ၊ လေးကဟူသော ဤပုဒ်သည် ကာရုဏိကောတိ ဧကော၊ ကာရုဏိကော ဟူသော ဤပုဒ်ခို၊ ဝုတ္တကဒုကာယ။ ဆိုအပ်သော ကရုဏာ၏၊ ဝိသယဒွယသည်နှင့် အရာကိုပြုသော ပုဒ်တည်း၊ တံ မန္တိ။ တံမံ ဟူသည်ကား။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သော ဘေဒရှိသော၊ မမံ၊ တပည့် ဘေဒမကို ဝုဏ္ဏနယေန ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်။ ကေန္တတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ကရုဏာမဟာနုယံ၊ သနားခြင်း၏ ရှေးဟောင်းတည်ရာ ပြစ်သော၊ မံ၊ တပည့် ဘေဒမကို၊ ဒုဋ္ဌကိန္တိ၊ ဒုဋ္ဌက ဟူသည်ကား၊ ဒုဋ္ဌတာ။ မကောင်းသော ဝတ်သို့၊ ဂတံ လားခြင်းကဲ့၊ ဘိက္ခူနံ အာလေးပဒ္ဓတာတိ အာဒိ၊ ဘိက္ခူနံ အာလေးပဒ္ဓတာ အစရှိသော ဂါထာသည်၊ ထေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မသေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ ကရုဏာယတ္ထိကာကာဒေသ နှင့်၊ သနားခြင်း၏ သာအခြင်းအရာကိုပြုသော ဂါထာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌ ဘဂ္ဂနိ ဘဂ္ဂံ ဟူသည်ကား၊ ဩဒနံ၊ထမင်းကို၊ ဒိဒ္ဒတောဒနံ၊ နတ်ဘောဇဉ်ကို၊ ဒ္ဒတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝယသတံ ဒသာဟိ၊ ဝယသတံ ဒသ ဟု သည်ကား။ ဒသ ဝယသတာနိ၊ အနှစ်တထောင်ကိုပတ်လုံး၊ ဝယသ ဟာသိ၊ အနှစ်တထောင်တို့ ပတ်လုံး၊ ဒ္ဒတိ၊ ဤသို့။ ရတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေါ၊ ဤဒသ ဝယ သတာနိ ဟူသောပုဒ်သည်၊ အစ္ဆိန္ဒနဿ သံယောဂေ၊ အစ္ဆိန္ဒနဿ သံယောဂ အနေကိ၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်သက်သော ပုဒ်တည်း။ ဘုဇ္ဇာမိ ကာမ ကာမိနိ အနေက ရေသဗျတ္တနှင့်၊ ဘုဇ္ဇ မိ ကာမကာမိနိ အ နေကရေသဗျတ္တနှင့်ပမာ သည် ကား၊ အညေဟိ ဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော ကာမဂုဏ်ကာမမ ဟိ အလိုရှိအပ်သော ကာမတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အနေက ရသဗျတ္တနှင့်ချားစွာသော အမြည်းရှိသော ဟင်းလျာရှိသော၊ ဘတ္တံ၊ နတ်ဘု ဖြစ်သော ထမင်းကို၊ ဘုဇ္ဇာမိ စားရ၏၊ ဤသည်ကား၊ ယော ဇနာ၊ ယောဇနာ ခြင်းတည်း။ ၊ စောဠသ ဘာဂေ၊ စောဠသ ဟူသည်ကား၊ ဒေဿ ခမ္ဘ သိုးသနားလူ ဘွယ်ဝတ္ထု ဟု အဓိပ္ပာယ်ပြသဖြင့်၊ ဘဒ္ဒ ယ၊ ထိုလူ ဘွယ် ဝတ္ထု၏ အရာဖြစ်သော၊ ဒါနပုညမေဝ၊ အလှူကောင်းမှုကိုသာလျှင်၊ ဒေ ဿတိ၊ ပြု၏၊ ဝိပါကံ ပသယ ဒေသ ဒိ ဝ ဝ ဝ

သည်ကား၊ ကိုံ၊အာဘယ်သို့နည်း၊မှုတိစေ၊ဤသို့ဆိုပြု၊ အံ့၊ ယာဝတာနဋ္ဌ ရာဇသောတိအာဒိ၊ယာဝတာနဋ္ဌရာဇသောအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုရ၏၊ ။

☰ တတ္ထ၊ထိုစကားဧ၌၊အယံနဋ္ဌ၏ဇာနာမ-ဤနဋ္ဌမင်းမည်သည်၊ ကာ၊ အာဘယ်နည်း၊ ကိုရ၊ကြားဘူ-သည်ကား၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌၊ ဒသဝဿသဟဿာယုကော၊ အနှစ်တသောင်းအသက်ရှည် ကုန်သော၊ မနုဿသု၊လူတို့တွင်၊ ဗာရာဏသိဝါသိ၊ဗာရာဏသီပြည်၌ နေသော၊ ဌေကာ၊ တယောက်သော၊ ကုဋုမ्बိကော၊သူကြွယ်သည်။ အ ရဏသ-ကောင်း။ စေယ်ဝိဟာရံ စေယ်ဝိဟာရကို၊ ဝိစရန္တော၊လှည့်လည်သည်သည် ရှိသော်၊ အဝေဿ-ကြာနေ၊တော၊အာဝေ၌၊ အသ-တရံ၊တဆူသော၊ ပရေကဗုဒ္ဓံ၊ ပရေကဗုဒ္ဓါကို၊ အဒ္ဒသ၊ဖူးမြင်ရ၏၊ သောပရေကဗုဒ္ဓါ။ ထိပရေကဗုဒ္ဓါ သည်။ ဘဏ္ဍ၊ ထို-တာအာဝေ၌၊ စီဝရကမ္မံ၊ သင်္ကန်းချုပ်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊အနုဝါတေ၊အနားပတ်သည်၊အပ္ပဟာ-ကို၊ မ-လောက်သည်ရှိသော်။သံဟရိတ္ဝာဝ။ရုံးရ၍သာသျှင်-ဌ-ပတုံ၊ထားခြင်း ငါ၊ဆောင်ရွက်၊အားထုတ်တော်မူ၏။ သောကုဋုမ्बိကော၊ထိုသူကြွယ်သည်၊ တံ-ထိ-သင်္ကန်းကို၊ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍၊ ဘန္တေ၊ အင်ဘုရား၊ ကိုံ၊အာဘယ်ကို၊ ကရောထ၊ပြုကြတော်မူကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ဝာ။လျှောက်၍၊ တေန၊ ထို-ရက် ပရိကဗုဒ္ဓါသည်၊ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ အလိုနည်းသည်၏ အကြောင်း ကြောင့်၊ကိုယ်တစုံ-ခုသောစကား-ကို၊အဝတ္ထေ-ဝ ဖိန်တော်မူ-ဒေ-ပ်သော် လည်း၊ စီဝရေသံ။သင်္ကန် ချုပ်ဆို သည် နပ္ပဟာတိ၊မလောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝ-တ္ဝာ၊သိ၍၊အတ္ထနော၊ငါ၏ဂုဏ်ကို၊ဥတ္တရာသင်္ဂ-၊အပေါ်ရုံပုဆို ကို၊ ပရေ ကဗုဒ္ဓသော၊ရှင်ပရေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ပါဒမူ-လေ၊ခြေရင်း၌၊ ဌ-ပတ္ဝာ၊ထ-း၍။ အ ဂမာသိ၊သွား၏၊ပရေကဗုဒ္ဓါ၊ရှင်ပရေကဗုဒ္ဓါသည်၊တံ၊ထိုအပေါ်ရုံပုဆိုး ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊ အနုဝါတံ။အနားပတ်ကို၊ အာရောပေန္တော၊ တင် လျက်၊ စိ-ရံ၊သင်္ကန်းကို၊ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ ပါရုပိ၊ရုံတော်မူ၏။ သေ-ကုဋုမ्बိ ကော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ ဇိဏ-ဝတ-ပရိ-ယာသာနေ၊ အသက်၏ အဆုံး၌၊ ကာလံ-သ-ခြင်းကို၊ကတ္ဝာ-ပြု၍၊ တာဝတိ-သဘဝနေ။တာဝတိ-သာနတ် ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိ-ဘ-ာ၊ဖြစ်၍၊တတ္ထ၊ထိုတာဝတိ-သာနတ်ပြည်၌၊ ယာဝတာယု ကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ နိဗ္ဗသမ္ဘတ္တိ-၊ နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာ-ကို၊ အနုဘဝိတ္ဝာ-ခံစား၍၊ တတော၊ ထိုတာဝတိ-သာနတ်ပြည်မှ၊ စုတိတ္ဝာ၊ ရုတေ၍၊ဗာရာဏသိတော၊ဗာရာဏသီပြည်မှ၊ ယောဇနမတ္တေ၊ထယူနော

မျှားလတ်သားများနေ၊အခရပ်ခဲ့။အညတရသို့၊တခုသား ဂါမေးရှာခဲ့၊အမဋ္ဌ
ကုသလ၊အမက်အမျိုး ခဲ့၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ဖြစ်ရှိ၏၊တသားထံ လုလင်ရှေ့၊ ယောဇဉ်ကာ
လေ။အရွယ် ရောက်သောအခါ၌၊ တပို့ ဂါမေ။ထိုရွာ၌၊နက္ခတ်နက္ခတ်ကို၊
သံဃာ၌။ကြေးကြေဝါအပ်သည်၊အားဟာသိ။ဖြစ်၏။သေ။ထိုလုလင်သည်၊
မာတာရီ၊အမိကို၊အမှ။မိခင်၊သာဓုကံ၊ပုဆိုကို၊မေကျွန်တော်အား၊ပေးလော
ပေးလော၊နက္ခတ်နက္ခတ်ကို၊ ကိုဒ္ဒိသောမိ၊ကစား၊ခဲ့ ရှုတ်၏ဤသို့၊ အာဟ။
ဆိုပြီ။ သား၊ထိုဒိခင်သည်၊သုဓောတ ၀ တ္ထုံ၊ကောင်းစွာဖြတ်လျှော်ပြီ ၊သော
အာ ၀ တ် ကို၊နီ ဂရိဘွား၊ရုတ်ချ၊အဒါသိ၊ပေး၏၊အပ္ပ ခိုခင်း ရှုတ်ဤအ ၀ တ်
သည်၊ ထူသော်ကြမ်း၏၊ရှုကို၊ဤသို့၊ ၀ဏ္ဏ။ဆိုအပ်သည်ရှိ၏သည်။ အညံ၊
တပါး၊သော၊အာ ၀ ဘ ကို၊ နီ ဂရိဘွား၊ဘုတ်ချ၊အဒါသိ၊ပေး၏၊ တဖြိုးထိုအ
ဝတ် ကိုလည်း၊ပဋိဂ္ဂိဝိ၊ပယ်၏။အ ၊ ထိုအခါ ခဲ့ နံ့ထိလူ့ လင်ကား၊ မာတာ၊
ဒိခင်သည်၊ တာ ၊ ချစ်သား။သာဓု၊သော၊အကြင်သို့သဘောရှိ၊သား၊ဂ
ဟေ အိပ်ခဲ့။မယ်၊ငါတို့သည်၊ဘ ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရှား၊ ၊ဤအ ၀ တ်ထက်
သုရ ၊ ၊ ရ ၊ ၊ ၊

တကွ၊ပါရုပိတ္ထာ၊ခြေ၊၍၊နိပ္ပဒ္ဓိ အိင်း၏၊သောစ၊ထိုနေ့သည်လည်း၊ဗာရာဏသိရသော၊ ဗာရာဏာသိမင်း၏၊ ကာလကိဘာသ၊ နတ်ရှင်စံသော ရေ၏၊ သဘ္ဘမော၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော။ ဒီဝသော၊နေ့သည် ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အမရွာစ၊အမတ်ဘို့သည် လည်းကောင်း၊ ပုရောဟိတောစ၊ ပုရောဟိတ်သ သ်သ သ်းကောင်း၊ရေညော၊ဗာရာဏသိမင်း၏၊သရီရကိစ္စ၊အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ရာဇဂိုဏ်းမင်းရင်ပြင်၌၊သန္ဓိပတ်တွေ စသ်းခေါ်ကုန်၍၊ မန္တယိ သ တိုင်ပင်ကုန်၏၊ ကိ မန္တယိ သ၊ အဘယ်သို့ တိုင်ပင်ကုန်သနည်း၊ ရေညော။မင်းကြီး၊အား၊ ကောဏပါး၊သော၊ ဗိတာ၊ သို့ ဘော်သည်၊အတ္ထိ၏၊ပုဏ္ဏား၊သား၊ဘော်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊အရာဂေါ်၊ မင်း၊ရှိ၊သော။ရေ၏၊တိုင်း၊ပြည်သည်၊နတ်ဌကိ၊မတည်၊ ဗုဒ္ဓ ဝ ထိ၊ဗုဒ္ဓ ရ ထ ား၊ကို၊ ဝိ ဿ ဇ္ဇေ မ၊လွှတ်ကုန် အုံ၊ဆုတိ၊ဤ၊သို့။ မန္တယိ သ၊တို့ပင်ကုန်း၏၊ တော၊ထို အမတ်ပရောဟိတ်တို့သည်၊ကုမုဒဝ ဏ္ဏေ၊ကုမုဒ္ဒ ရ ကြာ အဆင်း ရှိကုန်သော၊စတ္တာ ရောသိ ဒ္ဓ ဝေ၊လေးကောင်သောသိဒ္ဓေါပြင်းတို့ကို၊ယော ဇေတ္တာ၊ကပ်၍၊သေတ ဿ ဣဒ္ဓ ပုမ ခ် ထိ ဖြူ အမှုးရှိ၊သော၊ပဋ္ဌ ဝိ ခ်ီ၊ငါးပါး အပြား ရှိ၊သော၊ဒု စကကုဝ ဘဏ္ဍံ၊မင်းမြော်ကိုတန်ဆောင်ဘဏ္ဍာကို၊တည်ခ်ီ၊ယော ထိ ဗုဒ္ဓ ဝ ထ ရ ဒ္ဓ ိ သာ ဿ ၊ ဌ ပေတ္တာ၊တင်ထား၍ ဗုဒ္ဓ ဝ ထ ေ ထ ံ ၊ ဗုဒ္ဓ ဝ ထ ရ ထ ား ကို၊ ဝိ ဿ ဇ္ဇေ တ္တာ၊လွှ ဟ ် ၍ ။ ပ ဋ္ဌ ေ တ ာ ၊ နော ဂ် ၄ ။ တ ူ ရ ိ ယ ာ န ိ ၊ တ ူ ရ ိ ယ ာ တ ို့ ကို၊ပဋ္ဌ ဗ ျ ာ ၊ ပ ေ ယ ် ။ တ ိ ပ ု ဗ ္ ဗ ာ ဟ ် ကုန် ၏ ။ ဝ ေ ထ ာ ၊ ရ ထ ား သ ည် ၊ ပ ဗ ိ န ္ ဒ ါ ရ ေ န ၊ အ ခ ရ ် တ ံ ခ ါ ဖြင့် ၊ နိုက္ခမိ ထွက်၏။ ဥယျာနာဘိမုခေါ်၊ ဥယျာဉ်သို့ ရှေ့ရှု၊ အ ေ ဟ ာ သိ ، ဖြစ် ၏ ။ ပ ရိ ဝ ေ ယ ေ နာ ၊ အ လေ့ အ ကျ က် ဖြင့် ၊ ဥ ယ ျ ာ နာ ဘိ မ ုခ ေ ါ် ။ ဥ ယ ျ ာ ဉ် သို့ ရှ ေ ့ ရှ ု ဂ ဆ ္ ဆ တိ ၊ သွား၏၊နိ ဝ ေ ဇ္ဇ မ ၊ ပြ ဋ ် ဌ ာ နစ် စေ ကုန် အုံ ့ ဆုတိ ၊ ဤ သို့ ။ ကေ စ ၊ အ ဒ္ ဓ ါ သော သူ ဘို့ သည် ၊ အ ာ ဟ ံ သု ၊ ဆို ကုန် ၏ ၊ ပ ုရောဟိတော ၊ ပုရော ဟိတ်သည် ၊ မာ နိ ဝ ေ ဇ္ဇ ယ ိ ဣ ဏ ် ၊ မ ပြ ဋ ် ဌ ာ နစ် စေ ကုန် လင့် ၊ ဆုတိ ၊ ဤ သို့ ။ အ ာ ဟ ာ ၊ ဆို ၏ ၊ ရေ ထ ေ ား ဗုဒ္ ဓ ဝ ထ ေ ထ ား သ ည် ၊ ကုမာ ရ ံ ၊ သ တ္ ထ ိ သ ား ကို ၊ ပ ဒ ကွ ိ ဏ ် ၊ လ က် ျ ာ ခုစ် လ ည် သ ည် ကို ၊ ကတ္တာ ၊ ပြု ၍ ၊ အ ာ ဒ ေ ာ ဟ နသ ဒ္ ဓ ေ ာ ၊ တ က် စီ း စ ေ သ ော အ စ ီ အ ရ ေ င် သ ည် ဟု တ္တာ ၊ ဖြ စ် ရ ာ ၊ အ ဒ္ ဓ ာ သ ိ ။ တ ည် ၏ ၊ ပ ုရော ဟိ တ ော ၊ ပ ုရော ဟိ တ် သ ည် ၊ ပ ါ ရ ုပ န ုက ဏ္ ဍ ံ ၊ ခြ ေ ၍ ထ ား သ ော ပ ုဆိ ု အ စ ွ န် း ကို ၊ အ ပ ေ နေ တ ္ တ ာ ၊ ပ ယ် ၍ ၊ ပ ါ ခ တ ာ လ ာ နိ ၊ ခြ ေ ဖ ာ ါ း အ ပြ င် တ ို့ ကို ၊ သြ ဒ ေ ာ ဝ ေ ဏ ္ ဍ ေ ာ ၊ ကြ ည့ ် သ ည် ရှ ိ သ ော ်၊ အ ယ ံ ဒ ိ ဒ ေ ါ ဣ ဒ ေ ္ ဓ ။ ဒ ိ ဝ ် ကျ ွ န် း ကို ၊ တ ိ ဋ ္ ဌ တ ု ၊ ထ ား တ ိ ဋ ္ ဌ ိ း ၊ ဒ ္ ဓ ိ သ ဟ ာ သ ာ ဒ ိ ပ ေ ဒ ါ ရ ိ ဝ ါ ရ ေ သ ု ကျ ွ န် ၊ ပ ေ ယ ် ခ ္ ခ ဏ် ထ ေ ာ င် အ ခ ြ ိ ဒ ေ ရ ိ ခ ် ကုန် သ ော ၊ ဇ ော ရ ေ သ ု မ ဟာ ဒ ိ ဒ ေ ပ သ ု ၊ ကျ ွ န် း ကြီ း လ ေ ့ ကျ ွ န် း တ ို့ ဌ ိ ၊ ဂ ေ ဇ္ ဇ ေ ၊ ဂ ေ ရ ေ ဇ် မ င် း အ ပြ စ် ကို ၊

ကနေတုံ့ပြန်စေခြင်းငှါ၊ယုတ္တေ၊သင့်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဆင့်။ဘူရိယ၊ နှင့်။ဘူရိယ၊တို့ကဲ့၊ပရိတ္တာယ၊တို့ မှတ်ကုန်လေ။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ဆိုခဲ့၊ ပုနဗ္ဗသု တ၊ဘုန်းသည်း။ ပရိတ္တာယ၊တို့မှတ်ကုန်လေ၊ ဆုတ၊ဤသို့ တ်ကျွန်ုပ်၊ သုံ.ကြမ် ဘူရိယ၊နှင့်။ဘူရိယ၊တို့ ကဲ့ပရိတ္တာ၊ပေသိ တို.မှတ်၊စေ၏၊ အယ၊ ထို့ နေ၊ခဲ့ကုမား၊ရေ။သတ္တိသား၊သည်၊ မုခံ၊မျှ ၄ နှာ၊ကဲ့၊ ဝိဝ၊ရိတ္တာ၊ဖွင့်၏။ သြလော၊ကေတ္တာ ကြည့်ခ၊တာ၊တာ၊အမေ၊ဝ်တို့၊ ကေနုကမ္ဘေနု၊အ၊ဝ.ယ် သို့၊သာ၊အမှ၊ကြောင့်၊အာ၊ဂတာ၊လာကြကုန်သည် အ.ထွေ၊ပြစ်ကုန်သနည်း၊ ဆုတ၊ဤ သို့၊အ၊ဝ၊ဟာ၊ဆုတို့၊ ဒေ၀၊အ.ရှာ၊မင်း၊မြတ်၊ တုမှ.ကဲ့.အ.ရှ.မင်.မြတ် တို့အား.ရှေ့ဆုံ မင်း၊အ၊ဖြစ်သည်၊ပါ၀ုဏာ၀ဏ်၊ရောက်တို့။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝ.ဖွ.ား၊ ဝ.ဖွ.ား ကိ.တ.ဝ၊အ၊ပ်သည်ရှိ၊သော်၊ တုမှ.ကဲ့၊ သင်တို့၏၊ ရေ.ဝ.၊မင်း၊သည်၊ ကဟ.ကဲ့၊အ.ဘယ်မှ.ခ.ဖ.ခ.ခ.ခ

တာတာ၊ အားမောင်တို့၊ ထူလိုနှုတ်ကြမ်းသည်မဟုတ်လော၊ ဤတို့ဤသို့၊ အာဟာရမိန့်ဆိုခဲ့၏။ ဒေဝ။အရှင်မင်းမြတ်၊ မခဲ့သောနံ့လူတို့၏ ဝရိဝေဘာဝ ဝတ္ထုသည်၊ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သောအဝတ်တို့တွင်၊ ဤတော၊ဤအဝတ် ထက်သုခမတရံ"နှင့် ညီသောအဝတ်သည်နတ္ထိ။မရှိတော့ပြီ၊ ဤတို့ဤသို့ ဝတ္ထုတော်ကြီး ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ တုမှာကံ၊သင်တို့၏၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ဝေရုပ်၊ဤသို့သောဘာရှိသောအဝတ်ကို၊နိုဝါသေသိ၊ဝတ်သလော၊ ဤတို့ဤသို့၊ ပုန္ဓိ၊မေး၏။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းမြတ်၊ အာမ၊ကြောင်ဟုတ်ပါ၏။ ဤတို့ဤသို့၊ ဝတ္ထုတော်ကြီး၊ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ တုမှာကံ၊သင်တို့၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ နုပညာဝါမည်သော၊ ကောင်းမွမရှိယောင်တကား၊ ဤတို့ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ သုဝဏ္ဏဘိုက်ဘုရား၏ရှေ့ကရားကို၊ အာဟာရ၊ထည့်ဆောင်ခဲ့ ကုန်သော၊ဝတ္ထုအဝတ်ကို၊လဘိသောပမ်း၊ခေတ်ခဲ့ ဤတို့ဤသို့ ဝတ္ထုတော်ကြီး၊ခမ်းမှမရှိ၊ကောင်းမွမရှိ၊ကောင်းမှုမရှိ၊ယောင်တကား၊ ဤတို့ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ သုဝဏ္ဏဘိုက်ဘုရား၏ရှေ့ကရားကို၊ အာဟာရ၊ ရေ၊ဆောင်ခဲ့ ကုန်၏၊ သော၊ထိုနန္ဒမင်းသည်၊ ဥဒ္ဒာယ၊ထ၍၊ ဟာတ္ထေ၊လက်တို့ကို၊ဝေ ဝိတ္ထား၊သော ၍ မုခံ၊ခံတွင်းကို၊ဝိကွာ၊လေတွား၊လုပ်ဆေး၍ ဟာတ္ထေ၊လက် ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ ပုရတ္ထိမဒိသာယံ၊ အရှေ့အရပ်၌၊ အာဒ္ဒ၊ကြိုရိ၊လောင်း၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဃနုပထဝိ၊တခဲနက်သော၊မြက်၊ ဘိန်ပွား၊ ဖေါက်ခွဲ၍၊ အဋ္ဌကပုရကွာ၊ ရှစ်ခုသောပဒေသာ၊ဝင်တို့သည်၊ ဥဒ္ဒဟိ သု၊ပေါ်ကလာကုန်၏ ပုန၊တဘာန်၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ ဂဟေ၊တွား၊ယူ၍၊ ဒက္ခိဏာယ၊ တောင်အရပ်၌၊ ပစ္ဆိမာယ၊အနောက်အရပ်၌၊ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်အရပ်၌ ဟုဘဝေ၊ဤသို့၊ စတုသုဒိသာသု၊အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ အာဒ္ဒ၊ကြိုရိ၊သောင်း၏၊ သဗ္ဗဒိသာသု၊ခပ်သိမ်းကုန်သောအရပ်တို့၌။ အဋ္ဌ အဋ္ဌ၊ရှစ်ပင်ရှစ်ပင်တို့ကို၊ကတွား၊ပြ၍၊ဒွိတို့ သကပုရကွာ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပင်ကုန် သောပဒေသာပင်တို့သည်၊ ဥဒ္ဒဟိ သု၊ပေါ်ကလာကုန်၏။ ဂေဟကာယ၊ တခုတခုသော၊ ဒိသာယ၊အရပ်၌၊ သောဠသ၊ တဆဲ့ခြောက်ပင်တို့ကို၊ ကတွား၊ပြု၍၊ စတုသဋ္ဌိကပုရ ကွာ ခြောက်ဆဲ့လေးပင်ကုန်သောပဒေသာ ပင်တို့သည်၊ဥဒ္ဒဟိ သု၊ပေ ါ်ကုန်၏၊ ဤတို့ ဤသို့၊ဂေ၊စီ၊ အနျှိုသောဘုရား တို့သည်၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ သော၊ထိုနန္ဒမင်းသည်၊ ဂေါ်၊တ၊ထည်သော၊ ဒိဗ္ဗဒုသံ၊ နှတ်ပုဆိုး ကို၊ နိုဝါသေတွား၊ဝတ်၍၊ ဂေါ်၊တ၊ထည်သော၊ ဒိဗ္ဗ ဒုသံ၊နှတ်ပုဆိုး ကို၊ပါရုပိတွား ရုံ၍။နန္ဒရညော၊နန္ဒမင်း၏၊ ဝိဇိ၊တ နိုင်ငံ၌၊ သုတ္တကန္တိ၊ကား ချည်ငင်ကုန်သော၊ မှတ်ထိုယော၊ ပိန်းမတို့သည်၊ သင်္ဘော် ချည်ကို၊ မာဂန္ဓိ သု၊မင်ငစေကုန်သင့်၊ဤတို့ ဤသို့ ဘေရီ၊စည်ကို၊ ဝရာ

ပေထားလည်းစေကုန်လေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုး၍၊ ဆဋ္ဌံ၊ ဝိ၊ ကို၊ ဥသာ ပေတ္ထား၊ ဖိုက်ထောင်၍၊ အလကိ၊ တပ္ပဒ္ဓိ၊ ယ ဣတ္ထော၊ တန်ဆာဆင်ခြင် နှင့်စပ် သော၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝ၊ ရုဂတော၊ မြတ်သောဆင်ကျောက်ကုန်းသို့ တက်စီး သည်ဖြစ်၍၊ နုဂရံ၊ ရှေ့သို့၊ ပရိသိတ္ထာ၊ ဝင်၍၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာ ရုယ္ဟ၊ တက်၍၊ မဟာသမ္ဗတ္တိ၊ မြတ်သောစည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝိ၊ ခံစား၏။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ကာလေ၊ အခါသည်၊ ဂန္ဓာ၊ ရှေ့ကျည်လျှားသည်ရှိသော်၊ ကေ ဒါသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဒေဝိ၊ မိဘုရားသည်၊ ရညော၊ နန္ဒမင်း၏၊ သမ္ဗတ္တိ၊ စည်း စိမ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သိရ၊ အာသ ရေသည်၊ အဟောဝတ၊ ယြောဇ္ဇံ ဘွက်ရှိ၏ တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာရုညာ ကာရံ၊ သနုံ၊ သော အခြင်းအရာကို၊ ဒေ သေသိ၊ ပြု၏၊ ဒေဝိ၊ မိဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ကိံ၊ အာဘယံ နည်း။ ဣဘိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုဠ္ဠာ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သမ္ဗတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာသည်၊ အတိမဟတီ၊ အလွန်ကြီးသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော၊ အနေ့နံ၊ ကာလဒ္ဓိ၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမွ ကို၊ အကတ္ထ၊ ပြုခဲ့ကုန်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယဒုအခါ၌၊ အနာဂတာ သ၊ လာသတ္တံ့သော အနာဂတ်ကာလ၏၊ ဒုက္ခဿ ယ၊ အကျိုးငှ။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ နုကရော ထ၊ မပြုကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ကာသ၊ အဘယ်သူအား၊ ဒေဝ၊ လျှရကုန်အံ့နည်း။ သိလ ဝ ဣဿ၊ သီလရှိသောသူတို့သည်၊ နတ္ထိ နသန္ဓိ၊ မရှိ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်း ဖြတ်၊ ဗ္ဗေ ဒ်ပေါ်။ ဗ္ဗေ ဒ်ဝဂ္ဂနဲ့သည်။ အရဟန္တော၊ ရဟန်းတို့ခမည်း၊ အ သုညော၊ မဆိတ်။ တုမှော၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည်၊ ခါနမေ ဝ၊ အလွန်ကဲသော လျှင်၊ သဒ္ဓေ ထ၊ စိုရင်တော်မူပါကုန်ဟော၊ အရဟန္တော၊ ပြတ်သောအလွန်ကို ခံထိုက်သောရဟန်းတို့ကို၊ လဒ္ဓါ ဝါ၊ ရခဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက် တင်၏။ ဝုနဒိ ဝ ဟေ၊ နုကာ ဟနုဒ္ဓ၊ ရောဇာ ၊ ငင်းကြီးသည်။ မဟာ ဒါနံ၊ ကြီးစွာ သောအလှူကို။ သဒ္ဓါ ပေသိ၊ စိုရင်စေ၏၊ ဒေဝိ၊ မိဘုရားသည်၊ ဣမိ ဿာ ယဒိ ဿာ ယ၊ ဤအရပ်၌၊ အရဟန္တော၊ ပူဇေ ဝ်အ ထူ၊ ကို ခံထိုက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သ၊ စအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣဒ၊ ဤနေ့နံ့ ဘော်သို့။ အာ ဂ ဆ်ဝ၊ ကြွတော်မူလာကုန်၍။ အမှာ ကံ။ တပည့်တော်မတို့ဏ ဘိ ကို၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဏှန္တု။ အလှူခံ၊ တော်မူကြပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အဓိ ဋ္ဌဟိ ဝ ဟ၊ အဓိ ဋ္ဌာန်၍။ ဥတ္တ ရေ ဒေ သာ ဘိ ရမ ဏီ၊ မြော်ကမ်းအရပ်သို့ ရှေးရှုမျက် နှာမူလျက်၊ ဥ ရေ ရေ ၊ ရင်ခြင့်၊ နှုပ ဒ္ဓိ။ ဝ ပ်၏၊ ဒေ ဝ ယ ၊ မိဘုရားသည်။ နှုပ ဒ္ဓ ဒ ဝ ၊ ဝ ပ်ခါ ရှိ ၍ သာ လျှင်၊ ဟိ မ ဝ ဇ္ဇော ၊ ဟိ မ ဝ ဇ္ဇာ ၍ ။ ဝ သ ဇ္ဇာ ၊ ယိ တင်းသုံ ၊ ခုနှ

တော်မူကုန်သော၊ပဒုမဝတိယာ၊ပဒုမဝတိမိဘုရား၏၊ဗုဒ္ဓာနုံ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဌမသတာနုံ၊ငါးရာကုန်သော၊ ပရွေကဗုဒ္ဓါနုံ၊အရှင်ပရွေကဗုဒ္ဓါတို့သွင်း၊ ဗေဒူကော၊အကြို့ဖြစ်သော၊ မဟာပဒုမပရွေကဗုဒ္ဓါ၊မဟာပဒု-ပရွေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဘာတံ်ကော၊ညီတော်တို့ကို။ မာရိသား။ညီငယ်တို့၊ နန္ဒ ဂုဏာ နန္ဒမင်းသည်။ တုဗ္ဗော၊သင်တို့ကို၊နိမင်္ဂလာ၊ပင့်ဘိတ်၏၊တသား ထိုနန္ဒမင်း၏ ပင့်ဘိတ်ခြင်းကို၊ အဓိဝါသေထ၊ သည် ခံတော်မူကြကုန်သော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာမန္တေသိ။ မိန့်တော်မူ၏၊ တေ။ ထိုပ-ရွေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ အဓိဝါ-သတ္ထာ၊သည်.ခံတော်မူကုန်၍။ တာဝဒေဝ၊ထိုခဏ၌ပင် လျှင်၊အာကာသေန၊ ကောင် ကင်ဖြင့်၊ ဂတ္ဝါ ကြွ၊တော်မူကုန်၍၊ဥတ္တရေ၊ဖြောက်တံခါး၌၊ ဩဝါဒိ သု၊သ-ာ်တော်မူကြကုန်၏၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ ပဌမသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ပရွေကဗုဒ္ဓါ၊ ပရွေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊အာဂတာ။ကြွတော်မူလာကုန်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာရောစေသုံ၊ လျှောက်တင်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓေ၊နန္ဒမင်းသည်၊ ဒေဝိယာ၊မိဘုရား၊နှင့်၊ သမ္ဗိုံ၊ တကွ၊အာဂတံ်ဝ-လာ၍။ ဝန္ဒိတွာ ရှိခိုး၍၊ ပတ္တံ်၊သပ်တော်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ပရွေကဗုဒ္ဓေ၊ ပရွေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ ပ၊သာဒံ၊ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာ-ုဟပေတွာ၊တင်၍၊တဿ၊ထိုပြာ-သာဒ်ထက်၌၊ နေသံ၊ထိုအရှင်ပရွေကဗုဒ္ဓါတို့အား၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒတ္တွာ၊ပေးလှူ၍၊ ဘတ္တကိစ္စ-ဝသာနေ၊ဆွမ်းဘုဉ်-ပေး ပြီးသည်၏ အဆုံး၌၊ ရာဇာ၊ နန္ဒမင်းသည်၊ သံဃဿ ရသာ၊ သံဃ-ကေရ၏၏၊ ဒေဝိ၊ မိဘုရားသည်၊ သံဃနု-ဝ-ဿ၊ သံဃနု-ဝ-ကေ၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊နိပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ဝပ်၍၊ အယျာ၊အရှင်ဘုရား၊တို့သည်၊ ပဌ ယေယိ။ပဌမည်းတို့ဖြင့်၊ နက်လမိသဏ္ဌာ၊ မပင်ပန်းကုန်သတ်တို့.၊မယ်၊တကာ တော် တကာ-တဝ်မ တို့သည်၊ ဝုညေန၊ ကောင်းမွမ်း၊ နဟာယိသသာမ။ မယုတ်ကုန်ကုန်။ အမှာကံ၊တကာတော-တကာ-တဝ်-တို့၏၊ ဣဝ-ဤ၊ဤ-ပြုခြင်း၊ နိ-ဝါသာယ-နေတော်မူခြင်း-ဌာ။ ပဋိညံ-ဝ-နခံခြင်းကို၊ ဒေယ-ပေးတော်မူပါ ကုန်လော-ဣတိ-ဤသို့၊ပဋိညံ၊ ဝ-နခံခြင်းကို၊ကာရေတွာ-ပြုစေကုန်၍။ဥယျာ-ဝန၊ ဥယျာဉ်၌၊ နိ-ဝါ-သနဋ္ဌာနာ-ဝန၊ နေတော်မူရာ ကျောင်.တို့ကဲ့။ ကာရေတွာ-ဆောက်လုပ်စေကုန်၍၊ ယာ-ဝ-ဒိ-ဝံ-အသက်ထက်ဆုံ-ပရွေကဗုဒ္ဓေ၊ အရှင်ပရွေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ-လုပ်ကျွေးကုန်၍၊ တေသု ထိုအရှင်ပရွေကဗုဒ္ဓါ တို့သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေသု-ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးကုန်သည်ရှိသော်။ သ-ရုကိ-ဋ္ဌိတံ။ သ-ရုကိ-ဌနသာဝင်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေကုန်၍၊ ဂန္ဓဒ'ရုအာဒီဟိ-နှင့်သာထင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သရီရကိစ္စံ-သ-ကြိုတ်ခြင်း

ကိုယ်စွဲကို၊ ကာယေတွေ့၊ပြုစေကုန်၏။ ဝေဒနာယော၊ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ဂဟေ
တွေ့၊ယူကုန်၏၊ စေတိယံ၊ဧတေတိတော်ကို၊ပတိဋ္ဌာပေတွေ့၊တည်စေ၏၊ ဌေ
ရုပါနုံ ဝိနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည် မည်ကုန်သော၊ မဟာနုဘာဝါနုံ၊ကြီး
သောအာနုဘော် ရှိကုန်သော၊ မဟာသိနုံ၊အာရှင်ပရွေက ဗုဒ္ဓါတို့အား၊ မဟ
ဏံ ပရိနိဗ္ဗာနံ စံတော်မူခြင်းသည်၊ ဘဝိ သတိ၊ဖြစ်တော်မူသေး၏၊ မာဒိ
သာနမ္ပုန၊ငါတို့ကဲ့သို့သော သူတို့အား၊ကား၊ကိုယ်၊အာယတ
ဆိုတွယ် ရှိ၏နည်း။ ဏေ၊သေခြင်းသည်၊ဘဝိ သတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊သံဝေဂ၊တော၊ထိတ်လန့်သော၊ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ဧဒိုပုတ္တံ၊
သားအကြီး ဂိုဏ၊ရာဇာ တိုင်းပြည်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတွေ့၊တည်စေ၏၊ သယံ၊ဝိမ
သည်၊ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇံ တာပသပဗ္ဗဇ္ဇာဘာဝေန၊သော့ရှေ့ နိုးဏ်အာဖြစ်ဖြင့်၊
ပဗ္ဗဇိ၊ ရှသော့ရှေ့ဟန်းပြု၏၊ ဒေဝိပိ၊မိဘုရားသည်လည်း၊ ဥပေ၊မင်းသည်
ပဗ္ဗဇိတေ၊ဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊အဟံ၊ငါသည်၊ကိ ကရိဿာမိ၊အဘယ်
သို့ပြုတော့ အံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ဟန်းပြု၏။ ဒွေပိ၊မင်းမိဘုရား
နှစ်ပါးတို့သည်လည်း၊ ဥယျာနေ၊ဥယျာဉ်၌၊ဝသန္တာ၊နေကုန်သည်ဖြစ်၍
ဗျာနာနိ၊ဗျာန်ဘို့ကို၊နိဗ္ဗတ္တေတွေ့၊ဖြစ်စေကုန်၏ ဗျာနသုခေန၊ဗျာန်ခမ် သာ
ဖြင့်၊ဝိတိနာမေတွေ့၊ လွန်စေကုန်၏၊အာယုဟာပရိယောသာနေ၊အသက်၏
အဆုံး၌၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ကိုယ်
ကြီးရှားသည်ကား၊သော၊ဒုဗ္ဗရာဇာ၊ ထိုနန္ဒမင် သည်၊အဓောက်ငါတို့၏
သဏ္ဌာ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏ မဟာသာဝကော၊မဟာသာဝကတို့သော၊မဟာ
ကသပတ္ထေရော၊မဟာကသပမည်းထင်ရှိသည် အဟောသိ ဖြစ်၏၊တသ
ထိုနန္ဒမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသီ၊ ဖြတ်သော မိဘုရားသည်၊ ဘဒ္ဒကာပိလာနိ
နာမ၊ဘဒ္ဒကာပိလာနီမည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သော ဒုဗ္ဗရာ၊ထို
နန္ဒမင်းသည်၊ ဒသဝဿ သဟဿာနိ၊ အနှစ် တောသောင်းတို့ ပတ်လုံး၊
သယံ၊ဝိမသည်၊ ဒိဗ္ဗဝတ္ထာနိ၊နတ်ဦးဖြစ်သော အတော်တို့ကို၊ပရိဟရေန္တော၊
ဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗမေဝ၊အလုံးစုံသောလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊အဂ္ဂေနော
ဝိမာနံ၊ဝိဇိတာ၊တိုင် နိုင်ငံကို၊ ဥဗ္ဗေဇေတွေ့ရသဒိသံ၊ပြောင်ကျွန်းနှင့်တူသည်ကဲ့
ကရောန္တော၊ပြုလျက်၊ အာ တာဝတာနံ၊ လာတ်ဦးလ ဘုံ ကုန်သော
သူတို့အား၊ဒိဗ္ဗဒုဿာနိ၊ နတ်ချည်းတို့ကို အဒါသိ၊ ပေး၏။ တယိ တံ ဇာ
ဒိဗ္ဗဝတ္ထသဒိဿံ၊ ထိုးတ်အဝတ် ဝတ်ဆိုး၏ ပြည့်ရုံခြင်းမှ ၊ နိသောယ ၍ ၍
သာပေတိ၊ ထိုပြိုင်ကြမသည်၊ ယာဝတာ နန္ဒရာဇာ ဝိဇိတတော်ပဋိဋ္ဌာ
ဟိ၊ယာဝတာ နန္ဒရာဇာ ဝိဇိတတော်ပဋိဋ္ဌာ ဟု၍၊ အာဟ၊ဆိုရ၏၊တတ္ထ၊

ထိုပါဠိဋ္ဌ၊ဝိဇိတတိုင်နှိ၊ ဝိဇိတတိုင် ဟူသည်ကား၊ ဥဒေ၊တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ ပဋိဏ္ဍ ဒါတိ၊ပဋိဏ္ဍဒါ ဟူသည်ကား၊ဝတ္ထုနှိ၊ အဝတ်တို့သည်၊ ဟိသစ္စ၊မှန်၏၊ တာနိ၊ထိုအဝတ်ဘို့ကို။ဒေတေဟိ၊ထိုအဝတ်တို့ဖြင့်၊ပဋိဏ္ဍာဒေန္တိ၊ဖုံးလွှမ်း ကုန်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပဋိဏ္ဍဒါတိ၊ပဋိဏ္ဍဒါဟူ၍၊ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုအပ် ကုန်၏၊ ။

ဣဒါနိ၊ယသ အခါ၌။သာပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊နန္ဒရာဇသမိန္ဒိတောဝိ၊ နန္ဒမင်း၏ ပြည်ရုံခြင်းထက်လည်း၊ ဇေတဝေဟိ ယသအခါ၌၊ မယ်၊တပည့် ဘော်မ၏၊သမိန္ဒိ။ ပြည်ရုံခြင်းသည်။ ဝိဝုလတရာ၊ ဒ ထူးသဖြင့်ပြန့်ပြော ကြီးကျယ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒေသေန္တိ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊တတောဗဟုတရာ ဘာဇနဝတ္ထာနဉ္စာဒနာနိ မေတိအာဒီ၊ တတောဗဟုတရာ ဘာဇနဝတ္ထာ နဉ္စာဒနာနိမေ၏သို့အစရှိ၊သောစကားကို၊အာဟ၊ဆို၏။ ။

တသ္မာ၊ ထိုပါဠိ၌၊ တတောတိ။ တတောဟူသည်ကား၊ နန္ဒရာဇသ၊ နန္ဒမင်း၏၊ ပရိဝုဟာဘူတဝတ္ထုတောဝိ။ သိန်းဆည်းသည် ဖြစ်ရှိဖြစ်သော အဝတ်ထက်လည်း။ဗဟုတာနိ၊ များကုန်သော၊မယ်၊တပည့်တော်မ၏၊ ဝတ္ထုဒနာနိ၊ အဝတ်အရံတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝတ္ထာနဉ္စာ ဒနာနိကိ၊ ဝတ္ထာနဉ္စာဒနာနိ ဟူသည်ကား။ ဒ်ဝါသနဝတ္ထာနိစေဝ၊ ဝတ်သောအဝတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ပါရုပန ဝတ္ထာနိစ၊ရုံသောအဝတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ကောသေယျာတိ၊ကော သေယျာဟုသည်ကား။ ကောသေယျဝတ္ထာနိ၊ ပိုးချည်အဝတ် တို့သည်၊ ကမ္ဗလိယာနိကိ၊ကမ္ဗလိယာနိဟူသည်ကား၊ ကမ္ဗလာနိ။ကမ္ဗလာတို့သည်၊ ခေါမကပ္ပါသိယာနိကိ၊ ခေါမကပ္ပါသိယာနိ ဟူသည်ကား၊ ခေါမဝတ္ထာနိ စေဝ ခေါမတိုင်းဌ ဖြင်သောအဝတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ကပ္ပါသမယ ဝတ္ထာနိစ၊ဝါချည်ဖြင့်ပြီးသောအဝတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ဝိဝုလာတိ၊ ဝိဝုလာဟူသည်ကား။အာယာမတောစ၊ အလျားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရတောစ၊ အနံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဝုလာ၊ ပြန့်ပြောကျယ်ပေါ်ပေ ဘသေန၊အတိုးများ ထိုက်သည်၏အစွယ်အားဖြင့်၊ မဟန္တာ၊မြတ်ကုန်၏၊ မဟာရုဟာ၊မြတ်သောသူတို့သာထိုက်ကုန်၏၊ အာကာသေ ဝလမ္ဗရေတိ၊ အာကာသေ ဝလမ္ဗရေဟူသည်ကား။ အာကာသေယေ ဝ၊ ကောင်းကင်၌ သာလျှင်၊ညြှိလမ္ဗမာနာ၊ တွဲလျားဆွဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊တိဋ္ဌန္တိ၊တည်ကုန်၏၊ ယံယံဟိမနသောဝိယန္တိ၊ ယံယံဟိမနသောဝိယံဟူသည်ကား၊ ယံယံ၊အ ကြင်အကြင်အဝတ်ကို၊မယ်၊ တပည့်တော်မ၏၊မနသော၊စိတ်သည်၊ဝိယံ၊

နှစ်သက်အပ်၏၊တံတံ၊ ထိုသို့အဝတ်ကို၊ ပရိဒဟာဒိစ၊ဝတ်လည်း၊ဝတ်၏၊ ပါရုပါမိစ၊ရုံလည်း၊ရုံ၏၊ ဤတို့အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာ ခြင်းဘည်း၊ ။

ထာလကဿပါနိယံဝိပါကံပဿယာဒိသန္တိ။ထာလကဿပါနိယံ ဝိပါကံ၊ပဿယာဒိသံဟူသည်ကား၊ ထာလကရုက္ခတော၊ ခွာကြ၍ရုံမျှ သော၊ပါနိယံ၊သောက်ရေကို၊ဒိန္နံ။ပေးလှူအပ်သည်ကို။အနုဘဝဒိတံ၊ဝမ်း ကြောက်အပ်၏၊ တယဿပန၊ ထိုသို့သော၊ဝန်ထမ်းလူသည်ကို ဝမ်း၊ကြောက်ခြင်း၏ကား၊ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သား၊ဘာရိ၊သား၊ဟာန်း၊ကြောက်သော၊ဝိပါ ကံ။အာကို၊ကို၊ပဿ၊ရှုတေဝရှုပါ၊သော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေ၊သန္တိ၊ကြလိသည် ဖြစ်၍၊ဝန်ကြီး၊ စတုရေ၊သာစတိအာဒီ။ဝန်ကြီး၊စတုရေ၊သာစ ဤသို့အစရှိ သော်ပါ၌ကို၊အာဟား၊ဆိုရ၏။တဏှာ၊ထိုပါ၌၌၊ဝန်ကြီ၊ရာတိ၊ဝန်ကြီး၊ဟူသည်ကား၊ အဝါဒာ၊ ထောက်တည်ရာ၊မရှိကုန်၊ စတုရေ၊သား၊တို့၊ဝတ်ရေ၊သာဟူသည် ကား၊စတုရ၊သသဒ္ဒါနှာ၊လေး၊ထောင့်ဝန်ထမ်း၊ရှိကုန်သော၊ပေါ်ကျွေ၊ညော ကို၊ပေါ်ကျွန်း၊ညောဟူသည်ကား။ ပေါ်ကျွန်း၊ကိုယော၊ ရေ၊ကန်ဘို့ကို၊သန်ဖွယ် တာဘို၊သုနိဒ္ဓိတာဟူသည်ကား၊ကပ္ပာနုဘာ၊ဝ၊ဒုဝ။ကံ၏အာနုဘော်အား ဖြင့်သာလျှင်၊ သုဠု၊ကောင်းစွာ။ နိဒ္ဓိတာ၊ဘန်ဆင်းအပ်ကုန်၏၊သေတော ဒကာတိ၊သေတောဒကာဟူသည်ကား၊သေတဉ္ဇ၊ကာ၊ပြ။သန်း၊ရှိကုန် သော၊သေတဝါလုကသမ္ပရိကိဏ္ဏာ၊ဖြူ၊ဝှေ့၊သော်သဲ၌ဖြင့်ခြုံ၊ကုန်၊သော သုပတိဋ္ဌာတိ၊သုပတိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊သုန္ဒရေ၊ကိုဆိုး။ကောင်း၊သော်ကုန် သော၊သိတာ၊ကို၊သိတာဟူသည်ကာ ။သိတ၊လေ၊ဒကာ၊ကား၊အား၊သော ရှိကုန်သော၊အပ္ပဋိဂန္ဓိကာတိ၊အပ္ပဋိဂန္ဓိကာဟူသည်ကား၊ပဋ္ဌိကူသဂန္ဓ ရေ၊ကိုတာ၊စပ်ဆုပ်အပ်သော်အနံ့မှကင်းကုန်သော၊ သုဝေ၊ဂန္ဓာ၊ ကောင်း သော်အနံ့ရှိကုန်သော၊ဝါ၊ရိ၊ကိ၊ဌ၊ကွမ္ဘရိ၊ရေ၊ကိုတာ၊ဝါ၊ရိ၊ကိ၊ဌ၊ကွမ္ဘရိ၊ရေ၊ဟူသည်ကား၊ကမ္ပလ၊ကုဝ၊လာ၊ယာ၊ဒိနံ။ ကြာ၊ဖြူ၊ကြာ၊ညိုအစရှိသည်ဘို့၏၊ ကေ၊သ၊ရ သဏ္ဌာ၊နေ့နေ့၊ဝတ်ဆံ၊ဘို့ဖြင့် ဖုံ၊ လွှမ်း သော်ဝါ၊ရိ၊နှာ၊ ရေ၊ဖြင့်၊ပ၊ရိ၊ပုဏ္ဏာ၊ဖြည့် ကုန်၊သော်။သာ၊ဟ၊ နှင့်၊သာ၊ဟံ၊ဟူသည်ကား၊ သာ၊အ၊ဟံ၊ထို့တပည့်တော်မ သည်၊ရှု၊မာ၊ခ၊ဟိ။ရှု၊မာ၊မ၊ဟူသည်ကား။ ရှုတိ၊ကျွေ့ကျော်ခြင်း၊ကို၊ဝိန္ဒာ၊မ၊ဣ၏ ကိ၊ဠာ၊မ၊ဘိ၊ကိ၊ဠာ၊မ ဟူသည်ကား။ ဇာ၊ဠ၊ယာ၊နိ၊ ဇာ၊ဠ၊ဘို့ကို၊ ပ၊ရိ၊စာ၊ဝေ၊ မ်ိ၊ စမ္ပယ်စ၏၊မော၊ဒါ၊မ၊ဘိ၊မော၊ဒါ၊မ၊ဟူသည်ကား၊ သော၊ဝ၊သမ္ပတ္တိယာ၊စည်း ဝိပ်ဥ္စ၊ဗ ၊ဖြည့်ရုံ၊ခြင်း၊ကြောင့်၊ မေ၊ဒ၊ဒိ၊တာ၊ ပ၊ဝ်၊ဖြောက်သည်၊ဟော၊မ်ိ၊ဖြစ်ရ ၏၊အ၊ကု၊တော၊ဘ၊ယာ၊တိ၊ အ၊ကု၊တော၊ဘ၊ယာ၊ဟူသည်ကား။ ကု၊တော၊စ်ကဲ

တစုံတခုလည်းဖြစ်သော၊ အသဠာတာဘယာ၊ ကေးဖြစ်ခြင်းမရှိ၊ သေရိ သုခရိဟာရိနှိ၊အလိုအလျောက်ချမ်းသာစွာနေခြင်းရှိသည်၊ဟောမိ၊ ဖြစ် ၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ဘဏ္ဍော ဝန္ဒိတုမာဂ တာတိဣမိယာ။ ဘဏ္ဍော ဝန္ဒိတု မာဂတာဟု သောဤပါဠိဖြင့်၊ဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တိ ယား၊နှတ်စည်းစိမ်ကို၊ ပဋိလာဘသ၊ရခြင်း၏၊ကာရဏာဘူတံ၊အကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘဏ္ဍော၊ အရှင်ဘုရား၊ တို့၊အရှင်ဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတုံ၊ရှိခိုး ခြင်းငှါ၊ အာဂတာဥပဂတာ၊ကပ်ရောက်လာပါ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊အတ္ထော။အနုက်တည်း၊ ယံပန၊အကြင်ပါဠိကိုကား၊ ဣဏ္ဍ၊ဤဝတ္ထု ၌။အတ္ထတော၊အနုက်အားဖြင့်၊ ဒေဝိဘက္ခေ၊မဝေဘန်အပ်၊ တံ၊ထိုပါဠိကို၊ တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုဝတ္ထု၌၊ ဝတ္ဘမေဝ၊ဆိုအင်ပြီးသကဲ့သို့ကတည်း။ ၊

ဧဝံ၊ဤသို့။ တာယပေတိယာ၊ထိုပြိတ္တာမသည်း ဝတ္ထော၊လျှောက်ထား အပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် သည်၊ဣဒ္ဓကဝတိယံ၊ဣဒ္ဓကဝတိရွာလည်းကောင်း ဒီဃ၊ ဒီဃ၊ ဒီ ရွာလည်းကောင်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒွေဂါမတောဒ္ဒစ်ခုသောရွာမှ၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏ သန္ဓိကံ၊အထံသို့။ဥပဂတောသု၊ကပ်လာကုန်သော၊မနုဿသု၊လူ တို့ကို၊ဣဒမဝေါစ၊ဤအနုက်ကို၊ဝိတ္ထာရတော၊အကျယ်အားဖြင့်။ကထေတွာ ဟောတော်မူသည် ရှိသော်။ သံဝေဇေတွာ၊ ထိတ်လန့်၍။ သံသာရမော စကပါပကမ္မတော၊ သံသာရမောစက မကောင်းမှုမှ၊ မောဇေတွာ၊လွတ် စေ၍၊ ဥပါသကဘာဝေ၊ ဥပါသကာ၏အဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ ၏၊သာပဘတ္တိ။ထိုအဖြစ်သည်၊ ဘိက္ခု၊သု။ ရဟန်းတို့၌၊ ပါဒဒုဝ၊ထင်ရှား သည်၊ဖောတာ။ဖြစ်၏၊တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ဘဂ ဝတော ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အာရောစေသုံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊အတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ အဠုပုတ္တိ၊အကြောင်း ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ သမ္ဗဇ္ဇပရိသာယ၊ရောက်လာသောပရိသတ် အား၊ဓမ္မံ၊တရားကို။ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊သာဒေသနာ၊ထိုဒေသနာ သည်။ မဟာဇနဿ၊လူများ၊အပေါင်းအား၊ သာဓုကာ၊အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား အပြီးတည်း။ ၊သံသာရမော စကပေတဝတ္ထု၊ ဝဏ္ဏနာ၊ သံသာရမောစက ပေတဝတ္ထု အဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဥပရိဝဂ်-၂-သာရိပုတ္တာထေရ်သမာတုလပေတိဝတ္ထု။ ၁၇၅

၂-ဥပရိဝဂ်-၂-သာရိပုတ္တာထေရ်သမာတုလပေတိဝတ္ထု။

နဂ္ဂါဒုဗ္ဗဏ္ဏော ရူပါဘိတိဏ္ဍံ၊ နဂ္ဂါဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပါသိ အစရိသော ဤဝတ္ထုကို၊ သင်္ဃရိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရဇေတဝန်၊ နေတော်မူသည် ဖြစ်သော်၊ အာယသ္မာတော သာရိပုတ္တာထေရ်သော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဧကတော၊ဤဘဝမှ။ပဋ္ဌမာယ၊ဝါးခုမြောက်သော၊ စာတိယာ၊ဘဝ၌၊ မာတုဘူတံ၊အမိဖြစ်ဘူးသော၊ ပေတိ၊ပြိတ္တာမကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဂေါဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အာယသ္မာစသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း ကောင်း၊အာယသ္မာစမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်လည်းကောင်း၊အာယသ္မာစအနုရုဒ္ဓ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း အာယသ္မာစ ကပ္ပိနော၊ အရှင်ကပ္ပိန မထေရ်သည် လည်းကောင်း၊ ရာဇဂဟာသု၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏၊ အဝိဒူရေ၊အနီးဖြစ်သော၊ အညတရေ ဌာ၊တရားသော၊အရညာယတနေ၊ တောအရပ်၌၊ဝိဟာရဇေတဝန်၊နေတော်မူကုန်၏၊ တဝနစသမယေန၊ထိုအခါ၌လည်း၊ ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အဇော၊ ကြွယ်ဝသော၊ မဟာဓနော၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊ မဟာဘောဂေါ၊များသောအသုံးအဆောင်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား သည်၊ သမဏဗြာဟ္မဏာကပဏာဒီဂ ဝနိဗ္ဗကာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား အထီးကျန်သော သူ ခရီးသွားသော သူ ပုံးတောင်း ယာစကာတို့၏၊ ဩပါနဘူတော၊ ရေတွင်းသဖွယ် ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ အန္နပါနဝတ္ထာဒီနံ၊ ထမင်းအဖျော် အဝတ် ယာဉ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေတိ၊ပေးလျှက်၊ ဒေဇ္ဇောစ၊ပေးလျှက်သော်လည်း၊ အာဂတာဂတာနံ၊လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သောသူတို့အား၊ယထာဗလံ၊အစွမ်းအား လျောက်၊ ပါဒေါဒကပါဒဗ္ဘဉ္ဇနာဒီဟိ၊ခြေဆေးရေခြေနယ်ဆီအစရှိသောအလျှဉ်လျှင် ဖော်သွားရှိသော၊ သဗ္ဗပါဏေယျ၊အလုံးစုံ သောရိကျွန်တို့၊ပဋိပန္နော၊ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပုရေဘတ္တံ၊နံနက်အခါ၌ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား၊ အန္နပါနာဒီနာ၊ ထမင်းအဖျော် အစရှိသည်ဖြင့်၊ သက္ကစ္စံ ရှိသေစွာ၊ ပရိဝိသတိ၊လုပ်ကျွေး၏။ သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဒေသန္တရံ၊အရပ်တပါး သို့၊ ဂန္တုကော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဘရိယံ၊မယား ကို၊ဘောတိ၊အို အရှင်မ၊ ယထာပညတ္တံ၊တည်မြဲတိုင်းသော၊ ဣမံ၊နိုင်ငံ၊ ဤအလှူအစီအမံကို၊ အပရိဟာပေတွာ၊ မယုတ်စေမူ၍၊သက္ကစ္စံ ရှိသေစွာ၊ အနုပဋ္ဌာဟိ၊ အစဉ်တည်စေလော၊ ဇုတ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ပြောဆိုခဲ့၏၊

သား၊ထိုပုဏ္ဏားမသည်၊ သားရှုတိ၊ကောင်းပြီဟူ၍၊ပဋိသုဏာတွေ့ကာ၊ဝန်ခံ၍၊ တဆို ။ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပဏ္ဏာ၏ ဗဟွားသည်ရှိသော်၊ပဌမတားဝ၊ရှေ့ ဦးစွာ၊ ဘိက္ခုနှုန်း၊ဟောနိုးတို့အား၊ ပညာဖွင့်၊ တည်ထား အပ်သော၊ ဒါနပါမီ၊ အသူအစိအရောင်ကို၊ ပန္နာဒီ၊ဖြတ်၏၊ နိဝါသနတ္ထာယ၊ နေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်လာကုန်သော၊ အဋ္ဌကာနံပန၊ခရီးသည်ဘုန်းကား၊ဂေ ဟပတိဋ္ဌေ၊အိမ်နောက်ပေးမှ ဆဒ္ဒိတ်စွန့်၍ထား အပ်သော၊ ဇလေသမ်၊ စရပ်ဒို ၄။ ဤသို့စုဝေ၍၊ဝသထ၊နေကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒသေတိ၊ ပြ၏။ အနုပါနာဒိအတ္ထံ၊ ထမင်းအဟောင် အစရှိ၊သောအလို့ငှါ၊ တတ္ထ၊ထို ပုဏ္ဏားအိမ်သို့၊ အဋ္ဌကသု၊ ခရီးသည်တို့သည်၊ အာဂတေသု၊ လာကုန် သည်ရှိသော်၊ ဂုထံ၊ကျင်ကြီးကို၊ ခါဒထ၊စားကုန်လော၊မုတ်ကျင်ထယ် ကို၊ဝိဝထ၊သောက်ကုန်လော၊ လောဟိတံ၊သွေးကို၊ ဝိဝထ၊သောက်ကုန် လော၊တုယ်ကုံ၊သင်၏၊မာတု၊အမိ၏၊ မဏ္ဍလုဂ်ံ၊ ဦးနှောက်ကို၊ခါဒထ၊စား ကုန်လော၊ဣတိ ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ ယံယံ၊အကြင်အကြင်ဝတ္ထု၊သည်၊ အာသုဘိ၊မစင်ကြယ်၊ ဧဝရူပံ၊ စက်ဆုပ်အပ်၏၊ တာသတာသ၊ထိုထို ဝတ္ထု၏၊နာမ်၊အမည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ နဋ္ဌ၊ရှိ၊တံထွေးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊ဝဒေါ၊ဆို၏၊ သာ။ထိုပုဏ္ဏားမသည်။ အပဋေန၊ တပါး၊သော၊ သမ ယေန၊အခါ၌။ ကာလကတ်တွေ့၊ ပေသခြင်းကိုပြု၍၊ သကမ္မာနုဘာဝကွဲတွေ့၊ ဝိဝိဓံ ၏အာနုဘော်သည်ပစ်လွှင့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ပေတယောနိယံ။ပြတ္တာ ဘုံ၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွေ့ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝစီဒုစ္စရိတာနုရူပံ၊ဝစီဒုစရိုက် အား၊လျော်သော၊ ဒုက္ခံ ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ခံစားသည်ဖြစ်၍၊ ပုရိမ ဇာတိသမ္ဘန္ဓံ၊ရှေးဘဝ၌ ပပ်သည်ကို၊ အနုသရိတွေ့၊အောက်မေ့၍၊အာ ယသ္မာ၊တာ သာရိပုတ္တသ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပသင်္ကမိတုကာမာ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာသ၊ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဝိဟာရေ၊ကျောင်းတံခါးသို့၊သမ္ပာပုဏိ၊ရောက် ၏၊တာသ၊ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ဝိဟာရေ၊ဒေဝတာ၊ယာ၊ပါ၊ကျောင်း တံခါး၊စောင့်နတ်ဟူသည်သည်း၊ ဝိဟာရေ၊ဝသံ၊ကျောင်းသို့ဝင်ခြင်းကို၊ နိဝါ၊ရသုံ တား၊မြစ်ကုန်၏ သာ။ ထုပြုတ္တာမသည်၊ဣတော၊ဤဘဝမှ၊ပဋ္ဌ မာယာ၊ငါ၊ခုမြောက်သော၊ ဇာတိယာ၊ဘဝ၌၊ထေရသ၊ အရှင်သာရိပုတ္တ ရာမထေရ၏၊ မာတုဘူတ ပုဗ္ဗာကိရ၊ အမိဖြစ်ဘူးသတတ်၊ ထသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ကိံ အာဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊အဟံ၊ ငါသည်၊အယျသ သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ၏၊

မာတာ၊အမိတည်း။မောင်ခါအား၊ဖွါရေပွေ့ဝသနံ၊တံခါးသို့ဝင်ခြင်းကို၊ဒေယ၊ ပေးကုန်လေး။သောရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ ဒဠ္ဠီ၊ဗူး၊မြင်ခြင်းကို၊ ဒေယ၊ပေးကုန်လော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ ဆိုး၏။တံ၊ထိုစကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ ကြား၊ကုန်၍၊ဒေဝတာ၊နတ်တို့သည်။ တသ္မာ၊ထိုပြုတ္တာမအား၊ ပဝေသနံ၊ ဝင်ခြင်းကို၊ အနုဇာနိ'သ'ခွင့်ပြုကုန်၏။ သာ၊ထိုပြုတ္တာမသည်။ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍၊စက်မနှင်းကာ၌ယံ၊စကြ်ဲ အဝ္ဘန်း၌၊ ဌတ္တာ၊ရပ်၍၊ထေရသ၊အရှင်သာ ရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ အာဟ္ဘာနံ၊မိမိကုံယ်ကို၊ ဒဠ္ဠီ၊ဗူး၊ပြ၍၊ထေရော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မ၊ထေရ်သည်၊ တံ၊ထိုပြုတ္တာမကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ဂ၊ရှ ကာယ၊သနား၊ခြင်း၊သည်၊ သ၊ဗ္ဗောဒိတမာနုသော၊ ကောင်း၊စွာတိုက်တွန်း အပ်သောဗိတ်နှလုံး၌ရှိသည်၊ဟု၊တွား၊ဖြစ်၍။ ။

ဥပါသုဒ္ဓိ၊ကား၊ထွက်သောနံပါး၌ရှိသော၊ကိုယ်ကား၊အရိုး၊အရေ၊အကြော ရှိသော်ကြောင်းသော အလွန်ကြီးလှိုသော ကိုယ်ရှိ၏သော၊ တောတိ ဆုတ်ယုတ်၊ဒုဋ္ဌိ ပိန်း၊မာ၊တွံ၊သင်သည်၊ နဂ္ဂါ၊အဝတ်မရှိသည်။ အသိ၊ဖြစ်၏၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ရှုပါ၊အ ဆင်း၊မလှ၊သောကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏။ ကိသာ၊ ကြီးလှိုသည်လည်း၊ အသိ။ဖြစ်၏၊ဓမနိသန္ထတ၊ဝတ္ထာ၊အကြောပြိုင်းပြိုင်းထင်သောကိုယ်ရှိသည် အသိ၊ဖြစ်၏၊ကာနူ၊အာဘယ်အမည်ရှိ၏သော၊ တွံ၊သင်သည်၊ဇ္ဇရ ဤအဖိုး ဌ်ကိုမှသိ၊ ဟသ်သနည်း၊ ဆုတိ။ဤသို့။ ဂါထာသ၊ဂါထာဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊မေး တော်မူ၏။ ထေရေနု၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မ၊ထေရ်သည်၊ ပုဗ္ဗာ၊မေးခေါ် သော၊သား၊ထိုပြုတ္တာမသည်၊ပဋိဝစနံ၊စကား၊တုံ့ကို၊ဒေန္တိ၊ပေး၊လို၊သည် ဖြစ်၍။ ။

ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၊ဘဝ၌ အညာသု၊ ဤဘဝမှ တပါး၊ကုန်သော၊ ဖာတိသု၊ငါး၊ဘဝ ဖြောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ကို၌၊ သကိယာ၊ဖြစ်၊စတာတ်သော။ တော။အရှင်ဘုရား၏ မာတာ၊အမိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ ဆုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဆပ်ပ် တပည့်တော်မသည်၊ ပေတ္တိဝိသယံ၊ပြိတ္တာတုံ့၌၊ ဥပပန္နာ။ဖြစ်သည်ရှိ၏ခြား ဖြင့်ဖြစ်၏။ ခုဝိပါသသမဝိတာ။ဆာ၊လောင်တတ်ပတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်ခုံ့သော၊ ပေတိ။ပြိတ္တာမသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ သန္ဓိတံ၊စွန့် အပ်သောအနှစ်ဟက်သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဝိပိတံ၊ချိသည်နှင့်တကွ၊ခံ့ခွင်း၌ ထွက်သောအညစ် အကြေး၊သည် လည်း၊ကောင်း။ ခေ့ဇ္ဇ၊တံလွှား၊သည် လည်း၊ကောင်း၊ သိ၊ဃာ၊ဏိ၊ဟ၌။ နှပ်သည်လည်း၊ကောင်း၊ သိလေသုမ၌၊ ဘာလိပ်ချွဲ၊သည်လည်း၊ကောင်း၊ဇုယ္ဟမာနာ၊ခုံ။ခိုး၊လောက်ကုန်လေ၊အား၊ကောင်

ပုဝ်ဘို့ရှိ၏၊ ဝသမ္ဘူယိုကြွယ်သည် လည်းကောင်း၊ ဒိဝေါတာနုံ။ သားမွှားဟုန် သောမိန်းမဘို့ရှိ၏၊ ဝေါဟိတမ္ဘူ၊ သွေးကုယ်ဝန်၏ အညစ်အကြေးသည် လည်းကောင်း၊ ဝဏိဟာနုံ၊ အမာတို့ရှိ၏။ ယံဝေါဟိတမ္ဘူ၊ အကြင်သွေး သည်လည်းကောင်း၊ ဃာနုသိသင်္ဘန္ဓာနုံ၊ နှာခေါင်းဦးခေါင်းလက်ခြေဆစ် ရှိသောအင်္ဂါကြီးငယ်ပြတ်ကုန်သေါသူဘို့ရှိ၏။ ယံဝေါဟိတမ္ဘူ။ အကြင်သွေး သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဒုတ္ထိပုရိသနိသိတံ၊ မိန်းမယောက်ျား တို့ရှိခဲ့ကိုယ်၌ ဖြိုခဲ့ဖြစ်သော၊ တံသဒ္ဒမ္ပိ။ ထိုအလုံးရုံသော အညစ်အကြေး ကိုလည်း။ ခုဒ္ဒါပဝေဒေတာ၊ ဆာလောင်ခြင်းသည်ဖြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဘုဇ္ဇတိ၊ စားသောက်ရ၏၊ ပသူနမ္ပိ၊ ဆိတ်နွားကျွဲ အစရှိသောတို ရွှေ့ဝန်ကို ရှိ၏သည်းကောင်း၊ မနုဿာနမ္ပိ၊ လူတို့ ရှိ၏လည်းကောင်း၊ ပဒ္ဒလော ဟိတမ္ပိ၊ ပြည်သွေးကိုလည်း၊ ခုဒ္ဒါပဝေဒေတာ။ ဆာလောင်ခြင်းသည်ဖြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘက္ခာမိ၊ စားသောက်ရ၏၊ ဝုတ္ထကာ၊ သားဖြစ်ခဲ့ ဘူးသော အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်၏ မသည်၊ အလေဏာစ။ ကိုး ကွယ်ရာ မရှိသည်သည်း၊ အမှီ၊ ဖြစ်ရ၏၊ အနဂါရာစ နေရာ အိပ်ရာ ရှိသည် လည်း၊ အမှီ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဒုလ္လဘေ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ ယနာ၊ သုသာနဒ္ဒါ ဗွန္ဓနမ်ပစ်အပ်သောညောင် ပေါင်းသာသျှင် အိပ်ရာရှိသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်ရ၏၊ မေ၊ တပည့်တော်မအား၊ ဥဒ္ဓိ သ ဇည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော၊ ဒတ္တွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ မေ၊ တပည့်တော်မအား။ အနုဒ်ဒိသာဟိ၊ အမျှပေးဝေပါလော၊ တာ၊ အရှင် ဘုရား၏၊ ဥဒ္ဓိ သ နေနေ ရည်မှတ်၍ ပေးလှူသဖြင့်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မ သည် ပုဇ္ဇ သောဟိတ ဝေါ ဝနေ၊ ပြည်သွေးတည်းဟူသော အစေး၌။ အပ္ပေ ဝနာမရ ဆွယ်ကို၊ စင်စစ်လွတ်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဒုတ္ထာ၊ ဤသို့ ပဋ္ဌာဂါထာ ငါးဂါ ထာတို့ ဟု၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတို့၏။ ।

။ တဲ့ဆုံ၊ သို့ဂါထာတို့၌၊ အဟံ၊ တေသ ကိယာမတာတိ၊ အဟံ၊ တေသ ကိယာမတာဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်၊ တုယ်ံ၊ အရှင် ဘုရား၏ စုနိ ဘာ ဝ ၊ ကား ဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သကိယာ ဖြစ်စေတတ်သော၊ မာတာ၊ အမိတည်း၊ ဝုဇ္ဇေ အညာသုဒေ တိသုတိ၊ ဝုဇ္ဇေ အညာသုဒေ တိသု ဟူသည်ကား၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ဟောန္တာ ပိ၊ ဖြစ်သော် လည်း။ ဣမိ ယံ ဒေ ဘိ ယံ ဤ ဘ ဝ ၌ ၊ နှ ၊ မဟုတ်၊ အထ ခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဝုဇ္ဇေ ရှေးဦး၊ အညာသု၊ တပါးကုန်သော၊ ဒေ တိသု ၊ ဘ ဝ တို့ ၌ ၊ ဣ ဘ ဝ ၌ ၊ ပဋ္ဌမ ယံ ငါးရေမြောက်သော ဘ ဝ ၌ ၊ ဣ ဘိ ၊ ဤ သို့ ၊ ဒ ဗ္ဗ ဗ ဗ ် ရှတ်အပ်၏။ ဥပ္ပန္နာ ပိ ဘိ ဘိ ဝ ယ ဘိ ၊ ဥ ပ ္ ပ န ် ာ ပ ိ ဘ ိ ဘ ိ ဝ ယ ံ ဟ ူ သ ည ် က ာ ။ ပ ဋ ် ဌ ိ ယ ် ဘ ိ ဝ ေ န ။

ပနိုသနွေ့ဆိုအဓွပ်ားအာ၊ဖြင့်၊ ပေတာလောက်ပြုကြ၊ပေ့ကို ဥပဝေတာ ကပ်ရောက်ရန်။ ရှုပ်ပါယာသမဿိုဟာတိ၊ရှုပ်ပါသာသမပ္ပိုဟ ဟု သည်ကား၊ ရှုဒ္ဓါယစ။ ဟာ၊လောင်ခြင်း၊သည် လည်း၊ကာင်း ဇပါသာ၊ယစ မွတ်သိပ်ခြင်း၊သည်လည်း၊ကာင်း၊ အဘိဘူတာ၊နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ နိုးနှိုး ရံ မပြောက်၊ ဖိ၊ယန္ဓာ၊ဖိ၊ပါသာ၊တိ၊ဟာ၊လောင်မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ဟု သည်၊အဘိ ဘူယျမာနာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မှုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဖြေ။ အနုက်တည်း၊ဆန္ဒိတန္တိ၊ဆန္ဒိတံဟု သည်ကား၊ ဥန္ဒိ ဌကံ၊စွန်အပ်သော၊ ဝန်ကို ပြု အနှိုသော ၊နှိပ်ကဲ့၊ မှုတ်အယံ၊ဤသည်ကား၊အဖြေ၊ အနုက် တည်း၊ဝိဝိဘန္တိ၊ခဲ့ဝိတံဟု သည်ကား။ ခဲ့ဝိ၊တန်၊ချိုခြင်း၊ကဲ့ သဖြင့်။ တဏ္ဍ၊ မရ၊တာ၊ခံတွင်းမှ၊ နှိုးဌန်မလံ ထွက်သော အညစ်အ၊ကြေ၊ကဲ့၊ခေ့ဌန်။ ခေ့ဌိ ဟု သည်ကား။ နှိုးရုံ။တံ၊ထွေ၊ကဲ့ ထပ်ပ်ကာ၊ဌန် ဘပ်ပ် ကိုက ဟု သည်ကား၊ မ ဟ္ဘလုဂ်တောဒိုး ဒုဂ်မှ၊ဝိ၊ သဒ္ဒါတွေ၊ယင်စ်ခြင်း၊ ဒုဂ်ကာ ယ ဒုဂ်ခေါင်းမှ၊ နှိုးဌန်မလံ ထွက်သော အညစ်အ၊ကြေ၊ကဲ့၊ ထ၊ လသ မ ဌန်ကိ၊လသမံ ဟု သည်ကား။ သေမှ၊သလိပ ကုန်ဝ သ ဌ ရ ဟ ဗာ ဒုနာ ဝ သ ဌ ရ ဟ ဗာ ဒုနာ ဟု သည်ကာ။ စိ၊ဘ၊ကဲ့ဖ်ိ၊ထင်းပုံ၊ကဲ့ ဌ ရ ဟ ဗာ ဒုနာ ဒုနံ၊ဖိ၊လောင်ကုန်သော၊ ကဌ ရ ဟ ရ ဒုနံ အ၊ကောင်ပုပ်ကို၊ ဝ သ ၊ တ ၊ ဌ ရ ဟ ဗာ ဒုနာ ဆိ ဘြည်ကိုလည်း။ ဝိ၊ဘ၊တာ၊ဌ ရ ဟ ဗာ ဒုနာ ဌ ရ ဟ ဗာ ဒုနာ ဟု သည်ကား၊ပသုတာ၊ဒုနံ၊ သား၊ဖွား၊ကုန်သော၊ ဌ ရ ဟ ဗာ ဒုနာ ဌ ရ ဟ ဗာ ဒုနာ ဟု

တို့ဖြစ်လည်း။လောဟိတံ၊သွေးကို၊သင်္ဘီတံ၊ရေတွက်အပ်၏၊ဆိုတိ၊ဤသို့၊ ဒဠ္ဍန္တိ။မှာဘ်အပ်၏၊ ခုဒ္ဒါပရေတာတိ၊ခုဒ္ဒါပရေတပေတည်း။ ဖီလာနွာ ဘိဘူတာ၊သာလောင်ခြင်းသည်ခိုပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ဆုတ္တိ ပုရိသနိသိတာ၊ ဆုတ္တိပုရိသနိသိတံဟူသည်ကား။ဆုတ္တိပုရိသသဒ္ဒါသိ တံ၊မိန်းမယောကျ်ားတို့၌ ကောင်းစွာမှီသော၊ယထာဝုတ္တံ၊အကြင်ဆိုအပ် ပြီးသည်မှ၊ အညံ၊ တပါး၊သော၊ စမ္ဘဝံ သ နာရုဝုဇ္ဇာဒိကံ၊ အရေအသား အကြောပြည့်အစရှိသည်ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇာဒိ၊စားရ၏။ ဆုတ်၊ဤသို့၊ဒေ သေတိ၊ ပြု၏၊ပသုနဉ္စိ။ပသူနံဟူသည်ကား။အဇဝေါမဟိ သာဒီနံ၊ဆိတ်နွားကျွဲအစ ရှိသည်ကို၏။အလေဏာတိ။ အလေဏာဟူသည်ကား။ အသရေကာ၊ကိုး ကွယ်ရာမရှိသည်၊အနဂါရာတိ၊အနဂါရဟူသည်ကား။အနာဝါသာ၊နေ စရာအိပ်မရှိသည်။နိုလာမဗ္ဗပဘယနုါတိ၊နိုလာမဗ္ဗပရ-ယနာဟူသည်ကား သုသာနေ။သုသာန်၌။ ဆဋ္ဌိတလေမဗ္ဗသယနာ၊စွန့်ပစ်အပ်သော ညစ်နွမ်း သော ညောင်စောင်းလျှင် အိပ်ရာရှိ၏။ အထဝါ။တနည်းကား။ နိုလာတိ၊ နိုလာဟူသည်ကား။ ဗျာယိတာဂ် ါ၊ဧ၀ဟုလာ၊ လောင်အင်သော ဖိုးသွေး များသော၊ သုသာနဘူမိ၊ သုသာန်မြေကို။ အဓိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်၏၊တံ ယေ၀။ထိုဖိုးသွေး များသော သုသာန်မြေကိုသာလျှင်။ မဗ္ဗ ံ ဝိယ၊ညောင် စောင်းကဲ့သို့၊ကပ္ပေ၊ပြု၍။ အဓိသယနာ၊ဖို၍အိပ်ရ၏။ဆုတိအယ်၊ဤသည် ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ အနွာဒိသာ ဟိမေတိ၊ အနွာဒိသာဟိမေ ဟူသည်ကား။ယာသာ၊အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ဖိန်း၊ပေးလျှ အပ်သော၊ ဒက္ခိဏာ၊အလှူကို၊ မယံ၊ တပည့်တော်မအား၊ ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊ ပတ္တိဒါနံ။ လှူအပ်သော ကုသိုလ်၏အဖို့ကို၊ ဒေဟိ၊ပေး၊လော၊ အပ္ပေ၀နာ မမုဇ္ဇေယျံ ပုဗ္ဗလောဟိတ ဘောဇနာတိ။ အပ္ပေ၀နာမမုဇ္ဇေယျံ ပုဗ္ဗလော ဟိတဘောဇနာ ဟူသည်ကား၊ တာ၀၊အရှင်ဘုရား၏၊ ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊ဒါ နေနုံ၊ပေးလှူသဖြင့်၊ ပုဗ္ဗလောဟိတဘောဇနာ ပြည့်သွေး သားလျှင်အစာရှိ သော၊ ဘေသ္ဇာပေတဓိ၀ိကာ၊ ဤပြိတ္တာဘ၀မှ၊ အ၀ိနာမမုဇ္ဇေယျံ၊လွတ် ရပါအံ့။ ...

..ဟံ၊ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ။ ကြား၍၊ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော ဩ၀ေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမ၊ထရ၏သည်။ ဒုတိယဒိ၀သေ။ နှစ်ကော်မြောက်သော နေ့၌၊မဟာမောဂ္ဂလာနဩ၀ေ၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ် အစရှိကုန် သော၊ တယော၊ထေရေ၊ သုံးပါးကုန်သော မထေရ်တို့ကို၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ တေဟိ၊ ထိုမဟာမောဂ္ဂလာန် အစရှိကုန်သော သုံးပါးကုန်သော

၂-ဥပဒိုဝဂ်-၂-သာဓိပုဗ္ဗဏ္ဏေရသမာဝုလဝေတိုဝတ္ထု။ ၁၈၁

ပ ဟေသဲ့ကိုနှင့်သမ္ဘီ၊တကွ၊ ရာဇဂဟပေါ်ရောဇကြိုတ်ပြိုင်ခဲ့ ဝိဏ္ဏာယပေါ်ဆွမ်း အလိုရှိ၍၊စပ်ဆေးလှည့်လည်သည်ဖြစ်၍ ၊ ပရိယတ်ဗိမ္ဘီသားရှိသော ဗိမ္ဘီသား မောင်း၏၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်ဝယ်ရှိ၊ အဂမာသိ ကြွားတော်မူ၏။ ရာဇာ၊မင်း သည်၊ထိုခရေ၊ မဟာရိတ်ကို၊ဒိသ္သ၊မြင်၍။ ဟဒေ့၊အနှင်ဘုရားတို့၊ကို၊ အဝေယ်အာကျိုးရှိ။ အာဂတာ၊ကြွားတော်မူလေ၊ကုန်သည်။ အလွန်ကြိုက်ကုန် သနည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာဂေနကာ၊ကံ၊ကြွတော်မူလ၊ခြင်းငှဲ့အကြောင်း ကိုပြုပြန်၏မေး၏။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အနုဇ်မဟာ မော၊ဂ္ဂလာန် ပေးထိုရှိသည်၊ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကား၊ ဘုရား ဗိမ္ဘီသားမောင်းကြီး အား၊ အာ၊ရာစေသို့ ကြွား၊တော်မူ၏။ ရာဇာ ဗိမ္ဘီသား၊ မင်းကြီးသည်။ သဒ္ဓေ့၊အရှင်ဘုရားတို့။ အညာတံ၊သိအပ်ကြောင်းကို ဤသို့၊တွေး၊ သော်ကြား၍။ထား၊မထေရ်တို့ကို၊ဝိသေသေ၊ကွဲ၊ပြားခြင်း၊သင့္ဂဟ ခြင်း၊အမျိုး အလုံး၊ရုံ၊သော အမှုကို ကုဋ္ဌ ရောဂါ၊ပေါ်ပေါက်ကုန်၊ ပရိယောသာ၊ပ ကွာ၊ခေါ်၊စ၍။ အာဏာ၊ပေသိ၊ စေခိုင်း၏။ ကိုယ်အာဏာ၊ပေသိ၊အာဘယ်သို့ စေခိုင်းသနည်း၊ နုဝရုဿ၊ဖြို့ဟု။ အင်ဒုရေ့၊မနိုး၊ပင်း၊သော ဝိ၀ိ၊ဌ ဗ်ပြ၊သော။ ဆာယူဒကသမုဒ္ဒေ့၊အရိပ်ရှေ့ပြည့်ရုံ၊သော ဌာန၊အင်ဦး၊ ပတ်သော ကုဋိ၊ယော၊ လေး၊ခု၊သော၊ကုဋိတို့ကို၊ ဝ၊ဝ၊ပေါ်ဆောက်လုပ် ပေ၊လော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊အာဏာ၊ပေသိ၊စေခိုင်ဟု။ အ၊ဇ္ဇ ဟု၊ပေ၊ နန်း၊တော် ဝယ်ကွင်း၌လည်း၊ပ၊ဟာ၊နကဝိ၊သေသ၊ဝေ၊ နှင်း၊ခဲ့သော ၊ ဝေ၊ ကို၊အစွမ်း အား၊ဖြင့်၊ဘီ၊ခေ၊သုံ့ပါး၊အ၊ကြား၊အား၊ဖြင့်၊ဝိ၊ဝ၊ဒိ၊တ္ထ၊ ၊ဝ၊ဝ၊နှင့်။ ၊ကသော၊ လေ၊ခုကုန်သော၊ ကုဋိ၊ယော၊ ကုဋိတို့ကို၊ ပဋ္ဌ ၊ ၊ ပေ၊ အ၊ဝ်ခ်ုင်း၏၊သ ယဉ္စ၊ မ်ိမ်ိသည်လည်း၊တ၊ဟ္ဟ၊ထိ၊အ၊ဝ်ခ်ုသို့။ ၊ ကိ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ကတ ဗ္ဗ ယ ဗ ကုဋ် ပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်၊သော၊ဧ၊ မ္ဟ၊ကို။ အ၊ ၊ ၊ ကုဋ်ကသော၊ ကုဋ်တို့ သည်၊ ခ်ုမ်ခ်ုကသော၊ပြုံ၊ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ ဗ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊

လူဘွယ်သာဘွဲ့ကို၊ ဗုဒ္ဓပုရဏသ၊ တုရားဒေါ့ရှိသော၊ စတုဒ္ဒိသသ၊ အဝေ၊ လေးမျက်နှာ၌ ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃသ၊ ပေါနှုံးသံဃာအား၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ သာ၊ ပေတိ၊ ထိုပြိတ္တာမသည်၊ တံ၊ ထိုအလှကို၊ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ အနု မောဒနာပြု၍၊ ဒေဝလောကနှတ်ပြုသည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ။ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗကာမ သမိဒ္ဓါစ။ အလုံးစုံအလိုရှိအပ်သည်နှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရဒိဝသေ၊ တပါးသောနေ့၌၊ အာယသ္မတော မဟာ မောဂ္ဂလာနဿ ရဿ။ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပဂတ္ဝာ၊ ကပ်၍၊ ဝန্ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ တံ၊ ထိုနတ်သို့ကို၊ ထေရော၊ အရှင် မဟာ၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ပဒိုဝုန္ဓိ၊ တဖန်မေး၏၊ သာ၊ ထိုနတ်သို့ သည်၊ အဘ္ဘနော၊ မိမိ၏၊ ပေတ္တိဝေါ၊ ပြိတ္တာတို့၌ ဖြစ်ရခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဒေဝပတ္တိဘော၊ နှတ်ပြည်၌ဖြစ်ရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘ္ဘာဝေတော၊ အာကျယ်အားဖြင့်။ ကထေသိ၊ သျှောက်ကြား၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ၊

မာတုယာဝစနံ သုတ္ဝာ(ပ)ကောလိတံ ဥပသက်မိတိ၊ မာတုယာဝစနံ သုတ္ဝာ(ပ)ကောလိတံဥပသက်မိဟု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ လျှောက်ဆိုအပ်၏၊ ၊ အနု ကေ၊ ကာ၊ သနားတက်သော အလေ့ရှိသော၊ ဥပတိသော၊ ဥပတိသ အမည်ရှိ၊ သော မထေရ်ဖြတ်သည်၊ မာတုယာ၊ အမိဖြစ်ခဲ့ဘူး သောပြိတ္တာမ၏ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ မောဂ္ဂလာနဿ။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ လာန် ဟု လည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓဿ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါဟု လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိန ဿ၊ အရှင်ကပ္ပိန ဟု လည်းကောင်း၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်၏၊ အာမန္တယိတ္ဝာ၊ ပင့်ခေါ်ပြီး၍၊ တေဟိ၊ ထိုမထေရ်သုံးပါး တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဗိမ္ဗိသာရသ ဗိမ္ဗိသာရ၏ အမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သို့၊ ဂတ္ဝာ၊ ဝင်သည်ကိုပြု၍၊ စတသော၊ လေးဆောင်ကုန်သော၊ ကုန်ယောစ၊ ကုဋိ တို့ကို လည်းကောင်း၊ အန္နပါနဿ၊ ဆွမ်းအမျှော် အစရှိသောလူဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ စာတုဒ္ဒိသေစာတုဒ္ဒိသသ။ အဝေ၊ လေးမျက်နှာ၌ရှိသော၊ သံဃသံဃသ၊ သံဃာအား၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ ဒတ္ဝာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ မာတုယာ၊ အမိဖြစ်ခဲ့ဘူ သောပြိတ္တာမအား၊ ဒက္ခိဏံတံ ဒက္ခိဏံ၊ ထိုအလှူကို။ အာဒိသိ၊ အမျှပေး၏၊ သမနုဿရာအနုဒ္ဒိဋ္ဌေ၊ အမျှ ပေးဝေသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အလှူ၏ အကျိုးသည်၊ ဥဒပဒ္ဒထ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဘော ဇနံ၊ အထူးထူးအပြား.ပြား မျိုးသောနတ်၏ ဘောဇဉ်နှင့် တူသော ဘော ဇဉ်သည် သည်းကောင်း၊ ပါနိယံ၊ အထူးထူးအားဖြင့် ပြားသောနတ်၏

အနေမျိုးနှင့် ကုန်းသားအား ဖျက်သည် လည်ကောင်း၊ ဝတ္ထုအာဝုဏ်ဆုံးသော အရောင်ပြန့် ထွန်းပသော အရောင်ရှိသော နတ်၏အဝတ်သည် လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ်မိသမ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒကၠိဏာသမ္ပဒါအလှ၏ဖလမ်း အကျိုးသည် ဥဒပေါ်ထဝ်ဖြစ်လေ၏။ တဝေတာ၊ထိုဘောဇဉ် အစရှိသော အကျိုးကုန်ပြီးသည်မှ၊ သားပေါ်၊ထိုပြိုတ္တာမသည်၊ သုဒ္ဓါဝေ့ကျိုးသဖြင့် စင်ကြယ်သောကုသိုလ်ရှိသည်၊ သုဘိဝသနာ၊သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကုတ်တို့တို့ အပ်ပြီးသော်၊ ကာသိကုတ္တရမဟာရိန်၊ကာသိတိုင်းရှိဖြစ်ကုန်သော အဝတ်ကို ဆောင်ယူကြတ်ပြီးသောအဝတ် ကုဆောင်သည်၊ဝိစိတ္တဝတ္ထာဘဝေကာ အထူးသဖြင့် နှုံးကြွယ်သော အဝတ်တန်ဆာကို ဆင်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္ထား၊ ပြုပ်ခဲ့၊ ကောလိတံ၊ကောလိတအမည်ရှိသော၊ထေရ်ပြုတ်သို့၊ ဥပသင်္ကမ်း ကပ်လေ၏။ ။

တဘွားထိုဂါထာခဲ့၊ သံဃ စာတုဒ္ဒိသေအဒါတိ၊ သံဃစာတုဒ္ဒိသ အခါဟူသည်ကား၊ စာတုဒ္ဒိသသာ။ **အခုပ်** လေးမျက်နှာခဲ့ ရှိသော၊ သံဃသာ၊ သံဃာ၏တာဝ်အား။ အဒါသိ၊လျှ၏။ နိယျာဒေသိ၊ဆောင်နှင်းခြင်းငှာ ကိုယ်အားဤသည်ကား အကျွန်ုပ်။ အနုက်တည်း၊ သေသံ ကြွင်းကုန်သော စကားပေ၏သည်။ ဝဏ္ဏဏ္ဍမေ၊ဆင်ခြင်ပြီးသော အနုက်ရှိသည်သာ ဖြစ်တည်း။ အထ၊ထို့နောင်မှ၊ အာယသ္မာ မောဂ္ဂလာနော၊ အာရုဏ်ဝေ့လေ့ သည်၊တဲ့ပေတိ၊ထို့ပြုတ္တာမကို။ ။

ဒေဝေတာ နုက်သမိ၊ ကြွသမိတာ၊ကော၊ သောက်ရှုးကြယ်သည် သမ္ဘဒိသာ၊ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကုန်း ကြွတာ၊သည်နည်း၊ ထွန်းပပ ဝေလျက်၊ တိုင်ကိုဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ယားတွ၊ အကြင် သင်သည်၊ အာတိဗ္ဗာ ဇေ့ခုန်၊အလွန်နှစ်လိုကွယ်ရှိ၊သော၊ ဝဏ္ဏေန၊အရောင်အဆင်း၌ ခဲ့၊ သမ္ဘဒိသာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ကြွတာ၊သည်နည်း၊ လင်းစေလျက်၊တိုင်ကိုသဲ၊တည်၏။ ။ဒေဝတေ၊နတ်သမီး၊ကေန၊အာ၊ယပ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တယာ၊တေ၊ထိုသင်အား၊ ဇေတာ၊ခဲ့သော ဤသို့သဘောရှိသော၊ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဇာတ၊ဖြစ်သနည်း၊ကေ၊။ အဘပ်သို့သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တေ၊သင်အား၊ နှုဝ၊ဤအပ်ခဲ့၊ တယာ၊သင်သည်၊ လဒ္ဓမာနုံ၊ပေ့ပ်သော၊ သုစရိတ၊လုံ၊သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်။ ဇုဏ္ဏတိ၊ပြည့်စုံသနည်း၊ မနုသော၊ဝယ်ပ၊ ဝိတ်သည်ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ယေကေစိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝ ဂါ၊။စည်းစိမ် ချမ်းသာဟူသည်လည်း။ တေ၊သင်အား၊ ဥပဒ္ဒိတ်ဖြစ်ကုန်

သနည်း၊ မဟာနုဘာဝေ။ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝီ၊နှတ်ထွီး၊တံ၊သင့်ကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ပုန္ဓာဝမ်၊မေး၏၊ ကိ'ပုန္ဓာဝမိ၊အဘယ်သို့မေးသနည်း၊ မနုဿဘူတာ။ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိ၊သော်၊ တို့၊သင်သည်၊ ကိ'ပုညံ. အဘယ်သို့ သ၊ဘာရှိ၊သော ကုသိုလ်ကံကို၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူး သနည်း၊ ကေန၊အဘယ်သို့ သ၊ဘာရှိသော၊ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တို့၊သင် သည်၊ဝေ၁ဝလိတ၊နုဘာဝါ၊ဤသို့ထွန်းပသော အ၊ရောင်အ၊ဝါတန်ခိုး၊အာနုဘော်ရှိသည်၊အသို၊ဖြစ်သနည်း၊တေ။သင်၏၊ဝဏ္ဏာ၊အ၊ရောင်အ၊ဆင်း သည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိပ်၊သော အ၊ရုပ်မျှ ဟန့်နှတို့ကို၊ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းစေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုန္ဓို၊မေး၏၊ ၊

အ၊သ၊ထိုသို့မေးသောအ၊ခါ၌၊ သာ၊ထိုနတ်သွီ၊သည်၊သာ၊ရိပုတ္တသော ဟံမဟာတိအာဒိနာ၊ သာ၊ရိပုတ္တသော ဟံမဟာတာ ဤသို့အစရှိ၊သော ဂါထာ ဖြင့်၊ဝိ၊သ၊ဇ္ဇ၊သိ၊ ဖြေကြား၏၊သော်၊ကြွင်း၊ကျန်၊သော စကား၊ရပ်သည်၊ ဝတ္ထုဆုံ၊မဝ၊ဆိုအင်ပြီ၊သောအနက်ရှိသည်သာ လျှင်တည်း၊အထ၊ထိုနော်ဗ္ဗ၊ ဂ၊ယသ္ဓ,မ ဟာ၊မောဂ္ဂလာနော၊အ၁ရှင်မဟာ၊မောဂ္ဂလာန်မ၊ထေရ်သည်၊ တံ၊ပဝတ္တိံ။ ထိ အ၊ကြောင်း၊ကို။ ဘဂဝ၊တော၊ မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အ၊ရော စေသိ၊လျှောက်ကြား၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်။ တံ၊ထိ၊ဝတ္ထု၊ကို၊ အ၁ဠ,ပ္ပတ္တိ ၊ အ၊ကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်း၊ကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၊တော်မူ၍၊ သမ္ဗဒ္ဓေ၊ပရိ သာယ ရောက်လာ၊သော ပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊ဒေသေသိ၊ဟော တော်မူ၏။ သာ၊ဒေသနာ ထိ၊ဒေသနာ၊သည်၊မဟာ၁နုဿ၊လူများ၊အပေါင်း အား၊ သာ၊ဣ၊ကာ၊အာ၊ကို ရှိသည်၊အ၊ဟောသိ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား အ၁ဠ,ားတည်း၊ ၊သ၊ရိပုတ္တ,ဣ,ဗ,ဿ၊ သာ၊ရိပုတ္တ,ရာမ,ထေရ်၏၊ မာတု ပေ,ဘိ,ဝ,ဣ,ဝ,ဏ္ဏနာ၊ အ,ပ်ိ,ဖြစ်ဘူ,သော,ပြုတ္တာ,မ,ဝ,ဣ,အ,ဖွင့်သည်၊နိ၁ဒ္ဒိတာ၊ ပြီ၊ခြင်း၊သို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဥပရိ,ဝ,ဂ်-၃-မတ္တာ,ပေတ,ဝ,ဣ,၊

ဒုဗ္ဗဏ္ဏ,ရူ,ပါ,သိ,ဘိ,ဇုဒံ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ,ရူ,ပါ,သိ,ဟူ,သော ဤ,ဝ,ဣ,ကို၊သ,ဣ,ရှိ၊မြတ် စွာဘုရား၊သည်၊ ဧ,တ,ဝ,နေ၊ ဧ,တ,ဝ,နဲ့ ကျော်၊တော်၏။ ဝိ,ဟ,ရ,ဣ,နေ၊ တော်မူ,သည်,ရှိ၊သော်၊ မတ္တံ,နာ,မ၊ မတ္တ,အ,မည်,ရှိ,သော၊ ပေတိ'၊ပြုတ္တာ,မ,ကို၊ အာ,ရ,ဗ္ဘ,၊အ,ကြောင်း,ပြု,၍၊ ဝ,တ္တံ၊ ပြော၊တော်မူ,အပ်,၏၊ ကိ,ရ,ခဲ့,၍,ပြဋိ,ဆုံ၊ သာ,ဝ,ဣ,ယ်၊ သာ,ဝ,ဣ,ပြည်,၏၊ အညကရော၊ တ,ယော,ကော,သော၊ ကုဋု,ဒ,ဣ

ကော။ သူကြွယ်သည်၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားကြီးရှိသည်၊ ပဿနော်ကြည်ညိုသည်၊ အာဃာသိုးဖြစ်၏။ တဿ. ထိုသူကြွယ် ၏၊ ဘရိယာမယားသည်။ အာသဒ္ဓါ။ သဒ္ဓါတရားမရှိသည်း အပ္ပသန္နာမကြည်ညိုသည်း ကောခနာ။ အမျက်ထွက်တတ်သည်ဝမ္ပ ၊ စ ဖြုံသည်လည်း။ အဃာသိုးဖြစ်၏နာ ဒမနုအမည်အာ.ဖြင့် မဇ္ဈာနာမမဇ္ဈာဒေမည်ရှိ၏။ အဝေ၊ထိုအခါ၌၊ သော ဘုဇ္ဈ.ဖြင့်ကေ၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ ကုလဝံသူပင်ကြီ၊ ဒနုဘယေနုအမျိုးအနွယ် ပြတ်မည်ကိုကြောင့်သောကြောင့်။ သဒိသကုလေ၊ တား။ ဘုရားသောအမျိုး၌။ ဘိလသံနာမ၊ တိ သဟာအမည်ရှိသော၊ ကညာ်။ သတ္တိတို့ကို၊ အာ၊နာဘိ၊ ဟောင်း၏။ ထိုတိ သဟာ အမည်ရှိသောမယား၊ ဝေ်သည်၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရာ.ရှိ သည်၊ ပသန္နာ၊ကြည်ညိုသည်၊ သာဓိနော်စ.လင်၏လည်း၊ ဝိယာ ချစ်အပ် သော၊ မနာပ၊ နှလုံး ဘုပ္ပါ၊ စေ အင်သောမယား၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ ထိုမယား အ ဝေ်သည်၊ နစိရ၊ သော ၊ မကြာ ဖြင့်ဒါ သာ ရှင်း ဂ ဒ္ဒ ဗို၊ ကိုပတ်ဝန် ရှိသည်၊ ဟုတ္ထ ၊ ဖြစ်၍ ၊ ဒ သမာ သစ္ဆ ယေ၊ ဆယ်လလွန်သ ဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏ၊ သား ကို၊ ဝိစာ ယိ ၊ မွေးဖွား၏။ အ သား၊ ထို သတ္တိ သား အား ဟူ ၊ တာ ၊ တိ နာ မ ် ၊ ဟူ ၊ ဟူ ၊ သော ၊ အ ည ် သည် ၊ အ ၊ ဟာ ၊ ယိ ၊ ဖြစ် ၏ ၊ သား ၊ ထို မ ယား ၊ အ ၊ ဝေ ် သ ည် ၊ ဂ ၊ ဟ ၊ သ ၊ ပ ် ခ ် ၊ အ ် ခ ် ၊ ဟု ၊ ကွ ၊ ၊ ဖြစ် ၍ ၊ စ ဗ ္ဗ ၊ ရော ၊ သော ၊ ပါ ၊ ကုန် ၊ သော ဘိက္ခု ၊ ဟု ၊ ခေါ ် ၊ ကိ ၊ ။ သ ကြွ ် ၊ ရှိ ၊ သ ဗ ္ဗ ၊ ဥ ပ ဇ္ဈ ဟ ် ၊ လုပ် ကျွေး ၏ ၊ သာ ဝ ဗ ္ဗ ၊ ထို ဖြုံ ၊ သော ၊ မယား ကြီ ၊ သည် ၊ ။ တံ ၊ ထို မယား ၊ အ ဝေ ် ကို ၊ ဥ သ ု ယ ျ ် ၊ ပြု ၊ ရှု ၏ ၊ ဥ ဘော ဝိ ၊ နှစ် ယောက် လည်း ၊ ဖြစ် ကုန် သော ၊ တား ၊ ထိ ုင် နိ ုး မ ရှိ သည် ၊ ကေ သ ္ မိ ဒ ိ ဝ ် သော ၊ တ ပါ ၊ သော နေ ့ ။ သ ီ ဝ ံ နှ ာ ကွ ာ ၊ ဦ း ခေါ င် ၊ နှ င် ့ တ ာ ကွ ေ ့ ချ ိ ု း ၍ ၊ အ လက် တား ၊ တ ာ ၊ ဟ ု ခေ ါ ် ၊ ပ ါ ။ ( ) ( ) ( )

သုံ့ခ်ိန်နိဗ္ဗတ္တိတွေ။ဖြစ်၍ အဘွားနော၊မိမိ၏ကပ္ပဗေဒလနှုတ်ခန်းအစွမ်းကြောင့်၊ ပဋ္ဌာဝိခံ ၊ ပး အပြားရှိသော၊ ဒုက္ခံ ၊ ၊ ရဂကို၊ ဆေးဘဝတို၊ ခံစားရှိ၏၊ တံပနဒုက္ခံ၊သို့ ၊ ၊ ရဂကိုကား ပါဠိတောဝေ၊ပါဠိတော်အားဖြင့်သားလျှင်၊ ဝိသျာယတိ၊သိအာဝ်၏၊ အထ၊သို့အခါ၌၊ ကေဒိဝသံ၊ဘဒ္ဒသ၌၊ သာပေ တိ ဆုပြုဘွားမသည်၊ သမ္ဗျာယ၊သိ သာရောင်သည် ဝိတိဝတ္တာယ၊လွန်သည်ရှိသော်၊ ဝေဟာသ အိပ်၏၊ ဝိဠီပ၊သား၊နောက်ဖေးနံပါး၌၊နှာယ ကဲ့ ယာ၊ ၊ ချိုးသော တိသာယ၊တိသာအား၊အဘွားနံ၊မိမိ ၊ ယ်ကို၊ဒသော သိ၊ပြု၏ တံ ဆုပြုတ္တာမကို၊ ဒိသွာ ဖြင်၍၊တိသာ တိသာသည်၊ ၊

ဥပ္ပါ သင်ကော၊ထွက်သောနံပါး၌ရှိသော၊ကိသိကော၊ဒ ရိုးဒ ၊ ၊ ကြော ရှသာကြွင်းသော ၊ လွန်ကြွေလိုသောကိုယ်ရှိ၊သော၊ ဘောတိ ဗ္ဗတ္ထိ၊ဒ ရိုး၊ မ၊တွံ၊သင်သည် နဂ္ဂ။အဝတ်၊ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗ ရ ၊ ၊ ၊ မလှသောကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ တိသာ၊ကြွေလိုသည်လည်း၊ အသိ၊ဖြစ်၏။ ၊ ၊ ၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်း ၊ သော ကိုယ်ရှိသည် ထည်း၊အသိ၊ဖြစ်၏၊ ကာ၊ ၊ ၊

ခြင်းအစရှိသောကာယ ဒုစရိုက် ကို၊ ကတိုပြုခဲ့ဘူးသလော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ဒုက္ခခံ၊ မဟုတ် မှုးဆိုခြင်းအစရှိသော စိတ္တဒုစရိုက်ကို၊ ကတိုပြု အပ်သည်သော၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့် ဒုက္ခခံ သူ့စည်းစိမ်ဂုဏ်ရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကို။ ကတိုပြု အပ်သလော၊ ကိုယ်သုဘမပြုပါ။ ကန်။ အဘယ်သို့သော ရှိ သာ အကုသိုလ်ကံ၏ အာဂုံးအားဖြင့်၊ ဆုတောဟု ဤဝါ ကို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ ပေတာလောကံ ပြန်ဘဝသို့၌၊ ဂတာ၊ ဝေါ သည်ခေါ အားဖြင့် ဖြစ်ခဲ့သေသနည်း။ ဆုကား၊ ဤသို့။ ဂါထာယား ဂါထားဖြင့်၊ ဂ တာ ပုံ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံကို၊ ပုန္ဓိ၊ မေးမြေ၊ ပုန၊ တ ဘန်၊ ဆုတရာ မဇ္ဈေ ပြုတ္တာမ သည်။ ။

တိ သော၊ ဣတိ သော၊ အဟံ၊ ဝါ သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ ဘဝ၌ စဏ္ဍီ၊ အမှုက် ထွက်တတ်သည်လည်း၊ အာသိ။ ဖြစ်ပြီ၊ ဗရုသ၊ ကြမ် ကြုတ်သော စကား ရှိသည်လည်း။ အာသိ ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဆုသုကိ၊ ပြုရုတတ် သည်လည်း။ အာသိ ။ ဖြစ်ပြီ၊ ခဏ္ဍ ရှိ ။ ဘန်တိုတတ်သည်လည်း။ အာသိ ၊ ဖြစ်ပြီ။ သဒ္ဒ၊ စည်း၊ ပ ။ ကေ။ ကိုကျစ်တတ်သည်လည်း။ အာသိ ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ ဝါ သည်၊ တံ ဒုရဘိ ကို။ ထိုမကောင်းသော စကားကို၊ ဝတ္တာ ။ ဆိုမိ သောကြောင့်၊ ဆုတော၊ ဤသင်တို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ ပေတာလောကံ ပြန်ဘဝ၌ ဂတာ ဝေါ ဝ ရှိ သည်ခေါ အားဖြင့် ဖြစ်၏။ ဤကား၊ ဤသို့။ ဂါထာယား ဂါထာဖြင့်၊ ကတ ကမ္ဘံ ပြုအပ် သော မကောင်းမှုကံကို၊ အာစိဏ္ဏ၊ ပြေ ကြား၏။ ။

တ ဆု။ ထို ဂါထာ၌၊ စဏ္ဍီ ကို။ စဏ္ဍီဟူသည်ကား၊ ကေ။ နော၊ အမှုက် ထွက်ဘတ်သည်ဗရုသာတို၊ ဗရုသာဟူသည်ကား၊ ဗရုသ ဝ ခ နာ ကြမ်း ကြုတ်သောစကား ရှိသည်။ အာသိ ရှိ၊ အာသိ ဟူသည်ကား၊ အ ဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ၊ တ ။ ဟ ရှိ ပ ဒ သ ၊ တာ ။ ဟ ရှိ ပ ဒ ဟူသော ပုဒ်အား တံ ။ ဟ ရှိ ပ ဒ ဟု ၊ ကံ ။ ဟ ရှိ ပ ဒ ဟူသော ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတ ဗ္ဗ ။ ပြုအပ်၏ ။ ဒုရ ဒ ရှိ ၊ ဒုရ ဒ ဟူ သည်ကား၊ ဒုဒ္ဓ ။ ဝသိတံ။ မကောင်းသ ဖြင့် ဆိုအပ်သော၊ ဒ ရှိ ၊ ဒ ဟု ၊ ဝ ခ ။ ၊ စ ။ ဆုတ်ဆုပ်အပ်သော ပကား ကို။ ဆုတော၊ ဤ ဂါထာမှ၊ ပရိ ၊ နောက်၌ လည်း ၊ တ ။ သံ ၊ ထိုတိ သ မဇ္ဈ ။ တို့၏ ၊ ပ ။ ခ ။ ဝ ။ ခ ။ ဝ ။ ခ ။ ဝ

တတ်သည်လည်း။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗရုသားစ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဇာသုကိစ၊ ပြုစုတတ်သည်လည်း၊ မဏ္ဍူဂိစ၊ ဝန်ကိုတတ်သည်လည်း။ ဒေဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊သဗ္ဗေစ၊ စည်းလဲကောက် ကျစ်တတ်သည်လည်း၊ အဟု၊ ဖြင့် ပြီ။ ဇာဒါနုဟု ခုအခါ၌ တံ၊သင့်ကို၊ အညွှန်ခေါ်တပါးသော အကြောင်း ကိုလည်း၊ ဝုစ္စတေ၊ ပါမေးဏ်း ကေနု၊ အဘယ်သို့သော အကုသိုလ်ကံ ကြောင့် ဤ သင်ယခု ကျွန်တော်၊ အမြိုက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းချုပ်ငြိမ်းသောကံယ်ရှိသည်။ အသိ ဖြစ်သနည်း၊ ဖုတ်ဤသို့ ဗုဒ္ဓေ၊ မေးဏ်ပါ၊ တိသော၊ ညီမ၊ တိသာ။ ဝုစ္စတေ၊ သင်သည်၊ ယခု ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ကိုယ်ကို ဝတ်သည် အလက်တာ။ ကနိဋ္ဌာ ဆင်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟု ဆွေခေါ်သည်ကာ ၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဓိပ္ပေတ်၊ အထူးသဖြင့်လွန်၍ သမလက်တတရာ၊ ကောင်းမြတ်သောတန်ဆာ အထူးသ ဖြင့် ဆင်ယင်အပ်သည်၊ အာသိ ဖြစ်၏ တယား။ သင်နှင့်၊ တ ဿာ ပေ၊ ထိုဝါ၏ ပကွမာနုယ၊ ရှုကြည့်စဉ်ကွဲ၊ သင်သည်၊ သာမိ ကေနု၊ သင်သူကြွယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ။ တကွ အာမန္တယိ၊ ပြော ဆို၏ ။ ဣတာ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇာသာ၊ ပြုခြင်း သည်၊ ဝိပုလာ၊ များသည်၊ ဟေ၊ ဗ်း၊ ဖြစ်၏။ ကောဟေ၊ အမျက်သည်၊ မေ၊ ငါ၏အား၊ သမုပ္ပဇ္ဇထ၊ အလွန်အား ဖြင့်ဖြစ်၏။ တ ဘေ ။ ထိုသို့အမျက်၏ အလွန်အား ဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပ ဝုဒံ။ ပြောကုန်ကုံ၊ ဂ ဟေ ထွာန်၊ ယူ၍၊ အ ဟ ။ ငါသည်၊ ပ ဝုနာ၊ ပြောကုန်ဖြင့် တံ၊ သင့်ကို။ ဝိဂိရိ ကြွေ ဖြန်ကျူး၏၊ ဘ ဿ ကမ္မ ဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဘေ နုဝိပါ၊ ကေနု၊ ထိုအကျိုးအား ဖြင့်၊ အ ဟံ၊ ငါသည် ပ ဝုကုတ္တိ ဘာ၊ အမြိုက် ပြောကုန်ကျူ ဖြင့်ဖုံ လွှမ်း၍ ငြိုင်းသောကံယ် ရှိသည်၊ အဖြို့ ဖြစ် ၏။ ဖုတ်ဤသို့ အာဟ၊ ဆို၏။ မ ဂ္ဂ ၊ မဂ္ဂ ၊ တ ယာ ၊ သင် သည်၊ ယံ ဝ စနံ၊ အကြောင် စကား ကို ၊ ဝ ဒ ဏ္ဍ ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ တံ ဝ စနံ။ ထိုစကား သည် သန္ဓိ ပ ဗ ဒ ၏ ၊ အဟ ပ ဗ ၊ ငါ သည်လည်း ၊ ဝ ဒ ၊ ပ ဝ ၊ ပ ဝ ၊ ပ ဝ

လိုက်အပ်သော၊ အတ္တနောပမိအား၊ ဥပကာရာဝဟံ၊ ကျေးဇူးကိုရှိကုန်သော်တ ဘိုးသား၊ဘေသင်္ခီ၊ဆေးမြစ်ကို၊ အာဟာရ၊ဆောင်ခဲ့ သို့၊အဟာရ၊ ပါမူကား၊ ကဝိကာ၊ဆွ၊နော၊ကြမ်းသောအတွေ့ရှိသော သစ်သီးတို့ကို၊အာ ဟာရ၊တွား၊ဆောင်ခဲ့၍၊တသားတော၊ သိုသင်၏၊အာဇာနှာမာန်းယ၊မသိစဉ်၊ တော၊သင်၏၊သေယျံ၊အိပ်ရာကို၊ ကဝိကာ၊ဆွ၊ဖလပဋ္ဌေ၊ဟု၊ကြမ်းသောအ တွေ့ရှိ ကုန်သော သစ်သီးပေါ်ရှိကုန်တို့ဖြင့်၊ အပေါ်၊ဝါသည်၊ သမောဟိရိ၊ ကြ ၊နှိုးခဲ့ဘူး၏၊ တသကမ္ဘသ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊တေနဝိပါ၊ကန်၊သို့ အာကျိုးဖြင့်၊ကဆ္ဆ၊ယား၊ ယားယမ်းသောအနာသည်၊ အဟံ၊ဝါ၊ကို၊ခန္ဓာမိ၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆို၏၊မဇ္ဈေ၊မဇ္ဈား၊ဝယာ၊သင်သည်၊ ယံ၊ဝစနံ၊အကြင်စကား ဘုရား၊ဆိုအပ်ပြီ၊တံ၊ဝစနံ ထိုစကား၊သည်၊သစ္စံ၊ ဖုန်၏၊ အဟု၊ဝါ၊သည်လည်း၊ဟာနာ၊ဝိ၊သိပါ၏၊ တို့၊ သင်သည်၊မေ၊ဝါ၏၊ သေယျံ အိပ်ရာကို၊ကဆ္ဆ၊ဟု၊ကြမ်းသောအတွေ့ရှိကုန်သောသစ်သီ သီးတို့ဖြင့်၊သမောဟိရိ၊ကြဖြန်ဘူး၏၊တံ၊သင့်ကို၊အညဗ္ဗခေါ်၊တပါ၊သော အ၊ကြောင်းကိုသည်း၊ဗုဒ္ဓ၊ဘိ၊ဝါ၊မေ၊၏၊ကေန၊အာဟယ်သို့သတောရှိသော အကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်၊ထုတ်၊သင်သည်၊နဂ္ဂိယ၊အဝတ်မရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓ၊မေ၊၏၊ ၊ကိ၊သော၊ညီမတို့သား၊ယဒါ၊အ ကြောင်းအခါ၌၊သဟာယာနုံ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ သမယော၊အစည်းအဝေ း သည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊ဥာတိနုံ၊အဆွေအမျိုးတို့၏ သမိတိ၊ အစည်းအဝေ း သည်၊အဟု၊ဖြစ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ သသ-ဝိနှိ ်၊လင်ယူကြွယ်နှင့်တကွ သော၊ တ္ထ၊သင့်ကိုလည်း၊ အာမန္တိတာ၊ မဂ်လာအမှု၏ အစွမ်းအား ဖြင့်ဝင့်ဖိတ်အပ်ပါသည်၊အာသိ ဖြစ်၏၊ အ၊ဟံ၊ဝါ၊ကို၊အာမန္တိတာ ပင့်ဖိတ် အပ်သည်၊ နောစ၊ခေါ်အာသိ၊မ၊ဖြစ်၊ တသာ၊တော၊ ထိုသင်၏၊အာဇာနုမာ နာယ်၊မသိစဉ်၊ တော၊သင်၏၊ ဒုသံ၊အဝတ်ကို၊ အဟံ၊ဝါသည်၊ စောရိ ကာယ၊ခိုးလို၊သော စေတနာဖြင့်၊ အပါ၊ခုဒိ်၊ယူ၊ဘူး၏၊ တသ ကမ္ဘတသ ကမ္ဘသ၊ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ တေနဝိပါ၊ကန်၊ထိုမကောင်းမှုအကျိုးအား ဖြင့်၊အဟံ၊ဝါသည်၊နဂ္ဂိယ၊ အဝတ်မရှိသည်၊ အ၊ဒ္ဒိ၊ဖြစ်၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့ အာဟ၊ဆို၏၊ ၊မ-ဇ္ဈေ၊မဇ္ဈား၊တယာ၊သင်သည်၊ယံ၊ဝစနံ၊အကြင်စကား ကို၊ဝတ္တုံ ဆိုအပ်ပြီ၊တံ၊ဝစနံ၊ထိုစကား၊သည်၊သစ္စံ၊ ဖုန်၏၊အဟု၊ဝါ၊သည် လည်း၊ဟာနာ၊ဝိ၊သိပါ ၏၊တို့၊ သင်သည်၊မေ၊ဝါ၏၊ဒုသံ၊အဝတ်ကို၊စောရိ ကာယ ခိုးလို၊သောစေတနာဖြင့်၊ အပါ ခုဒိ်၊ယူ၏၊တံ၊ သင့်ကို၊အညဗ္ဗခေါ် ကပါ၊သော အ၊ကြောင်းကိုလည်း၊ဗုဒ္ဓ၊ဘိ၊ မေ၊၏၊ကေန၊ အာဟယ်သို့သ

ဘောဂိုသောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ တုဝ်၊သင်သည် ဂုဏဂဠ္ဆီ၊ကျင်ကြီး အနံ့ကဲ့သို့သောအနံ့ ရှိသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဆွတ်၊ဤသို့၊ပုန္တီ မေး၊ ၊ တိသော၊ညီမတိသော၊ အဟံ၊ငါသည် တဝ၊ သင့်၏ ပစ္စည်း၊ အသစ်ဖြစ် သော၊ဂန္ဓာ၊နံ့သာကိုသည်းကောင်း၊ မာလာ၊ပန်းကိုလည်းကောင်း၊ဝိလေ ပန်၊ခဲ့သောကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဏကုပေ၊ကျင်ကြီးတွင်းမှ အဝေ ရေသို့ ခိုဝင်၊ စ်ချာဘုရား၏၊မယား၊ငါသည်၊တံပါပ် ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ပက တံ၊ပြုအပ်၏၊ တသကမ္ဘတသကမ္ဘသ၊ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ တေနဝိပါ ကေန၊ထိုအကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဂုဏဂဠ္ဆီ။ ကျင်ကြီးအနံ့ကဲ့သို့ သောအနံ့ ရှိသည်၊ အမှိ ဖြစ်၏၊ဆွတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ဆိုကုန်၊ ၊မဇ္ဇေ၊ မဇ္ဇာ။တယား၊သင်သည်၊ ယံဝစနံ။ အကြင်စကားကို၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်ပြီ။တံ ပေနံ၊ထိုစကား၊သည်၊သင်္ခ၊မှ၏၊အာဟရိ၊ငါသည်လည်း၊ဟေနုဝိ ဘိပါ၏ တယား၊ သင်သည်၊ တံပါပ်၊ ထိုငါ၏နံ့သာပန်း အစရှိသည် ကိုကျင်ကြီး တွင်ခိုပစ်ခဲ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ပကတံ၊ပြုအပ်၏ တံ၊ သင့်ကို၊ အညဒေ၊ခေါ၊ ဘပါ၊သော အကြောင်းကိုသည်း၊ ပုဏ္ဏာမ၊မေး၏၊ ကေန၊အဘယ်သို့သ၊ဘောဂိုသောအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊တုဝ်။သင်သည် ဒုဂ္ဂ၊ဘာ၊ဒုဂ္ဂတိသို့လား၊သည်၊အသိ။ ဖြစ်သနည်း၊ဆွတ်၊ဤသို့၊ပုန္တီ၊မေ၏၊ တိသော၊ညီမတိသော။ ဂဝေဟေ၊အိမ်ခဲ့၊ယံခနံ၊အကြင်ဥစ္စာသည်၊ဝိဇ္ဇ၊တေ၊ ရှိ၏ တံခနံ၊ထိုဥစ္စာကို၊ဥဘင်ခဲ့၊သင်ခ္ခင်ငါ့စ်ယောက်တို့အား၊သကော် အမှ သည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ဒေယျဓမ္မသု၊လှူဘွယ်ဝတ္ထု၊တို့သည်၊ သဇ္ဇေသု၊ ရှိကုန်လျက်၊ အတ္ထနော၊ငါ၏၊ဒိပ်။ တမလွန်ဘဝ၌ကျွန်းကြီး သမုဒ္ဒာ၊ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ နအကာသိ။မပြု၊ တသကမ္ဘတသ ကမ္ဘသ၊ထို ကုသိုလ်ကိုမပြုခြင်းဝန်တို့ခြင်း တည်း ဟူသော အကုသိုလ်ကံ ၏၊တေနဝိပါ၊ကန်။ထို အကျိုးဖြင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဒုဂ္ဂတာ၊ဒုဂ္ဂတိသို့လား သည်၊အမှိ၊ဖြစ်၏၊ ။တိသော။ ညီမတိသော၊ တဒေ၁။ ထိုငါ၏အဖြစ်မှ တည်းသောအခါ၌သာသျှင်၊တို့၊ သင်သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ အဝစ၊ဆုံးပေ၏၊ကိ အဝစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ မဇ္ဇေ၊အရှင်မမဇ္ဇာ၊ တို့ သင်သည်၊ပါပ ကမ္ဘာနှိ၊အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ သေဝသိ၊ဖ,ဝ်၏။ပါ၊ပေဟိ၊ဒေ၊ပါယ်သို့ရောက် စေတတ်ကုန်သော၊ကမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ဖြင့်။ သုဂတိ သုဂတိကို၊ သုလဘာ၊ခြင်းငှါလွယ်သည်၊နတိဟောတိ၊ဖြစ်သည်သာသျှင်တည်း၊ ဆွတ်၊ဤသို့၊အဝစ၊ဆိုးပ၏၊ ဆွတ်၊ဤသို့။အာဟ ဆို၏၊ ၊မဇ္ဇေ၊မဇ္ဇာ၊ ပုဏ္ဏ၊ရှေးဘဝ၌၊တို့ သင်သည်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ဝါမတော၊ဆန့်ကျင်သောအား

ဖြင့်ပေးရသည်။ ယူမှတ်အပ်၏။ အသေးပါ၊ထိုမှတပါး၊လည်း။ မိုး၊ငါ့ကို၊ဥသု ယူသည်။ဤ၊ရှုရ၏။ ပါ၊ပါနှုံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မာနုံ၊အကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဗိပါကော၊အကျိုးသည်၊ယခုဒိဋ္ဌေ။အကြင်သို့သဘောရှိသည်၊ဟောတို ဖြစ်၏။ တံ ၊ပါကံ၊သို့သို့ သဘောရှိသောအကျိုးကို၊ ကိုး၊သင်သည်၊ပစ္စက္ခ တော ရှာကိုမှောက်အား၊ဖြင့်။ ပသဿ။ရှုလော၊ ၊မဇ္ဈေ၊မဇ္ဈာ။ တေ၊သင်၏၊ယခု၊ အိမ်ခန္ဓာ၊ဒါယိယောစေ၀ ကျွန်မတို့သည် လည်း၊ကောင်း၊တာ၊နေ ၀ါဘ၀ဌာနနှစ်ထိုအ၀တ်တန်ဆာတို့သည်လည်း၊ကောင်း၊အ၊ဘဝသုံ့ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဣ၊မေ၊တေ ဣမာ၊နတာနိ။ ဤ၊အလုံ၊ရုသော အ၊ခြွေ၊ခ၊ရံ၊အ၀တ် တနဲ့သောတို့ကို၊ပုဇ္ဇ။ ဥ၊ဘ၀ခ္ခ၊ တယား၊သင်သည်၊ပရိဂ္ဂဟိ၊တာနိ၊ပဒိပ်း စည် အ၀တ်ကုန်၏။ ဣ၊ဒါနု။ယခုမူ၊ကား၊အ၊ညေ၊တပါ၊ကုန်သော်သူတို့သည်၊ ပရိစာ၊ရေ၊ဣ။ သုံ ဆောင်စမ်းယ်ကုန်၏။ ဘော၀ါ၊စည်း၊ဝိပ် ဥစ္စာတို့သည်၊ တေ၊သင်အား။ သဿတာ။ ဖြစ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊မပြစ်ကုန်၊တ၀ဋ္ဌာ၊ ထိုကြောင့်၊တမတ္တံ၊ထိုစည်း၊ဝိပဲဥစ္စာဟူ၊သောအကျိုး၌ဗျ၊ဣ။ဣ၊သောမ ရှိ ရ၏ပ်ံ၊ ဤ၊ရှုစေ၀င်း၊မြောင်း၊ခြင်း ၀နံ့တို့ခြင်း၊ကို၊ နကတ္ကဇ်ံ၊ ပြုအပ်။ မဇ္ဈေ၊မဇ္ဈာ၊ ဣ။နှ၊ယခုအခါ၌၊ ဘူတာသု၊ဘူတ ၊ညီသော၀ါသား၏၊ ဝိတာ၊အ၊ဘ၊ဖြစ် သောသူကြွယ်သည်၊ အာ၀ဏာ။အိမ်၊ဈေး၊မှ၊ ဂေဟံ၊အိမ်သို့ ပေါ်တိ၊လာ လတ္တံ့၊ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊ အာ၀ဏ၊တာ၊လ၊သောသူကြွယ်သည်၊ တေ၊သင် အား၊ ကိုယ်၊တစုံတခုသော ပေးကမ်းဘွယ်ကို၊ အ၊ပ္ပေ၀ဒ၊ဒေ၊ပေး၊ခြင်း၌ လည်းမ၊ယိ၊ ယာ၀ ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သော၊ထိုဝါ၀ါသား၊အ၊ဘ၊ဖြစ်သော သူကြွယ်သည်၊ နအာ၊ဏ္ဍတိ၊ မ၊ယာ၊ရေ၊ကိ၊သေး၊ တာ၀၊ထိုမျှလောက်။ ကို၊သင်သည်၊ဣ၊တော၊ဤ၊အိမ်ရှာ၏၊နောက်ပေးမှ၊မ၊သူ၊အ၀ါ၊အ၊ပ္ပေ၀ပါ၊ ဘ၏မ၊ကွေ၊ပါ၊လင့်၊ ဣ၊တိ။ဤ၊သို့။ ယာ၀ိ၊ တောင်း၀နိ်၏။ ၊တိ၊သော၊ ညီ၊မ တိ၊သ၀၊ဒ၊ဟံ။ဝါ၊သည်၊ နဠ၊၀ါ၊အ၀တ်၊ရှိသည်၊ ဒ၊မ္ပိ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ရှုပါ၊ အ၊ဆင်း၊မလှ၊သော ကဲ့ယ်ရှိသည်၊ဒ၊ မ္ပိ၊ဖြစ်၏။ ကိ၊သ၀ ကြီ၊လှ်ိသည်လည်း၊ အ၊မ္ပိ ဖြစ်၏။ဓ၊မ၊ဒိ၊သ ဆ ်တာ၊အ၊ကြ၊ပြိုင်း၊ပြိုင်း၊ထ၊သော၊ကဲ့ယ်ရှိသည်လည်း၊ အ၊မ္ပိ၊ဖြစ်၏။ တိ၊သ၊ညီ၊မ၊တိ၊သ၀၊ ကော်၊ဤ၊အ၀တ်မ၀တ်ခြင်း အ၊ဆင်း၊ မလှ၊သော၊ကဲ့ယ်ရှိခြင်း၊ဒ၊ဧ ရှိ၊သော၊အ၊ဖြစ်သည်၊ ဣ ဣ ဣ ်ခ်ိ၊ မ်ိ၊ မ၊တ၊ကာတို့၏ ကောဝိ၊ ဂ ်ကြောက်သဖြင့် ဗုံ ဣ ်ခ်ိ ်ခ်ိ ်ခ်ိ

အာဘယိသျှိုးသော ပေးကမ်းဘွယ်တို့။ ဗဒ္ဓိ။ ပေးရောနှုတ်သည်း၊ အဝ ဝါ၊ ထိမ္ဘ တပါးလည်း၊ တ သင်အား၊ ကိ၊ အာဘယ်သျှိသောကျေးဇူ ဥပကာရကို၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဘ ရောမ်ပြုရုံနှုတ်သည်း၊ မ၊ ဣဿ၊ မဣဿာ၊ ယေန၊ အကြင်ပေး ကမ်းခြင်းကျေ ဇူး ဥပကာရကိုပြုခြင်းဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သုခိတာ၊ ချမ်း သာခြင်းသို့ ရောက်သည်။ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိ၊ ခပ်သိမ်း သောစည်းစိမ် ချမ်းသာ နှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ အသေ။ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုပေးကမ်းခြင်းကျေးဇူးဥပကာရကိုပြုခြင်း၏အကြောင်းကို၊ မေ၊ ဝါ၊ အား အာဇ္ဇာယိ၊ ကြားလေတော့၊ ဇာတ်ဣတိသို့၊ အာဟ၊ ဆိုး၏၊ ဘိက္ခေ၊ ရဟန်း တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှ တပါး၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက် ကုန်သော၊ ပုဗ္ဗလေ ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိ၊ ဣတိသို့၊ အဋ္ဌတိက္ခ။ ရှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဘောဇယိတ္ဝာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍၊ မမ၊ ဝါ၊ အား၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကို၊ အာဒိသ၊ အမျှပေး ဝေ၊ လတ္တံ။ တ ဒါ၊ ထို ဒေ ခ ဒိ။ အတိ၊ ဝါ၊ သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိ ခပ်သိမ်းသောစည်း စိမ်းချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်သည်း၊ ဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇာတ်ဣတိသို့၊ အာ ဟ၊ ဆိုး၏။ သ၊ ထိ ဘိ ဒ ဝ ဒ ဝ ဒ ဝ

အဝတ်အရံကို ဝတ်ပြီးသော၊ ဝိဝိတ္တ ဝတ္ထာဘရဏာ၊ ဆန်းကြယ်သော အဝတ်ဘဏ္ဍာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ယဉ်ပြီးသော၊ သားပေတော်ထိုမဇ္ဈာ အမည်ရှိသော်ပြိုဟ္ဘာမသည်၊ သပတ်၊လင်တူ၊ စိုးသား၊ဘုံသင်္ဃ။ ကိုယ်သ အမည်ရှိသော်သူကြွယ်မယ်၊ ဥပသက်မိ။ ယင်းလေ၏။ ၊ဒေဝတော၊ နှတ် သမီး၊ညြေးမိဘာရဏာ၊ သောက်ခူးကြွယ်သည်။ သဗ္ဗဒိသာ ခပ်သိမ်း သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ညြာဘာသည်ကို ထွန် လင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိ ဝိ ယ၊တည်သကဲ့သို့၊ ယဝတ္ထု၊အကြင်သင်းသည်၊ အာဘိဏှိကနှင့်၊ အလွန်နှစ် လိုဖွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏနှင့်အရောင်အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိသ၊ခပ်သိမ်းကုန် သော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ညြာဘာသည်ကို ထွန်းလင်းစေလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ၊ဒေဝတော၊နှတ်သမီး၊ ကော၊ အပ္ပယ်သို့သော ကုသိုလ်တံ ကြော့ဖြင့်၊ တေ၊သင်အား၊ တေဝဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဝေတေ၊ဖြစ်သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သို့သော ကုသိုလ်တံ ကြော့ဖြင့်၊ တေ၊သင် ၏ ဝေ ဤသို့၊ ဧလိတ၊နှဘာဝေါ၊ ထွန်းသင်းတောက်ပသော အာနုဘော်ရှိ သနည်း၊ ကော၊အဘယ်သို့ သော ကုသိုလ်တံ ကြော့ဖြင့် တေ၊သင်၏ ဝဏ္ဏော စ၊အရောင်အဆင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာ တို့ကို၊ ပဘာ၊သတိ၊ထွန်းပလေနိုင်သနည်း ဣတိ၊ဤသို့ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ ၊ ဘုရားသခင်သည်ကား၊ အဟံ၊ငါသည်၊ မဇ္ဈာ၊ မဇ္ဈာ၊ အမည်ခံ၏ တုဝ်၊သင် သည်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုအမည်ရှိ၏ ပုရေ၊ရှေးဘဝ၌၊ အဟု၊ ဝ သည်၊ တေ၊ သင်နှင့်၊ သပတ်၊ လင်တူ၊ သားမယား၊ အဟု၊ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ဝ၊သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိုဟ္ဘာ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ဂ ရိတ္ဝာန၊ ပြုမိ သောကြောင့်၊ ဣဒေ၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောက၊ ပြိုဟ္ဘာဘုံ၌၊ ဂတော၊ ပဋိသ-ခ် အားဖြင့်ဖြစ်ရ၏။ ဣဒါနိ၊ယခုမူကား၊ တဝ၊သင်၏၊ ဒိန္နေန၊ပေးလှူ

အပ်သော၊ ဒါနနှုန်းအလျှားကြောင့်၊ အကုသောဘေးယာ၊ ဘေးမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မောဒါဒိ၊ မွေ့လျော်စံပျော်ရှိ၏။ ၊ဘဂိနီ၊ညီမတိ၊သော၊ သင်ဗျက်၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဥာတိဘိ၊ အပေါင်းမျိုတို့နှင့်၊ သဟ။တကွ၊တို့၊သင်သည် ဝိရိ ကြောမြင့်စွာ၊သောကာလပတ်လုံး၊ဒုက္ခ၊ အသက်ရှည်ပေသတည်း။ အသောက ဝိုးဝိပ်ခြင်းမရှိထ သော၊ ဝိုဏ်၊အညစ်အကြေး ချွေးဥကင်းထ၊သော၊ဝသ ကြွေ့ ဝိမိအလိုသို့လိုက်၍ဖြစ်စေတတ်သော အ၊ဝါသံ နတ်ဘို့၏ နေရာ ဖြစ်ထသော၊ဌာန် ဝသဝတ္ထုနတ်ပြည်သို့ ဥပေတိ။ ရောက် စသတည်း။ ၊သောဘဏေ။ တဲ့တယ်သော အဆင်ရှိ၊သော၊ဘဂိနီ၊ညီမတိ၊သော တို့၊သင်သည် ဇာ၊ဗျဲလူ့ပြည်၌ မြေ့ကုသိုလ်တရား ဂု၊ ၊ဝ၏ ဟူသော၊ကျင့်၍ သမ္ဘလ်၊ လေးဘဒေ၊သတည်း ဟူ သော အကြောင် နှင့်တကွသော၊ မဇ္ဈေ၊ဝေလ် ဝိမိဥစ္ဆာ ဟုမပေးလျှယ်ကန်နှုမြောရုံမက်လျှို့ဝှက်ခြင်းလက္ခဏာ၏သော၊မဇ္ဈေ၊တည်း ဟူ၊သော အညစ်အကြေး ကိုပ၊ဝ၏ နှ ဃ၊ ဟျောက်၍ ဒါန်၊အလှကို။ ဒဝ်ပွားနှုပေးလှူ၍ အနုဒ္ဒိတာ၊ မကဲ့ရဲ့ အပ်သည်ဖြစ်၍၊သင်ဂ်ိ၊နတ်ပြည် ဌ်ဖြစ်သော အသက်ရှည်ခြင်း အစ၏ သော ဆယ်ပါ၊သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ကောင်းမြတ်ခြင်း၏ သောကြောင့် သုဟုဆိုအပ်သော၊ ဌာနဲ့ နတ ပြည ၊အ၊ဝ၏ ဌ ဥပဟ၊ ကပ်ရောက်ရ၊ ကုန်ကုန်ကုန်

သိပ်း၊ ကြေကိန္ဓာသရိုးရာ၊ ဖြိုပ်သော ကိုယ်ရှိသည်၊ ဂဟာ၊ဖြစ်သနည်း၊ ဘုကိုအယုံ ဤသည်ကား။ အကြောင်းအနက်တည်း၊ သိသံနှာတာတိ၊သိသံ နှာဘာဟူသတ်ကား။ သသိသံ ဦးခေါင် နှင့်တကွ၊ နှာတာ၊ချေ့ကြီးအင်ကြီး သတ်၊ အာဒိမတ္တနှင့်၊ အဓိမတ္တမဟူသည်ကား။ အဓိကဘာရံ၊ အထူးသဖြင့် လွန်၍ သမလင်ဘာ တရာတို၊ သမက်တတရားဟူသည်ကား။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အကိသဒေယနှစ်၊ အလွန် အထူးဖြင့်လည်း၊ အလက်တာ၊ တနိဆသဆင်ယင် အပ်သည်၊ အဓိမတ္တာ ဟူ၍လည်း၊ ပါဠေါ ပါဠိရှိ၏။ အာဘိဝယ၊ အလွန်သျှင်၊ မတ္တာ၊မနှင့်ကင်းစ်သည်ဖြစ်၍၊ မာနဒိသိဘာ၊မာနနှင့်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အကြောင်း အ

နက်ဘသ်း၊ ဟသ်ကို၊ တ ယာဟူသည်ကား။ ဘောတိ ယာ၊ ရှင်မ၏၊ သာမိကေနအာ၊ နေ့ယိ ကို၊ သာမိကေနအာ၊ ဆွယိ ကို၊ သာမိကေ၊ လင်နှင့်၊ သခွါ်၊ တကွ၊ အာ ရှေ့ပသရှေ့ပဝ ဝေသေန စကားပြောသည် ၏အစွမ်းအာ ဖြင့်။ ကယေသိ စကားပြောဆိုရာ၏၊ ။

ခဏ္ဍသိဂန္ဓုယာ ကို၊ ခဏ္ဍသိကန္ဓုယာဟူသည်ကား။ ကန္ဓုဂ္ဂရောဂေန၊ ယာ နှာသည်၊ ခါဒိ သသိ၊ မ္ပ်ပ်စက်အပ်သနည်း၊ ဗါဒိယသိ ရှင်စက်ပ် ပ် သနည်း၊ ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အကြောင်းအနက်တည်း ဘေ သဇ္ဇဟာရိတိ ဘေ သဇ္ဇ ဟရိ ဟူသတ်ကား။ ဘေ သဇ္ဇ ဟာ ရိ ခဲ့ယော ဆေ ဖြစ်ကောင်ယူလို ကုန် သော၊ ဣတ္ထိသခ ဟရိ ကာ ယာ ဆေးဖြစ်ကိုဆောင်ယူကုန်သော၊ ဘ ဘ ယော ကို၊ ဥ ကာ ယာဟူသတ်ကား။ ဒုဂ္ဂ။ နှစ်ယောက်ကုန်သော ဝတ္ထိသည်၊ တွေ့ ဆ သင်ညြိ ရတိ ဃ ယ သတ်လည်း ကောင်း အ ဘ ဆ ( ) မတ္ထ ယ သတ်ထည်း ကောင်း ဆုတိအယံ၊ဤသ ယ်ကား။ အ ထ ( ) ။ အနက်တည်း ဝ ( ) ( ) ( )

အားကိတသည်း။သေယျံတျာဟံသမောကိရိ,နိ။သေယျံတျာဟံသမောကိရိ" ဟူသည်ကား။ တဝ၊သင်ညီမတို၊သားတို၏၊ သေယျံ၊အိပ်ရာကို၊ အဟံ၊ငါ သည်၊ ကပိကစ္ဆ၊ဖလာ၊ကုန်ကုန်၊ ကြွင်း၊သော၊အ၊တွင်ရှိကုန်၊သောအသီး၊အ ရွက်တို့ဖြင့်။သမန္တ၊တာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊အဝက်ရိ" ကြွေ၊ကုန်ပြီ၊ ၊

သဟာယာနန္တိ၊ သ ၊ကယား၊နံ၊ဟူသည်ကား၊ မိတ္တ၊နံ အာ၊ဆွ၊ခင်ပွန်း တို့၏၊သမ၊ယာကို၊ သမ၊ယာ၊ဟူသည်ကား။သမာ၊ဂ၊မော၊ဇ စည်း၊ဇ ဝေး သည်၊ကကိုနှ,ဿ,ဟူ,ကိုနံ,ဟူသည်ကား ၊ ဗဟု၊နံ၊အာ၊ဆွ,အမျိုး,တို့၏၊ သမ ကိ ကို၊သမ ကို,ဟူသည်ကား။ သန္ဓိ,ပါ,တာ၊ဇ,ရည်း,အ,ဝေ,သည်၊အာ,မ,ဏ် တာ,ကို၊အာ,ဝ,ဏ် တာ,ဟူသည်ကား။ မဂ်လာကိရိ,ယာ,ဝ,သန်၊မင်္ဂလာ,ပြု သည်,ရ,အစုပ်,အ,ားဖြင့်။ နိ,မ,ဏ် တာ၊ ပင့်ဖိတ်,အပ်သည်၊ သ,သာ,ဏ်,ကို၊ သ,သာ,ဏ်,ဟူသည်ကား။ သာ,ဘတ္တိ,ကာ,လ,ဉ်,ခ,ဉ်,တ,ဘ,ဂ္ဂ၊ ဘတ္တ,ခ,ာ,လ,ဉ်,ခ,ဉ်၊ သ ,ကား,တ,ဘ,ဂ္ဂ ဖ,ကိ,အယ်၊ဤ,သည်ကား။အ,ဝ,ဇ,ဇ,ာ,အ,ခ,ကိ,တည်း။ ခ,ခ,ခ,ခ,ခ ဟု ,ခ,ခ,ခ,ခ,ာ,ဟူ,သည်ကား။ အ,ဟ၊ဝ,ါ,ကို၊ အာ,မ,ဏ် တာ၊ ,ဝ,ဖ,ိတ်,အ,ပ် သည်,ခ,ခ,ခ,ခ,ာ,ခ,ာ,ကို၊ မ,ဖြစ်,ဆ,ကို,အ,ယ်၊ဟု,သည်ကား။ ,ယ,ာ,ခ,ခ,ခ,ခ

မလိုက်နှာမှု၍၊အတ္တနာ မိမိသည်၊ကတာကမ္ဘံ ပြုအပ်သောဝတ်ကို၊အပရာဓံ၊ အပြစ် ကို၊ပကာသေန္တိ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊တဒေဝမ်တွေ့ နှင့် အာဒိ၊တဒေဝမ်တွံ ဤသို့အပရိ သောဂါထာကို၊အာဟ၊ဆိုအံ့၊တဘူ၊ထိဝါထ၁၃်၊တဒေဝါ တိ တ၊ဒေဝဟူသည်ကား၊ တဒ'ဟေ၊ထိုအခါ၌သာလျှင်၊ မယိ၊ ငါသည်၊ မနဿ ဟူ၏ဘာဝေ၊လျှက်အဖြစ်၌၊ ဝိတကာ၊လယေ၁၊ တည်သောအခါ၌ သာလျှင်၊တ၊ထ၁ါတိ၁ါ၊တ၊ယ၁ဟု၍ ၀ည်း၊ပါ၊ဥ၊ပါ၌ရှိ၏။ ယ၁ထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဒုတရေါ်။ ၁ ခုအခါ၌။ တံ ဖြစ်၏၊ တံ၊ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ တ၁ထာ၊ဟေ၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ် သည်သ လျှင်တည်း၊ ဣဒါနိ အ ယံ ဤသည်ကား အဋ္ဌော အနုက်ဘည်း၊ မနုဿ ဟူသည်ကား၊ အတ္တာနုံ၊ မိမိ၏ကိုယ်ကို ဟု ဖြစ်သတည်း ဟု ဆိုလို၏။ ယ၁ထာပန၊အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ အား၊ဖြင့်ကား၊အာ၁ စ၊ဆိုအံ့၊ တံ၊ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒဏ္ဍေ ကဲ့ ဖြင်ခြင်း၊ ပါ၊ ပါ၁ကမ္ဘနှင့် ဣ၁ဒိ။ ပါ၁ကမ်ဘံ ဤသို့အစရှိ၁သောစကားကို၊ ၀ဏ္ဏံ၊ ဆင်အင်္ဂါ၊ ပါ၁ကဿ ၊ နိ ဘိ၊ပါ၁ကမ၁ နိ ဟု၊သော၊ပါ ဒ္ဒိ ပါ ဒ္ဒိ ရှိ ၏။ ကဲ့သ၊ဝ်ကောင်းမှုကံ ဟူ ဟိုသ၁ သျှင်၊ကခ ရောသို ရှိ ၏။ ပါ ၊ ဝ ၊ ကို ၊ ပ ၊ ကောင်းမှု ခြင်ကုန်သော၊ကမ္မေဟိ၊နှင့်ကံ ဟူ၊ဖြင့်ကား၊သ ၊ ကို ၊ သ ၊ ဝ ကို ၊ ဘ ၊ ရ ၊ ဝ ၊ ကို ၊ ဟ ၊ ဝ ၊ ကို ၊ ဟ ၊ ဝ ၊ ကို ၊ ဟ

ကမ္ဘာနှံ့ဝိပါဋကောဟောတိယာဒိ။ သာတိ၊ ပဿပါပါနံ့ကမ္ဘါနံ့ဝိပါဋကောဟော တိယာဒိသောဟူသည်ကား။ ပါပကာနံ့၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ကမ္ဘ နံ့ပုံ ကံ တို့၏ကား ဝိပါဋကာ၊ အကျိုးသည်၊ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသည်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအရိုင်းအချဲ့အားဖြင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခ လွန်ကြမ်းကြုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခတာ၊ မျက်မြင်အားဖြင့်၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဒတိ၊ ဆိုး၏ ။

ကောအညော ဝရိစာရေ ဣတိ၊ တောအညော ဝရိစာရေ ဣ ဟူသည်ကား။ တော၊ သင်၏။ စား၊ ဖေ၊ အိပ်ခဲ့၊ ဒါသိယောစ၊ ကျွန်မတို့သည် လည်း ကောင်း၊ အာ ရုဏာဒိစ၊ တန်ဆာတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာသုံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဟ။ ကိုကျွန်မတန်ဆာတို့ကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဝ ဗ္ဗ၊ ရှေ့ခဲ့၊ ပဏိဂ္ဂဟိ တာနိ၊ ထိပ်စီးသည်အပ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အညော၊ တပါ၊ ကုန်သော သူကို သည်။ ပရိစာရေ ဣ၊ စမ္ပယ်ကုန်၏။ ပရိဘုဥ္ဇ ဣ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊ ဣဒေ၊ ကို၊ ဣမဟ္ဟု၏၊ လိုက်ဝိပလ္လာသေန၊ လိုင်ဘောက်ပြန်သဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို အပ်၏။ နဘောဂါ ဟောန္တိ သသ တာဝ။ နဘောဂါ ဟောန္တိ သသ တာ ဟူသည်ကား။ ဧတေ ဘောဂါ နာမ၊ ဤစည်းစိမ် ဥစ္စာတို့ မည်သည်နှ သသ ဘာ မမြဲကုန်၊ အနာဒီကာ၊ ကြာရှည်မတည်ကုန်၊ တာဝကာလိ ကာ၊ အခိုက်အတန့်တခဏမျှသာတည်း။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဂမနီယာ၊ သွားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထံ၊ ထိစသည် စိပ် ဥစ္စာဟူသော အကျိုးငှါ၊ ဣဿ မ ဣ ရိ ယံ၊ ပြုစုရမည်ကုန်ရာ ဝန်ကိုခြင်ကို၊ နာဘ ဇ္ဇတ်ပြေ၊ ပြုအပ်။ ဣတိ အာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ် တည်း ။

ဣဒါနိ ဘူတ သ ဝိတာ တိ၊ ဣဒါနိ ဘူတ သ ဝိတာ ဟူသည်ကား၊ ဣဒါ နေ ဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ မယ်၊ ငါ၏ ပုတ္တ သ၊ သားဖြစ်သော ဘူတ သ၊ ဘူ ဘ ၏၊ ဝိတာ၊ အဘဖြစ်သော၊ ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ အေ ပဏာ အာ ပဏေ တာ၊ အိပ်ရာ၌ မှ၊ ဣမံ ဂဟံ ဤအိမ်သို့၊ ပေါ်တိ အာ ဂ ဓိ သတိ၊ ပြန်လာလတ္တံ့ ။ အာ ပ ဝ တေ ဒ ဒေ ကိ ဣ ဣ၊ အ ပ ဝ တေ ဒ ဒေ ကိ ဣ ဟူသည် ကား။ ဂေဟံ၊ အိပ်သို့၊ အာ ဂ တော၊ ပြန်လာသော၊ ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ် သည်၊ တုယ်ကို၊ သင့်အား ဒါ တ ဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ ပေးအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ဒေယျမေ့ ပေးကမ်းဘွယ်ကို၊ အ ပိ နာ မ ဒေ ဒေ ယျ၊ ပေးခြား အံ့လည်းမသိ၊ မာသုတာ ဝ ဣ ဣ တော ဝ တာ တိ၊ မာသုတာ ဝ ဣ ဣ တော

ဝတာပဟူသည်ကား၊ ဂေဟသီ၏ အိမ်၏ ဆုတောပန္ဆာ ဝတ္ထုတို့၏ ဤနောက်ပေး တည်ရာမှ၊ တာဝ

ရှေးဦးစွာ၊ မာအာဂမာသိ၊ မသွားပါလင့်၊ ဆုတဲ့၊ ဤသို့၊ တံ။ သုမဇ္ဈာကို၊ အနုဂ္ဂဟမပြုမနှာ၊ သနာ.သည်ဖြစ်၍အားဟု၊ ဆိုရာ၏။ ။

တံ။ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ကြား၍၊ ပေတီ၊ ဦးတွေ့မသည်၊ အဆွေနှင့် ပေ၏အနေ့ သယံ၊ဒေ၊ လို ၎င်းပကာသော်လည်း၊ ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နဂ္ဂ၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ရှိပေ ဟု၏ဝ၊ထံ၊ နဂ္ဂ၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ရှိပမှ် ဟူသော၏ဝ၊ထံ၏ကို၊ အာဟု၊ ဆိုရာ၏။ တဗ္ဗ၊ ထို၏ဝ၊ထံ၌၊ကောဝိနမေတံ ဆုတ်ဖြတ်နိုင်လို့၊ ကောဝိနမေတံ ဆုတ်ဖြတ်ခဲ့ဟူသည်ကား၊ ပေ၏နဂ္ဂ၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏတာဒိကို၊ ဤအ.တ် မရှိခြင်းအဆင်း မလှခြင်းအစရှိသည် သည်၊ ပရိဿဒ.ဒတာဒုဗ္ဗဏ္ဏတာယ၊ ဖုံးလွှမ်းအင်သည်၏ အားဖြစ်.ကြောင့် ဆုတ်ဖြတ်ခဲ့ နိုင်းမဘကာတို့၏၊ ကောဝိနမေတံ ဆုတ်ခြင်းကို.ကြောက်သဖြင့်ဖုံ.လွှမ်း လျှို့ဝှက်.ခြင်းအင် သောအဖြစ်တည်း။ မာမံဘူတ ဝိတ.ဒ္ဓသ.တိ။ မာမံဘူတ ဝိတ.ဒ္ဓသဟူ သည်ကား၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဘူတသ။ ဘူဟာ၏၊ဝိတာ၊အတ.ဖြစ်သော၊ ကုဋုမ္ဘိ.ကား၊သူကြွယ်သည်၊ မံ၊ငါ့ကို၊မာအဒကျိ၊ မမြင်ပါစေလင့်၊ဆုတ်၊ ဤသို့၊သဒ္ဒ.နှာ၊၌ ဟသည်ဖြစ်၍၊ဝဒတိ၊ဆိုရာ၏။ ။

ဤ တံ။ ထိုစကားကို၊သုတွာ၊ကြား၍၊ တ်သော၊တိ.ဝေသည် သ.ဒ္ဒါတာ ဒုဒ္ဒယ.၊ကောင်းစွာဖြစ်.သော သနားခြင်း၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟဒ္ဒကံ ဝတာ.ပံ ဒဠ္ဘိ.ဝါသံ၊ ဟဒ္ဒကံ ဝတာဟံ.ဒ္ဓိဟူ.သော ဝ၊ထေကို၊အာဟ၊ ဆိုရာ၏။ တဗ္ဗ၊ ထို ဝ၊ထေ၌၊ ဟဒ္ဒေ၊တိ၊ ဟဒ္ဒဟူသည်ကား။ စေ.ဒုဏ္ဍေ ကိုက်ဝှန်ခြင်း အနက်ဖြင့်၊ နှစ်ပါ.တော၊ နှိပ်တတ်ပုံတည်း။ ကိ ဝတာဟံ.ဒ္ဓိ၊ ကိ ဝတာဟံ.ဒ္ဓိ ဟူသည် ကား။ ကိ၊ အာဘယံ ဟူလျှင်၊အဟုံ။ ငါသည် တောသင်အာ.ဒ္ဓ၊ ပေ.ဒုဏ္ဍံ.ခဲ့ညား။ ကိ၊ အာသို့ခဲ့ညား၊ ဝတ္ထုံ၊အာတ်ကို။ ဒသသာမိ၊ ပေ.ဒုဏ္ဍ.လော ဥဒ၊ဟု။ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဘတ္တံ၊ထမင်းကို၊ ဒသသာမိ၊ ပေ.ဒုဏ္ဍ.လော.မှတ်၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုရာ၏။ ကိ ဝိဓေ၊ကရောမဟန္တိ၊ ကိ ဝိဓေ၊ကရောပေတိ ဟူသည်ကား၊ကဲ ဝါ၊ အာဘယံ သို့လည်း၊ အညံ၊တပါ.သော၊ တော.သင် အာ.ဒုဏ္ဍ.ခဲ့မသို့ ကာလော။ ဤအခါ၌၊ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူ.ဥပကာ.ကို၊ကာ ရိ ယသမ်.ပြုရာ.ဏ်ခဲ့ညား။ ။

ဤ တံ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ပေတီ၊ ဦးတွေ့မသည်၊ စဏ္ဍာ.ရော ဘိက္ခု.သံ.ဃ.ဘာ.တ်ဝါ.ထံ၊ စဏ္ဍာ.ရော ဘိက္ခု.သံ.ဃတော အစရှိ.သော ဝါ ထံ.ကို၊ အာဟ၊ ဆိုရာ၏။ တတ္ထ ထို ဝါ.ယ.ခဲ့၌၊ စဏ္ဍာ.ရော.ဘိက္ခု.သံ.ဃတော စဏ္ဍာ.ရော.ပနုဗ္ဗ.ဏ္ဍ.လော ကိ၊ စဏ္ဍ.ရော.ဘိက္ခု.သံ.ဃတော၊ စဏ္ဍာ.ရော.ပနုပ္ပ.ဏ္ဍ

သေဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုသံဃာတော၊ ဖုဟာန်းသံဃာမှ၊ သံဃာဝသေန၊ သံဃာ၏အစွမ်းအားဖြင့်စဉ့်ဘာရော၊ သေးပါ၊ကုန်သော၊ဘိက္ခု။ဖုဟာန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလာသေ။ ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စဉ့်ဘာရော၊ သေးပါးကုန်သော၊ဘိက္ခု ဖုဟာန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဇာတိဝေ၊ဤသို့၊အဋ္ဌ ဘိက္ခု။ ရှစ်ပါးကုန်သော ဖုဟာန်းတို့ကို၊ ယထာရုစိ၊ အလိုရှိကဲ့၊ဘော ဇေတွာ၊ဘေးမှ ၍၊တံဒဂ္ဂိဏံ၊ ထိုအလှူကို၊မမ၊ ငါအား၊အာဗီသ၊ဒေ့ မှ ပေးဝေပါ၊လာ၊ မယ့်၊ ငါအား ပတ္တိဒါနဲ့၊ အသွေ့၏အတွေ့ ကို၊ ဒေဟိ၊ပေးပါ လော၊တဒါဟံ သုခိ ဟောမိ သန္တိ၊ တာဒါဟံ သုခိတော ဟောမိ သေသူ့သည်ကား၊ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊တို့၊သင်သည် ဒဂ္ဂိဏံ၊အလှူကို၊မမ၊ငါအား၊ဥန္ဒိသိ၊ အမျှ၊ပေးဝေ၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အပ်၊ဂ'သည်၊သုခိတာ၊ချမ်းသာခြင်း ရှိသည် သုခဇာတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ သဇ္ဇကာ၊သမ်ဒ္ဓိနိ၊အ လုံ ရုံ၊သာ၊စည်း၊စပ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံ၊ရုံ၊သည်၊ ဘဝိ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့ ဇာတိ အာသီ၊ဤ၊သည်ကား၊အဟေ၊ အနုကဟတည်း။ ။

တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ တိသော၊ ကိသောသည်၊ တဝေ့ဏ် ထို အကြောင်းကို၊ အတ္ထ၊နှာ၊မ်မိ၏၊ သာမ်ကဿ၊လင်အား၊အာ၊ရှေ့ ဝေ တွား၊ပြောကြား၍ ဒုတိယ ဒိ၊သော နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊အဋ္ဌ ဘိက္ခု။ ရှစ်ပါး၊သော ဖုဟာန်းကို၊ဘော၊ဝေ့ တွား ဆွမ်း၊ကျွေး၍။ တသော၊ထိုပြုတ္တာ မ၊အား ။ဒဂ္ဂိဏံ၊အလှူ ကို။ အာဒိသိ၊ အမျှ၊ပေး၊ဝေ၏၊သော၊ထိုပြုတ္တာ၊မသည်၊ တာ၊ဝ ၊ဒဝ၊ ထိုခဏ၊ဒ္ဒ၊ပင်ဗျာ၊ ပဒ္ဓိ၊လဒ္ဓ ဒ်ဗ္ဗ၊သ ဗ္ဗ ကား။ ဇ ၊ဝ်သော၊နတ် ၌ ဖြစ်၊သော၊စည်း၊စပ်ချမ်း၊သာ၊ရှိသည် ပုဗ္ဗ ၊ဟာ ၊ဘ ၊နိ၊ ချမ်း၊သာ၊ခြင်း ရှိ၊သည် သုခ ဇာတာ၊ ချမ်း၊သာ၊ခြင်း၊သို့ ရောက်သည်၊ သဇ္ဇ ကာ ၊သ ၊မ်ဒ္ဓ ၊နိ၊ အ လုံ ရုံ ၊သာ ၊စည်း ၊စပ်ချမ်း ၊သာ ၊နှင့် ပြည့်စုံ ရုံ ၊သည်၊ ဘ ၊ဝိ ၊သ ၊ဝ ၊မ်၊ ဖြစ်အံ့ ဇာ ၊တိ ၊ အာ ၊သီ ၊ ဤ ၊သည်ကား ၊အ ၊ဇ္ဇော ၊အ ၊နုက ၊ဟ ၊တည်း ။ ။

တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ တိသော၊ ကိသောသည်၊ တ ၊ဝ ၊ဏ် ထို အ ၊ကြော ၊င်း ၊ကို၊ အ ၊တ္တ ၊နှာ ၊မ်မိ ၏ ၊ သာ ၊မ် ၊ က ၊သ ၊ လ ၊င် ၊အား ၊အာ ၊ရှေ့ ၊ဝ ၊ တွား ၊ပြော ၊ကြား ၍ ဒု ၊တိ ၊ယ ၊ဒိ ၊သော ၊ နှစ် ၊ရက် ၊မြောက် ၊သော ၊နေ့ ၌ ၊အ ၊ဋ္ဌ ၊ဘိ ၊က္ခု ။ ။ ရှစ် ၊ပါ ၊သော ၊ ဖုဟာ ၊နှ ၊ကို ၊ဘော ၊ဝ ၊တွား ၊ ဆွမ် ၊ကျွေ ၊း ၍ ။ တ ၊သော ၊ထိ ၊ပ ၊ဗ ၊ တ ၊ အာ ။ ဒ ၊ ဂ ် ၊ ဏ ် ၊ အ ၊ လ ှ ၊ ကို ။ အ ၊ ာ ၊ ဒ ိ ၊ သ ိ ၊ အ ၊ မ ှ ၊ ေ ၊ ဝ ေ ၊ သ ၊ ထ ိ ၊ ပ ြ ု ၊ တ ် ၊ တ ာ ၊ မ ၊ သ ည ် ၊ တ ာ ၊ ဝ ၊ ဒ ဝ ၊ ထ ို ခ ဏ ၊ ဒ ္ ၊ ဝ ် ၊ ပ ဒ ္ ဓ ိ ၊ လ ဒ ္ ဓ ် ၊ ဗ ် ၊ ဗ ် ၊ ကား ။ ။ ဇ ၊ ဝ ် ၊ သ ော ၊ နတ် ၌ ဖြ စ် ၊ သ ော ၊ စ ည ် း ၊ စ ပ ် ၊ ချ မ ် း ၊ သ ာ ၊ ရ ှ ိ ၊ သ ည ် ၊ ပ ု ဗ ္ ၊ ဗ ာ ၊ ဟ ာ ၊ ဘ ၊ နိ ၊ ချ ် ၊ ( ) ( ) ( )

ထိုတိ သ၊ အား၊ အနု၊ မ၊ ဒုနံ၊ ၀မ်း၊ မြေ့ သော၊ ဧကား၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဣဒ၀ မ္မံ ဧရိ ဘ္ဘာ နာ တိ ဂါ ထာ ယ ။ ဣဒ ၀ မ္မံ ဧရိ ဘ္ဘာ နာ ဟု သော ဂါ ထာ ဖြင့် ဩ ဂါ ဒ်၊ အာ ဆုံ း အ ၊ ကို၊ အ ဒါ သိ ။ ပေ ။ ဤ ၊ တ ဗ္ဗ ။ ထိ ဂါ ထာ ၌ ၊ တ ၀ ဒိ နေ့ နာ တိ ၊ တ ၀ ဒိ နေ့ နဟု သည် ကား ၊ တ ယာ ၊ သင် သည် ၊ ဒိ နေ့ ၊ ပေး လှူ ခြင်း ကြောင့် ၊ အ သော ကံ ဝိ ဓေ ဇ ဌာ နန္တိ ၊ အ သော ကံ ဝိ ဓ ဇ ဌာ နံ ဟု သည် ကား ၊ သော ကာ ဘာ ဝေ နေ ၊ ဝိ ုး ရိ ၀ ခြင်း မ ရှိ သ ဖြင့် ၊ အ သော ကံ ၊ ဝိ . ရိ ၀ ခြင်း မ ရှိ သော ၊ သ ဒ ဓ လ္လ ိ ကာ နေ ့ ဖ ေ ့ ၊ ချေ ့ ။ အ ညစ် အ ကြေ း မြ ့ ။ တ ို ့ ၏ ကား ၊ အ ဘာ ဝေ နေ ့ ၊ မ ရှိ သ ဖြင့် ၊ ဝိ ေ ဇ ် ၊ ဒ ေ ညစ် အ ကြေ း ချေ ့ မြ ့ ။ ဂ ဝ် း ထ ယော ၊ ဒ ိ ဗ ္ဗ ဌာ နံ ၊ နတ် ပြည် သို ့ ။ ေ ဘ ် သ ဗ ် ့ ၊ ထ ို အ လုံ း ရုံ ။ သော စ ကား ကို ၊ ဒေ ဝ လော ကံ ၊ နတ် ပြည် ကို ၊ သ ဌ ာ ယ ။ ရည် ၍ ၊ ဝ ဒ တိ ၊ ဆို ၏ ။ အာ ဝါ သ ေ ဇ ် ။ အာ ဝါ သ ံ ဟု သည် ကား ၊ ဌာ နံ ၊ နေ ရာ ဖြစ် သော ၊ ဝ သ ဝ တ္တိ နန္တိ ။ ၀ သ ၀ တ္တိ နံ ဟု သည် ကား ။ ဒ ိ ဗ ္ဗ ေ ့ ၊ နတ် ဗ ိ ဗ ် ့ ဖြစ် သော ၊ အ ဓိ ပ ေ ့ တ ေ ယ ျ ေ ့ ၊ အ ဓ ိ ုး ခ ျ ခြ င် း ဖြ င် ့ ၊ အ ဘ ဗ ္ဗ ေ ့ ၊ ဝ ိ ဝ ိ ဏ ် ၊ ဝ သ ် ။ အ ာ လ ို ခ ို ့ ၊ ဝ ဗ ္ဗ ေ ့ ဘ ာ ့ ၊ လ ို ဂ ် ၍ ဖြ စ် ေ ဝ တ ် ဂ ု န ် ၊ သ ာ ၊ သ မ ု လ ေ ့ ။ ။ ။

ဒေသသိ၊ဟောတော်မူ၏။ တံ၊ထိုတရားစကားကို၊သုတ္တာ။ကြားနာ၍ကို၊ မဟာဓနနှာ၊လူမျိုးအပေါင်းသည်၊ ပဋိလဒ္ဓသံဝေါ၊ရအင်သောထိတ် လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊မ ဆွေ ရာဒိမလိ၊မဆွေ ၊အစရှိသောအညစ်အကြေး ကို၊ ဝိုးနယ်ပယ်ဖျက်၍၊ ဒါနသိသာဒိ၊တော၊အလှူပေးခြင်းသီလပေး တည်ခြင်း အစရှိသည်၌ မြေလျော်သည် ဖြစ်၍၊ သုဂတိ ပရဘယတော၊ ကောင်းသောဂတိသို့လားသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဤတို့သည်ကား အပြီးတည်း။ ။မဇ္ဈာပေတဝတ္ထု၊ဝဏ္ဏနာ၊မဇ္ဈာပေတိဝတ္ထု၊အဘွင့်သည် နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၄-နန္ဒာပေတိဝတ္ထု၊

ကာဠိဒဠ္ဘဏ္ဍုပါသိဘိဓုဒ်၊ကာဠိဒဠ္ဘဏ္ဍုပါသိအစရှိသောဤဝတ္ထု၊ကို၊ သဗ္ဗဏ္ဍိ၏၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတေ့ဟု၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊နန္ဒနာမ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသော၊ပေတီ၊ ပြိဿာမက်။အာရတ္တာ။ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ကိုရ၊ ရဲ့၍ပြဋိဃံ၊သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏၊ ဒေဝိရှေ့၊ အနိုးဌ်၊အည်တရ ထို့၊တရုသော၊ ဂါ၊ကေ၊ရှာ၊လယ်၌၊ နန္ဒိသောနောနာမ၊ နန္ဒိ သနုအမည်ရှိ သော၊ဥပါသကော၊ ဥပါကားသည်၊သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်၊ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အာသ၊ထုဒါယကာ၏၊ ဘရိယာပန၊ ယောသည်ကား၊အာသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသည်၊ အပ္ပသန္နာ ။မကြည်ညို သည်၊မဆွ ရိနှိ၊ဝန်တိုခြင်းရှိသည်၊စဏ္ဍိ၊ အမျက်ထွက်တတ်သည်၊ဖရုသ ဝစနာ.ကြမ်းသောစကားရှိသည်၊ သာမိကေ၊လင်၌၊ အဂါရဝေါ၊မရှိ၊သ သည်၊အပ္ပတိဿာ၊စကားကိုနာခံမထောင်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။သဿု၊ ယောဘဂ္ဂမ ဟု၊စောရိဝါဒေန၊သူခိုးဟူသောသဲရေးခြင်းဖြင့်၊အကြောင်းသတိ၊ သဲရေး၏၊ပရိဘာသတိ၊ ရေးရတ်၏၊သာ၊ထုပိနိုးမသည်၊ ဆပရေန၊တပါ။ သော။သမယေန၊အခါ၌၊ ကာလံ၊သေခြင်း ဟု၊ ကာတွား၊ပြု၍၊ပေတယောနိ ယံ၊ပြိဿာဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ တ၊ သဟ ဝဂ မဿ၊ထိ ရှာ၏သော သျှင်၊အဝိဒူရေ၊အနီးဌ်၊ဝိစရတိ၊ တည့်ထည်သည်ရှိသော်၊ ဂေ၊ ဒ်ဝသံ၊တ နေ့သဒ္ဓါ၊ဂါ၊မ၊တော၊ရှာ၏။ နိဗ္ဗမ္ဘဏ်သ၊ထွက်သော၊နန္ဒိသေနသ၊နန္ဒိသေန အမည်ရှိသော၊ ဥပါသကသ။ ဥပါသကာ၏၊အဝိဒူရေ၊ အနီးဌ်၊အတ္တနော်၊

ဒီဒီ ကိုယ် ကို၊ ဒေသသို ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်။ တံ၊ ထိုပြိုတ္တာမ ကို၊ ဒီသွား၊ ဖြင့်၍ ၊

တောတိမ္ဘုတ္ထိ၊ အိုဝိန်း မ၊ တွံ့။ သင်သည်၊ ကာဠိ ဖြည်းသော အဆင်းရှိ သည်၊ အသိ ဖြစ်၏၊ ဒုဒ္ဒမ္ဘ ရှုပါ၊ မလှသော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ အသိ ဖြစ်၏ ဗရသာ၊ ကြမ်းတမ်းသော ကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ ဖြစ်၏၊ ဘီရုဒဿ နာ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ အသိ ဖြစ်၏ ဝိဂ်လ ။ ကြောင်သောမျက်စိရှိသည်၊ အသိ ဖြစ်၏ ကဏ္ဍာရာ ကြီးသားသွားရှိ သည်၊ အသိ ဖြစ်၏ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မ၊ နုသိတ၊ လူမိန်းမဟု၍၊ နမည္ဟာ၊ မမှတ်ထင်၊ ပေတ ညော ။ ပြိုတ္တာမဟု၍သာသျှင်၊ ဥဒ္ဒေ။ မှတ် ထင်၏ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာ ယ၊ ဂါထာ ဖြင့်၊ အဠ္ဌာ ဘာ သိ၊ ရှတ်ဆို၏။ ၊

တည္ဟ၊ ထိုဂါထာ၌ ကာ ဠိ ဟိ၊ ကာ ဠိ ဟု သည်ကား၊ ကာ ဠ ဝဏ္ဏာ ပြည်း နက်သော အဆင် ရှိသည်၊ ဟိ သစ္စံ၊ မုနိ ၏။ အသော၊ ထိုပြိုတ္တာမ၏ ဝဏ္ဏော အဆင်းသည်၊ ဈုပ်ဂ်ရောဒိသော၊ မီးလောင်၍ သား အပ်သော မီးသွေးနှင့် တူ သည်၊ အပေါ သိ၊ ဖြစ်၏ ဗရ သာ တိ၊ ဗရ သာ ဟု သည်ကာ ။ ဗရ သ ဝဏ္ဏာ၊ ကြမ်းသော ကိုယ်ရှိသည်၊ ဘီရုဒဿနာ တိ၊ ဘီရုဒဿနာ ဟု သည် ကား၊ ဘယာနကဒဿနာ ။ ကြောက်မက်ဖွယ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိ သည်၊ သ ဒ္ဓိ ဘယာ ကာ ရာ၊ ဘေ ပြန်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော အခြင်းအရာရှိ သည်၊ ဘ ရုဒဿနာ တိ ၊ ။ ဘာ ရုဒဿနာ ဟု ၍ သည်။ ပါ ဠ ၊ ပါ ဠိ ဒေ ၏ ရှိ ၏၊ ဘ ရိယ ဒဿနာ ၊ ဝန်လေးသော အဆင်း သဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ ဒုဒ္ဒဿ တာ ဒိ နာ ။ အဆင်မလှ သော အဖြစ်အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒုဒ္ဒဿ ကာ ၊ အမြင်မ ကောင်းသည်၊ ဇာတိ အာ ယ ။ ဤသည်ကား၊ အဠ္ဌော ၊ အနက်တည်း ၊ ဝိဂ်လ ၊ တိ ပိဂ်လာ ဟု သည်ကား ။ ပိဂ်သ လောစနေ ၊ ကြောင်သော မျက်စိရှိသည် ကဏ္ဍာရာ တိ ၊ ကဏ္ဍာရာ ဟု သည်ကား ။ ကဏ္ဍ ရေ ဒန္တာ ၊ ကြီးသော သွား ရှိ ၏ ။ နတ်မည်ရပ်မာနုသိန္တိ ၊ နတ်မည်ရပ်မာနုသိ ဟု သည်ကား ၊ အဟံ ၊ ငါသည်၊ တံ ၊ သင့် ကို ၊ မာ နုသိန္တိ ၊ လူဟု ၍ ၊ နမည်ရပ် ၊ မမှတ်ထင် ၊ ပန ၊ မှတ် ထင်သည် ကား ၊ ပေတိ ရှေ ၊ ပြိုတ္တာ မ ဟု ၍ သ ၊ ဣ ၊ ရှေ ၊ ရပ်ရည် ၊ ဝ ၊ ကား ၊ ကို ၊ ဆ ၊ ဝ ၊ ကြား ၍ ။ ပေတိ ၊ ပြိုတ္တာ မ ဟု သည် ။ အ ဠ ၊ ဒ ၊ ကို ၊ ယ ၊ ကို ၊ ပ ၊ ကား ၊ သ ၊ ကို ပြုရ ၊ ရ ၊ ရ ၊

သည်။အဟု၊ ဖြစ်၏၊အဟုံ၊ ငါသည်။ ပါပကမ္မံ၊ ပြိုထွာမ ဖြစ်ခြင်း၏အ ကြောင်းမကောင်းမှုကံကို။ကရိတ္တေ။ ပြုမိ၊သောကြောင့်။ဣဒေါ၊ဤသင် တို့၏ဖြစ်ရာလူ့ဗြဟ္မာ။ ပေတလောကံ၊ကြွတဲ့၌၊ ဂတာ၊ပဋိသန္ဓေအား ဖြင့်ဖြစ်ရ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟာ၊ဆို၏။ ၊

။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဟံနန္ဒာနန္ဒိ၊သနာတိ၊ အဟံနန္ဒာ နန္ဒိ သနဟု သည်ကား၊သာမိနန္ဒိ ၊သန၊ အရှင်နန္ဒိသေန၊အဟံ၊ငါသည်၊နန္ဒာ၊နန္ဒာ မည်၏၊ဘရိယာတေပုဒေ၊အဟု၏။ဘရိယာ၊တေပုရေ၊အဟုံဟု၊ဆသည်ကား၊ ပုရိမဒေဝတိယံ၊ရှေးဘဝ၌၊ တုသံ၊သင်၏။ ဘရိယာ၊မယား၊သည်၊အဟော သိ၊ဖြစ်၏။ ဣ၊တာ၊ဤဂါထာမှ၊ပရိ၊နောက်၌၊ ၊

နန္ဒေ၊နန္ဒာ၊ ကိ ၊နု၊ အာသိနည်း၊တယာ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊စသဖြင့်သောကာယ ဒုစရိုက် ကို၊ကတံ၊ပြုခဲ့ဘူး၊သလော၊ဝါ၊ဘယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ဒုက္ခဋ္ဌံ၊မဟုတ်မမှန် ဆိုခြင်း အစရှိသော ဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ ပြုခဲ့ဘူး သလော၊ မနသာ၊စိတ် ဖြင့်၊ဒုက္ခဋ္ဌံ သူ့စည်းစိမ်ကိုမမြင်သို့ ဂ်ားရှ ကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက် ကို ကတံ၊ပြုခဲ့ဘူး၊သလော၊နန္ဒေ၊နန္ဒာ၊ကိ၊သကမ္မကိ၊သကမ္မ၊သ၊အဘယ် သို့သော်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏ ဝိပါကေန၊အကျိုး၊အာ.ဖြင့်၊ဣတော ဤဝါကို၊ဖြစ်ရာ လူ့ဗြဟ္မာ။ ပေတလောကံ၊ ပြိုကွဲတဲ့၌၊ ဂတာ၊ပဋိသန္ဓေ အား၊ဖြင့်ဖြစ်ရ၏လေသနည်း၊ဣတိ၊ ဤဂါထာသည်ကား၊ တ၊သဒ္ဒပါသက သား၊ထိုနန္ဒိသေန ဥပါသကာ၏၊ပုစ္ဆာ၊ မေး၊သော ဂါထာတည်း။ အ.ထ၊ ထို ၊နောင်၌။အ၊သ၊ထိုဥပါ သကာ၊အား။သာ၊ထိုနန္ဒာ၊ပြိုကွာမသည်၊ ၊

နန္ဒိ သနဿ၊အရှင်နန္ဒိ ၊သန၊အဟံ၊ ငါသည် ပုရေ၊ ရှေ့ဘဝ၌၊စဏ္ဍီစ၊အ မျက်ထွက်တတ်၊သော သ၊ဘာ၊ရှိသည်လည်း။ အာသိ ၊ဖြစ်ပြီ၊ဖရုသာစ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကား၊ကို၊ဆိုဘတ်သည်လည်း။ အာသိ ၊ဖြစ်ပြီ၊တယိ။ သင်၌၊အဂါရဝါစ၊ ရိ၊သေခြင်းမရှိသည်လည်း။ အာသိ ၊ ဖြစ်ပြီ၊သာဟံ၊ ထိုငါသည် ဒုရုတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သောစကား၊ကို၊ ဝတ္တာ၊နု ဆို မိ၊သောကြောင့်၊ နန္ဒေ၊ နန္ဒာ၊ ဤသင်တို့ ဖြစ်ရာ လူ့ဗြဟ္မာ။ ပေတလောကံ၊ ပြိုကွာတဲ့၌၊ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေ အား၊ဖြင့်ဖြစ်ရ၏။ နုတ်။ဤသို့၊ ဝိသ၊ဒ္ဓေသိ၊ ဖြေဆို၏၊ပုန်၊တဘန်၊သော၊ထိုဒါယကာသည်၊ ၊

နန္ဒေ၊နန္ဒာ၊မမ၊ငါ၏၊ဥတ္တရိယံ၊ အပေါ်ရံပုဆိုး၊ကို၊ဟန္ဒ၊ ယူ၊လော၊ဝ၊တ၊ သင့်အား၊အ ဟံ၊ငါသည် ဒဒါ မိ၊ပေးပါ၏၊ ဣမံ၊ဒုသံ၊ဤ၊ငါ၏အပေါ်ရံပုဆိုး ကို၊နဝါသယာ၊ ဝတ်လော၊ဣမံ၊ဒုသံ ဤ၊ငါ၏အပေါ်ရံပုဆိုး၊ကို၊ နဝါ၊သ

တွေ့ကြုံ၍ကြောင်း လာလတ္တံ့သော်အဟု ငါသည်းတံ၊သင့်ကို၊ဃရံ၊အိမ်သို့။နေသောမိ၊ ဆောင်အုံ့။တွင်း၊ သင်သည်၊ဃရံ၊ အိမ်သို့၊ကောင်း၊ ရောက်သည့်ရှိသော်၊ဝတ္ထုမူ။ အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊အနှစ်ပါနှင့် ထမင်းအကျေက်ကိုလည်းကောင်း၊သန့်စွဲသို၊ရလတ္တံ့၊ ပုတ္တော၊သားတို့၊တို့ကိုလည်း၊တော၊ သင်သည်၊ပယသိ၊သတိ၊ဖြင်ရလတ္တံ့။သုဏိသာယောစ၊ချေးမသမက်တို့ကိုသည်း၊ဒဗ္ဗသို၊ ရှုကြည့်ရလတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆိုး၏၊အဝ၊ထိ နောက်မှ၊ အဿ။ ထိုဥပါသကာအား။ သား ထိုနန္ဒာမည်သော ပြိုက္ခာမသည်း ။

နန္ဒိသေန၊အရှင်နန္ဒိသေန၊တစ်ဝ၊သင်၏၊ ဟတ္ထေန။သက်ဖြင့်။မမ၊ငါ၏၊ ဟတ္ထေ၊လက်ဖျား၊ တော၊သင်သည်၊ ဒိန္နံ၊ပေးအပ်သောဓနတော်သည်ကို၊မယ့်။ ငါအား၊နဥပကပ္ပတိ။ မဂရောက်၊သိလသမ္ပန္နေ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိဘရာဝေ။ကင်းသောရာဝ၏ကုန်သော။ဗဟုဿုတေ၊များ သောအကြား အမြင်ရှိကုန်သော၊ဘိက္ခုစေ၊ရဟန်းတို့ကိုလည်း ၊အန္နပါနေန၊ကွမ်းအပျော်ဖြင့်၊တပ်ပြီတိ၊ ရောင့်ရဲစေလော။မမ၊ ငါအား ဒက္ခိဏာဒေ့ အလှူကိုလည်း၊ အာဒိသ၊ အမျှပေးဝေလော၊ တဒါ၊ထိုအမျှပေးဝေသော ဒေ၊ခ ဒ္ဓံ၊အာဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိ၊ ခဏ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ဟေ သင်၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒေ့ဝါထာ၊ နှစ်ဝါထာဝတ်ကို၊ အာဘာသိ၊ ဆိုး၏။ ဝ၊တော၊ထို နောင်မှ၊ ။

သော၊ထိုနန္ဒိသေနအမည်ရှိ၊သောဥပါသကာသည်၊သ၊ဇူတိ၊ကောင်း ပြီးဘူ၍၊တ၊ဿ၊ထိုပြိုက္ခာမနန္ဒာ၏။ဝစနံ၊စကား၊ကို၊ဒဋ္ဌိ၊သဲ့တွား၊ဝန်ခံ၍၊ဝိဝု လံ၊ချား၊ဖွား၊သော၊ဒါနံ၊အလှူ ကို၊ဒက္ခိ၊ဏာယျခေတ္တေ၊အလှူခံတည်းဟူသော ခေတ်၌၊ အာကိရိ၊ကြဲဖြန့်၏။ အန္နဉ္စ။ဆွမ်းကိုရင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အကျေက်ကိုရင်း၊ ခါဒနိ၊သဖွယ်ခဲတွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ဝတ္ထေ၊သနာ၊သနာ၊နိစ်အဝတ်သက်နှင်း ကျောင်း၊အိပ်ရာတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ဆေးတို့ဆု ထိုးကိုလည်းကောင်း၊ဂန္ဓဆု နံ့သာကိုလည်းကောင်း၊မာလဆု၊ပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝိ၊ဓ၊အထူးထူး အပြားပြား၊ချီးကုန်သော၊ဥပဟာရာ၊ဘိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဒေ၊ဒ၊သိ။ ပေးလှူ၏။သိ၊လ၊သမ္ပန္နေ၊သိလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိတရာ၊ဂ၊ကင်းသော ရာဂမှ၊သည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုဿုတေ၊ များသောအကြား၊အမြင်ရှိကုန် သော၊ ဘိက္ခုစေ၊ရဟန်းတို့ ကိုလည်း၊ အန္နပါနေန။ဆွမ်.ဟင်းအကျေ?ဖြင့်၊ တပ်ပြီတွား၊ရောင့်ရဲစေ၍၊တ၊ဿ၊ထိုပြိုက္ခာမနန္ဒာ၏။ဒက္ခိဏံတံ၊ဒက္ခိဏာ၊

(၅)ထိုအလှကို၊အာဒီသိ၊ အမျှားပေးဝေ၏၊သမနုဿရာအခန့်ဖြင့်၊အလှ၏အတွင်းကို အမျှားပေးဝေသည်၏အခြားမဲ့ခွဲ၊ဝိပါကော၊အလှ၏အကျိုးသည်၊ဥဒပဒ္ဓတ၊ ဖြစ်၏။ ဘောဇနခွဲ၊ နတ်၏ ဘောဇဉ်နှင့်တူသော ဘောဇဉ်သည်လည်း ကောင်း။ အာဆွာဒနခွဲ၊ နတ်၏ အဝတ်နှင့်တူသော အဝတ်သည်လည်း ကောင်း။ ပါနခွဲ၊ နတ်၏အမြှာနှင့်တူသော အမြှာသည်လည်းကောင်း။ ဣဒံ ဤဒီသံ။ ဤသို့သောဘာဂိုသော၊ ဒက္ခိဏာသင်္ခယာ၊ အလှ၏၊ ဖလံ၊အကျိုး သည်၊ ဥဒပဒ္ဓတ၊ဖြစ်လေ၏။ တတော၊ထိုသို့အကျိုးကိုခံပြီးသောနောက် မှ၊သာပေတိ ထိုနန္ဒာအမည်ရှိသောပြိတ္တာမသည်၊သဒ္ဓါ၊ရေချိုးသဖြင့်စင် ကြယ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ သုဒ္ဓဝသနာ၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကိုဝတ်ပြီး သည်။ကာသိကုဋ္ဌာမဓာရိနီ။ကာသိတိုင်းဌာနဖြစ်သောအဝတ်တို့ထက်ဖြတ် သောအာတိုကိုဆောင်သည်။ ဝိစိတ္တာဝဏ္ဏာဘရဏာ၊ အလှူးသဖြင့်ဆန်း ကြယ်သော အဝတ် တန်ဆာတို့ဖြင့် ဝတ်ဆင် အပ်ပြီးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊သာမိကံ၊ လင်ဖြစ်သောနန္ဒိသေန ဥပါသကာသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ကပ် လေ၏။ ဣဒါနိ၊ဤသို့၊စတသောဂါထာ၊သေးဂါထာတို့ကို၊ သဂိဇ်ကာရေ တိ။သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။တတော၊ထိုမှ၊ ပရိ၊နောက်၌၊ ၊

ဒေဝေတ၊နတ်သို့၊ သြသဓိတာ၌ကား။သောက်ရှုးကြယ်သည်၊ သဇ္ဇ ဒိသာ။ ခပ်သိမ်းသောအရေပျက်နှာတို့ကို၊ သြဘာသေန်၊ထွန်းလင်းစေ လျက်၊တိဋ္ဌတိ၊ရပ်သကဲ့သို့၊ယာတွံ၊အကြင်သင်သည်၊အဘိက္ခဏေ နေ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ဝဏ္ဏနေ၊အရောင်အဆင်းဖြင့်၊သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရေပျက်နှာတို့ကို၊ သြဘာသေန်၊ ထွန်းလင်း၊စလျက်။ ကိဋ္ဌသိ၊တည်၏။ ၊ဒေဝေတ နတ်သို့၊ ကေန၊အဘာယသို့ သ၊ကုသိုလ် ကံ၊ကြောင့်၊ တဿတေ၊ ထိုသင်အား။ တေ၊ဒိသော၊ ဤသို့သောဘာဂို သော၊ ဝဏ္ဏော၊အရောင်အဆင်းသည်၊ဇာတေ၊ဖြစ်သနည်း ။ ကေန၊အ ဘယ်ကြောင့်၊တေ၊သင်အား၊ဣဒေ၊ဤအရပ်၌၊တယာ၊သင်သည်၊ ဝဏ္ဏမာ နံ၊ရေအပ်သော၊ သုစရိတမယံ သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဣဒ္ဓိ တိ၊ဤသို့ရုံသနည်း။ ကေန၊အဘာယ်ကြောင့်၊ မနုဿပိယာ၊စိတ်သည်ချစ် မြတ်နိုး၊အပ်ကုန်သော၊ယေကေစိ၊အလုံးရုံကုန်သော၊ ဘောဂ စ၊စည်စိမ် ဥစ္စာတို့သည်လည်း၊တေ၊သင်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ၊မဟာ နုဘာဝေ၊ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော၊ဒေဝိ၊နတ်သို့၊တံ၊သင့်ကို၊ အာဘံ၊ငါသည်၊ ပုဗ္ဗာဝိ၊မေးပါ၏။ ကိံ ပုဗ္ဗာဝိ၊ အဘာယ်ဟူ၍မေးသနည်း၊

မနုဿဘဝမှတစ်ပါး ရှုတ်ချင်ဖွယ်ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကွယ်သင်သည့်၊ ကိုယ်ပုညံ၊အ
တယ်ရှိသော ကုသိုလ်တော် ကုန်ဆုံးခြင်းကို ပြုခဲ့ကုန်သည်၊ ကောင်း၊အာဘယ်
ရှိ သောကုသိုလ်တော်ကြောင့်၊ ကွယ် သင်သည်း ဗေဒေဟတာနုဘာဝါ။ ဤသို့
ထွန်းပေသော အရောင်အဝါ တန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊ အသက်ဖြစ်သနည်း၊
ကောင်း အာဘယ်ကြောင့်၊ ကောင်းသင်၏ ဝန်ကျေးဇူး၊ အရောင်အဝ င်းသည်
လည်း သဗ္ဗဒိသာ၊ ၁၀သိန်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို ကုန်ဝတာသတ် ထွန်းပ
ကြွင်းသနည်း ဟု ဤသို့ ကုန်ဆုံးမိ၏။ ၊ နန္ဒိသေနအရှင်နန္ဒိသေန၊
အဟုံ၊ငါသည်၊ နန္ဒာ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသော မိန်းမသည်၊ အသို့ ဖြစ်ခဲ့ပုံ ပြော
ရှေးဘဝဦးတည်းတော်သင်၏ ဘဝရှိလာ၊ မယားသည်၊ အဟုံ၊ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏ အဟု
အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြုကြောင်းဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ပဒကာင်မှတ်ကုံ
ကရိတ္ထာနု၊ ပြုမိ သောကြောင့်၊ ဤတော၊ ဤသင်တို့ဖြစ်ရာ လူ့ပြည်မှ ပေတ
လောကံ ပြောကြားခဲ့ပြီ၊ ဂတာ၊ ပန္ဒိ သနွေ အား ဖြင့်ဖြစ်ရ၏၊ ဒါနိ၊ ယ ခုမူကား၊
တာ ဝ၊ သင်သည်၊ ဒိုးန္ဒန်ပေးလှူ အပ် သော ဒါနေန၊ အလှူ ဖြင့်၊ အကျုတော
ဘယာ၊ ဝေး မရှိသည် ဖြစ်၍။ မောဒါမိ၊ ရွှေလျှံစံ ပျော်ရွှင်ရ၏၊ ဟု ပတ်။ သူ
ကြွယ်၊ သဗ္ဗေ ခပ်သိမ်းကုန် သော။ ဥာတိတိ၊ အဆွေအမျိုး တို့နှင့်၊ သဟ၊
တ ကွ၊ တို့ သင်သည် စိရံ၊ ကြာ ရှည်ခွာ သောကာလ ပတ်လုံး၊ ဇီ ဝ၊ အသက်
ရှည်ပေ သတည်း၊ အ သောကံ၊ ဝိ ရိမ်ခြင်း မရှိ သော၊ ဝိ ဇေ၊ အညစ်အကြေး
ချေပြီး ကင်း သော ခေမ၊ ဘေး မရှိ ရာ ပြိမ်းချမ်း သာယာ ဝပ်သော ဝ သ ဝတ္တေ
နုံ၊ ဘဝ၏ အလိုရှိသို့ ကိုက်ညီ ဖြစ်တတ်သော၊ အာဝါသံ၊ နတ်တို့၏ နေရာ သို့
ဥ ပေတိ၊ ကပ်ရောက်စေ သတည်း။ ဂတ ပတိ၊ သူကြွယ်၊ ပဋိ၊ သင်သည်၊
ဟု ၊ ဤလူ့ ပြည်၌ ခေါ်ကုသိုလ်တရား ကို၊ စရိတ္တာနု၊ ကျင့်၍၊ သ ဒ္ဓလံ၊ လော
ဘ ဒေါ သ ဘည်း ဟူ သော အကြောင်းနှင့် ထက်သော၊ မ ဏ္ဍ ရ၊ လံ၊ မ ပေး လှူ
ယ ၊ ဟ် ဖိ ဖိ ဥ ဟ္ဟ ၊ ခ ဒ ဗ ရ ဝ ် ် ်

သို့။ ၊ဟာဒါနံ၊ကြီးစွာသောအလှူကို၊ပဝတ္တေသိ ဖြစ်စေ၏၊ သေသံ၊ကြွင်း ကျန်သော စကား၊ပေါ်သည်။ အနန္တ ၊ဝတ္ထု၊သဒိသမေဝ၊ ဒေ၊ခြားမဲ့သော ဝတ္ထု၊နှင့်တူသည်သာတည်း၊ ။

ဘေ၊ဤ၊သို့၊အတူနော ပိမိ ၏။ ဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တိ၊နှင့်ပြည့်ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်း သာ ကိုလည်း၊ကောင်း၊တသော၊ထိုနန္ဒာပြိုင်ဘော်ဇော်။ ကာမဂုဏ်၊အကြောင်း ကိုသည်း၊ကောင်း၊နန္ဒိ၊သနုသာ၊နန္ဒိ၊သနုအား၊ဝိဘာ၊ဝတ္ထု၊ထင်စွာ၊ပြု၍၊ အဘူနော၊ပိမိ ၏။ ၊သနုဗျာနုမေဝ၊နေ၊ကုန်အရေ၊သို့သာလျှင်၊ဂတ၊။သွား၏၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ တံ၊ပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို ဘိက္ခူ၊နှင့်၊ ဟောနုတ်ကို အား၊ အာရောစေသိ၊ကြား၊လျှောက်ထား၏၊ ဘိက္ခူ ဟောနုတ်ကိုသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အာရောစေသို့၊ ကြား၊လျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ၊ဘုရားသည်၊ တံ၊ထိုနန္ဒာပေတဝတ္ထု၊ကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊အ ကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်း၊ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ သမ္ဗဟ္ဟပရိသာယ၊ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ဓမ္မ၊တရား၊ကို၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊မဟာ၊ဇနသ၊လူများ၊အပေါင်း၊အား၊သာ၏ ဟာ၊အကျိုး ရှိသည်၊ အ၊ဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဤ၊သည်ကား၊အပြီး၊တည်း၊ ။နန္ဒာပေ ကိ၊ဝတ္ထု၊ဝတ္ထုနှာ၊ နန္ဒာပြိုင်ဘော်မ၏ ဝတ္ထု၊အာမျှင်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ အပ်ပြီ၊ သို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၁၇-မဠာကုဏ္ဍလိပေတဝတ္ထု၊

အလက်၊တာ၊မဠာ၊ကုဏ္ဍလိ၊ဘိဒ္ဓုဒ်၊အလက်တော၊မဠာကုဏ္ဍလိ၌သော ဤ၊ဝတ္ထု၊ကို၊သဘ္ဘဂိ၊မြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊ ဧတေ၊ဝ၊နေ၊ဧတေ၊ဝ၊နိ၊ကျေးဇူး ကောင်းတော်ရှိ ဝိ၊ဟ၊ရ၊ကုန်သော်၊ နေ၊တော်မူ၏သည်ရှိသော်၊ မဠာကုဏ္ဍလိ၊ မဠာကုဏ္ဍ လိအမည်ရှိ၊သော၊သတ္တိ၊သား၊ကို၊ အာ၊ရဗ္ဘ၊အ၊ကြောင်း၊ပြု၍၊ ဝုတ္တ၊ဟော တော်မူ၏အပ်၏။ ၊တတ္ထ၊ ထိုမဠာကုဏ္ဍလိ၊ဝတ္ထု၊၌၊ ယံ၊အ၊ကြောင်စကား၊ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘဋ္ဌ၊ထိုစကား၊ကိုလည်း၊ ပရ၊မတ္ထ၊ဒီပနိယံ၊ ပရ၊မတ္ထ၊ဒီ ပနိ၊မည်း၊သော၊ ဝိ၊မာန၊ဝတ္ထု၊ဝတ္ထုနှာ၊ယံ၊ ဝိ၊မာန၊ဝတ္ထု၊အ၊ဘွင့်၌၊ မဠာကုဏ္ဍလိ ဝိ၊မာန၊ဘူ၊ ဝတ္ထုနှာ၊ယံ။ မဠာကုဏ္ဍလိ၊ဝိ၊မာန၊ဝတ္ထု၊အ၊ဘွင့်၌၊ ဝုတ္တ၊မေ၊ဝ၊ဆို အပ်ပြီ၊သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်။ တတ္ထ၊ထိုမဠာကုဏ္ဍလိ ဝိ၊မာန၊ဝတ္ထု၊အ၊ဘွင့်၌၊ ဝုတ္တ၊နယေ၊နေ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊သော၊နည်း၊ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေ၊ဒိ၊တ၊ဗ္ဗာ၊သိ၊စပ်၏၊ဟော၊ ဤ၊မဠာကုဏ္ဍလိ၊ပေတ၊ဝတ္ထု၊၌လည်း၊မဠာကုဏ္ဍ

လိုးခေဝုတ္တသ၊ မဠဂုဏ္ဍလိနှတ်သားဇဲ့။ ဝိမာနဒေဝတာ ဘာဝတော။ ကုံဒိမာနုဒ္ဒေနသောနှတ်ဖျောမဂ္ဂါခြင်းကြောင့်၊တသ၊ထိုမဠဂုဏ္ဍလိ၏ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကိုဝိမာနဝတ္ထုပ၊ဒ္ဒိယံ၊ဝိမာနဝတ္ထုပ ဒ္ဒိတေဝ်ဒ္ဓ၊ သဂ်ဟံ သဂ်ါယနာ သ္ဒိ၊ ယဒိဝိအာရောဝိတံ၊ အာကယ်၍တင်အပ်၏၊ ပန၊ထိုသ္ဒိပင်တင်အပ် သော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ သောဒေဝုတ္တော၊ ထိုနှတ်သား သည်။ အဒိန္နဝုဗ္ဗကပြော်ဟွာသ။အဒိန္နဝုဗ္ဗကပုဏ္ဏား၏၊ဝုတ္တ၊သာကေန၊ သား၊သခြင်.ကြောင့်ဖြစ်သောစိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ သုသ.နံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ ဂတ္တံ၊သွား၍၊ အာ.ဟနံ၊သင်းချိုင်းကို။ ဒေနုပရိယာယိတ္တာ၊လှည့်လည် ၍၊ရောဒန္တသ ငိုသောပုဏ္ဏား၏၊ သောကဗာရုဟာတ္တံ၊စိုးရိမ်ခြင်းကုပလိ ပျောက်အံ့သောဌ၊အာဟ္ဟနော၊မိခ၏၊ဒေဝ၀ုပ်၊နှတ်သား၊အသွင်ကို၊ ပဋိသံ ဟရိတ္တာ၊ပျောက်၍၊ကောစနဿုရိ ယ၊အိုလနေ။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုခဲ့၊ဗာဟာ မောင်းတို့ကို၊ ပဂ္ဂယ္ဟ၊မြှောက်၍၊ ကန္ဒန္တော၊ မြည်တမ်.ငိုကြွေးလျက်၊ ဒုက္ခာဘိဘူတာကာရေန၊ဆင်းရဲနှိပ်စက်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ပေ၊တာ ဝိယ၊ ဘာ၀တပါ၊သို့ပြောင်.သွား၊သောသူကဲ့သို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေ၊သသိ၊ပြု၏၊မနုဿတ္တဘာ၀တော၊လူ၏ကိုယ်အဖြစ်မှ၊အ၊ပေတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပေတပရိယာ၊ယော၀ါ၊ ပေတ၀တ္ထုဟု၊သော ဒေ၊သနာကုလည်း၊လတ္တတိ၊ဝေ၊ရောအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ၊ထိ၊ မ ဠဂုဏ္ဍလိ၏၊ဝတ္ထု။ဝတ္ထုကို၊ ပေတ၀တ္ထုပါဠိယမှ ပေတ၀တ္ထုပါဠိတော၌ မ ကုလည်း၊ သဂ်ဟံ၊သဂ်ါယနာသ္ဒိ၊ အာရောဝိတံ၊ တင်အပ်၏။ ဣတိ၊ဤသ္ဒိ၊ ဒေ၊ဒ္ဒိ ဗုတ်အပ်၏။ ၊မဠဂုဏ္ဍလိပေတ၀တ္ထု၊ဝတ္ထုနှာ၊မဠဂုဏ္ဍလိပေတ ဝတ္ထု၊အာဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဥပရိဝဂ်-၆-ဂဏ္ဍပေတ၀တ္ထု၊

ဥဒ္ဒေဟိကဏ္ဍကိ'သေသိတိဒုတ်၊ ဥဒ္ဒေဟ်ကဏ္ဍကိ' သေသ်ဟူသော ဤ၀တ္ထုကို၊ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်။ ဧတေ၀ နေ၊ဧတ၀န်ကျောင်း တော၌၌၊ ဝိဟာရ၊ကျွန်း၊။ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တ၊ယာက် သော၊ မတဝုတ္တံ၊သား၊သော်သော်၊ဥပါသကံ၊ဥပါသက၊ကို၊ အ၊ပေ၊ဒ္ဒ၊အ ကြောင်းပြု၍၊ ကဒေ၊ထသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ကိ၊ရ။ချီ၍ပြဦး၊ဒုံ၊ သာ၀တ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၌၊ အညတရ၊သော၊ တ၊ယာက်သော၊ ဥပါသက၊သော၊ ဥပါ သကာ၊အား၊ဗုဒ္ဓေါ၊သား၊သည်၊ကာလမကာသိ၊သေခြင်းကိုပြု၏၊ သော၊

ထိုဥပါသကာသည်၊ တေနု၊ ထိုသားသေသေးကြောင့်၊ သောကသည်လည်
သမျှတို့တော၊ သောကတည်းဟူ၍ပြောင့်သည်ရှုးဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒာ
ယတိ ရေမချိုး၊နဘုန်ကြီး၊မစား၊ ကမ္ဘာ့ကျွန်၊အမှုတို့ကို၊ နှစ်ပေါ်ရောက်၊စေ၊ပင်
ဗုဒ္ဓပဋ္ဌာန်၊မြတ်စွာဘုရား၏အားဆည်းကပ်ခစားခြင်းသို့၊ နဝန္ဓကြီး၊မသွား။
တေ-လိ၊သက်သက်၊တာတစ်ယဝုတ္တကားချစ်အပ်သောသား၊ မိုးငါးကို
ကြိုဘာယ၊စွန့်၍၊ ကဟ်၊အာဘယ်အရှင်သို့။ပဋ္ဌေ-တရံ၊ရှေ ဦ စွာ၊ ဂတောဝ
သွားသည်၊အသို၊ဖြစ်သနည်း။ဤတိအာ-ဒိနှင့်၊ဤသို့အရှင်ရှိ-သ-စကားတို့ကဲ့
ဝဒန္တော၊ဆိုလျက်၊ဝိပဿလပတိ၊မြည်တမ်း၏၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။
ပဋ္ဌ။သသမယေ၊ဗိုလ်းသောက်ထမ်းခါ၍၊ လောက်၊လောကကဲ့၊ ကြွလော
ကေနော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တသ၊ထိုဥပါသကာ၏၊ သော
တ ၊ပတ္တိပလူပနိဿယ်၊သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည်ရှိသောအကြောင်းကို၊
ဒိသွာ၊မြင်တော်မူ၍၊ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖန် နှင့်၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊
ရဟန်းအပေါင်းသည်ခြံရံတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သာဝတ္ထိလံ၊သာ ထို
ပြည်၌၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊စရိတ္တာ၊လှည့်လည်တော်မူ၍ ကတာဘတ္တ
ကိစ္စော၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စပြီးပြီးသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကဲ့
ဥယျောဇေတ္တာ၊လွှတ်လိုက်၍၊ ပဏ္ဍာသမဏေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်းဖြစ်
သော၊ အာနန္ဒဘော်ရှေ့ရှု၊အာနန္ဒာမထေရ်နှင့်။သဟ၊တကွ၊ တသ၊ထိုဥပါ
သကာ၏၊ဃရေ္ဓါရံ၊အိမ်တံခါးသို့။ဆဝမာသိ၊ကြွသွားတော်မူ၏၊ သတ္ထု
မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဂတာဘာဝံ၊ကြွတော်မူလာသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပါ
သကာသ၊ ဥပါသကာအား၊ အာရောစေသုံ၊ပြောကြားကုန်၏၊ အထ၊ထို
အခါ၌၊ အာသ၊ထိုဥပါသကာ၏၊ ဂေဟဓေနော၊ အိမ်ရှင်နေသောသူသည်၊
အာသနံ။နေရာကို၊ပညာ-ပတ္တာ၊ခင်း၍၊သတ္ထာ၏၊မြတ်စွာဘုရားကဲ့။ နိသီ
ဒါ-ပတ္တာ၊ထိုင်စေ၍၊ ဥပါသကံ၊ဥပါသကာကို၊ ပရိဝိသိ-ပတ္တာ၊ပွေ့ချီ၍၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။သန္ဓိကံ၊အထံသို့ ဥပဇေနသိ၊ဆောင်၏ ဂေဟေ-
တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန်း၊ ထိုင်နေသော၊ တံ၊ ထိုဥပါ
သကာကို၊ ဗဟု၊ မြင်တော်မူ၍ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ ကိံ၊အဘယ်
ကြောင့်၊သော-စသိ၊စိ-ရှိပ်သနည်း၊မှတိ၊ဤသို့-ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူ၍၊ဘဂ္ဂေ
မြတ်စွာဘုရား။အာမ၊စိုးရိပ်သည်မှန်ပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထေ၊လျှောက်အပ်
သည်ရှိ-သော်ဥပါသက၊ဥပါသကာ၊ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာ၊ရှေးဦးဖြစ်ကုန်
သော-ပညာရှိ-ကို့သည်းပဏ္ဍိတာနှင့် ပညာရှိတို့၏။ ကထံ-စကားကို၊သတ္ဘာ၊
ကြားနာ-ကုန်၍၊ မတာ-ပုတ္တံ-သေသောသားကို။ နာနုသောစိ-သု၊ မပို့-ရှိပ်

ကုန်၊ဖွားတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထား၊မိန့်တော်မူ၍၊ တေနုထိုဥပါသကာသည်၊ ယားဝိ ဘေး၊တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတ်၊လွန်လေပြီးသော အကြောင်း ကို၊အာဟာရိ၊ဆောင်းတော်မူ၏၊ ၊

အတိဘေ၊လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ဖွါ့ရဝတီနုဂရေ၊ဖွါ့ဝေတိမြို့၌၊ပါသု ဒေဝါစား၊ပါသုဒေဝလည်း၊ကောင်း ဗသဒေ၊ဝါစား၊ဗလဒေဝလည်း၊ကောင်း၊ စန္ဒဒေ၊ဝါစား၊စန္ဒဒေဝလည်း၊ကောင်.၊သူရိယဒေ၊ဝါစား၊သူရိယဒေဝလည်း ကောင်း၊အဂ္ဂိဒေ၊ဝါစား၊အဂ္ဂိဒေဝလည်း၊ကောင်၊ ဝရုဏဒေ၊ဝါစား၊ဝရုဏ ဒေဝလည်း၊ကောင် ။ အဇ္ဇုနော၊အဇ္ဇုနသည်း၊ကောင်း၊ ပဇ္ဇုန်နော၊ပဇ္ဇုန် လည်း၊ကောင်း၊ဃဋ္ဌပဏ္ဍိ၊တာ၁ ဃဋ္ဌပဏ္ဍိတလည်း၊ကောင်း၊အဂ္ဂိ၊ရောစ၊ အဂ္ဂိ၊ရုလည်း၊ကောင်း၊ဖွားတိ၊ဤသို့ ဒသဘာတိက၊ ဗာနော၊တကျိုင်သော သို့နောင်မင်းတို့သည်၊ အဟောသုံ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုတကျိုင်သော မင်းသား၊တို့တွင်၊ ဝါသုဒေ၊မဟာရာ၊ဗသား၊ဝါသုဒေ၊မင်းကြီး၏။ ဝိယ ပုဗ္ဗော၊ ချစ်လှစွာသော၊သား၊သည်၊ ကာလမကာသိ၊သေ၏။ တေနုထို သား၊သေ၊သော၊ကြောင့်၊ ဆာ၊ဝ၊မင်း၊သည်၊ သောကပရေတော၊ဖိုး၊ရိမ်ခြင်း သည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးရုံ၊သောကိစ္စတို့ကို၊ ပဟာယ၊ပယ်၍၊မဆွ၊သား၊ဥပါဒ်စေါင်း၏၊အဋ္ဌနိ ၊အပေါင်းကို ပရိဗ္ဗေဟတ္တာ ဖို့ ကိုပယ်ကန်၍၊ဝိဗ္ဗလပဇ္ဇော၊မြည်တမ်းလျက်၊နှုတ်ဖျားမှ အမိန့်၏၊တည်း ကာ၊ ထိုအခါ၌၊ဃဋ္ဌပဏ္ဍိ၊တော၊ ဃဋ္ဌပဏ္ဍိတသည်၊ စိန္တေသိ ကြံ၏၊ကိ စိန္တေ သိ၊အာ၊ယသ်သို့ ကြံသနည်း။ မံ၊ဝါ့ကို၊ ဌ၊ပတ္တာ၊ထား၍၊ အညော၊တပါ၊ သော၊ကာစ၊တရုတယော၊ကိ်သောသူသည်၊မေ၊ဝါ၏။သာတု၊အ၊စ်ကဲ့၏ သော၊ကံ၊ဖို ရိမ်ခြင်းကို၊ပရိ၊ဘရိတဲ့၊ပယ်ဟျ ကိ်ခြင်းဌာ၊ သမတ္ထေ၊နာ၊မ၊ ဝ္ဘမ်းနှင်သော်သူ၊ကဲ့သ သည်၊ဒုတ္ထိ၊မ၏၊ဥပါ၊ယေန၊ဥပါယ်တမည်ဖြင့်၊အသ၊ ထိုအစကို၏၊ သော၊ကံ၊ ဖို့ဝ,ပ်ခြင်းကို၊ နိဟရိ၊သ၊မိ၊ ပယ်ဟျောက်အံ့၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ ကြံ၏၊ သော၊ထိ၊ဃ ဘ ပဏ္ဍိတသည်၊ ဥမ္မဂ္ဂ၊ကဝေ သံ ရှုး၊သော၊အာ၊ဃင်ကို၊ဂ၊ပေ၊တ္တာ၊သူ၏၊သမ္ဘ၊ဝ၊အ၊ချင်းမှ၊မေ၊ဝ အား သသံ၊ယုန်ကို၊ ၊ဒ၊ထ၊ပေ၊ကုန်.လာ၊ဇာတိ၊ဤသို့၊အာ၊ဂ.သံ၊ကောင် ကင် သို့ ကြွ၊လော၊ကေ၊ကျော်၊ကြည့်လျက်၊ သ၊ဂ၊လ၊ဂ၊ရံ၊အလုံ၊ရုံသော.မြို့ကို၊ဝိ စရိ၊ လှည့်လည်၏၊ ဃ ဘ ,ဏ္ဍိ၊တော၊ ဃ ဘ ဏ္ဍိတသည်၊ ဥမ္မဂ္ဂ၊ကဝ၊ရှုး သည်။ အ၊တော၊ဖြစ်၏၊ ဇာတ်၊ဤသို့၊သ၊ဂ၊လ၊ဂ၊ရံ၊အ.လုံ.ရုံသောမြို့သည်၊ သံ၊ခ,ဟ,ချောက်ချား၏၊ ၊

တာတို့ကားလေထိုအခါ၌၊ ရောဟိဏေယျာနဒီ၏၊ ရောဟိတောယုအမည်ရှိသော၊ အမရွှေ့အမတ်သည်၊ ဝါသုဒေဝရဲ့ဘော၊ ဝါသုဒေဝမင်းရှင်၊ သမီးကို၊ အထံသို့ ဂတ်ခွါ၊ လွှားရှိ၊ တေနုထိုဝါသုဒေဝမင် နှင့်၊ သမ္ဗီ၊ တကွ၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သမဏ္ဍာပေါ်ကွာ၊ ဖြစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍ အနွယ်ဖြစ်သော၊ ကေသဝ၊ ကေသဝအမည်ရှိသောမင်းမြတ်၊ ဥဒ္ဒေဟိ၊ ထင်လေ၊ ကို၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သေသိ၊ အိပ်ပါ၏နည်း။ သဝိနေန်း။ အိပ်ခြင်းဖြင့်။ တေ၊ သင်မင်းမြတ်အား၊ ကောအဏ္ဍော၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း၊ ကဏ္ဍ၊ ကဏ္ဍ အနွယ်ဖြစ်သော၊ ကေသဝ၊ ကေသဝအမည်ရှိသောမင် မြတ်၊ တုယံ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ သကောဘာတာ၊ တဝေါ်းတည်းကျိန်းသောညီ ကော်ဖြစ်သော၊ ဟဒယ်ဟဒယသဒိသော၊ နှလုံးနှင့်တူသော၊ စက္ခုဒဋ္ဌိကဲ့ ဒဋ္ဌိ၊ ဟစက္ခု၊ သဒိသော၊ လက်ချာမျက်စိနှင့်တူသော၊ ယောစဝေ့ဝ၊ အကြင် စဝ့ပဏ္ဍိတသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တသ၊ ထိုစဝ့ပဏ္ဍိတအား၊ ဝါတာ၊ ရူးခြင်း ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သောလေတို့သည်၊ ဗလဝယန္တိ၊ အားကြီးကုန်၏၊ သော စဝေ့ဝ၊ ထိုစဝ့ပဏ္ဍိတသည်၊ ဗဟုတိ၊ ယုန်ပေးကုန်ယုန်ပေးကုန်ဟု ဆိုမြည် တမ်း၏။ ဒုတိဒုမ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ဘတ္တ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကဏ္ဍာတိ၊ ကဏ္ဍဟူသည်ကား။ ဝါသုဒေဝ၊ ဝါသုဒေဝမင်းကို၊ ဂေါ်ကြွေး၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ ကောအဏ္ဍော သုပနေနတေ၊ ကောဘဏ္ဍောသုဝိနေနတေ ဟူသတ်ကား။ သုပနေန်း။ အိပ်သဖြင့်၊ တုယံ၊ သင်မင်းမြတ်အား၊ ကာနုမ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဝဏ္ဏ ပ္ပါ စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သ၊ ကာဘာတာ သောဒရိယော၊ တမ် ဝမ်းတည်းကျိန်သော၊ ဘာတာ၊ ညီးတော်ဖြစ်သော၊ ဟဒယ်စက္ခု ဝမဂ္ဂ ဟု၊ ဟဒယ်စက္ခု ဝဒဂ္ဂ ဟု သည်ကား။ ဟဒယေနစေ ဝ၊ နှလုံးနှင့် လည်းကောင်း၊ ဒဋ္ဌိဟစက္ခု နှစ၊ လက်ချာမျက်စိနှင့်လည်းကောင်း၊ သဒိ သော၊ တူ၊ သော၊ ဒုတိအယ်၊ ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍော၊ အနုက်တည်း။ ဘသ ဝါတာ ဗလိယန္တိ တိ၊ တ သ ဝါတာ ဗလိယန္တိ ဟူသည်ကား။ တ သ၊ ထို ။ စဝ့ပဏ္ဍိတ၏၊ အပရာပရ၏။ ထိုမ,ဤမ,ဥပဇ္ဈာယနှ။ ဖြစ်သော၊ ဥမ္မာဒ ဝါတာ ရူးသောလေတို့သည် ဗလဝန္တော။ အားကြီးကုန်သည်၊ ဟောန်၊ ဖြစ်ကုန် ၏၊ ဝဓုန်၊ တိုးပွါးကုန်၏၊ အာတိ ဝဓုန်၊ အလွန်တိုးပွါးကုန်၏။ ဗဟုတိ တိ၊ ဗဟု တိ ဟူ သတ်ကား၊ သသ်ယုန်ကို၊ မေ၊ ငါအား၊ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ဝိပ္ပလပတိ၊ ဖြည်တမ်း၏။ ကေသ ဝါ ဘိ၊ ကေသ ဝ ဟူသည်ကား၊ ကိ ခု၊ ကြား ဘူ၊ သည်ကား၊ သော၊ ထိုမင်းကို၊ သော ဘနှာနုံ၊ တင့်တယ်ကုန်

သော၊ကသာနုံ၊ဆံပင်တို့၏၊အတ္ထိတာယ၊ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေ သ၊ဝါတိ၊ ကေသဝဟု၏။ ဝေါဟ၊ရိယတိ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်၏။ တေန၊ ထို ကြောင့်နုံ၊ထိုမင်းကို၊နာမေန၊အမည်အား၊ဖြင့်၊အာလပတိ၊ခေါ်၏။ ။

တဿ၊ထိုအမတ်၏၊ ဝစနံ၊စကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ သယံ၊တာ၊ အိပ်ရာမှ၊ဥဋ္ဌိတာ၊ဘာဝံ၊ထသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒိဋ္ဌာ၊ပြီး၊တင်မူလိုသော။ သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေ၊ သစ္စာလေး ပါ တရား၊ကို၊ထိ သည်၊ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ ။ဥပါသ ။ဥပါသကာ၊ ရှေးဟောင်းယူသော၊ရှာ ဟိုင်းယူအမည်ရှိ၊သော၊ တဿ၊ထိုအမတ်၏၊ တံ၊ဝစနံ၊ ထိုစကား၊ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ကေသဝေါ၊ကသာ၊အမည်ရှိ၊သောမင်းသည်၊ ဘဒ္ဒဝ တ္ထု သော၊ကနုံ၊ညီ၊ကြောင့်ဖြစ်၊သောဗိုးဒိန်ခြင်း၊သည်၊ဒေဝ ဒတ်ဒေ၀ သည်ဖြစ်၍၊ဝဠ္ဍာဝတိ။သင်္ဂီ၊ ဇုတိဇုမ်ဂါထံ၊ဤ၊ဂါထာကို။ **အာဘာ**ဝတိ၊ပေါ၊ **တောပ်မူ**၏၊ ။

ရာဇာ၊ကေသ၊မင်းသည်။သိဒ္ဓံ၊လျှင်စွာ၊ဥဋ္ဌာ၊ပ၊ထ၍ ပါ သာ၊ဒါ၊ပြီ သာ၊ဒိမ္ဗ ကြေတရိတ္ဘာ၊သက်၍၊ဃဋ္ဌေတိ၊ဃဋ္ဌေတိ၏ သန့်ကံ **အာ**ထံ၊သို့၊ ဝန်ကို၊သွား၍၊ ဥဘောသုပဏ္ဍေ။လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့် နုံ၊ထို ဃဋ္ဌပဏ္ဍိတကို၊ဒဠ္ဌံ၊မြဲစွာ၊ဂဟေ၊တွား၊ကုင်၍ တေန ထိုဃဋ္ဌပဏ္ဍိတ နှင့် သဒ္ဓိ၊တကွ၊သလ္လပန္တော၊စကား၊ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍ ။

ဘဒ္ဒမုခ၊ကောင်း၊သော၊မုက်နှာ၊ရှိ၊သော၊ဃဋ္ဌပဏ္ဍိတ၊ ကိံ ခုဝ၊အင်္ဂနည်း။ ဘုံ၊သင်သည်၊ဥမ္မဂ္ဂ ရှုပေါ၊ရှုးသွတ်သကဲ့သို့၊ကေ၊လံ ဒေ၊လုံ၊ခဲ့၊သော၊ ဓုမ ဝံ ဒွါ ခုကံ၊ဤ၂ဝါ ဝေတိ ပြို့ကို၊ဝိစ ရေ နော လုလ်လည်သျှက်၊သ ၊သော၊သ ၊သော တိ ယုန်ယုန်ဟု၏။ လပသိ၊ဆိုမည်တမ်းတိ သ နည်း။ ။ဘဒ္ဒမုခ၊ကောင်း သော၊မုက်နှာ၊ရှိ၊သော၊ဃဋ္ဌပဏ္ဍိတ၊ ဘုံ။သင်သည်၊ ကိဒ်ဒ်သံ၊ ဒေ၊ဘယ်သို့ သ ဘော၊ရှိ၊သော၊သသံ ယုန်ကို၊ဓ္ဓ ဆိ၊ဒေ၊လိုရှိသ နည်း။ သော ဘ ဏ္ဍ ပေ၊ ရွှေ့ဖြင့်ပြီး၊သော၊ယုန်ရုပ်ကို၊လည်း၊ဓ္ဓ ဆိ၊ဒေ၊လိုရှိ သ ၊လော၊မ ဏ် ပေ၊ ဝ ဏ္ဏ ပြား၊ဖြင့်ပြီး၊သော၊ယုန်ရုပ်ကို၊ထ၊သည်း၊ဓ္ဓ ဆိ၊ဒေ၊လိုရှိ သ ၊လော၊လော ဟ ပေ၊ ကြေ၊နီ ဖြင့်ပြီး၊သော၊ယုန်ရုပ်ကို၊သည်း၊ဓ္ဓ ဆိ၊ဒေ၊လိုရှိ သ ၊လော၊ အ ထ ၊ထ် သို့မဟုတ်မူ၊ ရှုဝိ သ ပေ၊ ဌ ဖြင့်ပြီး၊သော၊ယုန်ရုပ်ကို၊လည်း၊ ဓ္ဓ ဆိ၊ဒေ၊လို ရှိ သ ၊လော၊သ ဒ် ဆိ ၊လာ ပ ဝါ ဌ ပေ ၊ ခ ရ ၊သင်း၊ကျောက်သ ၊သင်း၊သ ဏ္ဍ ၊ ဌ ဖြင့်ပြီး ၊သော၊ယုန်ရုပ်ကို၊လည်း၊ ဓ္ဓ ဆိ၊ဒေ၊လိုရှိ သ ၊လော၊တော၊သင်ဒေ ။ သ သံ။ ယုန်ရုပ်ကို၊ကာ ရ ယိ ၊သ ၊ပေ ၊ ရ ဖြင့်ပြီ ၊ ဘ ဒ္ဒ မုခ ၊ ကောင်း၊သော၊မုက်နှာ၏ ၊သော၊ဃဋ္ဌပဏ္ဍိတ၊အ ညော ၊ယုန်ရုပ်မှတပါး၊ကုန်သော၊အ ညော ဝ ရ ဝေါ ၊ ရာ

တောင်ဖွါး၍တောင်ကျက်စားကုန်သော၊သသကာဝိ၊ယုန်တို့သည်လည်း၊ သန့်ရှင်းကုန်၏။တေဝိ၊ထိုယုန်တို့ကိုလည်း၊တေ၊သင်အား၊ အာနယိသာ ဝိ၊ဆောင်ပါအုံ့၊တို့၊သင်သည်၊ကိုဒိသံ၊အာဟယ်သို့သဘောရှိသော၊သသံ၊ ယုန်ကို၊ ဣဒ္ဓိ၊သို၊အလိုရှိသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊တိသောဂါထာယော၊သံ ဂါထာဘို့ကို၊ အာဘာသိ၊ဆို၏။ ၊တဘ္ဘ။ထိုဂါထာတို့၌၊ ဥမ္မဂ္ဂ ရှုပေါ ဝါ တိ၊ဥမ္မဂ္ဂရှုပေါ ဝဟု သည်ကား၊ဥမ္မဂ္ဂကောဝိယ၊ရှုသောသူကဲ့သို့၊ ကေ ဝ လန့်၊ကေ ဝ လံ ဟု သည်ကား၊သကလံ၊အလုံ၊ရုံသော၊ဒွါ၊ကန့်၊ဒွါ၊ကဲ့ဟု သည်ကား၊သ၊သော၊သ၊သောတို၊ ယုန်ယုန်ဟူ၍၊ ဒွါ၊ဝ တိ နဂရံ ဒွါ၊ရ ဝ တိ ဖြို့ကို၊ ဝိစရ၊ရန်ကား၊ လှည့်လည်လျက်၊သ၊သော သ၊သောတိ၊လ ပ သိ တိ၊သ ၊သော သ၊သောတိ၊လ ပ သိ ဟူ သည်ကား၊ သ၊သော သ၊သော တိ၊ယုန်ယုန် ဟူ၍၊ဝိ၊လ ပ သိ၊ ဖြည့်တမ်းဘိသနည်း။ သော ဝ ဏ္ဏ မယန့်၊သော ဏ္ဏ မယံ ဟူ သည်ကား၊ သုဝ ဏ္ဏ မယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီ.သော၊ လော ဟ မယန့်၊လော ဟ မယံ ဟူ သည်ကား၊ တမ္ဗ၊လော ဟ မယံ။ကြေးနီဖြင့်ပြီးသော၊ရှုဝိယ မယန့် ရှုဝိ ယ မယံ ဟူ သည်ကား၊ ဇ ၊တ မယံ။ငွေဖြင့်ပြီးသော၊ ယံ၊ဒ၊ကြင်အ ရှ ပ် ကို ဣဒ္ဓ ဘိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံ ထိ အ ရှ ပ် ကို၊ ဝ ဒေ တိ၊ဆို၊လ ၊ အ ထ ၊ ထ ် သို့ မ ဆ ဲ ဘ ဲ သ ျ ာ ် ။ ကေ န ။ အ ာ ဘ ယ ် ကြောင့် ၊ ရောဒ သိ.ငိုမြည်တမ်းဘိသနည်း။ ဣ တိ ၊ ဤ သို့ ၊ ဝ တ္တ ာ ၊ ဆ ို ၏ ။ ၊ အ ည ော ပ ိ ၊ တ ပ ါ း လ ည် . ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒ ၊ ဥ ည ော ၊ တောင်ခြေ၊ဝနေ၊ဂါ၊စရာ၊တောင်ကျက်စားကုန်သော၊ သသကာ၊ယုန်ငယ်တို့ သည်။အ ဏ္ဍ ိ ရှိ ကုန် ၏ ။ တေ ၊ ထ ိ ယ ုန် ဘ ို့ ကို ။ အ ာ နယ ိ သ ာ ပ ိ ။ ဆ ော င် အ ုံ . ဘ ရ ြ ဗ ခ ၊ ကောင်းသော မှုကံနှာရှိသော ဃ ဒ ု ပ ဏ္ဍ ိ တ ။ ဝ ဒ ။ ဆ ို လ ။ ကိ ဒ ိ သ ံ သ သ ပ ိ ဋ္ဌ ာ သ ိ ဘ ိ ၊ ကိ ဒ ိ သ ံ သ သ ပ ိ ဋ္ဌ ာ သ ိ ဟ ူ သ ည် က ။ ၊ ဃ ဒ ု ပ ဏ္ဍ ိ တ ၊ ဃ ဒ ု ပ ဏ္ဍ ိ တ ၊ ကိ ဒ ိ သ ော န ။ အ ာ ဘ ယ ် ရ ှ ိ သ ော ၊ သ ။ သ န ။ ယ ုန် ဖြ င့် ၊ အ ဏ္ဍ ိ ကော ၊ အ လ ို ရ ှ ိ သ နည် ။ ဣ တ ိ အ ဓ ိ ပ ္ပ ါ ယ ေ န ။ ဤ သ ို့ သ ော အ လ ို ဖြ င့် ၊ သ သ ေ န ။ ယ ုန် ဖြ င့် ၊ ခ ိ မ ဏ္ဍ ေ သ ိ . ဖ ိ တ် ၏ ။ တ ံ ။ ထ ို က ော သ ဝ မ င် း ဆ ို သ ော စ က ။ ဂ ို ။ သ ု တ ွ ။ ကြ ။ ၏ ။ ဃ ဒ ု ပ ဏ္ဍ ိ တ ော ။ ဃ ဒ ု ပ ဏ္ဍ ိ တ သ ည် ။ ၊

ကေ သ ဝ ၊ ကေ သ ဝ အ မ ည် ရ ှ ိ သ ော မ င် း မြ တ် ၊ ယ ော သ သ ။ အ ကြ ောင် ယ ုန် တ ို့ သ ည် ။ ပ ထ ဝ ိ သ ိ တ ာ ၊ မြ ေ ဒ ီ ကုန် ၏ ၊ ဇ ေ တ ော သ ။ သ ၊ တ ို ယ ုန် တ ို့ ကို ၊ အ ဟ ံ ၊ အ ာ ဂ ျ န် ဝ် သ ည် ၊ ခ ဏ္ဍ ေ ၊ အ လ ို မ ရ ှ ိ ပ ါ ၊ ကေ သ ဝ ၊ ကေ သ ဝ အ မ ည် ရ ှ ိ သ ော မ င် း မြ တ် ၊ စ ဒ ္ဓ ေ တ ော ၊ လ မ ္ ၊ သ သ ံ ၊ ယ ုန် ကို ၊ အ ဟ ံ ၊ အ ာ ဂ ျ န် ဝ် သ ည် ။ ဣ ဒ ္ဓ ာ ဘ ိ ၊ အ လ ို ရ ှ ိ ပ ါ ၏ ၊ တ ံ ၊ ထ ို လ ဒ ္ဓ ယ ုန် ကို ၊ တ ံ ့ ၊ သ င် သ ည် ၊ မ ေ ၊ ဝ ါ အ ား ။ ဩ ဝ ရ ၊ ချ ိ ဆ ော င် ၍ ပ ေ း လ ။ ဣ တ ိ ၊ ဤ သ ို့ ၊ ဂ ါ ထ ံ ၊ ဂ ါ ထ ာ ကို ၊ အ ာ ဟ ။ ဆ ို ၏ ။

တဏ္ဍုံထိုဝါထားခဲ့။ သြဝါဘုရားတို့၊ သြဝါမဟူသည်ကား၊ ဟာရေတ်ဆောင်သော်တံထိုးတော်ကားကဲ့သုတ္တာကြား၍ ရှေ့ဘောဝကသင်ကားသည်၊ နိသဘသည်မရှိတော်ကမ္ဘာ၏ဘဝတည်ကြီးသည် ဥမ္မဂ္ဂကောရှားသည်ဟုတော်ဖြစ်၏။ ဤသို့ဒေါမနဿပဋိဃောနှလုံးမသာယာခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၏။

ဥာတိဆွေနှင်းညီစပ် ဖြစ်သောဃဋဋပဏ္ဍိတ ယောတွံ၊ အကြင်သင်သည် စန္ဒကောသလမှ၊ သသံယုနိုကို၊ ဓာတ်ဆုံ၊ အလိုဂိုဏ်ရှိ အပ္ပတ္ထယံ၊ တောင့်တအပ်သောဝတ္ထုကို ပန္ဓယသည်၊ တောင့်တ၏။ ဥာတိဆွေနှင်းညီစပ်ဖြင့် သောဃဋဋပဏ္ဍိတ၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ မရေရံ၊ အလွန်ကောင်းသော၊ အဘုရားမိမိ၏ဖိဝတ်၊ အသက်ကို၊ ဖော်သယင်နှုန်ဖော်သယင်မည်ကုန်စွန်ရသည်ကို သည်ဟုဝါမှတ်သင့်၏။ ဤသို့ဝါထံ၊ ဝါထံသောကား၊ အသပ၊ ဆုတ်ရ။ ။ဘဏ္ဍုံထိုဝါသာခဲ့၊ ဥာတိတို့ဥာတိ၊ ဥာတိ၊ ဟူသည်ကား၊ ကန်ဦးညီကို အာလပတိ၊ ခေါ်ရ၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ထွေ၊ ဤဝါထံခဲ့။ အ၊ ထွေ၊ အနက်တည်း။ မယံ၊ ငါ၏။ ပိယဥာတိ ချစ်လှစွာသောဆွေမျိုး ဖြစ်သည်ပေတည်း၊ အာတိမရေရံ၊ အလွန်ကောင်းမြတ်သော၊ အဘုရား၏ ဝိဝိဒ၊ ဖိဝတ်ကို၊ အကြင်အသက်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ ထံ၊ ထိုအသက်ဟု၊ ဖော်သယင်ကုန်ခြင်းကို ဟူလတ္တံ့သည်ဟု ငါမှတ်ပေ၏။ ဤသို့ဝါထံ ဟူ၊ ဟု ဟူ၊ ဟု ဟူ ဟူ ဟု ဟု ဟု

တပါးသော သူကို၊ စေအနုသာသသည်၊ အကယ်၍ဆုံးမခဲ့၊ ငေါ်ဤသို့မိမ ဆိုမိ၍ဆိုသည်အားလျှောက်သူ့ဘပါးကိုဆုံးမလျက်၊ကသ္မာ၊အာဘယ်ကြောင့် ပုရေ၊ ဤနေ့မှ ရှေးလေးလတို့၏ အထက်၌၊ မတံ၊သေလွန်သော၊ ပုဏ္ဏား၊ သားကို၊အာရုဏ္ဍ၊အကြောင်းပြု၍၊ အဇ္ဇရိ၊ယခုအခါ၌လည်း၊ အနုသောစ ဆိုး၊အာဘနိတလဲလဲဖိုး၊ရိမဲဘိသနည်း၊ မှတ်၊ဤသို့၊ ဂါထာကို၊အော ဟ၊ဆိုတော်၊ ၊

တဘ္ဘ၊ထိုဂါထာ၌၊ဝေဠုကဏ္ဍစာနာသိတိ၊ ဝေဠုကဏ္ဍစာနာသိဟု သည်ကား၊ဘာဟိတ၊နောင်တော်ဖြစ်သော။ ကဏ္ဍနာမက၊ကဏ္ဍအမည် ရှိသော၊ မဟာဘုရားမင်းမြတ်၊ အလဿနေယျဝတ္ထုနာမ၊ တောင့်တ၍မရ ကောင်းသောဝတ္ထုမည်သည် ကို၊နုပဇ္ဇေတဇ္ဇ။မ၊တောင့်တအပ်၊ မှတ်ငေါ်၊ ဤသို့၊ ယဒိစာနာသိ၊အကယ်၍သိသည်ဖြစ်ခဲ့၊ ယထာညန္တိ၊ ယထာညံ ဟူသည်ကား။ ငေါ်ဤသို့၊စာနန္ဒောဝ။သဿည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အညံ၊တ ပါးသောသူကို။ အနုသာသတိယထာ၊ ဆုံးမသကဲ့သို့၊ ဝထာ၊ထိုအဋ္ဌ၊ တူ၊ အကတ္တာ၊မပြုမူ၍၊ကသ္မာပုရေ၊မတံပုဏ္ဏန်၊ကသ္မာပုရေ၊ရမတံပုဏ္ဏံဟူသည် ကား၊ အထ၊ထိုသို့သိသည်ဖြစ်လျက်၊ ကသ္မ။အာဘယ်ကြောင့်၊ စတုမာ သမဇ္ဇ၊ကား၊လေ.လတို့၏အထက်၌၊ မတံ၊သေ၊လ၊သော၊ ပုဏ္ဏ၊သား၊ကို၊ အဇ္ဇရ်၊ယခုသည်.၊အနုသောစသိ၊အာဘနံတလဲလဲဖိုး၊ရိမ်ဘိသနည်း။ မှတ် အပ်၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပာယ်။အနုက်တည်း၊ ၊

ငေါ်ဤသို့၊ သော၊ထိုလေးဦးတို့တသည်၊ အန္တရဝိထိယံ၊ ခရီးလမ်းမ အကြား၌၊ ဝိုတ်ကောဝ။ရုပ်လျက်သာလျှင်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ငေါ် ဤသို့၊ တာဝ၊ရှေးဦး.ဖွား၊ ပညာယမာနံ၊ ထင်ရှား၊သောယုန်ကို၊ ပဏ္ဍေမ် တောင့်တ၍၊တွံ့ပန်၊သင်နောင်တော် ကေသဝမင်းသည်ကား၊အပညာယ မာနသ၊မထင်၊သာသား၏၊အဓ္ဓာယ၊အာကျိုး၌၊သောစသိ၊ဖိုး၊ရိပ်ဘိ၏။ မှတ်၊ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ဆို၍၊ တသ၊ ထိုကေသဝမင်းအား၊ ဓမ္မ၊တရား၊ကို၊ ဒေသေန္တော၊ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊

ကဏ္ဍ၊ကဏ္ဍအမည်ရှိသောနောင်တော်မင်းမြတ်၊ ယံမဟလဿနိယံ။အ ကြောင်းတောင့်တ၍မရအပ်သော၊မဒ္ဒီခြင်း၊မ၊သခြင်း အစရှိသော၊အရာကို၊ မနုဿနဝါ၊လူသည်လည်း၊ကောင်း၊ပန်၊ထိုမှတပါး၊အမနုဿ၊ဝါ၊နတ် သည် လည်း၊ကောင်း၊ နလဿ၊ တောင့်တ၍မရအပ်၊ တံအလဿိယံ၊ထို တောင့်တ၍မရအပ်သော၊အရာကို၊တွံ့ပန်သင်သည်၊ပဏ္ဍေသိ၊တောင့်ထ၏။ ကဏ္ဍ၊ကဏ္ဍအမည်ရှိသော နောင်တော်မင်းမြတ်၊ ဇာတော။ ဖွား၊သော

မောဝါ၏၊ ပုဏ္ဏား၊သားသည်၊မားမရီ။ မသေစေလင့်၊ ဖုတိ၊ဤသို့၊ပဋ္ဌယိ ဟူ၊တောင့်တ၍၊ကုတော၊အာဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ လဒ္ဓါ၊ရ၏ခြင်း၌တတ် နိုင်အံ့နည်း၊ဟု၊ ဤ အရာသည် အလ,ဖို့ယံ၊တောင့်တ၍ရ,ခေ,ခင်း၊သော အရာမည်၏၊ကယ်၊ကဿ အပည်ရှိ၊သောနေ,ခင်တော်မင်းမြတ်။ တွံ သင်သည် ယံ၊ပတံ၊အကြောင်း၊သ,သောသူကို အာ,ရှု,ဖွ၊ အကြောင်းပြု၍ အနုသ,စ ဝိ။ အဘနိဘလဲလဲဖိုးရှိခ၏၊ တံ၊ပေတံ၊ ထို၊သ,သောသူကို၊မန္တာမ,ကြွန်၊ မန္တနိ ကို၊မန်းမှတ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊မူလ,ဘေသဇ္ဇာ၊မူလ,ဘေသ,ဇွန်၊ အမြစ်ပေါင်းဖြစ်သောဆေးဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ သြသ,ဓေါ၊ဝါ၊ ထူ ထူ၊ အ ပျဲ၊ပြား၊ရှိကုန်သောဆေ,တို့ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ ဝ,နနဝါ ပျ,ပ,ပ,ပ

အနက်သဘောကို၊ ဝတ္ထုဆိုအပ်သည်၊ ဟောတို၊ ဖြစ်၏။ ယင်းပေတမနုဿော စသည်အဲ၊ ယင်းပေတမနုဿော သေးစသည်ဟူသည်ကား။ ဧတေဟိ မဏ္ဍပယောဂါဒိ ဟိ ဝိ၊ ထိုမဏ္ဍန်မန်းမှ ဟုခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း။ အာ၊ နတ်ကုန်ဆောင်ခြင်းငှါ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ မှတ်၊ ဤသို့ ဝတ္ထုဆိုအပ်သည်၊ ဟောတို ဖြစ်၏။ ၊

ဝုန်၊ တာဝန်၊ လာ၊ ကျိုးတော၊ လေ ဌပကျိုးသည်၊ ဘာတိက၊ နောင်တော်မင်းမြတ်၊ ဗုဒ္ဓမရေလမ်းနှာမ၊ ဤသောခြင်.မည်သည်ကို၊ ဝေနနဝါ ဥစ္စာဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ ဓာတိယာဝါ၊ အမျိုး၊ ဓာတ်ဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ ဗိဇ္ဇာယဝါ၊ အတတ်ဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ သိ၊ နဝါ၊ သိလဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ ဘာ၊ နယဝါ၊ ဘာ၊ နဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ ပဒီဗဘာဝိ၊ ဝုံ၊ တား၊ ဖြစ်ခြင်း၌။ နသက္ကား၊ မတာဘ်ကောင်း။ မှတ်၊ ဤ သို့၊ ဒေသနာ။ ပြလိုသည်ဖစ်၏။ ၊

ဘာတိက၊ နောင်၊ တော်မင်းမြတ်၊ မဟာဒုနာ၊ ဖြေ့ဖြူ၊ ပြုထား၊ အပ်.သော ရှားသောဥစ္စာ၏ကုန်ထ၊ သော၊ မ၊ ဘာ၊ ဘော၊ ဝါ၊ နတ်ဂုဏ်ပည့်စစ်ချင်းသော်နှင့် တူ၊ သောရှားသော စည့်.စစ်ချမ်း သော်နှင့် လည်း ပြည့်ရုံကုန်ထ၊ သော၊ ပဟုတ ဓနခညာ၊ သော၊ သုံ နှစ်တို့၏ အလို၌ပါသိမိ၊ ၍ထား၊ အပ်သော ရွှေတိုင်း မ ပြတ်သုံး၊ ဆောင်အပ်သော၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ အာသပြ ဥစ္စာစပါ၊ လည်း၏ကုန်ထ၊ သော၊ ရွှေ၊ ဝ၊ နှော၊ ဒိမိဥစ္စာ၊ ဖြစ်၊ သော တိုင်.နှင်.ခ်ည်းလည်း၏ကုန်ထ၊ သော၊ ယေ၊ ခတ္တိ ယာ၊ ပ် အကြင်.မင်း၏သည်လည်း၊ သင်္ဂ၊ ၏ကုန်၏ တေ၊ ခတ္တိယာ၊ ပါ၊ ထိုမင်း မြတ်တို့ သည်သည် ။ အ၊ ဇာ၊ ရာ၊ မ၊ ရာ၊ မ၊ ဒိုမ၊ သေ ကုန်သည်၊ နဟော၊ ဣ၊ ဖြစ်ကုန် ဘာတိက၊ နော င်တော်မင် မြတ်၊ လော၊ ကာ၊ လော၊ ဂ ဠ်၊ ဟေ ခတ္တိယာ၊ အကြင်မင်းမျိုး ဟူသည် လည်း၊ ကောင်း၊ ယေ ဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ပုဏ္ဏား မျိုး၊ တို့သည်လည်.ကောင်း၊ ယေ ဝေ သ၊ အကြင်ကုန်သည်သူကြွယ် မျိုး တို့သည် လည်း၊ ကောင်း၊ ယေ ၊ ဒ ဠ ် ၊ အကြင်သူဆင်းရဲမျိုး.တို့သည်လည်း ကောင် ၊ ယေ ၊ ဏ္ဍာ သ၊ အကြင်စဏ္ဍာလ မျိုး.တို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ ယေ ပုက္ကုသ၊ အကြင်ပန် ဒိုက်စွန်းမျိုး.တို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဧ ၊ တေ ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊ သ၊ အမျိုး၊ လျှင် အ ၊ ကြောင်း၏ကုန်၊ သ၊ မင်း အစ၏ကုန်သော သူတို့သည်လည်.ကောင်း၊ အ ၊ ညေ ၊ ထိုမှတပါ၊ ကုန်သော ၊ ဓာတ်ယာ ၊ ၊ အမျိုး အနွယ်လျှင် အ ၊ ကြောင်း၏ကုန်သော အ ၊ မ္ဗ ၊ ဒ ၊ အစ၏ကုန်သော သူတို့သည် ရင်း ၊ ယန်္တ ၊ ၏ကုန်၏ ၊ တေ ၊ ထိုခပ်သိပ်.ကုန်သ ၊ သူတို့သည် သည်း ၊ အ ၊ ဇာ ၊ ရာ ၊ မ ၊ ရာ ၊ မ ၊ ဒိုမ ၊ သေ ကုန်သည် နော ၊ ဟော ၊ ဣ ၊ ၊ မ ၊ ဖြစ်ကုန် ၊ ၊ ဘာ ၊ တိ ၊ ကား ၊ နော ၊ ၊ ၊

ဖြိုးကွာသည်းဟာအပ်သော ဆင်ဦး၊ အင်ကိုခြေခံပါးနှင့်ယှဉ်သော၊ မန္တ၊ ဗေဒင်ကို-ပရိဝဏ်ဆွေနှင့် မိမိတို့လည်းသင့်ရှာ ကုန်သူတပါးတို့ကဲ့သို့ သင်းစကုန်၏၊ ဗေဒေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း ဝိဇ္ဇာယား၊ အဝတ်နှင့်၊ သမန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂီ၊ ရှိကုန်၏။ ဝေ၊ ဝိ၊ ထိုအတတ်နှင့်ပြည့်စုံကုန် သောသူတို့ သည်လည်း၊ အဇရာမရာ၊ မဒုဗ္ဘိုသော်ကုန်သည်၊ နေ၊ ဟောင်း၊ မပြစ်ကုန်၊ ။ ဘာ၊ တိ၊ ကာ၊ နောင်း၊ တော်မင်းမြတ်၊ သင်္ကာ၊ ဂ်ယ်ရှုတ် ဌာ၊ ဍ်ပ်ပ် သက်သေသောသဘော၊ ရှိကုန်ထ၊ သော၊ သည်တဖန်ဘာ၊ ရာ၊ အ၊ ရှိသည်တို့မှ စေ ဌ်ခြောက်တတ်သောစိတ်ရှိကုန်ထ၊ သော၊ ဝ၊ ပသိ၊ နှ၊။ ယ်ခ ရှင်ကုန် ခြင်းဟူဆို ၊ ပ်သောအကျင့်လည်းရှိကုန်ထ၊ သော၊ ယေ ဝိ၊ ဇ ဗ္ဗ သ၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သင်္ခ၊ ရှိကုန်၏၊ ဗေ၊ ဝိ၊ ဗ္ဗ သ၊ ယော၊ ထိုရ၊ သ့ရဟန်း တို့သည်လည်း၊ ကာ၊ လေ၊ သေ ချိန်ရောက်သောအခါ၌၊ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဝိဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ။ ဘာ၊ တိ၊ ကာ၊ နောင်တော်မင်း မြတ်၊ ဘာ၊ ဝိ၊ ဘ ဗ္ဗာ၊ ပွား၊ စေ၊ အ၊ ပ်ပြီး၊ သောဇာတ်ရှိကုန်ထ၊ သော၊ ကတ ကိ ဗ္ဗာ၊ သေ၊ ပါ၊ သောမဂ်တို့ဖြင့်ပြု အပ်ပြီး၊ သော ကိစ္စလည်း ၎ကုန်ထ၊ သော၊ ဒ၊ နာ သ ဝါ၊ ကင်းပြီး၊ သော အာသ၊ ဝါ၊ လည်း ရှိကုန်ထ၊ သော ဒေ၊ ဟ၊ ဘေ ဒါ၊ ဘုရာ၊ ပန္နေ၊ ကဗုဒ္ဓါ ဟု ခေါ်ကုန်သည်ကို ဟု ခေါ်ကုန်ကုန်ကုန

ရိက္ခာ ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ခန္ဓာသည်သာ၊ ဥစ္စာ စပါး၏၊ ဝတ်သေး၊ အစွမ်းအာ ဇင်၊ အားရိယနှင့်ခန္ဓာ၊ အပိုင်းအခြာ မရှိသောဥစ္စာစပါး၌ကုန်သော၊ တေဝိ နောအစရာမရာတိ၊ တေဝိနော အစရောမရော ဟူသည်ကား၊ ဇာတိ၊ ဣဿိ၊ မဟာဝိ ဘဝါ၊ မျိုးသေ စည်.ဝိုင်.ရှိကုန်သော၊ မန္ဒာတုမဟာသုဒဿနာဒ ယော၊ မန္ဒ တုမင်းမဟာသုဒဿန မင်းအစရှိကုန်.သော၊ တေ ဝိခဏ္ဍယော၊ ထိုမင် တို့သည်လည်း၊ အစရောမရာ၊ မဒိုဿသေကုန်သည်၊ နာဟာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၊ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်သော် ကား၊ မကောရုဝမေ၀၊ သေခင်းအငတ်ကို သာလျှင် အနှီ.ပြုကာ၊ ဝင်ရောက်ကုန် ၏။ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ နက်တည်း။ ၊

ဒေတိ၊ ဒေတဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ် ကုန်ကြီး သော၊ ခတ္တိယာဒယော၊ မင်းအစရှိကုသည်တို့သည်၊ အညေတိ၊ အညေ ဟူသည်ကား၊ အညတရာ၊ တပါးကုန်သော၊ ဝေဿတာ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန် သော အမှုဌာန ယာ၊ အမှုဌာနအစရှိကုန် သော၊ ဇာတိယာတိ၊ ဇာတိယာဟူ သည်ကား၊ အဋ္ဌကနောမိုဠိ၏၊ ဇာတိနိမိတ်၊ အမျိုးဇာတ် ဟူသောအကြောင်း ကြောင့်၊ အစရောမရာ၊ မဒိုဿသေကုန်သည်၊ နာဟောသုံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဇာတိအ ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊ မန္ဒနိ။ နှင့်ဟူသည်ကား ဒေဝ၊ ဗဒင်ကို၊ ပရိဝတ္တေန္တိ၊ ပရိစတ္တေန္တိ ဟူသည်ကား၊ သဇ္ဈာယ နှင့်စ၊ ဝိဓိ သည်း၊ သဇ္ဈာ ယ်ကုန် ၏၊ ဝါ၊ စေ နှင့် စ၊ သူတပါး ကိုလည်း၊ သင်စေကုန်၏ အထ ဝါ တနည်း ကား။ ပရိ ဝတ္တေန္တိ၊ ပရိ ဝတ္တေ နှင့် ဟူသည်ကား၊ ဒေ ဗ၊ ဗဒင်ကို၊ အနုပရိ ဝတ္တေန္တာ၊ အာဘန်ဘန် သ ရဇ္ဈာ ယ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ ဟောမံ ယဇ်ပူ၊ ဇော်ခြင်းကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာ နှင့်၊ ရတ် ကြာကုန်၏၊ ဆဋ္ဌက် နှင့်၊ ဆဋ္ဌက် ဟူသည်ကား၊ သိက္ခာဂ ပဒုဒ္ဓိ ရတ္တိ ဗျာဂ ဌေ ဆ ဝေ ဘိ သဏ္ဌသ ဒ္ဓေ ဝ ဝိ ဝိ ဘိ သ ခ် ် ်

မအိုးသေကုန်သည်နှောင်ဟောင်နှင့်၊ မကြစ်ကုန်။ ဤတိုအယ်၊ ဤသည်ကား၊ အကြွေး။ ခန့်တည်း။

ဤသယောတို၊ ဤသယောဟူသည်ကား၊ ယမနိယမဒိန္ဒ်ယမနိယမ အစရှိသည့်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာန်းသည်၏ နိဒ္ဒေသ၊ စကားဆုပ်ဘွယ်အား ဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းအစရှိသည့်ကိုလည်းကောင်း။ ဧသနဌာန်၊ ရှာဖွေးတတ်သော အနက်ကြောင့် ဤသယော၊ ဤသိုသည်ကုန်၏၊ သန္ဓာတိ၊ သန္ဓားဟူ သည်ကား၊ ကာယဝစီတိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ သန္ဓံသဘာဝါ၊ ငြိမ်သက် သောသဘောရှိကုန်သော။ သညတတ္တာတိ၊ သညတတ္တာ ဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိနှင့်၊ ရာဂအစရှိသည့်တို့ကို၊ သိမ်းမြေနှာ ခေါင့်စည်းသ ဖြင့်၊ သိယတ စိတ္တာ။ စောင့်စည်းသော စိတ်ရှိကုန်သော၊ ဇေတေသံ၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ကာယတပနသင်္ခါ၊ တော၊ ကိုယ်ဂိုဏ်ပုပန်စေခြင်း.ဟု ဆိုအပ်သော၊ တပေါ၊ ပူပန်စေခြင်း.သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နှုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တပေသိနော၊ တ ပသိ ၊ည်ကုန်၏။ တပေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည်ကား။ ကာယေနဝေါ၊ ကိုယ် ဖြင့်သာလျှင်၊ တပနဲသိတ၊ ကာ၊ ခြိုသောအကျင့်ကုန်သည်၊ ဟု ဝတ္ထု ဖြစ်ကုန်၍ သရိရေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်သည်၊ ဒိမေကွံ့ နှင့်ဗျာန်သို့ပဋ္ဌ ကာမဝိ ရေ၊ ကိ်ခြင်းငါ့အလိုရှိကုန်သော်လည်း၊ သံဝရ၊ ကာ၏သရိရ၊ စောင့်စည်း ခြင်းအစရှိသောကိုယ်ကို၊ ဝိဇဟန္တိ ဝေ၊ စွန့်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဤကား၊ ဤသို့ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ အာသဝါ၊ ဝ နည်းကား၊ ဤသယော၊ ဤ၊ ဤ သ ယောဟူသည်ကား။ အဝိသိလသိက္ခာဒီနံ၊ အဝိသိလသိက္ခာ အစရှိသည် တို့ ကို၊ ဧသနဌေန ရှာဖွေးတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဤသယော ဤသိ ည် ကုန်၏၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုအဝိသိလသိက္ခာအကျိုးငှါ၊ တပ္ပဋိ ကျွန်း ထိုအ ဝိသိ လသိက္ခာတို့၏ သန်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပါနံ၊ ယုတ်မ.ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံ ကိုကို၊ ဂူပသေ၊ မ ခ ဏ ဟု၊ ငြိမ်းစေလျက်၊ ကောမ္ဘေ ကေ၊ တ ခ တ ယ်းသောအ.ရံ ဒိ စိတ္တ ဿ၊ စိတ်ကဲ့သိ.ယမနေ စောင့်စည်.ခြင်းဖြင့်၊ သံ ယ တ ဟ ား စောင့်စည်းအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ သမ္ပ ယ ေ နယောဝ တော သ ဒ္ဓ ပ ဝ န် ဒ ဲ့ ယ ဉ် ဆ င်း ကြောင့်၊ ဝိရိယ တာ ပေ နဲ့ ဝိရိယ တည်းဟူ

ကြားသောပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ တပေသိနော၊ ပူပန်စေတတ်သောသဲ့ လ ရှိကုန်သော၊ ဤတိ ဤ၊ ယောဇေတေ ဗ္ဗံ ယ ဉ် ဆ င် ၏ ၊ ဘ ဝ ိ တ ဗ္ဗ ာ တိ ၊ ဘ ဝ ိ တ ဗ္ဗ ာ ပ ဟူ သည်ကား စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာသင်း သစ္စာသေ:ပါ့ဒ်စင်သောဂ.ပ ဋ္ဌာနဲ့ ဘာဝနာဖြင့်၊ ဝိဘာဝိတာ စိတ္တာ၊ ပ ါ . အင်သေ.ဝိတ်ဒ်ကုန်သော၊ ။

ငေါ်၊ဤသို့၊ဃာတုပဏ္ဍိတေနာ်၊ဃာတုပဏ္ဍိတသည်၊ ဝမ္မေ၊တရားကို၊ကထိ တေ၊ဟောအပ်သည် ရှိသော်၊တဲ့၊ ထိုတရားစကားကို၊ သတ္တဝါ၊ကြားရ၍ ရာဇာ၊ကေသဝမင် သည်၊ အပဋိတသောကသည်လျှော်၊ကင်းသောဝိုးရိပ် ခြင်းတည်းဟူသော ငြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပသန္နမာနသော။ ကြည်လင် သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဃာတုပဏ္ဍိတဲ့၊ ဃာတုပဏ္ဍိတကို၊သော်သာ နှာ၊ပြီး မှပ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ဘာတိက၊ညီတော်ဃာတုပဏ္ဍိတ၊ တို့၊သင်သည်၊ ဃာတုသိုးဆုံ၊ထောပတ်ဖြင့်သုနှိုးလောင်းအပ်သည် သာလျှင်ဖြစ်သော ပါ ဝက်၊ ဖီးကို၊ဝါရိနှာ။ဖြင့်။ကြဲဘိန္ဓိုဝယ်၊ သွန်းလောင်း ဘိသကဲ့သို့၊အာ ဒိတ္တံ၊စို ရိပ်ခြင်းဘည်းဟူသော ဖီ သည်လောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊သန္ဓံသ မာနံ၊ဖစ်သော ဓံ ငါ့ကို၊သင်ကို၊အာသုံးရုံသော။ဒရုံ၊စိတ်ဖြင့်ပမုခနှင်ခြင်းကင်း၊ နိဗ္ဗာ ပဒယာ၊ပြီ၏။ ။ဘာတိက၊ ညီတော်ဃာတုပဏ္ဍိတ၊ယောတို့၊ဒ ကြင် သင်သည်၊ သောကပရေတသော၊ စိုးရိပ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဓေ။ငါ၏။ပုတ္တသောကံ၊ သားကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောစိုးရိပ်ခြင်းကို၊ အပါနုဒိ ယယ်ဖျောက်၏။ သောတို့။ သိုသင်သည်၊ မေ ငါ၏။ဟဒယနိဿိ တံ ဓ ဘဏ္ဍိ သော၊ သောကံ၊ စိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသော၊ သလ်ုံ၊ငြောင့်တံ သင်ကို၊ ဝတ၊စင်စစ်၊ အဇ္ဇုဇ္ဇ။နှုတ်အပ်ပြီ၊ ။ဘာတိက ။ညီတော်ဃာ ဒုဏ္ဍိ ဘ၊သောအားဟု၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဇုဇ္ဇသလျှော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောစိုး ရိပ်ခြင်း တည်းဟူသော ငြောင့်တံသင်း ရှိသည် အတို့ ဖြစ်၏။သိဒ်ဘုဝ ဘော၊ဖြစ်သော စိတ်ပြိပ်ခြင်းရှိသည် အတို့ ဖြစ်၏၊ တဝ၊သင်၏။ဝစနံ၊ စကားကို၊သတ္တဝါ၊ကြား၍၊နှမ္ဘုတော၊ ပြိပ် ပြီးသော စိတ်ရှိသော၊သောအ ဟံ၊ထိုငါသည်၊ဣဒါနိ၊ယ ခုအခါ၌၊နသောစာမိ၊မစိုးရိပ်။နှ ရာဒါမိ၊ငဲ့၊ ။ ဘော၊အိုအချင်းဘို့။ဃ ။ ၏ညီးတော်ဃာတုပဏ္ဍိတသည်၊ ဓေ၌ဲ ရှေး ဦ:ဖွ ဖွားသော၊ ဘာတရံ၊ ဖိဖို၏နှောင်တော်ဖြစ်သော ငါ့ကို၊ကရောတိ ဖွာ၊ပြုသကဲ့သို့ အညေ၀ိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေသပ္ပညာ၊အ ကြင်ပညာရှိဘို့သည် အနုဂ ဖွကာ၊သနာ ပြီးမြောက်စေ၊ ဒ်ရှောက်ဘတ် ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။တေသပ္ပညာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ဝေ၊ ဤသို့ညီ ။ တ၊ဃာတုပဏ္ဍိဘအာဘူ၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။သောဂ မှာ၊ဝိုးရိပ် ခြင်ခ မှ ၊ဝတ္ထုယန္တိ၊ နှစ်စေကုန်၏၊ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ဃ ရှော၊ဃ ရှု ပဏ္ဍိဘသည်၊ ဝုတ္တ သာကပရေတံ၊ သားကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သော ဝိုရိပ်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဓေ ဘာတရံ၊နှောင်တော်အ ကြို ဖြစ် သော၊ဝါသုဒေ၀ံ၊ ဝါသုဒေ၀ အမည်ရှိသောမင်းကို၊ သောဂဟာရ ဏ္ဍ

ယ၊စိုးရိမ်ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သုဘာသိတေနေ၊ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သောစကားဖြင့်၊အနွေဘိဏ္ဍာ၀၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။အညဿ ပ၊ ၀ါသုဒေ၀မင်းမှဘပါ၊ လည်းဖြစ်သော၊ ယသ၊အကြင်မင်းအစဉ်သော သူအား ။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော။ အမမ္ဗာ၊ အမတ်တို့သည် လည်း ကောင်း၊ ပရိစာရိကာ၊ အခြွေအရံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧတာဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ဟောန်၊ဖြစ်ကုန်၏၊ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိကုန်သော အမမ္ဗာ၊အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိစ၊ရိကာ၊အခြွေအရံတို့သည် လည်းကောင်း၊ သုဘာသိ၊တေန၊ ကောင်းစွာ၊ဆိုအပ်သော စကား၊ဖြင့်၊အ နွေနှိ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏။ တသ၊ ထိုမင်း၊အစဉ်သား၊သူအား၊ သော ကော၊စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ကု တာ၊ အဘယ်မှ၊ဝိနောဒိုးနည်း၊ဟု ။ဤသို့၊သော သ၊ဂါထာ၊ကြွင်း၊ကျန်သော၊ဂါထာတို့ကဲ့၊အဘာသိ၊ဟုတ်ဆိုး၏။ ။

တဘ္ဘ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ဃဋ္ဌာ၊ဒေ၊ဒ်ဝ၀ါ၊တ၊ကြောင့် ဃဋ္ဌာ၊ဒေ၊ဒ်ဝ၀ါ တရိ၊ဟု သည်ကား၊ဃဋ္ဌ၊ကျော်၊တ၊ ဃဋ္ဌ၊ကျော်တသည်၊အတ္တ၊နော၊မ်မိ၏၊ မဘဝ၊ဟု၊သော်သား၊ကြောင့်။သော၊ကာ၊ဘိဝုတ်၊ ဖို့ရိမ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဒေ၀ဘာ၊တရံ၊ အကြိုး၊ဖြစ်သော၊နောင်၊တ၏ကဲ့၊အတ္တ နော၊မ်မိ၏။ ဥပါယ၊ကောသလ္လေ၊စ၊ ဥပါယ်၊ပြည့်၌လိမ္မာသ၊ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ဓမ္မ၊ကထာ၊ယ၊စ၊ တရား၊စကား၊ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ဝ၊ တော၊ပတ္တ သော၊ကတော၊ သိသား၊ကြောင့်ဖြစ်သော၊ဖို ရိမ်ခြင်း မှ ဝိနိ၀တ္တ ယိယ၊ထ၊ ဆုတ်နှစ်စေတိ၏သကဲ့ သို့၊ဝေ၊ဤ၊အတ္ထ၊အညေ၀ိ၊တ၊ပါ၊လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော ယေသ၊ညာ၊ အကြင် ပညာတို့သည်။ အခ္ခ၊ ဗ္ဗကာ၊ သနား၊ခြင်း၊ဖြောက် စောင့်၊ရှောက်ဘတ်ကုန်သည်၊ဟောန်၊။ဖြစ်ကုန်၏၊ဘေ၊သ ပ္ပညာ၊ထုပ ညာ ရှိကုန်သည်၊ဥာတိနှ၊အ၊ဆွေ၊မျိုး၊တို့၏။ ဥပကာ၊ရိ၊ကျေး၊ဇူး၊ကု၊ကရေ ခြင်း၊ ပြုကုန်၏၊ဆုတိ၊အယ်၊ဤသည်ကား၊အ၊ဌေ၊ာ၊ဒေ၊နက်တည်း။ ။

ယ၊သ၊ တော၊ဒိသာ ဟောန်တိ၊ ယ၊သ၊တော၊ဒိသာ၊ဟောန်တို့ဟူသော အယ်၊ဤ၊ဂါထာသည်၊အ၊ဘိ၊သ ဒ္ဓ၊ဂါထာ ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်ဟော၊တော် မူ၊အပ်သော ဂါ၊ထာ၊တည်း။ တသ၊ထိုဂါထာ၏၊ အ၊ဌ၊ာ၊အ၊နက်ကား။ ယေ၊နကာ၊ရ၊ကောနု၊ အကြင်သို့ သ၊ အ၊ကြောင်း၊ဖြင့်။ ပုဗ္ဗ၊သ၊း၊ကြား၊ဌ ဲ့ သော၊ကပ၊ရ၊တံ၊ ဖို့ရိမ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ဝါ၊သုဒေ၀ ဝ၊ သုဒေ၀ည်သော၊ ရာ၊ဇာ၊နှ၊မင်း၊ကို။ ဃ၊ဋ္ဌ ပဏ္ဍိ တာ၊ ဃ၊ဋ္ဌ၊ပဏ္ဍိတသည်၊ သော၊ကဘ၊ရ၊ကောဇ္ဇ၊ယ ဖို ရိမ်ခြင်း၊ကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း၊အ၊ကျိုး၊ငှါ၊သုဘာ သိ၊တေန၊ကောင်း၊စွာ ဟော၊အ၊ပ်သော တရား၊စကား၊ဖြင့်၊အ၊နွေ၊သိ၊အ၊နွေ၊သို

ယထား၊အစဉ်ပါက်သကဲ့သို့၊ အညသဝိ၊ ဝါသုဒေဝမင်.ဖွတပါ်းသည်း ဖြစ်သော၊ ယသ၊ အကြင်ခင်းအ.စရှိသော သူအာ၊တောမ်သော၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ။ ပညာရှိကုန်သော၊ အမျိုး၊ အမတ်တို့ သည်၊ သန့်ရှင်းကုန်၏။ သံဝိဇ္ဇမာနသော၊ ထင်ရှား၊ရှိ၊သော၊ တသ၊ထိုမင်း အစရှိသောသူအား၊ သောကော၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ ကုန်တော၊ အတယ် ဖွ ရှိမ့ုံနှုတ်။ သေ သ၊ဝါထား ကြွင်းကျန်သော ဝါသတို့သည်၊ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ ဝဏ္ဏဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊သော အနက် ရှိကုန်သည် သာလျှင် တည်း။ဣတိအယံ၊ဤ သည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ။

။ သ ဗ္ဗာ၊ဖြတ်စွဲ၁ဘုရားသည်၊ နှုမ်ဝမ္ပဒေသနံ၊ဤတရား၊ဒေသနာတော် ကို။ အာဟာရိဘွား၊ဆောင်တော်မူ၍ ဝေ၊ဤသို့၊ဥပါသက၊ဥပါသကာ၊ပေါ ရာဏာကပဏ္ဍိ ဘာ၊ခ္ဂ ဒ္ဒြစ်ကုန်သောပညာရှိတို့သည်၊ ပဏ္ဍိ ဘာနှုံ၊ပညာ ရှိဘို့၏၊ ဂ.ထံ.စကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဝဏ္ဏသော၊ကံ၊သား၊ကြောင့်ဖြစ် သော၊ဝိုးရိပ်ခြင်း၊ကို၊ ဟာရိ သု။ပယ်ဖျောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထား၊ပမ်း တော်မူ၍၊သမ္ပာနိ၊ သဗ္ဗာတို့ကို။ ပကာသေတ္ထာ၊ ပြ တော်မူ၍။ဇာတက်၊ ဇာတ် ကို၊သမောဓာနေသိ။ ပေ ၎.တော်မူ၏။ သဗ္ဗပရိယေ၊သာနေ၊သဗ္ဗာ တို့ ကိုပြတော်မူသည်၏အဆုံး၌ ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်။သောပဏ္ဍိ ဗ၊လေ၊သော တ၊ပဏ္ဍိုမိလိန္ဒ၊ပတိ ဌဟိ၊တည်၏။ ဣတိ၊ဤသည်ကား အပြီး တည်း၊ ။ကဿပေတာ ဝတ္ထု၊ဝတ္ထုနှာ၊ကဿ၊ပတာ ဝတ္ထု၊၏အာဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗ ဘာ၊ပြီး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဥပရိ၊ဂ-၇-ဓနပါလသေဋ္ဌိ၊ပတ ဝတ္ထု။

နဂ္ဂါ၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏ၌ပေါသိတိ ဗုဒ္ဓ၊ နဂ္ဂေါ၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏ၌ပေါသိ အစရှိ၊သော၊ဤ ဝတ္ထု၊ ကို၊သဗ္ဗဏ္ဍ ရှိ ဖြတ်စွဲ၁ဘုရား၊သည်၊ ဇေတဝန၊ဇေတ ဝန်ကျောင်း၊တော်၌။ ဝိ ဟရ၊ခဏ်နှင့်၊ နေတော် မူ၊သည်ရှိ၊သော်၊ ဓနပါလ၊ပေတံ၊ ဥ၌ စောင့်သော ပြိတ္တာ ကို၊အာ၊ခဏ်နှင့်၊အ၊ကြောင်းပြု၍။ဝတ္ထု။ ဟာ၊တော်မူ၊အပ်၏။ ကိ ၊ရှေ့ပြု ဒို ရာ်၊ဗုဒ္ဓ၊ဖြတ်စွဲ၁ဘုရား၊သည်၊အနုပ္ပ နွ၊ ပွင့်တော်မမူမီ၊ ပဏ္ဍု၊ဌ္ဌေ၊ပဏ္ဍ တိုင်း၌၊ဓေ၊ကဿ ဗ္ဗနဂ၊ဌေ၊ ဓေ၊ကဿ ဗ္ဗ ပြုခဲ့၌၊ ဓနပါလ၊ကောနာ၊မ၊ ဓနပါလ၊ကအ မည်ရှိ၊သော၊ သေဋ္ဌိ၊ သူ၊ဌေး၊သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အသဒ္ဓေါ၊သဒ္ဓါ တရား၊မရှိသည်၊ အပသန္နော၊မကြည်ညို။ ကဒရိ၊ယာ၊ဝန်တို့စဉ်း၊လဲ၏၊ နဏ္ဍိ ၊ဒိ ဒ္ဓိ၊နဏ္ဍိ ၊အယူရှိ၏၊တသ၊ထု နေပါလ သူ၊ဌေး၏၊ ကိရိယာ၊အမှ

အာ,ဂ,ကို၊ ပါဠိုးကာ,ဝေ၊ပါဠိုးတော်အား၊ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိညာဉ်ယက်၊သင်အပ်
ချီ၊သော၊ ထိုဓနပါလသူဌေး သည်၊ ကာလကိုတွေ့၊ သေခြင်း၊ကို၊ပြုမူ၍။မရ
ကန္တာရေ၊ သဲကန္တာရ၌၊ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွေ့၊ ဖြစ်၍၊နေကြ၏။
ဖြစ်၊လတ်၊တ,သ၊ ထိုပြိတ္တာ၏၊ကာယော၊ ကုယ်သည်၊တ,သကွန်ပုမာ
ဟော၊ထန် လုံ အတိုင်း၊အရှည်ရှိသည်၊အဟေ,သိ။ ဖြစ်၏၊သမုဒ္ဒါတနှင့်ဝ
ကောင် ခွဲ,ထ,သော၊အ,ရေရှိသည်။ ဗရ သ၊ ကြမ်း,တန်း,သည်: ဘယ,ခန
ကော၊ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသည်၊ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ၊အသင်:မတ,သည်။အ,ဗ်ဒေ,
အလွန်ယှင်:ဗိရူပေါ၊ ဘေ,ကပ်ပြုံ:သော၊အသင်:ရှိသည်၊ဗိဂန္ဓနသ,ခန
စက်ဆု`ဖွယ်:သော အ,ပြင်ရှိသည်: အဟောသိ။ ဖြစ်၏၊သော၊ထိုပြိတ္တာ
သည်: ပဠုပန္ဓာသ,ဝ,သ,ခန်။ ငါ:ဆဲ,ငါ့ကိုစတ်ရှိပတ်လုံ:။ ဘတ္တာသိတ္ထံ ။သ
မ်င်:တလုံ:ကိုလည်:ကောင်:၊ဥဒကဗိန္ဒုံ ။ရေတပေါက်ကိုလည်:ကောင်:၊
အ,ထ,ဘန်ကွာ၊ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိသုဒ္ဓ ကဏ္ဍောဌ,ဝေါ။ အ,ထူ:သ,ပြင်
ခြောက်သော လည်ချောင်: ခွက်ခမ်.လျှာရှိသည်၊ ဖီလဿ,ဝိပ.သာဘ
တော၊ ဆ,လောင်ခြင်: မွတ်သိပ်ခြင်.သည် ခွဲပ်စက်အ,ဝသည်ဖြစ်
တောဝိ:ဘာ,စ၊ထိုမှ၍မှလည်:၊ ပရိဿ,ဒ၊လည်း၏၊အ,ထ,ထိုအခါ၌ အ,
ကံ ငါ၏၏၊ဘဝ,တ်၊ဖြောက်ဖျောက်ရှားသည်၊လော,ကေ,လောကမ
ပွင့်,ဟာ်မူ၍၊ပ,ဘတ်ဘ,ဝ,ခေမ,ပ,ကြေ။လည်:စေအ,ပ်သော၊ဖြောက်သေ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အခုကြားမနှ,အစဉ်အား၊ဖြင့်။သ,ဝ,ထိုယ်၊ သ:ဝ,ထိုပြည်:ခ
ဝိ:ဘခုနှ,ကြား,နေ,တော်မူသည်ရှိ:သော်၊သ,ဝ,ထိုဝါသိ,နှ,၊သ,ဝ,ထိုပြည်:ခ
ကုန်:သ,ဝါ,ကိ,ဝ,၊ကုန်သည်တို့သည်၊ ပဠုမဇ္ဈာနိသကဒုသတာ,ခ
ရာ,ဇတ်ကိုင်:အ,ရှည်ရှိကုန်သော,လည်:တို့ကဲ့,ဘ,ဏ္ဍာသ:ဘ,ဏ္ဍာ,ပြင်:ပုန,ကွ,
ပြည်:ပေ၍၊ ဥဘုရာ,ပထ၊ ဥတ္တ,ပထ,ကိုင်:သို့၊ ဂ,ကွဲ,ဘ၊ လွှ:ချ၊ ဘ,ဏ္ဍ,ဂ,
ဥ,ဗ,ဘ,ကို၊ဝိ,ကြီ,ကိ,တွေ,ရောင်:ချ၍၊ပဠိလ,ဒ,ဘဏ္ဍ:၊တ,ဘန်ရှ,အင်သော,ဥ,ဗ,ဘ,
သ,ဂ,ပေ,သူ,လည်:တို့ခ်ိ၊ အ,ရောပေတွေ,၊တင်ချ၊ ပဠိနိ,ဝ,ကြွ,မာန,ပြန်လ,
ကုန်သ,ည်ရှိ:သ,ဝ,၊သ,ခ,ခ,ယော၊ ညချမ်:အခါ၌၊ အညတရ,ကိ,တ,ခ,:သ,
ရ,ကွ,မှ,လ,:၊သစ်ပင်,ခင်:သို့၊ ပါ,ပုကိ,တွေ,ရောက်ချ၊တ,ထ,ထိုသစ်ပင်,ခင်:
ခ,ခ,ယာန်၊ ယာ,ဥ,ကို၊ မ,ခ,ခ,တွေ,ချက်ချ၊ ရ,ကြ,ယ်၊ ညဉ့်ခ,ဝါသ၊ နေခြင်:ကဲ့
ကပ,ပေ,သို့၊ ပြုကုန်၏။ အ,ထ,ထိုအခါ၌၊ သော,ပေ,တာ,၊ ထိုဓနပါလ,ဥ,ကြွ,
သည်၊ဗိ,ပါ,သာ,ဘိ,ဘု,တော,မွတ်သိပ်ခြင်:သည် ခွဲပ်စက်အ,ပ်သည်ဖြစ်ချ
ပ,နိ,သ,သ,ရ,ရ,ကို အ,ထ,ထ,ယ,အ,ကျ,ကို ၅၂၊အ,ဘ,ဂ,ကဲ့,လ,ချ၊ တ,ထ,ထိုအ,ပ
ခ,ခ,ဗိ,ခ,ခ,ကြ,ခ,ခ,ပ,နိ,ယ် ရ,ရ,ပေ,ပေ,ကိ,မ,ကဲ့,လည်:၊ဒ,လ,ကိ,တွေ,၊ မ,ရ,ချ၊ ဗ,ပ,ခ

တာသော။ ကင်းသောအာသဝေ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဆိုနှမူလော၊ ပြတ်သောအ ဖြစ်ရှိသော၊ ဘာသောပါ ယ၊ ထေးပဝကဲ့ ပို့၊ ဆိုနှပါ၏ဒေါ၊ ပြာကိ ,သာ,ရှိ သည်ဖြစ်၍ ပတ ကိ၊လည်းကျ၏။ဘံ၊ထိ ပြိတ္တာ ကို့၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ ငါ၏ဝေ ကုန် သည်တို့ရှိသည်၊ ။

မာရိ သ၊အချင်း၊တို့၊သင်သည်၊နဂ္ဂေ။ အာတ်ဝရှိ သည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ ပါ၊အသင်းလေ့သော ကိုယ်ရှိသည်သည်း၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ ကိ ,သော၊ ကြိုလိုသည်လည်း၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ ဝမနိ သ ဏ ,တော၊ အကြော် တည်း ဟူ သောဂွနိ သက်ဖြင့် ခင်းအပ်သောကိုယ်ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဓါသုဒ္ဓိ ,ကာ၊ ထွက်,သောနံ ပါ ,ရှိ သည်သည်း၊အသိ ဖြစ်၏၊ကိသ ကော၊ အ,ရိ,အ,ရေ,အ,ကြာမျှသာ ကြွင်,သောအလွန်ကြီ,လှိ,သော ကိုယ်ရှိ သည်လည်း၊အသိ၊ဖြစ် ၏။မာရိ သ၊အချင်း၊ တို့ သင်သည်၊ကော။အာဝယ် အမည်ရှိ,သောသူသည်၊အသိ,ခေ,ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣမဃ,ယ,ဂါထ ယ။ဤ,ဂါထာဖြင့်၊ ပုဏ္ဏ ,သု၊မေ,ကုန်၏၊ တ,တော၊ ထိ,နော,ဝ,ပ္ပ၊ ပေ,တော၊ ပြိတ္တာသည်။ ၊

ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်.တို့၊ အဟံ,ငါသည်၊ ဒုဂ္ဂ,တေ,၊ မ,ကောင်,မှ,ရှိ သော သူတို့၏ဖြစ်ရာ,အ,ပါယ်သို့လား,သော၊ ယမ,လောကိ,ကော၊ပြိတ္တာ,ဘုံ၌ အာ,ကျ,ုံ,ဝ,င်သ,ဖြင့် သိ,အပ်,သော၊ ပေ,တော၊ ပြိတ္တာသည်၊ အ,ဖို၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒ,န္တေ,၊ အ,ရှင်,ကောင်,တို့၊ အဟံ,အ,ဌ,နိ,ပ်သည်၊ ပါ,ပ,ကမ္မံ။ပြိတ္တာ,ဖြစ်,ခြင်း ၏ အ,ကြောင်း မ,ကောင်,မှ,ကံ,ကို၊ ဂ ရိ ဘွာ၊ ပြုမိ,သော,ကြောင့်၊ ဣ,တော၊ ဤ,သင်ဘုံ,ဖြစ်,ရာ,လူ,ပြည်မှ,ပေ,တ,လောက်,ပြိတ္တာ,ဘုံ၌၊ ဂ,တော၊,ပ,ဒ,သ,ခ,ဒ ၏,အစွမ်း,အား,ဖြင့်,ဖြစ်,ရ,ရ,ဣ,တိ,ဤ,သို့,အ,ဘ,ရာ,နံ,မိ,ဘုယ်,ကို,အာ,ဝိ,ကတ,ကွာ၊ ထင်,ရှာ,ပြု,၍၊,ပုန,တ,ဘာန်,တော,ကို,ထုတ,ကုန်,သည်,တို့,သည်၊ မ,ဝ,ရိ,သ,အ,ချင်း၊ ကို,ခ,ု,အ,သို့,နည်း။ တ,ယာ,သင်သည်။ ပ,ဇ,ဝ,ရှေ,ဘ,ပ,၌၊ ကာ,ယ,နု,ကိုယ် ဖြင့် ဒုက္ခ,ခံ,သူ,၏,အ,သက်,ကုသ,တ်,ခြင်း၊ အ,စ,ရှိ,သော ကာ,ယ,ဒုစ,ရိ,တ်,ကို၊ ကထံ ပြု,ခဲ့,ဘူး,သ,လော,ဝါ,စာ,ယ,နှ,တ်,ဖြင့် ဒုက္ခ,ခံ,မ,ဟုတ်,မ,ခ,နဲ,ပြော,ဆို,ခြင်း အ,စ,ရှိ,သော,စ,ီ,ဒုစ,ရိ,တ် ,ကို၊ ကတံ,ပြု,ခဲ့,ဘူး,သ,လော,မ,နော,စ,ိတ်,ဖြင့်၊ ဒုက္ခ ခံ,သူ,တ,ပါ,း,၏,စည်,း,စ,ိ,တ်,ကို,မ,ပ,ီ,သို့ ရှ,ရှ,ကြီ,ခြင်း,အ,ရှိ,သော,မ,နော,ဒု,ရ,ိ,တ် ,ကို,ကတံ,ပြု,ခဲ့,ဘူ သ,လော,သ,မ,ု,အ,ချင်း,ကိ,သ,က,မ,္ဂ,ကိ,သ,က,မ,္ဂ,ဝိ,ပါ,ကေ,နေ၊ အာ,ဝ,ယ်,ဒုစ,ရိ,တ်,အ,ကု,သို,သ်,တ် ၌ အ,ကျ,ိုး,အား,ဖြင့်,တို့,သင်သည်,ဣ,တော၊ ဤ,ငါ,တို့,ဖြစ်,ရာ,လူ,ပြည်,မှ,ပေ,တ,လောက်,ပြိတ္တာ,ဘုံ၌။ ဂ,တော၊,ပ,ဒ,သ,ခ,ဒ ၏ အ,စွမ်း,အား,ဖြင့်,ဖြစ်,ရ,သ,နည်း။ ဣ,ဟ,ဤ,သို့,ကတ,ကမ,္ဂ,ပြု,အ,ပ်,သော,တ်,ကို၊

ပုစ္ဆိုတော၊မေးအပ်သည်ရှိ၍သော်၊ပုဗ္ဗကံ၊ရှေးဘဝ၊ နိဗ္ဗတ္တင်ရာနေ၍တာ၊ကြစ်၍သော အရပ်မှ၊ ပဌာယတ၊ စ၍၊ အတိဘဝ၊ လွန်ခဲ့လေပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပစ္စုပ္ပန္နဘဝ၊ဖြစ်ဆဲသည်းဖြစ်သော၊အနာဂတဘဝ၊ဖြစ်လတ္တံ့ လည်းဖြစ်သော၊ အတ္တနော။ ဒိမိန်း၊ ပဝတ္တိ၊အားကြာင့်.ကား၊ ဒေ၊ ဝ၊ နှာ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေသဗ္ဗ၊ထိုကုန်သည်တို့အား၊လည်း၊ သြဝါဒ၊အဆုံးအမတို့၊ ဒေ၊ နှာ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

ဘဒ္ဒ၊ နှာ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ပုဗ္ဗ၊ရှေ ဘဝ၌၊ ပဿာနံ၊ပဿ တိုင်း၌နေ ကုန်သော၊ငင်းတကျိပ်တို့ ၏၊ ရှေ၊ နှာ နှာ၊ ရှေ၊ နှာ ဟူ၏၊ ဧကသုတ်၊ အပေါ် ထက်ဝန်းကျင်မှကျော်စောထင်ရှားသော၊ နဂရံ၊ပြာ သည်၊ ဒ ထ ဣ ဂိ ၏၊ ဘဒ္ဒ၊ နှာ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ပုရေ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသော အကြာတော၌။ အဟေ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တဘဏ္ဍနဂရေ၊ထိုမြို့၌၊သေ၍ သူဌေးသည် အာသိ၊ ဖြစ် ၏၊ မံ၊အ ကျွန်ုပ် ဟု၊ခနပါ၊လော်တိ၊ခနပ်လသူဌေးဟူ၏၊ နှသော၊လူ ဘို့ သည် ဝိ၊ သိကုန်၏။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ဟိ၊ရှည်ယောသော၊ ဌေ၊ သ ပြု ၏၊ ပမာဏံ၊ အာဘုဝင်း၊အရှည်သည်၊သ ကဒေ ပါ ဟာ နှုံ၊လည်ပုဝ်တို့၏၊ အသိ ၊ ရှစ်ခု ယ် ရှိသည်၊အ ဟော သိ၊ ဖြစ် ၏။ ဇ ၊ ဝ ရှုပ် ရွှေသည်လည်း ၊ မေ၊ ၊ ကျွန်ုပ်အား၊ ပ ၊ ဟုတံ ရှား သောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ အ ၊ ဟော သိ ( ) ၏၊ ရုက္ခ ၊ ရေ ၊ တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝေ ( ) ရိယာ။ ကျောက်မုတ်ရွက်သည် လည်း ကောင်း၊ ဗ ဟု၊ရှား ကုန်သည်။ အ ၊ ဟ သုံ ( ) ဖြစ်ကုန်၏၊ ။ ဘ ( ) ဒ ( ) ( ) ( )

ယိသည်းမြစ်တတ်၏။ဒါနသည်၊ဒါနကုသိုလ်ကံ၏။ဖလ၊အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သံယမသည်၊ သီလတည်းဟူသောစေတနာစည်းရိုးတို့၊ ဖလ၊ဒ ကျိုး သည်။ ကုန်ကုန်ကား၊အဘယ်မျှရှိအံ့နည်း။ ဓာတိ၊ဤသို့၊ ဝိနျာဒိမ္ဗိုးကာ၊ ပေါ်ကြွနေသောအမြင်ရှိသည်၊ အာသီ၊ဖြစ်ပြီ၊ ပေါ်ကွဲ့ညီသမျှပါနာနိစ၊ ရေတွင်းရေကန်ဘို့ကုလည်းကောင်း၊ရောဝ.တရောဝတာန်၊စိုက်ပျိုးအပ် ကုန်သော အာရာမာနိစ၊သစ်သီးအရံပန်းအရံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပပါ ယောစ၊ ရေအိုးစင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌေ၊ ပြည်ရွှန်အရှေ့သည်တို့ ကြောင့် အသွားခက်သော အပေါ်၌၊ သက်မနာနိစ၊ ထံတားတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ဝိနာသေသိ၊ဖျက်ဆီးပြီ၊ ၊ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်းတို့၊အကုတ ကသျှားထားမပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံရှိသော၊ကတပါပေါ၊ပြုအပ်သော အကုသိုလ်ကံရှိသော၊ သွာဟံသောအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တတော၊ ထိုနေ့ပါသသူ၌ခြင်း၏အဖြစ်မှ၊ရုဏော၊ရွှေလျှောသည်ရှိသော်၊ ပေတ္တိဝိသ ယံ ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ခုဒ္ဓါ၊ဃသမပိုး၊တာ၊ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ သော၊ပေတော.ပြိတ္တာသည်၊အမှိုးဖြစ်၏၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သ ည်၊ ယဒေတာ၊ အကြင်အခါမှ၊ပဌာယ၊စ၍၊ကာလကိတော သေလွန်၏၊တတော၊ထိုအခါ မှ ပဌာယ၊စ၍၊ ပဋ္ဌပဏ္ဏာသဝဿာနိ၊ငါးဆဲငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဘုတ္တံ၊စား အပ်သော၊ ဘောဇနံ၊ဟု၊ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ပီတံ၊သောဂ အပ် သော၊ ပါနီယံ၊ဟု၊ပေါ်ကို လည်းကောင်း၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်းတို့၊ ယောသံယမော၊အကြောင်းလောဘအစရှိသည် တို့၏ အစွမ်းဏားဖြင့် တရုံတယောက်သောသူအား၊လည်း မပေးလှူခြင်း သည်၊အတ္ထိ ရှိ၏၊သောသံယမော၊ထိုသို့မပေးမလှူခြင်းသည်ပေတယော နိယံ၊ပြိတ္တာမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တတေ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ပြိတ္တာတို့၏၊ မဟာဗျသ နသ၊ ကြီးစွာသောပျက်စီး၊ခြင်း၏၊ ဟေတုဘာဝတော၊ အကြောင်း၊ဖစ် သောကြောင့်၊ ဝိနာ၊သော၊ မပေးလှူယက်သော သတ္တဝါတို့၏ ပျက်စီး ကြောင်းမည်၏၊ ယောဝိနာသော၊ အကြင်ပျက်စီးကြောင်းသည်၊ ဧတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဝိနာသော၊ ထိုပျက်စီ ကြောင်းသည်၊ သံယမော၊ မပေးမလှူ ယက်ခြင်းပင်တည်း။ ၊ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်းတို့၊ ယောသံယမော၊အ ကြင်မပေးမလှူယက်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ ရှိ၏၊သောသံယမော၊ထိုမပေးမလှူ ယက်ခြင်းသည်၊ ဝိနာသော၊ပျက်စီးကြောင်းတည်း၊ဓာတိ၊ဤသို့၊ ဒေတာ ဟိပေတာ၊ဝေ၊ပြိတ္တာတို့သည်သာလျှင်၊ဇနနန္တိ၊ကိုရ၊သိကုန်သတတ်၊ ၊ ☰ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ပုမေ၊ရှေ ဘာဒ္ဒ၊ပဟုကေ၊များစွာသော၊ ဝေနေ၊ဥစ္စာ

သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိလျက်၊ သံယမိသည်၊ အလျှပေးခြင်းစသောကောင်းမှု တွန်ကိုခြင်းသည်၊ အာသိ။ ဖြစ်ပြီ။ ဒေယျဓမ္မသဒ္ဒါ လျှတ္တယ်ဝတ္ထုတို့သည်။ သဒ္ဓေသု၊ ရှိကုန်လျက်လည်း၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဋ္ဌိ ရှိခိုရာကျွန်းကြီးသ ဘွယ် ဖြစ်သော၊ ကမ္ဘီ၊ ကုသိုလ်ကံ ကို၊ နာကာသိ။ ပြုပြီ၊ သာဟံသေ အဟု။ ထို ဝတ္ထုနှင့်သည်၊ အဘ္ဘုတမ္ပ ဗလုပဝေါ။ ကိုယ်သည်ပြုအပ်သော အ ကုသိုလ်ကံအကျိုး သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပန္ဓာနုတပါဒိ။ နောက်ဘဝမှ တပါ ဝင်ပုပန်ခဲ့၏၊ ။ဘဒ္ဒန္တေ။ အရှင်ကောင်းတို့။ ဧတရဟိ ယခုတိ စတုနှုံ မ သာနုံ။ သေးသတို့ ၏ ဥဒ္ဒေ၊ အထက်ဌ။ မမ။ အကျွန်ုပ်၏။ ကာလံ ကိ ရိယာ၊ သေ ခြင်းသည်၊ ဘရိ သာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂေ ဏ္ဍကဒုကံ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲသော၊ ဝေယာဝုံ၊ ပြင်.ထနိစ္စသော၊ နိဗ္ဗယံ၊ အငြိမ်းဝင်ရဲ့ သို့. ပ ဝ တိသမံ၊ ကျလတ္တံ့ ၊ ။တံ နဲ့ ယံ၊ ထိုအဂ္ဂိဋ္ဌ ဝင်ရဲ့သည်၊ စတုဂ္ဂတ္ထံ၊ လေး ထောင့်ရှိ၏၊ စဘုဒ္ဓါရံ၊ တံခါး လေးခုနှင့်ယှဉ်၏၊ တံ၊ ထိုအဂ္ဂိဋ္ဌ ဝင်ရဲ့ ဘုံ၊ ဝိဘဇ္ဇ၊ ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်၏၊ ဘာဂသော၊ အပိုင်းအားဖြင့် ခြောက်ပိုင်းနှင့်အပ် ၏၊ အားယာ ပါကာ ပေ ရိယ ဏ္ဍံ၊ သံတံတိုင်းဖြင့်ထက်ခန်းကျင်ခြံရံအင်၏။ အယသာ၊ သံပြားဖြင့် ပဒုံ ကုဋ္ဌိ တံ၊ ပိတ်ဖုံးအပ်၏။ တ သ ထိုအဂ္ဂိဋ္ဌ ဝင်ရဲ့၏၊ အားယာ မယာ၊ သံဖြင့်ပြီးသော ဘုရား ဖြေသည်၊ ဇလိတာ၊ အလျှံတောက်ပြောင် ပြောင်တောက်၏၊ တောဇသာ ယုတာ၊ ထက်ခန်းကျင်မှထွက်သော အလျှံ ရှိသောမျှားသောမီ. နှင့်မပြတ်ယှဉ်၏။ ဘ သ ၊ ထိုအဂ္ဂိဋ္ဌ ဝင်ရဲ့ ၏ သမန္တာ၊ ထက်ခန်းကျင်မှ ၈ဟိ၊ အပယ်၌၊ သမုဒ္ဓိတာ၊ ထွက်သော ဇာလာ ပိုး အလျှံ သည်၊ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခပ်သိမ်.ကုန်သောအရပ်မျက်နှာတို့၌ ယောဇနသ တံ၊ ယူဇနာတာရာတိုင်တိုင်၊ ပရိတ္တာ၊ နှံ့၏။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တ သ ၏။ ။ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ ဣယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတ သ ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပ သ ယုတ်မာသော၊ ဘ ဗ ဿ ၊ အကုသိုလ်ကံ ။ ဟလ်။ အ ကျိုးဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကို၊ တ ဟ ။ ထိုအဂ္ဂိဋ္ဌ ဝင်ရဲ့၌၊ ဒီ ဃံ၊ ကြာ.မြင့်စွာသော၊ အဋ္ဌါနံ၊ ကာ သ ပတ်လုံး၊ အာဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေဒိ သ ၊ ခံစားရလတ္တံ့ ၊ တ သ ဟ ။ ထိုးကြောင့်။ ဘုသံ၊ ပြင်ပ စွာ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သောစာမိ၊ ဝိ ရိ ဝ.၏။ ။ဘဒ္ဒန္တေ အရှင်ကောင်း၊ တံ တ သ ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေါ။ သင်တို့ ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဩ ဝါဒ ဝ သေနဆုံးမသည်၏ အ စွမ်းအားဖြင့် ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့။ ဝေါ ဝုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘဒ္ဒံ ကောင်းခြင်း သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ယ ဝ ဏ္ဏာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘုမ္မေ၊ သင်တို့သည်. ဣဓ ၊ ဤ အရပ်၌။ သမာဂတာ၊ အညီအညွှတ်ရောက်

လာကုန်၍၊ တောသင်္ဘောထိုအလုံးရုံကုန်သောသင်တို့သည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏ဝစနံ စကားကို၊ သုဏာထ၊နာကြကုန်လော၊ တုဗျေ၊သင်တို့သည်၊ အာဝိဝေါ်၊သင်ရွာလည်း၊ ပါပကံ၊ယုတ်မာသော။ ကမ္မံ၊အကုသိုလ်ကံကို၊ မာဒေ၊ကဏ္ဍ၊မပြုကုန်လင့်၊ ယဒိ ထိုမှတပါး။ ဗျောဝေါ် ဝုန်းကွယ်သည်ပြစ်၍လည်း၊ ပါပကံ၊ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ မကောင်မှုကံကို၊ မာဒေ၊ကဏ္ဍ၊မပြုကုန်လေသင့်၊ တုဗျေ၊သင်တို့သည်၊ ပါပကံ၊ယုတ်မာသော၊ တံ ကမ္မံ ထိုအကုသိုလ်ကံကို၊ ဒေဝယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ သစ္စေ ကရိသယ၊ ဆောက်ရှိသယ၊ ဆောက်ယင်း၍ပြုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေ ခုတိ ဝါ၊ ယာ ခုအခါ၌မူလည်း၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်အုံ့၊ တ ဃ ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလဘူတာ၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခာ၊ သင်ရဲ့မှ၊ ဘုပေရှုဥပဘိတွေ့ ပြန်၏။ ( ) ( ) ( )

ဖြစ်၍၊ အသိုကိုဂါထံ အသိအစရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ ဆိုး၏။ တဗ္ဗေ၊ ထို ဂါထာ၌။ သကဒုဝါဟာနဿ၊ သကဒုဝါဟာနံ ဟူသည်ကား၊ ဝိသတိခါရိ ကောဒတင်းနှစ်ဆယ်သည်၊ ဝါဟော၊ တဝါဟမည်၏။ ယော၊ အကြင်တဝါ ဟကို၊ သကဒုဿ၊ ကလ္ပသည်းဟူ၍ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေသံ သကဒုဝါဟာနံ၊ ထိုလျှသည်းဝါဟတို့၏၊ ဟိ ရည္ယ သကဘာဝပဏ္ဍိတ ဗေဒအသပြာ၏။ ဒေ သိ ဟိ၊ ရှစ်ဆယ်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အဝဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ ဤသည် ကား၊ ယောဇနာ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ပဟူတံ မေဒေါ တာ ရှုပ ဣဒ္ဓိ၊ ပဟူတံ မေဒေါ တာ ရှုပံ ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏသိုင်းသန်း၌ကဲ့အဝှိ ပြိုသ ဖြင့်၊ ပေါ့တံ၊ ရှားသည်။ အနေကာ ကာ ရုပဂိုမာ ကာ။ ရှားသော အချင်းအရာ အတိုင်းအ ရှည်ရှိသည်၊ အပေါ သိ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား၊ သမ္ဘန္ဓော စပ် ခြင်းတည်း။

☰ နမေဒါ ဘုံ ဝိယံ အဟု တိ။ နမေဒါ ဘုံ ဝိယံ အဟု ဟူသည်ကား၊ ဒါနံ။ အ လ္ဟ ကို၊ ဒါ ဘုံ၊ ပေးခြင်း၌။ မယှံ ငါ အား ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သည်၊ နာ ဟော သိ၊ ဖြစ်။ မာ မံ ယာ စ နုကာ ဒ္ဒသု နဿ။ မာ မံ ယာ စ နုကာ ဒ္ဒသုံ ဟူသည်ကား၊ ယာ စ ကာ၊ တောင်းကုန်သော သူကို၊ ရှိသည်၊ မံ ငါ့ကို၊ မာ ပ သိ သ။ မမြင်စေကုန်သ တည်း။ ဣတိ ဤသို့ကြ၏။ ဂေဟန္ဒ ရီ။ အိမ်တံခါးကဲ့၊ ဝိဒ္ဓ ဗ်ာ ဝ ဝိတ ၍ တုန္ဒ ဟ ဝိ၊ စားဖျော်၊ ကဒ ရိ ယော ဘိ၊ ကဒ ရိ ယော ဟူသည်ကား။ ထန္ဒ မ ဆွ ရိ၊ ကြမ်းသော ဝန်ကိုခြင်းရှိသည်၊ ပရိ ဘာ သ ကော ဘိ၊ ပရိ ဘာ သ ကော ဟူ သည်ကား။ ဒါနံ၊ အလ္ဟကို၊ ဒေ ဇ္ဇ ၊ ပေးလှူကုန်သော သူတို့ကဲ့ဒိသို့ ဖြင့်၍ တ ဒေ ယ နု၊ ဘေးဖြင့်၊ သ ဆ ဒ္ဓ ကော၊ ခြိမ်းခြောက်တတ်သည်၊ ဒေ ဇ္ဇ ာ နုံ ကာ ရော ဇ္ဇ ာ နဿ။ ဒေ ဇ္ဇ ာ နုံ ကရော ဇ္ဇ ာ နုံ ဟူ သော ပုဒ်သည်၊ ဥပ ယော ဂ ဇ္ဇ ေ ဒုတိ ယာ အနက်၌။ သ ပိ ဝ စ နုံ။ ဆဋ္ဌီ ဝိ ဘတ် သက် သော ပုဒ်တည်း။ ဒါ နာ နုံ။ အ လ္ဟ တို့ကို။ ဒ ဒ ဇ္ဇ ။ ပေးလှူကုန်သော သူတို့ကို။ ပုညာ နုံ။ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရော ဇ္ဇ ။ ပြုကုန်သော သူတို့ကို။ ဗဟု ဇနေ တိ။ ဗဟု ဇနေ ဟူ သည်ကား၊ ဗဟု။ များ၊ ဇ ၊ ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒ ဒ ဇ္ဇ ာ နုံ ဝါ ပေးလှူကုန် သော သူ ဘို့ ၏ သည်းကောင်း၊ ကရော ဇ္ဇ ာ နုံ ဝါ ပြုကုန်သော သူ ဘို့ ၏ သည်း ကောင်း။ သ မုဒ ယ ဘူ တံ၊ အ ပေါင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော ဗဟု၊ များ ၊ ဇ ၊ ကုန်၊ လူ အ ပေါင်းကို။ ပုညကမ္မ တော၊ ကောင်းမှုကံမှ ၊ ဝါ ရိ သ နိ ဝါ ရေ မိ ၊ တာ ဖြစ် ၏။ ဝိ ပါ ကော ခုတ္တိ ဒါ နဿ သာ တိ အ ၊ ဒ ၊ ဝိ ပါ ကော ၊ ဣ ဒါ နဿ ဣ ဤသို့ အ စ ရှိ သော စ ကား သည်၊ ဒါ နာ ဒိ နုံ။ အ လ္ဟ ။ ပေးခြင်း အ စ ရှိ သည် တို့ကို။ နိ ဝါ ရ ဏော တ ၊ ခြိမ်ခြောက်ခြင်း၌။ ကာ ရ ဏာ နုံ ဒ သ နုံ။ အ ကြောင်းကို ညွှန်ပြ သော စ ကား တည်း။

တ ဘွား၊ထိုစကားရှေ့ခ်ီ ဝိပါကောနတ္ထိဒါနသာတိ.ဝိပါကောနတ္ထိဒါနသားဟု သည်ကား။ ဒါနဿ ပ္ပသေ၊ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ပြုခြင်း၏၊ ဖလံနာမ၊ အကျိုးမည်သည် နတ္ထိ၊မရှိ၊ ကေဝလံ။စင်စစ်၊ ပုညံ့ဂုညာ့ကို၊ ကောင်းမှုကောင် မှုဟု သည်ကား။ ဓနုရိနာသောဝေ၊ ဥပ္ပာဒေ့ပျက်စီးခြင်း သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ။ဤသို့၊ဒီးပေကို ပြ၏၊သံယမသာတိ.သံယမသားဟု သည်ကား.။ သိသ သံယမသား၊ သိသ ကိုးစောင့်စည်းခြင်း၏၊ ကုတောဖလန္တိ၊ ကုတောဖလံ ဟု သည်ကား။ ကုတောနာမ၊ အဘာယ်အကြောင်းရှိသော၊ ဖလံ.အကျိုးကို၊ ဝတ္ထုအပါသနည်း။သိသရေ့ကွဲ၊သိသ ကိုးစောင့်ခြင်းသည်၊နိုရေ့ကမ ။ အကျသ့ နှီ သာသျှင်တည်း၊ဣတိအယံ ဤသည်ကာ.။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်ဘည်း၊အာဟာရမာနိတိ၊အာဟာရမာနဟု သည်ကား၊အာဟာရမေ၊သစ် သီးအရံ နှ.အရံတို့ကဲ့ဒုဝပဝနာနှ၊ဥယျာဉ်တို့ကို၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေ၊အနက်တည်း၊ပပါ.ယောတိ၊ပပါ.ယောဟု သည်ကား၊ပ နိုယသ သံ၊သောက်ခြင်းစင်ကို၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ဒုဂ္ဂေဟု သည်ကာ.။ ဥဒကစိဥ္စလ္လာနံ၊ ရေ့ရှိသည့် ကို့ ၏၊ဝသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ဒုဂ္ဂမနဋ္ဌာနေ၊အသွားခက်သော နေရာ၌ သက်မနနိ ဟိ၊ သက်မနနိဟု သည်ကား။ သေတုယော တံတား ကို ကို၊တ ားတာ၊ရုတောတိ တ ားတာ၊ရုတောဟု သည်ကာ.။တ ားတာ၊မနုဿ လော ကားတာ၊ ထိုလူ.ပြည်မှ ရုတော၊ရုသေ့သည်ရှိ၊သော၊ ပဋ္ဌဝေ့ဏ္ဏာ၊သာ တိ၊ ပဋ္ဌပဏ္ဏာ၊သ ့ သည်ကား၊ ပဋ္ဌပညာ၊သ။ ငါ့ဆဲ့ငါ့နှစ်တို့ ပတ်လုံ ၊ ယ ့တာ၊ကာ.လက်.တာ၊အာ.ဟနှ်.၊ ယ ့တာ၊ကာ.လက်.ဟာ၊အာ.ဟံ.ဟု သည် ကား။ ယဒါ၊ အကြောင်အခါ၌၊ အဟံ.ငါ၊သည်၊ ကာ.လက်.တာ၊ သေ့ဆဲ့ တ ့ဘာ၊ထိ.သော သည်မှ၊ ပဋ္ဌာ.ယ စ၍၊ နာဘိ.ဘာ.နာ.ဝိတိ၊နာ.ဘိ.ဘာ.နာ.ဝိဟု သည်ကား။ ဘ္ဘေ့ကံ့ကာ.လ်.ဤမျှ.လောက်သောကာ.လပတ်လုံ.။ ဘုတ္တ်ဝါ၊ စား.ရ.သည် ကိုလည်.ကောင်.၊ ဝိတ်ဝါ.သောက်.ရ.သည်ကိုလည်.ကောင်.၊ ကိုဠ်ဠ.ဘရုံ.ဘ.ရ ကို၊ နှ.ဘာ.နာ.ဝ်.မသိ၊ ယောသံ.ယ.မော သောဝိနာ သောတိ၊ ယောသံ.ယ.မော.သောဝိနာ.သောဟု သည်ကား။လောဘ.ဒေါ.သေ.နှ.လောဘ အစဝ်ရှိသည့်ကို့ ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ယံ.သံ.ယ.မနှ.၊အကြောင်မပေ.လှူခြင်.သည်၊ ကာ.ယ.ဒိ.တစုံ.ဘ.ယောက်.သော.ယူအား.၊ အဒါနှ.မပေ.ခြင်.သည်.၊ အတ္ထိ.ရှိ ၏၊သော.။ထိ.မပေ.လှူ.ခ့ခြင်.သည်.၊ဣ့မေ.သံ.သ.ဘ.ဂ.ဟ.ဤ ဤသ.ဘ.ဂ.ဝ.တို့.ခ့.ဝိနာ သောနာ.မ၊ ပျက်စီ.ခြင်.မည်.ခ့.၊ ကာ.ယ.၊အာ.ဘယ်.ကြောင့်နည်.ဟု မှ.ကား.။ ပေတယောနိယံ.ပြ.ဘ.ဘုံ.ခ့.၊နဲ.ဇ.ဘ.ပေတာနှ.ဖြစ်.သော.ပြ.ဘ.ဘ.ကို.ခ့.၊ မဟာ ဗျသနသ.ကြီ.ဖွာ.သော.ပျက်စီ.ခြင်.ခ့.၊ ဟေတုဘာ.ဝတော.၊ အကြောင်.

ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယောဝိနာသောသောသံယမောတိ ဣမိ နာ။ ယောဝိနာသောသောသံယမောဟူသော၊ ဤပါဠိဖြင့်၊ ယထာဝုတ္တသ ။ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီ.သော၊အတ္ထသ၊အနက်၏ ဧကန္တိကတာဝံ စင် စစ်ဟုတ်မှန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ဝေတိ.ဆို၏။ပေတာဟိကိုရောနန္တိတိ ဣဿ၊ ပေတာဟိကိုရောနန္တိဟူသော၊ ဤပါဠိ၌၊ဟိသဒ္ဒေါ၊ဟိသဒ္ဒါသည်၊အာဝေါ ဝေါ၊အဝေါရကောဏ်အနက်၌၊နိပါတော၊နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ကိရသဒ္ဒေါ၊ကိရ သဒ္ဒါသည်၊ အရုစိသုခေ။အလိုမရှိသည်ကိုပြခြင်း၌၊ နိပါတော၊နိပါတ် တည်း။ သံယမောမဂ်ပေးလျှင်ခြင်းသည်၊ ဒေယျမ္မေသု၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို၊ အပရိစ္စာဂေ။ မစွန့်ကြဲခြင်းသည်၊ ဝိနာသဟေတု၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အ ကြောင်းတည်း။ဣတိ၊ဤသို့ ဣမမတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ ပေတေ.ဝေ၊ပြိတ္တာတို့ သည်သာလျှင်၊ ဝေနန္တိကံ၏ သိကုနဲသတတ်၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက် အားဖြင့်၊ အနုဘုယျမာနတ္တာ ခံစားနေပါသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေနန္တိ။ သိကုနဲ၏ မနုဿာ။လူဘဝ်သည်၊နဝေနန္တိ မသိကုန်၊ ဣတိ။ဤသည်ကား အ ဖြေတည်း။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်၊ နယုဇ္ဇံ။မသင့်၊ ကသ္မာ။အဘယ် ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ မနုဿာနမ္ပိ.လူဘဝ်ကိုအားလည်း၊ပေတ နဝိယ၊ပြိတ္တာ တို့ကဲ့သို့၊ခုပ္ပိပါသာဒိဟိ၊တော်မွတ်ခြင်းအစရှိသည်ဘဝ်ဖြင့်၊ အတ်ဘုယျမာ နာနံ။ ဒ္ဝိပ်စက်သည်၏ အဖြစ်ဘို့။ ဒီဿမာနတ္တာ။ ထင်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။နယုဇ္ဇံ။မသင့်။ပေတာပန ပြိတ္တာတို့သည်ကား။ ပုရိမတ္တဘာဝေ၊ ရှေးကုယ်၏အဖြစ်၌၊ကတာကမ္မသာ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံ၏ပါကဋ္ဌ ဘာဝတော၊ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တာ။ထို၊ထိုအနက်ကို သဒ္ဒ၊ တရုံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝေနန္တိ။ သိကုန်ဦး။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အတ်ဘုဝေသံ ယမိယန္တိ အာဒီ၊ အတ်ဘုဝေသံယမိယံ ဤသို့အစရှိသော ဝါယောကို၊ အာဟ၊ဆုတ်။ ၊တတ္ထ၊ထိုဝါယောတွင်၊သံယမိသာန္တိ၊သံယမ်သည်ဟု သည် ကား။သယမ်ကိုမ်မိသည်လည်း။ ဒါနာဒိပုညကိရိယတော၊ဒါနအစရှိသော ပုညကိရိယမှ၊ သံယမနဲ့သကော်စံ၊တွန့်တိုခြင်းကို၊အကာသိ ပြုပြီ၊ ဗဟု ကေခနေတိ၊ ဗဟုကေခနေဟူသည်ကား။ မဟာနန္ဒ၊မျှားစွာသော၊ ဝေနေ၊ ဥစ္စာသည်၊ဝိဇ္ဇမာနေ၊ရှိသည်ဖြစ်ပါလျက်၊ ။

☰ တန်ဖိုးတံဟူသည်ကား။တယ္ဟာ၊ထိုကြောင့်၊ဝေါဟိ၊ဝေါဟူသည်ကား။ တုမှ.သင်တို့သည်၊ ဘန္ဓိ၊ဝေါဟ၊သန္ဓိ၊ဝေါဟူသည်ကား။ တန်ဖိုး.ဝယ်ကော် သုန္ဓရိ၊ကောင်းခြင်း.သည်၊ တုမှာကံ၊သင်တို့အား၊ ပေါဝသု၊ဖြစ်ပါစေသ သည်။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝစနံ၊သည်သော၊စကား ကြွင်းကို၊ ကာတားဗ္ဗာ ပြုအပ်

ဗျိုဟ်ယာဝ၊ နှဲ့ကွဲသမာဂတာဘိ။ ယာဝ၊ နှဲ့ကွဲသမာဂတာဟူသည်ကား။ ယာဝ၊ နှဲ့ ယာဝ၊ ကွဲကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန် သော၊ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣမေ၊ ဤအခဲ့ပ်ခဲ့၊ သမာဂတာ၊ အညီအညွှတ်ရှိ ကုန်လာကုန်၏။ သမ္ဘေ၊ အလုံးခဲ့ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ မမ ဝါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏာထ။ နာ၊ ထေ၊ င်ကုန်လော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါ၊ ယော၊ အဓိပ္ပ ယ်တည်း။ ဘာ၊ ဝိန္ဒ။ အာ၊ ဝိ ဟူသည်ကား။ ပ၊ ရေ၊ ။ သူတပါး၊ တို့အား၊ ပါ၊ ကဋ္ဌ ဝ၊ သေန၊ ထင်ရှား၊ သည်၏ အ၊ စွမ်း၊ အား၊ ဖြင့်၊ ပ၊ ကာ၊ သနံ၊ ထင်ရှာ ဖြ ခြင်း ဟု၊ ရ၊ ဟော၊ တိ၊ ၊ ဟော ဟူသည်ကား။ အ၊ ပါ၊ ကဋ္ဌ ဝ၊ သေန၊ မ ထင်ရှား၊ သည်၏ ၊ စွမ်း၊ အား၊ ဖြင့်၊ ဝ ဋ္ဌ ဏ်း၊ ကွယ်သော၊ အ၊ ဝိ ဝါ ထင်စွာ၊ လည်း။ ပါ၊ ကာ ၊ ပါ၊ တာ၊ ဒိ ရ ဿ ဝါ ၊ ဒ ဒိ ကား ယ ၊ ဝ ဒိ ပ ယော ၊ ဝ ၊ သေန။ သူ့ အ ၊ သက် ကိုသတ်ခြင်း အစရှိသော မဟုတ်မှောက်စ ကား ကိုပြောဆိုခြင်း အ ၊ စရှိ သာ ကာ ယ ၊ ကံ ၊ စိ ၊ ကံ ကိုလုံ ၊ ၊ ပြုသည်၏ အ ၊ စွမ်း ၊ အား ၊ ဖြင့်၊ ယ ၊ ဒိ။ ဆ ရှိ ၊ ရ ၊ ဟော ဝါ ၊ ဝုန် ၊ ကွယ်သည်ဖြစ်ခဲ့ ၊ ၊ လည်း ၊ ဒ ၊ ဘိ ရှာ ဒိ ဝ ၊ သေန ၊ သူ ၊ ၊ ပါ ၊ စည် ဖိ ၊ ၊ ကို ရှေ ၊ ရှ ကြိ ခြင်း အ ၊ စရှိ သည်တို့၏ အ ၊ စွမ်း ၊ အား ၊ ဖြင့်၊ ပါ ၊ ပ ကံ ၊ လာ ၊ ကော် ၊ ယုတ် သော၊ အ ၊ ကုသ ၊ ၊ ၊

လဘုံ့။ ဣတိအဓိဗျါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဥပေက္ခသဒ္ဓိန္ဒြေ၀ေဆေသ်
သည်ဖြစ်၍၊ ပလာယဏ္ဍာနံ၀ိ၊ ပြေးသည်သည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုဒ္ဓ ကံ၊
သင်ဘိုအား။ တ၀ေ၀၊ ထိုကံ၏အကျိုးမှ၊ မောဂ္ဂေါ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊
နတ္ထိ၊မရှိ။ ဂတိကာလေ၀ိ ပမ္ဘ ဝ ဏ္ဍာ ရသမ၀ါယေ၊ ဂတိကာလ၊ ရှိသော
အကြောင်းအထူး၏ သိကျွတ်ခြင်းသည်၊ သ ဘိပန ရှိသော်ကား။ ဝိပဋိ
ယေ၀ ၊ အကျိုးပေးသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အကြောင်းအနက်တည်း။ အယဉ္စ အကြောင်းကား၊ ဤအနက်ကုံလည်း။ ၊

အနန္တလိုကျေးကောင်းကင်၌၊ ဦးတည်ကြသော သူသည်၊ နမ ဗုဒ္ဓယ၊
မလွတ်ကုန် သမဒ္ဓမဂ္ဂေ၊ သမဒ္ဓိရာဇ၊ လယ်ခွ ဦးတည်ကြသော သူသည်၊
နမ ဓမ္မယ၊ မလွတ်ရာ၊ ပဋ္ဌာ၊ ကောင်ကို၏ ဝိဝရံ၊ အခေါင်းသို့ ပေါ်သ
ဝင်၍ ဦးတည်ကြသော သူသည်၊ နမ ဗုဒ္ဓယ၊ မလွတ်ရာ ယဉ္စ၊ အကြင်
အရေ၀ဒ်၌၊ ဦးတည်ကြသော သူသည်၊ ပါ ပ ကမ္မာ၊ မ ကောင်းမှုကံမှ မ ဗုဒ္ဓ
ယ၊ လွတ်ရာ၏။ သောဧ ဂတိပ္ပ ဒေ သော၊ ထိုမြေ အရ၀ဒ်သည်၊ နဝိဇ္ဇ ကာ
မ ရှိ၊ ဣတိ ဣမာ ယ ဂါ ထာ ယ၊ ဤ ဂါထာ ဖြင့် ဖိ ပေ တ ဗ္ဗော ပြုအပ်၏။ ၊

ဧ ဧ ဘေ ယျ ဘိ ၊ ဧ ဧ ဘေ ယျ ဟူသည်ကား၊ မာတု အမိ၏၊ ဟိ တ ၊ အစီး
အပွါးကို ၊ ဘာ ဝ ၊ သည်၊ ပေါ ဝ ထာ ဘိ ၊ ပေါ ၊ ထ ဟူသည်ကား၊ ဘ ၊ သံ ထိ
အခါတို့ ၊ ခ ၊ ဥပမ္ဘာ နာ ဒီ နဲ့ ၊ လုပ်ကျွေးခြင်း အ ဝ ရှိသည်တို့ကို ၊ ဘ ရ ၊ ထ ၊ ခ
ကုန်လေ ၊ ပ ဝ ဘ ဟ ၊ အ ဘ ဘ ရှိ အား လုပ်ကျွေးခြင်းတို့ သည် ၊ တ ထ ၊ ထ
အ ဝ ဟ ၊ တည်း ၊ ဣ တိ ၊ ဤ သို့ ၊ ဒ ၊ ဒ ဟ ၊ သ ၊ အ ပ ၏ ၊ ကုလော ဇ ဗ ၊ ပ ၊ ယ ၊ ကာ
တိ ၊ ကုလ ဇ ဗ ၊ ပ ၊ ယ ၊ ကာ ဟူသည်ကား ၊ ကုလ ၊ အ မျိုး ခ ၊ ဇ ဗ ၊ ကာ ၊
အ သ ကိ ၊ ဂ ၊ ဗ ခ ကြို ကုန်သော သူ ကို ၊ အ ၊ အ ပ ၊ ယ ၊ ရ ၊ ကာ ၊ ရ ၊ ခ ၊ ခ ၊ ကို
ပြုကုန်သည် ၊ သ ဒ ဗ ၊ ကာ ၊ ၊ သ ဒ ဗ ၊ ကာ ဟူသည်ကား ၊ သ ဒ ၊ ဗ ၊ ကာ ၊ ရ ၊ ဟ ၊ ခ ၊
တို့ အား ပူ ဇော် ကုန်သည် တ ထ ၊ ထိ ၊ အ ဝ ၊ ပြု ဟ ဗ ၊ ပြု ဟ ဗ ၊ ကာ ၊ ဟူ သည်
ကား ၊ ဗ ၊ ဟ ၊ ကာ ၊ ပ ၊ ကား ၊ ပ ၊ ကား ၊ ကို ၊ ဒ ၊ ပ ၊ ပ ၊ ခ ၊ ခ ၊ ကား ၊ ခ ၊ ခ ၊ ကို
ပြုကုန်သည် ၊ ဣ ဟ ၊ ဣ ၊ ယ ၊ ဣ ၊ ယ ၊ ကား ၊ ဣ ၊ ယ

ယေးပေတာဝတ္ထုအစရှိသည်တို့၌၊ ဝတ္ထုနယေးနှင့်၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း ဖြင့်သာသတ်။ ဒေဒိတမ္ဘံ၊သိအပ်၏။ ။

ဤ တောဝါဟိစာ၊ သင်ကုန်သည် တို့သည်၊ တာဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ သံဝေဂစာတာ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်း၏ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊တံ၊ထိပြိတ္တာကို၊ အနုဂမ္မဟေနာ၊ အဝဉ်သနာ ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ဘာဇေနဟိ၊ အိုးတို့ဖြင့်၊ ပါနီယံ၊ရေကို၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊ တံ၊ထို ပြိတ္တာကို၊ သယာ၊ပဘဂ္ဂာ၊ အိပ်စေ၍၊ မုခေ၊ခံတွင်း၌၊ အာသိဉ္စိ"သု၊သွန်း ၊လောင်းကုန်၏၊တဒေဘာ၊ထိုနောင်မှ၊မဟာဇနေန၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဗဟုဟေ တံ ကြာရှည်လေးမြင့်ရှိသော ကာလပတ်လုံး၊ အာသိတ္တံ၊သွန်း ၊လောင်းအပ်သော၊ ဥဒကံ၊ရေသည်၊ တာဿပေတဿ၊ထိုပြိတ္တာ၏ ပါပ ဗဟုလနှင့်ကောင်းမှု၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အဝေါ ဥ၊ လည်ရှိ၏အောက်သို့၊ နဘြဝိ ဘူ၊မသက်၊ဝိပါသံ၊မွှေ့သိပ်ခြင်းကို၊ ကုတောပဋိဝိနေဒ၊ တိ၊အ ဘာသ်မှာပယိ"ဟျာ"ကိုနှင်လတ်ံ့နည်း၊ တေ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊တံ"ထို ပြိတ္တာကို၊တေ၊သင်အား၊ကာစိ၊ တရုံဘခုသော၊အဿာသမတ္တာ၊သက် သာ၊ကမ္ဘကို၊လဒ္ဓါအပိ၊ခေအပ်ပါ၏လော။ ဗုဒ္ဓတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ဆိုကြကုန် ၏။ သော၊ထိပြိတ္တာသည်၊အာ ဟ၊ဆို၏၊ကိ" အာ ဟ၊အဘယ်သို့ဆို သနည်း။ ဗုဒ္ဓမတ္တိ" ပါပကမ္မ၊ ဤမကောင်းမှုကံသည်၊ ဒီ၊ဏ၊ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ တထာဂတဿ ဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊လည်း ၊ကောင်း၊တထာဂတသာဝက ၊နှင့်ဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သာ၊တော်တို့ အား၊သည်း၊ကောင်း၊ အနုပါ၊နှ၊ထမင်းအဖျော်ကို၊ဒိန္နေ။ပေး လှူအပ်သည်ကို

သော်၊ ဣဒေါ သေပေတ ဣတော၊ ဤပြိတ္တာဂတိယင်မှ မရှိသော်မိ၊ လွတ်အုံ့ဟူတိ၊ ဤသို့ အာဟာရဆိုး ရှိတတ်ထိုစကား ကုသိုလ်ပွားကြ၏။ ဝါကိုစာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိဂြိုလ်သို့၊ ဂတ်ကုံ၊ သွားချေ၊ ဘဝဝန်း ပြိတ်စွဲ ဘုရားသို့ ဥပသင်္ကမိကွာ၊ ကပ်ချီ၊ တံပဝတ္တ်။ ထိုအကြောင်းကား အာ ရေ ဧတ္ထ ဝေ ကြားချေ ဟု ကြားချေ၊ သင်ရောနှစ်ဝ၊ သင်ကောင်ကိုကိုလည်းကောင်း သိ လာနှစ် သိသကို ကုလည်းကောင်း၊ ဟောတ္ထ ယုချေ ဗုဒ္ဓမုခသဟ ဘုရား အမျှားဂိုသော ဝသိ ဝသိ ဝသ ဘော ကား သတ္ထာ ဟုဆုနှစ် ကိ ပတ်လုံး ဒါနုံ အသ္ဟ ကို ဒတ္ထာ ပေးလျှင်၊ တ ဝသ ပေတ ဝသ၊ ထိုပြိတ္တာ ဆားဒတ္ထိ ကံ၊ အသ္ဟ ကို၊ အာဒိသိ ဟု၊ အမှုပေး ဝတ္ထုနှင့်။ ဘ ဝ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ တ ဝ ဣ ဣ ဝ ပြိတ္တာ ၏ အကြောင်းကို၊ ဒဠ္ဠ ပြုတ်ကို အကြောင်း ဖြစ်ခြင်း ကို၊ ကတ္တာ ပြု၍၊ စတုနိပရိသာနှင့် ဝေ ပါ ကုန်သော ပရိသတ်ကို အား ဟော်။ တ ရား ကို၊ ဒေသေတိ ဟောတော်မူ၏။ မ ဟာ ဒ ဏ ဒါ ဝ၊ လူ့ဗိုလ်အပေါင်း သည်လည်း၊ လေ ဟာ ဒါ ဒ ဏ္ဍ ရေ ပ ရ ပ ဟ ဒ ဏ ဒ ဏ ဒ ဏ

ပြိဿာ၏ကာယော ကိုယ်သည်အပဂတပ်သလောဟိတောကင်းသော အသာ.အလေးရှိသည်။ အဋ္ဌာရဝတ္ထုမမြော်ကြာ အရိုးအကြာအရေမျှရှိသည်၊ မရွှော်ညိုးပြည်းသည်၊ အပေတဝတ္ထော ကင်းသောအဝတ်ရှိသည်၊ အ ဘာသိုဖြစ်၍ အာသဝေ ကိုပြိုတ္တာ၏ ဓါတာ သို့ဖြစ်သော အနုလာပနှင့် အနု လာသည်ကား။ အန္ဓကဝိန္ဒေ အန္ဓကဝိန္ဒမြို့ဌ်ဒ္ဒ သာဝတ္ထိကသေ လင်္ဂါ ဂေဟော အိပ်ဌ်ဒ္ဒ သေ နှိုး နေလျက် ဝိဘဂ်ရှိ အဘာကို ဥဒ္ဒိသေ ရည်၍ ပြိုဟူ သော ပုဏ္ဏား တို့ကို ဘာဒေဝုကာမာ ကျေးမွေး လိုသည်ဖြစ်၍ တဏ္ဍုလ ဒီနှင့် ဆန်အ စရှိကုန်သော ဒါနူပကရဏာနှင့် အလျှော်အဆောက်အဦတို့ကို။ သင်္ဂေသိ စိုရင်ခွဲ၏ ကံ ထိုစိုရင်သည်ကို ဥတ္တာ သိ၍ ပေတော ပြိုတ္တာသည် အာသာ ယ။ အလိုအာသာဖြင့် အာကာသေန။ ကောင်းကင်ဖြင့် တဏ္ဍ ထိုအန္ဓကဝိန္ဒ မြို့ ဗို့ ဝန်ဆွေ့ကြော်။ သွားသည်ရှိသော် ရာဇဂဟံ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ သမ္ဘာ ဝုကိ ရောက်၏။ တနုစသမယေန ထိုအခါ၌လည်း ရာဇာအဇာတသတ္တု ။ အဇာတသ ဘုရင်မင်းသည် ဒေဝဒတ္တေန ဒေဝဒတ်သည် ဥယျောဇိ တာ ဘုရားကိုတွန်းအင်သည်ဖြစ်၍ ဝိတရံ အဘာဗိမ္ဘိသာ ခုမင်းကြီးကဲ့ ဓိဝိတာ ဓိဝိ ဘိ ခြေ့ မ ဝေါ ရောပေတွာ ချ၍ တနုဝိ ဒ္ဒိ သာ ရေးစ ထိုအာဘသက် ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော နှလုံးမသာခြင်းကြောင့်ရင်း ဒုဿသိ နှနစ မကောင်း သော အိပ်မက်ကြောင့် လည်းကောင်း ဒ္ဓ အိပ်ပျော် ခြင်းသို့ အနုပ ဝန်ဆွေ့ကြော် မရောက်သည်ဖြစ်၍ ဥပရိပါသာဒ ဝရဂတော ဖြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်သို့ဘက်သည်ဖြစ်၍ စက်မနှင့် စကြိ သွားသည်ရှိသော် အာကာသေန ကောင်.ကင်ဖြင့် ဝန်ဆွတ်နှင့် သွာ သော တံပေတံ ထိုပြိုတ္တာ ကို ဒိသွာ မြင်၍ ဒုမ္မာယာဂါ ထသယ ဤ ဂါ ထာဖြင့် ပုန္ဆိ မေး၏ ကိ ပုန္ဆိ အာဘယ်သို့ မေး သနည်း။

ဘန္တေ အရှင်ဘုရား တို့ သင်သည် နှင့် ဂ္ဂေါ အဝတ်မရှိ ကိ သား ကြို့ လည်း ကြို့ ၏ ပဋ္ဌိ တ။ ရှေဟန်းသည် အသိ ဖြစ်သ လော တို့ သင်သည် ဒုတ္ထိ ညဉ့် အခါ၌ ကုဏ် အာဘယ်အရေ ပ်သို့ ကိ သ ဟော တု အာဘယ်အ ကြောင်းရှိ သ ည်ဖြစ်၍ ဝန်ဆွ သိ သွားဘိ သနည် ဘန္တေ အရှင်ဘုရား တုဝံ သင်သည် ယ ထာ။ အကြင်သို့ သ အခြင်းအရာ ဖြင့် အာ သ ယာ နု ရှုပ်။ အ လိုအား လျှပ်စွာ ဝိ ဇ္ဇုံ စည်းစိပ်ချုပ်သာကို သ ဇ္ဇ နှ ခင်သိပ်သော အတို့ အား ဖြင့် ပဒ္ဒိ ပါ ဒ ယ ပြည့်ရုံ ဝ ရာ ၏။ ဘ ထ ထ ထိ အခြင်းအရာ ဟု ဖြင့် မ ယံ အ ကျွန်ုပ်တို့ သည် ကာ တုံ ပြုခြင်း ဌ ါ အ ဝိ သ ဏ္ဍ ဝ ဟ ရ ၊ တ ပ် နိ ုင်

ပြားအုံ့လည်းမသိကုန်၊တံ၊ထိုလာခြင်း၏အကြောင်းကို၊မေးအကျွန်ုပ်အား။ အာစရိက္ခ၊ကြားလတ်လော၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ပဋ္ဌဇိတောတိ၊ပဋ္ဌဇိတောဟူသည်ကား၊သမ္ဗောဓိ ဗုဒ္ဓဟန်းသည်၊ရာဇာ၊အဇာတသတ်မင်းသည်၊ တံ။ ထိုပြိုင်ရှာကို၊နဂ္ဂတ္တာစ၊ အာဘင်ဟိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သည်းကောင်း မရှာဘွေ၊စ၊ဦးဖြည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင် ။ အယံ၊ဤသူသည်ကား၊နဂ္ဂေ။ အဝတ်ဗေဒိ သော၊ သမ္ဗောဓိရ၊ ဗုဒ္ဓဟန်းဖြစ်သတတ်၊ ဒုတိသည်ယား၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ နဂ္ဂေါဟိသောပဋ္ဌဇိတောဘိအာဒိ၊နဂ္ဂါဟိသောပဋ္ဌဇိ၊တော ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ဆိုတ်၏။ တတ္ထ။ ထိုစကား၌၊ ကိသ ဟောဘုဘိ၊ ကိသဟောတု ဟူသည်ကား၊ ကိ ဟိ ဖိတ်ကို၊ အာဘယ်သို့သော အကြောင်းကို၊ သဗ္ဗေနစိတ္တံပဒိုပါဒယေတုဝ၊ သဗ္ဗေနစိတ္တံ ပဒိုပါဒေယ တုံ ဟူသည်ကား၊ ဝိတ္ထိသာ။ စည်းစိမ် ချမ်းသာ၏၊ ဥပကာရ ဘူတံ၊ အဆောက်အဦ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ သဗ္ဗေန၊ အလုံးရုံသော၊ ဟေဝ၊ဝန။ စည်းစိမ်ဖြင့်၊ တုယ်ံ၊သင်၏။ အဏ္ဏာသယာနုရူပံ၊ အလိုအား လျော်စွာ၊ ဝါ၊တနည်း ကား၊ သဗ္ဗေန၊အလုံးရုံသော၊ ဥသဘဟေန၊ အား ထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဒိုပါဒယေသမ္ဘာဒေယ္ယ၊ ပြည့်စုံစေရာ၏၊ တယာ၊ထိုသို့ သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ မယံ။ ငါတို့သည်၊ အာ ပ္ပ ဝသက္ကုဟောယ၊ မ၊တတ်နိုင်ပြားအုံ့လည်းမသိကုန်။ တသ္မာ ထိုကြောင့်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ငါအား။ အာစိက္ခ၊ပြောကြားလော၊ တဝ၊သင်၏၊ ဇော် အာဟ၊မနကာ၊ရှေး၊ဤလာခြင်း၏အကြောင်းကို၊မယုံ ငါအား။ ကထေထိ၊ ပြောကြားလော၊ဣ ဘိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဏ္ဍော။အနက်တည်း။ ၊

ဇော်၊ဤသို့၊ ရည်ရွယ်ပင်းသည်၊ ဝုဒ္ဓေ၊မေးအပ်သော၊ ပေတော ပြိုင်ရှာ သည်၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ပဝတ္တိ။အကြောင်းကို။ ကထေဇ္ဇာ၊ ပြောလို သည်ဖြစ်၍၊တိသော၊ဂါထာ၊သုံး၊ဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ဆို၏၊ကိ အာဘာ သိ၊အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ၊

မဟာရာဇာ၊ပင်းမြတ်။ ဒုရေဃုဠ်ဝေ်းသောအရပ်ဌဂုဏ်ကြီးသည်၏ အစွမ်း အား၊ဖြင့်၊ကျေးကြားသော၊ဗါရုဏာသိနဂရိ၊ဗါရုဏာသီပြည်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊တတ္ထ။ထိုဗာရာဏာသီပြည်၌၊ ဒေဝတိ၊ဒေဝတ္ထိမည်သည်၊အရှေ့ကော၊ ရှားသောစည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသော၊ဂဟပတိ၊သူကြွယ်သည်၊အဟု၊ဖြစ်ခဲ့ ဘူး၏၊ဒိနော၊မပေး လှူလိုခြင်းဟု၊ဆိုအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဒါတာ၊ ပေးလှူလေ့မရှိသည်၊အဟု၊ဖြစ်၏။အာမိသဆို်။ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော

အာမိသဒ္ဒါ၊ဂေဓိတမနောမက်မောကင်ပြိုသောစိတ်ရှိသည်၊ အဟု။ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသည်, တေနဒုဿိလေန၊ ထိုမပေးမလှူလိုခင်းဟူဆိုအပ်သော ယုတ်သောစိတ်ရှိခြင်းအစရှိသော ဒုဿီလအကုသုလ်ကံကြောင့်၊ ယေ၊ ဝိ သသံ၊ ပြိုဘွားတုံသို့။ ပဋ္ဌော.ရောက်သည်၊ အမှိ ဖြစ်၏။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တေဟံ၊ ထိုမပေးမလှူခြင်းဟူ သောယုတ်သောစိတ်ရှိခြင်းအစရှိသော အကုသိုလ်တို့ကြောင့်၊ သုစိဏ္ဏာ ဟာ၊ ဝတ်မှတ်ဆောလောင်ခြင်းဖြင့်။ ကိလမိ၊တောပင်.နီး၏။ တေနေဝ၊ထို ဝတ်မှတ်ဆောလောင်ခြင်းဆင်.ရဲကြောင့်ပင်လျှင်။အာမိသကိဉ္စိက္ခေဟေတု၊ အာမိသ ဟု တောင်.ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥဿာတိသဥ္ဇာ တိနံ။အဆွေအမျိုတို့ခဲ့ သမိပ်၊အနီ.သို့၊ယာဝ သွားပါ၏။မဟာရာဇ ၊ငင်း မြတ်၊ အညေပိ၊ အကျွန်ုပ်ရေတပါ်ပေသည် ဖြင်.ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့ သည်၊ အဒါနဒိသိသာ၊မပေးမလှူတတ်သောအကြောင်းရှိကုန်၏၊ ဒ'နုဖလံ ဒေ.လှူ ၏အကျိုးသည်၊ ပရတ္တ လောကေ၊ တမလွန်လောကာ၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ။ဤ သို့၊နှစသဒ္ဒ ဟန်ကို။ယုံလည်းမယုံကြည်ကုန်၊ တောပိမနုဿာ ထိုလူ တို့ သည် သည်း၊အပ်ငယ်။အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ဧတောဒ ပြိတ္တိတို့သည်၊ဟု တွေ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မ.ဟာဒုက္ခံ၊ကြီးစွာသောဆင် ရဲကဲ့။ ပဋ္ဌနုဘောန်၊ခံစား.ရကုန် ၏။ဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယုံ၊အကျွန်ုပ်၏။ ဒိတ.ဒၢသ္မိ.သည် ပင်လျှင်၊ ပိတ္ထနံ၊ အသိအတတ်ဟူအား၊လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထမဟာနံ၊ ဒေတိ၊အဘေးတို့ အား၊သည်းကောင်း၊ ဥန္ဒ်သ ။ရည်မှတ်၍၊ ဒါနံ၊အလှူကဲ့၊ ဒဿဝါ၊ပေး လှူဆုံ၊ဟု၊အတ်ကျွေးပ်။မပြတ်၊ လ ပဒေ။ဆိုခဲ့၊ ဥပကွ္ခဒုံ။အကျွန်ုပ်သို့ဲ့သည် စိ.ုင်အပ်သော၊ တံ ဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပရိ ဝိသယန္တိ၊စေးကုန်၏။အာဘ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဘောဇ္ဇုံ၊စား၊ခြင်းငှါ၊အနုက ဝိနံ။အနုကဝိနံ အမည်ရှိသေးမြဲသို့၊ ယာမိ၊သွာ.ဆုံ၊ ဆိုတိ၊ဤသို့။ အဘာ သိ ခဲ့ဟု၊ ।

☰ တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌ဒုနုဃုဇ္ဇနန်၊ဒုရဃုဇ္ဇံဟူသည်ကား။ ဒုရုတောဇေ၊ ဝေးသောအခွင့်မသားလျှင်၊ ဂုဏာဘိဇ္ဇနုဝ၊သနုဝ၊ ဂုဏ်ကိုကြားသည်၏အ မှတ်အားဖြင့်၊ဃောသိတံ၊ကြွေးကြော်အပ်သော၊ သဗ္ဗဇ္ဇ၊အလုံးစုံ သော အခွင့်တို့၌၊ဝိသမုတံ၊ကျော်ကြား.သောပါကဋ်ဆုံ၊ထင်ရှားသော၊ဆုတ်အယံ။ ဤသည်ကား၊ ဒေဝဇ္ဇာ၊အနုက်တည်း၊ ဒေဝေဟေတိ၊ဒေဝေဟဟူသည် ကား၊ အာဒေ၊ ကြွယ်ဝ၊သော၊ မဟာဝိဘဝေါ။ ရှားသောစည်.စိမ်ဥစ္စာရှိ သော၊ ဖိ.နော်ထိ၊ဖိ.နော်ဟူသည်ကား၊ နိယိနဝိဇ္ဇော၊ယုတ်မား.သော.ဗ်ာဘ.ရှိ

သော၊အခါးရှာသယောပေးလှူလိုခြင်းမရှိသော၊တေနုထိုကြောင့်၊အခါ တာဘီ၊အခါတာဟူ၍၊အာဟာ၊ဆိုရ၏၊ ဂေဓိတမနောအာမိသတ္ထိနှင့်၊ဂေဓိ တမနောအာမိသတ္ထိ ဟူသည်ကား၊ ကာမာမိသော၊ကာမဂုဏ်တည်း၊ဟူ သောအာမိသခွဲ၊ထင်ရှိစွဲလွှား၊ကပ်ငြိသောစိတ်ရှိသည်၊ဂေဓံ၊မက်မော၊ခြင်း သို့၊ အာပန္နော၊ရောက်သည်၊ ဒုသိလေ့နယမရိသယမ္ဘိပဋ္ဌောတိ၊ ဒုသိ လေ့နယမရိသယမ္ဘိပဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ အတ္တနုဝါဒိမိသည်း၊ကတေနုပြု အပ်သော၊ ဒုသီလကမ္မုနာ၊ ဝသိလမရှိခြင်းတည်း၊ဟူသော ဒုသီလအ ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ယမရိသယံ၊ယမမင်း၏နိုင်ငံဖြစ်သော၊ငရဲတလောက်၊ ပြိတ္တာဘုံသို့၊ပဋ္ဌေ၊ရောက်သည်၊အမှီ၊ဖြစ်၏၊

သောသူဗိကာယကိလမိတောတိ၊ သောသူဗိကာယကိလမိတောဟူ သည်ကား။သောအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ဝိဏ္ဏုနဋ္ဌေနု၊တိုးကျွတ်သော အနက်သဘောဖြင့်၊သူဗိသဒိသတာယ၊အပ်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူဗိကာတိ၊ သူဗိကာဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာယ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိ၊သော၊ ဖိဿ ဆွာယ၊ဆာလောင်တပ်မွတ်ခြင်းဖြင့်၊ကိလမိ၊တာ၊ပင်ပန်း၏၊ နဇ္ဇ ရုံ၊မပြတ်၊ဝိဏ္ဏာ၊နော၊ထိုး၊ကျွတ်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ ကိလမ၊ထား၊ပင်ပန်း ၏၊ဇုတိဇုဠေ၀၊ ဤသို့လည်း၊ပါ၊ဌော၊ပါဠိ၌ရှိ၏၊တေဟိတိ၊တေဟိဟူသည် ကား၊ဒီနောတိအာဒိနာ၊ဒီနော အစရှိသည်ဖြင့်၊ဝုတ္တေဟိ၊ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကာရဏာ ဘုတေဟိ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပဓမ္မေဟိ၊ အ ကုသိုလ်တရား၊တို့ကြောင့်၊ဟိသင်္ခံ၊မှန်၏၊တာနိ၊ပါ၊ပကမ္မာနိ ထိုမ၊ကောင်းမှု ကံတို့ကို၊အနု သရန္တော သား၊အောက်မေ့သော၊တသ၊ပေတာ သား၊ထိုပြိတ္တာ အား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊အကြောင်ကြောင့်၊ဥပဒ္ဒုတိ။ဖြစ်၏ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ဧဝံ၊ဤသို့ဖြင်နော ဟူ၍၊ အာဟာ၊ဆိုရ၏၊ တေ၊နေ၀ါတိ၊ တေနေ၀ဟူသည်ကား၊ တေ၊နေ၀ဖြ ဃဆွာ၊ဒုက္ခေန၊ ထိုတပ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်း၊ဆင်ရဲကြောင့်၊ ဥ၊တိသုယာ ဝိဘာ၊ ဥ၊တိသုယာ၊ဝိဟူသည်ကား။ ဥ၊တိနုံ၊အဆွေအမျိုး၊တို့၏၊ သဝိပံ၊ အနိုး၊သို့။ ယာ၊ဝိဂ္ဂ၊ဟိ၊ သွား၊ဖုံ၊ အာ၊ဝိ၊သ၊ကိ၊ဒ္ဓိ၊ကွ၊ဟေ၊ တု၊တိ၊ အာ၊ဝိ၊သ ကိ၊ဒ္ဓိ၊ကွ၊ဟေ၊တု၊ဟူသည်ကား၊ အာ၊ဝိ၊သ၊သား၊အာ၊ဝိ၊သ၊ကို၊ ကိ၊ဒ္ဓိ၊ကွ၊ဟ၊နိ၊ဇ္ဇ၊ တောင့်တ ခြင်း၊ဟူ၏သော အကြောင်း၊ကြောင့်၊ အာ၊ဝိ၊သံ၊ အာ၊ဝိ၊သ၊ကို၊ ပဋ္ဌေ၊ဇ္ဇာ၊ တောင့်တ၏ဖြစ်၍၊ ဇုတိအာယံ၊ဤ၏သည်ကား၊ အ၊ဆွေ၊ အနက်တည်း။အ၊ဒါ၊နု၊သိ၊လာ၊နု၊ဝ၊သ၊ဒ္ဒ၊ဟာ၊ဒ္ဓိ၊ ဒါ၊နု၊ဇ္ဇ၊လံ၊ဟော၊တိ၊ပ၊ဒ္ဒ၊ဖြိ၊လာ၊ကေ တိ၊ အ၊ဒါ၊နု၊သိ၊လာ၊နု၊စ၊သ၊ဒ္ဒ၊ဟာ၊ဒ္ဓိ၊ ဒါ၊နု၊ဇ္ဇ၊လံ၊ဟော၊ကိ၊ပ၊ရ၊ဒ္ဓ၊ဖ်ိ၊လ၊ဒ၊ကေ ဟူ၏သည်

ကား။အဟံယထာ၊ငါကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ဝေ၊ဤသို့၊အညေ၊ဝိ၊တပါး
လည် ဖြစ်ကုန်သား၊အဒါနဿိလာ။ပေးလှူ၊လေ့မရှိကုန်သော၊ မနုဿာ။လူ
တို့သည်၊ဒါနဿ။အလှူ၏ဖလ်၊အကျိုးသည်၊ကောင်းသော၊စင်စစ်အား၊ဖြင့်
ပရေလောကေ၊တမလွန်ဘဝ၌၊ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။နစသဒ္ဒဟန္တိ၊
ယုံလည်း၊မယုံကြည်ကုန်၊ ယ၊တော၊အကြင်ကြောင့်၊ အဟံဝိယ၊ငါကဲ့သို့၊
တေဝိ၊ထိုကံ၏အကျိုး ကိုမယုံကြည်ကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ပေတာ၊
ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော၊ဆင်းရဲကို၊
ပစ္စနုဘဝန္တိ၊ ခံစား၊ရကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊အ
ဓိပ္ပါယ်တည်း။ ၊

လပ၊တေတိ လပ၊တေဟု သည်ကား။ ကေ၊ထေ၊ကို၊ဆို၏၊ အဘိဂ္ဂဏန္တိ၊
အဘိဂ္ဂဏံဟု သည်ကား။ အဘိလံ့၊မပြတ်။ ဇဟာ၊သော၊ချုပ်၊သောအား
ဖြင့်၊ကိန္တိ၊အဘယ်သို့လျှင်လပတိ၊ဆိုသနည်း။ ဣတိစေ ဤသို့ဆိုပြား၏
ဒ ဿာ၊ဒါနံ ဝိတ္ထုနံ ဝိဘာ၊မဟာနန္တိ၊ဒ ဿာ၊ဝိ၊ဒါနံ ဝိတ္ထုနံ ဝိတာ၊မဟာနံ ဟု၍
အာ၊ဘ၊ဆို၏၊ တတ္ထ ထိုစကား၌၊ ဝိတ္ထုနန္တိ၊ ဝိတ္ထုနံ ဟု သည်ကား။ မာတာ
ပိဘုနံ အ၊ဝိ၊အ၊ဘတ်သော်အား ဗုဒ္ဓ ဝိတ္ထုမဟာ ပိဘုနံ ဝ ၊ ဘ ဘ ကြီးတို့အား
လည်း၊ကောင်း ဝိတာ၊မဟာနန္တိ၊ ဝိတာ၊မ ဟာ နံ ဟု သည်ကား။ အယ္ယကာနံ၊
အဘိုး၊အဘ၊ဘိုးအား။ ဥပဇ္ဈာ ဒီ နန္တိ၊ ဥပ ဇ္ဈ ဒီ ဟု သည်ကား။ သဒ္ဓိဒ်ံ ၊ ဒ ၊ ၏
အပ်သော။ ပရိ ဝိ သ ယ ဒ ် ဂ ် ။ ပ ရ ိ ဝ ိ သ ယ ဒ ် ဟု သ ည ် က ာ ။ ဘ ော ဇ ယ ဒ ် ။
စားကုန်၏။ အ ဒ ် ဓ ာ ဝ ိ ဒ ် ။ အ ဒ ် ဓ ာ ဝ ိ ဒ ် ဟ ု သ ည ် က ာ ။ ဇ ေ ဒ ် ဓ ာ ဝ ေ ။ ဤ သ ို့ အ ဒ ် ဓ
ဝ ိ ဒ ် ဟ ု အ ဓ ိ ပ ္ပ ာ ယ ် ရ ှ ိ သ ော ၊ န ာ ဂ ( ) ၊ ( ) ( ) ( )

ပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ကထာဟု၊ ကောင်းပြီးဟူ၍၊ ဝတ္ထာ ဆိုခဲ့၊ အနှစ်ကပိန်း၊ အနှစ်ကပိန်းအမည်ရှိ၊ သောမြို့သို့၊ အဝမယသိ သွားလေ၏၊ တတ္တ၊ ထိုအနှစ်ကပိ၊ မြို့ဝင်ပေါက်တို့ကိုကျော်မှီးရာ အရပ်၌။ ဒုဿီလ၊ သီလမရှိကုန်သော၊ ဖြူ၊ ဟူ၏ဟု ပုဏ္ဏား၊ တို့ရှိသည်။ ဘတ္တံ၊ ဘမင်းကို၊ ဘဏ္ဍိ ဟု၊ စား၊ ကုန်၏၊ ဒက္ခိ ဏာ ခေါ်ဟု၊ အလှူကို ခံထိုက်ကုန်သော၊ သီလဝန္တာ၊ သီလရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ နာဘဏ္ဍိ ဟု၊ မစား၊ သောကြောင့်ကုန်၊ သောပေတော။ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ပုဒ်၊ တာဘန်။ အပရိ၊ တပါး၊ ဝဏ်၊ ရာဇဂဟာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပစ္စာဂ၊ ပြန်လာ၏ ဇနာ ဒိပ ယ၊ လူတို့ကို အစိုး၊ ရ၊ သော၊ ရှေ့ဟု၊ အစာ တသတ်မင်း၏၊ ပုရ တော၊ ရှေ့၌၊ ပါတု၊ ရှောသို၊ ထင်ရှား၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊ အစာ တသတ်မင်း သည်၊ ပုန်း ဒေ၊ တာဘန် သားလျှင်။ အာဂတံ၊ လာ၊ ရောက်သော၊ ပေတံ တံ ပေ တံ ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိသွာန၊ မြင်၍၊ အ ၇ ဖွိ။ ငါသည်လည်း၊ ၊ တ၊ သင်အား၊ ကို အာဘယ်သို့သော ဝတ္ထု၊ ကို၊ ဒဒ ဒိ။ ပေး၊ ဟု၏နည်း၊ ယေန၊ အကြောင်းအကြောင်း ကြောင့်၊ ဘုဝံ၊ သင်သည်၊ စိ၊ တေ၏၊ အဝ ဟု သ ဖြင့် ကြား ဖြင့်စွာ သောကာ လ ပတ်လုံး၊ ဝိ ဟိ၊ တော၊ ရောင့်ရဲ သည်၊ သိ ယ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောယော ဟု၊ ထိ အ ကြောင်းသည်၊ ယ ဒိ အ ဏ္ဍိ။ အ ကယ်၍ ရှိ၏၊ တံ ထိ အ ကြောင်း ကို။ ဟေ၊ ငါ အား။ အာ ဝိ ကွ ကြား လတ်လော၊ ဣတိ ဤသို့၊ အ ဝေ ဝါ စ ဆိုး၏၊ ရာ ဇ ၊ မင်း မြတ်။ အ ဒေ ဒ ၊ ဆွမ်း ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ပါ ဒေ ဒ ၊ အ ၊ ဖျာ ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ စိ ၊ ရေ ဒ ၊ သက်နှံ ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓ ၊ ဘုရား ကိုလည်း ကောင်း၊ သံ ဃ ဉ္စ ၊ တ ပညာ် သား သံ ဃာ တော် ကိုလည်း ကောင်း၊ ဒ ဒိ ဒ ယ ၊ ပ ဒ ၊ ဟု ဒ ၊ ဝ ဒ ၊ ဟ ဝ ဒ ၊ ဟ ဝ ဒ ၊ ဟ

သော၊ထိုပြိတ္တာသည်၊အတိုပိယ၊အလွန်လျှင်၊သောဘမာနော၊တင့်တယ်သည်ဖြစ်၍ ဇနာမိပသော၊လူတို့ကိုအစိုး၊ရသော၊ရည်ရွယ်၊အစာတသတ်မင်း၏၊ဝုရေတော၊ရှေ့၌၊ ပါတုရဟောသို့ထင်ရှား၊ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အဟံ၊အက္ကျန်ပ်သည်၊ ပရမိဒ္ဓိပညော။ မြတ်သောတန်ခိုး၊သို့ရောက်သော၊ ယကျော၊နတ်သည်၊အတို့ ဖြစ်၏၊မယ့်၊အက္ကျန်ပ်၏၊သမာသဒိသာ၊တန်ခိုး အာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံ၍ခင်နှင့်တူကုန်သော၊မာနုသာ၊လူတို့သည်၊ နဒ္ဒ ထို၊ မရှိကုန်၊ အပရိမိတ်.အတိုင်း အရှာသ်မရှိသော။ မမ၊အက္ကျန်ပ်၏၊ဇာခံအာနုဘာဝ၊ဤအာနုဘော်ကို၊တုံ့၊သင်သည် ပသ.ရှုလော၊ဇာတိ၊ဤသို့၊ဝဒသိ၊ ဆိုဏ်၊မနုဿဒေဝ၊လူတို့၏အရှင်မင်းမြတ်၊အနုသိဋ္ဌ၊ဆုံးမတိုင်း။ သံဃော၊ အရိယာသံဃာ၊တော်အား၊အတုလံ၊မျှ မြတ်သော၊ဒါနံ၊အလှူကိုလည်း၊ ဒတ္တွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဗဟုဟိ၊ဆွမ်းအပျော်အဝတ်သက်နှံ အစရှိကုန်သော မျှားသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သန္တပ္ပေန္တော၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေ သော၊တယာ၊သင်သည်။ သဒါ၊အသက်ထက်ဆုံးကာလပတ်လုံး၊ သတတံ၊မပြတ်၊အဟံ၊အက္ကျန်ပ်ကို၊သန္တိဋ္ဌေ၊တော၊ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေအပ်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယသုအခါ၌။ အဟံ၊အက္ကျန်ပ်သည်၊ သုခိ၊တော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိတံ၌ လိုရာအရင်သို့၊ ယာမိ၊သွားပါ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝဒတ္တာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။

တဿ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ တမဝေါစရေ၊ဇာတိ၊တမဝေါစရေ၊ဗဟုသည်ကား။ တဿ။ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ဝတ္တာ၊ဆိုမူ၊ ဒ္ဋိတ်၊တည်သော၊တံပေတံ၊ထိုပြိတ္တာကို၊ ရာဇာ၊အစာတသတ္တု၊ အစာတသတ်မင်းသည်၊အားဝါဂ.ဆိုဏ်၊ အနုဘာဝိယာနတံ၊ဝိတိ၊အနုဘာဝိယာနတံ၊ဝိဟုသည်ကား၊တဝ၊သင်၏၊ ဒိတုယာ၊သမိ သည်၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊လုပ်ကျွေးအပ်သော၊ ဒါနမ္ပိ၊ အလှူကိုသည်။ အနုဘာဝိတ္တာ၊ခံစား၍၊ ဟောသိတိ၊ ဟောသိဟု သည်ကား။ အာဂန္တွေ.ယျာသိ၊ ပြန်လာလတ္တံ့လော၊ကသန္တိ။ ကသံဟု သည်ကား၊ကရိသာမိ၊ပြုဏ့်၊အာစိက္ခမေတံယဒိအတ္ထိဟေတု၊တိ၊အာစိက္ခ မေတံယဒိအတ္ထိဟေတုဟု သည်ကား။ သဗ္ဗ၊အကယ်၍၊ ကိဉ္စိ၊တစုံတခု သော၊ကာရဏံ၊အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ.ရှိသည်ဖြစ်ရာ့၊ တံကာရဏံ၊ထို အကြောင်းကို၊မယ့်၊ဝါ၊အား၊အာစိက္ခကဟေဟိ၊ပြောကြားလော၊သဒ္ဓါယိ တန္တိ၊သဒ္ဓယိတံ်ဟု သည်ကား၊သဒ္ဓါယိတဗ္ဗံ၊ယုံကြည်အပ်သော၊ဟေတု ဝစောတိ၊ဟေတုဝစောဟု သည်ကား။သော၊ထိုအစာတသတ်မင်းသည်၊ အတိတကာရဏဟေတုယုတ္တံ၊အတိတ်၌ပြုအပ်သောအကြောင်းနှင့်ယှဉ်

သော၊ ဝစနံ၊ စကား၊ ကို၊ အသုကတ္တိ ဌာနေ၊ ဤ အမည်ရှိ၊ သော အရေပ်ခွံ။ အသုကေန၊ ဤ အမည်ရှိ၊ သား။ ပကာ၊ ရေနေ၊ အပြား၊ အား ဖြင့်၊ ဒါ နေနေ၊ အလျှော ဖြင့်၊ တေ၊ သင်သည်၊ မ ဟုံ၊ ငါ အား၊ ဥပကထေတိ၊ ပြော ဆို၊ လာ၊ သကာ ကော်၊ အ ကြောင်း နှင့် ဘဂ္ဂ၊ ဝစနံ၊ စကား၊ ကို၊ ဒေ၊ ဆိုလော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤ သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တထာ ဟိ ဝတ္ထာ ဟိ၊ တထာ ဟိ ဝတ္ထာ ဟု သည်ကား၊ သာ ရတိ၊ ကောင်း ပြီ ဟု ၏။ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအံ့။ တဿ ဘုဇ္ဇိ သူ ဘိ၊ တဿ ဘုဇ္ဇိ သုဟု သည်ကား။ တ သို့ အနွဲ့ ကပ်၊ နေ ထိုအနွဲ့ ကပ်နေ ခြင်း၊ ပရိ ဝေ သနဋ္ဌာနေ၊ လုပ်ကျွေးရာ အရပ်ခွဲ။ ဘုဇ္ဇိ သု၊ စား ကြ ကုန်ရ၏၊ ဘဏ္ဍံ နစဒကို ကာ ရေ ဟော ဘိ ဘဏ္ဍံ နစဒဏ္ဍိ ကာ ရေ ဟော ဟု သည်ကား။ ဒုသီလ ပြာ ဟု ကား သီလ မရှိ ကုန် သော ပုဏ္ဏား တို့ သည်၊ ဘဏ္ဍံ။ ထမင်း ကို၊ ဘုဇ္ဇိ သု၊ စား ကုန်ရ၏၊ ဒဏ္ဍိ ကာ ရေ ဟာ၊ အလျှော်ခံ ထိုက် ကုန်လော၊ သီလ ဝန္တော သီလ ရှိ ကုန် သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့ သည်၊ နစ ပန ဘုဇ္ဇိ သု။ စား ကုန်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤ သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုနာ ပရေ၊ ။ ပုနာ ပရံ ဟု သည်ကား။ ပုန၊ တ ဘာ နု၊ အ ပရံ၊ တ ပါ ဒေ၊ ရာ ဇ ဂ ဟံ၊ ရာ ဇ ဂြိုဟ် ပြည် သို့၊ ပစ္စာ ဂ မိ၊ ပြန် လာ၏၊ ။

ကိ ဒ ဒါ ဒိ တိ။ ကိ ဒ ဒါ ဒိ ဟု သည်ကား၊ တေ။ သင် အား ကိ ဒိ သံ၊ အ ဘာ သ် သို့ သ ဘော ရှိ သော။ ဒါနံ၊ အ ဘု ကို၊ ဒ သ ယ ဝ်၊ ပေး ဖွယ် ခဲ့ ည်း၊ ။ ဣတိ ဤ သို့၊ ရာ ဇ ၊ အ ဇ ာ တ သ တ် မင်း သည်။ ပေ တံ၊ ပြ ဋ္ဌာ ကို၊ ပုန္ဓိ၊ ပေး၏၊ ယေ နု တ ဝ ဿ ကို၊ ယေ နု တ ဝံ ဟု သည်ကား၊ ယေ နု ကာ ရေ ဟေ နု၊ အ ကြောင်း ရှိ သော အ ကြောင်း ဖြင့်၊ တ ဝ ရှိ၊ သင် သည် လည်း၊ ဗိ ဒုတ ရှေ့ ဗိ ဒေ တ ရံ ဟု သည်ကား၊ ဗ ဒ ကာ လံ၊ ကြာ မြင့် စွာ သော ကာ လ ပတ် လံ်း၊ ဝိ ဏာ ဒေ တာ ဘိ၊ ဝ ဏာ ဒေ တာ ဟု သ သ် ကား၊ ။ တိ ဋ္ဌော၊ ရောင် ရဲ သည်၊ သိ ယ ား ဖြစ် ရာ သ နည်း၊ တံ၊ ထို အ ကြောင်း ကို၊ ကထေ ဟိ၊ ဆိုလော၊ ဣ တိ အ ယံ၊ ဤ သည်ကား။ အ ဋ္ဌော၊ အ နက် တည်း၊ ။

ပရိ ဝိ သိ ယ နာ တိ၊ ပရိ ဝိ သိ ယ နဟု သည်ကား၊ ဘော ဇ ဋ္ဌာ ၊ ကွေ ခ ဉ်၊ ရာ ဇ ာ တိ၊ ရာ ဇ ဟု သည်ကား။ အ ဇ ာ တ သ ဋ္ဌ ၊ အ ဇ ာ တ သ တ် မင်း သည်၊ အ ဝ ယ ဝ ၊ ကိုယ် ခန္ဓာ ကို၊ ခေါ် ၏၊ မ ဟိ ဘာ ယာ တိ၊ မ ဟိ တာ ယ ဟု သည်ကား၊ မ ယံ၊ အ ကျွန် ပ ၏ ၊ ဟိ တ ဋ္ဌာ ယ ၊ အ ကျိုး စီး ပွါး အ လို ငှါ ၊ ပ ေ တ ဋ္ဌ ဘာ ဝ ေ တ ၊ ပြ ဋ္ဌာ အ ဖြစ် မှ ပ ရိ မ ဇ္ဈ ယ ၊ လွတ် ခြင်း ငှါ ၊ ။

တ တော တိ၊ တ ေ တ ာ ဟု သည်ကား၊ တ သ္မာ ၊ ထို ကြောင့်၊ တေ နဝ ေ ဒ နေ ၊ ထို ပြ ဋ္ဌာ ၏ စ ကား ဖြင့်၊ ဝါ၊ တ နည်း.ကား၊ တ ေ တ ာ ပါ သ ဒ ေ တ ၊ ထို ပြ ာ သာ ဒ ် မှ ၊ နိ ပ တ် ဝ ဋ္ဌ ာ တိ၊ နိ ပ တ် ဝ ဋ္ဌ ာ ဟု သည်ကား၊ နိ ဗ္ဗ ဒ ိ ဝ ဋ္ဌ ၊ ထွက် ရှိ၊ ဝ ေ

ဝါတိ၊တနေဝဟူသည်ကား၊ တဒါဝေ၊ထိုအခါ၌သာလျှင်၊ အရုဏဝုဋ္ဌမနဝေလာယ၊ အရုဏ်တက်သောအခါ၌၊ ယဒိ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပေတော၊ ပြိဿာသည်၊ ပရိဝတ္ထိုဝ၊ တဘာန်ပြန်လျှင်၊ ရုဇ္ဇော၊အဓာတသတ်မင်းအား၊ အတ္ထာနုံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿယိ၊ပြ၏၊ တတ္ထ ပုရေဘတ္တေ ဝေ၊ထိုနေ့နက်အခါ၌သာလျှင်။ ဒါနုံ၊ အလှူကို၊ အဒါသိ။ ပေးလှူ၏၊ သဟ ဗုဒ္ဓါတိ၊ သဟ ဗုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ သဟ ဗုဒ္ဓေန၊ မိမိလက်ဖြင့်။ အတုလနီ၊အတုလံဟူသည်ကား၊အပ္ပမာဏံ၊အတိုင်းအရှိမရှိ၊သာ၊ဥဒ္ဓာရံ၊ပဏီတံ၊မြတ်သော၊ ဒတ္တွာသံ၊ဟောတိ၊ဒတ္တွာသံ၊ဟဟူသည်ကား၊သံ၊ဟော၊သံ၊ဟာအား၊ ဒတ္တွာ၊ ပေးလှူ၍၊အာရောစေသိပကတံ၊တထာဂတသာတိ။အာရောစေသိပကတံ၊ တထာဂတသဟူသည်ကား။ ဘဂ္ဂေ၊မြတ်ရှာဘုရား။ ဒုဒ်ဒါနံ၊ဤအလှူကို၊အာသဘတရံ၊ တယောက်သော၊ပေတံ၊ပြိတ္တာကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ပကတံ၊ပြုအပ်၏၊ ဒုဒ်တိ၊ဤသို့၊ တံပဝတ္တိံ၊ထိုပြုကျင့်၏အကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော။ မြတ်ရှာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြား၏။ အာရောစေတွာ၊လျှောက်ကြားပြီး၍လည်း။တထာ၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား ဖြင့်၊ဥဒ္ဓာရံ၊ဖြန့်ဖြူးသော၊ ပဏီတံ။မြတ်သော။ ဒါနုံ၊အလှူကို၊ဒတ္တွာ၊ပေးလှူ၍၊ ပေတသ။ပြိတ္တာအား၊ဥပကပ္ပတိ၊အကျိုးပြု၏။ဝေ၊ဤသို့။ပေတသ၊ ပြိတ္တာအား၊ဒက္ခိဏာ၊အလှူကို၊အာဒိသိတ္ထ။အမှုပေးဝေ၏။ ၊

သောတိ၊ သောဟူသည်ကား။ သောပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်။ ပုဒ္ဓိတောတိ၊ ပုဒ္ဓိတောဟူသည်ကား။ ဒက္ခိဏာ၊အလှူကို၊ အာဒိ၊သမာနေန၊ ရည်မှတ်သဖြင့်ပုဒ္ဓိတော။ပုဒ္ဓေါ်အပ်သော၊အတိဝိယသောဘမာနောတိ၊ အာတိဝိယသောဘမာနောဟူသည်ကား၊ဒိဗ္ဗာနုဘာဝေန၊နတ်၏အာနုဘော်ဖြင့်၊အတိဝိယ၊အလွန်သျှင်း၊ဝိရောစမာနော၊တင့်တယ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါတုရဟောသိတိ၊ ပါတုရဟောသိဟူသည်ကား။ ပါတုဘဝိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ရညော၊ အစောဘသတ်မင်း၏၊ ပုရတော၊ရှေ့၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿယိ၊ ပြ၏၊ ယက္ခောဘမတ္ထိတိ။ ယက္ခောဟာမတ္ထိဟူသည်ကား၊ ပေတဂ္ဂဘာဝတော၊ပြိတ္တာ၏ကိုယ်အဖြစ်မှ၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ မုတ္တောလွတ်သော၊ယက္ခော၊နတ်သည်၊စောတော။ဖြစ်၏၊ဒေဝဘာဝံ၊နတ်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်၊အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊နမယှမတ္ထိသမာသဒိသာမာနုသာတိ၊နမယှမတ္ထိသမာသဒိသာမာနုသာဟူသည်ကား၊မယ့်၊အကျွန်ုပ်၏၊အာနုဘာဝသမ္ပတ္တိယာ၊တန်ခိုးအာနုဘောနှင့်ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊သမာဝါ၊တူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိယာ၊စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဒိ

သာဝါ၊တူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ နှသန်း၊မရှိ
ကုန်၊ပဿာနှဘာဝံအပရိမိတံမမာယိဒန္တိ၊ ပဿာနှဘာဝံအပရိမိတံမမာ
ယိဒံဟူသည်ကား။မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊အပရိမာဏ၊အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊
ဣဒံဒိဗ္ဗာနှဘာဝံ၊ ဤနတ်၏တန်ခိုး၊အာနုဘော်ကို၊ ပဿ၊ရှုပါလော။ ဣတိ၊
ဤသို့၊အတ္ထနော၊ငါ၏၊ သမ္ပတ္တိ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပစ္စက္ခတော၊မျက်
မှောက်အား၊ဖြင့်၊ရှေ့ဦး၊မင်း၊အား၊ဒေဿေန္တာ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊
ဆို၏။တယာနုသိဋ္ဌံ အတုလံ ဒတ္တာသံ ဟောတိ။တယာနုသိဋ္ဌံ အတုလံ ဒတ္တာ
သံ ဟူသည်ကား။ အရိယသံဃသ၊အာရိယာသံဃာအား။ အတုလံ
ဥဒ္ဒေသရဲ့၊ချီးမြှင့်သော။ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒတ္တာ၊ပေးလှူ၍၊ မယှံ၊အကျွန်ုပ်အား။
အနုကမ္ပာယ၊အစဉ်သနားသဖြင့်၊တယာ၊သင်မင်းကြီးသည်၊ အနုသိဋ္ဌံ။
ဆုံးမတိုင်း၊သန္တုဋ္ဌိ၊တာသတတံ၊သဒါ၊ဟူ၏။ဟိ၊သန္တုဋ္ဌိ၊တာသတတံ
သဒါ၊ဟူ၏။ဟူသည်ကား။ အနုပါနုဝဇ္ဇာ၊ဒီဟိ၊ထမင်း၊အပျော်အငေတ်အ
စရှိသည်ကို၊ဖြင့်၊ ၊ဟူ၏။မျှားစွာကုန်သော၊ ဒေယျဓမ္မာ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထု
တို့ဖြင့်၊အရိယသံဃ၊အာရိယာသံဃာ၊တော်အား။ သန္တုဋ္ဌေန၊ကောင်းစွာ
ရောရဲ့၊စသဖြင့်၊သဒ္ဒါ၊သဒ္ဓကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ယာဝဇီဝံ၊အသက်ထက်
ဆုံး။ တထာပိ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာ ဖြင့်သည်း။ သတ္ထုတံနိုင်ရှေ့ရဲ့
မပြတ်၊အပေါ်၊အကျွန်ုပ်သည်၊သန္တုဋ္ဌိ၊တာပိ၊ကိုတော၊ ကောင်းစွာရှေ့ဦ
ရဲ့၊စအပ်ပြီ။ ယာဝ၊အပေါ်သုခ၊တော၊နှုသေ၊ဒေဝါ၊ကို၊ယာဝ၊အပေါ်သုခ၊တော
မနုဿေ ဒေဝ ဟူသည်ကား။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပေါ်၊အကျွန်ုပ်သည်၊
မှီဒါနံ၊ယခုအခါ၌၊ သုခ၊တော၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍၊ မနုဿေ ဒေ ဟော
ရာဇာ၊လူ့ဘုံ၏အရှင်မင်း၊ဖြတ်၊ ယဒိ ဆိတ ဒ္ဒါနံ၊ အကြင်အလိုရှိရာအရပ်သို့၊
ယာဝ၊သွားပါတော့ခဲ့၊ မှတိ၊ဤသို့ရာစာနှင့်၊ အစာတသတ်မင်းကို၊ အာ
ပုစ္ဆိ၊ပန်ကြား၏။ ။

ဝေ၊ဤသို့၊ပေတော၊ပြတ္တာ၊သည်၊ အာပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ပန်ကြား၍၊ဂတော၊သွား
သည်ရှိ၊သော်၊ ရာစာ၊အစာတသတ္တာ၊အစာတသတ်မင်းသည်၊ တမတ္ထံ၊
ထိုပြဿာ၏အကြောင်းကို၊ဘိက္ခု၊နှင့်၊ရဟန်းတို့အား။ အာရောစေသိ၊ကြား
သျှောက်၏၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
ကံ့၊အဆံသို့၊ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကပ်၍ အာရောစေသုံ။ကြား၊သျှောက်ကုန်၏၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ။ ထိုပြဿာ၏ အကြောင်းကို၊
အဋ္ဌုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ကတ္ဝာ၊ပြု၊တော်မူ၍၊ သမ္ဗဇ္ဇပရိသ
ယာ၊ရှောက်လာသောပရိသတ်အား။ခမ္မံ။တရား၊ကို၊ဒေသေသိ၊ဟော၊တော်

မှ၏။ဘံ။ထိုတရားကို၊ သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍၊ မဟာဇနော၊လူများအပေါင်း သည်၊ မဇ္ဈေရမလံ၊ဝန်ဘိုခြင်းတည်းဟူသောအညစ်အကြေးကို၊ ပဟာယ၊ပယ်၍၊ဒါနာဒိပုညာဘိရတောဟု၊ အလျှော်းခြင်းဆစ္စာသောကောင်းမှု၌ အလွန်မြေလျော်သည်၊အပေါသိ၊ဖြစ်ခဲ့၏။ဤတို့၊ဤသည်ကား၊အပြီးတည်း၊ ရှင်သေမ၌ပေတာဝတ္ထုဝတ္ထုနှာ၊ရှင်သေမ၌ပေတာဝတ္ထုအမှင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဥပရိဝဂ်-၉-အက္ခိရေပေတာဝတ္ထု၊

ယတ္ထအတ္ထိယဂန္ဓာမဟိတိဟ။ ယတ္ထအတ္ထိယဂန္ဓာမ ဤသို့အစရှိ သောဝတ္ထုကို၊သဗ္ဗော မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အက္ခိရေပေတံ၊အက္ခိရေပြိတ္တာကို။အာ ရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဣတ္ထေ၊ဤဝတ္ထု၌၊ အက္ခိ ရော၊အက္ခိရေသည်။ ပေတော၊ပြိတ္တာသည်၊ ကာမဗ္ဘုနဟောတိ၊ အဂေယျ၍ ကားမဖြစ်၊ ပနုယင်းသို့ပင်မဖြစ်သော်လည်း။ တသေ။သို့အက္ခိရေ၏၊စရိ တံ၊အကျင့်သည်။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ ပေတသမ္ဘဝေ။ ပြိတ္တာနှင့်စပ် ၏။ ဘသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တံ၊ထိုဝတ္ထုကို၊ အက္ခိရေပေတာဝတ္ထုတော်၊ အက္ခိရ ပေတာဝတ္ထု ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတြ၊ ထိုအက္ခိရ ပေတာဝတ္ထု၌။ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပကထာ၊အကျဉ်းအားဖြင့်ဆိုသော စကားတည်း၊ ဥတ္တရေ၊ရေရာ ဓိပတိနော၊ ဥတ္တရာမရေရတို့ခင်းတို့ကဲ့ အဝိုးရ သော၊ မဟာသာဂရသော၊ မဟာသာဂရအမည်ရှိသော၊ ရညော၊မင်း၏၊ ဝုတ္တံ၊သားဖြစ်သော၊ ဥပသာဂရံ၊ဥပသာဂရကို၊ ပဒိစ္စ၊မှီ၍၊ဥတ္တရာပထေ စ၊ဥတ္တရာပထ ဘိုင်းခွဲလည်း၊ ကံသ ဘောဂေ၊ ကံသဘောဂ အမည်ရှိ သော၊ အာသိတမ္ဗုနာ နဂရေ၊ အာသိတမ္ဗုနမြို့၌၊ မဟာသာဂရဓိတု၊ မဟာ သာဂရ၏သမီးဖြစ်သော၊ ဒေဝိယာ၊ဓိဘုရား၏၊ ကုစ္ဆိယံ၊ဝမ်းခွဲ၊အဋ္ဌနဒေဝိ စ၊အဋ္ဌနဒေဝီ လည်းကောင်း၊ ဝါသုဒေဝေါစ၊ဝါသုဒေဝ လည်းကောင်း၊ ဗလဒေဝေါစ၊ ဗလဒေဝ လည်းကောင်း၊ စန္ဒဒေဝေါ။စန္ဒဒေဝ လည်း ကောင်း၊ သူရိယဒေဝေါစ၊သူရိယဒေဝလည်းကောင်း။ဒေဝိဒေဝေါစ၊ဒေဝိ ဒေဝလည်းကောင်း၊ ဝရုဏဒေဝေါစ၊ ဝရုဏဒေဝ လည်းကောင်း၊အဇ္ဇုနော စ၊အဇ္ဇုနလည်းကောင်း၊သဇ္ဇုနော စ၊သဇ္ဇုနလည်းကောင်း၊ဃဋပဏ္ဍိ တောစ၊ဃဋပဏ္ဍိတလည်းကောင်း၊ အက္ခိရောစ၊အက္ခိရလည်းကောင်း၊

မှုတိုးဿိုဿို၊ ဝါသုဒေဝါဒယော၊ ဝါသုဒေဝအာစရိကုန်သော၊ ဒသတာတိ ကာ၊တကျိပ်သော ညီနောင်တို့ လည်းကောင်း၊ ကေဒသာ၊ တကျိပ် တယောက်ကုန်သော၊ ယေတေခတ္တိယာ၊အကြင် မင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊တေသု၊ထိုမင်းတို့တွင်၊ ဝါသုဒေဝါဒယော၊ဝါသုဒေဝအာစရိကုန် သော၊တာတရော၊ ညီနောင်တို့သည်၊အသိတဠုနနဂရံ၊အသိတဠုမြို့ကို၊ အာဒိ'ကတွာ၊အစပြု၍၊ ဒွါဒုဝတိ ပရိယာသာနသု၊ ဒွါဒုတိမင်းဆုံးရှိ ကုန်သော၊ သကလဇမ္ဗုဒီပေ၊အလုံးစုံသော၊ဇမ္ဗူကျွန်းဌ၊တောင်ဖျားယော နဂရသဟဿေသု၊ ခြောက်သောင်း သုံးထောင်ကုန်သော၊မြို့တို့ဌ၊သင်္ဘော၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ရာဇာနော၊မင်းတို့ကို၊ စက္ကေန၊စက်ယန္တရားဖြင့် ဖိဝိ တာဘွယံ၊အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေတွာ၊ရောက်စေ၍၊ ဒွါဒုဝတိယံ၊ဒွါဒု ဝတိမြို့ဌ၊ဝသမာနာ၊နေကုန်လျက်၊ ဇေ့ဓိမင်းအဖြစ်ကို၊ဒသကာဌ၊သော ဆယ်ခုသောအတို့ဘို့ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ ဝိဘဇိ'သု၊ဝေဘန်ကုန်၏၊ဘဏ်နှ စ်မဖြစ်သော၊ ဒေဝိ'ပန၊မင်းထီးကိုကား၊ နသရိ'သု၊ မဟောက်မှေ့ကုန်၊ ပုနာ၊တဖန်၊ သရိဘွာ၊အောက်မေ့၍၊ ကောဒသကာဌသော တဆဲတဆ ယောအတို့ဘို့ကို၊ ကရောမ၊ပြုကုန်အုံ့၊ ဿုတိ၊ဿိုဿို၊ ဝတ္ထေ၊ထိုအင်သည် ရှိသော်၊ တေသံ၊ထိုမင်းသားတို့၏၊ သဒ္ဒကနိဌော။အလုံးစုံတို့ အောက် ယိ'သော၊ အကဲ့ရောအကဲ့ရမင်းသားသည်၊ မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ကောဌ ဿံ၊အတို့ ကို၊တာသသာ၊ထို အစ်မမင်းသို့အား၊ဒေယ၊ပေးကုန်လော၊အပ်၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေါဟာရံ၊ရောင်းယူခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍ ဒီဝိသေ၊ အသက်မွေးပါအုံ့။တုမှေ၊သင်နောင်တော်တို့သည်၊ အတ္ထနောမင်ဒ်ဌ ပဒေ၊ဇနပုဒ်ဌ၊ သုကဿ၊အကောက်ခွန်ကို၊မယ့်။အကျွန်ုပ်အား၊ဝိသေ၊ဇ္ဇ ယ လွှတ်ကုန်လော၊ ဿုတိ၊ဿိုဿို၊ အာဟ။ထို၏၊ ဝေ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ သာ ဓူဘိ။ ကောင်းပြီဟူ၍၊ သမ္ဗဒိ'ဿု တွေ့ဝန်ခံ၍၊ တာသ၊ထိုအကဲ့ရမင်း သား၏၊ ကောဌာသံ၊အတို့ ကို၊ဘဂိ'ယော၊ဿ၊ စ်မအား၊ ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊ နဝေ့ ဝေနော၊ကိုးယောက်သော မင်းတို့သည်၊ ဒွါရဝတိယံ၊ဒွါရာဝတီမြို့ဌ၊ သော် သု၊နေကုန်၏၊ ။

အကဲ့ရောပန၊အကဲ့ရ မင်းသားသည်ကား၊ ဝါဏိဇ်ဌ၊ ကုန်သွယ်ခြင်း ကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်ဖြစ်၍၊ နဂ္ဂကာလေ။အမြဲကာလပတ်လုံး၊ ဝ၊ဝါဒါ နုံ၊ ကြီးစွာသောအလွှဲကို၊ ဒေတိ၊ပေးလျှင်၏ တာသ၊ပန ထိုအကဲ့ရမင်းသား ၏ကား၊ ကောတယောက်သား၊ ဒါသော၊ကျွန်ဖြစ်သော၊ ဘဏ္ဍ၊ဝါဏိ ကော၊ ဘဏ္ဍာဝိုးသည်၊ အဏ္ဍကာ၊ဟော။ အကျိုးဝိုးပွါးကို အသိရှိသည်၊

အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အကိုရောပန်၊အကိုမောင်သား သည်ကား၊ပသန္နမာန သော ကြည်သည်ရှိသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တ သား၊ထိုဘဏ္ဍာစိုးအား၊ကော်၊ တပေါက်သော။ ကုသဒိတ၏၊ အမျိုးသမီး ဟု၊ ဂဟေတွား၊ယူ၍၊အဒါ သိ၊ပေး၏၊ သော၊ထိုဘဏ္ဍာစိုးသည်၊ ပုဏ္ဏား၊သားသည်၊ဂန္ဓာဂတေယ ဝ၊ဝမ်းခွဲတည်စဉ်ပင်လျှင်၊ ကာလ၊ကာသိ၊သေခြင်းကို ပြု၏၊ အကိုရော၊ အကိုမောင်သားသည်၊ တည်း။ ထိုဘဏ္ဍာစိုး၏ သားသည်၊ ဇာတေ။ဖွား သည်ရှိသော်၊ တ သား ထိုသူယောက်၏၊ ဝိတုနနာ၊အာဘအား။ ဗိန္ဓိ၊ပေးအပ် သော၊ ဘဏ္ဍာဝေတ္ထုနှုတ်၊ထမင်းရိက္ခာကို၊ တ သား၊ထိုသူယောက်အား၊အာဒါသိ၊ ပေး၏၊အထား၊ထိုနောင်မှ၊ တည်း ဒါရကော၊ ထိုသူယောက်သည်၊ ဝယပုဏ္ဍ၊ အရှယ်သို့ ရောက်သည်ရှိ၊သော်၊ ဒါသော၊ကျွန်တည်း။ နဒါသော၊ကျွန်မ ဟုတ်၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ရောဇကုလေ၊မင်းအိမ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော။ အဆုံး**အ**ဖြတ် သည်၊ဥပဒေ၊ဖြစ်၏၊တံ၊ထိုစကား၊ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊**အ**ဠုန**ဒေ**ဝီ၊အဠုနမင်း သျှီ၊သည်၊ ဓနုပမံ၊ နှီ.ညစ်နွားမညပမာဟု။ ဝတ္ထာ။ပြောဆို၍၊မာတု၊**အ**မိ **အား**။ ဘုဇိ ဿာယ၊ တော်လှံသည်ရှိ၊သော်၊ ဝုဏ္ဏောဝိ၊သား၊သည်လည်း၊ ဘုဇိ၊ဿာ၊ဝေ၊ တော်လှံသည်သာတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒါသ ဗျတော၊ကျွန်၏အဖြစ်မှ၊မောစေသို့၊လွှတ်စေ၏၊ ।

ဒါရကောပန်၊သူယောက်သည်ကား။လဇ္ဇာယ၊ရှက်သဖြင့်၊ တဏ္ဍ၊ထိန္ဓါ ဝတိမြှို၌၊ဝသိတုံ၊နေခြင်းငှါ၊ အဝိ**ဿ**ဟကွောမဲ့ သည်ဖြစ်၍၊ ရေ.ရ၀နဂရံ၊ရောရ၊ပြုသို့၊ ဂတ်ကွဲ၊သွား၍၊တဏ္ဍ၊ထိုရေ.ရ၊ပြုခဲ့၌၊ အညတရသ ၊ တယော်ဒ်သာ၊တုန္ဒ၀ါယ ဿ၊အာဝ်ရှိ သမား၏၊ဓိ**ဘ**ရံ၊ဘိုးကို၊ဂဟေတွား၊ ယူ၍၊တုန္ဒ၀ါယ ဘိပ္ပေန၊အဝ်ချုပ်**သော**အတတ်ဖြင့်၊ ဓိ**ဝ**ဝံ။**အ**သက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊မွေ မြှုပ်၏၊ တေနသမ ယေန၊ထိုအခါ၌၊ ရောရ၀နဂရေ.ရေ ရ၀ပြု ၌၊**အ**သ ယ္ယ ၊သမ္ဘိနာ မ၊**အ**သ ယ္ယသူ**ဌ**ေး**မ**ည်သည်၊**အ**ဟောသိ၊ဖြစ်၏။သေ၊ ထိ**အ**သ ယ္ယသူ**ဌ**ေး**သ**ည်၊သမ**ဏ**ပြာ**ဟ**ုဏာ**ဂ**ဏ**ဒ**ါ**ဂ**ဝန**ဒ**ုက**ယ**ာ**စ**ကာနုံ ရ**ဟ**နုံ**ပ**ုဏ္ဏားအထီး**က**ျန်**သ**ောသူ**ခ**ရီး**သ**ွား**သ**ောသူ**ဝ**နုံ**တ**ောင်**ယ**ာ**စ**ကာ **တ**ို့**အ**ား၊ မ**ဟ**ာ**ဒ**ါနုံ။ကြီး**စ**ွာ**သ**ောအလှူကို၊**ဒ**ေတိ ပေး**လ**ှူ၏၊ **သ**ော**တ**ုန္ဒ**ဝ**ါ ယော၊ ထိ**အ**ဝ်ချုပ်**သ**မား**သ**ည်၊ **ဃ**ရံ၊**အ**သ**ယ**သူ**ဌ**ေး**၏**အ**ိ**ပ်**ကို**။ **အ**ဝေ **နန္ဒ**ာနုံ၊**မ**ဘိ**ကု**နုံ**သ**ော**အ**လှူ**ခ**ံ**ဘ**ို**အ**ား၊ပ**ဋ**ိ**သ**ော**မ**နု**သ**ဿ**ဝ**ေ**တ**ော၊ဖြစ်**သ**ော **နှ**စ်**သ**ော**ကိ**ုဝ**ပ်**မြော**ကျ**ခြင်း**ရ**ှိ**သ**ည်၊ **ဟ**ုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ **အ**သ**ယ**ယ**သ**ေ**ဒ**ို**နော**၊**အ** **သ**ယ**သ**ူ**ဌ**ေး**၏**။**နှ**ဝ**ေ**သ**နုံ၊**အ**ိ**ပ်**ကို**၊ **ဒ**ကို**ဝ**ေ**ဗ**ေ**ဟ**ုံ၊**လ**ကျ**ာ**လ**ကျ**ာ**မ**ော**င်း**ကို**၊ **ပ**ယ**သ**ာ**ရ**ေ**တ**ွ**ာ**ဆ**န**်**တ**နုံ**း**၍**၊ **ဣ**ဏ**ေ**ဤ**အ**ရ**ပ်**သို**့**၊**က**ွဲ**ွ**ာ**သ**ွား**၍**၊ **လ**ဒ**ဒ**ို**ရ**ေ**အ**ပ်

သောဝတ္ထုကို၊ လာဘ်နှုတ်ခမ်းပေါ်စေကုန်သတည်း။ ဤတို့ဤသို့၊ ဒေသသို၊ ပြည်၊ တသီ၊ထိုအင်ချုပ်သမား၏။ တံကမ္ပံ၊ထိုကံသည်းပါ၌ယံ်ယောင်ပါ၌ တော်ခ်ိသာလျှင်၊အာဂတံ၊လာ၏။ ၊

သော၊ ထိုအင်ချုပ်သမားသည်၊ အပရေနု၊တပါ၊သော၊ သမယေနု၊ အခါ၌။ကာလံ သေခြင်းကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍မရှုတူမိယံ၊သဲ့ခြေအင်ခ်ိ၌၊ အညတရတို့။တရုံသော၊နိုင်ကြောခရုကွေ့ပြည်ညောင်ပင်ခ်ိ၌၊ ဘုမဒေဝတာ၊ဘုမ ဗိုးနှာ်သည်၊ ဟုတ္တွာ။ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏။ တသီ၊ထိုဘုံ၊ဗိုးနှတ်၏၊ ဒကို့ဟာဟ ဟုသော၊ လက်ချာလက်သည်၊ သဗ္ဗကာမဒဒေါ၊ အားလုံးရုံအလိုရှိ အင်သောဝတ္ထုကိုပေးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တသို့ယောင်စရောရုပေ၊ ထိုးရာ ခရုမြှုံခ်ိ်သာလျှင်။အသယ္ယ၊သခ်ိ်ုနှာ၊အသယ္ယသူဌေး၏။ ဒါနေ၊အ ဿုခ်ိ်ုဗျာဝဝေ့ဟာ၊အာ.ထုတ်သော၊ အသဒ္ဓေါ၊ကံကံ၏အကျိုးကို မယုံကြည် သော၊ အပ္ပသန္နော၊ မကြည်ညိုသော၊ ဓိဋ္ဌာ၊မိ၍ကား၊ မှား၊သောအယူရှိ သော၊ ဝုညကိရိယာယား၊ကောင်းမှုကိုပြုခြင်းခ်ိ၌ အနုဒေ၊ရာ၊ရှိသေသော၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကာလံ ကတ္တွာ၊သေ၍ခြင်းကိုပြု၍၊တသေ၊ဒေဝပုတ္တသော၊ထိုဘုံ၊ဗိုးနှတ်၏။ သေနဋ္ဌာ နသော၊နေရာ အရပ်၏၊အဝိဒူရေ၊အနီ ခ်ိ၌။ ပေ၊တာ၊ဖြင့်ကြွာသည်၊ဟု တွေ့ဖြစ် ၍၊နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၏ တေနေ။ထိုပြိတ္တာသည်လည်း၊ကတာကမ္ဘံ ပြုအင်သောကံ သည်။ပါ၌ယံ်ယော၊ပါ၌ဟော်ခ်ိုသောလျှင်၊အာဂတံ၊လာ၏။ အသယ္ယမဟာ သေခ်ိ်ုဝနု။အသယ္ယသူဌေးကြီးသည်ကား။ ကာလံကတ္တွာ၊ရုံ၊တခြင်း ကိုပြု ၍၊တာဝတိံ သဘာ၊နေ။တာဝတိံ သာနတ်ပြည်ခ်ိ်ု၊သက္ကသဒေဝရာ ဇာ၊ သိကြား၊နတ်မင်း၏၊သဟ ဗျတံ၊အပေါင်း အဟော်ခ်ိ်ုအဖြစ်သို့ဥပဂတော၊ ပဒိသ ခ်ိ်ုအားဖြင့်ကပ်ရောက်၏။ ၊

☰ အထ၊ထိုနောင်မှ၊အပရေနု၊တပါ၊သော၊သမယေနု၊အခါ၌၊အကို့ရော၊ အကျိုးမှင် သား၊သည်၊ပဋ္ဌမိသဂ ဒုသ၊တတိ လည်း၊အစီ ဝါ ရာတို့ဖြင့် ဘဏ္ဍံ၊ဘဏ္ဍာ ကို။အာဒါယ၊ယူ၍၊ အညတရော၊တယောက်သော၊ဗြာဟ္မ ဏော၊ပုဏ္ဏား၊သည်လည်း၊ ပဋ္ဌသ၊ဒုသ၊တတိ၊ လည်း၊အ စီ ဝါ ရာတို့ ဖြင့်၊ဘဏ္ဍံ ဘဏ္ဍာ ကို။ အာဒါယ၊ယူ၍၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဒေ့ပိ ဇနေ၊နှစ်ယောက် သောသူတို့သည်လည်း၊သ၊ဒုသ၊ဟ၊သော်။လည်း၊အစီ တ၊ထော်ခ်ိ်ုတို့ ဖြင့်၊မရှု၊ကန္တာ၊မှ၊ကို်ုပ်ကန္တာ၊ရှု၊ခရီး၊သို့၊ ပဒိ ပန္တာ၊သွား၊ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ မဂ္ဂမုဒ္ဓာ၊ခရီ ရှား၊သည်၊ဟု တွေ့၊ဖြစ်၍၊ဗဟုမ်ပ ယော၊ရှား၊စွာ၊သော၊နေ့တို့ပတ် လုံး၊ တ၊ရွှေ့ဝ၊ထိုသဲကန္တာ၊ရှု၌သာသျှင်၊ ဝိစ ရန္တာ၊လည်ပ်ုလည်ကုန်သည်

ျဖစ္၍၊ပရိကၠိေဏာတိေဏာဒကာဟာရား ကုန္သေျခြက္ေရအာဟာရ၌ကုန္
သည္၊အဟာသုံးျဖစ္ကုန္၏၊ အက်ိဳးေရာ၊အက်ိဳးမင္ သားသည္၊အသဒ္ဒ
ေတတိ၊ျမင္ တမန္တို့ျဖင့္ စာတုဒ္ဒိသာသု၊အရပ္လေးမ်က္ခ်ာတို့ဒ္ဒ၊ပါနိယံ၊
ေရကို၊မ၀ါ၊ပေသိ၊ရာဒိုးေစ၏၊ ၊

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကာမဒဒဟာ ေတြ့ေ၊ အလိုရွိတိုင္းကို ေပးနိုင္ေသာ
လက္ရွိေသာ၊ ေသာယာကၠား၊ထိုဘုမစိုးနတ်သည်၊ ေတသံ ထိုကုန်သည်
တို့၏၊ဗျသနာ ကို၊မ်ားစြင်းသို့ေရာက်သည်ကို၊ မိသွား၊ျမင်၍၊အက်ိဳးေ
အက်ိဳးမင်းသားသည်၊ဝုဇ္ဇေ၊ရ့ာ၌၊အတ္ထနော၊ဗိဒိအား၊ကတံ၊ပြုအပ်သော
ဥပကာရ၊ ကျေးဇူး၊ကို၊ စိန္တေတွား၊ကြံ၍၊ ဟန္ဒဒါနိ ယဆုအခါ၌၊ ယော ငါ
သည်၊ဗုမ သ။ဤ အက်ိဳးမင်းသား၏၊အ၀ သယေနု၊ကင်းကွယ်ရာသည်၊
ဘ၀ိတဗ္ဗံ။ျဖစ်အပ်၏၊ ဇုတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊အတ္ထနော၊ဗိဒိ၏၊ ၀သနဝဇုရကၠံ
နေရာ ပြည်ညောင်ပင်ကို၊ ဒသေသိ ပြ၏၊ ကိ၊။ခဲ့၍ပြဦးအုံ၊ သော၀တ
ရုကၠာ၊ထိပြည်ညောင်ပင်သည်၊ သာ၀ါ၀ိဒုဝသမ္ပန္နော၊အခက်အလက်နှင့်
ပြည့်စုံသည်၊ဃနပလာသော၊ထခဲနက်ထူသောအရွက်ရှိသည်၊သ ခ္ဓ ဆ္ဆာ
ယော၊အေးသောအရိပ်ရှိသည်၊အ၊နကသဟဿ သပါ ရောဟာ၊အထေပင်
မ ကား သာပါး၊ပြင်းရှိသည်၊အ ဟာ သိ။ျဖစ်၏၊ အာ ယာ မေနစ၊အလျား အား
ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဝိတ္ထာ ရေနစ၊အနံ့အား ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဥဇ္ဇေ ဝေနစ၊
အ ဝေ ဂ ကိ အား ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ စ ဝုယော ဇနပရိ မ ဏော၊ လေးယူ ဇ
နာ အတိုင်း အ ရည်ရှိသည်၊ အ ဟော သိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိ ပြည်ညောင်ပင်ကို၊
ဒိသွား ဖြင်၍၊ အက်ိဳ ရော၊ အက်ိဳ မေင်း သား သည်၊ ဟ ဒ္ဒ ဝုဏ္ဏ ာ ရှင်လမ်းနှစ်
သက်သည်ဖြစ်၍၊ တ ဿ ၊ ထိ ပြည်ညောင်ပင်၏၊ ဟေ ဋ္ဌာ ၊ အ ေ ာ က် ၌ ၊ ခ ဒ္ဒ ာ
ဝါ ရံ။သစ်တပ်ကို၊ ဗ ဒ္ဒ ာ ၊ ပ ေ သ ိ ၊ ဖွဲ့ ေ စ ၏ ၊ ယ ကၠ ာ ၊ ဘုမ ဇ ုိ း နတ် သည် ၊ အ ဇ္ဇ
နော။ဗိ ဒိ ၏ ၊ ဒ ကၠ ိ ဏ ာ ဟ ဇ္ဇ ံ ၊ လ ကၠ ာ လ က် ကို ၊ ပ သ ာ ေ ရ ွ ာ ၊ ဆ န ့ တ န ်း ၍ ၊
ပ ဌ ေ ဝ ံ ဘ ာ ၀ ၊ ခ ေ း ဦ း ဖ ွ ာ ၊ ပ ါ နိ ယ ေ န ၊ သ ော က် ေ ဖ ြ င ့ ် ၊ သ ဗ ္ ဗ ံ ၊ အ လ ုံ း ရ ုံ သ ော ၊ ေ ခ ံ ၊
လ ူ အ ေ ပ ါ င ် း ကို ၊ သ န ္ ဓ ပ ြ ေ သ ိ ၊ ေ ကာ င ် း ဖ ွ ာ ရ ော င ် ရ ဲ ေ စ ၏ ၊ တ ေ ာ ၊ ထ ို ေ နာ င ်
ဌ ၊ ယ ော ယ ော ၊ အ ကြ င ် အ ကြ င ် သ ူ သ ည် ၊ ယ ံ ယ ံ ၊ အ ကြ င ် အ ကြ င ် ဝ ဏ ္ ဏ ေ ကို ၊
ဆ ု ဆ ု ကို ၊ အ လ ို ရ ှ ိ ၏ ၊ တ ဿ တ ဿ ၊ ထ ို ထ ို သ ူ အ ား ၊ တ ံ တ ံ ၊ ထ ို ထ ို ဝ ဏ ္ ဏ ေ ကို ၊
အ ဒ ါ သ ိ ၊ ေ ပ း ၏ ၊ ေ ဘ ံ ၊ ဤ သို့ ၊ တ ဆ ို ့ မ ဟာ ဇ နေ ၊ ထ ို လ ူ မ ျာ း အ ေ ပ ါ င ် း သ ည် ၊
နာ နာ ဝ ိ ေ ဒ ေ ၊ အ ထ ူ း ထ ူ း အ ပ ြ ား ပ ြ ား သ ော ၊ အ န ု ပ ါ ေ န ေ ၊ ထ မ င ် း အ ေ ျ ာ ် ဖ ြ င ့ ် ၊
ယ ထ ာ ကာ ရ ံ ၊ အ လ ို ရ ှ ိ တ ိ ု င ် း ၊ သ န ္ ဓ ပ ိ ု ေ တ ာ ၊ ေ ကာ င ် း ဖ ွ ာ ရ ော င ် ရ ဲ ေ စ သ ည် ရ ှ ိ
သ ော ် ပ ဏ ္ ဍ ာ ၊ ေ နာ က် ၌ ၊ ဓ ဂ ္ ဂ ပ ရ ိ သ မ ေ ၊ ခ ရ ီ း ပ င ် ပ န ် း ခ ြ င ် း သ ည် ၊ ဂ ူ ပ သ ဏ္ ဍ ာ ၊

ပြိုင်းသည်ရှိ၊သော်၊ သောမြာဟူကာဝါကိစ္စော၊ထိုပုဏ္ဏားကုန်သည်သည်၊ အယောနှင်သော၊ မသင့်ကင့်သောဆားဖြင့်။ ဥပမုဒ္ဓ ကြာ၊နှုလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ဝေ၊ဤယိုမ်ိုး၊စိုးနှင်သည်၊ကြို၏။ကိုယ်ခန္ဓာသည်၊ အာဘယ်သို့ကြီးသနည်း၊ ဝန ဟာရကာ၊ ဘဏ္ဍာ၊ကိုရောင် သဖြင့် ။အစ်သောဥစ္စာကို ဆောင်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဒုတော၊ဤအရပ်မှ၊ကားမ္ဘာစ်၊ကားမ္ဘာစ်တိုင်းသို့ ဂန္ဓိ၊သွားကုန်၏။ ကိုယ်ကရိ ဆာ၊မ၊ အသို့ပြုကုန်ကုန်သည်း၊ပရ၊အကြီးအထူးကိုဆိုဦးအံ့။ ဒုမမေ၊ သင်ကျွန်း၊ ဤဘုမဝိုးနှင်ကဲ့သာ သည်၊ ယေနုကေ၊နုပါ၊အမှတ်မရှိသော၊ဥပါ၊ယနု၊အကြောင်းဖြင့်။ ဂ၊ ၊ပတ္တာ၊ဖမ်း၍၊ယာနုံ၊ယာဉ်သို့၊အာ၊ရာ၊ပေတ္တာ၊တင်၍။ အမှာ၊ကံ၊ပါတ်၏၊ နဂ၊ပေ၊ မြို့သို့သာ၊ သည်၊ ဂမိ၊သာမ၊သွား၊ကုန်အံ့၊ ဒုတိ၊ဝေ်၊ဤသို့ ဝိန္ဒေ၊တွာ၊ကြံ၍၊ တမ္ဘဏ်၊ထိုင်ခဲ့ကြီ၊သောအကြောင်း ဝိ၊အတ်၊ရုဿ၊အတ်၊ရေ၊ခင်းသား၊အား၊ ကာ၊ ထ၊ နှင့်ပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ।

ဘော၊အရှင်အတ်၊ရေ၊ခင်းသား၊မယ်၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ယား ၊ ၊အကြင် ဥစ္စာ၏၊ အကျွယ်၊အကြောင်းကြောင့်။ ဓနဟာ၊ရ၊ကာ၊ ဘဏ္ဍာ၊ကိုရောင်း သဖြင့်ရှေ့အစ်သောဥစ္စာကိုဆောင်လိုကုန်သည်ဖြစ်ခဲ့။ ကမ္ဘာ၏ ကမ္ဘာ၏ တိုင်းသို့၊ ဂန္ဓာ၊မ၊သွားကုန်၏။ အယံ ယ ကျွှ၊ဤနတ်သား၊သည်၊ ကာ ၊ ဒဒေါ အလိုရှိသမျှကိုပေးတတ်၏။မှုမ်ယကျွှ်။ဤနတ်သား၊ကဲ့၊နှင်ယာမ၊သ ဆောင်ကုန်အံ့၊မယ်။အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ မှုမ်ယကျွှ် ဤနတ်သား၊ဟု၊ သာ ရ ကေ၊ နု ဝ ' ၊ တောင်းပန်သ ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ ပ သ ၊ ပ ၊ ၊ ။ နှင့်အထက်နှင့် စက်၍လည်း၊ကောင်း။ဂ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ဖမ်း ၊ ကုန်၍ ယာ၊နုံ၊ယာဉ်သို့၊အာ၊ရာ ပယိ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ တင်ကုန်၍ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊

တောင်းပန်သဖြင့်၊ ပသယှာတိ၊ပသယှဟူသည်ကား၊အာဘိဘဝိတွာ၊နှိပ်စက်၍ ဗလက္ကာရေန၊ အနိုင်အထက်မူသဖြင့်၊နေတွာ၊ဆောင်၍၊ယာနန္တိ၊ ယာနံဟူသည်ကား၊ သုခယာနံ၊ချမ်းသာသောယာဉ်သို့၊ဖွါရကန္တိ၊ဖွါရကံ ဟူသည်ကား၊ဖွါရဝတိနဂရံ၊ဖွါဝတီမြို့သို့၊ဟု။ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အယံ၊ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဣဒေ၊ဤဂါထာတို့၌၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ယာဒဏ္ဍံ၊ အကြင်ပစ္စည်းအလိုငါ။ မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဣဒေ၊ဤအရပ်မှ၊ ကမ္ဘောဇံ။ကမ္ဘောဇတိုင်းသို့၊ဂန္တုကာမာ၊သွားလိုကုန်၏၊ ဘေရုဝေနေန၊ထု ဥဒ္ဓာဖြင့်၊ ဟာရေတဗ္ဗော၊ဆောင်အပ်သော၊ အဘ္ဘော၊အကျိုးသည်၊ဣဒ၊ ဤအာရုပ်ခွဲ၊ဝေ၊ဤသို့အလိုရှိကုန်။ ဣဒ္ဓတိ၊ပြည့်ရုံ၏၊ဟိသင်္ခံ။မှန်၏၊ အယံ ယာဝကျော၊ဤနတ်သင်္ဘော။ကာမဒေါ၊အလိုရှိတိုင်းကိုပေးတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ဣဒ်မံယက္ခံ၊ဤနတ်ကို၊ယာစိတွာ၊တောင်းပန်၍၊ တသ၊ထိုနတ် ၏၊ အနုမတိယာဝါ။ အလိုအာ၊ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဝေ၊ အကယ်၍၊ သဿတ္တိ'၊အလိုအတိုင်း၊နဂန္ဓတိ၊မလိုက်သည်ဖြစ်ခဲ့။ ဗဟက္ကာရေနဝါ၊ အနိုင်အာသက်မူသဖြင့်သည်း၊ ယာနံ၊ယာဉ်သို့၊ အာရောပေတွာ၊တင်၍၊ ယာနေ၊ယာဉ်၌၊ပန္ဓာဗာဟံ၊လက်ပြန်ကြိုးကို၊ဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့၍၊တံ၊ထိုနတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ဖမ်းယူ၍၊ ဣဒေ၊ဤအရပ်မှသော်လျှင်၊ ဒိပံ ယျှင်စွာ၊ ဖွါရဝတိနဂရံ၊ဖွါရဝတီမြို့သို့၊ဂန္ဓွာမု၊သွားကုန်ခဲ့၊ ၊

ဤ၊ဤသို့၊ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏာ၊သည်၊ဝတ္ထော၊ဆိုအပ်သော်။အက်ရှောပန်၊ အက်ရှေမင်းသားသည်ကား၊ သဠ္ဠရိသဝမ္ဘေ၊သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားခွဲ၊ဌတွား၊တည်၍၊ကသ၊ထိုပုဏ္ဏား၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊ပဋိကိ္ခပတ္ကော ပယင်လို့သည်ဖြစ်၍။ ၊

သမ္ပ၊အချင်းပုဏ္ဏား၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ ယသ၊ရက္ခသ၊အကြင် သစ်ပင်၏။ ဆာယာယ၊အာရိတ်၌၊နိသိ၊ဒယျာ၀ါ။ထိုင်နေမူလည်း၊ထိုင်နေဘူး အံ့၊သ၊ယေယျ၀ါ၊အိပ်မူလည်း၊အိပ်ဘူးအံ့၊ သော၊ထိုသူသည်၊ တ၊သ၊ထို သစ်ပင်၏၊ သာခံ၊အ၊ခက်ကို၊ နဘဇ္ဇေယျ၊ မချိုးရာ၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊မိတ္တဒုဗ္ဗော၊အ၊ဆွေခင်ပွန်းတို့၌ဖျက်ဆီးတတ်သောသူသည်၊ပါပ ကောယုတ်မာ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ နဘဇ္ဇေယျ၊မချိုးရာ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ နဘ၊ဇ္ဇေယျာတိ၊နဘ၊ဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ နဘိ၊ဇ္ဇ ယျ၊မဖျက်ဆီးရာ၊ မိတ္တဒုဗ္ဗောတိ၊မိတ္တဒုဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ မိတ္တေသု၊အ ဆွေခင်ပွန်းတို့၌၊ဒုဗ္ဗ၊နံ၊ဖျက်ဆီးတတ်သောသူသည်၊တေသံ၊ထိုအဆွေ

ခင်ပွန်းတို့၏၊ အနုဗ္ဗုပ္ပါဒနှင့်၊ အကျိုးမဲ့ကိုပြုခဲ့ကြောင်းသည်၊ ပါ၀ကောတိ။ ပါ၀ကောဟူသည်ကား၊ အဘန္ဓကောမကောင်.သော၊ မိန်းမ၊ ဒုဿီလောအမျိုး ခင်ပွန်း ကိုမျက်မှောက်ပြု၊ တတ်ကုသ၊ သူသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သိ၀ဏ္ဏောယော၊ အေးသော၊ အရိပ်ရှိသော၊ ယောရုဏ္ဏော၊ အကြင်သစ်ပင်သည်၊ ဃမ္မာဘိ တဏ္ဍ၀ေ၊ အပူသည် နေ့ပစက်အပ်သော သူ၏ ပရိသမ္ဘေဒကော၊ ခင်ပန်းခြင်း ကိုပယ်ရှားတတ်၏၊ တ၊ ဃ၊ ဗ၊ ဒ၊ သစ်ပင်မည်သည် အားလည်း။ ပါ၀ကဗ္ဗံ၊ မကောင်းမှုကံ ကိုနှစ်ကြိုက်တတ်၏၊ ကြောင့်အပ်။ ဃဋ္ဋ ဃ ကြွေ ဃ ဗ ဒ ။ ဟူ၊ ဘ ။ ။ ။

ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဧကံ၊ ဤသို့၊ ပြာဟွေ၊ကောနှ၊ပုဏ္ဏား၊သည်၊ ရဂြေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ၊သော်၊ အကြင်၊ရောဂါ၊အကျိုး၊မင်း၊သား၊သည်၊ သမ္ပုရိသ၊မှ ယော၊သူ၊တော်၊ကောင်း တရား၊ကို၊သာ၊သျှင်၊ ပဋိဏာ၊ကြော်ငြာ၊ခြင်း၊ မြောက်လို သည်ဖြစ်၍၊ ။

သမ္မာ၊အာ၊ချင်း၊ပုဏ္ဏား၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ယ၊သ၊ရဂ္ဂ၊သ။ အကြင် သစ်ပင်၏၊ဆာ၊ယာ၊ယ၊အ၊ရိပ်ခို၊နိသီ၊ဒ၊ယျ၊ဝါ၊ထိုင်နေမှ၊လည်း၊ထိုင်နေ ဆဲ၊သ၊ယေ၊ဟျ၊ဝါ၊အိပ်မှ၊လည်း၊အိပ်ဆဲ၊ သော၊ထို၊သူ၊သည်၊ တ၊သ၊ထို သစ်ပင်၏၊ ပဉ္စင်း၊အ၊ရ၊ဂ၊ကို၊မှ၊ နဟိ၊သေ၊ယျ၊မ၊ညှဉ်း၊ဆဲ၊ရာ၊ ဟီ၊ယ၊သ္မာ၊အ ကြင်ကြောင့်၊ မိ၊ဠ၊ဒ္ဓ၊ဟော၊ အ၊ဆွေ၊ခင်ပွန်း၊တို့၏ အ၊ကျိုး၊မဲ့ကို၊ဖြစ်စေ၊တတ် သော၊သူ၊သည်၊ ပါ၊ပ၊ကော၊ယ၊ဘ်မာ၏။ တ၊သ္မာ၊ထို၊ကြောင့်၊ နဟိ၊သေ၊ယျ၊ မ၊ညှဉ်း၊ဆဲ၊ရ၊ဟ၊ကိ၊ဿ၊မ၊ဟ၊ဝါ၊ထိ၊ဝါ၊ထာ၊ကို၊အာ၊ဟ၊ဆို၏။ တ၊ဏ္ဍ၊ထို၊ဂါ၊ထာ၌၊ ဤ၊ဝါ၊ထာ၊ကို၊အာ၊ဟ၊ဆို၏။ တ၊ဏ္ဍ၊ထို၊ဂါ၊ထာ၌၊ နတ၊ သ၊ပ၊ဏ္ဍ၊ ဟိ၊သေ၊ယျ၊တိ၊ နတ၊ သ၊ပ၊ဏ္ဍ၊ဟိ၊သေ၊ယျ ဟူ၊သည်၊ကား၊ တ၊သ၊ရ၊ဂ္ဂ၊သ၊ထို၊သစ်ပင်၏၊ ကေ၊ပ၊ဏ္ဏ၊မ၊ဋ္ဌ၊ဒ္ဓိ၊တ၊ရ၊ဂ်ာ၊ကို၊လည်း၊ နဗ၊ ဟေ၊ယျ၊ မ၊ညှဉ်း၊ဆဲ၊ရ၊ သ၊ာ၊ခါ၊ဒိ၊ကော၊ အ၊ခက်အ၊စ၊ရှိ၊သည်တို့၏၊ကို၊ ပ၊ဂ၊ဝ၊ အာ၊ဘ၊ယ် ဆိုတ္ထ၊ယ်ရာ၊ရှိ၊အုံ့၊နည်း၊ဟူ၊တိ၊အ၊ယံ။ ဤ၊သည်၊ကား၊အ၊ဓိ၊ပ္ပါ၊ယော၊အ ဓိ၊ပ္ပါ၊ယ်၊ဘ၊သည်း၊ဟု၊နိ၊ဝိ၊တာ၊ခ်ာ၊လည်း။ပြ ဟွ၊ကော၊ပုဏ္ဏား၊သည်၊ အ၊ဏ္ဍ၊နော၊ ဒ်ဒ် ။ဝါ၊ဒ်၊အ၊ယ္ဟ၊ကို၊ပ၊ဋ္ဌ၊ဏ္ဍ၊ခ္ခ၊ာ၊ခြင်း၊ မြောက်လို သည်ဖြစ်၍၊ ။

ဘော၊အ၊ရှင်အ၊ကျင်း၊ရှေ့မင်း၊သား၊ယော၊အ၊ကြင်သူ၊သည်၊ယ၊သ၊ရ၊ဂ္ဂ၊သ၊ အ၊ကြင်သ၊စ်ပင်၏၊ဆ၊ာ၊ယ၊ာ၊ယ၊အ၊ရိ၊ပ်ခို၊နိ၊သီ၊ဒ၊ယျ၊ဝါ၊ထိုင်နေ၊မှ၊လည်း၊ထိုင် နေ၊ဆ၊ဲ၏၊သ၊ယေ၊ဟျ၊ဝါ အိပ်မှ၊လည်း၊အိပ်ရာ၏၊ သော၊ထို၊သူ၊သည်၊ တ၊ာ၊ဒိ သော၊ ထို၊ဒ္ဓိ၊သော၊သ၊ကော၊ရှိ၊သော၊အ၊မြစ်အ၊စ၊ရှိ၊သော၊အ၊ဆော၊ကဒ၊ဒ္ဓိ၊ဖြင့်၊ အ၊ဏ္ဍ၊ာ။အ၊လို၊ရှိ၊သည်၊စ၊ေ၊သ၊ိ၊ယ၊ာ အ၊ကယ်၍ဖြစ်ပါ၏။ ဧကံ၊ ဤ၊သို့ဖြစ်သည် ရှိ၊သ၊ာ်။တ်။ ထို သစ်ပင်ကို၊သ၊မ္ပ၊လ၊ဒ္ဓ၊ိ အ၊မြစ်နှင့်တ၊ကွ၊လည်း၊အ၊ဒ္ဒ၊ဟော၊နှ၊တ် ရာ၏၊ဟူ၊တိ၊ ဤ၊သို့၊ဂ၊ါ၊ထာ၊ဂ၊ါ၊ထာ၊ကို၊အာ၊ဟ၊ဆို၏။ ။

တ၊ဏ္ဍ၊ ထို၊ဂ၊ါ၊ထာ၌၊ သ၊မ္ပ၊လ၊ဒ္ဓ၊ိတ်အ၊ဒ္ဒ၊ဟော၊တိ၊ သ၊မ္ပ၊လ၊ဒ္ဓ၊ိတ်အ၊ဒ္ဒ၊ဟော ဟူ၊သည်၊ကား။ တံ၊ထို သစ်ပင်ကို၊တ၊ဏ္ဍ။ထို သစ်ပင်၌၊ မ၊ူ၊လေ၊နှ၊အ၊မြစ်နှင့်၊ သ၊ာ၊ခ၊ာ၊တ၊ကွ၊ သ၊မ္ပ၊လ၊ဒ္ဓ၊ိ အ၊မြစ်နှင့်တ၊ကွ၊လည်း၊ အ၊ဒ္ဒ၊ဟော၊ယျ၊ဥ၊ဒ္ဓ၊ေ၊ယျ၊ နှ၊တ်ရ၊ာ၏။ ဒ္ဓ၊တိ၊အ၊ယံ။ဤ၊သည်၊ကား၊ အ၊ဏ္ဍ၊ာ၊အ၊နက်တ၊ည်း၊ ဧကံ၊ ဤ၊သို့၊ ပြာဟွ၊ကော၊နှ။ပုဏ္ဏား၊သည်၊ရ၊ဂ္ဂ ဆိုအ၊ပ်သည်ရှိ၊သ၊ာ်၊ဟု၊နှ။တ၊ာ၊နှ။အ၊ကျ် ရော၊အ၊ကျ်ရှေ့မင်း၊သား၊သည်၊တ၊ံ၊နိ၊တိ ။ထို၊နိ၊တ်ကျ၊ပ်၊ကို၊ နိ၊ဒ္ဓ၊ဏ်ကော်၊အ၊ကျိုး မ၊ရှိ၊သည်ကို၊ကာ၊ဟ၊ကာ၊မော၊ပ္ပ၊လို သည်ဖြစ်၍၊ ။

သမ္မာ၊အာရုဏ်းဗုဒ္ဓာ။ ယသ၊အကြင်သူ၏ စိတ်ရေ၊အိမ်ခွင်၊ ကေဝတ္တိမို၊ တည်ရှိမှု သည်း၊ဝ၊သေယျ၊နေ၊ပြော.အုံ၊ယတ္ထ၊အကြင်သူ၏အထံ၌၊ဝရိ၊သော၊ ယောက်ျား သည်၊အ.နုပါနံ၊ထမင်းအပျော်ကို၊လ.ဘေထ ရ၊ပြော.အုံ၊တ.သ၊ ထိုသူ အား။ ပါပံ၊မ.ကောင်းသောအမှုကို၊ မနသာ၀ စိတ်ဖြင့်လည်း၊ နစိန္တယေ၊မကြံ၊ရာ၊ ဟိ၊ကသ္မာ၊အ.ဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ကတညုတာ၊ သူတပါ။ သည်ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကိုသိတ.တ်သောသူ၏အဖြစ်ကို၊ သပ္ပုရိ.သ ဟိ၊ ဘုရား.အ.စရိကုန်သောသူတော်.ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏတာ၊ ဦးမှတ်။ အပ်၏။တ.သ္မာ၊ထို.ကြောင့်၊ နစိန္တ.ယေ၊မကြံ၊ရာ၊ ၊သမ္မာ၊အာရုဏ်းဗုဒ္ဓာ။ ယသ။ အကြင်သူ၏၊စိတ်ရေ၊အိမ်ခွင်။ ကေ.ဝတ္တိမို တည်ရှိမှုလည်း၊ဝ.သေယျ။ နေ.ဘူ.အုံ၊ယော.အကြင်သူသည်၊အ.နုပါ.နံ.ထမင်.ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပါ.နေ နံ၊အပျော်ဖြင့်လည်း.ကောင်း၊ ဥပဓိ.တာ.လုပ်ကျွေ.ဘူ သည်၊ ဆိယ.ာ.ဖြစ် ပြော.အုံ၊တ.သ.၊ထိုသူ အား။ပါပံ မ.ကောင်း.သောအမှုကို၊ မနသာ၀ စိတ်ဖြင့် လည်း.နစိန္တ.ယေ.မကြံ.ရာ၊ ယ.သ္မာ.အ.ကြောင်.ကြော.င့်၊ အ.ဒုဇ္ဇ.ပါ.ကိ.ဉ.ည.ဉ်း ဆဲ.တတ်သော.လက်ရှိ.သာ.သူ.သည်၊ မ.ဇ္ဇ.ဒုဇ္ဇ.ီ.အ.ဆွေ.ခင်.ပွန်.း.ဇ.ူ.ကဲ.ပြ.ဲ ဖွာ.ဟတ်သော.သူ.ကဲ့၊ ဒ.ဟာ.ဘိ.ဝိ.နာ.သော.ကို၊ ဖျက်ဆီ.း.တတ်.၏။ တ.သ.ာ.ထ.ကြောင့်။ နစိန္တ.ယေ.မကြံ.ရာ၊ ၊သမ္မ။ အာရုဏ်.ဗုဒ္ဓ.ာ.။ ယော.အ.ကြ.ောင် သူ.သည်၊ ပုဇ္ဇ.ာ.ရှ.ိ.ခ.ဲ့၊ ကတ.ာ.ကလျာ.ကော.ပြုအ.ပ်သော.ကျေ.းဇူ.ိ.ရှိ.သ.ည်၊ သိ.ယ.ာ.ဖြစ်.ပြော.အုံ.၊ တ.ံ.ပုဇ္ဇ.ာ.ရ.ီ.၊ ထို.ရှ.ိ.ခ.ဲ့.ပြု.ဘူ.သော.ကျေ.းဇူ.ိ.ရှိ.သ.ော.သူ ကို၊ ပ.ဋ္ဌ.ာ.နော.ာ်.ကာ.သ.ခ.ဲ့၊ ပါ.ပ.န.ုမ.ကော.င်.း.သော.အ.မှ.ုဖြ.င့.ဲ၊ နဟ.ီ.သ.ာ.ီ၊ မ.ည.ှ.ည.ဉ်.းဆ.ဲ.ရာ၊ ကသ္မာ.အ.ာ.ဘ.ယ်.ကြော.င့.်နည်.း။ အ.နု.ဇ.္ဇ.ပါ.ကိ.ာ.ား.တာ.ားကျ.ား ဇူ.ားပြုခြ.င်.းတ.ည်.းဟ.ူ.သော ရ.ေ.ြ.ခ.င့.်ဝ.တ.ိ.. သာ.ာ.ာ.

ကိုလည်းကောင်း၊ ပါနံဝါ။အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုဋ္ဌိ။ဗို စည်းသော၊ ပါနဘောဇနံဝါ၊ အားပျော်ဘာဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ လားဘယျ၊ပြောင်းဇုံ၊ နှာ ဃပါ'ပ်ခနသာဝိစိန္တယော်၊နှာဃပ ပ်ခနသာဝိစိန္တပေါဟူသည် ကား၊တာဃပုဂ္ဂလဃ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အာဘဋ္ဌကံ၊ကောင်းသော။အနတ္ထံ၊ အကျိုးမဲ့ကို။နသာဝိ.စိတ်ဖြင့်လည်း၊ နစိန္တေယျ။ကြံရာ၊နပသေဟယျ၊ မညှဉ်းဆဲချေ၊ ကာ ယဝါစာဟု၊ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ပရေဝ၊အာဘယ်ဆိုတွယ် ရာဂိုအဲ့နည်း၊ ကဿ၊အာဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ဣတိ ဧ။ဤသို့ဆိုရ ပြောအံ့ ကတညုတာသပ္ပုရိသေဟိ၊ ကျေးဇူးတော်၊ ကတညုတော် သပ္ပုရိ သေးကိုဝန်ကျင်တော်ဟူသည် ကား၊ကတညုတာနှာမ၊သူပြုဘူးသောကျေးဇူး တို့ကိုသိတတ် သော သူမည်သည်းတဲ့။ ဗုဒ္ဓ၊ဒိဟိ၊ ဘုရား၊ဒေ၊စရိကုန်သော၊ ဥတ္တမပုဂ္ဂိုလ်သေတို့၊ မြတ်သော ယောဂျားတို့သည်၊ ပသံသိတာ၊ချီးမွမ်း အပ်ကုန်၏၊ ၊

ဥပဓိ၊တာတိ ဥပဓိ၊တာဟူသည်ကား၊ပယိရုပါသိ၊တာ ဆည်း၊ဂပ်ဘူ.သည်၊ ဇာဒ၊ဤဝဏ္ဏ၊ကို၊ ဂဿ၊ယူလော၊ ဇာဒ၊ဤထမင်း၊အပျော်အစရှိ သည်ကုဋေ ဘုဇ္ဇ စား၊သော၊ဇာ ဘ၊ဤသို့။ အနုပါနှ၊ဒိနှာ။ထမင်း၊အပျော်၊ဒေ.စရှိ သည်ဖြင့်၊ဥပဓိ၊တော ။သုဝဏ္ဏေ.ဟု သည်၊ အဒုဿိ ပါ၊ကိုတိ၊အဒုဿိ ပါ၊ကို ဟူသည်ကား။ အဝိဟိ သ ကဟ၊ဆိုသော.မည်ဉ့ ဆဲတတ်သောလက်ရှိ၊သော သူသည်၊ ပဒ္ဓ သံ ယ ကောဝ၊လက်ကုန်း၊စာင့်သည်သာ လျှင်တည်း၊ ဒဟ ကောမ်ဘ ဒုဿိ နှ်၊ဒ ၊ကေ၊ကမ်ဘ ဒုဿိ ဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇ ဒုဿိ ၊ အ.ဆွေခင် ပွန်းကုပ်ပြုခံမှ၊ကတ်သော ။ တံပုဂ္ဂလံ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဟတိ ဝိနာသေတိ၊ ဗျက်ဆီ၊ကဘ ၏၊ ဟိ သပ္ပဲ.မှန်ခဲ့၊ အပ္ပဒုဋ္ဌ.မပြစ်မှား.သော၊ အ ဏ္ဏာသယ သပ္ပုန္နေ အ ဏ္ဏာသယ ဒုဋ္ဌ ပြည်ခုံ.သော၊ ပုဂ္ဂ.လ.ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပ ရေ.သူတပါ.သည်၊ ကတော ပြုအပ်.သော၊ အ.ပရာ ဓော အပြစ်သည်၊ အ.ဝိ.သေ.သေ.နှ၊ သ ၊မည် အ.ား.ဖြင့်၊တ.သော.ဝ.ထိုသူ.အ.ား.သာ.ချင်.အနုတ္တ.ဝ.ဟော.အကျိုး မဲ့ ကုန်.ပ ၊ ၊ ၊

လူကားနှုသော ကိုယ်ပြစ်မှားရှိ၏။ပါပ် မကောင်းမှုသည်၊ တမေတ္တာလုံ။ဆိုရိုက်သော သူသို့သာလျှင်၊ ပရိယာယ်ပြုနှင့်ရောက်ရှိ၏၊ ကိုယ်၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ပန္နိဝါတ်၊ လေညှာသို့။ဒီဇော်ပစ်အပ်သော၊ သုခုမော၊ သိပ်မွေ့သော၊ ရုဒ္ဓေါ၊ ရှိကဲ့သို့တည်း။

ယောဝုဇ္ဈာ တလျာ၊ ကာတိ၊ ယောဝုဇ္ဈကတကလျာ၊ ကာဟူ၏ ဤကား၊ ယောဝုဂ္ဂလော အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကနှစ်၊ တစုံ၊ ယောက်သော၊ သာခုနှာ၊ သူ့တော်ကောင်းသည်၊ ကတာ ဘဒ္ဒကောကတ္တုပကာ ရာ ပြုဖန် ပ်သောကျေးဇူးရှိ၏သာ။ ပစ္စာ ပါ၊ နေ့ကိ ်သတိ၊ ပစ္စာ ပါ၊ ပနေ့ကိ ်သတိ ဟု သည်ကား၊ တံ ပုဗ္ဗ ။ ပကာ ရိ ်။ ထိုရှေးဦးပြုဘူးသောကျေးဇူ ရှိ၏သာသူကို၊ အပရဘာ ဝေ၊ နောက်အတို့ဖြင့် ပါ ပေနအာ ဘဒ္ဒကေန။ မကောင် မှုဖြင့်၊ အနည်ကေန်း အကို့ မဲ့ ဖြင့်၊ ဗာ ခတ်၊ ညှဉ်းဆဲ ၏။ အဒုက္ခ ပါ ကိ ၊ တာ ပါ သော တိ၊ အဒုက္ခ ပါ ကိ ၊ တော ပါ၊ သော ဟူ သည်ကား၊ အဒုက္ခ ပါ ကိ နှ ၊ ပြစ်မှား သောလက်ရှိ၏သာ ဥပကာ ခုကိ ဝယာ ယ၊ ကျေးဇူး ကဲ့ ပြုခြင်းဖြင့်၊ အလ္လ ပါ ကိ နှ ။ ဗိုဒ္ဓတ် သာ လက်ရှိ၏သာ၊ ဝေါ တာ ဟ ဘဏ္ဍေ နှ ၊ ဘေ ုင်းသောလက် ရှိ၏သာ၊ ပုဗ္ဗ ကာ ရိ နှ ၊ ရှေ့ ဦးပြုဘူးသောကျေးဇူ ရှိ ၏သာ၊ ဟ ဗ ၊ အ ာ ်ဦ၊ ဝ ဟ ုနှ ။ ဆိုအပ်ပြီ သောနှုတ်ဖြင့်၊ ဟ ၊ တာ ဗာ ဓိ ၊ တာ ၊ ညှဉ်းဆဲ အပ် ၏ ၊ ဝါ ၊ တ နှုတ်ကား။ ပုဗ္ဗ ကာ ရိ ၊ နှ ၊ ရှ ဦ ၊ ကျေ ၊ ပြုဘူ ၊ သော ၊ ကျေ ၊ ဇူ ၊ ရှိ ၏သာ ၊ တ သ ၊ ထို သူ ၏ ၊ ဗာ ခ ် နှ ။ ညှဉ်းဆဲ ခြင် ဖြင့် ၊ ဟ ၊ တော ၊ ညှဉ် ၊ ဆဲ ၊ သော ၊ အ ဒုက္ခ ပါ ကိ ၊ မ ပြစ်မှား သောလက်ရှိ ၏သာ ၊ ကတ ညု ၊ ဝုဏ္ဏ လော ၊ သူ တ ပါ ၊ ၏ ကျေးဇူ ၊ ကို သိ ဘတ် သော ပုဂ္ဂိုလ် သည် ၊ နှ ၊ သော ဘ ဒ္ဒ ၊ ဝ နှ ် ပ ၊ သ ၊ တိ ဟု သည်ကား ၊ ယ သာ ဝ ဗ္ဗ ဝုဏ္ဏ လော ။ အကြင် အကြင် ဆို အပ်ပြီး သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ် ၊ သ ၊ သော ၊ ထို ယော ဝ ် ၊ သည် ၊ ဗ္ဗ ၊ လော ၊ ဟ ၊ စ ၊ ဤ ၊ လော ၊ ဘ ် ၊ လည်း ။ ဗ္ဗ ် ၊ ဟော ် ၊ ကျ ် ၊ ကို ၊ နပ ၊ သ ၊ တိ ၊ ဖြင် ၊ နှ ် ၊ ကို ၊ ရှ ၊ ရှ ၊ နှ ၊ သ ၊ ဘ ၊ တိ ၊ ရှ ၊ ဗ ် ။ ဗ ် ။ ဗ ် ။

ဝိ၊အမျက်ထွက်၍လည်း၊ ဟောဝေ၊ဖြစ်စေဦး၊ ဤမသေ၊ဗြာဟ္မဏသား၏ ပုဏ္ဏားအား၊ ကတ္တားဖို့ပြုအပ်သည်ကို ပန္ဆာ၊နောက်၌၊ ဘုန်းသောမင်း၊ထိုဝေ ဆုံ၊ ဤကား၏သို့၊ အတ္တနော၊မိမိအား။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူ သည်။ အနုဘိဘဝေနိ၊သတမေဝ၊မမ၌စက်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဒဿနေ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊

☰ မာရိ သား၊အချင်းတို့၊အဟံ၊ဝါ၊ ဘိ၊ဒေဝေနဝါ၊နတ်သည်လည်း၊ကောင်း၊ မနုဿနဝါ၊လူသည်လည်း၊ကောင်း။ဤသဒ္ဒ ရိယေနဝါ ဝ၊နှင့်ရှိ၊သော၊တိ လူသည်လည်း၊ကောင်း၊ နုပသယော၊ညွှဉ်းဆဲနိုင်စက်ခြင်း၌၊ ဝ တိ နိုင် ရာ မာရိသား၊အချင်းတို့၊အဟံ၊ဝါသည်၊ ပဝေဒိဒ္ဓိပုဗ္ဗော၊ဖြတ်သောနတ် ၏ တန်ခိုး နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒုဂ်မော၊တခဏခြင်းဖြင့်လျင်စေးသောအင်သို့ လည်းလွှားခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော၊ဝဏ္ဏဝလုပဝန်း၊အသင်းလွှဲခြင်းခွန်အား ကြီ ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယက္ခော၊နတ်သည်၊အဆို ဖြစ်၏၊ ဤကား၊ဤ၊ဂါထာကို၊အာဟာ၊ဆို၏။ ၊

တတ္ထ၊ဆိ၊ဂါထာ၌၊ဒေဝေနဝါတိ၊ဒေဝေနဝါဟူသည်ကား၊ ယေနကေ နစိ၊အမှတ်မရှိဘုံတယောက်သော၊ဒေဝေနဝါ၊နက်သည်လည်း၊ကောင်း၊ မနုဿနဝါတိ၊ဟောဝိ၊ မနုဿနဝါဟူသော ဤပါဠိ၌လည်း၊ ဧသော၊နု ယော၊ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ဤသဒ္ဒ ရိယေနဝါတိ၊ဤသဒ္ဒ ရိယေနဝါဟူသည် ကား ဒေဝိ သ၊ရေနဝါ၊နက်၏တန်ခိုး သည်လည် ကောင်း၊မနုဿိ သ၊ရေန ဝါ၊လူ၏တန်ခိုးသည်လည်း၊ကောင်း၊တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါး၊သောတန်ခိုး၏ တွင်၊ ဒေဝိ သ ရိ ယံ နာ မ၊ နတ်၏တန်ခိုးမည်သည်ကား၊ စတုမဟာရာဇ သ ဏ္ဍ သုယာမ ဒိနံ ဝါ၊ စာတုမဟာရာဇ်၏ နတ်မင်းကြီး လေ ယောက် သိကြား သုယာမအစရှိကုန်သောနတ်တို့၏လည်း။ ဒေဝိ၌၊နတ်တို့၏တန်ခိုးတည်း၊ မာနုဿိ သ ရိ ယံ နာ မ၊ လူတို့၏တန်ခိုး မည်သည်၊စက္ကဝတ္တိအာဒိန်၊ စကြာ မင်း အစရှိသည်တို့၏၊ ပုညိဒ္ဓိ၊ ကောင်းမှု၏ တန်ခိုး တည်း၊ ဝ သ ဌာ၊ ထိ ကြောင့်၊ ဤသရိယဝ္ဍဟာ ဏော နေ၊ဤသရိယ ဝ ဿ ဒ္ဓါ ဖြင့်၊ မဟာနုဘာ ဝေ၊ကြီး သောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿေ၊ နတ်လူတို့ကို၊ သင်ဿာတိ၊ သိပ်ကြီး၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊မဟာနုဘာ ဝါ ဟိ။ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည် လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေ ဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုညဗလ ပဘဝေန၊ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်ထောက်ပံ့အပ်ကုန်သော၊ မနုဿ ဝ ဝ ဝ

ပေတာ်နိုင်ကုန်၊ ရှုတာရေ၊ ဤမုတပါးသောသူတို့ကို၊ ပရေဝ၊အာဘယ်ဆိုသော
ဘွယ်ရာရှိကုန်သည်း၊ ဟန်ဖြင့်၊ တံဟူသောပုန်သည်၊ အသဟ၊သည်းမခံခြင်း
အနက်၌၊ နိုပါကော၊နိုပါတ်ပုန်တည်း၊ အပ္ပသယ္ယာတိ၊ အပ္ပသယ္ယာဟူ
သည်ကား၊ အပ္ပဝံသိ၊ယာ၊မျိုက်ဆိုးနိုင်၊ ယ၊ကျွေးဟာမထိုပ၊ပေါ်ခြင်ကြောင့်
တိ၊ ယ၊ကျွေးဟာမထိုပ၊ရေပေါ်ခြင်ကြောင့်ဟူသည်ကား၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ဝုဏ္ဏ
ဗလေန၊ကောင်းမွန်၏အကျိုး၊ကြောင့်။ အာဟံ၊ငါသည်။ယ၊ကျွန်ုပ် နတ်ဏ်အ၊ဖြစ်
သို့၊ဥပဂ၊တော၊ပဋိသန္ဓေအား၊ဖြင့်ကပ်၊ရောက်သည်၊အတွင် ဖြစ်၏။ ယ၊ကျွေး
ဝ၊နတ်သည်သာလျှင်။ သမာ၊နော၊ ဖြစ်သည်ရှိ၊သော်၊ ယော၊ဝါ၊သော၊ဝါ၊
ဟုတ်ဟုတ် ပြား၊ပြာ၊သော၊နတ်သည်၊ နု၊မဟုတ်၊ အာသ၊ခေါ်၊ ၎င်း၏သည်
ကား။ ၊ဝုဏ်ဒ္ဓိ၊ကြောင့်၊ဖြောက်သောတန်ခိုးသို့ရောက်သော်ပမေ၊ယဉ္စကေ၊ယ၊
ဖြတ်သော၊ယက္ခ၌ဖြစ်ယ၊နတ်တို့၏တန်ခိုးနှင့်၊သမ္ဘဝ၊တော၊ပြည့်ရုံ၊သော၊
ဗုရုဂ်၊မာဘိ၊ဒုခ်ကမ၊ဟူသည်ကား၊ခ၊ဏာ၊ခဏ၊ပေ၊တ၊ဏာခြင်း၊ဖြင့်သာလျှင်.
ဒုခဏ်ပြုခဏ်၊ပေ၊သောအရေ၊ပ်ရှိလည်း၊ ဝ၊ဏ္ဏ၊ကို၊သွား၊ခြင်း၌။ သမ၊ဝ္ဏ၊ဖွင်
နိုင်၊သော၊ဝ၊ဏ္ဏ၊ဗလုပ၊ပ၊ဒ္ဓေ၊တိ၊ ဝ၊ဏ္ဏ၊ဗလုပ၊ပ၊ဒ္ဓေ၊ဟူသည်ကား၊ ရူပ၊ဒဿ
ယာ၊စ၊အ၊ဆင်း၏ပြည့်စုံ၊ခြင်း၊နှင့်လည်း၊ကောင်း။ သ၊ရီ၊ဗ၊လေ၊ဗ၊ကဲ၊ယ်အ၊ား
နှင့်လည်း၊ကောင်း၊ဥပ၊ပ၊ဒ္ဓေ၊သ၊မ္ဘဝ၊တော၊ပြည့်စုံ၏။ ဤ၊ဤ၊ကား
ပ၊ဒေ၊ဟိ၊သုံ၊ပုန်ဘို့ဖြင့်လည်း၊ မ၊ဏ္ဍ၊ပ၊ယော၊ဂါ၊ဒီ၊ဟိ၊ မ၊ဏ္ဍ၊နှင့်လုံ့လ အ၊ားဝီ၊သည်
တို့ကြောင့်၊ အတ္ထ၊နော၊ မိမိ၏အား၊ အ၊နုဘိ၊ဘ၊ဝ၊နိ၊ယတ်ယော၊ ဝ၊ဏ္ဏ၊ ဗ၊လ
နိုင်သည်၏အ၊ဖြစ် ဟု၊သော၊သျှင်၊ ဒ၊ဿ၊ဟိ၊ ပြ၏၊ဟိ၊သ၏ မ၊ဒ်။ ရူပ၊ဒဿ၊နှ၊
အ၊ဆင်း၊နှင့်ပြည့်စုံ၊သော၊သူ၊ကို၊ ပ၊ရေ၊ဟိ၊ သူ၊တ၊ပါ၊တ်ဟူ၊သည်၊ ဗ၊ဟု၊မ၊ဒ၊ တ၊
ရှာ၊စွာ၊ဖြင့် နိုး၊အ၊ပ်သည်၊ ဟု၊သော၊ဖြစ်၏။ ရူပ၊ဒဿ။ အ၊ဆင်း၊နှင့်ပြည့်စုံ
ခြင်း၊ကို။ နိ၊ဿ၊ယ၊ဖြ၏။ ဝိ၊သ၊ဘ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊ဒ၊ဝိ။ သ၊ဘော၊မ၊ဒ၊သ၊ဝ၊ဏ္ဏ
ဖြင့်လည်း။ အ၊နု၊ဘ၊ဒ၊ယ၊ဝ၊မ၊ဆွဲ၊ဝ၊င်း၊အ၊ပ်သည်သ၊ဘ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊တည်း ၊ ဤ
ထိ၊ကြောင့်။ ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊သ၊ဒ္ဒ၊ဒါ။ အ၊ဆင်း၊နှင့်ပြည့်စုံ၊ခြင်း၊ကဲ့၊ အ၊နု၊ဘ၊ဝ၊နိ၊ယ၊ကာ
ရ၊ဟု၊ နှ၊ မ၊ဏ္ဍ၊ပ၊ယော၊ဂါ၊ဒီ၊ဟိ၊ မ၊ဏ္ဍ၊နှ၊လုံ့လ ဝီ၊ရ၊ဝီ၊သည်
ကို၊ ကြောင့်၊ အတ္ထ၊နော၊ မိမိ၏အား၊ အ၊နု၊ဘ၊ဝ၊နိ၊ယ၊တ်ယော၊ ဝ၊ဏ္ဏ၊ ဗ၊လ
နိုင်သည်၏အ၊ဖြစ် ဟု၊သော၊သျှင်၊ ဒ၊ဿ၊ဟိ၊ ပြ၏၊ဟိ၊သ၏ မ၊ဒ်။ ရူပ၊ဒဿ။ အ၊ဆင်း၊နှင့်ပြည့်စုံ
ခြင်း၊ကို။ နိ၊ဿ၊ယ၊ဖြ၏။ ဝိ၊သ၊ဘ၊ဝ၊ဏ္ဏ၊ဒ၊ဝိ။ သ၊ဘော၊မ၊ဒ၊သ၊ဝ၊ဏ္ဏ
ဖြင့်လည်း။ အ၊နု၊ဘ၊ဒ၊ယ၊ဝ၊မ၊ဆွ

သောင်ခြင်းရှိ၏၊ မရသောဝါ၊ချိုပြိန်ကောင်းမြတ်သောအရသာကို ယိုစီး စေတတ်၏၊တော၊သင်၏၊ ပါဏာတိပါ၊လက်ပျံလက်မ၊ နာနာသော၊အချိုအ ပန်အခါး၊စသောအထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သောအရသာတို့သည်၊ ပဿ ရန်ကို၊ယိုစီးကုန်၏၊ ဘဉ္ဇနီ၊အရှင်နတ်မင်း၊အဘိ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တံ၊သင့် ကို၊ ပုရိန္ဒဒ၊ရေးဘဝ၌အလွန်ကိုပေးတာ၏သော၊ သင်္ကန်းနှုတ်၊သိကြားဟူ၍၊ မညှေမညှာမိ၊မှတ်ထင်၏၊ ၊အကို၊အကို၊မောင်းသား၊ အဟီ၊ငါသည် ဒေဝေါ၊ ဝေဿဝဏ်အစရှိသောထင်ရှားသောနတ်သည်၊ ၊အမှီ၊မပြစ်၊ ဝန္ဓဟော၊ ဝန္ဓဟမျိုးဖြစ်သောနတ်သည်လည်း၊ ၊အမှီ၊မပြစ်၊ပုရိန္ဒဒေါ၊ရေး ဘဝ၌အလွန်ကိုပေးတာ၏သော၊သင်္ကန်း၊သိကြားမင်းသည်၊ ၊အမှီ။မပြစ်၊ အကို၊ရေ၊ အကို၊မောင် သား၊ မံ ငါ့ကို၊ရောရှုပေမာ။ ရောရှုဝမ္ပြီမှ၊ ဣဝေဏ္ဏ ပြသ်ညောင်ပင်သို့၊အာဂတံ၊ပဋိသန္ဓေ၊ဘုံးဖြင့်လာရောက်သော။ ပေတာ၊ ပြိဘာဟူ၍၊တို့။သင်သည်၊ဘယနေ၊ဟိ၊သိလော၊ ၊ဘဉ္ဇနီ၊အရှင်နတ်မင်း၊ ပုရေ၊ရေးဘဝ၌၊ရောရှုဝတ္ထိ၊ရောရှုမြို့၌၊ဝသန္တော၊နေသော။ ဘုတံ၊သင် သည်၊ ကိ၊သိ၊လော၊ အဘယ်သို့သောသိလရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်သ နည်း၊ ကိ၊သမာစာရော၊ အဘယ်သို့သောကောင်းမြတ်သော အကျင့်ရှိ သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်သနည်း။ကေနဇြဟ္ဟစရိယေန၊အဘယ်သို့သောမြတ် သောအကျင့်ဖြင့်၊ တော၊သင်၏၊ ပါဏာတိပါ လက်ပျံလက်မ၌၊ ပုညံပုညဟလံ၊ ကောင် မှု၏အကျိုးသည်၊ ဣဒ္ဓိကို ပြည့်စုံသနည်း။ ၊အကို၊အကို၊ရ ☰ မင်းသား၊အဟံ၊ငါသည်၊ ပု၊ရေ၊ရှေ၊ဘဝ၌၊ရောရှုဝတ္ထိ၊ ရောရှုမြို့၌ တန္တ ဝါ၊ယော၊ အပ်လျှိုသမား၊သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တဒါ၊ထိ၊အပ်လျှို သမား၊ဖြစ်သော၊အခါ၌။ သုကိ ဣ ဝုက္ကို။ အလွန်ပြုပြင်ခင် ရဲသဖြင့် အ သက်မွေး၊သော၊ကပဏော၊ အထီး၊ကျန်သောသူသည်၊ အာသိ၊ဖြစ်ခဲ့ ဘူး၏၊ ဒါတ၊ဝေ၊ရဟန် ပုဏ္ဏား၊တို့အား၊ပေးလှူ၊ခြင်း၌၊ ကိ၊ဖို့၊ တစုံတခုမှ သောလူဘွယ်ဝတ္ထု၊သည်၊မေး၊ငါ၊အား။ နပိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊မေ၊ငါ၏၊နိ၊ဝေသနဋ္ဌ၊ အိမ်သည်လည်း၊သဒ္ဓါ၊ကံ၏အကျိုး၊ကိုယုံကြည်သော၊ဒါနပတိ၊နော၊ အလှူ၊ကြောင့်လူ့အပေါင်း၏အနှစ်သာရယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ကတဝုဏ္ဏ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသော၊ လဇ္ဇီ၊နော၊ မ၊ကောင်းမှုမ ကော်ဆုပ်ခြင်း သဘောရှိသော။ အသယ္ယသ၊ အသယ္ယ၊အမည်ရှိ၊သောသူ၊ဌား၏၊ ဥပန္တိ ကေ၊အနိုး၌၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုငါ၏၊နေရာအိမ်၌၊ နာနာ၊ဂေါ်ကွာ၊အ ထူးထူးသော အနွယ်ရှိကုန်သော။ ယာစကာ၊ သူတောင်းစား တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝ၊ကိ၊ဗ္ဗကာ။ ပေးလှူသည်၏ ကျေးဇူး၊ကောင်းမှု၏အကျိုး

စသည်ကို မြိုးမွမ်းမံတောင်းတတ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယန္တိုးလားချောက်ကုန်၏။ တေစုထဲသူတောင်းစားအင်္ဂါကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ ဘဏ္ဍာ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောဘုဖြစ်စေသတည်း၊ ဝယ်ပါတို့သည်၊ ကဏ္ဍအာဘ ဟိအခုပ်သို့၊ ရန်ကွေးမားလွှာ၊ ကုန်ဇုန်ညီး ကဏ္ဍ၊ အာဘသိအခုပ်၌၊ အသယ္ယသမ္ပိုနှင့်၊ အသယ္ယသူဌေးသည်၊ ဒုနှစ်အလျှောက်၊ ပမိသျှတိုးပေးအပ်သနည်း။ ဆုတ်ဤသို့ မိုးပါကုဲ့ အာသယ္ယသ၊ အာသယ္ယ သူဌေး၌ နိုဝေသနံ၊ အိမ်ကို၊ ပုဏ္ဏားနှင့်၊ မေးလေ့ရှိ၏။ ၊ အင်္ဂုတ္တရ၊ အင်္ဂုတ္တရ ဝင်းသား၊ တောဟိ၊ ထိုသူ၊ တောင်းစား၊ စ၊ သောသူတို့သည်၊ ပုဏ္ဏ၊ တော၊ မေး၊ အ၊ သည်ကို၊ သိ၊ တို့ မ သင်တို့သည်၊ ဟွေ့ဤ၊ အ၊ ဝ၊ ဝ်ပ်ခ်ိ၊ ဝ ဆ ယ ၊ သူ၊ ပ ၊ ကုန် ၊ အ ၊ ယ ၊ ၊ ဌ ၊ ၊ ။ ။ ။

ဖြစ်သော။ ဒေဝီ။အဋ္ဌဘောဂိုဟ်တွား၊စွန့်၍၊ ကိုယ်နှဒိသတ်၊အာဘယ်အ ရေပ်သို့၊ဂ၊တာ၊လား၊သေသနည်း။ ၊အက်ခု၊အက်ခုမင်းသား၊ဒ.ဂီ.သ ကိုယ်မှထွက်သောအရောင်ဂိ၊သော၊အသယ္ယသာဟ်နော၊ပေး၊ဂ.ဝ်းစွန့်ကြ ခွဲ၊ခြင်း တည်း၊ဟူ၊သော သူတော်ကောင်းတို့၏ဝန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင် သော အသယ္ယသူ၌ခြေး၏၊ ဂတိမ္ဘု၊ဤလူ.ပြည်မှသွား၊ရာဘဝသစ် ဂ,လည်း ကောင်း၊ အာဂတ်မ္ဘု၊ ဤ.လူ.ပြည်သို့ လာသတ်ဲ.သောဘဝသစ်ကိုလည်း ကောင်း၊အဟ်၊ငါသည်၊နဇ၊နာမ်၊မသိ၊အသယ္ယာ၊အသယ္ယသူ၌ခြေး၊သည်၊ သ,ဟ,ဿ၊ သိကြား၊မင်.၏၊ သဟဇာတ်၊ အပေါင်း၊အဘော်၏ အပြစ်သို့၊ ဂတော၊ပြောက်သည်၊ အ၊ဟာသိ၊ဖြစ်၏။ ဗ,ဟု,ဤသို့၊ဝေ၊သ၊ဝ,ဗ,ဿ၊ ဝေ၊သ၊ဝ,ဏ်နှတ်မင်း၏၊သ,ဗ,ကော၊အထံ၌၊မေ။ငါသည်၊သုတ၌သုတ်ဝေ၊ ကြား၊ဘူ၊သည်သာလျှင်တည်း။ ၊ဟော၊ အိုအ၊ခြင်းတို့၊ ဗ,မသ၊ဤနှတ် သား၏၊ ကာမဒဒ်၊အလိုရှိအပ်သမျှသော၊ဝ,ဗ,ကို၊ပေး၊တတ်သော၊ ပါ,ဂါ၊ လက္ခ၊လက်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ကလျာ,ဏ်၊ကောင်းမှုကို၊ ကာတုံ၊ပြု၊ခြင်.ဌ၊ အလ၊မ၀၊ သင့်လျှသည်သာလျှင်တည်း။ ယထာ၊ဟေ,ဝ်၊မိမိဥစ္စာ၌ရှိသည်အ လျောက်၊ဒါနံ၊အ,လ္ဟ,ကို၊ဒါတုံ၊ပေး၊ခြင်း၊ဌ။အလ၊မ၀၊လျောက်ပတ်ဗ,သည် သာလျှင်တည်း။ ဘော၊အိုအ၊ချင်းတို့၊မ၁ဒိသော၊ငါကဲ့သို့သော၊ ကော၊အ ဘယ်အမည်ရှိ၊သောသူသည်၊ ဝုည့် သံသရာ၌မိမိ၏ တည်ရာဖြစ်သော ကောင်းမှုကို၊နက,ရိ၊သ,ဘိ၊မပြုတဲ့ရှိလျှင်ပြား၊ခ,ံ့နည်း။သေ,ဟ,ံသော၊အ,ဟ,ံ ဇော၊ထိုင်ငါသည်သာလျှင် ဗ,တော၊ဤသဲ,ကန္တာရမှ၊ဂ,ဲ့ကွာ၊သွား၍ ဗ,ါ,ရုက်၊ ဗ,ါ,ရုတိ,ရှိသို့၊အ,ခုပ,ဗ,ဘွာန်၊ရောက်၍၊ယံ၊ဒါနံ၊အ,ကြင်အ,လ္ဟ,သည်၊မမ၊ဝ ၏၊ သုခ၊ဘဝ,ဟ,ံ၊ချမ်း၊သာ ဂ,ရှာ,ဏ်ဆောင်သည်၊အ၊သ,ဗ,ဗ,ခ,ဗ,ဗ,ဗ

ဣရိယာသင်းကဲ့သို့အသင်းရှိသော၊ ပဋ္ဌာနာရောတို၊ ပဋ္ဌာနာရောဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌာန်း၊ ၁၂ အကြောင်းကုန်သော။ ဒေဝဒတ်ပါ၊ လက်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဝေဏီ၊ သူတပါး၊ တို့သည်။ ကာမတဏှာ၀ဏ္ဏနဲ့ ဒေါသရှိအပ်သော၀ဏ္ဏတို့၏ ဓာတုမ။ အယဉ္စိ ဘိုသည်။ ဧတဿ၊ ထိုနတ်အား၊ သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဇုတိ၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ ပဋ္ဌာန်း၊ ရာ၊ ပဋ္ဌာနရမည်၏။ မရဿ၀ေါ၊ ရေသ၀ေါ၊ ဟူသည် ကား၊ မရဏရသ၀ိသေသ ဟု ကော။ ချိုချဉ်ကောင်းမြတ်သော အရသာ၊ ထိုစီး စေတတ်၏၊ တနှာ၊ ထိုကြောင့်၊ နှာနှာ၊ ရသာ ပယ်ရှင်တို့၊ နှာနှာ၊ ရသာ ပယ်ရှင်တို့ ဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆိုအ၏။ ရေ၊ ရေ၊ သကဲ့သို့ ကကသာ ၀ ၊ ဒိ ဘေဒါ ချိုသော အရသ စပ်သော အရသ ၊ ဖန်သော အရသာ ၀ သည့် အပြား ရှိကုန်သော၊ နှာနှာ ၀ိဓါ။ အထူးထူး အပြားပြား ဖျားကုန်သော၊ ရသာ၊ အ ရသာ ဟူသည်၊ ၀ိသေသ ဟု ယိုစီးကုန်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အ ဏ္ဍာ၊ အနက်တည်း။ ဟိ သစ္စံ။ ဗုဒ္ဓ၏၊ ယထာ ဝုတ္တ ၊ ကာမ ဒေ ။ အလိုရှိတိုင်း သော ၀ ဏ္ဏ ကဲ့ပေ တတ် သော၊ မရ ဏာ ဒိ ရသ ဟု ဗုဒ္ဓ ။ ချိုသော အ ရသာ ၊ ချဉ်သော အ ရသာ ၊ ဆန်ပြာ ရသ ၊ ဖန်ပြာ ရသ ၊ ခ ၊ ဒ ၊ ဝ ၊ ဘ ၊ ဟ ၊ ဝ ၊ ဒ ၊ ဟ ၊ ခ ၊ ဘ

ကတာရောပနှ၊အဘယ်သူ သည်ကား၊ အပေါသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဟုတိ ဤသို့ မေ၊ပြားအံ့၊ ပေတမ် အက်ရှေ့ဝနှာဟိတ်အာဒိ၊ ပေတမ်အက်ရှေ့ဝနှာဟု ဤသို့အစရှိ၊သောပါဠိ ကို၊အာဟာ၊ဆိုရ၏။ အက်ရှု၊အက်ရှေ့ ပေ်း သား၊မ်။အ ကျွန်ုပ်ကို၊ ပေတရှာပဋ္ဌိ ကံ ပြုဟု၊ဘုံ၌ပဋိသန္ဓေ အာ၊ဖြင့်ဖြစ်သော သူဟု၊ ၍ ဝနှာဟိ။သိ၊လေး၊ အသ္ဟကဆော၊တ ပေ်ားကော်သော။ ပေတမဟိဒ္ဓိကောဟိ၊ တန်ခိုး ကြီး၊သော ပြိုဟု၊ ၍ မ်ဝါ့ကို ဥပဓာ ရေ့ဟိ၊ မှတ်လေး၊ ရောရှ ပ ဟု ဆုတ်ခ၊ တန်ဟု၊ ရောရှ ပ ဆုတ်ခ၊ တံ ဟု သည်ကား။ ရောရှ ဆုတ်ခ၊ တာ၊ ရောရှ ဝမြှိ ၍ ။ စ ပိ ဘဒ္ဒ ရ ၊ တ ၍ ။ မ ရှ ကန်ဘာ ရှေ့ ။ သ ဂ ကန်ဘာ ရ ၌ ။ ဆုတ ဆုတ် ပြီ ခ ရှ ကျွ ။ ဤ ပြ ဘ ည ၊ ဥ ပ ဝ ဝ ် ၌ ။ ဥ ပ ပ ဝ ် ခ ် ၊ ဥ ပ ဝ ် ခ ် ။ ဝ ် ( ) ( ) ( )

အဖိုးပွတ်၊အလိုရှိအပ်၏။တသားတံဝစန်း ထိုစကားသည်။ ဟိသင်္ဂီမှန်၏၊ တံ။ထိုစကားကဲ့၊သိကျွေ၀ေ။ဟောနိုးတို့ ကုသလာနုံ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟွာနုံ၊ ဟရားတို့ကဲ့။ သမာဒါနဟေတု၊ ဆောက်တည်ခြင်း တည်းဟူ သော အကြောင်း ကြောင့်၊ ဝေ။ဤသို့။ ဇုတ်ပညာဖွဲ့ဤကောင်းမှုသည်လည်း၊ ဝစီ။ပွါးများ၏၊ ဇုတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ပုညန္တိ၊ပုညံ ဟူ၍၊ဝတ္ထုံ၊ထိုအပ်၏။ ၊

တုန္နဝါယောတိ။ တုန္နဝါယောဟူသည်ကား။ တုန္နကာရော၊ အင်လျှို သမား၊သည်၊သုကိန္ဓ ဝတ္ထိတိ၊သုကိန္ဓ ဝတ္ထိဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌု။ကောင်း စွာ ကိန္ဓ ဝတ္ထိကော၊ပြုပြင်သောအသက်မွေ ခြင်းရှိသည်၊အင်္ဂါ၀ယ်၊အ လွန်လျှင် ဒုက္ခဒီ၀ိကော၊ဆင်းရဲသောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်ကပေတော ဟု၊ကပေတောဟူသည်ကား။ ဝရာကောဒီနော၊ အင်ကိုးကျန်သောသူသည်၊ ဇုတိ အယံ။ဤသည်ကား၊အတ္ထောအနက်တည်း။ နမေဇ္ဇတိ၊တ၀ေတိ၊ နမေရိဇ္ဇတိ၊ဒါတ၀ေဟူသည်ကား။ အတ္ထိကာနံ၊အလိုရှိကုန်သော်သကော ဗြာဟ္မဏာနံ၊ရဟန် ပုဏ္ဏားတို့အား။ဒါတုံ၊ပေးခြင်းငှါ ကိဗ္ဗိ။တစုံတခုသော၊ ဒါတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ပေးလှူအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၀တ္ထုသည်မယ့် ငါအား၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊မေ၊ငါ၏။စိတ္တံ့ပန် စိတ်သည်ကား၊ဒါနံ၊အလှူကဲ့၊ ဒိန္နံ ပေးအပ်၏၊ ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ နိ၀ေသနန္တိ၊နိ၀ေ သနံဟူ သည်ကား၊ဃာရံ။အိမ်သည်၊ဝါ၊တနည်းကား၊ကမ္ဘကဒေ၊ကာသာ၊ အမှုလုပ်သောစရုပ်သည်။ အသယ္ယသဉ္ဇပန္တေတိ။အသယ္ယသဉ္ဇပန္တို ကေဟူသည်ကား။ အသယ္ယ ယမဟာ၊သေခြင်းနှင့်အသယ္ယ ဟူ၊ကြောင်း၏၊ ဝေဟာ ယ၊အိမ်၏၊သမီ၊ပ။ အနိ ဗ္ဗ၊ သဗ္ဗသော်၊သဗ္ဗ ယဟူသည်ကား။ ကမ္ဘပသသဗ္ဗ ယ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုပယ်ကြသည်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာ၀တာ ယ၊ ပြည့်စုံသော၊ဒါနပတိ၊နောတိ၊ဒါနပတိ၊နေ၊ဟူသည်ကား၊ဒါ၊နေ၊ပေးသွားခြင်း ၏၊နိ၊ရှေ့ရှု၊ပ၀ဏ္ဏာ ယ၊မပြောင်းပြစ်သော၊ပ၀ိ၊စ္စာ၀ သမ္ဘတ္တိ ယာ၊စွန့်ကြဲခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ သော ဘ ယ ၊ သော ဘ ကဲ့လည်း။ အာသိ ၊ ၊ ၊

၄ ၁ ၁ ၁

မေးအပ်သော။ အဟံ။ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးအခါ၌၊ အကတာပုညတာယာ၊ မပြုဖူးအပ်သော ကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒါနိ။ယခုအခါ၌၊ ဤဒိသာနံ၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော သူတောင်စားတို့အား၊ ဂဏ်ဖို့ တစုံတခု သောဝဏ္ဏကိုး၊ဒါတိုး၊ပေးလှူခြင်းငှါ၊အသမတ္ထာ။ မစွမ်းနိုင်သည်၊ဇ တောဖြစ်၏ ဒါနဝတ္ထုပန်း၊ အလှူတော်ကုန် ကိုကား။ ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတောင်းစားအလှူခံတို့အား။ ဒသ္သေန္တော။ပြသည်ရှိသော်၊ လာဘသား၊ခြင်း၏။ ဥပါယာစိဘွဲ့ကား၊ အကြောင်းကိုကြားသဖြင့်။ ဝိတိ။နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်။ ဧဝံကေနဝိ။ဤမျှဖြင့်လည်း၊ ဗဟုံ၊များစွာ သာ၊ ပုညံ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝါမိ ပွါးစေအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့ဂါရဝ၊ရှိသေခြင်းကို၊ ဥပ္ပါ၊ဒတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ဒကွိုဏ်ဗာဟုံ၊ လက္ခဏာလက်မောင်းကို၊ ပသာရေ တွား၊ဆန့်ဘန်း၍၊ တေသံ၊ ထိုအလှူခံတို့အား။ အသယ္ဟသေဠိသ၊အသယ္ဟသူးဌား၏။ နိုဝေ၊နုံ၊အိပ်ကို။ အကွာမိ။ပြောကြား၏၊ တနု၊ထိုကြောင့် ပဋိယ္ဟဒကွိုဏ်ဗဟုဟုန္တိ အာဒိ၊ ပဋိယ္ဟဒကွိုဏ်ဗာဟုံ၌သို့အစရှိသောစကား ကို အာ ဘ၊ဆို၏။ ။

တေနပါဏိကာမဒေဒါဘိ။တေနပါဏိကာမဒေဒေါဟူသည်ကား။တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ပေးရေး၊သူတပါး၊သည်၊ကတ ဃ။ပြုအပ်သောအလှူကို၊သက္ကစ္စံ၊ ရိုးသစ္စား၊အနုမောဒနမတ္တေန၊ဝမ်းမြောက်ခါမျှဖြစ်သော၊တေနဟေတုနာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဣဒါနိ။ယခုအခါ၌၊မ ဟာ၊ဂါ၏၊ဟာ၊ဣတ္ထာ၊လက်သည်း ကပ္ပရု၊ကျွေးဝါယစ၊ ပ၊ဒသာပင်ကဲ့သို့လည်း၊ကောင်း။ သန္ဓာနက၊လတာ ဝါယစ၊သန္ဓာနကမည်သော နွယ်ကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ ကာမဒေဒေါ၊အလို ရှိသည် ကိုးပေးတတ်သည်၊ဣဒ္ဓိဘိဆိုတဒါယိ၊ကာမဒေ။အလိုရှိတိုင်းကဲ့ ပေးတတ်သည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ကာမဒေဒေါ။ အလိုရှိတိုင်းကဲ့ပေးတတ် သည်။ ဟောန္တောစ ဖြစ်သော်လည်း၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ပါဏိ၊ လက် သည်၊ မရသဝေါ။ ချိုသောအရသာကိုယူပြီးစေတတ်သည်၊ ဣဒ္ဓိဝဏ္ဏ ဝိသဒ္ဓနကော၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကို လွှတ်တတ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြင့်၏။ ။

နကိုရေတွံ့အဒါဒါနန္တိ ဇဋ္ဌေ၊နကိုရေတွံ့အဒါဒါနံဟူသောပါဠိ၌၊ကိုရေ တိ၊ ကိုရဟူသောဝုန်သည်၊ဒေ၊ခဲ့သဝန်ဇွေ၊ဆေးကင်ကြား၊ခြင်းဟူသောအနက် ၌၊နိပါတောနိပါတ်ဝုန်တည်း၊ ကိုရေ၊ကြားတူးသည်ကား။ တွံ သင်သည်၊ အတ္ထာ၊နာ၊မိမိ၏၊သန္ဓာကံ၊ဥစ္စါကို၊နေ ရိ၊ဖြစ်မရှိ၊သကပါဏိ၊ကိုယ်သပ်ဇွေ တိ၊ ဝမ်းလက်တို့ဖြင့်၊ယဿကသ္သစ၊ ဒေ၊ဒတ်မရှိတစုံတယောက်သော၊

သမဏသဒေါ၊ ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏသဒေါ၊ ဝတ္ထွာအားလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တရုံတခုသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နအဒါသိ၊ မပေး၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဿ အနက်ဘည်း၊ ပရဿ ဒါနံ အနုမောဒမာနော တိ၊ ပရဿ ဒါနံ အနုမောဒမာနော ပန၊ သည်ကား။ ကေဝလံ ပန၊ စင်စစ်ကား၊ ပဒေ၊ သူတပါးသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဟောသေ၊ ကြောင့်အံ့ကြဲတတ်သည်သော၊ ဒါနံ။ အလှူကို ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုမောဒမာနော ယော၊ ပမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍သာသျှင်၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ တေနပါဏိကာမဒေါ တိ၊ တေနပါဏိကာမဒေါ ဟု သည်ကား။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘုယ်သင်၏။ ပါဏိ၊ လက်သည် ဝေ၊ ဤသို့၊ ကာမဒေါ၊ ၊ လိုကိုဘိုင်းကိုပေး၏။ ပုညေန ကောင်းမှုတို့၏၊ ဝတိ၊ လားရာ သည်၊ အားဟာ အဋ္ဌ ရိယာဝတ၊ ကြောင့်ကိုယ်ရှိပေတကား၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဝိ ဟု၊ ယောသောဒါနမဒါဘဉ္ဇေ ပသန္နာသကပါဏိကိ ဘိတိ၊ ယောသောဒါနမဒါဘဉ္ဇေ ပသန္နာသကပါဏိ ဘိဟု သည်ကား။ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို။ အာလပတိ။ ခေါ်ဆို၏။ ဘဉ္ဇေ၊ အားရှင် နတ်မင်း၊ ပဒေ၊ ဘုရား၊ သာသနာသည်၊ ကတသာ ပြုအပ်သော ဒါနံ၊ ဒါနကို ဟောသေ၊ ဒါနကိုဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော၊ တဝ ဘုယ်သင်၏ ဤဒိသံ၊ ဤသို့ သေ၊ ဘော ရှိသော။ ဟလံ၊ ဆေကျို၏။ ဇေ ရှုပေါ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်၏၊ ယောပန သော အသယ္ယ မဟာသဒ္ဒါ၊ အကြင်အသယ္ယသူငှေးသည်ကား၊ မဟာဒါနံ ကြီးစွာသော အလှူကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သော ဟိ တွာ မာနုသံ ဒေဟံ ဟု သည်ကား။ သော၊ ထိုအသယ္ယသူငှေးသည်၊ ဟု။ ဤလူ ဖြသ်ခ်ု၊ မနုသ္သတ္တာ ဘာဝံ၊ လူခ်ု ဖြစ်ခြင်းသာ အတ္ထာ ဟောကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍ ဘိန္ဒိ၊ ကိ ဟု သည်ကား။ ကတ ရုံ၊ အဘယ်မည်သော၊ နု သော ဟု ဇွေ၊ နု သော ဟု ဤပုဒ်ခု၊ နု ဟု ၊ နု ဟု သော ပုဒ်သည်၊ ဒိ ပါ တ မတ္တံ၊ ဒိ ပါ တ် မျှသာ ဟု သည်။ ဒိသတ်ဂ ဟု ဒိသတ်ဂ ဟု သည်ကား။ ဒိသံ ဌာနံ၊ အရပ် သို့ ဂ ဟု၊ လားလေသနည်း၊ ဟု သော၊ ထိုအသယ္ယသူငှေး၏ ဂတိ ဒိ ဗျတ္တိ၊ ဂတိ ၏ပြိုခြင်းသည်၊ ကိ ဒိသိ အဘယ်သို့သော ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အသ ယ္ယ သေ ဋ္ဌိ နော၊ အသ ယ္ယ သူငှေး၏ အာဘိသမ္ဘုဏယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ လားရာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ၊

အသယ္ယသာဟိုးနာဟာ၊ အသယ္ယသာဟုနာ ဟူသည်ကား။ အလည်
ကိုးတပါးကျွန်းသား ဗဟွဲဂိုဟုပခန်ဘုံကျွန်းသား၊ လေသာတင်ကျွေးတဟု
သောဘသည် နှိပ်စက်ပင်ပန်းကျွန်းသောသူတို့သည်၊ သားတို့ကိုမိုးတို့ ရှက်
ဆောင်ခြင်းငှာ။ အသက်ကြောကောသမျှသော ဖေဖွားနှင်းသား ပဋိပ္ပာဒါဒိတာ
ကသား ဖွဲ့ကြိုခွဲခေါ်ခြင်း တည်ကျွေးသော် သပ္ပုရိသ ရဟန်းသား ပယ်တော်
ကောင်းဘွဲ့ဆိုဝန်ကြီး သားပန်းတောခွက်ကောင်တော်သားကြောင့်၊ အသ
ယ္ယသာဟိုးနာ၊ ပဋိပဒါ ဖွဲ့ကြိုခွဲ ခြင်းတည်ဟူသော သူတော်ကောင်း
တို့ရှေ့ခဲ့ ကုန်ခြင်းကောင်သော အသယ္ယသူတို့ကား။ အဂ်ီ။ သဿတ အဂ်ီ။
သဿတသူသည်ကား ပဋိဝတ္ထုတာ။ ကိုယ်အဂ်ီ ဖျားရှိန်ခန်ကုန် ခုတ်ဆ။ ထွက်
သောအားရှာ၏ သားတော်သစ္စာမှန်ဖြစ်ရ၊ ရှုသောပဋိသော
အခည်သည်း၊ ရှုတိယသားအားရှင်၏ အဓိဝစန်းအားညီတည်းကိုရှုကြား
ကားသည်ကိုဆိုဦးနှုံ၊ တဿာဒိုအသယ္ယသူတို့ အားဆိုးကုန်ကုန်
ကုန်သော၊ ယာဝစကေ။ သူတောင်းစားတို့ကား ဒိဋ္ဌာမြင်၍၊ ဥဒ္ဒေ။ ရုပ်ကြွတ်
သော ပိဏ္ဍ။ သားနှုတ်ယူ၍ စားသုံးခြင်း ပင်ပန်းကြောင့်သည် ဥပဓိတ
ဖြစ်ခဲ့ရသောကြောင့် ကုန်ကုန်အပင်းသည်။ ဝိပ္ပသိဒေ။ ကြည်သင်ဘုရား
ထံသူတောင်းစားကဒိဋ္ဌာမြင်၍။ အဇ္ဈာနော။ ဥပဓိ၏ ပျက်ခြင်း
ကိုကောက်ကျစ်ပြု၍ ဝေ။ ဤသို့ အလာဆိုခဲ့ ကုန်ကုန်ကုန်ကုန်
အသာကတ်ခဲ့ဟူသည်ကား၊ တဿာထိုအသယ္ယသူတို့၏ အသုကဲ့နှင့် ဥ
ပမာကဲ့ရှိသော၊ ဝတ်ကိုယ်ဖွဲ့ကြော၊ ဤလူ့ပြည်ရှိ ဝတ်ကောင်ကုန်
ကျွန်ယည်းကောင်း၊ ပရဝ်ထိမ္ဘာပါ။ ကောင်ကုန်ကုန်ရှာ၏ ဝမ္ပလည်း
အသုကတို့။ ဤအပည်ရှိသော၊ ကာလေ။ အခါ၌၊ ဖုဝ ဤလူ့ပြည်ရှိ အ
ဝဇ္ဇိယတို့ လားသည်ကို ဖုဝ။ ဤသို့ ဝါ။ လားရာ့ကုသည်းကောင်
အာဘီ။ ငါသည်၊ ဒုစရိုဝါ။ မယ်၊ သေ။ သေ။ ဤဒုရာသည်၊ မယ်ငါ၏
အဝိသေယာ၊ အရာမဟုတ်၊ သုတမ္ဘေ။ ဝေ။ ဝ။ ဝ။ ဝ

အခြစ်သို့ဂေတာ၊ရောက်သည်။ အပေါ်ဝယ်ပြစ်၏၊တာဝတိံသာဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ နန္ဒဝေါ်ရှာပြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယ်။အနုက်တည်း။ ။

အလေးမဝကာတုံးကလျာဏာ၊ အလေးမဝကာတုံးကလျာဏံဟူသည်ကား၊ယင်းကိုပြု၊အရှင်မရှိဘုရားသာ ကလျာဏံကုသလံပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငါ။ ယဉ္စာမေ၊ပေဘိရူပမေဝ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်လှသည်သာလျှင်တည်း၊ တဏ္ဍပန။ ထိုသို့ကောင်းမှုကို ပြုရာ၌ကား၊ယင်း၊ အကြင်အလှူသည်၊သဗ္ဗသာဓာရဏတဲ့။ အလုံးရုံတို့နှင့်ဆက်ဆံ၍၊သုဂတတရုံ၊ပြုလတ်၏၊ တံ၊ထိုအလှူကို၊ ဒေသေတုံ၊ပြုခြင်းငါ၊ ဒါနံဒါတုံယထာ ရုဟန္တိ ဒါနံဒါတုံယထာရုတံဟု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏။ အတ္ထနောမိမိ၏၊ဝိဘဝဝဗ္ဗသာနုရูပ်၊ စည်ဖိုင်အားကိုပါသည် အလျောက်၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒါတုံ၊ ပေးသွားခြင်းငါ။ အသမေဝ၊သင့်သည်သာသျှင်တည်း၊ တဏ္ဍ၊ထိုသို့ပေးလှူ ရာ၌၊ပါဏိ်ကာမဒေ ဒိသွာတိ၊ ပါဏိ်ကာမဒေ ဒိသွားဟူ၍၊ ကာရကော၊ အ ကြောင်းကို၊ အာဟ၊ဆိုအ၏။ ယတြတိနာမ၊အကြင်ကြောင့်၊ ပရေတ ပုညာနုမောဒန ပုဗ္ဗကေန သူဘာဝေါ်သည် ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကုဝမ်းမြောက်ခဲ့ခင် သျှင် ရှ.သွားရှိသော။ ဒါနပတိနဝေသနမဂ္ဂါ စိကျွေးဟမည်ကြောင်း၊အသူရှင်၏ အိမ်သို့သွားရာလမ်းကို ပြောကြားကားမျှပြုင့်၊ ကာမဒေဒေ။ အလိုရှိတိုင်းကို ပေးတတ်သော၊ အာသံဟာပ္ပေ။ ဤလက်ကို၊မိုးရွာ၊ဖြင့် အပ်ပြီ ဟုမ်ဤလက်ကို၊ ဒိသွာ ဖြင့်၍၊ ကောပုညံ နကရိသတိတိ၊ကော ပုညံနကရိသတိ ဟူသည်ကား။ မာဒေသော၊ ငါကဲ့သို့ သတောရှိသော၊ ကောနာမ၊အဘယ်နည်းသော သူသည် အတ္ထနောမိမိ၏၊ ပတိဋ္ဌာနဘူတံ၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပုညံ ကောင်းမှုကို၊ နကရိသတိ၊ပြုဘိရှိလတ္တံ ပြုပေ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။အနုက်တည်း။ ။

ဝေ ဤသို့၊ အနိယမဝသေန၊အမှတ်မရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ပုညကြောင့်သာယ၊ကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌။အားဒရ၊ရှိသောခြင်းကို၊ဒသေတွာ၊ပြပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယခု အခါ၌၊ အတ္ထနိ၊မိမိ၌၊တံ၊ထိုအလှူကို၊နိယာတေတွာ.ရှတ်၍၊ ဒသေနေ၊ပြသိ သည်ဖြစ်၍၊ သောတိ နုနာတိအာဒိနာ၊ သောတိ နုနဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ဂါထာနှစ်သုံး၊ဂါထာနှစ်ခု ကို၊အာဟ၊ဆို၏။ဘဏ္ဍ၊ထုဂါထာ တို့၌၊သောတိ၊သောဟု သည်ကား။ သောအတ်၊ထိုငါသည်၊တိတ်၊ဟိဟု သောပုဒ်သည်။ အဝေ၊ရှေ့ကော၊အဝေ၊ကေအနုက်၌၊ နိပါတော၊နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ နုနာတိ၊ နုနဟူသောပုဒ်သည်၊ ဂရိဝိတတ္တိတော၊ ကြီးခန့်ခြင်း

အနက်၌။ နိုပါ၊တော၊နိုပါတ်ဝုဒ်တည်း။ ဣတောဝတ္ထောတိ၊ ဣတောဝတ္ထော ဟူသည်ကား၊ဣတောမရတ္ဘဝေတော။ ဤသဲ ၊ ၊ ၊

ထိုပြိုကွာသည်၊ ကဘကမ္ပံ၊ ပြိုအပ်သောကံကို။ ပုဏ္ဏားမယားလိုသည် ဖြစ်၍၊ ။

ဘောဝုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ကေနအဘယ်ကြောင့်။ တေ၊သင်၏၊ အဂ်ုလိ၊ လက်ချောင်း ခြေချောင်းတို့သည်၊ ကုဏ်ကာ ကောက်ကုန်သနည်း၊ မုခဗွေ၊ မျက်နှာသည်လည်း။ ကုဏ္ဍလိကတဲ၊ ဝတ္ထုနှင့်ကောက် သနည်း။ အာကိဋ္ဌနဝ မျက်စိဘို့သည်လည်း၊ ပဿမဲ့ နှာ၊ မျက်ချေး မျက်-ညှင်ယိုစီ.ကုန် သနည်း၊ ဘောဝုရိသ။အိုယောကျ်ား၊ တယာ၊သင်သည်၊ ပုဇ္ဇေ၊ ခွေးခို၊ ကိ ပ ပ်.အဘယ်မကောင်.မှကဲ့၊ ပ.ကတ်။ပြိုခဲ့ဘူးသနည်း ဗုတ်၊ ဤသို့၊ ဂါ ထံ ဂါထာ ကို။ အာဟ၊ဆိုရ၏၊ ။

တဘ္ဘ ထိ ဂါထာ၌၊ကုဏ်ကာတိ၊ကုဏ်ကာဟူသည်ကား၊ ကုဏ်ကာပဋ္ဌိ ကုဏ်ကာ၊ ကောက်ကုန်သနည်း၊အနုဝုဘူတာ၊မဖြောင့်ကုန်သနည်း၊ ကုဏ္ဍလိ.ကတန္တိ၊ ကုဏ္ဍလိကတဲ ဟူသည်ကား၊ မုခရိကားခေါ်၊ မျက်နှာ၏ ဘေကျ်ပြန်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိကုဏ်တံ.ကုဏ်တဲ၊ ဝတ္ထုနှင့်ကောက်သနည်း။ ဃ ရတ္တိ.ကိ၊ ပဿ.နှင့်ဟူသည်ကား၊ အာသုစိ.မစင်ကဲ့၊ ဝိသမ.ဗ.ယိုစီ.ကုန် သနည်း၊အထ၊ထိုနောင်မှ၊ အသ၊ ထိုအကိုမေင်းသား၊အား၊ ပေတော၊ ပြောကြားသည်၊ ။

ခ.ရိ သ။အချင်းအကိုမေင်းသား၊အဟံ ငါသည်၊စလံစလရမ.ရှာ.ထောင်သော လူကို၏ ကောင်၌၊ သေ.နှာ.အာ.ဝသန္တသ၊ နေသော။ သ.ဗ.ဗသ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်.သော၊ ဒေ.ဂီ.ဒုသသ၊ကုယ်မှထွက် သောအာရုဏ်ရှိ.သော၊ တ.သ.ဂ.ဘပတိ.နှော၊ ထိုအသယ.ဘုရားရှင်၏ ဗ.ါန ဝိသဘ.ဂ္ဂ၊ စွန်ကြဲ ဂ.အနုပ်၌၊ ဒါ.နှ၊ပေးလှူစွန်ကြဲ.သော သူ၏အရာ၌၊အဝိဂ တေ.ဒ္ဓ.ပ.တ.၊ထား.အပ်သောသူသည်၊အဟုံ.ဖြစ်၏၊မာ.ဝိ.သ.အချင် အကို ရမင်းသား။အဟံ.ငါသည်၊ဘဏ္ဍ.ထိုပေးလှူစွန်ကြဲ.ရာ.အရပ်ဟု၊အာ.ဂတာ ဂ.တေ.ထ.ကောက်လ.ကောက်ကုန်သော၊ဘေ.ဇနဏ္ဍ.ကေ.အာသုံ.အဆောင် ဖြင့်အလိုရှိကုန်သော၊ ယာစ.နကေ.၊ သူ.တောင်.စား.စသည်တို့ကို၊ ဒိသ္ဝာ.ဖြင်၍၊ ဂေ.ဇ.ကို.သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်ဟု။ အပဏ္ဏမ.ဖဲ.ကျ.ကုဏ်လိမ.ခံ.တွန်.ရှမ့်သောမျက်နှာကို၊ အ.ကာသိ.ပြုခဲ့ဘူး၏၊မာ.ရိ.သ.အချင်း အကိုရမင်.သား.တေ.နှ.ထိ.မ.ဆ.ရ.၏အစွမ်.ဖြင့် ပေ.လှူစွန်ကြ.ရ ဖ.ခ.ခြင်. ဝိ.ပ.လက်ဖြင့် မပေ.လှူ မစွန်ကြ.ခ.ခ.ခြင်. မျက်နှာတွန်.ရှမ့်ခြင်. မျက်စိ.ခ.ခ.ခ

ကောက်တွန့်၏၊ အကြွေးခံစားမှုကိစ္စကိုသည်လည်း၊ ပရဲနှင့်မျက်ရေးမျက်ရည်ယိုစီ ကျွန်၏၊ မ-ရှိသ၊ အချင်းအကိုမေင်းသား၊ မယား ငါသည်၊တံပါပ်၊ ထိုခကောင်းမှုကံကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဆုတ်ခြင်းကို၊ တိသောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ဆိုကုန်၏။

တဖန် ထိုဂါထာတို့၌၊ အဓိပ္ပာယ်သည်တိုးဝှေ့နှင့် ဗဟိုပယ်သည်ကို အစ ရှိသောပါဠိဖြင့်၊ အသယ္ယ သမ္ဘိ၊ အသယ္ယသူဌားကို၊ ကိုးကွယ်တိုက်ကြား၏၊ ဃနေမေသိနောကိ ဗာဟုမေသိနောပဟု သည်ကား၊ ဃရဲ့ဃရေ အိပ်၌၊အာဝ သန္တဿ ယ၊ ဒုဗ္ဘေသ၊ ဝဟတ္ဌဿ ယ၊လူ၏၊ ဒါဒုဝိသေ ဣတိ၊ ဒါဒုဝိသေ ဣဟု သည်ကား၊ ဒါနဋ္ဌပရိမ္ပုဿာဝဋ္ဌာနေ၊ စွန့်ကြဲရာအရပ်၌၊ ဒါနေနအဓိဝတောအပဟုန်၊ ဒါနေနအဓိဝတောအဟု ဟူသည်ကား၊ ဒေယျဓမ္မသာ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပရိစ္စဇနေ၊စွန့်ကြဲရာ၌၊ ဒါနာဓိကာရေ၊အလှူပေးရာ အကြီးအကဲ အရာ၌၊ အဓိဝတောဇ္ဈတိ၊ ထားအပ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။

ကေမန္ဒိအာဏာမှာကို၊ ကေမန္ဒိအာဏာဒုဟူသည်ကား၊ ဘောဇနုတ္တိကေ၊ အသုံးအဆောင်ကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဝေတ၊ လာကုန်သော်ယဉ်ဝန်ကေ။သူ၊ဘာင်းစားတို့ကို၊ မိသွား၊ဖြင့်၍ ဒါနဗျာဝဋ္ဌေ၊ဒါနဌ္ဌ ကြောင့်ကြမ္ဘာ၊သောသူသည်။ဒါနဋ္ဌ၊တာ၊အလှဘင် ကုင်မှ၊အကျွေးပွဲ ပေးမှု၌ ယထာဗလေန၊ယောဝ၊တည်မြဲတိုင်း၊သောအကျင့်ဌာ၊လျှင်၊ ပုတ္တ ၊တည်၏ သဒ္ဓါဘာဝ၊ကိုသော၊နေ၊သော၊နှင်းဖြစ်သော၊နှင်သက်ခြင်း ဝန်းမြောက်ခြင်း ရှိသ ကဲ့ဖြင့်၏၊ ဝိပုလသန္ဓမုခ၊ဘဏ္ဍနေ၊ ကြည်လင်သော မျက်နှာအဆင်းဖြင့်၊ သ ဘဏ္ဍနေ၊မိဒါလက်ဖင်ဝ၊ဒါနံ ဒေလ္ဟ ဟု၊ဒါတဲ့ ပေ လှူအင်ဏ်ပေတ်ရှာ ပေကိ သင့်ဘင် ကျောက်ပတ်ကုန်သော၊ပရေ၊ကိ၊ တပါ၊သောသူတို့သည် လည်း ဒါ၊ပတဲ့ကို၊ လှူ၊စေ ၊ပေ၏၊ အဟံ ပန်၊ငါသည်ကား၊ တ၊ထာ၊ထိုသို့သော အခြင်းအရာ အား၊ဖြင့်၊ အကတ္တာ၊ပြုမူ၍၊ အာဝ ဆွဲ ကြ၊ လာကုန်သော၊ သ ဘဏ္ဍနေ သူ၊ဘာင်းစားတို့ကို၊ ဒုဗ္ဘေ၊တော၊အ၊ဝေ၊ရှိသ၊လျှင်၊ မိသ၊ ဖြင့်၏။အ ဘုဝ၊နံ၊မိမိ ဘုယ် ကို၊အ၊ဒ၊သ ကြ ၊ မပြုမူ၍၊ ကေမန္ဒိ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အ၊ရေ၏၌၊ အ၊ကျွေ့ မ ဖ ပ ကျွ ဝ ကို တွေ ဖ ၏။ အ ဂ ၊ သိ ကုဏ သိ ရ ခ ဒ ် ၊ ဂ ၊ ၊ သိ ကုဏ သိ ရ ခ ံ ဟု သည်ကား ရ ခ ံ ရ ် ၊ ဒ ် ကုဏ ် ၊ ထ ံ ကုဏ ် ၊ ထ ံ ဟ ် ၊ တ ွ ယ ် ၊ ပ ် သ ည် ် ၊ ။ အ ဂ ၊ ၊ ပ ် ပ ် ၊ ။ တ ေ ၊ ၊ ။ ။ ။

ယာပကတော၊ ဝန်ဘိုခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနဝတ္ထုတော၊ အလှူတင်းကုပ်မှ၊ အပကြွားခန့်ပဲ့ကျက်၊ သင်္ကော်စံ တွန့်လိပ်ကောက်ကွေးခြင်းသို့၊ အာပဒို့ ရောက်ပြီ။ သဟဇာတ်ကို၊ မိမိလက်တို့ကုန်ကုန်ပ ပေ ရှုအပ်သည်ဟု။ တဏှာ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအာ ဖြင့်၊ အကတွာ၊ မပြမူ၍။ ဟဇာတ်သင်္ကော်စံ။ လက်ခံ ကောက်ခြင်းသို့ အာပဒို့ ရောက်ပြီ၊ ပသ ဒ္ဓ မုဒ ခန္ဓ၊ ကြည်လင်သော မှုက်နှာရှိသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗပါ၊ (စ်ဆပ်သည်ဖြစ်လည်း၊ မုခသင်္ကော်စံ မှုက်နှာကောက်ခြင်းသို့ အာပဒို့ ရောက်ပြီ၊ ဝိယ ဝဏ္ဏ ဟိ၊ ချစ်အပ်သော မှုက်စိဘို့ဖြင့်။ ဩ (ကေ တဗ္ဗော၊ ကြည့်ရှုအပ်သည်ဖြစ်၊ စက္ခု ကာလုသယိယံ။ မှုက်စိ နှာင့်ရှက်ခြင်းဟု၊ ဥပ္ပါ (ဒေသိ (ဖြစ်စေပြီ၊ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ ဟတ္ထ ဂိုလိ (ယောစ။ လက်ချောင်းတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ပါဒဂိုလိ (ယောစ (ခြေချောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုဏ်ဂ (၊ ကောက်ကုန်သည်၊ ((( ) ( ) ( )

နှာသည်လည်း ကုဆာလိုကတံ၊ကောက်တွန့်၏၊ အကျွဲနှစ်၊မျက်စိတို့သည်လည်း ပဿရေ၏ မျက်ချေး မှက်ရေယို သွက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့၊အသာ၊ဆိုကုန်၏။ ။

တဘွား၊ထိုဂါထာ၌။ဒေဗ္ဗနာတိ၊ဒေဗ္ဗနဟူသည်ကား၊ ယုဇ္ဇနေ၀၊သင့်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာရဏောနှင့်၊ အကြောင်းဖြင့်၊ တေတိ၊တဟူသည်ကား၊ တာ၊သင်၏။ ကာပုရိသာတိ၊ကာပုရိသဟူသည်ကား၊ လာမကပုရိသ၊ယုတ်သေါယောကျွန်း ယန္တိ။ယံဟူသည်ကား၊ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ပဒေသဒါနသာတိ။ပဒေသဒါနသာဟူသည်ကား၊ပဒေသ၊သူတပါး၏၊ဒါနသို့ အလှူပေးခြင်းခဲ့၊ပါ၊တနည်းကား၊ အယာ၊ဝေ၀၊ဤသည်ပင်လျှင်၊ပါ၊ဣ၊ပါ၌ ဘသည်း၊ပုနဲ၊တာဘန်၊အကင်းရှား၊အကင်းမင်းသားသည်၊ ဒါနပတိ။အလှူရှင်ဖြစ်သော၊ တံသေမ္ပ။ထိုသူငွေးကို၊ ဂေဟဋ္ဌေ၊ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၏။ ။

ဘော၊အိုအရှင်းတို့၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒဒမာနော၊ပေးလှူသော၊အသယ္ယော၊ အသ ယ္ယသူ ၌ သည်၊ ကထံဟိ၊ကနုကာ၊ကောနု၊ အာဘယံ ဘိုးသော အကြောင်း ကြောင့်၊ ပဒေ၀ဏ္ဍိယံ၊သူတပါးသည်ပြီးစေအင်သည်၏အမှုမင်း၊ ကဒေ၀ယ္ယ ပြုကိုသနည်း၊ အနုဗ္ဗ၊ ထမင်းကဲ့လည်းကောင်း၊ ပါနဗ္ဗ၊အမဲ့ကဲ့လည်းကောင်း၊ ခါဒနီ ယ ဗ္ဗ ခဲကုယ် ကဲ့လည်းကောင်း၊ဝတ္ထေသနာသနာ နိစ.အ၀တ်ပုဆိုး အိပ်ရာနေရာတို့ကဲ့လည်းကောင်း၊ သဟဇ္ဇနေ၀ ဇနိ လက်ဖြင့်သာလျှင်။ဒဒေယျ၊ပေးရာ၏၊ သယံ၀ါ၊ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ပင်လည်း ပြုအပ်သည်လည်း၊ ဘဒေ၀ယ္ယ၊ဖြစ်ရာ၏ သယံ၀ါ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း၊တဘွား၊ထိုပေးလှူ ၊ ဒ္ဓီ ဗျာ၀ဇ္ဇော လုံ့လပြုသည်၊ဘ၀ယ္ယ၊ဖြစ်ရာ၏ အညထာ။ တပါး၊သောအခြင်းအရာမှာ၊ဖြင့်၊ အမှုနော၊ မိမိ၏၊ ဒေယ္ယ ဝမ္ဘော၊လှူဘွယ်ဝတ္ထု၊သည်၊ အဒ္ဓာနေ။အရေ့မဟုတ်သည်၌၊ ဝိနာသေယျ၊ ပျက်စီးရ၏။ ဒက္ခိဏေယျာစ။ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊

ဒါနေနှုန်းအလျှမ်းပရိဟာဝေယျာ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်ရာ၏၊ ဒုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဝေ္ဂေါ၊ အနုက်တည်း။ ။

ဘုံ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုအသယ္ယသူဌားကို၊ ဂဒ္ဒပိတွား၊ ကဲ့ရဲ့၍၊ ဒုဒါနိ၊ ယဒေ အခါ၌၊ အဘုန်း၊ မိမိသည်၊ ပန်း ဖွဲ့ဘဝ်ပြီ၊ ကျင့်အပ်သော အစိတ္တ ဝိုင်ကို၊ ဒေသေတော့ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ။ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ သောဟိ သော ဘေ အဟံ၊ ထိုဝါသည်သာလျှင်၊ နွန်း၊ အကြိုဂိုဏ်း ဒုဘော ဤသိက္ခာ ရေမှ၊ ဂတ္ကာ သွား၍ ဖွဲ့ကံ ဖွဲ့ရဝတ်မြှို့ ဦး၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်၍ ယင်ဒါနံ၊ အကြင်အလှူသည်၊ မမ ဝါ၏ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကိုရ ကောင်ကောင်တတ်သည်၊ အသ ဖြစ်ရာ၏ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို၊ ပဋ္ဌပယိ သောသ ဖြစ်စေ ဟု။ ။ဒုဒ္ဒ ထမင်းကိုသည်းကောင်း၊ ပါနဗ္ဗ၊ အရေကျပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထ သနာ သနာ ၃စ၊ အဝတ်ပုဆိုး အိပ်ရာ ခုနှစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗ ဆေးအိုးစင်ကိုသည်းကောင်း၊ ဥဒပါနဗ္ဗ ရေတွင်းရေကန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဒ္ဒ ညွှန်ကိုချိုကူ ခက်သောရိုးခြ၊ သက်မနာခိုစ၊ တံဘားဘို့ကိုလည်း။ ဒဿသာမိ ပေးလှူ ဟု။ ။ဒုတိ ဤသို့ ဂါထာနှင့်ယံ ဂါထာနှစ်ခုကို၊ အာပေ ဆိုပြီ၊ တံ ထို ဂါထာနှစ်ခု သည်၊ ဝုတ္ထဂ္ဂ ဗမ ဆိုအင်ခဲ့ပြီးသောအနက်ရှိသည်သ. လျှင် တည်း။ သောအကျိုးရှိ။ ထိုအကျိုးမှင်းသားသည်၊ တတောပိ တတော ဘေ ထိုသဲ ဂန္ဓာ ရမ္ပသာသျှင်၊ ခုဝ ကြို့ကို ကွာ ပြုနှစ်ချီ၊ ဒွါ ကံ ဒွါ ဝတ်ဖြို့ ဒေ၊ အနုပ္ပတ္တာ ရောက်၍၊ ယံ ဒါနံ၊ အကြင်အလှူသည်၊ အတ္ထ ရှိ ပေ ထိ ရ ဟံ ချမ်းသာ ကိုဆောင်တတ်သည်၊ အသ ဖြစ်ရာ၏ တံ ဒါနံ ထိုသို့သော အလှူကို၊ ပဋ္ဌပယိ ဖြစ်စေ ဟု။ ။ဒုတိ ဝိပ္ပသန္နေ ခု၊ အထူ သ ဖြင့်ကြည်ညို သာ ၊ စေ ဘသာ ၊ ဗိတ် ဖြင့်၊ အနုဗ္ဗ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဗ္ဗ ။ အရေကျပ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထ သနာ သနာ ၃စ၊ အဝတ်ပုဆိုး အိပ်ရာ ခုနှစ်ကို လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗ ဆေးအိုးစင်ကိုသည်းကောင်း၊ ဥဒပါနဗ္ဗ ရေတွင်းရေ ကန်ကိုလည်းကောင်း၊ အဒါ ပေးခဲ့ဘူး၏။ ။ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဆာ ဘော၊ ထမင်းအာဟာရ ရတော်သနည်း။ သေ ထိုထမင်းအာဟာ ဖြင့် ဝေ သောသူသည်။ အာ ကဲ့ ၊ အ ထံ ဆိုလ ၍ ယထာ ရုစိ အလိုအတိုင်း၊ ဘုန္ဒ ကု စားစေ သတည်း ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဘသိ ဘော ၊ ရေ အရေကျပ် ပွက်သနည်း။ သော ထိုရေ အရေကျပ်ဖြင့်ပွတ် သောသူသည်။ အာ ကဲ့ ၊ လာ ၍ ၊ ယထာ ရုစိ ၊ အလိုရှိတိုင်း ၊ ဝိ ဝ ဘု ၊ သောက် စေ သတည်း ။ ကော ၊ အဘယ် သူသည်၊ ဝတ္ထံ ၊ အ ဝတ် အ ရံ ကို ၊ ပ ရိ ဒ ဟိ ၊ ဝတ် ရံ သ ကို နည်း ။ သော ၊ ထိုအ ဝတ် အ ရံ ကို လို သောသူသည်၊ အာ ကဲ့ ၊ လာ ၍ ။ ပ ရိ ဒ ဟာ ဘု ၊ ဝတ် ရံ

စေသ ဘည်း။ ကသ။ အာဘယ်သူ၏၊ ယောဂါနှင့်၊ ဥည်းယာဉ်တို့သည်၊ သန္ဓာနှင့်၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်သနည်း။ ဗုဒ္ဓတာ၊ ဤယာဉ်အပေါင် ၄၊ ဝါဟနဲ့ ယာဉ်ကို၊ ယောဇနာ့ကို၊ ကရေကုန်သတည်း။ ကော၊အာဘယ်သူ သည် ဆင်ကြွန်ု၊ထီးကိုလည်း.ကောင်း၊ခွန်ကို၊နှင့်သာ ကုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓတိ၊အလိုရှိသနည်း သော၊ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ဝဏ္ဏတု၊ယူလ.ဥည့်၊ ကော။ အာဘယ်သူ သည်၊မယလံ ပန်းကို ဗုဒ္ဓတ၊ အလိုရှိသနည်း၊ သော၊ထို အလိုရှိသောသူသည်၊ဝဏ္ဏတု၊ယူလ ဥည့်၊ကော၊အာဘယ်သူသည်၊ဥပါ ဟနှင့်၊ဘိနခ်ကို၊ ဗုဒ္ဓတ၊အလိုရှိသနည်း။ သော ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဝဏ္ဏတု၊ယူလ ဥည့်၊ဗုဒ္ဓတိ၊ဤသို့။တဗ္ဗအာဂ်ုသနိပေါ၊နေ၊ထိုအဂ်ု ရှေ့င်းသာ.ရှိအိမ်ခွ၊ကပ္ပကာ။ ဆင်ကြွသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊သုဒါ ဖြူသည်ကို့သည် လည်းကောင်း၊ ပါဒုဝါ၊ နှင့်သာသည်တို့သည် လည်း ကောင်း သဒါ၊အခါခ၁သင်ပ်။သာယ ဆ ညဉ့်အခါ၌လည်းကောင်း။ဝါတော စ၊နှင့်နက် ၊ခါ၌ သည်းကောင်း၊ ဝေ၊သန္ဓာ၊ကြွေးကြေ့ပဲကုန်၏ ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဤသို့၊ စဘ၊သ၁ဝါ၁။ လေ၊ဝါ၁ တို့ကုန်၊ ၊ အကဲ့ရှေ့ သား၊အကဲ့ရှေ့င်း သား ၏၊ ပဒိုပတ္တိ၊အကျွင်ဗ ကို၊ ဒုဒ သ၁ဝုံ၊ ပြ၌ခင်းဌ၊ သဂ်ီဘိ၊ကဘ၊ရေ့ ၊ သဂ်ီ ယနှာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဌပိဘာ၊ထား၊အ၁ဝကုန်၏။ ၊

. ၊တ၌ထု၊ထိုဂါထာတို့ကို၌ တ၊တာ၊ကို၊တ၊ကော၊ဟူသည်ကား၊ရေ့ကနှင့် ၊ ကော။ ဝ၊ကနှင့်ရေ့မ နှ ၊ တို့ကိုတွာ၊ကို၊ဝ၊တို့ကိုတွ၁ဟူသည်ကား၊ပဋ္ဌနတို့ကိုတ့ ၊ တာ၊နှ၊ပြုနှ၊ခ၏။ အ၊ခ္ခပ္ပတ္ထ၁နှ၊ရှေ့ကနှင့် ၊ ဗ. ခ္ခပ္ပတ္ထ၁နှ၊ရှေ့ကပ်ဟူသည်ကား ခ္ခ၊ရှေ့ ၁ ၊ ကနှ၊ဂ၊ရ၊ ခ္ခ၊ရှေ့ ၁ ကပ်ခြင်းသို့။ ၊ ခ္ခ၊ပ၊ပုဏ္ဏ ၊ ၁ ၊ ရောက်၍။ ဝါနှ၊ပ ခ္ခ ၊ ပယ ၊ ၊ ရောက်။ ခါနှ၊ပ ခ္ခ ၊ ပယ ၊ ၊ ရောဟူသည်ကား။ ယ ၊ ကျွန်း ၊ နတ်သည်။ ၊ ရိုမ္ဘ ၊ ၊ ၊ သ ၊ ကလ ၊ ကော ၊ ခ္ခ ၊ ဝါ ၊ ရော ၊ ပြည့်စေ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ကျိုးကြ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊ ၊

ကြွင်းသောပုန်ဘို့ဌ်လည်း၊ ဧသောနုယော၊ ဤနည်းရှိ၏၊ တသိတောက်၊ တသိတောဟူသည်ကား၊ ဝိပါသိတော၊မွတ်သိပ်သနည်း၊ ပရိဒဟိသတိ တိ၊ပရိဒဟိသတိ ဟူသည်ကား။ နိဝါသေသတို့၊ဝတ်ရသတ္တံ့၊ ပါရုပိ ဃတိစ ရုံသည် ရုံရုလတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အားဖြင့်၊အနုက် တည်း၊ သန္ဓာနိ၊ သန္ဓာနိ ဟူသည်ကား။ ပရိဿမပဋ္ဌာန၊ ပင်ပန်း ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ယောဂ နိတိ၊ယောဂါနိဟူသည်ကား၊ ရထဝါ ဟနာန၊ လှည်း.ယာဉ်ဘို့သည်၊ ဣတောယောဇေန္တု၊ဝါဟာ၊နို့၊ ဣတော ယောဇေန္တု၊ဝါဟာနံဟူသည်ကား၊ ဣတော၊ယာဂသမုဒ္ဒတော၊ဤလှည်း ယာဉ်အားပေါင်းမှ၊ ယထာရုစိတံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ဝါဟာနံ၊ ယာဉ်ကား၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊ ယောဇေန္တု။ ကစေကုန်သတည်း၊ ကောဆတ္တိနို့တိ ဟိ၊ ကောဆတ္တိနို့တိ ဟူသည်ကား၊ ကော၊ အာဘယ်သူသည်၊ ကံလမ္ဘ ဆာတ္ထာဒိ၊ဘေဒံ၊ ဒ္ဒီ၊ဖြင့်ရက်သောထိုးစသည် အပြား၊ရှိသော၊ ဆဋ္ဌ်း၊ထိုး ကုန်၊ မှန်ဆုတ်၊အလိုရှိသနည်း၊ သော၊ကံ့ထိ.ကုအလိုရှိသောသူသည်၊ဤ ဤ တူ၊ယူ၊စသတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ် တည်း၊ သေ၊သသုပိ၊ ကြွင်းသောပုန်ဘို့ဌ်လည်း၊ ဧသော၊နုယော၊ဤနည်း လျှင်နည်ရှိ၏။ဂန္ဓနို့၊ဂန္ဓံ ဟူသည်ကား၊ စတုဒ္ဓာတိယာဂန္ဓ၊ဒိကံ၊ နံ့သာ ရှိ၏ သေ၊ပါ၊အစရှိသော။ ဂန္ဓံ၊နံ့သာကို၊ မာလနို့၊ မာလံဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓဆိ၊ကာဒိဘေဒံ၊ အကုန်းစသည်ပြားသော။ မာလံ၊ပန်း၊ကို၊ ဥပါဟနနို့၊ ဥပါ၊ဟနံ ဟူသည်ကား၊ ခဏ္ဍဝဋ္ဌိ၊ဘေဒံ။သား၊ဖြင့်ဖွဲ့ခြင်း၊အစရှိသော၊ ဥပါ၊ဟနံ၊ ဘိနပ်ကို။ ဣတိသူဘိ၊ဣတ္ထေ ဣတိသုဟူသောပုန်ဘို့၊ သူတိ သုဟူ သောပုန်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပ တ်မျှသာတည်း။ ဧဝံ၊ဤသို့ ကော၊အ ဘယ်သူသည် ဆာတော၊ ဆာ၊လောင်သနည်း။ ကော၊အာဘယ်သူသည်၊ တသိ၊တာ၊ မွတ်သိပ်သနည်း၊ ဣတိ၊အာဒိနာ၊ဤသို့အ စရှိသည်ဖြင့်၊ ဣ ဣ အယံ၊ဤသည်ကား၊အား၊ဖြင့်၊အနုက်တည်း၊ကပ္ပကာတိ၊ကပ္ပကာဟူသည် ကား၊နှာပကာ၊ဆဋ္ဌာသည်တို့သည်၊ သုဒါတိ၊သုဒါဟူသည်ကား၊ ဘဋ္ဌ ကာ၊ဂုကား၊စဖို့သည်တို့သည်၊ ပါ၊ဒုပါတိ၊ပါ၊ဒုဝါဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓိ၊နှာ၊ နံ့သာကိုပြုတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊သဒ်တ၊သဒါဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗ ကာလံ အခါခပ်သိမ်း၊ဒိ၊သေမိ၊သော၊နေ့တိုင်း၊နေ့တိုင်း၊သာယဟ ညာ၊ချမ်း အခါ၌လည်း၊ကောင်း၊ပါ၊တောစ၊ နံနက်အခါ၌လည်း၊ကောင်း၊တဏ္ဍုဆက်ရှိ ရသ နေ့ဝေသနေ၊ ထိုအက်ရှု မင်းသား၏ အိမ်၌၊ ဟောသော် ဥယ္ယော

သေနို့၊ကြေးကြေဝ်ကုန်၏၊ဈာတိအယ်၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာ ခြင်းတည်း။

ဝေ၊ဤသို့၊ မဟာဒါန်၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေန္တိ သား၊ ဖြစ်စေ သောအကျိုးရမင်းသားအား။ကာဠ၊အခါသည်၊ဝန္ဓနေ ကြာမြင့်ခြင်း သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တိတ္ထိဘာဝဝံတာ၊ ရေငံရခြင်းရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ အတ္ထိကံဇနေဟိ၊ အလိုရှိသောသူတို့မှ၊ ဒါနဋ္ဌံ အလှူတင်းကုပ် သည်၊ ပဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်သည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏၊ တံ၊ထိုဆိတ်သည်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ အက်ရော၊အက်ရမင်းသား၊သည်၊ ဒါနံ၊အလှူပေးခြင်း၌၊ ဥဒ္ဒါဝေဠာ သယတာယ၊ မြတ်သောအလို အကျွေးသယဟိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ အတ္ထမာနသော၊ မရောင့်ရဲသော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္မာ၊ဖြစ်၍၊ အတ္ထနော။မိမိ၏၊ဒါနေ၊အလှူ၌၊ နိယုတ္တံ၊ယှဉ်သော၊သိန္ဓုကံနာမ သိန္ဓုက အမည်ရှိသော၊မာဏာ၊လုလင်ကို၊အာမန္တေတွာ၊ခေါ်၍၊ ၊

သိန္ဓုက၊သိန္ဓုကလုလင်။ အက်ရော၊အက်ရမင်းသားသည်၊သုခံ၊ချမ်း သာစွာ၊သုပတိ၊အိပ်ရ၏၊ဈာတိ၊ ဤသို့ဖေနော၊ လူအပေါင်းသည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ ဖေနတိ။သို၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ယံယဿ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယာစကေ၊ သူတောင်းစား၊တို့ကို။ နပသဿာမိ၊မမြင်၊တဿ၊ထိုသို့မမြင်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ သင်းရစ်စွာ၊သုပါမိ၊အိပ်ရ၏၊ ၊အက်ရော၊အက်ရမင်းသား၊သည်၊ သုခံ။ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊အိပ်ရ၏၊ဈာတိ၊ဤသို့ ဖေနော၊လူသည်၊မံ၊ငါ့ကို၊ ဖေနတိ၊သို၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဝဏိဇ္ဇကေ၊ကျွေးမွေးတဲ့ပြိုးမွမ်.၍တောင်း စား တတ်သောသူသည်၊ အပ္ပကေ၊နည်းသည်ရှိသော်။ ဒုက္ခံ။သင်းရစ်စွာ၊ သုပါမိ၊အိပ်ရ၏။ဈာတိ၊ဤသို့၊ဂါထာနှယ်၊ဂါထာနှစ်ရပ်ကို၊အာဟ၊ထို၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ သုခံသုပတိအက်ရော၊ဈာတိဖေနတိမံဖေနော တိ၊ သုခံသုပတိအက်ရော၊ဈာတိဖေနတိမံဖေနော ဟူသည်ကား၊ ယသဘောဂ သမ္ပတ္တိတော၊ အခြံအရံစည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဒါနပတိ၊အလှူရှင်ဖြစ် သော၊အက်ရော၊အက်ရမည်သော၊ရ ဖေ၊မင်းသည်၊အတ္ထနော။မိမိ၏၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိယာစ၊ စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ဒါန သမ္ပတ္တိယာစ၊ အလှူ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။သုခံ၊ချမ်းသာ စွာ၊သုပတိ၊ အိပ်ရ၏၊သုခေနေ၀၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ နိဒ္ဒံ အိပ်ပျော် ခြင်းသို့၊ဥပဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏၊သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ပဋိဗုဇ္ဈတိ၊နိုး.၏၊ဈာ ဝေ၀ ဤသို့၊မံ၊ငါ့ကို၊ဖေနော၊လူအပေါင်းသည်၊ သမ္ဗာ၀ေတိ၊ပြိုးမွမ်း၏၊ဒုက္ခံ သုပါမိသိန္ဓုကာတိ၊ ဒုက္ခံသုပါမိသိန္ဓုကဟူသည်ကား၊ သိန္ဓုက၊သိန္ဓုက၊အ

ဟုပ်ပန်၊ ငါသည်ကား၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲစွာသာလျှင်၊ သုပါဒိ၊အိပ်ရေ၊ ကသွာ၊အာဘယ်းကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယံနုပသာဒိယာစကေ၊ယံနုပ
ဿမိယာစကေဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊အကြင်းကြောင့်၊မမ၊ငါ၏၊အစ္ဆာ
သယာခုဗျပ်၊ အလိုအားလျော်စွာ၊ ဒေယျဓမ္မဒိဋ္ဌါဟကေ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထု
ကိုခံယူတတ်ကုန်သော-ဗဟု၊ မျှားစွာကုန်သော၊ ယာစကေ၊ သူတောင်း
စားတို့ ဘုန်းပသာဒိ၊မမြင်၊တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ဒုက္ခမေဝ၊ဆင်းရဲစွာသာ
လျှင်၊သုပါဒိ၊အိပ်ရေ၊ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား။ အဇ္ဇေဝ၊အနုက်တည်း၊
အပ္ပကေသုဝေါဒိဇ္ဇကေတိ၊ အပ္ပကေသုဝေါဒိဇ္ဇကေ ဟူသည်ကား။ဝေါဒိဇ္ဇ
ကဇနေ၊ ကျေးဇူးကိုပြု မှတ်၍ တောင်းတတ်သော၊ ကတ်ပယေးနှစ်ရက်
သုံးရက်၊ အပ္ပကေ၊ နည်းသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ဒုက္ခ။ဆင်းရဲမှာ၊သုပါဒိ၊
အိပ်ရေ၊ ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊သူ
တိစ၊သူဟူသော ပုန်သည်လည်း။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါဒ်မျှသာ၊တည်း၊ အပ္ပ
ကေ၊ နည်.သော၊ ဝေါဒိဇ္ဇကဇနေ၊ ကျေ.ဇူ.ကို ပြုမှတ်၍ တောင်းတတ်
သောသူသည်.သတ်.ရှိသော်၊ ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊အဇ္ဇေဝ၊အနုက်
တည်း။ ။

ကံ.ထိုစကားကို၊ သုတ္တပ.ကြား၍၊သိန္ဒုကော၊ သိန္ဒုကသည်.တသ၊
ထိုအကဲ့ရှင်းသား၏၊ဥဒ္ဒါဟ.၊ပြန်.ပြောသော၊ဒါနာဒိမဂ္ဂတ်.၊အလှူပေးခြင်း၌
နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်ကို၊ပါဂဒုတ်ရ၊ ထင်ရှားစွာ၊ကာတုကာမော၊ပြုလို
သည်ဖြစ်၍၊ ။

အယျ အရှင်.ခင်းသား၊တာဝတိ.သာနံ၊တာဝတိ.သာနတ်တို့၏လည်း
ကောင်း၊သဗ္ဗသတ္တလောကသ၊ ခပ်သိမ်းသောလူ၏လည်းကောင်း၊ဣဿ
ရော၊ အရှင်ဖြစ်သော-။ သင်္ကော၊ သိကြားမင်.သည်.တော။ သင်မင်းသား
အား၊ဝရံ၊တော-ငှတအပ်သောဆုကို၊ ဒေဒေ္ဓ၊ အကယ်၍ပေ.ကြာ.ဆုံ၊ဝရ
မာနော၊ဆုကိုအလိုရှိ.သာ.တို့၊ အရှင်မင်းသားသည်.ကိုယ.ကိုဒိသံ၊အ
ဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ဝရံ၊ဆုကို၊ဝရေ၊ အလိုရှိမည်နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့
ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဘာ၊ဆို၏၊ ။

တာသ၊ထိုဂါထာ၏။အဇ္ဇေ၊ အနုက်ကို၊ဝေ၊ဤဆိုလတ္တံ့.သော်နည်း
ဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တာဝတိ.သာနံဒေ၀ါနဉ္စ၊ တာဝတိ.သာနတ်
တို့၏လည်းကောင်း၊သဗ္ဗသ၊ အလုံးစုံသော၊ လောကသ၊ လူမျှားအ
ပေါင်း၏လည်းကောင်း၊ဣဿ၊ရော-အရှင်ဖြစ်သော၊သင်္ကော၊သိကြားမင်း
သည်၊အကျိုး၊အကျိုးမင်းသား၊ယံကိဉ္စိ၊အမှတ်မရှိတရုံတရသောဆုကို

မနုသိ။စိတ်ဌိ၊ဣန္ဒြေ၊အလိုရှိ၏။ တံဝရံ၊ထိုဆုကို၊ဝ၊သော၊ ယှဉ်လ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊တုယ်။ သင်မင် သား၊အား၊ဝရံ၊ ဆုကို၊ဒေဝါဒေဒေယျ၊စေ၊ပေး၊ငြား၊အုံ၊ ဝရမာ၊နော၊ပတ္ထယမာ၊နော၊ ဆုကိုအလိုရှိ၊သော၊သင်မင်း၊သား၊သည်၊ကိုယ ကိုဒေသံ၊အာဘယ်သို့သ၊ဘော၊ရှိ၊သ။။ ဝရံ ဆုကို၊ဝ၊ယျာသိ။အ၊လိုရှိမည် နည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အ၊ဣတ္ထာ၊အနက်တည်း၊ ၊

အသ၊ထိုနောင်မှ၊ အကိုရော၊အက်ရှုမင်း၊သား၊သည်၊ အတ္တနော၊ဝိဒိ ၏၊အ၌ရှာ၊သယံ၊အလို၊ကို၊ ယာထာ၊ဝ၊တော၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊သော၊အား၊ဖြင့်၊ ပ၊ဝေ၊ဒေ၊နော်၊ပြော၊ကြား၊လို၊သည်ဖြစ်၍။ ၊

သိန္ဒုက၊သိန္ဒုက။တာ၊ဝတိံ သာ၊နုံ၊ဘာ၊ဝတိ သာ၊နုတ်တို့၏၊ဣသ၊ရော၊ အ၌ရှင်ဖြစ်၊သော။သ၊ကြော်။ သိကြား၊ခင်း၊သည်၊ မေ၊ဝါ၊အား၊ ၊ ၏။ဆုကို၊စေ ဒဇ္ဇာ၊အ၊ကယ်၍၊ပေး၊ငြား၊အုံ၊ကား၊လော၊ နံနက်အ၊ခါ၌၊ ဥ၌ဗိတ သား၊အ၊လှူခံတို့ အား၊အ၊ရှိ၊အ၊သေ၊ပြု၊ခြင်း၊လုပ်ကျွေး၊ခြင်း၊အ၊စ၊ရှိသည်တို့၏အ၊စွမ်း၊အား၊ဖြင့်ထ ကြွ၊လို့ လ၊ရှိသည်၊သ၊တော၊သ၊ဏ္ဍ သား၊ဖြင်သော၊မေ၊ဝါ၏၊သူ၊ရှိ၊ယ၊ဂ္ဂ၊မနုံ၊ပတိ ခေ၊တက်သော၊အ၊ခါ၌၊ဒိဗ္ဗ၊ဘာ၊ဝ၊ကျွ။ နတ်ဌ၌ဖြစ်ကုန်သော၊အ၊စာ၊အ၊ဟာ၊ဝ၊တို့ သည်၊ပါ၊ဂုဘ၊ဝ၊ယျ၊ထင်စွာ၊ဖြစ်ကုန်အုံ့၊သိ၊လ၊ဏ္ဍာ သိ၊လ၊ရှိကုန်သော ယာ၊ဝ ကာ၊ ။ သူ၊တော၊င်း၊စား၊စ၊သော၊သူတို့သည်သည်း၊ ပါ၊ဂုဘ၊ဝ၊ယျ၊ ထင်စွာ၊ဖြစ်ကုန်အုံ့၊ ဒ၊ဒ၊တော၊ လ၊တိုင်း၊လာ၊တိုင်း၊သော၊သူတို့အား၊ပေး၊လှူ သော၊မေ၊ဝါ၏၊ ဒေ၊ယျ၊ဝ၊ပ္ပ၊ာ၊စ၊ လှ၊ဘွယ်ပ၊ဋ္ဌ၊သည်လည်း၊ နခ်ယျေ၊ထ၊ ကုန်ခြင်း၊သို့ မ၊ရောက်အုံ့၊ အ၊ဘိ၊ဝါ၊သည်၊ဒ၊ဝ္ဘ၊ ပေ၊လှ၊ရ၊သော၊ ကြာ၊ဌ် ၊ နာ၊နှ၊တ၊ပေ၊ယျ၊နော်၊တ၊ဘ၊ဘ၊နှ်၊မ၊ပ္ပ၊ပ၊နှ်၊ရ၊ ၊ ဒ၊ဒ်၊ဒ၊ဇ္ဇ၊ာ၊ပေ၊လှ၊သော၊ဒ၊ တ်၊ ၊သည်၊ စ၊ဣ၊ဌ်၊ ၊၏စိတ်ကို၊ပ၊သာ၊ဒေ၊ယျ၊ ကြ၊ည်လ၊င်စေ၊အ်၊သ၊ဣ၊ ကြ၊း မ၊င်း၊တော်တ၊ဝ်ခ်၊ ဤ၊ဘ၊ဝ၊ယ်ဝ၊ဋ္ဌ၊၏ပြည့်စုံ၊ခြင်း၊အ၊လှ၊၏ ပြည့်စုံ၊ခြင်း၊အ၊လှ ပေ၊ခြင်း၏ပြည့်စုံ၊ခြင်း၊ဟု ဆို၊အ၊ပ်၊သော သုံ၊ပါ.အ၊ပြား၊ရှိ၊သော၊ ၊ ၏။ဆုကို၊ ၊ ၊

သော၊ မေ၊ငါ၏၊ သူရိယဂ္ဂမနံပတိတိ။ သူရိယဂ္ဂမနံပတိဟူသည်ကား၊ သူရိ
ယဂ္ဂနေဝေလာယံ၊ နေတက်သောအခါ၌၊ ဒိဗ္ဗာဘက္ခာပါတုဘဝေယျုန္တိ၊
ဒိဗ္ဗာဘက္ခာ ပါတုဘဝေယျုံ ဟူသည်ကား၊ ဒေဝလောက ပရိယာပန္နာ၊
နတ်ပြည်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော။ အာဟာရာ၊ အာဟာရတို့သည်။ဥပ္ပဇ္ဇေ
ယျုံ၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊သိလဝန္တောစယာစကာတိ၊ သိလဝန္တောစယာစကာ
ဟူသည်ကား၊ယာစကာ။တောင်းသောသူတို့သည်လည်း၊သိလဝန္တော
သိလရှိကုန်သည်၊ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သည်။ဘ
ဝေယျုံ၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဒဒတောမေနခိုးယထာတိ၊ ဒဒတောမေနခိုးယထ
ဟူသည်ကား၊အာဂတာနံ၊လာကုန်သောသူကို၊အား၊ ဒဒန္တိ သစ်ပေးလှူ
သည်သည်းဖြစ်သော၊ မေ၊ငါ၏၊ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဘွယ် ဝတ္ထုသည်၊ နခိ
ယေထ။မကုန်နိုင်ကုန်ရာ၊ ပရိက္ခယံ၊ကုန်ခြင်းသို့၊နဂစ္ဆေယျ၊မရောက်ရာ၊
ဒတ္တွာနာနုတပေယျ ဘန္တိ၊ဒတ္တွာနာနုတပေယျ ဟုံဟူသည်ကား၊ တန္ဓေ
နံ ထိုအလှူကိုလည်း၊ ဒတ္တွာ၊ပေးလှူပြီး၍၊ ကိုယ်ခြိုးဒေ၀ ၊ တရုံတရုသာသျှင်
ဖြစ်သော၊ ဆေ့ပ္ပသာဒကံ၊ မကြည်ညိုကွယ်ကို၊ဒီသွာ၊ဖြင့်၍၊ တေန ထိုသို့
ဖြင့်သောကြောင့်၊ အဟံ၊ငါသည်။ပန္ဓာ၊နောက်ကာလ၌၊ နာနုတပေယျံ၊
မပူ နိုရလို၊ ဒဒံစိတ္တံပသာဒေယျန္တိ၊ ဒဒံစိတ္တံပသာဒေယျံ ဟူသည်ကား၊
ဒဒမာနော၊ ပေးလှူသောငါသည်၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ပသာဒေယျံ၊ကြည်လင်
စေအုံ့၊ပသန္နစိတ္တောယော၀၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ဟုတ္တာ၊
ဖြစ်၍၊ ဒေ၊ဒေါ့ကျေးဇူး၊ပေးလှူအုံ့၊ တေ၀ိသဂ္ဂံ၀ရံ၀ရေတိ၊ တေ၀ိသဂ္ဂံ၀ရံ၀ရေ
ဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌိဒေ၀ါနမိန္ဒံ၊သကြားနတ်မင်းကို။ အာရောဂျသမ္ပဒါ၊
အနာကင်းခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ ဒေယျဓမ္မသမ္ပဒါ၊အလှူ၀တ္ထု
၏ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျသမ္ပဒါ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ပြည့်စုံ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒေယျဓမ္မသမ္ပဒါ၊လှူဘွယ်ဝတ္ထု၏၊ အပရိဓိတသမ္ပဒါ၊
အတိုင်းမသိပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ ဒါယကသမ္ပဒါ၊ လှူသောသူ၏
ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊မှုတိ၊ဤသို့၊ ပဋ္ဌာ၀ိဓံ ငါးပါးအပြားရှိသော၊တေ
၀ရံ၊ဤဆုကို၊ ၀ရေယျုံ၊ယူအုံ့၊ ဣဒေ၊ဤငါးပါးတို့တွင်လည်း၊ ကာလုဒ္ဓိ
တ သမေသ၊ဟောတိ ၊ တနေ၊ကာလုဒ္ဓိတ သမေသတောဟူသော၊ဤပါဌ
ဖြင့်၊အာရောဂျသမ္ပဒါ၊အနာကင်းခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ဒိဗ္ဗာ
ဘက္ခာပါတုဘဝေယျုန္တိ ၊ တေန၊ ဒိဗ္ဗာဘက္ခာပါတုဘဝေယျုံ ဟူသော
ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဒေယျဓမ္မသမ္ပဒါ၊ အလှူ၀တ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊
သိလ၀န္တောစ ယာစကာတိ ၊ တေန၊ သိလ၀န္တောစယာစကာဟူသော

ဤပါဠိဖြင့်၊ ဒကွေကောယျာသမ္ပဒါ။ အလ္လဝံပုဂ္ဂိုလ်ကို၏ ပြည့်စုံခြင်းလည်း ကောင်း။ ဒဒေတောမေ နဝိသေသောတိ ဧကေနု၊ ဒဒေတောမေနဝိသေသဟု သောဤပါဠိဖြင့်၊ ဒေယျဓမ္မသာ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု၏၊ အပရိဓိတာ သမ္ပဒါ။ အတိုင်းမသိပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း။ ဒတ္တွာနာနုတပေယျဟံဒဒံ စိတ္တံ ပသာဒေယ္ယန္တိ ဧကေဟိ၊ ဒတ္တွာနာနုတပေယျဟံဒဒံ စိတ္တံပသာဒေယျံဟု သော ဤပါဠိဖြင့်၊ ဒါယကသမ္ပဒါ။ လှူသောသူ၏ ပြည့်စုံခဲ့ခင်း လည်း ကောင်း။ ဣဘိ။ဤသို့၊ ဣမေပဋိပဒါ အာဇ္ဇာ၊ ဤငါးပါးကုန်သော အကျိုးတို့ကို၊ ဝရဘာဝေန၊ ဆုတောင်းအပြစ်ဖြင့်။ ဣဒ္ဓိတာ၊ အလိုရှိအင်၏၊ ဝေတစေါ၊ ထိုင်ပါးတို့သည်လည်း။ ဒါနမယပုညသ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှု၏၊ ယာဝ ဒေဝ၊ အကြင် မျှလောက်လျှင်၊ ဥဿာရေဘာဝါယ၊ ပြုနိုင်ပြောနိုင်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်း ဌာ၊ ဟာန်၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအင်၏၊ ၊

ဝေ၊ ဤသို့၊ အာကိုရေ၊ အာကိုရေမင်းသားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဇ္ဈာ သယ၊ အလိုကို။ ပဝေဒိတော၊ ပြောကြားသည်ရှိ၊ သင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်ဌာ၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော၊ နိတိသဇ္ဇေ။ နိတိကုမ်းဌ၊ ကတပရိစယော၊ ပြုအပ် သောလေ့ကျက်ခြင်းရှိသော။ သောနကောနာမ။ သောနကအမည်ရှိသော၊ ဧကော။ တယောက်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ တံ၊ ထိုအကျင့် မင်းသားကို။ အတိဒါနဲ၊ တာ၊ အလွန်လှူသည်ရ၊ ဝိန္ဓိ ဒ္ဒိ ဘုကာ၊ မ၊ ဖြတ် လိုသည်ဖြစ်၍။ ၊

အယျ။ အနုဇမင်းသား။ သဗ္ဗဝိတ္တာနိ၊ အလုံးရုံသက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာတို့ ကို၊ ပဒေ၊ ပရ၊ ဃ၊ သူတပါအား၊ နပဝ ဌ္ဌေ။ မပေ.လှူရာ၊ ဒါနမ္ပု၊ အလှူကဲ့လည်း၊ ဝိဘ ဝါ ခုဗ္ဗပ်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိပါသည်အလျောက်၊ ဒ၊ ဒယ၊ ပေးလှူရာ၏၊ ဝနမ္ပ ဥစ္စာ ကိုလည်း၊ ရုက္ခေ၊ စောက်ရှောက်ရာ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းသည်၊ ဝနမ္ပလကံ၊ ဥစ္စာလျှင်အကြောင်းရှိ၏။ တသ္မာတိ တသ္မာ ဝေ။ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဒါနာ၊ ပေးလှူခြင်းထက်၊ ဝနမေ၊ ဥစ္စာ သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ကောင်းမြတ်၏၊ အတိ ဒါနနဲ။ အလွန်အလှူပေး ခြင်းဖြင့်၊ ကုလာနိ၊ အမျိုးအနွယ်တို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ ပြေစ်ကုန်၊ အယျ၊ အ ရှင်မင်းသား၊ အဒါနဲ၊ အချင်းခပ်သိမ်း ပေးလှူခြင်းကဲ့လည်းကောင်း၊ အ တိဒါနဲ။ အတိုင်းအရှည်ထက်လွန်၍ ပေးလှူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိ တာ၊ ပညာရှိကို၊ သည်၊ နပသံသန္တိ။ မချီးမွမ်းကုန်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ ဝနမ္ပလကံ၊ ဥစ္စာလျှင်အကြောင်းရှိ၏၊ တသ္မာတိ တသ္မာ ဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဒါနာ၊ ပေးလှူခြင်းထက် ဝနမေ၊ ဥစ္စာသည်သာ

လျှင်၊သေယျောကောင်းမြတ်၏၊အာယျုအရှင်မင်းသား၊ သမေနဉာယေန၊ အသင်အားဖြင့်၊ဝတ္ထေယျကျင့်ရာ၏၊သော၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျင့် သည်၊ ဗိရုဝေမ္မော·နိတိကျမ် ၌လိမ္မာကုန်သောပညာရှိတို့ ၏အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့။ဒွေဂါထာ၊နှစ်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ဆို၏၊ ။

သိန္ဓုကောသိန္ဓုကသည်း၊ဝေ။ဤသို့၊ပုနဝါ၊တဘာနိ၊လည်း၊ဝိမံသိတုကာမော၊ ရုံစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ နသဗ္ဗဝိတ္ထာနိ၊အာဒိ ၊ နသဗ္ဗဝိတ္ထာနိ၊အစရှိသောစကား၊ကို၊အာဟ၊ဆို၏။ဣတိ။ဤသို့၊အပရေ၊တပါး၊ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ တတ္ထ။ထိုဂါထာ၌ကား၊ သဗ္ဗဝိတ္ထာနိ၊သဗ္ဗဝိတ္ထာနိ၊ဟူသည်ကား။ သဝိညာဏက အဝိညာဏကပညာဘေဒါနိ၊ သက်ရှိသက်မဲ့ အပြားရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊အလုံ ရုံကုန်သော၊ ဝိတ္ထ။ပကတောနိ။ ဥစ္စာအသုံး အဆောင်တို့ကို၊ ဓနာနိ၊ဥစ္စာတို့ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ပရေတိ။ပရေဟု သည်ကား။ ပရ၌၊သူတပါး၌၊ ပရေ၊ သူတပါး၊အား၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။အနက်တည်း။ နပဝဇ္ဇေတိ၊နပဝဇ္ဇေဟု သည်ကား၊နဒေယျ၊ မပေးလှူရ။ဒကွိ ကေယျံ၊အလှူခံကုဋ္ဌိ(လ)ကို၊လဒ္ဓါ၊ရ၍၊ ဣတိကတ္တာ၊ဤသို့ပြု၍၊ သဗ္ဗံ။အလုံး ရုံ၊သော၊ဥစ္စာ၊ကို၊ ကိဉ္စိ။ တစုံတခုကို၊ အသေ သေတွေး။ မတ္တြင်းစေမူ၍၊ သဗ္ဗသာ ပ၊တယျ ပရိစ္စာ၊ဝေါ၊ အလုံ.ရုံ၊သော ဥစ္စာကို ဝန်ကြီ ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗော၊မပြုအပ်၊ ဣတိ အယံ။ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဒေဒေယျဒါနဿာတိ။ ဒေ၊ဒယျ၊ဒါ၊နဿ၊ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ဒါနခေမ္မော၊အလှူ၊ပေး၊ခြင်း၊သောဘေဘက်၊နကာတဗ္ဗော၊မပြုအပ်၊ အထ ခေါ၊စင်စစ်၊သော်ကား၊အာယတ္ဆ။ဝင်သော၊ဥစ္စာကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဝယတ္ဆ။ ကုန်သော၊ဥစ္စာ ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဟာနိတ္ထာ၊သိ၍။ ဝိဘဝါ၊ခုရ္ဗပ်၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာ၊အား၊လျော်စွာ၊ဒါ၊နဿ၊အလှူ၊ကဲ့လည်း၊ဒေ၊ဒေ၊ယျ၊ ပေးလှူ၊ရာ၏၊ ဒေ၊နဿ၊ရ၊ကွေ တိ၊ ဒေ၊နဿ၊ခ၊ကွေ၊ဟူ သည်ကား၊ ဓနံ၊ဥစ္စာကို၊ ရ၊ကွေ၊ယျ၊စောင့်ရှောက်ရာ၏၊ အလဒ္ဓမာ၊ဒဏ္ဍ၊ပရိ၊ရက္ခိ၊ဘ၊ဗ၊ဒ္ဓ ဝ၊သန်း၊ မ၊ရ၊သေ၊သော၊ဘ၊ဏ္ဍ၊ကိုစောင့် ရှောက်သော၊အစဉ်၏၊အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ ဓနံ၊ဥစ္စာကို၊ ပ၊ရိ၊ပါ၊လေ၊ယျ၊စောင့် ရှောက်ရာ၏၊ ။

ဇ၊ကေန၊တပါး၊သော၊အာတို့ဖြင့်၊ဘော၊ဂေ၊စည်း စိမ်တို့ကို၊ဘုဇ္ဇေ၊ယျ၊သုံး ဆောင်ရာ၏ ဒ္ဒိတိ၊နှစ်ပါး၊ကုန်သော၊အာတို့တို့ဖြင့်၊ ကမ္မ၊ရောင်း၊ဝယ်ပေါက် ကား၊ခြင်း၊အမှု၊ကို၊ ပ၊ယော၊ဇ၊ယော၊ ယ္ဘဉ္ဇ၊စရာ၏၊ စတုဋ္ဌ၊လေး၊ခု၊မြောက် သော၊အာတို့ကိုလည်း၊ အာ၊ပ၊ဒါ၊သု၊ ဘေ၊ရ၊နိ၊တို့သည်၊ ဥပ္ပ၊ဇ္ဇ၊သု၊ ဖြစ်ကုန်

သည်ရှိသော်၊ ဘဝိသတိုးဖြစ်လတ္တံ့.ဟူဘိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ နိဝေပေယျ၊သို့မဟုတ် ထိမ်းသည်းချုပ်သားရာ၏ဟူဘိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဝိဓိနှာဝ၊ ဆိုအပ်သောအစိအရင် ဖြင့်သည်း၊ ခန့်ညားစွာ ကို၊ ရေကျွေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏၊ ကသ္မာ၊အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား။ ဒါနသီ၊အလျှအား၊ တံမူထက်တွာ၊ထိုဥစ္စာလျှင် အားကြောင်းရှိသည် နဲ့ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ တပေယာဝိ၊ သို့.ပါ.လည်.ဖြစ်ကုန်သော၊ဝဏ္ဏ၊အားကြောင်းဘို့ကင်း၊အညမညဝိသောခေနနှ အချင်းချင် သက်သင်သဖြင့်၊ပဋိသဝိတဗ္ဗာ ခြိုးခံအပ်ကုန်၏. ဟူတ်၊ဤသို့ နိ ဘိစ္ဆ ကာ နိ ဘိကျမ်းကုကြံကုန်သောဆရာတို့သည်.ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏ တသ္မာဟိ ဘိ။ တသ္မာ၊ဟိုဟူသည် ကား။ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ခန့်ညား ကုံလည်း၊ရေကျွေ့ကြွာ၊စောင့် ရှောက်လျှင်၊ဒါနဥ္စာ၊အလျှ ကုလည်း၊ကုရောကြွာ ပြုလျှက်။ ဥဘယတ္ထာ၊နှစ်ပါးရတို့ကို။ လောကတ်တာယ၊လောက၏အကျိုးအ ပွါးအာမှိုဂ္ဂါ.ပဋိပန္နောဟု၊ကျင့်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ စသစ်၊ထုစကားသည် မှန်၏။ဒါနံ၊အလျှသည်၊ ခန့်ရှုလတံ့၊ဥစ္စာလျှင်အားကြောင်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ ဒါနံတာ။ အလျှပေ.ခြင်းထက်၊ ခန့်မင်။ ဥစ္စာသည်သာလျှင် သေယျော၊မြတ်၏၊ သုနှဲ့တာ၊ရော၊ အလွန်ကောင်း၏၊ ဟူတိ၊ ထု၊ကြောင့်၊ အဘိဒါန၊ အလွန်အလျှပေ ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗံ.ပြုအပ်။ ဟူတ်အယ၊ ဤ သည်ကား။အဓိပ္ပါယ်ယော.အဓိပ္ပါယ်တည်း။တန၊ထု၊ကြောင့်၊ အတ်ပ္ပဒါန နှကုလာနုဟောန္တိ၊ အဘိပ္ပဒါနနှကုလာနုဟောန္တိ ဟူ၍၊ အဟ ဆိုဆ၊ ခန့်ညား၊ဥစ္စာ၏၊ပမာဏ၊အတိုင်းအရှည်ကို အစောနှိတ္ထာ၊မသိမူ၍၊ ဒါနသီ၊ အလျှအား၊တံ၊ထိုဥစ္စာကို နှိသီ၊ယ၊ဖြ၍၊အတ်ပ္ပဒါနပသာဒ်နှ၊အလျှနှ.ပ.ပ ပ္ပြုခြင်းကို လင်းပါ.ဘွယ်ရှိသဖြင့်၊ ကုလာနှ. အမျိုးတို့သည်၊ နဟောန္တိ နပဝတ္ထန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၊ ဥစ္ဆဒ်ဒုက္ခ၊ပြတ်ကုန်၏၊ ဟူတ်အယ်၊ ဤသည်ကား၊ အကျော်။အနက်တည်း။ ।

ဟုဒါ'နိ၊ယ ခုအခါ၌၊ ဝိညူနံ။ ညာဏ်ရှိတို့သည်။ ပသံသိတာယ ဝိ ခြုံးမိပ်း အပ်သော်လည်း၊တမော ဟူ၏ထံ၊အနက်ကုပင်ယျင်း၊ဝတ်ရှုပေ.ခဲ့ကုန်.တည် ဝေလိုသည်ဖြစ်၍၊အဒါနမတ်ဒါနဟူတိ ဂါထ၊အဒါနမတ်ဒါနဟူ အစရှိသော ဂါထာ.ကို၊အား.ဟ ဆိုတ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ အဒါနမတိဒ'နဟူတိ၊အဒါန မတိဒါနဟူဟူသည်ကား။သင်္ဂြိုဟ်သည်ကို၊အဆုင်းခပ်သိမ်း၊ကမ္ဘာ့ဆုံ.ကြ.ယ ဝိ၊တ.ယ.ကိ.ခ.သောထမင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဏ္ဍုလမဗ္ဗယာဝိ၊ဆန် တဆုပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊အဒါနဟူ။မပေးခြင်းကို့လည်းကောင်း။ပမာဏ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊အတိက္ကမိတွာ၊လွန်၍၊ပရိစ္ဆာဂသင်္ခါတ၊စွန့်ကြဲခြင်းဟု

ဆိုအပ်သော၊ အတိဒါနမ္ပု၊အလွန်အလှူပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ငဲ့တော်ဗုဒ္ဓမင်္ဂလာ၊ပညာရှိကုန်သော၊ သပ္ပုရိသစာတိကာ၊သူတော်ကောင်းသဘောရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ နပသံသန္တိနဝဏ္ဏယန္တိ၊မခြိုးမွမ်းကုန်၊ဟိသစ်။ခွန်၏၊သဗ္ဗေန၊အချင်းခပ်သိမ်း၊အဒါနေန၊မပေးလှူသဖြင့်၊သမ္ဘရာယိကတော၊တမလွန်ဘဝမှ၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပရိဗာဟိရော၊အပသည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ အတိဒါနေန။အလွန်ပေးလှူသဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကတောမျက်မှောက်မှ၊ အတ္တနော။ မိမိ၏၊ ပရိဗာဟိရော၊အပသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သမေနဝတ္ထေယျာတိ၊ သဒ္ဓေနဝတ္ထေယျဟူသည်ကား၊ အစိုးသမေန၊ ညိုညွတ်သော၊လောကိယ သရိက္ခကေန၊လောကီနှင့်တူသော၊ သမာဟိတေန၊ဘည်ကြည်သော၊မန္ဒိမေန၊အလတ်ဖြစ်သော။ဥာယေန၊အသင့်အားဖြင့်၊ ပဘဿေယျ၊ဖြစ်စေရာ၏။သဒ္ဓိဒုမ္ဓောတိ။သဒ္ဓိဒုမ္ဓောဟူသည်ကား၊ ယာ ယထာဝုတ္တဒါန သမ္ပာဒနိုပတ္တိ၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောဒါနမ္ပု ကောင် စွာကျင့်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သော၊ထိုအကျင့်သည်၊ ဓိဘိသမ္ဘုနာနုံ၊တည်ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံရကုန်သော၊ နိဘိနယကုသလာနုံ၊နိတိနည်းဌာလိမ္ဘာကုန်သောသူတို့၏၊ ဝမ္ဘော၊အကျင့်တည်း။ တေဟိ၊ထိုပညာရှိတို့သည် ဂတ မဂ္ဂေါ၊သွားအပ်သောခရီးတည်း၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ဒီပေတိ။ပြု၏၊ တံ၊ထိုစကား ကို။သုဘွာ၊ကြား၍၊ အကိုရော၊အကို့မောင်းသားသည်၊ တဿ၊ထိုသော နက၏၊အဓိပ္ပါယ်၊အလို ကို၊ပရိဝတ္တေန္တော၊လည်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

အရေ၊ဒေဝိသိန္ဒ၊ကလုလင်။ဒါနံ၊ပေးလှူခြင်းသည်၊မေ၊ငါ၏အား။အဟောဝတ၊ဖြေပြီးကောင်.စွတကား၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒဇ္ဇိ(ဝေ)ပေးလှူသည်သာလျှင်တည်း၊ တဿိ ဒါနေ၊ ထိုငါပေးသောအလှူ၌၊ သင်္ကော၊ ပြိုသက်သောကိုယ်နှုတ်နှလုံးရှိကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာ၊သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဘဇေယျုံ။ကပ်ကုန်ရာ၏၊မေလောရှိလပ်သည်၊ နိန္နိနိန္ဒ္ဒောနုံ၊နုပ်ရှိုင်.ချိုင်းရာအခေါ်သို့၊ ပရိပူရယန္တော၊ပြည့်စေလျက်။ ဝဿယော၊ ရွာသကဲ့သို့၊အဟံ၊ငါသည်၊ သဗ္ဗဝကိဗ္ဗကာနုံ၊ကျေးဇူးကိုပြုမွမ်း၍တောင်းစားသောသူအစဉ်ရှိကုန်သော ခပ်သိမ်းကုန်သောအလှူခံတို့၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုကို။ ပူရယန္တော၊ပြည့်စေလျက်၊ သန္တပ္ပယေ၊ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေအုံ၊ ။အရေ၊လုလင်၊ ယာစနကေ၊သူတောင်းစားစသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်သောကြောင့်။ယ သ၊အကြင်သူ၏၊မုခဝဏ္ဏော၊မျက်နှာအဆင်းသည် ပသိဒတိ၊ ကြည်လင်အုံ၊ ဒတ္တွာ၊ပေးလှူပြီး၍၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော.စိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်အုံ။ဃရံ၊ဃရေ၊အိမ်၌၊ ဝဿတော

ဝသန္တိသားနေသော တသားထိုသူ၏။ဘုံ၊ထိုမျက်နှာ၏ကြည်လင်ခြင်းနှစ်
သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိခြင်းသည်၊သုခံ။ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း
တည်း အရေ့။လုလင်၊ယာစနကေသူ့တာင်းစားတို့ကို၊ ဒိသွာ မြင်သော
ကြောင့်၊ယသားအကြင်သူ၏။ မုခဝင်ဏွာ၊မျက်နှာ၏အဆင်းသည်။ ပသိ
ဒတိ ကြည်လင်ခဲ့၊ ဒတ္တွာ၊ပေးလှူပြီး၍၊ အတ္တမနောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
သောစိတ်ရှိသည်၊ဟောတိ။ဖြစ်အံ့ တသ။ ။ထိုသူ၏ သော၊ဤမျက်နှာ အ
ဆင်းကြည်လင်ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်ခြင်းသည် ယည ယ။အသူ၏သမ္ပ
ဒါ။ပြည့်စုံခြင်းဟုသည်။အရေ့လုလင်၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ ဒါနာ၊အလှူ
ပေးသည်မှ ပုဗ္ဗဝ။ရှေးအတိုင်းသာလျှင်။ သုမနော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့၊ ဒဒံဒဒန္တော၊ပေးလှူသောသူသည် စိတ္တံ စိတ်၊ ပ
သာဒယေ၊ကြည်လင်စေအံ့၊ ဒတ္တွာ၊ပေ.လှူပြီး၍လည်း၊ အတ္တမနောနှစ်
သက်ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်အံ့၊ တသ၊ထိုသူ၏။ သော၊ဤသို့
သောပြည့်စုံခဲ့ခင်းသည်၊ ယညသ၊အလှူ၏၊ သမ္ပဒါ။ ပြည့်စုံခြင်းတည်း၊
ဣ ဘ၊ဤသို့၊စတ္ဘဟိဂ၊ထာဟိ။လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္ထနိ၊မိမသည်၊ပဋို
ပဇ္ဇနုဂိမိ ၊ကျင့်အပ်သောဒေါ့စိအရင်ကိုပကာ၊သေသိ ပြု၏၊ ။

တဿ၊ထုဂါထာတို့၏။ အဟောဝတာတိ၊အဟောဝတဟု သည်ကား၊
သာရ၀တ၊ကောင်းလေစွာကား။ရေတိ၊ရေဟု သောပုဒ်သည်၊အ၀ဇ္ဇနံ၊
ဆာသုပ်ဝုဒ်ဟုသည်။အဟာမေ၀ဒဇ္ဇနန္တိ၊ အဟာ၊မ၀ဒဇ္ဇံ ဟု သည်ကား၊ အဟံ
ငါသည်၊ ဒဇ္ဇမေ၀ ပေးလှူအံ့သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ။ထင်စွာပြုခြင်း အံ့
အဲ့။ဤဆိုသည်ကို.သည်ကား၊ဤ။ဤအဟာမေ၀ဒဇ္ဇံဟူသောပုဒ်၌ သမ်
ပတ္ထော၊ အကျင်းဖြစ်သော အနုက်တည်း၊ မ၀ာ၀၊ လုလင် ဒါနာ၊ဒါခု
ထက်၊နေမေ၀၊ ဥ္ဇုဟသည်သာလျှင်၊သဝယော.ဖြတ်ရ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ နိ ဘ
ကုသလာနံ၊ နိ ဘိဝ၊ချမ်းခ်ိုလိမ္မာကုန်သောသူတို့၏၊ယဒိဒယောအယံ၀ါ ဒါ၊
အကြင်အယူသည်၊ တ၀၊သင်အား၊ ဟော၀တု။ဖြစ်စေဦး၊ကာမံ၊စင်စစ်
အားဟု၊ဟု သည်။ဒဇ္ဇေ၊မ၀၊ပေးလှူအံ့သည်သာလျှင်တည်း၊သန္ဓော၀ဝံ သပ္ပု
ရိသာ ဘ၊စသျှင်ကြီး သန္ဓော၀ဝံ သပ္ပုရိသာ ဘ၊စသျှင်၊ ဟု သည် ၁။
တသ္မိမ္ဖ ဒါနေ၊ထို အလှူ၌သည်း၊သန္ဓော ဥပသန္ဓော၊ ပြည်သက်ကုန်သော
ကာယ၀စီမနောသမာစာရာ။ ကိုယ်အကျင့်နှုတ်အကျင့်နှလုံးအကျင့်ရှိကုန်
သော၊သပ္ပုရိသာ။ သူ့တော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘေ၀၊ဆိုသူတို့သည်
လည်း၊ဟ၊စသျှင်၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏၊ မေ၊ဃာ၀ဒိန္ဒိ ပရိပူရ၊ယန္တော၊ဟ
ဟ ဟ ဟ

သည်ကြောင့်အလွန်ရှာသော၊မဟာမေဃော၊ရေပေါ်ကြီးသည်၊နိန္နာနိန္နဋ္ဌာနာ
နှင့် နိမ့်ရိုင်းချိုင်းရာအရပ်တို့၊ ပရိပူရယကြောင့်ပြည့်စေလျက်၊ ဝဿယောဝိ
ယ၊ရှာသကဲ့သို့၊သဗ္ဗေသံ, အာလုံ,ရုံကုန်သော၊ ဝဏ်ဗွဲကာနုံ၊ကျေးငှားကို
မြို့မွမ်း၍တောင်းစားကုန်သောသူနေစရိသည်တို့၏၊အစိပ္ပါယော၊အလိုတို့
ကဲ့ ပရိပူရယကြောင့်ပြည့်စေလျက်၊ တေ၊ထိုကျေးငှားကိုမြို့မွမ်း၍တောင်း
စားကုန်သောသူ အစရှိသည်တို့ကို၊ သန္တုဗျေယျုံ၊ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေခ
မူ ကား၊အဟောဝတ၊ ကြောင်ကောင်းလေစု၊ ဣဘိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
သင်ပြီးပဏ္ဍာ၊အကျဉ်ဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ။

ယ သ ယ ာ စ န ဂ ေ ါ ဒ ိ သ ္ဝ ာ တ ိ ၊ ယ သ ယ ာ စ န ဂ ေ ါ ဒ ိ သ ္ဝ ာ ဟူသည်ကား၊
ယ သ ယ ု ဂ ္ဂ ိ ယ ( ) ၊ အ ကြင် ပ ုဂ္ဂိုလ် ၏ ၊ ယ ရ ေ မ ေ သ ိ ခ ော ၊ အ ိ ပ် ဂ ို ရ ာ ကုန် သော ၊
ယ ာ စ န ဂ ေ ါ သ ူ တ ော င် း စ ာ တ ို့ ကို ၊ ဒ ိ သ ္ဝ ာ ( ) ခြင် ၏ ၊ တ ာ ဝ ၊ ရ ှ ေ ဦ စ ွ ာ ၊ ဝ တ ာ ၊ ဝင်
စ ား ( ) ( ) ( )

ဝ။ရှေ့ ဦးကပင်လျှင်၊ဒါနုပဟာရကား၊ ဒါနအားဆောက်အဦးကို၊သမ္ဘတော
တော၊ရုံးဆောင်၊သည်မှ၊ပဌာယဟု။စ၍၊ သုမနာ၊ဝမ်းမြောက်သည်၊ သာ
မနာသဏာတော၊ ဖြစ်သော၊ဝမ်း မြောက်ခြင်းရှိသည်၊ဘဝယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊
ဒဒ်စိတ္တံပသာဒယေတိ၊ ဒ၊စိတ္တံပသာဒယေ ဟူသည်ကား၊ဒဒန္တော၊ပေး
လျှောသောသူသည်၊ ဒေယျာမ္မံ လျှာ့ဝယ်ဝတ္ထုကို၊ဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်အလျှ
ဆ်၏သက်ဦး၊ပတိဋ္ဌာပေန္တော၊သည်စေသည်ဖြစ်၍၊ အာသာဒနတော၊မသာ
ယသာအပ်သည်မှ၊သာဒနံ၊ သာယသာခြင်းကို။ ကရော၊မိ၊ပြု၏၊ ဣတိ၊ဤသို့
အတ္ထနော၊ငါ၏ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ပသာဒေယျ ကြည်လေရာ၏၊ဒတ္တာ အတ္တ
မနော၊ဟောတိ၊ဒတ္တာ၊အတ္တမနော၊ဟောတိ ဟူသည်ကား၊ဒက္ခိဏေယျာ
နံ၊အလျှဆံဝုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒေယျာမ္မံ၊လျှာ့ဝယ်ဝတ္ထုကို၊ပရိစ္စဇိတ္တာ၊စွန့်ကြ
၍၊ပဏ္ဍိတပညတ္တံနာမ၊ ပညာရှိတို့သည် သိစေအပ်သည် မည်သည်ကို၊
မယား၊ငါသည်၊ အာနုဘိတ်၊တည်စေအပ်ပြီ၊ အဟောသာ၊ရသုဒ္ဓ။ ကြေ
ကောင်းလေစု။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အတ္တမနော ပမုဒိ၊တာ၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊
ဗီဘိသောမနဿ၊ဇာတော၊ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်း၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၊သည်
ဟောတိ၊ဖြင့်၏၊သော၊ဥညဿ၊ဥညဿ၊ဒါ၊ဟိ၊သော ဥညဿ၊ဥ၊ ဟူသည်
ကား၊ဝုဋ္ဌေ၊စတနာ၊ဝုဋ္ဌေ၊စတနာ၊လည်း၊ကောင်း။မုဒုဇေ၊စတနာ၊မုဒုဇေ၊စတနာ
လည်း၊ကောင်း၊ ၊ပရေ၊စတနာ၊အပရေ၊စတနာ၊လည်း၊ကောင်း၊ဣတိ ဤသို့
ကမ္မဗဟုသဿ ဒါနုဂတာ၊ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းသို့အစဉ်လိုက်
ကုန်သော၊သောမနဿ ရှိကုဟိတာ၊ဝမ် မြောက်ခြင်းသည်သိပ် ဆည်း
အပ်ကုန်သော၊တိ၊သည်၊ သုံးပါ၊ကုန်သော ဣမာ၊သံ၊စတနာ၊နှင့်၊ဤ၊စေတ
နာ ဟူ၏၊ယာ၊အယံ၊ပါ၊ရှိ၊ဟု။ အကြင်ပြည့်ခြင်းသည်၊ အဏ္ဍ ရှိ၏ ဟော၊ဤ
သို့ပြည့် ခဲ့ခြင်းသည် ယဉ္ဇ၊သ၊အလျှ၏၊သမ္ဘဒါ ပြည့်ခဲ့ခြင်း၊တည်း၊ဒါ၊နဿ၊
အလျှ ၊သမ္ဘတ္တိ၊ ပြည့်ခဲ့ခြင်း၊တည်း၊ ဣတော၊ဤ၊စေတနာ၊သုံးပါး၊မှ၊အည
သား၊တပါ၊သောအခြင်း အာဟုအား၊ဖြင့်၊ နဟာတိ၊ဖြစ်၊ ဣတိ အယံ၊ဤ
သည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ၊

ဇ။ဤသို့၊အာက်ရော၊ အာကံ၊ရ၊ခင်းသားသည်၊ ဣတ္ထနော၊ငါ၏ပဏ္ဍိ
ပဏ္ဍနဝိဓိ၊ ကျင့်အပ်သောဆစ်အင့ေါ်ကို၊ ပဘာသေတွာနု၊ပြုပြီ၍၊တိ၊ယဇာ
သောမတ္ထ၊ဟု၊ အာဘိုင်းထက်အလွန်၊ အတိ၊ ဆုမာနဒါနဏ္ဍာ သ၊ယား။အ
လွန်တို ပ္ပါ၊သောအလျှဒ်အလိုဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဝ၊သေ၊ဒိဝ၊သေ၊ နှင့်ဦး
နှင့်ခြိုင်း၊မ ဟာ၊ဒါနံ၊ ကြီးစွာ၊သောအလျှကို။ ပ၊ဝတ္တေ၊သည်၊ ဖြစ်စေ၏၊တနှ
ထိ သို့ပေးလျှသောကြောင့်၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ သတ္တ ရတ္ဏာနိ၊ ခုနှစ်ရတနာ

တိုင်းပြည်တို့ကို၊ အနက်ဏာနိ၊ ရေးမရှိသည်တို့ကို၊ ကတွေ့ပြု၍၊ မဟာဒါ
နေ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒိယျမာနေ၊ ပေးလှူရာ၌၊ ပန္နိလဒ္ဓသင့်။ ပဏာဝရ
ဏာ ရအပ်သော အလုံးရုံသော အဆောက်အဦးရှိကုန်သော၊ နေ့သာ၊ လူ
တို့သည်၊ အတွင်းနေ၊ ထိုသ၌၊ ကမ္ဘလ်ကို၊ အမှုတို့ကို၊ ပယောဇယ၊ ပယ်စွန့်၍၊
ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဝိဝိ ရိ သု၊ ထွက်လည်လည်ကုန်၏။ ထေ နေ။ ထိုကြောင့်၊
ရာဇာ ဗုဒ္ဓ၏ မင်းတို့၏၊ ကောဠာဝါရာနိ၊ ကျိုကြတို့သည်၊ (ရိကွယ်၊ကုန်ခြင်း
သို့ အ ( ) ( ) ( )

ကောဇနံ၊ ဘောဇဥ်စာ ဘွယ်ကို၊ ဒိယျကားပေးလျှောအင်၏။ ၊ယည်သား အလျှောကြီးကို၊ ဒါနေ ပေးလျှောမှုခေါ်ရာ၌၊ ဝါဝေ့ဝ။သို့လ ပြုကုန်သော။ အာ မဏ္ဍိကာကိုကုဿသ၊ ပဏ္ဍာမြားနှားခေါင်းဝတ်ကုန်သော၊ ဘိသဟသဿဝနိ ဘိသဟသဿ၊သုံးထောင်အတိုင်းမှ ရှယ်ရှိကုန်သော၊ သုဒါနိဘဏ္ဍာကာရ ကာစ။ ဖိုသည် ဗျိုသည်လည်း။ အကိုရိုးအကိုမင်းသားကို ဥပဓိဝန်၊ ဖြိုရ်အသက်ပျောက်ကုန်၏။ ၊အာမဏ္ဍိကာကိုကုဿသ ပဏ္ဍာမြားနှားခေါင်း ဝတ်ဆင်ကုန်သော၊မာဏဝေါ်ကျိုပေယ်ကုန်သော၊သမ္ဘိုရိသသဟဿနိ၊ ခြေကပ်သောင်းကုန်သော ယောဂကျွေးတို့သည်၊ အကိုမသေ ဖခင်မင်း သား၏၊ မဟာဒါနနှင့်အလျှောကြီးကိုပေ ၊ ၏။ ပဝနာယ ၊ ရှင်ပြု သားဌ။ ဂ ခ်ီးသင် ကို၊ ဖါးလန်ခ်ိုးခွဲကုန်ကုန်။ ၊သင်္ဘာ လက်မခေါ်ကိုသိတာ၊ အလုံး ရုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အင်ကုန်သော၊ နားရိုးယား၊ ပေါ်ဧ ကာသကဒိဘဝသည်တို့သည် ဆောင်အင်ကုန်သော နားရိုဟုဆိုအင်ကုန် သော၊ သေ ဌ ဗိုဏ္ဍိ သဟဿနိ သော၊ သသဟဿ ဗုဒ္ဓိုးယား၊ တ သောင်း ခြောက်ထောင်ကုန်သော ပိန် ၊တို့သည်၊ အလုံသော၊ အကိုရှ မင်းသားနှင့် မဟာဒါနနှားအလျှောကြီးကိုပေ ၊ ၏ ဝိုးဝိုးတောင့်နို။ အလုံး အမဲ့ပြုလုပ်အင်ကုန်သောခဲ့ဘုယ်တို့ ကို၊ ဗိုလ်ကျွန်။လုံးကုန်၏။ ၊သင်္ဘာ လက်ခံခုတ္တသိကာ၊ အလုံးရုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အင်ကုန် သော၊ သေ ဌ ဗိုဏ္ဍိ သဟဿနိ သော ဌ သ သဟဿ ဗုဒ္ဓိုးယား၊ တ သောင်း ခြောက်ထောင်ကုန်သော ပိန်းမတို့သည် အကိုရှ သော၊ အကိုရှ မင်းသား ၏၊ မဟာဒါနနှား အလျှောကြီးတို့ကိုကေ ၊ ရှာ ဌ။ ဒဋ္ဌိဝါဒသာ ယောင်.မ ဟင်.ချို ဟင်ခဲ့ကုန်လျက်၊ ဥပဓိတာ၊ အနိုးဌ်တည်ကုန်၏၊ ခတ္တိယာ ပင်း ရှိုး ၏ဝ်သော၊ အကိုရှ ရှေ၊ အကိုရှ မေင်းသားသည်၊ ဗိရ်။ကြားမြင့်စွာ သော ကာလပတ်သုံး၊ ဗဟုနှုန်းမျှာ စွာကုန်သော သူတို့အား၊ ဗဟို မျှားစွာသော လွှာဘွယ် ဝတ္ထုကို၊ ပါဒ ်သိ၊ အပြားအားဖြင့် ပေးလျှော် သင်္ဂြိုဟ်ရ၊ အ ရှိ အ သပြု၍လည်းကောင်း။ သဟဇာသဟဇ ဆွေနစ၊ ဗိ ဗ်လက်ဖြင့် ထ ည်း ကောင်း ဗိတ်ကြ ကတ္တာ၏။အ ထ ်ပ ်ပြု၍ ၊ ည်းကောင်း၊ ပုန်ပုန်ခုံ ၊ ဇ ကြ ပ် မျှ ်ားစွာ ပါဒ ်သိ၊ အ ပြားအားဖြင့်ပေ လျှော်။ ၊အ ကိ ်ရှ ်ရှ ်၊ အ ကိ ်ရှ ်မင်း သားသည်၊ ဗဟုမာသော ်ား စွာ သောလတို့ပတ်သုံ်ားလည်ားကောင်း၊ ပဝေ္ဗ ဗ ဟုပ ်ားကွ ်ား ်ား စွာ သ ်ားပ ်ကွ ်ားတို့ ်ပတ်သုံ်ားလ ည်ားကောင်း၊ ဥ ဝ ုသ ်ဝ ်ဆ ်ရှ ်ရှ ် ခ ်ဗ ်ဟ ်ဥ ်ကုသ ်ဝ ်ဆ ်ရှ ်ရှ ်နှ ်စ ် ်ား စွာ သ ်ားဥ ်တ ်ခ ်နှ ်စ ်တို့ ်ပတ် သုံ ်ား လ ည်ား ်ကောင်း၊ ဒ ်ယ ်မ ်ကန ်ရှ ်ေ ်ဒ ်ယ ်မ ်ကန ်ရှ ်ရ ်ကြ ်ားမြ ်ခ ်စွ ်ား သ ်ား အ ဝ ်ိ ်ခ ်ား ်ခ ်ား ်ရ ် ်ား သ ်ားကာလ ်ပတ်

လုံး။မဟာဒါနံ၊ကြီးသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ဖြစ်စေ၏၊ ။ဝေ။ဤသို့ဆို အပ်သဲ့ဖြိုးသော အပြားအားဖြင့်၊ သောအက်ရာ၊ ထိုအက်ရမင်းသား သည်၊ ဒီဃမဏ္ဍဝေဒီဃမဏ္ဍ၏၊ကြာမြင့်စွာသောဒုက္ခပိုင်းအခြားရှိသောကာ လပတ်လုံး။ကောသမ္ဗိနဂရီ၊ကျွန်းဟယျာနံ၊အနျှိသောအလှူခံတို့အား၊ ကေစ္စသ ဒေယျမဿသ။ အနျှိသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ပရိစ္စဇေနု၊စွန့်သည်၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ဒတ္တာစု၊ပေးလှူ၍လည်းကောင်း၊ သဇ္ဇေသိ၊ခစဝတ်ထိမ်းကုန်သောအ လှူခံကို့အား၊ ယထာကာမံ၊အလိုအတိုင်း၊ ဒါနဝသေန၊ပေးလှူသည်၏အ စွမ်းအားဖြင့်၊ ယဒိတ္တာစု၊ပူဇော်၍လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဝီ၊ကိုယ်ကို၊ ဟိတ္တာန၊စွန့်၍၊ တာဝတိံသုပေဂါ၊ တာဝတိံသာနုတ် ပြည်သို့လားသည်။အဟုအဟောသိ၊ဖြစ်၏။ဤတို့၊ဤသို့၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့ ကို၊အာဟံသု၊ဆိုကုန်၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့ဝယ်၊သဒ္ဓိဝါဟသဟသာနိတိ၊သဒ္ဓိဝါဟသဟသာ နိဟူသည်ကား၊ဝါဟာနံ၊လှည်းတို့၏၊ သဒ္ဓိသဟသာနိ၊ခြောက်သောင်း တို့ကို၊ ဂန္ဓသာလိတဏ္ဍုလာဒိဟူရိတဝါဟာနံ၊ နံ့သာသလေးဆန်အစရှိ သည်တို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်သောလှည်းတို့၏၊သဒ္ဓိသဟသာနိ ခြောက်သောင်း တို့သည်။ဥညပေက္ခ သဒါနဗ္ဗာသယသာ၊အလှူပေးခြင်းကိုအလိုရှိသော၊ ဒါနာဘိမုခ္ဂသာ၊ အလှူပေးခြင်းကို နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော။ အက်ရုသား၊ အက်ရုမင်းသား၏၊ နိဝေသနေ၊အိမ်၌၊ နိစ္စံဒိဝေ၊သဒိဝသော၊ နေ့တိုင်းနေ့ တိုင်း၊ ဧကန္တနေ၊သတ္တကာယသာ၊သတ္တဝါမားပေါင်းအား၊ ဘောဇေနံ၊ဘော ဇဉ်ကို၊ဒိယတေ၊ပေးလှူအပ်၏၊ဟုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယော ဇနာခြင်းတည်း၊ ။

တိသဟသာနိသုဒါနိဘိ၊ တိသဟသာနိသုဒါနိ ဟူသည်ကား၊ တိ သ ဟ သ မ ဟု ဆိုလို၏။ သုံးထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော သုဒါဘဏ္ဍကာရ ကာ၊စဖိသည်တို့သည်၊ ပန်းအထူးကား၊ပဝေနဘူတာ၊ပြဋ္ဌာန်းသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘေစခေါ်ထိုစဖိသည်တို့ကိုလည်း။ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိ အပ်ကုန်၏။ တေသု၊ထိုစဖိသည်တို့တွင်၊ ဧကမေကသပန်းတယောက် တယောက်သော စဖိသည်အားကား၊ ပေသနဝစနကရာ၊ စေအပ်သော စကားကိုနာယူကုန်သောသူကို့ကို၊အနေကာ။များကုန်၏ဟု၍၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တိသဟသာနိ သုဒါနန္တိစ၊ တိသဟသာနိသုဒါနံ ဟု၍ လည်း၊ ပဌမနိ၊ရှေ့တ်ကုန်၏။ သုဒါနံ၊စဖိသည်တို့၏။ တိသဟသာနိ၊ သုံး ထောင်တို့သည်၊ အာမဇ္ဇမဏိကုဏ္ဍလာတိ၊အာမဇ္ဇမဏိကုဏ္ဍလာဟု

သည်ကား။ နာနာမကိုရိဝိတ္တကုဿလဝရာ၊ အထူးထူးသောပတ္တမြာတို့ ဖြင့်ဆန့်ကြယ်သောနေရောင်းကိုဆောင်ကုန်သော၊ ပေတံ။ ဤအာမဂန္ဓမကို ကုဿာသနာဟူသောစကားသည်၊ နိဒဿနမတ္တံ။ နိဒဿနမျှသာတည်း။ အာမဂန္ဓာ ဂဠုကကဲ့သို့ သတ္တာဒိအာဘာသုကာနိ၊ ဝတ်ဆင်အပ်သော လက်ကောက်ခါးကြိုးအစရှိသောတန်ဆာရှိကုန်သည်၊ အပေါသုံ၊ ပြစ်ကုန်၏၊ အာကိုရုံဥပဓိဝန္ဓိတိ၊ အာကိုရုံဥပဓိဝန္ဓိဟု သည်ကား၊ တံ၊ ထိုအကိုရေမင်းသား ကို ဥပနိဿယ။ အမှီပြု၍ဖြစ်ဝန္ဓိ၊ အသက်မွေးကုန်၏၊ တဗ္ဗဒုဗ္ဗဒိဝိ ကား၊ ထိုအာကိုရေ မင်းသားနှင့်ပင်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အာဇ္ဇော၊ အနက်တည်း။ ဒါနေယျည ဿ ဝါ ဝဒ္ဓာတိ၊ ဒါနေယျည ဿ ဝါ ဝဒ္ဓာ ဟူသည်ကား။ မဟာ ယာဂသည်ဟာ ဿ အလ္လကြီးဟူမတ်အပ်သော။ ယညသဒ္ဒေ ယိဋ္ဌ ဿ၊ အလ္ဟ ကို၊ ဒါနေ၊ ပေးလှူရာ၌၊ ယဇေနေ၊ ပူဇော်ရာ၌၊ ဝါ ဝဒ္ဓာ ဥ ဿ ကို အာပန္နေ ထိုလ ပြုခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ကဠိ ဟါ ဟေ ဟ ကဠိ ဟါ ဟေ ဟ ဝါ ဟူသည်ကား။ နာနပ္ပကာရာနံ။ အထူးထူးအပြားပြားများကုန်သော၊ ခန္ဓ ဘောဇ္ဇဒိအာဟာရေ ဟိ ဿ ဿ နံ၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်အစရှိသော အာဟာ အထူးတို့ ကို၊ ပစနာယ၊ ချက်ခြင်းငှါ။ အလက်တပဒိုယတ္ထာ၊ တနဲ ဆ ဆ ခြင်းနှင့်စပ်ကုန်သော၊ တရုဏမနုဿာ၊ လူငယ်ပျိုတို့သည်၊ ကဠာနုဝဏ်း တို့ ကို၊ ဟါ ဟေ ၊ လန်ကြ၊ ခွဲကုန်၏၊ ဝိဝါတိ၊ ဝိဝါ ဟူသည်ကား။ ဝိဝါ တဗ္ဗာနု ဗိ ၊ ဝ် အပ်ကုန်သော၊ ဘောဇနယောဂ္ဂါနိ၊ စားခြင်ငှါ လျောက်ပတ်ကုန်သော ကမ္ဘုကာဘဏ္ဍာနိ။ စပ်သောဘဏ္ဍာတို့ ကို၊ ဝိ ဿ ဇ္ဇန္တိ ၊ ဝ် ဿ ဇ္ဇန္တိ ဟူသည် ကား။ ပိသနဝသေန။ ကျိတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ပယောဇနေ ဟု ဥဿ ဟေ ကုန် ၏၊ ဒဇ္ဇ ဂါ ဟာ တိ၊ ဒဇ္ဇ ဂါ ဟာ ဟူသည်ကား။ ကမ္ဘုဇ္ဇ ဂါ ဟိ ကား၊ ယောင်း မဟာင်းချိုကို ကိုင်စွဲကုန်လျက်၊ ဥပဇ္ဇိတာ တိ၊ ဥပဇ္ဇိတာ ဟူသည်ကား။ ပရိဝေသနဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးရာအရပ်သို့ ဥပဝတ်ကွဲ့ ၊ ဂ ပ် ကုန်ဆိုင်ကုန်တော ၊ ဝ ည် ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဗဟုနော်၊ ဗဟုဟူသည်ကား၊ မဟန္တော် ဗဟုတော်များ ဩ ဿ ၊ ဗဟုနော် ဟူသည်ကား။ အနေကာသိ၊ များ ဩ ကုန်သော သူတို့ အား ပါ ဒါ သိ တိ ၊ ပ ဒါ သိ ဟူသည်ကား ပကာ ရေ ဟိ ၊ အပြား တို့ ဖြင့် ၊ အ ဒါ သိ ၊ လူ၏ ၊ ဗ ဟု ၊ ဗ ရ ရ ဟူ သည်ကား။ ဗ ဟု ကာ လ ၊ ကြာ ဖြင့် ဩ ဿ ကာ လ ပ တ် လုံး ။ ဟိ ဿ ဒ ဗ ဗ ၏ ။ ဗ ဟ ဝ ဿ ဿ ဟာ ဿ ယ ၊ ကေ ။ ။ ဒ ၊ ဒ ဗ ဗ ဟ ဟ ဿ ။ ။ ။

ဏ်၊ဗဟုံ၊ချာ ဗွာ၊ဗဟူနှ၊မျှားစွာကုန်သောသူတို့အား၊စိရကာလပ္ပ၊ကြာမြင့်
စွာ၊ သာ.ကာလပတ်လုံ.သည်း၊ ဒေဇ္ဇာ.ပေးလှူသည်ရှိသော်၊ ယထာ၊အ
ကြင်သို့၊သာ.အခြင်းအရာ အား ဖြင့်၊အဒါသိ၊ပေးလှူ၏၊တံ၊ထိုအခြင်းအရာ
ကို ဒယေ.သတ္တုံ၊ပြုခြင်း၌။ သက္ကစ္စ ဗ္ဗ.တိအာဒိ။ သက္ကစ္စ ဗ္ဗ ဣသို့အားရှိသော
စကားကို၊ ဝတ္တုံ၊ဆိုအာပ်၏။ တတ္ထ၊ထိုစကား၌ပ်ံ့၊ သက္ကစ္စန္တိ။သက္ကစ္စံဟု
သည်ကား၊အာဒရံ။ရှိသော ဗွာ၊အနုပရိဗ္ဗ မပစ်ပယ်သည်ကဲ့၊အနုဝညာတံ။
အယုတ်အား ဖြင့်မသိအပ်သည်ကဲ့၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ သဟတ္ထာတိ၊သ ၊ ဟတ္ထ
ဟု သည်ကား၊သ ၊ဟတ္ထေနှ၊ဝိပ်သက်ဖြင့်။အာဏာပနမ္ပိ၊ စခိုင်းကာမျှ
ဖြင့်နှ၊မဟုတ်၊ စိတ္တိကတ္တာတိ စိတ္တိက တ္တာဟု သည်ကာ.၊ ဂါရဝဗဟုမာန
ယောဂေနှ၊ရှိ၊သခြင်းမြတ်နှိုးခြင်းနှင့်ယှဉ်သော။စိတ္တေနှ၊စိတ်ဖြင့်၊ကရိတ္တား
ပြု၍၊ ပူဇိ.ဟ.ာ။ပူ.ခေ.ပ်၍၊ ပုနပ္ပုနန္တိ၊ပုနပ္ပုနံဟု သည်ကား။ ဗဟု သော၊မျှား
ယောအာ ဖြင့်၊ ဂေ.ဝါရံ၊ကကြိမ်သည်၊ နှ၊မဟုတ်၊ ကတိပယ.ဝါ.ရေ ဗ္ဗစ်
ကြိမ်သုံးကြိမ်ဟူကို၊အကတ္တာ၊မပြုမူ၍၊အနေ ဝ.ဝါရံ၊အကြိမ်များစွာ.ပ.ဒါ
သိ။ အပ္ပ.ားတို့ဖြင့်လှူ၏၊ ဒုတိအယံ.ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ
ခြင်.တည်း။ ၊

ဒုဒါနိ၊ယသ္ဒ အခါ၌၊တ.ားမ ဝ၊ထိုအလှူ ကိုပင်လျှင်၊ ပုနပ္ပုနံ၊အာဒနိတလ
ဲ.ကရုဏာ၊ပြု သည်ကို၊ ဝိဘာ.ဝတ်ဲ ထင်စွာပြုခြင်း၌၊ ဗဟုမာသေတိ
ဂါထံ ဗ ဟုမာ.သ အစရှိသောဂါထာကို။အာဟံ သု.ဆိုကုန်၏၊ တဗ္ဗ။ထို
ဂါထ.၌၊ဗ ဟုမာ.သာ ဗ ဟုမာ.သ ဟု သည်ကာ.ား၊စိတ္တမာသ.ဒိကော.တန်
ခူ.ားလ.အစရှိ ကုန်.သော ဗ ဟု အနေကေမာ.သ။ မျှား စွ.ားသော.လတို့ပတ်လုံ.
လည်.ကောင်.။ တဗ္ဗာ.ဝိ.ထိုလတို့ရှိ၌လည်.။ ကဿ သက္ကာ.ေ.ေ။ လ.ခန်.
လ.ဆုတ်ပြ.ားကုန်.သော ဗ ဟု.ကျော်၊ မျှ စွ.ားသော.ပဏ္ဍတို့ ပတ်လုံ.လည်.
ကောင်.ဥတုသံ.ဆ.ရာနိစ.တိ။ဥတုသံ.ဆ.ရာနိစဟု သည်ကာ.ား၊ဝ.ဿ.ာ
ဂိမ္ဘာ.ဒိ.ကာ.ရိ.ပ.ား.ဥတုနှ.ဥတုအစရှိကုန်.သော ဗ ဟု မျှား.စွ.ားကုန်.သော.ဥ
တု.စ ဥတုတို့ပတ်လုံ.လည်.ကောင်.။ သံ.ဆ.ရာနှ.စ.ားနှ.စ်တို့ပတ်လုံ. လည်.
ကောင်.။ သဗ္ဗတ္ထ.ေ.ေ.လုံ ရုံ.သောပုဒ်တို့၌၊ အ.ေ.ို.ကဲ့သို့ ယာ.ေ။ အ.ေ.ို.ကဲ့သို့
ယောဇအနက်၌၊ ဥပ.ယောဂ.ဝစန် ဒုတိယာ.ဝိဘတ် သက်သောပုဒ်တည်.။
ဒီ.ဃ.ခ.ဏ.ိ.ဒီ.ဃ.ခ.ဏ.ိ.ရှိ.ဟု သည်ကာ.ား ဒီ.ဃ.ကာ.လ.ကြာ.မြင့်စွာ.သော.ကာ
လ.ပတ်လုံ.။ အ.ဏ.ိ.ရှိ.အ.ဝိ.ုင်.အ.ခြာ.ရှိ.သော။ ဣ.ေ.ေ.ဤ.ဒီ.ဃ.ခ.ဏ.ိ.ရှိ.သော
ဝုဒ်၌လည်.၊စိ.ရ.ိ.ပ.ဒါ.သိ.ဟု စိ.ရ.ိ.ပ.ါ.ဒါ.သိ.ဟု သည်ကာ.ား။ စိ.ရ.ိ.ကာ.လ.ိ.ကြ.ာ.မြင့်
စွာ.သော.ကာ.လ.ပတ်လုံ.။ ဒါ.နဿ.ိ။ အ.လှ.ူ.ရ.ာ.။ ပ.ေ.ာ.ို.တ.ာ.ာ.ပ.ံ.။ ဖြစ်.စ.အ.ပ်

သည်၏အဖြစ်ကို။ ပဝတ္တာ။ဆိုခဲ့၏။ ဝုန်းတဘန်။တာသား၊ထိုအသွင်။ နိုင်ငန့်ရ
မေး၊ မပြောကိသာလျှင်၊ ပဝတ္တိတဘာဝံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
ဒသေတုံ ပြုခြင်းငှ။ ဗဟုမာ၊သတိအာဒိ၊ ဗဟုမာသေဏ္ဍိသို့အစရှိသော
ဂါထာကို၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်၏။ဤ။ဒဠ္ဍီ၊မှတ်အပ်၏။ ။

ဝေန္ဓိ၊ဗေဒေဟသည်ကား၊ဝဇ္ဇပုကာရေနု၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြား ဖြင့်၊
ဒတ္တာယဒေတ္တောစ်ားတို၊ ဒတ္တာယဒေတ္တာစဟူသည်ကား၊ အသူ့တော၊အ
နက်အားဖြင့်၊ ကောသပ္ပိဒကို၊ထားယျာနုံ၊ အချို့ကုန်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့
အား၊ကေစ္စသ၊အချို့သော၊ ဒေယျဓမ္မပရိစ္စဇနဝ၊သနုလ္လာဘဟုယပ်ဝဏ္ဏကို
စွန့်သည်၏အစွမ်.အား၊ဖြင့်၊ဒတ္တာ၊ပေးလှူခဲ့။ဝုန်းတာဘန် ဗဟုံ၊များစွာ.သော
လှာဘယပ်ဝဏ္ဏကို၊ ဗဟုနုံ၊များစွာသောသူတို့အား၊ ပါဒါသိ၊အပြားတို့ဖြင့်
လှူ၏၊ဒဠ္ဍီ၊ဤသို့၊ဝဇ္ဇနယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။အဋ္ဌကဝန်၊ဒ လို
ရှိကုန်သော၊သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံသောသူတို့အား၊ယထာကာမံ၊အလိုရှိတုံ၊
ဒေန္တော၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်၊ မဟာယာဂဝ၊သေန၊ ကြီးသော အာဝဇ္ဇပေး
ခြင်း၏ ဧစွမ် အားဖြင့်၊ ယဒိတ္ထ၊။ ပေးလှူပူဇော်၍၊ သောဟိတ္ထာ၊မာနုသံ
ဒေဟံ ဘာ၊တိ သူပဂေါ၊အဟုတိ။သောဟိတ္ထာ၊မာနုသံ၊ဒေဟံ၊တာ၊ဝတိ ၊
ပ၊ဂေါ၊အဟု၊ဟုသည်ကား။ သောအကျိုးရှိ၏။ ထိုဒကျိုးမြင်းသားသည်
အာယုဟ၊ပရိ၊ယာ၊သာ၊နေ၊ အသက်၏အဆုံး၌၊ မနုဿတ္တ၊ဘာ၊ဝံ၊လူ့ခန္ဓာ
ဖြင့် ဗုဒ္ဓ၊ပဘာ၊ယ၊ပယ်စွန့်၍၊ ပဒုံ၊သဒ္ဓိ၊ဟ၊ဏာ၊ဝေန၊ပဒုံ၊သဒ္ဓေ၊ယ္ယသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ တာ၊ဝတိ ၊သဒေ၊ဝနှင်ကာ၊ယူ၊ပ၊ဂေါ်။ တာ၊ဝတိ ၊သာ ၊နတ်၊ အ
ဆောင်းသို့ကပ်ရောက်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ။

ဗေ၊ဤသို့၊ တဘို့ ။ထိုအကျိုးရှိမြင်းသားသည်၊ တာ၊ဝတိ ၊သော၊တာ၊
ဝတိ ၊သာ၊နတ်ပြည်တို့ဌ်ခဲ့။နှိုင့်တို့တွေ့။ဖြစ်၍၊ ဒဠ္ဍသမ္ဘတ္ကို ၊နတ်၏စည်း စိမ်ခုံ.
သာ ကို၊အ၊ခ၊ဘ၊ဇ္ဇ ၊ခံ၊စား၊သည်ရှိ၊သော်၊ အမှာက် ၊ တို့၏၊ဘ၊ဂ၊ဝ၊တော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ၊လ၊လက်ထက်၌၊ မှန်ခေါ်နာ၊မ၊ဇ္ဇ၊ဂ၊အမည်ရှိ
သော၊မ၊ဏ၊ဝေါ၊လုလင်သည်၊ဝိဏ္ဏာ၊ယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊စ၊ဉ္စ၊သ၊လှည့်
လည်၊တတ်မူသော၊ အာ၊ယသ္မ၊တော အခုရုဒ္ဓ၊ဏ္ဍ၊ခ၊သ၊ ဧ၊ရ၊ အ၊ခုရုဒ္ဓ
မ၊ထ၊ရ၊အား၊ ပ၊သ၊ဒ္ဓ၊မာ၊နု၊သော၊ကြည်ညိုသော်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂ၊ဟ၊ဒ္ဓ
ဘိက္ခု၊ တ၊ယာ၊ဝင်း၊မ၊သော်ဆွမ်း၊ကို၊ ဒါ၊ပ၊ယိ၊ လှူ၊စ၊၏၊ သော၊ ထိုဇ္ဈ၊ဂ
လုလင်သည်၊ အ၊ပ၊ဒေ၊နေ၊တ၊ပါ၊ သော၊ သ၊မ၊ယ၊နေ၊အ၊ခါ၌၊ ကာ၊လ၊ကိ၊တ္တာ
သော်ခြင်း၊ကပြု၍။ ခ၊ဇ္ဇ၊ဂ်ိ၊တ၊ သော၊ဘုရား၊ပ၊ဝ၊ဝ်ား၊ခ၊တ်ခ၊ဖြစ်သော၊ဝုည်ယ၊
ကောင်း၊မှု၏၊ အာ၊ခ၊ဘာ၊ဝ၊ခ၊နေ၊အား၊ခ၊ဘော်ဂ၊ကြောင့်၊ တာ၊ဝတိ ၊သော်သ၊ကာ၊ပ

တိ သာနတ်ပြည်တို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကောကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ မဟာနုဘာ
ဝေ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တာ။ နတ်သားတို့အပြစ်ဖြင့်၊
ဟု ဟွာ၊ ဖစ်၍၊ ခံဒုက္ခတွေ့ရာ၊ ဖြစ်သည်ရှိ၊ သော်၊ မိုးဒွတိ။ တ်ဒ္ဓိဖြစ်ကုန်သော၊
ရူပါဒိ ဟိ၊ အဆင်း ၊ စတို့ကုန်သော၊ ဒသတိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အ
ကြောင်း တို့ဖြင့်၊ အက်ရုံ၊ အက်ရုမည်သော၊ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို၊ အတိ
ဘဝတွေ့ ကျ ရှိ ရ ကုန်ကုန်ရ ကုန်ကုန်ရ ကုန်ကုန်

ဟူသည်ကား။ ဒီဝိုးတေနေ။ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၊ ဒေဝါနံ့။နတ်တို့၏ဒီဝိုတံ၊အသက်ကို၊ ပရိမ္ဘိန္ဒပ္ပမာဏံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ကို၊ ဝတ္တိနဲ့၊ ဆိုအပ်သည်မဟုတ်လော။ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်သည်ကား၊ သစ္စံ-မှန်၏၊ ပန်၊ယင်းသို့ပင်ဆိုအပ်သော်လည်း။ တံ၊ထိုစကားကို၊ ယေ ဘုယျာသေနေ၊ ယေဘုယျ၏ အစွမ်းကားဖြင့်၊ ဝတ္ထုံ ဆိုအပ်၏၊ တထေဝ တံ ဝစနံ၊ထိုစကားသည် ကိသစ္စံ-မှန်၏၊ ကေဠာနံ၊အချိုကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား၊ပယောဂဝိပတ္တိအာဒိနာ၊ပယောဂ၏ပျက်စီ ခြင်းအစရှိသော အကြောင်း ကြောင့်၊ အာနုဘာ၊အကြားခံ၊ မရတိ။သေခြင်းသည်ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်ဟုသည်း၊ မှန်နေကောပန်၊ ဣန္ဒက နတ်သားသည် ကား၊ တိသေသာ၊ကာဠိ ယောစ၊ သုံးကုဋေတို့ကို လည်း၊ကောင်း၊ သဋ္ဌိ စ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်သန်းတို့ကို လည်း၊ကောင်း၊ ပရိပူရေတိ ယေ၊ဖြည့်စည်းသည်စသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝေဒနာ၊ထိုကြောင့်၊ အာယုနာ၊အ တိ ဧကစိတ္တိကာ၊ အာယုနာ၊အတိ ဧကစိတ္တိကဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏ ယသသာတိ၊ ယသသာဟူသည်ကား၊ပရိဝါ၊ သနဋ္ဌိယာ။ အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဝဏ္ဏေနာ၊ဝဏ္ဏနဟူသည်ကား။သဏ္ဌာနုပဋ္ဌိယာ၊သဏ္ဌာန်-ဖြစ်ခြင်း ဖြင့်၊ ပဏ္ဍိစ္စာ၊ သမ္ပတ္တ ပန် အသင်းဝတ်၏ပြည့်စုံခြင်းကိုကား၊ ရူပေတိ ဆုမိနာ၊ရူပေ ဟူ၊သော ဤပါဠိဖြင့်၊ ဝတ္ထာ၊ယင်း၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင် တည်း၊အာဓိပဘ္ဗေနာ၊ အာဓိပစ္စေနဟူသည်ကား၊ ဣသ ရိ၊ယနေ၊အစိုးရ ခြင်းဖြင့်၊ ၊

ပန်၊အထူးကိုဆိုဖို့ ဒုံ ဗေ၊ ဤသို့၊ အကျိုရေ၊ အကျိုရေမင်းသားသည် လည်း၊ကောင်း ၊ဣန္ဒကေစ၊ ဣန္ဒကလျှင်လည်း လည်း၊ကောင်း၊ တာဝတိံ သေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊နဇ္ဇတ္ထိဝေ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ဒိဋ္ဌသမ္ဘတ္တံ၊ နတ်တို့ခံစည်းစိမ်ကို၊ အနုဘာဝ၊ကြောင့်သူ၊ခံစားကုန်သည်ရှိသော်၊အလောကံ၊ ဝါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတိသ၊မ္ဘာဝိ၊တော၊ ဘုရားဖြစ် တော်မူသည်မှ၊ သတ္တ၊မသံ၊ဆ္ဆရေ ခုနစ်ခု၊မြောက်သောနှစ်၌ အသ ဒ္ဓိ ဝုဏ္ဏမာသံ၊ဝါဆိုသပြည့်နေ့၌၊ သာ၊ဝတ္ထိ နက္ခေါ၊ရေ၊ သာ၊ဝတ္ထ်မြို့ခံ ခေ ကဏ္ဍမ္ဗရုက္ခမူ၊လ၊ ဂ ဏ္ဍမည်သော ဥယျာဉ် စောင့်သည် ဗိုက်အပ်သော သရ ကဲဖြူပင်ရင်း၌၊ ယမကပါဋိ ဟာရိယံ၊ ရေမီးအစုံအစုံသော တန်ခိုး ပြာဋိဟာကို၊ကတွာ၊ပြုတော်မူ၍၊ အနုက္ကမေန၊အစဉ်အား၊ဖြင့်၊တာဝတိံ သဘဝေနံ၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဂတ္တွာ၊ကြွသွား၊တော်မူ၍၊ပါရိ ဆ္ဆ ကမ္ဗလေ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏အရင်း၌၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလ သိလာယံ၊ပဏ္ဍု

ကမ္ဘလာမြေကျောက်ပြာခဲ့၊ယူ-နေ့ပေဒ္ဓတော၊ယု-ခဲ့ရ်တောင်ခဲ့၊ ဗာဏသုရိ ယောဒိယ၊တက်သစ်စသောနေလုသင်ကဲ့သို့၊ ဝိရောစမာနော၊တင့်တယ်လျက်၊ ဒသဟိသောကဝေတူဟိ၊ တသောင်းသော လေကဝေတိတ်ဖွယ်၊ သန္ဓိပတိတာယ၊ စည်းဝေးရောက်လာသော၊ ဒေဝပြိဟွေရိသာယ၊နတ်ပြိဟွာပရိသတ်၏၊ ဇုတိ၊အရောင်ကို၊အတူနော၊ပိပိ၏ သရိရေပ္ပဘာယ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ခြင့်၊ အာဘိဝန္တော လွှမ်း ဖိုးလျက်၊ အာဘိဝမ္ပဲ အာဘိဝမ္ပာ ကို၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ နိသိန္နော၊ထိုင်နေတော် မူသည်ရှိ သော်၊ အဝိဒူရေ၊ကိုယ်တော်၏အနီး၌၊ နိသိန္နံ၊ထိုင်နေသော ဓာနုကဗ္ဗ၊ဓာနုက နတ်သားကို လည်း ကောင်း၊ ဒွါဒသယောဇနန္တရေ၊ တဆဲ့နှစ်ယုဇနာ ခြား သောအာရုဝ်၌၊ နသိန္နံ၊ထိုင်နေသော၊ အက်ရေ့ဖွ၊အက်ရေနတ်သားကို လည်းကောင်း၊ဒိသွာ၊ခြင်းတော်မူ၍ ဒက္ခိဏေယျသမ္ဘတ္တိ၊ဝိဘဝနဋ္ဌံ၊ အလ္လ ခံဝဂ္ဂိုဏ်၏ပြည့်စုံခြင်း ကိုထင်စွာပြခြင်းငှါ၊ ၊

အက်ရေ့၊အက်ရေနတ်သား၊ တယာ၊သင်သည်၊ဒီလမန္တရေ၊ကြာမြင့်စွာသော အဝိဒူ၊အခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး၊ မဟာဒါန်၊ကြီး စွာသော အလှူကို၊ ဒိန်း၊ပေးလှူအပ်၏၊သုဝိဒူ၊ရေ၊အလွန်ကောင်းသော အရေ၌၊နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်၊အသိ၊ဖြစ်၏၊ မမ၊ငါဟု၊ရား၏၊ သန္ဓိကေ၊အထံတော်ရှိ၊အာ ဂန္တွာ၊လာခဲ့သော၊ဇုတိ၊ဤသို့၊အားဟ ဖိန်း၊တော်မူ၏၊ ၊

တံ၊ထိုမိန်း၊တော်မူသော စကား၊တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ အက်ရော၊ အက်ရေနတ်သားသည်၊ ဘာဝေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝိရကာလ၊ကြာမြင့်စွာ သောကာလပတ်လုံး၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဒေယျဓမ္မ၊ လှူဒုယ်ဝတ္ထု၊ကို၊ ပရိစ္စဇိ ကွာ၊စွန့်ကြ၍၊ မဟာဒါန်၊ကြီး စွားသောအလှူကို၊ ပဝတ္တိတဖို့ ဖြစ်စေအပ်သော်သား၊ဒက္ခိဏေယျသမ္ဘတ္တိ၊ဝိရဟေ၊ အလှူခံဝဂ္ဂိုဏ်၏ ပြည့်စုံ ခိုင် နှင့်ကောင်းသဖြင့်၊ ဘုရားခြေ ရင်း၊ မကောင်းသော လယ်မြေ၌၊ ဝုတ္ထဗီဇံ ဝိယ ဈိုက်ဟျိုးအပ်သောမျိုးစေ့ကဲ့သို့ ဥဒ္ဓေ၊ရဖလံ ပြန်ပြောကြီးကျယ်သော အကျိုးသည်၊ နအဟောသိ၊မဖြစ်၊ ဓာနုကသဟပန်၊ဓာနုကနတ်သား၏ကား၊ ကာ၊ဒ္ဓ ကို ဘိက္ခာဒါန်၊ တဟင်းချိမ္ဘာ သာ ဆွမ်အလှူသည်၊ ဒက္ခိဏေယျ သမ္ဘတ္တိ သာ၊ အလှူခံဝဂ္ဂိုဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သုခေတ္တေ၊ ကောင်း သော်လယ်မြေ၌၊ ဝုတ္ထဗီဇံ ဝိယ၊ ဈိုက်ဟျိ အပ်သော မျိုးစေ့ကဲ့သို့၊အတိ ဝေ၊အလွန်လျှင်၊ ဥဒ္ဓ၊ရဖလံ ပြန်ပြောကြီးကျယ်သော အကျိုးသည်၊ဟော တံ၊ဖြစ်၏၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ အာ၊ဟ၊လျှောက်၏၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊

ဒေသနေနှာ၊ ပြုလိုကုန်သော၊ သဂီတိကာရာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆောတို့သည်၊ ။

ယခု၊အကြင်အခါ၌၊ ပုရိသတ္တမော၊ ယောဂါဝစရတို့ထက် မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားရှင်သည်၊ တာဝတိံသာ၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ ပါရိဘိုဟ်ကမ္ဘာ သန့်ပင်သယံဇာ သင်ပင်အနီး ၌၊ပဏ္ဍုကမ္ပလေ၊ သွားကမ္ပလါ အမည်ရှိသော၊ သိလာယံ၊ကျောက်နေရာ၌၊ ဝိ ဟာသိ၊နေတော်မူ ၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ဒေသသုလောကဝေဘုယာ၊တဝေသာင်း သောလေးကဝတ်တို့ ၌၊ သန္တိ ၊နေ ကုန် သော၊ဒေ ၊တာ၊နတ်ပြဟ္မာတို့သည်၊သန္ဓိပတိတို့ နှစ်ဦးပေး ကုန်၍ နာမရူပနှစ်မြင်.ရှိရာ၊သောင်ထိတ်၌။ဝသန္တံ၊နေတော်မူ သ ၊သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိရုပါသန္တိ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ ကောဝိ တရုတ ယောက်သော၊ဒေဝေါ၊ နတ်ပြဟ္မာသည်။ဝေဏ္ဍုန၊ အသင်းအဆောင်ဖြင့်၊ သမ္ဘုဒ္ဓံ၊ဘုရားရှင်ကို၊နှ ဆက်ပြီးဆောစတိ၊သောလွန်၍၊တင့်တယ်၊သမ္ဘုဒ္ဓါ ဝ၊မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊သဗ္ဗေ၊ဒေဝေ၊ခပ်သိမ်းသော နတ်ပြဟ္မာတို့ကို၊အဓိဂ္ဂ ယှ၊သောလွန်၍၊ ဝိ၊ဆောစတိ၊တင့်တယ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌ အယံ အာကိုဏ်ဆော၊ဤ အက်ခေနတ်သား၊သည်၊ သဗ္ဗ၊ဖြတ်စွာဘုရာ ၏၊နိသိန္နဋ္ဌာန ၊တော၊ထိုင်နေတော်မူရာအရပ်မှ။ ဒေသ၊ယာ၊နှ ၊နှစ် ခေယ်ပုဒ်နှစ်ကို့ သည်း၊ကောင် ။ဒွေ၊ယောဇနာ၊ နှစ်ယူဇနာကျော်လည်းကောင်း ၊ဇန္တုရီ၊ အာ ကြား၊ပြု၍၊နိသိန္နော၊ထိုင်နေသည်၊ ဒေဟာ၊ဖြစ်၏၊ ဇာန္ဒကော။ ဇာန္ဒကနတ် သား၊သည်။သမ္ဘ ဒ္ဓဿ။ဖြတ်စွာဘုရား ၏၊အဝိ ဒူ၊ရေ၊ အနီး၌၊နိသိန္နော၊ထိုင် နေသည် အဟာ၊ ဖြစ်၏။ ဇာန္ဒကော။ ဇာန္ဒကနတ်သား၊သည်၊ ဒေ၊ကိုရှု၊သော အက်ခေ၊နတ်သား၊ထက်၊ ဒေ၊တိ၊ဆောစတိ၊ သောလွန်၍တင့်တယ်၏၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား ရှင်သည်၊ဒေ၊ကိုရှု၊ပြီးမှ၊ အက်ခေ၊နတ်သား၊ကဲ့ လည်းကောင်း ဇာန္ဒကမှာပါ၊ ဇာန္ဒကနတ်သား၊ကဲ့ လည်း၊ကောင်း၊ ဩ၊ဒေ ကေတွာ၊ကြည့်တော်မူ၍၊ ဒကွိ၊ဆာယတ္တိ၊အလုံခံ၏ပြည့်စုံခြင်း၊ကို၊သမ္ဘ ဝေ၊ဏ္ဍော၊ထင်စွာပြ၊တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ အုဒ်ဝစနံ၊ဤသို့သော စကား၊ကို၊ အပြော၊ဆိုး၊တော်မူ ၏။အက်ခေ၊ အက်ခေ၊နတ်သား၊တယား၊သင်သည်၊ဒေ၊ လ မဏ္ဍ၊ဒေ၊လ မဏ္ဍ ရှိ၊ကြာ၊ဖြင့်စွာ ၊ဒေ ပိုင်း၊အခြား၊ရှိ၊သော၊ကာလ ပတ်လုံ၊မ ဟာ ခါနုံ၊ကြီး၊စွာ၊သော၊အလှူ ကုန်၊ဒန်ခဲ့၊ ပေး လှူ၊အပ်၏၊ကသွား၊ အာ ဘယ်ကြောင့် တို့၊ သင်သည်၊သုဝိဒူ ရေ၊ အလွန်ပေး သော၊အပ်ခ်ိန်၌၊နိသိ ၊ဒ္ဓော၊ ထိုင်၊နေသည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း ။ မမ၊ ၊ဘုရား၏၊ သန့်ကြာ၊အထံ၌ အာ ဂ ဒ္ဓ ၊လာ ခဲ့ ။ လော၊ဆုတိ၊ဤသို့။ အပြော၊ မိန့်တော်မူ ၏။ ။ဘာ ရိ တ ၊ ဇ ဗ ၊ ပါ ၊ ပ ဒိ သည်

ထုံအပ်သောအရိယမဂ် ဘာဝနာဖြင့်ပွါးစေအပ်သောစိတ်ရှိတော်မူ၊သော သမ္ဘုဇွေန၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊စောဒိတော။တိုက်တွန်းအပ်သော၊အက်ရှု ရော၊အက်ရှု နတ်သား၊သည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကား၊ကို၊ အဋ္ဌိ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ဘာ၊ကြောင့်၊တုန်း၊တော်ကြီ သောမြတ်စွာဘုရား၊တဒါ၊ထိုအခါ ဌိ၊မမ၊အာကျွန်ပ်၏၊ဒါနံ၊အလှူသည်၊ဒကွိ၊ကောယျေ၊အလှူကိုခံယူ၏သော သူမှ သုညတံ၊ဆိ ဟု၏၊တေနဒါနေန၊ထိုအလှူဖြင့်၊မ ဟံ၊အကျွန်ပ်အား။ကိ အဘယ်မူစဗ္ဗံနသ်း၊ဣဒ္ဓေကော၊ဣဒ္ဓေက အာမည်ရှိသော၊အယံ၊သာယကျော၊ ဤနတ်သား၊သည် ပရိဘုဉ်ကံ၊အနည်း၊ငယ်သော၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒဇ္ဇ ဒဇ္ဇိတ္ထော ပေးလှူ၍၊တာ၊ရဝ၊ကော၊ ကြယ်အပေါင်း၌၊စန္ဒော၊ လသည်။အာကိ၊ရာစတိ ယထာ သ လွန်၍ တင့်တယ်ဘိသကဲ့သို့၊ အမ္ပေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့ထက်၊ အာကိ၊ရာစကိ၊ အလွန်သာ၍တင့်တယ်၏၊ ဥဒ္ဓဂ်လော၊အလွန်ကြည်းသော မြေအတို့ရှိ၊သား။ခေတ္တေ၊လယ်၌၊ရောဝိတံ၊စိုက်ပျိုး အပ်သော ဗီဇံ ပျိုးဝေ့သည် ဗ ဟုဗ္ဗိ၊များ၊သော်လည်း၊ ဝိပုလဖလံ၊ များမြတ်သောအသီး၊ရှိသည်၊ နဒေဟာတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ကဿက၊ လယ်ရှင်ကို။နာ၊ဝိတောသေ တိ ယထာ၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ကိုလည်း၊မဖြစ်စေနိုင်သကဲ့သို့၊ တ၊ထေ၊ထိုအ တူသာလျှင် ဒုဿီ၊လသု သိသမရှိကုန်သောအလှူခံဘို့၌၊ပတိ ဋ္ဌိတံ၊တည် သော၊ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ဗဟုကဗ္ဗိ၊ များ၊သော်လည်း။ ဝိပုဋ္ဌဖလံ၊ ပြန့်ပြော၊ကောင် မြတ်သော၊အကျိုး၊ရှိသည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ဒါယက၊အလှူရှင်ကို၊ နာ၊ဝိ၊တောသေတိ၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ကိုလည်း၊မဖြစ်စေနိုင်။ ဘဒ္ဒ၊ကေ၊ကောင်း မြတ်သော၊အတို့ရှိ၊သား၊ခေတ္တေ၊လယ်၌၊ရောဝိတံ၊စိုက်ပျိုး အပ်သော၊ဗီဇံ ပျိုးဝေ့သည်၊ အ၊ကဗ္ဗိ၊အနည်း၊ငယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ခ၊ရံ၊ဇိ၊ဃီ၊ရှည် ဃယဉ္စိ သည်၊သမ္ဘာပ ဝ ဏ္ဏ ၊ကော်ကော်ကောင်း၊ စွာတည်သည်ရှိ၊သော်၊ဖလံ အသီ၊ သည်။ ကဿက၊လယ်လုပ်သော၊ယောက်ျား၊ကို၊တော၊သေတိ ယထာ၊ နှစ် သက်၊စေနိုင်သကဲ့သို့လည်း၊တ၊ထေ၊ထိုအတူသာလျှင်၊သိ၊လ၊ဇ္ဇ ၊သူ၊ သိ၊သ၏ကုန်သော ဂုဏ်၊ဝ ဇ္ဇ ၊သူ၊ဂုဏ်၊ကျေး၊ဇူး၊နှင့် ပ ဋ္ဌ ကုန်သော၊တာ၊ဒိ၊သ ဇ္ဇ ၊ရှုမျှော်ရှုစသည်ဘို့၌သည်၊ခံခြင်း သို့ ရောက်ကုန်သောအလှူခံတို့၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကာ၊ရံ၊ ကျေး၊ဇူး၊ဥပကာ၊ရသည်၊ အ၊ပ္ပ ကဗ္ဗိ၊ အနည်း၊ငယ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ဥ၊ဠုံ၊ ကောင်း၏သည်၊ မ ဟပ္ဖလံ ၊ ကျ ၊ မြင့်သော်အကျိုး၊ရှိ သည်၊ ၊ဟာ၊တိ၊ဖြစ်၏။ ၊ဇ္ဇ ၊တိ၊ဤသို့၊ဂါ ထ ၊ယော၊ဂ ၊ထာ၊တို့ကို၊အ ၊ဝေါ ရုံ၊ဆိုကုန်၏။ ၊

တဘက်ကမ်းထိုဂါထာတို့၌၊ တာဝတိံသေတိ၊ တာဝတိံသေဟူသည်ကား၊ တာဝတိံ သဘာဝနှင့်၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ သိလာယံပဏ္ဍုကမ္မလေ တိ၊ သိလာယံပဏ္ဍုကမ္မလေ ဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍုကမ္မလ နာမကေ။ ပဏ္ဍုကမ္မလာ ခေ-ည်ရှိ-သော။ သိလာသနှင့်၊ ကျောက်နရာ၌၊ ဗုဒ္ဓိသုတ္တမေ၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ၌။ မြတ်စွာဘုရား၏ သည်၊ ယ ဒါ။ အ ကြောင်းအခါ၌၊ ဝိဟာရသိ၊ နေ-တော်မူ၏။ ဣတိအယံ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ။ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ဒသသုလောကဓာတူသု သန္ဓိပတိတ္ထာနဒေဝတာ တိ၊ ဒသသုလောကဓ ဓာတုသု သန္ဓိပတိတ္ထာနဒေဝတာ ဟူသည်ကား၊ စာ ကိုခေတ္တသည်ပြုတော်သည်၊ ဧကတိ-ခေတ်ဟူ၍တစ်အာဝဏ်ကုန်သော၊ ဒသသုစက္ကဝါ ဠသဟဿေသု၊ ဟသောင်းသော စကြာဝဠာ တို့၏ကာမာဝစရ ဒေဝတာစု၊ ကာမာဝစရနှစ်တို့သည်လည်းကောင်။ ဗြဟ္မဒေဝတာစု၊ ဗြဟ္မာနှစ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတော။ ဘုန်းတော်ကြောင့်ပါး နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပယိရုပါသနာ ယစ။ ဟည်းကပ်ခြင်းငှါ လည်း-ကောင်း ဖြစ်သဝန်ထမ်း။ တရားတော်ကို နာအံ့သောငှါလည်းကောင်း၊ ဧကောတာ၊ တပေါင်းတည်း။ သန္ဓိပဘဝေ၊ စည်းဝေ ကုန်၍၊ တေန။ ထိုကြောင့်။ ပယိရုပါသန္တိ သမ္ဘဒ္ဓဝသန္တိ နဂမုဒ္ဒ နိ ဘိ၊ ပယိရုပ သန္တိ သမ္ဘဒ္ဓ ဝသန္တိ နဂမုဒ္ဒ ဟူ၍၊ အာပဟ၊ ဆုံ၏။ ဧသ-နဂမုဒ္ဒနိ။ မြင်းဖိုရိ-တာင်ထိပ်၌၊ ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ယောဇနာနှင့်ဒသ-နှစ် အာကိုရောယ်တဒါ၊ ဟူတိ၊ ယောဇနာနှင့်ဒသနှင့် စအာကိုရော ယံတာဒါ၊ အဟုဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တ-ရိတော၊ အကြင် အကြောင်းဆိုအပ်သော အကျင့်ရှိ-သော၊ အာကိုရော။ အာကိုရေနတ်သား-သည် ဟု-ဒါ-ထုံ-အခါ၌၊ သတ္တ-။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဘဝကာလေ-မွေးကိ-မွေ-ကာလ၌၊ ဒသနှင့်ယောဇနာနှင့်၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာတို့ကို၊ အနုရဓ၊ အကြားကဲ့-ကတ္တား-ပြု၍၊ အဟု-ဖြစ်၏။ သတ္တ-။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိသိန္နဋ္ဌာနေ-တော်ထိုင်နေတော်မူရာ အရပ်မှ။ ဒ ဒသယောဇနာ ကုန်ကုန်ရော၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာခြားသော ဌာနေ-အရပ်၌၊ နိသိန္နဋ္ဌာ-ထိုင်နေသည် အဟောသိ-ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ-ဤ သည်ကား-အတ္ထော-အနက်တည်း။ ။

☰ စောဒိတောဘာဝိတတ္ထေနာတိ၊ စောဒိတောဘာဝိတတ္ထေန ဟူသည် ကား-ပါ-ရဒိဘာဝိတာယ-၊ ပါရဒိသည်ထံ-အပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂဘာဝနာ ယ-၊ အရိယမဂ်သာဝနာဖြင့်-ဘာဝိတတ္ထေန၊ ပွါ-အပ်သော စိတ်ရှိ-တော်မူ

သော၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေန၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဧာဝိတောဝတ်ကြွတော်မူနိုးအပ်သော၊ကိုယ်မယ်တော်နာတိအာဒိကား။ကိုယ်မယ်တော်ဤသို့အစရှိသော၊ဂါထာသည် သဒ္ဒေ၊မဲတ်စွာဘုရားအား။ပဋိဝစနဝသေန'စကားတုံ့ပြန်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ အာကိုးရေး၊ အကိုရသည်၊ ဝတ္ထုဂါထာ၊ ဆိုအပ်သော ဂါထာတည်း။ ဒကၖိုးကောယျေနသုညတန္တိ၊ ဒကၖိုကောယျေန သုညတ်ဟု သည်ကား၊တဒါ၊ထိုအခါ၌။မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ဒါနံ။အလှူသည်၊ ယံယ သ္မာ၊ အကြင်းကြောင့်၊ဒကၖိ,ကားယျေန'အလှူ ၄,ခုံထိုက်သောသူမှ ယံယသ္မာ၊အကြင်းကြောင့်။သုညတ်ရှိတော့။ဆိတ်ရှိ၏ရေဟိတ်ကင်း၏၊ တသ္မာ'ထိုးကြောင့်၊ တေန'ထိုအသူဖြင့်၊ မယ် အကျွန်ုပ်အား၊ ကိ'၊အဘယ်မူစအံ့နည်း၊မှုဘာ၊ ဤသို့။အတ္ထိနော ဝိပါ၏၊ဒ'နဝုညံ'အသူကောင်းမှုကို ဟိုဒ္ဓေ့ကြောဂ,ရှုနိုးချလို သည်ဖြစ်၍၊ဝဒတိ၊ဆို၏။ ।

ယ:ကျွောတိ'ယကျွောဟူသည်ကား။ဒဝဝုတ္ထောနက်သားသည် ဒဠ္ဌောတိ'ဒဠ္ဌောဟူသည်ကား။ဒတ္တော'ပေးလှူပြီ၍'အတိရောစတိအားမှဟိတိ'အတိရောစတိအားမှပါဟူသည်ကား။ အတ္ထိနော'ဝိပါ၏၊ မာဒိ'သော်ဟု'အကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ရှိအပ်ကုန်သောသူတို့ထက်။ အတိ'ဝိယ'အလွန်လျှင်၊ ဝိ'ရောစတိ'တင့်ဘယ်ရှု'ဝါ'တနည်းကား'ဟိတိ'ဟိဟူသောဝုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ'နိပါတ်မျှဟုသည်။ အမှ'အကျွန်ုပ်တို့ကို'အာဟိကျတိတ္ထာ'လွန်၍'အာဟိဘဝိတ္ထာ'လွန်းမိုး၍'ဝိရောစတိ'တင့်တယ်၏'ဖွဲ့ဟုအယံ'ဤသည်ကား'အဘြော'အနက်တည်း။ ယထာ'ကို'အာဟယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား'ဖွဲ့ဟု'ဤသို့ဆိုခြင်းငှဲ့'စန္ဒောတာရုဏော ယတာတိ'စန္ဒာတာရုဏကော ယထာ ဟူ၍'အာ'ဟ'ဆိုတ်'။ ।ဥဒ္ဓက်'လတိ'ဥဒ္ဓက်'လဟူသည်ကား'။ အတိ'ဝိယ'အလွန်သျှင်'ထေဒ္ဓဘူမိဘာ'ဘ'ကြမ်းသောမြေ'ကို'ဥသရေ'ဆင်ယျာ'မြေ၌'ဖွဲ့ဟု'ဤသို့။ ကေစိ'အချို့သောဆရာတို့သည်'ဝဒန္တိ'ဆိုကုန်ရ'။ရေ'ဝိတ'ဟု'ရေ'ဝိတ'ဟူသည်ကား'။ ဝုတ္ထံ'စိုက်ဖျိ'အပ်သော'ဝစိတ္ထာ'ဝါ'ဖျိ'၍သည်'ကောင်း'ဥဒ္ဓရိတ္ထာ'ဝါ'နှုတ်၍လည်'ကောင်း'ပုနာ'တာ'ဘန်'၊ ရေ'ဝိတ'စိုက်ဖျိ'အပ်'သော'နာ'ဝ'တောသေ'တိ'တိ'နာ'ဝိ'တာ'သ'တိ'ဟူသည်ကား'နနဒ္ဓယတိ'၊ မနုစ်သက်စေ'ဝါ'တနည်းကား'။ အပ္ပမ'သ'တာ'ယ'နည်းသော အသိ'ဂိုသည်၏'အဖြစ်ကြောင့်'ဝုတ္ထ' 'နုစ်သက်ခြင်းကို'နုစ'နေ'တိ'မဖြစ်စေ ထ'လေ'ဝါ'တိ'။ ထ'လေ'ဝါ'ဟူသည်ကား'။ ဥဒ္ဓက်'လ'အလွန်ကြမ်းသောမြေ အာ'ဂို'ရှိသော'ခေတ္တော'လယ်ဌ'ရော'ဝိတံ'စိုက်ဖျိ'အပ်သော'ဗဟုဌိ'များ'ဝ'ဟု'လည်'ဖြစ်သော'ဗီဇံ'ဖျိ'ရေ'သည်'ဗ'ပုလ'ဟ'လံ'ပြုနိုင်ပြော'သော'အသိ'ဂို'သည်'

ဥဒ္ဓေါမုဖလံ။ မျှားသောအသီးရှိသည်၊ နုပေါ်တို့မဖြစ်။ တတောဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ကသကံ၊လယ်လုပ်ယောက်ျား.ကို၊ နတောသေတိယထား၊မနုစ်သက်စေသကဲ့သို့၊တထား၊ထိုအတူ၊ ဒုသီလသု၊သီလမရှိကုန်သော၊ သီလစို

်ပြီးတောသု၊ သီလမှကင်းကုန်သောသူတို့၏၊ ပတ်ဌာန်ပါဝိတံ၊ တည်စေအပ်သော။ ဒါနံ၊အလှူသည်၊ ဗဟုကဿ၊မျှော.သော်လည်း၊ ဖိုလ်ဖလံ၊ပြန့်ပြောသော အကျိုး ရှိသည်၊ မဟဇ္ဇလံ၊မျှားသောအကျိုးရှိသည်၊ နုဟောတိ၊မဖြစ်၊ တတောဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ဒါယကံ အလှူရှင်ကို၊ နတောသေတိ၊မနုစ်သက်စေ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဋ္ဌေ အနက် တည်း၊ ၊

သထာဝါဘဒ္ဒကေတိ ဂါထာနယသော၊ ယသာဝါဘဒ္ဒကေ အစရှိသော ဂါထာနှစ်ခု၏၊အဋ္ဌယောဇနာ၊အနက်ယောဇနာကို၊ ဝဏ္ဏဝိပရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ။ထို ဂါထာတို့၌၊ သမ္မာဝါရံပဝေ့ဆွဲနှင့်တိ၊ သမ္မာဝါရံပဝေ့ဆွဲနှင့် ဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋဝေါရံ၊ဖိုလ်.ကြည့်အယင်သည်၊ သမ္မဒေဝ၊ကောင်းစွာ သားလျှင်ပဝတ္တေနှင့်၊ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊အနုဒယာသံ၊ထခဲ့တကြိမ်၊အနုဒယသင်ဆယ်ရက်ဘကြိမ်၊ အနုပမ္ပာဟံ၊ ငါးကော်တကြိမ်၊ ဒေဝေ၊ဖိုလ်.သည်ဝ၀ယနှင့်ရှာသည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌေ၊အနုက် တည်း၊ဂုဏ်ဝနှင့်သူတို့။ဂုဏ်ဝနှင့်သုဟူသည်ကား၊ဗျာဒိဂုဏ်ယုတ်ခြင်းသု၊ဗျာဒိအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊တာဒိသူတို့၊တာဒိသုဟူသည်ကား၊ဗုဒ္ဓသာဒိသု၊ ဗုဒ္ဓအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ တာဒိလက္ခဏေ၊ဤသုသည်းခံခြင်းလက္ခဏာသို့ ရောက်ကုန်သောဝုဋ္ဌိုလ်တို့၌၊ ကာရဏေ.ကေ.ရံဟူသည်ကား၊ လိင်ဝိပလ္လာသေန၊လိင်ဘောက်ပြန်သဖြင့်၊ဝဏ္ဏ၊ဆင်အပ်သို့၊ဥပကာ ရော၊ကျေးဇူးဥပကာရသည်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊အနုက် တည်း၊ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးဥပကာရသည်၊ ကိဒိသော၊အဘယ်သို့သ ဟောရှိသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့ဆိုဧကုဒ္ဒေသ၊ပုညဏ်၊ပုညံဟူ၍၊ဆာဟ၊ဆိုအ၏။ ၊

ယဏ္ဍ၊အကြင်ကောင်းသော လယ်မြေခေတ်နှင့်တူသောအလှူခံ၌၊ဒိန်း၊ ပေးလှူအပ်သော အလှူသည်၊ မဟဇ္ဇလံ၊ အကျိုးကြီးမြတ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုကောင်းသောလယ်မြေခေတ်နှင့်တူသောအလှူခံ၌ ဝိစေယျ၊ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်ရှုစမ်း၍၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒါတဗ္ဗံ၊ပေးလှူအပ်၏။ ဝိစေယျ၊ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်ရှုစမ်း၍၊ဒါနံ၊ အလှူကို၊ဒတ္တေန။ ပေးလှူသောကြောင့်။ ဒါယကာ၊ပေးလှူတတ်ကုန်သော သူတို့သည်၊သင်္ဂဟံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လားကုန်

ဏီ၊ ၊ဝိစေယျပညာဖြင့်ဆင်ခြင်ရှုစမ်း၍၊ ဒါနုံ၊ပေးလှူခြင်းကို။ သုဂတ ပ ယတ္ထံ၊ မြတ် စွာဘုရားသည် ပြုးမှတ်းတော်မူအပ်ဏီ၊ ဗုဒ္ဓဇိ ဝ ဝ ကေ၊ ဤ ယ ... ... ။ ... ...

တော်ရှိ၊ဗိဟာရကြီးနေတော်မူလျက်၊စကုဝရိသမာဓိ၏ပရိသတ်လေးပါး အလယ်၌၊ဒကွေကောယျသမ္ဘွတ္တိဗိဟာဝဝန်ထမ်းမော။ အလျှံခံဝတ္ထုလိုလ်၏ပြည့်စုံ ခြင်း၊ကိုယ်ထင်စွာပြခြင်း အကျိုးငါသာလျှင်၊ ယသအာဇာယ ဝန္ဓာမာတိ အာဒိနာ၊ယသအာဇာယဝန္ဓာမဉ္ဇာသို့အစရှိ၊သော ဒေသနာဖြင့်၊ဝိဇ္ဇာရု တော်။အကျယ်အား၊ဖြင့်၊ဒေသတွေ့၊ဟော၊တော်မူ၍၊စတုသစ္စာ ထသယ သစ္စာ၊လေးပါးကို ဟော၊သော၊ဒေသနာယ။ ဒေသနာဖြင့်။ကျွန်ုံ အဆုံးကို၊ ကျော်၊ယူတော်မူ၏၊ဒေသနာဝ သာ၊နေ။ ဒေသနာတော်၏အဆုံ ၌၊ တသ ပါဏာသတ သဟဿာ ဟုတ်ကုန်ကုန်။ ဆိုတ၊သိန်း၊သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဗျောဘိသ ယော၊သစ္စာ၊လေးပါး တရား၊ကိုသိခြင်း၊သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ဤတို့အ ယံ၊ဤသည်ကား အပြီးတည်း။ ၊အာကိုရေပေတာဝတ္ထု ဝတ္ထုနှာ၊ဒုကိုရ ပေတာဝတ္ထု၏အဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗာန၊ပြီး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဥပရိဝဂ်-၁၀-ဥဗ္ဗရေမာတုပေတိဝတ္ထု။

ဒေဝါဗိဟာရ ဂတံဘိက္ခုနှိုင်းဆုံ။ ဒေဝါဗိဟာရဂတံဘိက္ခုံ ဟူသော၌ ဝတ္ထု၊သည်။ ဥဗ္ဗာရေမာတုပေတိဝတ္ထု၊ ဥဗ္ဗာရမာတုပေတိ ဝတ္ထု၊တည်း။ ကတြဲ၊ထိုဝတ္ထု၌၊အယ်၊၏ဆိုလတ်သည်ကား အ၊ဗိဘာဝနာ၊အနုက် ကိုထင်စွာ၊ပြခြင်း၊တည်း။သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ပရိ၊ဗ္ဗာ၊ပရိ နိဗ္ဗာန်စံ၊တော်မူသည်ရှိ၊သော်။ပဌမမဟာသင်္ဂီတိယား၊ဂ္ဂ၊ဦး၊စွာ သာမ၊ပ၊ သင်္ဂါ၊ယနှာသည်။ပ ဏ္ဍိတာ၊ယ၊ ဖြစ်စေ၊အပ်သည်ရှိ၊သော်၊ အာ၊ယ သ္ဌာ၊ ရှည်၊သော်အသက်တော်ရှိ၊သော၊မဟာ၊ကစ္စာ၊ယ၊နှော၊မဟာ၊ကစ္စည်း၊မ၊ယ ရှိ သည် နွေ၊ဒသ၊ဟိ၊ကျွေ။ဟိ၊ တက္ခိ၊ဝ်ဒ္ဓစ်ပါ၊ကုန်သော ဝေ၊နှိ၊တ်ဒ္ဓ၊ဉ၊ သ ဒ္ဓိ၊ တ၊ကွ၊ကော၊သမ္ဘိ ယာ၊ ကော၊သမ္ဘိ၊ပြည်၏၊ အ၊ဝိ၊ဒူ၊ရ၊ အ၊နိ၊ဖြစ်၊ သာ။အ၊ည တ၊ရ၊ဝ်ဒ္ဓိ၊တ၊ခု၊သော၊အ၊ရ၊ညာ၊ယ၊တ၊နေ၊ တော၊အ၊ရ၊ဝ်ဒ္ဓ၊ဗိ၊ဟာ၊သို၊နေ၊တော်မူ ၏၊တေ၊နေ့စ၊သမ၊ယ၊နေ့။ ထိုအ၊ခါ၌ဒ္ဓ၊လည်း၊ဥ၊ဒ၊နေ့သ၊ ဥ၊ဒ၊နေ့အ၊ရှည်ရှိ၊သော၊ ရ၊ညော၊မင်း၏၊အ၊ညတ၊ရော။ တ၊ယော၊ကိ၊သော၊ အ၊မ၊ရ္ဓော၊အ၊မ၊တ်သည်၊ ကာ၊လ၊မ၊ကာ၊သို၊ သေ၊ခြင်း၊ကို၊ပြု၏၊တေ၊နေ့စ၊ ထိုအ၊မ၊တ်သည်လည်း၊ဝ၊ဇ္ဇ၊ ရှေ့၊ဦ၊နှ၊ဂ၊ရ၊ ဖြ၊ဒ္ဓ၊ ကမ္ဘ၊ဏ္ဍာ၊အ၊မ္ဘ၊တ်ကို၊ ဒေ၊ဒိ၊ဒ္ဓ၊တ၊။ စိ၊င်အ၊ ကုန်သည်၊ အ၊ဟော၊သုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ အ၊ဝ။ထိုနော၊င်မှ၊ ရာ၊ဇာ ဥ၊ဒ၊နေ့မ၊င်သည်၊တ၊သ၊ ထိုအ၊မ၊တ်၏၊ ဝ၊တ္ထု၊သား၊ဖြစ်သော၊ ဥ၊ဗ္ဗ၊ရ၊နှ၊မ ဥ၊ဗ္ဗ၊ရ၊အ၊ရှည်ရှိ သော၊ဟော၊ ဟော်၊လု၊သ၊င်ကို၊ပ၊ကြော်သော၊ပေ၊တ္တ၊လ၊ခေါ်ခေ၊ဒ်၏၊တ၊ဝ၊သ၊င်၏၊ပ၊တ၊ရ၊အ၊သ

သည်၊ အဓိပ္ပါယ်တေ၊ စိုရင်အပ်ကုန်သော၊ ကမ္ဘာ့ကြီး၊ အမှုတို့ကို၊ သမ္ဗုဒ္ဓသာသ
သနာ။ စိုရင်ဆုံးမ၊ လော၊ ဟူတိ၊ ဤသို့၊ တဲ့၊ ထိုဥတ္တရလုလင်ကို၊ သေနာပတိ ဌာ
နေ၊ စစ်သူကြီး အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တရလုလင်သည်၊ ကေ
ဒါဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ နဂရေ ပဒိုသ်ဝါ ဂိုယာနံ၊ မြို့ကို ပြုပြင်အပ်ကုန်သော၊ ခါ၌နံ၊
သစ်တို့၏၊ ဆွယ်ယာ၊ အကျိုး ၄၂၊ ဝမ္ဘကိယော၊ လက်သမား တို့ကို၊ ဂဟေ
တ္ဝာ၊ ခေါ်၍၊ အရည်း၊ တော သို့၊ ဂတော၊ သွား၏၊ တည်း၊ ထိုတော၌။ အာယသ္မ
တော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကစ္စာယနမထေရ်သား၊ မဟာ
ကစ္စသ်း မထေရ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာ အရပ်သို့။ ဥပဂတ်သော်၊ ကပ်၍၊ တည်း၊ ထို
အခါ ပ်ဒ်သ်ကုလစိ ဝရံ ပ်ဒ်သ်ကုသက်နှုံ့ကို၊ ပါရုပိတ္တာ၊ ခြုံ၍၊ ဝိပိတ်ကုံ၊ ဆိတ်
ငြိမ်ခြင်း အရပ်၌၊ နိသိန်း၊ ထိုင်နေတော်မူ သော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင်
၍၊ ဟူရိယာ ပ ထေ ယ ဝ၊ ဟူရိယာ ဝုတ်၌ သာလျှင်၊ ပသိဒိတ္မာ၊ ကြည်ညို၍၊
ကတပဒိုသ ဟောကြောပြု အပ်သော ဧကာ ဘော့ အစေ့ အစပ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝန္ဒိတ္မာ၊
ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တစ်ဖက်အပ် လျော်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒိ ထိုင်နေ၏။ ထေ
ရော၊ အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်၊ တ သ ၊ ထိုဥတ္တရလုလင်အား၊ ဓမ္မံ၊
တရား တော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တရလုလင်သည်၊ ဓမ္မံ၊ တ
ရားကို၊ သုတ္ဝာ ကြား၍ ရှေ့၊ တနင်္ဂနေ ယော၊ တနာသံ ပါးခ်ိ၌၊ သ ဗ္ဗာ ဝ ဗုဒ္ဓသာ
ဒေါ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သရဏေ သု၊ သရ
ဏာဂုံ ပါးတို့ ၌၊ ပတိ ဌာ ယ ၊ တည်၍၊ ထေရံ၊ အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်
ကို၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သွာ တနာ ယ ၊ နာ ဟန် အလို ငါ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏
ဘဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဘိက္ခာ ဟိ၊ ရှာနှီး တို့နှင့်၊ သမ္ဗဒ်၊ တကွ၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သ
နား သည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ အဓိ ဝါ ၊ သေ တ ၊ သည်းခံ တော်မူ
ပါဘုရား။ ဟူ၏၊ ဤသို့ နိမန္တေသိ ၊ ပင့်ဖိတ်၏၊ ထေရော ၊ အရှင်မဟာ ကစ္စည်း
မ ၊ ထေ ရ် သ ည် ၊ တုဏ္ဍိ ဘာ ဝေ နှ ၊ ဆိတ် ဆိတ်နေ သ ဖြင့် ၊ အ ဓိ ဝ ါ ၊ သေ တ ၊ သည်း
ခံ ၊ တော်မူ ၏ ။ သော ၊ ထိုဥတ္တ ရ ၊ လုလင်သည် ၊ ထ တော ၊ ထိုတော အ ရပ် မ ၊ နိ ဗ္ဗ
ဒိ တ္ဝာ ထ ွ က် ၍ ၊ နဂ ရံ ပ ဒ ိ သ ္ဝါ ၊ ဂ တ် ၊ သ ွ ား ၍ ၊ အ ညေ သံ ၊ တ ပါ ၊ ကုန် သော ၊
ဥ ပ ါ သ ကာ နှ ံ ၊ ဥ ပ ါ သ ကာ တို့ အား ၊ ထ ေ ရ ော ၊ မ ၊ ထ ေ ရ ် ကို ၊ မ ယ ား ၊ ငါ သ ည် ၊
သ ွ ာ တ နာ ယ ၊ နာ ် ဖ န် ဆ ွ ပ် အ လ ို ငါ ၊ နိ မ န် တ ေ ာ ၊ ပ င ့ ် ဖ ိ တ် အ ပ် ၏ ။ တ ု ဗ ေ
ဟိ ဝ ိ ၊ သ င် ့ ရှ ိ သ ည် လ ည် း ၊ မ မ ၊ ဂ ါ ၏ ၊ ဒ ါ နဂ ္ဂ ံ အ လ ှ တ င် း ကု ပ် သ ို့ ၊ အ ာ ဂ န် တ ု ံ ့
လ ာ အ ပ် ၏ ၊ ဟ ူ တ ိ ၊ ဤ သ ို့ ၊ အ ာ ဝ ိ ဂ ် ျ ၊ ပ ြ ော ကြ ား ၏ ။ သ ော ၊ ထ ိ ဥ တ ္တ ရ ၊ လ ု လ င်
သ ည် ၊ ဒ ု တ ိ ယ ဒ ိ ဝ ေ ။ နှ စ် ခ ေါ် ပ ြ ော ် သ ော နေ့ ၌ ၊ ကာ လ ေ သ ေ ဝ ၊ ဝ ေ
ဝ ေ ာ ကပ ် ဏ ္ဍ ာ ၊ ပ ဏ ီ တ ံ ၊ မ ွ န် မ ြ ိ တ် သ ော ၊ ခ ါ ဒ နီ ယ ံ ၊ ခ ဲ ့ ဘ ွ ယ် ကို ၊ ဘ ော ဇ နီ

ယံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ ပဋိယာဒါပေတွာ စိရင်စေ၍၊ ကာလံ အဝါကို၊ အာရောစာပေတွာ၊ လျှောက်ကြားစေ၍၊ ဘိက္ခုဟာ၊ ဟောနိုးတို့နှင့်၊ သင်္ဃီ၊တာကွ၊ အာဂန္တုကနဲ့ သ၊ကြွလာသော၊ ထေရ်သ၊ အရှင်မဟာ ကဋ္ဌည်းမထေရ် အား၊ပဋ္ဌုဂ္ဂမနံ၊ခရီ ဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဝန်ကွာ၊ရှိခိုး၍၊ပုဏ္ဏကို တွာ၊ခြေ့သွား၊ပြု၍ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊ ပဝေသသိ၊ဝင်တော်မူစေ၏။ ဆဏ၊ ထိုနောက်မှ၊ မဟာ၊ဗုဟ၊ကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏ၊အတွေတော သူ၊မြတ်သောသူတို့ နေခြင်းငါးပါးကို၊သောအင်သောဒုခင်းတို့ကိုခင်းထား၊အပ်ကုန်သော၊အာ သနသူ၊နေရာတို့ကို၊ ထေရ်ဧစ၊အရှင်မဟာကစ္စည်း မထေရ် သည်လည်း ကောင်း၊ ဘိက္ခုသုစ၊ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ နိသိန္နေ သ၊ထိုင်နေ ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ ဝန္ဒပုဗ္ဗဂ္ဂ၊မဟိ၊နှုံ့သာပန်း၊ဒုံ့ဒုထုံ့ကို့ဖြင့်၊ပူဇော်၊ပူဇော် ခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ပဏီတေန၊မွန်မြတ်သော၊ ဒုန္ဒပါနေန၊ ဆွမ်း၊အကျွေ ဖြင့် သန္တပေတွာ၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေ၍၊ သဗ္ဗာတဝသာ၊ဒါ၊ကောင်း စွာ ဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကတဇ္ဇလိ၊ ချီ သာလက်အုပ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုန္ဒမောဒနံ၊ ဆွမ်း၊ဒုန္ဒမောဒနာကို၊ သုတွာ၊ကြား၊နာ၍၊ ကတာ၊ဒုမောဒနေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဒုန္ဒမောဒနာရှိသော၊ ထေရ်ဧ၊အရှင် မဟာ၊ကစ္စည်းမထေရ်သည်၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ ကြွလွှားတော်မူသည် ရှိသော်၊ ဟတ္ထိ၊သစ်တော်ကို၊ဂေဟတွာ၊ကိုင်၍၊ ဒုန္ဒဂန္ဓကုဋိ၊ ကို ပိုသည်ဖြစ်၍၊ နာရေတာ၊မြို့မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ထွက်၍၊ ပတ်ဒုဝတ္ထေ၊ကုန်း၊ ပြန်နစ်သည်ရှိ သော်၊ တုမ္ဗေ၊ကို၊အရှင်ဘုရား တို့သည်၊နိုင်ငံ၊အမြဲ၊ မမ၊ဒုတ္ထနှင့်၏၊ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ပရိသိဘဗ္ဗံ၊ဝင်အပ်၏၊ ဒုတ်၊ဤသို့၊ယာစိတွာ၊တောင်းပန်၍၊ထ ခုသ၊မထေရ်၏၊အဓိဝါသနံ၊သည်းခံတော်မူခြင်းကို၊ဥတွာ၊သိ၍၊နိဝတ္ထေ ပြန်နစ်ခဲ့၏။ ဇေဝံ၊ဤသို့၊ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊လုပ်ကျွေး၊သော၊ သော၊ထိုဥတ္တရလုလင်သည်။ တသ၊ထိုအရှင်မဟာကစ္စည်း၊မ၊ထေရ်၏၊ ဩဝါ၊ဒ၊အာဇုံ၊အမ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊တည်၍၊သောတာပတ္တိဖလံ၊သောတာ ပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်၏။ ဝိဟာရေ၊ကျောင်းတံခါးလည်း၊ ကာ၊ယိ၊ ဆောက်လုပ်၏၊ သဗ္ဗေ၊အလုံ၊ရုံကုန်သော၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဥာတကေ ၊အဆွေအမျိုးတို့ ကိုလည်း၊ သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊အဘိပ္ပသန္နေ၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်တို့ကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊ အသ၊ထိုဥတ္တ၊လုလင်၏၊ မာတာပန်၊အမိသည်ကား၊ မ၊ဆွေ၊ရှုမလပရိယုဋ္ဌိတ ဝိတ္ထာ၊မ၊ဆွေ၊ရှုတည်း ဟူ၊သော်အညစ်အကြေ်းသည် ထိုးကျင်သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဇေ၊ဤသို့၊ ပရိဘာသိ၊ရေ့ရွတ်၏၊ ကိ ပရိဘာ၊သိ၊ အာဘယ်သို့ ရေ့ရွတ်

သနည်း၊ တို့၊သင်သည်၊မမ၊ငါသည်၊အနိန္ဒ္ဓနှင့်ယောဇဝေ၊အလိုမရှိဘဲထွက်သာလျှင်၊ သမဏာနုံ၊ရဟန်းတို့အား၊ ယံအနုပါနုံ၊ အကြင်ထွမင်းအားဖျော်ကို၊အခါသို၊ပေးလျှင်၏၊ တံ။ထိုထမင်းအဖျော်သည်၊ တေ၊သင်အား၊ပရလောကေ၊တမလုန်ဘာဝ၌။ လောဟိတံ၊သွေးသည်၊ သမ္ဘဒ္ဓတု၊ပြည့်စုံပါစေသတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ပရိဘာသိ၊ခေါ်ဝေါ်၏၊ ကော်၊တရုသော၊မောဒ္ဓိဠ္ဓာကလာပံပန၊ ဥဒေါင်းမြီးစီးကိုကား၊ ဗိဘာရုမဟဒိဝသေ၊ ကျောင်းပူဇော်သောနေ့၌။ ဒိယျမာနုံ၊လျှသည်ကို၊ အနုစရနိ၊ခွင့်ပြု၏၊သာ၊ထိုဥဿာရလုသင်၏အမိသာသ်၊ ကာလကတ္တာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ ပေတယောနိယံ၊ ပြိဿာဘဲ့ခဲ့၊ဥပဓိ၊ဖြစ်၏၊ မောရဝိဠ္ဓာကလာပ ဒါနာနုမောဒနေန၊ ဥဒေါင်မြီးစီးကိုလျှောခ၌ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၊ အသာ၊ထိုပြိဿာမ၏၊ ကေသာ၊ဆံပင်တို့သည်၊နီလာစ၊ညိုကုန်သည်လည်းကောင်း၊ သိနိဒ္ဓါစ၊သေးသွယ်နူးညံ့ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ဝလ္လိတဂ္ဂါစ၊ အဖျားကော့ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ သုခုမာစ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဒီဃာစ၊ရှည်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ သာ။ ထိုပြိဿာမသည်၊ယခု၊ အကြင်အခါ၌၊ဂဂ်ါနဒီ၊ဂင်္ဂါမြစ်သို့၊ ဝိဝိသောဝိတိ၊ ရေသောက်ခဲ့ဟု၍၊ ဣဿာဘရိ၊သက်ဆင်း၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊နဒီ၊ဂင်္ဂါမြစ်သည်၊ လောဟိတ ပူရာ။သွေးဖြင့်ပြည့်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သာ၊ထိုပြိဿာမသည်၊ပဋ္ဌပဏ္ဏာ သာဘာဝေန၊ ငါးဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ခဏ္ဍိပါသာဘိဘူတာ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရိတ္တာ၊ လှည့်လည်၍၊ ဂေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ ဂင်္ဂါယ၊ဂင်္ဂါမြစ်၏၊တိရေ၊ကမ်း၌၊ ဒိဝါဝိဟာရေ၊ နေ့သန့်ရာ၌၊နိသိန်း၊ထိုင်နေသော၊ကဿပ ဗုဒ္ဓေ၊ကဿပဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အတ္တာနုံ။မိမိကိုယ်ကို၊အဘူနော၊မိမိ၏၊ ကေသေဟိ၊ဆံပင်တို့ဖြင့်၊ ပဝိဏ္ဏာ၊ဒေတ္တာ၊ဖုံးလွှမ်း၍၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ ပါနီယံ၊ရေကို၊ယာစိ၊ တောင်း၏၊တံ၊ထိုစကား၊ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ၊

ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ၊မလှသောအရေအာဆင်းရှိသော၊ ဘိရုဒဿနာ၊ကြောက်လန့်ဖွယ်ကင်းပြတတ်သော၊ ပေတီ ပြိဿာမသည်၊ ခဏ္ဍိပါသာဘိဘူတာ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ပြင်းစွာနှိပ်စက်ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ဂင်္ဂါတိရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌၊ ဒိဝါဝိဟာရေ၊တံ၊နေ့သန့်ရာနေရာ၌ကပ်၍၊ နိသိန္နံ၊ထိုင်နေသော၊ဘိက္ခုံ၊ကပ်ါရေ၀တအမည်ရှိသောရဟန်း၌၊ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်လေ

။ အ သာ၊ထိုပြိဿာမ၏ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ ဒီဃာ၊ရှည်ကုန်သည်လည်း၊အဟု၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ယာ၀ဘူမာ၊မတ်တတ်ရပ်လျက်နေသော

မြေတိုင်းအောင်၊ အားလပ်ပြီး၊ တွဲရွဲကျကုန်၏။ သားပေါက်၊ ထိုပြုတ္တာမ သည်၊ ကသေတော်ဆံပင်တို့ဖြင့်၊ ပဋိဿနားကိုယ်ကိုဖုံ လွှမ်းလျက်၊ ဥပ သင်္ဃာ။ ကပ်၍၊ ဘေဝ်ဝစုန်းဤသို့သောစကားကို၊ အကြိုးဆိုးလျှင် ဖူတ်၊ ဤ ဘိုးဝတ်ဆိုအား၏ ဖူမာဒွေဂါထာ။ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို သင်ကိုယ်တော်မြတ် ကိုယ်သင် ပြောနှာတင်မှ ရာတို့သည်းဖူခဲ့ဤဥတ္တရမာတုပေတဝတ္ထုနှင့် အာ ဒိတောဝေအစမှ ဌပိတာဝေထားအင်ကုန်၏။ ၊

တဘဏ္ဍ၊ ထုဂါထာတို့ကို ဘိရုဒဿနာတိ၊ ဘိရုဒဿနာဟူသည်ကား၊ ဘယာနကဒဿနာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကဲ့ပြုတတ်သော၊ ဂရုဒဿနာ၊ ဝန် လေ သော အမြင်ဂိုဏ်းသော ဖူတိဝ၊ ဤသို့လည်း၊ ပါဠေ၊ ပါဠိ၏ဂိုဏ်းငါးဆယ်တွင် ယခုကိုယ်ရှင်ရှိ ကျွမ်းကျင်ရှိသည်ကို အမြင်ဂိုဏ်သော ဖူတိအာသံ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇာ အနက်တည်း ယာဝဘူမသာလမ္ဘတော်၊ ယာဝဘူသောဝလမ္ဘတော်ဟူသည်ကား၊ ယခု၊ အ ကြင်မျှ လောက်၊ ဘူမိ မြေသည်၊ ဒေ-ဖြို့ ဂိုဏ်း၏ ဘာဝ၊ ထံမှ၊ လေ၊ ကြွေ့ လမ္ဘနှင့်၊ တွဲ-ရွဲ ကျကုန်၏ ဝုဇ္ဇေ ရှေးခဲ့ ဘိက္ခုနှင့်စု ဘိက္ခုပ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိ-ဒေ-ကော်ခဲ့ သမဏာနှင့်စု သမဏီပ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဂ-ခ်ါ-ရေ-ဝ တဏ္ဍေ-ရမ-ဝ-ဂ-ခ်ါ-ရေ-ဝတမ-ရေ-ရ-ကဲ့သ-လျှင်-သ၌ ယ-ရည်ခဲ့ ဝုဇ္ဇ၊ ဆိုအင်္ဂ၏ သာပနေ-ပတိ ဇုပ်ပြုတ္တာ-မသည်ကား၊ တ-ရေ-ရ၊ ထံ ဂ-ခ်ါ-ရေ-ဟ မ-ရေ-ရ-ရှိ။ ဥပသက်မ-တ္တာ-ကပ-၍၊ ပ နိယံ-သော-ရေ-ကဲ့ ယာ-ဧ-နှင့် ကောင်း လိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊

ဘန္တေ-အာ-ရှင်ဘုရား၊ ဒေ-ပ်-တပည့်-တော်-မသည်၊ ယ-ခေ-ခေ-ဒေ-ကြင် အခါ-မှ-ကာ-လ ကတာ-သေ-လွန်-ခြင်း-ကျ-ပြဲ-သည်-အ-ပ်-ဖြစ်၏ ဝ-ခေ-တာ-ထံ သေ-လွန်-သော-အခါ-မှ-ပဋ္ဌာ-ယ-စ-၍၊ ပဋ္ဌ-ဝ-ဏ္ဏ-ာ-သ-ဝ-သ-ာ-နှ ဝါ-ဆဲ-ဝါ-နှင့်-ကို ပတ်-လုံ-း ဘုန်း-စား-ဒေ-ပ်-သော-ကောင်-ဧ-နိ-ယ-ဝါ-စား-ဘွယ်-ကဲ့-လည်း-ကောင်း၊ ပန-ထံ-မှ-ဘ-ပ-း ဗိ-တ်-သော-ကို-အ-ပ်-သော၊ ပ-နိ-ယ-ံ-ဝါ-ရေ-ကဲ့-လည်း-ကောင်း၊ နာ-ဘိ-ဝေ-နာ-မ် မ-သိ-ပ-ဘူ-း ဘန္တေ-အ-ရှင်-ဘုရား၊ တို့ အ-ရှင်-ကောင်း-သည် တ-သိ-တာ-တ-သိ-တာ-သ-ရေ-တော်-မ-တ်-သည်-ဖြစ်၍၊ ပ-နိ-ယ-ယ-သော-ကို-ရှေ့ အ-လို-ဌ-ါ အ-ာ-ဟ-ာ-ဟ-ာ-ရှိ-ယ-ာ-လ-ည်-ယ-ည်-သော-မေ-တ-ပ-ည်-တော-ပ-ဧ-အာ-ား-ပ-နိ-ယ-ံ-သော-ကို-ရှေ့-ကဲ့ ဒေ-ဟ-ိ-ေ-ပ-ေ-ပ-ါ-လော-ဖူ-တ-ိ-ဤ-သို့ ဖူ-မ-ံ-ဂ-ါ-ထ-ံ-ဤ-ဂ-ါ-ထ-ာ ကို-အာ-ဟ-ာ-ဆို-၏။ ၊

တ-ယ-ထု-ထု-ဂ-ါ-ထ-ာ-ဌ-ာ-ဘိ-ဝ-ာ-နာ-မ-ိ-ဘု-ဂ-္ဂ-ံ-ဝ-ါ-တိ-နာ-ဘိ-ဝ-ာ-နေ-မ-ိ-ဘု-ဂ-္ဂ-ံ-ဝ-ါ-ဟူ သည်ကား-ဝေ-။ ဤ-သို့ ဒိ-ဃ-ခ-န္ဓ-ရေ-ကာ-လေ-ရှည်-ဖြင့်-လ-ာ-သော-ဇ-ာ-တ-ိ-ပ-ုဒ်-အ-ခြား

ရှိသောကာလပတ်လုံး။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဥ္ဇံဝါ၊ စားဘူးသည်ကိုသည်းကောင်း။ ပါနိယံ၊သောက်ရေကို၊ ပိတံဝါ၊သောက်ဘူးသည်ကိုလည်းကောင်း၊နှာတိဇာနှာဒိ၊မတိစဘူး၊ နှဘုဥ္ဇံ။မစားဘူး။နှပိတံ၊မသောက်ဘူး၊ဣတိ အာ သံ၊ဤသည်ကား၊အာဠော၊အနုက်တည်း၊တသိတာတိ။တသိတာဟူသည်ကား၊ ပိပါသိတာ၊ဖွတ်သိပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါနိယာယာတိ၊ပါနိယာယဟူသည်ကား၊ ပါနိယတ္ထာယ၊ သောက်ရေအလို၌။ အာဟိဏ္ဍန္တိ ယာ၊လှည့်သွားသော၊မေ၊တပည့်တော်မအား၊ပါနိယံ၊သောက်ရေကို၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ဒေဟိ၊ပေးတော်မူပါလော။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း၊ဣဏာ၊ဤဂါထာမှ၊ပရံ၊နောက်၌၊ ။

ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ သိတောဒကာ၊ ချမ်းအေးသောရေရှိသော၊ အယံဂဂ်ါ။ ဤဂဂ်ါဖြစ်သည်၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဆိုးနှင်းရှိသောကြောင့်ဟိမဝန္တာဟုဆိုအပ်သောတောင်မှသာလျှင်၊သန္ဓတိ။စီး၏၊ ရေတွေ့၊ဤဂဂ်ါဖြစ်မှ၊ပါနိယံ၊သောက်ရေကို။ဂဟေတ္ဝာနု၊ယူ၍၊ဝိဝ၊ သောက်လော၊ကိ ဂ.သ္ဓာ၊ အာဘယ်ကြောင့်၊တွံ၊သင်သည်၊မံ၊ငါ့ ကို၊ပါနိယံ၊သောက်ရေကို၊ယာစသိ၊ တောင်းဘိသနည်း။ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အဟံ၊တပည့်တော်မသည်၊ ဂဂ်ါယံ၊ဂဂ်ါဖြစ်၍၊သယံ၊ကိုယ်တိုင်၊ပါနိယံ၊သောက်ရေကို၊သစေဂဏှာမိ။ အကယ်၍ယူသည်ဖြစ်အုံ့၊ဝေ၊ဤသို့ယူသည်ရှိသော်၊မေ၊တပည့်တော်မ၏၊ပါပကမ္မဖလေန၊မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအား၊ဖြင့်၊သန္ဓမာနံ၊စီ.သော၊ ဥဒကံ၊ရေသည်၊ လောဟိတံ။သွေးဖြစ်၍၊ပရိဝတ္တတိ၊ညှတ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပ.နိယံ၊သောက်ရေကို၊ယာစာမိ၊တောင်းပါ၏၊ ဘောတိဣတ္ထိ၊အိုမိန်းမ၊ ကိန္နု။အသို့နည်း။တယာ၊သင်သည်၊ ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးဘဝ၌၊ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဲ့၊သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ ဝါစာယ ၊နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဲ့။မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းအစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို။ ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဲ့၊သူတပါးစည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ရှေးရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သလော၊ဘောတိဣတ္ထိ၊ အိုမိန်းမ၊ ကိသကမ္မဝိပါ၊ကောနု၊အဘယ်သို့သောမကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအား၊ဖြင့်၊ဂဂ်ါ။ဂဂ်ါ၊ဖြစ်သည်တော၊သင်အား၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်လေသနည်း။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးဘဝ၌၊ မေ။တပည့်တော်မ၏၊ ဝုဇ္ဈော၊ သားဖြစ်သော၊ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရ လုသင်သည်၊ သဒ္ဓေါ၊ ရတနာသုံးပါးကိုကြည်ညိုခြင်း ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း ရှိ၊သော၊ ဥပါသကော၊

ရတနာသုံးပါးတို့ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်သောသူသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၍၊ သော။ ထိုတပည့်တော်၏ သားဖြစ်သော ဥတ္တရလုလင်သည်၊ မယ်၊တပည့်တော်မ၏။ အကာမာယ၊အလိုမရှိတဲ့၊ သမဏာနံ၊ရဟန်းတို့ အား။ စီဝရဓူ၊သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း။ ပိဏ္ဍပါတဓူ၊ ဆွမ်းကိုလည်း ကောင်း၊ ပစ္စယဓူ၊သူနာအားလျောက်ပတ်သော ဆေးကိုလည်းကောင်း၊ သယနာသနဓူ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို လည်းကောင်း၊ ပဝေဏ္ဍေသိ၊ပေးလှူ၏၊ဘဏ္ဍေ၊အရှင်ဘုရား၊ အတံ၊တပည့်တော်မသည်၊ မဏ္ဍေ၊ရှေ့။ ဝိဒိ ဥစ္စာတို့ကို မပေးလှူနိုင်နှင့်မျှ၊ စုံမက်လျှိုဝှက်ခြင်းသဘောရှိ၊သော မဏ္ဍ ၊သည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဒ္ဒုတာ၊ အမြဲမပြတ်ကင်း၍ နှိပ်စက် အပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဥတ္တရ၊ ချစ်သားဥတ္တရ၊ တို့၊သင်သည်၊မယ်၊ ငါ၏၊ အကာမာယ၊အလိုမတူဘဲ။ သမဏာနံ၊ရဟန်းတို့အား။ ယံ၊စီဝရဓူ၊ အကြင်သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ယံပိဏ္ဍပါတဓူ၊အကြင်ဆွမ်းကိုလည်း ကောင်း။ ယံပစ္စယဓူ၊အကြင်သူနာအားလျောက်ပတ်သောဆေးကိုလည်း ကောင်း၊ ယံသယနာ သနဓူ၊ အကြင် ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို လည်း ကောင်း၊ ပဝေဏ္ဍေသိ၊လှူ၏။ တေ၊ဤသင်ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းလေးပါ: သည်၊ ပရလောကဘို့၊တမလွန်လောကငှါ၊ တေ၊သင်အား။ လောဘတံ၊ သွေးသည်၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊တံ၊ထိုတပည့်တော် မသား၊ကုသိုလ် ဟု၊ ပရိဘာသာမိ၊ ဝေးရှောက် ကျိန်ဆိုမိ၏၊ ဘဏ္ဍေ၊အရှင် ဘုရား။ တာသကမ္မသပိပါ၊ကေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးအား၊ဖြင့် မေ၊တပည့်တော်မအား။ ဂဂ်ါ။ဂဂ်ါ၊ဖြစ်ရှေသည်၊လောဟိတံ၊သွေးသည်၊ ဟောတု၊ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျောက်ဆို၏။ ဣမာ၊ဤဂါထာတို့ သည်၊ထေရေသစ မထေရ်၏လည်းကောင်း၊ပေတိယာစ၊ပြိတ္တာမ၏ထည်း ကောင်း၊ ဝစနပဋိဝစနဂါထာ၊စကား၊ဆိုခြင်း၊စကားတုံ့ပြန်ခြင်းဂါထာတို့ တည်း၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဟိမဝန္တံ၊တောတိ၊ဟိမဝန္တံ၊တောဟူသည်ကား၊ ဟိမဝါ၊ ခေါ်:နှင်း၏၊ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိမဝါတိ၊ ဟိမဝါဟူ၍၊လေ့ဒုနာမတော၊ရေအမည်ရှိသော၊ပဗ္ဗတရာဇတော၊ တောင်မင်းမှ၊သန္ဓတိတိ၊သန္ဓတိဟူသည်ကား၊ပါနိယံ၊ရေသည်၊ သဝတိ၊ စီး၏၊ ဧဇ္ဇောတိ၊ဧဇ္ဇောဟူသည်ကား၊မဟာဂင်္ဂါ၊တော၊ မဟာဂင်္ဂါမှ၊ ကိန္နိ၊ကိ ဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊အဘာယ်ကြောင့်။ မဟာစသိပါနိယ ဣန္ဒိ၊ မဟာစသိပါနိယံဟူသည်ကား၊ဂဂ်ါနဒီ၊ဂဂ်ါ၊ဖြစ်သို့၊ သြတရိကွာ၊သက်

ဆင်းမ်ား၊ ယထာရုစိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဝိဝါဟိ၊သောက်လော၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ပြု၏၊ ။

လောဟိတံ၊မ ပရိဝတ္တတိ၊ လောဟိတံ မေ ပရိဝတ္တတိ ဟူသည်ကား၊ သန္ဓေဝန်း၊စီးသော၊ ဥဒကံ၊ရှေသည်၊ မယ္ယံ။တပည့်တော်မ၏၊ပါပကဋ္ဌပသေန၊ မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုး ကြောင့်၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ပြစ်၍၊ ပရိဝတ္တတိပရိဝတ္တမတ်၊ညွှတ်၏။ တာယ၊ထိုပြုတ္တာမသည်၊ ဂဟိတမတ္တံ၊ယူကာမျှ၌။ ဥဒကံ၊ရှေသည်၊ လောဟိတံ၊သွေးသည်၊ဖောယတိ၊ပြစ်၏၊ ။

မယ္ယံအကာမာယတိ၊ မယ္ယံအကာမ၊ယဟူသည်ကား။ မမ၊ တပည့်တော်မ၏၊ အနုဇ္ဇနိယာ။ အလိုမရှိဘဲ၊ ပဝေဏ္ဍေတိတိ၊ ပ၊ဝေ(ဏ)ဏ္ဍေတိဟူသည်ကား၊ဒေါ၊ပေ.လျှ၏၊ပစ္စယဏ်၊ပစ္စယံ၊ဟူသည်ကား။ ဂိလာနပစ္စယံ။ သူနာဘို့၏အ၊ဆေးဝါးကိုအပ်ဖြစ်သောဆေ.ပစ္စည်းကို၊ဟောဏ်။တော်ဟူသည်ဟာ၊ စိဝရာဒိကံ၊သင်္ကန်းအစရှိသော၊ယဇ်တော်ပစ္စယစသော၊အကြင်ပစ္စည်းအ၊ပေါင်း ကို၊ သမ၊ဏာ၊နုံ၊ရှေဟန်း၊ဘို့အာ.။ ပဝေ(ဏ)ဏ္ဍသိဒေသိ။လျှ၏၊ တော်၊ဤသင်.ပ.လျှ၊သောပစ္စည်းလေ.ပါ၊သည်၊ တေ။သင်အား၊ ပရုလောကတ္ထိ၊ တမလွန်.လောကဌ၊ လေ.ဟိတံ၊သွေးသည်၊ ဥတ္တရ၊ဥတ္တရ၊လုလင်၊ဟောတု။ ဒုစ်ပါ၊ဧသေတည်း၊ဣတိ။ဤသို့ အာဘိသပဝ၊သန်း၊ကျွန်ဆုံသည်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်။ ကတံ၊ပြု ၏ပ်သော၊ပါပကမ္မံ၊မကောင်းမှုကံတည်း၊ တသ၊ထုမ၊ကောင်.မှုကံ၏၊ဝိပ၊ကေန်။အာကျိုး၊အာ.ဖြင့်။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ယော.ဇနာ(ခြင်း)တည်း၊ ။

အ ။ထို အခါ၌၊ အာယသ္မာရေဝတော၊အရှင်ရေဝတသည်၊ တံပေတိ၊ထိုပြုတ္တာမကို၊ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍။ ဘိက္ခုသံ(ဃ)သ၊ဟောန်း၊သံ(ဃ)သား၊အား။ ပါနိ ၊သံ၊သောက်ရေကို၊ အဒါသိ၊လျှ၏၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်း၊အလို(၄)။ စရိတ္တာ၊ လှည့်လည်၍. ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို၊ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍၊ ဘိက္ခု(နံ)၊ရှေဟန်း၏အား။ အဒါသိ၊လျှ၏။ သက်ဝ၊ရေကူဒုဝ၊ဒိ၊တော၊ အ(ဒ)ုက်ပုံ၊အထက်အစရှိသည်မှ၊ ပံသုကူသံ၊ပံသုကူသက်နှုံ၊ကို။ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍၊ဝေ(ဝ)ဒိတ္တာ၊ဖွဲ့၍၊ဘိသိ(ဒ)။ ဘုံ(ဏ)ဏ္ဍိ ကုလည်း၊ကောင်း၊စိမ်လကမ္ဘ၊ရှေ့သုတ်ပုဆိုး၊ခွမ်းကိုလည်း၊ကောင်း၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဘိက္ခု(နံ)၊ရှေဟန်း၏အား။ အဒါသိ၊လျှ၏၊ တေ၊နစ၊ထိုသို့ရည်ညွှန်း၍လျှ၊သောကြောင့်လည်း၊အ(ဒ)ဿ၊ပေတိ(ယ)၊ထိုပြုတ္တာမအား၊ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယော၊နတ်ခွ ဖြစ်သောစည်းစိပ်ချမ်း(သာ)ကို(ယ)သည်၊အ(ဟော)သုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ သာ၊ထိုပြုတ္တာမ(ယ)သည်၊ ထေ(ရ)ဿ(ယ)မ(ထေ(ရ))၏၊ သန္တိကံ၊အ(ထံ)သို့။ ဂတ္တာ၊

သွားမ်ား။ အတ္တနောမိမိ၏ လဒ္ဓသမ္ပတ္တိ။ ဒေဝပ်ားသာစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ထေရသေ။ ရေဝတမထေရ်အား။ ဒုဿီတိ။ ပြ၏။ ထေရော။ ရေဝတမထေရ်သည်။ တံပဝတ္တိံ။ ထိုအကြောင်းကို။ အတ္တနောမိမိ၏။ သန္ဓိကံ။ အထံသို့။ ဥပဂတနုံ။ ကပ်ရောက်လာကုန်သော။ ဗဟူနုံ။ များစွာကုန်သော။ ပရိသနုံ။ ပရိသတ်တို့အား။ ပကာသေတွာ။ ပြ၏။ ဣမိနာ ကထံ ဟောကြားကုံ။ ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ မဟာဗနောလူများအားငါ။ ဒုဿီ။ ဟု ဟောတော်မူ၏။ ကောင်းစွာပြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်။ ဝိဂတ မလမ္ဘော။ ကင်းသော အညစ်အကြေး တည်းဟူသော မရနိုင်ရှိသည်းဟုတွေ့။ ဖြစ်၍။ ဒါနသိလာဒိကုသလမ္ဘောဘိရတော။ ဒါနသီလအစရှိသော ကုသိုလ်တရားခို မွေ့လျော်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသည်ကားအပြီးတည်း။ ။ဣဒ်ပနပေတဝတ္ထု။ ဤပေတဝတ္ထုကို။ ဒုတိယသိဒ္ဓိဘိယံ။ ဒုတိယသင်္ဂီတိယနာခို။ သင်ဟံ။ သင်ယနာကို။ ဒေဝရဇ္ဇံ။ ကင်အာဝ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒဠ္ဍမ်ိ။ ခိုတ်အာဝ်၏။ ။ဥတ္တရမာတုပေတိဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ။ ဥတ္တရမာတုပေတိဝတ္ထု အောင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-ဥပရိဝဂ်-၁၁-သုတ္တပေတဝတ္ထု။

အဟံဝုဠေပဇ္ဇဓိတသသိက္ခု။ နောတိဆုံ။ အဟံဝုဠေပဇ္ဇဓိတာသသိက္ခု။ နောအစရှိသော ဤဝတ္ထု။ သည်။ သုတ္တပေတဝတ္ထု။ သုတ္တပေတဝတ္ထု။ တည်း။ တသ။ ထိုသုတ္တပေတဝတ္ထု၏။ ဥပတ္တိ။ ဖြစ်ကြောင်းကား။ ကပ္ပ။ အာဝယ်နည်း။ ကိရ။ ခဲ့၏။ ဤပြီ။ အံ့။ သာဝတ္ထိယာ။ သာဝတ္ထိပြည်၏။ ဒ။ ဝိ။ ရ။ ရ။ ခ်ဲ့ နိုင်ခဲ့။ အညတရ။ သို့။ တရုသော။ ဂါမကေ။ ရွာငယ်၌ ဒေ။ ဗ။ ကံ။ ဝ။ တို့၏။ သ။ ဣ။ ရိ။ ဖြတ်စွာသုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ ယော။ ပွင့်တော်မမူမီသာလျှင်။ သတ္တန်။ သော သတာနံ။ ဒေ။ ခ။ ခ။ ရာတို့၏။ ဥပရိ။ အထက်၌။ အညတရော။ တယောက် သော။ ဒါရုကာ။ သူငယ်သည်။ ကေ။ တ။ ဆု။ သော။ ပ။ စ္ဆ။ ဗုဒ္ဓ။ ဗ။ ဗုဒ္ဓါ ကို။ ဥပဋ္ဌဟိ။ လုပ်ကျွေး၏။ တ။ သ။ ထိုသူငယ်၏။ မာတာ။ ။ ဒ။ ဓိ။ သည်။ ဝ။ ထို့ ထိုသူငယ်သည်။ ဝ။ ယ။ ပ။ ဗ္ဗ။ ကာ။ လော။ ဒ။ ရ။ ယ်သို့ ရောက်သော အခါ၌။ တ။ ဿ။ ဗ္ဗ။ ယ။ ထိုသူငယ် ခ။ ဗ္ဗ။ ဌ။ သမာ။ ဂ။ ကုလ။ တာ။ တူ။ သော ဒ။ ရ်ကို။ ဗ။ ဒ။ ဗ်ား။ အညတရ။ ။ တ။ ယောက်သော။ ကုလ။ ဓ။ တ။ ။ ။

ကုမာရော၊ ဤသူငယ်သည်၊ သဟာယေဟိ၊ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ကဠနှာယိတုံ၊ ခေ၍ကျီးအုံ့သောဌ။ ဂတောဝ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဧဟိနော၊ ဖြေသည်။ ဒဠ္ဘော၊ ကိုက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကံ့ပြု၏၊ ယက္ခဝါဟေနု၊ ဘီလူးဖမ်းသဖြင့်၊ ကာလမကာသိ၊ သေခြင်းကံ့ပြု၏၊ ဣတိ ဝိ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သေ၊ ထိုသတ္တိသားသည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အား၊ ဥပဋ္ဌာနေန၊ လုပ်ကျွေးသဖြင့်၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ကုသလာကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ ဣဒံ၊ ဤ၊ ဝိ၊ တည်သော်လည်း၊ တ ဿ ဒါရိကာယ၊ ထိုသူငယ်၏။ ပဒုမ္ဘဝိတ္ဘတာယ၊ တပ်နှစ်သက် သောစိတ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမာနပေတော၊ ဝေမာနိကပြိတ္တာသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ။ ဖြစ်၏။ ပန၊ အထူးကား။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သော၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာသည်၊ တံ ဒါရိကံ၊ ထိုသူငယ်မကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိမာနံ၊ ဗိမာန်သို့၊ နေတုကာမော၊ ဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကေနနု ခေါ်ဥပါယေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ သော၊ ဤသူငယ် မသည်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလေ ဒေနိယကမ္မံ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ခံစားအပ် သော အကျိုးရှိသောကံ ကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဣဒ၊ ဤ ဗိမာန်၌၊ အဘိရေ မယျာမ၊ လွန်စွာမြေ့လျော်ကုန်ငေါ့နည်း။ တ ဿ၊ ထို သူငယ်မ၏၊ ဒိဋ္ဌဘာဝသမ္ဘတ္တိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်း ကို၊ အနုဘဝနဟေတုံ၊ ခံစားငေါ့သော အကြောင်းကို၊ ဝိမသေန္တာ၊ စူး စမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော် စိတဝရကမ္မံ၊ သက်နှုးချုပ်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြုတော်မူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသွာ။ မြင်၍၊ မနုဿ ဘူပေန၊ လူ၏အသွင်ဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍၊ ဝန္ဒိတ္တွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သုတ္တ ကေန၊ အပ်ချည်ဖြင့်၊ အဏ္ဍော၊ အလိုသည်။ အတ္ထိကိ ၊ ရှိသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ ဘာ၊ လျှောက်၏၊ ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ စိတဝရကမ္မံ၊ သက်နှုး အမှုကို၊ ကရောမ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူ အပ်သည်ရှိ သော်၊ တေန ဟိ၊ ထိုသို့အပ်ချည်ဖြင့်အလိုရှိပါမူကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာသုကတ္ထိ ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ သုတ္တတိကဏ္ဍံ၊ အပ်ချည်အထွေ ဌါလှည့်လည်ခြင်းကို၊ စရထ၊ ထွက်လှည့်လည်ကုန်တော်မူပါကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တ ဿ ဒါရိ ကာယ၊ ထိုသူငယ်မ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ ပစ္ဆေ ကဗုဒ္ဓေ။ အရှင် ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်သို့၊ ဂန္တွာ၊ သွား၍၊ ဆရ ဒ္ဓါ ရေ၊ အိမ်တံခါး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာ၊ ထိုသ

တို့ကိုင်းသည်၊ ပရွက်ဇုန်ခဲ့၊ ပရွက်ဇုန်ခါကို၊ ဒိသွား၊ဖြင့်၍၊ ပဿနမာနသာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မေ၊ငါ၏။ အနေယျာ၊ အရှင်သည်၊သုတ္တ ကေန။ အာဝုဇ္ဇိဖြင့်၊ အတ္ထိ၊ကာ၊ အလိုရှိ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဥတ္တရ၊ထံ၍၊ကော်။ တရ၊သော၊သုတ္တဂုဏ်ခဲ့ ချည်းသုံး၊ကို၊ အဒါသိ၊လျှ၏၊အထ၊ထိုနောင်မှ။ သော အမနုဿ၊သော၊ ထိုဒေဝမာနုကပြိုတ္တာသည်၊မနုဿ၊ရူ၊ပမ်း၊ လျှော်အသွင်ဖြင့်၊ တ သော၊ဒါရိ ကာယ၊ထိုသူယောမ၏၊ ဃရံ၊အိမ်သို့၊ဝင်ခဲ့၊သွား၍ တ သော၊ ထိုသူယောမ၏၊မာတရံ၊အမိကို၊ ယာစိတွာ၊တောင်း၍၊ တာယ၊ထိုသတို့ သို့်နှင့်။ သဒ္ဒီ၊တဂ္ဂ၊ကတိပါဟံ၊နှစ်ကော်သုံး၊ကော်၊ဝယိတ္ဝာ၊နေ၍၊ဝ သော၊ ထိုသူယောမ၏၊မာတုယာ၊အမိအား၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထံ၊ခြိုး၊မြှောက်ခြင်း၊အကျိုး ၎င်္ဂါ။ဘတ္တိ'ဂေ၊ဟေ။ သိုအမိ၏ခဲ့၊သဗ္ဗဘာ၊ဧနာနမ်း၊အလုံး၊ရ၊သော၊ဘိုး၊ခွက်တို့၊ကို၊ ဟိ၊ညှသုဘဏ္ဍ သော၊ဌေ၊ဖြင့်၊ဟူ၊ရေ့တွေ၊ပြည့်၊စေ၍၊သဗ္ဗဏ္ဍ၊အလုံး၊ရုံ၊သော ဘိုး၊ခွက်တို့ခဲ့၊ ဥပရိ၊အထက်ခဲ့၊နေ၊မ်ိ၊ အ၊ညှတ်ကို၊ဟုတ်၊ ဤဥစ္စာသည်၊ဒေ၊ ဒတ္တိကခန်း၊နတ်သည်ပေ၊အပ်သော၊ဥစ္စာတည်း၊ကေ၊နစ်၊တစုံ၊ဝ၊ယေ၊ဝ်၊သော သူသည်၊နဂ၊ဟေ၊တဗ္ဗံ၊မယူ၊အပ်၊ဟုတိ၊ဤသို့၊လိ၊ခ်ေ၊ခ်ိ၊ တ ဒေ၊ဒါရိ၏၊ထို

သူယောမ၏ကိုလည်း၊ ဂ၊ဟေ၊တွာ၊ခေါ်၍၊အတ္ထ၊နော။ မိ၊ဒ်ခ်ိ၊ဝိ၊ဟ၊ခ်ိ၊ ဒိ၊ဟ၊ခ်ိ၊ခ်ိ၊ အ၊ဂ၊ဟ၊သိ၊သွား၊ခ်ိ၊တ သော။ထိုသူယောမ၏၊ ဟ၊တ၊ဝ၊ အ၊ဝိ၊သည်။ပ၊ဟ၊ဝ၊ ၊ပ်ား၊စွ၊သော၊ခ၊နုံ၊ဥစ္စာ၊ကို၊သ၊ဘိ၊တွ၊ဝ၊ခ်ေ၍၊အ၊ တ်ား၊ခ်ိ၊ခ်ိ၊ ခ်ိ၊ ခ်ိ၊

ဝုတ္တ၊အရှင်သာ၊သာရ၊တောင်းပန်ပါ၏၊ ဟံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊သကညော၀ေ ဟံ၊မိမိအိမ်သို့ သာလျှင်ပဋိုနေဟု၊ တဘန်ပြန်ဝို့ပါလော၊ ဗုဒ္ဓ၊ဤသို့၀ ဒန်။ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊

အယုဝုတ္တ၊အရှင်သား၊ဥပသက်မှ၊အကျွန်ုပ်အိမ်သို့ကပ်၍၊ယာ၀ဝိတာ၊ အရိယာတို့၏ တောင်းခြင်းဖြင့်ပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓါအံ့ရှင်မြတ်သည် တောင်းအပ် သော၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ဝုရေ၊ရှေ့ဘ၀၌။ ပဗ္ဗဇိတာ သား၊ကာမဂုဏ်စ သောအာညစ်အကြေးတို့ကို မိမိသန္တာန်မှအကြွင်းမဲ့ စွန့်ပစ်တတ်သော၊ ဘိက္ခု၊နော၊ပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓါရဟန်းအား။သုတ္တံ၊ဝါရျည်ကို၊ဒေဒါသိ၊ပေးလှူ၏၊ တာ၊။ထိုပဋ္ဌေက ဗုဒ္ဓါအား၀ါရျည်ကို ပေးလှူခြင်း၏၊ဝိပုလ၀ေလော၊မျှား မြတ်သော၊ဖြည့်ဆုံခြင်းဟူဆို အပ်သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို၊ဧတေ၊ဟိ၊ ယ၊ခုအခါ၌၊ ဥပလ ဗ္ဗ ကိ၊ ရဒေအပ်ခံစားအပ်၏၊ဝ ဏ္ဏ၊ကောဒိ၊ယော၊အ၀တ် တို့၏ကုဋေတို့သည်လည်း၊ဗဟုကာ၊မျှားကုန်သည်၊ဟု ဝ ဏ္ဏ၊ဖြစ်ကုန်၏။မေ အကျွန်ုပ်အား၊ဥပုဇ္ဈာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ဝုဗ္ဗါဘိ ကိ ဏ္ဍံ၊ပန်းမျိုးတို့ဖြင့်အလွန် ပြေပြင်းထား၊သော၊အနေကစိတ္တံ၊အထူးထူးအပြားအပြားဆန်းကြယ်သောပန်း ချီအမှုရှိထ၊သော၊ နဝေနာရိ၊သေ၀ိတံ၊ အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော ယောကျ်ား ပိန်းမ တို့သည်ဖြင့် အပ်ထ၊သော။မ္မေ၊နှလုံး၊မ္ဗေ၊လျှော်ဘွယ်ရှိထ၊သော၊ဗုဒ္ဓ ဝိ၊မာန်၊ဤဖိ၊မာန်သည်၊အတ္ထိ ရှိ၏၊သ၊ဟံ၊သာ၊အဟံ၊ထို၊အကျွန်ုပ်သည်၊တံ ဝိ၊မာန်၊ထိုဖိ၊မာန် ကို။ဘုဇ္ဇာမိ။သုံး၊ဆောင်ရ၏၊အ၊နေ၊ကာ၊သု၊မျှား၊ဖွာ၊ကုန်သော ဝ ဏ္ဏ၊ကောဒိ၊သ၊ ကုဋေ၊အတိုင်း၊အ၀ရည် ရှိကုန်သော အ၀တ်တို့ဝတ်ဆင်၊ဗုဒ္ဓ ဆို တိ ရှိ,တံ၊အလို၊ရှိ၊အပ်သမျှ၊အလို၊ရှိ၊အပ်သမျှ၊သော၊အ၀တ်ကို၊နိ၀ါ၊သေ၁်စ၊ ၀တ်လသ်း၀တ်၏၊ပါ၊ရ,ပါ,မိ၏။ရုံ၊လည်း၊ရုံ၏၊ဗဟု၊တ၊ဝိ ဏ္ဍာ ဒ,စ်သက်ခြင်း၏ အ၊ကြောင်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊မျှား၊ဖွာ၊သော၊စည်း၊စိပ်ဥစ္စာ၊တို့သည်၊ဇ,ဏ္ဍ ရှိ,ကုန် ၏၊တ,ဒ,ထို,စည်း,စိပ်ဥစ္စာ,သည်,လည်း၊ နစ,တာ,ဝ,ဒိ,သ,တိ၊ မ,ကုန်,ဒ,ဉ,ဝ,ည် သာ,လျှင်,တ,ည်း,မ,ယာ,ငါ,သ,ည်။ တ,သော,ဝ,ကမ,ဌ,သ,ထို,ဝါ,ရျည်,ကို,ပေး,လှ ခြင်း,တ,ည်း,ဟူ,သော,ကုသိုလ်,ကံ,၏,သာ,လျှင်၊ အ,ဒ,ယာ,ပ,ဌ,ယာ,အ,ကြောင်း ကြောင့်။ ဝိ,ပါ,ဂ,ံ၊အ,ကျိုး,ဖြစ်,သော၊ သု,ခ,ဒ,ု,ချမ်း,သာ,ကို,လည်း,ကောင်း,သာ တ,ဒ,ု၊ သာ,ယာ,အ,ပ်,သော ဒုဗ္ဗာ,ရုံ,ကို လည်း,ကောင်း၊ ဒုဝ,ု,ဤ,ဖိ,မာန်,ဒ,ု,ဥ,ပ လ ဗ္ဗ ကိ၊ရ,ဒေ,အ,ပ်,ခံ,စား,အ,ပ်,၏၊ သာ,ဟံ,ထို,အ,ကျွန်,ုပ်,သည်,ပ,ုန,ဒေ,ဝ,တ,ာန် သာ,လျှင်,မ,ာ,နွ,သ်,လ,ူ,ဖြည့်,သို့၊ ဂ,ဏ်,ား,သွား,၍၊ ဝ,ည,ာ,နိ၊ ဂေ,ာင်း,မှ,တို့,ကို၊ ကာ,ဟ,ာ,မိ,ပြုံ,ခဲ့၊ အ,ယု,ဝ,ုတ္တ,အ,ရှင်,သား။ ဟံ၊အ,ကျွန်,ုပ်,ကို၊ နယ,နယ,ာ,ဟု၊

လူ.ပြည်သို့ရှိဆောင်လေ၊ ဆုတ်ဘဲဤသို့၊ ဆုမခံဟု။ ဤဂါထာတို့ကို၊ အ
ဘာသိ။ဆိုရ။

တဘွေ၊ထိုဂါထာတို့ခဲ့၊ ပဇ္ဇဓိတ သ ဘိက္ခုနောတိ ဆုံ၊ ပဇ္ဇဓိတ သ
ဘိက္ခုနောဟူသော ဤစကားကို၊ ပဇ္ဇေကဇ္ဈံ၊ ပဇ္ဇေကဇ္ဈါ ကို၊ သန္ဓာယ
ကြ၍၊ ဝတ္ထုကို၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မုနိ၏၊ သေ၊ ထိုအရှင်ပဇ္ဇေကဇ္ဈါသည်
ကာမဂုဏ်ခပ်သိမ်းကုန်၊ စက္ခုသော အညစ်အကြေးတို့ကို၊ အတ္တနော၊ ဖ
ပြီ၊ သန္တာနတော၊ သန္တာနမှ၊ အနုပသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့အာ.ဖြင့်
ပဇ္ဇဓိတဘဿ၊ စွန့်ပစ်တတ်သောကြောင့်၊ ပရေမတ္ထတော၊ ပရေမတ္ထအာ၊ ဖြင့်
ပဇ္ဇဓိတောဘိ၊ ပဇ္ဇဓိတဟူ၍၊ ဘိန္နကိလေသတ္တာ၊ ခွဲဖျက် အပ်ကြီးသော
ကိုးလေသာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု။ ဘိစ၊ ဘိက္ခုဟူ၍ လည်း၊
ဝတ္ထုဒွေတံ၊ ဆိုအင်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အဟေတု၊ ထိုကိ၏ သုတ္တန်၊ သုတ္တ
ဟူသည်ကား။ ကပ္ပါသိကသုတ္တံ၊ ဝါချည်ကို၊ ဥပသက်မ္မာတ်၊ ဥပသက်ပ
ဟူသည်ကား။ မသ္ပံ၊ ငါ၏၊ ဝေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဥပသက်ပါတ္မာ၊ ဂတ်၍၊ ယာစ
တာ၊ တောင်းယာစိတာ ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓိသ၊ ရည်၍ အရိယာ၊ အရိယပုဂ္ဂိုလ်သည်
တို့ဌာန်၏၊ ဝုပ်ကုန်၏၊ ဟေ။ ဤသည်ကား၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့၏
ယာစနာ၊ တောင်းခြင်းတည်း။ ဆုတ်ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာယ၊ ဆုံ့အင်သော
ကာယဝိညာဏ်ကိုပယောဂသမ္ပတ္တိ ကာယ၊ ကုယ်ဖြင့်သိုးစအင်သောလုံ.လဟု
ဆို အပ်သော ဘိက္ခာစရိယာယ။ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းဖြင့်၊ ယာစ်တာ
တောင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်တည်း။ တသ္မာတိ။ တ သ ဟူသည်ကား
တ သ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ သုတ္တဒါနသ၊ ဝါချည်ကို ပေးခြင်း၏
ဝိပါကောဝိပုလဖလူပလဗ္ဘတိ ဟိ၊ ဝိပါကောဝိပုလဖလူပလဗ္ဘတိ ဟူသည်
ကား။ ဝိပုလဖလောဒ္ဓာရဉ္ဇနယော၊ များ.မြတ်သော အကျိုးကိုရကြောင့်
ယော။ များစွာတိုးပွါးသော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို။ ဇေ၊ ရတတ်။ ယ ခုအခါ
ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရ၏ အပ်၏။ ပဗ္ဗနှာဝိယျာ ဟိ။ ခံစား.ရ၏၊ ဗဟုကာ ဗဟုကာ
ဟူသည်ကား။ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝတ္ထုကေ.ဒ္ဓိယောတိ၊ ဝတ္ထု
ကောဒ္ဓိယောဟူသည်ကား။ ဝတ္ထာနံ၊ အဝတ်တို့၏၊ ကောဒ္ဓ.ယော.ကုဋ.ဒ္ဓတို့
သည်.အနေကသတသဟဿပမာဏာနိ၊ များစွာသောတသိန်းအတွင်း
အရှည်ရှိကုန်သော၊ ဟုတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အ.ဒ္ဓ.ယ၊ အနက်တည်း
အနေကစိတ္တ.ဒ္ဓ.၊ အနေကစိတ္တံ ဟူသည်ကား၊ နာနာဝဏ्ဏစိတ္တကမ္မ အထူး
ထူ.အပြားပြားရှိသော ပန်.ချီအမှုရှိထသော၊ ဝါ.တနည်းကား၊ အ.နေက
ဟိ.များစွာကုန်သော၊ မဏ္ဍမဏိအာဒီဟိ၊ ပုလဲပတ္တမြား.အစရှိကုန်သော၊

ရုတနေဟိ၊ရေတနာတို့ဖြင့်၊ ဝိစိတ္တဗူပ်၊ ဆန်းကြယ်သောသဘောရှိသော၊ နခနာရိသေရိတန္တိ၊ နရနာရိသေရိတံ ဟူသည်ကား။ ပရိဝါရကဘုတေ ဟိ။အခြံအာရံဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ နေဟိစ၊ယောဂျားတို့သည် ထည်းကောင်း၊ နာရိဟိစ၊ဓိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပသေရိတံ၊ဌ်ဝဲဆော်သော၊သာဟံဘုဇ္ဇာဓိဟိ၊ သာဟံဘုဇ္ဇာဓိဟူသည်ကား။ သာဆာဟံ၊ထိုငါသည်၊တံ်ဝိမာနံ ထိုဗိမာန်ကို၊ ပရိဘုဇ္ဇာမိ၊သုံး၊ဆောင်ရ၏၊ပါရုပ ဓိတိ၊ပါရုပါဓိဟူသည်ကား။ အနေကာသု၊များစွာကုန်သော။ဝတ္ထုကော့ဇိသု၊ကုဋေအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော အဝတ်တို့တွင်၊ ဇုန္ဆိတိ ဆွဲတံ၊ အလိုရှိဆဲ အလိုရှိဆဲသော အဝတ်ကို၊ နိဝါသေမိ၊ဝတ်လည်းဝတ်ရ၏၊ ပရိဒဟာတိစ။ရံ်လည်းရံ်အပ်၏၊ ပဟုတဝိတ္တာတိ၊ပဟုတဝိတ္တာဟူသည်ကား။ ပဟုတဝိတ္တ။ပကဝုကား၊များသောဥစ္စာအဆောက်အဦးရှိသည်၊မဟာဓနာ၊ များသောဥစ္စာရှိသည်၊ မဟာဘောဂါ၊များသောညည်းစိမ်ရှိသည်၊ နစတာ ဝဒိယတိဟိ၊ နစဘာဝဒိယတိ ဟူသည်ကား။ တဗ္ဗဝိတ္တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်သည်း။ နဒိယတိ၊မကုန်၊ ပရိက္ခယံ ပရိယာဒါနံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ।

တဏှာ ဝကမ္မသရိပါကမန္ဓယာတိ။တဏှာ ဝကမ္မသရိပါကမန္ဓယာ ဟူသည်ကား။တဏှာ ဝသုဠားဒါနုပုညကမ္မသ၊ထိုဝါဝည်အလျှကောင်းမှုကံ၏၊အန္ဓယာပစ္စယာ၊အကြောင်းကြောင့်။ဟေတုဘာဝေန၊အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဝိပါကဘူတံ၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုခံ အဋ္ဌမရုဝသုခသင်္ခါတံ၊အလိုရှိအပ်ကောင်းမြတ်သော ချမ်းသာဟူဆိုအပ်သော၊ သာတဗ္ဗ၊ သာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အုပ်အုပ်မည်ပြီ ဝိမာနေ၊ဤဗိမာန်၌၊ဥပလဗ္ဘတိ ရှိအပ်၏၊ ဂတ္ဘာဝုနဒေဝမာနုသန္တိ၊ ဂတ္ဘာဝုနဒေဝမာနုသံ ဟူသည်ကား။ ဝုနဒေ၊တဘန်သာလျှင်၊ မနုဿလောကံ၊လူ့ပြည်သို့၊ ဥပဂတ္ဘာ၊ကပ်၍၊ ဝုညာနိုကာဟာဝိတိ၊ ဝုညာနိုကာဟာဝိ ဟူသည်ကား။မယ်၊အကျွန်ုပ်၏၊ သုခဝိသေသ နိမ္မါနိကာနိ၊ ချမ်းသာအထူးကို ပြုံးစေတတ် ကုန်သော၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ယေသံ၊ အကြင်ကောင်းမှုတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မယာ၊ငါသည်။အယံ သမ္ဘတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ရအပ်၏၊နှုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ နယဟေ ဝုတ္တမန္တိ၊နယဟေ ဝုတ္တမံ ဟူသည်ကား။ အယ ဝုတ္တ၊အရှင်သား။မံ၊ငါ့ကို၊ မနုဿလောကံ၊လူ့ပြည်သို့၊နယနေဟိ၊ ဆောင်သော၊နှုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဗ္ဗော၊အနက်တည်း၊ ।

တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ သောအမခဲ့သော၊ထိုဝေမာနိုက ပြောကြားသည်၊ တသား၊ထုမိန်းမအား၊ ပန်ဗဇ္ဇစိတ္တတာယ၊ တင်နှစ်သက် သောစိတ်ရှိသည်၏ အပြစ်ကြောင့်၊ အနုကမ္ပာယ။ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ ဂမန်းသွားခြင်းကို၊ အနိန္ဒာ့ကြောင့်၊အလိုမရှိသည်ဖြစ်၏။ ၊

ဘဒ္ဒေ။အာဘယ်၊ ဧာခ၊ဤဖိမခန်သို့၊ အာဂတာ ဂတာယ၊ ရောက်လာ သော၊ တုဝံ၊ သင်အား၊ သတ္တဝယာ သတာ၊ အနှစ်ခုနစ်ရာ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တဟိ'၊ထိုအရပ်၌၊ ဇနာစ၊အရှယ်ကြီး၊ရင့်သည်လည်း ကောင်း၊ဖိဏ္ဍာစ၊ဒိုမင်းခြင်းသည်သည်း၊ကောင်း၊ဘရိယတ'ဖြစ်လတ္တံ. ဟေ၊သင်၏၊သဇ္ဇာ၊အလုံ.ရုံသာသျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ဥာတကာစ၊အဆွေ အမျိုး တို့သည်လည်း၊ ကပ်ထက်တာ၊ သေကုန်ကြ။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဣဒေ၊ဤနတ်ပြည်မှ၊တယ်။ထိုလူ.ပြည်သို့။ ဂစ္ဆာ၊သွားလော့၏၊ကိ'ကရိဿ သိ၊အာဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဘာ၊ဆိုတော်၏၊ ၊

တယ်ဟု၊သိုဂါထာ၌၊ သတ္တာတိ၊ သတ္တဟူသည်ကား၊ ဝိဘတ္တိ'လေး၊ နှ ဝိဘတ်ကျေသဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော၊ညွှန်းခြင်းတည်း။ဝါ'တနည်းကား၊ ဣ။ ဤသတ္တဟူသောပုဒ်သည်။ နိဿဏ္ဍော၊ပဋ္ဌမိ၊နှင့်ကပ်၍၊ ပစ္ဆတ္တေ၊စနှင့်။ပဋ္ဌမ ဝိဘတ်သက်သာ ပုဒ်တည်း။ ဝဿသတာတိ၊ ဝဿသတာပုသည် ကား၊ ဝဿသတ'တော၊အနှစ်တရာမှ၊ သတ္တတိ'ဝဿသတ'တတိ'၊ အနှစ် ခုနှစ်ရာတို့မှ၊ဥဒ္ဓံ၊အထက်၌။ တုဝံ၊သင်သည်၊ ဣဓ၊ဤနတ်ပြည်သို့။ အာ ဂတာ၊လာ၏၊ ဣဒံ'ဝိမာနံ၊ဤဖိမာန်သို့၊ အာဂတာယ၊ လာသော် တုဝ၊ ။ သင်အား၊သတ္တဝဿသတာနိ။ အနှစ်ခုနှစ်ရာတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန် ၏၊ဣဒါနိ'အယံ'၊ ဤသည်ကား၊ အဝ'ဟော' အနက်ဘည်း၊ ဖိဏ္ဍာစ၊ဒုမာစ၊ တဟိ'ဘရိယသိဟိ'၊ ဖိဏ္ဍာစ၊ဒုမာစ'ဟိ'ဘရိယသိဟူသည်ကား၊ဣဒ ဤနတ်ပြည်၌။ ဒိဒ္ဒဟိ'၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥတုအာဟာရေ၊ ဥတု အာဟာတို့သည်၊ ဥပထဒ္ဓိ'တတ္ထဘာဝါ'၊ထောက်ပံ့ခြင်းသောအတ္ထဘော ရှိသည်၊ ကမ္မာနုဘာဝေန၊ ကံ၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဌေ့ကံကာလ'ဤမ ဟောကာလပတ်လုံး၊ ဒဟရကာလေနေ၊ငယ်သောကာလဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိတ္ထာ၊တည်၏၊ ဣဒေ၊ဤနတ်ပြည်၌။ ပရံ၊လူ.ပြည်သို့။ ဂစ္ဆာ၊သွား၏ ကမ္မဿ၊ကံ၏လည်း၊ပရိက္ခီဏတ္တာ၊ကုန်သည်၏အကြောင့် ခနုဿ ခုံ၊လူတို့၏၊ ဥတုအာဟာရေ၊ဥတုအာဟာရတို့၏ အစွမ်းအားကြောင့်၊ ဇရာဖိဏ္ဍာစ၊ ဒိုမင်းခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဂ[illegible]

ကြီးရင့်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တဟိမနှုသလောကေ၊ ထိုလူ.ပြည်၌၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်သတ္တံ.၊ ဣတိအာသံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ ကိ၊အာဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ဆိုပြု.အံ့၊ သဗ္ဗေဝတေကာ လက်ဘာဥာတကာတိ၊ သဗ္ဗေဝတေ ကာလက်တာ ဥာတကာ ဟူသည်ကား၊ဒီဃသ၊ရှည်စွာသော၊အဋ္ဌ၊နေ၊ကာလသို့။ဂတတ္တာ၊ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တဝ၊သင်၏၊သဗ္ဗေဝေ၊အလုံးရုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာဘယေ.ပိ။ အဆွေးမျိုးတို့သည်လည်း၊မတာ၊သေလေကုန်ပြီ၊တသ္မာ ထိုကြောင့်၊ ဣတောဒေဝ လောကတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ တဟ္ဟမနှုသ လောက်၊ ထိုလူ.ပြည်သို့၊ ဂတ္တွာ၊သွား၍ ကိ ကရိဿသိ၊ အသို့ပြုလတ္တံ. နည်း။ အဝသေသမ္မိ၊ ကြွင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ အာယုဟု၊အသက်ကို လည်း၊ဣဒေဝ၊ဤနတ်ပြည်၌သာလျှင်၊ ခေ.ပဟိ၊ကုန်စေလော၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ.ယာ၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဧဝံ၊ဤသို့၊တေန၊ထိုဝေမာ နိကပြု.ဟာသည်။ဂတ္တာ၊ဆိုအပ်သည်ရှိ၊သော်၊သာ၊ထိုမိန်းမသည်၊တ သ ထိ.ဝေမာနိက ပြု.ဟာ၏၊ ငေနံ.စကားကို၊ အသန္ဒဟန္တီ။မဟုတ်ကြည်သည် ဖြစ်၍ ပုနဒေါ၊တဘာနသ.လျှင်၊ အပြုပိ၊ဆိုတ်။ ।

အယျဝုတ္တ၊ အာဂင်သား၊ ဣဝ၊ဤသင်၏ ဗိမာနသို့၊ အာဂတာယ၊လာ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရိနော၊နတ်၌ဖြစ်သောစည်းစိပ်ချမ်း သာနှင့်၊ သမ္ပတ္တိတာယ သမဂ္ဂီဘူတ်ဘယ်ပြည့်စုံ.သော၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗေဝ ဝ ဃသာနိ၊ ရုနစ်နှစ်တို့သည် သားလျှင်၊ အတိက္ကန္တာနိ၊ လွန်ကုန် သေး ၏။သာဟံ၊ထို အကျွန်ုပ်သည်။ ပုနဒေဝ၊တဘာနသာလျှင်၊ မာနုသံ၊လူ. ပြည်သို့၊ ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ ပုညာနိ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာဟာမိ ပြုအံ့၊အယျ ပုတ္တ၊အရှင်သား၊ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ နယေနယာဟိ၊ လူ.ပြည်သို့ ပို့ဆောင် လော၊ဣဟ၊ဤသို့၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆိုတ်။ ।

တဟ္ဟ၊ထိုဂါထာ၌၊ သဗ္ဗေဝ ဝ ဃသာနိ ဣဒါဂတာယ၊မေတိ၊သဗ္ဗေ ဝ ဃသာနိ ဣဒါဂတာယ၊မေဟူသည်ကား၊ အယျပုတ္တ၊အရှင်သား၊ဣဒ၊ဤ နတ်ပြည်သို့၊ အာဂတာယ၊လာရောက်သော၊မ ကို၊အကျွန်ုပ်အား၊သဗ္ဗေ ဝ ဝ ဃသာနိ၊ရုနစ်နှစ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဝိတိဝတ္တာနိမဟေ၊ လွန်ကုန်ရောင် တကား၊ သဗ္ဗ ဝ ဃသသတာနိ. အနှစ်ရုနစ်ရာတို့ပတ်လုံး၊ ဒိဋ္ဌသုခသမ္ပ တာယ၊နတ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ဗဟု၊ဖြားစွာလည်းဖြစ်သော ကာလံ၊ကာလသို့၊ဂတံ၊ရောက်သည်ကို၊ အသလ္လက္ခေတိ၊မမှတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆိုတ်။ ।

ဘုံပန္နာ၏သို့ကား။တာဝတိုင်းမသည်၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်သော၊သော ဝိမာနပေတာ၊ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာသည်၊နာနုပ္ပကာရ၊အထူးထူးအပြား ပြား၊ဖြင့်၊တံ၊ထိုမိန်းမကို၊အနုသာသိတ္တာ၊ဆုံး၍၊ တို့၊သင်သည်၊ဓုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊သင်္ဘာဘုတာ၊ခုနစ်ကမ္ဘာ၏ဘုရား၊လွန် တဏှာ၊ထိုလူ့ပြည် ၌၊နေ၏ဒိဿသိ၊ အသက်မရှင်လတ်တို့။တေ။သင်၏၊မာတုယာ၊ဒေဝီသည်၊ နတ်ရွှေကြီး၌ပြုထား၊အပ်သော၊မယာ။ဝါသည်၊ဒိန္နံ၊ပေး၊ဒေ၊အပ်သော၊ ဒေ။ဥစ္စာ သည်၊ အဘိဟိ၏၊ တံ၊ထိုဥစ္စာ ကို။ သမဏာပြာဟ္မဏာနံ၊ဟေ၊နှုတ်ယူ၏။ အား ဒဘ္ဘာ၊ပေ၊ကျွန်၊ကုစ်၊ဤ၊ဝုန်ဥပပတ္တိ'ပြစ်ခြင်း၏။ပ၊ဗ္ဗ ဟိ၊တောင့် တ၊လေ၊ဟုတိ။ဤ သို့၊ဝတ္ထု၊ဆို၍၊ဗာဟာ ယံ၊မောင်းခ၊ဝေ၊တ္တာ၊ကိုင်၍၊ ဂါ၊မ၊ဏ္ဍာ၊ရှာ၏အာသယ်၌၊ ဌပေတ္တာ၊ထား၍၊ဘဒ္ဒေ၊အာဘယ်၊ ဟု။ဤ လူ့ ပြည်၌၊ အညေ၊ဝိ၊တပါ၊လည်း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ဧနေ။လူကို။ ယထ ၊ဗလံ၊ ဗ္ဓမ်း၊အား၊သျှောက်၊ဟုညာနိ၊ကောင်းမှုကို၊ကရောထ ပြုကုန်လော၊ဟုတိ၊ ဤ သို့ ဩဝါ၊ဒသျှာသိ၊ဆုံး၊မပါ၊လေ၊လော၊ဟုတိ။ဤ သို့ ဝတ္ထု၊ဆို၍၊ဂ၊ထော၊ သွား၍၊တေ၊ထိုကြောင့်၊ ၊

သော၊ထိုဝိမာနပြိတ္တာသည်၊ပ၊သ၊ယ္ယ၊ပ၊သ၊ဟ၊ဇ္ဇ၊ဝိ၊ယ၊ အ၊နိုင်အ၊ထက် မှ၊သ၊ကဲ့သို့၊ ဗ၊ဟာ၊ယံ၊မောင်း၍၊ ဂ၊ဟာ၊တ္တာ၊ကိုင်၍၊ ပ၊ဗ္ဗ၊နယ်တ္တာ၊နှ၊ပ္ပါ၊ရာ ဂ္ဂ၊ကာ်မြှုပ်ရှာသို့ တ၊ဖန်ဆောင်၍၊ ဃေ၊ရိ'၊ အိုမင်း၊ကြီး၊ရှင်ခြင်း၊သို့ ရောက် သော၊ သ၊ဒုဒ္ဒ၊လံ၊ အိုမင်း၊ကြီး၊ရှင်း၊ကြောင့်အ၊လွန်အ၊ား၊နည်း၊သော၊ တံ ဒုတ္ထိ'၊ထိုမိန်း၊မ ကို၊ဘဒ္ဒေ၊အာ၊ယ်၊တို့ဖို့၊သင်သည်လည်း၊ပုညာနိ၊ကောင်း မှု၊ကို။ ကရေ၊ယျာ၊သိ၊ပြုလေ၊။တ၊ဝ၊သင့်ကို။ ဒ၊သ၊နုတ္ထ၊ဝ၊ယ၊ ဒုခြင်း၊ဌာ ဒုခ ဤ အ၊ခု၊ပ်သို့ အာ၊ဂ၊တံ၊လ၊သော၊ အ၊ည၊ဖို့ခ၊နှံ၊တ၊ပါ၊သော၊လူ့ဘ၊ဝေါင်း ကို၊သည်း၊ပုဿ၊နိ၊ကောင်း၊မှုကို၊ကရော၊ထ ပြုကုန်လော၊ပုဏ္ဏ၊ကောင်း မှု၊ကို။ဂ၊တော။ပြုအ၊ပ်သည်ရှိ၊သ၊၊ သုခ၊ချမ်း၊သာ၊ကို၊ဥပ၊လ၊ဘ္ဘ၊တ်၊ရ၊အ၊ပ်၏၊ ဗ္ဗ၊တိ၊ဤ သို့၊ ဝ၊ဒ္ဓ၊သိ၊ဆို၊လ၊လော၊ ဗ္ဗ၊တိ။ဤ သို့၊ဝ၊တ္ထု၊ဖ္ဗ ဆို၍၊ ဂ၊တော၊ သွား၍၊ဗ္ဗ၊တိ၊ဤ သို့၊ဝ၊ဒ္ဓ၊ဆို၊အ၊ပ်၏။ ၊

တ၊ဏ္ဍ၊ထိ၊ဂါ၊ဃော၊ခ်ီ၊ သော၊တိ၊ သော၊ဟ္ဟ သည်ကား၊ သော၊ဝိ၊မာန၊ပ ကော၊ထိ၊ဝေ၊မာနိ၊ကပြိတ္တာသည်၊ တ၊ဏ္ဍိ။တံ၊ဟ္ဟသည်ကား၊ တံ၊ဗုတ္ထိ'၊ထို မိန်း၊မ ကို၊ ဂ၊ဟော၊တ္တာ၊နှ ပ၊ဋ္ဌ၊ယ္ယ၊ဗာ၊ဟာ၊ယ၊ဏ္ဍ၊ ဂ၊ဟော၊တ္တာ၊နှ၊ပ၊ဋ္ဌ၊ယ္ယ၊ဗာ၊ဟာ၊ယံ ဟ္ဟသည်ကား၊ ပ၊သ၊ယ္ယ၊ဇ္ဇ၊ဝ၊ဝိ၊ယ၊ အ၊နိုင်အ၊ထက် မှ၊သ၊ကဲ့သို့၊ သော၊ ထိ၊ဝေ၊မာနိ၊က ပြိတ္တာ၊သည်၊ ဗ၊ဟာ၊ယ်၊မောင်း၍၊ ဂ၊ဟော၊တ္တာ၊ကိုင်၍ ပ၊ဗ္ဗ၊ နယ်တ္တာ၊နှ၊တိ၊ ပ၊ဗ္ဗ၊နယ်တ္တာ၊နှ ဟ္ဟသည်ကား၊ တ၊ဏ္ဍ၊ ထိ'၊မိန်း၊မ ကို၊ဟ

တသံဝစ္ဆရာပမ်၊ မွားမ်ား ကြိုးပြင်းသောရွာသို့၊ ပုနဒေဝ၊ တဖန် သာလျှင်၊ အာနုယိတ္တာ၊ဆောင်၍ ထေရိန္တိ၊ထေရီ ဟူသည်ကား။ ထာဝရီ ဖိုလ်ကို၊အို သော၊ ဝုဏ်၊ အသက်ကြီးရင့်သော၊ ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သုဒဿလန္တိ၊သုဒဿလံဟူသည်ကား၊ ဧရာဖိုလ်ကွာတာယင်ဝေ၊ အိုခင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သုဒဿလံ၊အလွန်အားနည်းသော၊ ကိုရ၊ ကြားရသည်ကား။ သာ၊ထိုမိန်းမသည်။ တတောပိမာနတော၊ထို ဖိုမာန်မှ၊ နေတွေ့ကား၊ဆောင်၍၊ အပဂမနသမနန္တရမေဝ၊ ဖဲသောအခြားမဲ့ခ္ခု သာလျှင်။ ဖိုလ်ကား၊အို သည်။ ဝုစ္စာ၊ကြီးသည်၊ မဟာလ္လိကာ၊ အသက်ကြီး သည်၊ အဒ္ဓဂတာ၊အဆုန်သို့ရောက်သည်၊ ဝယောအနုပ္ပတ္တာ၊ အလွယ်သို့ ရောက်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဝဇ္ဇေသိတိ၊ဝဇ္ဇေသိဟူသည်ကား၊ဝဇနေယျော သိ၊ဆိုးလေးလေ၊ဝတ္ထုဗ္ဗဝစနာကာရေ၊ဆိုအပ်သောစကား၏အခြင်းအရာ ကိုလည်း၊ဒဿေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ အညတ္ထိဇနန္တိ အာဒိ၊အညတ္ထိဇနံ ဤသို့အစရှိ သောစကားကို၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏၊တသ၊ထိုစကား၏၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဇေ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဘဒ္ဒေ၊အာဘယ်၊ ဝဋ္ဌိ၊သင်သည်လည်း၊ဝုညံ၊ကောင်းမွေ့ကို၊ ကရေယျာသိ၊ပြုလော၊အညတ္ထိ၊ တပါ၊လည်းဖြစ်သော၊ ဇာ၊ဤအရပ်သို့၊တဝ၊သင်အား။ ဒဿနဏ္ဌာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာဂတာ၊လာသည်လည်းဖြစ်သော။ ဧနံ။လူအ ပေါင်းကို၊ဘဒ္ဒြမုခါ၊ကောင်းသောမျက်နှာရှိသောသူတို့၊သိသံဝါ၊ဦးခေါင်း ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဧလံဝါ၊ဝုဆိုးကိုလည်း၊ကောင်း၊ အာမိတ္တံ၊ ခိုးလောင် သည် ကို။ အဋ္ဌုပေတ္ကိတ္ကာပိ၊လျစ်လျူရှု၍သည်း၊ ဒါနသိယာဒီနိ၊ဒါနသိလ အစရှိကုန်သော၊ဝုညာနု၊ကောင်းမွေ့ကို၊ကရောထ၊ပြုကုန်လော၊ ဇာတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ကောင်း၊ ဝုညေစ၊ကောင်းမွေ့ကိုလည်း၊ ကတော၊ပြုအပ်သည်ရှိ သော်၊ ကော်သနော၊စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ တသ၊ထိုကောင်းမှု၏၊ ဖလဘူတံ၊အကျိုးဖြာ၏ဖြစ်သော၊သုခံ၊ချမ်းသာကို၊ဥပလဗ္ဘတိ၊ရ၏၊ ဣတ္ထ၊ ဤသို့ကောင်းမွေ့ကိုပြု၍ချမ်းသာကိုရောခ၌၊သံသရေသာ၊ယုံမှားခြင်းကို၊နုကာ တဗ္ဗော၊မပြုအပ်၊ဇာတိ၊ဤသို့သြဝါဒပေးယျာသိ၊ဆုံးမလေလော၊ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ၊

ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထာ၊ပြောပြီး၍။ တတ္ထ ထိုဝေဟာနိကပြိတ္တာ သည်၊ဂဟော၊သွားသည်ရှိသော်၊သာဇာတို့၊ထိုမိန်းမသည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဥာတကာနံ၊အဆွေအမျိုးတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊နေရာအရပ်သို့၊ ဂတ္ဝာ၊ သွား၍၊ တေသံ၊ထိုအဆွေအမျိုးတို့အား၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဟာနာ

ပေကွေ့သိစေ၍၊တေဟိ၊ထိုဆွေမျိုးတို့သည်၊ နိယျာဒိတခန်း၊ဆောင်ရွင်း အပ်သောဥစ္စာကို၊ဂဟေတွေ့၊ သူ၍။ သမဏာပြု ဟူ၏။ ခန်း၊ဝ,ဘန်းပုဏ္ဏားတို့ အား ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒေန္တိ၊ပေးကြကုန်သည်ကို၊အတ္ထိ,ခုခု၊ဖြစ်၏။ သန္တိ၊ကား၊အထံ ရှိ၊အာဝဘာနံ လာကုန်သောသူတို့အား၊ ၊

ဘာဝေန္တေ၊ အိုလူမျိုး၊တို့၊ သာဝုန်း၊ကုသိုလ်ကံ၊ကို၊ အာဂတေန၊မပြု ခြင်း၊ကြောင့်၊ ပေတာ၊ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဝိ၊ဘဝ,ရှိ,ယထား ပင်ပန်း၊ခြင်းရှိ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့။ တေ၊ထေ၊ထိုအတူသာလျှင်၊ ဝိ ဘဝ,မှာ,ပင်ပန်း ခြင်းရှိ၊ရောက်ကုန်သော မနုဿာစ,လူတို့ကို၊သည်း၊မယာ ငါသည်၊ဖိုင်ခ,ား ပြုပြီးအပ်ကုန်ပြီ၊သုခ,ပေမနိ သံ၊ချမ်း,သာ ကုခ,ခ ;,ခြင်း၊အကျိုး,ဖိုး,သော်၊ကမ္ဘာ ကုသိုလ်ကံသည်,ကတွေ့၊ပြုကုန်၍၊ သေ,နကုသလကေ,မ,ပြုနှ,ထိုကုသိုလ်ကံ ကြောင့်၊သုခ ချမ်း,သာ,ခ,ခ ;,ကား,ကသ်ကုန်,သော,ဒေ,ါ နတ်ခ,ခ ;,ကျုံ,ဝင် ကုန်,သော,ပစ,စ,သည်,ဝါတို့ကဲ့လည်း,ကောင်း ရှေ့သော,လူ,ခ,ခ ;,ကျုံ,ဝင် ကုန်,သော,ပစ,စ,သည်,ဝါတို့ကဲ့လည်း,ကောင်း။ ယော,ါသည်ခ ;,ခ ;,ခ ;,

ကြောင့်၊ကတေနေ့ပြုအပ်သော၊အကုသလေနေ့၊အကုသိုလ်ကြောင့်၊ဝိဟာဥ
မာနာ။ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ခုဠိပါသာဒိနာ၊တော်မူတော်ခြင်းအစ
ရှိသည်ဖြင့်၊ဝိစာတော်၊ပင်ပန်းခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇန္တာ၊ရောက်ကုန်သော၊မဟာ
ဒုက္ခံ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘာဝန္တာ၊ခံစားကုန်သော၊ မနုဿာ၊လူ
တို့ကို။မယာ၊ငါသည်၊ဒိဋ္ဌာ၊မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ပန၊ထိုမှတပါး၊သုခဝေဒနီယံ၊
ကောင်းသောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ ကံကို၊ ကတွာ။ပြု၍၊ ကတေနေ့ပြုအပ်
သော၊တေနကုသလကမ္မေန၊ထိုကုသိုလ်တံကြောင့်၊ဒေဝမနုဿပရိယာ
ပန္နာ၊နတ်လူဖြစ်အကျိုးဝင်ကုန်သော၊ သုခေ ချမ်းသာ၌။ ဋ္ဌိတာ၊တည်ကုန်
သော၊ ပဘော၊သတ္တဝါတို့ကို။မယာ၊ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေ၊
ဤသို့မြင်ခြင်းသည်။အတ္တပစ္စက္ခံ၊မိမိမျက်မှောက်ဖြစ်ခြင်းတည်း တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ပါပါ၊မကောင်းမှုမှ၊ဒုဋ္ဌေ၊တာဝ။အဝေ.မသားလျှင်၊ပရိဝဇ္ဇန္တာ။
ရှောင်ကြဉ်ကုန်လျက်၊ ဝုညကိရိယာယ၊အလွှဲပေးခြင်းစသောကောင်းမှု
ကိုပြုခြင်းခို၊ ယုတ္တာ၊ယုတ္တာ၊ အဘာနိတလဲလဲ လုံ့လအားထုတ်ကုန်သည်၊
ဟောထ၊ဖြစ်ကုန်လော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်
တည်း။ ।

ဒေဝပန၊ဤသို့ကား။ဩဝဒန္တိ။ဆုံးမလျက်၊သမဏပြာဟ္မဏာဒီနံ၊ရဟန်း
ပုဏ္ဏားအစရှိသည်တို့အား၊သတ္တဒဟံ။ခုနစ်ရက်ပတ်လုံ။ မဟာဒါနံ၊ကြီး
စွာသောအလှူကို၊ပဝတ္တေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊သတ္တမေဒိဝသေ၊ခုနစ်ရက်မြောက်
သောနေ့၌၊ ကာလံကတွာ၊သေခြင်းကိုပြု၍၊ တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံ
သာနတ်ပြည်ကို၌၊နိဗ္ဗတ္တိ။ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု။ဧဟန်းတို့သည်၊တံပဝတ္တိ၊ထိုအ
ကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော။မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ကြားလျှောက်
ကုန်၏၊ဘဂဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည် တမတ္ထံ။ထိုအကြောင်းကို၊အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊
အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ သမ္ဗဟ္ဟပရိသာယ၊ ရောက်လာ
သောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ဝိသေ
သဟောစ၊အထူးအားဖြင့်လည်း၊ပဋိစ္စကဗုဒ္ဓသု၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၌၊ပဝတ္တိ
တဒါနသ၊ ဖြစ်စေအပ်သောဒါန၏။ မဟာပုဏ္ဏတဋ္ဌ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ
သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာနိသံသတဋ္ဌ၊ကြီးသောအာနိသင်
ရှိသည်၏အဖြစ် ကို လည်းကောင်း၊ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ တံ၊ထို
တရားစကားကို၊ သုတ္တာ ကြားနာရ၍၊ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊
ဝိဂတမလမဗ္ဘေရော။ ကင်းသောမဗ္ဘေ၀ဒတည်းဟူသောအညစ်အကြေး
ရှိသည်။ ဒါနာဒီပုညနိရတော၊ ဒါနအစရှိသောကောင်းမှုခြင်းအပြန်ပြေလျော်

၂-ဥပရိဝဂ်-၁၁-သုဘွေပေတဝတ္ထု။ ၃၂၇

သည်၊ ဒေါသ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဤတို့၊ ဤသည်ကား၊ အကြီးတည်း။ ၊သုဘွေပေတ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုနှင့်၊ သုဘွေပေတဝတ္ထု။ အာဘွေ့ဝ်သည်၊ နိဗ္ဗာန်တော၊ ပြိုးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဥပရိဝဂ်-၁၂-ကဏ္ဏမုဏ္ဍလေတိဝတ္ထု။

သောဏ္ဍသောပါနဖလကတိမ္ဘဲ၊ သောဏ္ဍသောပါနဖလကာ ဧ၊ ဧ၏ သောဏ္ဍီ၊ ဝတ္ထု၊ ကဲ့၊ သတ္တ၊ ရိ၊ မြက်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာသာဒ်ရှေ့နေ့ဘေဝ်မှ သည်ရှိ၊ သင်္ဃ၊ ကဏ္ဍ၊ မုဏ္ဍ ပြိုဟောကဲ့၊ အာ၊ ရှ ၊ အကြောင်းပြု၍ ဝတ္ထုဟောတော်မူ အပ်ရ၏။ ကိုယ်ချင်း ပြုခြင်းအံ့၊ အတိတ်တော်လွန်သည်ကား။ ကသပဗုဒ္ဓကာလ ၊ ကသပမြတ် စွာဘုရားသက်ထက်တော်၌။ ကိမိလနဂရေ၊ ကိမိလမြို့၌ အညတရ၊ တယောက်သား။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါသ၊ ဥပါသကာသည်။ ပဉ္စကိဥပါသကသတေတိ၊ ငါး၊ သောဥပါသကာတို့ နှင့် သင်္ဃ်တကွ၊ သမာနဆွေနှင့်။ တူသောအသုံ၊ ဆွေရှိသည်ဟု ဝတ္ထု ဖြစ်ခဲ့ အာ၊ ရာ၊ ခ၊ ရေ၊ ပန်-သေတုဗန္ဓုန စက်မန ကရေ၊ ကာ၊ ဒိ ပုဏ္ဍ၊ ပသုတာ၊ အ၊ ဥ၊ ယျာ ဥ ဒိုက်ပျိုးခြင်း တံတား၊ ဖွဲ့ခင်းခြင်း စကြိုပြုလုပ်ခြင်း အ၊ ဧ ရှိ သော ကောင်းမှု၌ လုံ့၊ ကျက်သည်။ ဟု ဝတ္ထု၊ ဖြစ်၍ ဝိဟာ၊ ရှ ၊ နေ သည်ရှိ သော် သံ၊ ဃ ၊ သ ။ သံ၊ ဃာ၊ အာ၊ ။ ဝိ ဟာ၊ ရ၊ ကျောင်း၊ ကဲ့။ ကာ၊ ရ ၊ ဝတ္ထု၊ ဆောက်လုပ်ခဲ့ တော်၊ ထို ငါ၊ ရာ၊ သော ဥပါသ ကာတို့နှင့်၊ သင်္ဃ်၊ တ ကွ။ ကာ၊ လ ၊ ဂ ၊ လ ် ရ ခ ် ရ ် ခ ၊ ။ ဝိ ဟာ၊ ရ ် ၊ ကျောင်း၊ သို့၊ ဂ ် ဆ ် တိ ၊ သွား ၏ ။ ၊ ဝ ၊ သ ် ၊ ထို ဥ ပါ သ ် ကာ ၊ ။ ် ။ ် ။ ်

တတ္ထ၊ သိုတခုသောသဘင်၌၊ ဝိသမိတ္တာ၊ အပင်အပန်းဖြေ၍၊ ဂတာသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ တာသံ၊ ထိုဥပါသကာမတို့၏၊ ရူပသမ္ပတ္တိ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဒုဋ္ဌစိတ္တာ၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်းဟု တွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တာသံ၊ ထိုဥပါသိကာမတို့၏၊ သိလာစာရဂုဏသမ္ပန္နတံ၊ သီလအကျင့်ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ၊ သိကုန်၍၊ ကော။ အဘယ်သူသည်၊ ဧကာသု၊ ထိုဥပါသိကာမတို့တွင်၊ ဧကိဿာ၊ တဲယော်သောဥပါသိကာမ၏လည်း၊ သိလဘေဒံ၊ သီလ၏ပျက်စီးခြင်းကို၊ ကာတုံ။ ပြုခြင်းငှ၊ သမဏ္ဍော၊ စွမ်းနိုင်သနည်း၊ ဈာတိ၊ ဤသို့၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသေသော်ကျ။ တို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်သောသူသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမဏ္ဍော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဈာတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒ္ဓေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုကြွင်းသောသေသောက်ကျ။ တို့သည်။ တေန၊ ထိုသူနှင့်၊ သဟသေန၊ အတူထောင်ဖြင့်၊ အဇ္ဈုတ်၊ လောင်းတန်းကို။ ကရောမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ အဇ္ဈုတ်၊ လောင်းတန်းကို၊ အာကံသု။ ပြုကုန်၏။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဥပါယေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝါယမမာနော၊ လုံ့လပြုသော၊ သော၊ တို့သေသောက်ကျ။ သည်၊ တာသု၊ ထိုဥပါသိကာမတို့သည်၊ အသမ္ဘိုဟိ၊ အနီးသို့၊ အာဂတာသု၊ လာကုန်သည်ရှိသော်၊ သုမဂ္ဂိတံ ကောင်းစွာတိုးအပ်သော၊ သတ္ဘတန္တိ ၊ ရုနစ်ကြွေးရှိသော၊ မရုဒ္ဓသရံ၊ ကောင်းသော်အသံရှိသော။ ဝိဏံ၊ စောင်းကို၊ ဝါ ဒေန္တော၊ တို့ လျက်၊ မရုဒ္ဓေ၊ နေ၀၊ သာယာသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဂါယန္တော၊ သီဆိုလျက်၊ ဂိတသဒ္ဒေန၊ သီချင်းသံဖြင့်၊ တာသု၊ ထိုဥပါသိကာမတို့တွင်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ဈာတိ ၊ မိန်းမကို၊ သိသဘေဒံ၊ သီလပျက်ခြင်းသို့၊ ပါပေန္တော၊ ရောက်စေလျက်၊ အဇိစာရိနိ ၊ လွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ တေ၊ ရတ္တေ၊ ထိုသေးသောက်ကျ။ တို့ ကို၊ သဟာသံ။ ဘသောင်ကို၊ ပရာဇေသိ၊ ရှုံးစေ၏။ သဟာသပရာဇိတာ၊ တဲထောင်ရှုံးကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသေသောက်ကျ။ တို့သည်၊ တာသာ။ ထိုမိန်းမ၏၊ သာမိကဿ၊ လင်အား၊ အာရောစေသုံ၊ ပြောကြား၊ ကုန်၏၊ သာ မိကော၊ လင်သည်၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ☰ တေ ပုရိသာ၊ ထိုယောကျ်ား၊ တို့သည်၊ အဝေါ၊ ဆိုကုန်၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝေ ရူပါကိ ၊ ဤသို့ဆိုတိုင်းဟုတ်သလော၊ ဈာတိ ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌာ၊ မေး၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အဟံ၊ ငါသည် ဤဒိသံ။ ဤသို့သဘောရှိသည်ကို၊ နဘာနာ ဒိ၊ မသိ၊ ဈာတိ ၊ ဤသို့၊ ပဋိဂ္ဂါ ပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ တတ္ထ ၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊

အသန္ဒဟာန္ကေနေယုံကြည်သည်ရှိသော်၊သင်းပေးအနိုးခ်ိ။ဒ္ဓိတံ၊တည်သော၊ သုနခံ၊ခွေး ကုံ၊ဒုသော်တွေ၊ပြု၍၊မယား၊ငါသည်၊ တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိ သော၊ပါပကမ္မံ၊မကောင်းမှုကံကို၊ သစေကတံ၊အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အုံ့၊ ဘိန္နကဏ္ဏော၊ပြတ်သောနား၊ရှက်ရှိ၊သား အာယံကာ၊ဌသုနခေါ်၊ဤခွေးနက် သည်၊ တဏ္ဍတဏ္ဍာ၊ဝေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ဖောတံ၊ဖြစ်သော၊ မံ၊အာကျွန်ုပ်ကို၊ ခါဒတု၊စားပါစေသတည်း၊ဟုဆို၊ဤသို့၊ သပထံ ကျိန်ဆိုခြင်းကို၊ အကာ သိ၊ပြု၏၊ ဟုတရာပိ၊ ဤမိန်းမမှတပါး၊ကုန်သော၊ ပဠသတာ၊ ငါးရာကုန် သော၊ဟုတ်ထိုယော၊မိန်းမ၏ကို။ကိံ၊အသို့နည်း၊အယံ၊ဤမိန်းမသည်၊တထာ ရှိပ်။ သို့သို့သဘောရှိသော၊ပ ပ်၊မကောင်းမှုကို၊ အကာသိ၊ပြုသ.လား၊ဥဒါ ဟု ထို သို့မဟုတ်၊နာကာသိ.မပြုသလော၊ဟုတိ၊ဤသို့။စောဒိတာ။စော၊ဒနာ အင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝေရှိပ်၊ ဤသို့သဘောရှိ၊သော မကောင်းမှုကို၊နဇာနာမ၊မသိကုန်၊ဟုတိ။ဤသို့၊ မုသာ၊ဟုတ်မမှန်သော စကား၊ကို။ဝတ္တာ။ဆိုကုန်၍၊မယံ၊ငါတို့သည်၊သစေဇာနာမ၊အာကယ်၍သိ ကုန်သည်ဖြစ်အုံ့၊ ဘဝေဘဝေ၊ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၌၊ ဇေတိ သာယေ၊ ထိုမိန်းမ၏သာလျှင်၊ဒါသိယော၊ကျွန်မတို့သည်၊ ဘဝေယျာမ၊ဖြစ်ရပါလို ကုန်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့ သပထံ၊ကျိန်ဆိုခြင်းကို၊ အကံ ၊ပြုကြကုန်၏၊အလေ ထိုးနှဲ့မှ၊အကိစ္စရှိနိ၊လွန်ကျူး၍ ကျင့်သော၊သာဟုတ်။ ထိုမိန်းမသည်၊ ဟေ၊နဝ၀ိပ္ပဋိသာရေန၊ထိုနှလုံး၊မသာယာခြင်းဖြင့်သ.လျှင်၊ဒဿမာနဟာ ယာ၊ဟူ၊လောင်သောနှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုသိတွား၊ခြောက်ကပ်၍၊နစိရေ၊နေ ဝ၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ကာလံ၊ကတွား၊သေခြင်း၊ကို၊ပြု၍၊ ဟိ၊မ၀တိ၊ပဗ္ဗတ ရာဇေ၊ ဟိ၊မ၀န္တာ၊တောင်မင်း၌၊သတ္တုန်း၊ ခုနစ်ခုကုန်သော။ ဟောသရာနံ ဆိုင်ကြီးတို့တွင်၊ အညတရသာ၊ဟာ၊ခုသော၊ ကဏ္ဍမဏ္ဍ၊ဒေ၊ဟာ သား၊ကဏ္ဍ မဏ္ဍ၊ဆိုင်၏။ဘီ၊ရေ၊ကမ်း၌၊ဝိမာနပေတိ၊ဝေမာနိက ပြိတ္တာ၊မသည်၊ဟုတွား ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၊လေ၏၊အာသာ။ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာ၏၊ဝိမာနသာ၊မ ဏ္ဍာ ၊ဖိ၊မာန ။ အနိုးခ်ိ၌လည်း၊ကမ္ဘာ၊ပါ၊ကာ၊ခုဘာ၀နယောဂ္ဂါ၊ကံ၏အကျိုး၊ကို ခံစား ခြင်း၌ပါ၊လျော်ပတ်သော၊ကောင်း၊ကံ၊ခုသော၊ပေါ်ကွဲ၊ကြီး၊ကြောင့်သည်၊နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၏၊သော်သား၊ကြွင်းကုန်သော၊ပဠသတာ၊ငါး၊ရာ၊ကုန်သော၊ဏ္ဍတ္ထိယော၊ခ ပ်နိမ်းမတို့သည်လည်း၊ကာလံ၊ကတွား၊ သေခြင်း၊ကို၊ပြု၊ကုန်၍၊ သပထ၊ကမ္ဘ ၊သော နှ၊ကျိန်ဆို၊သော၊ကံ၏ အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊တ ၊သ ၊ယော ၊ ထို၊ဝေ၊မာ၊နိ၊က ပြိတ္တာ၊မ၏သာလျှင်၊ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့သည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်ကုန်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ ဘုန်ဖြစ်ကုန်၏၊သော၊ ထို၊ဝေ၊မာ၊နိ၊ကပြိတ္တာ၊မ၏သည်၊တ ဏ္ဍ၊ ထို၊ဂိ၊မာ၊နိ၌၊ပုဏ္ဏ

ကြာ၍ခ်ိန်ကတာသား ပြိုအင်

ဝိသာကဝုညကမ္မသား ရောနှောသောကုသိုလ်ကံ ဆိုးဖ လနှ အာကျိုးကြောင့်။ ဒီ သဘာ ဂ ်ားနှေ့အတွင်းခ်ိန်ဒီဇင်ဘာ၏ နှာခ်ိန်ဖြက်သောစည့် စိပ်ကို အနုဘာဝိတွေ၊ စံစား၍အစုရှေ့ကြွေ့ ညင်ညင်သာ ခေ ငယ်ခ်ိန်ပေါ်ပေ ၊ မ ဗလ ၊ စားခ်ိန်တာ၊ မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးသည်တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ သယ ၊ နတော၊ အိပ်ရာမှ ဦးခ်ိန်ကတ်ကွာ ထ၍ ပေါ်ကွေ့ ကြိတ်ရိ ၊ ရေကနဲ ၏ကပ်ားသို့ ဂ ်ဆွတ်ကိ ၊ သွ ၊ ၏ ၊ တ ်ထ ၊ ထိ ရေ ်ခ်ိန်ခ်ိ ၊ တ ်ထ ၊ ထို ဝေမာနိ ဂ ် ပြိုဘ ၊ ခ ်ကို ၊ ဝ ၊ ပေါ်တ ်ကပ ်ခ ၊ ကော ၊ ဆ ်ပေါ် ပမာတ ်ရှိ သော ၊ ဂ ်ခ်ိ ၊ ခ ်ခ ်ခ ်

ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ နတ်တို့၏အသိ သိုးကုန်သော၊ အမ္ပရုဏ္ဍေတိ၊ သင်္ကော်ပင် ကိုမြင်လည်းကောင်း၊ ပနသလဗီဇာဒိတိ၊ အိပ်ပိန်ပင် တောင်ပိန်ပင်အင်္ဂါ သည်ကိုမြင်လည်ကောင်း၊ ဥပဿောတိ၊ တာ၊ တင်ထယ်. သာ၊ အာရာ ဗသင်းသား အနုမ်ဥယျာဉ်ဦးနှင့်တူသော၊ အရည်ပျော် သော၊ တောအရပ် သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာ၊ ထုပ်ဝမာန်ကပြိဿာမတ္ထသည်၊ ဟန္ဒ ယခုမယ်၊ ငါတို့သည်၊ ဣမာနိ အမ္ပဗသာနိ၊ ဤသင်္ကော်သီ တို့ကို၊ ဣဒါသားနိ ဒီသာ၊ ဤမြှားခြေ ပတ္ထိပ်ဒီသားမ၊ ပစ်ချကုန်အံ့၊ ဣမံ ဗသလ်၊ ဤသင်္ကော်သီ ကိုး၊ ဒီသွား၊ ဖြင့်၍. ဗသလ်ပေါ်ခဲ့။ သင်္ကော်သီးခွံတပ်မက်ပေါ်သောင့်၊ ကောစိဒေ၊ ဘုရားတပေါ်ကသော်သျှင် ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်ဖုံ၊ ဤ ပါ ဟိုနေရာအရပ်သို့ အားပွားနေမအားဂ ခွ ယူ လ ပြ ခဲ့လည်းမသိ၊ ဣ ဟ ဗေ။ ဤသို့၊ သမစ ခ ရား၊ အညီ အညွှတ်ကြံကုန်၏၊ ပယောဇဉ်ထိုဝေမာနိက ပြိဿာ ဟုတ်သည်၊ တယော၊ ထိုကြံတိုင်း၊ အကံသ ပြုကုန်၏၊ တာဟိ ထို ဝေမာန်းကပြိဿာ မ ကိုသည်၊ ပဋ္ဌိ ဟာနိ၊ ပစ်ချအင်ကုန်သော၊ အမ္ပဗလာ နပုန်သ ကဲသို့ ကိုယ် ကိုကား၊ ကာနိစ်၊ အချို့သောသ ကို ကိုတ ပ ပ ဘော ကိုသည်၊ ဂဏ္ဍိ သုယ္ယကုန် ။ ကာနိစ်။ အချို့သော ဒ သိုးတို့ ကို၊ ဘစ ခ ကား၊ တာ ရှုဆိုးတို့သည်၊ ဂဏ္ဍိ သုယ္ယကုန်၏ ကာနိစ်ဒ ချို့သော အသိုးကိုသည်၊ တိ ပ ကမ်းခွ၊ လင်ကို သု။ ကပ်ကြုကုန်၏၊ ဂေ ပ ၊ ဂ လုံ ပ သာသ ကိုသိုး သည်ကား။ ဂဂ် ယ ၊ ဂဂ် ဖြစ်၏၊ သေ တ ဒ ယ ဉ်ကို ပတ္ထ ရ ကုန်ချေ။ အနုဏ္ဏမေန။ အစဉ်အာ ဖြင့်၊ ဗာရာဏသိ ၊ ခ ပ်။ ဗာရာ ဏသိ ပြည်နှ ကို ပါ ပုလို၊ ရောက်၏။ တေနုစသမယေန၊ ထိုခ ခါ၌ ယသ်း ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ဗာရာဏသိမင် သည်။ လောဟ ဗ ၊ လ ရိုက်ခ ဘော်ခ၊ သံကွန်ယက်ခြုံရံသဖြင့် ဂဂ် ယ ၊ ဂဂ် ဖြစ်ခ ခ ကွယ်ယတ်၊ ရ ချိုး၏ ၊ ဗ ထ ၊ ထိုအခါ၌ နဒီသော ရေ ၊ ဖြစ် ခ ဗ ယ ဉ်ဖြင့် ရယ ပ ခ ၊ ရ ၊ ကား သ ၊ ကပ်ပါ ။ ထိုသ ရ ကိုသိုး ၊ အ ခ ကြွ ခ ။ အ ခ ကြွ ခ ။ အ ခ ဉ် အာ ဖြင့် ၊ ဗ ရ ဏ သ ။ ခ ပ် ။ ဗ ရ ဏ သ ပြည်နှ ကို ပါ ပုလို ၊ ရောက်၏ ။ တေ နုစ သ ခ ယ ခ ။ ထိ ခ ခါ ၌ ယ သ် ။ ဗ ရ ဏ သ ရ ခ ။ ဗ ရ ဏ သ ခ ။ ယ သ် ။ လ ဟ ခ ။ ခ ။ ရ ကွ ခ ။ သ ကွ ခ ယ က် ခြုံ ရ ံ သ ဖြင့် ဂ ဂ် ယ ် ။ ဂ ဂ် ခြ ် ခ ် ။ ခ ် ယ ် ။ ရ ် ချ ိ ။ ခ ။ ထ ။ ထ ိ အ ခ ါ ၌ ။ ခ ။ ဒ ီ သ ော ။ ခ ။ ခ ြ ် ။ ခ ။ ယ ် ဉ ် ဖ ြ င ် ။ ရ ယ ် ။ ခ ။ ။ ။

ပေးစေ၏။သော၊ထိုခိုးသားသည်၊ တံ၊ထိုသရက်သီးကို၊ ခါဒိတ္တွာ၊စား၍၊ ဒေဝ၊အာရှင်မင်းကြီး၊မယား၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဝေရုပ်၊ဤသို့သဘောရှိသော အသီးကို နှခါဒိတပုဇ္ဇီ၊မစား၊စတူး၊ဆုံ၊ဤအသီးသည်၊ဒိဗ္ဗီ၊နတ်ရွှေဖြစ်သော၊ အမှတပလံ၊ဟု၊ သရက်သီးဖြစ်ယောင်တကား၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ လျှေ ကာ၏။ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ပုနဝိ၊တဘာန်လည်း၊ တသေ၊ထိုခိုးသူအား၊ ကေ ကရုဏာ။ ခဏ်း၊အဝိုင်းကို၊အဒါသိ၊ပေ ၏။ သော၊ ထိုခိုးသူသည်၊ တံ၊ ထိုသရက်သီးတဝိုင်းကို၊ ခါဒိတ္တွာ၊စား၍၊ ဝိဂတဝလိတပလိတော၊ ကင်းသောအရေတွန့်ခြင်းဆံဖြူခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ မ ^ နာ ဘရုဒ္ဓ ^ ပါ၊ နှလုံးကိုဆောင်သောအဆင်.ရှိသည်၊ ယောဇနေ၊ ငယ် သောအရှယ်ခြင်ငှိတောဝိယ၊တည်သကဲ့သို့၊အားဟာသိ၊ဖြစ်၏။ တံ၊ထိုခိုး သားကို၊ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍၊ရာဇာ၊မင် သည်၊ အာ ဗ္ဗ ရိယ ဇာ တော၊ဖြစ်သောနှင့် ညီသောခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊တံ အမ္ဗပလံ။ထိုသရက်သီးကို၊ ဘုဇ္ဇိတ္တွာ။စား၍၊ နှသဝိ သသံ၊အ ဝေ သာ အထူးကို။လတိတ္တွာ၊ရ၍၊မနုသေ ။လူတို့ကို၊ကဏ္ဍ ဆေ ဘယ်အ ဝေ ပ်ခြင်း၊ဝေ ရှုပါနိ၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ဒိဗ္ဗအမ္ဗပလေ နိ၊နတ် သရက်သီ တို့သည်၊ သံ ဝိဇ္ဇန္တိ ၊ရှိကုန်သနည်း။ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိ၊မေး၏၊ ^ ^ ကြား ဘူးသည်ကား၊ ဒေ ဝ၊အာရှင်မင်းမြတ်၊ ဟိမ ဝ ဇ္ဇေ၊ ဟိမ ဝ ဇ္ဇာ ပေ ^ သော၊ပဗ္ဗတရာဇေ၊တောင်မင်းခြေ၊ သံ ဝိဇ္ဇန္တိ ၊ရှိကုန်၏။ ဆုတိ၊ဤသို့၊အ ဝေ ါ ^ ^ လျှောက်တင်ကုန်၏၊တာနိ ပန၊ထိုသရက်သီးတို့ကိုကား၊အာ ဒေ ^ ^ ^

တို့ကိုခိုးခရိုး ကို။အဟာ ဘိက္ခဝေါ်တို့၊လွန်၍၊ကဿပမဿုဒဟာ၊တား။ကဿပမဿုအိုင်
ရှာ၊ သြဝိရ၊ဤမှာဘက်၌၊ သဒ္ဓိုးယား၊စနပ္ပမာ၊ကား။ ယူစနုး၊ခြောက်ဆယ်အ
တိုင်း၊အရှည်ရှိ၊သော ပဒေသ အင်္ဂုံ၊ ဧကံ၊တား၊ယူ၊ကုက်သော၊တာ၊ပေတည်း
ရ၊သည် ကို၊ဒိသ္သား၊မြင်၍။တေန၊ထိုရ၊သည်သည်း၊အာစိက္ခိတမ္ပေ၊ပြောကြား
အပ်၊သော၊လမ်းခရီး၊ဖြင့်၊ဂန္ဓာ၊ကန်ကား၊သွား၊လျက်၊ ပုန်၊တဘန်၊တိ သ၊ယား
စနပ္ပမာ၊ကား၊ယူစနု၊သုံး၊ဆယ်အတိုင်း၊အရှည်ရှိ၊သား ပဒေ၊သ၊အင်္ဂုံ၌၊
ဧကံ၊တား၊ယူ၊ကုက်သော၊တာ၊ပေတည်း၊ဒ္ဒ၊သည်ကို၊ဒိသ္သား၊မြင်၍။ တေန၊ထိုရ၊သည်
သည်၊ အာစိက္ခိတမ္ပေ၊ပြောကြား၊အပ်၊သော၊လမ်း၊ခရီး ဖြင့်၊ ဂန္ဓာ၊ကန်ကား
သွား၊လျက်။ ပုန်၊တဘန်၊ ပန်၊ရ၊သ၊ယား၊စနပ္ပမာ၊ကား၊ ဘဏ်ဝါ၊ယူစနု၊အ
တိုင်း၊အရှည်ရှိ၊သော၊ ပ္ပာ၊နု၊အ၊ရှင်၌၊ အညံ့ ဘပါ၊ သား၊ တာ၊ပတည်း၊ရ၊သော
ကို၊ဒိသ္သား၊မြင်၍၊ တာ၊သား၊ထိုရ၊သော့အား၊အတ္ထ၊နှ၊ဓိမိ၏။ အာ၊ဝမ၊နကာ
ကား၊လာ၊ခြင်း၏အ၊ကြောင်း ကို။ကဿပ၊ပြော၊ခဲ့ကုန်၏ သ၊တာ၊ပ၊သား။ထို
ရ၊သော့သည်း ဘုန်း၊တော်၊ဤ၊အ၊ရှင်မှ၊ပဋ္ဌာ၊ဘား၊စ၍၊ ဘုရားမဟာ၊ဂတိ၊ ဤ၊ဗဟာ
ဂတိ ၊ကို၊ပ၊ဟာ၊ဘား။စွန့်၍၊ဘုရားခုနှစ်ကနဒီ၊ဤ၊ဖြစ်ပေါ်ကို၊ခဲ့ သ၊ယား၊ဖြင့်၊ ပ
သ၊ပေ၊တံ၊ဖြစ်ညာ၊သို့၊ ဂန္ဓာ၊ကန်ကား၊သွား၊သည်ရှိ၊သော်၊ ယ၊ဒါ၊အကြောင်း၊အ၊ခါ
ဘုရားပါ၊ရံ၊တော၊ဝင်၊အ၊ခေါ်း ကို၊ပ၊သ၊ယ၊သ၊ ဖြင့်၊လ၊ဝ့ ၊ တ၊တော၊ထို
အ၊ရပ်မှ ပ၊ဋ္ဌာ၊ဘား၊စ၍။ဒေ့ကြိုသ်ဝ ညဉ့်အ၊ခါ၌၊ဥက္ကံ ၊ဒ်ရှား၊ကို ၊ ဂ၊ပ၊ တ္ထာ၊ဂ၊ဝ်
၍။ ဒ္ဓေ့ ယျာ၊သ်။ သွား၊သ၊ပ၊လာ။ အ၊ယ၊ဗ္ဗ၊ဒိ၊ဤ၊ဖြစ်သည်လည်း၊ ဒ္ဓ၊ဝ်ယ်၊
ညဉ့်၌ ၊ နှ၊ပ၊ဝ ကြ ကိ၊မ၊စိ၊သွား။ တေန၊ထိုမြက်ခြင်း။ဝ၊မ၊ နှ၊ယ၊ဝ ရ ၊သ၊ခြင်း၊ဤ
ခန့်သည်၊ဟာ ကို၊ဖြစ်၏။ ကတိ၊ပယ်ယ၊ဝ၊နာ၊တ်ကြ ၊ နှ၊ နှ၏ယူစ၊နု၊သုံး
ယူစ၊နု၊လွန်သ ခြင်း၊ ၊ တ၊အ၊ပ္ပေ၊ထိုသ ၊ကပ်ပင်ကို ကား ပ၊ဿ ၊ သ၊ သ ၊ ။ ခြင်
လ ၊ ကုန်း ၊ ဇ ကို ၊ ဤ၊သို့ အ၊ဟ ၊ ခ ြ ၊ ကြ ၊ ၏ ၊ သ ၊ ထ ၊ ရ ၊ ဆ ၊ ။ ၊ သ ၊ တ ၊ ထ ၊ ထ ၊
ရ ၊ သ ့ ၊ ခ ြ ၊ ဆ ၊ သ ၊ သ ည် အ ၊ တ ၊ ခ ် ၊ ၊ ၊ ပ ် ၊ ။ ၊ ၊ ၊

ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမတို့သည်၊ ခုရုတောဝ၊အဝေးမှသာလျှင်၊အာဟာ၏ နှင့် သာသော၊ နံ၊ထိုမူဆိုးကို၊ ဒိသွာ၊မြင်ကုန်၍၊ သေ၎သော၊ ဤယောက်ျား သည်၊မမ၊ငါ၏၊ ပုရိသပရိဂ္ဂဟော။ သိမ်းဆည်းအပ်သော ယောက်ျား တည်း၊ သေ၎သော၊ ဤယောက်ျားသည်၊ မမ ငါ၏၊ ပုဂ္ဂိသပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းအပ်သောယောက်ျားတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့ဆိုပြီ၊ဥပမေယျ ပြီးသော်ကုန်၏ သောပုန်။ထိုမူဆိုးသည်ကား။တာဟိ၊ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမတို့ ဒွေ။သဒ္ဒီ။တကွ၊ တဏ္ဍ ထိုဒိမာနိ၌။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊နတ်ဖွယ်မြတ်သော စည်းစိမ် ကို၊ အနုဘဝိတုံ၊ ခံစားခြင်းငှါ၊ ယောဇ္ဈသ၊ လျှောက်ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏ ကမ္မသ၊ကောင်းမှုကံကို၊ အကတာ ဗ္ဗာ။ မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တာ၊ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမတို့ကို၊ဒိသွာဝ၊မြင်၍သာလျှင်၊ ဘိုးတော်ကြီး သည်ဖြစ်၍၊ဝိခုဝဏ္ဏော၊မြည်တမ်းလျက်။ပလာယိတွာ၊ပြေး၍၊ အနုဂ္ဂတမေ နု၊အစဉ်အားဖြင့်၊ ဗာရာဏသိံ၊ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂတ္တွာ၊ရောက်၍၊တံ ပဘဏ္ဍံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ရာဇာ၊မင်းကြီးအား၊ အာရောစေသိ၊လျှောက် တင်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္တွာ၊ကြား၍၊ တာမ္ဘဏ္ဍိ ယော၊ ထိုဒိန်းမတို့ကို၊ ဒဠ္ဍ၊ခိုင်၊ ဖြင်ခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ ဒေ့ဗမယလာနု၊ သခ္ခက်သီးကို၊ ပရိဘုဇိတုဠ္ဠ၊စားခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ သဠ္ဠာတာဘိ လာ၊သော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောဓာတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇဋ္ဌာဘာရံ၊ တိုင်း ပြည် ဝန်ကို၊အမင်္ဂေသု၊အမတ်တို့၌၊အာရောပေတွာ၊တင်၍၊ ဒိဂဝါပဒေ သေနု။ သမင်၊တာသို့ကြည့်ရှုန်းသဖြင့်၊ သန္ဓဝနုကလာပေါ၊ဖွဲ့အပ်သော ဖြားတောင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခဏံ၊သနဲလျက်ကုန်၊ဗဒ္ဓိတွား၊လွယ်၍၊ ကတိပယ မနုဿပရိဝါ၊ရှာ၊ နှစ်ယောက်သုံး၊ယောက်၊သာလျှင် အခြံအရံရှိသည်ဖြစ် ၍။ တေနေဝ ဝနုစရ၊ကေန၊ ထိုမူဆိုးသည်သာလျှင်၊ ဒေသိတမဂ္ဂေန၊ညွှန် ကြားအပ်သော ခရီးဖြင့်၊ ဂတ္တွာ၊သွား၍။ ကတိပယယောဇနဿ ဗ္ဗေ၊နှစ်ယူ ဇနာ သုံးယူဇနာခြား၊သော၊ ဌာနေ၊အရင်၌၊ မနုဿ ဝိ။အရံဖြစ်သောလူ တို့ ကိုလည်း၊ဌပေတ္တာ၊ထား၍၊ ဝစနေ၊ကမေ ဝ၊မူဆိုးကိုသာလျှင်၊ ဟော တွား၊ခေါ်၍၊ အနုဂ္ဂတမေ နု၊အစဉ်အားဖြင့်၊ ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ တမ္ပိ။ထိုမူဆိုးကို လည်း၊ တတော။ ထိုအရင်မှ။ နိဝတ္တာ ပေတ္တာ၊ ပြန်နှစ်စေ၍၊ အမ္ဗဝနံ၊ သခွက်တောသို့၊ ပါပိသိ၊ဝင်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ နံ၊ထိုဗာရာဏသိမင်း ကို၊ သူ့ယုဝတိသဒိသ ရူပသောဘာဘရဏာ၊ နတ်ထွေ ပျိုနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော တင့်တယ်သော တန်ခိုးတို့ကိုဆင်ယင်ကုန်သော၊ တာ အမနိသိတ္ထိယော၊ ထိုနတ်သမီးတို့သည်၊ ပစ္ဆာ၊ဂတ္တွာ၊ခရီး၌ကြိုဆိုကုန်၍၊

ရာဇာဘိ၊ မင်းဟူ၍၊ ဥတ္တရာသိကုန်၍၊ သမုပဇာတသိုနှင့် ဗဟုမာနာ၊ ကောင်စွာ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကစ်၊ ရိုးသွယ်၊ နှာပေတွေ၊ ခေါ်ကြီးစေကုန်၍၊ ဒေဝီ။ နတ်ဌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏာသက်ဘုရားလား၊ ဌပိုးလပေနည်း၊ အာဝတ်တန်ခိုးပန်းနုံ့သာနုံ့သာ ပျောင်းဘို့ဖြင့်၊ သုမဿိုဘုရားပသာခဏ်၊ ကောင်းစွာဆင်အပ်သောတန်ဆာ၌ သည်ကို၊ ကတ္တားပြု၍ ဝိမာန်၊ ဗိမာနသို့၊ အာရောဟေတွေ၊ တင်၍ နာနာဂ္ဂဲသော် အသူးထူးသောမြတ်သောအရေသောဂို့သော၊ ဒိဗ္ဗဘောဇနံ။ နတ်ဌ ဖြစ်သော ဘေဘုဝ်ဟု ဘေ။ ဘေ၊ ဗေတွေ၊ ကျွေးမွေ၍၊ တသေ။ ထိုမင်း၏ ကိုယ်ရုပ်ကို အားသော်ကွယ်ရှုပေယိ ရှုပါသိ သူ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဗေ။ ဤသို့ ဒိုသုဝ ဟု သတေသု၊ အနှစ်ရှစ်ရာတို့ရှိသည်၊ အဘိဏ္ဍမဇ္ဇေ၊ လွန်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အထူးထို အခ ဌ ဂေဒါ၊ တရံတခါ၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အမုဇ္ဇော်သမယေ၊ ညဉ့်သန်းခေါင်အခါ ဌ ဥဋ္ဌဟိတ္ထာ။ ထ၍ နိုးသည်နှင့်၊ ထိုင်နေသည်ရှိသော်၊ အတိစာရီ၊ လွန်ကျူးခဲ့ကုန်ကုန်ပြီ။ ပေဗ္ဗရေ ကိတိ ရီ။ ရေကန်ဧကမဲ့ ဝ ဌ ဗ ဗ ဗ

ကုန်ထသော၊ သုစိဝန္တာ၊နှစ်သက်ဘွယ်သော အနှံ့လည်းရှိကုန်ထသော၊ မနောခုမာ၊နှလုံ့မြေလျော်ဘွယ်သော အနှံ့လည်းရှိကုန်ထသော၊ဝါတာ၊ လေဘို့သည်၊ သမ္ဘဝါယန္တိ၊ ကောင်းစွာ လာကုန်၏၊ ၊တာဝ၊ သင်၏၊ ပေါ်ကွေ့ရာကို၊ ခေ့ကန်သည်၊ နာနာရုက္ခေဟိ၊အထူးထူးသော သစ်ပင်တို့ ဖြင့်။ သဉ္ဇနေ၊ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိ၏၊နာနာဝန္ဓသမေရိတာ၊အထူးထူး အပြားပြား ကောင်းမြတ်သော အနှံ့တို့ဖြင့် ထုံအပ်သော အနှံ့ရှိသော လေဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ဖွလာခြင်းရှိ၏၊ သာပေါ်ကွေ့ကို၊ ထုံ့ကန်သည်၊ နာနာပရုမသဉ္ဇနေ၊ အထူးထူးအပြားပြားမျှားကုန်သော ကြာနီပန်းရုမာတို့ ဖြင့် ဖုံ လွှမ်းအပ်သော ဧအပြင်ရှိ၏၊ ပုဏ္ဏရိက သမောဟတာ၊ ကြာဖြူ။ ပုဏ္ဏရိက်ဘို့ဖြင့် ဖြိမ်း၏၊ ၊မာလု တေရိတာ၊ လေလွှင့်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ မနုညာ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ရှိသော၊ ဃရဘိ၊တင့်တယ်သောအနံ့သည်၊ သမ္ဘဝါယတိ၊ ကောင်းစွာသာသျှင်မျှ်လှိုင်း၏၊ တာဝ၊ သင်၏၊ ပေါ်ကွေ့ရာကို၊ ခေ့ကန်သည်၊ ဟံသာကောဠာဘိရုဒါ၊ ဟသ်ကြီးကြာတို့သည်တွန်အပ်သော၊ မ္မာ၊နှလုံ့မြေ့လျော်ဘွယ်သောအသံရှိ၏၊စက္ကဝါကာဘိကူဇိတာ၊ စက္ကဝတ်ငှက်မျိုးတို့သည်တွန်အပ်သော၊ မ္မာ၊နှလုံ့မြေ့လျော်ဘွယ်သော အသံသည်းရှိ၏၊ နာနာဒိဇဂဏာဘိဃုဋာ၊ အထူးထူးသော ငှက်မျိုးတို့၏ အပေါင်းဖြင့်ဖြိမ်း၏၊ နာနသရဂဏာဃုဘာ၊ အထူ.ထူးသောငှက်မျိုးတို့ သည်တွန်အပ်သော အသံတို့၏အပေါင်းနှင့် ယှဉ်၏၊ဘဒ္ဒေ၊ကောင်းမြတ် သော်အသင်းရှိသောနတ်သို့ ၊တာဝ၊သင်အား နာနာဗလဝရား၊အထူ ထူးအ ပြားပြားကုန်သော အသီးတို့ကို ဆောင်ကုန်သော၊ ရုက္ခာစ၊သစ်ပင်တို့ သည်လည်း၊ကောင်း၊နာနာပုပ္ဖဝရာဝနာစ၊အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော အပွင့်ဘို့ကု ပေးတတ်ကုန်သော ဥယျာဉ်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ အဏ္ဍိ၊ ရှိကုန်၏၊တာဝ၊ သင်၏။ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ ဆုဒ်နဂရံ၊ ဤမြို့သည်၊အဏ္ဍိ၊ ရှိ၏၊ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊မ နုဿသု လူတို့၌၊နတ္ထိ၊မရှိ၊သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့်လည်းပြီးကုန်သော၊ ရူပိယမယာ၊ငွေဖြင့်သည်း ပြီးကုန်သော၊ ဗဟုကာ၊များကုန်သော၊တုယ်ံ၊ သင်၏၊ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်တို့သည်၊ ဒဒ္ဒဠ္ဍမာနာ၊ အလွန်ထွန်းလင်းကုန် လျက်၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုဂေါဒိသာ၊အရပ်လေးမျက်နှာတို့ ကို၊အာဘန္တိ၊ တင့်တယ်စေကုန်၏၊ ၊ကုယ်ံ၊သင်၏၊ဝရိစာရိကာ၊အမှ ကြီးယောက်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ယာဝတေမာ ယာဝတေဇုမာ ဟဋ္ဌ ဒါသိသ တာ၊ အကြင်ငါးရာကုန်သော ကျွန်မတို့သည်၊ အဏ္ဍိ၊ရှိကုန်၏၊ကာကမ္ဗု

ကာယရခဏာ၊ ခရုသင်း ကွင်းလက်ကောက်ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်ကုန်
သော။ ကပ္ပနှစ်ဝေလ္လဘုသိတာ ရွှေအုပ်ဆောင်း ပန်းဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်
ကုန်သော ဆံပင် ဂိုက်ကုန်သော၊ တာ၊ထိုးလုပ်အကျွေး ကျွန်မဘို့သည်၊
ကာကတရုဒေဝ ပရိယာပန္နာ၊ အာဘယ်နတ်ဖြည့်၌ အာကျုံးဝင်ကုန်သော
နတ်ထွေးဘို့နည်း၊ ပေဒလိသဂသဏ္ဌာန်ဝိုင်ရေအာခင် ဖြင့် ခင်းအပ်ကုန်သော၊
ဂေါဏာကသင်္ကဆ်တာ၊ ရှည်သောအမွေ ဂိုးသောကေသ်ဖြင့်လည်းကောင်း
စွာ ခင်းအပ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓာ၊ အိပ်ခြင်းဌါ သျောက်ပတ်သော သားတာ
ဂိုကုန်သော၊ သောဏ္ဍာရှိပရိယာမယာ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်သော၊ ပလ္လင်ခံ
စ ပလ္လင်တို့သည် ဃသုံးကောင်း။ ဘုယ္ယံ သင်အား။ ဗဟုကာ၊ မှာ ကုန်
သည်။ ဟာ ဟာ ဟို၊ ဖြင်ကုန်၏။ ၊ သုဘော၊ တင့်တယ်သော အခင်.ဂို.သော
နတ်ဘို့။ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနီ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်ခုံ
သော၊ တုဝံ၊သင်သည်၊ ယဿ၊ အကြင်.လျှင်၌၊ ဝါသုဝဂတာ၊ အိပ်ခြင်းဌါ
ကပ်၏၊ အမ္ဘုရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သန်းခေါင်အခါသည်၊ သမ္ဘဿာယ၊ ရောက်သည
ဂိုးသော်၊ တတော၊ ထိုအိပ်ရာပလ္လင်မှ ဥဋ္ဌာယ။ထ၍၊ ကဿ သို၊ သွား၏၊ ဥယျာ
နဘူမိ၊ ဥယျာဉ်ရောက်ရာမြေအရပ်သို့၊ ဂတ္တွာန၊ ရောက်၍၊ ပေါ်ဗ္ဗဏ္ဏော၊ ရှေ
ကနဲ၏။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန် ဗျင်းမှ၊ ဟရိတော၊ စပ်မ်းသော၊ သန္ဓေလ
မြက်နှ ဗိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သုဘ၊ တင့်တယ်သော၊ တသ္မာ၊ ထို့ကုန်
၏၊ တိ၊ ရေ။ ဂမ်းနှာ၌၊ အဗ္ဘာသိ၊ ရှုပ်၏၊ ၊ တ၊ တာ၊ ထို့မှပ်ပြီးသောနောက်
မှ၊ ကဏ္ဍမရဏ္ဍောဂ၊ ပြုတ်သောနှားရွက်ဂို့သော၊ သုနခါ၊ ခွေ.နက်တာ၊ သည်
တော၊ သင်၏၊ အဂ်မဂ်ါနိ၊ အဂ်ါကြီ ငယ်ဘို့ကို၊ ခါဒတိ၊ စား.၏၊ ယဒါ၊ အကြင်
အခါ၌၊ တွံ၊ သင် ဘို့၊ သုနခေန၊ ခွေးနက်သည်၊ ခါဒိတာ၊ စားအပ်ပြီးသည်၊ အ
ဒ္ဓိသ်လိကာကတာ၊ အရိုးအဆက်ခြင်းသော ဂို့ကာမ္ဘာဂ ပြုအပ်ပြီးသည်၊
အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပေါ်ဗ္ဗဏ္ဏော၊ ရှေကနဲသို့ ဩဝါ၊ သိ သက
၏ ဩဝါဟာနန္တ၊ ရေ၊ ရှေကနဲသို့ သက်သည်၏ အခြ မဲ့ခ်ိ ထေ၊ သင်၏၊
ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ ယထာ၊ ခွေးနှ ဗမစား၊ ခ.ရ.ားအမှုခ်ိ.ကဲ့သို့၊ ပေ
ဟိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ တ၊ တာ၊ ထိုနောင်မှ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အဂ်ပစ္စဂ် ါ၊ အဂ်ါကြီး
ငယ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သုစာရု၊ အလွန်မွေ.လျော်ဘွယ်သော အဆင်.ရှိသည်
ဝိယ ဒဿနာ၊ ချစ်ဘွယ်သော အဆင်.ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဩ ရွှေနှ၊ အ
ဝတ်ဖြင့်၊ ပါရုပိတ္တာနှ ဝတ်ရုံ၍၊ ဒမ ပါ၏၊ သ ဗ္ဗိ ကဲ၊ အသံသို့၊ အာယာသိ၊
(ကြ)လာ၏။ ၊ သုဘော၊ ကောင်းသော အဆင်.ရှိသော နတ်ဘို့။ ကိ ဗု၊ အသို
နည်း၊ တယာ၊ သင်သည်။ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဿ

သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော ကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတ်းပြုခဲ့ဘူး သည်ပေါ်၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ဒုစရိုက်ခုံ။ မဟုတ်မမှန်ခဲ့ ပြီ ဆိုခြင်းအစရှိသော ဝစီဒုစရိုက် ကိုကတ်ပြုခဲ့ဘူးသည်ပေါ်၊ မနုဿ၊စိတ်ဖြင့်၊ဒုက္ခခုံ၊သူ၏ညီး ဖိုးချမ်း ကုန်ပြီ ဖိုဒါသို့ရောက်ခြင်း အစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကိုကတ်ပြုခဲ့ဘူ၊ သလော၊သုံးဘေ ကောင်းသေါ်အသင်းရှိ သားနတ်ဘိုး ကိုသတ်မှ ဖိုပ်ကေန် အ ၊ပယ်မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအား၊ဖြင့်၊ဝေ၊သင်ရ၏၊ အက်ရက်ခြင်း၊ အက်ခြင်း ၊ပယ်ကို ကိုယ်တိုင် ကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ်ပြုကဲသောနာ ခုက်ရှိသော၊သုနခေါ ခွေးသည် ခါ၊ဒတ်၊စား၊သနည်း ဆုတ်၊ဤသို့ နွါ၊ဒသဝတ်ဂါထား၊ဟု၊ တ်ဆဲ့ခ္ခစ်ဂါ ထာ၏ဖြင့်၊ တ်၊ထိုနတ်သို့ ကို၊ဝ၊သော၊ထိုနတ်သို့ ၏၊ပဝတ္တိ၊ အကြောင်း ကို၊ပဋိပုစ္ဆာ၊မေ ၏။ ။

တဘက်ထု ၊ထာ၏ခ္ခ၌၊ သောဘက်သော ပါနဖလကား၊သောဘက်သော ပါနဖလကားဟု သည်ကား။ သုဝဏ္ဏမယား၊ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ သေးပါန ဖလ ကား၊ ဝေ ၊ငေးဘန်းဟူ၍ပြောကြားတို့သည်။ သောဘက်ဝါလုကသည်ကိုတာတိ၊ သော၊ဘက်ဝ ၊လုကသည်ကိုဘာဝဟု သည်ကား၊သမန်ကုတော၊ထက်ဝန်းကျင်၌။ သုဝဏ္ဏ ၊ယ ၊တိ၊ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ဝ ၊လုကာ ၊ဟု၊သဲ့ကို၊ဖြင့် သည်ထား၊ ခင်း ၊ခင်ကုန်သော၊တ ဘွ ၊တိ၊တ ဘွ ၊ဟု သည်ကား။ ပေါ်ကွေ့ကိုယ်၊ ရှေ့ကန် ခ္ခ၌၊သော ခ္ခ ၊ သ ၊တိ၊ သော ၊ခ္ခ ၊ယ ၊ဟု သည်ကား၊ သော ၊ခ္ခ ၊ကာ ၊ကောင်း သော ၊ အနုံ့ ၏ကုန်သော၊ ဝ ၊ ၊ ကို ၊ ဝ ၊ ၊ ဟု သည် ၊ ကား။ သုန္ဒရ ၊ကောင် ၊ ကုန် သော ၊ သုစိ ၊ ခ္ခ ၊ တိ ၊ သုစိ ၊ ခ္ခ ၊ ဟု သည်ကား။ မနုညဝ ၊ ခ္ခ ၊ ခ္ခ စ်သက်ဖွယ် ၊ သော ၊ ခ ၊ ခ ၊ ကုန် ၊ သော ၊ ၊ ခ ၊ ခ ၊ ခ

ရုဒါဟူသည်ကား။ဟံသေ ကိစ။ဟသ်ာ ကိုသည်လည်းကောင်း၊ ကောဏ္ဍ ဟိစ။ကြိုးကြာတို့သည် သည်းကောင်း ဒေဝိနာဒိတာ။တ,နှင့်အပ်သော၊ ၊ နာနာဒိစဂဏာကိုဏ္ဍာဘိ၊နာနာဒိစဂဏာကိုဏ္ဍာဟူသည်ကား၊ နာနာဒိ စဂဏာကိုဏ္ဍာ၊ အထူးထူးသောဌက်မျိုး တို့၏ အပေါင်းဖြင့်ပြည့်၏၊ နာနာ သရုဂဏာယုတာဘိ။ နာနာသရုဂဏာယုကာ ဟူသည်ကား၊ နာနာဝိဝ ဝိ ဟဂ်ိ ၊ဘိ ရုဒသမူဟယုတ္တာ။အထူးတူးသောဌက်မျိုးတို့သည်တ,နှင့်အပ် ကုန်သောအာသံတို့၏အပေ င် နှင့်ယှဉ်၏။နာနာဗလဝ ၊ နာနာဗလရော ဟူသ ည်ကား။သဗ္ဗကာလံ ၊ ခ ခ,ပ်ပ်ပ်. ဝိဝိဝေဗလဘာဝေ ဝိတ သာခတ္တာ၊ အထူးထူး အပြား.ပြားကုန်သော အသိုးဝန်ကို့ဖြင့် ညွှတ်သာ ၊ ကော်ရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊နာနာဝိ၊ဗလဝေ ရှိ၊နာ။ အထူ ထူးအပ်ပ်ားပြားကုန် သော အသိုးကို့ဆောင်ကုန်သော၊ နာနာဝုဗ္ဗ ,ခ, ဝနာ ကိ၊ နာနာဝုဗ္ဗ ရော ဝနာဟူသည်ကား။ နာနာဝိ ၊သုရေ ကိုသုမ ၊ဒါယိကာနိ၊အထူးထူးအ ပြား ပြားကုန်သောအပွင့်အသီးတို့ကို ပေးတတ်ကုန်သော၊ ဝနာနိ ၊ဥယျာဉ် တို့သ ည်လည်းကောင်း။ဣတိအယံ။ဤသည်ကား၊အ ,ဣ,ာ အနက်တည် ၊ ဟိ သစ္စံ ,မှန်၏၊ လိုဂ်ိ ဝိ ,ဟ,ဿ ,သန့၊ လိုင်ဘောက်ပြန်သ ,ဖြင့်၊ ဝန ,တိ ,ဝနာ ဟူ၍၊ ဝ,ဣ,ိ။ ,ဆိ,အပ်၏၊ နမနုဿ ,ယသ,ဤ ,ဒိသံ နဂ,ရံ ,ဣ,ိ ,ဣ,ိ၊ နမနုဿ ,ယသ,ဤ ,ဒိသံ နဂ,ရံ ,ဟူသည်ကား၊တဝ ,သင်၏၊ယာ ,ဒိသံ ,အကြင်သို့သ ,ဘာ ,ိ ,ော ,ဣ,ံ နဂ,ရံ ,ဤ ,ိ ,ိ ,ိ ,သည်၊အ ,ိ ,ိ ,ိ

တာတိ၊ ကဠုနာဝေလ္လဘုသိတာ ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏီ သကသာမ လက်တကေသဟတ္ထာ။ ရွှေဦးခေါက်ပန်းဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော ။ ဆံပင် လက်ရှိကုန်သော၊ ။ကဒလိ ဓိဝသဗ္ဗန္ဓနာတိ၊ ကဒလိမိုးသည်ဆန္ဒနာ ဟူသည်ကား၊ ကဒလိမိုးစပ်မှ ပစ္စတ္ထုတ်ကုန်ကို ပိုင်ရှေးဆောင်ဖြင့်ခင်း အပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာတိ၊သဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗိတာ၊စိရင်းအင်ကုန် သော၊ သယိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တရူပါ၊လျောက်ပတ်သော သဘောရှိ ကုန်သော၊ ဂေါဏကသန္ထတာတိ၊ ဂေါဏကသန္ထတာ ဟူသည်ကား၊ ဒီဃလောမကေန၊ ရှည်သောအမွေးရှိသော၊ကောဇဝေန၊ ကော်ဇောဖြင့်၊ သန္ထ ကာ၊ကောင်းစွာခင်းအပ်ကုန်သော၊ ။ယဏ္ဍာတိ၊ ယဏ္ဍဟူသည် ကား။ ယဆို့ပလွေက်၊အကြင်ပလွင်ခို၊ ဝါသုပဂတာ၊ဝါသုပဂတာဟူ သည်ကား၊ဝါသီ၊နေခြင်းငှါ၊ ဥပဂတာ၊ကပ်ကုန်သော၊ သယိတာ၊အိပ် ကုန်သော၊ ဒုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဋ္ဌေ၊အနုက်တည်း၊သမ္ဘတ္တ ယ ဒုတ္ထေ သာတိ၊သမ္ဘဘ္ဘာယ ဒုတ္ထေ သာဟူသည်ကား။အစုရတ္ထိယာ၊ညဉ့်သန်း ခေါင်အခါသည်၊ ဥပဂ တာယ၊ ကပ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ပလ္လင်တော၊ပလ္လင်မှ၊ ။ပေါက္ခရညောတိ၊ပေါက္ခ ရညောဟူသည်ကား၊ပေါက္ခရဏီယာ၊ရေကန်၏၊ ဟရိတေတိ၊ဟာရိတေဟူ သည်ကား နီလေ၊စိမ်းညိုသော၊သဒ္ဒလေတိ၊သဒ္ဒလေဟူသည်ကား၊တရု ဏာဘိဏသဏ္ဌနေ၊ မြက်နုဘို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော၊ သုဘေတိ၊သုဘေဟူသည် ကား၊သုဒ္ဓ။ ဝင်ကြယ်သော၊ဝါ။ တနည်းကား၊ သုဘေတိ၊သုဘေဟူသည် ကား၊တ ဿ၊ထိုနတ်သို့ ကို၊ အာလပန်၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း။ ဘဒ္ဒေ၊တင့် တယ် သောနတ်သို့၊သမန္တ ဘော ထက်ဝန်းကျင်မှ။ဟရိတေ၊စိမ်းညိုသော သဒ္ဒလေ မြက်နုဘို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော၊တ ဿ ၊ပေါက္ခရဏီယာ၊ထိုရေကန် ၏ တိုးရေ၊ကမ်းခို၊ တွံ၊သင်သည်၊ဂတ်ကွာန၊လွှားမြောက်၊အဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊ ဒုတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။ကတ္ထ မုဏ္ဍောတိ၊ကတ္ထ မုဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ ရတ္တိတာ ဗဟုဏ္ဍောဆိုနှင့်ကဏ္ဍောပြတ်သော နာ၊ရှိသော၊ခါယိတာအာသိဘိ၊ခါယိတာအာသိဟူသည်ကား၊ခါဒိတာ၊ စား၊အပ်သည် အာ၊ဟာသိ၊ဖြစ်၏ အဋ္ဌိသင်္ခလိကာ၊ကတာတိ၊ အဋ္ဌိသင်္ခလိ ကာ၊ကတာဟူသည်ကား၊အဋ္ဌိသင်္ခလိကမတ္တာ၊အရိုးဆက်သာရှိကာမျှကို၊ ကတာ၊ပြုအပ်ပြီးသည်၊ ယ ထာ ပုရေ တိ၊ ယ ထာ ပုရေ ဟူ သည်ကား။ သုန ခေန၊ခွေ နက်သည်၊ခါဒနတော၊စားသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေ ဝိယ၊ရှေးဦးကဲ့သို့၊ ။ တတောတိ၊တတောဟူသည်ကား၊ ပေါက္ခရဏီ၊ရေကန်သို့၊ ဩဂါဟနေ

တော၊သက်ဆင်းသည်မှ၊ ပန္တွား၊နောက်၌၊ အဂ်ပစ္ဆဂ်ါတိ။အဂ်ပစ္ဆဂ်ါဟု
သည်ကား၊ပရိဝုဏ္ဏသင္ဘဂ်ပစ္ဆဂ်ဝတိ၊ပြည့်စုံသောအလုံ ရုံသောအဂ်ါကြီး
ယေါ်ရှိသည်၊ သုစာရုကိ၊သုစာရုဟုသည်ကား။ သုဠု၊ကောင်းစွာ၊မ၊နှာ
ရမာ။မြေ၊လျှောဘွယ်ရှိသည်၊ပါယ၊ဒ၊သ၊နှာကို၊ပါယ၊ဒ၊သ၊နှာဟု၊သည်ကား။
ဒ၊သ၊နှိယ၊ ရှုရှင်ဘွယ်သောအဆင်းရှိ၊သည်၊ အာ၊ယာ၊သိကို၊အာ၊ယာ၊သိ
ဟု၊သည်ကား။အာ၊ဂ၊ဆ္ဆ၊သိ၊လာ၏၊ ၊

ဝေ။ဤသို့၊တေ၊ရ၊ညာ၊ထိုမင်.သည်၊ဝုဏ္ဏိတာ။မေ၊အာ၊သော၊သာ၊ပ
တိ၊ထို-ဝ၊မာ၊နိ၊ကပြုတ္တာ၊မ၊သည်၊ အာ၊ဒိ၊တော၊အ၊စ၊မှ။ ပဌာ၊ယ၊စ၏။ အ၊ဂ္ဂ
နော၊ဝိ၊ဝိ ၏။ ပ၊ဝ၊ကြီ၊အ၊ကြောင်.ကို၊တ၊သ၊ထိုမင်.အား၊ ဂ၊ဝ၊ဏ်ကို၊ပြော
လိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊

ဒေ၊အ၊ရှင်မင်းကြီး။ပ၊ရ၊ရှေ၊ခ၊ကိ၊ဝိ၊သာ၊ယံ၊ကိ၊ဝိ၊သာ၊အ၊မည်ရှိသော
ပြည်၌၊ သ၊ဒ္ဓါ။ တေ၊နာ၊သုံ၊ပါ၊တို့၌ ကြည်ညိုခြင်း၊ကံ၊ကံ၏ အ၊ကျိုး၊ဂုဏ်
ကြည်ခြင်း၊ရှိ၊သော၊ ဥ၊ပါ၊သ၊ကော။ ရ၊တေ၊နာ၊သုံ၊ပါ၊တို့၊ကိုင်း၊ကွယ်ရာ၊ဟု၊၍
ဆည်း၊ဟ၊ပ်တတ်သော၊ ဂ၊ဟ၊ပ၊တိ၊သူကြွယ်သည်၊ အာ၊သိ၊ဖြစ်၏။ အ၊ဟံ
အ၊ကျွန်ုပ်သည်၊ တ၊သ၊။ထိုသူကြွယ်၏၊ ဒု၊သီ၊လာ သီ၊လ၌ရှိ၊သော၊ အ၊တိ
စ၊ရိ၊နိ။လင်.ကို၊ကျူ။ ၍၊ကျင့်လေ့ရှိ၊သော၊ ဘ၊ရိ၊ယာ၊မ၊ယာ၊သည်။ အာ၊သိ၊
ဖြစ်၏၊ ၊အ၊တိ၊စ၊ရေ၊မာ၊နာ၊ယ၊လွန်ကျူ။ ၍၊ကျင့်တတ်သော၊မ၊ယံ အ၊ကျွန်ုပ်
၏၊ သော၊သာ၊မိ၊ကော၊ ထိုလင်ဖြစ်သော၊သူကြွယ်သည်၊ မ၊ံ၊အ၊ကျွန်ုပ်ကို၊
ဘော်ဝ၊စ၊နံ၊ ဤသို့သော၊စ၊ကား ကို၊အ၊ပြုပါ၊ဆို၏။ ကိ၊ အ၊ပြုပါ၊အ၊ဘ၊ယ်သို့ဆို
သ၊နည်း၊တို့၊သင်.သည်၊မ၊ံ၊ငါ့ ကို၊ယံ၊အ၊တိ၊စ၊ရာ၊သိ၊အ၊ကြောင်.လွန်ကျူ။ ၍၊ကျင့်
၏ ဟု၊ဤလွန်ကျူ။ ၍၊ကျင့်ခြင်.သည်၊နှ၊ဆ္ဆ၊နှုံ၊ယ၊ဘ္ဘ၊ံ၊မ၊သင့်။ ဒ၊ဟု၊ လွန်
ကျူ။ ၍၊ကျင့်ခြင်.သည်၊ ဒ၊ပ၊ဘ၊ိ၊ရ၊ပ် မ၊ လျှာက်ပတ်၊ ဆ္ဆ၊တိ၊ဤသို့။ အ၊ပြုပါ၊ဆို
၏။ ၊ဒေ၊အ၊ရှင်မင်းကြီး၊ သာ၊ဟ်၊ထိ အ၊ကျွန်ုပ်သည်၊ သ၊မိ၊အ၊ရှင်သူ
ကြွယ်၊အ၊ဟ်၊ငါ၊သည်ကား။တ၊ံ၊သင့်ကို၊ကာ၊ယေ၊နှ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း၊ကော၊င်း
ဥ၊ဒ၊ ထိုမ၊တ၊ပါ။ စေ၊တ၊သ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း၊ကော၊င်း၊ နအ၊တိ၊စ၊ရ၊ပိ။လွန်
ကျူ။ ၍၊ကျင့် အ၊ဟ်၊ငါ၊သည်၊ကာ၊ယေ၊နှ၊ကိုယ်ဖြင့်လည်း၊ကော၊င်း၊ဥ၊ဒ၊ထို
မ၊ဘ၊ပါ။ စေ၊တ၊သ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း၊ကော၊င်း၊တ၊ံ၊သင့် ကို၊သ၊စေ၊အ၊ဘ၊ယ်စ၊ရ
ပိ၊အ၊ကယ်၍လွန်ကျူ။ ၍၊ကျင့်သည်ဖြစ်ရ၊ံ၊ ကဏ္ဏမ၊ဏ္ဍ၊ ပြုတ်၊သ၊နား
ရှက်ရှိ၊သော၊အ၊ယံ၊သုခ၊ခ၊။ဤ၊ခွေ၊သည်၊မေ။ငါ၏၊ အ၊ဂ်ပ်ဂ်ါ၊နှ၊အ၊ဂ်ါကြီ၊
ယေ၊ကို ကို၊ ခါ၊ဒ၊တု၊စာ၊စေ၊သ၊တည်း၊ မ္ဟ၊တိ၊ဤသို့ သ၊မိ၊ပ၊ဒ၊နိ၊၌။ ဝ့ိ၊တ်၊
တည်၊သော၊ကဏ္ဏမ၊ဏ္ဍ၊သုနခံ နာ၊ရှက်ပြုတ်သော၊ခွေ၊နှ၊ကဲ့၊ဒ၊သ၊ဝ၊ဟ၊

ပြု၍၊ ဃောရ၏ ပြင်းစွာသော၊ သပတ္ထဉ္စ၊ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အကရိ ပြုမိ၏၊ မ
သာဝါဒဉ္စ။ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း အဘာသိသံ၊ ဆိုမိ၏၊ ဒေဝ
အရှင်မင်းကြီး အသကမ္ဘသ၊ ထိုလင်ကိုလွန်ကု။ ၍ကျင့်သောမိန်းမ
ရက်၏ထည်းကောင်း၊ မသာဝါဒသစ၊ မဟုတ်မမှန်ဆင်ခြင်တည်းဟူသော
မုသာဝါဒကံ၏လည်းကောင်း၊ ဥဘယံ ဥဘယသာ ။ နှစ်ပါးသောအကုသုလ
ကံ ။ ဒိပါကံ၊ အကျိုးကို။ သဗ္ဗေဝ ဝ သသတာနိ၊ အနှစ်ရှုနှစ်များတို့ပတ်လုံ
သာလျှင်၊ ယကောဟိယသ္မာကာရကာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ မေ
မယာ၊ အက္ကွန်ပ်သည်၊ အနုဘူတာ၊ ခံစားအပ်၏၊ တတောတသ္မာကာရ
ကာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ကဏ္ဏာမဏ္ဍောဝ၊ ပြက်သောနားရွက်ရှိသော
အယံ ဃနခေါ။ ဤခွေးနက်သည်၊ မေ၊ အာက္ကွန်ပ်၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီး
ငယ်ကို ကိုး၊ ခါ၊ ဒတိ၊ စားတတ်၏၊ ဣတိ သို့၊ ပဋ္ဌဝါယာ ၊ ပါးဝါယာတို့ကို၊ အာဟ၊
ဆိုတို့။ ။

တဿ၊ ထိုဝါယာ ကို၌၊ ကိမိလာယ ဣတိ၊ ကိမိလာယံ ဟု သည်ကား၊ ဇော
နာမကား ဤသို့ ကိမိသဟုအမည်ရှိသော နဂေါ ကြီး၌၊ အတိစာ ဣတိ ၊ အတိ
စ ရိနိ ဟု သည်ကား။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏၊ ဘရိယာ၊ မယား တို့သည်၊ ပတိ ၊ လင်
ကို၊ အာဂိဏ္ဍမ ၊ လွန်ချ၍၊ စရေ ၊ တော ။ ကျင့်တတ် သောကြောင့်၊ အတ်စ ၊ ဣနိ
တိ ၊ အတိစာ ရိနိ ဟု၍၊ ဝုစ္စတိ ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတိစ ၊ မာနာယ ၊ လင်ကိုလွန်ကု။
၍ကျင့်သော ၊ မယား ၊ အက္ကွန်ပ်၌၊ သောသာမိကော ၊ ထိုလင်သည်။ မံ ၊ အာ
ကို ၊ ဇတံ ၊ ဝစနံ ၊ ဤသို့သောစကာ ကို ၊ အပြုပြု ။ ဆို၏ ၊ ဇတိ ၊ အယံ ၊ ဤသည်ကား
ယောဇနာ ၊ ယောဇနာ ခြင်းတည်း ၊ နေတံ ၊ ဆန္ဒ ၊ ဣ ၊ ။ နေတံ ၊ ဆန္ဒံ ဤသို့ အစ
ရှိသောစကားသည်၊ ဝုတ္တကာ ၊ ဒုဿသနံ ၊ ဆိုအပ်သော အခြင်းအရာကို ပြု
သောစကားတည်း ။ တတ္ထ ၊ ထိုစကားတို့၌၊ နေတံ ၊ ဆန္ဒ ၊ ။ နေတံ ၊ ဆန္ဒံ ဟု
သည်ကား ။ ဘော ၊ ဤ ၊ အမှု ၊ သည် ၊ နယုတ် ၊ မသင့် ၊ နေတံ ၊ ပတိ ၊ ရှု ၊ ပ ၊ ။
ရှုပ်ဟု သောပုဒ်သည်၊ တ ၊ သော ၊ ဝ ၊ ထို ၊ နေတံ ၊ ဆန္ဒံ ဟု သောပုဒ်၏ သာလျှင်
ဝေ ၊ ဝ ၊ စနံ ၊ ဝေ ၊ ရ ၊ ပ ၊ ရိ ၊ ယာ ၊ ယ ၊ တည်း ။ ယ ၊ ။ ယံ ဟု သည်ကာ ၊ ကိ ၊ ရိ ၊ ယာ ၊ ရာ ၊ မ
သနံ ၊ ကိ ၊ ရိ ၊ ယာ ၊ ကို ၊ သုံး ၊ သ ၊ ပ ၊ ခြင်း ၊ တည်း ။ အတ်စ ၊ ရာ ၊ သိ ၊ တိ ၊ ။ အတ်စ ၊ ရာ ၊ သိ ၊ ဟု
သည်ကား ၊ အတိစ ၊ ရေ ၊ ။ လင်ကိုလွန်ကု ။ ၍ကျင့်၏ ၊ ဝါ ၊ ဟ ၊ ။ ဤ ၊ ။ ကား ၊ ။ ။ ။ ။
မေ ၊ ဝ ၊ ။ ဤ ၊ အတိစ ၊ ရာ ၊ သိ ၊ ဟု ၊ သော ၊ ပါ ၊ ဠိ ၊ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။
တို့ ။ သင်သည် ၊ ယံ ၊ မ ၊ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။ ။

ဘော်၊ဤလွန်ကျူးမှ ကျင့်ခြင်းသည်၊ နှပဘိရွယ်၊ဟောင်အပ်၊ဖုတိအယ်။ ဤသည်ကား၊အဆွေး၊အနုက်တည်း။ ၊ဟောရုန်တို့ ဟောရုံဟူသည်ကား၊ ဒါရုဏ်၊ကြမ်းသော၊ သပထဝီ၊ သဗဝထံဟူသည်ကား၊သပန်.ကျွန်ခြင်းသို့၊ဘာသိသန်တို့၊ ဘာသိသံဟူသည်ကား၊ အဘာသိ၊ဆိုပြီ၊သစ.ဟန်တို့၊ သစ.ဟံဟူသည်ကား၊ သ.စ.အာကယ်၍၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တန်တို့၊ တံဟူသည်ကား ၊တို့၊သင်သည်၊ တသကမ္မသဟာ၊ တသကမ္မသဟူသည်ကား။ တသပါပကမ္မသ၊ ထိုမကောင်.မှက်၏။ဒုသီလျကမ္မသ၊ သိသမရှိသော အကုသိုလ်ကံ၏ မုသာဝါဒသစ.တ်၊မုသာဝါဒသစ.ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တံ၊ထိုအာကျင့်ကဲ့နှအတိုစရုပ်၊ လွန်.ကျူ။ ၍မကျင့်၊ဖုတိ၊ဤသို့၊ဝဏ္ဏမုသာဝါဒသစ.ဆိုအပ်သော၊ဟုတ်မမှန်.ပြော်ဆိုသောမုသာဝါဒ၏လည်းကောင်း၊ဥဘယန်တို့၊ဥဘယံဟူသည်ကား။ဥဘယသ.၊နှစ်ပါး၌သော အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါက်၊အကျိုးကို၊အ.နှဘူတန်တို့၊အနုဘူတံဟူသည်ကား။ မယာ၊အ.ကျွန်ုပ်သည်၊အ.နှဘူတံ.ခံစား အပ်၏၊ ဖုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အ ။ထ္ထာ၊အနုက်တည်း၊ ယ.တောတိ၊ ယတော ဟူသည်ကား။ ယ.တော ပါ.ကမ္မတော၊ အကြင် မကောင်.မှုကံမှ၊ ၊

ဘေ့၊ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထာပန်.ဆိုပြီး၍ကား။တောနှ၊ထိုဗာရ.ဏာသီမင်းသည်၊ အတ္ထနော၊မိမိအား၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဥပကာရံ ကျေးဇူး၊ကို၊ကြွေတို့။ပြောကြား၊လိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊ဒေဝ၊အ.ရှင်မင်.ကြီး၊ တို့၊အ.ရှင်မင်.ကြီးသည်၊ မေ။ အ.ကျွန်ုပ်အား။ ဗဟုကာရော၊များ.သော ကျေးဇူး.ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊မေ အ.ကျွန်ုပ်၏၊အတ္ထာယ၊အ.ကျိုး၌၊ ဗုဒ္ဓ၊ဤ အ.ငဲသ့ဲ၊ အာဂတောလ.တောမ်ရှု၏။အ.ဟဘ္ဘ၊အ.ကျွန်ုပ်သည်လည်း ၊ဝ.ဏ္ဏမုဏ္ဍသ ပြုတ်သော နှာ.ရှက်ရှိသော ခွေ နက်မှ၊ သုမုတ္တာ၊ကောင်.စွ.လွတ်သည်ဖြစ်၍၊အသောကာ၊စိုး ရိမ်ခြင်.မဲ့သည်၊အ.ကုတောဘယ၊ဘော.ရှိသည်အမှု။ဖြစ်၏။ ၊ဒေဝ၊အ.ရှင်မင်းကြီး၊ အ.ဟံ၊အ.ကျွန်ုပ်သည်၊ တံ၊ အ.ရှင်မင်.ကြီ.ကို၊နမသ.သာမိ.ရှိခိုး.ပါ၏။အ.ဇ္ဇလိကတာ၊ လက်အုပ်ချီလျက်၊ ယာစာမိ၊တောင်.ပန်.ပါ၏။ဒေဝ၊ အ.ရှင်မင်းကြီ.၊ အမနုဿ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ဘုဇ္ဇ၊သုံ.ဆောင်တော်မူလော၊ ယာ၊အ ကျွန်ုပ်နှင့်၊သဟ၊တကွ၊ရမ၊ပျော်.လျှံတော်မူလော။ ဖုတ၊ဤသို့ ဒွေဂါထာ နှစ်ဂါထာတို့ကို၊အာဟ၊ဆိုတ၏။ ၊

တဏှာထိုဂါထာတို့၌၊ ဒေဝါတိ၊ဒေဝ ဟူသည်ကား၊ ရာဇာနှင့်မင်းကို၊ အလပတိ၊ခေါ်၏။ ကဏ္ဏ မုဏ္ဍ ဃာတိ၊ ကဏ္ဏမုဏ္ဍသ ဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဏ မုဏ္ဍားတာ၊နာ ရွက်ပြတ်သော ခွေးနက်မှ ဟိသစ္ခံ၊ မှန်ဖူ၊ဖုခံ၊ဤ ကဏ္ဏမုဏ္ဍသဟူသောပုဒ်သည်၊ နိဿဂ္ဂေ၊ပဋ္ဌမာဒိအနက်၌၊ သ-ဒိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌီဝိဘာတ်သက်သောပုဒ်တည်း။ ।

အဘ၊ထိ အခါ၌ ရာဇာ ဗာရာဏသိမင်းသည်၊ တဏှာ၊ထိဒိမာန်၌၊ဝါ သေနှ၊နေခြင်းဖြင့်။ နှိမ့်ချမာနသော၊ ငြိုးငွေသော၊စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေနေ့ကျွာ သ သံ၊သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည် ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ကြား၍၊ ပေတိ၊ဝေမာန်ကပြိတ္တာမသည်၊ရေညာ။မင်းအား၊ ပဒိဇ္ဇန္တ စိတ္တား၊တစ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာ၊ဟွေ၊ထိုဒိ၊ဝါနှင့်ပင်လျှင်၊ အ ဃာ၊ဆိုမင်းကြီးအား၊ဝါသံ။ နေခြင်းကို၊ ယာဝ၊ဏှိ၊တောင်းပန်လိုသည် ဖြစ်၍၊တာ၊ဟံ၊ဒေဝနုမဃာ၊ဒိ ဘိ၊ဝါထံ၊ တာ၊ဟံ၊ဒေဝနုမဃာ၊ဒိ အစရှိသော ဂါထာ၊ကို၊အာ၊ဟာ၊ဆိုအံ့ တဏှာ၊ထိ၊ဂါထာ၌၊တာ၊ဟဏ္ဍိ၊ပဒဿ၊ တာ၊ဟံ၊ဟု ပုဒ်၏၊တံ၊အာ၊ဟဏ္ဍိ၊ပဒဿ၊ဒေ၊ တံ၊အ၊ဟံ၊ဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်း၏။ ကာ၊တ၊ဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ।

☰ ပုန်၊တဘန်၊ရာဇာ၊မင်းသည် ဇော်သေနေ၀၊စင်စစ်အား၊ဖြင့်သာ၊သျှင်၊ နဂရ၊ ရှိ၏ ရှိ၊ ဂဏ္ဍ၊ကာ၊မော၀၊သွား၊ခြင်းငှါ၊အလိုရှိသည်သာ၊လျှင်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တနော ဝိမိ ၏။ အ၊ဏ္ဍာ သ၊ယံ၊အလိုကို၊ ပ၀ေ၊ဒေ၊ဏ္ဍော။ ပြော၊ကြား လို၊ကား၊ ।သုဘ၊ဂေ၊ တင့်တယ်သော၊အ၊ဆင်း၊ရှိ၊သော၊နတ်သွီး၊ မယာ၊ ငါ၊သည်၊အ၊မာ၊နု သား၊နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ကာ၊မာ၊ကာ၊မဂုဏ်တို့ကို၊ဘုတ္တာ ခံစား၊အပ်၊ကုန်ပြီး၊အ၊ဟံ၊ငါ၊သည်၊ဘ၊ယာ၊သင်နတ်သွီး၊နှင့်၊ သ၊ဟ၊ တ၊ဂွ၊ ရေမြင်း၊တော၊မှ၊လျှော်စီး၊ပျံ၊ရ၊သည်၊အ၊မှ ဖြစ်၏။ သုဘ၊ဂေ၊ တင့်တယ်သော အ၊ဆင်း၊ရှိ၊သော၊နတ်သွီး၊ အ၊ဟံ၊ငါ၊သည်၊ တံ၊သင်နတ်သွီး၊ကို၊ ယာ၊ဟ၊ မိ၊ တောင်း၊ပန်ပါ၏။ မံ၊ငါ့ ကို၊နဂ၊ရေ၊မေ၀၊ ငါ၏၊နဂ၊ရ၊ဗေ၊ဂ၊ရှိ၊ သို့သော်လျှင်၊ ခ်ိပ်ကျ်ုံ၊လျှင်စွာ၊ ပဒိ၊နယာ၊ဟိ။ ပို့ဆောင်ဘိ၊သော၊ဖုတ်။ ဤ သို့၊ ဩ၊ဿ၊နဂ၊ဝါထံ၊ အ၊ဆုံ၊ဂ၊ါ၊ထာ၊ကို၊အာ၊ဟ၊ဆိုအံ့။ ।

တဏှာ၊ထိ၊ဂါထာ၌၊တာ၊ဟ၊ဏ္ဍိ၊ပဒဿ၊တာ၊ဟံ၊ဟု၊ဝေ၊ဒ၏။ တံ၊အ၊ဟ၊ဏ္ဍိ ပ၊ဒ၊ဿ ဒ၊ တံ၊အ၊ဟံ၊ဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်း၊ကို၊ကာ၊တ၊ဗ္ဗော။ ပြု၊အ၊ပ်၏။ သုဘ၊ဂ၊တိ၊ သုဘ၊ဂ၊ဟု သည်ကား၊ သုဘ၊ယု၊ဟ္ဗ၊တင့်တယ်ခြင်း၊နှင့်ယှဉ်သော၊ ပ၊ဒိ၊နယာ၊ဟိ၊မ၊ဏ္ဍိ၊ ပ၊ဒိ၊နယာ၊ဟိ၊မံ ဟူသည်ကား။ မယ္ယံ၊ငါ၏၊နဂ၊ရ၊ဗေ၀၊ ရှိ၊ သို့သော်လျှင်၊ မံ၊ငါ့ကို၊ ပ၊ဒိ၊နေ၊ဟိ၊ ပို့ဆောင်ဘိ၊လော၊ သော်၊ ကြွင်းကျန်သော

စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗညူ၊အသုံးရုံတို့၌၊ ပါကဋမေ၀။ ထင်ရှားသည်သာ လျှင်တည်း၊ ၊

အာသ။ထိုသို့မင်းကြီး၊ပြောဆိုသောအခါ၌၊**သာ**ဝိမာနပေတိ၊ ထိုဝေမာ နိကပြိတ္တာမသည်၊ ရှည်ညောမင်း၏၊ဝစန၊ စကားကို၊ **သု**တ္တာ၊ ကြား၍၊ဝိ ယောဂ်၊ကွေကွင်းခြင်းကို၊အသဟာမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊သော ကာတုရုတာယ၊ ဗိုလ်ရိပ်ခြင်းသည် နှိပ်စက် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗျာကုလဟာဒယာ၊ နှောင့်ယှက်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ ပ၀ေဝမာနသရီ ရှားတုန်လှုပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နာနာ၀ိ၀ေဟိ၊ အထူးထူးအပြား ပြား မျိုးကုန်သော။ ဥပါ၀ေယဟိ၊ **အ**ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ **အ**ဘယာ စိတ္တာပိ၊ တောင်းပန်၍လည်း၊ တံ၊ထိုမင်းကြီးကို၊တဏ္ဍ၊ ထိုဗိမာနိ၌။ ဝါသောတုံ၊နေ စေခြင်းငှါ။ **အ**သက္ကောတိ၊မတတ်နိုင်ရကား၊ ဗဟူဟိ၊ မျိုးစွာကုန်သော၊ မဟာရ၀ေဟိ၊ ဖြတ်သောသူတို့သာသုံးဆောင်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်သော၊ ရတနေဟိ၊ရတနာတို့နှင့်၊သန္ဓိ၊တက္ခဏ၊ရောဇာနုံ၊မင်းကြီးကို၊ နဂရံ၊ ဗာရာ ဏသီဖြို့သို့၊ နေတ္တာ၊ဆောင်၍၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊ **အ**ာရောပေတ္တာ၊ တင်၍၊ ကဒ္ဒိတ္တာ၊ဝိုင်ကြွေး၍၊ပရိဒေ၀ိတ္တာ၊ပြည်တမ်း၍၊ **အ**ဇ္ဇနောပမိမိ၏ ၀သနဋ္ဌာနမေ၀၊ နေရာ**အ**ရပ်သို့ **သ**ာလျှင်၊ ဂတာ။ သွားရာလေ၏။ ရာဇာ ပန်၊ဗာရာဏသီမင်းသည်ကား၊ တံ၊ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမကို၊ဒိသွာ။ မြင် ၍၊သဒ္ဓါတာသံ၀ေ၀ေ၀ါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ပိတိသန္ဓိခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနာဒီနိ၊အလှူပေးခြင်းအစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဂ၀ေသာ ပြု၍။ သဂ္ဂပရာယဏောနှတ်ပြည်သို့လားသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဒေ၀ သ ထိုအခါ၌၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ဘဂ၀တိ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကမ်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ပွင့်တော်မူ၍၊ ပ၀တ္တိတာ၀ရ၀ရမ္ဗစက္ကေ၊ လည်စေအပ် ပြီးသောဖြတ်သော ဓမ္မစက်ရှိသည်ရှိသော်၊ အနုဏ္ဏမေနု။ အစဉ်အားဖြင့်၊ သာ၀ဏ္ဍိယံ၊သာ၀ဏ္ဍိပြည်၌။ ဝိဟရေန္တေ၊ နေတော်မူသည် ရှိ၊သော်၊ ဒေ၀ဒ ၀သံ၊ တနေ့သည်။ **အ**ာယသ္မာ မဟာမေဂ္ဃလာနော၊ **အ**ရှင်မဟာ မောဂ္ဂ လာန်မထေရ်သည်။ပဇ္ဇုတ၊ရာဇာ၊ တောင်စဉ်လှည့်လည်ခြင်းကို။ စရမာ နော၊လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်၊သပရိ၀ါရံ၊အခြံအရံနှင့်တကွသော၊ တံ၊ဈာ၀ထို၊ထိုမိန်းမကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍။ ဟာယ၊ထိုမိန်းသည်၊ ကတာ၊ကမ်း၊ပြု **အ**ပ်သောကံကို။ ပုဗ္ဗေ၊မေး၏။ သာ၊ထိုမိန်းမသည်၊ **အ**ာဒိတော၊**အ**စမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊သဗ္ဗံ၊အသုံးရုံကို၊ ထေရဿ၊**အ**ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ် **အ**ား၊ကထေသိ၊လျှောက်ကြား၏၊တံ၀ဝတ္ထုံ၊ထို**အ**ကြောင်းကို။ ထေ၊ရော

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊လျှောက်ကြား၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တမတ္တံ။ထို အကြောင်းကို၊အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြုတော်မူ၍၊ သမ္ဗုဇ္ဈပရိသာယ၊ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ဓမ္မ၊တရားကို၊ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊မဟာဇနော၊လူများအပေါင်းသည်၊ပဋိလဒ္ဓသံဝေဂေါ၊ ရအာပ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါပတော၊မကောင်းမှု၊ သြဝ ပိတွာ၊ကြည်ညှာ၍၊ ဒါနာဒီနှင့်၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ၊ပြုပြီး၍၊ ဓမ္မာဘိရုတော၊တရားဌမ္ဘေ.လျော်သည် ဖြစ်၍၊သဂ္ဂပရာယဏော၊နှက်ပြည်သို့လားသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ၊ကဏ္ဏမုဏ္ဍပေတိဝတ္ထု၊ ကဏ္ဏမုဏ္ဍပေတိ ဝတ္ထုသည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဥပရိဝဂ်-၁၃-ဥပရိပေတဝတ္ထု၊

အဟုရာဇာပြောဟွဒဏ္ဍောတိ ဣဒံဥပရိပေတဝတ္ထုံ။ ဣဟ,ရာဇာ ပြိုဟွ ဒဏ္ဍောအစရှိသောဤဥပရိပေတဝတ္ထုကို၊ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်၊ အညတရံ၊တယောက်သော၊ဥပါသိကာ၊ရေတနာသုံးပါးသို့ဆည်း ကပ်တတ်သော ဥပါသိကာမကို၊ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိရ ချဲ့ပြီးအုံ့၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရုယ၊တယောက်သော၊ ဥပါသိကာယ၊ဥပါသိကာမ၏၊ သာမိကော၊ လင်သည်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ပြု၏၊ သာ၊ထိုဥပါသိကာမ သည်။ပတိဝိယောဂဒုက္ခာတုရာ၊ လင်နှင့်ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သောစကို၊ ဗိုးရိပ်ထွက်၊ အာဠ ဟာနံ၊သင်းချိုင်းသို့၊ ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ရောဒတိ၊ငိုကြွေး၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊တဿာ၊ထိုဥပါသိကာမ၏။ သောတာပတ္တိဖလဿ၊သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၏၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိ၊ အကြောင်းဥပနိဿယ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဒိ သွာ၊မြင်တော်မူ၍။ ကရု ဏာယ၊ကရုဏာသည်၊သတ္တောဒိတမာနသော၊ ကောင်းစွာတိုက်တွန်အပ်သောစိတ်နှလုံးရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊တဿာ၊ ထိုဥပါသိကာမ၏၊ ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊ ဂတ္တွာ၊ကြွသွားတော်မူ၍၊ ပညတ္တော၊ ခင်းထားအပ်သော၊အာသနေ၊နေရာ၌၊ နိသိဒိ။ထိုင်နေတော်မူ၏။ ဥပါသိ

ကာ၊ဥပါသိကာမသည်၊ သတ္တိရှိ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပသက်မိတ္တာ၊ကပ်၍၊ဝန္ဒနာတွေ၊ရှိခိုး၍၊ ကေမ ဆိုး။ တင့်အပ်သောလျှောက်ပတ်သော အခင်ဖြစ်၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ အထူးထိုအခါ၌၊ နံ၊ထိုဥပါသိ ကာမကို သဘော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပါသိကော၊ ဥပါသိကာမ၊ သောစသိကိ၊ စိုရိမ်သလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊မိန့်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊ ပိယာပိပွားယောဂေနု၊ချစ်သောလင်နှင့်ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်၊အာမသောစာမိတိ၊သြဿိ ဝိုးရိမ်လတ္တပါ၏ဟု။ ရဟူ၏၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ တဿာ။ထိုဥပါသိ ကာမ၏၊သောကံ၊စိုးရိမ်ခြင်းကို၊ အပနေတုကာမောပယ်တော်မူခြင်း ငါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတိတ်၊လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို၊အာဟာရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏၊ ။

အတိတေ၊လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ပဠာလရဋ္ဌေ၊ပဠာလတိုင်း၌၊ဥတ္တ ရေပဠာ၊လ၊ ဥတ္တရေပဠာလအမည်ရှိသော၊ ကဿပနဂရေ၊ကဿပမြို့၌၊စူဠနီ ဗြဟ္မဒတ္တောနာမ၊စူဠနီဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုစူဠနီဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ အဂတိဂမနံ၊မလားအပ်သည်သို့လား၊ခြင်းကို၊ ပဟာယ။ပယ်၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝိဇိတေ၊တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ ပဓာယ၊သတ္တဝါအပေါင်း၏။ ဟိတာကဋ္ဌော၊ ဒေစီ၊အပျိုးကိုပြု၊ ခြင်း၌၊နိရတော၊အမြဲမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဒသရာဇဓမ္မေ။ဆယ်ပါး သောမင်းကျင့်တရားတို့ကို၊ အကောပေတွာ၊မပျက်စေမူ၍၊ဇွန်း၊တိုင်းပြည်ကို၊ အနုသာသမာနော၊ဆုံးမလျက်၊ကဒါစိ၊ရံခါ၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဇေ့ဗေ၊တိုင်း ပြည်၌၊ ကိ၊အာဘယ်စကားကို။ ဝေဒန္တိ၊ပြောဆိုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ သောတုကာမော။ နှားထောင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တုန္ဒပါယဝေ သံ၊အပ်လျှိုသမား အသွင်ကို၊ ဂဟေတွာ။ယူ၍၊ ဇကော၊ တားယာက်အ ထည်းတည်း။ အဒုကိယော၊အဟေဝ်မပါဘဲ၊ နဂရေတော၊မြို့မှ၊နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍၊ဂါမတော၊ရွာတခုမှ၊ဂါမံ၊ရွာတခုသို့၊ ဇနပဒတော၊ဇနပုန်တခု မှ၊ဇနပဒံ၊ဇနပုန်တခုသို့၊ ဝိစရိတ္မာ၊လှည့်လည်၍၊သဗ္ဗဇေ့၊အလုံးရုံသော တိုင်းပြည်ကို၊အဂဏ္ဍကံ၊သူခိုးထားမြတည်းဟူသောဆူ ခြောင့်ရှိသည် ကို၊ အနုပဝိဋ္ဌတံ၊ မနှိပ်စက်အပ်သည်ကို၊ မုဒေမောဒမာနော ပေါ်းမြောက် ကုန်သော၊ အပါရုတာယ၊ရေမပိတ်အင်သောအိပ်တံခါးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘဇ္ဇ၊ခွဲနေကုန်သော၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ဒိသ္သာ၊မြင်၍။ သောမနဿ ဇာတော၊ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊နိဝတ္ထိတ္မာ၊ ပြန်နစ်၍၊ နဂရာဘိမုခေါ၊မြို့သို့ဦးရှု၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊သွားသည်ရှိသော်၊အညတရဿ၊

တခုသော၊ဂါမေ၊ရှာ၌၊ ဧကိသော။ တယောက်သော၊ဝိဝေါယ၊ မှုကိုးမ ပြုခဲ့သော၊ ဒုဋ္ဌတိတ္ထိယာ၊ သူဆင်းရဲမင်္ဂ။ ဂေဟံ၊အိမ်သို့။ ပါဒိသိ၊ဝင်၏၊ သာ၊ ထိုဒိန်းမသည်၊ တံ၊ထိုမင်းကြီးကို၊ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၍၊ အယျာ၊ အရှင်၊ တုံ၊ သင်သည်၊ကောနု၊အာဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ကုတောဝေါ၊အာဘယ် အရပ်မှလာသည်း။ အာဂတောဝ၊ လာသည်၊ အသိ။ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏။ဘဒ္ဒေ၊အာဘယ်၊ အဟံ၊ငါသည်၊တုန္ဒဝါယော၊အင်ဣသိသမား တည်း။ ဘတိယာ၊အခဖြင့်၊တုန္ဒကမ္ပံ၊အပ်အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည် ဖြစ်၍၊ဝိစရामိ၊လှည့်လည်၏။ တုမှာကံ၊သင်တို့အား။ တုန္ဒကမ္ပံ၊အပ်ဆမှု သည်၊ ယဒိအတ္ထိ၊အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အုံ၊ကရောမိ၊ပြုအုံ၊ဝတ္တဗ္ဗံ၊အဝတ် ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေတနဗ္ဗ။အခကိုလည်းကောင်း။ဒေထ၊ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ကမ္ပံဝါ၊ ဆမ္ဘသည်လည်းကောင်း၊ဝတ္ထံဝါ၊အဝတ်သည်လည်းကောင်း၊ဝေတနံဝါ၊ အခသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ အယျ၊အရှင်၊ အဝုဿံ၊တပါးကုန် သောသူကို၏။ ကမ္ပံ၊အမှုကို၊ ကရောတိ၊ပြုလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို ၏။သော၊ ထိုမင်းသည်၊တတ္ထ၊ထိုအိမ်၌၊ ကတိပါဟံ။ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဝသိတ္ဝာ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝသုဝဿလက္ခကာသမ္ပန္နံ၊ ဘုန်းလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ တာသဟ၊ ထိုမှဆိုးမ၏၊ ဓိတရံ၊သမီးကို။ ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၍၊မာ တရံ၊အခါကို၊အာဟ၊ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ကိံ၊အသို့ နည်း၊ အယံဒါရိကာ၊ ဤသူငယ်မကို၊ ကေနစိ၊တစုံတယောက်သောသူ သည်၊ကတပရိဂ္ဂဟာ၊ ပြုအပ်သော သိမ်းဆည်းခြင်း ရှိသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူ၊ အပရိဂ္ဂဟာ၊ မသိမ်းဆည်း အပ်သလော၊ သစေပန၊ အကယ်၍ကား။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ အပရိဂ္ဂဟာ၊ မသိမ်းဆည်းအပ်သည် ဖြစ်အုံ၊ ဣမံ၊ဤသတ္တိုကို၊မယ်၊ငါအား၊ဒေဟိ၊ ပေးလော၊ အဟံ၊ငါသည်။တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ သုခေန၊ချမ်းသာသ ဖြင့်၊ ဒိဝနုပါယံ၊အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သမတ္ထေ၊စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အယျ၊ အရှင်၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သာ၊ ထိုမှဆိုးမသည်၊ တဿ၊ထိုမင်းအား၊ တံ၊ထိုသတ္တိုသမီးကို၊အဒါသိ၊ပေး၏၊သော၊ထိုမင်း သည်၊ တာယ၊ထိုသတ္တိုသမီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံး ၊ရက်၊ဝသိတ္ဝာ၊နေ၍၊ တဿာ၊ထိုသတ္တိုသမီးအား၊ကဟာပဏသဟဿံ၊ အသပြာတထောင်ကို၊ ဒတ္ဝာ၊ပေး၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ကတိပါဟောနေ၀၊

နှင်ရောက်သုံးရောက်ဖြင့်သာလျှင်၊ နိဝတ္ထိသောမိ၊ပြန်လာခဲ့အုံ၊ဘဒ္ဒေ၊အာဘယ်၊ တုံ၊သင်သည်၊ မာဥဏ္ဍဆို၊ မပျင်းစေ်ပါလင့်၊ ဖွတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ဆိုး၍၊ အဏ္ဍနော၊ ဒိမိ၏၊ နာရီ။ရှိသို့၊ ဂဏ်ဘာ၊ သွား၍၊ နဂခဲ့သော၊ ရှိ၏ လည်း ကောင်း၊ တသဂါမသော၊ ထိမိန်းမရှာ၏ လည်းကောင်း။ အနှစ်ရေ၊ အကြားဌ၊ မဂ္ဂ၊ခရီးကို၊ သမ်းညှိသွတ်သည်ကင်း၊ ကာရုပေတ္တာ၊ပြုစေ၍၊ အလက်ာရာပေတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍၊ မဟာစ္စရာဇာ နုဘာဝေန၊ မြတ် သောမင်းတို့၏ အာနုဘော်ဖြင့်၊ တဏ္ဍ၊ထိုရှာသို့။ ဂဏ်ဘာ၊သွား၍၊ဒါရိကာ၊သူ ယေ်မကို၊ကဘာပဏာရာသိမှ၊အသပြာအရ၏အသက်ဌ၊ဌေးပေတ္တာ၊ထား၍၊ သုဝဏ္ဏ၊ဇောတ ကလသော်ဟု၊ ရွှေရည် ငွေရည်တို့ဖြင့်၊ နှာပေတ္တာ၊ ချိုး စေ၍၊ဥပရိဘိနာမ်၊ဥပရိဟူသော အမည်ကို၊ကာရာပေတ္တာ၊ ပြုစေ၍။ အဂ္ဂ မဟာသိဒ္ဓာန၊ မြတ်သောမိဟုရား၏အရ ဌ၊ဌပေတ္တာ၊ထား၍၊ တဠကပါမ်၊ ထိရှာကိုလည်း၊တသ၊ထိသဘ္ဘိသဒိ၏ဥာတိနှ၊အားဆွအမျိုးတို့အား၊ ဒတ္တာ၊ပေး၍၊ မဟာစ္စရာဇာနုဘာဝေန၊ မြတ်သောမင်း၏ အာနုဘော်ဖြင့်၊ တံ၊ထိသဘ္ဘိသဒိုးကို၊ နဂရံ၊ရှိသို့။ အာဒေတ္တာ၊ဆောင်၍၊ တာယ၊ ထိ သဘ္ဘိသဒိုးနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တကွ၊အာဘိမေမာနော၊ဟု လျော်သည်ဖြစ်၍၊ယာဝ ဇီဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး။ ဇေ့သုခံ၊ မင်း၏စည်းစိမ် ခုမ်းသာကို၊ အနုဘဝိ

 တ္တာ၊ခံစား၍၊ အာယုဟာပရိယောသာနေ၊ အသက်၏အဆုံး၌။ကာလံ၊သေ ခြင်းကို။ အကာသိ၊ပြု၏၊ ထပ်မံ၊ ထိမင်းသည်လည်း၊ ကာလက်တော၊ နက်ရှာစံသည် ဂိုဏ်သော်၊ သရဏကိုဟူ၊ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း ကိစ္စ ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီးသည် ဂိုဏ်သော်လည်း၊ ဥပရိ၊ဥပရိမိဘုရား၊သည်၊ ပတိ ဝိယောဇေန၊ လင်နှင့် ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်၊ သောက သလ္လသမပ္ပိ တဟာဒယာ၊ ဖိုး၊ရိပ်ခြင်း၊တည်း၊ဟူသော၊ကြောင့်သည် စူး၀င်အပ်သော၊နှလုံး ဂိုသည်ဖြစ်၍။ အာဠဟန်း သင်းချိုင်းသို့၊ ဂဏ်ဘာ၊သွား၍၊ ဗဟူ ဒိ၀သေ၊ မျှားစွာသော နေ့တို့ပတ်လုံး။ ဂန္ဓပုပ္ပါဒိဟိ.နှံ့သာပန်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေတ္တာ၊ပူဇော်၍၊ရေညော၊မင်း၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကိဉ္စ တ္တာ၊ပြောကြား၍၊ ဥမ္မာဒပုဗ္ဗာဝိယ၊ ရှေးရှင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့၊ကန္ဒန်၊ ဖြည်တမ်းလျက်၊ ပရိ၀ဒန်၊ငိုကြွေးလျက်၊အာဠဟန်း၊သချိုင်းကို၊ပဒက္ခိ ဏံ၊လက်ျာစေ့လှည့်သည်သည်ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏။ တေနစသမယေန၊ထိ အခါ ဌ၌လည်း၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ဘဂ၀ါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဗောဓိသတ္တ ဘုတော၊ဘုရား၊လောင်း၊ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိပဋိဋ္ဌိတ ဇာတိပဋိဋ္ဌိတ ဘာ၀ေန၊ရှေ့ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဋ္ဌဝိတ္တာ၊ရှေ့ရဟန်းပြု၍၊အဝိ၀တ္တာနာ ဘိညော

ရအာဝ်သောဗျာန် အာဘိညာဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ကိမဝေနဲ့၊ဟိ၃ဝန္ဓာဘဋ္ဌ၊ဆည
တရတ္ထိ၊တခုသော။ အရည်ရာယတနေ၊တောအုပ်ဌ၊ဝိဟာရေန္ဒာ၊နေသည်
ရှိသော်၊ သောကသည်လည်းမပြိတ်၊စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောခြောင့်သည်
ရှားဝင်သော၊ ဥပရိ၊ ဥပရိမိဘုရားကို၊ ဒိဗ္ဗေန၊နက်ဌဖြစ်သော၊ စက္ခုနာ
မျက်စိဖြင့်၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ အာကာသေန၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတ္တွာ၊လာ
၍၊ဒိဿမာနရူပေါ၊ထင်သောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊အာကာသေ၊ကောင်း
ကင်ဌ၊ဌတွာ၊တည်၍၊ တဿ။ ထိုသင်းချိုင်းဌ၊ ဌိတော၊ တည်ကုန်သော
မနုဿေ။ လူတို့ကို၊ ဇုဒ်အာဌဟန်၊ ဤသင်းချိုင်းသည်၊ ကသာ၊အာဘယ်
သူ၏၊ အာဌဟန်၊သင်းချိုင်းနည်း၊ ဗြဟ္မဒတ္တဗြဟ္မဒတ္တောတိ၊ဗြဟ္မဒတ္တ၊ဗြဟ္မ
ဒတ္တဟူ၍၊ကနွတိ၊ဗြည်တမ်းသော၊ပရိဒေဝတိ၊ငိုကြွေးသော၊အယံ ဇုတ္ထိ
ဤမိန်းမသည်။ ကသာ၊အာဘယ်သူ၏၊ ဇုတ္ထိ။မိန်းမနည်း၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ပုန္ဓို
မေး၏၊ တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ကြား၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဗြဟ္မ
ဒတ္တောနာမ၊ဗြဟ္မဒတ္တမည်သည်၊ပဠာလာနံ။ပဠာလတိုင်းသူတို့၏၊ရာဇာ
မင်းတည်း၊ သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ အာယူဟ ပရိယောသာနေ
အသက်၏အဆုံး၌၊ ကာလံ။သေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊ ဇုဒ်အာဌဟန်
ဤသင်းချိုင်းသည်၊ တဿ၊ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊ အာဌဟန်၊ သင်းချိုင်
တည်း၊အယံ၊ဤမိန်းမသည်၊ ဥပရိနာမ၊ဥပရိအမည်ရှိသော၊ တဿ၊ထို
ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊အဂ္ဂမဟေသိ၊ဖြတ်သောမိဘုရားတည်း၊ဗြဟ္မဒတ္တောတိ၊
ဗြဟ္မဒတ္တဟူ၍၊တဿ၊ထိုမင်းကြီး၏၊ နာမံ၊အမည်ကို၊ဂဟေတ္ဝာ၊ခေါ်၍
ကနွတိ၊ဗြည်တမ်း၏၊ ပရိဒေဝတိ၊ငိုကြွေး၏။ ဇုတိ၊ဤသို့၊ အာဟံသု၊ဆို
ကုန်၏၊တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ၊ပြလိုကုန်သော၊သင်္ကိတိကာ
ရာ၊သင်္ကေတယနှာတင်ဆရာတို့သည်၊ ၊

ပဠာလာနံ၊ပဠာလတိုင်းသားလူများတို့၏၊ဇုဿရောဟ၊အရှင်ဖြစ်သော၊
ဧကေသဘော၊ရထားစီးခြင်းမင်းတကာတို့ထက်မြတ်သော၊ဗြဟ္မဒတ္တော
ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်။ အဟု၊ဖြစ်၏။သောရာဇာ၊ထို
ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊အဟောရတ္တာနံ။များသောနေ့သင်္ချာတို့၏၊အစွယ်သာအစွ
ယောနှုတ်လွန်သဖြင့်။ ကာလံ၊သေခြင်းကို၊အကြုဇ္ဈထ။ပြု၏။ ၊တဿ၊ထို
ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊ ဘရိယာ၊ မယား၊ဖြစ်သော၊ ဥပရိ။ဥပရိအမည်ရှိသော
မိဘုရားမြတ်သည်၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ အပဿယန္တီ၊မြင်သည်
ရှိသော်။အာဌဟန်၊သချိုင်းသို့။ ဂန္တွာ၊သွား၍၊ဗြဟ္မဒတ္တောတိ၊ဗြဟ္မဒတ်ဟု
ခေါ်ဝေါ်လျက်၊ ကနွတိ၊ငိုမြည်တမ်း၏၊ သမ္ဗန္ဓစရိတောဝ၊နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်

ကြောင်းဖြစ်သော သိလ၏ပြည့်စုံခြင်းဈာန်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအစ ရှိသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မုန်းမိုးမိုးပွါး သူတပါးတို့ဆီ၊စီးပွါးကဲ့သို့ တာဝတိံသာ၊ဈာသိ၊ရေသွေ့သည်။အာဂန္တုစ်၊လာလည်းလာပါ၏၊အာဂန္ဓိ၊ လာပြီး၍၊ ယေမနုဿာ။အကြင်လူတို့သည်၊ တဏ္ဍုတာဘို့သုသာနေ။ထို သင်းချင်းဌ၊သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်ရှိကုန်၏၊တဏ္ဍ၊ထိုသင်းချင်း ဌ၊ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ ဟေနေဿ၊ထိုလူတို့ကို၊ ဘောဇ္ဇာ၊အိုလူ မျိုးတို့၊နာနာဂန္ဓသမေရိတံ၊အထူးထူးသော အမွှေးအနံ့တို့ဖြင့်ထက်ဝန်း ကျင်မှလိုင်သောအနံ့ရှိသော၊ ဈာပံ အာဠဟနံ၊ ဤသင်းချင်းသည်၊ကဿ၊ အာဘယ်သူ၏၊အာဠဟနံ၊သင်းချင်းနည်း၊ဈာတောဣတိ လူ.ပြည်မှ၊ဖုရဂတံ၊ ဝေးသောအရပ်သို့သွားသော၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ။ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ပတိ၊လင်ကို၊ အပဿန္တိ၊မမြင်သည်ရှိသော။ ဗြဟ္မဒတ္တာတိ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟုခေါ်ဆိုလျက်။ ကန္ဒတိ၊ငိုမြည် တမ်း၏၊အယံဈာဂန္ဓိ၊ဤမိန်းမသည်။တသ၊ထိုအကျွန်ုပ်တို့သခင်ဗြဟ္မ ဒတ်မင်းအား၊ ဘန္ဒု၊ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ တေ တဝစ၊ထိုအရှင်ရေသွေ့အား၊လည်း။ ဘန္ဒု၊ကောင်းခြင်းသည်၊ဟောတု၊ဖြစ် ☰ စေသတည်း၊မာရိသ၊အရှင်ရေသွေ့၊ နာနာဂန္ဓသမေရိတံ၊အထူးထူးအပြား ပြားသော အမွှေးအနံ့တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှ လိုင်သောအနံ့ရှိသော၊ ဈာဒံအာဠဟနံ၊ဤသင်းချင်းသည်၊ တသ၊ဗြဟ္မဒတ္တသ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့ သခင်ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊အာဠဟနံ၊သင်းချင်းပတည်း။ယာဈာဂန္ဓိ။အကြင် မိန်းမသည်။ ဈာတောဣတိ လူ.ပြည်မှ၊ ဖုရဂတံ။ တမလွန်လောကသို့ သွား လေသော။ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ပတိ၊လင်ကို၊အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍ ဗြဟ္မဒတ္တာတိ၊ဗြဟ္မဒတ်ဟုခေါ်ဆိုလျက်။ ကန္ဒတိ၊ငိုမြည် တမ်း၏၊အယံဈာဂန္ဓိ၊ဤမိန်းမသည်။တသ၊ထိုအကျွန်ုပ်တို့သခင်ဗြဟ္မဒတ် မင်း၏၊ဘရိယာ၊မယား၊ဖြစ်သော၊ ဥပရိ၊ဥပရိအမည်ရှိသော မိဘုရားပင် တည်း။ဈာတိ၊ဤသို့၊ဝိယောကံသု၊ဖြေကြားကုန်၏။ဆဂါထာ၊ခြောက်ဂါထာ တို့ကို၊ပဋ္ဌေသုံ၊ရှာဘီဆိုကုန်၏၊ ။

တတ္ထ။ထိုဂါထာတို့၌၊အဟူတိ၊အဟုဟူသည်ကား၊အဟောသိ။ဖြစ်၏၊ ပဠာလာနန္တိ၊ ပဠာလာနံဟူသည်ကား၊ ပဠာလရုက္ခဝါသိနံ၊ပဠာလတိုင်း၌

နေကုန်သောသူဘို့၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဠာလရဋ္ဌသော ဝ၊ ပဠာလတိုင်း၏ သာသျှင်၊ ကောဝိ၊ တရုလည်းဖြစ်သော၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်ကို၊ ဇနပဒိကာနှင့်၊ ဇနပုဒ်ဌနေကုန်သော၊ ရာဇကုမာရာနှင့်၊ မင်းသားဘို့၏၊ ဝ သော၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရှုဋ္ဌိယာ၊ တင်စားသောအားဖြင့်။ ပဠာလာတိ၊ ပဠာလာဟူ၍၊ ဗဟုဝစနနှ၊ ဗဟုဝုစ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိသိယတိ၊ ညွှန်းပြအပ်၏၊ ရထေသဘောတိ၊ ရထေသဘောဟူသည်ကား၊ ရထေသု၊ ရထား၊ ဘို့ဝင်ပ၊ ဥသဘသဒိသော၊ ဥသဘနှင့်တူသော၊ မဟာရထော၊ ဖြတ်သောရထားတည်း၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တသ္မာ ဟနုံ ဟူသည်ကား၊ တသ္မာ ရညော စ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း၏လည်း၊ သ ရိ ရသ ကိုယ်အလောင်းကို၊ ဒဿဠ္ဌာနုံ၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်သောနေရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဣတိ ဟူသည်ကား၊ ဗျာနာဒီနုံ၊ ဗျာနီအစရှိကုန်သော၊ ဂုဏာနုံ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ သေနဋ္ဌနုံ၊ ရာဖွီးတတ်သောအနက်ကြောင့်။ ဣတိ၊ ဣတိမည်၏၊ တတ္ထ ဝတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ ဥပရိယာ၊ ဥပရိအမည်ရှိသော မိတုရား၏၊ ဌိတဋ္ဌာနေ၊ တည်ရာဖြစ်သော၊ တတ္ထိ သုသာနေ၊ ထိုသင်းချိုင်းဌ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အာဂန္ဆိတိ၊ အာဂန္ဆိဟူသည်ကား၊ အာဂမာသိ၊ လာ၏၊ သမ္ပန္နစရော ဟောတိ၊ သမ္ပန္နစရုဟောဟူသည်ကား၊ ဟိ သ သမ္ပန္ဓ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယသု၊ စတ္ဌ၊ အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့ဌ၊ ကုတ္တ ဒ္ဒါ ရတာ၊ လုံခြုံသောတံခါးရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း ဟောဇနေ၊ ဟောဇဉ်ဌ၊ ဣတ္ထည္ဘူတာ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသော အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဓာဂရိယာနုယောဂေါ၊ နိ ကြားခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းလည်းကောင်း။ သဗ္ဗသဒ္ဓမ္မာ၊ ခုနစ်ပါးသောသူတော်ကောင်းတို့၏တရားလည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ရူပါဝစရဇ္ဈာနာနိ၊ ရူပါဝစရဈာန်တို့ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပန္နရသဟိ။ တဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊ စရဏာသင်္ခါတေဟိ၊ စရဏာဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဂုဏေဟိ၊ ဤဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နော သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ စရဏသမ္ပန္နော၊ စရဏတဆဲ့ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မုနိ ဟိ၊ မုနိဟူသည်ကား၊ အတ္ထိ ဟိ တဗ္ဗ၊ ဓိမိ အစိ၊ အပွါးကိုလည်းကောင်း။ ပရတိ ဟိ ဗ္ဗ၊ သူဘပါး၏ အစိ၊ အပွါးကိုလည်းကောင်း၊ မုနာတိ ဇာနာတိ။ သိ ဟိ ဟိ ၏။ ဣတိ ဟိ ဟ ဗ္ဗ ၊ ထိုကြောင့်။ မုနိ၊ မုနိမည်၏၊ သော စ ဟိ ဗ္ဗ ၊ ဗ ဗ ဗ

သမာဂတာတိ။ ယေတတ္ထသုသမာဂတာ ဟူသည်ကား။ ယောမနုဿာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊တတ္ထသုသာနေ၊ထိုသင်းချိုင်းခွ၊ သမာဂတာ၊ အညိုအညွှတ်ရောက်ကုန်၏။သူတို၊ သုဟုသောဝုဒ်သည်၊ နိပါတာမတ္တံ၊နိပါတ်မျှသာတည်း။ ယေတတ္ထာသုံသမာဂတာတိဝါ၊ ယေတတ္ထာသုံသမာဂတာ ဟူ၍လည်း။ ပါဠေါ၊ ပါဠိ၏ဆိုလေ၊ အကြင်လူတို့သည်၊တတ္ထ၊ ထိုသင်းချိုင်းခွ၊သမာဂတာ။ အညိုအညွှတ်ရောက်ကုန်သည်၊ အာသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ အာသုန္တိ၊အာသုံဟူသည်ကား။အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား။အတ္ထော၊အနုက်တည်း။ ၊နာနာဂန္ဓသမေရိတန္တိ၊နာနာဂန္ဓသမေရိတံဟူသည်ကား။ နာနာပိ၊ပေတိ။အထူးထူးအပြားပြားကုန်သော၊ ဂန္ဓေတိ၊အနံ့တို့ဖြင့်။ သမန္တတော။ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဧရိတံဥပဝါယိတံ၊လွှင့်သော၊ဆုတောတိ၊ဆုတောဟူသည်ကား။ မနုဿလောကတော။ လူ.ပြည်မှ၊ ဒုရဂတန္တိ၊ဒုရဂတံဟူသည်ကား။ ပရုလောကံ၊ တာမလွန်လောကဘုံ၊ ဂတတ္တာ။ သွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဒတိ၊ဆိုရ၏၊ ပြိဟဒဒ္ဓောတိကန္ဓတိတိ။ပြိဟဒဒ္ဓောတိကန္ဓတိဟူသည်ကား။ပြိဟဒဒ္ဓာတ်၊ပြိဟဒတ်ဟူ၍၊ ဝေါ၊ ဤသို့။နာမသံကိတ္တနံ၊ အမည်ကိုကြားခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ပရိဒေဝနဝေဒနေ၊ငိုကြွေးတမ်းသည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ အဘိပတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏။ ။ ပြိဟဒဒ္ဓသဘဒ္ဒန္တိ ပြိဟဒဒ္ဓသ မာရိသာတိ၊ ပြိဟဒဒ္ဓသဘဒ္ဒန္တိ ပြိဟဒဒ္ဓာသမာရိသ ဟူသည်ကား။ မာရိသ၊အာရှင်ဘုရား။နိရုမယကာ ယစိတ္တမဟာမုနိ၊ စင်ကြယ်သော၊ ကိုယ်စိတ်ရှိသောရှင်ရှေ့၊ ဣဒံ၊ဤသင်းချိုင်းသည်၊ ပြိဟဒဒ္ဓသ၊ပြိဟဒတ်အမည်ရှိသော၊ရုက္ခော၊ပင်း၏၊ အာဠဟနံ၊သင်းချိုင်းတည်း။အယံ၊ဤမိန်းမသည်၊တဿရုက္ခော၊ ထိုပြိဟဒတ်မင်း၏၊ ဘရိယာ၊မယားတည်း။ တေစ၊ထိုအရှင် ရှေ့အားလည်း၊ ဘန္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း၊ တဿစ ပြိဟဒဒ္ဓသ၊ ထိုပြိဟဒတ်မင်းအားလည်းကောင်း။ ဘန္ဒံ၊ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ တာဒိသာနံ၊ထိုသို့သောရှိကုန်သော၊မသော သိန်း၊ဖြတ်သောအရှင်ရှေ့တို့၏၊ ဟိတာနုဟိန္ဒနေန၊ အစီးအပွါးကို ကြံသဖြင့်၊ ပရုလောကေ၊ တာမလွန်လောကခွ၊ ဌိတာနံ၊ တည်သောသူတို့အား၊လည်း၊ ဟိတသုခံ၊စီးပွါးချမ်းသာသည်၊ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာသတည်း၊ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။ အထ။ထိုအခါ၌၊ သောတာပသော၊ထိုရှေ့သည်၊ တေသံ၊ထိုလူတို့၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ အနုကမ္ပံ၊အစဉ်သနားသည်ကို။ ဥပါ

ဒါယပေါ့။ ဥပရိယာ၊ ဥပရိမိဘုရားရှင်၏သန္ဓိကံ၊ အထံသို့ဂတ်သော်၊ သွားချေ။ တာသသာ၊ထိုမိဘုရားအား။သောကဝိနောဒနတ္ထံ၊စိုရိမ်ခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ။ဥပရိ၊ ဥပရိမိဘုရား၊ ဆဋ္ဌာသိတိသဟဿသာနိ၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်အရေအတွက်ရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မဒတ္တသနာမကာ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဟူသောအမည်ရှိကုန်သော၊ရာဇာနော၊မင်းတို့ကို၊ အာဒိတ်ပြု၍ အာဠဟနေ၊ဤသင်းချိုင်းခွ၊ ဒဏ္ဍာ၊ဇုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ။ တသံ၊ထိုရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်အရေအတွက်ရှိကုန်သော ဗြဟ္မဒတ်မင်းတို့တွင်။ ကံဗြဟ္မဒတ္တံ၊ အာဘယိဗြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍။ တွံ၊သင်သည်၊အနုသောစသိ။ အာဘန်တလဲလဲစိုးရိမ်ဘိသနည်း။ ကတမံ၊အာဘယ်မည်သောဗြဟ္မာကို၊ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍။ တေ၊သင်ဥပရိ အား။ သောကော။ စိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနော၊ဖြစ်သနည်း။ နု တိ၊ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊မေး၏။ ။

ပေါ်ပန်၊ဤသို့ကား၊ တေနဇာတိနာ၊ထိုရသော့သည်၊ ဝုစ္စတိ တာ၊မေးအပ်သော၊ဥပရိ။ ဥပရိမိဘုရားသည်။ အဇ္ဇနာ၊ဖခင်သည်၊အဓိပ္ပေတံ။ လိုအပ်သော။ ဗြဟ္မဒတ္တံ၊ဗြဟ္မဒတ်ကို။ အာစိက္ခန္တိ၊ပြောကြားလိုသည် ဖြစ်၍။ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ရေသော့။ ပဠာလာနံ၊ ပဠာလတိုင်းသူ လူအပေါင်းတို့၏။ ဇာယတိ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ရဏေသဘော၊ ရထားစီးခြင်းမင်းတကာတို့ ထက်ဖြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓနိပုတ္တော၊ ဗုဒ္ဓနိအမည်ရှိသော မင်း၏သားတော်လည်းဖြစ်ထ၏သော။ ယောရာဇာ၊ အကြင်ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ ကာလကတော၊သေလွန်ခဲ့၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ရေသော့၊ သဗ္ဗကာမဒဒံ၊အလိုရှိအပ်သမျှသောခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ပေးတတ်သော။ ဘဏ္ဍာဂရံ၊အ

ကျွန်ပ်၏လင်ဖြစ်သော၊ တံဆာစာနုံ၊ ထိုပြိဟ္ဒဒတ်မင်းကို၊ ပန္နိစ္ဆဲ၍အနု သောစသည်၊ အပန်တလဲလဲ ဝိုးရိမ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထာ၊ဂါထာကို၊ အာပာ၊ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ စူဠနီပုတ္တောတိ၊ စူဠနီပုတ္တော ဟူသည်ကား။ ဝေဠုဝမဿ၊ ဤသို့စူဠနီဟုအမည်ရှိသော၊ ရည်ညွှန်းခင်း၏၊ ပုတ္တော၊သား တော်ဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗကာမဒဒန္တိ၊ သဗ္ဗကာမဒဒံ ဟူသည်ကား၊မတ်၊ အကျွန်ပ်အား။သမ္ဗယ်၊ အလုံးရုံသော၊ ဇုန္ဆိတိန္ဆိတသ၊ဇလိုရှိအင်အ လိုရှိအပ်သည်ကို၊ဒါတာရံ၊ ပေးတတ်သော။ဝ၊။ တနည်းကား၊သင်္ဂြိုဟ်။ အလုံးရုံကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တာဝါတို့အား။ ဇုန္ဆိတဒါယကံ၊ဇလို ရှိအပ်သည်ကို ပေးတတ်သော၊ ။ဝေ၊ဤသို့၊ ဥပရိယာ၊ ဥပရိဗိဘုရား သည်၊ဝတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ဘုန်းတဖန်။ တာပသောရေးသွားသည်။

ဥပရိ၊ဥပရိဗိဘုရား။သင်္ဂြိုဝရာဇာနော၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်အ ရေအတွက်ရှိကုန်သောခပ်သိမ်းသောမင်းတို့သည် ပင်လျှင်၊ပြိဟ္ဒဒတ္တသ နာမကာ။ပြိဟ္ဒဒတ်ဟူသော အမည်သာရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန် ၏၊သင်္ဂြိုဝ ရာဇာနော၊ ရှစ်သောင်း ခြောက်ထောင် အရေအတွက်ရှိကုန် သောခပ်သိမ်းသောမင်းတို့သည်ပင်လျှင်။ ပဠာလာနံ၊ ပဠာလတိုင်းသူလူ အပေါင်းတို့၏၊ဇာသရာ၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ရေထေသဘာ၊ရထား၊စီး၊ခြင်း မင်းတကာတို့ကထက် မြတ်ကုန်သော၊ စူဠနီ ပုတ္တာစ၊ စူဠနီအမည်ရှိကုန် သောမင်း၏သား၊တော်တို့သည်လည်း၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဥပရိ၊ဥပရိ ဗိဘုရား၊တို့၊ သင်သည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ ရှေစဉ်နောက်ဆက်ပြောတ်သဖြင့်၊ သင်္ဂြိုဝံ၊ ရှစ်သောင်း ခြောက်ထောင် အရေ အတွက် ရှိကုန်သောခပ် သိမ်းကုန်သောမင်းတို့၏၊မဟောသိတ္တံ၊ ဗိဘုရားပြောတ်၏အဖြစ်ကို၊အကာရ ယိ၊ပြုခဲ့ဘူး၏၊ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်၊ ဇွေကေသု၊ဤ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သောသင်၏လင်ခင်းပြိဟ္ဒဒတ်မင်းတို့သည်။ ပုရိမကေ၊ရှေးမင်းတို့ ကို။ဟိတ္တာ၊စွန့်၍၊ ပန္ဓိမံ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောပြိဟ္ဒဒတ်မင်း တယောက် ကိုသာလျှင်၊ပန္ဓိစ္ဆ။ အကြောင်းပြု၍၊အနုသောစသိ၊ အပန်တလဲလဲစိုးရိမ် ဘိသနည်။ဣတိ ဤသို့၊ဂါထာ၊ဖွယ်၊ဂါထာနှစ်ခုကို၊အာပာ၊ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သင်္ဂြိုဝပေါသုန္တိ။ သင်္ဂြိုဝပေါသုံ ဟူသည် ကား။သင်္ဂြိုဝ၊အလုံးရုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ဆဠာသိတိသဟဿသဿ၏။ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်အရေအတွက်ရှိကုန်သော၊တောရာဇာနော၊ထိုမင်း တို့သည်ပြိဟ္ဒဒတ္တသနာမကာ၊ပြိဟ္ဒဒတ်အမည်ရှိကုန်သည်၊ စူဠနီပုတ္တာ။

ရှင်ဒုနိမင်း၏သားတော်တို့သည်၊ ပဋ္ဌာလာနုံ၊ ပဋ္ဌလတိုင်းသူတို့၏။ ရထေသ ဘာဝ၊ ရထားစီးခြင်းမင်းတကာတို့ထက်ဖြတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ အဟော သုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓေရာဇဘာဝါဒယော။ ဤမင်း၏အဖြစ်အစဟိသည်တို့ သည်း၊ ဝိုးသသာ၊ ထူးကုန်၏၊ တောသု၊ ထိုမင်းတို့တွင်၊ ကေသာပိ၊ တယော ဝေသာသူအား၊ လည်း၊ နာဟောသုံ၊ မဖြစ်ကုန်။ ။မဟာသိတ္တမကာရေယိတိ၊ မဟာသိတ္တမကာရေယိဟူသည်ကား၊ တွံစ၊ သင်ဥပရိပိဘုရား သည်လည်း၊ သမ္ဗေသုံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တောသ္မိ၊ ထိုရှစ်သောင်းခြောက်ထောင် ကုန်သောမင်းတို့၏လည်း၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ ရှေ့စဉ်နောက်ဆက်မပြတ်သဖြင့်၊ အဂ္ဂ မဟာသိဘာဝံ၊ ဖြတ်သောပိဘုရား၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ အနုဗဇ္ဇော၊ အစဉ်အား ဖြင့်ရောက်၏၊ ဗုဒ္ဓတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဟော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာတိ၊ ကသ္မာဟူသည်ကား ဂုဏတောစ၊ ဂုဏ်အား ဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ သာမိကဘာဝတောစ၊ လင်အဖြစ်အား ဖြင့်လည်း၊ ကောင်း။ အဝိသိဋ္ဌော သု၊ မထုံးကုန်သော၊ ဇ္ဇေကေသု၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဇနေသု၊ မင်း တို့တွင်၊ ဝုဏိမကေ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ ကေယော ဝ၊ တယောက်သော ဖြုတ် ဒတ်မင်းကို သာလျှင်၊ ကသ္မာကေန ကာရေဏေန၊ အဘယ်သို့သော အ ကြောင်းကြောင့်၊ အနုသောစသိ၊ အမှန်တလဲလဲစိုးရိမ်ဘိသနည်း၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ ဥပရိ၊ ဥပရိပိဘုရား သည်၊ သံဝေဇနတာ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာပသံ။ ရုသေ့ကို၊ ။

မာရိသ၊ အရှင်ရုသေ့၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ဗုဒ္ဓတိဘူတာယ၊ ပိန်းမ၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ယသ္သာမေ၊ အကြင်အကျွန်ုပ်အား၊ မဟာသိဘာဝံ၊ ပိဘုရား ဖြတ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ တွံ၊ ရှင်ရုသေ့သည်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ဘာ သာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မာရိသ၊ ရှင်ရုသေ့၊ ဗုဒ္ဓတိဘူတာယ၊ ပိန်းမ၏အဖြစ် သို့ရောက်သော၊ အာတုမေ အတ္တနိ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏၊ ဒိဋ္ဌာယ ဒိဋ္ဌာ၊ ရှည်ဖြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓိယေ ဝ၊ ပိန်းမသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ် လေသလော၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုး၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အာတုမေတိ၊ အာတုမေဟူသည်ကား၊ အတ္တနိ ပိပိ ၌၊ ဗုဒ္ဓတိဘူတာယာတိ၊ ဗုဒ္ဓတိဘူတာယဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓတိဘာဝံ၊ ပိန်းမ၏ အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတာယ၊ ရောက်သော၊ ဒိဋ္ဌာယ ဒိဋ္ဌာ၊ ရှည်ဖြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဟိ၊ ထင်စွာ ပြဉ်းနှံ၊

ဣတ္ထေ၊ ဣစကားရေပ်ဋ္ဌိ၊အယံ၊ ဣဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဒုတ္ထိဘူတာယ၊ ပိန်းမအာဖြစ်သို့ရောက်သော၊ အတ္တနိ၊မိမိ၌၊သင့်ကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း။ ဒုတ္ထိယေဝ၊ပိန်းမသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သလော၊ဥဒါဟု၊ထို သို့မဟုတ်၊ပုရိသဘာဝ၌၊ယောကျ်ား၏အဖြစ်သို့လည်း။ ဥပဂန္တုတိ၊ကပ်ရောက်သေးသလော၊ ဒုတိအယံ။ ဣသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ယသ္သာမေ ဒုတ္ထိဘူတာယာတိ၊ ယသ္သာမေ ဒုတ္ထိဘူတာယ ဟူသည်ကား။ ဒုတ္ထိဘူတာယ၊ ပိန်းမအာဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ယသ္သာမယ်။ အကြင်အကျွန်ုပ်အား။ ဧဝံ၊ဣသို့၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ဗဟုသံ သာရေ၊ များစွာ၊သောသံသရာ၌။ မ၊ဟေသိတာဝံ။ဖြတ်သောမိဘုရား၏အ ဖြစ်ကို၊မဟာမုနိ၊ဖြတ်သောအစီးအပွါးကိုသိတတ်သော၊တို့၊အရှင်ရသေ့ သည်၊ဘာသသိ၊ကဿ ထေသိ၊ဆိုး၏။ ဒုတိအယံ။ဣသည်ကား၊ အတ္ထော၊အ နက်တည်း။အာဝုမောဒုတ္ထိဘူတာယာတိ ဝါ။ အာဝုမောဒုတ္ထိဘူတာယ ဟူ၍လည်း၊ပါဠေ၊ပါဠိ၌ရှိ၏။တဏ္ဍု၊ထိုပါဠိ၌၊အာတိ၊အာဟူသောဝုဒ်သည် အနုသာရကာတ္ထော။ အစဉ်အောက်မေ့ခြင်း ဟူသောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုဒ်တည်း။ အာဝုမောဘိ၊ အာဝုမောဟူသည်ကား။ ဒုဒ်၊ ဣအ ကြောင်းကို၊ဒုတ္ထိဘူတာယ၊ပိန်းမအာဖြစ်သို့ရောက်သော၊ မယာ၊အကျွန်ုပ် သည်၊သင်ကိုယ်တိုင်၊အနုသရိတံ၊အညာတံ၊သိအပ်ပြီ၊ဧဝံ၊ဣသို့၊မယ်ံ၊ အာကျွန်ုပ်အား။ဧတ္ထေ၊ကံကာလံ ဣမွှာ၌ကြာသောကာလပတ်လုံး၊ အပရ ဝရုပ္ပတ္တိ။အဆက်ဆက်ဖြစ်ခြင်းသည်၊အဟောသိ။ဖြစ်၏။ကသ္မာ၊အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဒုတ္ထိဘူတာယ၊ပိန်းမအာ ဖြစ်သို့ရောက်သော၊ယသ္သာမေ၊အကြင်အကျွန်ုပ်အား၊သင့်ဖြစ်ကိုသိ၊အလုံးစုံ ကုန်သော ရှစ်သောင်း၊ခြောက်သောင်အရေအတွက်ရှိကုန်သော ခပ်သိမ်း ကုန်သောပြိုဟွဒတ်မင်းတို့၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ရှေ့စဉ်နောက်ဆက်မပြတ်သ ဖြင့်၊မဟာသိ,ကို၊ဖြတ်သောမိဘုရား၏အဖြစ်ကို၊အကာသိ၊ပြု၏။မဟာမုနိ၊ ရှင်ရသေ့၊ကို ။အသို့နည်း။တို့၊သင်သည်၊သံသာရေ၊သံသရာ၌၊ ဗဟု၊များ စွာ၊ဘာသသိ၊ဆိုး၏။ ဒုတိအယံ၊ဣသည်ကား။ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်း တည်း။ ।

တံ၊ထိုစကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊တာပသော၊ရသေ့သည်၊အယံ၊ဒုယ ဟော၊ဣသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊သံသာရေ၊သံသရာ၌၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဒုတ္ထိယေဝ၊ပိန်းမ သည်သာလျှင်၊ပုရိသော၊ဝေ၊ယောကျ်ား၊သည်သာသျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုတိ၊ဣသို့၊ဒေသေ၊ကြောပြသည်ဖြစ်၍၊ ।

ဥပရိ၊ဥပရိမိဘုရား၊ တွံ၊သင်သည်၊ ကဒါစိ၊တရံတခါ၊ ဒုတ္ထိဝိ၊မိန်းမ သည်လည်း၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊ ကဒါစိ၊တရံတခါ၊ ဝုရိသောဝိ၊ ယောကျ်ား သည်လည်း၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊ကဒါစိ၊တရံတခါ၊ ပသုယောနိမ္ပိ၊တိရစ္ဆာန်၏ အမျိုးသို့သည်း၊ အဂမာ၊ရောက်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း၊ ဧတေ၊ထိုမိန်းမ ယောကျ်ား၊တိရစ္ဆာန်စသော၊အဖြစ်သို့၊ဥပေတာနံ၊ကပ်ကုန်သော၊ တဝ၊ သင်၏၊အတိတာနံ၊လွန်လေကုန်ပြီး၊သောကိုယ်အဖြစ်တို့၏၊ ပရိယဉ္ဇော၊ အဝိုင်း၊အခြား၊သည်၊ နဒီသတိ၊မထင်နိုင်၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊ အာဟ။ဆို၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌။ အဟုဒုတ္ထိအဟုဝုရိသောတိ၊အဟုဒုတ္ထိအဟုဝုရိ သောဟု သည်ကား၊တွံ၊သင်သည်၊ကဒါစိ၊တရံတခါ၊ ဒုတ္ထိဝိ၊မိန်းမသည် လည်း၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ကဒါစိ၊တရံတခါ၊ဝုရိသောဝိ၊ယောကျ်ားသည် လည်း၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ကေဝလံ၊သက်သက်၊ ဒုတ္ထိဝုရိသဘာဝမော၊ မိန်းမယောကျ်ား၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊နု၊မဟုတ်သေး၊အထခေါ်၊စင်စစ် သော်ကား၊ပသုယောနိမ္ပိ၊တိရစ္ဆာန်၏အဖြစ်သို့လည်း၊အဂမာသိ၊ရောက် ၏၊ကဒါစိ၊တရံတခါ၊ပသုဘာဝမ္ပိ၊တိရစ္ဆာန်၏အဖြစ်သို့လည်း။အဂမာသိ၊ ရောက်၏၊တိရစ္ဆာနယောနိမ္ပိ၊တိရစ္ဆာန်၏အဖြစ်သို့လည်း။ဥပဂတာ၊ကပ် ရောက်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဝေ့မေတံ်အတိတာနံ်ပရိယဉ္ဇောနဒီသ တိတိ၊ဧဝမေတံ်အတိတာနံ်ပရိယဉ္ဇောနဒီသတိဟု သည်ကား။ဝေ၊ဤသို့၊ ယထာဝုတ္တံ။ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ တေ၊ဒုတ္ထိဘာဝ၌၊ဤမိန်းမ ၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ တေ၊ဝုရိသဘာဝ၌၊ ဤယောကျ်ား၏အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း၊ တေ၊တိရစ္ဆာနာဒိဘာဝ၌၊ဤတိရစ္ဆာန်အစရှိသောအဖြစ် သို့လည်းကောင်း၊ဥပဂတာနံ်၊ကပ်ရောက်ကုန်သော၊တဝ၊သင်၏၊အတိတာ နံ်၊လွန်လေပြီးကုန်သော။အတ္တဘာဝါနံ်၊အတ္တဘောတို့၏၊ ပရိယဉ္ဇော၊အ ဝိုင်း၊အခြား၊သည်။ဥာဏစက္ခု၊နှာ၊ဥာဏ်မျက်စိဖြင့်။မဟာတာ၊များစွာသော၊ ဥဿာဟေန၊ အား၊ထုတ်ခြင်း၊ဖြင့်၊ ပသဿန္တာ၊ရှိ၊ ကြည်ညှာကုန်သောသူတို့ အား၊လည်း၊နဒီသတိ၊မထင်၊ကေဝလံ၊သက်သက်၊ တဝေ၊သင်သည် သာလျှင်။နု၊မဟုတ်သေး၊အထခေါ်။စင်စစ်သော်ကား၊ သဗ္ဗေသဒ္ဓိ၊အလုံး စုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊သံသာရေ၊သံသရာ၌၊ ပရိဗ္ဘမန္တာနံ်၊ကျင်လည်ရှု ကုန်သော၊ သတ္တာနံ်၊သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္တဘာဝသ၊အတ္တဘော၏၊ ပရိ ယဉ္ဇော၊အဝိုင်း၊အခြား၊သည်၊ နဒီသတေ၊နုပညာယတေ၊မထင်သည် သာလျှင်တည်း၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ အနုမ

တရွေါယံဘိက္ခဝေသံသာရောပုဗ္ဗကောဋိနပညာယတိ အရိဇ္ဈာနိဝရဏာနံ သဗ္ဗာနံတဏ္ဍာသံယောဇနာနံသန္ဓာဝတံသံသရတန္တိ၊ အနုမတရွေါယံ ဘိက္ခဝေသံသာရောပုဗ္ဗကောဋိနပညာယတိ အရိဇ္ဈာနိဝရဏာနံသဗ္ဗာနံ တဏ္ဍာသံယောဇနာနံသန္ဓာဝတံသံသရတံဟူ၍၊အာဟ။ဟောဘေဝမ္ဘု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အရိဇ္ဈာနိဝရဏာနံ၊ အရိဇ္ဈာကည်းဟူသောနိဝရဏ ဂိုဏုနဲသော။ တဏ္ဍာသံယောဇနာနံ၊တဏ္ဍာတည်းဟူသောသံယောဇဉ်ဂို ဏုနဲသော။ သန္ဓာဝတံ၊ ပြေးသွားဂုနဲသော၊ သံသရတံ၊ကျင်လည်ဂုနဲ သော။ သဗ္ဗာနံ၊သဗ္ဗဝါတို့အား၊ အယံသံသာရော၊ ဤသံသရာသည်၊ အနုမတရွေါ၊အစမထင်၊ ပုဗ္ဗာကောဋိ၊ ရှေ့နောက် အစွမ်းသည်လည်း၊ နပညာယတိ၊မထင်၊ ။

ဝေ၊ဤသို့၊ တေနတာပသေန၊ထိုရသေ့သည်၊ သံသာရဿ၊သံသရာ၏၊အပရိယန္တတဿ၊ အဆုံးမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မဿ ကတဿ၊ ကံသည်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်ရှားပြသဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ဟောအပ်သော။ခမ္ဘံ၊တရားကို၊ သုတ္တာ။ကြား နာရ၍၊ သံသာရေ၊သံသရာ၌၊သံဝိဂ္ဂဟာဒယာ။ ထိတ်လန့်သောစိတ်နှလုံးရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝမ္မေစ၊တရားဌာလည်း၊ ပသန္နမာနသာ၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ သည်းဝိဂတသောကသလ္လာ၊ကင်းသောစိုးရိမ်ခြင်းဘည်းဟူသောငြောင့် ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဿာဒဠ္ဠ၊ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊သောကဝိဂမနဠ္ဠ၊စိုးရိမ်ခြင်း၏ကင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ပကာ သေန္တိ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

မဟာမုနိ၊ရသေ့ဖြတ်၊တို့၊ရှင်ရသေ့ဖြတ်သည်၊ စဲတာသိတ္တံ၊ဝေ၊ထော ပတ်ဖြင့်သွန်းလောင်းအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ပါဝကံ၊မီးကို၊ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်၊ ဩဿိဉ္စိဝိယ။ သွန်းလောင်းငြိမ်းစေတိသကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တံ၊စိုးရိမ် ခြင်းတည်းဟူသောမီးဖြင့်လောင်အပ်သည်၊သန္တံသမာနံ၊ဖြစ်သော၊မံ၊အ ကျွန်ုပ်ကို၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသော၊ဒရံ၊စိတ်၏ပူပန်ခြင်းကို၊ ဝတာ၊စင်စစ်၊နိဗ္ဗာ ပယေ၊ငြိမ်းစေပြီ၊ ။မဟာမုနိ၊ရသေ့ဖြတ်၊ ယောတို့၊ အကြင်ရှင်ရသေ့ သည်၊ သောကပရေတာယ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်ရှိပဝတ်အပ်သော၊ မေ၊အ ကျွန်ုပ်၏၊ ပတိသောကံ၊ လင်ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော စိုးရိမ်ပူပန် ခြင်းကို၊အေပါနုဒိ၊ပယ်ဖျောက်တော်မူ၏၊သောတို့၊ထိုရှင်ရသေ့သည်။မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ဟဒယနိဿိတံ၊စိတ်၌မှီသော။ သောကံ၊စိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူ သော၊သလ္လံ၊ငြောင့်ကို၊ **ဆဇ္ဇုဇ္ဇုဝတ**။ နှုတ်အပ်လေပြီတကား။ ။မဟာ

မုနိုးရှင်သေတ္တမြတ်။ သာဟံသာအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်" အဗျုဋ္ဌသလ္လားနှုတ် အပ်ပြီးသောစိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောငြောင့်ရှိသည်။အသို့ဖြစ်ရာ၊ သိတိဘူဘာ၊စိတ်၏ပြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အသို့ဖြစ်၍၊ တဝ၊ရှင်ရသော့ဖ်ေ။ ဝစနံ၊တရားစကားကို။ သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊စိတ်၏ပြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သော၊သာဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ နသောစာမိ၊ မစိုးရိမ်၊နေရောဒါမိ၊မငိုကြွေး၊ဣတိ၊ဤသို့။ တိ၊သောဂါထာ၊သုံးဂါထာတို့ကို၊အ ဘာသိ၊ရွတ်ဆို၍၊ တာသံ၊ထိုဂါထာတို့၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝဏ္ဏေယေ။ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒါနိ၊ယခု အခါ၌၊ သံဝိဂ္ဂဟဒယာယ၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်နှလုံးရှိသော၊ ဥပရိယာ၊ ဥပရိမိဘုရား၏။ ပဋိပတ္တိ၊အကျင့်ကို၊ ဒသေန္တော။ ပြတော်မူလိုသော၊ သဒ္ဓေါ၊ကြည်ညိုဘုရားသည်၊

ဥပါသိကော၊ဥပါသိကာမ။ တာသသမဏာသ၊ထိုရဟန်းတို့၏၊ သုဘာသိ တံ၊ကောင်းစွာပြောအပ်သော၊ တံ၊ဝစနံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ဥပရိ၊ဥပရိမိဘုရားသည်။ ပဏ္ဍိစ၊ဝရံ၊သပိတ်သက်နှင်းကို။ အာဒါယ၊ယူ၍၊ အနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းတို့၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်း တို့၏အပြစ်သို့ကပ်သည်၊ သာ၊ထိုဥပရိမိဘုရားသည်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းတို့၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းတို့၏ အပြစ်သို့ကပ်သည်၊ သန္ဓာသမာနာစ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗြဟ္မလောကူပဂတ္တိယာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းငှါ။ မေတ္တာစိတ္တံ၊မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကို၊အာဘာဝေတွာ၊ပွါးစေ၍။ ။သာ၊ထိုဥပရိ မိဘုရားသည်၊ ဂါမာ၊ရွာမှ၊ ဂါမံ၊ရွာသို့ လည်းကောင်း၊ နိဂမ၊နိဂုံးတို့သို့လည်းကောင်း၊ ရာဇာဒ္ဓါနံ၊ယော၊မင်းနေ ပြည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိစရန္တိ၊လှည့်လည်သွားလာလျက်။ ယတ္တ၊ အကြင်ရွာ၌၊ကာလံ၊သေခြင်းကို၊ အကြာဇ္ဇတ၊ပြု၏။ သောဂါမော၊ထိုရွာ သည်၊ဥရုဝေလာနာမ၊ ဥရုဝေလအမည်ရှိသည်.အပေါသိ၊ဖြစ်၏။ ။ ဥပါသိကော၊ဥပါသိကာမ၊သာ၊ထိုဥပရိမိဘုရားသည်၊ဗြဟ္မလောကူပဂတ္တိ ယာ၊ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းငှါ။ မေတ္တာစိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို၊အာဘာဝေတွာ၊ပွါးစေ၍။ ဣတ္ထိစိတ္တံ၊မိန်းမ၏အပြစ်၌စိတ်ကိုလည်း ဝိ၊ဘာဝေတွာ၊ တပ်ခြင်း ကင်းစေ၍၊ ဗြဟ္မလောကူပဂါ၊ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့လား သည်၊ အဟု၊ဖြစ်၍။ ဣတိ၊ဤသို့။ စတာသောဂါထာ၊ လေးဂါထာတို့ကို၊ အာဘာသိ၊ဆို၏။ ။

(၅) တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ တသာတိ၊တသဟူသည်ကား၊ တသတာ ပသသ၊ထိုရေသေ့၏။ သုဘာသိတန္တိ၊ သုဘာသိတံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗ ကောဝိုးစွာ၊ဘာသိတံ၊ဟောအပ်သော၊ဖွဲ့တရားကို။ ဆုတိအယံ၊ဤသည် ကား။အဘ္ဘော၊အနုကာတည်း၊ ပဗ္ဗဇိတာတိ၊ပဗ္ဗဇိတာဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗ ဇိတံ၊ရေသေ့ဟာန် ၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတာ၊ကပ်ရောက်သည်၊ဝါ။တနည်း ကား၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ သန္ဓာကာယဝါစာ၊ ညှိပ်သက်သောကိုယ် နှုတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍၊ မေတ္တာစိတ္တန္တိ၊ မေတ္တာစိတ္တံ ဟူသည်ကား။ မေတ္တာသဟဂတံ။ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို။ စိတ္တသီသေ နု၊စိတ်ကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ မေတ္တာဈာနာနိစ။ မေတ္တာဈာန်တို့ကိုလည်း၊ဝဒ တိ၊ဆိုရ၏။ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာတိ၊ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ ဟူသည် ကား။သား၊ထိုဥပရိမဘုရားသည်၊တစ္ဆမေတ္တာစိတ္တံ၊ထိုမေတ္တာစိတ်ကိုသည်း ဘာဝေန္တိ၊ ပွါးစေသည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ၊ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ပဋိ သန္ဓေနေခြင်းငှါ။အဘာဝေသိ၊ပွါးစေ၏၊ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၏၊ပါဒ ကာဒိအတွက်၊အခြေခံစရှိသော အကျိုးငှါ။ နအာဘာဝေသိ၊မပွါး၊ဟိသင်္ခ် ဖုန်၏၊ဗုဒ္ဓေ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အနုပဒေ၊ပွင့်တော်မမူသည်ရှိသော်၊ဗြဟ္ဓ ဝိဟာရာဒိကေ၊ဗြဟ္မဝိဟာရအစရှိသည်တို့ကို၊ဘာဝေန္တာ၊ပွါးကုန်သော၊ ဘာပသပရိဗ္ဗဇကာ၊ရေသေ့ပရိဗိုဇိတ်ကို့သည်၊ယာဝဇေဝ၊အကြင်ရှေ့လောက် ဘဝသမ္ပတ္တိအတွက်မေဝ၊ဘဝ၏ပြည့်စုံခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ဘာဝေန္တိ၊ ပွါးစေကုန်၏။

ဂါမာဂါမန္တိ၊ ဂါမာဂါမံဟူသည်ကား၊ ဂါမတောဝ၊ရွာမှ၊အညံ၊တပါ သော၊ဂါမံ၊ရွာသို့၊ အဘာဝေတွာတိ၊ အဘာဝေတွာ ဟူသည်ကား။ ဝေ၊ဖျောတွာ၊ပြု၊ဟောတွာ။ပွါး၍၊အဘာဝေတွာတိ၊အဘာဝေတွာဟူ၍၊ကေစိ အာ၊ကျိုး၊သာသူတို့သည်၊ ပမ္ဘဏ္ဍိ၊ဂျတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ထိုသူတို့၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ အကာရော။ အအာဟ္ဘရာသည်၊ နိပါတ်မမ္ပတ်၊နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဒုတ္ထိစိတ္တံ၊ဝိရာဇေတွာတိ။ ဒုတ္ထိစိတ္တံ၊ဝိရာဇေတွာဟူသည်ကား။ ဒုတ္ထိဘာ ဝေ၊မိန်းမ၏အဖြစ်၌၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊အ၌ရှာသယံ၊အလိုကို၊ အတိရုစိ၊ခွဲ၍ သက်ခြင်းကို၊ ဝိရာဇေတွာ။ တပ်ခြင်းကင်း၍။ ဒုတ္ထိဘာဝေ၊ မိန်းမ၏ အဖြစ်၌၊ဝိ၊စိတ္တာ၊တပ်ခြင်း ကင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္ဓ လောကူပဂါတိ၊ဗြဟ္ဓလောကူပဂါ ဟူသည်ကား၊ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏာဝ၊သော၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်။ ဗြဟ္ဓလောကံ၊ဗြဟ္ဓပြည်သို့၊ ဥပဂမ နုကာ၊လား၊သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။သောသံ၊ကြွင်းကျန်သောစကား၌

သည်။ဟောဋ္ဌာ။အောက်ခ်ိ၍ ဝတ္ထုနယတ္တား။ဆိုအပ်ပြီး၊သော နည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်လွင်သည်သာတည်း။ ၊သတ္တဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဗုဒ္ဓမဲ့ဖွေဒေသနံ၊ ဤတရား ဒေသနာကို၊ အာဟာရိတ္ထာ၊ ဆောင်၍။တသ္သာဥပါသိကာယ၊ထိဥပါသိကာမ၏၊ သောကံ၊စိုးရိမ်ခြင်း သောကကို၊ ဝိနောဒေတွာ။ပယ်ဖျောက်၍၊ ဥပရိ၊အထက်ခ်ိ၍၊စတုသစ္စဒေ သနံ၊သစ္စာလေးပါး တရား၊ဒေသနာကို၊ အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ သစ္စပရိ ယောသာနေ၊သစ္စာလေးပါးကို ပြပြီး၊သည်၏အခါ၊ခ်ိ၍ သ္သာဥပါသိကာ၊ထို ဥပါသိကာမသည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ။သောတာပတ္တိဖိုတ်ခ်ိ၍ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သမ္ဘတ္တပရိသာယ။ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်၊ သာဏ္ဍိကာ၊အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ဤ သည်ကား၊အကြီးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ဤတို့၊ဤ သည်ကားအပြီးတည်း။ ၊ဥပရိပေတဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ၊ ဥပရိပေတ ဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊နိဒ္ဒါတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ဒုတိယာ၊နှစ်ခုမြောက်သော ဥပရိဝဂ္ဂ ဝဏ္ဏနာ၊ ဥပရိဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊နိဒ္ဒါတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃-ဟုဠ္ဠဝဂ်-၁-အာဘိဠမာနပေတ ဝတ္ထု။

☰ အာဘိဠမာနေ၀ါရိဒ္ဓိတိဠ္ဟဒံ၊ အာဘိဠမာနေ၀ါရိဒ္ဓိအစရိသော ဤ၀တ္ထု ကို၊ သတ္ထရိ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ဇ၀ဠ္ဠ၀ေနု၊ဇ၀ဠ္ဠ၀နိ်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာ၀ဋ္ဌေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊တယောက်သော၊ လုဒ္ဒ ပေတံ၊မူဆိုးပြိုတ္တာကို၊အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍၊ဝတ္ထု၊ဟောအပ်၏၊ကိ၀ ရ၍ပြဋ္ဌိုးအံ့၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ၊ပြည်၌၊ အပရဒ္ဓိသော ဘာ၀ေ။ အနောက်အခုပ်အတိုင်း၊အ၀ရ၀ဂ်ါယံ၊အ၀ရ၀ဂ်ါ၌။ဝ သာဘ၀ါမံ၊ဝ သာဘ ရ်ာကို၊အတိက္ကမိတ္တာ၊လွန်၍၊ ရုန္ဒ္ဓိလနာမကေ၊ရုန္ဒ္ဓိလ အမည်ရှိသော။ ဂါမေ၊ရွာ၌၊ ကောတယောက်သော။ လုဒ္ဒကော၊မူဆိုးသည်၊ အဟော သိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမူဆိုးသည်၊ အရ၊ညှောတော်၌ပင်ဝေ၊ သမင်တို့ကို၊ ဝဓိတ္တာ၊သတ်၍။ဝ၀ေ၊ပ်သံ ကောင်းမြတ်သော အသား၊ကို၊အင်္ဂါ၊ရေ၊ မီး၊ကျီး ခ်ိ၍ပစ်တွား၊ကင်၍။ခ၊ဒိတ္တာ၊စား၍။ အ၀ သော်သံ၊ကြွင်းကျန်သော အသား ကို၊ပယ်ရှားပုဇ္ဇေ။ သစ်ရွက် အထုပ်ခ်ိ၍၊ ဗန္ဓိတ္တာ၊ဖွဲ့၍။ ကာ၊ဇေနု၊ထမ်းပိုးဖြင့်၊ ဂ၊ဟေတ္တာ၊ယူ၍။ အာ၊ဠ္ဆတိ၊လာ၏၊တံ၊ထိုမူဆိုးကို။ ဗာလ၊ဒါ၊ရုကာ၊သူ ယပ်တို့သည်။ဂါ၊မဋ္ဌါ၊ရှေ့ရှောတံခါး၌၊ ဒိဿာ၊ဖြင်၍။ မံသံ၊အသား၊ကို၊ဒေတိ၊ ပေး၊လော၊ဆုတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ ဟတ္ထေ၊လက်တို့ကို၊ ပသာ၊ရေ့တွား၊ဆန့်ထန်း

၍ဥပဓေဝန်ကြီး၊ပြေးလာကုန်၏။ သော၊ထိုမူဆိုးသည်။ တောသံ၊ထိုသူငယ်တို့အား၊ထောက်၊အနည်းငယ်သော၊မံသံ၊အသားကို၊ဒေတိ၊ပေး၏။အထ၊ထိုနောင်မှ၊ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သ၌။ မံသံ၊အသားကို၊အလတိတွား၊မရှေ့မူ၍၊ဥဒ္ဓါသကဝုတ္ထံ။ ဝုဏ္ဏေပန်းကို၊ဝိလ၌တွား၊ပန်ဆင်၍။ ဗဟုဠ္ဆု၊များသောပန်းကိုလည်း၊ဟာဠေနု၊လက်ဖြင့်၊ ဂဟောတွား၊ကိုင်၍၊ ဂါထံ၊ရွာသို့၊ဂန္ဓတိ၊သွား၏၊တံ၊ထိုမူဆိုးကို၊ဒါရကာ၊သူငယ်တို့သည်၊ဂါမဒ္ဒါ၊ရေ၊ရွာတံခါး၌၊ဒိသွား၊ဖြင်၍။ မံသံ၊အသားကို၊ဒေဟိ၊ပေးလော။ မံသံ၊အသားကို၊ ဒေဟိ၊ပေးလော၊ဣတိ၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဟတ္ထေ၊လက်တို့ကို၊ ပသာရေတွား၊ဆန့်တန်း၍၊ဥပဓေဝိ ်သု၊ပြေးလာကုန်၏။ သော၊ထိုမူဆိုးသည်၊တောသံ၊ ထိုသူငယ်တို့အား၊ဧကောမကာ်၊ တခုတခုသော၊ ဝုဠ္ဍမဠ္ဠရိ ်၊ပန်းတန်ကို၊အာဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊ထိုနောင်မှ၊အပရေနု။ တပါ၊သော၊သမယေန၊အခါ၌၊ ကာလံ၊သော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍။ ပေတောသု၊ ပြိတ္တာဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နဂ္ဂေါ။အာဝတ်မရှိသည်၊ ဝိရူပရူပေါ။ ဘောက်ပြန်သော အဆင်းရှိသည်၊ဘယာနကဒဿနော၊ကြောက်မက်ဖွယ်သောအမြင်ရှိသည်၊သုဝိနေနုဝိ၊အိပ်မက်ဖြင့်လည်း၊ အန္ဓပါနံ၊ထမင်းအေးကို။ အဇာနန္တော၊မသိသည်ဖြစ်၍၊သိ၊သေ၊ဦးခေါင်း၌၊ အာဗန္ဓိတဉ္ဇ္ဇ၊လက်ကသုမမာလာ၊လာ ပေါ်။ဖွဲ့အပ်သောဝတ္ထုပန်းအစည်းရှိသည်၊ဟုတွား၊ဖြစ်၍၊ စုန္ဒဋ္ဌိလေးယံ၊စုန္ဒဋ္ဌိသရာ၌၊ ဥာတကာနံ။အဆွေအမျိုးတို့၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌။ ကိဋ္ဌိ၊တစုံတခုသောစားဘွယ်သောက်ဘွယ်ကို၊ လဘိဿာမိတိ၊ခုနှံ့ဟူ၍၊ဂင်္ဂါယား ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ အာသိဠမာနေ။ ရေချသဖြင့်မပျက်သော၊ ဥဒကေ။ရေ၌၊ ပဋိ သောတံ၊မြစ်ညာသို့ပဒသာ။ရေဖြင့်၊ ဂဆ္ဆတိ၊သွား၏၊တနုစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ကောဋ္ဌိယောနာမ၊ကောဋ္ဌိယအမည်ရှိ၊သော၊ ရညော၏ဒိဋ္ဌိ သာရဿ၊ ဒိဋ္ဌိသာရမင်း၏၊ မဟာမတ္တော။ အမတ်ကြီးသည်။ ကုဝိတံ၊ သောင်းကြမ်းသော၊ ပစ္စန္တံ၊ပစ္စန္တရောဇကို၊ ဂူပသမတွား၊ငြိမ်းအေးစေ၍၊ ပဋိနိဝတ္တော်နော၊ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထိအဿာဒိပရိဝါ၊ဗလံ၊ဆင်ခြင်းအစရှိသောအခြံအရံဗိုလ်စစ်သည်ကို၊ပထေန၊ကုန်းကျောင်းခရီးဖြင့်၊ ပေသေတွား၊စေလွှတ်၍၊ သယံ၊မိမသည်၊ဂင်္ဂါယား၊ဂင်္ဂါအမည်ရှိသော၊နဒိ ယာ၊မြစ်၌၊အနုသောတံ၊မြစ်အယာဉ်သို့၊နာဝါယ၊လှေဖြင့်၊အာဂဆ္ဆနော်၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ တထာ၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ဂဆ္ဆန်၊ သွား၊သော၊တံပေတံ။ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ပုဆ္ဆနော်၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍။

ဘောဝုရိသ။ အိုယောကျား၊ တို့သင်သည်၊ နှင့်ကျွေ။ အဝတ်အချည်း စည်း၊ဝုဇ္ဈမုပေတောဝ။ ကိုယ်၏ရှေထက်ဝက်နှတ်ကဲ့သို့၊ မာလာဘာရိအ လက်တော၊ ပန်းတည်းဟူသောတန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်လျက်၊ ဣမ၊ဤ အရုပ်၌၊ဂင်္ဂါယ၊ဂင်္ဂါမြစ်၏၊အာဘိဇ္ဈမာနေ၊ရေခြုသဖြင့်မပျက်သော၊ဝါရိမှ ဝေအပြင်၌၊ဂစ္ဆသိ။ သွား၏၊ဘောဝုရိသ၊ အိုယောကျား၊ ပေတောပေတ ဘူ၊တော၊ပြိတ္တာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သောတို့၊ထိုသင်သည်။ ကုဟိ၊ဗဟုတယ် အရုပ်သို့၊ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း၊ ကတ္ထ၊အဘယ်ရုပ်ရှာ၌၊ တုယ္ဟံ၊ သင်၏၊ဝါသော၊နေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ၊ဣတိ၊ဤ သို့၊ဂါထံ၊ဂါထာကို။အာဟ၊ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ အဘိဇ္ဈမာနေတိ။ အဘိဇ္ဈမာ၊နဟူသည်ကား၊ပဒ နိုကျွေပေန၊ရေခြုသဖြင့်၊အဝိနိဿမာနသင်္ခါတော၊မပျက်စီးခြင်းဟူဆိုအပ် သော၊ဝါရိဒ္ဓိဂင်္ဂါယာတိ၊ဝါရိဒ္ဓိဂင်္ဂါယဟူသည်ကား၊ဂင်္ဂါယ၊ဂင်္ဂါအမည် ရှိသော၊နဒိယာ၊မြစ်၏၊ဥဒကေ၊ရေ၌၊ ဣဒါတိ၊ဣဒဟူသည်ကား၊ ဣမတို့ ဌာနေ၊ဤအရုပ်၌၊ဝုဇ္ဈမုပေတောဝါတိ၊ဝုဇ္ဈမုပေတောဝဟူသည်ကား၊ကာ ယသ၊ကိုယ်၏၊ ပုရိမဘေုန၊ရှေးထက်ဝက်ဖြင့်။ အပေတောဝိယ၊နတ်သား ကဲ့သို့၊အပေတယောနိကော။ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော၊ဒေဝဝုဏ္ဏောဝိယ၊ နတ် သားကဲ့သို့၊ကထံ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မာလာဘာရိအလက် တောတိ၊မာလာဘာရိအလက်တောဟူသည်ကား၊မာလာတိ၊ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဝိလ ဒ္ဓိတ္တာ၊ဟန်ဆာဆင်၍၊အလက်တာသိသတ္တာ၊တန်ဆာဆင်အပ်သော ဒြီးခေါင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ကတ္ထ၊ဝါသောဘဝိဿတိတိ၊ ကတ္ထ၊ဝါသောဘဝိဿတိဟူ သည်ကား၊ ကတရတ္ထိ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော၊ ဂါမေ၊ဝါ၊ ရွာ၌လည်း ကောင်း၊ဒေသေ၊ဝါ၊ အရပ်၌လည်းကောင်း၊ တုယ္ဟံ၊သင်၏၊နိ၊ဝါသော၊နေ ရာသည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ကထေတိ၊ပြော ဆို၊လော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ ။

ဣဒါနိ၊ယဒုအခါ၌၊တဒါ၊ ထိုသို့မေး၊သောအခါ၌၊ တေနပေတေန၊ထို ပြိတ္တာသည်လည်းကောင်း။ ကောဠိယေန၊ ကောဠိယအမတ်သည်လည်း ကောင်း၊ ယန္တံ၊စစန်း၊အကြောင်းကား၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊တံ၊ထိုဆိုသောစ ကားကို၊ ဒသေတုံ၊ ဖြခြင်းငှါ၊ သဂီတိကာရာ၊သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့ သည်၊ ။

သောပေတော။ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ဝါသဘဂမဠ။ ဝါသဘရှာ၏လည်း ကောင်း။ ဗာရာဏသီ၁စ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏ လည်းကောင်း။ အနန္တရေ။ အာလယ်၌၊ ဗာရာဏသီ၁စ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏သည်း။ သန္ဓိကေ၊ အနီး၌ ဖြတ်။ တည်သော၊ ရုန္ဒ္ဒိလ်၊ရုန္ဒ္ဒိလအမည်ရှိသောရှာသို့အဟုတ်။ အကျွန်ုပ် သည်၊ ဥဒိသ၁မိ၊သွားအုံ့။ ဟုတိ၊ဤသို့၊ဘာသတိ၊ဆို၏။ကောဋိယောဟုတိ၊ ကောဋိယဟူ၍၊ဝိ၁သုတော၊ကျော်စောထင်ရှား၊သော၊ မဟာမဇ္ဈောစ၊အ မတ်ကြီး၊သည်လည်း၊ တံ၊ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊သတ္တုဠ္ဠ၊ မှုလုံးကို လည်းကောင်း။ ဘတ္တဠ္ဠ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပိတက် ရွှေသောအ ခွင်းရှိသော၊ ယုဂဠ္ဠ၊ပုဆိုးအရုံကိုလည်းကောင်း၊ပေတာသ။ ပြိတ္တာကို၊ ဥဒ္ဓိ၁သ၊ရည်မှတ်၍၊အဒါ၊ပေးလှူ၏၊ကဒါ၊အဘာယ်အခါ၌၊ အဒါသိ၊ပေးလှူ သနည်း၊နာ၀ါယ၊လော့၌၊တိ ဌမာနာယ။တည်စဉ်၊ဥပါသကာသ၊တော်နာသုံး ပါး၏ကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဘည်းဘ၀တော်သော၊ကပ္ပကာသ၊ဆိတ်သောသည် အား၊အဒါပယိ၊ပေးလှူစေ၏၊ ကပ္ပကာသစ၊ဆိတ်သောသည်ဥပါသကာအား လည်း၊ဒါနေ၊အလှူကို၊ဒိန္နဒ္ဒိ၊ပေးလှူအပ်သည်ရှိသော်၊ဌာနေ၊ပေးသောခဏ ၌၊ပေတာသ၊ပြိတ္တာ၏၊ သရီရေ၊ကိုယ်၌၊ ဒိသယ၊ထင်လေ၏၊ တ၊တော ထိုသို့အ၀တ်အရုံ၏ ဖြည့်ရုံခြင်း၊ကြောင့်၊ သောပေတော၊ထိုပြိတ္တာသည်၊ သု၀တ္ထ၀သနော။ကောင်းစွာ ၀တ်ရုံအပ်သောအ၀တ်ရှိသည်၊မောလာဘာ ရီအလက်ဟော။ ပန်းတန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်၊အဟောသိ။ ဖြစ်၏၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဌာနေ၊အလှူခံတည်းဟူသောအာဟု၌၊ဒ္ဓိကာ တည်သော။ဒက္ခိဏာ။ အလှူသည်၊ အာသေ၊ပတသ၊ထိုပြိတ္တာအား၊ဥပ ကပ္ပထ။ရောက်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပေတာနံ။ပြိတ္တာတို့အား၊အနုကမ္ပာ ယ၊သနား၊သဖြင့်၊ ပေတာနံ၊ပြိတ္တာတို့ကို။ ဥဒ္ဓိသ၊ရည်မှတ်၍၊ပုနပ္ပုနံ၊အာ ကြိမ်ကြိမ်။ဒက္ခိဏာ၊အလှူကို။ဒဇ္ဇေထ၊ပေးလှူကုန်ရာ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဂါထာ ယော၊ဂါထာတို့ကို၊အ၀ေါ၊ဆုံ၊ဆိုကုန်၏။ ।

တတ္ထ။ထိုဂါထာတို့၌၊ ရုန္ဒ္ဒိလန္တိ၊ ရုန္ဒ္ဒိလ်ဟူသည်ကား၊ဇေတ်နာမက်၊ ဤသို့ရုန္ဒ္ဒိလဟုအမည်ရှိ၊သော၊ဂါမ်၊ ရှာသို့၊အနန္တရေ၀ါသ ဘဂါမ်ဗာရာ ဏသိမ္ဗသန္တိကေတိ။ အနန္တရေ၀ါသ ဘဂါမ်ဗာရာဏ သိမ္ဗသန္တိကေဟူ သည်ကား၊၀ါသဘဂါမသ၊ ၀ါသဘရှာ၏လည်းကောင်း၊ဗာရာဏသိ ယာစ၊ဗာရာဏသီ၏လည်းကောင်း။ ၀ေမ၎ေ၊ အလယ်၌၊ဟိသစ်ပင်ရှိ၏၊ အနန္တရသဒ္ဒ၊ယောဇနာ၊အနန္တရသဒ္ဒါနှင့်ယှဉ်ခြင်း၊ကြောင့်၊ ထေ၊ဤ၀ါသဘ ဂါမ်ဗာရာဏသီ၁ဟူသော၀ုဒ်သည်၊ သာမဏ္ဍေ၊ဆဋ္ဌိ၊ဧနက်၌၊ဥ၀ပ၊ယောဂ

ပစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း ။ဟိသစ္စံ၊ ဌာန်၏။ ဗာရာဏသိ ယာ။ ဗာရာဏသိပြည်၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ သောဂါမော။ ထိုရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ ဝေဒိတမ္ပိ၊ သိအာပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဟိသစ္စံ။ ဌာန်၏။ ဣဒေ၊ ဤဂါထာ၌၊ အဝေ္ဓာ၊ အနက်တည်း။ ဝါသဘဂါ မဿမ၊ ဝါသဘရွာ၏ လည်းကောင်း၊ ဗာရာဏသိ ယာစ၊ ဗာရာဏသိ ပြည်၏ လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊ ရုန္ဒိလနာမကော၊ ရုန်ဒိုလ အမည်ရှိသော၊ ယောဂါမော၊ အကြင်ရွာသည်၊ ဗာရာသိယာစ။ ဗာရာ ဏသိပြည်၏လည်း၊ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဂါမံ၊ ထိုရုန္ဒိုလ အမည် ရှိသောရွာသို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဝေ္ဓာ၊ အနက်တည်း။

ကောဋိယောဣဘိဝိဿုတောဂါ၊ ဣတ္ထေ၊ ကောဋိယောဣတိဝိဿုတောဟု သောဤစကား၌၊ ကောဋိယောတိ၊ ကောဋိယော ဟူသည်ကား၊ ဝေ၊ ဤသို့ ကောဋိယဟူသော အမည်ဖြင့်၊ ပကာသနနာမော။ ထင်ရှားသောအမည် တည်း၊ သတ္တုံဘတ္တုဿာတိ။ သတ္တုံဘတ္တုဿ ဟူသည်ကား၊ သတ္တုဿ ဣဿေ၊ မုံ့လုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဘတ္တုဿ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပိတာကဿယုဂံ အဒါတိ၊ ပိတာကဿယုဂ်အဒါ ဟူသည်ကား၊ ပိတာကံ၊ ရွှေသော၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ အဆင်းရှိသော၊ ဂေါ၊ တရုသော၊ ဝတ္ထယုဂဿ၊ အဝတ် အရုံကိုလည်း၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူပြီ၊ ကဒါ၊ အဘာယ်အခါ၌၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူသ နည်း၊ ဣတိစေ။ ဤသို့ဆိုကြားခဲ့၊ နာဝါယ၊ လှေ၌၊ တိဋ္ဌမာနာယ၊ တည်စဉ်၊ ကပ္ပကဿ အဒါပယိတိ၊ ကပ္ပကဿ အဒါပယိ ဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓဿ ၊ သွားသော၊ နာဝံ၊ လှေကို။ ဌပေတွာ။ ထား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုလှေ၌၊ ကေသ၊ တယောက်သော၊ နှာပိတသ်။ ဆင်ကြောသည်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကဿ။ ရတနာသုံးပါးသို့ဆည်းကပ် တတ်သောသူအား။ ဒါပေသိ၊ ပေးလှူစေ၏၊ ဝတ္ထယုဂေ။ အဝတ်အရုံကို၊ ဒိန္နမ္ပိ၊ ပေးလှူအပ်သည် ရှိသော်၊ ဣတိအ ယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဌာနေတိ၊ ဌာနေဟု သည်ကား၊ ဌာနသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ တံခဏံယေဝ၊ ထိုပေးလှူသော ခဏ၌သာလျှင်၊ ပေတသ ဒိသထာတိ၊ ပေတသ ဒိသထ ဟူသည် ကား၊ ပေတသ။ ပြိတ္တာ၏၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်းရှား၏၊ တသ၊ ထိုပြိတ္တာအား။ နိဝါသနပါရုပနတ္ထံ၊ ဝတ်ရုံခြင်းအကျိုးငှါ။ သမ္ပဒေတိ ပြည့်စုံ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တတောသုဝတ္ထ ဝသနောမာလ ဘာရိအ လက်ကောတိ၊ တတောသုဝတ္ထဝသနောမာလဘာရိအလက်ကောဟု၍၊

အာဟာရဆိုး၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏနှင့်၊ ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံအပ်သော အဝတ်ရှိ သည်၊မာလာဘရဏောဟိ၊ ပန်းတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ သုမဇ္ဈိတ ပဿာဒိတော၊ ကောင်းစွာ ဆင်အပ်သော တန်ဆာရှိသည်၊ ဌာနေဌိတသဿ ပေတဿ ဒက္ခိဏာဥပကပ္ပထာဘိ၊ ဌာနေဌိတသဿ ပေတဿ ဒက္ခိဏာဥပါကပ္ပထ ဟူသည်ကား၊ဒကို့ကောယျဌာနေ။-အလှူခံတည်းဟူသော အရာ၌ဌိတာစ၊ တည်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သောဒကို့ကား၏ အလှူသည်၊ တဿပေ တဿ၊ထိုပြိတ္တာအား၊ ယဿ၊အကြင်းကြောင့်၊ ဥပကပ္ပတိ။ ရောက်၏၊ ဝိနိယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းသို့၊အဝမာသိ၊ ရောက်၏၊ တဿဒဇ္ဈေထ ပေတာနံ အနုကမ္ပာယ ပုနပ္ပုနန္တိ၊ တဿဒဇ္ဈေထ ပေတာနံ အနုကမ္ပာယ ပုနပ္ပုနံ ဟူသည်ကား၊ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာတို့အား၊ အနုကမ္ပာယ၊ သနားသဖြင့်၊ ပေတေ၊ပြိတ္တာတို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အကြိမ်ကြိမ်၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူကို၊ဒဒေယျ၊ပေးလှူရာ၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက် တည်း။

အထ၊ထိုအခါ၌၊ သောကောဋ္ဌိယမဟာမတ္တော၊ ထိုကောဋ္ဌိယအမည် ရှိသောအမတ်ကြီးသည်၊ တံပေတံ၊ထိုပြိတ္တာကို၊ အနုကမ္ပမာနော၊သနား သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနဝိဓိ'၊ဒါနအစီ အရေင်းကို၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ အခွဲ သောတံ၊ဖြစ်ရှေအယဉ်သို့၊အာဂတ္တွာ၊လာ၍၊သူ့ရှိယော၊နေသည်၊ဥဂ္ဂဆ ကြောတို့သည်ရှိ၊သော၊ဗာရာဏသိ'၊ဗာရာဏသိပြည်သို့၊ပါဝုဏာတိ၊ရောက် ၏၊ဘဂဝါစ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်လည်း၊ တောသံ၊ထိုကောဋ္ဌိယ အမတ် ပြိတ္တာတို့အား၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထံ။ ပြီးမြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊အာဂတ္တွာ၊ကြွတော်မူလာ၍၊ဂင်္ဂါတီ၊ရေ၊ဂင်္ဂါမြစ်ဂင်းခွ၊ အဌာသိ၊တည်တော်မူ၏၊ ကောဋ္ဌိယ မဟာမတ္တော၊ ကောဋ္ဌိယ အမည်ရှိ သောအမတ်ကြီးသည်၊ဂင်္ဂါတော၊ဂင်္ဂါမြစ်မှ၊သြတရိတ္တွာ၊သက်ဆင်း၍ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို ဘဂ္ဂေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဋ္ဌတနာယ၊ယနေ့ အာဠိဝေ၊အနုကမ္ပ'၊အစဉ်သနားသည်ကို၊ဥပါဒါယ၊အကြောင်းပြု၍၊မေ၊ အာကျန့်ဝ်၏၊ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို၊အဓိဝါသေထ၊ သည်းခံတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊နိမန္တေသိ၊ပင့်ဖိတ်၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုဏ္ဍီဘာ ဝေန၊ဆိတ်ဆိတ်နေးတော်မူသဖြင့်၊အဓိဝါသေသိ၊သည်းခံတော်မူ၏၊ဘဂ ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံတော်မူခြင်းကို၊ဝိဒိတ္တွာ၊ သိ၍၊တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏခြိုပင်လျှင်၊ ရမဏီယော၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ

သော။ဘူမိဘာဝေ၊ မြေအတိုင်း၊မဟာနှုန်း၊ ကြီးစွာသော၊သာခါမျှော်။သစ်ခက်မျှော်ကို၊ ဥပမိစ၊ အသက်၌ လည်းကောင်း။ စတူသုစ ပသေသု၊ နံပါးလေးဘက်တို့၌လည်းကောင်း။ နာနာဝိရာဂဝဏ္ဏာဝိစိတ္တာဝိဝိဓဝသနသမလက်တံ၊အထူးထူး အပြားပြားသော ဘတပ်နှစ်သက် ဖွယ်သောအဆင်း တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သောအထူးထူးသောနေရာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းကို၊ ကာရေတွာ။ပြုစေ၍၊ တဏ္ဍု၊ ထိုမျှော်၌၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားဏ်း၊ အာသနံ၊ နေရာတော်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊အာဒါသိ၊ ပေး၏။ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တော၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသဓိန်၊ နေရာ၌၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေတော်မူ၏။အာယ။ ထိုသို့ထိုင်နေတော်မူသော အခါ၌၊သော မဟာမတ္တော။ ထိုကောဋိယမည်သောအမတ်ကြီးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသို့ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်၍၊ဝန္ဒဝုပ္ပါဒိဟိ၊နှုံသာပန်းအစဉ်ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ပူဇေတွာ၊ပူဇော်၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ။တင်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊နိသိန္နော၊ခေါ်။ထိုင်နေပြီးသေါအမတ်ကြီးသည်။ဟေ၌ာ။အော်၌။အတ္တာနော၊မိမိ၏။ ဝုတ္တာဝစနံ၊ဆိုအပ်သောစကားကို၊ပေတာသစ၊ပြုတ္တာ ၏လည်း။ ပဋိဝစနံ၊စကားတုံ့ ပြန်သည်ကို၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား အား၊အာရောစေသိ၊ကြားလျှောက်၏။ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘိက္ခုသံ ဃော။ရဟန်းအပေါင်းသည်။ အာဂန္တ္တုတု၊လာစေသတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ကြံတော်မူ၏။ဗိန္ဓိတ္ဝာသမနန္တရမေဝ၊ကြံတော်မူသည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်။ဗုဒ္ဓါနုဘာဝသင်္ခေါဒိတောဘုရား၏အာနုဘော်သည်တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝဏ္ဏဟံသဂဏော၊ ရွှေဟင်္သာအပေါင်းသည်၊ ဝေဘာရပ္ပဟံသရာဇာနံ၊ ဝေဘာရပ္ပတောင်းသာမင်းကို၊ ဝေရိဝါရေသိရိယ၊ ဗြိုရုံ သားကဲ့သို့၊ဘိက္ခုသံဃော၊ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ခမ္မရာဇံ၊တရားမင်းဘုရားကို၊သမ္ဘရိဝါရေသိ၊ဗြိုရုံ၏။ တာဝဒေဝ။ထိုခဏခဏပင်လျှင်၊မဟာဇနော။လူများအပေါင်းသည်။ ဥဒ္ဓေသရာ၊ဖြတ်သော။ ဗျေဒေသနာ၊ တရားပေးခြင်းသည်။ဘဝိသတိ။ဖြစ်လတ္တံ့။ဣတိ။ဤသို့ကြံ၍၊ သန္ဓိပတိ၊စည်းဝေးရှိ၊တံ။ ထိုသို့ရဟန်းအပေါင်းကြွလာသည်ကို၊ ဒိသွာ။ ဖြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟာမတ္တော။အမတ်ကြီးသည်၊ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ဘုရားအမှူးရှိသော၊ဘိက္ခုသံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ပဏီတေန၊မွန်မြတ်သော၊ခါဒနီယေန၊ခဲဘွယ်ဖြင့်၊ဘောဇနီယေန၊ဘောဇဉ်ဖြင့်၊သန္တပ္ပေသိ။ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေ၏၊ ကတာဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိတော်မူသော၊ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊မဟာဇနသ၊

လူများအပေါင်းအား၊ အာနုကမ္ပါယ၊ သနားသဖြင့်၊ ဗာရဏသိသဓိပဂါမဝါ သိနှေး၊ ဗာရာဏသီပြည်အနီးဖြစ်သော ရွာတို့၌ နေသောသူတို့သည်၊ သန္ဓိပ ဘန္တေ၊ ရဝေးကုန်သတည်း၊ ဟူတိ၊ ဤသို့။ ဧ။ မိဠာသိ၊ အမိဠာနိတောဝ်မှ၏၊ သမ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ၊ စမဟာဇနာ၊ ထိုဗာရာဏသီအနီး ရွာ၌နေ ကုန်သောလူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ဟုဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုး၏အစွမ်းကြောင့် သန္ဓိပဘိ သု၊ ရဝေးကုန်၏။ အဿ၊ ထိုလူအပေါင်းအား၊ ဥဒ္ဒေ၊ ရေ၊ ဟု၊ ကုန် သော၊ ပေတေ၊ ပြိတ္တာတို့ကိုလည်း။ ပါဏေ ဒေ ထင်ရှားသည်တို့ကို၊ အဂါ သိ၊ ပြု၏၊ တေ၊ သု၊ ထိုပြိတ္တာတို့တွင်၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဆိန္နဘိန္နဝိလော တိကာ ခဏ္ဍာ ခေါ်၊ ရုတ်ပြတ်သောဝုဆိုး ကြမ်းမိုင်းကို ဆောင်ကုန်သော ပြိတ္တာ တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကေ သေ ဟော၊ ဆံပင်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဒိန္နာ ဒိတ ကောဝိနာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အ ရက်အကြောက်ရှိကုန်သော ပြိတ္တာတို့သည်လည်းကောင်း။ ကေစိ၊ အချို့ ကုန်သော၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိကုန်သော၊ ယထာ ဇာတာ ရူပါ၊ ဖြစ်မြဲတိုင်းသော သဘောရှိကုန်သော၊ ခုဠ္ဍပါသာ ဘိဘူတာ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းသည် ဒုက္ခစက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တစပရိယောနဒ္ဓ အဋ္ဌိမတ္တသရီရာ၊ အခဲ့ သည် မေးရက်အပ်သော ဒေရိုးမျှသောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇုဠတာ ဒီးတာစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ပရိ ဘ္ဘမန္တာ၊ လည်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့သည် လည်းကောင်း၊ မဟာဇနသ၊ လူများအပေါင်း၏၊ ပစ္စက္ခေ ဘောဝေ၊ မျက်မှောက် အာ၊ ဖြင့်၊ ပညာယိ သု၊ ထင်ရှားကုန်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ အား ဖြင့်။ တေ၊ ထို ပြိတ္တာတို့သည်။ ကေ ဣ ။ တပေါင်းတည်း။ သန္ဓိပတိ ဝ ၊ စည်းဝေးကုန်၍။ အတ္တနော၊ မိမိသည်း ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ် ။ မကောင်းမှုကံကို၊ မဟာ ဇနသ၊ လူများ အပေါင်းအား၊ ပဝေဒေသုံ၊ ပြောကြားကုန်၏။ တထာ ရူပ ။ ထိုသို့သ ဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါ ဘိသင်္ခါရ၊ တန်ခိုးဘုန်းဆင်းခြင်းကို၊ အ ဘိသင်္ခါ ရေသိ၊ ဘုန်းဆင်းတောဝ်မှ၏။ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဒီပေန္တာ၊ ပြလိုကုန် သော၊ သဂီတိကာရာ၊ သင်္ဂီဃနာတင်ဆရာတို့သည်။

ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ သာဟုန္ဒဝါသိနော၊ ရုတ်ပြတ်သောဝုဆိုးညစ်ကို ဝတ်ရကုန်လျက်၊ အညေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာဘို့သည်၊ ကေ သ ဒ ဝါ သိ နော၊ မိမိဆံပင်တို့ဖြင့်သာလျှင် အင်္ဂါကြီးငယ်ရက်ကြောခံဖွယ်တို့ကိုဖုံးအုပ်ကုန်လျက်၊ အတ္ထာယ၊ ထမင်း အစာအာဟာရ အလို့ငှါ။ ဝန္ဓတိ ၊ သွားကုန်၏။ ဒီ သောဒိသံ၊ အရုပ်ဟုပါ၊ ဒ

သည်အရေပ်တပါးသို့၊ ပဏ္ဍမန္တီ။ပြောင်းသွားကုန်၏၊ ။ကေဝေ။အမျှော်ကုန်
သော၊ပေတာ၊ပြိတ္တာဘို့သည်၊ ဒုရေ၊ဝေး၊သောအရပ်သို့၊ ဃာသတ္တာယ၊
အစာအာဟာရုအလိုငှါ။ပဓာဝိတ္ထာ။ပြေးသွားကုန်၍၊အလဿ ဝါ၊အားငယ်ရှေ
ကိုမရကုန်မူ၍သာလျှင်၊ ဆာတာ၊ဆာလောင်မွတ်သိပ်ကုန်လျက်၊ နိဝတ္တ
ရော။ပြန်ကုန်၏။ကေ၊အမျှော်ကုန်သော၊ပေတာ၊ပြိတ္တာတို့သည်။ ပမုဏ္ဍိတာ၊
ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် မူးမှိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘန္တာ၊ပရိဿမန္တာ။
ချာချာလည်ကုန်လျက်၊ ဘူမိယံ၊မြေ၌၊ ပဓိသုန္တိတာ၊ လဲကြ၊ကုန်၏။ ။
ကေစိ။အမျှော်ကုန်သော၊ပေတာ၊ပြိတ္တာတို့သည်၊တတ္ထ၊ထိုရောက်ရာအရပ်
၌။ ကေနစိ၊တစုံတယောက်သောသူသည်။ ပဓိသုန္တိတာ၊ ရှေ့ရှုတွန်းလှဲ
အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဘူမိယံ၊မြေ၌။ ပပတိတာ။လည်.ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။တေပေတာ၊ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ပုဗ္ဗေ။ရှေးဘဝ၌။အာကာတကလျာ
ဏာ၊ကုသိုလ်ကိုမပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊နိဒါဃကာလေ၊ရှေးအခါ၌၊အာဘဝေ
နေပူသောအရပ်၌။ အဂ္ဂိ၊မီးသည်။ ဒဗ္ဗာ ဝ ဒဗ္ဗာ ဇာတိ ဝ၊ လောင်အပ်သကဲ့သို့
ခုပ်ပါသကိုနာ။ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း တည်းဟူသောမီးသည်၊ ဒဗ္ဗာ၊
လောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို၊ အနု
ဘဝန္တိ။ခံစားရကုန်၏။ ။မယံ။ငါတို့သည်၊ပုဗ္ဗေ။ရှေးဘဝ၌၊လေ့ကျင့်
အပ်ခဲ့ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ကုလမာတရော၊ အမျိုးတို့ဦးအမျိုးသား
တို့၏အမိတို့သည်လည်းကောင်း။ သမာနာ၊ဖြစ်ပါကုန်လျက်၊ ပါပဓမ္မာ။
ပြု။စုခြင်းဝန်တို့ခြင်း ဝိတ်ပင်ခြင်းစသောအဖြစ်ဖြင့် ယုတ်သောသဘောရှိ
ကုန်၏၊ ဒေယျဓမ္မေသု၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့သည်။ သက္ကေသု၊ရှိကုန်လျက်၊
အဗ္ဘုနော၊မပေါ်ကုန်။ ဒိပံ။တမလွန်လောကသုဂတိဘဝ၌၊ ဝုစ်တည်ကြောင်း
ဖြစ်သောကောင်းမှုကို၊နအာဂတမှာ။မပြုမိကုန်၊ ။အာနုပါနဒိ၊ထမင်းအဖျော
၌ပေးဟုတံ မျှားသည်ဖြစ်၍၊အဝိသုအာဝကိ၊ရတိ၊အကယ်၍သွန်ကြွစွန့်ပစ်
ရသည်ဖြစ်အုံ၊ဇေဝံသက္ကေ။ပါ၊ဤသို့သွန်ကြွစွန့်ပစ်ရသော်လည်း၊ သမဝ္ဂတော
သမ္ဘာပဒိုပန္နာယ၊ကောင်းသောအကျင့်ရှိပေသော၊ပဋိဇ္ဈတိ၊တေပဋိဇ္ဈတိတာယ၊
ဟောန်းသူတော်ကောင်းအား၊ ကိဗ္ဗိ။ တစုံတခုသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊မ
လည်း၊နအာဒဗ္ဗ။သ။မပေးမလှူမိကုန်။ ။မယံ။ငါတို့သည်၊အကမ္ဘကာမာ၊
သူတော်ကောင်းတို့သည် မပြုအပ်သောအကုသိုလ်ကံကို အလိုရှိကုန်၏၊
အလသာ ကုသိုလ်တရားတို့ကိုပြုကျင့်ခြင်းငြီးငွေ့ကုန်၏။ သာဒုကာမာ၊
ကောင်းမြတ်သော စားဘွယ်သောက်ဘွယ်ရာကိုအလိုရှိကုန်၏။ မဟာ
ဃာ၊ အစားအသောက်ကြီးကုန်၏၊ မယံ၊ငါတို့သည်။ အာလောပဝိဏ္ဏော၊

တလုပ်မျှသောဆွမ်းဖိုင်ကိုလည်း။ ဒါတာရော၊ ပေးလှူတတ်ကုန်သောသူ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ပဋိဂ္ဂဟေ၊အလှူခံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ပရိဘောဂိတာ နှိပ်စက်၍ဆိုဘတ်ကုန်သည်၊အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ဟုဗြဟ္မာ၊ရှင်ခြိုင်နော၊ငါတို့ ၏၊တေဘာရာတာနိစာဗုနိစ၊ထိုအိမ်တို့သည်လည်းကောင်း။ တာစဒါသိ ယော၊ ထိုကျွန်မတို့သည်လည်းကောင်း၊ တာနေဝါဘရောနိစ၊ ထိုတန် ဆာတို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိကုန်၏။ တေ၊ထိုအိမ်အစရှိသည်တို့ ကို၊ အညေ၊တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိစာရေန္တိ၊စမ္ပယ်သုံးဆောင် ကုန်၏။ မယံ၊ငါတို့မူကား။ ဒုက္ခဿ၊ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဆင်းရဲကို။ ဘာဂိနော၊ ခံစားသောအာဘို့ရှိကုန်သည်၊ ဘဝါမ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊တေပေ တာ၊ထိုပြိဿာဘို့သည်၊ မနုဿေသု၊လူတို့၌၊ ဥပဇ္ဇာမာနာဝိ၊ဖြစ်ကုန်သော် လည်း၊ ပုနပ္ပုနံ။ ကြိမ်ဖန်များစွာ၊ ဝေဏိဝါ၊ နွားသည်များတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အဝညာစ၊ မထိမဲ့ဖြင်အောက်မေ့အပ်ကုန်သောအ မျိုး တို့သည်လည်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ရုထကာရာစ၊သားရေနှင့်စင်သော အမှုဘို့ကို ပြုလုပ်ကုန်သောအမျိုးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုဿိကာစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ဖြစ်ဖွားနှိပ်စက်တတ်ကုန်သော သူတို့ သည်လည်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။စဏ္ဍာလိစ၊စဏ္ဍာလမျိုးတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ကပဏာစ၊ သူတပါးတို့အလွန်သနားခြင်းသောအ ဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သောအတိုးကျန်သောအမျိုးတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကပ္ပကာစ၊ ဆင်ကျွန်းသည်အမျိုးတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ဖြစ် ကုန်၏။ ၊အညာနိဝိ၊ဆိုအပ်ပြီးသည့်ဓတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ယာနိ ယာနိ၊အကြင်အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ဟိနာနိ၊ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ ကုလာနိစ။ မှုဆိုးတံငါပန်းမြှောက်သွန်စသော အမျိုးတို့သည်မူလည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညာနိဝိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည့်ဓတပါးလည်းဖြစ်ကုန် သော၊ ယာနိယာနိ၊အကြင်အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဟိနာနိ၊ယုတ် ညံ့ကုန်သော။ ကုလာနိစ။ မှုဆိုးတံငါပန်းမြှောက်သွန်အစရှိသောအမျိုး.တို့ သည်လည်းကောင်း၊ကပဏာနိ၊နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ကုလာနိစ၊အမျိုး တို့သည်လည်းကောင်း၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏။တေသု၊ဝေသ္ဝေဝကုလေသု၊ထိုထို ယုတ်ညံ့သောအမျိုးတို့၌သာလျှင်၊ ဟောယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေသာ၊ ဤသို့ ယုတ်ညံ့သောအဖြစ်သည်၊မဏ္ဍ ရှိနော၊ဝန်တိုဆို့ဝိတ်မရှည်ရုစိတ်ရှိသော သူ၏၊ ဂတိ၊လားရာတည်း။ ၊ဟုဗြဟ္မဝ၊ရှေးဘဝ၌သာလျှင်၊ကတာကလျှာ ဏာ၊ပြုအပ်ပြီးသောကုသိုလ်ရှိကုန်သော၊ဒါယကာ၊ပေးလှူလေ့ရှိကုန်သော၊

ဝိတမဇ္ဈေရေ။ ကင်းသော ဝန်တို့ခြင်းရှိကုန်သော၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊သန့်ရှင်းရှိကုန်၏၊တေသတ္တာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်းသင်္ဂီ၊ နှတ်ပြည့်ကို။ ပရိပူဏ္ဏေ၊ပြည့်စေကုန်၏၊နန္ဒနံ၊နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို၊ ဩဘာသန့်စင်၊ ဝိမိဂိုယ်ရောင် အဝတ်တန်ဆာရောင်တို့ဖြင့် ထွန်းလွန်းပေကုန်၏။ ,ဝေဇယန္တေ။ ဝေဇယန္တာအာမည်ရှိသော။ ပါသာဒေစ၊ပြာသာဒ်ဌာလည်း၊ရေမိတ္တာ၊မွေ့လျော်စံပျော်ကုန်၍၊ ကာမကာမိနော၊အလိုရှိနေပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကိုအလိုအတိုင်း ခံစား၊ခြင်းရှိကုန်သော၊ဟောသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊တဝေါ။ထိုနှတ်ပြည့်မှ၊ရုတာ၊ရုတောမနေသေလွန်သည်ရှိသော်။ သဘောဝေသု၊ မျှားမြတ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိကုန်သော၊ ဥဿုကုလေသု၊မင်းမျိုးပုဏ္ဏားမျိုးအစရှိကုန်သောမြင့်မြတ်သောအမျိုးတို့၌ ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ။ကုလေ၊မြင့်မြတ်သောအမျိုး၌။ ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၊ ကူဒုဘာဝါရေစ။ အထွန့်တက်သောအိမ်ခွင်လည်းကောင်း၊ပါသာဒေစ၊ပြာသာဒ်ဌာလည်းကောင်း၊ဝေဏကသန္ထေ။ရှည်သောအမွေးရှိသောကော်ဇောဖြင့်ခင်းအပ်သောနေခင်းရှိသော၊ပလ္လင်ကော်စ၊ပလ္လင်ခွင်လည်းကောင်း၊မောဟတ္ထေ၊ပိုးဥဒေါင်းမြီးတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော ယပ်စွဲကုန်သောလက်တို့ဖြင့်၊ဗီဇိတက်။ယပ်ဖြင့်ယပ်အပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယသသိနော၊မျှားသောအခြေအရံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော် စံပျော်ရကုန်၏။ ,ဒဟရကာ သေဝိ။ ငယ်သော အခါ၌လည်း၊ အက်ကောဝတ်ဦးသော အဆွေအမျိုး အဝတိန်းအယာတို့၏ရင်ခွင်၌။အက်၊ ဝတ်ဦးသော အဆွေအမျိုးအဝတ်နှင်းအယာ ဘို့၏ရင်ခွင်သို့၊ဂစ္ဆန္တိ၊ပြောင်းသွားရကုန်၏၊သုခေသိနော။ထိုသူငယ်၏ချမ်းသာကိုအလိုရှိကုန်သော။ ဝေတိယော၊ အဝတိန်းအယာတို့သည်၊မာလဘာရိအလက်တား၊ပန်းတန်ဆာတို့ဖြင့်ဆင်ယင်ကုန်လျက်၊သာယံပါတံ၊ ညဉ့်နံနက်၊ဥပတိဋ္ဌန္တိ၊ခစားကုန်၏။ ,အသောကံ၊စိုးရိမ်ခြင်းမရှိထသော၊ ရေမ့်နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်လည်းရှိထသော၊တိဒသာနံ၊တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ မဟာဝနံ၊ ဖြတ်သောဥယျာဉ်ဖြစ်သော။ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒံနန္ဒနံ။ဤနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်။ အကတပုညာနံ၊ မပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ နဟောတိ။ မဖြစ်၊ ဣဒံနန္ဒနံ။ ဤနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်၊ ကတပုညာနမေဝ။ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့အားသာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ,အကတပုညာနံ၊မပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဣဒေ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန်ဘဝ၌

လည်းကောင်း၊ပရဝတ္ထုစ၊တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊သုခံ၊ချမ်းသာခြင်း သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကတပုညာနဗ္ဗ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား သာလျှင်၊ ဒုဂေ၊ဝစ၊ပဋ္ဌုပ္ပန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ပရဝတ္ထုစ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကောင်း၊သုခံ၊ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေသံတေဟိ၊ဒေ၊ဝေ၊ဟိ၊ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော နတ်တို့နှင့်၊ သဟဗျ ကာမာနံ၊တကွဖြစ်ခြင်း ဟိ၊အလိုရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဗဟုံ၊များစွာ၊ကတ္တုံ၊ပြုအပ်၏၊ ဟိ၊အကျိုးကို့ဆိုအံ့။ ကတ ပုညာ၊ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊သင်္ဂေ။နတ် ပြည်၌၊ ဘောဂသမဂိနော၊ နတ်ခွဲဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့နှင့်ပြည့်စုံ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိ၊မြူလျော်စံပျော်ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထာ ယော၊ဂါထာတို့ကို၊အဝေါစုံ၊ဆိုကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ယိုဂါသာတို့၌။ သာဟုန္ဒဝါသိနောတိ။ သာဟုန္ဒဝါသိနောဟု သည်ကား၊ ဆိန္နဘိန္နပိ၊လောတိ၊ကာခဏ္ဍာနိ၊ဝါသနာ၊ ရတ်ပြတ်သော ပုဆိုး ကြမ်းပိုင်း၊ကို၊ဝတ်ဆင်ကုန်လျက်။ ဧကေတိ။ဧကေဟု သည်ကား။ ဧကဋ္ဌေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ကေသနိ၊ဝါသိနောတိ၊ ကေသနိ၊ဝါသိနောဟု သည်ကား။ ကေသေ၊ဟေ၊ဆံပင်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိစ္ဆာဒိတကေ၊ဝိနာ၊ရက်ကြော် ခြင်း၊ကို၊ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ရှိသည်၊အတ္ထာယ၊ဂန္ဓန္တိ၊အတ္ထာယ၊ဂန္ဓန္တိ၊ဟု သည် ကား။ ဣတော။ဤ၊အရပ်မှ၊ဂတာ၊သွားကုန်သော ဝါတို့သည်၊ ယတ္ထ၊ဝါ၊အ ကြင်အရပ်၌လည်းကောင်း၊တတ္ထ၊ဝါ၊ထိုအရပ်၌လည်းကောင်း၊ကိ၊ဖြင့်၊တစုံ တခုသော၊ ဥဿိ၊ခ္ခာ၊ဘတ္တံ၊ဝါ။စွန့်ပစ်အပ်သောထမင်းကင်းလည်းကောင်း။ ဝမိ တာ၊ဘတ္တံ၊ဝါ၊ အန်အပ်သော ထမင်းကို လည်းကောင်း၊ ဂဒ္ဒုမလာဒိကံ၊ဝါ။ ကိုယ်ဝန် အညစ်အကြေး အစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပေ၊ဝနာ၊မလ ဘေယျာ၊မ၊ ရကုန်ငြားအံ့လည်း၊မသင်း၊ ဣတိ။ဤသို့။ ကတ္ထ၊ဝိ၊ဒေ၊ဝ၊တစုံတခု သောအရပ်၌သာလျှင်၊ အဋ္ဌတ္ထာ၊မတည်မူ၍၊ ဃာသတ္ထာယ၊အစာအလို ၌၊ဂန္ဓန္တိ၊သွားကုန်၏၊ ပဏ္ဏမန္တိ၊ဒိသောဒိသန္တိ၊ ပဏ္ဏမန္တိ၊ဒိသောဒိသံ၊ဟု သည်ကား။ ဒိသ၊ဘာ၊ အရပ်တခုမှ၊ ဒိသံ၊အရပ်တခုသို့၊ အနေ၊ဂ၊ယော ဇနဿ၊ရိကံ၊ မျှားစွာသော ယူဇနာ၊ခြားသော၊ ဌာနံ၊အရပ်သို့။ ပဏ္ဏမန္တိ၊ဖဲ သွားကုန်၏။ ။

ဒူ၊ရေ၊ပေ၊တာ၊ဘိ၊ဒူ၊ရေ၊ပေ၊တာ၊ဟု သည်ကား။ ဒူ၊ရေ၊ဝိ၊ဌာ၊နေ၊ဝေ၊သောအ ရပ်သို့လည်း။ ပေ၊ဟာ၊ပြိတ္တာ၊တို့သည်။ ပ၊ဓာ၊ဝိ၊တ္ထာ၊ဘိ၊ပ၊ဓာ၊ဝိ၊တ္ထာ၊ဟု သည် ကား၊ဃာသတ္ထာယ၊အစာအလို၌၊ဥပ၊ဓာ၊ဝိ၊တ္ထာ၊ပြေး၊သွား၊ကုန်၍။ အ၊ယ၊ဒ္ဓါ

ဝနိဝတ္ထုရေတိ။ အလဒ္ဓါဝနိဝတ္ထုရေဟူသည်ကား၊ ကိုယ်။ တမုံတခုသော၊ လာသံဝါ၊ အစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါနိုယံဝါ၊ သော်ရေကိုလည်းကောင်း၊ အလဘိတ္ထာ ဝေ၊ မရမူ၍သာလျှင်၊ နိဝတ္ထိ၊ ပြန်ကုန်၏။ ပမုဏ္ဍိတာတိ၊ ပမုဏ္ဍိတာဟူသည်ကား။ ခုပ္ပိပါသာဒိဒုက္ခေန။ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းတည်း ဟူသောဆင်းရဲဖြင့်။ သမ္ဗာတမုဏ္ဍာ၊ ဖြစ်သောမူးမှိုင်ခြင်းဂိုကုန်သည်၊ ဘန္တာကိုး၊ ဘန္တာဟူသည်ကား၊ ပရိဿမ၊ ချာချာလည်ကုန်၏၊ ဘူမိယံ ပနိုသုန္ဒိတာတိ၊ ဘူမိယံပနိုသုန္ဒိတာဟူသည်ကား။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်သော၊ တာယ ဝေ၊ ထိုမူးမှိုင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဌတ္တွာ၊ တည်ကုန်၍၊ အဝကိဏ္ဏတ္တိ ကာပိဏ္ဍာပိယ၊ အောက်သို့ပစ်အပ်သောမြေပိုင်ခဲကဲ့သို့။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိတာ၊ လည်းကုန်သည်၊ ။

တဿာတိ၊ တဿဟူသည်ကား။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာအရပ်၌၊ ပနိုသုန္ဒိတာတိ။ ပနိုသုန္ဒိတာဟူသည်ကား၊ ပပါတော၊ ကမ်းပါးပြတ်၌၊ ပတိတာဝိယ၊ ကျသကဲ့သို့၊ ဇိဃစ္ဆာဒိဒုက္ခေန၊ တော်မွတ်ခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲကြောင့်၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အသမတ္ထဘာဝေန၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိတာ၊ လည်းကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဿ ဂတဋ္ဌာနေ၊ ထိုရောက်ရာအရပ်၌၊ ယာ သာ ဒိနုံ၊ အစဉ်အစရှိသည်ကို၊ အလာဘေန၊ မရခြင်းကြောင့်။ ဆိန္နာ သာ၊ ပြတ်သော အာသာ ဂိုကုန်သည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ပနိုဒုခံ၊ ခြေး၌။ သုန္ဒိတာ ပေါ်ထိတာဝိယ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိတာ၊ လည်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ ပုဗ္ဗေ အကတကလ္ယာဏာတိ၊ ပုဗ္ဗေ အကတကလ္ယာဏာဟူသည်ကား၊ ပုရိမဘဝေ ခြေးဘဝ၌။ အကတကုသလာ၊ မပြုအပ်သော ကုသိုလ်ဂိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂိဒဗ္ဗာ ဝ အာတပေတိ။ အဂ္ဂိဒဗ္ဗာ ဝ အာတပေဟူသည်ကား၊ နိဒါဃကာလေ၊ နွေအခါ၌၊ အာတာပဋ္ဌာနေ၊ နေပူရာ၌၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးသည် ဒဗ္ဗာဝိယ၊ လောင်အပ်သကဲ့သို့။ ခုပ္ပိပါသဂ္ဂိနာ၊ ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်းတည်းဟူသောမီးသည်၊ ဒယ္ဟမာနာ၊ လောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာ ဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ ။

ပုဗ္ဗေတိ၊ ပုဗ္ဗေဟူသည်ကား။ အတီတဘဝေ၊ အတိတ်ဘဝ၌၊ ပါပ ဓမ္မောတိ၊ ပါပဓမ္မောဟူသည်ကား။ ဣဿုကိမ္ဗဏ္ဍရိအာဒိဘာဝေန၊ ငြူ။ စူခြင်း ဝန်တိုခြင်းအစရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊ လာမကသဘာဝါ၊ ယုတ်သောသဘော

ဂိုကုန်၏။ စသေကိတိ၊ စသေကိ ဟူသည်ကား။ စသေသာမိနိုယော၊ အိမ်ရှင်မတို့သည်။ ကုလမာတာရောတိ၊ ကုလမာတာရောဟူသည်ကား။ ကုလဒါရကာနံ၊ အမျိုးသို့အမျိုးသားတို့၏၊ မာတာရော၊ အမိတို့သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကုလပုရိသာနံ၊ အမျိုးယောကျ်ားတို့၏၊ မာတာရော၊ အမိတို့သည်၊ ဒိပဒန္တိ၊ ဒိပ်ဟူသည်ကား။ ပတိဋ္ဌံ။ ထောက်တည်ရာဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ဒုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ။ ထိုကောင်းမှုကို။ သတ္တာနံ။ သတ္တဝါတို့၏၊ ဂတိပတိဋ္ဌာတိ။ လားရာ ထောက်တည်ရာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နာဂမ္မာတိ၊ နာဂမ္မဟူသည်ကား၊ နဂရိမ္မ၊ မပြိုမိကုန်၊ ။

ပဟုတန္တိ၊ ပဟုတံ ဟူသည်ကား။ ဗဟု၊ များစွာသော။ အန္နပါနဓိတိ၊ အန္နပါနဓိဟူသည်ကား။ အန္နဉ္စ၊ ထမင်းသည်လည်း၊ ကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အရေကျိုသည်လည်း၊ ကောင်း။ အဝိသုအာဝကိရေတိတိဏ္ဍေ၊ အဝိသုအာဝကိရေတိ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ သုတိ၊ သုဟူသော ပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း။ အဝိအာဝကိရေတိ၊ အကယ်၍ စွန့်ကြဲရသည်ဖြစ်အုံ့၊ ဆဏောဝိယတိ၊ စွန့်ပစ်ရသည်ဖြစ်အုံ့၊ ဝေဝံသန္ဓေဝိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ သမဂ္ဂတောတိ၊ သမဂ္ဂေ၊ တ ဟူသည်ကား။ သမာဂတော သမ္မာပဒိုပန္နော သမ္မာပဒိုပန္နာယ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော၊ ပဋ္ဌဓိတောတိ၊ ပဋ္ဌဓိတော ဟူသည်ကား။ ပဋ္ဌဓိတာယ၊ ရဟန်း သူတော်ကောင်းအား။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤပဋ္ဌဓိတောဟူသော ပုဒ်သည်။ သမ္ဘဒါနေ။ သဒ္ဓေဒါနိ၌ အနုကာ၌။ ဘုမ္မဝစနံ။ သတ္တမီဝိဘတ် သက်သော ပုဒ်တည်း။ ဝါ။ တနည်းကား။ သမဂ္ဂတော။ ကောင်းသောအကျင့် ရှိပေသော၊ ပဋ္ဌဓိတော၊ ရဟန်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်လတ္တံ မာနေ၊ ရဒအပ်သည်ရှိသော်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နစကိဠိအဒမ္မသေတိ။ နစကိဠိအဒမ္မသေ ဟူသည်ကား၊ ကိဠိ မတ္တမ္ပိ၊ တရုံတရမျှလည်း ဖြစ်သော၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဒယ်ဝတ္ထုကို။ နာဒမ္ပေ၊ မပေး မလှူမိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပ္ပဋိသာရီ ဘူတာ။ နှလုံးမသာခြင်းဖြစ်သည်ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝေဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏၊ အကမ္မကာမာတိ၊ အကမ္မကာမာဟူသည်ကား၊ သာဓုတိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သော၊ အကုသလံ။ အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ကမ္မံ။ ကံကို၊ ကာမေန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အကမ္မကာမာ၊ အကမ္မကာမာမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ သာဓုတိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကာမေန္တိ။ အလိုရှိတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊

ကမ္မကာမာ။ ကမ္မကာမ မည်ကုန်၏။ ကမ္မကာမာ သူးတော် ကောင်းတို့သည်ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကို အလိုရှိကုန်သည်၊ နှစ်မြတ်ကုန်၊ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အာကမ္မကာမာ။အာကမ္မကာမမည်ကုန်၏။ကုသလမဟု သူ၊ကုသိုလ်တရားတို့၌။ အာ ဆိုသော်ကား။ အလိုမရှိကုန်၊ ဣတိအာယံ။ဤသည်ကား၊ အားထွေ၊ အနက်တည်း။ အလသာတိ။ အလသာဟူသည်ကား၊ ကုသိတာ၊ပျင်းရိကုန်၏။ ကုသလမဟုစရကော။ ကုသိုလ်တရားတို့ကိုကျင့်ခြင်း၌၊နိုင်ငြီးရှိယာ၊အားထုတ်ခြင်းမရှိကုန်။ သာဒုကာမာတိ၊ သာဓုကာမာ ဟူသည်ကား။သာဓုမရုဝဝတ္ထုပိယာ။ချိုမြိန်သောဝတ္ထုတို့ကိုချစ်အပ်ကုန်၏။မဟာ ရှည်သာတိ၊မဟာ ရှည်သာဟူသည်ကား၊ မဟာဘောဇနာ၊အစားကြီးကုန်၏။ဥဘာ၊ယနာပိ၊နှစ်ပါးရုံဖြင့်လည်း၊ သုန္ဒရဿ၊ကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ မရုဝဿ၊ ချိုမြိန်သည်သည်းဖြစ်သော၊ ဘောဇနံ။ ဘောဇဉ်ကို၊လ ဘိတွာ၊ရ၍။ အတ္ထိကာနံ၊အလိုရှိကုန်သောသူတို့အား၊ ကိဋ္ဌိ၊တရုံတခုကို၊ အဒတ္တွာ၊ မပေးမူ၍၊ သယမေဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ ဘုဉ္ဇိတာ၊ရှောစားတတ်ကုန်သောသူတို့တည်း။ဣတိ။ ဤသို့။ ဒသ်သတိ၊ပြု၏။ အာလောပဝိဏ္ဍ ဒါတာ၊ရှောဟု၊ အာလောပဝိဏ္ဍဒါတာ၊ရှောဟူသည်ကား၊အာလောပမတ္တ သာပိ။ တာလုပ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ဘောဇနပိဏ္ဍသာ။ ဆွမ်းစိုင်ကို၊ ဒါယ ကား၊ပေးလှူတတ်ကုန်သောသူကို၊ပဋိဂ္ဂဟေတိ၊ပဋိဂ္ဂဟေဟူသည်ကား၊ တဿ၊ထိုအလှူကို၊ ပဋိဂ္ဂါဟကေ၊ပဋိဂ္ဂဏှုနကော၊ ခံတတ်ကုန်သောသူတို့ ကို၊ပရိဘာသိတာ၊တိ။ပရိဘာသိတာ၊ဟူသည်ကား။ပရိဘာသံ၊ဆဲရေးခြင်း ကို၊ကရောန္တာ၊ပြုကုန်လျက်။ ဘာသိမှ၊ဆိုကုန်ပြီ။အဝမည်ပြီမှ၊အယုတ်အား ဖြင့်သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဥပဝဏ္ဏိကာ ပြက်ရယ်မှုပြုကုန်ပြီ။ ဣတိအာယံ။ ဤသည် ကား၊အာဇ္ဇော၊အနက်တည်း။

တေလသာတိ၊ တေလသာဟူသည်ကား။ တာနိ၊ဧကာနိ။ ထိုအိပ်တို့ သည်း၊ယဏ္ဍ၊အကြင်အိပ်၌။ မယံ၊ငါတို့သည်။ဝုဇ္ဈေ၊ရှေး၌၊အမှောက်ငါတို့ ၏။ တာနိ၊သ၊ကုန်၊ထိုအိပ်တို့သည်၊ ယထာ။အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဒ္ဒိတာနိ။ဘည်ကုန်၏။ ဣဒါနိ။ယခုအခါ၌၊နှောင်ငါတို့အား။ကိဋ္ဌိ၊ တရုံတခုကို၊ နဉ္စပကပ္ပကိ၊ မသုံးဆောင်မခံစားရ။ ဣတိအာယံ။ ဤသည် ကား၊အဓိပ္ပါယော။အဓိပ္ပါယ်တည်း။တာ၊စ၊ဒါသိ၊ယာ၊တာ၊နေ၊ဝါ၊ဘ၊ရောနိ နောကိ၊ဟ္ဟောပိ၊ တာ၊စ၊ဒါသိ၊ယာ၊တာ၊နေ၊ဝါ၊ဘ၊ရုဏာ၊နိ၊နော၊ဟူ၊သော ဤပုဒ်တို့၌လည်း။ သေ၊ဝ၊နှ၊ယာ၊ဤ၊နည်း၊သျှင်၊နည်း၊ဟု၏။ တတ္ထ၊ထိုပုဒ်တို့၌။နော တိ၊နော၊ဟူ၊သည်ကား၊အမှောက်ငါတို့၏၊ တေ ကိ၊တေ၊ဟူ၊သည်ကား၊တေ

ဃရာဒိကေ၊ ထိုအိမ်အစရှိသည်တို့ကို၊ အညေပရိစာရေန္တိ၊ အညေပရိစာရေန္တိ ဟူသည်ကား။ ပရိတောဂါဒိ ဝသေန၊ သုံးဆောင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိနိယောဂံ။ယှဉ်ခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ မယံဒုက္ခသဘာဝိနော ဟိ၊မယံဒုက္ခသဘာဝိနောဟူသည်ကား။ မယံပန၊ငါတို့သည်ကား၊ဝုဠ္ဠေ၊ ရှေးဦး၊ကေဝလံ၊သက်သက်၊ ကိဉ္စနကပ္ပသုတာ၊ ကစား၊ပြုံးတွန်းခြင်းလေ့ကျက်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊သာပတေယျံ၊ဥစ္စာနှစ်ကို။ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ဂမနီယံ။သွားရာသို့၊ အနုဂါမိကံ၊အစဉ်လိုက်သောကုသိုလ်ကို၊ ကာတုံ။ပြုခြင်းငှါ၊အစာနန္တာ၊မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ဣဒါနိ၊ယဒုအခါ၌၊ရုဒ္ဓပါသာဒိဒုက္ခသ၊ ဘာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းစသောဆင်းရဲ၏၊ ဘာဂိနော၊ အတ္ထိဘူသည်၊ဘဝါ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ဂရု ဟန္တာ၊ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ ။

ဣဒါနိ၊ ယဒုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ပေတာယေဝနိတောဝ၊ ပြိတ္တာဘာဝမှ၊စုတိတွာ၊ရုတေ၍၊မနုဿေသု၊လူ.ပြည်တို့၌၊ ဥပပဇ္ဇန္တာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊သတ္တာဝိ၊သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ယောဘုယျေန၊များသောအားဖြင့်၊တဿ ဝကမ္မဿ၊ထိုမကောင်းမှုက်၏သာလျှင်၊ဝိပါကာဝသေသေန၊အကျိုးကြောင်းအားဖြင့်၊ ဟီနဇာတိကာ၊ယုတ်ညံ့သောဇာတ်ရှိကုန်သော၊ ကပဏာဝုတ္တိနော၊ အထီးကျန်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည်သာ လျှင်၊ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဒဿေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ဝေဏိဝါတိအာဒိနာ၊ဝေဏိဝါ၌သို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဣဒါဟု၊ဤစကားကို၊ဝုတ္တာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ။

တတ္ထ။ထိုဂါထာတို့၌၊ဝေဏိဝါတိ၊ဝေဏိဝါဟူသည်ကား၊ဝေဏာ၊ တိကား၊ နှီးသည်မျိုးတို့သည်၊ ဝိလိဝကာ၊ရုနဒ္ဓကာ၊ရာ၊နှီးလုပ်သောသူ ကဲ့။ ထရံရိုက်သောသူ ဟူသည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ ဝါသဒ္ဒေါ၊ဝါသဒ္ဒါသည်၊အနိယမတ္ထော၊မဖြတ်သော အနုက်ရှိ၏၊အဝညာတိ၊ အဝညာဟူသည်ကား။ အဝညေယျာ၊အဝဇာနိ တဗ္ဗာ၊ အယုတ်အားဖြင့်သိအပ်သော အမျိုးဟူသည်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝမ္ဘနာတိ ဝါ၊ဝမ္ဘနာဟူ၍လည်း၊ပါဌော၊ ပါဌ်ရှိ၏၊ ပရေတိ၊ သူတပါး၏သည်၊ ဗာဝနိယာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော အမျိုး၏သည်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ ဝုဝ ကာ၊ရုတိ၊ရုဝကာ၊ရုဟူသည်ကား၊ စမ္ဘကာ၊ရိနော၊သား၊ မြေနှင့်စပ်သော

အမှုကိုလုပ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ ဒုဿီကာတိ၊ ဒုဿီကာ ဟူသည်ကား၊ မိဘဟောင်း အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဗာဓကား ရှိပ်စက်တတ်ကုန်သည်၊ စဏ္ဍာတိ တိ၊ စဏ္ဍာလီ ဟူသည်ကား၊ စဏ္ဍာလဇာတိက၊ စဏ္ဍာလမျိုးတို့သည်၊ ကပဏာတိ၊ ကပဏာဟူသည်ကား၊ ဝန်ဖျားကာ၊ အားထိုးကျွန်သောအမျိုးတို့သည် အတိဒိယ၊ အလွန်သျှင်၊ ကာရုညပတ္တာ၊ သနားအပ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်းသောသူတို့သည်၊ ဂေပ္ပကာတိ၊ ဂေပ္ပကာဟူသည်ကား၊ ဂေပ္ပက ဇာတိ ကား၊ ဆတ္တာသည် မျိုးတို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအမျိုး-တို့၌၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဟောန်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ အပရာပရံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ၊ ဣမေသုတိန ကုလေသု ဤပယုတ်သော အမျိုးတို့၌၊ ဥဒ္ဒန်၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တေသုတေ သွာဇာယန္တိတိ တေသုတေ သ္ဝေဝဇာယန္တိ ဟူသည်ကား၊ အညာနိပါ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်းသာ၊ ယာနိယာနိနေသာ၊ ဒဝဂ္ဂုသကုသာဒိနဲ့ အကြင်အကြင်မူဆိုးတံငါ ပန်.မြက်သွန် အမျိုးအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ကပဏာနဲ့ ရှိပ်စက်အပ်ကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ အတ်ဝိယ၊ အလွန်သျှင်။ ဝမ္ဘနိယာနဲ့၊ ရှုန့်ချအပ်ကုန်သော။ ပရေ၊ ဒုဂ္ဂတာနဲ့စ၊ အလွန်ဆင်.ရဲ.ကုန်သော အမျိုး တို့သည်လည်း။ တေသုဝေနိယာနဲ့ကုလေသု၊ ထိုယုတ်သောအမျိုးဘို့၌သာလျှင်၊ မဏ္ဍ.ရိယမာနေန၊ ဝန်တိုဆို.ဝိတ်မဏ္ဍ.ဓ.ဝိတ်ရှိသဖြင့်။ ပေ၊ တေ သု၊ ပြုတ္တာ ဘုံတို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ တ၊ ဘော၊ ထိုပြုတ္တာ၊ ဘ-မှ။ ရ ဘာ ရ၊ ဘောကုန်သောသူတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘေန၊ တို့ကြောင့်၊ ယောမဏ္ဍ.ရိ၊ နောဂတိဘာ၊ ယောမဏ္ဍ.ရိ၊ နောဂတ်ဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ကြ၏။ ။

ဤ ဒေါ၊ ဤသို့ အကတပုညာနံ၊ မပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဂတိ၊ သွားရောက်ရာ ဟု၊ ဒုဿီ ဟူ ပြုပြု၍ နှုတ်ခိုန်း ယခုအခါ၌၊ ဂ.တ ပုညာနံ ပြု မပ်သော ကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဂတ်.လားရာဂတိကို၊ ဒုဿီ ဟူ ပြုခြင်းငှါ ပုဗ္ဗေ စ ကတ ကလျာဏာ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတ ကလျာ ဏာ အားရှိကုန်သော၊ သတ္တာ ဂါထာ၊ ခုနှစ် ဂါထာတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သဂ္ဂံ တပရိယုဇေ့ဏ္ဍိတိ၊ သဂ္ဂံ တေ ပရိယုဇေ့ဏ္ဍိ ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ ပုရိမ ဇာတိယံ၊ ရှေ.ဘဝ၌၊ ကတ ကလျာဏာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ ဒါယကာ၊ ပေးလှူတတ်ကုန်သော၊ ဒါနပုညာ ဘိရတာ၊ အလှူပေးခြင်းကောင်းမှု၌ မွေ့လျော်ကုန်သော၊ ဝိဂတ မလမဏ္ဍ

ရာ၊ ကင်းသောဝန်တို့ခြင်းတည်ဟူသော အညစ်အကြေးရှိကုန်သော၊ ယေ၊အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန့်ရှင်းကုန်၏၊ တေ ထို သတ္တဝါတို့သည်း အတ္တနော မိမိ၏၊ ရူပသမ္ပတ္တိယာ စေဝ။ အသင်းဇင်ပြည့် ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ကောင်းပရိဝါရသမ္ပတ္တိယာစ၊ အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း၊ သင်္ဂီးလောကံ.နတ်ပြည်ကိုးပရိယူရေနှင့်ပြည့်စေကုန်၏ ၊ ရိပုဏ္ဏံ၊ပြည့်သည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊ ဩဘာသေန္တိ စနန္ဒနန္တိ။ ဩဘာသေန္တိ စနန္ဒနံဟု သည်ကား၊ကောဝလံ သက်သက်၊ပရိယူရေနှင့်ယောဝ၊ပြည့်စေကုန်သည်သာ လျှင်၊နှ၊ဟုတ်သေး။ အထခေါ်၊စင်စစ်သော်ကား၊ဂ ပ္ပရက္ခေ ဒီနံ၊ပဒေသာ ပင်အစရှိသည်ကို ၏၊ ပဘာဟိစ၊ အရောင်တို့ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊သတ္တ ဝေ ၊နှ ဝ၊သ ဘာ ဘာ ၊ အား ဖြင့်သာလျှင်၊ ဩဘာသမားဖို့။ ထွန်းလင်းတောက် ပသည်လည်းဖြစ်သော၊ နှ ၊ နှ ဝ ၊ နှ ဝ ၊ ဥ ယျာ ဥ ကို ၊ အ ကြောနှော ၊ မိမိ ၏ ၊ ဝ ဏ္ဏ ၊ ဘာ ရ ဏ ၊ ဇ ာ ဘိ ဟိ စ ၊ အ ဝ တ် ရောင် တန် ဆာ အ ရောင် တို့ ဖြင့် လည်း ကောင်း ၊ သ ရီ ရ ဗ ္ဘ ာ ယ စ ၊ ကိုယ် ရောင် ဖြင့် လည်း ကောင်း ၊ အ ဘိ ဘ ဝ ဏ္ဏ ာ စ ေ ၊ ။ လွှမ်.ရှိ သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း ဩဘာ ၊ ေ ဝ ဏ ္ဏ ာ စ ၊ ထွန် လင်းသည်ဖြစ် ၍သည်းကောင်း ၊ ဇောတေန္တိ ၊ တောက်ပစေကုန်၏ ။ ကာမ ကာ မိ နော တိ ၊ ကာ မ ကာ မိ နော ဟူသည်ကား ။ ယ ထိ ဆိ တေ သု ၊ အ လိုရှိတိုင်းကုန် သော်၊ ကာ မ ဂုဏေ သု ၊ ကာ မ ဂုဏ် ဘို့ ခ ဿ ၊ ယ ထာ ကာ မ ံ အ လို ရှိ တဲ့ ၊ ရှိ ဘော ဂ ဝ ဏ္ဏ ာ ခ ံ ၊ ား ခြင်း ရှိ ကုန် သော ၊ ဥ စ္စ ကု လေ သူ တိ ၊ ဥ စ္စ ကု လ ေ သ ု ဟ ု သည် ကား ၊ ဥ စ္စ ေ သ ု ၊ မြင့် မြတ် ကုန် သော ၊ ခ တ္တိ ယ ကု သ ာ ဒီ သု ၊ မင်း မျိုး အ စ ရှိ သည် တို့ ၌ ။ သ ဘော ေ ဝ သူ တိ ။ သ ဘော ေ ဝ သု ဟူ သည် ကား ။ မ ဟာ ပိ ဘ ေ ဝ သု ၊ ကျား မြတ် သော စည်း ငါ ပ် ဥ စ္စ ာ ရှိ ကုန် သော ၊ တ ေ တ ော ရ ု တ ာ တိ ၊ တ ေ ေ ဝ ရ ု တ ာ ဟူ သည် ကား ။ တ ေ တ ော ခ ေ ဝ လော ကတော ၊ ထိ နှ တ် ပြည် ၌ ၊ ရ ု တ ော ၊ ရ ု ေ တ မ နှ ေ သ ေ လ ွန် သည် ရှိ သော် ၊ ။ ကျ ဒ ှ ာ ဂ ါ ရ ေ စ ပါ သာ ခ ေ တိ ။ ကျ ဒ ှ ာ ဂ ါ ရ ေ စ ပါ သာ ခ ေ ဟူ သည် ကား ။ ကျ ဒ ှ ာ ဂ ါ ရ ေ စ အ ထ ွ ဋ် တ တ် သော အ ပ် ပ ် ၌ လည်းကောင်း ။ ပါ သာ ခ ေ ၊ ပြ ာ သာ ခ ် ၌ လည်းကောင်း ။ ဒိ ဋ ိ တ ဂ ် ၊ တိ ။ ဒိ ဋ ိ တ ဂ ် ၊ ဟူ သည် ကား ။ ဒိ ဋ ိ ယ မ ာ န ေ ဟာ ။ ယ ပ် ဖြင့် ယ ပ် အ ပ် သော ဂ ုဏ် ရှိ ကုန် သည် ဖြစ် ၍ ။ မ ော ရ ေ ဟ ာ ဗ ျော ဟိ ဘိ ။ မ ော ရ ေ ဟ ာ ဗ ျော ဟိ ဟူ သည် ကား ။ မ ော ရ ေ ပ ိ ဆ ု ပ ဒ ိ မ ဏ် ဍ ိ တ ဗ ိ ဓ ေ နိ ဟ ာ ဗ ျော ဟိ ။ ဥ ဒ ေ ါ ဝ် ဖြ ို တို့ ဖြင့် တန် ဆာ ဆင် အပ် သော ယ ဝ ဓ ကုန် သော လက် ဘို့ ဖြင့် ။ ယ ထ ာ ဝ ိ ထ ိ နော တိ ၊ ယ ထ ာ ဝ ိ ထ ိ . နာ ဟူ သည် ကား ။ ပ ရ ိ ဝ ါ ရ ေ ဝ ဏ ္ဏ ာ ၊ အ ခြံ အ ရံ ရှိ ကုန် သည် ဖြစ် ၍ ။ ရ ေ မ ဏ် ဍ ိ ၊ ဖွ ဲ . လျော် ကုန် ၏ ၊ ဇ ာ တ ိ အ ယ် ၊ ဤ သည် ကား ၊ အ ဓ ိ ပ ္ ပ ါ ယော ၊ အ ဓ ိ ပ ္ ပ ါ ယ် တည်း ။ ။ အ ဂ် ၊ တ ာ

အက်ိုးဂန္ဓာနှင့်တိ၊ အက်ိုးတော်အက်ိုးဂန္ဓာနှင့် ဟူသည်ကား။ ဒါရုကာ လေပါ၊ ယင်းသာအခါ၌လည်း။ဘာတိနဠ၊အဆွေအမျိုးတို့၏လည်းကောင်း ဓာတိနဠ၊ အဝိန်းတို့၏လည်းကောင်း၊အက်ဌာနဟာ၊ ရင်ခွင်အရင်ဖျ၊ အက်ဌာနမေဝ၊ ရင်ခွင်အရေပ်သို့သာလျှင်၊ဂန္ဓာနှင့်၊ ပြောင်းလွှားရကုန်၏၊ ဘုရိတလံ၊မြေအပြင်၌၊နဂန္ဓာနှင့်၊ မလွှားရကုန်၊ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ဥပတိဋ္ဌန္တိတိ၊ ဥပတိဋ္ဌန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဥပဋ္ဌာန်၊ခစားခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ သုခေသိနောတိ။ သုခေသိနော ဟူသည်ကား၊ သုခမိစ္ဆန္တာ၊ ချမ်းသာကိုနှလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်။ သိတံဝါ။ အအေးကိုလည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဍံဝါ၊အပူကိုလည်းကောင်း၊အပူ ကင်္ဂို၊အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊ ပရိဟာရေန္တာ၊ရှောင်လွှဲ ကုန်လျက်။နံ။ထိုသူငယ်ကို။ ဥပတိဋ္ဌန္တိ။ခစားခြင်းကိုပြုကုန်၏။ဆုတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။နယိဒံ အာဂတဝုညာ နန္တိ၊ နယိဒံအာဂတဝုညာနံဟူသည်ကား၊ သောကဝတ္ထုအဘာဝတော၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏ တည်ရာမဟုတ်သောကြောင့်။ ဒေသောက်၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ သော၊ရေမွှဲရေမကပ်ယင်း၊ နှလုံးမွေ့ လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ တိဒသာနံ တာဝတိံသ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ မဟာဥပဝနံ၊ ဖြတ်သော ဥယျာဉ်ဖြစ် သော၊ ကတဝုညာနံ၊ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့၏၊သတ တံ၊ အမြဲနေရာဖြစ်သော၊ ဇာဒံနန္ဒနဝနံ၊ ဤနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်၊ အကတ ဝုညာနံ၊မပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့အား။ နဟောတိ။မဖြစ်။ တေဟိ၊ ထိုမပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ လဒ္ဓါ၊ရခြင်း ဌါ၊နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇော၊အနက် တည်း။ ။

ဇာဝါတိ၊ဇာဝေဟူသည်ကား၊ ဇာမတ္ထိ်မနုဿ သောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ ဝိသေသတော၊အထူးအားဖြင့်၊ ဝုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ ကရိယတိ၊ပြုအပ်၏၊ တံ၊ထိုလူ့ပြည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဟ၊ဆို၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဇာဝါတိ၊ဇာဝေဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌဝမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ပရတ္ထာတိ၊ ပရတ္ထာဟူသည်ကား။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ။တေ သန္တိ၊တေသံဟူသည်ကား။ ယထာဝုတ္တေဟိ၊အကြောင်းအကြောင်းဆိုအပ်ကုန် ပြီးသော။ တေဟိဒေဝေဟိ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်၊ သဟဗျကာမာနန္တိ၊ သဟဗျ ကာမာနံ ဟူသည်ကား။ သဟဘာဝံ၊ တကွဲ၏ အဖြစ်ကို၊ ဇာနန္တေဟိ၊ အလိုရှိကုန်သော၊ဘောဂသမဂိနောတိ၊ ဘောဂသမဂိနောဟူသည်ကား။

ဘောဂေဟိ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့နှင့်၊သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်
(၅)၍၊ဒိဋ္ဌေဟိ၊ နတ်ဦးဖြစ်ကုန်သော၊ပဠကာမရုဏေဟိ၊ငါးပါးကုန်သောကာမ
ဂုဏ်ဘို့နှင့်၊သမပိုတာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိ၊မြူးလျော်စံပျော်
ရကုန်၏၊ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဣဿော၊အနက်တည်း။သေသံ၊ကြွင်း
ကျန်သောစကား၊ရဝ်သည်၊ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။

ဝေ၊ဤသို့၊ တေဟိပေဟေဟိ၊ ကိုပြုတို့ကျွန်ုပ်သည်၊ သာဓာရဏာတော၊
ဆက်ဆံသောအားဖြင့်၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ကတကမ္မသာ။ ပြုအပ်သောမ
ကောင်းမှုကံ၏၊ဂတိယာစ၊ လားရာဂတိကို လည်းကောင်း၊ပုညကမ္မသာ
ကောင်းမှုကံ၏၊ဂတိယာစ၊ လားရာဂတိကိုလည်းကောင်း၊ပဋေဓိတာယ
ပြောကြားအပ်သည်ရှိ၊သော်၊သံဝိဂ္ဂတရမာနသာ၊အလွန်ထိတ်လန့်သော
ကောဋိယာမစ္စာပမုခသာ။ ကောဋိယအမတ်အများရှိ၊သော၊ တက္ကဟိ၊ဂဏ်ါ
ဖြစ်ကမ်းမလွှတ်၍၊ သန္ဓိပတိတာသာ၊ စည်းဝေးရောက်လာသော၊ မဟာဇ
နသာ။လူများအားပေါင်းအား။အဏ္ဏာသယာနုဗ္ဗပ်။ အလိုအားလျှံစွာ၊ဘဂ
ဝါ။မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝိဿာခေနု၊ အာကူယ်အား၊ဖြင့်၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ဒေ
သေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ဒေသနာတော်၏အဆုံး
၌။စတုရာသီဘိယာပါဏသဟဿာနံ၊ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော
သတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍
သိခြင်း သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိ၊ဤသည်ကား၊အဘွင့်အပြီးတည်း။ ၊
အာဘိဓမ္မာနုပေတ ဝတ္ထု၊ဝဏ္ဏနာ၊ အာဘိဓမ္မာနုပေတဝတ္ထု၊ အာဘွင့်သည်
နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃-စူဠဝဂ်-၂-သာဏဝါသိတ္ထေရပေတဝတ္ထု၊

ကုဏ္ဍိနာဝရိယောသေရောတိဆုံ။ ကုဏ္ဍိနာ၊ ရိယော သေရောအစရှိ
သော ဤပေတဝတ္ထုကို၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရေ၊နေတော်မူသည်ရှိ၊သော်၊အာယသ္မတောသာ
ဏဝါသိတ္ထေရဿ၊ အရှင်သာဏဝါသိမထေရ်၏၊ ဥာတိပေတောဆွေးမျိုး
ပြိုကွာတို့ကို၊ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍၊ဝတ္ထုဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိရ၊
ခဲ့၍ပြဦးအုံ၊အတိုတော်လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏသီ
ပြည်၌၊ ကိတဝဿသဟဿာဝမ၊ကိတဝဿအမည်ရှိ၊သော၊ ရုညော၊မင်း၏
ဝုဏ္ဏော၊သားသည်၊ဥယျာနကိဠိတံ၊ဥယျာဉ်ကစားခြင်းကို၊ကိဠိတ္ဝါ၊ကစား

၍၊နိဝတ္ထေနော်၊ပြန်လာသည်ရှိသော်၊သုနေတ္တံနှင့်မ၊သုနေတ္တာအမည်ရှိသော်
ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊စရိဘွာ၊တည့်လည်၍၊နဂရတော၊ဖြစ်မှ။နောက္ခမန္တံ၊
ထွက်တော်မူလာသော၊ ပစ္စေကဗုद्ध၊ပစ္စေကဗုद्ध၊ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍။ဣဒါ ရှိ
ယမဒမတ္ထော၊ အစိုးရခြင်းတည်းဟူသောမာန်ဖြင့်ယစ်သည်၊ဟုတ္တာ ဖြစ်
၍၊ကထဋ္ဌနှင့်မ၊ အဘယ်းကြောင့်၊ မယ်ဝါ၊အား၊ အဋ္ဌလိ၊လက်အုပ် ကို၊အ
ကတ္တာ၊မပြုမူ၍၊ အယ်မရှိကား၊ဤဦ ပြည်းသည်၊ ဂန္ဓတိ၊သွားတိသ
နည်း၊ဣဘိ၊ဤသို့၊ပဒုမ္ဘိတ္တော၊ပြဿမှားသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိကွန္ဒ
တော၊ဆင်ကျောက်ကုန်မှ။သြတရိတ္တာ၊သက်ဆင်း၍၊ကစ္ပိ အာသ္ဌနည်း။
တေ၊သင်သည်၊ဝိဏ္ဏာပါတော၊ဆွမ်းကို၊လဒ္ဓေါ ရအပ်ရှိလော၊ဣတိ၊ဤသို့
အာလပန္တော၊ပြောဆိုလျက်၊ ဟတ္ထေ၊တော၊လက်တော်မှ၊ပတ္တံ၊သင်္ဘတ်ကို
ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ပထဝိယံ၊မြေ၌၊ပါတေတွာ၊ကျစေ၍၊ဘိန္ဒိ ခွဲ၏၊အထ၊ထို
အခါ၌၊နံ။ ထိုမင်းသား၊ကို၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံဘို့၌၊ တာဒိဘာ ပတ္ထိယော
သည်းခံခြင်း၏အဖြစ်သို့ရောက်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗိကာရံ၊ သောက်
ပြန်ခြင်းရှိတော်မမူသော၊ကရဏာဝိဒ္ဓါရသောမနုဿနိပါတပသန္နစိတ္တမေ
ဝ၊ကရုဏာတော်ဖြင့်ပြန်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ကျရောက်သော်ကြည်
လင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သာသျှင်းသြဒေ၊လောကေနှင့်၊ကြည့်တော်မူသည်
ကို၊အဋ္ဌရာဃာတေနာပိ၊လက်ဖျော်ကပ်ခတ်သဖြင့်လည်း၊ဒုသိဝေ၊ဝိတ္ထေ၊
ပျက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ကိတဝ ဃရဏော၊ကိတဝ ဃ မင်း၏ဝတ္ထု
သားဖြစ်သော၊ဓံ၊ငါ့ကို၊ခုဝေနာသိကိ၊မသိသလော၊သြဝေလောကယ ဣတော
ကြည့်သော။ တွံ၊ သင်သည်။မယ်ဝါ ငါအား။ ကိ ကရိ ဃသိ၊အဘို့ပြုနိုင်
လတ္တံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဆိုမူ၍၊အဝဟသ ဣတော၊ပြက်ရယ်ပြုလျက်၊
ပဏ္ဏမိ ဖဲ ယွား၏၊ပဏ္ဏမန္တသော၊ဖဲသွား၊သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အာသ
စ၊ ထိုမင်းသား အား၊လည်း နရကဋ္ဌိဒါဟ ပဋိဘာ ဂေါ။ ငရဲမီးဆူနှင့်တူ
သော၊ ဗလ ဝါ၊အား ကြီး သော၊ သရိ ရေ၊ကိုယ်၌၊ ဒါ၊ဟာ၊ ပူလောင်ခြင်း
သည်၊ဥပဒ္ဒိ။ဖြစ်၏။သော၊ထိုမင်းသားသည်၊တေန၊ထိုပစ္စေကဗုद्ध၊အား၊ဖြစ်
မှားသောမကောင်းမှုကြောင့်၊မဟာသန္တပါဘိဘူတကာယော၊ကြီ စွာသော
ပူလောင်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တ ဝ၊အလွန်
လျှင်၊ဗာဠ ဟ ပြင်းစွာ၊ဒုက္ခ ဝေဒနာ ဘိ ဘုဇ္ဇော၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာနှိပ်စက်ကြောင်နှာ
သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊သေခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍။ အဝီစိ မဟာနိရယေ၊အဝီစိ
ငရဲကြီး၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊သော၊ထိုမင်းသားသည်၊တတ္ထ၊ထိုအဝီစိကြီး
ငရဲ၌၊ ဒက္ခိဏာပသေသေန၊လက်ျာနံပါး၊ဖြင့်၊ ဝါမပသေသေန၊ လက်ဝဲနံပါး၊ဖြင့်၊

ဥတ္တရာနော၊ပက်သက်၊ အဝကုဇ္ဇော၊မြောက်ခုံ၊ဟူတိ၊ဤသို့။ဗဟူဟိ၊များစွာ
ကုန်သော။ပကာရေဟိ၊အပြားတို့ဖြင့်။ ပရိဝတ္တေ တွေ့၊ပြန်၍၊ စကုရေ သိတိ
ဝဿသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ပစိတ္တွာ၊
ကျက်၍၊ တဇ္ဇော။ထိုအဝိဝိုင်ရဲကြီးမှ ၊ရုတော၊ ရုတေသည်ရှိသော်။ပေ
တေသု ပြိဟ္ဟာဘုံတို့၌၊အပရိမိတကာလံ၊နောင်ကိုင်းအရှည်မရှိသောကာလ
ပတ်လုံး။ခုဠိယါသာဒိနုက္ခံ။ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း၊အစရှိသောဆင်းရဲကို၊
အနုဘဝိတ္ဝာ ခံစား၍၊ တဇော။ထိုပြိဟ္ဟာဘဝမှ။ ရုကော၊ရုတေသည်ရှိ
သော်၊ ဇုမတ္ထိ ဗုဒ္ဓပြုပါဒေ၊ ဤငါတို့ဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
ကုဏ္ဍိနဂရသေ။ကုဏ္ဍိန်ခြိုရ်၏၊ သဓိ.ပ၊အနီးဖြစ်သော၊ ကေဠုဂါမေ။တံငါ
ရွာ၌. နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်ရ၏။ တ သေ၊ထိုသူအား၊ ဇာတိသရဉ္ဇာဏံ၊ ဖြစ်ရာဘဝ
ကိုအောက်မေ့နိုင်သော ဇာတိသရဉ္ဇာဏ်သည်၊ ဥပဇ္ဇိ၊ဖြစ်၏။ တေန၊ထို
ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူယေသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌။ အတ္တနာ၊ ဝိဝိသည်၊
အနုဘူတဘဒုက္ခံ၊ ခံစားဘူသောဆင်းရဲကို၊ အနုဿရတိ ရှေ့သို့။ အောက်မေ့
သည်ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တောပိ။အရွယ်သို့ရောက်သော်လည်း၊ ပါပဘယေန၊
မကောင်းမှုကြောက်သဖြင့်။ ကေနစိ၊တစုံတယောက်သော၊ဥာတကေ
နပိ၊အဆွေ အမျိုးနှင့်လည်း။ သဒ္ဓိ ၊တကွ၊ ဂန္ဓံ၊ အမှုကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊
မဏ္ဍာ ဗန္ဓနတ္ထံ၊ ငါးဖမ်းခြင်း အကျိုးငှါ၊ နဂန္ဓတိ၊မသွား၊ တေသု ထို
အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဂန္ဓကြောသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ မဏ္ဍေ ငါး
တို့ကို၊ ဃာတေတုံ၊သတ်ခြင်းငှါ၊ အာနိဏ္ဍကြော၊အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နုလိ
ယတိ၊ပုန်း၍နေ၏၊ ဂတောစ၊သွားသော်လည်း။ ဘယံ၊ကွန်ပိုက်ကို၊ ဘိန္ဒ
တိ.ဖျက်ဆီး၏၊ ဇိဝကြော၊အသက်ရှင်ကုန်သော။ မဏ္ဍေ ငါးတို့ကို၊ဂဟေ
ကွာ၊ဖမ်း၍၊ ဥဒကေ၊ရွှေ့၊ ဝိသေ.ရွှေတို၊လွှတ်၏၊တ သေ။ထိုတံငါသား၏၊
တံကိုရိုသီ၊ထိုအမှုအရာကို၊ အရောစေန္တော၊ မနှစ်သက်ကုန်သော၊ဥာတ
ကာ၊အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊တံ၊ ထိုတံငါသားကို
နိဿာရိ.သု။ နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ အသေ၊ထိုသူယေအား။ ဇေကော၊တယောက်
သော်။ဘာတာပန။ အစ်ကိုသည်ကား၊ သိနေဟေ.ဗန္ဓဟဒယော။ ချစ်ခြင်း
ဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော နှလုံးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တေနစ သမယေန၊ထို
အခါ၌လည်း။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ကုဏ္ဍိနဂရံ၊
ကုဏ္ဍိခြိုကို၊ ဥပနိဿာယ။ အမှီပြု၍၊ သာဏပဗ္ဗတေ၊ သာဏတောင်၌။
ဝိဟရတိ။နေတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊သော်ကဝန္ဓုဟူသော၊ထိုတံငါ
သားသည်၊ဥာတကေဟိ၊အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ပရိစ္ဆေတ္တော၊စွန့်အပ်သည်၊

ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဆုတောင်းတောင်း၊ ထိုမှ၊ဤမှလည်း၊ ပရိဿာမဏော်၊ လည်လျက်၊ တံပခေါင်း၊ ထိုအာရုဏ်အာနန္ဒာ နေသော သာဝေါသိ အရှင်သူ၊ ပဠောရောက်သည်ဖြစ်၍၊ဘောဇနဝေလာယ။ဆွမ်းစားချိန်ဖြစ်ထေရသော အာရုဏ်အာနန္ဒာမထေရ်၏၊သန္ဓိကံ၊အထံသို့၊ဥပသက်မိ၊ကပ်၍၊ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုတံငါသည် သားကို၊ ဝုန်ဆို့တွာ၊ မေး၍၊ ဘောဇနေန၊ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ အဆွိုကတာဝံ၊ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ တာသ၊ထိုတံငါသည် သားအား။ ဘတ္တံ၊ထမင်းကို၊ ဒတ္တာ၊ပေး၍၊ကတ ဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ထမင်းစားခြင်းကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်၍၊သင့်၊ အလုံးရုံသော။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ဥတ္တာ၊ သိ၍၊ဝမ္မကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်ပသန္နမာနသံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ကို၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊ အာဝုသော၊ တကာ၊ ပဠုဒိသသိ၊ ရှင်ပြုလတ္တံ့.လော။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုန်း မေးဏ၊ဘဏ္ဍေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမပဠုဒိသာမိ၊ ကြောင်ရှင်ပြုပါအုံး၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ထေရော၊အာရုဏ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ တံ၊ထိုတံငါသည်သားကို။ ပဠုဒိတ္တာ။ ရှင်ပြု၍၊တေန၊ထိုသာမဏေနှင့်၊ သဒ္ဓိ'၊တကွ၊ဘဂဝတော၊ဖြော်စွာဘုရား၏။ သန္ဓိကံ၊အထံသို့၊အဂမာသိ သွား၏၊အထ၊ထိုအခါ၌နံ။ ထိုအာရုဏ်အာနန္ဒာကို၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊အာနန္ဒ အာနန္ဒာ၊ဣမံသာမဏေရံ။ ဤသာမဏေကို၊အခုကမ္ဘယျာ သိ၊သနားသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ထိုသာ မဏေသည်လည်း၊ အကတကုသလတ္တာ၊ မပြုအပ်သောကုသိုလ်ရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပလာဘောနည်းသော လာဘ်ရှိသည်၊ အပေါသိ၊ ဖြစ်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌နံ။ ထိုသာမဏေကို၊သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ အခုဂ္ဂဟေ့ဏ၊ ပြီး၍ကြောက်တော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခာ။နံ၊ရေဟန်းတို့၏ ပရိသေါဝဏ္ဍာယ။ သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုး၌၊ပါနီယ၊ဃဋာနိ၊သောက်ရေ အိုးတို့ကို၊ပရိဟရေ၊ကော။ပြည့်စေခြင်းငှါ။နိယောဇေသိ၊တိုက်တွန်းတော်မူ၏၊ တံ၊ထိုသို့ ရေဟန်းတို့၏ သောက်ရေ အိုးကို ရေပြည့်စေသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊ဥပါသကာ၊ဥပါသကာတို့သည်၊တာသ၊ထိုသာမဏေအား၊ဗဟူနိ ဗျာ၊စွာကုန်သော၊နှစ်စွာဘတ္တာနိ၊ အဖြဲကွမ်းဝတ်တို့ကို၊ပဋ္ဌပေသုံ၊ဖြစ်စေကုန် ၏၊သော၊ထိုသာမဏောသည်၊ အပရေန၊တပါး၊သော၊ သမယေန၊အခါ၌၊ လဒ္ဓ။ပသမ္ဘဒေါ၊ရအပ်သောပဋိဘာန်းအဖြစ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။အရဟတ္တံ အရဟတ္တဖိလ်သို့.ပတ္တာ။ရောက်၍၊ ထေရော၊မထေရ်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဒ္ဝါဒသဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးကုန်သော၊ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ'။ထကွ။

သာဏပဇ္ဇတော။သာဏတောင်ခ္ဍ၊ ဝသိ၊နေတော်မှ၏၊တသပန်။ထိုသာဏ ဝါသိမထေရ်၏ကား။ ပဋ္ဌသတမတ္တာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော၊ အနုပစိတကုသလကမ္မာ။ မဆည်းပူးအပ်သော ကုသိုလ်ကံ ရှိကုန်သော၊ ဥပစိတမဇ္ဈေရာဒိပါပမ္မာ၊ ဆည်းပူးအပ်သော ဝန်တိုခြင်း ဒေါသရှိသော မကောင်းသော အကျင့် ရှိကုန်သော၊ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ကာလံ၊သေခြင်းကို၊ကတ္တား၊ပြုကုန်၍၊ပေတောသုဒ္ဓိတို့ဝတ်ကို ခံ၍ ဖြစ်ကုန်၏၊ထသော။ ထိုသာဏဝါသိမထေရ်၏၊ မာတာပိတာရှေ့ပန်း၊အမှီ အာဘတ္ထိသည်ကား။ သေသော၊ ဤသာဏဝါသိမထေရ်ကို၊ အမှေပိ၊ ငါတို့သည်။ပုဇ္ဇ၊ရှေးလူဖြစ်သောအခါ၌၊ဂေဟတော၊အိမ်မှ၊နိက္ခမ်တော၊ နှင်ထုတ်အပ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊သာရေဒ္ဓမာနာ၊ ရွှန်းကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ထိုသာဏဝါသိမထေရ်သို့၊ အနုပသက်မိတ္တာ။မကပ်ကုန်မူ၍၊တာယိ၊ ထိုသာဏဝါသိ မထေရ်၌၊ ဗဟုသိနေဟံ၊ ဖွဲ့အပ်သော ချစ်ခြင်း ရှိသော၊ ဘာတိကံ၊အစ်ကို၊ကို၊ပေသေသုံ။စေကုန်၏။ သော၊ထိုအစ်ကိုသည်၊ ထေ ရသ၊သာဏဝါသိထေရ်၏၊ဂါမံ၊ရွာသို့၊ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ပဝိဋ္ဌ သမယေ။ ဝင်သောအခါ၌၊ဒကို့ဟစောဏမဏ္ဍလံ၊ဆက်ကျပုဆစ်ခွေးဝန်းကို၊ ပထဝိယံ၊မြေ၌၊ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ကတဇ္ဇလိ၊ ချိသောလက်ခုပ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈာသုံ။ မိမိကိုယ်ကို၊ဒေသေတွာ၊ပြ၍။ မာတာပိတာစ တောဘဋ္ဌတိ အာဒိဂါထာ၊မာတာပိတာစတောဘဋ္ဌ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့ကို၊အဝေ'စ၊ လျှောက်၏။ ကုဏ္ဍိနာဂရိယော ထေရောတိဒ္ဒသ ယော၊ကုဏ္ဍိနာဂရိယော ထေရော၊ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ အာဒိတော။အ စမ္ဘ။ပဋ္ဌဂါထာပန်။ငါးဂါထာတို့ကိုကား။ တာသံ၊ထိုပြဿာတို့၏၊သမ္ဗန္ဓ သုဒ္ဓံ။အစပ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ။ ဧမ္ဗသဂ်ါ၊ဟောကေပါ၊ သုတ်အာသိမ္ဘာ ဝိနည်းကိုသင်္ဂါယနာတင်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်၊ ဌပိတာ၊ထားအပ် ကုန်၏။ ။

ကုဏ္ဍိနာဂရိယော၊ ကုဏ္ဍိမြို့ရှေ့ပင် ဖွားရှိသော၊ သာဏာဝါသိနှဝါသိ ကော၊သာဏဝါသိ အမည်ရှိသော တောင်ခ္ဍနေသော၊ ထေရော၊မဟထေရ် သည်။နာမေန၊အမည်အား၊ဖြင့်။ ပေါ့ဗ္ဗပါဒေါ၊ပေါ့ဗ္ဗပါဒဟု၊သောအမည် ရှိ၏၊ဘာဝိတိမ္ဗြိယော၊ အရိယမဂ်ဟည်းဟူသောဘာဝနာဖြင့်ပွါ.ခေအပ် ပြီးသောသန္ဓါစသော ဓာတ်ရှိကုန်သော၊ သမကော၊ရဟန္တာသည်၊ အဟော သိ၊ဖြစ်၏။ဘသ၊ထိုသာဏဝါသိ မ:ထေရ်၏၊မာတာပိတာစ၊ အမှီအာ တို့သည်လည်း၊ကောင်း။ ဘာတာစ၊ အစ်ကိုညီတို့သည် လည်း၊ကောင်း၊

ဒုဋ္ဌတာ၊ ဒုဋ္ဌတိဿိလားကုန်သော၊ ယမလောကိကာ။ယမလောကဟု ဆိုအပ်သော ပြိတ္တာတုံ့ဖွယ် အကျိုးဝင်သဖြင့် သိအပ်ကုန်သော၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ အဟောသုံ။ ဖြစ်ကုန်၏။တေ၊ထိုသာဝတ္ထိပေါသိ မထေရ်၏ ပိဏ္ဍပါတစသော အသွေးအမျိုးတို့သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ သုအာသက်ကဲ့သို့ သတ်ခြင်း အစရှိသော အကုသိုလ်ကံကို။ ကရိတ္တာနုပြုကုန်၍။ ဣတော။ဤလူ့ပြည်မှ၊ ပေတသောကံ၊ ပြိတ္တာတုံ့ဖွယ်၊ ဂတာ၊ ပဋိသန္ဓေ အားဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိကုန် ၏။ ၊ကုရုဒ္ဒီနေ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဒုဋ္ဌတာ၊ ဒုဋ္ဌတိဿိ လားကုန်သော၊ တေ ပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာ တို့သည်၊ သူစိုးကဋ္ဌာ။အပ်ကဲ့သို့သိုးသွေ တတ်ကုန်သော ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းသည် ဖြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ ကိသကြာ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်။နဋ္ဌနော၊ အာဝတ်မရှိကုန်သည်၊ ကိသာ၊ အရိုးအာရေမျှသာဖြစ်သော အလွန်ကြုံလှိုသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ။ဖြစ်ကုန်၏။တေပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်။ဥတ္တရာသင်္ကြာ၊ဤ၀ါ၏သားသည်ရဟန်းဖြစ်၊ပ၏ဟကား ဟုဝိဘဇလန့် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟတ္တာသာ။ ရှေ့ဦးပြုအပ်သောနှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကို စွဲ၍ဖြစ်သော ကြီးစွာသော ကြောက်ခြင်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊သေရသား၊ အရှင်သာ၀ဏ္ဏ၀ါသိမထေရ်အား၊ နဒေသန္တိ။မိမိတို့ကဲ့သို့ မပြုံ့ကုန်။ ၊တ၊ သား၊တို့အရှင်သာ၀ဏ္ဏ၀ါသိမထေရ်၏။ဘာတာ၊အစ်ကို သည်၊ ဝိတရိတ္ကား၊ ဝိတ်လန့်ခြင်းကိုလွန်၍။ နဋ္ဌော၊အ၀တ်မရှိဘဲ၊ ကေကောတယော၊ကိုအသည်း၊ဘည်း။ ၊ဝဟထေ၊ တယောက်ခြေဖြင့်သွားရာခရီး၌။ စဘုဘုကျွှိကောဟ်ထွားသွား၍ ပုဆစ်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်သွားသည် ရှိပါ သည်ဘဝ်ဘဝိတ္ကား၊ ဖြစ်၍။ ထေရ၊သား၊သာ၀ဏ္ဏ၀ါသိ မထေရ်အား၊တုမ်၊ ပိမ် ဘုယ် ဘို၊ ဒဿယိ။ပြု၏။ ၊ထေ၊ရာ၀စ၊ အရှင်သာ၀ဏ္ဏ၀ါသိ မထေရ်သည်လည်း၊အာမနုသိ၊ဘတ္ကား၊ ဤအမည်ရှိသော သူဟုနှုတ်ခေါ်ခေါ်၊အတိုင်ကဲ့ ပြီ၊လွန်သွား၏။ တုဏ္ဍိဘူတော၊ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍၊သော၊ပေတော၊ထိုပြိတ္တာ သည်သည်လည်း၊အဟံ၊အ၀ကျွန်ပ်သည်၊ ဝုဒ္ဓေ၊ရှေးဟောင်းတဝ၊အရှင်ဘုရား၏ ဘာ၊ဘာ။ အစ်ကိုပင်တည်း။ ဒုဒါနိ။ ယခုမူကား၊ပေတော၊ ပြိတ္တာဖြစ်၍ အ၀ဂတော၊အ၀ရှင်ဘုရားထံ၌လာသည်၊အမှီ၊ဖြစ်၏။ ။

ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။မာတာ၊အမိသည်လည်း ကောင်း။ ပိတာ၊ အဘသည်လည်းကောင်။ ဒုဋ္ဌတာ၊ဒုဋ္ဌတိဿိလားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ယမလောကိကာ။ ယမလောကဟုခေါ်အပ်သောပြိတ္တာတုံ့ဖွယ်အကျိုးဝင်သဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ပေတာ၊ပြိတ္တာတို့သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်

ကုန်၏။ တေ။ ထိုအရှင်ဘုရား၏မိဘအစရှိကုန်သော အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဝါပကမ္မံ၊ ပြိုက္ခာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတ္တာနှ၊ ပြုကုန်သော ကြောင့်၊ ဣတော။ ဤလူ့ဘဝမှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိုက္ခာတဲ့ခို၊ ဂတာ။ ပစ္ဆိ သန္နေ အား ဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ကုရုန္ဒိနှာ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကို ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုဋ္ဌတာ။ ဒုဋ္ဌတိ ပြိုက္ခာတဲ့ခို့ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ ပေတာ၊ ထိုအရှင်ဘုရား၏မိဘအစရှိကုန်သော ပြိုက္ခာတို့သည်၊ သူစိုးဂ ဠှာ၊ ဘာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းတည်းဟူသော အပ်သည် ပြင်းစွ နှိုင်စက်ဆင်းကုန်သည်၊ ကိလန္တာ။ ပင်ပန်းသောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊ နဋ္ဌာ။ အဝတ်မရှိကုန်သည်၊ ကိသာ။ အရိုးအရေရသာဖြစ်သော ကြီလှိသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အပေါသံ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ ပေတာ၊ ထိုပြိုက္ခာတို့သည်။ သြတ ပုန္နာ။ ငါတို့၏သားဖြစ်သော ဣသုကာ။ ရေဟန်ပေတည်ဟု ထိတ် လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာ ဗ္ဗာ သာ။ ရှေးဦးပြုအပ်သောနှင်ထုတ်ခြင်းအမှုကို စွဲ၍ဖြစ်သော ကြီးစွာ ကြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တဝ။ အရှင်ဘုရားဆား။ ဒ္ဒ ဟ ဘန္တေ။ ပိမိ ကိုယ်ကို ဖျပ်ကုန်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နှာ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အခုကမ္ဘာသုဿာနပါလော။ ကာရုဏိကောသနားခြင်းရှိတော်မူသော၊ တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဒါနံ။ အလှူကို၊ ဒတ္ဝာ။ ပေးလှူ၍၊ နှာ။ အကျွန်ုပ်တို့ဆား။ အနုဒိသာယ၊ အမျှပေးဝေပါလော။ တဝ။ အရှင်ဘုရား၏၊ ဒိန္နေ နှ။ ပေးလှူအပ်သော၊ ဒါနေ နံ။ အလှူဖြင့်၊ ကုရုဒ္ဒိ နှာ။ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကို ပြုကုန်သော ပေတာ ပြိုက္ခာတို့သည်၊ ယာ ပေ သာ ဣ။ မျှရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိညာ ပယိ၊ သိစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဌ ဝိတာ ထ ။ အပ်ကုန်၏။ ။

ဝတ္ထု။ ထိုဝါထာတို့ကို၊ ကုဏ္ဍိနာဂရိ ယာ ထေ ရော တိ၊ ကုဏ္ဍိနာဂရိ ယောထေရောဟူသည်ကား၊ ဝေဠုဝနာမကော။ ဤသို့ကုဏ္ဍိဟူ၏အမည်ရှိသော နဂရေ ဖြစ်၍၊ ဇာတာ သံဝဍ္ဎိတော။ ပွားများ ကြီးပြင်းသော မထေရ်သည်၊ ကုဏ္ဍိကနဂရောထေရောတိ ပါ၊ ကုဏ္ဍိကနဂရောထေရောဟူ၍သည်း။ ပါ ဠေ ၊ ပါ ၌ ရှိ၏။ သော ဝေ အ ဣ ။ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အနက်သည် သာ လျှင်တည်း။ သာ ဏ ဝါ သိ နှ ဝါ သိ ကော တိ၊ သာ ဏ ဝါ သိ ဝါ နိ သိ ကော ဟူသည်ကား။ သာ ဏ ပ ဋ္ဌ တ ဝါ သိ၊ သာ ဏ ကော ဝေ ၌ နှ။ သော၊ ပေါ ၌ ပါ ဒေါ တိ နှာ မေ နှ တိ၊ ပေါ ၌ ပါ ဒေါ တိ နှာ မေ နှ ဟူသည်ကား။ နှ ဝ ရေ ။ အ ဣ ။ အား ဖြင့်၊ ပေါ ၌ ပါ ဒေါ နှာ မ ၊ ပေါ ၌ ပါ ဒ ~ ၏ ၊ သ မ ကော တိ ၊ သ မ ကော ဟူသည်ကား။ သ ဝ ဝ ပါ ပေါ ၊ ပြ ဝ ် ။ ပြ ။ သော မ ကော င် ။ ရှိ ၏ သော ။ ဘ ာ ဝ ိ တ ် ။ ပ ြ ိ ယ ော တ ိ ။ ဘ ။ ဝ ိ တ ိ ။ ပ ြ ိ ယ ော ဟူသည်ကား။ အ ရ ိ ယ မ ဂ ္ ဂ ။ ဘ ာ ဝ န ာ ယ ။ အ ရ ိ ယ မ ဂ် တ ည် း ဟူ

သောဘာဝနာဖြင့်၊ ဘာဝိတသဒ္ဓါဒိဂုဏ်ဖြင့်ယောဟပ္ပါးအာဝဇ္ဇိုးသောသဒ္ဓါအစ
ရှိသောဂုဏ်ဖြင့်ရှိသော၊ အရဟာ၊ရဟန္တာသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အာဇ္ဇော၊အနုက်တည်း။ ၊

တသ္သာတိ၊ တသ္သဟူသည်ကား။ တသ္သသာဏဝါသိဇ္ဇေရသ၊ထို
သာဏဝါသိမဟောရ်၏၏။ ဒုဋ္ဌတာတိ၊ ဒုဋ္ဌတာဟူသည်ကား။ ဒုဋ္ဌတိဂတာ၊
ဆင်းရဲခြင်းသို့လားကုန်သော။ ။သူစိကဒ္ဒုဟာတိ၊ သူစိကဒ္ဒုဟာဟူသည်ကား။
ပုတိနှာ၊ပုပ်ခြင်းဖြင့်၊ လူခဂဏ္ဍာ၊ ခေါင်းပါးသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဒ္ဓု
ကာ၊ပင်ပန်းကုန်သည်၊ သူစိကာတိ၊ သူစိကာဟူ၍၊ လဒ္ဓနှာမာယ၊ရအပ်
သောအမည်ရှိသော၊ ခုပ္ပိပါသာယ၊ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းသည်၊ အနုဒ
ဟိဋ္ဌတာ ၊နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ သူစိကဗ္ဗာတိ၊ သူစိကဗ္ဗာဟူ၍လည်း၊
ကောစ်။ အ၌သောဆရာတို့သည်၊ ပဋ္ဌန်၊ရှာကုန်၏၊သူစိဆိဒ္ဒသဒ်သရုခ
ဒ္ဒါရာ၊ အပ်ပေါက်နှင့်တူသောခံတွင်းဝရှိကုန်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား။အာဇ္ဇော၊ အနုက်တည်း။ ကိလန္ဒာတိ၊ ကိလန္ဒာဟူသည်ကား။ကိ
လန္ဒကာယစိတ္တာ၊ပင်းပန်သောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊နဋ္ဌနောတိ၊နဋ္ဌနော
ဟူသည်ကား၊နဋ္ဌရှုပါ။အချည်းနှီးသောသဘောရှိကုန်သည်။ နိဗ္ဗောဇ္ဇာ။ အာ
ဝတ်ပုဆိုးမရှိကုန်သည်၊ ကိသာတိ၊ကိသာဟူသည်ကား။ အမ္ပိတ္ထုစမတ္ထ
သရိရတာယ၊အရိုးအရေမျှသောကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ကိသဒေ
ဟာ၊ ကြိုလိုသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ သြတ္ထပ္ပန္နာတိ၊သြတ္ထပ္ပန္နာဟူသည်
ကား။ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ပုဗ္ဗော၊သား
တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သြတ္ထပ္ပေန၊ ထိတ်လန့်သဖြင့်၊ ဥတ္တြာသံ၊ ထိတ်လန့်
ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္နာ၊ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာတ္ထာသာတိ၊ မဟာတ္ထာ
သာဟူသည်ကား။အတ္ထနှာ၊မိမိသည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး၊ကတာကမ္မံ၊ပြုအပ်သော
မကောင်းမှုကံကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊သဠာတမဟာဘယာ။ဖြစ်သောကြီးစွာသော
ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဒသေယ္ယာတိ၊နဒသေယ္ယာဟူသည်ကား။
အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊နဒသေယ္ယာ၊ မပြုံ့ကုန်၊သမ္ဗုဒ္ဓါဘာဝံ၊မျက်မှောက်
၏အဖြစ်သို့၊ နဂစ္ဆေယ္ယာ၊မရောက်ကုန်၊ ကုရုဒ္ဓိနောတိ၊ ကုရုဒ္ဓိနောဟူသည်
ကား။ဒါရုဏာကမ္မဟာ၊ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုပြုကုန်သော၊ ၊

တသ္သာဘာတာတိ၊ တသ္သဘာတာ ဟူသည်ကား၊ သာဏဝါသိဇ္ဇေ
ရသ၊ သာဏဝါသိမဟောရ်၏၏။ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်။ ဝိတရိတ္ကာတိ၊
ဝိတရိတ္ကာဟူသည်ကား။ ဝိတိဏ္ဏော၊ လွန်မြောက်သည်၊ ဟုတ္ကာ။ဖြစ်၍၊
သြတ္ကပ္ပန္နာသာ၊ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းရှိကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်

ဏ်၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အဘြော၊အနက်တည်း။ ဝါ။ တနည်းကား၊ ဝိဟာရိတ္တောတိ။ ဝိတရိတ္တောဟူသည်ကား။ တုရိတရူပေါ။ လျှင်မြန်သောသ ဘောရှိသည်၊ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍။တရမာနရူပေါ။လျှင်မြန်သောသဘောရှိသည်၊ ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍။ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်ဏ်၊ကေပဏေတိ။ ကေပဏေဟူသည်ကား၊ ကေပဒိကမဂ္ဂေ။ တယောဝံခြေဖြင့် သွားနာခရီး၌၊ ကေကောတိ၊ ကေကောဟူသည်ကား။ ကေကော၊တယောက်အထည်း တည်း၊အဒုတိယော။အပေါမပါသည်၊စတုကုဏ္ဍိကေါဘဝိတ္တောနာတိ၊စတု ကုဏ္ဍိကောဘဝိတ္တောနဟူသည်ကား၊စတုအင်္ဂေါတိ၊လေးပါး၊သောအင်္ဂါတို့ ဖြင့်၊ကုဏ္ဍိတိ၊ဝုဆစ်ခုံ၊ဝန်းတို့ဖြင့်၊အတ္ထာဘာဝံ၊အတ္ထောဘာကို၊ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်ဏ်၊ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊စတုကုဏ္ဍိကော၊စတုကုဏ္ဍိကမည်ဏ်၊ ဒ္ဒိတိ၊နှစ်ဘက်ကုန်သော၊စာဏူတိစ၊ဝုဆစ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဟတ္ထေ ဟိစ၊လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဂဠ္ဆန္တော၊သွားသည်လည်း၊တိဋ္ဌန္တော ၊ရပ်သည်လည်း၊ဝေဘူတော။ဤသို့ဖြစ်သည်၊ဟုတ္တား၊ဖြစ်၍၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဘြော။ အနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊မှန်ဏ်၊ သော၊ထိုပြုတ္တာ သည်၊ ဝေ၊ဤသို့။ ဝုရေ၊တော၊ရှေ့မှ၊ ကောဝိနပဒိဋ္ဌာဒနာ။ ရှက်ကြောက် ခြင်းကိုဖုံးလွှမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်ဏ်။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ တထာ၊ထိုသို့ သောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်။ အကာသိ၊ပြု၏၊ ထေရေသဒ္ဒသယိတုမန္တိ၊ ထေရေသဒ္ဒသယိတုမံ ဟူသည်ကား၊ ထေရေသ၊မ၊ထရ်အား။ အတ္တာ နံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ဥဒ္ဒိသိဒ္ဓေသေသိ၊ပြု၏။ ။

အမနုသိကတ္တောတိ။အမနုသိကတ္တောဟူသည်ကား။အယံနာမ၊ဤအမည် ရှိသောသူသည်၊ဧသော။ဤသူတည်း။ ဣဒါ၊ဝေ၊ဤသို့၊မနုသိ၊စိတ်၌၊အက ရိတ္တာ။မပြုမူ၍၊ အနာဝဇ္ဇတ္တာ။ မဆင်ခြင်မူ၍၊ သောစာတိ၊ သောစဟူ သည်ကား။ သောပေတော၊ ထိုပြုတ္တာသည်၊ ဘာတာပေတဝတော အ ဟန္တိ။ ဘာတာပေတဝတောအဟံဟူသည်ကား။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ အတိတတ္တာဘာဝေ၊ လွန်လေပြီးသောကိုယ်ဏ်အခြစ်၌၊ ဘာတာ၊အစ်ကို တည်း၊ဆုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ပေတဘူတော၊ပြုတ္တာဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဆုဝ၊ဤ အရပ်သို့၊ အာဂတော၊လာ၏၊ဆုတိ။ဤသို့၊ ဝတ္တာ။ဆို၍၊ထေရံ၊သာဏဝါ သိမထေရ်ကို။ ဝိညာပယိ၊သိစေ၏။ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။

ယထာပန။အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ အား၊ဖြင့်ကား၊ ဝိညာပယိ၊ သိစေ၏၊တံ၊ထိုအခြင်းအရာကို၊ဒသေသုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ မာတာပိတာစာတိ

အာဒိနာ။မာတာပိတာစတျှိသို့အစဝှိသည်ဖြင့်၊ကိုယ်သောဂါထာ၊သုံးဂါထာ တို့ကို၊ဝတ္ထာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။တဘက်။ထိုဂါထာတို့၌၊မာတာပိတာစတေတိ၊ မာတာပိတာစတေ ဟူသည်ကား၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ မာတာပိတာ အမိအဘာတို့သည်။ အနုကမ္ပယဿုတိ၊အနုကမ္ပယသု ဟူသည်ကား၊ အနုဂ္ဂ ဟာ။ခြိုးမြောက်လော၊ အနုဒယီ၊သနားခြင်းကို။ ကရောတိ၊ပြုလော၊အန္ဓာ ဒိသာဟိကိ၊ အန္ဓာဒိသာဟိဟူသည်ကား။ အာဒိသ၊ အမျှပေးဝေပါလော၊ နောတိ၊ နောဟူသည်ကား၊ ဒေမျာဟံ၊အကျွန်ုပ်တို့အား၊ တံဝဒိန္နေနာတိ၊ တဝဒိန္နေနဟူသည်ကား။ တယာ။အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒိန္နေန။ပေးလျှောင်းပ် သော၊ ။

။ တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ထေရော၊မထေရ်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ကျင့်တော်မူ၏၊ တံ၊ထို အခြင်းအရာကို၊ဒသေသဝုံ၊ပြခြင်းငှါ။ ။

ထေရော၊အရှင်သာဂတ၀ါသိ မ၊ထေရ်သည်၊ ဝိဏ္ဏာယ။ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတ္တာ၊သွား၍၊ အညေ၊ အရှင်သာဂတ၀ါသိမှ တပါးကုန်းသာ။ ဒွေဒသ ဘိက္ခူ။စ။ တာကျိပ်နှစ်ယောက်ကုန်သော အတူနေရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဝိဏ္ဏာယ။ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတ္တာ။ သွားကုန်၍၊ ဘဏ္ဍာပိဿဂ္ဂကာရဏာ။ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ဧက ဏ္ဍံ၊တပေါင်းတည်း၊ သန္ဓိပတိ သု။ စည်းဝေးကုန်၏။ ။ထေရော။အရှင်သာဂတ၀ါသိ မထေရ် သည်၊ တေသဗ္ဗေစ၊ ထိုအလုံးစုံသောရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ဘုရား၊အရှင် ဘုရားတို့သည်၊ ယထာလဒ္ဓံ၊ ရတိုင်း၊သောဆွမ်းကို၊ မေ၊ငါ၏။ ဥာတိနံ။ ပြိတ္တာဘဏ်ခ် ဖြစ်ကုန်သော မိဘအဆွေအမျိုးတို့ကို၊ အနုကမ္ပယ၊သနား သဖြင့်၊ သံဃဘတ္တံ၊သံဃာအားလျှောအပ်သောဆွမ်းကို။ ကရိဿာမိ၊ပြုပါ အုံး၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆိုတ်၏။ ။တေဘိဟ္ဘု။ထိုတကျိပ်နှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ထေရဿ၊အရှင်သာဂတ၀ါသိမထေရ်အား၊ နိယျာဒယိ သု၊ပေးကုန်၏၊ထေရော၊သာဂတ၀ါသိမ၊ထေရ်သည်၊သံဃံ၊တကျိပ်နှစ်ပါး ကုန်သောရဟန်းတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော သံဃာတော်ကို။ တံဘတ္တံ၊ထို ဆွမ်းကို၊ဒါတုံ၊ပေးလျှောအံ့သောငှါ၊ နိမန္တယိ၊ဖိတ်၏၊ ထေရော၊သာဂတ ၀ါသိမထေရ်သည်၊ ဒတ္တွာ။ပေးလျှပြီး၍၊ ဏ္ဍဒါနံ။ဤဆွမ်းဟူသော အလှ သည်၊မေ၊ငါ၏၊ပိတုစ၊အာဘအားလည်းကောင်း၊မာတုစ၊အမိအားလည်း ကောင်း၊ ဘာတုနောစ၊အစ်ကိုအား လည်းကောင်း၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေသ တည်း၊ဏ္ဍဒါနံ။ဤဆွမ်းဟူသော အလှသည်၊မေ၊ငါ၏၊ ဥာတိနံ၊အဆွေ

အမျိုးဖြစ်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့အား၊ ဟောထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဥာတ
ယော၊ ဝိဘာအစဂ္ဂိုကုန်သော ငါ၏အဆွေအမျိုးပြိတ္တာတို့သည်၊ ဣဒံဒါနံ
ဟလံ၊ဤအလှူ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘောန္တာ။ခံစားကုန်လျက်၊သုခိတာ၊ချမ်း
သာခြင်းရှိကြောက်ကုန်သည်၊ဟောန္တု၊ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊
အနာဒိသိ၊အမှတ်ပေးဝေ၏။ သမနန္တရာအနုဒ္ဒိဋ္ဌေ၊ အမှတ်ပေးဝေသောအခြား
ပဲ့ဋ္ဌ၊သုစိ၊စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော၊ ပဏီတံ၊ကောင်းမြတ်သော၊ သမ္ပန္နံ၊
ကျေးဇူးနှင့်သော အရသာရှိ၊သော၊အနေကာဒသဝဿဂုဏ်၊အထူးထူးသောအရသာ
ရှိသောဟင်းလျှာနှင့်ယှဉ်သော၊ ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်သည်၊ ဥဒပဒ္ဓထ၊ဖြစ်
လေ၏၊တဘော၊ထိုဘောဇဉ်ကိုရေပြီးသောနောက်မှ၊ ဘာတာ၊သာဏဝါ
သိ၊ထေရ်၏အစ်ကိုဖြစ်ဘူးသောပြိတ္တာသည်၊ ဝဏ္ဏဝါ၊အဆင်းလှသည်၊
ဗလဝါ၊အားရှိသည်၊ သုခိ၊ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတ္မာ၊ဖြစ်၍
ထေရသား၊အရှင်သာဏဝါသိ မထေရ်အား။ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဒိ
သယိ၊ပြပြုနိုင်၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ဒါနာနုဘာဝေ
နဒါနဏ်အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ပဟုတံ၊ များစွာသော၊ ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်
ကို၊ အဒေတိ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ လဒ္ဓံ၊ရအပ်ပြီ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
ပဿ၊ရှုပါလော၊ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊နဂ္ဂါမ္ဟေ။အဝတ်မရှိကုန်သော်
ယထာ၊အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊
ဝတ္ထံ။အဝတ်ကို၊ လဘာမသော၊ ရကုန်ရာ၏၊ တထာ၊ထိုသို့သော အခြင်း
အရာအား၊ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေ၊လုံ့လပြုပါလော.ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊သျှောက်
၏။ ၊ထေရော၊အရှင်သာဏ ဝါသိမထေရ်သည်၊ သက်ဘရကူဠုတော၊
ထိုထိုသို့သော တမြက်ချေးရုရာအရပ်မှ။ နန္တကေ၊ပုဆိုးကြမ်းတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိ
နိတ္မာန၊ ရှာဖွေကောက်ယူ၍၊ ဝိလောတိကပဋံ၊ ပုဆိုးကြမ်းဖြင့် ပြီးသော
သက်နိုးကို။ကတ္တာ။ပြု၍၊စာတုဒ္ဒိသေ။အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ လာသော၊
သံဃေစ၊သံဃာ အား၊လည်း၊ အဒါ၊ပေးလှူ၏၊ ၊ဒတ္တာ၊ပေးလှူ ပြီး၍၊
ထေရော။ အရှင်သာဏဝါသိမထေရ်သည်၊ ဣဒံဒါနံ၊ဤသက်နိုးဟူသော
အာသူသည်၊ မေ၊ငါ၏၊ ဝိတုစ၊အာဘာအား လည်းကောင်း၊ မာတုစ၊အမိ
အား၊လည်းကောင်း၊ ဘာတုနော၊စ၊ အစ်ကိုအား၊လည်းကောင်း၊ ဥာတိနဋ္ဌ၊
မိဘအကိုတို့မှ ကြွင်းကုန်သော ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုး
တို့အား၊လည်းကောင်း၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဥာတယော၊မိဘအစ
ဂ္ဂိုကုန်သောငါ၏အဆွေအမျိုး ပြိတ္တာတို့သည်၊ဣဒံဒါနံ၊ဟလံ၊ဤသက်နိုးလှူ
သောအကျိုးကို၊ပစ္စနုဘောန္တာ။ခံစားကုန်လျက်၊သုခိတာ၊ချမ်းသာခြင်း

သို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနွာဒိ သိ။ အမျှပေးဝေ၏၊ ။သမနန္တရာအနုဒ္ဒေ။ အမျှပေးဝေသည်၏ အခြားမဲ့ ဒ္ဒိ၊ ဝတ္ထုနှင့်၊ အဝတ်တို့သည်၊ ဥဒပဇ္ဇိသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတောယိ အဝတ် အရံရပြီးသည်နော ဟိမ္ဝ။ ဘာတာ။ သာဏဝါသိ မထေရ်၏ အစ်ကို ဖြစ် ဘူးသော ပြိတ္တာသည်၊ သုဝတ္ထဝသနော၊ ကောင်းသော အဝတ်ကိုဝတ်ပြီး သည်။ ဟုတ္ဝာ။ ဖြစ်၍။ ထေရေ သ၊ အရှင်သာဏဝါသိမထေရ်အား၊ ဘုမ်၊ ဓိဓိ ဟုယိ ဟု၊ ဥဒ္ဒိသယိ။ ပြုပြုနှင့်၏၊ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နှဒ္ဒရာဇသ၊ နန္ဒမင်း၏၊ ဝိဓိတသ္မိံ၊ နိုင်ငံ၌။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက် ကုန်သော၊ ပဒိုဏ္ဍဒါ၊ အဝတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တတောဝ၊ ထိုနန္ဒမင်းနိုင်ငံ၌ရှိကုန် သော အဝတ်တို့ထက်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဝတ္ထုဆွဲဒနာနှင့်၊ အဝတ်အရံတို့ သည်။ ဗဟုတရာ ဗဟုတရာနှင့်၊ များပြောတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝိဝုလာဘ၊ အလျားရှည်ခြင်း အနံပြန့်ခြင်း လည်း၊ ရှိ ကုန်ထသော၊ မဟဗ္ဗဟေ၊ များပြောတ်သော အတိုးလည်း ထိုက်ကုန်ထသော။ ကောသေယျကမ္ဗလာနိ၊ ပိုးချည်ဖြင့်ပြီးသော ပုဆိုးသားမွေးဖြင့် ပြီးကုန် သော ပုဆိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခေါမကပ္ပါသိကာနိ၊ ခေါမမည်သော ချည်ဖြင့် ပြီးကုန်သော ပုဆိုး ဝါချည်ဖြင့် ပြီးကုန်သော ပုဆိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ။ ရှိကုန်၏၊ ကေစ၊ ထိုပုဆိုးအဝတ် တို့သည်လည်း၊ အာကာသေ ဝအာကာသေ ဝေ။ ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ လမ္ဗတေ၊ တွဲရ ရှိ ဆွဲကုန်၏၊ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယံယံ ဝတ္ထုဆွဲဒနံ၊ အကြင်ကြင်သို့ သော အဝတ်အရံကို။ မနုသော ဝိယ၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်သည် ချစ်နှစ်သက် အပ်၏။ တော။ ထိုအဝတ်အရံတို့ကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပရိဘုဉ္ဇာမ၊ ဝတ်ရံကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နုဝေဟာမ သော၊ အိမ်မရှိကုန်၊ ယထာ။ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မယံ၊ အနုပ်တို့ သည်၊ ဂေဟေ၊ အိမ်တို့ကို၊ လဘာမသော၊ ရကုန်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပရိကပ္ပမ၊ လုံ့လပြုပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝေါ၊ လျှောက်ပြန်၏။ ။ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသိမထေရ်သည်၊ ပဏ္ဍိကုဋ္ဌိ။ သစ်ရွက်ဝိုးသောကုဋိကို၊ ကတ္ဝာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ စာတုဒ္ဒိ သော၊ အာရုပ်လေးမျက်နှာတို့မှ လာသော၊ သံဃော၊ သံဃာတော်အား၊ အဒါ။ ပေးလှူ၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာဏဝါသိမထေရ်သည်၊ ဒတ္ဝာ၊ ပေးလှူပြီး၍ လည်း၊ ဣဒံ ဒါနံ၊ ဤကျောင်းဟူ သောအလှူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတုဝ၊ အာဘ အားလည်းကောင်း၊ မာတုဝ၊ အမိအားလည်းကောင်း၊ ဘာတုနော၊ အစ်

ကိုအားလည်းကောင်း၊ဥာတိနန္ဒ၊ အမိအဘအစ်ကိုတို့မှ ကြွင်းကုန်သော ပြိုတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော်အဆွေအမျိုးတို့အားလည်းကောင်း၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဥာတယော၊မိဘအစရှိကုန်သောငါ၏အဆွေအမျိုးပြိုတ္တာတို့သည်၊ဣဒံဒါနံပလံ၊ဤကျောင်းလူသောအလှူ၏အကျိုးကို၊ပစ္စနုဘောဇ္ဈာ ခံစားကုန်လျက်၊သုခိတာ။ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ဥဒ္ဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊သမန္တာ၊ရှေ့အနှုန်ဖြင့်။အမျှပေးဝေသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ဝိဘတ္တာဝိဘတ္တာနိ၊ လေးထောင့်အဝန်းအလျားသဏ္ဌာန်အားဖြင့်ဝေတန်အပ်ကုန်သော၊တာဂသော၊အမှိုအားဖြင့်၊မိတာမိတာနိ။ နှင်းယှဉ်အပ်ကုန်သော၊ ကူဋာဂါရနိုင်ဝေသာနှော၊ဝူးလစ်မှန်းချုန်လည်းတပ်ကုန်သော၊ဃရာနိ၊အိမ်တို့သည်၊ဥဒကပဋိသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဆုဝ။ဤပြိုတ္တာဘုံ၌၊နော၊အကျွန်ုပ်တို့၏၊ဃရ။အိမ်တို့သည်။ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သည်၊ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊တာဒိသာ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဃရာ၊အိမ်တို့သည်၊ မနုဿသု၊လူတို့၌၊ နသန္တိ၊မရှိကုန်၊ဒိဋ္ဌေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဃရာ၊အိမ်တို့သည်။ ယာဒိသာ၊အကြင်သို့သဘောရှိကုန်၏၊ဆုဝ။ ဤပြိုတ္တာဘုံ၌၊နော၊အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဃရာ၊အိမ်တို့သည်လည်း၊တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဒဒ္ဒုဇ္ဇမာနာ၊အရောင်ဖြင့်ထွန်းပကုန်လျက်၊ သမန္တာ၊ထက်ဝန်းကျင်၌၊ စတုရောဒိသာ။ အရေပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ အာဘာန္တု၊ တင့်တယ်စေကုန်၏။ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နဝိဝါမသော၊ ရှေ့မသောက်ရကုန်သေး၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ကတော၊ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မယံ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ပါနိယံ။ သောက်ရေကို၊လဘာမသော၊ရကုန်ရာ၏။ တထာ။ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ တံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ဝရကြွေမှ၊ လုံ့လပြုလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်ပြန်၏။ ထေရော၊အရှင်သာဝပါသိ မထေရ်သည်။ ကရထံ။ ဝမကရိတ်ကို၊ ပူရေတွား၊ ပြည့်စေ၍၊ စာတုဒ္ဒိသေ။ အရေပ်လေးမျက်နှာတို့မှ လာသော။ သံဃ၊ သံဃာအား၊ အဒါ၊ပေးလှူ၏၊ ။ထေရော၊ အရှင်သာဝပါသိ မထေရ်သည်၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူပြီး၍လည်း။ ဣဒံဒါနံ။ ဤရေဟူသောအလှူသည်၊ မေ၊ငါ၏၊ဝိဝုတ၊ အာဘအား၊လည်းကောင်း၊မာတုစ၊ အမိအား၊လည်းကောင်း၊တာတုနော၊ အစ်ကိုအား၊လည်းကောင်း။ဥာတိနန္ဒ၊မိဘအစ်ကိုမှကြွင်းကုန်သော်ပြိုတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သောအဆွေ အမျိုးတို့အား၊လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဥာတယော၊အမိအဘအစရှိကုန်သောငါ၏အဆွေအမျိုးပြိုတ္တာ

ဘိုသည်။ ဆွမ်းခံဒါနဖလံ၊ ဤရေအလျှော်၏အကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘောဇနော။ ခံစားရ ကုန်လျှင် ဟိ၊သုဝိတာ၊ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ဟောန္တု၊ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။ ဆွတိ၊ဤသို့၊အနေဝဒိသိ၊အမျှပေးဝေ၏။ ၊သမနန္တရာအနုဒ္ဒိဿေ အမျှ ပေးဝေသည်၏ အကြားမဲ့၌၊ပါနိယံ၊ သောက်ရေသည်၊ဥဒပဋ္ဌထ၊ဖြစ် သေ၏၊သေတကာ၊ ဖြူသောသဲတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ဖြိမ်းသည်ဖြစ်၍ ဖြူ။ သာ၊ရေလည်းရှိကုန်ထသော။ သုပတိဋ္ဌာစ၊ကောင်းသောဆိပ်လည်း ရှိကုန်ထသော၊သိသာစ၊ ချမ်းအေးသောရေလည်းရှိကုန်ထ၊သော၊ အပဂ္ဂို ဝန္ဒိကာစ။ စက်ဆုပ်ဖွယ်သောအနုံမှလည်း ကင်းကုန်ထသော်၊ပဒုမုပ္ပလ သဏ္ဌန္ဓာစ။ ကြာပဒုမာကြာညှိစ်သော ကြာမျိုးတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်း လည်း ရှိကုန်ထသော၊ဝါရိကိဠဂ္ဂပုရိတာ၊ ကြာပဒုမာကြာညှိစ်သောကြာမျိုးတို့ ၏ပတ်ဆံတို့ဖြင့် ပြည့်သော ရေလည်းရှိကုန် ထသော၊ ဂန္ဓာရာစ၊ နှက် လည်းနှက်ကုန်တ၊သော.စတုရဿာစ၊လေးထောင့်လည်းရှိကုန်ထသော၊ ပေါက္ခ,ညော။ ရေကန်တို့ကို။ သုမာဝိတာ၊ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန် ၏။ ၊တဏ္ဍုဝေါ၊ရေကန်တို့၌၊နှတ္ထာစ။ရေချိုးကုန်၍လည်း၊ကောင်း၊ပိဝိတ္ထာ စ သောက်ကုန်ပြီး၍လည်း၊ကောင်း၊ထေရသ၊အရှင်သာဏဝါသိမထေရ် အား၊အတ္ထာနုံ၊မိမင်ကိုယ်ကို။ ပဋိဒဿယုံ၊ပြကုန်၏၊ဘဉ္ဇေ။ အရှင်ဘုရား။ တ၀၊အရှင်ဘုရား၏၊ ဒါနာနုဘာ၊ဝေနုံ၊အလျှော် အာနုဘော်အား၊ဖြင့်၊ ပဟု တံ၊မျှားစွာသော။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ အမှေပိ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီ၊နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ပါဒါ၊ခြေတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကျင်နာ ကုန်၏၊ဟလေ။ ဟန်ရှောင်အပိုင်းအခြား စသည်တို့၌ ပြတ်ကွဲကုန်၏။ အာ ဟိဏ္ဍမာနာ၊ လှည့်လည် ကုန်သည်ရှိသော်၊ သက္ခရေ၊ ကျောက်ပြုတ်ရှိ သောအရပ်၌ လည်းကောင်း၊ကုသကဏ္ဍကေ၊ ဆူးပြောင့်ရှိသောအရပ်၌ လည်း၊ကောင်း၊ ခဏ္ဍာမ၊ခွင်သဖြင့်သွား၊ရကုန်၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ယ ထာ အကြင်သို့သော အခြင်း၊အရာအား၊ဖြင့်၊ကတော၊ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ယာနံ၊ယာဉ်ကို၊ လဘာမသေ၊ရကုန်၏၊တ၊ထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်း၊အရာအား၊ဖြင့်၊တွေ့၊အရှင်ဘုရား၊သည်၊ မဂ္ဂေ၊မ၊လုံ့,လ ပြုပါ၊လော။ ဆွတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ရုံ၊လျှောက်ကုန်၏။ ထေရော၊အရှင်သာ ဏဝါသိ၊ထေရ်သည်။သိပါ၊ဦးကဲ၊တထေ၊သာ၊ရှိသောတိုနှင်ကို၊လဒ္ဓါ၊ရ၍ စာတုဒ္ဒိသေ။ အရှေ့လေး မျက်နှာတို့မှ လာသော၊ သံဃေ၊ သံဃာအား။ အာဒါ၊ပေးလျှော်၏။ ဒတ္တွာ၊ပေးလျှောပြီး၍၊ထေရော၊အရှင်သာဏဝါသိ မထေရ် သည်၊ဆွမ်း,ဤ၊ဘိုနှင်ဟူသောအလျှသည်၊မေဃ၏၊ဝိတုစ၊အာဘာအား၊လည်း

ကောင်း။ မာတုစ၊ အဓိအားလည်းကောင်း၊ ဘာတုနောစ၊ အစ်ကိုအား
လည်းကောင်း။ဥာတိနစ္စ၊ဓိဘာအစ်ကိုမှကြွင်းကုန်သောပြိုင်ဘက်ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်
သောအဆွေအမျိုးဘို့ အားလည်းကောင်း ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဥာတယော၊ ဓိဘာအစရှိကုန်သောပြိုင်ဘက်ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော အဆွေအမျိုး
တို့သည်။ ဣဒံဒါနုပလံ၊ဤဘိုရပ်အလှူ၏ အကျိုးကို၊ပစ္စနုဘောဇ္ဈာ၊ခံစား
ကုန်လျက်။ သုခိတာ၊ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ဟောန္တု၊ဖြစ်စေ
ကုန်သတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့။အနေဝဓိသိ၊အမျှပေးဝေ၏။ ၊လာမနဏ္ဍရာအနုဒ္ဒိဋ္ဌော
အမျှပေးဝေသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ပေတာ၊ အာရင်သာဏဝါသိ မထေရ်၏
အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သောပြိုင်ဘက်တို့သည်။ရထေနု၊ထေား၊ဖြင့်ထေရ်သ
အာရင်သာဏဝါသိမထေရ်၏၊ သန္ဓိကံ၊အထံသို့၊အာဂမုံ၊လာလတ်ကုန်
၏၊ဘဒ္ဒန္တေ၊အာရင်ဘုရား။ ဘဏ္ဍေနစ၊ ဆွမ်းကိုလှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။
အဇ္ဈာဘဒေနေနစ၊ အဝတ်အရံကို ပေးလှူခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ဆေးဝေနေနစ၊
ကျောင်းကိုပေးလှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ပါနီယဒါနေနစ၊သောက်ရေကို
ပေးလှူခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ယာဂုဒါနေနစ၊ ယာဂုကို ပေးလှူခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း။ ဥဘယံ ဥဘဝေယန၊ ယာဂုကို ပေးလှူခြင်း ဆွမ်းစသော
ဝတ္ထုသည်းလေးပါးတို့ကိုပေးလှူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောပေးလှူခြင်း
ဖြင့်၊တယာ၊အာရင်ဘုရားသည်၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့ကို၊အနုကမ္ပိတာ၊သနား
ခြင်းမြတ်အပ်ကုန်သည်၊အမှ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဘန္တေ၊အာရင်ဘုရား၊လောကေ
သတ္တလောကဌ၊ကာရ ကိတံ၊သနားခြင်းရှိပေသော၊မုနိ ၊ဖိမိကောင်းကျိုး
သူတပါးတို့၏ကောင်းကျိုးကိုသိတတ်သော၊တံ၊ အာရင်ဘုရားကို၊ဝန္ဒိတုံ
ရှိခိုးခြင်းငှါ၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အာဂတာ၊လာပါကုန်၏။ရှုတိ၊ဤသို့
အဝေါ၊ရုံ၊လျှောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဂါထာယော၊ဂါထာတို့ကိုဟု ဟ
သု၊ဆိုကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ထေရော စရိတ ဝိဝိတ္တ ယာတိ၊ယ ရာစရိတ္တ
ဝိတ္ထာယ ဟု သည်ကား။ ဝိတ္ထပါတ စာရိကာယ၊ ဆွမ်း ။ လို့ ၎ ရှည်
လည်သဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊အညေစ ဒ္ဓါဒသာတိ။ ဘိက္ခု၊အ ညေ ဒ္ဓါဒ သည်
ကား ထေရေန၊သာဏဝါသိမထေရ်နှင့်၊ သဟ၊အတူတကွ၊ဝသန္တာ၊နေ
ကုန်သော၊ အညေစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒ္ဓါဒသ ဘိက္ခု၊တရဏ်
နှစ်ပါးကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ကေ ဏ္ဍကေ ကေ ၊ တ၊ပေါင်း၊ တည်း၊သန္ဓိ
ပတိ ၊သု၊ စည်း၊ဝေ၊ကုန်၏။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်။ သန္ဓိပတိ ၊သု၊ စည်း
ဝေ၊ကုန်သနည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုကြား၏။ ဘဏ္ဍဝိသဝဂ္ဂ ကာ၊ဏောတိ၊

ဘတ္တိုဝိဿဇ္ဇကာရေတာ ဟူသည်ကား။ ဘတ္တကိစ္စကာရေတာ၊ ဆွမ်းကိစ္စ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဘုန္တနှိမ်ကွဲ့ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ တေဘိက္ခူ။ ထိုရဟန်း တို့သည်၊ ယထာလဒ္ဓန္တိ၊ယထာလဒ္ဓံဟူသည်ကား။ ယံယံလဒ္ဓံ၊ အကြင် အကြင်ရအာပ်သောဆွမ်းကို၊ ဒဒါထာတိ၊ ဒဒါထဟူသည်ကား။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော၊ ။

နိယျာဒယိ သူတိ၊ နိယျာဒယိ သုဟူသည်ကား၊ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ သံဃံနိမန္တယိတိ။သံဃံနိမန္တယိဟူသည်ကား။တေဇေဝေါဒသဘိက္ခူ။ ထို တကျိပ်နှစ်ပါးကုန်သောရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ သံဃုဒ္ဒေသဝတ္ထေန။ သံ ဃာကိုရည်ညွှန်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တံဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းကို၊ ဒါတုံ၊ ပေးလှူခြင်းငှါ၊နိမန္တေသိ၊ပင့်ဖိတ်၏၊အန္တောဒိသိတိ၊အန္တောဒိသိဟူသည်ကား။ အာဒိသိ၊အမျှပေးဝေ၏၊တည်း။ထိုသို့အမျှပေးဝေရာ၌၊ ယေသံ၊အကြင်သူ တို့အား၊အန္တောဒိဃိ၊အမျှပေးဝေ၏၊တော၊ထိုသူတို့ကို။ ဒဿေတုံ။ဤခြင်းငှါ။ ဝိတုမာတုစတာတုနော ဇာဒံမေဗ္ဗာတိနံ ဟောတုသုခိတာဟောန္တု ဥာတ ယောဟိ၊ဝိတုမါတုစဘာတုနော၊ဇာဒံမေဗ္ဗာတိနံဟောတုသုခိတာဟောန္တု ဥာတဟယောဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏၊ မေ၊ငါ၏၊ ဝိတုစ။ အာဘအားလည်း ကောင်း၊ မာတုစ၊ အမိအားလည်းကောင်း။ ဘာတုနော၊ အစ်ကိုအား လည်းကောင်း။ ဥာတိနဉ္စ၊မိဘအစ်ကိုမှ ကြွင်းကုန်သော ပြိုတ္တာတို့ဖြစ် ကုန်သောအဆွေအမျိုးတို့အားလည်းကောင်း၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဥာတယော။ မိဘအစရှိကုန်သောငါ၏အဆွေအမျိုးပြိုတ္တာတို့သည်၊ ဇာဒံ ဒါနဖလံ၊ဤအလှူ၏အကျိုးကို၊ပစ္စနုဘောန္တာ၊ခံစားကုန်လျက်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်၊ဟောန္တု၊ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သမ ဏဗြာဟ္မဏာ အနုဒ္ဒေါဟိတ္ထော။ သမဏဗြာဟ္မဏာအနုဒ္ဒေဟူသော၌ပါ၌၌၊ ဥဒ္ဒေ ဟိ၊ဥဒ္ဒိဋ္ဌေဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဒိသာ။ အမျှပေးဝေသည်၏၊ အနန္တရေမေဝ၊ အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဘောဇနံဥဒပဒ္ဒထာတိ၊ ဘောဇနံဥဒပဒ္ဒထ ဟူသည် ကား။ တောသံပေတာနံ၊ထိုပြိုတ္တာတို့အား။ ဘောဇနံ၊အစာသည်၊ ဥပဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ ။

ကိဒိသံ၊အဘယ်သို့သဘောရှိသောအစာသည်၊ဥပဋ္ဌိ၊ဖြစ်သနည်း။ဣတိ ဤသို့မေးပြားအံ့၊သုစိန္တိ အာဒိ၊သုစိ ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဝိန္ဒုပြု၊တည်း။ထိုဂါထာ၌။အာနေကရသဗျဉ္ဇနန္တိ၊အနေကရသဗျဉ္ဇနံဟူသည် ကား၊နာနာဟရသေဟိ၊အထူးထူးသောအရသာရှိကုန်သော၊ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ဟင်း

တို့နှင့်၊ ယုတ္တံ၊ယှဉ်ညီသော၊ အထဝါ၊တနည်းကား၊ အနေကရသဗ္ဗ၊အထူး ထူးသော အရသာရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အနေကဗျဉ္ဇနဗ္ဗ၊ အထူးထူး သောဟင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တတောတိ၊တတောဟူသည်ကား၊ ဘောဇနလာဘတော၊အစာရသည်မှ၊ပန္တာ၊နောက်၌၊ ဥဒ္ဓိသယိဘာဝတာ တိ၊ ဥဒ္ဓိသယိဘာဝတာဟူသည်ကား၊ဘာတိကဘူတော၊ အစ်ကိုဖြစ်ဘူး သော၊ပေတော၊ပြိတ္တာသည်၊ထေရသ၊သာဏဝါသိမထေရ်အား၊အတ္တာ နံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ဒသောသိ၊ပြု၏၊ဝတ္ထာဝါ၊ဗလဝါသုဒိတိ၊ဝတ္ထာဝါ၊ဗလဝါသုဒိ ဟူသည်ကား၊ ဘေနဘောဇနလာဘေန၊ ထိုသို့အစာကို ရခြင်းကြောင့်၊ တာဝဒေဝ၊ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ရုပသမ္ပန္နော၊အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဗလ သမ္ပန္နော၊အားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊သုဒိတော၊ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည် သာလျှင်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ။

ဗဟုံဘောဇနံဘဉ္ဇတိ၊ ဗဟုံဘောဇနံဘဉ္ဇဟူသည်ကား၊ ဘဉ္ဇ၊ အရှင်ဘုရား၊ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေန၊အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ပဟုတံအနုပဂတံ၊များစွာသော၊ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်ကို၊ အမှေဟိ၊အကျွန်ုပ် တို့သည်၊လက်ခံ၊ရအပ်ပြီ၊ ပဿနုဋ္ဌါမှသေတိ၊ပဿနုဋ္ဌါမှသေဟူသည်ကား၊ ဩဿေလောကေတိ၊ ကြည့်ရှုတော်မူလော၊ ပန္နဝေဝစ်သော်ကား၊ နုဋ္ဌကာ၊ အဝတ်မရှိကုန်သည်။အမှား၊ဖြစ်ကုန်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဘဉ္ဇ၊အရှင် ဘုရား၊ တထာ၊ထိုသို့သော အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်။ အပရေဖို့၊တပါး၊လည်း ဖြစ်သော၊ပယောဂံ၊လုံ့လကို၊ကရောတိ၊ပြု၊လော၊ယထာဝတ္ထုံ၊လာဘမသေ တိ၊ယထာဝတ္ထုံ၊လာဘမသေဟူသည်ကား၊ ယေနပကာရေန၊ အကြင်သို့ သော အပြားဖြင့်၊ ယာဒိသေန၊ အကြင်သို့သော ဟာ၏သော်၊ ပယောဂေန၊ လုံ့လဖြင့်။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးရုံ့သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဝတ္ထာနိ၊အဝတ်တို့ကို၊လ၊တယျာမ၊ရကုန်မည်။ တထာ၊ထိုသို့သော အပြား အားဖြင့်၊ဝါယမ၊လုံ့လပြုတော်မူပါကုန်လော။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ။

သက်ာ၊ဂေ္ဂဒူတောတိ၊သက်ာ၊ဂေ္ဂဒူတောဟူသည်ကား၊တတ္ထတတ္ထ သက်ာ၊ရဇ္ဇာနေတော။ ထိုထိုတံမြက်ချေးစွန့်ရာ အရပ်မှ၊ ဥစ္စိနိတ္ဌာနာတိ၊ဥစ္စိ နိတ္ဌာန ဟူသည်ကား၊ ဂဝေသနဝသေန။ ရှာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂဟောတ္ဌာ၊ယူ၍၊နန္ဒကေတိ၊နန္ဒကေဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒပရိယန္တေ၊ပြတ် ၏ သောအစွန်ရှိကုန်သော၊ ဆန္ဒိတဒုသဝဏ္ဏေ၊ စွန့်ပစ်အပ်သောပုဆိုးပိုင်း တို့ကို။ တေပန၊ထိုပုဆိုးပိုင်းတို့သည်ကား၊ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ ခဏ္ဍာ

ဘုရားတော်။ အပိုင်းဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိုလောတိကာနာမ၊ ဝုဆိုးကြမ်းမည့်ကုန်သည်၊ ဟောန္ဒီ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တာဟိစ၊ ထိုဝုဆိုးကြမ်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ထေရော၊မထေရ်သည်။စိဝရုံ၊သက်နှိုးကို၊ကတွေ၊ပြု၍။သံဃာ၊သံဃာ တော်အား၊အခါသို့ပေးလှူ၏။တသွာ။ထိုကြောင့်၊ ဝိုလောတိကံပဋိဂ္ဂဟတွေ သံဃောစာတုဒ္ဒိသေအခါတို့။ ဝိုလောတိကံပဋိဂ္ဂဟတွေ သံဃောစာတုဒ္ဒိသေ အခါဟူ၍၊အာဟာ၊ဆိုပြီ၊ တတ္ထ၊ထိုစကား၊ရပ်၌။ သံဃောစာတုဒ္ဒိသေအခါ တို့၊ သံဃောစာတုဒ္ဒိသေအခါဟူသည်ကား၊ စတ္တာဟိဝိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဒိသာတို့၊အရုပ်တို့မှ၊အာဂတာသိက္ခာ၊သံဃာ၊လာသောရဟန်း သံဃာအား၊ အခါသို့ပေးလှူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဣဒံ၊ဤသံဃောဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ သမ္ဘဒါနတ္ထေ၊ သင်္ဃဒါန်အနက်၌၊ ဘုမ္မဝစနံ၊သတ္တမီဝိဘတ် သက်သောသဒ္ဒါတည်း။ ၊

သုဝတ္ထိဝသနောတိ၊ သုဝတ္ထိသနော ဟူသည်ကား။ သုန္ဒရဝတ္ထိဝသ နော၊ကောင်းသော အဝတ်ကို ဝတ်ပြီးသည်၊ ထေရသုဒ္ဓိဿယိတုမန္တိ၊ ထေရသုဒ္ဓိဿယိတုမံ ဟူသည်ကား၊ ထေရသား သာဏဝါသိမထေရ် အား။ အတ္ထာနုံ။မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿိဒသောတိ၊ဖြ၏။ ပါကဋော၊ထင်ရှား သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ယေန၊ အကြောင်းအဝတ်ဖြင့်။ ဧတ္ထ။ ဤကိုယ်၌ ပဋိဿာဒယတိ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ဆုတိ၊ထိုကြောင့်၊သော၊ ထိုအဝတ်သည်၊ ပဋိဿဒါ၊ပဋိဿဒါမည်၏။ ၊

ကူဋဂါဝါရနိဝေသာနောတိ၊ ကူဋဂါဝါရနိဝေသာနော ဟူသည်ကား၊ ကူဋဂါဝါရ ဘုတာ၊ ရှုလစ်မှန်းချုန် တပ်သော အိမ်တို့သည်၊ တဒဿာ၊ ထိုရုလစ်မှန်းချုန်ဟတ်သော အိမ်မှတပါး၊ကုန်သော၊ နိဝေသနသင်္ခါတာ၊ နေရာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော အိမ်တို့သည်လည်း။ ဃရာဝ၊ အိမ်မည်ကုန် သည်သာတည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဧတေ၊ဤကူဋဂါဝါရနိဝေသာနောဟူသော ဝုဒ်ကို။လိုဂ်ဝိပလ္လာသဝသေန၊လိင်ဘောက်ပြန်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ဝိဘတ္တာတိ။ဝိဘတ္တာဟူသည်ကား၊ သမစတုရဿအာယတ ဝန္ဒသဏ္ဌာနာဒိဝသေန၊ ညီမျှလေးထောင့် အလျားအဝန်းသဏ္ဌာန်အစရှိ သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိဘတ္တာ၊ဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊ဘာဂသော ဝိဘာတိ။ ဘာဂသောဝိဘာ ဟူသည်ကား၊ ဘာဂေန၊ အတို့အား၊ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နာ။ဝိုင်းခြားအပ်ကုန်သော၊နောတိ၊နောဟူသည်ကား၊ အမှာကံ၊အ ကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဣဓာတိ၊ဣဓဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ ပေတလောကေ၊ ဤ ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ၊အဝိဒိဒ္ဓေသုတိ။အဝိဒိဒ္ဓေသုဟူသည်ကား၊ ဧကောသုဒေဝ

လောကသု၊ ဤနှတ်ပြည့်တို့၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ၊ကရဏာ၊ ကရဏာဟူ သည်ကား။ ခမကရဏံ။ ခမကရိုက်ရှေ့ စစ်ကို၊ ပူရေတွာတိ။ ပူးရေတွာဟူ သည်ကား။ ဥဒကသေ၊ ရေဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ၊ဝါရိကိဉ္စက္ခုပူရိတာဘိ။ ဝါရိကိဉ္စက္ခုပူရိတာဟူ သည်ကား။ တတ္ထတတ္ထဝါရိမတ္ထကေ၊ ထိုထိုရေ၏ အထက်၌၊ ပဒုမုပ္ပလာဒိနံ၊ ကြာပဒုမာ ကြာညှိ အစရှိသည်တို့၏၊ ကေသရတာ ဂေဟိ။ ဝတ်ဆံအတို့တို့ဖြင့်၊ သဏ္ဌာန် ဝသေန၊ ဖုံးလွှမ်းသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ပူရိတာ၊ ပြည့်ကုန်ထသော။ ၊ ဖလန္တိ တိ၊ ဖလန္တိ ဟူ သည်ကား။ ဝုပ္ပန္တိ၊ ကွဲအက်ကုန်၏။ ပဏ္ဍိကပရိယန္တာ ဒီသု၊ ဖန္ဓောင့်အပိုင်းအခြားအစရှိသည်ဟု၌၊ ဝိဒါ၊ လန္တိ။ ၊ အက်ကွဲကုန်၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ။

အာဟိဏ္ဍမာနာတိ၊ အာဟိဏ္ဍမာနာ ဟူ သည်ကား။ ဝိစရမာနာ၊ လှည့် လည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ခဏ္ဍာမာတိ။ ခဏ္ဍာမ ဟူ သည်ကား။ ခဏ္ဍနဝသေန။ ခွင် သည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ဂန္ဓာမ၊ သွားရကုန်၏။ သက္ခရေကုသကဏ္ဍကေ တိ၊ သက္ခရေကုသကဏ္ဍကေ ဟူ သည်ကား။ သက္ခရဝတိစ၊ ကျောက်ပြုတ် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကုသကဏ္ဍကဝတိစ။ ဆူးပြောင် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအာ၌၌၊ သက္ခရေ၊ ကျောက်ပြုတ်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ ကုသကဏ္ဍကေ၊ ဆူးပြောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အကြွေမန္တာ၊ နင်း ရကုန်လျက်။ ဣတိ အယံ။ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ယာနဉ္စိ၊ ယာနံ ဟူ သည်ကား။ ရထဝယာဒီကံ၊ ရထားပေါင်းချုပ် အစရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ၊ အဓွတ်မရှိတစုံတခုသော၊ ယာနံ။ ယာဉ်ကို၊ ။ သိပါဋိကန္တိ၊ သိပါဋိကံ ဟူ သည်ကား။ ဂေါပဇ္ဇလဉ္ဇပါဟနံ၊ တာထပ်သာ ရှိသော ဘိနင်ကို။ ရထေန မာဂမ္ဂန္တိ ဇဋ္ဌေ၊ ရထေနမာဂမံ ဟူ သော ပုဒ်၌။ မကာရော၊ ဒေဝကွရာ သည်၊ ပဒသန္ဓိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း။ ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ အာဂမံ သု၊ လာကုန်၏။ ။ ဥဘယန္တိ၊ ဥဘယံ ဟူ သည်ကား။ ယာနဒါနေ နစေဝ၊ ယာဉ်ကို လှူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာဒိစတုပစ္စယဒါနေ နစ၊ ဆွမ်း အစရှိသော ပစ္စည်းလေးပါးကို လှူသ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဘယေန၊ နှစ်ပါး သောပေးလှူခြင်း ဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဏ္ဍ၊ ဤသို့ပေးလှူရာ၌။ ပါနိယဒါနေန၊ သောက်ရေကိုပေးလှူခြင်း ဖြင့်၊ ဘောသဇ္ဇဒါနမ္ပိ၊ ဆေးအလှူကိုလည်း၊ သက်ဟိ တံ၊ သင့်ဟိတ်ရေတွက်အပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝတ္တနယတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်၏ အဖြစ်

ကြောင့်၊ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်လွင်သည်သာတည်း။ဤတို၊ဤသည်ကား၊ဂါထာ အာဘွင့်အပြီးတည်း။ ။

ထေရော။ သာဏဝါသိ၎ထေရ်သည်၊ တံပဝတ္တိ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား။အာရောစေသိ။ကြားလျှောက်၏။ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ပြုတော်မူ၍။ ဇေတဝနေ၊ ယခုအခါ၌။ ဤမေယ္ယထာ၊ ဤသင်၏ဆွေမျိုးပြုတ္တာတို့ကဲ့သို့။ ဇေတဝနာ၊ထိုအတူ၊ တွင်း၊သင်သည် လည်း။ ဤတော၊ဤဘဝမှ၊ အနန္တရာတိတော၊ အခြားမဲ့လွန်လေပြီးသော၊ အတ္တဘာဝေ၊ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ပေတောပြုတ္တာသည်။ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊မဟာ ဒုက္ခံ၊ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝိ၊ခံစား၊ခဲ့ရပြီ။ ဤတို့သို့။ ဝတ္ထာ၊ ဝိန်ကောင်မူ၍။ ထေရေန၊မထေရ်သည်၊ ယာစိတော၊တောင်းပန်အပ်သည် ဖြစ်၍၊သုတ္တပေတဝတ္ထု၊သုတ္တပေတဝတ္ထုကို၊ကထေတ္ဝာ၊ဟောတော်မူ၍၊ သဗ္ဗတ္တပရိသာယ၊ရောက်လာသောပရိသတ်အား။ဝမ္မံ၊တရားကို၊ဒေသေ သိ၊ဟောတော်မူ၏။ တံ၊ထိုတရား၊စကား၊ကို၊ သုတ္ဝာ။ကြား၊နာ၍၊ မဟာ ဇနော၊လူများ၊အပေါင်းသည်၊ သဠာယတသံဝေဂေါ။ ကောင်းစွာဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်း၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသိလာဒိ ဝုညကမ္မနိဝုတော၊ ဒါနသီလ အစရှိ၊သောကောင်းမှုဟု အမြွေမွှေလျော်သည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဤတို့ ဤသည်ကား အပြီးတည်း။ ။သာဏဝါသိတ္ထေရ် ပေတဝတ္ထု၁ဏ္ဏနာ။ သာဏဝါသိတ္ထေရ်ပေတဝတ္ထု၏အဘွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက် ပြီ။ ။

၇-စူဠဝဂ်-၄-ရထကာရပေတိဝတ္ထု။

ဝေဠုရိယတ္ထမ္ဘံ ရုစိရံ ပဘာသရန္တိ ဣဒံ၊ဝေဠုရိယတ္ထမ္ဘံ ရုစိရံ ပဘာသရံ ဟူသော ဤဝတ္ထုကို။သတ္ထု၏ မြတ်စွာဘုရားသည်။သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိ ပြည်၌၊ဝိဟရတေ၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊အညတရံ၊တယောက်သော။ ပေတိ ။ပြုတ္တာမကို။ အာရဗ္ဘ။အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္တုံ။ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိရ၊ ချဲ့ကျူးဆိုဦးအုံ၊ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ အညတရာ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ သိလာစာရသမ္ပန္နာ။ သီလအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကလျာဏမိတ္တ

သန္ဓိသမယနေ့၊ ကောင်းသောအားဆွေခင်ပွန်းကိုအမှီရသဖြင့်၊ သာသနေ့၊ သာသနာတော်၌။ **အတိပ္ပသန္နာ**။ အလွန်ကြည်ညြိုသည်ဖြစ်၍၊ သုဝိဘတ္တ ဝိဝိတြာဘိတ္ထိယမ္ဘားသောပါနာဘူမိတလံ၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်သော ဆန်း ကြယ်သောနံရံသည်တိုင်စောင်းတန်းလျှောခါးတုံ့အပြင်ဂိုဏေ၊ အတိ၀ိယ။ အလွန်လျှင်၊ ဒဿနီယံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ကောင်းသော၊ ဧကံ၊ တဆောင်သော၊ အာ၀ါသံ။ ကျောင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ဆောက်လုပ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊ ဘိက္ခူ။ ရဟန်းတို့ကို၊ နိသိဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍၊ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော၊ အာဟာ ရေန၊ အာဟာရဖြင့်၊ ပရိ၀ိသိတ္တာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ ဘိက္ခုသံ၀ဿ၊ ရဟန်း အ ပေါင်းအား။ နိယျာဒေသိ၊ လှူ၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အပရေနေ၊ တပါးသော သမယေနေ့။ အာ၀ါ၌၊ ကာလကိတ်တွေ့။ သဒ္ဓြင်းကိုပြု၍၊ **အညတရ**၊ တပါးသော တာဒိသ၊ ထိုသို့သော၊ ဘောဂိသော၊ ကမ္မသ၊ ကံ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအား ဖြင့်။ ဟိမ၀တိပဒ္ဓတ၊ ရာဇာ၊ ဟိမ၀န္တာ၊ တောင်မင်း၌၊ ရထကာရ၊ ဟံ၊ ရထ ကာရအိုင်ကို၊ နိ၊ သ၊ ယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိမာနပေတိ၊ ဝေမာနိက ပြိတ္တာမသည်း ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ရ၏။ တ၊ သ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဝသေ၊ ဝသ ကေဝ်အား။ အာ၀ါသဒါနဝုညာ၊ ဘာ၀ေန၊ ကျောင်းလှူသောကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗရတနမယံ။ **အလုံးရံရတနာ**ဖြင့်ပြီးသော၊ ဥဗ္ဗာရံ၊ ဖြတ်သော။ **အတိ၀ိယ**၊ **အလွန်လျှင်**။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပါသာ ဒိကံ၊ ကြည်ညြိုဘွယ်ရှိသော၊ ဗနေ၊ ပန်းခြံ၊ ရုက္ခ၊ ပင်ကို၊ ဆောင်သော၊ ရေ၊ ကန်ယံ၊ ရွှေလျှံဘွယ်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏိယံ၊ ရေကန်ရှိသော၊ နန္ဒနုပ၊ နသဒိသံ၊ နန္ဒ၀နဥယျာဉ်နှင့်တူသော၊ ဥပသောဘိတံ၊ တင့်တယ်သော၊ ဝိမာန၊ ဝိမာန် သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ရ၏။ သယ၊ ကိုယ်။ ဝိမိသည်လည်း။ သုဝဏ္ဏ၀ဏ္ဏာ။ ရွှေနေ့ဆင်းနှင့် တူသော**အဆင်း**ရှိသည်။ **အာဘိ**ရူပါ၊ **အလွန်အဆင်း**လှသည်။ ဒဿနီယာ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်၊ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်ညြိုဘွယ်ရှိသည်။ **အ**ပေါ**ဿ**ဝိ၊ ဖြစ် ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်၌။ ပုရိ၊ သယံ၊ ယောဂျ၊ ဘုံ၏နှင့်။ ဝိနာ၀ေ၊ ကင်း၍သော ဣဿ၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ **အ**နုဘာ၀န္တိ၊ ခံစားလျက်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်၌။ ဒီ**ဃ**ရတ္တိ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ် လုံး၊ နိ**ပ**ု၊ ရိ**သ**ာ**ယ**။ **ယော**ဂျ၊ **မ**ရိတ်။ ဝ**သ**န္တိ**ယ**ာ။ နေ**ရ**ေ**သ**ာ၊ တ၊ သ၊ ထိ**ဝေ**မာ**နိ**ကပြိတ္တာ**မ**အား။ **အ**ရ**ဂ**ိ၊ ပျင်းရိ**ရ**ြင်း**သ**ည်။ **ဥ**ပ**ဋ္ဌ**ာ**န**ား**ဖြ**စ်**၏။ **သ**ော၊ ထိ**ဝေ**မာ**နိ**က ပြိတ္တာ**မ**သည်။ **ဥ**ကြွ**ဏ္ဍ**တာ၊ ပျင်းရိ**သ**ည်၊ ဟုတ္တာ**ဖြ**စ်၍။ **ဒ**ေ**သ**ောဥ**ပ**ါ**ယ**ော၊ ဤ**သို့**သော **အ**ကြောင်း**သ**ည်။ **အ**ဇ္ဈိ**ဂ**ိ၏၊ ဆုတိ၊ ဤ**သို့**။ **ဝ**ိ**ဇ**ေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ **အ**မ္ဗ**ပ**ဏ္ဏာနံ၊ **သ**ရက်သီး**မ**ုဉ့်

တို့ကို၊နဒီယံ။ဖြစ်၌၊ ပက္ခိပကိ၊ပစ်ချ၏၊ သင့်၊အလုံးရုံသောစကား၊ပေါ်ကို၊ ကဏ္ဏမုဏ္ဍ ပေတိဝတ္ထုသို့၊ ကဏ္ဏမုဏ္ဍပေတိဝတ္ထု၌၊ အာဂတနုယေနေ ဝ၊လာသော နည်း၊ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓပုန္နာ၊ဤဝတ္ထု၌ ကား။ ဗာရာဏသိဝါသိ ဗာရာဏသိပြည်၌နေသော၊ ၄ကော၊တယောက် သော။ မာဏဝေါ။ လူ,လင်သည်၊ ဂဏ်ယံ၊ဂဏ်ဖြစ်၌၊ ဝုယ္ဟမာနံ၊ ခြော လာသော၊ ၄ကံ၊ တလုံ၊သော၊ အမ္ဗပလံ၊ သရက်သီး၊ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ တသ၊ထိုသရက်သီး၏၊ သမ္ဗာဝံ။ ဖြစ်ရာကို၊ ဂဝေသန္တော။ ရှာသည်ရှိ သော်၊ အနုဂ္ဂဟမေနု၊အစဉ်အား၊ဖြင့်၊ တံဌာနံ၊ထိုအရပ်သို့၊ ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ နဒီ၊ဖြစ်ကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊တဒနုသာရေန၊ထိုဖြစ်ကိုအစင်လျှောက်သ၊ဖြင့်၊ တသာ ထိုဝေမာနိက ပြိတ္တာမ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊နေရာအရပ်သို့၊ ဂတောဝ၊ ရောက်၏၊ သာ၊ထိုပြိတ္တာမသည်၊ တံ၊ထိုလူ,လင်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊အတ္တ ၊နော၊ဖေါ်ပြ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ။ နေရာအရပ်သို့၊ နေတ္တွာ၊ဆောင်၍၊ ပဒိုသန္ဓာရံ၊ စကား အစေ,အစပ်ကို၊ ကရောန္တီ၊ပြုလျက်၊ နှုသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊သော၊ထို လူ,လင်သည်၊ တ သာ၊ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာမ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနသာ၊နေရာ အာရပ်၏၊ သမ္ဗတ္တိ၊ စည်း၊စိပ်ကို၊ ဒိသွာ။ဖြင်၍၊ ပုစ္ဆန္တော။ မေးလိုသည် ဖြစ်၍၊ ။

မဟာနုဘာဝေ။ ကြီး၊သောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊နတ်သို့၊ ဝေဇ္ဇရိယထမ္ဘ။ကျောက်မျက်ရွဲ့ဖြင့်ပြီး၊သော သည်တိုင်ရှိထ၊သော။ ရုစိ ရံ။နှုလုံး၊မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိထ၊သော၊ ပဘာသရံ၊ပြိုး၊ပြိုး၊ပြက် ထွက်သော အရောင်တို့ဖြင့် တ၊ပြောင်း၊ပြောင် ထွန်း၊ပခြင်း၊လည်း ရှိထ၊သော၊အနေက စိတ်ကို၊ရွှေ့ရွှေ့အစရှိ၊သော၊မျှား၊စွာသော၊ရတနာတို့ဖြင့်ဆန်း၊ကြယ်ခြင်း၊လည်း ရှိထ၊သော၊ဝိမာနံ။ဗိမာန်သို့၊ အာရုယှ၊တက်၍၊ သမန္တာ၊တော၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ၊ပန္နရေ၊သော၊တဆဲ့ငါး၊ရက်မြောက်နေ့၌ ပြည့်၍ဝန်း၊သော၊စန္ဒာဇာ၊ သကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ ၊ဝန္ဒာ၊ တင့်တယ် ထွန်း၊ပလျက်၊ တဿ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ အာ၌သိ၊နေ၏၊တော၊သင်၏။ဝဏ္ဏော၊အ၊ရောင်အ၊ဆင်း၊သည်လည်း၊ကန ကသန္ဓိ၊ဘော။ဦး၊သစ်သော၊သိဂီ၊ရွှေစင်နှင့်တူ၊သော၊ထွန်း၊ပခြင်း၊ရှိ၏၊ ဥဗ္ဗိ ရှု၊ပါ။ဦး၊သစ်သော၊သိဂီ ရွှေတိုင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သော၊အ၊ဆင်း၊သဏ္ဌာန် လည်း၊ရှိ၏၊ဘုသ၊ဒသ၊နေ့ကျော်၊အ၊လွန်လျှင်ရှု၊ခြင်း၊ဌါ၊ထိုက်သော၊အ၊ဆင်း အ၊ရှိ၊လည်း၊ရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေ။ ကြီး၊သောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော၊ ဒေဝိ၊နတ်သို့၊ တုဝံ၊သင်သည်။ အ၊တုလေ၊ ဖြတ်သော သူတို့အား၊ထိုက် သော၊သ၊ဌေ့၊အ၊ထူး၊သ၊ဖြင့်ပြီး၊ဖွယ်၊အ၊ပ်သော၊ ပလ္လင်ကော်၊ပလ္လင်၌၊ကောစ

ကောဝေ၊တားယောက်ထည်းသားလျှင်၊နိသိန္နာ၊ထိုင်နေ၏၊တုယ်ံ၊သင်အား သာမိကော၊လင်သည်။ နတ္ထိ။-ရှိ၏လော၊ ။သမန္တာ၊ဗိမပန်ဖျိုထက်ဝန်း ကျင်မှ၊ဝိုတာ၊ တည်ကုန်သော။ ဗဟုတ္တမလျှာ။ ကြာနိုကြာဖြူ။ ကြာညိုစ သောရေပန်းတို့ဖြင့်မျှား၊သော၊ နန်းရှိကုန်ထသော၊ဗဟုဝုဏ္ဏရှိကာ၊မျှား၊သော ကြာပုဏ္ဏရိက်လ ချင်းရှိကုန်ထ၊သေ၊သုဝဏ္ဏရုဏ္ဏော၊ဟိ၊ရွှေသဲတို့ဖြင့်၊သမန္တာ ပောက္ခတာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှပြမ်းခြင်းလည်းရှိကုန်ထ၊သော၊တော၊သင်၏၊ ဇာမာ၊ပိ၊ပေါ်ဘွယ်ကို။ ဤရေကန်တို့သည်လည်း၊ သန္ဓိ၊ရှိကုန်၏၊တည်ထိ ရေကန်တို့ဌ၊ပကော်၊စ၊ညွှန်သည်လည်း၊ကောင်း၊ပဏာ၊ကော၊ဆ၊ညွှန်သည် လည်း၊ကောင်း၊နပိဇ္ဇတိ၊မရှိ။ ။ဒသနိယာ၊ရှာဘွယ်ရှိကုန်ထ၊သော။ ဇေ၊ ရုမာ၊နှုသုံ၊ဖွေ့,လျော်ဘွယ် ရှိကုန်ထသော။ ဇာ်မေဟံ၊သာ၊စ၊ ဤ၊ဟ၊သ်ာတို့ သည်လည်း၊ ဥဒကတ္ထိ၊ရေ၌၊ အနုပရိယန္တိ၊ လှည့်လည်သွား၊လာကုန်၏။ ဗိန္ဓုသရာ၊တခဲနက်သော၊အသံ၊ရှိကုန်ထ၊သော၊သဗ္ဗေ၊ခင်ယိမ်း၊ကုန်သော၊ ဟံ၊သာ။ ဟ၊သ်ာတို့သည်၊သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်ယိမ်း၊သမယား၊ပေါင်း၌၊ဝဏ္ဏ၊ သာ၊ယာ၊ရှာ၊သော၊အသံ၊ကို။ဥပနေန္တိ၊ ပြည်ကုန်၏၊ ဒုဒ္ဒြဘိနှ်၊စည်ကိ၊း၊တို့ဏ်ကို ၊ဟာ၊သော၊မှုဝ၊အသံ၊ကဲ့သို့။ဟော၊သော၊အသံ၊သည်။အ၊ဟာ၊သိ၊ဖြစ်ဏ်။ ။ ယ၊သ၊သာ၊ အ၊ဒ္ဓိ၊အ၊ရံ၊ဖြင့်၊ ယ၊သ၊သိ၊နိ။အ၊ဒ္ဓိ၊အ၊ရံ၊ရှိ၊သော၊ တွံ၊သင်သည်။ ဒဒ္ဒဠ္ဠ၊မာ၊နှာ၊အ၊လွန်ထွန်း၊ပ၊ဣ၊ဟ်။ နှာ၊ဝ၊ပ်ယ၊စ။ လှေ၌လည်း၊အ၊ဝ၊လမ္ဘ၊တ၊ကဲ ပျဉ်ကို၊ဖြို၍လည်း။ တိ၌သို၊တည်ဏ်။ အ၊နော၊မ၊ဒ၊သ၊နေ၊ပြည့်စုံ၊သော၊ရှာ၊ဘွယ် ရှိ၊သော၊နာ၊ရီ၊နတ်သို့။ အာ၊ဠာ၊ရုပ၊မေ။ ကော့,သော၊မျက်တောင်ရှိ၊ထ၊သော၊ ဟ၊သိ၊တော၊ရှင်ပြီး၊သော၊မျက်နှာ၊လည်း၊ရှိ၊ထ၊သော။ ဝိ၊ယ၊စ၊ဒေ၊ဝိ၊ယ၊ဘ၊ဝ၊ကိ၊နှ်၊ ချစ်ဘွယ်သော စကား၊ကို၊ဆို၊ထ၊သော၊ သဗ္ဗဂ်ကလျှာ၊ကို။ အ၊လုံ၊ခံ၊သော အ၊ဂ်ါ၊ဘို့ဖြင့် ကောင်း၊ခြင်း၊လည်း၊ရှိ၊ထ၊သော။တွံ၊သင်သည်၊ဘုသ၊ံ၊လွန်စွာ ဝိ၊ရောစ၊တိ။ဘင့်တယ်ဏ်။ ။တ၊ဝ၊သင်ဏ်။ဇာ့ဒ်ဝိ၊မ၊နှ်၊ဤ၊ဗိ၊မ၊နှ်သည်လည်း၊ ဝိ၊ခုဒ်။ ကင်း၊သော၊ဖြူ၊ရှိ၏။သ၊မေ၊ညိုညှာ်သော၊ဖြ၊အ၊ရှိ၍။ ဒ္ဒိ၊ဝ်ံ၊တည်ဏ်။ ဥ၊ယျာ၊နှ၊ဝ၊နှ်။ နန္ဒ၊ဝ၊နှ်ဥ၊ယျာ၊ဥ၊နှ,ဖ်တ,ကွ,ဖြစ်ဏ်။ ရ,ဝ်ံ,နန္ဒ,ဝ,ဆုနှ်။ မ,ရှေ,လျော်ခြင်း နှစ်သက်ခြင်ကို,ပ,ပ,ါ,ား,ဧ,တ,တ,ဏ်။ အ,နော,မ,ဒ,သ,နေ,မ,ယု,တ်,သော,ရှာ,ဘ,ွယ်,ရှိ သော။နန္ဒနေ,နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်,စ,တ,တ်,သော,နာ,ရီ,နတ်သို့။ ဇာ,ရ,ဤ,နန္ဒ ဝ,နှ်ဥ,ယျာ,ဥ,ဒ်။ တ,ယာ,သင်,နှ,င့်,သ,ဟ,တ,ကွ, မော,ဒ,ကုံ,ရှေ,လျော်,ခြင်း,ဌ,ါ။ အ,ဟ,ံ,ါ,သည်,ဇာ,ဆ,ာ,မိ,အ,လို,ရှိ,ဏ်။ ဇာ,တိ,ဤ,သို့,ဇာ,မ,ာ,ဂါ,ထ,ာ,ဤ,ဂါ,ထ,ာ,ဗ,ို့ ကို,အ,ာ,ာ,သ,ိ,ဆို,ဏ်။ ။

တဏ္ဍာ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟု သည်ကား၊ တတ္ထိ ဝိမာနေ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ အဿသိတိ၊ အဿသိဟု သည်ကား၊ ဒုန္ဒိတကာလေ၊ အလိုရှိ အပ်သောအခါ၌၊ နိသိဒသိ၊ နေ၏။ ဒေဝိတိ၊ ဒေဝိဟု သည်ကား၊ တံ၊ ထိုနတ်ထွီးကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်ဆို၏။ မဟာနုဘာဝေတိ၊ မဟာနုဘာဝေဟု သည်ကား၊ မဟာတာ၊ မျှားစွာသော၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝ၊ နှင့်ပြည့်စုံ၏အာနုဘော၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ဂတာ၊ ပြည့်စုံရုံသော၊ သမန္တတောတိ၊ သမန္တတောဟု သည်ကား၊ အဋ္ဌ ဒေ၊ ဗိမိ၏။ ပဋ္ဌာဘူတော၊ ခရီးပြစ်၍ပြစ်သော၊ အဋ္ဌနိ၊ အဋ္ဌနှင့်၌၊ ဝဏ္ဏ တလ မဏ္ဍ၊ ကောင်းကင်အပြင်ခရီး၌ ဒုတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍော၊ အနက် တည်း၊ ပန္နရသေ ဝစန္ဒောတိ၊ ပန္နရသေ ဝစန္ဒောဟု သည်ကား၊ ဝုဏ္ဏမာသိ ယံ၊ လပြည့်နေ့၌၊ ပရိဝုဏ္ဏမဏ္ဍလော၊ ပြည့်သောအာဝန်းရှိသော၊ စန္ဒောဝိယ။ လကဲ့သို့ ဝိဇ္ဇောတမာနာ၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ ဒုတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍော၊ အနက်တည်း၊ ။

ဝဏ္ဏောစတောကနက သန္ဓိဘောတိ၊ ဝဏ္ဏောစတောဂနက သန္ဓိဘော ဟု သည်ကား၊ တ ဝ၊ သင်၏။ ဝဏ္ဏော၊ အရောင်အဆင်းသည်၊ ဥတ္တတ္တသိဂီ သုဝဏ္ဏနှင့်ပြီးသစ်သော သိဂီ ဣဒ္ဓနှင့်၊ သ ဒိသော၊ တူသော၊ အတိဝိယ၊ အလွန် ကျင်၊ မနောဟရော၊ နှလုံးကိုဆောင်သော။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥတ္တတ္တ ရူပေါ ဘုသဒဿ၊ နယျောတိ၊ ဥတ္တတ္တ ရူပေါ ဘုသဒဿ နယျောဟု ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ အတ္ထုလေတိ။ အတ္ထုလေဟု သည်ကား။ မဟာရဟော၊ ကြီးသော သူ ဝိ၏အာ ထိုက်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္ထုလေတိ၊ အတ္ထုလေဟု သည် ကား၊ ဒေ ဝတာ ယ၊ နတ်သွီးကို၊ အာလပန်၊ ခေါ်ခြင်းတည်း။ အသဒိသ ရူ ပေ၊ သူတပါး နှင့် မတူသော အသင်းရှိသော နတ်သမီး၊ ဣတိ အယံ၊ ဤ သည်ကား၊ အဏ္ဍော၊ အနက်တည်း၊ နတ္ထိ စတုယ္ယသာမိကောတိ၊ နတ္ထိ စတုယ္ယ သာမိကော ဟု သည်ကား၊ ကုယ်၊ သင်အား၊ သာမိကော စ၊ လင်သည် လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။

ဗဟုတ္တမလျောတိ၊ ဗဟုတ္တမလျောဟု သည်ကား၊ ကမလကုဝလ ယာဒိ ဗဟုဝိကေသုမဝတိယော၊ ကြာနီကြာဖြူ၊ ကြာညိုစသော ပျားသော အပြား ရှိသောပန်းရှိကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏ ရုဏ္ဏောတိ၊ သုဝဏ္ဏ ရုဏ္ဏောဟိ ဟု သည် ကား။ သုဝဏ္ဏ ဝါလုကာ ပိ။ ရွှေသဲတို့ဖြင့်၊ သမန္တ မောဇ္ဇ တာ ပိ၊ သမန္တ မောဇ္ဇ တာ ဟု သည်ကား။ သမန္တ တော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ညြကိဏ္ဏာ၊ ဖြိမ်းကုန်သော၊ ဘဏ္ဍာ ပိ၊ ဘဏ္ဍ ဟု သည်ကား။ တာ သုပေါ ဘဋ္ဌ ရတ်သုတ်၊ ထို ရေကန်တို့၌၊ ပဂ္ဂော ပဏ ကော ပိ၊ ဟုက်ပဏ ကော ဟု သည်ကား၊ ကဒ္ဒ

မောဝါ။ညွှန်သည်လည်းကောင်း။ ဥဒကဝိန္ဓိလ္လောဝါ။ရေညှိသည်လည်း ကောင်း။နုဝိဇ္ဇတိ။မဂ္ဂိ။ ။

ဟံသာဝိမေဒဿနီယာ မနောရမာတိ။ ဟံသာဝိမေဒဿနီယာမနော ရမာဟူသည်ကား။ ဒဿနသုခါ။ရှုခြင်းငှါကောင်းကုန်သော။ မနောရမာ။ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော။ဤမေဟံသာစ။ဤဟသ်ာတို့သည်လည်း။ အနုပရိယန္တိတိ။ အနုပရိယန္တိဟူသည်ကား။ အနုဝိစရန္တိ။ လှည့်လည် ကုန်၏။သဗ္ဗဒါတိ။သဗ္ဗဒါဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေသု။အလုံးရုံကုန်သော။ဥတု သု။ဥတုဘို့၌။သမယာတိ။သမယာဟူသည်ကား။ သင်္ဂမ္မ။ပေါင်းရုံး၍။ဝဏ္ဏ တိ။ဝဏ္ဏ။ဟူသည်ကား။မရှုရုံ။သာယာသော။ဥပနဒန္တိတိ။ဥပနဒန္တိဟူသည် ကား။ဝိကူဇန္တိ။မြည်ကုန်၏။ ဒိန္နုသသရာတိ။ဒိန္နုသသရာဟူသည်ကား။ အ ဝိသဒ္ဒ သဟရား။ဖြေ့နှိုးသောအသံရှိကုန်သော။သဒ္ဒိတ္ထိတသဟရာ။ပေါင်းအပ် သော အသံရှိကုန်သော။ ဒုဒ္ဒြဘိနံဝစောသောတိ။ ဒုဒ္ဒြဘိနံဝစောသော ဟူသည်ကား။ ဒိန္နုသမုဘာဝေန။ ဝဝဲနှက်လုံးသောအသံရှိသည်၏အ ဖြစ်ဖြင့်။ဒုဒ္ဒြဘိနံဝိယ။စည်ကြိုးတို့၏အသံကဲ့သို့။တဝ။သင်၏။ ပေါ်ကွရကိ ယံ။ရေကန်၌။ ဟံသာနံ။ဟသ်ာတို့၏။ စောသော။အသံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ဣတိ အယံ။ဤသည်ကား။အဘ္ဘော။အနက်တည်း။ ။

ဒဒ္ဒဋ္ဌမာနာတိ။ဒဒ္ဒဋ္ဌမာနာဟူသည်ကား။အတိဝိယ။အလွန်လျှင်။အာတိ ဇလန္တိ။ထွန်းပကုန်၏။ယာသသာတိ။ယာသသာဟူသည်ကား။ ဒေဝိဒ္ဓိယာ။ နတ်၏တန်ခိုးဖြင့်။ နာဝါယာတိ။နာဝါယဟူသည်ကား။ ခေါ်ကိယံ။လှေ၌။ ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ပေါ်ကွရကိယံ။ရေကန်၌။ပဒုမိနိယံ။ပဒုမာအိုင်၌။သုဝဏ္ဏနာ ဝါယ။ရွှေလှေ၌။မဟာရေဟော။မြတ်သောသူတို့သာထိုက်သော။ ပလ္လင်ကော်။ ပလ္လင်၌။နိသိဒိတ္ဌာ။ထိုင်၍။ဥဒကကိဠံ။ရေကစား၊ခြင်းကို။ ကိဠန္တိ ။ကစား သည်ကို။ဒိသ္မာ။ဖြင်၍။ဝေ။ဤသို့။အာဟာ။ဆို၏။ အဝလမ္ဘာတိ။အဝလမ္ဘဟူ သည်ကား။အဝလမ္ဘိတ္ဌာအပသာယ။ဖို၍။တိဋ္ဌသိ။တည်၏။ဣတိ။ဤသို့ လည်းကောင်း။ဣဒံ။ဤ အဝလမ္ဘဟူသောဝုဒ်သည်။ဌာနသဒ္ဒသာ။ဌာနသဒ္ဒါ ၏။ ဂတိနိဝတ္တိအတ္ထတ္ထာ။သွားခြင်းမှနှစ်ခြင်းအနက်ရှိသောကြောင့်။ ဂတိ ယာ။သွားခြင်းကို။ပဒိုကျော်ပဝစနံ။ပယ်သောသဒ္ဒါတည်း။ နိသဇ္ဇသိတိဝါ။ နိသဇ္ဇသိဟူ၍လည်း။ပါ၌ဟော။ပါ၌ရှိ၏။အာသ။ထိုပါ၌၏။ အာဏော။အနက် ကို။နိသိဒသိ၌ဟော။ထိုင်၏ဟူ၍သာလျှင်။ဒဋ္ဌဗ္ဗော။မှတ်အပ်၏။အာဠာရပမ္ဘ တိ။အာဠာရပမ္ဘဟူသည်ကား။ ဝေလိတဒီဃနိလပခုမေ။ကော့သောရှည် သောညို့သောမျက်တောင်ရှိထသော။ ဟသိတေတိ။ ဟသိတေဟူသည်

ကား။ ဟသိတမဟာဟသိတမရေ၊ အလွန်ရှင်ပြုံးသောမျက်နှာလည်းရှိ ထသော၊ ဝိယံဝေတိ။ ဝိယံဝေဟူသည်ကား။ ဝိယာဘာဂေါနိ၊ ချစ်ဖွယ် သောစကားကိုလည်းဆိုထသော။ သဗ္ဗဂ်ကလျာဏီဘိ။ သဗ္ဗဂ်ကလျာဏီ ဟူသည်ကား။သဗ္ဗေဟိ၊အလုံးစုံကုန်သော။အင်္ဂေဟိ၊အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊သုန္ဒရ၊ ကောင်းမြင်းလည်းရှိထသော၊ သောဘနသဗ္ဗဂ်ပစ္စတိ၊တင့်တယ်သောအ လုံးစုံသောအင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အတ္ထော၊အ နက်တည်း။ ဝိရောစသိတိ။ ဝိရောစသိဟူသည်ကား။ ဝိရောစေစသိ၊ တင့် ☰ တယ်၍။ ဝိရုဇ္ဈန္တိ၊ဝိရုဇ်ဟူသည်ကား။ ဝိဂတရုဇ်။ကင်းသောဖြူရှိသော၊ နီရဲသောသံ၊အပြစ်ကင်းသော၊သမေဇ္ဇိတန္တိ၊သမေဇ္ဇိတံဟူသည်ကား။သမေ ဘူမိဘာဂေ၊ညီညွတ်သောမြေအတွင်း၌။ ဌိတံ၊တည်သော၊စတုရဿသော ဘိတတာယ၊ လေးထောင့်တင့်တယ်ခြင်းရှိသည်၏အပြစ်ကြောင့်၊ သမ ဘာဂေ၊ညီညွတ်သောအတွင်း၌။ ဌိတံ၊တည်သော၊ သမန္တာဘဒ္ဒကံ၊ ထက် ဝန်းကျင်ကောင်းသော၊ဣတိအယံ။ဤသည်ကား။အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဥယျာနဝနန္တိ၊ဥယျာနဝနံဟူသည်ကား။ နန္ဒနဝနသဒိသံ၊နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်နှင့် တူသော၊ ရတိနန္ဒိဝနန္တိ ဣတ္ထေ၊ ရတိနန္ဒိဝနံဟူသောဤပါဌ်၌။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ဧဝံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ရတိဠ္ဟ၊ မွေလျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နန္ဒိဠ္ဟ။ နှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝေ၊ဆုတိ၊ပွါး၊ဧတတ်၏၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ရတိနန္ဒိဝနံ၊ရတိနန္ဒိဝနမည်၏။ သုခဿစ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ လည်းကောင်း။ ပိတိယာစ၊ နှစ်သက်ခြင်း၏ လည်းကောင်း၊သံဝဆုံ၊ပွါးခြင်းတည်း။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အတ္ထော။ အနက်တည်း၊နာရိတိ၊နာရိဟူသည်ကား။တဿာ၊ထိုနတ်သွေးကို၊ အာလ ပနံ၊ခေါ်ခြင်းတည်း။အနောမဒဿနေတိ၊အနောမဒဿနေဟူသည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏာ အင်္ဂပစ္စင်္ဂတာယ၊ ပြည့်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသည်၏ အပြစ် ကြောင့်၊ အနုနုဒဿနေ၊ မယုတ်သောရှုတွယ်ရှိသော။ နန္ဒနေတိ၊နန္ဒနေဟူ သည်ကား။နန္ဒကရေ၊နှစ်သက်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ဣတိ၊ဣဝေဟူသည် ကား။နန္ဒနဝနေ၊နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌။ ဝါ။တနည်းကား။ ဝိမာနေ၊ဗိမာန်၌။မောဒိ တုန္တိ၊ မောဒိတုံဟူသည်ကား။ အာဘိရေဝိတုံ။ အလွန် မွေ့လျော်ခြင်းငှါ၊ ဣဒ္ဓါဝိ၊အလိုရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်း တည်း။

ဧဝံ၊ဤသို့၊ တေနမာဏဝေန၊ထိုလုလင်သည်။ ဥဗ္ဗေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိ သော်၊သာဝိမာနေ၊ပတိ၊ ထိုဝေမာနိကပြိတ္တာဖြစ်သော၊ဒေဝတာ၊နတ်သွေး

သည်၊တာသ၊ထိုလုလင်အား။ပဋိဝစနံ၊စကား၊တုံ့ကို။ ဒေန္တိ၊ပေး၊လိုသည်ဖြစ်၍။ ၊

မာဏဝ။လုလင်၊ဣဒ၊ဤဗိမာန်၌၊ ဝေဒနိယံ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုခံစား၊ရခြင်းတည်း၊ဟူ၊သော၊အကျိုး၊ကို၊ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ကံ၊ကို၊ ကရော၊ဟိ၊ပြု၊လေ၊လော။ ဣဒ၊ဤဗိမာန်၌၊ ဝေဒနိယံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုခံစား၊ရခြင်းတည်း၊ဟူ၊သော၊အကျိုး၊ကို၊ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္မံ ကံ၊ကို။ ကရိတ္မာ၊ ပြုပြီး၍၊တော၊သင်၏၊စိတ္တ၊စိတ်သည်လည်း။ဣဒ၊ဤ၊ငါ၏ဗိမာန်ယို၊နတ်ဆွ၊နတ်ဝေ၊ညွှတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတု။ဖြစ်စေ၊လော၊ ဝေ၊ဤသို့ကုသိုလ်ကံ၊ကို၊ပြု၍စိတ်၏ညွှတ်ခြင်း၊ဖြစ်လတ်သည်ရှိ၊သော်၊ ကာမကာမိနံ။ အားလိုရှိ၊အပ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊အလိုအတိုင်း၊ခံစား၊ရ၊သော။ မမံ၊ငါ့ကို၊ တုံ့၊သင်သည်၊လဆွ၊သိ၊ရ၊လတ္တံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါထာ၊ကို၊ အာဟ၊ဆို၏။ ၊

တတ္ထ။ထို၊ဂါထာ၌၊ကရော၊ဟိ၊ကမ္မံ၊ဣဒ၊ဝေဒနိယန္တိ။ ကရော၊ဟိ၊ကမ္မံ၊ဣဒ၊ ဝေဒနိယံ၊ဟူ၊သည်ကား။ဣဒ၊ဣမ၊ထို့ ဒိဗ္ဗ၊ဌာ၊နေ။ဤ၊နတ်တုံ့ဗိမာန်၌၊ဝိပစ္စ၊နကံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုခံစား၊ခြင်း၊တည်း၊ဟူ၊သော၊ ဝိပါ၊ကဒါယကံ၊အကျိုး ကိုပေး၊တတ်သော၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ကရော၊ဟိ၊ပြု၊လော၊ပသေ၊ဝယျ၊ သိ၊ပွါး၊လော၊ ဣဒ၊နတ ဣ၊ဣဒ၊နတံ၊ဟူ၊သည်ကား။ ဣဒ၊ပိ၊ဤ၊ဗိမာန်၌လည်း၊ နတ်၊ညွှတ်သော၊ဣဒ၊နိန္ဒ ဣ၊ဝါ၊ဣဒ၊မနိန္ဒံ၊ဟူ၍လည်း။ပါ၌ဟော၊ပါ၌ရှိ၏။ဣမ၊ထို့ ဌာ၊နေ၊ဤ၊ငါ၏တုံ့ဗိမာန်၌၊ နိန္ဒ၊ပ ဣ ဣ၊ရုံ။ညွှတ်ရှိ၊င်းသည်ကို၊ တာ၊ဝ၊သင်၏၊ စိတ္တံ။ စိတ်သည်၊ ဘာ၊ဝတု၊ဟော၊တု။ ဖြစ်လော၊ မမ ဣ၊မမံ၊ဟူ၊သည်ကား။ မံ၊ငါ့ကို။ လ ဆ ဣ၊သိ၊တိ။ လ ဆ ဣ၊သိ၊ဟူ၊သည်ကား။ လ ဘိ ဣ၊ သ ဣ၊ ရ၊လတ္တံ့သ တည်း။ ၊

သော၊မာဏ၊ဝေါ၊ထိုလုလင်သည်၊တာ၊သ၊ဗိမာန်ပေတိ၊ယာ၊ထိုဝေ၊မာ နိုက်ပြုတ္တာ၊မ၏။ ဝစနံ၊စကား၊ကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ တ၊တော၊ ထိုနောင်မှ၊ မနုဿ၊ပထံ၊လူ့တို့၏ခရီး၌။ ဂ၊တော၊ရောက်သည်ရှိ၊သော်။ တတ္ထ၊ထိုတုံ့ ဗိမာန်၌၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပဏီ၊ဓာ၊ယ၊ သော်တည်၍။ တ ဇ္ဇ၊ထိုဆုံ့သို့ရောက် ခြင်း၌ပါ၊လျှောက်ပတ်သော၊ ပုညကမ္မံ၊ကောင်းမှုကံ၊ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ နုစိ ရ၊သော၊မကြာ၊မြင့်မိ၊သာ၊လျှင်၊ ကာ ရ ဂ်ိ တ္တာ၊သေ ခြင်း၊ကို၊ပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတုံ့ဗိမာန်၌၊ တ၊သ၊ပေတိ၊ယာ၊ထိုဝေ၊မာ နိုက ပြုတ္တာ၊မ၏။ သ ပ ဗ ဗ ဗ ုတ်ံ၊ တ ဗ ဗ ု ၏ အ ဖြစ်သို့၊ နိ ဗ ု ဗ ု ဗ ု ဖြစ်၏။ တ ဗ ဗ ု ထိ ဗ ေ ကြောင်းကို၊ ပ ကာ သော

ရှောပြတော်မူလိုကုန်သော၊ သင်္ဂီတိကာရာ။ သင်္ဂါယနာတင်ဆောင်တို့ သည်။ ၊

သောမာဏ၀ေ။ ထိုလုလင်သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍၊ ၀စနံ၊ စကား ကို။ ပဋိသုဏိတွာ၊ ၀နံ ခံ၍၊ တဟိံ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ ၀ေဒနိယံ၊ ခံစားခြင်း တည်း ဟူသော ကောင်းကျိုးကို ပေးတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ အ ကာသိ၊ ပြု၏။ တဟိံ၊ ထိုဗိမာန်၌၊ ၀ေဒနိယံ၊ ခံစားခြင်း တည်း ဟူသော ကောင်းကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သောမာ ဏ၀ေ၊ ထိုလုလင်သည်၊ တာသော၊ ထိုဗိမာနပြိတ္တာမ၏။ သဟာယိတံ၊ တကွ ၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဓိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သာဓုတိ၊ သာ၀ဟူသော ပုဒ်သည်၊ သမ္ပဋိစ္ဆနေ၊ ၀နံ ခံခြင်း အနက်၌။ နိပါ၊ တော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ တ သော တိ၊ တ သော ဟူသည် ကား၊ ဗိမာနပေတိယာ၊ ဗိမာနပြိတ္တာမ၏။ ပဋိသုဏိတွာ တိ။ ပဋိသုဏိတွာ ဟူသည်ကား။ ဘ သော။ သိုဗိမာနပြိတ္တာမ၏။ ၀စနံ၊ စကား ကို။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ၀နံ ခံ၍၊ တဟိံ ၀ေဒနိယန္တိ၊ တဟိံ ၀ေဒနိယံ ဟူသည်ကား။ တ သ္မိံ ဗိမာနေ။ ထိုဗိမာန်၌။ ပေတာယ၊ ပြိတ္တာမနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ၀ေဒိ တ ဗ္ဗသုခ ဗိပါကံ၊ ခံစားအပ်သော ကောင်းသောအကျိုးရှိသော၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို၊ သဟာ ဗျတန္တိ၊ သဟာ ဗျတံ ဟူသည်ကား၊ သဟ ဘာ ၀ံ၊ ၀ ကွ၏အဖြစ်သို့။ သောမာ ဏ ၀ေ။ ထိုလုလင်သည်၊ တ ဿ ၊ ထိုဗိမာနပြိတ္တာမ၏။ သဟ ဗျ တံ။ တ ကွ၏အဖြစ်သို့။ ဥ ပ ဓိ ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ အယံ ၊ ဤသည်ကား၊ ယော ဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရေ၀်သည်၊ ဥတ္တာ ၀ နမေ ၀ ၊ ပေါ်သည်သာ လျှင်တည်း။ ၊

ဝေ၊ ဤသို့၊ တေ သု၊ ထိလ္ဟ ၊ လင်ဗိမာနပြိတ္တာမတို့သည်၊ တတ္ထ။ ထိုတဲ့ ဗိမာန်၌၊ စိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလ ပတ်လုံး။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ၊ နှတ်၌ ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘ ၀ ကြောသု။ ခံစားကုန်သည်ရှိသော်၊ ပုရိ သော၊ ယောက်ျားသည်၊ ကမ္မ ဿ။ ကုသိုလ်ကံ၏၊ ပရိက္ခယေန။ ကုန်ခြင်း ကြောင့်၊ ကာလ မကာသိ။ သေခြင်းကို ပြု၏။ ဣတ္ထိ ပန၊ မိန်းမသည်ကား၊ အတ္တ နော။ မိမိ၏။ ပုညကမ္မ ဿ၊ ကောင်းမှုကံ၏၊ ခေတ္တ ဂ်တာ ဘာ ၀ေန၊ ကောင်း သောခေတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကေ ဝ ဠ ဗ္ဗ ဏ္ဏ ရဂ်။ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ တရ ၊ သောအကြားပတ်လုံး၊ တတ္ထ။ ထိုဗိမာန်၌၊ ပရိ ပ ဏ္ဏံ။ ပြည့်စုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ၀ သိ။ နေ၏။ အာ ယ ၊ ထိုအခါ၌၊ အမှာ ကံ ၊ ငါတို့ ၏၊ ဘ ဂ ၀ တိ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပ ဇ္ဇိတွာ ၊ ပွင့်

တော်မူ၍၊ ပဝတ္တိတဝရမမ္မစက္ကေ၊ သည်စေအပ်သောမြတ်သောဓမ္မစက်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊အနုက္ကမေနဲ၊အစဉ်အားဖြင့်၊ ဧတာဝနေ၊ဧတာဝနိ ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရဇ္ဇေ၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာမဟာ မောဂ္ဂလာနော၊အာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ဧကဒိဝေသံ၊တနေ့သော်၌၊ပဋ္ဌ တစာရိကံ၊တောင်စဉ်ဒေသစာရိကို၊စရမာနော၊လှည့်လည်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊တံဝိဟာနဋ္ဌာ၊ထိုဗိမာန်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဝိမာနပေတိဋ္ဌာ၊ဝိမာနပြိတ္တာမ ကိုလည်း၊ကောင်း၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘံ ရတစ်ရံပတာသဟေ့ အာဒိ ကာဟိ၊ ဝေဠုရိယထမ္ဘံ ရတစ်ရံပတာသရံ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာကို၊ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊သာစ၊ထိုဝိမာနပြိတ္တာမသည်လည်း၊ အာသ၊ ထိုအာရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊အာဒိတော၊အစမှ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ သမ္ဘိ၊အလုံးစုံသော၊အတ္ထနေ။ မိမိ၏ပဝတ္တိ၊အကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊လျှောက်ကြား၏၊ တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္ဝာ ကြား၍။ ထေရော၊အာရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂတ္တွာ၊ကြွ သွားတော်မူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အမ္ဘုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဂတ္တွာ၊ပြု၍၊ သမ္ဘတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ ၏၊ တံ၊ထိုတရားစကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ကြားနာ၍၊ မဟာဇနော၊လူများအာ ပေါင်းသည်၊ ဒါနာဒိပုညဓမ္မနိရတော၊ အလှူပေးခြင်း စသောကောင်းမှု တရားခို မွေ့လျော်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဇုတိ၊ ဤသည်ကားဒုတိယ တည်း။ ၊ရထကာရပေတိဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊ ရထကာရပြိတ္တာမ၏ဝတ္ထုအာ ဘွင့်သည်၊နှစ်ခုမြောက်ပြီး၏ရောက်ပြီ။ ၊

၃-ရှင်ဌဝဂ်၌--ဘုသပေတဝတ္ထု။

ဘုသာနိဇေကောသာလိ ပုနာပရောတိဇုဒ်၊ဘုသာနိဇေကောသာလိ ပုနာ ပရောအစရှိသော ဤပေတဝတ္ထုကို၊ သတ္ထုရှိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာ ဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ဝိဟာရဇ္ဇေ၊နေတော်မူသည်ရှိ၊သင်။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ပေတေ၊ပြိတ္တာတို့ကို၊ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ကိုရ ခဲ့၍ပြဋိ၊ဆုံ၊ သာဝတ္ထိယာ၊သာဝတ္ထိပြည် ၏၊အဝိဒူရေ၊အနီး၌၊အညတရသ္မိံ၊တရုသော၊ဂါမကေ၊ရွာငယ်၌၊ဧကော

တယောက်သော၊ ကုန်ဋ္ဌဝါဏိဇော၊ ကောက်ကျစ်သောကုန်သည်သည်၊ ကုဋုမာနုဝေါဟိ၊ ကောက်ကျစ်သောတင်းအာစရိသည်တို့ဖြင့်၊ ဓိတိတံ၊အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ပြု၏။ သော၊ထိုကုန်သည်သည်၊ သာလိပလာသေ၊သလေးအဗျင်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ တမ္ဗမတ္တိကာယ၊မြေနီဖြင့်၊ ပရိဘာဝိတာယ၊ထုံအင်သည်ဖြစ်၍၊ဂရုတဇေ၊လေးသည်တို့ကို၊ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရတ္တသာဝိဟိ၊သလေးနီတို့နှင့်၊ သဒ္ဒိ၊တကွ၊ မိဿေတွာ၊ရော၍၊ ဝိတ္ထိဏိ၊ ရောင်း၏။ တ၊ သ၊ထိုကောက်ကျစ်သောကုန်သည်၏။ ပဇ္ဇော၊ သား၊သည်။ ဃရ၊အိမ်သို့၊ အာဂတ္တွာ၊လာ၍၊ မမ၊ငါ၏၊ ဝိတ္ထာ၊သုဟဒ္ဒေါနံ၊ အ၊ဆွေခင်ပွန်း ချစ်တြိမ်းဝင်းသော သူဘို့အား၊ သမ္ပေါနံ၊ ဖြတ်နိုးခြင်းကို။ နကရောဟိ၊မပြု၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ကုဝိ၊တား၊အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ယုဝ စမ္ပံ၊ ထမ်းပိုးခို ဖွဲ့အပ်သော သား၊ရေ ထမ်းညှင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍၊ မာတု၊အမိ၏၊ သိမိသေ၊ ဦးခေါင်းခို၊ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ အဒါသိ။ ပေး၏။ တ၊ သ၊ ထိုကောက်ကျစ်သော ကုန်သည်၏၊ သုဏိသာ၊ ချွေးမ သည်၊ သဇ္ဇဿံ၊အလုံးရုံကုန်သောသူတို့၏။ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ၊ဌပိတ ဓံသံ၊ထားအပ်သောအမဲ သားကို၊ ခါဒိတွာ၊စား၍၊ ပုန၊တဘာန်။ ထေတိ၊ ထိုအိမ်သား တို့သည်၊ အနုယုဇ္ဇိယမာနာ၊ မေးစီစစ်အပ်သည် ရှိသော်၊ သစေ၊အာဟယ်၍၊ မယာ၊ငါသည်၊ တံ ဓံသံ။ ထိုအသားကို။ ခါဒိတံ၊စား အပ်သည်ဖြစ်အုံ၊ ဘ၊ဝေ ဘ၊ဝေ၊ ဘ၊ဝတိုင်း ဘ၊ဝတိုင်းခို၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ဝိပ္ပမံသံ၊ကြောသား ကြောသွေးကို၊ ကန္ဒိတ္ဝာ၊ငင်၍။ ခါ၊ဒေယျုံ၊စား၊ရပါလို ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ သ၊ပ၊ထံ၊ကျိန်ဆိုခြင်းကို၊ အာဟာသိ၊ ပြု၏။ အ၊သာ၊ ထိုကောက် ကျစ်သောကုန်သည်၏။ ဘရိယာ၊ပန်၊ မယား၊သည်ကား၊ ကိ ဋ္ဌိ ဒေ ဝ။ တရုံတ ခုသာ သ္ဘင်ဖြစ်သော၊ ဥ၊ပ၊ဂ၊ရ၊ဏံ။ အ၊ဆေ၊ကိ အဋ္ဌိ အသုံး အ၊ဆေ၊ဝင်ကို၊ ယာ စန္ဒာနံ၊ တောင်းကုန်သောသူတို့အား၊ နဒ္ဒိတိ၊ မရှိဟူ၍၊ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍၊ တေဟိ၊ ထို၊တောင်းကုန်သောသူတို့သည်၊ နိ ဗ္ဗိ ဒ္ဓ ယမာနာ၊ နှိမ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ သန္တံ၊ထင်ရှား၊ရှိသည်ကို၊ နတ္ထိတိ၊မရှိဟူ၍၊ သစေ ဝ ဒါမိ၊ အာ၊ဟယ်၍ ဆိုသည်ဖြစ်အုံ၊ ဘ၊ဝ၊ဗ္ဗာ၊ နော်ဖြစ်ရာ အ၊ရပ်၌၊ ဂ္ဂ ထ ဘ ဗ္ဗာ၊ ဘေ၊ဝင်ကို၊ စား၊ရ သည်။ ဘ၊ဝေ ယျုံ၊ ဖြစ်ရလို၏၊ ဣတိ၊ ဤ သို့။ မ၊ သ၊ ဝ ါ ဒေ နံ၊ မဟုတ်မမှန်း ပြော ဆိုသ ဖြင့်။ သ ပ ထံ၊ ကျိန်ဆဲ ခြင်းကို၊ အာ၊ ဟ ာ သိ ပြု၏။

☰ တေ ပ ဗ္ဗာ ၊ ရောဇ နော ထိုလေးယောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အ ပ ရေ နေ၊ တ ပါ ၊ သော သ မ ယ ေ နေ ၊ အ ခါ ၌ ၊ ကာ လ ကိ ် တ ွ ာ ၊ သ ေ ခြ င ် း ကို ပ ြ ု ကု နှ ် ၊ ဝ ိ ဠ ု ၊ ဝ ိ ဠ ု ၊ ဝ ိ ဠ ု

နိဗ္ဗာန်ကို သူ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသေးယောက်သောပြိုင်ဘော်တို့တွင်၊ ကုဋေ ဝါကြီးစော၊ ကောက်ကျစ်သောကုန်သည်သည်၊ ဂ.မ္ဗဖလေနု၊ အကုသိုလ် ကံ၏အကျိုးကြောင့်၊ ပဒ္ဓသန္ဓိ၊ အသျှင်ပြောင်ပြောင်တောက်သော ဘုသိ၊ စပါ.ဗျင်းကို၊ ဥဘောဟိ ဘာဇ္ဇေဟိ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍ အတ္တနော၊ ဒိမိ၏။ မဏ္ဍူကော၊ ထိပ်ထက်၌၊ အာကိရိတ္တာ၊ ကြဲဖြန့်၍၊ မဟာ ဒုက္ခံ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏။ တသ၊ ထိုကောက် ကျစ်သော ကုန်သည်၏၊ ဝဏ္ဏော၊ သားသည်၊ အယောမယေဟိ၊ သံဖြင့်ပြီး ကုန်သော၊ မုဂ္ဂရေဟိ၊ ဆောက်ဝတ်ဘို့ဖြင့်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သီသံ ဦးခေါင်း ကို၊ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ခွဲ၍၊ အနုပုဗ္ဗကံ၊ မျှားစွာသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်ခြင်ရဲ ကို၊ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ တသ၊ ထိုကောက်ကျစ်သောကုန် သည်၏၊ သုဏိသာ၊ ဖွေးမသည်။ ကမ္မဖလေနု၊ အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး ကြောင့်၊ သုနိသိတေဟိ၊ ထက်စွာသွေးအပ်ကုန်သော၊ အဘိဝိယ၊ အလွန် လျှင်၊ ဝိပုသာယတေဟိ၊ ကြီ ကျယ်ရှည်လျှားကုန်သော၊ နခေဟိ၊ လက် သည်းတို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဒ္ဓိမံသာနိ၊ ကြောက်ကုန်းသားတို့ကို၊ ကန္တိတွာ၊ ဝင်၍ခါ၍ဆွဲ၊ စားလျက်၊ အပရိပိတံ၊ မနှိုင် ရှည်အပ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင် ရဲကို၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏။ တသ၊ ထိုကောက်ကျစ်သောကုန်သည် ၏၊ ဘရိယာပေ၊ မယား အား၊ သုဂန္ဓံ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော၊ သုဝိသုद्धं၊ အလွန်စင်ကြယ်သော၊ အပဂတကာဠကံ၊ ကင်းသော ခြည်းနက်ခြင်းရှိ သော၊ သာလိဘတ္တံ၊ သပြေးထမင်းသည်၊ ဥပနိတမတ္ထမေဝ၊ အနီးသို့ ဆောင်းကာမျှသာလျှင်၊ နာနာဝိဂတိပရိကုလာကုလံ၊ အထူးထူးအပြားပြား သောဝိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြွမ်းသော၊ ပဒုမဒုဂ္ဂန္ဓံ ဧရုန်ခဲ့ ၊ အလွန်မကောင်း သောအနံ့တို့ဖြင့်စက်ဆုတ်ဖွယ်သော၊ ဂူထံ၊ စေင်သည်။ သမ္ဗဒ္ဓတိ၊ ပြည့်ခုံ ၏၊ တံ၊ ထိုမစင်ကို၊ သာ၊ ထိုပြိုင်ဘော်မသည်၊ ဥဘောဟိ ဘာဇ္ဇေဟိ၊ လက်နှစ် ဖက်ဘို့ဖြင့်၊ ဟရိတ္ဝာ၊ ယူ၍၊ ဘုဇ္ဇန်စားလျက်၊ မဟာဒုက္ခံ ကြီးစွာ သောဆင်းရဲကို၊ ပဋိသံဝေဒေသိ ခံစား၏။

ဧဝံ ဤသို့၊ စတ္တာ၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ တေ သူတို့နှင့်၊ ထိုသူတို့ သည်။ ပေတေ သူ၊ ပြိုင်ဘော်ကုံတို့၏၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ မဟာဒုက္ခံ ကြီးစွာ သောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တေ သူ၊ ခံစားကုန်သည်ရှိ၊ သင်၊ အားယဿ ဟာ မဟာမောဂ္ဂလာနေ၊ အရှင်မဟာ ဓာဝ ကောဂ္ဂလာနမ်ားထံ ရှိသည်၊ ပဇ္ဇတ ဝေ ရိုကံ ကောင်စဉ်ဒေသစာရိကို၊ စရန္တေ၊ လှည့်လည်တော်မူ သည်ရှိ၊ သင်၊ ကေ

ဒိဝသဟု။ တနေ့သဒ္ဓိလည်း။ တံခွန်နဲ့ထိုပြိတ္တာတို့နေရာအခုပ်သို့၊ ပဋ္ဌေ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊တေ၊ထိုပြိတ္တာတို့ကို၊ဒိသွာ။ဖြင့်၍၊ ၊

ဘောန္ဓတ္ထိ၊အိုမိန်းမ။ ဧကောတေ၊ယောက်သောယောကျ်ား သည်၊သာ လိ သာလိနော၊သလေးစပါး၏၊ဘုသာနိ၊အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်သော စပါး၊ဖြင့်၊တို့ကို၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ အဝကိရိယတိ။ ကြဲဖြန့်၏။ ပုန်၊တပန်၊ အပရော။ ထိမ္ဘတပါ၊သောယောကျ်ား၊တယောက် သည်၊အယောမုဋ္ဌရေတိ၊သံဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ဘိန္ဒိ၊ရိုက်ခွဲရာ၏၊ အယဉ္စနာရိ။ဤမိန်းမသည်လည်း၊ သကမံ သလောဟိတံ။ မိမိ၏ကြောသား၊ကြောသွေးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊လက်သည်း တို့ဖြင့်ချစ်၍သုံးဆောင်ရ၏။ တုဝဉ္စ၊သင်သည်လည်း၊အသုစိ၊မင်ကြွယ် သော၊အကန္ဒံ၊မနှစ်သက်အပ်သော၊ ဂူတံ၊ကျင်းကြီးကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊သုံး ဆောင်ရ၏၊ဘောန္ဓတ္ထိ၊အိုမိန်းမ၊ အယံဝိပါကော၊ဤမကောင်းကျိုးသည်၊ ကိသကမ္မသ၊ အာဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုး နည်း။ဟုတိ၊ဤသို့၊ဂါထာယ၊ဂါထာဖြင့်။ တေဟိ၊ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ကတ ကမ္ဘံ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ပုစ္ဆိ။မေး၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိ ဂါထာ၌၊ ဘုသာနိတိ၊ဘုသာနိဟု သည်ကား၊ ပလာသာနိ၊ အမျင်းတို့ကို၊ဧကောတိ၊ ဧကောဟု သည်ကား။ဧကကော၊တယောက်အ ထည်းတည်း။ သာလိန္တိ၊သာလိန်ဟု သည်ကား၊သာလိနော၊သလေးစပါး ၏၊ဟိ သစ္ဆိ။မှန်၏။ ဧသေ၊ဤသာလိ ဟု သောပုဒ်သည်၊ သာမိအတ္ထေ။ ဆဋ္ဌီ အနုက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ဒုတိယာဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း၊ သာလိ နော၊သလေးစပါး၏၊ ပဋ္ဌလန္တာနိ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်သော၊ ပလာသာနိ။အမျင်းတို့ကို၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊သိသေ၊ဦးခေါင်း၌။အဝကိရိ ယာတိ။ကြဲဖြန့်၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပုနာပဝေ၊ရောတိ၊ပုနာပဝေ၊ရောဟု သည်ကား၊ ပုန်းတပန်၊ အပရော၊တပါ၊သော၊ ဟိ၊ထင်စွာပြဦးအုံ၊ ယောသော၊ အကြင်ယူသည်၊မာတု၊အမိ၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ပဟရတိ၊ပုတ်ခတ်၏၊ သော၊ထိုသူသည်၊အယောမုဋ္ဌရေတိ၊ သံဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သိသံ၊ဦးခေါင်းကို၊ပဟရိတ္ဝာ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ သိသဘေဒပါပုဏာနဝ၊တော၊ ဦးခေါင်းကွဲခြင်းသို့ ရောက်၏၊ သကမံသ၊လောဟိတန္တိ၊သကမံသ၊လောဟိတံဟု သည်ကား၊အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဒ္ဓမံသဉ္စ၊ ကြောသား၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊ လောဟိတဉ္စ၊ သွေးကို လည်း၊ကောင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ စားသောက်ရ၏၊ ဣတိဧဟိ။ ဤသည်ကား၊

ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းဘည်း၊အကန့်နှင့်၊အကန့်ဟူသည်ကား၊ အမ
နာပံ့၊မနှစ်သက်ဖွယ်သော၊ဧရုန္ဓံ့၊စက်ဆုတ်ဖွယ်သော၊ကိသအယံ်ဝိပါ
ကောတိ၊ ကိသအဲယံ်ဝိပါကောဟူသည်ကား။ ဣဒံဖလံ၊ဤအကျိုးသည်
ကတမသော၊အဘယ်အမည်ရှိသော၊ ပါပကမ္မသော၊မကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊
အကျိုးနည်း။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ပဝံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကို
ဘုရှေတိ။သင်ကိုသည်၊ပစ္စနုဘဝိသတိ၊ခံစားအပ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်
ကား၊အဟေ၊အနုက်တည်း။ ။

ဝေါ၊ဤသို့၊ထခဲ့သော်၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မ၊ထရ၏သည်၊တေဟိ၊ထို
ပြိတ္တာတို့သည်၊ ကဘာကမ္မံ၊ပြုအပ်သော၊မကောင်းမှုကံကို၊ ဘုန္တိ၊တေ၊မေး
အပ်သည်ရှိသော်။ကိုယ်ဝါ၏ဝယ်၊ကောက်ကျစ်သောကုန်သည်၏၊ဘရိ
ယာ၊မယား၊သည် သဗ္ဗေဟိ၊အသုံး၊ခံကုန်သော၊တေဟိ၊ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊
ကတကမ္မံ၊ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကို။ အာစိက္ခန္တိ၊ပြောကြား၊လိုသည်
ဖြစ်၍၊ ။

ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အယံပုရိသော၊ ဤသံသောက်ပုတ်နှစ်ခုတို့ဖြင့်
မိမိဦးခေါင်းကို ကိုယ်အလိုလို ရိုက်ခွဲ၍သော ယောကျ်ား၊သည်၊ ပုရေ
ရေးဘဝ၌၊ မာတာ၊ မိမိ၏အမိကို၊ ဟိ သတိ၊ ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခဲ့ဝူး၏။
အယံပုရိသော၊ ဤသလေးစပါး၏ ပြောင်ပြောင် တောက်သော စပါးအ
ပျင်းတို့ကိုမိမိဦးခေါင်းထက်၌ ကြဲဖြန့်၍သောယောကျ်ား၊ကား၊ကုဋုဝါဏိ
ဇော၊စဉ်းလဲစဉ်းစား၊သူတပါးတို့ကိုလှည့်ပတ်တတ်သောကုန်သည်သည်
အဟု၊ဖြစ်ခဲ့ဝူး၏၊အယံဣတ္ထိ၊ဤမိမိကြောသား၊ကြောသွေးကိုလက်သည်
တို့ဖြင့်ခြစ်ဖြတ်၍စား၊တတ်သော ဝိနိုးမသည်၊ပုရေ၊ ရှေ ဘဝ၌၊ဓံသာနိ
အာကျွန်ပ်တို့ဇနီးအိမ်သား အားလုံး၊တို့၏ အလို့ငှါထား၊အပ်သောအဝဲသား
တို့ကို၊ခါဒိဘွာ၊ စား၊ပြီ၍၊ မုသာဝါဒေန။ မဟုတ်မမှန်သော စကား၊ဖြင့်
ဝဏ္ဏေသိ။လှည့်ပတ်၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊မနုဿေ
သု၊လူ၌ဘိုး၌၊ မနုဿဘူတာ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗကုလေသု
အိမ်ခွင်းနှင့်သော လူခပ်သိမ်းကို၊ ဣဿရာ၊ ဝိုးအုပ်ရှိသော၊ ဒေဝါရိနိ၊အိမ်
ရှင်မသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏။ ဥပကာရေ၊ကောသု၊ သူတပါး ဌားတောင်းအပ်ကုန်
သောအားဆောက် အဝိတ္ထိသည်၊ သန္တေသု၊ရှိကုန်သည် ဖြစ်လျက်၊ပရိဂ
ဟာမိ၊ လျှို့ဝှက်ကိုး၏။ ဣတော။ ဤအကျွန်ုပ်ဥစ္စာမှ၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို
လည်း၊ပရဿ။ အလိုရှိသော သူတပါး၏ အား၊ မာ ဒေဒံ၊ အဒါသိ။မပေး
စတေ့။ ။ဟေ၊ ဤသင်တို့အလိုရှိအပ်သော ဆေးကို အဝိဥစ္စာသည်၊

မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဝေဟာ။ အိမ်ဦးနတ်ကြီးမရှိ၊ ဣတိ။ဤသို့၊ မုသာဝါဒေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ ဆာဒေမိ၊ ဖုံးလွှမ်းတူး၏။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊သန့်။ထင်ရှားရှိသောဥစ္စာကို၊ သစေနိဂုဟာမိ၊အကယ်၍လျှို့ဝှက်သည်ဖြစ်ခဲ့။ ဘဝေဘဝေ၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်းတို့၊ မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ဘောဇနံ၊အစာသည်၊ဂူထော၊ကျင်ကြီးသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊သပဿဒ္ဓ။ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း၊ အကရိ၊ပြုတူး၏။ ။ဘဉ္စေ၊အာရဉ်ဘုရား၊တသကမ္မ တသကမ္မသမ၊ ထိုထို့လျှို့ဝှက် ဝန်တို့ခြင်းတည်း ဟူသောကံ၏လည်း၊ကောင်း။ မုသာဝါဒသမ။မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းတည်း ဟူသောမုသာဝါဒကံ၏လည်း၊ကောင်း၊ ဥဘယံဥဘယ သ၊နှစ်ပါးသော၊ ကမ္မသ၊အကုသိုလ်ကံ၏၊ဝိပါကေန၊အကျိုးအား၊ဖြင့်၊သာလိနော၊သလေး ဆန်၏၊သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်၊မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ဂူထံ။ကျင်ကြီးသည်၊ ဘုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပရိဝတ္တတိ၊လှည့်တပါ၏၊ ။ ဘဉ္စေ၊အာရဉ်ဆုရား၊ကမ္မာနိ၊ကံတို့သည်၊အဝဇ္ဇာနိအပြစ်ရှိသည်၊အဝုဇ္ဈနိ၊အ ရည်းနှီးမရှိကုန်၊ဟိယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ ကမ္မံ၊ဆည်းပူးသောကံသည်၊ဟလံ၊ အကျိုးကို။အဒတ္တာ။မပေးမူ၍၊ နဝိနသတိ၊မပျောက်။တသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊စက်ဆုပ်ဖွယ်သောအနံ့ဖြင့်လိုင်သော၊ကိမိ နံ၊ပိုးလောက်အတိအဖြည့်ရှိသော၊ မိဠ္ဠံ၊ကျင်ကြီးကို၊ဘုဇ္ဇာမိ၊စား၊လည်း စား၍၊ဝိ ဝါမိ၊သောက်လည်းသောက်၏။ ဣတိ ဤသို့၊ဝါဏာ၊ဝါဏာ တို့ကို၊အာဘာသိ၊ဆို၏၊ ။

တဘ္ဘာ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အယဉ္စ၊အယ် ဟူသည်ကား။ ဝုတ္တံ၊သား၊ကို၊ ဒေသေ၊ကို၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ဝဒတိ၊ ဆို၏။ဟိ သတိတိ၊ဟိ သတိဟူသည် ကား၊ ထာ၊မနှ၊ အား၊အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိပေါ၊ထေတိ၊ ဝုတ်ခတ်၏။ မုဋ္ဌ၊ရှေ့ ဆောက်ဝုတ်ဖြင့်၊ပဟာ၊ရတိ၊ဝုတ်ခတ်၏။ဒုတိ၊အယ်၊ဤသည်ကား၊အ ဠေ ခ်ုနက်တည်း၊ကုဋ္ဌ ဝါ၊ကိ၊ဟောတိ၊ကုဋ္ဌ ဝါ၊ကိ၊ဟောဟူသည်ကား၊ဗာလ ဝါ ကိ၊ဟော ဖိုက်သောကုန်သည်သည်း၊ဝဠ္ဠနာယ။ လှည့်ပတ်သဖြင့်၊ဝါ၊ကိ၊ဟ ကော၊ကုန်သွယ်တတ်သောသူသည်း ဣတိ၊အယံ။ ဤသည်ကား။ဒေ၊ဠ္ဠော၊ အနုက်တည်း၊မံ သာ ခ်ိ ခါ ဒိတ္ထာ၊တိ၊မံ သာ ခ်ိ ခါ ဒိတ္ထာ၊ဟူသည်ကား၊ပ ရေ ဟိ သူ၊ဘပါ၊တို့ခ်ိ ခ်ိ ခ်ိ

အဂါရိနိတိ။ အဂါရိနိဟူသည်ကား၊ ဂေဟာသာမိနှိ၊အိမ်ရှင်မသည်၊ သန္တေသုဟိ။ သန္တေသု ဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇမာနေသော်။ ထင်ရှား.ရှိကုန် လျက်သာသျှင်၊ ပရေကိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ယာစိတာပေ ကရေကောသု၊ တောင်းအပ်သောအားဆောက်အဦတို့သည်၊ပရိဂုဟာဒိတိ၊ပရိဂုဟာဒိဟူ သည်ကား၊ပဋိဗ္ဗာဒေသိ'ဖုံးလွှမ်းပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊တော်၊ဤပရိဂုဟာဒိ ဟူသောဝုဒ်ကို၊ ကာလဝိပ္ပလ္လာသေန၊ ကာလဘောက်ပြန် သဖြင့်၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏။မာစကိဠိဠ္ဠတောအဒန္တိ၊ မာစကိဠိဠ္ဠတောဒေဒံဟူသည်ကား၊ မမ၊ငါ၏၊ ဠ္ဠတောသန္တကတော။ ဤဥစ္စေ-မှ၊ကိဠိမဠ္ဠိ။ တစုံတခုမျှကို လည်း။အတ္ထိကသ၊ အလိုရှိသော။ ပဋုဃ၊သူတပါး၊အား၊ နဒေ၊ဒါသိ'မ ပေး၊ ၊ဆာဒေမိတိ၊ ဆာဒေမိ ဟူသည်ကား။ ငါ၊ဤသင်တို့ အလိုရှိ သောဥစ္စာသည်၊မမ၊ငါ၏။ ဂေဟေ၊အိမ်၌။နတ္ထိ၊ မရှိ၊ဟူတိ၊ဤသို့၊မုသာဝါ ဒေန၊မဟုတ်မမှန်သောစကား၊ဖြင့်၊ဆာဒေသိ'ဖုံးလွှမ်းပြီ၊ဂုထံမေပရိဝတ္တ တိဘိ၊ ဂုထံမေပရိဝတ္တတိ ဟူသည်ကား။ သုဂန္ဓ'။ ကောင်းသောဒေ.နံ့ရှိ သော၊သာလိဘတ်ကို၊ သလေးထမင်းသည်။ မယ့်၊အာကျွန်ပ(ဧ)၊ကမ္မဗလေန၊ အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကြောင့်၊ ဂုထဘာဝေန၊ကျွင်ကြီး၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပရိဝတ္တတိပရိဏာမတိ၊ညွှတ်၏။ ၊

အဝပ္ပ္ပ၊ာနိတိ။ အဝပ္ပ္ပ၊ာနိဟူသည်ကား။ အမေ၊လာနှိ၊ဒေ.ချည်းနှီး၊ရှိ ကုန်။အနိမ္ပ္ပလာနိ။အကျိုးမပေးဘဲမရှိကုန်။ နဟိကမ္မံဝိနသ္သတိတိ၊နဟိက.မ္ပံ ဝိနသ္သတိဟူသည်ကား၊ ဟိယဲ့ယွာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ယ ထူပစိတံ၊အကြောင် အကြောင် ဆည်းပူး၊အပ်သော၊ ကမ္ပံ၊ကံသည်၊ ဗလံ၊အကျိုးကို။ ဒေ.ဒတ္ထာ၊ ပေးမူ၍။နဝိနသ္သတိ၊မပျောက်၊ကိမိနံ'ကိမိနံဟူသည်ကား၊ကိမိဝ ဏ္ဏံ၊ ပိုးလောက်ရှိ၏။ သဒ္ဓါတကိမိကုလံ၊ ဖြစ်သောပိုးလောက်တို့ဖြင့်ပြွမ်း သော၊မိဠ္ဠနို၊မိဠ္ဠံဟူသည်ကား။ ဂူထံ၊ကျွင်ကြီးကို၊ သေသံ'ကြွင်း.ကျန် သောစကား၊ရှုပ်သည်၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌။ ဝတ္ထုနယတ္ထာ၊ဆိုအပ်ပြီး၊သော နည်း၊ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည် သာတည်း။ ဆိုတိ၊ဤသည်ကား၊အာဘွင့်အပြီးတည်း။ ။

ဝေ'ဤသို့။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ တ.သသာပေတိ ယာ၊ ထိုပြဿာမ၏၊ ဝစနံ၊ စကား၊ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တံပဝတ္တိံ'ထို အကြောင်း၊ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၊အား။ အာရောစေသိ'ကြား လျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ'ထိုအကြောင်း၊ကို၊ အဠ္ဠပေတွာ'၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်း၊ကို။ ကတ္တာ၊ပြုတော်မူ၍။ သမ္ဗဇ္ဇပရိ

သာယ။ရောက်လာသော ပရိသတ်အား။ ခမ္မံးတရားကိုးဒေသေသိ၊ဟော ဘေဝိမု ၏၊ ဒေသနာ၊ဒေသနာသည်၊မဟာဇနသ၊ လူများအပေါ်၌အား သာတ္ထိကာ။အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ။ဤသည်ကားအပြီး တည်း။ ။ဘုသပေတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ။ ဘုသ၊ပတဝတ္ထု၏အတွင်းသည်။ နိဋ္ဌိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ဗုဒ္ဓဝဂ်-၅-ကုမာရပေတဝတ္ထု။

အနေ့ရှေ့ပံသုဂတသဿာဏာန္တိ ဣဒံ။ အနေ့ရှေ့ပံသုဂတသဿာဏံ ဟူသော ဤဝတ္ထုသည်။ ကုမာရပေတဝတ္ထု။ကုမာရပေတဝတ္ထုတည်း။ တသေ။သို့ကုမာရပေတဝတ္ထု၏ဥပဋ္ဌာ။ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ကား။အဘယ် နည်း။ ကိုရေ၊ကြားရသည်ကား။သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ဗဟူ၊မျိုးစွာ ကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်၊ ခမ္မဂဏာ၊ တရားသော အပေါင်းတို့သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍။နဂရေ၊မြို့၌၊ မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ မဏ္ဍပံ၊မဏ္ဍပ်ကို၊ ကာရေတွာ၊ပြုစေ၍၊ဝံ။ထိုမဏ္ဍပ်ကို၊ နာနာဝဏ္ဏေဟိ၊ အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဝဏ္ဏေဟိ၊အဝတ်တို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာ ရိတွာ၊တန်ဆာဆင်၍၊ ကာလသော၀၊ စောစောကပင်လျှင်၊ သဏ္ဌာဝေ။ ဖြတ်စွာတုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ။ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်း ကောင်း၊နိမန္တေတွာ၊ပင့်ဖိတ်၍၊မဟာရဟဝရပစ္ဆတ္ထေရောတ္ထေ။သူ၊ဖြတ် သောသူကို၊သာ၊နေခြင်း၌ ထိုက်သော ဖြတ်သောအခင်းတို့ဖြင့် ခင်းအပ် ကုန်သော၊အာသနေသု၊နေရာတို့၌၊ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊တုရား၊အမှုးရှိ၊သော။ ဘိက္ခု သံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို။ နိသိဒါပေတွာ၊ထိုင်နေတော်မူစေ၍။ ဂန္ဓဝုဋ္ဌါ ဒီဟိ၊နံ့သာပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇိတွာ၊ပူးဇော်ကြကုန်၍၊ မဟာဒါန်၊ ကြီးစွာသော အလှူကို။ ပဝတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စကုန်၏။ တံ၊ထိုကြီးစွာသော အလှူကို ဖြစ်စေသည်ကို။ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ အညတရော။တယောက်သော၊ မနုဿေ၊ မလပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တော။ မနုဿေ၊တည်းဟူသော အညစ်အကြေး သည်ဆိုးကျင်သော စိတ်ရှိ၊သော၊ဝုရိသော၊ယောကျ်ား၊သည်။ တံသက္ကာ ရံ၊ထိုပူးဇော်သကာကို။ အသဟမာနော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဧवं၊ ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။ ကိံ အာသာ၊ အာယသ္မိ ဆိုသနည်း။ သမ္ဘံ၊အလုံးရုံ သော၊ဧတံ သက္ကာရံ၊ဤပူးဇော်သကာကို၊သင်ကိုယ်တိုင်ကျေးဇူး၊တမြက်ချေးစု၌၊ ဆဋ္ဌိတံ၊စွန့်ရခြင်းသည်၊ဝရံ၊ကြီး၏။ မှုန်းသံမရှိကာနှင့်၊ဤရဟန်းဦးပြည်း

တို့အား၊ဒိန်း၊ပေးလှူခြင်းသည်၊ နတ်တွေ၀ဝရံ၊မမြတ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆိုရ၏။တံ၊ထိုစကား၊ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဥပါသကာ၊ဥပါသကာတို့သည်။ သံဝိဂ္ဂမာနုသာ။ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမိနာ၀ုရိ၊သေနု၊ ဤယောဂျား၊သည်၊ဘာရိယံ၊ဝန်လေး၊သော၊ပါပ်၊မ၊ကာင်းမှုကို၊ ပသုတံ ဝတ၊ပွါး၊များ၊အပ်၏တကား။ ယေနု၊အကြင်သူသည်၊ ဝေ၊ဤသို့။ ဗုဒ္ဓမုခေ၊ဘုရား၊အမှု၊ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံ၊ဃ၊ရဟန်း၊အပေါင်း၌၊အပရဒ္ဓံ၊ပြစ်မှား၊ အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်း၊ကို၊ တသ၊ထိုယောဂျား၏။ မာ၊ကုယာ၊ အဓိ၊အား။ အာရောစေတွေ၊ကြား၍၊ ဂဏ္ဍ၊လွှား၊ချေ၊တို့။သင်် သည်၊သ၊သာ၊ကသံ၊ဃံ၊ တပည့်သား၊သံ၊ဃာနှင့်တကွ၊သော။ ဘဂ၀န္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ ခမာ၊ပေဟိ၊ကန်တော့ခြင်း၊သော၊ ဣတိ၊ဤသို့။အာဟ၊သု၊ ဆိုကုန်၏။သာ၊ထိုမိန်းမသည်၊ သာ၊ဂုတိ၊ကောင်းပြီဟု၍။ပဒ္ဓိ သုဏိတွေ၊ ဝန်ခံ၍၊ဝုတ္တံ၊သား၊ကို။ သန္ဓေ့ဇ္ဇေ့ဏ်၊ ချိန်း၊ခြောက်လျက်၊ သညာ၊ပေတွေ၊ သိစေ၍၊ ဘဂ၀န္တန္စ။ မြတ်စွာဘုရား၊သို့ လည်း၊ကောင်း။ ဘိက္ခုသံ၊ဃဉ္စ၊ ရဟန်း၊အပေါင်း၊သို့ လည်း၊ကောင်း၊ ဥပသက်မိတွေ၊ချဉ်း၊ကပ်၍၊ဝုတ္တေန၊ သား၊သည်။ ကတ၊အ၊ဖွယ်၊ ပြု၊အပ်သော၊အ၊ပြစ်ကို။ ဒေ၊သေ့ဏ်၊ပြော၊ကြား၊ လျက်၊ခမာ၊ပေတွေ၊သည်း၊ခံ၊စေ၍၊ဘဂ၀ေ၊တာ၊စ၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊လည်း ၊ကောင်း၊ ဘိက္ခုသံ၊ဃ၊ရဟန်း၊အပေါင်း၊အား၊လည်း၊ကောင်း။ သ၊ဗ္ဗာ ဟံ၊ရှုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ယာ၊ဒုဒါ၊နေ့နု၊ယာ၊ဒုအ၊လျှပြင့်၊ ပူ၊ခံ၊ပူ၊ပေ၊ခြင်း၊ကို၊ အ၊ကာ၊သိ၊ပြု၏။ တ၊သ၊သာ၊ထိုမိန်းမ၏။ ဝုတ္တေ၊သား၊သည်၊ နစ်ရှုသော၊ ပကြောမြင့်မိ၊သာ၊လျှင်၊ ကာ၊လ၊ကိ၊ဘွား၊သော်ခြင်း၊ကို၊ပြု၍။ ကိ၊လိ၊ဋ္ဌ၊ကဋ္ဌ၊ပမာ၊ဒိ ဒိ၊ယာ၊ညစ်နွမ်း၊သော အမှုမြင့်အ၊သ၊ကိ၊မ္ပေ၊သော၊ ဂ၊ဏ်ကာ၊ယ၊ပြည့်တန် ဆာ၊မ၏။ ကုန်ဆုံ၊ဝမ်း၌။ နိ၌တို့၊ဖြစ်၏။ သာ၊စ၊ထိ၊ပြည့်တန်ဆာ၊မ၊သည် လည်း။နုံ၊ထိ၊သူ၊ယ်ကို၊ ဇာ၊တ၊မ၌ကွမ်း၊ဖွေ၊ဖွာ ခါ၊မှ၊သာ၊လျှင်၊ဒါ၊ခုတော ဝိ၊သူ၊ယ်၊ယော၊ကျား၊ဟူ၍၊ ဥတွား၊သို၍၊သု၊သာ၊နေ၊သင်း၊ချိုင်း၌၊ ဆန္ဒာ ပေ၊သိ၊စွန့်၊စေ၏၊သော၊ထိ၊သူ၊ယ်သည်၊တ၊ကြား၊ထို၊သင်း၊ချိုင်း၌။အ၌ကြ၊နော ဝ၊ဝ၏၊ဝုည၊ပ၊လေ့၊ ကောင်း၊မှု၏အ၊ကျိ၊ကြောင့်။ဝ၊ဟိ၊တာ၊ရှေ့ကွာ၊ယူ၊ခ၊ သော၊အ၊စောင့်အ၊ရှောက် ရှိ၊သည်ဖြစ်၍၊ ကေ၊နု၊စိ၊တ၊စုံ၊တ၊ခု၊သာ၊တော်ရှုနှ် သည်၊ အ၊နု၊ပ၊ဒ္ဒ၊တော၊ မ၊ဒ္ဒ၊ပ်စက်အ၊ပ်သည်ဖြစ်၍၊ မာ၊တု၊အ၊ဖ၏၊အ၊ကော် ဝ၊ယ်၊ရှင်ခ၊င်ခ၌ကဲ့သို့၊ သု၊ခ၊ချမ်း၊သာ၊စွာ၊ သု၊ဝ၊အ၊ခ်ိ၏၊ ဒေ၊ဝ၊တာ၊ နှ၊တ်တို့ သည်၊တ၊သ၊ထိ၊သူ၊ယ်အာ၊ အ၊ရှ၊ကွ်။အ၊စောင့်အ၊ရှောက်ကို၊ဝ၊ဟ်ခ်ိ သု၊ ယူ၊ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့လည်း၊ဝ၊ဒ၊ဒ်ကြ၊ဆိုကြ၊ကုန်၏။အ၊ထ၊ထိ၊အ၊ခါ၌ဘ၊

ဝါ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပဋ္ဌာသသမယေ။ မိုးသောက်ထအခါ၌၊ မဟာ
ကရုဏာသမာပတ္တိတော၊မဟာကရုဏာ သမာပတ်မှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ထတော်
မူ၍၊ဗုဒ္ဓစက္ခုနှာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောက၊လောကကို၊ဝေ၊လောကေ ကြည့်
ကြည့်တော်မူသည်ရှိ၊သော်၊သိဝတိကာယ၊သင်းချင်း၌၊ဆန္ဒိတံ၊စွန့်အပ်
သော၊တံခါ၊ကို၊ ထိုသူ၊ယက်ကို၊ဒိသွား၊မြင်တော်မူ၍၊ သူ့ရှိယုဂ္ဂမနေ၊လော
ယ၊နေတက်၊သောအခါ၌၊ သိဝတိက၊သင်းချင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ကြွသွား
တော်မူ၏၊ဟု၊ ဤ သင်းချင်းသို့၊အာဂတော၊ကြွတော်မူလာ၊သော၊သည်ဟု
မြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ ထွေ၊ဤသို့ ကြွတော်မူလာ၍၌၊ ကာမဲ့ဟေနု၊အာ
ကြောင်း၊ရှိသည်၊ဘဝိတဗ္ဗံ ဖြစ်ရာ၏၊ဟု၊ ဤသို့ကြံ၍၊မဟာဇနေ၊လူများ
အပေါင်းသည်၊သန္ဓိပတိ၊စည်း၊ဝေး၏။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊သန္ဓိ
ပတိတပရိသာယ၊စည်း၊ဝေး၊သော၊ပရိသတ်၌။ **အာယံ**ဒါ၊ကော၊ဤသူ၊ယက်
ကို၊နည်ကြည်ညာ၊တော်ဟု၊ အပယုတ်အား၊ဖြင့် မသိအာပ်၊ဟုဒါနို့၊ ပဘုအခါ၌၊သု
သာန၊သင်းချင်း၌၊ဆန္ဒိတော၊စွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍။**အနာ**ထေ၊ကို၊ကွယ်
ရာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ယဒိဝိမ္ဗိတော၊ အကယ်၍ကား၊တည်၏၊ပန်၊ယင်းသို့ပင်
တည်သော်လည်း၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ဒိဋ္ဌေဝ၊မြစ်၊ မျက်မှောက်
သောကိုယ်၏ **အ**ဖြစ်၌လည်း၊ကောင်း။ အတိသမ္ပရာယ**ဉ္စ**၊တမလွန်ဘဝ၌
လည်း၊ကောင်း။ ဥဋ္ဌာရသမ္ပတ္တိ၊ ဖြင့်ဖြတ်သော စည်း၊စိတ်ချမ်း၊သာ၊ကို၊ ပဋိ
လဘိ၊ဝတိ၊ရ၊လတ္တံ့၊ ဟူတ်၊ဤသို့၊ဝတ္ထာ၊မိန့်တော်မူ၍။ တေဟိ**မ**ဟုဿ
တိ၊ထို့လူတို့သည်၊ ဘဏ္ဍာ၊မြတ်စွာဘုရား၊ကို ဦးခေါ်၊**အ**သို့လျှင်၊ ဟုမိနာ
ဤ**သူ**ယက်သည်၊ ဟုရိမဇာတိယံ၊ရှေ့ဘဝ၌၊ ကတံ၊ပြု**အ**ပ်သနည်း၊ ဟုတိ
ဤသို့၊ပုဗ္ဗာ၊မေး**အ**ပ်သည်ဖြစ်၍။ ။

ဗုဒ္ဓပရမ္ပရသား ဘုရား**အ**မှု၊ရှိသော။ ဘိက္ခုသံ**ဃ**သား ရဟန်း**အ**ပေါ်ခ်ီ
အား၊ဇနတာ၊လူများ**အ**ပေါင်းသည် ဥဋ္ဌာရ၊ကို၊မြတ်သော၊ဟူ၏၊ဟူ**အ**ပ်ခြင်းကို၊
အကာသိ၊ပြု၏။ တ၊တြ။ ထိုသို့မြတ်**သော**အလှူကို၊ပြုရာ၌၊ **အ**ဿ။ ထိုသူ
ယက်၏၊ဝိတ္ထံ၊စိတ်သည်၊**အ**ညထတ္တံ။ဟောက်ပြန်ခြင်းသည်၊**အ**ဟု၊ဖြစ်ပြီ၊
ပရ**ဝ**ဿ၊ကြမ်းသော၊**အ**သင်္ဂို ယုတ်မာသော။ ဝါ၊ဝံ၊စကား၊ကို၊ ဒေ**ဝ**ဿ
ဆိုတို့၏၊ဟူတိ**အ**ာဒိနှာ၊ဤ**သူ**အစရှိ**သော**၊နှုယနှုတည်ဖြင့်၊ဒါ၊ရ၊ကေ**န**၊သူ**ယ**
သည်၊ကတ**ာ**ကမ္ဗ**ဉ**ပြု**အ**ပ်**သော**မ**ကော**င်းမှ**ကဲ့ ဘုံ**လည်း**ကော**င်း**အ**ာယတိ
နောင်**အ**ခါ၌၊ ပ**ဟ**ုတ်ဖို့၊ ရောက်**အ**ပ်သော၊ သမ္ပတ်ကို**ဉ**၊ စည်း**စ**ိတ်ချမ်း**သာ**ကို
လည်း**ကော**င်း၊ ပ**ကာ**သေ**တ**ာ။ ပြု**တော**်မူ၍။ သန္ဓိပတိ**တ**ာ**ယ**၊ စည်း**ဝေ**း
ရောက်**လာ**သော၊ ပရိ**သာ**ယ၊ပရိ**သ**တ်**အာ**။ **အ**ဋ္ဌ**ာ**သ**ယ**ာ**ခ**ုရ**ပ**်။ **အ**လို

အဏ္ဏာသဿအားလျှော်စွာ၊ မြေ့ကောင်းတောင်ကို၊ ကထေတွေ့ကောင်းတော်မူ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သာမဏ္ဍိသိက်ံ၊ ကိုယ်တော်မှပြီး အသီး ထုတ်အပ်သော၊ဝမ္မဒေသနံ။ တရားဒေသနာကို၊ အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏။ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာကိုပြုပြီးသည်၏ အဆုံး၌၊ စတုရာသီတိယောဝပါဏာ သဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သာလျှင်ပြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ မြတ်သိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိသည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏။ တဋ္ဌဒါ၊ ကံ။ ထိုသူယော်ကိုလည်း။ အသိတိကေ ဒိုဗိတာ ဝေါ၊ ကုဋေ ရှစ်ဆယ်စည်းဝိပ်ကြွယ်သော၊ ဧကော၊ တယော၊ ကာသော၊ ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပုခါဝ၊ မျက်မှောက်တော်၌သာလျှင်၊ မယ်ံ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုမိ၍၊ အဂ္ဂ ဟေသိ၊ ကောက်ယူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကေကေန၊ ဤမျှဖြင့်၊ အယံ ဒါရကော၊ ဤသူယော်ကို၊ ဂုဏ်ကြီးတော်။ စောင့်ရှောက်အပ်ပြီ၊ မဟာဓနသေဋ္ဌိ။ လူမျိုးအပေါင်း အားလည်း။ အနုဂ္ဂဟော၊ ပြီးမြောက် ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ အဂမာသိ။ ပြန်ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုသူယော်သည်။ အပရေ၊ တပါး သော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ တတ္ထ ကုဋုမ္ဗိကော၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ ကာလကတော၊ သသည်ရှိသော်၊ နိယျာဒိတံ။ ဆောင်နှင်းအပ်သော၊ တံခဏံ၊ ထိုဥစ္စာကိုပေးဖို့ပတ္တိတွေ့။ ဝိုးအုပ်၍။ ကုဋုမ္ဗံ၊ ဥစ္စာစုကို၊ သဏ္ဌပေန္တော၊ တည်စေလျက်။ ဟတ္ထိ နဂရေ ယေဝ၊ ထင်ရှိနေသာသျှင်၊ မဟာဝိဝေါ၊ ကျားသော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ ဟု တွေ့ဖြစ်၍၊ ဒါနာဒိနိုရ တော၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသည်၌ အမြဲမွေ့လျော်သည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ တိက္ခ။ ရဟန်းတို့သည်၊ ပ္ပေသဟာ ယံ၊ တရားသဘင်၌၊ ကထံ။ စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ကိံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေကုန်သနည်း။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒ္ဓေ သု။ သတ္တဝါတို့၌၊ အနုကမ္ပကော၊ အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းသည်၊ အဟောနု၊ ကြောင့်အံ့ကြသတ္တယ်ရှိစွ။ သာပိ နာမ ဒါရကော၊ ထိုသူယော်သည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ဖြင့်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ဧတေ ရတိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဟာတိ၊ ကြီ စွာသော်သမျှတို့၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပစ္စနုဘဝတိ။ ခံစားရ၏၊ ဥဒ္ဒေ ရာနိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဝုညာနိ စ၊ ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တံ။ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်။ ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့၊ တသေ၊ ထိသူ၊ ယမ်အား။ ဣတောဝ၊ ဤမျှသာ ကျေးဖြစ်သော။ သမ္ဘတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာသည်၊ နှမဟုတ်သော၊ အထခေါ်။ စင်စစ်သော်ကား၊ အာယူဟာပရိယောသာနေ၊ အသက်၏အဆုံး၌။ တာဝ တိံသာဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ သက္ကသဒေဝရညော၊ သိကြား နှတ်မင်း၏၊ ဝုဏ္ဏော၊ သားသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ မဟာတိ၊ ကြီးကျယ်သော။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို၊ ပဋိလဘိသတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏၊ တံ၊ ထို စကားတော်ကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ❓ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣဒံ ကာရဏံ၊ ဤအ ကြောင်းကို၊ ဒီသွာ၊ ကြင်တော်မူ၍၊ ဒီဃာဒယိ၊ အရှည်ကို ကြင်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာတမဇ္ဈေ ဃဝ၊ ဖွားခါစမျှသာ ဖြစ်သော၊ အာမကသုသာနေ၊ သူကောင်မြေ၌ သင်းချိုင်း၌၊ ဆဋ္ဌိတသေ၊ စွန့်အပ် သော၊ အသေ၊ ထိုသူယမ်အား။ တဏ္ဍုလ၊ ထိုသင်းချိုင်းသို့၊ ဂန္ဓဝ၊ ကြွေကွဲ တော်မူ၍၊ သင်ဟပ်၊ ပြီးမြှင့်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဥာဏာဝိ သော်သင်း၊ ဥာဏ်တော်အထူးကို၊ ထေဝေတ္ဝာ၊ ပြီးမှတ်၍၊ တတ္ထ အတ္ထဘာဝေ၊ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ တသေ၊ ထိုသူယမ်၏ ပဝတ္တိ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ကထေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဒီပေ ရှော၊ ပြုတော် မူလိုကုန်သော၊ သဂီတိကာရာ။ သင်္ဂီယနာတင်ဆရာတို့ သည်၊ ။

သုဂတသေ။ ဖြတ်စွာဘုရား၏ဥာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ်တော်သည်၊ အနေ့ရေ့ရှုပ်၊ အုံ့ကြွေ့ယမ်းသောသဘောရှိ၏။ သက္ကာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအား ဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌလံ၊ ဝုဋ္ဌိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဟော ကြားတော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုဟောကြားတော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာ ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧကော၊ အချို့ကုန်သောသတ္တ ဝါတို့သည်။ ဥသဏ္ဍုဝုညာဝိ၊ ချေးဖြတ်သောကုသိုလ်ရှိကုန်သော်လည်း။ တာသဝုညဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ အလဒ္ဓပစ္စယတာယ၊ အထောင့်အပင့် ကိုမရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိနာ၊ အမျိုးစည်းစိမ်အစရှိသည်ဖြင့်ယုတ် ညံ့ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်၊ ပရိတ္တဝုညာဝိ၊ နည်းသောကုသိုလ်ရှိကုန်ယော်လည်း။ တသေ၊ ထိုကုသိုလ် ကံ၏၊ မဟာဇုတိကတာယ၊ ခေတ်၏ပြည့်ရုံခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်အာနုဘော် ကြီးဖြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဠာရာ၊ အမျိုးစည်းစိမ် အစရှိသည်ဖြင့်

ဖြင့်ဖြာပြန့်ပြောကုန်သည်၊ ဘဝန္တို့၊ဖြစ်ကုန်၏။သိဝေါဝိကာယ၊သုသာန်
၌၊ဆန့်တော၊စွန့်ပစ်အပ်သော၊ အယံကုမာရော။ ဤသူငယ်သည်။ ရဟန်း
ညဉ့်၌၊အဂ်ိုဌသွေးဟန်၊လက်မမှုဖြစ်သောအားစေးချွေးဖြင့်၊ယာပေတိ၊မျှရာ
၏၊ယက္ခဘုဘာဝါ၊ဘီလူး၊ကုမ္ဘဏ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သရီသပါဝါ၊
ခြေကင်းသန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ကတဝုည်း၊ပြုအပ်ပြီးသောကောင်း
မှုရှိ၊သော၊ကုမာရံတံကုမာမုံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊နဝိဟေဌဟေယျုံ၊မညှဉ်းဆဲ
ကုန်ရာ၊ ။သုနခါ၊ခွေးတို့သည်။ဣမသ၊ဤသူငယ်၏ပါဒေသု၊ခြေဖဝါး
အပြင်တို့၌။အဇ္ဇနော၊မိမိ၏ဖိဝ္ဂါယ။ လျှာဖြင့်ပလိဟိ"သု၊ လျက်ကုန်၏။
ဝက်၊ ကျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သိဂ်ါလာ။ ခြေခွေးတို့သည်လည်း
ကောင်း၊နံကုမာရံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ မာဝိဟိ"သေယျုန်၊ရန်သူတို့မညှဉ်းဆဲ
စေကုန်သတည်းဟု နှလုံးပြုကုန်၍၊ပရိဝဇ္ဇယန္တို့၊ ထိုဓဏ်မှပြန်သွားလည့်
လည်ကုန်၏။ ပဏ္ဍိဝဏာ။ လင်းတ စွန်ရဲအစရှိကုန်သော ၄ကာ် အပေါင်း
တို့သည်၊ဂဇ္ဇာသယံ၊ ကိုယ်ဝန်အညစ် အကြေးကို၊ဟရန္တို့။ သုတ်သင်
ကုန်၏။ကာကာပန။ကျိုးတို့မှကား။ အကျိုမလံ၊မျက်ချေးကို၊ဟရန္တို့၊သုတ်
သင်ကုန်၏၊ကေစိ၊တစုံတယောက်သောသူတို့သည်။ ဣမသ၊ဤသူငယ်
အား၊ရက္ခံ၊အားစောင့်အရှောက်ကို၊ နသံဝိဒဟိ"သု။မစိုးရိုက်ကုန်၊ညြဿဝံဝါ၊
အနာကိုပျောက်စေတတ်သောဆေးကို လည်းကောင်း၊သာသပရူပနံဝါ၊
မုံညှင်းဆန်ဖြင့်ထုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ နကခောန္တို့၊ မပြုကုန်၊နဂ္ဂဇ္ဇ
ယောဂဓို၊ ဤမည်းသော နက္ခတ်ဦးဖွားသည်ဟူ၍ နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို
လည်း၊နဥဂ္ဂဟောသုံ၊မယူကုန်၊ သဗ္ဗဝညာနိဝိ။ ဆိန္နင့်ယောအပ်ကုန်သော
ခပ်သိမ်းသောစပါးတို့ကိုလည်း၊ နအာကိရိ"သု။ ကြဲဖြန့်ကုန်၊ ၊ဧတာ
ဒိသံ၊ဤသို့ သဘောရှိသော အလွန်ကြုံကြင် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော၊
ဇဏ္ဍာဘတံ၊ညဉ့်အခါ၌သုသာန်သို့ရောက်သော၊သိဝေါဝိကာယ၊သုသာန်
၌၊ဆန့်ကံ၊စွန့်ပစ်အပ်သော၊နဝနီတဝိဏ္ဏောဝိယ၊ဆီဦးဆိုင်ကဲ့သို့၊ပဝေဓမာနံ၊
အားနည်းသဖြင့်တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသော၊သံသယံ။ အသက်ရှိ၏လောမရှိ၏
လောဟူတွေးကောင်းတွယ်ရှိသော။ ဓိဝိတ္တာသာဝသေသံ၊ အသက်မျှသာ
အကြွင်းရှိသော၊ တံကုမာရံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ ဒေဝမနုဿေသဟိ၊နတ်လူတို့
သည်၊ပူဇိတောဟု။ ပူဇော်အပ်သော၊ဘုရိပညော၊ ဖြေကြိုးအဝေုနှင့်တူသော
ပညာရှိ၊တော်မူသော၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒ္ဒသ၊မြင်တော်မူ
သည်၏၊ဒိသွာစ၊မြင်တော်မူပြီး၍လည်း၊ အယံကုမာရော၊ဤသူငယ်သည်၊
ဣမသ္မိ ဝတ္ထုဟု ဤသာဝတ္ထိပြည်၌၊ အဂ္ဂကုလိကော၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်ဖြင့်

မြတ်သောအမျိုးရှိသည်၊ ဘုရိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တောဂဝါစ၊စည်းစိပ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ဘုရိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ဤတို့၊ဤသို့၊ဗျာဂ ရိ၊ကြားတော်မူ၏၊ ၊ဘဏ္ဍ၊ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်သုရား၊အသ ကုမာရသည်။ ဤသူငယ်၏၊ဝတ်၊ ဆောက်တည်အပ်သောအကျင့်သည်၊ ကိုယ်၊အဘယ်နည်း၊ပြောဟူစေရိယံ။ မြတ်သောအကျင့်သည်၊ကိုယ်ပန်းအဘယ် နည်း၊အယံကုမာရော၊ဤသူငယ်သည်၊ ဧတာဒိသံ၊ဤသို့သဘောရှိသော ပြည့်တန်ဆာမ၏ဝမ်းမှ ဥဒိုသန္ဓေနေရခြင်း သုသာန်မှစွန့်ပစ်ရခြင်းဟူဆို အပ်သော၊ဗျသနံ။ပျက်စီးခြင်းသို့၊ပါဝုဏိတ္တာ။ ရောက်ပြီး၍၊တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဥဿိုဒ်ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ။ နတ်စည်းစိပ်ကို၊ ပစ္စနုဘောသ တိ၊ခံစား၊ရလတ္တံ့၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိသသုစိဏ္ဏာသ။ အာဘယ်ဆောက်တည်သော အကျင့်အာဘယ်မြတ်သော အကျင့်၏၊ဝိပါ ကော။အကျိုးနည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့။ဆဂါထာ။ရြောက်ဂါထာတို့ကို၊အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဇ္ဇေ၊ရေ့ရှေ့ပန်း၊ အဇ္ဇေ၊ရေ့ရှေ့ပံ ဟူသည်ကား၊ အဇ္ဇ ရိယသဘာဝံ၊ ဆံ့ကြြဘွယ်သောသဘောရှိ၏။ သုဂတသဒ္ဒါဏာ၊ သုဂတသဒ္ဒါဏံ ဟူသည်ကား၊ အညေဟိ။တပါးသောသူတို့နှင့်။အသော ဓာရေဏံ။ မဆက်ဆံသော၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဏ္ဍသ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥာဏံ။ ဥာဏ်တော်သည်၊ အာသယာနုသယဥာဏာဒိသဗ္ဗညုတ ဥာဏမေဝ။ အာသယာနုသယဥာဏ်အစရှိသောသဗ္ဗညုတဥာဏ်တော်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ။ရည်၍။ဝုတ္တံ့၊ ဆိုအပ်၏၊ကထံ။ အာဘယ်သို့လျှင်၊ တယိဒံတံ့ဟုဒံ ဥာဏံ၊ထိုဥာဏ်တော်သည်၊အညေသံ။ တပါးကုန်သောသူတို့၏၊အဝိသ ယဘူတံ၊အရေမဟုတ်သနည်း၊ ဟူတိ၊ဤသို့ဆိုပြီး၍၊ သတ္ထာယထာဝုဠ္ဌ လံဗျာကာသိတိ၊သတ္ထာယထာဝုဠ္ဌလံဗျာကာသိဟူ၍၊အာဘဟ၊ဆိုတို့၊တော နဲ့ ထိုကြောင့်၊သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာယဥေဥာဏသ။ဒေသနာ ဥာဏ်တော်၏သာလျှင်၊ အဇ္ဇရိယဘာဝေါ။ ဗုဒ္ဓသြဘွယ်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ဒဿေသတိ။ပြတ်၏၊ ၊

ဟုဒါနိ။ယဝုဒ္ဓေ၊ခါ၌၊ဗျာကရဏံ၊ဖြေကြားတော်မူခြင်းကို၊ဒဿေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဿဒ္ဓဝုညာဝိ ဘဝန္တိ၊ဟောကေပရိတ္ထ ဝုညာဝိဘဝန္တိ ဟေ၊ကတိ၊ဥဿဒ္ဓဝုညာဝိဘဝန္တိ၊ဟောကေပရိတ္ထဝုညာဝိဘဝန္တိ၊ဟောကေ ဟူ၍၊အာဘ၊မိန့်ပြီ၊တဿ၊ထိုပါဠိ၏၊အဋ္ဌော၊အနက်ကို၊ဝေ၊ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဥဿဒ္ဓ ကုသလမ္ဘောဝိ၊ မျှားမြတ်

သောကုသိုလ် တရား ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဒ၊ ဗြဟ္မာ၊ ဣသိလောကဋ္ဌ၊ ကေရွေ့၊ အချို့ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လမ္ဘပစ္ဆိုသတာယ၊ ရအာပ်သောအကြောင်း အသောက်အပင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊တာဒိ သဿ၊ ထိုသို့သောရှိသော၊ အာဟုဿ၊ မကောင်းမှုကံ၏၊ ဝေသေ။ အစွပ်းအားဖြင့်၊ ဇာတိအာဒိနာ၊အမျိုးအစားရှိသည်ဖြင့်၊နိဟီနာ၊ယုတ်ကုန်သည်၊ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ပရိတ္တဟုညာပိအပ္ပတရဟုညဝမ္ဘာပိ၊အလွန်နည်း သောကုသိုလ်တရား ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ကေ၊အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ခေတ္တသမ္ပတ္တိအာဒိနာ၊ ခေတ်၏ပြည့်စုံခြင်းအစ ရှိသည်ဖြင့်၊ ဘ ဿ ဟုညဿ၊ထိုကောင်းမှု၏၊ မဟာဇုတိကတာယ၊အာနုဘော်ကြီးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဥဠာရာ။ မြတ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ဆုတ်အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ၊သိဝ၀ိ ကာယာတိ၊သိဝ၀ိကာယ ဟူသည်ကား၊ သုသာနေ၊ သုသာန်၌၊ အဂ်ုဋ္ဌ ဿေဟောနာတိ၊ အဂ်ုဋ္ဌေဿေဟနဟူသည်ကား၊ အဂ်ုဋ္ဌေတား။ လက်မမှ၊ ပ ဝ ဋ္ဌဿေဟန်ဖြစ်သောအစေ.ဖြင့်၊ဒေ ဝ တာယ၊ နတ်၏၊အဂ်ုဋ္ဌတော၊ လက်မမှ၊ ပ ဋ္ဌ ရိတခီရေနေ့ယိုထွက်သောနို့ရည်ဖြင့်၊ ဆုတ်အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။ အနက်တည်း၊နယဂ္ဂဘူတာတိ၊ နယဂ္ဂဘူတာဟူသည်ကား၊ ယဂ္ဂါ ဝါ၊ ဘိလူးတို့သည်လည်း၊ဘူတာ ဝါ။ ဘုတ်တို့သည်လည်း ကောင်း၊နသရီသပါ ဝါတိ၊ နသရီသပါ ဝါ ဟူသည်ကား၊ ယေကေစိ၊ခပ် သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သရ ဇ္ဇာ၊တွားကုန်၍၊ ဂ ဆန္တိ။ သွား တတ်ကုန်၏။ နုဝိဟေ ဌေယျုန္တိ၊ နုဝိဟေ ဌေယျုံ ဟူသည်ကား၊နပေါ ထေ ယျုံ၊မပုတ်ခတ်မည့်ဥပုံ၊ဆဲကုန်ရာ၊ ။

ပလိဟိ ံသုပါ ဒေတိ၊ ပလိဟိ ံသုပါ ဒေဟူသည်ကား၊အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ဇိဝှာယ၊လျှာဖြင့်၊ပါ ဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ လေဟိ ံသု၊ လျက်ကုန်၏၊ ဂေါ ဝေါ၊ ဂေါ ဝဟူသည်ကား၊ ကာ ကာ၊ ကျီးတို့သည်၊ ပရိ ဝ တ္တ ယ န္တိ၊ ပရိ ဝ တ္တ ယ န္တိ ဟူသည်ကား၊ နံ ကုမာရံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ ဂေ စိ၊ အချို့ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ မာ ဝိ ဟေ ဌေယျုန္တိ၊မည့်ဥပုံ ဆဲ ပါ စေ ကုန်သတည်း ဟု၊ ရက္ခန္တာ၊စောင့်ရှောက်ကုန်လျက်၊ နိ ရောဂ ဘာ ဝ ဇနနတ္ထံ၊ရောဂါမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ။ အပရာ ပရံ၊ထိုမ ဤမ၊ ပရိ ဝ တ္တ န္တိ၊လှည့်လည် ကုန်၏၊ ဂ ဇ္ဇာ သယ န္တိ၊ ဂ ဇ္ဇာ သယ် ဟူသည်ကား၊ဂ ဇ္ဇ မလံ၊ ကဲ့ယ်ဝန် အညစ်အကြေးကို၊ ပ ကိ ဝ ဏာ ဟိ၊ ပ ကိ ဝ ဏာ ပဟူသည်ကား ဝိ ဏ္ဏ ကုလ ဝ လာ ဒယော၊လင်းတစ္ဆန်ရဲအစရှိကုန်သော၊သကုဏဂဏာ၊ဌက်အပေါင်း

တို့သည်၊ ဟရေ့ဆိုတိ၊ဟရေ့ဆိုဟူသည်ကား၊ အပနေ့ဆိုး၊ ပယ်ကုန်၏၊အကျိုး
မလနှင့်၊အကျိုးမလံဟူသည်ကား၊ အကျိုးရှုထိုး၍ကံ်ချေးကဲ့။ ၊ကေစိတ်၊
ကေစိ ဟူသည်ကား၊ ကေစိ။ အချို့ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
အာမနုဿာပန၊ နတ်တို့သည်ကား၊ ရက္ခီ၊အစောင့်အရှောက်ကို၊ သံဝိဒတ်
သု၊စီရင်ကုန်၏၊ ဩဿဝန္တိ၊ ဩဿဝံဟူသည်ကား၊ တဒါစ၊ထိုအခါ၌
လည်း၊ကောင်း၊ အာယတိဗ္ဗ၊နောင်အခါ၌လည်း၊ကောင်း၊အာရောဂျာဝတ်၊
အနာဂေါင်းခြင်းကိုဆောင်တတ်သော၊ အဂဒ၊ဆေးကို။ သာသပရူပနံဝါ
တိ၊သာသပရူပနံဝါ ဟူသည်ကား၊ ဇာတသု၊မွေးဖွါးသော်၊ခါ၊ကသု
သူငယ်အား၊ ရက္ခာဟတ္ထံ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုး၌။ သာသပေန၊ မုန်
ညင်း၊စေ့ဖြင့်၊ ယံရူပနံ၊အကြင်ထုံခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ တမ်ပိ၊ထို
မုန်ညင်းစေ့ဖြင့် ထုံခြင်းကိုလည်း၊ ကရောန္တာ၊ပြုကုန်သော သူတို့သည်၊
နာဟောသုံ၊မပြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေါ့ဆို။ပြုကုန်၏။ နက္ခတ္တယောဂ္ဂါ၌ဥဂ္ဂ
ဟောသုန္တိ၊ နက္ခတ္တယောဂ္ဂါ ဥဂ္ဂဟောသုံ ဟူသည်ကား၊ နက္ခတ္တယုတ္တာ
နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကိုလည်း။ နဝဏ္ဏံ သု၊ မယူကုန်၊ အသုကမ္ပိ နက္ခတ္တေ
ဤ အမည်ရှိသော နက္ခတ်၌၊ အသုကမ္ပိ တိထိမ္ပိ။ ဤ အမည်ရှိသော တိထိ၌
အသုကမ္ပိ မုဟုတ္တေ။ ဤ အမည်ရှိသော မဟုတ်၌။ အယံ၊ဤသူငယ်သည်
ဇာ၊တာ၊မွေးဖွား၏။ ဣတိ ဝေါ၊ဤသို့၊ဇာတကမ္ဗေါ်ဖွားသော အမှုကိုလည်း
အာသု၊ ထိုသူငယ်အား၊ နအာကံသု၊မပြုကုန်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား
အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ နသဗ္ဗညူနိုပိ အာကံ ရိ သု တိ၊ နသဗ္ဗညူနိုပိ
အာကံ ရိ သု ဟူသည်ကား၊ မဂ်လာနိ၊မဂ်လာတို့ကို။ ကရောန္တာ၊ပြုကုန်
သောသူတို့သည်၊ အာဒေ ဝ ဝေ ၊ ဆေး၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်။ သာသပတေ
လမိသိတံ၊ မုန်ညင်းဆီနှင့်ရောသော၊ သာလိအာဒိဓညံ၊ သဲလေးအစရှိ
သောစပါးကို၊အာကိရန္တိ၊လောင်းကုန်၏။ တမ်ပိ၊ထိုအမှုကိုလည်း၊မနုဿာ
လူတို့သည်။နာကံသု၊မပြုကုန်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်
တည်း။ ။

တောဒိသန္တိ၊ တောဒိသံ ဟူသည်ကား၊ ဝေ၊ဗုပ်၊ ဤသို့သ ဘောရှိသော
ဥတ္တမကိ ဆ ပတ္တာနိ၊ ဥတ္တမကိ ဆ ပတ္တံ ဟူသည်ကား၊ ပရေ မကိ ဆ ၊ လွန်စွာ
ပြုပြင်ပင်ပန်းခြင်းသို့။ အာပန္နံ၊ ရောက်သော၊ အတိ ဝိ ယ၊ အလွန်လျှင်၊
ဒုက္ခပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥတ္တာသာ တ နှင့်၊ ဥတ္တာသာ ဝ ဟူသည်
ကား၊ ဥတ္တာယံ၊ ဥတ္တာ ၌၊ အာသာ တံ၊ ဆောင်အပ်သော။ နဝနီ ဘ ဝိ ဏ္ဏံ ဝိ ယ၊ တိ၊
နဝနီ တ ဝိ ဏ္ဏံ ဝိ ယ ဟူသည်ကား၊ နဝနီ ဝ ဝိ ဏ္ဏ သ ဒိ သံ၊ ဆီ ဦး ဝိုင်နှင့်တူသော၊

ဓံသပေသိမတ္တာတ္ကာ၊သားတစ်ရှာသာဖြစ်သောကြောင့်၊ဝေ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုဆိုအပ်၏။ ၊ပ၊ဝ၀ဓမာနန္တိ၊ပ၊ဝ၀ဓမာနံဟူသည်ကား။ဒုဇ္ဇလဘာ၀ေန အားနည်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊သံကမ္မမာနံ၊ကုန်ဟူ၀ပ်သော၊သသံသယန္တိ၊သသံသယံဟူသည်ကား။ ဓိ၀တိနုခေါ၊အသက်ရှင်သေးသလော။ နနုခေါ်ဓိ၀တိ၊အသက်ရှင်သလော၊ဆိုတိ၊ဤသို့။ သံသယိတတာယ၊တွေးတောပယုဇ္ဇားဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံသယ၀န္တံ၊တွေးတောပယုဇ္ဇားဘွယ်ရှိသော ဓိ၀ိတယာ၀ေသသန္တိ၊ဓိ၀ိတယာ၀ေသသံဟူသည်ကား၊ဓိ၀ိတ ဋ္ဌိတိယာ၊အသက်တည်ခြင်း၏၊ ဟေတုဘူတာနံ၊အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊သာ၀နာနံ၊ပြီးစေခြင်းတို့၏၊အဘာ၀ေန၊မရှိသဖြင့်၊ကေ၀လံ၊သက်သက်၊ဓိ၀ိတမတ္တာ၀ေသသကံ၊အသက်ရှာသာကြွင်းသော၊ ၊အဂ္ဂကုလိ ကောဘ၀ိသတိ၊ဘော၀ဝါတိ၊ အဂ္ဂကုလိကောဘ၀ိသတိ ဘော၀ဝါဟူသည်ကား။ ဘော၀နိမတ္တံ၊ဥစ္စာစည်းစိမ်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘော၀သ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏၊ ၀သေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဂ္ဂကုလိကော သေ၌ကုလိကော။ဖြတ်သောအမျိုးသည်၊ ဘ၀ိသတိ။ဖြစ်လတ္တံ့၊ဆုတိ အယံ၊ဤသည်ကား။အဋ္ဌော၊အနက်တည်း။ ၊

ကိ သ ပ တ န္တိ အယံ ဂါထာ၊ကိ သ ၀ ဝံ ဟူ သော ဤ ဂါ ထာ ကို၊သ ဋ္ဌ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ ဒ္ဝိတောဘိ၊ တည်ကုန်သော၊ ဥပါသကေဟိ၊ဥပါသကာတို့သည်၊တေန၊ထိုသူ၀ယ်သည်၊ကတကမ္မသ၊ ပြုအပ်သောကံ၏၊ ဝုဋ္ဌာ၀သေန။မေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ဆိုအပ်၏၊သာစခေါ၊ထိုဂါထာကိုလည်း၊သိ၀ထိကာယ၊သုသာန်၌၊သန္ဓိ၀တိ တေဟိ၊စည်းဝေးကုန်သော။ဆုတိ၊ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊တဋ္ဌ၊ထို ဂါထာ၌၊ကိ သ ၊ကိ သ ဟူ သည်ကား။အ သ ၊ထိုသူ၀ယ်အား၊ ကိ ။ အာဘယ်နည်း။ဝ တ န္တိ ၊ ဝ တံ ဟူ သည်ကား။ ဝ တာ သ မာ ဒါ နံ ။ ဆေး၀တ်တည်အပ်သော အကျင့်သည်၊ ပုန၊တ ဘ ဒ္ဓ ၊ ကိ သ ၊ ကိ သ ဟူ သည်ကား၊ ကိ ဒိ သ သ ၊ အ ဘ ယ် သို့ သ ဘော ရှိ သော ၊ သုစိ ဏ္ဏ သ ၊ လော့ ကျက် အပ် သော ၊ ဝ တ ာ သ ၊ ဗြဟ္မစရိယ သ စ ၊ ဖြတ် သော အ ကျင့် ၏ လည်း ၊ ဆုတိ ၊ ဤ သို့ ၊ ဗ ဟ ဏ် ကို ၊ ဗ ဟ တ် ကို ၊ ဗ ပ ရ ိ နာ ၊ မ ဟ ္ဘ ၊ ဘော ဝ် ပြုန် စေ၍ ၊ ယော ဇ နာ ၊ ယော ဇ နာ ခြင်း သည် ၊ ဟော တိ ၊ ဖြစ် ၏ ၊ ဇ ော ဒ ိ သ န္တိ ၊ ဇ ော ဒ ိ သ ံ ဟူ သည်ကား။ ဂ ဏ် ကာ ယ ၊ ပြည့် တန် ဆာ မ ၏ ။ ကုန်ဆို ယာ ၊ ဝ ပ် ၌ ၊ နိ ဗ္ဗ ဏ္ဏ နှင့် ဖြစ် ခြင်း ၊ သုသာ နေ သုသာန်၌ ၊ ဆ ဒ္ဓ နှ ၊ ဖွ နှ် ပ စ် ခြင်း ။ ဆုတိ ဇ ေ ဝ ဗ္ဗ ံ ။ ဤ သို့ သ ဘော ရှိ သော ၊ ဗျ သ နန္တိ ၊ ဗျ သ နံ ဟူ သည်ကား။ အ နတ္ထံ ၊ အ ကျိုး မဲ့ သို့ ၊ တ ာ ဒ ိ သ န္တိ ၊ တ ာ ဒ ိ သ ံ ဟူ သည်

ကားတထားရှိပ်။ထိုသို့သဘောရှိသော။အဂိုဠ်ခွေသေနဟောနှုလက်မခြေထွက်သောအစေးခြင်း။ ရုတ်ခြိုး်ညှဉ်ခြင်း၊ ယာဇပတိ မှတဟု၏။ ဣတိအာဒိနာစ။ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အယံကုမာရော။ဤသူငယ်သည်၊ ဣမသုနဂဒ္ဒသ။ဤမြို့ခွဲ။အဂ္ဂကုလိကော။ဖြတ်သောအမျိုးသည်၊ဟရိသတိ။ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအာဒိနာစ။ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တပကာရံ။ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဇ္ဇေ၊ အနုက်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ဣဒါနိ ဟု သည်ကား။ ဒေဝိဒ္ဓိ။နတ်ရှိတာနုဘုန်းကို။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ။ နတ်ချမ်းသည်းစိမ်ကို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။

ဣဒါနိ။ ယဒုနာခါဒ္ဓ။ တေဟိဥပါသကေဟိ၊ ထိုဥပါသကာတို့သည်။ ပုဗ္ဗောမေးအင်သော၊ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ၊အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ တဒါ၊ထိုအခါ၌ဗျာကာသိ။ဖြေကြား၏၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒသေန္တာ ပြလိုကုန်သော၊ သတ္ထိကာရာ၊သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ။

ဥပါသကာ။ ဥပါသကာတို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး၊ ဇနတာ။လူအပေါင်းသည်း ဗုဒ္ဓပမုခသော။ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃသော၊ရဟန်းယောဂျီးအပေါင်းအား။ ဥဒ္ဓာရံ။ပြန့်ပြောသော၊ ပူဇံ။ပူဇော်ခြင်းကို။ အကာသိ။ပြု၏။ တတြ၊ထို သို့သူဒါနိ။ပူဇော်ရာ၌၊ အာသေ၊ထိုသူငယ်၏၊ စိတ္တသော၊ စိတ်၏၊ အညထတ္တံ၊တောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်သည်။ အဟု၊ဖြစ်၏။ အာသန္တိ ၊သူတော်မဟုတ် ယုတ်သော သူဘို့သောဆိုအပ်သော၊ ဗဟုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစံ၊စကားကို။ အဘာသိ၊ဆိုဘူး၏။ ။သော။ ထိုသူငယ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ။ ရှေးဘဝ၌၊ တံဝိတက္ကံ၊ ထိုမကောင်းသော အကြံကို၊ ပဋိဝိနေဒယိတ္မာ။ ပယ်ဖျောက်၍၊ ပဌမ၊နောက်ကာလ၌၊ ဗီတိဝတ္တေ။ နှစ်သက်ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ပဋိလဒ္ဓါပဋိသဘိတ္တာ။ရခြင်း၍၊ ဧတာဝနေ၊ ဧတာဝန် ကျေးဇူးတော်၌၊ ဝသန္တော၊ နေတော်မူသော၊ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို၊ သတ္ထာရတ္တိ ၊ ခုနစ်ညဉ့်ပတ်လုံး။ ယာဝုယာ ယာဝုဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊လုပ်ကျွေးခဲ့၏။ ။တံ၊ထိုစိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းနှစ်သက်ခြင်း ယာဝုကို ပေးလှူခြင်းသည်လည်း။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်တည်း။ အယံ။ ဤသူငယ်သည်၊ ဧတာဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗျသနံ၊ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပုဏိတ္တာ၊ရောက်ပြီး၍၊အာယတိ ၊နောင်အခါ၌။ တံတာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ဒုဗ္ဗိ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ၊နတ်စည်.စိမ်.ကို၊ပစ္ဆိ ဘောသတိ။ခံစားရလတ္တံ.

အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ တသဟသုစိဏ္ဏသ၊ ထိုဆောက်တည်
အပ်သောအကျင့်မြက်သောအကျင့်၏ဝိပါကော၊အကျိုးပင်တည်း၊ ။
ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ သော၊ထိုသူယေသည်း ဝဿသတံ၊ဇနှစ်
တရာကိုပတ်သုံး။ ဣဒေါ၊ဤလူ့ပြည်၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗဟိကာမေဟိ၊ခပ်
သိမ်းသော ဇာလိုရှိအပ်သည့် စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့နှင့်၊ သဟ၊ကိုယ်တူတော၊
ပြည့်စုံသျှက်၊ ဌတွာနု၊တည်၍၊ ကာယဿ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ပျက်
သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အာဟိသမ္ဘဝယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဝါသဝဿ၊
သိကြားမင်း၏၊ သဟဗျတံ၊အားပါင်းအဖေါ်၏အပြစ်သို့၊ ဂန္ဓတိ၊ရောက်
သည်တို့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ စတေ၊သောဂါထာ၊လေးဂါထာတို့ကုံ၊ ဒေဝါ၊ဆိုကုန်
ကုန်၏၊ ။

တဘ္ဘ၊ထိုဂါထာ၌၊ဇနတာတိ၊ဇနတာဟူသည်ကား၊ ဇနသမူဒယော၊
လူအပေါင်းသည်၊ ဥပါသကဂဏော၊ ဥပါသကာအပေါင်းသည်၊ ဣတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တတြာတိ၊ တတြ
ဟူသည်ကား။ တသ္မိပုဗ္ဗာယံ၊ထိုပုဗ္ဗေဝိရာဇ်၌၊ အသ္သာတိ၊အသ္သဟူသည်
ကား။ တ သ ဒါရကသ၊ ထိုသူယေ၏၊ စိတ္တသ္သဇေဟ အညတ္ထဿ၊
စိတ္တသ္သအဟုအညထတ်ဟူသည်ကား။ဗုရိမဘာဝတ္ထိ။ ရှေးဘဝ၌စိတ္တ
စိတ်၏၊အညထာဘာဝေ၊ဖေါက်ပြန်သောအဖြစ်သည်၊ အနုဘဝေ၊အဂါ
ဝေ၊မရှိသေခြင်းသည်၊ အပစ္စယော၊အကြောင်းဟုတ်သည်၊ ဣတော
သိ၊ဖြစ်၏၊ အသ္သ ဣတိ။ အသ္သ ဣ ဟူသည်ကား။ သာရသ္သာဘာယ။ကောင်း
သောသဘာဝ၌၊ သာဝေတုံ။ကြားခြင်းငှါ၊ ဣယဏ္ဍံ၊မသင့်သော၊ ဖရုသံ၊
ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစံ၊စကားကို၊ အဘာသိ၊ဆိုကုန်။ ။သော တိ၊ သော
ဟူသည်ကား၊ သောအယံ၊ထိုသူယေသည်၊ တံဝိတဏ္ဍန္တိ၊ တံဝိတဏ္ဍံ ဟူ
သည်ကား၊ပါပကံ၊ယုတ်မာသော၊ တံဝိတဏ္ဍံ ထိုအကြံကို။ ပဒုဝိ၊နှင်ယမ
တွေတိ။ပဒုဝိ၊နှာဒယိတွေ ဟူသည်ကား။ မာတရာ၊အမိသည်၊ဂ၊ တာယ၊
ပြေအပ်သော၊ ပညတ္တိယ။ သိစေခြင်းဖြင့်။ဂုပသ၊မတ္ထာ။ ပြုမိ၊စေ၍၊ဝိပ္ပဒ္ဓိ
သာဒံ၊ပဒ္ဓိလဒ္ဓါဘိ၊ဝိပ္ပဒ္ဓိသာဒံ၊ပဒ္ဓိလဒ္ဓါ ဟူသည်ကား။ ပိတိ၊ဖ,နှစ်သက်ခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ပသာဒ၊ကြည်ညိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဒ္ဓိလဘိ
တွေ၊တဘန်ရေ၍၊ဥပ္ပါဒေတွေ၊ဖြစ်စေ၍၊ ယာဝုယာဥ,ပဇ္ဇာသိတိ၊ယာဝုယာ
ဥပဇ္ဇာသိ ဟူသည်ကား၊ ယာဝုဒါနေန၊ယာဝုအလျှုဖြင့်၊ ဥပဇ္ဇတိ၊လုပ်ကျွေး
၏၊ သတ္တေဏ္ဍန္တိ။ သတ္တရဏ္ဍံ ဟူသည်ကား၊ သတ္တ ဒိဝသေ။ ခုနှစ်နေ့တို့
ပတ်လုံး။ ။

☰ တသောတံတံပန ဗြဟ္မစရိယန္တိ။ တသေဝတံတံပန ဗြဟ္မစရိယံ ဟူသည်ကား၊မယား၊ငါသည်၊ ဟောဌား၊အောက်၌၊ ဝတ္ထုပုဂ္ဂိုလ်ရှိ၊ဆိုအင်ငြိုးသောအကြား၊ရှိသော၊အကွေ့နော၊မိမိ၏၊စိတ္တသေ၊စိတ်၏၊ တံပသောဒနဟု၊ထိုကြည်ညိုခြင်းသည် လည်း၊ကောင်း၊ တံဒါနဟု၊ ထိုယာဝုဒေ့လျှသည်ရင်း၊ ဣမသေ ပုဗ္ဗလသေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝတံ။ အကျင့်တည်း၊ တံစ၊ ထိုကြည်ညိုနှစ်သက်ခြင်းအလျှပေးခြင်းသည်လည်း၊ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်တည်း၊အသို့ တပါ၊သော၊ကိုယ်၊တရုံတခုလောကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဌတ္ဝါနဟု သည်ကား။ယာဝ အဝ ယဟ ပရိယောသာနာ၊အသက်တရာဆုံးသည်တိုင်အောင်။ဣဒေဝ ဝမနုဿံ၊လောကေ၊ဤလူ့ဖြည်၌သာလျှင်၊ဌတ္ဝာ၊ တည်၍၊ အာဟိသမ္ဘရာယန္တိ၊ အာဟိသမ္ဘ-ဂ္ဂယံဟူသည်ကား။ ပုနဗ္ဘဝေ၊ တဘာနဟာဝသစ်၌။ သဟဗျတံဂ္ဂတိ ဝါသဝသောတိ၊သဟဗျတံဂ္ဂတိ ဝါသဝသ ဟူသည်ကား။ ဒေဝါနမိန္ဒသ၊ နတ်တို့ဂိုဏ် အစိုးရှိသော၊ သက္ကသ၊ သိကြား၏၊ ပုဗ္ဗဘာဝေန၊ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဟဘာဝံ၊အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ဝမိသတိ၊ရောက်လတ္တံ့၊ဣဒံ၊ဤဂ္ဂတိဟူသော ပုဒ်သည်၊အနာဂတဝေါ၊အနာဂတ်အနက်၌၊ ပစ္စုပ္ပန္နကာလဝစနံ၊ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ကိုဟော၊သောပုဒ်တည်း။သေသံ၊ကြွင်းကျန်သော၊စကား၊ရင်သည်။ သဗ္ဗဏ္ဍ၊ အလုံး၊ရုံတို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထော၊ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤ သည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊ကုမာရ၊ပေတဝတ္ထု၊ဝဏ္ဏနာ။ ကုမာရ၊ပေတ ဝတ္ထု၊အဖွင့်သည်။နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃-စူဠဝဂ်-၆-သေရိနိပေတိဝတ္ထု၊

နဂ္ဂါဒဗ္ဗဏ္ဏရူပါသိတိအုဒ်၊ နဂ္ဂါဒဗ္ဗဏ္ဏရူပါသိအာစရိသော၏ပေတဝတ္ထု ကို၊ သတ္ထုရှင်၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်း၊တော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူ သည်ရှိသော်၊ သေရိနိပေတိ၊သေရိနိပြိုင်ဟောမက်၊ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍ ဝတ္ထု၊ဟောတော်မူအပ်၏။ကိုရ၊ချ၍ပြုပြီးအုံ့၊ကုရ ရဇ္ဇေ၊ကုရုတိုင်း၌၊ဟတ္ထိနိုဝုရေ၊ဟတ္ထိနီမြို့၌၊သေရိနိနာမ၊သေရိနီမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏ၊တယောက်သော၊ရူပူပဇီဝိနိ၊ပြည့်တန်ဆာမသည်၊အပေါ်သို့၊ဖြစ် ၏၊ တဇ္ဇေ၊ထို၊ဟတ္ထိနီမြို့၌လည်း။ ဥပေါသထကရဏတ္ထာယ၊ဥပုသ်ပြုအံ့ သောငှါ၊တ၊တောတ၊တောတ၊ထိုထိုအရပ်၌။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ သန္နိ

ပတိ်သု၊စည်းဝေးကုန်၏။ ပုန်းတာဘန်၊ မဟာဘိက္ခုသန္ဓိပါ၊တော၊ကြီးစွာ သောရုဟန်းအစည်းအဝေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ထိုရုဟန်းအ စည်းအဝေးကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊မနုဿာ၊လူ ဘို့သည်၊ တိလတဏ္ဍုလာဒိဠ္ဌ၊ နှမ်းဆန်အစရှိသည့်ကိုလည်းကောင်း၊သပ္ပိဒဓိမဓုအာဒိဠ္ဌ၊ထောင်တော်နှင်ခမ်း ပျားအစရှိသည့်ကိုလည်းကောင်း၊ဗဟုံ။ချား၊ဝှာသော၊ ဒါနူပဂဇေ့ကံ။အလ္လ ၏အဆောင်အဦးကို၊ သင်္ဂေတ္တာ၊စိုင်း၍၊မဟာဒါန်။ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပသ‌ဏ္ဍေသုံ၊ဖြစ်စေကုန်၏၊ တောနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သာဂတိ ကား၊ထိုပြည်တန်ဆာမသည်၊ အသဒ္ဓါ။ယုံကြည်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အ ဝ ဏ္ဏ၊ မကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ မဇ္ဈေ‌ခုမလ ပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တာ၊ မဇ္ဈေ‌ရ တည်းဟူသော အညစ်အကြေးသည် ထိုးကျင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဟိစိ၊အချို့ကုန်သော၊မနုဿတို့၊လူတို့သည်၊ တံ၊ထိုပြည်တန်ဆာမ ကို။ဟေ၊သာလှည့်၊ တာ၀၊ရှေးဦ.ဖွား၊ဣန္ဒခါန်၊ဤအလှူကို၊ အနုမောဒါဟိ၊ ဝမ်းမြောက်လော။ဣတိ၊ဤသို့၊ဥဿာဟိတာ‌ဝိ၊တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သော် လည်း၊မုဏ္ဍာကာနံ၊ဦးဂြိုဏ်းဖြစ်ကုန်သော၊သမဏာနံ၊ရဟန်းတို့အား၊တေန ဒိန္နေန၊ ထိုသို့ပေးလှူခြင်းဖြင့်၊ ကိ ်၊အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အပ္ပသာဒမဝ၊မကြည်ညိုခြင်းကိုသာလျှင်၊ နေသံ၊ထိုလူတို့အား၊သမ္ဘ‌ဝေ ဒေသိ၊ပြောကြား‌၏၊အပ္ပမတ္တ‌ဃ၊အနည်းငယ်မျှသောလှူဘွယ်ကို၊ ပရိစ္စာ ဝေါ၊စွန့်ခြင်းသည်၊ကုတော၊အာဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊သာ၊ထိုပြည်တန်ဆာ မသည်၊ အပရေန၊တပါး‌သော၊သမယေန။အခါ၌၊ကာလကိ်တွာ၊သေခြင်း ကိုပြု‌၍၊ အညတရ‌ဃ‌ာ‌၊တယောက်သော။ ပစ္ဆိမ‌ဘ‌ဝ‌ရ‌ဃ‌ာ‌၊ပစ္ဆိမ‌ဘ‌ဝ‌ဖြစ်ခြင်း ပရိ‌ဘ‌ဝ‌ဝိ‌ဌေ‌ဒ‌ကျေးအပြင်၌၊ ပေတိ၊ပြိတ္တာမသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အထ။ထိုအခါ၌၊ ဟတ္ထိနီပုရ‌ဝါသိ၊ဟတ္ထိနီပြို‌ရ‌ပ်ိ‌ဝ‌ယ်‌ရှိ‌သ‌ည်။ အညတ ရော၊တယောက်၊ ဥပါသ‌ကော‌၊ဥပါသ‌ကာ‌သ‌ည်၊ ဘဝိ‌ကိ‌စ‌ာ‌ယ။ကုန်သွယ် ခြင်းဌာ‌၊တံ‌နှ‌ဂ‌ရ‌ံ‌ထိုမြို‌သို‌၊ဂ‌တ်ကွာ‌၊သွား‌၍၊ဣတ္ထိ‌ယ‌ာ‌ဉ‌ဉ‌ဒ‌ို‌ရ‌ဲ‌ပ‌ဋ‌ိ‌ဿ‌ဝ‌ေ‌ယ‌ေ၊ ရ‌ိ‌ဃ‌ီ‌း‌သော‌ကဲ‌အ‌ခါ‌၌‌ပ‌ရ‌ိ‌ကျ‌ာ‌ဝ‌ိ‌ဌ‌ံ‌ကျေ‌းအ‌ပြ‌င်‌သို‌၊တ‌ာ‌ဒ‌ိ‌သ‌ေ‌နှ‌၊ထို‌သို‌သ‌တော ရ‌ှိ‌သော‌၊ပ‌ယော‌စ‌နေ‌နှ‌၊အ‌ကျိုး‌ဖြ‌င့်။ဂ‌တော‌၊သွား‌ရ‌ှိ‌၏။ သ‌၊ထို‌ပြ‌ိတ္တာ‌မ‌သ‌ည်‌၊ တ‌ဗ‌္ဗ‌။ထို‌ကျေ‌းအ‌ပြ‌င်‌၌‌၊ တံ‌၊ထို‌ဥ‌ပါ‌သ‌ကာ‌ကို‌၊ဒ‌ိ‌သ‌ွာ‌၊ဖြ‌င်‌၍‌၊ သ‌ဠ‌ာ‌နို‌တ‌ွာ‌၊ သို‌ကျ‌ီ‌းနှ‌ဂ‌ါ‌အ‌ဝ‌ော‌်‌မ‌ရ‌ှိ‌သ‌ည်‌၊အ‌ဋ‌္ဌ‌ိ‌တ‌ွာ‌စ‌မ‌တ‌ွာ‌ဝ‌ေ‌သ‌သ‌ရ‌ိ‌ရာ‌၊ အ‌ရ‌ိုး‌အ‌ား‌မ‌ျှ သ‌ာ‌ကြ‌ွင်‌း‌သော‌ကို‌ယ်‌ရ‌ှိ‌သ‌ည်‌၊အ‌ဂ‌ိ‌ဝ‌ိ‌ဂ‌ဠ‌ဿ‌ဒ‌ဿ‌နာ‌၊ အ‌လွန်‌စ‌က်‌ဆ‌င်‌မ‌ှ‌ယ် သော‌အ‌ဆ‌င်‌ရ‌ှိ‌သ‌ည်‌၊ဟု‌တ‌ွာ‌။ဖြ‌စ်‌၍‌၊အ‌ဝ‌ိ‌ဒ‌ူ‌ရ‌ေ‌း‌ဖ‌ူ‌နီ‌း‌ဌ‌ိ‌ဝ‌ဌ‌ေ‌တ‌ွာ‌၊ရ‌ေ‌ပ်‌၍‌၊အ‌ဝ‌ဠ‌ာ

နံ။ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာမ
ကို၊ ဒိသ္သာ၊ ဖြင့်၍၊

ဤ ဥပါသုဠိကေ၊ ထွက်သောနံပါး၌သော၊ ကိသိကေ၊ အရိုးအနေအကြော
မျှသာ အကြွင်းရှိသောအလွန် ကြီလှိသောကိုယ်ရှိသော၊ ဘောတိဆုတ္တိ
အိုမင်းမေ။ တွံ၊ သင်သည်၊ နဂ္ဂါ။ အဝတ်မရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ရုဇ္ဇဏ္ဏာ
ရုပါ၊ မလှသော အဆင်းသဏ္ဌာန် ရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိသာ၊
ကြီလှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမနိသန္ထတာ၊ အကြော ဖြိုင်းပြိုင်းထ
သောကိုယ်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာရုဏ်၊ အာဘယ်အမည်ရှိသော၊ တွံ၊ သင်
သည်၊ ဆုတ်ခိုး၊ ပြု၏။ ဝါထာယ။ ဝါ
ထာဖြင့်၊ ပုဏ္ဏား၊ မေး၏၊ သာဝိ၊ ထိုပြိတ္တာ၊ သည်လည်း၊ ဒေ၊ သ၊ ထိုဥပါသကာ
ဒေါ။ ။ဘန္တေ။ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ မကောင်း
မှုကိုပြုသော သူတို့၏ ဖြစ်ရာအပါယ်သို့လားသော၊ ယမလောကိကာ၊ ယမ
လောကဟု ဆိုအပ်သော ပြိတ္တာ၊ ဘုံ၌ အကျုံး ဝင်သဖြင့် သိအပ်သော၊
ပေတိ၊ ပြိတ္တာ၊ မ၊ သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ရှေ့
ဘာဝ၌၊ ပါပကမ္မံ၊ ပြိတ္တာ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၊ မကောင်း၊ မှုကံကို။ ကရိတ္ဝာ
နှ၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊ ဣတော။ ဤသင်တို့ ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊
ပြိတ္တာ ဘုံ၌။ ဥတ္တ၊ ပဒိုသန္ဓေ၊ အား ဖြင့်ဖြစ်၏။ ဣတော။ ဤသို့၊ ဝါထာယ၊ ဝါထာ
ဖြင့်။ အတ္ထာ၊ နှ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပကာ၊ သတိ။ ပြု၏။ ဗုဒ္ဓ။ တဘာ၊ တေ၊ ထိုဥပသ
ကာသည်။ ။ဘေတိ ပေတိ၊ ဒိုပြိတ္တာ၊ မ၊ ကို၊ ခု၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ သင်
သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ရှေ့ဘဝ၌၊ ကာယေန။ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဒုံ၊ သူ၏ အသက်ကိုသတ်
ခြင်း၊ အစရှိသော ကာယဒုစရိုက် ကို၊ ကတံ။ ပြုခဲ့ဘူး၊ သ၊ လော။ ဝါစာယ။ နှုတ်
ဖြင့်၊ ဒုက္ခဒုံ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်း အစရှိသော ဝစီဒုစရိုက်ကို။ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူး
သလော၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဒုံ၊ သူတပါး၏ စည်း စိမ်ကိုမိမိသို့ ရှေ့ရှုကြံ
ခြင်း အစရှိသော မနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြု အပ်သလော၊ ကိ သ ကမ္မ ဝိပါ
ကေန၊ အာဘယ် မကောင်း မှုကံ၏ အကျိုး အား ဖြင့်၊ တွံ။ သင်သည်၊ ဣတော၊
ဤ ဘဝတို့ ဖြစ်ရာ လူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာ ဘုံ၌၊ ဥတ္တ၊ ပဒိုသန္ဓေ၊ အား
ဖြင့် ဖြစ်ရှာ လေသနည်း၊ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝါထာယ၊ ဝါထာ ဖြင့်၊ ကတ ကမ္မံ၊
ပြု အပ်သော မကောင်း မှုကံကို၊ ပုစ္ဆိ တွား၊ မေး၏။ ။ဘန္တေ၊ အရှင် ဥပါသ
ကာ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ။ ရှေးဘဝ၌၊ အနာဝဇ္ဇေ သု။ တရုတ
ယောက်သော သူသည် မှုမမြစ်အပ်ကုန်သော။ တိဏ္ဍေသု၊ မြစ်ရေကန် အစရှိ
သော ဆိပ်တို့၌၊ မနုဿေ ဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဝိဿရိတံ၊ မေ့ရစ်အပ်သော တရုံ

တရုံသောဝတ္ထုကို၊ လဘေယျနှင့်ရေပြားအုံ့လည်းမသိဟုနှုတ်ပြု၍။အဖေသော သက်၊ ပဝတ်မျှသော ဥစ္စာကိုလည်း၊ ဝိစိန်၊ ရှာဖွေဆည်းပူး၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးဘဝ၌။ ဒေယျမမ္မေသု၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့သည်၊ သင်္ကေသု။ဂိုဏုန်ကျက်၊အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ဒိပ်၊တမလွန်လောကသုဂတိတဝ၌ တည်ခြင်း အကြောင်ဖြစ်သော ကောင်းမှုကို၊ နာကာသိ၊ မပြု။ ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဥပါသကာ၊ဆုဒါနိ၊ယဆုဘဝ၌၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တသိ တာ၊ မေမ္ဟတိသည်ဖြစ်၍၊ နဒီ၊ဖြစ်သို့၊ ပိ၊တုံ၊သောက်ခြင်းငှါ။ ဥပေမိ၊ ကပ်သည်ဖြစ်အုံ့၊မမ။အကျွန်ုပ်၏။ ပါပကမ္မေနမ၊ကောင်းမှုကံကြောင့်၊နဒီ၊ ဖြစ်သည်ရိတ္တကာ.ရေမရှိသည်ဖြစ်၍၊ပရိဝတ္တတိ၊လှည့်ပတ်၏၊ဥဏ္ဍောသု၊နေပူ သောအခါတို့၌၊ ဆာယံ၊ အာဋုပ်သို့၊ဥပေမိ၊ကပ်သည်ဖြစ်အုံ့၊ အာတပေါ၊ နေပူသည်၊ပရိဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ ။အဂ္ဂိဝဏ္ဏော၊မီးပုရှင့်တူသော၊ဝါတောစ လေသည်လည်း။မေ။အကျွန်ုပ်အား။ဘဝန္တော၊လောင်လျက်၊ဥပဝါယတိ၊ ကပ်လာ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဥပါသကာ၊ အဟံ။အကျွန်ုပ်သည်၊ တော်ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ဒုက္ခဒုဗ္ဗိဘေတ်ခြင်း၊အစရှိသော၊ဆင်းရဲကိုလည်း၊ကောင်း။ တ၊တော၊ ထိုထက်၊ ပါပကံ။ ယုတ်မာကြမ်းကြုတ်သော၊ အညံ၊ တပါး သော၊ဒုက္ခမှု၊ ဆင်းရဲကိုလည်း၊ကောင်း။ အနုဘဝတုံ၊ခံစားခြင်းငှါ၊ အဇ္ဇ ဟာမိ၊ထိုကဲ့၏။ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဥပါသကာ၊ တို့၊သင်သည်၊ဇူ့တော၊ဤ အရပ်မှ၊ ဂတ္ဌိုဟု၊သွား၍၊ ဟတ္ထိနဂရံ၊ ဟတ္ထိနီပြည်သို့၊တော့၊ ရောက်၍ မယ္ယံ၊အကျွန်ုပ်၏၊မာတရံ၊အမိကို၊ ဝဇ္ဇေသိ၊ပြောဆိုပါလော၊အယျ၊အရှင် မ၊ ဒုဂ္ဂတာ၊မ၊ကာင် မှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာ၊အပါယ်ခွဲခြမ်းသော၊ယမ လောကိကာ၊ ယမလောကဟုဆိုအပ်သော ပြိတ္တာတို့ခွဲ၊အကျိုးဝင်သဖြင့် သိအပ်သော၊ပေတိ၊ပြိတ္တာမဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တော၊သင်၏၊ ဓိတာ၊သို့ကို၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာစ၊ ဖြင်လည်း၊ဖြင်ခဲ့၏၊ ပါပကမ္မံ၊ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ဒုခ ကြောင်းဖြစ်သော မကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတ္ထာနု၊ ပြုလေသော ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ယခု၊ဤ၊ငါ၏ဖြစ်ရာလူ.ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ပြိတ္တာတို့ခွဲ၊ ဂတာ၊ပဋိ သန္ဓေအား၊ဖြင့်ဖြစ်ရာလေ၏။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဥပါသကာ၊တော်သင်၏၊ ဓိတာ၊ သို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌၊ မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပလ္လင်သား အိပ်ရာပလ္လင်၏၊ ဟေဋ္ဌတော၊အောက်မှ၊ နိက္ခိတ္တာနု၊ မြှုပ်ထားအပ်ကုန် သော။ စတ္တာရိသတာသ.ဘဿာနိ၊သေးသိန်း၊အတွင်း၊အရည်ရှိကုန်သော၊ မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဓနာနိ၊ဥစ္စာတို့သည်လည်း။အထိ၊ရှိကုန်၏၊ တံဓနံ၊ထို ဥစ္စာကို၊ဣဒေ၊ဤ၊မည်သော၊အရပ်ခွဲ၊နက္ခိတ္တံ၊မြှုပ်ထားအပ်၏ဟူ၍၊ မေ၊အ

ကျွန်ုပ်၏ မယားအမိအား၊ အနုကျွာတဋ္ဌ။ ကြားလည်းမကြားအင်ခဲ့၊ ထားတာ။ထိုမြေပ်ယားအပ်သော ဥစ္စာမှာ ကေဒေသံ အချိုကို၊ ဂပေတွား ယူ၍မေ၊အာကျွန်ုပ်ကို၊ဥစ္စာသားရည်မှတ်၍ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒေတု၊ပေးပါစေ၊ တာသောစ၊ ထိုအာကျွန်ုပ်အမိအားလည်း၊ ဇီဝိကာ၊ အသက်မွေးကြောင်း သည်၊ဟောတု၊ဖြစ်ပါစေ၊မေ၊အာကျွန်ုပ်၏၊မယားအမိသည်၊ ဒါနံ၊အလှူ ကို၊ဒတ္တွာ၊ပေးလှူ၍၊ မေ၊အာကျွန်ုပ်အား၊ အနွာဒိသတုစ၊ အမျှလည်း၊အမျှ ပေး၀ေပါစေ၊ တဒါ။ ထိုအမျှပေး၀ေသောအခါ၌။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနိ၊ခပ်သိမ်းသောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုခိတာ။ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်။ဟာသံ။ဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ ၀ဇ္ဇာစ၊ ☰ ဝါကိုမှာလိုက်၏ဟူ၍လည်း၊ ၀ဇ္ဇေသိ၊ပြောဆိုပါလေ၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဟူမာဟိ ဆဟိ၀ါထပေါ၊ဤခြောက်ဝါထပေါတို့ဖြင့်အတ္ထနှာ။မိမိသည်၊ကတာကမ္မဟေ ၀၊ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊လည်းကောင်း။ ပုန်၊တာဘာနိ၊ တောနှာ၊ထိုဥ ပါသကာသည်၊ အတ္ထနော၊မိမိအား။ ကာဘဇ္ဇံ၊ပြုအပ်သော၊ အတ္ထဟု။အ ကျိုးကိုလည်းကောင်း။အာစိက္ခိ၊ပြောကြား၏။

တတ္ထ၊ထိုဝါထပေါ်၌၊ အနာ၀ါ၊ရှေ့သုတိ၊အနာ၀ဇ္ဇသုဟူသည်ကား။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ အနိ၀ါရိတော သု၊မခြစ်အင်ကုန် သော၊ နဒီတဠာကာဒီနံ၊ခြစ်တတက်ဆည်းကန်အစရှိသည်ကို၏။ တိတ္ထပ ဒေသေ သု။ဆိပ်အခုပ်တို့တွင်၊ယတ္ထ၊အကြင်အခုပ်၌။မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ နှာယန္တိ။ရေချိုးကုန်၏၊ ဥဒကာကိစ္စံ၊ရေကိစ္စကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊တာဒိ သေ သု၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဌာနေသု၊အရပ်တို့၌၊ ဝိစိနိ အဇ္ဈမာသ ကန္တိ၊ဝိစိနိ အဇ္ဈမာသကံဟူသည်ကား၊မနုဿေဟိ။လူတို့သည်၊ဌပေတ္တာ ထား၍၊ဝိဿရိတံ၊မေ့ခြင်းသေး။ကိဠိ၊တစုံတခုကို၊ ဣဏ္ဍ၊ဤအရပ်၌၊ အ၀ နာမသဘောယျံ၊ခြောင်းခံ့လည်းမသိ၊မှုဘိ။ဤသို့၊ လောဘာဘိဘူတာ၊လော ဘသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈမာသကမဟုတ်ဖို့၊ပဲ၀က်မျှကိုလည်း၊ ဝိစိနိ ဂပေသိ၊ရှာပြီ၊ အထ၀၊တနည်းကား၊ အနာ၀ဇ္ဇသုတ်ဟူသူတို၊ အနာ၀ဇ္ဇသုတိဟူသု ဟူသည်ကား။ ဥပသက်မနေနှုန်းကပ်သဖြင့်၊ကေန စိ၊တစုံတယောက်သောသူသည်၊ အနိ၀ါရိတော သု။ မတား၊ခြစ်အပ်ကုန် သော။သတ္တာနံ။သတ္တ၀ါတို့၏၊ ပယောဂါသယသုဒ္ဓိယာ၊လုံ့လအားလိုအာ သယစင်ကြယ်ခြင်း၏၊ ကာရဏာသာ၀ေနု၊အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊တိဏ ဘူတော သု၊ဆိပ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာပြာဟ္မဏောသု၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်၊ဝိဇ္ဇမာနေသု။ ထင်ရှား၊ရှိကုန်လျက်၊ ဝိစိနိ အဇ္ဈမာသကန္တိ၊ဝိစိနိ

အာမုမာသကံဟူသည်ကား။ မနွေဦးမလပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တာ။မနွေဦးတည်း ဟူသောအညစ်အကြေးသည်ထိုးကျင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ကသစ်၊ တရုတ်ယောက်သော ဧဟန်းပုဏ္ဏားအား။ ကိုဠ၊ တရုတ်သော ဝတ္ထု ကို။အခေါ်ခြင်း။မပေးလျှင်၊ အာမုမာသကမှ၊ ပဝေကလည်းဖြစ်သော ဝိသေသံ၊ထူးသော၊ပုညံ၊ကောင်းမှုကို။ နဝိစိန်နသဗ္ဗိန်၊ မဆည်းပူးခဲ့၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သင်္ကေသုဒေယျဒမ္မေသု ဒိပံနာကာသိမတ္တာနောတိ၊ သင်္ကေသု ဒေယျမမ္မေသုဒိပံနာကာသိမတ္တာနောဟူ၍။အာဟာ၊ဆိုပြီ၊ ၊

တသိတာတိ။တသိတာ ဟူသည်ကား။ ပိပါသိတာ၊မွတ်သိပ်သည်၊ ရိတ္တကာတိ၊ ရိတ္တကာ ဟူသည်ကား။ ကာကပေယျာ၊ ကျီးသောက်နိုင် အောင်၊သန္ဓမာနာပိ။စီးသည်လည်းဖြစ်သော၊နဒီ၊ဖြစ်သည်၊မမ၊အာဟ္ဟန်ပ် ၏။ပါပကမ္မေန။ မကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဥဒကေန၊ရေသည်၊ရိတ္တာတုဏ္ဏာ၊ အချည်းနှီး။ဝါလုကမတ္တာ၊သဲမျှသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပရိဝတ္တတိ၊ညွှတ်၏၊ ဥဿေသူတိ။ ဥဿေသုဟူသည်ကား။ ဥဿသမယေသု၊ဟူသောအခါတို့၌ အာတပေါပရိဝတ္တတိတိ၊ အာတပေါပရိဝတ္တတိဟူသည်ကား။ ဆာယာ ဌာနံ။အရိပ်ရှိရာအရပ်သို့။မယိ၊ငါသည်၊ ဥပဂတာယ။ကပ်သည်ရှိသော၊ အာတပေါ။နေဟူသည်၊သမ္ဗန္ဓတိ၊ဖြစ်၏။ ၊

အဂ္ဂိဝဏ္ဏောတိ။အဂ္ဂိဝဏ္ဏော ဟူသည်ကား။ သမ္ဗသေသနဲ့အတွေ့အား ဖြင့်၊အဂ္ဂိသဒိသော၊ မီးနှင့်တူသော၊ တေန။ထိုကြောင့်၊ ဒဟာနေ့ဥပဝါ ယတိတိ၊ ဒဟာနော့ဥပဝါယတိဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်၏။တေဇောနေ့အရ ဟာမိတိဣဿ၊တေဇောနေ့အရဟာမိဟူသော၌ပါ၌ဖြစ်၊ဘာနေ့တိ၊ဘာနေ့ ဟူ၍၊တံဥပါသကံ။ ထိုဥပါသကာကို၊ ဝရဟာရေန၊အလေးပြုသဖြင့်၊ဝဒ တိ၊ဆိုအ၏။ ဘာနေ့၊အာဂ္ဂင်ဥပါသကာ၊ ယဝတာဝတ္ထု၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ် ပြီးသော၊ တေဇောပိပါသာဒုက္ခံ၊ ဤမွတ်သိပ်ခြင်း အစရှိသော ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊အညစ္ဆ၊ထပါ၊လည်းဖြစ်သော၊ တဏှာ၊ထိုမွတ်သိပ်ခြင်း အစရှိသောဆင်းရဲထက်၊ ပါပကံ၊ယုတ်မာသော၊ ဒါရုဏံ၊ကြမ်းကြုတ် သော၊ဒုက္ခဥ္စ၊ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း။ အနုဘဝိတုံ၊ခံစား၊ခြင်းငှါ။ အရ ဟာမိ၊ထိုက်၏။ ဟန္ဒသ။ ထိုဆင်းရဲအား၊လျှောက်ပတ်သော၊ ပါပသ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ကတ္တာ၊ပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဣတိယံ၊ဤသည် ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ၊ဝဇ္ဇေသိတိ၊ ဝဇ္ဇေသိဟူသည် ကား။ဝဒေယျာသိ၊ပြောဆိုပါလေ။ ၊

အနက္ခာတန်။အနက္ခာတံဟူသည်ကား၊ ကြွေကံ၊ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာကို၊ နိုက္ခိတ္တအနိ၊မြုပ်ထားခဲ့၏ဟူ၍။ အနာဝိကိုတံ၊မပြောကြားခဲ့၊ ဣဒါ နိ၊ယခုအခါ၌။ တသ၊ထိုဥစ္စာ၏၊ ပရိမာဏဿ၊ အတိုင်းအရှည်ကို လည်း ကောင်း၊ဌပိတာ ဌာနဿ၊ထား၊ရာ အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒသ္သေန္တော၊ပြလို သည်ဖြစ်၍။ စတ္တာရိသတ သဟဿာနိ ပလ္လင်္ကသစ ဟေဋ္ဌတောတိ၊ စတ္တာရိသတသဟဿာနိပလ္လင်္ကသစ၊ဟေဋ္ဌတောဟူ၍၊ အာဟ၊ဆိုပြီ၊ တတ္ထ။ထိုဂါထာ၌၊ ပလ္လင်္ကသာတိ၊ပလ္လင်္ကသဟူသည်ကား။ ဝုဠ္ဠ၊ရှေး ၌၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ သယနပလ္လင်္ကသ၊အိပ်သောပလ္လင်၏။ ၊တတော တိ၊တတော၊ဟူသည်ကား။ ဝိတ္ထတော၊ဥစ္စာ၌။ ကေဒေသံ၊တချို့တဝက် ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊မမံ၊အာဂ္ဂနိပ်ကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒေ တုံ၊ပေးလှူပါစေ။ တသ္မာတိ၊တသ္မာ ဟူသည်ကား။ မယ္ဟံ၊ အဂ္ဂနိပ်၏၊ မာတုယာ၊အမိအား။ ၊

ဒေ၊ဤသို့၊တာယပေတိယာ၊ထိုပြိဿာမသည်၊ ဂဏ္ဍော၊ပြောကြား၊အပ် သော၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊ တသ္မာ၊ထိုပြိဿာမ၏၊ ဝစနံ။စကား၊ကို၊သဗ္ဗဒ္ဓိဆ္ဆတ္တာ။ဝန်ခံ၍၊တတ္ထ၊ထိုမြို့၌၊အတ္တနော၊မိမိ၏။ကရ ဏီယံ၊ပြုဘွယ်ကို၊ကတ္ဝာ၊ပြုပြီး၍၊ဟတ္ထိနိဝုရံ။ဟတ္ထိနီမြို့သို့၊ ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ တသ္မာ၊ထိုပြိဿာမ၏၊ မာတုယာ၊အမိအား၊ တမတ္ထံ။ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ပြောကြား၏။ တမတ္ထံ။ထိုပြောကြားသော အကြောင်းကို၊ ဒဿေတုံ၊ပြခြင်းငှါ။ ၊

သော၊ထိုဥပါသကာသည်၊သာရတိ၊ကောင်းပြီဟူ၍၊ တသ္မာ။ထိုသော ရိနိုပြိဿာမ၏၊ ဝစနံ၊စကား၊ကို၊ ပဋိသုတ္တာ၊ဝန်ခံ၍၊ ဟတ္ထိနိဝုရံ၊ဟတ္ထိနီ ပြည်သို့၊ဂတ္တွာနုရောက်၍၊ တသ္မာ။ထိုသေရိနိုပြိဿာမ၏၊ မာတရံ၊အမိ ကို။အာဝေါစ၊ပြောဆို၏။ အယ္ယ။ရှင်မ။ ဒုဋ္ဌတာ၊မကောင်းမှုကို ပြုသော သူတို့ ၏ဖြစ်ရာအပါယ်သို့လား၊သော၊ ယမလောကိကာ၊ပြိဿာဘုံ၌အကျိုး ဝင်သဖြင့်သိအပ်သော၊ပေတိ။ပြိဿာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊တော၊သင်၏၊ဓိတာ၊ သမီး၊ကို၊မယာ။ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာစ၊ ဖြင်လည်း၊ဖြင်အပ်၏။ ပါပကမ္မ၊ပြိဿာ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း မကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတ္ဝာန၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊ ဣဒါ၊ငါ့ကို့ဖြစ်ရာ လူ့ဖြည်မှ။ ပေတ၊သောကံ၊ပြိဿာဘုံ၌၊ ဝတ္တာ၊ ဖြစ်ရာလေသတည်း။ သာစ၊ထိုသင်၏သမီးသည်လည်း၊ တတ္ထ၊ထိုတွေ့ ဖြင်ရာအရပ်၌၊ မံ၊ငါ့ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့။ သမာဒေ၊ပသီ၊သတင်းစကား၊ကိုယူ ဝတ္ထ၏။ ဘာ၊ဣ၊အရှင်ဥပါသကာ။ တ္တံ၊သင်သည်။ ဣဒါ၊ဤမျှနှင့်ရုစ်

မြို့မှ၊ဂတ္တိုဘုန်းသွားရ၍၊ ဟတ္ထိနိုပုရံ၊ဟတ္ထိနိုပြည်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ မယ်၊ အာကျွန်ပ်၏၊ မာတရံ။အမိကို။ဝဇ္ဇေသီ။ပြောဆိုပါလေ၊ ဒုဋ္ဌတာ၊မကောင်း မှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာအပါယ်၌ ဖြစ်သော၊ ယမလောကိကာ၊ ပြိတ္တာတုံ၌ အကျိုးဝင်သဖြင့် သိအပ်သော၊ ပေတိ၊ ပြိတ္တာမဖြစ်၍ ဖြစ် သော၊တော်သင်၏၊ ဓိတာ၊ သို့မဟုတ်၊မယား၊ပါသည်၊ ဒိဗ္ဗာစ၊ဖြင်လည်းဖြင် အပ်၏၊ပါပကမ္မ၊ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတ္ထာ နှ၊ပြုခြင်းကြောင့်၊ဤတို့ကိုဖြစ်ရာလျှ,ပြည်ဖ၊ ပေတ၊လောက်၊ပြိတ္တာ တုံ၌၊ဂတာ၊ပဋိသန္ဓေအား၊ဖြင့်ဖြစ်ရာလေ၏၊ ၊ဘုရားအရှင်ဘုရားသခင်ကား၊ ဓိတာ၊ သင်၏ သို့မဟုတ်၊ မယား၊ အာကျွန်ပ်သည်၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ရှေးတဝ၌၊ ပ ဿဲကံသား၊အိပ်ရာပဿဒ်၏၊ ဟေဒ္ဓတော၊အောက်မှ၊နိုက္ခိတ္တာနိ။ခြုံထား အပ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိသတသဟဿာနိ။ ငေးသိန်းအတိုင်း၊ရှည်ရှိကုန် သော။မေ၊အာကျွန်ပ်၏၊ဝနာနိ၊ဥစ္စာတို့သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ရှိကုန်၏၊ တံခုံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ထွေ၊ဤအမည်ရှိသောအရေပ်၌၊နိုက္ခိတ္တံ။ခြုံထားအပ်သည်ဟု ၍၊အနုက္ခာတဗ္ဗ။ကြားလည်းမကြားခဲ့မိ၊ ၊တတော၊ ထိုဥစ္စာမှ၊ ကောဒေ သံ၊အချို့ကို၊ ဂဟေတွာ။ယူ၍၊ မေ၊အာကျွန်ပ်ကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ရည်မှတ်၍၊ဒါနံ၊ အလှူကို၊ဒဒတု၊ပေးပါစေ၊ တာသာ၊စ။ ထိုအာကျွန်ပ်အမိအား၊လည်း။ ဓီဝိ တာ၊အသက်မွေးကြောင်းသည်၊ဟာတု။ဖြစ်ပါလေစေ၊မေ၊အာကျွန်ပ်၏၊ မာတာ၊အမိသည်၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒတွာ၊ပေးလှူ၍၊ မေ၊အာကျွန်ပ်အား။ ဒက္ခိ ဏံ၊ အလှူကို၊ အနုဒါသိသတုစ၊ အမှုပေးဝေလည်း၊အမှုပေးဝေပါစေ၊ ၊ တဒါ။ထိုအမှုပေးဝေသောအခါ၌။အာဟ်၊အာကျွန်ပ်သည်၊သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိ နိ၊ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုဝိတာ၊ချမ်း သာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ဟာ၊သမ်ဖြစ်ပါလတ္တံ့၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝဇ္ဇေသီ၊ပြော ဆိုပါ၊လေ၊ဆုတိ။ဤသို့၊ သမာဒပေသိ၊သတင်းစကားပါ၊လိုက်၏၊သာ၊ထို ပြိတ္တာမ၏အမိသည်။ တသ၊ထိုဥပါသကာ၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊ သုဝ၊ကြား ကြား၍။ တတောဟိ တ၊တောဝေ။ ထိုဥစ္စာမှသာလျှင်၊ကိုယ်၊ အချို့ကို၊ဂ ဟေတွာ၊ယူ၍၊ တသ၊ထိုသို့ဖြစ်သောသေရိနိုပြိတ္တာမကို၊ဥဒ္ဒိသ၊ရည် မှတ်၍၊ဒါနံ၊အလှူကို၊အဒါသိ၊ပေးလှူ၏။ ဒတွာ၊ပေးလှူ၍။ တသ၊ထိုသို့ ဖြစ်သောသေရိနိုပြိတ္တာမအား၊ဒက္ခိဏံတံ၊ဒက္ခိဏာ၊ထိုအလှူကို၊အာဒိသိ၊ အမှုပေးဝေလည်း၊အမှုပေးဝေ၏။ ပေတီ၊သေရိနိုပြိတ္တာမသည်လည်း၊သု ဝိတာ၊ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏။ တသ၊ထိုသေရိနို ပြိတ္တာမ၏အမိအား၊လည်း။ သုဓီဝိတာ၊ ချမ်းသာသဖြင့် အသက်မွေး၍

သည်အားသိ၊ဖြစ်၏။ဤတို့၊ဤသို့၊သင်္ဂီတိကာရား၊သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်။အာဟံသု၊ဆိုကြကုန်၏။တာ၊ထိုဂါထာတို့သည်၊သုဝိညေယျမေဝ၊သိလွယ်သည်သာတည်း။

တံ၊ ထိုစကား၊ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ တဿ၊ ထိုသေရိနီပြိတ္တာမ၏၊ မာတာ၊အမိသည်၊ ဘိက္ခုသံဃသ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေးလှူ၍၊တဿ၊ထိုသို့ဖြစ်သော၊ပြိတ္တာမအား၊အာဒိသိ၊အမျှပေး၏၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်။ သာ၊ထိုပြိတ္တာမသည်။ ပဒီလဒ္ဓသဒ္ဒီ၊ပဂၢရေ၊ သမ္ဘတ္တိယံ၊ရေအစ်သော၊အလုံးစုံ၊သော၊အဆောံအဦးနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ဌိတာ၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊မာတု၊အမိအား။အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ဒသေတ္တာ၊ပြ၍ တံကာရဏံ၊ထိုအကြောင်းကို၊အာစိက္ခိ၊ပြောကြား၏၊မာတာ၊အမိသည်၊ ဘိက္ခု၊နံ၊ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေသိ၊လျှောက်ကြား၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊တံပဝတ္တိံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကြား၊ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တ မတ္တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ အမ္ဗုပ္ပတ္တိံ၊အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတ္တွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ဘတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ သာ၊ဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊ မဟာဇနဿ၊လူများ၊အပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဤတို့၊ဤသည်ကား၊အပြီးတည်း၊ ။သေရိနီပေတိဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊သေရိနီပြိတ္တာမ၏ဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃-စူဠဝဂ်-၂-ဓိဂလုဒ္ဓကပေတဝတ္ထု၊

(၅) နရေနာရိပုရက္ခတောယုဝါတိဗုဒ်၊နရေနာရိပုရက္ခတောယုဝါ၊အစရှိသော ဤပေတဝတ္ထုကို၊ ဘဂဝတိ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၊တော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဓိဂလုဒ္ဓကပေတံ၊ ဓိဂလုဒ္ဓကပြိတ္တာကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ကိုရ၊ရှေ့၍ပြဦးအုံ၊ ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရော၊တယောသော၊လုဒ္ဓကော၊မူဆိုးသည်၊ ရတ္တိံ၊ဒိဝံ၊နေ့ညဉ့်ဝတ်လုံး၊ ဓိဂေ၊သမင်တို့ကို၊ဝဓိတ္တွာ၊သတ်၍၊ဖိုဝိတံ၊အသက်ကို၊ ကပ္ပေသိ၊မွေးမြူ၏၊ တဿ၊ထိုမူဆိုး၊အား၊ကော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဓိတ္တော၊ အသွေးခင်ပွန်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သော။ ထိုဥပါသကာ

သည်၊တံ၊ထိုမှဆိုးကို။ သမ္ဘကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ပါပတောမကောင်းမှု
မှ၊နိဝတ္တေတုံ၊ နှစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောနော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊
သမ္ဘဝအဆွေ၊ဟောလျှည့်၊ ရတ္တိယံ၊ညဉ့်၌၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အ
သက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ဝိရမောဟု၊ကြဉ်ရှောင်ပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ရတ္တိ
ယံ၊ညဉ့်၌၊ ပုညေ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။
သော၊ထိုမှဆိုးသည်၊ ရတ္တိယံ၊ညဉ့်အခါ၌၊ ဝိရမိတွာ၊ရှောင်ကြဉ်၍၊ ဒိဝါ
ဝေ၊နေ့အခါ၌ သာလျှင်၊ ပါဏာတိပါတံ၊သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းကို၊
ကရောတိ၊ပြု၏။ သော၊ထိုမှဆိုးသည်။ အပရေနေ၊တပါး၊သော၊သမယေန၊
အခါ၌၊ကာလကိတ္တာ၊သေခြင်းကိုပြု၍၊ ရာဇဂဟာသမီပေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
၏အနီး၌၊ ဝေမာနိက ပေတော၊ ဝေမာနိက ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ ဒိဝသဘာဂံ၊နေ့ဒေါ့ကို၊ မဟာဒုက္ခံ ကြီးစွာသောဆင်းရဲ
ကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ခံစား၍၊ ရတ္တိယံ၊ညဉ့်၌၊ ပဠုတိ ကာမဂုဏ်တေဟိ၊ငါးပါး
သောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
ပရိစာရေသိ၊စမ္ပယ်၏၊တံ၊ထိပြိတ္တာကို။ ဒိသ္မာ၊ဖြင်၍၊အာယသ္မာနာဝုဒေါ၊
အာရှင်နာရဒမထေရ်သည်၊ ၊

ဘောပုရိသ၊ဒုဗ္ဗိယောကျား။ ယုဝါ၊ဟျိုယ်သော အရွယ်ရှိသော၊တို့၊
သင်သည်၊ရတ္တိယံ၊ညဉ့်၌၊ နရေနာရိဝုရက္ခတော၊ နတ်သားနတ်သွေးတို့ဖြင့်
ခြံရံလျက်၊ ရဇ္ဇနိယေဟိ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိကုန်သော၊ကာမေဟိ၊ကာ
မဂုဏ်ငါးပါးတို့နှင့်၊သမင်္ဂီဘာဝေန၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သောဘာ
တိ၊တင့်တယ်၏။ ဒိဝသံ၊နေ့အတို၌ကား၊ ကာဠဏ်ဃာတနံ၊ အထူးထူး
အပြားပြားရှိသော သတ်ခြင်းကို၊ အနုဘောသိ၊ခံစား၊ရ၏။ ဘောပုရိသ၊
ဒုဗ္ဗိယောကျား၊တို့၊သင်သည်၊ ဝုရိမာယ ဇာတိယာ၊ရှေးဘဝ၌၊ ကိံ ကမ္မံ၊
အဘယ်သို့သောဘဝရှိသောကံကို၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊
ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ပဒိုဝုန္ဓိ၊မေးမြန်း၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ နရေနာရိ ဝုရက္ခတောတိ။ နရေနာရိဝုရက္ခတော ဟူ
သည်ကား။ ပရိစာရိက ဘူတေဟိ။ အလုပ်အကျွေးဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော
ဒေဝပုတ္တေဟိ၊နတ်သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒေဝဓီတာဟိ၊နတ်သွေး
တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝုရက္ခတော။ခြံရံ၏။ ဃသိ ရုပါသိတော၊
ဆည်းကပ်အပ်သည်၊ ယုဝါတိ၊ယုဝါဟူသည်ကား၊ တရုဏော၊ဟျိုယ်
သော အရွယ်ရှိ၊သေ၊ခုနှစ်ယောဟိတိ၊ခုနှစ်ယောဟိဟူသည်ကား၊ရေမဏီယေ
ဟိ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိကုန်သော၊ရာဂုပ္ပတ္တိဟေတုဘူတေဟိ၊ရာဂဖြစ်

ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေဟိတိ၊ကာမေဟိဟူသည်ကား၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ကာမကောဋ္ဌာသေဟိ။ ကာမအာတို့အရုတို့ဖြင့်၊ သောဘာသိတိ၊ သောဘာသိဟူသည်ကား၊ သမ္ဘီဘာဝေန၊ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဝိရောစသိ၊တင့်တယ်၏၊ ရတ္တိယံ၊ညဉ့်၌၊ ဇုတိအာယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ တေန၊ထိုကြောင့် ဒိဝသံအနုဘောသိကာရေဏ၊ ဒိဝသံအနုဘောသိကာရေဏံဟူ၍၊အာဟာ၊ ဆို၏၊ဒိဝသဘာဝေနပန၊နေ့အတို့ဖြင့်ကား၊နာနုပ္ပကာရံ၊အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ကာရဏံ၊သာတန်၊ သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ပစ္စနုဘဝသိ၊ ခံစား၏၊ စား၏၊ စားတနည်းကား၊ ရဇနီတိ၊ရဇနီဟူသည်ကား၊ ရတ္တိသု၊ညဉ့်တို့၌ယေတိ၊ယေဟူသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊နိပါတ်မျှတည်း၊ကိမကာသိဝုရိမာယ၊ဇာတိယာတိ၊ ကိမကာသိဝုရိမာယ ဇာတိယာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုခဒုက္ခသံဝတ္တနိယံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ကိ နာမ၊အဘာယ်အမည်ရှိသော၊ ကမ္မံ၊အမှုကို၊ဇုတော၊ဤဘဝမှ၊ ဝုရိမာယ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဘဝ၌၊တွံ၊သင်သည်၊ အကတ္တာ၊ ပြုခဲ့သနည်း၊ တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ကထေဟိ၊ ပြောကြားလော၊ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အားလျှောအနက်တည်း။ ।

တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍။ ပေတော၊ပြိတ္တာသည်၊ထေရသ၊ အရှင်နာရဒ မထေရ်အား၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်။ ကတာကမ္မံ၊ပြုအပ်သော အမှုကို၊အာစိက္ခန္တော၊ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ ।နာရဒ၊အရှင်နာရဒ၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုရေ၊ရှေးဘဝ၌၊ ဧမဏ္ဍိယေ၊နှစ်သက်အပ်သော ဂိရိဒ္ဓဇေ၊ ဝေဘာရဝေ ဝုလ္လ ပဏ္ဍာဝဇ္ဇာသိ ဂိလိဂိဇ္ဈကူဋ်ဟုဆိုအပ်သောဝါး လုံးသောတောင်အရံလည်းရှိထသော၊ရမ္မေ၊လာလာသသူရှင်လူအပေါင်းတို့၏နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် လည်းရှိသော။ ဂုဟဝဟော၊ ဂုဟာကြီတပ်ပြည့်၍ လုဒ္ဒေ၊ကြမ်းကြုတ်သော၊လောဟိတပါဏိ၊နေ့တိုင်းမပြတ် သုဒ္ဒာသက် ကိုသတ်သဖြင့် သွေးအလိမ်းလိမ်းကပ်သော လက်ရှိသော။ ဒါရုဏော၊ ပြင်းထန်စွာ သတ္တဝါတို့ကို ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်တတ်သော၊ ဓိဝလုဒ္ဒေ၊ သားမူဆိုးသည်၊အာသိ။ ဖြစ်၏။ ।နာရဒ၊အရှင်နာရဒ၊အတိဒါရုဏော၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ်သော သတောရှိသော၊ ပရဟိ သာယ၊ သူတပါးကို သတ်ဖုတ် ညှဉ်းဆဲခြင်း၌၊ ရတော၊မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိသော။အသညတော၊ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးကို မစောင့်သော၊ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ် သည်၊ အဝိရောဓကရေသု၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို မပြုတတ်ကုန်သော။ပါဏီ

သုံးသမင်ဒရယ် ယုန်ငယ်အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ပုထုသဗ္ဗညူသုံထိုမှတပါးမျှားစွာကုန်သောသတ္တဝါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ပဒုဋ္ဌမာနသော၊ ဗျက်ဆိုးသတ်ဝတ်လိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သဒါ။ အာခါခပ်သိမ်း။ ဝိစရိ။ လှည့်လည် သွားလာ၏။ ။နာရဒ။ အရှင်နာရဒ။ ဝုဏ္ဏေ။ ရှေးဘဝ၌၊ တသေ။ ထိုအကျွန်ုပ်အား။ သဟဒယော။ ကောင်းဖြတ်သောနှလုံးရှိသော၊ သဒ္ဓေါ။ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းလည်းရှိသော်။ ဥပါသကော။ ရတနာသုံးပါးတို့ကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်တတ်သော၊ သဟာယော။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည်၊ အာသိ။ ရှိသည်ဖြစ်၏။ သော။ ဟိ သောဝေ သဟာယော၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည်သာလျှင်၊ တာတာ။ ချစ်သား။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ မာ အာကာသိ။ မပြုလင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ။ ဒုဂ္ဂတိအပါယ်ဆုံးသို့၊ မာ အဂါ။ မလားလေလင့်။ တွံ။ သင်သည်၊ ပေစ္စ။ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခံ။ ချမ်းသာကို။ သစေ ဣစ္ဆသိ။ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်ခဲ့။ အာသံယမံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးကုမစောင့် စည်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ပါဏာဝံ။ သုအသက်ကို သတ်ခြင်းကို။ ဝိရမ၊ ကြဉ်ရှောင်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ။ ငါ့ကို၊ အနုကမ္ပတ္ထာ၊ သနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုနပ္ပုနံ။ အကြိမ်ကြိမ် အာဘာသိ။ ဟိ ဝါ ရေတိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ။သုခကာ မသ။ အကျွန်ုပ်၏ ချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိသော၊ ဟိ တာ ခုကဖ္ဂိနော၊ အကျွန်ုပ်ကိုအကျိုးစီးပွါးဖြင့် ခြိုးခြောက်ပေတတ်သော။ တသ၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သော အဆွေ ခင်ပွန်းကောင်း၏။ ဝစနံ။ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာလျက်လည်း၊ စိရံ။ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ပါပါဘိရတော။ မ။ ကောင်းမွန်စွာလွန်မွေ့လျော်သောနှလုံးရှိသော၊ အဇ္ဇဒ္ဓိမာ။ အာသိပညာ နည်းလှစွာသော၊ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ တ သ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ကောင်းဖြစ်သော ဥပါသကာ၏၊ သကလာနု သာသနီ။ ခပ်သိမ်းသောအဆုံးအမကို၊ နာကာသိ။ လိုက်နာ၍ ပြုမိ၏ ။ နာရဒ။ အရှင်နာရဒ။ ဘူရိ။ ပြေကြီးကဲ့သို့ထူထပ်ကျယ်ပြောသော ပညာရှိထသော။ သုမေ ဣသော၊ ရိုးကြီးစက်ကဲ့သို့ မြဲခံ့ဟူသော အရုအခဲကို ခွဲဖေါက်တတ်သော ကောင်းဖြတ်သော ပညာလည်း ရှိထသော၊ သော။ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်သော ဥပါသကာသည်။ တာတ။ ချစ်သား။ ဒိဝါ။ နေ့၌၊ ပါဏိနော။ သတ္တဝါတို့ကို၊ သစေ ဟနတိ၊ အကယ်၍ မရှောင်ကြဉ် နိုင်သည်ဖြစ်၍သတ်သည် ဖြစ်ခဲ့။ အထ။ ထိုသို့နေ့၌မရှောင်ကြဉ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ သတ်သည်ရှိသော်၊ ရတ္တိ။ ညဉ့်အတွင်း၌။ တေ။ သင်

အား။ သံယမောသုအသက်ကို သတ်ခြင်းမှစောင့်စည်းကြဉ်ရှောင်ခြင်း သည်ဘဝတူ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗုဒ္ဓတိုဏ်ဘုရားမိုးအကျွန်ုပ်ကို အနုကမ္ပာ ယ၊ သနားသဖြင့်၊ ဝုန်းတဘန်း သမေ၊ သုစရိုက် ကုသိုလ်ကံ၌၊ နိုဝေသ ယိုနှလုံးသွင်းစေ၍၊ သွာတံ့သောအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ဒိဝါ၊နေ့အာဘို ၌၊ပါဏိနေ၊သတ္တဝါတို့ကို။ ဟနိတ္ဝာန၊သတ်၍။ ဧတ္တိ၊ညဉ့်အာဘို၌။ ဝိရ တော၊ သုအသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်သည်ဖြစ်၍၊ သံယတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်စည်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။တ္ဌသ၊ထိုနေ့ အာဘို၌သုအသက်ကိုသတ်ခြင်း ညဉ့်အာဘို၌ စောင့်စည်းကြဉ်ရှောင်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောကံ၏။ ဝိပါကေန။ အကျိုးအားဖြင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ဧတ္တိ၊ညဉ့်အခါ၌၊ ပရိစာရေမိ၊စဉ္ယယ်ရ၏၊ ဒိဝါ၊နေ့အာဘို ၌ကား။ ဒုဋ္ဌတော၊ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်လျက်၊ သုနခေဟိ၊ ခွေးတို့သည်၊ ခဇ္ဇာမိ၊ကိုက်ခဲစားသောကြောင့်အပ်၏။ ။နာဂုဒ၊အာရုဏ်နာဂုဒ၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ကုသလသ၊ ကောင်းသော အကျိုးပေးခြင်းလက္ခ ဏာရှိသော၊ တဿကမ္မသ၊ထိုညဉ့်အာဘို၌သုအသက်ကို သတ်ခြင်းမှ စောင့်စည်းကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကုသိုလ်ကံ၏၊ဝိပါကံ၊အကျိုး ဖြစ်သော၊အမာနုသိ၊ နုတ်စည်းစိမ်ကို၊ ရတ္တိ၊ညဉ့်အာဘို၌၊ အနုဘောမိ။ ခံစား၏၊ဒိဝါ၊နေ့အာဘို၌ကား၊ကုက္ကုစ္စာ၊ခွေးတို့သည်၊သမ္ပဒိဟာတာဝ၊ဖွဲ့ အပ်သောရန်ပြုံးရှိကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၍သာလျှင်၊မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊သရီ ရံ၊ကိုယ်ကို။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ခါဒိတုံ။ ကိုက်ခဲခြင်းငှါ။ဥပဓာ ဝန္တိ၊အနီးသို့ ပြေးလာကုန်၏။ ။နာရေဒ၊ အာရုဏ်နာရေဒ။ အဟံ။ အကျွန်ုပ် သည်၊ဧတ္တိယံ၊ ညဉ့်အာဘို၌၊ ပါဏာဝဝိရုမဏာ မတ္တေန၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကာမျှ၌ဝေ၍ဝပ်၊ ဣသိသာဘောဂိသော၊ သမ္ပတ္တိ၊ ပညာစိမ် ချမ်းသာကို၊ အနုဘောမိ၊ ခံစား၏။ သတတာ ယောဂိနော၊ မပြတ်လုံ့လ အားထုတ်ခြင်း ရှိကုန်သော၊ ယေစတေပုရိသာ၊ အကြင် ယောဂျားတို့သည်ကား၊ သုဂတသ၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနေ၊သာ သနာတော်၌၊ အဓိသိလာနိကော။ အဓိသိလ အစရှိသော၊ ဓမ္မာ၊ကုသိုလ် တရား၌၊ရုပ်၊မြဲမြံစွာ၊ ပယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ တေပုရိသာ၊ ထိုယောဂျားတို့သည်။ ကေဝလံ၊ လောကီ ချမ်းသာနှင့် မရောသော၊ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်း တရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော၊ ပဒံ၊မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော၊ အမတမေဝ၊အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့

သာလျှင်၊ အမိဂန္ဓာနိ၊ရောက်ကုန်ရကုန်၏။ဤသို့၊ညြာမိ၊ အကျွန်ုပ် ၎တ်သင်၏။ဤမှာဂါထာ၊ဤဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ဆိုကုန်၏။ ၊

(၅) တဘွေ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ လုဒ္ဓေါတိ၊ လုဒ္ဓေါဟူသည်ကား။ ဒါရုကောဘ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ကောဟိတပါဏိတိ၊ လောဟိတပါဏိဟူသည်ကား။ အာဘိဘူ၊မပြုတတ်၊ ပါဏဿတေန၊ သတ္တဝါတို့ကိုသတ်သဖြင့်။လောဟိ တမက္ခိကပါဏိ။ သွေးလိမ်းကြံသော လက်ရှိသည်၊ ဒါရုကောတိ၊ဒါရု ကောဟူသည်ကား၊ခရေ။ကြမ်းသည်းသတ္တာနုံ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ဟိ သနု ကော၊သွေးသောက်ခဲသတ်ဖြတ်တတ်သော။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဘြော၊ အနုက်တည်း၊ ၊အဝိရောဓကရေသူတိ၊ အဝိရောဓကရေသု ဟူသည် ကား၊အဝိရောဓံ၊ ပဆန့်ကျင်ခြင်းကို၊ ကရောန္တေသု၊ ပြုတတ်ကုန်သော။ ဝိဂသင်္ကုဏာဒိသု၊သားဌက်အစရှိသည်တို့၌၊ ၊အသံယမန္တိ၊အသံယ ဓံဟူသည်ကား၊အသံဝရံ၊မစောင့်စည်းခြင်းကို။ ဒုသိလျံ၊သီလမရှိခြင်း ကို၊ ၊သကလာနုသာသနိန္တိ၊သကလာနုသာသနိ်ဟူသည်ကား။သင်္ဂီ၊ အလုံးရုံသော၊အနုသာသနိ်၊ အဆုံးအမကို၊ သင်္ဂီကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း ပါပတော၊ မကောင်းမှုမှ၊ ပဋိဝိရတံ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို၊ ဣတိအယံ၊ဤ သည်ကား။အဘြော၊ အနုက်တည်း၊ စိရပါပါဘိရတောတိ၊ စိရပါပါဘိရ တောဟူသည်ကား၊ စိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ပါပေ၊ မကောင်းမှု၌၊ အာဘိရတော၊ အလွန်မွေ့, လျော်သော နှလုံးရှိသော၊ ၊ သံယမေတိ၊သံယမေဟူသည်ကား။သုစရိတေ၊သုစရိုက်၌။နိဝေသယိတိ၊ နိုင်ဝေသတိ ဟူသည်ကား၊ နိဝေသေသိ၊ နှလုံးသွင်းစေ၏။ သစေဒိဝါပဿ ယိပါဏိနော အဃတေရတ္တိ ဘဝတု သံယမောတိ၊ သစေဒိဝါပဿနုပါ ဏိနော အဃတေရတ္တိ ဘဝတု သံယမော ဟူသော ဂါထာသည်၊နိုင်ဝေသိ တာကာရဒဿနံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်သော အခြင်းအရာကို ဖြစ်သောဂါထာ တည်း။သော၊ထိုမှဆိုးသည်၊ သလ္လပါသသဒ္ဓနာဒိနာ၊ငြောင့်ကျောက်ကွင်း စိုရင်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ပါဏဝဓံ၊ သုအသက်ကိုသတ် ခြင်းကို။အနုယုဇ္ဇော၊အား၊ထုတ်သည်၊အဟောသိကိရ၊ဖြစ်သတဲ့၊ ၊

ဒိဝါခဇ္ဇာမိ ဒုဋ္ဌတောတိ၊ ဒိဝါခဇ္ဇာမိဒုဋ္ဌတော ဟူသည်ကား။ ဣဒါနိ၊ ယဒုအာခါ၌၊ဒုဋ္ဌတိ်၊ဒုဋ္ဌတိဘဝတ္ပိ၊ ဂတောတ။ရောက်သော၊ အဘိ၊ဝါသည်း ဒုက္ခပ္ပတ္တော၊ဆင်းရဲခြင်း.သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဝသဘာဝေ၊နေ့အလို့ငှာ ခါနိယာမိ၊ကိုက်ခဲစား၊သောက်၏။ တသ၊ ထိုမှဆိုး၊အား၊ဒိဝါ၊နေ့အခါ၌ သုနခေဟိ၊ခွေးတို့ဖြင့်၊မိဂါနံ၊ သားဌက်တို့ကို၊ ခါဒါပိတတ္တော၊ကိုက်ခဲ၊စ

အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကမ္ဘသရိကွက်၊ ပြုအင်သော ကံနှင့်တူသော၊ ကမ္ဘဟလ်၊ကံ၏အကျိုးသည်၊ ဟောတိကိရ၊ဖြစ်သတတဲ့၊ ဒိဝသဘာဝေ၊ နေ့အတွင်း၌၊ မဟန္တာ မဟန္တာ၊ ကြီးကုန် ကြီးကုန်သော၊ သုနခါ၊ခွေးတို့သည်၊ဥပဓေါဝိတ္ထာ။ မနုဿဝတ်ကုန်၍။ အမ္ပိသဃ်ာတမတ္တာဝေသေ သံ၊အရိုးဆက်မျှ ကြွင်းသော၊ သရိရံ၊ကိုယ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ပန်၊ ဆင်းရဲခံရသည်မှတပါးစံစားရသည်ကား၊ ဣတ္ထိယာ၊ညဉ့်သည်၊ဥပဂတာ ယ၊ကပ်ရောက်သည်ရှိသော်၊တံ၊ ထိုကိုယ်သည်၊ ပါကတိကမေဝ၊ပြကတ္တေ့သာလျှင်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဒိဋ္ဌသမ္ပတ္တိ။ နှတ်ချီ့စည်းစိမ် ချီမ်းသာကို၊ အနုဘာဝတိ၊ ခံစားရ၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ တာသကမ္ဘသကုသလသ အနုဘောဝိရေတ္တိ အမာနုသိ။ ဒိဝါပဒိုဟတာစ ကုက္ကုရာ၊ ဥပဓာဝန္တိသ မန္တာခါဒိတုန္တိ၊ တာသကမ္ဘသ ကုသလသ၊ အနုဘောဝိရေတ္တိ အမာနုသိ။ ဒိဝါပဒိုဟတာစ ကုက္ကုရာ၊ ဥပဓာဝန္တိသမန္တာ ခါဒိတုံဟူ၍။ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ပဒိုဟတာတိ။ ပဒိုဟတာ ဟူသည်ကား၊ပဒိုဟတ စိတ္တာ၊ရှိနှင့်ပြီး၊ဖွဲ့အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဗဟ္ဓာ၊လာတာဝိယ၊ ဖွဲ့အပ် သောရှိနှင့်ပြီ၊ရှိကုန်သကဲ့သို့။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊သမန္တာခါဒိတုန္တိ။ သမန္တာ ခါဒိတုံဟူသည်ကား။ မမ၊ အာဂ္ဂန္ဒပ်၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ခါဒိတုံ၊ ကိုက်ခဲခြင်းငှါ၊ ဥပဓာဝန္တိ။ အနိုးသို့ပြေးလာ ကုန်၏။ဆုဒဋ္ဌ၊ ဤစကားကိုလည်း။ နေသံ၊ထိုခွေးတို့၏၊ အတိရိယ၊အလွန် လျှင်၊အတ္တနော၊မိမိအား၊ဘယာဝဟံ၊ကြောက်ခြင်းကိုဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဂမနကာလံ၊အနိုးသို့ ကပ်လာသောကာလကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍၊ဝတ္တုံ။ ဆိုအပ်၏။ တေပန၊ ထိုခွေးတို့သည်ကား။ ဥပဓာဝိတ္တာ။ အနိုးသို့ပြေးလာ ကုန်၍။အမ္ပိမတ္တာဝေသေသံ၊အရိုးမျှကြွင်းသော၊ သရိရံ၊ကိုယ်ကို၊ကဝတ္တာ၊ ပြု၍၊ဝန်ကြီး၊သွားကုန်၏။ ။

ယေစ တောသတတာနုယောဂိနောတိ၊ ယေစ တောသတတာနုယောဂိ နောဟူသော၊ကြည်သာနှစ်သာယမ်း၊အဆုံး၊ဂါထာ၌၊အာယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည် ကား၊သင်ပေပဏ္ဍော။ အာကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း။ ဣတ္ထိယံ၊ညဉ့်၌၊ပါဏ ဝဓမတ္တမ္ပိ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမျှမျှ၊ဝိရုတောဝ၊ကြည့်ရှောင်သော၊ အဟတ္ထိနာမ၊အကျွန်ုပ်မည်သည်စဉ်လျက်။ ဝေ ရှုပ်၊ဤသို့သတောရှိသော၊ သမ္ပတ္တိ ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။အနုဘဝါမိ၊ခံစားရ၏။ယေပနတေပုရိသာ၊ အကြင်ယောကျ်ားတို့သည်ကား။ သုဏတ်ဃ၊ကောင်းဘောစကား၊ကိုဆို

တော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓသား သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာ၊ တော်၌၊ အဓိသိလာဒိကေ၊ အဓိသီသအစရှိသော တရား၌၊ ခုဝံ၊ အမြဲ၊ ယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်။ ဒဠှံ၊ မြဲမြဲစွာ။ ယုတ္တာ ပယုတ္တာ။ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ သတတံ သဗ္ဗကာလံ၊ အာခါခပ်သိမ်း၊ အနုယောဂဝန္တော၊ လုံ့လပြုခြင်း ရှိကုန်သော၊ ပုညဝန္တော၊ ကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ လောကိယသုခေန။ လောကီချမ်းသာနှင့်၊ အသင်္ခါသံ။ မရောသော၊ အသင်္ခါတံ၊ အကြောင်းကရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော။ ပဒဋ္ဌိ၊ မင်ဂ္ဂါဏ် ဒိုလ်ဌာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော ပဒဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမံ။ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ အမတာမေဝ။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ မညေ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏ဟုမှတ်ထင်၏။ တေသံ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဂဒဓိဂမေ။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၌။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော၊ ဝိဃဒ္ဓေ၊ ဘေးရန်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇုတိ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော။ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ။

ဝေါ။ ဤသို့၊ တေနပေတေန။ ထိုပြိုင်ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တေ၊ ဟော်ကြားအပ်သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ အာရဒ္ဓဝိနာရဒမထေရ်သည်။ တံပဝတ္တိံ။ ထိုအကြောင်းကို၊ သဗ္ဗေ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသိ။ ကြားလျှောက်၏။ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အမ္ဗုပ္ဘတ္တိံ။ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ သမ္ဗဇ္ဇပရိသာယ။ ရောက်သောသောပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ သဇ္ဇဂ္ဂိ။ အလုံးစုံသည်လည်း။ ဝုဋ္ဌနယမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဂိုသည်သာလျှင်တည်း။ ။ မိဂလုဒ္ဓကပေတ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုဝတ္ထုနှင့်၊ မိဂလုဒ္ဓကပေတ ဝတ္ထု၊ အမှင့်သည်၊ နှစ်ခုတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ရှင်ဥဝဂ်-၈-ဒုတိယမိဂလုဒ္ဓကပေတဝတ္ထု။

ကူဋဒ္ဒါဝါ ရေစပါသာဒေတိ ဣဒံ၊ ကူဋဒ္ဒါဝါ ရေစပါသာဒေ အစရှိသော ဤပေတဝတ္ထု၊ ကို၊ ဘဂဝတိ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အာမဏ္ဍိ၊ တပါး သော။ မိဂလုဒ္ဓကပေတံ၊ မှဆိုးပြိုင်ဘုရားကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိရ၊ ချဲ့၍ပြဦးအုံ၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ မဃဝိကော၊ သား၊ တို့ကိုသတ်၍အသက်မွေးတတ်သော၊

မာဏဝေါ၊ လူ့လင်သည်၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နော၊စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သမာနောဝိ။ဖြစ်သော်လည်း၊ဘောဂသုခံ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပဟာယ။ ပယ်စွန့်၍၊ ရဟတ်ဒိဋ္ဌိ။နှုတ်ညှဉ့်ပတ်လုံး၊ ဖိုဝေ၊သားသမီးတို့ကို၊ဟာနုန္ဒော၊ သတ်လျက်။ဝိစရတိ၊လှည့်လည်၏၊တဿ၊ထိုလူ့လင်မူဆိုး၏၊သဟာယ ဘူတော၊အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော၊ဧကော၊တယောက်သော၊ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊အနုဒ္ဒယံ၊သနားခြင်းကို၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊သမ္ဘ။အဆွေ၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ပါဏာတိပါတတော။ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ဝိရ မာဟိ၊ကြဉ့်ရှောင်ပါလော၊ တော။သင်အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ရှည်မြင့်စွာသောနှုတ် ညှဉ့်ပတ်လုံး၊အဟိတာယ၊စီးပွါးမဲ့ခြင်းငှါ၊ဒုက္ခာယ၊ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ မာအ ဟောသိ၊မဖြစ်ပါစေလင့်။ဣတိ၊ဤသို့၊ဩဝါဒ၊အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ၊ပေး ၏။ သော၊ထိုမူဆိုးသည်၊ တံ၊ထိုဆုံးမသောစကားကို၊ အနာဒိယိ၊နှာမ ထောင်။ အထ၊ထိုအခါ၌၊ သောဥပါသကော၊ထိုဥပါသကာသည်၊အတ္တ နော၊မိမိ၏၊အညတရံ၊တပါး၊သော။ မနောဘာဝနီယံ။နှလုံးကိုပွါးစေတတ် သော၊ ဝိဟာသဝတ္ထုရံ၊ ရဟန္တာမထေရ်ကို။ ယာစိ၊တောင်းပန်၏။ ကိံ ယာစိ၊ အဘယသို့ တောင်းပန်သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အသုကဝုဏ္ဏသဿ၊ ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ားအား။ ယဘာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဟောသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ပါဏာတိပါတတော၊သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရမေယျ။ကြဉ့်ရှောင်ရာ၏၊တထာ၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဟေတု။ တရားကို။ ဒေသေထ၊ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ယာစိ၊တောင်း ပန်၏၊အသား၊ထို အခါ၌၊ ဧကေဒိဝသမေဝ၊ တနေ့သဒ္ဓိသာလျှင်။ သောထေ ရော၊ထိုရဟန္တာမထေရ်သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟ္ဟာယ။ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရန္တော၊လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ တဿ။ထိုသားမူဆိုး ၏၊ ဂေဟဒ္ဒါရေ။ အိမ်တံခါး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်တော်မူ၏၊ တံ၊ထိုရဟန္တာမ ထေရ်ကို၊ဒိဋ္ဌာ၊မြင်၍၊သောမာဂဝိကော၊ထိုသားမူဆိုးသည်။ သဠာတဗ ဟုမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊ခရီး ဦးကြိုဆို၍။ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊ပဝေသေတွာ၊ဝင်တော်မူစေ၍၊အာသနံ၊နေရာ ကို၊ပညာပေတွာ၊ခင်း၍၊အဒါသိ၊ပေး၏။ ထေရော၊မထေရ်သည်၊တဿ၊ ထိုမူဆိုး၏။ ပညတ္တေ။ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊နေရာ၌၊နိသိဒိ၊ထိုင် တော်မူ၏။ သော၊ထိုမူဆိုးသည်လည်း၊ ထေရံ၊မထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ တွာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ ဥပနိသိဒိ။အနီး၌ထိုင်နေ၏။ တဿ၊ထိုမူဆိုး၏၊ထေ

ရောရဟန္တာမထေရ်သည်။ ပါဏာတိပါတေ၊သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း၌၊အာဒီနဝေ၊အကြစ်ကိုလည်းကောင်း၊တဏှာ၊ထိုသူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရတိယား၊ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၌၊အာနိသံသဗ္ဗ၊အကျိုးကိုရင်း၊ ပဏာသေသိ၊ပြုတော်မူ၏။ သော၊ထိုမူဆိုးသည်၊တံ၊ထိုတရားစကားကို၊သတ္တဝါ၊ကြား၍လည်း၊တဏှာ၊ထိုသူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ဝိရတိတဲ့၊ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဌာ၊ နဇ္ဇန္တိ၊အလိုမရှိ၊အဝ။ထိုအခါ၌နံ။ထိုမူဆိုးကို။ ထေရော၊ရဟန္တာမထေရ်သည်၊အာဝုသော။ဒါယကာ၊တို့၊သင်သည်၊သဗ္ဗေနသမ္ပန်၊အခါခပ်သိမ်း၊ဝိရတိတဲ့၊ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဌာ။ သ၊စနသဏ္ဌော၊သိ၊အကယ်၍ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်ခဲ့၊ ရတ္တိဒိ၊ညဉ့်အခါ၌လည်း၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဝိရ မသာ၊ရှောင်ကြဉ်လော့၊ဣတိ။ဤသို့။အာ ဘ။မိန့်တော်မူ၏၊သော၊ထိုသား သတ်မူဆိုးသည်၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။သာဓု၊ကောင်းပါ့။ရတ္တိ၊ညဉ့်၌၊ ဝိရမာမိ၊ရှောင်ကြဉ်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့ဝန်ခံ၍၊ တတော၊ထိညဉ့်၌သူ၏အ သက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ဝိရမိ၊ကြဉ်ရှောင်၏၊သေသံ။ကြွင်းကျန်သောစကား ရှိပ်သည်၊ အနန္တရဝတ္ထု၊သဒိသံ၊ အခြားမဲ့ဝတ္ထုနှင့်တူ၏၊ ဂါထာသုပန်။ ဂါထာတို့၌ကား။ ။

☰ ဘောဝုရိသ၊ဒိုယောက္ခား။တို့၊သင်သည်၊ရတ္တိယံ။ညဉ့်အခါ၌၊ကူဋာ ဂါရေ၊စူးသစ်မှန်းချန်တပ်သော၊ပါသာဒေ၊ပြာသာဒ်၌ရင်း။ ဂေါ၏သန္ဓိ တော။ရှည်သော အမွေး၏သောကော်ဒေါဖြင့် ခင်းအပ်သော အခင်း၏သော၊ ပလ္လင်ကော်စ၊အိပ်ရာပလ္လင်၌လည်းကောင်း၊ပဏ္ဍိကေန အင်္ဂါ၊ပါး၏သော၊ တူရိယေန၊ စည်မျိုးတူရိယာဖြင့်၊ သုပ္ပဝါဒိတော။ ကောင်းစွာတီးမှုတ်အပ် သော၊သဘာ၊ယေ၊သဘာ၌လည်းကောင်း။ ရမသိ။မွေ့လျော်စံ၊ပျော်ရ၏။ တတော။ထိုနောင်မှ၊ ရတ္တာ ဝိ ဝ သာ ရေ၊ညဉ့်အခါကင်း၍ဗိုလ်ပ်ပ်ပ်ပ် သောကာ အခါ၌၊သူရိယ ဩ၊နေ၏ ဥဋ္ဌမနုပတိ ဥဋ္ဌမနေ ဝ ရ ယား၊တက်သော အခါ၌၊ သုသာ ရ ဒ ဗ် ။ သုသာ ရ ဒ ဗ် ။ အ ပ ဝိ ဗ္ဗော ။ ဝ င် လျက်၊ဗဟုဒုက္ခ၊များ၊သော ဆင်:ရဲကို၊ နိဂ္ဂဟိတ်။ခံရ၏။ ။ဘောဝုရိသ၊ဒိုယောက္ခား။ ကိ ံ ရ ၊ အ ဘ ရ ဒ ဗ် ။ ဒ ဗ် ။ ။ ။

ကျိုးအားဖြင့်၊ ဣန္ဒခုက္ခံ၊ ဣသိသိသဘောရှိသောဆင်းရဲကို၊ နိဝန္ဓတိ၊ခံရတိ သနည်း၊ဣတိ၊ဣသိ၊ တိဟိ၊ဂါထာဟိ၊သုံး၊ဂါထာတို့ဖြင့်။ နာရေဒဏ္ဍေရော၊ အရှင်နာရေဒမထေရ်သည်။နံ၊ထိုပြိတ္တာကို၊ပဒ္ဓိပုန္ဓို၊မေးတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌၊ အသ၊ ထိုအရှင်နာရေဒ-မထေရ်အား၊ ပေတော။ ပြိတ္တာသည်၊ ၊

နာရေဒ၊ အရှင်ဘုရားနာရေဒ။ အဟံ၊အက္ခေါ်ပ်သည်၊ ပုရေ၊ရှေးဘဝ၌၊ ရမဏီယေ၊ ရွှေလျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဂိရိဒုဗေ၊ဧဝဘာရေ ဝ ဝုလ္လပဏ္ဍာ ဝ ဒ္ဓုယိဂိလိဂိ၌ကုန်ကုန်ကုန်

မှဒ္ဓ အလွန်ပွေ့လေ့ကျင့်သော နှလုံးရှိသော။ အဗုဒ္ဓိမားအသိပညာနည်းလှစွာ သော၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ တသ၊ထိုရဟန်း၏၊ သကလာနုသာသနီ၊ အလုံးစုံသောအဆုံးအမကို၊နာကာသိ၊လိုက်နာ၍မကျင့်မိချေ၊ နာရေး၊အ ရှင်နာရေး၊ဘုရား၊ဖြေကြိုးကဲ့သို့ထူသင်ပြန့်ပြောသောပညာရှိထသော၊သုမေ ဓသော၊ဖိုလ်ကြိုးစက်ကဲ့သို့ မောဟတည်းဟူသောအရုအခဲကိုခွဲဖေါက် တတ်သောကောင်းမြတ်သော ပညာသည်းရှိထသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းသည်။တာ၀တ၊ဒါယကာ၊တို့၊သင်သည်၊ဒိ၀ါ၊နေ့အတွင်း၌၊ပါဏာတိပါ နော၊ သတ္တ၀ါတို့ကို၊သစေဟနုတိ၊အကယ်၍အလျှင်းမလွတ်ကင်းစေနိုင်သော ကြောင့်သတ်သည်ဖြစ်ခဲ့။ အထ၊ထိုသို့အလျှင်း မလွတ်ကင်းစေနိုင်သော ကြောင့်သတ်သည်ရှိသော်။တေ၊သင်အား၊ရဏ္ဍိ၊ညဉ့်အခါ၌၊သံယမော၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှစောင့်ရှောက်သည်၊ဘ၀ကု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ။ဤသို့၊မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊အနုကမ္ပါယ၊သနား၊သဖြင့်ပြီးမြောက်ခြင်း၌၊ ပုန၊တ၊ဘန်။ သမေ၊သုစရိုက်ကုသိုလ်ကံ၌၊ နိ၀ေသယိ။ နှလုံးသွင်းစေ၏၊ သွာဟံသောအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ဒိ၀ါ၊နေ့အတွင်း၌၊ပါဏာတိပါနော၊သတ္တ၀ါ တို့ကို၊ဟနိတ္ဝာ၊သတ်ပြီး၍။ရဏ္ဍိ။ညဉ့်အခါ၌၊ သံယမော၊ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ကိုစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရုတော၊ သုအသက်ကိုသက်ခြင်းမှကြဉ် ရှောင်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တသကမ္မသ၊ထိုနေ့အတွင်းသုအသက် ကိုသတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အကုသိုလ်ကံညဉ့်အတွင်းစောင့်စည်းကြဉ် ရှောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအား၊ဖြင့်။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ရဏ္ဍိ။ညဉ့်အခါ၌၊ပရိစာ၀ေ၊စမ္ပယ်၏၊ ဒိ၀ါ၊နေ့ အတွင်းကား၊ ဒုဂ္ဂ၊တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်လျက်။ သုနခေယိ၊ခွေးတို့ သည်၊ခဠာမိ၊ကိုက်ခဲအပ်၏၊ နာရေး၊အရှင်နာရေး၊ အဟံ။အကျွန်ုပ်သည်၊ ရဏ္ဍိ။ညဉ့်အခါ၌၊ကုသလ သ။ကောင်းသောအကျိုးကိုပေးခြင်းလက္ခဏာ ရှိသော၊ တ သကမ္မသ၊ထိုညဉ့်အခါ၌သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှစောင့် စည်း ကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ အမာနုသိ၊ နတ်ဖွားဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘောမိ၊ ခံစား၏၊ ဒိ၀ါ၊နေ့အတွင်းမူကား၊ကုက္ကုစ္စာ၊ခွေးတို့သည်၊ သမ္ပဒိဟတာ၀၊ရှေ့ခြေ၊ဖွဲ့ အပ်ကုန်သောစိတ်ရှိကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၍သာလျှင်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သရီရံ။ကိုယ်ကို၊ သမ္ပ ဒ္ဒာ။ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ခါဒိတုံ၊ကိုက်ခဲခြင်း၌၊ဥပ ဓာ၀န္တိ၊ အနီးသို့ပြေးလာကုန်၏၊ ။နာရေး၊အရှင်နာရေး၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ် သည်၊ရဏ္ဍိယံ၊ညဉ့်အခါ၌၊ ပါဏာ၀ဝိ၀ိ၀ေ၊မဏာ၊မဏ္ဍေ၊သူ့အသက်ကိုသတ်

ခြင်းမကြာဦးကာမျှဖြင့်ဝေရှုပ်ဤသို့သောဘာရိသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ အနုဘောဝိ၊ခံစားရ၏။ သတဘာနုယောဂိနာ။ အခါခပ်သိမ်းလုံ့လအားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သော။ ယေစတေပုရိသာ၊ အကြင် ယောကျ်ားမြတ်တို့သည်ကား။ သုဂတသ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ။သာသနာတော်၌။ အဓိသိလာဒိကေ၊အဓိသိလအစရှိကုန်သော။မြေ့ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ရဝံ၊မြဲမြံစွာ၊ ပယုဇ္ဇာ၊လုံ့လပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ ၊တပုရိသာ၊ထိုယောကျ်ားတို့သည်။ ကောဝလံ၊လောကီချမ်းသာနှင့်မရောသော၊ အသင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်မပြုပြင်အပ်သော။ ပဒီ။ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော။အမတမေဝ၊အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်၊အဓိဂန္ဆန္တိ၊ရောက်ရကုန်၏။ဤတို့၊မည်ရာမိ၊အကျွန်ုပ်မှတ်ထင်၏။တမဇ္ဈေ၊ ထိုပြဿာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို။အာစိက္ခိ၊ပြောကြား၏၊ တာသံ၊ထိုဂါထာတို့၏၊အဗ္ဘော၊အနုက်သည်၊ဟေဌာ၊အောက်၌၊ဝုတ္တနယော၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။ ၊ဒုတိယမဂ်လုဒ္ဓကပေတဝတ္ထု၊ဝတ္ထုနှာ၊ နှစ်ရေမြောက်သော သားမူဆိုးပြဿာဝတ္ထု၏အဖွင့်သည်။ နိဒ္ဒေတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ဝဏ္ဏောဂ်-၉-ကူဋဝိနိစ္ဆယိကပေတဝတ္ထု။

မာလိကိရိဒ္ဓိကာယဟိ ဘိဇ္ဇဒ်၊မာလိကိရိဒ္ဓိကာယရှိအစရှိသော၌ပေတဝတ္ထုကို။ သတ္ထုရိ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ဝိဟရန္တေ၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ကူဋဝိနိစ္ဆယိကပေတံ၊ကော်ကျစ်သောတရားသူကြီးပြိုင်ကို၊အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ ဝုတ္တံ။ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်သည်ရှိသော။ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ မာသသသာ၊ လ၏၊ ဆသုနိဝေသသု၊ ခြောက်ရက်တို့၌။ ဥပေါသထံ၊ဥပုသ်ကို၊ဥပဝသာဟိ၊သုံး၏၊တံ၊ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို၊အခုဝတ္တန္တာ၊အတုလိုက်၍ကျင့်ကုန်သော။ ဗဟူ၊များစွာကုန်သော၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ ဥပေါသထံ၊ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသန္တိ၊စောင့်သုံးကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ သန္တိကံ၊အထံ၌၊ အာဂတာ ဂတော၊လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော၊မနုဿေ၊လူတို့ကို။ ကိံ၊အသို့နည်း။ ဘုရေ့ဟု၊သင်တို့သည်၊ဥပေါသထော၊ဥပုသ်ကို၊ဥပဝုဏ္ဏော၊စောင့်သုံးအပ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊ နဥပဝုဏ္ဏော။ မစောင့်သုံးအပ် သလော၊

ဈာတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊မေး၏၊ တတြ၊ ထိုသို့မေးရာ၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော။ အဓိကရဏော၊ အဓိကရုဏ်း၌၊ နိယုတ္တပုရိသော၊ မေးစိစစ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော၊ ဝိသုဏာဝါစော။ ချေပစ်ဂုံးတိုက်တတ်သောစကား ရှိသော၊ နေကတိကော၊စဉ်းလဲသော။ လဗ္ဘခါဒကော၊တံစိုးလက်ဆောင် စားသောအမတ်သည်၊ဥပဝုဋ္ဌော ဥပုသ်စောင့်သုံးအပ်သည်၊နအာဒါ၊မဖြစ်၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုခြင်းငါ၊အာသဟန္ကော၊မဝံ့သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊ဥပဝုဋ္ဌော၊စောင့်သုံးအပ်သည်၊အဟု၊ဖြစ်ပါ၏၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်တင်၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌။ ဧတေပရိသ၊တော၊မင်းပရိသတ်မှ၊ နိက္ခမန်း၊ထွက်သော၊နံ၊ထိုကောက်ကျစ်သောတရား၊သူကြီး၊ကို၊သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ သမ္မ၊အဆွေ၊ ကိ၊အသို့နည်း။ တယာ၊သင်သည်၊ အဋ္ဌ၊ယနေ့၊ဥပဝုဋ္ဌော၊ဥပုသ်စောင့်သုံးအပ်သလော၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဆို၏၊သမ္မ၊အဆွေ၊အဟံ၊ငါသည်၊ဘယေန၊ကြောက်သဖြင့်၊ရုညော၊မင်း၏၊သမ္မုခါယေဝ၊မျက်မှောက်ဖွဲ့သာသျှင်၊အဝေါစံ၊ဆိုမိ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ နဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်မစောင့်၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊ ရုဇ္ဇေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊အထ၊ထိုအခါ၌၊နံ၊ထိုကောက်ကျစ်သောတရား၊သူကြီး၊ကို၊သဟာယော၊အဆွေသည်၊ ဧवံယဒိ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ တော၊သင်အား၊အဋ္ဌ၊ယနေ့၊ဥပဝုဋ္ဌော၊ဥပုသ်စောင့်သုံးအပ်သလော၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေလော၊ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊ သမာဒိယာဟိ၊ဆောက်တည်လော၊ ဈာတိ။ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ သော၊ထို ကောက်ကျစ်သောတရား၊သူကြီး၊သည်။တ ဿ၊ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏၊ ဝစ နံ။စကား၊ကို၊ သာဓုတိ၊ကောင်းပြီဟု၍၊သမ္ဘဒ္ဒိ၌ထွေ၊ဝန်ခံ၍၊ ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊ ဂတွာ။သွား၍၊အာဘုတွာ ဝ၊အစာမစား၊မူ၍သာလျှင်၊ မုခံ၊ခံတွင်း၊ကို၊ ဝိက္ခာလေတွာ၊ဆေး၊ကျောလုပ်ကျင်း၍၊ဥပေါသထံ၊ဥပုသ်ကို၊အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ရတ္တိယံ၊ညဉ့်အခါ၌၊ ဝါသူပဂတော၊အိပ်ရာကပ်သည်ရှိသော်၊ ရိတ္တာသယာသမ္ဘူ။တေန၊ အစာအိမ်၌ အစာမရှိခြင်း၊ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဗလဝ ဝါတပေါတုကေန၊ အား၊ကြီး၊သောလေလျှင် အကြောင်း၊ရှိသော၊သူ၊လေန၊လေတံ့ကျင်ကြောင့်၊ဥပန္တိ။ယုသခ်ါ၊ရော၊ဖြတ်သောအာ ယုသခ်ါ၊ရှိသည်ဖြစ်၍၊ရုတိအာနန္တရံ။သေလည်း၏အခြား၊မဲ့၌၊ပဗ္ဗတကုန္တိ ယံ၊တောင်ဝှမ်း၌၊ဝေမာနိကပေတော၊ဝေမာနိကပြိတ္တာသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ။ဖြစ်လေ၏။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ကေရတ္တိ၊ တည်ဥ၌၌၊ ဥပေါသထရက္ခကမတ္တေန၊ ဥပုသ်စောင့်သုံး၊ခါမျှဖြင့်၊ ဝိပါကဿ

အကျိုးဖြစ်သော။ဒသကညာသဟာသပရိဝါရုံ၊တသောင်းသောနတ်သမီး အခြံအရံ ရှိသော၊ မဟာတိ ကြီးကျယ်သော။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၏စည်း စိမ်ကိုလည်း၊ ပဋိလဘိ၊ရ၏။ပန္နာ၊ဆင်းရဲခံခဲသည်ကိုပြဦးအံ့။ကူဋဝိနိစ္ဆယ ကတာယား ကောက်ကျစ်သောတရားကိုဆုံးဖြတ်သည်၏ အပြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ပေသုဏိက တာယစ၊ ချောပစ်ကုံးတိုက် တတ်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝိဇိတံ၊သိန်း၊ကျောက်ကုန်း သား၊တို့ကို။ သယမေဝ၊ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ သြက္ကန္တိ၊တွား၊ငင်၍၊ခါဒတိ၊ စား၊ရ၏။ တံ၊ထိုပြိတ္တာကို၊ အယသ္မာနာ၊ဒေဝါ၊ အရှင်နာရဒမဏ္ဍိုရ်သည်၊ ဂိဇ္ဈကူဋတောဝ၊ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ၊သြားရာဟန်နှော၊သက်တော်မူသည်ရှိ သော်၊နိသွား၊ဖြင့်၍ ။

ဘောဝုရိသ။ အိုယောကျား။ တို့၊ သင်သည်၊ မာလီ၊ နတ်ဌဖြစ်ကုန် သောပန်းတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်း၌၊ ကိရိဋ၊ဦးရစ်ပေါင်းသောဦးခေါင်း လည်း၌ရှိ၏။ ကာယုရိ၊ လက်ကောက်စသောလက်တန်ဆာတို့လည်း၌ရှိ၏။ တော၊သင်အား၊ စန္ဒနဿဒါ။ စန္ဒကူးနံ့သာရေဖြင့်လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော၊ ဂဏ္ဍာ၊ကိုယ်ဒေါစိတ်တို့သည်၊ သန်း၊ရှိကုန်၏။ ပဘန္ဓမုခဝဏ္ဏော၊ ကြည် ညိုဘွယ်သောမျက်နှာအဆင်းရှိသည်လည်း။ အသိ၊ဖြစ်၏။တို့၊သင်သည်၊ သူရိယဝဏ္ဏောဝ။ တက်သစ်သောနေလုလင်နှင့်တူသောအဆင်းရှိသည် သာလျှင်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ သောဘသိ၊တင့်တယ်၏။ ။ပါရိသဇ္ဇာ၊ ပရိ သတ်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော။တော၊သင်၏၊ယေဇ္ဈမေပရိစာရိကာ။အကြင် အချွေအရံတို့သည်၊ သန်း၊ရှိကုန်၏။ တေပရိစာရိကာ၊ ထိုအချွေအရံတို့ သည်၊အမနုသာ၊နတ်တို့သည်။ဟောန်း၊ဖြစ်ကုန်၏။တော၊သင်၏၊ ပါရိစာရိ ကာ၊ အချွေအရံမိန်းမဖြစ်ကုန်သော။ ယာဇ္ဈမာဒသကညာသဟာသာနိ၊ အကြင်တသောင်း အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်၊ သန်း၊ ရှိကုန်၏။ကမ္ဗုကာယူရဝရော၊ခရုသင်းလက်ကောက်ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ကဉ္စနာ၊ဝေလ္လဝဏ္ဏသိတာ၊ ရွှေအရုပ်ဆောင်း ပန်းတို့ဖြင့် ဆင်ယင်အပ်သော ဆံပင်ရှိကုန်သော၊ ဟာ၊ထိုတသောင်းကုန်သော နတ်သမီးတို့သည်၊ ကာ၊ အာဘယ်နတ်ပြည်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော နတ်သမီးတို့နည်း၊ ဘောဝုရိသ၊ အိုယောကျား၊ တုဝံ၊သင်သည်၊ မဟာနုဘာဝေါ။ ကြီးမြတ်သောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသည်၊အသိ၊ဖြစ်၏။လောမဟံသနရူပဝေါ၊ရှုကုန်သောသူတို့၏ ကြက်သီ.မွေးညှင်းထခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည် လည်း၊ အသိ၊ဖြစ်၏။သောတွံ၊ထိုသို့သောအဆင်းသဏ္ဌာန်ဖြင့်ရပရိသတ်

နှတ်ဏ္ဍိတနှိုးနှင့် ပြည့်စုံသောသင်သည်၊ အတ္တနောဗိမိ၏၊ ဝိဠမ်သာနှိ၊ ကျောက်ကုန်းသားတို့ကို၊သာမံ၊ကိုယ်တိုင်၊ ဥက္ကစ္ဆ၊ခြစ်၍ခြစ်၍၊ ခါဒသိ၊ စားရ၏၊ ။ဘာဝုရိသ၊အိုယောကျား၊ကိုံ နု၊အသို့နည်း၊တွံ၊သင်သည်၊ ပုရေ၊ရှေးဘဝ၌။ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်။ဒုက္ခံ၊သုခအသက်ကိုသတ်ခြင်းအစ ရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ကတံ၊ပြုခဲ့ဘူး၊သလော၊ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ မဟုတ်မဖွယ်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းအစရှိသော ဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ပြုခဲ့ဘူး၊သလော၊မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ဒုက္ခံ။သူ့စည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ရှေး ရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူး၊သလော၊ ကိုယာ ကမ္မဝိပါကေန၊ အာဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးအား၊ဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊အတ္တနောဗိမိ၏၊ဝိဠမ်သာနှိ၊ကျောက်ကုန်းသားတို့ကို၊သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ဥက္ကစ္ဆ၊ခြစ်၍ခြစ်၍။ ခါဒသိ၊စားရဟိသနည်း၊ ၊နာရဒ၊အရှင် နာရဒ။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရေ၊ရှေးဘဝ၌၊ ဇီဝလောကေ၊လူ့ပြည်၌၊ ပေသုညရသာဝါဒေနစ၊ သူနှစ်ဦးတို့၏ ညိုညှိတ်ခြင်းကို ဖျက်ဆီးတတ် သောဂုံးတိုက်သော စကားမဟုတ်မဖွယ် ချွတ်ယွင်း တောက်ပြန်သောစ ကားဖြင့်လည်းကောင်း၊နိကတိဝဉ္စနာယစ၊ကောက်ကျစ်ညှင်းလဲခြင်းသူတ ပါးကိုလှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနောဗိမိ၏၊ အနုဇ္ဇာယ၊အ ကျိုးမရှိစိမ့်သောဌာ၊ အစာရိသံ၊ ကျင့်ခဲ့ဘူး၏၊ ။တဏ္ဍု၊ ထိုလူ့ပြည်၌၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပရိသံ၊ပရိသတ်သို့၊ ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ သစ္စကာလေ၊ အမှန်ဆိုခြင်းဌာလျောက်ပတ်သောအခါသည်၊ဥပဠိတော၊ဖြစ်လတ်သော်၊ အဏ္ဍံ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဝမ္မံ။ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိရ ကတ္တွာဆဆ္ခေတ္တာ။စွန့်ပစ်၍၊အဝမ္မံ။အကြောင်းမဟုတ်သည်သို့၊ အနုဝတ္တိ သံ၊လိုက်ခဲ့ဘူး၏။တသကမ္မသ၊ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါကေန၊အကျိုး အား၊ဖြင့်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ အတ္တနောဗိမိ၏၊ ဝိဠမ်သာနှိ။ကျောက် ကုန်းသားတို့ကို၊ သာမံ၊ကိုယ်တိုင်။ ဥက္ကစ္ဆ၊ခြစ်၍ခြစ်၍၊ ခါဒါမိ၊စားရ၏၊ နာရဒ၊အရှင်နာရဒ၊ ယောသတ္တော၊အကြင်သတ္တဝါသည်၊ ဝိဠမ်သိကော၊ သူနှစ်ဦးတို့၏ညိုညှိတ်ခြင်းကိုဖျက်ဆီးတတ်သောဂုံးတိုက်သောစကားကိုဆို ခြင်းအစရှိသောအကျင့်ဖြင့် သူတပါးတို့၏ကျောက်သားကို ခြစ်၍ ခြစ်၍ စားသကဲ့သို့ပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါ သည်၊အဇ္ဈ၊ယခု၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္တနောဗိမိ၏၊ ဝိဠမ်သာနှိ၊ ကျောက်ကုန်းသားတို့ကို၊ဥက္ကစ္ဆ၊ခြစ်၍ခြစ်၍၊ ခါဒါမိယထာ၊ စားရသကဲ့သို့၊ ဇဝံတထာ၊ ထို့သတ္တ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ခါဒိတော၊ စားရသည်၊

ဟောသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။နာရေဒ၊အာရင်နာရေဒ၊မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤပိပိ၏ ကျောက်သားကို ကိုယ်တိုင် ခြစ်၍ ခြစ်၍စားရခြင်း ဆင်းရဲကို၊ တယာ၊အာရင်နာရေဒသည်၊သာမံ၊ကိုယ်တိုင်၊ဒိဋ္ဌ၊ဖြင်အစ်ပြု၊နာရေဒ၊အာရင်နာရေဒ။ အနုကမ္ပကာ၊သနားတတ်သောအလေ့ရှိကုန်သော၊ ကုသလာ၊သူတပါးတို့၏ အစီးအပွါး ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းသောအကျင့်ဥ လိမ္မာကုန်သော၊ ယောဗုဇ္ဈဝိဒယော၊အကြင်ဘုရားအစရှိကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒေယျုံ၊ဆိုကုန်ရာ၏၊ ဗောသံ၊ထိုဘုရား အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့၏၊ တံဝစနံ၊ထိုစကားကို၊အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်၊ဝဒါမိ၊ဆို၏။ တုဝံ၊အာရင်နာရေဒသည်၊ ပေသုဏ်၊သူ့နှစ်ဦးတို့၏ညီညွတ်ခြင်းကိုဖျက်တတ်သော ဂုံးတိုက်သောစကားကို။ မာအာဘာဏိ၊ မဆိုလင့်၊ မုသာစ၊မဟုတ်မမှန်ရှုတ်ယွင်းဘောက်ပြန်သောစကားကို လည်း။မာအာဘာဏိ၊မဆိုလင့်၊ အဟံဝိယ၊အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ ဝိဠိမံသိကော၊ ကျောက်ကုန်းသားကိုခြစ်၍ခြစ်၍စားရသော ပြိတ္တာသည်၊ မာခေါအာသိ၊ မဖြစ်လေလင့်၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ထေရော။အာရင်နာရေဒမထေရ်သည်၊စတ္တာတိဂါထာတိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝုန္ဓို၊မေး၏၊ သောဝိ၊ထိုပြိတ္တာသည်လည်း၊ တာသ၊ ထိုအာရင်နာရေဒမထေရ်အား။ စတ္တာတိဂါထာတိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ဗောမဏ္ဍ၊ဤပြိတ္တာဖြစ်ရခြင်း၏အကြောင်းကို၊ဝိသာဒေသိ၊ဖြေဆို၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌။မာလိတိ၊မာလိဟူသည်ကား။မာလဝေရိ၊ပန်းကိုဆောင်ခြင်းရှိသည်၊ဒိဗ္ဗဝုဠ္ဍေတိ၊နတ်ဦးဖြစ်သောပန်းတို့ဖြင့်။ ပဒုမကျော်တောဝ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိ၏၊ ဟူတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်ထည်း။ကိရိဠိတိ၊ကိရိဠိဟူသည်ကား၊ဝေဠုတာသိသော၊ဦးခုစ်ပေါင်းသော ဦးခေါင်းရှိ၏၊ ကာယူရိတိ၊ ကာယူရိဟူသည်ကား။ ကေယူရဝါ၊ လက်ကောက်စသောလက်တန်ဆာရှိ၏၊ ဗာဟာလက်ာရုပဒုမကျော်တောဝ၊မောင်းတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်၏၊ဟူတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဂ္ဂေါ၊အနုက်တည်း၊ဂဏ္ဍာတိ၊ဂဏ္ဍာဟူသည်ကား။ သရိရာဝယဝါ၊ကိုယ်အစိတ်တို့သည်၊ စန္ဒနုသဒါတိ၊စန္ဒနုသဒါဟူသည်ကား။ စန္ဒနသာရလိတ္တာ၊စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့်လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော၊ သုရိယဝဏ္ဏောဝသောဘသိတိ၊ သုရိယဝဏ္ဏောဝသောဘသိ ဟူသည်ကား။ ဗာလသုရိယသဒိသဝဏ္ဏောဝေ၊ တက်သစ်သောနေလုလင်နှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ဝိရောစသိ၊တင့်တယ်၏၊အရိယဝဏ္ဏိပဘာသသိတိဝိ၊ အရိယဝဏ္ဏိပဘာသသိဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ပါဠိရှိ၏၊ အဝုတ္ထန္တိ၊အရုတ်ဟူသည်ကား၊

အရဏီယေဟိ၊ ဗြဟ္မဂိုဏ်ကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့နှင့်။ သဒ်သဝ ကြားသော်၊ တို့သောအားဆင်းရဲသော၊ အရိယာဝကာသော၊ ပြုစင်သောအခွင့်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အကြောင်း၊ အနက်တည်း။ ၊ပါရိသဇ္ဇာတိ၊ ပါရိသဇ္ဇာ ဟူသည်ကား၊ ပရိသ ပရိယာပန္နာ၊ ပရိသတ်၌အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ဥပမ္မာ ကာ၊ အလုပ်အကျွေးပြုစ်ကုန်သော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အကြောင်း၊ အ နက်တည်း။ ၊တုဝန္တိ၊ တုဝံဟူသည်ကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဌလာမဟံသ နရူပဝါတိ၊ လောမဟံသနရူပဝါဟူသည်ကား၊ ပသာနှာနံ၊ မြင်ရကုန်သော သူဟူ၏အား။ လောမဟံသ နရူပယုတ္တော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကို ဖြစ်းစေတတ်သောအဆင်းအရောင်နှင့်ယှဉ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဗုဒ္ဓ၏၊ မဟာနုဘာ ဝဘာသမုတ္တိတာယ၊ ကြီးသောအာနုဘော် ရှိသည်၏အဖြစ်နှင့် ပြည့်စုံ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥက္ကဋ္ဌာတိ၊ ဥက္ကဋ္ဌဟူသည်ကား။ ဥက္ကဋ္ဌိတ္တာ၊ ခြစ်၍ခြစ်၍၊ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အကြောင်း၊ အနက်တည်း။ ၊အစာရိသန္တိ၊ အစာရိသံဟူ သည်ကား၊ အစရိ ပဒိပဒိ၊ ကျင့်ပြီ၊ ပေသုညာဒေ သာဝါဒေနာတိ၊ ပေသုညာဒေ သာဝါဒေန ဟူသည်ကား။ ပေသုညေန၊ သူနှစ်ယောက်တို့၏အချစ်ကို ပျက်အောင် ချောပစ် ဂုံးတိုက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း ဒုသာဝါဒေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ နိကတိ ဝဉ္စနာ ယစာတိ၊ နိကတိဝဉ္စနာယစဟူသည်ကား၊ နိကတိယာ၊ စဉ်းလဲခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝဉ္စနာယစ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပတိရူပ ဒဿနေန၊ အဟုအယောင်ကိုပြသဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဝိကာ ရေန၊ ဘောက်ပြန်သော၊ ဝဉ္စနာယစ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ၊ သစ္စကာလေတိ၊ သစ္စကာဒေ သဟူသည်ကား၊ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို၊ ဝတ္ထုံ ဆိုခြင်း ဌာ၊ ယုတ္တကာလေ၊ သင့်သောအခါ၌၊ အတ္ထဿ၊ အတ္ထံဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကော ဘဝါ ဒိကံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သောအကျိုးအပြားငါးစရှိသော၊ အတ္ထ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးကို၊ ဓမ္မဿ၊ ဓမ္မံဟူသည်ကား၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဥာယံ၊ အသင့်ကို၊ နိရုက်တ္တာတိ၊ နိရုက်တ္တာဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒေတ္တာ ပဟာ ယ၊ စွန့်၍၊ ၊သောတိ၊ သောဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပေ သုညာဒီ၊ သူနှစ်ယောက်တို့၏အချစ်ကို ပျက်အောင်ချောပစ်ဂုံးတိုက်ခြင်း အစရှိသည်ကို၊ အာစရေတိ၊ ကျင့်၏၊ သော သတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ၊ သေသံ ကြွင်းကျန်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တနယမေव၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ၊

ကျွဉ်ရိုနိန္ဓယိကပေတဝတ္ထု ဝတ္ထုနှာ။ ကောက်ကျစ်သော တရားသူကြီး ပြိတ္တာ၏ဝတ္ထု အဖွင့်သည်။ နိဒ္ဒါတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ।

၃-ရှင်ဥဝဂ်-၁၀-ဝါတုရိဝတ္ထုပေတဝတ္ထု

အန္ဓလိကာသို့ တိဠက္ခော်တိဏ္ဍ၊ အန္ဓလိကာသို့ တိဠက္ခော်အစရှိသော ဤဝတ္ထု သည်၊ ဝါတုရိဝတ္ထုပေတဝတ္ထု။ ဝါတ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့သော ပြိတ္တာ၏ ဝတ္ထု တည်း။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံ ပြည်၌။ မလ္လာနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏၊ ဥပဝတ္တနေ၊ အကွေ့ဖြစ်သော၊ သာလဝနေ။ အင်းကြင်းတော၌၊ ယမကသာလာနံ၊ အရုံသော အင်ကြင်းပင်တို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ပရိနိဗ္ဗာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ၌။ ဓာတုဝိဘာဂေစ၊ ဓာတ်တော်တို့ကို ဝေဘန်ခြင်းကိုလည်း။ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာအာဇာတသတ္တု၊ အာဇာတသတ်မင်းသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ လဒ္ဓ ဓာတုဘာဂံ၊ ရအပ်သော ဓာတ်တော်အတွက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သတ္တ ဝ ဿာနိ၊ ခုနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး လည်း ကောင်း၊ သတ္တ စမာသေ။ ခုနှစ်လတို့ ပတ်လုံး လည်း ကောင်း၊ သတ္တ စဒိဝသေ၊ ခုနှစ်ရက်တို့ ပတ်လုံး လည်း ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေ။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့လျက်၊ ဥဒ္ဒါရေပုံ၊ မြတ်သော ပူဇော်ခြင်းကို။ ပ ဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဓာတုပူဇနပွဲဆင်နွှဲရာ၌။ အသင်္ချေယျာ၊ မရေ မတွက်နိုင်ကုန်သော၊ အပရိမေယျာ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော၊ မ ရှိနုဿာ၊ လူတို့သည်။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို၊ ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညှိစေ၍။ သဂ္ဂူပဂါ၊ နတ်ပြည်သို့ရောက်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆဋ္ဌာ သိတိမတ္တာနိပန ဝုရိ သသဟ ဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းခြောက် ထောင်အတိုင်း အရှည် ရှိကုန်သော ယောဂျားတို့ သည်ကား။ စိရကာလဘာဝိတောနေ၊ ကြာရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံးထိ အပ်သော၊ အဿဒ္ဓိယေနစ၊ ရုတနာသုံးပါးကို မယုံကြည်ခြင်း ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓိဋ္ဌာဒဿနေနစ၊ မှားသောအမြင်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိပလ္လာသတ္တာ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ပသာဒနိယေ ဝိ၊ ကြည်ညှိအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဌာနေ၊ အရာ၌၊ အတ္တနော၊ ဒိမိ၏၊ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို၊ ပဒေါသေတွာ၊ ပြစ်မှား၍ ပေတောသု၊ ပြိတ္တာဘုံတို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ တတ္ထိ ယေ ဝ ရာဇာ ဟေ၊ ထိုရာဇာကြီတော်ပြည်၌သာလျှင်၊ အညတရသာ၊ တယောက်သော၊ ဝိဘာ

ဝေသဗ္ဗန္ဓသား၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကုဋုမ္ဘိကာသား၊သူကြွယ်၏၊ ဘာရိယာစ။ ယောသည်လည်းကောင်း၊ဓိတာစ၊ထို့သည်လည်းကောင်း၊ သုဏိသာစ၊ရွှေမသည်လည်းကောင်း။ ပသန္နစိတ္တာ၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ဓာတုပူဇော်၊ဓာတ်တော်အားပူဇော်ခြင်းကို၊ကရိသာမာတိ၊ပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဂန္ဓဝုပ္ပါဒိနိ၊နံ့သာပန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂပေါတွာ ယူ၍၊ ဓာတုဌာနံ၊ ဓာတ်တော်ရှိရာအရပ်သို့၊ဂန္တုံ၊သွားခြင်းငှါ၊အာဇ္ဇု၊ အားထုတ်၏၊သော ကုဋုမ္ဘိကော၊ထိုသူကြွယ်သည်၊ အမ္ပိကာနံ၊အရိုးရုတို့ အား၊ပူဇနေနု၊ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ကိ၊အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ ဆိုမြဲ၊တာ၊ထိုမိန်းမတို့ကို၊ ပရိဘာသေတွာ၊ဆဲရေးရေးရွတ်၍၊ ဓာတုဟူ၏၊ ဓာတ်တော် ပူဇော်ခြင်းကို၊ ဝိဝဏ္ဏေသိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ တာဝ၊ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း၊ တသ၊ထိုသူကြွယ်၏၊ ဝစနံ၊စကားကို၊ အနာဒိယိတ္တွာ၊ မနာယူမူ၍၊ တတ္ထ၊ထိုဓာတ်တော်ရှိရာ အရပ်သို့၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ ဓာတုဟူ၏၊ဓာတ်တော်အား ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊အာဂတာ၊ ပြန်လာကုန်သည်ရှိသော်။ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ရောဂေန၊အနာသည်၊ အာဘိဘူတာ၊နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊နစိရသော၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ကာလင်္ဂတွာ၊သေခြင်းကိုပြုကုန်၍၊ ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဗျ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သော ပန်၊ထိုသူကြွယ်သည်ကား၊ကောဇေန၊အမျက်သည်၊ အာဘိဘူတော၊နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နစိရသော၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ကာလင်္ဂတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊တေနုပါပကမ္မေန၊ထိုဓာတ်တော်ကဲ့ရဲ့သောမကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ပေတောသု၊ပြိတ္တာဝုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊အယ၊ထိုအခါ၌၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊အာယသ္မာမဟာကဿပေါ။ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ အနုကမ္ပာယ၊ သနားတော်မူသဖြင့်၊ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ တေ ပေတေစ၊ ထိုပြိတ္တာတို့ကို လည်းကောင်း၊ တာဒေဝတာယောစ။ထိုနတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿန္တိ၊မြင်ကုန်၏၊ တထာ ရူပ်၊ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ဇုဠ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊အာဘိသင်္ခါရေသိ၊ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ တထာ၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ကတ္တာပန်၊ပြုတော်မူ၍ကား။ စေတိယင်္ဂဏေ၊စေတိယင်ပြင်၌။ ဌိတောရ်တော်မူလျက်၊ဓာတုဝိဝဏ္ဏကံ၊ဓာတ်တော်ကိုကဲ့ရဲ့ တတ်သော၊ပေတ်ပြိတ္တာကို။ ဘီဘိဂါ ထာတိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်။ ဝုန္ဓိ၊မေးတော်မူ၏။ တသ၊ ထိုအရှင်မဟာ

ကသဿပမထေရ်အား။ သောပေတောဟုခေါ်ကြသည်ဗျာဂၢသိုးဖြေကြား၍။ တောဝုရိသဒေါကျားတို့သင်သည်အနန္တလိကဘိုး၊ကောင်းကင်ခွံ၊ တိမ်ခွန်းနှောတည်သည်၊ အသိုးဖြစ်၏၊ ဒုဂ္ဂနှောမကောင်းသောအနုံ့ရှိသည်လည်း၊အသိုးဖြစ်၏တဝေသင်၏မုခတော၊ခံတွင်းမှပူတိ၊ပုပ်သောအနုံ့သည်၊ဝါယသိုးလိုင်၏ ပူတိဂန္ဓ၊ပုပ်သောအနုံ့ဖြင့်လိုင်သော၊ တော၊သင်၏မုခဆွ၊ခံတွင်းကိုလည်း၊ကိမိယော၊ပိုးလောဘ်ရှိသည်၊ခါဒန္တိ၊ခဲကုန်၏တို့၊သင်သည်၊ပုဇ္ဇေ၊ရှေးဘဝ၌၊ကိ ကမ္မံ၊ အဘယ်သို့သောမကောင်းမှုကံကို၊အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ တောဝုရိသဒေါကျား၊ကမ္မသဗ္ဗော ဒိတာ၊ ကံသည်တို့ကိုတွန်းအပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ်ဖြတ်ခြင်းကံပြုတတ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊သတ္တိ၊ထက်စွာသွေးအပ်သောသန်လျက်ကို၊ဂဟေတွာနု၊ကိုင်ကုန်၍၊တဟော၊ထိုအပုပ်အနုံ့၏လိုင်ခြင်းကြောင့်၊ဥပရိ၊အထက်၌၊ပုနပုဂုံ၊အကြိမ်ကြိမ်၊တဝ၊သင်၏မုခံ ခံတွင်းကို၊သြဏ္ဍာတိ ဆိုးဖြတ်ကုန်၏၊ပုနပိ၊တဘာန်လည်း၊ တတ္ထ အဝကန္တိ၊တဗ္ဗာနေ၊ထိုရှေးလိုးဖြတ်ရာအရပ်၌ ပင်လျှင်၊ ခါရေနု၊သားငန်ရေဖြင့်၊ ပရိဟေါသိတွာ၊ဖြန်းကုန်၍၊ပုနပုဂုံ၊အကြိမ်ကြိမ်၊ သြဏ္ဍာတိ၊ လိုးဖြတ်ကုန်၏၊ တောဝုရိသ၊ အိုယောကျား၊ကိ နု၊အဿိနည်း၊တယာ၊ သင်သည်၊ပုဇ္ဇေ၊ ရှေး၌၊ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ဒုက္ခဒု ၊သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို ကတံ၊ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊ဒုက္ခဒု ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောခြင်းအစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဒု ၊သူတပါး၊စည်းစိမ်ကိုရှေ့ရှုကြံခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ကိ သကမ္မဝိပါကေန၊ အဘယ်မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအားဖြင့်၊တွေ့ ၊သင်သည်၊ဒုက္ခဒု ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲသို့၊နိဂဋ္ဌသိ၊ ရောက်ရသနည်း၊မာရိသ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊အဟေ ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဇ္ဇေ၊ရှေးဘဝ၌၊ရမဏီယော၊နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ဂိရိဒုဂေ၊ ဝေဘာရုဝေ ပုလ္လပဏ္ဍဝဇုသိဂိလိဂိဏ္ဍကုဋ် တည်းဟူသော တောင်ငါးလုံး ဒေါ်ရှိထသော၊ ရဇ္ဇေ၊လာသောသူရဉ်လူအပေါင်းတို့၏နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်လည်းရှိထသော၊ရာဇဂဟေ၊ မင်းသိမ်းမြို့၌။ သုပဟူတာသား အလွန်မျှားသော၊ ဓနဝညသား ရွှေငွေကျောက်သံစပါး ဆန်စသောသက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာ၏၊ ဒုဿသရော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ မာရိသ၊အရှင်မဟာကဿပ၊ပုဇ္ဇေ၊ရှေးဘဝ၌၊ တသ္မေ၊ထိုအကျွန်ုပ်၏၊ အယံဘရိယာ၊ဤမယား၊သည်လည်း၊ကာင်း၊အယံဓီတာ၊ဤသမီး၊သည်

လည်းကောင်း၊မေ။အာကျွန်ပ်၏၊ အယံသုဏိသာစ၊ ဤချေးမသည်လည်း ကောင်း။ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓပုပ္ပါဒိနှိ၊ နှံ့သာပန်းအစရှိကုန်သောပူဇော်ဘွယ်ဝတ္ထု၊တို့ကို၊ ဂဟေတွေ၊ယူကုန်၍၊ ဓာတုဌာနံ၊ဓာတ်တော်ထားရာအရုပ်သို့၊ဂန္ဓဉ္စ၊ သွားခြင်းငှါ၊အာရုံ ဟုတ်၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ထူပံ၊ စေတီတော်ကို၊ပူဇိတုံ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ။ မာလဉ္စ၊ ပန်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပ္ပလဉ္စာဝိ၊ကြာကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆဿ ၊အသစ် ဖြစ်သော၊ ဝိလေပနဉ္စ၊ နှံ့သာပျောင်း ကိုလည်းကောင်း၊ ဟာရေတ္မိယော၊ ဆောင်ကုန်သော၊ တာ။ ထိုအာကျွန်ပ်၏မယား သို့ချေးမတို့ကို၊ ဝါ၊ရေသီ ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊တံပါပံ၊ ထိုဓာတ်တော်ထားရာစေတီတော်ကိုပူဇော်ခြင်းကိုကဲ့ ရဲ့သဖြင့်ဖြစ်မိခြင်းတည်းဟူသောမကောင်းမှုကံကို၊ မယာ၊ အာကျွန်ပ် သည်၊ပကတံ၊ပြုအပ်၏၊ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ ပစ္ဆိတ္တဝေဒနာ၊အ သိုးအသိုးမိမိတို့ခံစားအပ်သောကြိုးစား သောဆင်းရဲဝေဒနာရှိကုန်သော၊ ဆဋ္ဌာသိတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း ခြောက်ထောင်အတိုင်း အရှည်ရှိ ကုန်သော၊မယံ၊အာကျွန်ပ်တို့သည်၊ထူပပူဇံ၊ ဓာတ်တော်ထားရာစေတီကို ပူဇော်ခြင်းကို၊ဝိဝဏ္ဏေတွာ၊ကဲ့ရဲ့ကုန်၍။ နိရယေ၊ပြင်းစွာဆင်းရဲသည်ဖြစ် အဖြစ်ကြောင့်ရဲနှင့်တူသော ပြိတ္တာဘဝ်၌၊ဥပပန္နာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ် ကုန်၏၊ဘုသံ၊ပြင်းစွာသောဆင်းရဲကို၊ပစ္စာမ၊ခံရကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မ ဟာကဿပ၊ ယေစခေါဝုဋ္ဌလာ၊ အကြင်ပုဋ္ဌိုလ်တို့သည်လည်း၊ အရေဟာ တောကိလေသာတို့မှအလွန်ဝေးတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုद्ध သား၊ ဖြတ် စွာဘုရား၏၊ထူပံ၊ဓာတ်တော်ထားရာစေတီတော်ကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်မှတ်၍၊ မဟော၊ပူဇော်ခြင်းသည်၊ဝတ္ထုနှင့်ဝတ္ထုမှာနေ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊အဟံဝိယ အာကျွန်ပ်ကဲ့သို့၊ ထူပပူဇာယ၊ ဓာတ်တော်ထားရာစေတီးတော်ကိုပူဇော် ခြင်း၏၊အာဒီနဝံ၊အကြောင်းကို၊ ပကာသေန္တိ၊ပြကုန်၏၊ နေဝုဋ္ဌလော၊ထိုပုဋ္ဌိုလ် တို့ကို၊ တတော၊ထိုမကောင်းမှုမှ၊ဝိဝေစယေထ၊ ကြည့်ပါစေကုန်လော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာ ကဿပ၊ မာလဓာရိ၊ နှတ်ခွဲဖြစ်သော ပန်းတို့ကိုပန် ဆင်ကုန်လျက်၊အာလက်တာ၊ နှတ်ခွဲဖြစ်သော အဝတ်တန်ဆာတို့ကို ဝတ် ဆင်ကုန်လျက်၊အာယန္တိယော၊လာကုန်သော၊ ဣမာစ ဣတ္ထိယော၊ ဤအာ ကျွန်ပ်၏၊မယား သို့ချေးမဖြစ်ဘူးကုန်သော နှတ်ထို့ကိုလည်း၊ပသာ၊ရှု တော်မူလော။တာဣတ္ထိယော၊ထိုနှတ်ထို့တို့သည်။ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌၊မာလာ ဝိပါကံ၊ပန်းဖြင့်ဓာတ်တော်ထားရာ စေတီကို ပူဇော်ခြင်းအကျိုးကို၊ အနု ဘောန္တိယော၊ခံစားရကုန်သည်ဖြစ်၍၊သမိဒ္ဓါ၊ပြည့်စုံကုန်သည်၊ယသသိ

နိုယောအခြိုအရံနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်။ဟောန်းဖြစ်ကုန်၏။ ဘဏ္ဍေ၊အရှင်မဟာကဿပ၊အဆွေရုံ၊အုံ့ဘွယ်ရှိသော၊အကြုတ်၊မဖြစ်စဘူး ဖြစ်သော၊ လေးမဟံသနုံ၊ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ တဆူတံ ဝေဒိပါကံ၊ ထိုသို့သောအကျိုးကိုသာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌာ။ဥားဏ်မျက်စိဖြင့် မြင်ကုန်၍၊သပ္ပညာ၊ပညာရှိကုန်သော၊ဣမာဂုတ္တိယော၊ ဤအာကျွန်ုပ်၏မယား သို့မဟုတ်ဖြစ်ဘူးကုန်သော နတ်သို့တို့သည်။ ဝဇ္ဇေ၊ရှေးဘဝ၌၊နေမော၊ရှိခိုး ခြင်းကို၊ကရောန်း၊ပြုကုန်၏။တံမဟာမုနိ'။ထိုပြတ်စွာဘုရား၏ခါတော်တော် ထားရာစေတီကို၊ဝန္ဒန်း။ ရှိခိုးကုန်၏။ဘဏ္ဍေ။ အရှင်မဟာကဿပ။နှုန်း၊အ ကျွန်ုပ်အကြံရှိ၏၊ဣတောဝ၊ဤပြိုက္ခာ၏အဖြစ်မှ၊ဂတ်ကွာ၊ရုတေ၍၊မါနုသိယံ၊လူ့ ပြည်၌ဖြစ်သော၊ယောနိ'။ပဋိသန္ဓေကို။လဒ္ဓါန်၊ရ၍၊အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ အပ္ပမတ္တော၊မေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ပုနပ္ပုနံ၊အကြိမ်ကြိမ်၊ထူပဟူ၏ခါတ် တော်ထားရာ စေတီကိုပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါတော့အုံ့၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်၏၊ဘဏ္ဍေ၊ထိုဝါထာ၌၊ဒုဋ္ဌန္ဓောတိ၊ဒုဋ္ဌန္ဓောဟူသည် ကား၊အနိဋ္ဌဂန္ဓော၊ အလိုမရှိအပ်သော အနံ့ရှိသည်၊ ကုဏပဂန္ဓဂန္ဓိ၊အ ကောင်ပုပ်အနံ့ကဲ့သို့ အနံ့ရှိသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ပူထေနု၊ထိုကြောင့်၊ပူတိဝါယသိတိ၊ပူတိဝါယသိဟူ၍၊ အာ ဟာ၊မိန့်ပြီ၊ဘဘောတိ။ ဘဘောဟူသည်ကား။ ဒုဋ္ဌန္ဓဝါယနတောစ၊ ထို မကောင်းသောအနံ့၏လွှင်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ကိဓိဟိ၊ပိုးလောက် ကို့သည်၊ခါယိတဗ္ဗတောစ၊ ခဲအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ သတ္တံဂဟေတ္တာနု ဩကာသံ ပုနပ္ပုနံ။ သတ္တံဂဟေ ဣတ္ထာနုဩကာသံ ပုနပ္ပုနံဟူသည်ကား၊ကမ္မသဗ္ဗောဓိတာ၊ မကောင်းမှုကံ သည်တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊နိသိတာခေရံ။ သွေးအပ်ပြီးသောအသွား၌သော၊သတ္တံ၊သန်လျက်ကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ကိုင် ၍၊ပုနပ္ပုနံ၊အဟန်တလဲလဲ၊ တံဝနမုခံ၊ထိုအမာဝကို၊အာဝကန္တံ၊လိုးဖြတ် ကုန်၏၊ခါ၊ရေနေပရိ၊ဟေါသိတ္တာ၊ဩကာသံ ပုနပ္ပုနံ၊ ခါ၊ရေနေပရိ၊ဟေါသိတ္တာ ဩကာသံ ပုနပ္ပုနံဟူသည်ကား၊အဝကန္တိ တဗ္ဗာနေ။ လိုးဖြတ်ရာအရပ်၌။ ခါ၊ရောဒကေန၊ဆားငန်ရေဖြင့်၊အာသိဉ္စိတ္တာ၊လောင်း၍၊ပုနပိ'၊တဖန်လည်း အာဝကန္တံ၊လိုးဖြတ်ကုန်၏၊ ဣဿ၊ရောနေ၊ဣဿ၊သုပဟူတ၊ဿ၊တိ၊ ဣဿ၊ရောဒန ဣဿ၊သုပဟူတ ဿဟူသည်ကား။ အတိဝိယ။ အလွန် လျှင်၊ ပဟူတ၊ဿ၊ဗျာ၊သော။ ဝနသ၊။ ဥစ္စာ၏လည်းကောင်း၊ ဣဿ၊ သ ဗ္ဗ၊စပါး၏လည်းကောင်း။ဣဿ၊ရော၊သာမိ၊အရှင်ပါတည်း၊ အ၊ဆော၊ကြွယ်

ဝသော၊ မဟာဗုဒ္ဓနော၊ မျှားသောဥစ္ဆာ ရှိသောသူပါတည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤ သည်ကား၊ အကြွေး။အနက်တည်း၊ တဿာယံမေ ဘရိယာစ၊ ဒိတာစ သုဏိသာစာတိ၊ တဿာယံ မေဘရိယာစ၊ဒိတာစ သုဏိသာစဟု သည် ကား၊ တဿမယ္ဟာ၊ထိုအကျွန်ုပ်၏။ ပုရိမတ္တာဘဝေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အယံဘ ရိယာ၊ ဤမယားသည် လည်းကောင်း။ အယံဒိတာ၊ ဤသို့သည်လည်း ကောင်း၊အယံသုဏိသာ၊ဤရွှေးမသည်လည်းကောင်း၊တာ၊ ထိုမိန်းမတို့ သည်၊ဒေဝဘူတာ၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေ။ကောင်း ကင်၌၊ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒေ၊သမ္ဗော၊ ဖြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ဆို၏။ ပစ္စုဿ၏၊ပစ္စုဿ ဟူသည်ကား၊ အာဘိနှစ်။ အသစ်ဖြစ်သော၊ ထူပ် ဟရန်ယော ဝါရေသိန်၊ ထူပ်ဟရန်ယော ဝါရေသိ ဟူသည် ကား၊ ထူပ်၊ဓာတ်တော်ထားရာ စေတီတော်ကို၊ ပူဇော်တုံ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ဥပနေန်ယော၊ ဆောင်ကုန်သည်တို့ကို။ ဓာတုံ၊ ဓာတ်တော်ကို၊ဝိဝဏ္ဏေ ရန်သော၊ကဲ့ရဲ့ထျက်၊ပဋိကွိုဝိ။ပစ်ပယ်ပြု၊ တံပါပန်၊ တံပါပံဟူသည်ကား၊ တံဓာတုဝိဝဏ္ဏပါပံ၊ ထိုဓာတ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းမကောင်းမှုကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကတံ၊ပြုအပ်၏။ သမာစရိတံ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝိပဋိသာရ ပတ္တော၊ နှလုံးမသာခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဆဠာသိတိ သဟဿာနိတိ၊ ဆဠာသိတိ သဟဿာနိဟူ

ဝ

သည်ကား။ ဆသဟဿာ ဗိကာ၊ ခြောက်ထောင် အလွန် ရှိကုန်သော၊ အာသိဘိသဟဿမတ္တာ၊ရှစ်သောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊မယာ၊ မယံဟူသည်ကား၊ ပေတောပြိတ္တာသည်၊အတ္တနာ၊မိမိနှင့်၊သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သင်္ဂဟေတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍။ ဝဒတိ၊ဆို၏၊ ပစ္စတ္တ ဝေဒနာတိ၊ ဗဟိတ္တဝေဒ နာဟူသည်ကား၊ဝိသုံဝိသုံ၊အသီးသီး၊ အနုဘုယျမာနဒုက္ခဝေဒနာ၊ ခံစား အပ်သောဆင်းရဲဝေဒနာရှိကုန်သော၊ နိရယေတိ၊ နိရယေဟူသည်ကား၊ ဗလဝဒုက္ခတာယ၊ အာ.ကြီးသောဆင်းရဲရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတ္ထိ ဝိ သယံ။ပြိတ္တာဘုံကို၊နိရယသဒိသံ။ဇရုန်ကဲ့သည်ကို၊ကတွာ။ပြု၍၊အာဟ၊ ဆို၏။ယေစခေါထူပဟူစာယ ဝတ္ထုနော်အာရဟတောမဟေတိ၊ယေစခေါထူ ပဟူစာယ၊ဝတ္ထုနော်အာရဟတောမဟေဟူသည်ကား။ အာရဟတော၊ဟူစော် အထူးကိုခံထိုက်သော၊ သမ္ဘာသမ္ဘာဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပ်၊စေတီ တော်ကို၊ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊ ဟူစာမဟော၊ဟူစော်ခြင်းသည်၊ ပဝတ္ထတာနော၊ဖြစ် သည်ရှိသော်၊အဟံဝိယ၊အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့၊ယော၊ အကြင်သူတို့သည်၊ထူပဟူ စာယ၊စေတီတော်ကိုဟူစော်ခြင်းငှါ၊အာဒိနှစ်ခေါသံ။အဖြစ်ကို၊ပကာသေန္တိ

ပြကုန်၏၊ တေပုဏ္ဏလေ၊ထိုပုဏ္ဏိုလ်တို့ကို၊ တတောပုညတော၊ ထိုကောင်း မှု၏၊ ဝိုးဝစယေထ၊ဝိုးဝစာပယေထ၊ ကြည်ပါစေကုန်လော၊ ပရိဗာဟိရေ၊ အပတို့ကို၊စနယေထ၊ဖြစ်စေပါကုန်လော၊ဟုတိ၊ ဤသို့၊အညာပဒေသေန၊ သူတပါးကို ညွှန်းသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ဖိဝိ၏၊ မဟာစာနိယတ်။ ကြီးစွာသော် ရှုံးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ အာယန္တိယောတိ၊ အာ ယန္တိယောဟုသည်ကား၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တိ ယော။လာကုန်သော၊မာလာဝိပါကန္တိ၊မာလာဝိပါက်ဟုသည်ကား၊ထူပေ စေတိတော်၌၊ကတမာလာဟုဝေယ၊ ပြုအပ်သောပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ဝိပါက် ပလံ၊အကျိုးကို၊သမိဒ္ဓါတိ၊သမိဒ္ဓါဟုသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ၊နှုတ်တို့ ၏စည်းစိမ်နှင့်၊သမိဒ္ဓါ၊ပြည့်စုံကုန်သည်၊ တာယ သသိနိယောတိ၊တာယ သသိနိယောဟုသည်ကား၊ တာ၊ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ပရိဝါရဝန္တိယော၊ အခြံအရံရှိကုန်သည်၊တဠုဒိသ္သာနာတိ၊ တမ္ဗုဒိသ္သာနဟုသည်ကား၊အတိပ ရိတ္တသ၊အလွန်နည်းသော၊ တ သသပုဗ္ဗောပုညသ၊ထိုပုဗ္ဗော်သောကောင်း မှု၏၊အနု ရိယံ၊ဆုံ့ဝှယ်သော၊အ ဗ္ဗုတံ၊မဖြစ်စဘူးဖြစ်သော၊ လောမဟံ သနံ၊ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊အတိဥဠာရံ၊အလွန် မြတ်သော၊ဝိပါကဝိသေသံ၊အကျိုးထူးကို၊ဒိသ္သာ၊မြင်၍၊ နမောကရောန္တိ သပ္ပညာဝန္ဓန္တိတံမဟာမုနိန္တိ၊ နမောကရောန္တိ သပ္ပညာဝန္ဓန္တိတံမဟာမု နိ ဟုသည်ကား၊ ဘဂ္ဂေ ကသပ၊အရှင်ဘုရားကသပ၊ ဗုဒ္ဓမာဗုဒ္ဓိယော၊ ဤမိန်းမတို့သည်၊ ဥတ္တမပုညကွေတ္တဘူတံ၊မြတ်သောကောင်းမှုတည်းဟု သောမျိုးစေ့တို့၏ စိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်း သဖွယ်ဖြစ်တော်မူ သော၊တံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ဝန္ဒန္တိ အဘိတ္ထဝန္တိ၊ပြိုးမွမ်းကုန်၏။ နမော ဂိုဒိုးခြင်းကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊နမက္ကာရဠ္ဠ၊ဂိုဒိုးခြင်းကိုလည်း၊ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ဟုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊အထ၊ထိုအခါ ၌၊သောပေတော၊ထိုပြိတ္တာသည်၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ထိတ်လန့်သောစိတ် နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သံဝေဂါနုရူပ်၊ ထိတ်လန့်သည် အားလျော်စွာ၊ အာ ယတိ၊ နောင်အခါ၌၊အတ္တနာဝ၊မိမိသည်သာလျှင်၊ကတ္တုံ၊ပြုအပ်သည် ကို၊ဒသေ ဟ ဣ၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သောဟံနူနာတိဂါထံ၊သောဟံနူနအစ ရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ဆို၏။ တံ၊ထိုဂါထာသည်၊ ဥတ္တာ နတ္ထမေ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ဝေ၊ဤသို့၊ပေတေန၊ပြိတ္တာသည် ဝတ္ထော၊ဆိုအပ်သော၊ မဟာကသပေါ၊ အရှင်မဟာကသပသည်၊တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို၊ အဗ္ဗုဟတ္တိ၊အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ကတ္တာ၊ပြု၍၊သမ္ဘတ္တပရိ

သာယားရောက်လာသော ပရိသတ်အား။ ဖွဲ့ကောရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော တော်မူ၏။ ခေတုဝိဝဏ္ဏ ပေတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ။ ခေတ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သော ပြဿာ၏ဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတာ၊ ပြီ ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။ရှုဒ္ဓဝဂ္ဂ ဝဏ္ဏနာ။ ရှုဒ္ဓဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဒ္ဒိတာစ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်သည်သာ တည်း။ ။

၄-မဟာဝဂ်-၁-အမ္ဗသက္ကရေပေတဝတ္ထု

ဝေသာလီနာမနဂရတ္ထိဝဇ္ဇိနန်ဖုရဲ၊ ဝေသာလီနာမနဂရတ္ထိဝဇ္ဇိနုံအစရှိ သောဤဝတ္ထုသည်၊ အမ္ဗသက္ကရ ပေတဝတ္ထု။ အမ္ဗသက္ကရေပေတဝတ္ထု တည်း။ တဿ၊ထိ အမ္ဗသက္ကရေပေတဝတ္ထု၏၊ ဥပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကား၊အာဘယ်နည်း။ ဘဂဝတိ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတေ၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အမ္ဗသက္ကရောနာမ။ အမ္ဗသက္ကရအမည်ရှိသော၊ ဓိန္ဓာဒိဠ္ဠာမှားသောအယူရှိသော၊ နတ္ထိကဝါ ဒေါ၊နတ္ထိကအယူရှိသော၊ လိန္ဓာ၊ဝိဝုတာ၊လိန္ဓာ၊ဝိမင်းသည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ ရဇ္ဇံ၊မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ပြု၏။ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဝေသာလိနဂရေ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ အညတရသော၊ တ ယောက်သော၊ဝါနိဇသော၊ကုန်သည်၏၊အာပဏာ သင်ပေး၊ဈေး၏အနည်း၌၊ စိတ္တလံ၊ချိုညှင်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တတ္ထ၊ထိ ချိုညှင်း၌ ဗဟုဇနာ၊များစွာ ကုန်သောသူတို့သည်။ ဥပဂတိတွာ၊ ချဉ်လွှားကုန်၍၊ အတိက္ကမေန္တာ၊ လွန် မြောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ကိလမန္တိ။ ပင်ပန်းကုန်၏၊ဂေဟစိ၊အချို့ကုန်သော သူတို့သည်၊ကဒ္ဒမေန၊ ချိုညှင်းဖြင့်၊ လိမ္ပန္တိ။ လိမ်းကျံကုန်၏။ တံ၊ထိုထို့ချိုပေ သည်ကို၊ ဒိသွာ။ မြင်၍၊ ဝါဏိဇော၊ကုန်သည်သည်၊ ဣမေမနုဿာ၊ဤလူ တို့သည်၊ကလလံ၊ညှစ်ကို၊မာအက္ကမိ သူတိ။ မနင်းပါ၊စေကုန်သကဲ့သို့ဟု၊ အာပဂတာ၊ဧဂ္ဂ ၊မကောင်းသောအနံ့မှကင်းသော၊သင်ဝတ္ထုပဋိဘာဂံ၊ ခရ သင်းအဆင်းနှင့်တူသော၊ဂေါသိသဋ္ဌ ၊နွားခေါင်းရိုကို။ အာပဏာဝေတ္ထာ၊ ဆောင်စေ၍၊နိက္ခိပါပေသိ၊ချထားစေ၏။ ပကတိယာစ၊ပြကတေ အားဖြင့် လည်း။ သိလ ဝါ၊သိလရှိသည်၊ အကျောခေနော၊အမျက်မထွက်တတ်သည်၊ သဏ္ဌ ဝါ၊စော၊သိမ်မွေ့သောစကားရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါးတို့အား လည်း၊ယထာဘူတံ။ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော၊ ဂုဏံ။ ဂုဏ် ကျေး ဇူးကို၊ ကိတ္တေတိ၊ကြားတတ်၏၊သော။ ထိုကုန်သည်သည်၊ ကောဠိ

နိ၀သေ၊တရုသောနှေ့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နှာယနှင့်သား ရေချိုးသော။ သဟာယသား၊ အဆွေခင်ပွန်း၏၊ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့သဖြင့်၊ အနောလောကေနှင့်သား မမြင်စဉ်၊ နိ၀ါသနာ ထုံ၊ ၀တ်သောအ၀တ်ကို၊ ကိုင်ဆွဲ ပြုပါယေန၊ ဂစားလိုသဖြင့်။ အပနိဓေယ၊ ၄ကိ်ထား၍၊ တံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဒုက္ခာ ပေတွား ဆင်းရဲစေ၍ အဒါသိ ပေး၏ အသား ထိုကုန်သည်၏၊ ဘာဂိနေ ယျောပန၊ တူသည်ကား။ စောရိကာယ ခိုးသဖြင့်၊ ပရေ ဟာ ဘောသူ တပါး အိမ်မှ၊ ဘဏ္ဍံ ဥစ္စာကို၊ အာဟာရိတ္တာ ဆောင်၍ တသော်၀ ထိုကုန်သည်၏ သားလျှင်၊ အာပဏော ရောင်းချိုင်ခွဲ နိက္ခိ၀ိ ထား၏။ ဘဏ္ဍသာမိကာ ဥစ္စာရှင်တို့သည်၊ ဝိမံသန္တာ ရုံစမ်းကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘဏ္ဍေန ဥစ္စာနှင့်၊ သဒ္ဓိ ၊ တက္ခဏ ဘယ ထိုကုန်သည်၏၊ ဘာဂိနေ ယျဥ္စ ၊ တူကိုလည်း ကောင်း။ တဉ္စ ထိုကုန်သည်ကိုလည်း ကောင်း၊ ဂဟေ ၊ မင်းအား၊ ဒဿေသုံ ပြုကုန်၏ ရာဇာ ၊ မင်းသည်၊ ဇာ မယ ။ ဤကုန်သည်၏ ၊ သိသံ ၊ ဦးခေါင်းကို ။ ဆိန္ဒထ ၊ ဖြတ်ကုန်လော ၊ အာသ ၊ ထိုကုန်သည်၏ ၊ ဘာဂိနေ ယျံ ပန ။ တူကို ကား ၊ သူ လော ၊ တံ ကျင်ခ ၊ အာ ရောပေထ ၊ တင်ကုန်လော ၊ ဇုတိ ၊ ဤသို့ ၊ အာ ဏာ ပေသိ ။ စေခိုင်း၏ ။ ရာ ဇပုရိသာ ၊ မင်းချင်းတို့သည် ၊ တ ထာ ၊ ထိုမင်းကြီးစေခိုင်း တိုင်း ၊ အာ ကံ သုံ ပြုကုန်၏ ။ သော ၊ ထိုကုန်သည်သည် ။ ကာ လက် တွား ။ သေ၍ ၊ ဘုမ္မ ဒေ ဝေ သု ၊ ဘုံမ္ဘုံ ၊ နတ်တို့၌ ၊ ဥ ပ ဇ္ဇိ ၊ ဖြစ်၏ ။ သော ၊ ထိုဘုံမ္ဘုံ ၊ နတ်သည် ၊ ဂေါ သိ သေ ၊ နွားခေါင်းဖြင့် ။ သေ တ ၊ နော ၊ တံ တား ကို ၊ ဂ ဟ ဏ္ဍာ ။ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ၊ သေ ဟ ၀ ဏ္ဏော ၊ ပြုသော အဆင်းရှိသော ၊ ဒိဗ္ဗံ ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော ၊ မ နော ဓ ၀ ံ ၊ စိတ်ကဲ့သို့လျှင်ဖြစ်သော ၊ အ သ ဟာ ဓာ နိ ယံ ။ အာ ဓာ ဓ ဏည် ဖြင်းကို ၊ ပဒိ သ ဘိ ၊ ရေ ၏ ၊ ဂုဏ ၀ ဏ္ဏာ ၊ ရုံ ။ ဂုဏ်ရှိကုန်သော သူတို့ အား ၊ ဝ ဏ္ဏ ဂ ထ ၊ ရှုနှုန်း ပြီးမွမ်းခြင်းကို ဆိုသဖြင့် ။ တ သ ၊ ထိုဘုံမ္ဘုံ ၊ နတ်၏ ၊ ဂ ဏ္ဍ တော ၊ ကိုယ်မှ ၊ ဒိ ဗ္ဗ ဂ န္ဓော ၊ နတ်တို့၏ အနံ့သည် ၊ ပ ၀ ါ ယ တိ ၊ လွှင့်၏ ။ တ သ ၊ ထိုဘုံ မ္ဘုံ ၊ နတ်အား ။ သာ ဓု ကာ သ ။ အာ ဆွေ ခ င် ပွ နှ် ၏ ပ ဆိုး ကို ၊ အ ပ နိ ယ ိ တ ဏ္ဍ ာ ပ န ၊ ၄ ကိ် ၍ ထ ု ် ခ ဲ ခ ြ င် း ကြောင့် ကား ၊ နှ ဂ ္ဂ ေါ ။ အ ၀ တ် မ ရှိ သ ည် ၊ အ ဟေ ၊ သ ိ ကိ ရ ။ ဖြစ် တ ် ၊ သော ။ ထ ို ဘ ုံ မ ္ဘ ု ံ ၊ နတ် သ ည် ၊ အ ဏ ္ဍ ာ ။ မ ိ မ ိ သ ည ် ။ ပ ု ဇ ္ဇ ေ ၊ ရှ ေ း ၌ ၊ ကတ ကမ ္ဘ ံ ၊ ပ ြ ု အ ပ ် သ ော ကံ ကို ၊ ဩ လေ ၊ ကေ ဏ ္ဍ ာ ။ ကြည့် သ ည် ရှ ိ သ ော် ။ တ ဒ ဟု သ ာ ရ ေ ။ ထ ို သ ူ အ စ ဉ် ယ ျ ော ် ၍ ကြ ည ့ ် သ ဖ ြ င ့ ် ။ အ ဏ ္ဍ ာ ။ မ ိ မ ိ ၏ ။ ဘ ာ ဂ ိ န ေ ယ ျ ံ ။ တ ူ ကို ။ သ ူ း လ ေ ။ တ ံ ကျ င ် ခ ် ။ အ ာ ရ ော ပ ိ တ ံ ။ တ င ် ယ ား အ ပ ် သ ည ် ကို ။ ဒ ိ သ ွ ာ ။ ဖြ င ် ၍ ။ ကရ ဏ ာ ယ ။ သ နှ ာ း ခ ြ င ် း က ရ ဏ ာ သ ည ် ။ စ ော ဒ ိ တ ော ။ တ ို ဂ ် တ ွ န ် း အ ပ ် သ ည ် ဖ ြ စ ် ၍ ။ မ နော ဓ ံ ။ စ ိ တ ် က ဲ ့ သ ို ့ လ ျ ှ င ် ဖ ြ န ် သ ော ။ အ ယ ံ ။ ဖ ြ င ် း သ ို ့ ။ အ

ဘိရှုဟိတ္ထာ။တက်စိုးရ၏၊ အဖုရွှေ့ကြိသမယ။သနိုးခေါင်အခါ၌၊တာသ။ထို
တူ၏၊ သူသာရောပိတဌာနုံ။ တံကျင်တင်ထားရာအရှေ့သို့။ဂတ္ထီ၊သွား၍၊
ဗာဝိနုရော၊ အနိုးဌ၊ဌိတော၊ တည်လျက်၊ တော။ အိုတံကျင်ကျိုခံရသော
ယောက်ျား။ ဇိဝ၊အသက်ရှင်လော၊ ဇိဝိတမေဝ။ အသက်ရှင်ခြင်းသည်
သာလျှင်၊သေယောမြတ်သေး၏။ ဗုတိ၊ဤသို့၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊နေ့တိုင်း
နေ့တိုင်း၊ဝဒတိ၊ဆို၏။ တနေ့ဝသမယေန။ထိုအခါ၌သာလျှင်၊ အမ္မသက္ကာ
ရဟုဒေ၊ အမ္မသက္ကာရမင်းသည်၊ ဟတ္ထိကွန္ဓဝရဂတော။ မြတ်သောဆင်
ကျောက်ကုန်းသို့တက်စီးသည်ဖြစ်၍၊ နဂရံ။မြို့ကို၊ ပဒက္ခိဏံ။ လက်ျာရစ်
လှည့်သည်ကို။ ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ အညတရေဿ။တခုသော
ဝေယော။ အိမ်ဌ၌။ဝါတာပါနံ၊ လေလွှန်တံခါးကို။ ဝိဝရိတ္ဝာ၊ဖွင့်၍၊ ရာဇပိဘူ
ယာ။ မင်း၏တင့်တယ်ခြင်းကို၊ ပဿန္တော်၊ ကြည့်သော။ ဧကံ၊တယောက်
သော။ဗုဒ္ဓေါ။မိန်းမကို၊ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော။တပ်နှစ်သက်သောစိတ်
ရှိသည်၊ဟုတ္ဝာ။ဖြစ်၍၊ပစ္ဆာသနေ၊အနိုးဌ၊နိသိန္နဿ။ထိုင်နေသောသူအား
ဗုဒ်စဟရဏ္ဍ။ ဤအိမ်ကိုဝင်း။ ဗုမ္ဗဗုဒ္ဓေါ။ ဤမိန်းမကို လည်း၊ကောင်း။ ဥပ
ဓာရေဟိ၊မှတ်လော၊ ဗုတိ၊ဤသို့။ သည်၊အမှတ်ကို၊ ဒတ္ဝာ၊ပေး၍၊အနုဂ္ဂ
မေန။အစဉ်အား၊ဖြင့်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ရာဇဂေဟံ။နန်းတော်သို့။ ပဝိဋ္ဌော
ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ တံဝုရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ဘဏော၊ အချင်း။ ဘဏ္ဍ
သွားချေ၊ တဿာဗုဒ္ဓေါယာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ သဿသာမိက ဘာဝံဝါ၊ လင်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အသဿာမိကဘာဝံဝါ၊ လင်မရှိသည်၏
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနာဟိ၊သိအောင်ပြုလော။ဗုတိ၊ဤသို့၊ပေသေ
သိ။စေ၏၊ သော၊ထိုမင်းချင်းသည်၊ ဂတ္ဝာ၊သွား၍၊ တဿာ၊ထိုမိန်းမ၏၊
သဿသာမိကဘာဝံ၊လင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဥတ္တွာ၊သိ၍၊ရှေ့ပြောမင်းအား၊
အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ ရာဇာ။မင်းသည်၊ တဿာဗုဒ္ဓေါယာ၊ ထိုမိန်းမ
အား၊ ပရိဂ္ဂဟာဿုပါယံ။ သိမ်းပိုက်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ စိန္တေန္တော၊ကြံ
လျက်၊တဿာ၊ထိုမိန်းမ၏၊သာမိကံ၊လင်ကို။ ပဏ္ဏောသာပေတ္ဝာ၊ခေါ်စေ
၍၊ဘဏော၊အချင်းလုလင်၊ဟေ၊လာလတ္တည်း၊မံ။ငါ့ကို၊ ဥပဋ္ဌာဟိ၊ခစားလော၊
ဗုတိ၊ဤသို့။အာဟ၊ဆို၏၊ သော၊ထိုယောက်ျားသည်၊ အနိစ္ဆန္တော၊ပါ၊အ
လိုမရှိသော်လည်း။ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝစနံ၊စကားကို၊
အာဂရောန္တော၊မလိုက်နာသော၊ မယိ၊ငါ၌၊ ရာဇဒဏ္ဍံ၊မင်းဒဏ်ကို၊ကရေ
ယျ၊ပြုရာ၏၊ဗုတိ၊ဤသို့။ ဘယေန၊ကြောက်သဖြင့်၊ရာဇပဋိဗဒ္ဓာနုံ။မင်းအား၊ခ
စား၊ခြင်းကို၊သမ္ပဋိစ္ဆိတ္ဝာ၊ဝန်ခံ၍၊နိဝသေနိဝသေ၊နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ရာဇာ

ပဋ္ဌာန်၊မင်းအားခစားခြင်းသို့၊ဂန္ဓာတိ။သွားဏီ၊ရာဇာဝပိ၊ မင်းသည်သည်း၊ တာသ၊ ထိုယောက်ျားအား၊ အတ္တဝေတာန်၊ ထမင်းရိက္ခာကို၊ ခါပေတွာ။ ပေးစေ၍၊ ကတိပယ ဒိဝသာတိက္ကမေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်၊ ပါ တောဝ။ စောစောကလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာန်။ ခစားရာသို့၊ အာဂတံ၊ လာသော ယောက်ျားကို၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆိုဏ်၊ကိ ံ အာဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဏေ၊အာချင်းယောက်ျား။ဂန္ဓ။သွားချေ၊ အမရ ဒ္ဌာနေ၊ဤအမည်ရှိသော အရပ်ဒ္ဌ၊ဧကာ၊တရုသော၊ပေါက္ခရဏီ၊ရေကန်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ဘတော၊ ထိုရေကန်မှ။ အရုဏဝဏ္ဏမတ္တိကံ၊ အရုံအဆင်း ရှိသော ဖြေကိုလည်း ကောင်း၊ရတ္တုပ္ပလာဒိနှ၊ကြာနီအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊အာနေဟိ။ ဆောင်ချေလော။အာဇ္ဇေ၊ယနေ့ဒ္ဌပင်လျှင်၊ သစေနာနေယျာသိ၊အာကယ်၍ မဆောင်သည်ဖြစ်အုံ၊ တေ၊သင်၏၊ ဒိရိတံ၊အသက်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ. ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆိုဏ်။ တတ္ထ ံ၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဂတောစ၊သွား သော်လည်း၊နွားရေပါလံ၊တံခါးစောင့်ကို၊အဇ္ဇ ယနေ့၊သူရိယေ၊နေသည်၊ အ နတ္ထက်တေ ဝေ။ မဝင်မီသာလျှင်၊ သဗ္ဗနွားရှာနိ၊ အလုံးရုံသောတံခါးတို့ကို၊ ထကထဗ္ဗာနိ၊ ပိတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆိုဏ်၊ သာစပေါက္ခရ ဏီ၊ထိုရေကန်သည်လည်း၊ဝေ သာလီယာ။ဝေသာလီပြည်မှ၊တိယောဇနမတ္တကော၊ သုံးယူဇနာအတာက်ဒ္ဌ၊ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ တထာပိ၊ထိုသို့ပင်ဝေး သော်လည်း၊ သောဝုရိ၊သော၊ထိုယောက်ျားသည်၊ရေကာယတဏှိတော၊ သောဘေးဖြင့်ပြိမ်းချောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါတဝေဂေန၊လေ၏လျှင်ခြင်း နှင့်တူသောအဟုန်ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇနေယော၊ နံနက်အခါဒ္ဌသာလျှင်၊ တံပေါက္ခရ ဏီ ၊ထိုရေကန်သို့၊ သမ္ပာဝုဏိ။ရောက်၏၊သာစပေါက္ခရဏီ၊ထိုရေကန်ကို လည်း၊အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတာ။နတ်တို့သည်သိမ်းဆည်းအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့ ပဂေ၀၊ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ သုတဇ္ဇာ၊ ကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘယေန၊ကြောက်သဖြင့်၊ သော၊ထိုယောက်ျားသည်။ ဇဏ္ဏေ၊ဤရေကန်ဒ္ဌ၊ ကောစိ၊တစုံတခုသော၊ပရိသယော။ဘေးရှိနိုင်သည်၊အတ္ထိနု၊ခေါ်ရှိသလော၊ ဣတိ။ဤသို့၊သမ္ဘာ၊တော။ထက်ဝန်းကျင်မှ၊အနုပရိယာယတိ၊ လှည့်ပတ်လည် ၏၊တံ၊ထိုယောက်ျားကို။ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ပေါက္ခရဏီပါလကော၊ ရေကန်ကို စောင့်သော၊အမနုဿော၊နတ်သည်။ကရုဏာယမာနရူပေါ၊ သနားသော သးဘာရှိသည်ဖြစ်၍၊ မနုဿရူပေန၊ လူ၏အသွင်ဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍၊ ဘောဝုရိသ၊အိုသောယောက်ျား၊ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးဌ။ ဣဓ၊ဤ ဣဓရပ်သို့။ အာဂတောလာသည်၊အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ။

ဆိုရ၏၊သော၊ထိုယောက်ျားသည်၊တသ။ထိုနတ်အား၊ တံပဝတ္ထိ၊ ထိုအ
ကြောင်းကို၊ ကထေသိ၊ပြောကြား၏၊ သော။ထိုနတ်သည်။ဧဝံယဒိ၊ ဤသို
ဖြစ်သည်ရှိသော်။ယာဝဒတ္ထံ၊အလိုရှိတိုင်း၊ဂဏ္ဍာဟိ၊ယူလေလော၊ နှုတ်
ဤသို့ဆို၍၊ အတ္တနော၊ ပိမိ၏၊ဒိဋ္ဌိ၊ပ၊ နတ်အသွင်ကို၊ ဒသေတွာ။ပြ၍
အနန္တရောယိ၊ကွယ်လေ၏၊ သော၊ထိုယောက်ျားသည်။ တတ္ထ၊ထိုရေကန်
၌၊ အရဏဝဏ္ဏမတ္တိကာ၊ အရဏ်အရောင်ရှိသောမြေကို လည်းကောင်း၊
ရတ္တပ္ပလာနိစ။ ကြာနီတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သူရိယော
နေသည်။ အနုဏ္ဍဂ်တောယေဝ၊ မဝင်မီသာလျှင်၊ နဂရဒ္ဒါရံ၊ မြို့တံခါးဘို
သမ္ပါပုဏိ၊ရောက်၏၊တံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊ နွါရပါလော
တံခါးစောင့်သည်။ တသ၊ထိုယောက်ျား၏၊ ဝိဟုဝန္ဒနသော၊ ဖြည်တမ်း
စဉ်ပင်လျှင်။နွါရံ၊တံခါးကို၊ထကေသိ၊ဖိတ်၏၊သော၊ထိုယောက်ျားသည်၊
နွါရေ၊တံခါးကို၊ထကိတော၊ဖိတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ပဝေသနံ။ ဝင်ခြင်းကို။
အာသဘဏ္ဍော၊ မရုသည်ဖြစ်၍၊ နွါရသဒိပေ၊ တံခါး၏အနီး၌၊ သူလေ၊တံ
ကျင်၌၊အောရောပိတံ။တင်အပ်သော၊ ပုရိသံ၊ယောက်ျားကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍
ဧတေ။ ထိုတံခါး စောင့်တို့သည်၊ မယိ၊ ဝါသည်။ သူရယေ၊ နေသည်
အနုဏ္ဍဂ်တောဧ၊မဝင်မီသာလျှင်။အာဂတော၊ရောက်သည်ကို၊ဝိဝုဝန္ဒေ
ဝေစ၊ဖြည်တမ်းစဉ်ပင်လျှင်၊နွါရံ၊တံခါးကို၊ထကေသုံ၊ ဝိတ်ကုန်၏၊အဟံ
ဝါသည်၊ ကာလေယေဝ၊ အချိန်မှီသာလျှင်၊ အာဂတော၊ ရောက်လာ၏၊
မမ၊ဝါအား၊ဒေါသော၊အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊တယာ၊ သင်
သည်၊ဝိညာတုံ၊သိအပ်သည်၊ဟောကုန်ဖြစ်ပါလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သက္ခိ၊
သက်သေကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ သော
ထိုတံကျင်လျှို ခံရသော ယောက်ျားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ
အာဘယံ သို့ဆိုသနည်း၊အာဝုသော။ယောက်ျား။ အဟံ။ဝါသည်၊ သူလေ
တံကျင်၌၊ဝဏ္ဏော၊သတ်အပ်သော၊မရဏာဘိမုခေါ၊ သေဆုံးသည်သို့ရှေးရှု
၏၊ကထုံ၊အာဘယံ သို့လျှင်၊တဝ၊သင်၏၊သက္ခိ၊သက်သေသည်၊ ဟောမိ
ဖြစ်နိုင်ဆုံးနည်း။ဣတ္ထ။ဤအရပ်၌၊ကော၊ တယောက်သော၊ မဟိဒ္ဓိကော
ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ပေတောပန၊ပြိတ္တာသည်ကား၊မမ၊ ဝါ၏၊သခိပ်
အနီး၌၊အာဂ၊မိသတိ၊လာလတ္တံ့၊တံ၊ထိုပြိတ္တာကို၊သက္ခိ၊သက်သေကို
ကရောဟိ ပြုလော၊ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏၊ကထံပန၊အာသို့လျှင်၊ သော
ထိုပြိတ္တာကို။ မယာ။ဝါသည်၊ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊မှတ်ရှုံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ဝေ
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ဣဒေ။ဤအရပ်၌သာလျှင်၊တွံ၊သင်သည်၊တိဋ္ဌာဟိ

တည်လော။ သယမေဝ၊ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဒကို့သားသမီး၊ မြင်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ။ဆိုရ၏၊တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဒ္ဒိတော၊တည်သော၊ သော။ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ပန္ထိမယာမေ၊ ပန္ထိမယာဝ်၌၊ အာဂတံ၊လာသော၊ တံပေတံ၊ထိုပြိတ္တာကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊သက္ခိ်၊သက်သေကို။အကာသိ၊ပြု၏။ ရတ္တိယာ။ ညဉ့်သည်။ ဝိဘာတာယ။ ရိစ်းသောက်သည်ရှိသော်။ ရတ္တိ။ မင်းသည်၊မမ၊ငါ၏၊ အာဏာ၊ အာဏာကို။တယာ၊ သင်သည်၊ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်လျှင်။အတိက္ကန္တာ၊လွန်၏၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ရာဇဒဏ္ဍံ၊ မင်းဒဏ်ကို၊ထေ၊သင်အား၊ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တော၊မင်းကြီး ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ဒေဝ၊အရှင်မင်းမြတ်၊ မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဟဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၏၊အာဏာ၊ အာဏာကို၊ နာတိက္ကန္တာ၊မလွန်ပါ၊သူရိယော နေသည်၊အနုဂ္ဂဟ်တေ၊ ဝ၊ မဝင်ဝိသာလျှင်၊အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ဣဒေ၊ ဣမိ၌ဤ၊ အာဂတောဝ၊ရောက်လာပါ၏၊ ဣတိ။ဤသို့၊အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ တတ္ထ၊ထိုသို့နေ မဝင်ဝိရောက်ရှု၌၊တေ၊သင်အား၊သက္ခိ်၊သက်သေသည်၊ ကော၊အာဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊ သော၊ထိုယောကျ်ားသည်။ တဿသသူလာဝုတဿ၊ ထိုတံကျင်လျှိုခံရသောယော,ကျ်း၏။သန္တိ,ကော၊ အဏ်၌။အာဂ,ဆ,ဆံ ် ၊ လာသော၊ ပေတံ၊ ပြိတ္တာကို၊ သက္ခိတိ၊သက်သ တည်းဟု၊ဒသ်ဿတ္ထာ၊ပြ၍၊ကထံ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ ဧတံ၊ဤသက်သေ ကို၊ အာမ္ဘေတိ၊ငါဘို့သည်၊သန္ဓါတဗ္ဗံ။ယုံကြည်အပ်ရမည်နည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ဣဿ။ မင်းသည်၊ ဝုတ္တ မတ္ထေ၊ ဆိုအပ်ကာမျှ၌။ အာဒ၊ ယနေ့၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ တုမှတိ၊သင်မင် ကြီးတို့သည်၊သန္ဓါတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်သော။ ဝုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊မယာ၊အကျွန်ုပ်နှင့်၊သန္ဓိ ်၊တကွ။ ပေသေထ၊စေတော်မူပါ ကုန်လော။ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏။တံ၊ထိုစကားကို၊သုတ္ဝာ၊ကြား၍၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ တေန၊ထို ,ယောကျ်ားနှင့်။ သန္ဓိ ်၊တကွ၊ တတ္ထ၊ ထိုတံကျင်လျှိုရာ အရပ်သို့၊ဂတ္တွာ၊ သွား၍။ဒ္ဒိတော၊ တည်၏၊ ပေတောနှစ်၊ ပြိတ္တာသည်လည်း။ တတ္ထ။ထိုတံ ကျင်လျှိုရာအရပ်သို့၊အာဂတ္တွာ။လာ၍၊ဇိဝ,ဘောဇိ,ဝိတမေ,သေယျောတိ၊ ဇိ,ဝ,ဘော,ဇိ,ဝိတမေ,သေ,ယျော,ဟု၍။ ဝုတ္တော။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊သေယျာနိသဒ္ဓါနယိမသ,အတ္ထိတိ,အာဒိနာ၊သေယျာနိသ,ဒ္ဓါ နယိမသ,အတ္ထိ,ဣသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဠုတိဂါထာဟု၊ငါးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပန္ထိပုဆ္ဆိ၊မေး၏၊ဣဒါနိ,ယာဝ,အခါ၌၊အာဒိတောပဋ္ဌာ၊ အစ၌ကား၊ဝေသာလီ နှာမနဂရတ္ထိ,ဝ,ဒ,ဒိ,နဲ့ ် ၊ ဝေသာလီနှာမနဂရတ္ထိ,ဝ,ဒ,ဒိ,နံ,ဟု သည်ကား၊ ဂါထာ၊

ဂါထာတည်း။တံ၊ထိုဂါထာကို၊ သမ္ဘန္ဓဒဿနတွင်း အစပ်ကိုပြုခြင်းအကျိုး ၅၂။သဂိတိကာရေယိ။သဂီယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဌပိတာ၊ထား၊အပ်၏

ဝေသာလိနာမ။ ဝေသာလီ အမည်ရှိသော၊ဝန်ကုန်၊ ဝန်ကုမင်းတို့၏၊နဂရံ၊ ရှိသည်၊အတွက်၊ရှိ၏။တတ္ထ၊ထိုဝေသာလီရှိ၌၊ အမ္ဘသက္ကရো၊ အမ္ဘသက္ကရ အမည်ရှိသော၊လိန္ဆာ၊ လိန္ဆာမင်းသည်၊ အာဟာ၊ ပြစ်၏၊ သောရာစာ၊ ထိုအမ္ဘသက္ကရလိန္ဆာမင်းသည်၊နဂရသား။ဝေသာလီရှိ၏၊ ဗာဟိရံ၊အပြင် ဖြစ်သော။ပေတံ၊ ကုန်သည်ပြိုတ္တာကို၊ ဒိသွာနှုမြင်၍၊ ကာရေဏတ္ထိကော၊ ဇိဝဟော ဇိဝိတမေဝ သေးယျော ဟုပြိုတ္တာသည် ဆိုအပ်သော စကားအ ကြောင်းဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံပေတံ၊ထိုပြိုတ္တာကို၊ ထဏ္ဍေဝ၊ထိုမြင် ရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ပုန်ဆို၊ထ၊မေး၏။ယာဝ၊နတ်သား။ ဣမသ္မာ၊ဤတံကျင်၌ တင်လျှို့အပ်သောယောဂျာအား။ သေယျာဝါ၊ကြောက်ဆန့်၍အိပ်ရခြင်း သည်လည်း၊ကောင်း၊နိသဇ္ဇာဝါ။ တင်ပျဉ်ခွေခြင်းအစရှိသည်ကိုပြု၍ထိုင် ရခြင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊နအတ္ထိ။မရှိ၊အာသိဋ္ဌမောစ၊ရှေ့သို့တက်ရခြင်း သည်လည်း၊ကောင်း၊ ပဋိဋ္ဌမောစ၊ နောက်သို့ဆုတ်ရခြင်း သည်လည်း ကောင်း။ နတ္ထိ။မရှိ အာသိတပိတခါယိတဝတ္ထုတောဂါ၊ စားဖွယ်သောက် ဖွယ်ခဲဖွယ်အဝတ်အရုံတို့ကိုသုံးဆောင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ယာပရိစရိ ယာ၊အကြင်စဖွယ်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၏၊သာပိ။ ထိုစားဖွယ်သောက်ဖွယ် တို့ကိုသုံးဆောင်သည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်စဖွယ်ခြင်းသည်လည်း၊ဣမသ္မာ ဤတံကျင်၌တင်လျှို့အပ်သောယောဂျားအား။ နတ္ထိ။မရှိ။ ဝုဋ္ဌေ၊ရှေးကာလ ၌၊အနုကမ္ပကာ၊သနားခြင်း၊ရှိသော်တတ်ကုန်သော၊ ယောဂျာတကား၊အကြင် အဆွေအမျိုး၊တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ယေဒိဋ္ဌသုတာ၊အကြင်ဖြင်ဟူ၊ကြား ဟူ၊ကုန်သောအဆွေခင်ပွန်း၊တို့သည်လည်း၊ကောင်း။ယေသုတဝန္တာ၊အကြင် နှုတ်သုံး အကြွယ်း ဝင်ကုန် သော အဆွေခင်ပွန်း တို့သည် လည်း၊ကောင်း၊ ဣမသ္မာ ဤတံကျင်၌တင်လျှို့အပ်သောယောဂျားအား၊အပေါသုံ၊ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏၊ဣဒါနိ၊ ယာဝ အခါ၌မူကား၊ တေပိ၊ထိုအဆွေအမျိုးအစရှိသော သူတို့သည်လည်း၊တံ၊ထိုတံကျင်၌တင်လျှို့အပ်သောယောဂျား၊ကို၊ ဒဋ္ဌုံ ရှုခြင်းငှါလည်း နလဘန္တိ။မရကုန်၊ အယံ ဝုဏ္ဏော။ ဤတံကျင်၌တင်လျှို့ အပ်သောယောဂျားသည်၊ တေနဇနေန၊ ထိုအဆွေ အမျိုးအစရှိသော သူသည်၊ ဝိရာဇိတတ္တာ၊ဟု၊ စွန့်ပစ်အပ်သောသဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ ဩဠုတတ္တာ၊သ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိ

သောသူအား၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ နဘဝန္တိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်၊ မိတ္တာ။ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဝိကလ်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာဖြင့်ချို့တဲ့သည်ကို၊ ဝိနိတ္ထာ၊ သိကုန်၍၊ ဇိဝန္တိ၊ အသက်ရှိသောသူကိုပင်လျှင်၊ ဝိဇာနန္တိ၊ စွန့်ပစ်ကုန်၏၊ တာသ၊ ထိုသူ၏၊ အတ္ထဗ္ဗ၊ စည်းစိမ်ကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္သာ၊ ဖြင်ကုန်၍ ပရိဝါရယန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ ဥဋ္ဌတတ္တာသစ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်မြင့်မြတ်သောသတ္တဝါရှိသောသူအား။ ဗဟုမိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းများကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤလို့သောဖြစ်ခြင်းသည်၊ လောကိယသဘာဝေါ၊ သတ္တလောကခွဲဖြစ်သူလူအပေါင်းတို့၏သဘောတည်း။ ယဂ္ဃ၊ နတ်သား၊ အယံပုရိသော၊ ဤတံကျင်ခွဲတင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ားသည်၊ သဗ္ဗဘောဂေဟိ။ အတ္ထင်းအပ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သော ခပ်သိမ်းသောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့မှ။ နိဟီနဇ္ဇော၊ ယုတ်ခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိဉ္စေဝ၊ အလွန်ပြုပြင်ဆင်းရဲ၏၊ သမ္ဘက္ခိတော၊ သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံသောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ သမ္ဘရိတိန္ဒ္ဓဇော၊ တံကျင်ထိုးလျှိုသဖြင့်ပေါက်သောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ ဥဿဝဝိန္ဒ္ဒုဝပလိမ္ဗမာနော၊ မြက်ဖြားလိမ်းကျံသော ဆိုးနှင်းပေါက်နှင့်တူသောကိုယ်၌လိမ်းကျံသော သွေးပေါက်လည်းရှိ၏၊ အဇ္ဇဝါ။ ယနေ့ခွဲလည်းကောင်း၊ သုဝေဝါ၊ နှက်ဖန်ခွဲလည်းကောင်း။ ဣမသ္မာ၊ ဤတံကျင်ခွဲလျှိုအပ်သောယောကျ်ားအား၊ ဇီဝိတသ၊ အသက်၏။ ဥပရောဓော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်ထင်တတ်၏။ ယဂ္ဃ၊ နတ်သား၊ တေါဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဥတ္တမ ကိဉ္စပတ္တံ၊ အလွန်ပြုပြင် ဆင်းရဲခြင်း သို့ရောက်သော။ ဝုစိမန္ဒ သ၊ တမာပင်၏၊ ဒဏ္ဍေန၊ အရိုးဖြင့်၊ ကတော။ ပ္ပြိအပ်သော။ သူလေ၊ တံကျင်ခွဲ၊ ဥတ္တာသိတံ၊ တင်လျှိုအပ်သော၊ ဣမံ ပုရိသံ၊ ဤယောကျ်ားကို၊ ဝဏ္ဏံ၊ သင်သည်၊ ကေနဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘော၊ အိုတံကျင်လျှိုခံရသောယောကျ်ား၊ ဇီဝ၊ အသက်ရှင်လေလော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဇီဝိတမေဝ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေယျော။ ကောင်းမြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေသိ၊ ဆိုတိသနည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား။ တိသံ ဝေသာ လိယံ၊ ထိုဝေသာလီ ပြည်၌၊ နဂရသ္မာ ဟိ ခုန္တိ၊ နဂရသ ဗာဟိရံဟူသည်ကား၊ နဂရသ၊ ဝေသာလီ မြို့၏၊ ဗာဟိဒ္ဓါ ဂုံ၊ အပ အတ္ထိဖြစ်သော၊ ဝေသာလီနဂရသ၊ ဝေသာလီမြို့၏၊ ဗဟိဝေ၊ အပင်သာလျှင်။ ဓာတ်ပဝတ္တံ။ ဖြစ်သော၊ တဗ္ဗေဝါတိ၊ တဗ္ဗေဝဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ။ အကြင်အရပ်၌၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပသိ၊ မြင်၏၊ တဗ္ဗေ ဝ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌ သာလျှင်၊

တန်ဖြိုး၊တံ ဟူသည်ကား။ တံပေတံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ကာရဏတ္ထိကောတိ။ ကာရဏတ္ထိကော ဟူသည်ကား။ ဇိုဝတောဇိုဝိတ မေဝသေယျောတိ၊ ဇိုဝ သောဇိုဝိတမေဝသေယျောဟူ၏။ ဝတ္ထုအတ္ထသ၊ ဆိုအပ်သောအနက်၏။ ကာရဏောန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ သေယျာ၊နိသဇ္ဇာနယိမသ အတ္ထိတိ၊ သေယျာ နိသဇ္ဇာနယိမသ အတ္ထိ ဟူသည်ကား။ပိဋ္ဌိပသာရဏလက္ခဏသင်္ခါတာ၊ ကြောကိုဆန့်ခြင်းလက္ခ ဏာဟူဆိုအပ်သော၊ သေယျာ၊အိပ်ခြင်းသည်။ပလ္လင်ခတုဇနလက္ခဏာ၊ တင်ပျင် ခွေခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ နိသဇ္ဇာစ၊ ထိုင်ခြင်းသည် လည်း ကောင်း။သူ့လေ၊တံကျင်ခ၊အာရောဝိတပဋ္ဌလသ၊ တင်အပ်သောပုဋ္ဌိလ် ဖြစ်သော၊ဣမသ၊ဤယောဂျားအား။ နတ္ထိ၊မရှိ။ အဘိက္ကမောနတ္ထိပဋိက္က မောစာတိ။အဘိက္ကမောနတ္ထိပဋိက္ကမောစဟူသည်ကား။ အဘိက္ကမာဒိလက္ခ ဏံ၊ရှေသို့တက်ခြင်းအစရှိသောလက္ခဏာရှိသော၊ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊အနည်း ငယ်သည်းဖြစ်သော၊ ဂမနံ၊သွားခြင်းသည်၊ဣမသ၊ ဤယောဂျားအား။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ပရိစာရဏာသာဝိတိ၊ပရိစာရဏာသာဝိဟူသည်ကား၊အသိတ ဝိတခါယိတဝတ္ထု ပရိဘောဂါဒိလက္ခဏာ၊စားဖွယ် သောက်ဖွယ်ခဲဖွယ် အဝတ်အရံတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းစသော လက္ခဏာရှိသော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့၏၊ယာပရိစာရဏာ၊အကြင်စမ္မယ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သာပိ၊ ထိုစမ္မယ်ခြင်းသည်လည်း၊ဣမသ၊ဤယောဂျားအား။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ပရိစာရိ ကာသာဝိတိဝါ၊ပရိစာရိကာသာဝိဟူ၍လည်း၊ပါဠိဟော၊ပါဌိရှိ၏၊အသိတာ ဒိပရိဘောဂဝသေန၊ စားဖွယ်အစရှိသည်ကို သုံးဆောင်သည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊ဣန္ဒြိယာနံ၊ဣန္ဒြေတို့၏၊ပရိစာရိကာ၊ စမ္မယ်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သာပိ၊ထိုစမ္မယ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဣမသ၊ဤယောဂျားအား။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဝိဿာဘဇိဝိတတ္ထာ၊ပင်ပန်းသောအသက်ရှင်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ပရိဝါရဏာစာပိတိ၊ပရိ ဝါရဏာစာပိဟူ၍လည်း။ ကေစိ။ အချို့သောဆရာတို့သည်။ ပဋ္ဌန်း၊ရှတ် ကုန်၏။ ။

ဒိဋ္ဌသုတာ သုဟဒ္ဓာ အနုကမ္ပကာယသ အဟောသုံဝုဇ္ဇေတိ၊ ဒိဋ္ဌသု တာသုဟဒ္ဓာအနုကမ္ပကာယသအဟောသုံဝုဇ္ဇေဟူသည်ကား။ သန္ဒိဋ္ဌသ ဟာယာစေ၀၊ဖြင်ဘူးသောအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊အဒိဋ္ဌသ ဟာယာစ၊မဖြင်ဘူးသောအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ယသ၊ အကြင်တံကျင်ရှိခံရသောယောဂျား၏၊အနုဒ္ဒယာ၀ဇ္ဇော၊အစဉ်သနား

ခြင်းရှိကုန်သော။ မိတ္တာစ။ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ အသင်္ဃမသ၊ ဤယောက်ျားအား၊ ပုဗ္ဗေ ရှေးဦး၊ အဟောသုံ။ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒဠ္ဌဒ္ဓိတိ၊ ဒဠ္ဌဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ပဿိတုမ္ပိ။ ကြည့်ရှုခြင်းငှါလည်း။ နလဘန္တိ၊ မရကုန်၊ သဟ၊ တကွ။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ ကုတော၊ အဘယ်မှာရှိဆုံနည်း၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝိရာဇိတတ္တောတိ၊ ဝိရာဇိတတ္တောဟူသည်ကား၊ ပရိစ္ဆိဇ္ဇသဘာဝေါ။ စွန့်ပစ်အပ်သောသဘောရှိသည်၊ ဧနေနတေနာတိ၊ ဧနေနတေနဟူသည်ကား၊ တေနဉာတိအာဒိဧနေန၊ ထိုဆွေမျိုးအစရှိသောသူသည်၊ ဩဠုတ္တသဘာဝန္တိ မိတ္တာတိ၊ ဩဠုတ္တသဘာဝန္တိ မိတ္တာဟူသည်ကား၊ အပဂတဝိညာဏသ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသော၊ မတသ။ သေသောသူ အား။ မိတ္တာနာမ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့မည်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ကသ္မာ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တသ။ ထိုသေသောသူ၏၊ မိတ္တေဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ကာတဗ္ဗကိစ္စသ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်မြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဧဟန္တိ မိတ္တာဝိဂေ လံဝိ ဒိတ္ထာတိ၊ ဧဟန္တိ မိတ္တာဝိဂေ လံဝိ ဒိတ္ထာဟူသည်ကား၊ မတော၊ သေသော သူကို၊ တာဝတိဠတ္ထ၊ ထားဘိဦး။ ဧဝန္တိ ဒ္ဌိ၊ အသက်ရှင်သည်လည်းဖြစ်သော ဘောဂဝိကလံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာဖြင့်ချိုတံသော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်းကို၊ ဝိဒိတ္ထာ၊ သိ၍၊ ဣတော၊ ဤစည်းစိမ်ဥစ္စာမရှိသောသူ၏ထံမှ၊ ကိဿ။ တရုံတရ သော၊ ဂယ္ဟပေါ်။ ယူလော်သောဥစ္စာသည်၊ နမရှိ၊ ဣတိ။ ဤသို့ကြံ၍၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ပဧဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ အတ္ထဗ္ဗဒိသွာ ပရိဝါရယန္တိ အတ္ထဗ္ဗဒိသွာ ပရိဝါရယန္တိ ဟူသည်ကား၊ တသပန၊ ထိုသူ၏ကား၊ သန္တံ ကံ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ အတ္ထံ ခန်း ဥစ္စာကို၊ ဒိသွာ ဖြင်၍၊ ဝိယ ဝါဒိနော၊ ချစ်ဖွယ် သောစကားကိုဆိုကုန်လျက်၊ ရေခရေလွှောကိုကာ၊ မျက်နှာကို မော်ကြည့်ကုန် သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တံ၊ ထိုဥစ္စာရှိသောသူကို၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏ ဧဟူမိတ္တာ ဥဋ္ဌတတ္တသဟောန္တိ တိ၊ ဧဟူမိတ္တာ ဥဋ္ဌတတ္တသဟောန္တိ ဟူ သည်ကား၊ ဝိဘာဝသမ္ပတ္တိယာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဥဋ္ဌတသဘာဝသ၊ ဖြင့်ဖြတ်သောသဘောရှိသော၊ သမိဒ္ဓသ။ ဤသို့စုံသောသူအား။ ဧဟူအနေ ကာ။ မျှားစွာကုန်သော၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ဣတိ အယံ၊ ဤသို့သောဖြစ်ခြင်းသည်။ လောကိယသဘာဝေါ။ သတ္တလော ကဖြစ်သူ လူအပေါင်းတို့၏ သဘောတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

နိဗ္ဗာန်တော်သမ္ဘော၀ေတိတို့၊ နိဗ္ဗာန်တော်သမ္ဘော၀ေတိဟူသည်ကား။ သမ္ဘေတိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဥပတော၀ပရိတော၀ဝတ္ထု။ ဟု၊ အတွင်းအပသုံးဆောင်အပ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့ကို မှီ၍ ပရိတိနိဗ္ဗာန်ယူတော်ခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်ရှိသမျှကို တော်လို၊ ကိုယ်ရှိသမျှကို တော် ဟူသည်ကား။ ရှုတိုရေတို။ သွေးတို့ဖြင့်။ သမျှကို တသရိုးရော၊ လိမ်းကျုံသောကိုယ်ရိုးမှ၊ သမ္ဘရိဘိန္နဂ္ဂေါတိ၊ သမ္ဘရိဘိန္နဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ သူလေနှုတ်ကျင်သည်၊ အာဟုန်ရေ၊ အတွင်းခွ၊ ဝိစရိတဂ္ဂေါ၊ စူးဝင်သောကိုယ်ရှိသည်၊ ဥဿာ၀ဝိန္ဒု။ ၀ပလိမ္ဗမာနော၊ ဟု။ ဥဿာ၀ဝိန္ဒု။ ၀ ပလိမ္ဗမာနောဟူသည်ကား။ ဝိတာ၀ေ့ားမြက်ဖျားခွ၊ လိမ္ဗမာနဥဿာ၀ဝိန္ဒုသဒိုးသောလိမ်းကျုံသောဆိုးနှင်းပေါက်နှင့်တူသော၊ အစ္ဆာသုဝေ၀ေ၊ အစ္ဆာသုဝေ၀ဟူသည်ကား၊ အစ္ဆ၀ါ၊ ယနေ့ခွ၊ လည်းကောင်း၊ သုဝေ၀ါ၊ နက်ဖန်ခွ၊ လည်းကောင်း၊ ဣမမသာနာမ။ ဤအမည်ရှိသော၊ ဝုရိသသား၊ တံကျင်ခွ၊ လျှို့အပ်သော်၊ ယောဂျားအား။ ဇီ၀ိတာ သား၊ အာသက်ဒို့။ ဥပရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဓာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ခွ၊ နပ္ပ ဝတ္တတိ။ မဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇော၊ အနက်တည်း၊ ဥတ္တာသိတဉ္စိ၊ ဥတ္တာသိတံ ဟူသည်ကား၊ အာ၀ုတံ အာရောဝိတံ။ တင်လျှို့အပ်သော။ ဟုစိမန္ဒသသူလေတိ၊ ဟုစိမန္ဒသသူလေ ဟူသည်ကား၊ နိမ္ဗရုက္ခသား၊ တမာပင်၏၊ ဒဏ္ဍေန၊ အရိုးဖြင့်။ ကတသူ၊ လေ ပြို့အပ်သော တံကျင်ခွ၊ ကေနဝဏ္ဏေနာတိ၊ ကေနဝဏ္ဏေနဟူသည်ကား၊ ကေ၊ နကာရ ရောနှ၊ အာဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဇီ၀ေ၊ ဇီ၀ိတမေ၀ သေ ယျောတိ၊ ဇီ၀ေ၊ ဇီ၀ိတ မော၊ သေ ယျော ဟူသည်ကား၊ ဘော ဝုရိသ၊ အို ယောကျား။ ဇီ၀ေ၊ အာသက်ရှင်ပါ၊ လော၊ ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သူလမ်း တံကျင်သို့၊ အာရောဝိတာ သာ ပိ။ တင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣဒေ။ ဤတံကျင်ခွ၊ ဇီ၀ိတ မေ၀၊ အာသက်ရှင်ခြင်း သည်သာလျှင်၊ ဣဒေ၊ ဤဘ၀မှ၊ ရုတာ သား ရုတေ ရေ သော သင်အား။ ဇီ၀ိတ ဟု၊ အာသက်ရှင်သော ထက်၊ သတ ဘာ ဂေ၊ အရာ အာ ဘို့ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သ ဟ သ ဘာ ဂေ၊ အထောင်အ ဘို့ ဖြင့် လည်းကောင်း။ သေ ယျော၊ မြတ်၏၊ သုဒ္ဓ ရတ ရော၊ အလွန်ကောင်း၏။ ဣတိ ကသ္မာ။ ထို ကြောင့်၊ အာ ဟ၊ ဇီ ၀ေ ၊ ဟု ဆို၏၊ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ တေ ရညာ၊ ထို လို့ ဆ ဝိမင်း သည်၊ ဝုဏ္ဏိ တော။ မေ၊ အာ ဝ သော၊ သော ပေ တော၊ ထိ ပြို ဟ ရာ သည်။ အ ဟ ရေ ၊ မ ဝ ဝ ၊ အ ဝ ပ ပ ါ ယ ံ ၊ ဒ ေ လ ိ ဂ ် ။ ပ ကာ သ ေ ဇ ္ ဇ ော ၊ ပ ြ ထ ိ သ ည ် ဖ ြ စ ် ၍ ။ ။ ရ ေ ့ ၀ ။ အ မ ွ ေ သ က ် က ရ ေ လ ို ့ ဆ ဝ ိ မ င ် း

မြတ်။ အဟံ၊အာကျွန်ုပ်သည်။ ဝုရိမဇာတိ ။ရှေးဘဝကို။ သရာမိ၊အောက်မေ့၏၊သော်ပေါ်သော၊ဤတံကျင်ခွ်တင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ားသည်။ ပုရိမာယဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌။ မယ္ဟံ၊ အာကျွန်ုပ်၏၊ သာလောဟိတောဝ၊ အဆွေအမျိုးသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမံ ဤတံကျင်ခွ်တင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ားကို၊ ဒိသွာ၊မြင်သောကြောင့်၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ အယံ။ဤတံကျင်ခွ်တင်လျှိုခံရသောယေးကျ်ားသည်၊နိရယံ၊ငရဲသို့၊မာပတိ။မကျရေလင့်၊ဣတိ၊ဤသို့။ မေ၊အာကျွန်ုပ်အား။ ကာရုညဋ္ဌာ၊သနား၊ခြင်းသည်လည်း၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ၊လိန္ဓ ဝိ၊ အမှု သက္ကာရုလိန္ဓ ဝိမင်းမြတ်၊ ဒုက္ခဒုကမ္မကာရီ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသော၊ သေသောပေါ်သော၊ ဤတံကျင်ခွ်တင်လျှိုအပ်သော ယောကျ်ားသည်၊ ဣတော၊ ဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ ရုတော၊ ရုတောသည်ရှိသော်၊ သတ္တုသမ်း၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော သတ္တဝါတို့ဖြင့်မျှားသော၊ ဃောရရူပံ၊ ကြောင်းထန်သောသဘောရှိသော။ မဟာဘိတာပံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ကဋုကံ၊ ခါးစပ်သော၊ ဘယာနကံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊နိရယံ၊ငရဲ၌၊ဥပပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ရလိမ့်သတည်း။ တေနနိရယေနတတောနိရယာ၊ ထိုတံကျင်ခွ် တင်လျှိုအပ်သော ယောကျ်း၏ ဖြစ်ရာထိုငရဲထက်၊ အနေကဘာဝေန၊ များသောအတို့ရှိသော၊ ဂုဏေန၊ အကျိုးအားဖြင့်၊ အယမေဝသူလော၊ ဤတံကျင်သည် သာလျှင်၊ သေးယျာ၊ ကောင်းမြတ်သေး၏။ လိန္ဓ ဝိ၊ အမှုသက္ကရ လိန္ဓ ဝိမင်းမြတ်၊ အယံဝုရိ သော၊ ဤတံကျင်ခွ်တင်လျှိုအပ်သောယောကျ်ားသည်၊ ဣတော၊ဤလူ၏အဖြစ်မှ၊ ရုတော၊ရုတောသည်ရှိသော်၊ ကေန္ဒုဒုက္ခံ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲသော၊ ကဋုကံ၊ ခါးစပ်သော၊ ကေန္ဒုတိမ်ဗ်ံ၊ စင်စစ်သက်မြက်သောဆင်းရဲဖြစ်သော၊ဘယာနကံ၊ကြောက်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊နိရယံ၊ငရဲသို့၊ ပဘိ၊ဆင်းရလိမ့်သတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ဘံ၊ဆိုအပ်သော၊မမ၊အာကျွန်ုပ်၏၊ဣဒဏ္ဍ ဝစနံ၊ဤစကားကိုလည်း၊သုတ္တာ၊ကြား၍။ သော်ပေါ်သော၊ဤတံကျင်ခွ်တင်လျှိုအပ်သော ယောကျ်ားသည်၊ ဒုက္ခ၊ပနိတော၊ဤအကျွန်ုပ်၏စကား၊ဖြင့် ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်ရဲကိုဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါကံ၊ ဓိမ်အသက်ကို၊ ယသ္ဌာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဇေဟယျ၊စွန့်ရာ၏၊ တသ္ဌာ၊ထိုကြောင့်၊ မေမယာ၊ အာကျွန်ုပ်သည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော အမှုသည်၊ ဣမသ၊ ဤတံကျင်ခွ် တင်လျှိုအပ်သော ယောကျ်း၏၊ ဓိဝိတသ၊ အသက်၏၊ ဥပရောဓော။ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်၊ မာအဟောသိ၊မဖြစ်

စေလင့်။ ဣတိမနသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ သန္တိ ကေ၊တံကျင်ခ်ီတင်လျှိုအစ်သောယောဂျိုး၏အထံ၌၊ ဣဒံဝစနံ၊ဤဆင်း ရဲခ်ီပြစ်လတ္တံ့.သောစကားကို၊ နဘာဝါမိ၊ မဆို၊ အယဆေါ၊ စင်စစ်သော် ကား၊ တေ၊အချင်းယောဂျိုး၊ ဇိဝံ၊အသက်ရှင်ခြင်းကို အလိုရှိလော၊ တေ၊ သင်၏၊ ဇိဝိတမေဝ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ကောင်းပြတ်သေား၏၊ ဣတိဇာနေ၀ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကိုသာလျှင်၊ ဘဏာမိ၊ဆို၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စတေ သောဂါထာ၊လေးဂါထာတို့ကို၊ အာဘာ သိ၊ဆို၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သာလေါဟိတောတိ၊ သာလေါဟိတောဟု သည်ကား။ သမာနုလေါဟိတော၊ တူသောသွေးရှိသော၊ ယောနိသမ္ဘဝေ နေနုအမျိုးစပ်သဖြင့်၊ သမ္ဘဝေ၊ စပ်ခြင်းရှိသော၊ ဥာတကော၊ အဆွေ အမျိုးသည်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဝုရိမာယ ဓာတိယာတိ၊ ဝုရိမာယဓာတိယာ ဟူသည်ကား။ ဝုရိမတ္ထာဘာ၀ေ၊ ရှေး ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊မာပါပဓမ္မောနိရယံပထာယန္တိ၊မာပါပဓမ္မောနိရယံပတာ ယံဟူသည်ကား။ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော၊ အယံဝုရိ သော၊ဤယောဂျိုးသည်။ နိရယံ၊ငရဲသို့၊ မာပတိ၊ မကျစေလင့်၊နိရယံ၊ ငရဲ၌၊မာဥပပဇ္ဇိ၊မဖြစ်ပါစေလင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမံ၊ဤအကြောင်းကို၊ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ ကာရဏံ၊ သနားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ် ၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ ခြင်းတည်း၊ ၊ သတ္တုဿဒန္တိ။ သတ္တုဿဒံဟူသည်ကား။ ပါပကာရိဟိ၊မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော၊သတ္တေဟိ၊သတ္တဝါတို့ဖြင့်၊ဥဿန္ဒီ၊မျှားသော၊အထ၀ါ၊ ဝနုည်းလည်း၊ ပဠုဝိဝဇ္ဇနာနံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းလည်း ကောင်း၊မေ ခေ။ ခံတွင်း၌၊ ဝတ္တလောဟသေစနံ၊ ချစ်ချစ်ပူသောသံရေကို သွန်းလောင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ အဂ်ါ ါရေပဠုတာ၀ရောပနံ၊မီ.ကျီးတောင်သို့ ဝက်ရေခြင်းလည်းကောင်း၊ လောဟကုန္ဒိပကွေ့ပနံ၊ ကြေးနီအိုးသို့ပစ်ချ ခြင်းလည်းကောင်း၊ အာသိပတ္တ၀ဝနုပ္ပ၀ေသနံ၊သန်လျက်ရှက်တောသို့ဝင် ရခြင်းလည်းကောင်း၊ဝေတ္တရုဏိယံ၊ကြိမ်ဝိုက်ချောင်း၌၊ သမောတရုဏံ၊ သက်ဆင်းရခြင်းလည်းကောင်း၊မဟာနိရယေ၊ငရဲကြီး၌၊ပကွေ့ပေါ်၊ပစ်ချ ခြင်းလည်းကောင်း။ သတ္တဟိ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ပဠုဝိဝဇ္ဇနာဒိဟိ၊ငါးပါး သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ဇူမေဟိဒါရုဏကာရုဏေဟိ၊ဤကြမ်း ကြုတ်သောအပြုအမူတို့ဖြင့်၊ဥဿန္ဒီ၊မျှားသော၊ ဥပရုပ္ပရိ၊ အဆင့်ဆင့်။

နိုစိတ်။စိရင်အာဝ်သော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အကြောဟု၊အနက်တည်း။ မဟာသိတာပန်၊မဟာသိတာပံဟူသည်ကား၊ မဟာဒုက္ခ၊ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ မဟာအာဂ္ဂိသန္ဓာပံ၊ ကြီးစွာသောမီးပူကို၊ ကမ္ဘုကန်၊ ကမ္ဘုကံဟူသည်ကား၊ အနိဋ္ဌ၊အလိုမရှိအပ်သော၊ ဘယာနကန်၊ ဘယာနကံ ဟူသည်ကား၊ ဘယဇနက်၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ တတ်သော၊ ။အနေကဘာဝေနဝုဏောနာတိ၊ အနေကဘာဝေနဝုဏောန ဟူသည်ကား၊အနေကကောဋ္ဌာသေန၊များသောအတို့အရှိသော၊ အာနိ သံသေန၊အကျိုးအားဖြင့်။အယမေဝသူ လောနိရယေနတေနာတိ၊အယမေ ဝသူ လောနိရယေန တေန ဟူသည် ကား၊ ဣမသာ၊ ဤယောကျ်ား၏ တတောဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနဘူတာတော၊ထိုဖြစ်လတ္တံ့ နေရာဖြစ်သော၊နရကတော၊ ရေထက်။အယမေဝသူ၊လော၊ဤတံကျင်သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊မြတ် ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အကြောဟု၊အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ဣဒံ၊ ဤနိရယေနဟူသော ဝုဒ်သည်၊ နိသဏ္ဍော၊ ပဠုဝါအနုက်၌၊ ကရဏာဝစနံ၊ ကရိဏီ၊ဝိဘာတ်သက်သော ဝုဒ်ထည်း၊ကေန္ဒ္ရတိဗ္ဗန္ဓိ၊ကေန္ဒ္ရတိဗ္ဗံဟူသည် ကား၊ ကေန္ဒ္ရနေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ တိသိဏာဒုက္ခ၊ထက်သော ဆင်းရဲကို၊နိယတမဟာဒုက္ခ၊မြဲသောကြီးသောဆင်းရဲကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤ သည်ကား၊အကြောဟု၊အနက်တည်း။ ။

ဣဒမ္ပိ ဣဒ္ဓိသုတ္တာဝစနံမဟေသောတိ၊ ဣဒဏ္ဍသုတ္တာဝစနံမမေသောဟူသည် ကား၊ဣဟတော၊ဤကဝမ္ဘု၊ဝုတော၊ဝုတောသည်ရှိသော်၊ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့ ဆိုစရှိသည်ဖြင့်၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သော၊ မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ဤစကား ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဟောဝုရိသော၊ ဤတံကျင်၌ တင်လျှိုအပ်သော ယောကျ်ားသည်၊ ဒုက္ခ၊ပန်တော၊ဆင်းရဲကိုဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ဝစနေနနဲ့စကားဖြင့်၊နိရယဒုက္ခ၊ရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ ဥပ နိတောဝိယ၊ဆောင်အပ်သကဲ့သို့၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိဇပေယျပါတာန္ဒ၊ဝိဇ ပေယျပါတံဟူသည်ကား၊အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ဇီဝိတံ၊အသက်ကို၊ပရိဝဋ္ဋ ယျ၊စွန့်ရာ၏၊ တသ္မာတိ၊တသ္မာဟူသည်ကား၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့ သောအကြောင်းဖြင့်၊ မာမေကတောတိ၊ မာမေကတော ဟူသည်ကား၊ မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ကေတော၊တဖေါင်းတည်း။ဣမသ္မိ ဝုရိသသ၊ဤ တံကျင်လျှိုခံရသော ယောကျ်ား၏၊ဇီဝိတသ၊အသက်၏၊ ဥပရောဓော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်၊ မာအာဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ။ဤသို့နှလုံး ပြု၍၊ ဣမဿ၊ဤတံကျင်လျှိုခံရသော ယောကျ်ား၏၊ သန္ဓိကေ၊အထံ၌၊

ဇာတ်ဝစနုံ၊ဤဆင်းရဲ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော စကားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဘဏာမိ၊မဆို။ အထခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇိဝေါဘောဇေါ်တမေဝသော ယျောတိ၊ဇိဝေါဘောဇိဝိတမေဝသောယျောဟု သော၊ဇာတမေဝ၊ဤစကားကို သာလျှင်၊ဘဏာမိ၊ဆို၏။ဇာတိအမည်၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

ဝေ၊ဤသို့၊ပေတေနှုတ်ပြတ္တာသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အဓိပ္ပါယော၊ဒေါသကို၊ပဟာသိတော၊ ပြီးအပ်သည်ရှိသော်။ ပုန၊တဟန်၊ ရာဇာ၊ အမ္ဘသက္ကရ လိန္ဆရိမင်းသည်၊ ပေတာသ၊ပြတ္တာ၏၊ ပဝတ္တိ၊ အကြောင်းကို၊ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊သြကာသံ၊အခွင့်ကို၊ ကရောန္တော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇာမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏။ ။

ယက္ခ၊နတ်သား၊ပုရိသ သ၊တံကျင်ခ္ဍတင်လျှိုအပ်သောယောကျား၏ သောအတွေ့၊ ဤအကြောင်းကို၊ အဗြေဟိ၊ငါတို့သည်၊ အဏ္ဍိတော၊သိ အပ်ပြီ၊ဘုရား၊သင့်ကို၊ အညမ္ပိ၊တပါး၊သောအကြောင်းကိုလည်း၊ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ဇာနာမသော၊အလိုရှိပါကုန်၏၊ဝန်း သင်သည်၊ နော၊ငါတို့၏၊ သြကာသကမ္မံ၊အခွင့်ပြုသောအမှုကို၊ သစေကရောသိ၊အာ ကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်ခဲ့၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ တံ၊သင့်ကို၊ပုစ္ဆာမ၊မေးကုန်အံ့၊ နော၊ငါတို့အား၊နစကုဏ္ဍိတဗ္ဗံ၊အမျက်မထွက်အပ်၊ ၊လိန္ဆရိ၊အမ္ဘသက္ကရ လိန္ဆရိမင်း၊ဖြတ်၊ တဒါ၊ထိုရှေးဦးစွာဖြင်သောအခါ၌၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ အဋ္ဌာ၊မရှိတိ၊ပဋိညာ၊မေ၊လော၊ဟု ဝန်ခံလိုခြင်းသည်။အပဋိ၊ဖြစ်၏၊နာဝိကွ ဏာ၊မဖြေကြား လိုခြင်းသည်၊ အပ္ပသန္နဿ၊ မကြည်ညိုသော သူအား၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဇာဒါနိပန၊ယေခုဒ္ဓိဂုကား၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊အဂါမာ၊ မဖြေကြား၊လိုသော်လည်း၊တုယ်ံ၊သင်၏၊ သဒ္ဓေယျ၀ေစာ၊ ယုံကြည်အပ် သောစကား ရှိသောသူသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဇာတိကတ္တာ ဇာတိနှာကာရ ဏောနု၊ဤသို့ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တွံ:သင် သည်၊ကာမံ၊ အလိုရှိအပ်သောအနုက်ကို၊ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ပုစ္ဆ သလား၊မေ: လော၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ဝိသယံ၊ ဖြေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်၏၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊အတ္တနော၊အကျွန်ုပ် ၏၊ဥာဏဗလာနုရူပံ၊ဥာဏ်စွမ်းအလျောက်၊ကထေသာမိ၊ဖြေပေအုံ့၊ဇာတိ ဇာ၊ဟု၊ဤဂါထာတို့သည်ကား၊ ရဿော၊စ၊မင်း၏လည်း၊ကောင်း၊ ပေတာသ စ၊ပြတ္တာ၏လည်း၊ကောင်း၊ဝစနုပဒိ၀စနဂါထာ၊အတုံ့အပြန်ပြောဆိုသော ဂါထာတို့တည်း။ ။

တဘက္ကေ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အစ္ဆိတောတိ၊ အစ္ဆိတောဟူသည်ကား၊ အဓိက တောဝ၊ သိအာပ်ပြီ၊ ဣဿာမသောတိ၊ ဣဿာမသော ဟူသည်ကား၊ ဣဿာမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏၊ နောတိ၊ နောဟူသည်ကား၊ အဝှာကံ၊ ငါတို့အား၊ နစကုဒ္ဓါ တာဒိနော၊ နစကုဒ္ဓါတဇ္ဇံ ဟူသည်ကား၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊ ယံ ကိဥ္စိ။ အမှတ်မရှိတစုံတခုကို၊ ပုဿတိ၊ မေးကုန်၏၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ ကောဝေ၊ အမျက်ကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအာပ်၊ ။

အဒ္ဓါတိ၊ အဒ္ဓါဟူသည်ကား။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပဋိညာတ ဝသေန။ ဝန်ခံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မယံ့။ ငါအား၊ ပုဿသု၊ မေးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩကာသဒါနံ၊ အခွင့်ပေးခြင်းကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇေဝ၊ အနက်တည်း၊ တဒါဟူတိ။ တဒါဟုဟူသည်ကား။ တတ္ထ ကာ ✉ လေ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဌမဒသသေန၊ ရှေးဦးစွာခြင်ခြင်း၌၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နာစိက္ခဏာအပ္ပသန္နသဟောတိတိ၊ နာစိက္ခဏာအပ္ပသန္နသဟောတိဟူ သည်ကား၊ အဂတဌနာ၊ စကားမဖြေဆိုခြင်းသည်၊ အပ္ပသန္နသ၊ မကြည် ညှိသောသူအား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်ဖုန်၏၊ ပသန္နော ဝေ၊ ကြည်ညှိသောသူသည်သာလျှင်၊ ပသန္နသ၊ ကြည်ညှိသောသူအား၊ ကိဥ္စိ၊ တစုံတခုသော စကားကို၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ တွံပန၊ သင်မင်းကြီး သည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မယိ၊ အကျွန်ုပ်၌၊ အပ္ပသန္နော၊ မကြည်ညှိ၊ အဟဗ္ဗ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ တယိ၊ သင်မင်းကြီး၌၊ အပ္ပသန္နော၊ မကြည် ညှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိဇာနိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ကထေဟိ ကာမော၊ ဆိုခြင်း ဌါအလိုရှိသည်၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဣဒါနိပန။ ယာဝုအခါ၌မူကား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အကာမာ၊ မဖြေကြားလိုသော်လည်း၊ တုယ္ဟံ။ သင်၏၊ သဒ္ဓေယျဝစော၊ ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသည်၊ အကာမောဝေ၊ ဖြေ ခြင်းဌါအလိုမရှိဘဲလျက်သာလျှင်၊ သဒ္ဓါတဇ္ဇံဝစနော၊ ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသည်၊ ဣတိကတ္တာဣမိနာကာရေ၊ ဤသို့ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုဿသုမံ ကာမံ ယထာ ဝိသယန္တိ၊ ပုဿ သုမံ ကာမံ ယထာဝိသယံ ဟူသည်ကား၊ တွံ။ သင်မင်းကြီးသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣဿသိ၊ အလိုရှိ၏၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုဿသု၊ မေးလေလော၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ ယထာ၊ အ ကြင်အခြင်း အရာအားဖြင့်၊ ဝိသယံ၊ ဖြေခြင်းဌါ စွမ်းနိုင်၏၊ ယထာ၊ အ ကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မယံ့။ ငါအား၊ သဟိတုံ၊ သည်းခံခြင်းဌါ၊ သက္ကာ တတ်ကောင်း၏၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်း အရာအားဖြင့်၊ အတ္ထနော၊

အကျွန်ုပ်၏။ ဥာဏာဗလာနုရှုပ်၊ ဥာဏ်စွမ်းအလျောက်၊ ကထေသောမိ၊ ဖြေဆိုအံ့၊ ဤကဲ့သို့အပယ်၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော။ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

ဧကံ၊ ဤသို့။ ပေတေန။ ပြတ္တာသည်၊ ပုဏ္ဏိတာယ၊ မေးခြင်း၏၊ သြကာသေ၊ အခွင့်ကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ။ ယဂ္ဃ၊ နတိသား၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်အလုံးရုံသော အရာကို၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿိသာမိ၊ မြင်လတ္တံ့။ တံသဗ္ဗဉ္စိ၊ ထိုအလုံးရုံသော အရာကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တထေဝ၊ ထိုမြင်တိုင်းပင်လျှင်၊ အဘိသဒ္ဒဟေယျံ၊ ယုံကြည်ရာ၏၊ ယဂ္ဃ၊ နတိသား။ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်အလုံးရုံသော အရာကို၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿိသာမိ၊ မြင်လတ္တံ့။ တံသဗ္ဗဉ္စိ၊ ထိုအလုံးရုံသော အရာကိုလည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ ဒိဋ္ဌသုတံ၊ မြင်အပ်ကြားအပ်သော အရာကိုလည်းကောင်း၊ အညံဝါဝိ၊ တပါး၊ သော အရာကို လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိသဒ္ဒဟေယျံ။ ယုံကြည်ရာ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးရုံ သောအရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကား ကို၊ သုတ္တာစ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နောဝိ၊ သဒ္ဒဟေယျံ၊ ယုံကြည်လည်း မယုံကြည်၊ ယဂ္ဃ၊ နတိသား။ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝေ၊ ငါအား၊ နိယသကမ္မံ၊ နိုပ်သော အမှုကို၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တသာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အဗ္ဗော၊ အနုက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်အလုံး ရုံသော အရာကို၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿိသာမိ၊ မြင်လတ္တံ့။ တံသဗ္ဗ ဉ္စိ၊ ထိုအလုံးရုံကိုလည်း၊ တထေဝ၊ ထိုမြင်တိုင်းသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိသဒ္ဒဟေယျံ၊ ယုံကြည်ရာ၏။ တံပန၊ ထိုအလုံးရုံသော အရာကိုကား၊ ဒိသွာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ နောဝိ၊ သဒ္ဒဟေယျံ၊ အကယ်၍ယုံကြည်လည်းမယုံကြည်သည်ဖြစ်ခဲ့၊ ယဂ္ဃ၊ နတိသား၊ မယ်၊ ငါအား၊ နိယသကမ္မံ၊ နိဋ္ဌာဟကမ္မံ၊ နိုပ်သော အမှုကို၊ ကရေယျာသိ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဗ္ဗော၊ အနုက်တည်း။ ဒေ၊ ထ ဝါ၊ ထနည်းကား၊ ယံကိဉ္စာဟံ၊ စက္ခုနာ၊ ပဿိသာမိ၊ ယံကိဉ္စာဟံ၊ စက္ခုနာ၊ ပဿိသာမိ ဟု သည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံကိဉ္စိ၊ ဒေ ဝ၊ အကြင်အလုံးရုံသော အရာကို သာလျှင်၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿိသာမိ၊ မြင်လတ္တံ့။ ကသ္မာ။ အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အစက္ခု၊ ဂေါ၊ စရဏ၊ မျက်စိအာရုံမရှိသော သူအား၊ အဒဿနတော၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ သဗ္ဗဉ္စိ၊ တာဟံ၊ အဘိသဒ္ဒဟော

ယျန္တိ၊သဗ္ဗဒ္ဓိတာဟံအာဘိသဒ္ဒေဟယျံဟူသည်ကား။သဗ္ဗဒ္ဓိ၊အလုံးရုံလည်း ဖြစ်သော၊ တော။ သင်၏၊ ဒိဋ္ဌဝါ၊ ဖြင့်အပ်သောအရာကို လည်းကောင်း။ သုတံဝါ၊ကြားအပ်သောအရာကိုလည်းကောင်း၊ အညံဝါဝိ၊တပါးသော အရာကိုလည်းကောင်း၊အဟံ၊ငါသည်၊ အာဘိသဒ္ဒေဟယျံ၊ယုံကြည်ရာ၏၊ မယုံ၊ငါ၏၊ တယိ၊သင်၌၊ အာဘိပ္ပသာဒေါ။ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ တာဒိ သောဟိ တာဒိသောဝေ၊ ထိုသို့ သတော ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ပန္တို့မပဒီသ၊နောက် ဝုဒ်၏၊ အတ္ထောပန၊အနုက်သည်ကား၊ ယထာဝုတ္တော၊အကြင်ဆိုအပ်ပြီး သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ပေတော၊ပြိတ္တာသည်၊ ၊

လိန္ဆရိ၊အမ္မသက္ကဲ့ရဲ့လိန္ဆရိမင်းမြတ်၊ တဝ၊သင်၏၊ သောပဒိညာ၊ဤ သဗ္ဗဒ္ဓိတာဟံ အာဘိသဒ္ဒေဟယျံ ဟူသောဝန်ခံခြင်းသည်၊ သစ္စပဒိစ္စ၊စွဲ၍ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတစ္ဆ။ သင်ကြားအပ်သည် လည်းဖြစ်ထသော၊ အသုတစ္ဆာဝိ၊ သင်မကြားအပ်သေးသည်လည်းဖြစ် ထသော။ သဗ္ဗဒ္ဓိ၊ အလုံးရုံလည်း ဖြစ်သော၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ ယထာပဇာနံ ယထာပဇာနန္တော၊ ကိုယ်သိသည်အလျောက်။ တော၊ သင် အား၊ အကျိုးသင့်၊ကြားလတ္တံ့ ၊ တ္ဝံ၊သင်သည်၊ အာညတ္ထိကော၊သိခြင်းဖြင့် အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ နောစပဒုဋ္ဌစိတ္တော။ဖြစ်ရှားလိုသောစိတ်မရှိသည်ဖြစ် ၍။မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရား ကို၊ သုတ္တာ၊ကြားနာ၍၊ ပသာဒ၊ကြည်ညိုခြင်းကို၊ လဘာသု၊ ရစေသ

(၅) တည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထံ၊ဂါထာကို။ အာဟ။ဆို၏၊ ဣတောဒ၊ဤဂါထာမှ။ ပရံ၊နောက်၌၊ ၊ယဂ္ဃ၊နတ်သား၊တ္ဝံ၊သင်သည်၊ အလက်ဘေနု၊မြင်းတို့ ၏တန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊သေတေနု၊ဖြူသောအဆင်းရှိသော၊ အသေသနု။မြင်းဖြင့်၊ သူလာဝုတကာသ၊တံကျင်ခွဲလျှိုအပ်သော၊ယာကျား ၏၊သန္ဓိကေ၊အထံသို့၊ဥပါယာသိ၊သွား၏၊အဇ္ဇုတံ၊မဖြစ်စဘူးဖြစ်သော၊ ဒဿနေ၊ယျံ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော၊ ဇုဒံယာနံ၊ ဤမြင်းယာဉ်သည်၊ ကိသ ကမ္မသ၊အာဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ဖလံ။အကျိုးနည်း၊အယံဝိပါကော၊ဤမြင်း ယာဉ်ဟူသောအကျိုးသည်၊ကိသကမ္မသ။အာဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝိပါ ကော၊အကျိုးနည်း၊ ၊လိန္ဆရိ။လိန္ဆရိမင်းမြတ်၊ ဝေသာလိယာ၊ဝေသာ လိအာမည်ရှိသော၊နဂရသ၊မြို့၏၊မဇ္ဈေ၊အလယ်၌။ဝိကွလ္လမဂ္ဂေ၊ဆုံညွှန်ရှိရာ ခရီး၌၊ နရကံအာဝါဠံ၊ တွင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်

သည်း ပသန္နစိတ္တော။ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကော်ရောသော၊ ဂေါ်သိသံ။ နွားဦးခေါင်းရိုးဖြင့်ပြီးသော၊ သေတုံ့တံတားကို။ဂဟောတွေ့။ ယူ၍၊နေရုက်ထိုင်တာထိုင်စိုက္ခလျှောဝါတော်ထိုရှိုးညွှန်ရှိရာတွင်း၌၊ နှိုက်ခြိုင်ခေင်း ထားတူး၏၊ဘောထိုင်ထိုနွားဦးခေါင်းရိုးတံတား၌ပါခါနိုး၊ခြေတို့ကို၊ ပတ်ပြ ပေတွေ့၊ထောက်၍၊မယဉ်ရ၊အာကျွန်ုပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အညှော်။တ ပါးကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊အတိုက္ကမိမှာ၊ရှိုးညွှန်ကိုလွန်ရကုန် ၏၊အဉ္ဇုတ်၊မပြစ်ဘူးဖြစ်သော၊ဒသသနေယျ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော။ ဇုတ်ယာ နံ၊ ဤမြင်းယာဉ်သည်၊ တ၊သောဝကမ္မသ၊ ထိုရှိုးညွှန်ရှိရာတွင်း၌နွားဦး ခေါင်းရိုးဖြင့် ပြီးသောတံတားကို ခင်းခြင်းတည်းဟူသော ကုသိုလ်ကံ၏ သာလျှင်၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ အယံဝိပါကော၊ ဤမြင်းယာဉ်တည်းဟူ သောအကျိုးသည်၊ တသောဝကမ္မသ၊ထိုရှိုးညွှန်ရှိရာတွင်း၌နွားဦးခေါင်း ရိုးတံတားကို ခင်းခြင်း၏သာလျှင်၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း၊ ၊ယက္ခ၊ နှတ်သား။ တော။သင်၏၊ ဝဏ္ဏောစ၊အသင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဒီသာ၊ ခပ် သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ပဘာသတိ၊ ထွန်းလင်းစေနိုင်၏၊ တော။ သင်၏။ဂန္ဓောစ၊အနံ့သည်လည်း။ သဗ္ဗဒီသာ၊ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာ တို့ကို၊ပဘာယတိ၊ဖျံ့လွှင်၏။ တ္တံ၊သင်သည်။ ယက္ခိဒ္ဓိပတ္တော၊နှတ်ခွဲဖြစ်သော တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ မဟာနုဘာဝေါစ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်လည်း၊အသိ။ဖြစ်၏။ နဂ္ဂေါစနဂ္ဂေါပန်၊အင်တို ဟုကားမရှိ အလျှင်းကင်းသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုး သည်၊ကိသကမ္မသ၊အဘယ်ကံ၏၊ဝိပါကော၊အကျိုးနည်း၊ ၊လို့ဆိုပ၊ အမွှသက္ကရလို့ဆိုဝိမင်းမြတ်။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဇ္ဈေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အကြောဝနော၊ အမျက်မာန်နည်းသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏။ နိစ္စပသန္နစိတ္တော၊မ ပြတ်ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်လည်း၊ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ သဏ္ဌာဟိ၊သိမ်မွေ့နူး ညံ့ကုန်သော၊ဝါစာဟိ၊စကားတို့ဖြင့်၊ဇနံ၊လူတကာသို့၊ဥပေမိ၊ဆည်းကပ် ၏။ဇုဒါနိ၊ယခုဘဝ၌၊ မေ။အကျွန်ုပ်၏၊ ဒိဗ္ဗော၊နှတ်ခွဲဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏော၊အ ဆင်းသည်၊ သတတံ၊မပြတ်၊ဝဘာသတိ၊ထွန်းပ၏၊ အယံဝိပါကော၊ဤ အဆင်းအရောင် ထွန်းပခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးသည်။ တ၊သောဝ ကမ္မသ၊ ထိုအမျက်မာန်နည်းခြင်း အစဉ်သော ကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါကော၊အကျိုးတည်း။ ။လို့ဆိုပ၊အမွှသက္ကရလို့ဆိုဝိမင်းမြတ်၊ဒေဝ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးဘဝ၌၊မြွေ၊သိလဒါစရိယောကျေးဇူး၌ဖြစ်တာ နံ၊တည်ကုန်သောသူတို့၏၊ ယသမ္ပ၊ကျေးဇူးကို လည်းကောင်း၊ကိတ္တိ၊

ဂုဏ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒိသွာနုသိမြင်၍၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မနုဿဝိဂဟေဝိ၊ပြောဆိုခြင်းမွမ်းတတ်၏၊ ဟုဒါနိ၊ယခု ဘဝ၌၊ မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ဒိဗ္ဗော၊ နတ်ဖြစ်သော၊ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်လည်း၊ သတတံ၊မပြတ်၊ ပဝါယတိ၊ဟု လျှင်၏၊ အယံ ဝိပါကော၊ဤအကျိုးသည်။ တသေဝကမ္မဿ၊ ထိုကျေးဇူးရှိသောသူ၏ကျေးဇူးကို ခြီးမွမ်းပြော ဆိုခြင်း၏သာလျှင်၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတည်း။ ၊လိန္ဓ ဝိ၊ အမ္ဘသက္ကရ၊ လိန္ဓ ဝိမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တိတ္ထိယိ။ရေ ဆိပ်၌၊ နာယကော်နံ၊ ရေချိုးကုန်သော၊ သဟာယာနံ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ ထလေ၊ကုန်း၌၊ဌပိတံ၊ထားအပ်သော၊ဒုသံ။အဝတ်ပုဆိုးကို၊ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒိန္နတ္ထိကော။ ကစား ရယ်မြူးခြင်းဖြင့် အလိုရှိသည် ဖြစ်၍၊ နောစ ပဒုဋ္ဌစိတ္တော၊ ဗျက်ဆီးလိုသောစိတ်မရှိဘဲသာလျှင်၊ နိဒဟိသံ။ဂျက်ထား ဘူး၏၊ တောနု၊ ထိုသို့ဂျက်ထား ခြင်းကြောင့်။ ဟုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဂ္ဂေါ၊အဝတ်မရှိသည်လည်း၊ အဒ္ဒိ၊ဖြစ်၏၊ကသိဏေ၊ဝတ္ထိ စ၊ပြိုခြင်ဆင်းရဲသဖြင့် အသက်မွေးရခြင်းသည်လည်း၊အဒ္ဒိ။ဖြစ်၏၊ ၊ ယက္ခ။နတ်သား၊ယော၊အကြင်သူသည်။ ကိဉ္စမာနော၊ ကစားရယ်မြူးခြင်း ဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပကရောတိ၊ပြု၏၊ တသ ကမ္မဿ၊ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ဝိပါကံ၊အကျိုးသည်၊ဤဒီသံ၊ဤသို့သောဘော ရှိသည်၊အဟု။ဖြစ်၏၊ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ အကိဉ္စ မာနော၊ ကစား၊ရယ်မြူးခြင်းဖြင့် အလိုမရှိဘဲ၊ ပဒုဋ္ဌစိတ္တော။ လောဘအစရှိသော အကုသိုလ်မူလသည်ဗျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပါပံ၊မကောင်း မှုကို၊ကရောတိ၊ပြု၏။ တ သ ကမ္မဿ၊ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ဝိပါကံ၊အကျိုး ကို၊ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိတို့သည်၊ကိံ အာဟု၊အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ၊ လိန္ဓ ဝိ။ အမ္ဘသက္ကရ၊လိန္ဓ ဝိမင်းမြတ်၊ ယေမနုဿာ၊အကြင်လူတို့သည်။ ဒုဋ္ဌသကီပေမနှာ၊ကာမဂုဏ်ကို ကြိုးခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့် ဗျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ကာယေန၊ကိုယ် ဖြင့်လည်း၊ကောင်း။ ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ သံကိလိဋ္ဌာ၊ သူ့ အသက်ကို သတ်ခြင်း အစရှိသော ကာယဒုစရိုက် မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်း အစရှိ၊သောဝစီဒုစရိုက်ဖြင့်ညစ်ညူးကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တေမနုဿာ။ ထိုလူတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ။ ပျက် သည်မှ၊ပရံ၊ နောက်၌၊ အတိသမ္ဘရာယံ။တမလွန်လောကဌ၊ အသံသယံ။ ယုံမှားမရှိ၊ နိရယံ၊ငရဲသို့၊ ဥပေန္တိ၊ကပ်ကုန်၏၊ ၊အပရေ၊ ထိုမှတပါး

ကုန်သော။နေ့သောပန်းလူတို့သည်ကား။သုဂတိ၊ကောင်းမှုပြုသောသူတို့
၏ဖြစ်ရာသုဂတိတည်သို့၊ အာသမာနာ၊"တောင့်တကုန်လျက်၊ ဒါနေ့၊အလှူ
ပေးခြင်း၌၊ ရတာ၊မွေ့လျော်သောနှလုံးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
သံဂတိတက္ကဘာဝါ။သင်္ဘာဝတ္ထုတို့ဖြင့်ကိုယ်ကိုကဲ့သို့သူတပါးတို့ကိုခြိုး
ခြောက်တတ်သော သဘောရှိကုန် သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဟေမနုဿာ၊ထိုလူတို့သည်၊ကာယဿ၊ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ပျက်သည်
မှ၊ပရံ၊နောက်၌၊အာတိသမ္ဘရာယံ၊တမလွန်လောကဌာ၊အာသံသယံ၊ယုံမှားမ
ရှိ၊သုဂတိ။ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့၏ဖြစ်ရာသုဂတိတည်သို့၊ ဥပေန္တိ၊ကပ်ရ
ကုန်၏။ ၊ဣတိ၊ဤသို့၊တောသံဥဘိန္နံ၊ထိုလိ ဿ ဝိမင်းနှစ်ယောက်တို့၏။
ဝစနပဋိ ဝစနဂါထာ၊ စကား အတုံ့အပြန် ပြောခြင်း ဂါထာတို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊

တဿ၊ထိုဂါထာတို့၌၊သစ္စပဋိညာတဝေသာဟောတူ၊သစ္စပဋိညာ
တဝေသာဟောတုဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိတာဟံအာဘိ သန္ဒဟေယျန္တိ၊
သဗ္ဗဒိဋ္ဌိတာဟံအာဘိသန္ဒဟေယျံဟူသော၊သောပဋိညာ၊ဤဝန်ခံခြင်းသည်၊
ယေ့ံ၊အကျွန်ုပ်အား၊ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေ၊ သုတ္တာနမ္ပေ့လဘာ သုဝ
သာဒန္တိ၊ သုကွာနမ္ပေ့လဘာ သုပ္ပသာဒံဟု သည်ကား။ မယာ၊ ငါသည်၊
ဝစ္ဆမာနံ၊ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ဓမ္မံ၊ တရားကို၊သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။သုန္ဒရံ၊
ကောင်းသော၊ပသာဒံ၊ကြည်ညိုခြင်းကို၊လဘာ သေ့၊ရစေသတည်း။အညတ္ထိ
ကောတိ၊အညတ္ထိကောဟူသည်ကား၊အာစာနနတ္ထိကော၊ သိခြင်းဖြင့်အလို
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ယထာပစာနန္တိ၊ယထာပစာနံဟူသည်ကား။ယထာ၊အကြင်
သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အညောဝိ၊ တပါး၊လည်းဖြစ်သော၊ ပစာ
နန္တော၊သိသည်အလျောက်၊ဝါ၊တနည်း၊ကား၊ယထာပစာနန္တိ၊ယထာပစာ
နံဟူသည်ကား၊မယာ၊ငါသည်၊ ယထာဥာတံ၊သိသည်အလျောက်၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဇ္ဇေဝ၊ အနုက်တည်း။ ၊ကိသေတံကမ္မဿ
အယံဝိပါ၊ကောတိ၊ကိသေတံကမ္မဿအယံဝိပါ၊ကောဟူသည်ကား၊ဝေ၊
ဤအကျိုးသည်၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ဝေ၊ ဤအကျိုးသည်၊
ကဿနာမ၊အဘယ်အမည်ရှိသောကံ၏၊အယံဝိပါ၊ကော၊ ဤအကျိုးသည်၊
ကိဿကမ္မဿ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဖလံ၊အကျိုးနည်း၊ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ဟောန္တိ၊ဝေ့ဟူသောပုဒ်သည်။နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း။ကိဿ
ကမ္မဿ၊အဘယ်ကုသိုလ်ကံ၏၊ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား။ယောဇနာ၊ယော
ဇနာခြင်းတည်း။ ကိဿ၊တတိစ၊ ကိဿတေဟူ၍လည်း။ ဂေစ်။အနျို

သောသဏရတို့သည်၊ ပဋ္ဌန်ကို၊ရှုတ်ကုန်၏။ ၊စိတ္တလွမ်းဂွေတိ။ စိတ္တလွမ်းဂွေ ဟူသည်ကား။ စိတ္တလွမ်းဝတီ။ဆိုသည်နှင့်ရှိသော၊ ပထမ၊ခရီးခ်ီ၊ နရကာန်၊နရကဲ့ ဟူသည်ကား။ အာဝါခုံ။ တွင်းကို၊ ကောဟန်ပဒဿ၊ ကောတံဟူသော ပုဒ်၏၊ကော်အဟန်ပဒဿ ဒေါ၊ကော်အတံဟူပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။အဟံ၊ အက္ကန္တပ်သည်၊ ကော်၊တရုသော။ နရကထဲ့နှိုက်ဝိန်၊နရ ကထဲ့နှိုက်ဝိုင်ဟူသည်ကား၊ယထာ။အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်ပြုသည် ရှိသော်၊ကဒ္ဒမော။ဆိုသည်နှင့်ကို။နအာက္ကမိယတိ။မနင်းမိ၊ဝေ့ဝဲသို့သော အခြင်း အရာအားဖြင့်၊တထဲ့ စိတ္တလွှာဝါ၌ ထို့ဆိုသည်နှင့်ရှိသောတွင်း၌ ဌပေသိ၊ ထားပြီ၊ ၊တ သ္သာတိ၊တ သ္သဟူသည်ကား။ ဂေါသိသေနဿ၊ခွားဦးခေါင်း ရိုးဖြင့်။သေကုဂရုဟာ သ္သ၊ တံတားခင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။တ သ္သ၊ထို ကုသိုလ်ကံ၏၊ဝမ္မေဌိတာနဿ၊ဝမ္မေဌိတာနံဟူသည်ကား။ဝမ္မစာရိန်။တရား ကိုကျင့်ကုန်သောသူဘို့၏။သမဏ္ဍေ့မိတိ၊သမဏ္ဍေ့မိဟူသည်ကား။ကထေ ဒိ၊ပြောဆို၏။ကိတ္တယိသ္သာမိ။ခြိုးမွမ်း၏၊ ၊ဝိနိဿ္ဌိကောတိ၊ဝိနိဿ္ဌိကောဟူ သည်ကား။ဟာ သ္သာဝိပ္ပါယော၊ ရယ်မြူ.လိုသည်ဖြစ်၍။ နောစပဒုဋ္ဌစိတ္တောတိ၊နောစပဒုဋ္ဌစိတ္တောဟူသည်ကား။ဒုဿ သ္သာမိကော၊ဝုဆိုးရှင်၌။နဒုသိတ စိတ္တော၊ ဗျက်ဆိုးလိုသောစိတ်မရှိ၊ နအဝဟရဏာဝိပ္ပါယော၊ ခိုးလိုသော စိတ်မရှိ၊နာဝိဝိနာ သ္သာဝိပ္ပါယော၊ဗျက်စိုးစေလိုသောစိတ်လည်းမရှိ၊ဣတိအ ယံ၊ ဤသည်ကား၊အာတ္တော၊ အနက်တည်း။ ၊အကိဉ္စမာနောတိ၊အကိဉ္စ မာနောဟူသည်ကား။အခိုဒ္ဓိပ္ပါယော၊ကစားဝုယ်မြူ။ခြင်းဖြင့်အလိုမရှိတဲ့ လောဘာဒိတိ၊လောဘအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နှသိတစိတ္တော၊ ဗျက်ဆိုးအပ် သော စိတ်ရှိသည်၊ ကိ ံတ သ္သ ကမ္မဿ ဝိပါက မာဟူတိ၊ ကိ ံတ သ္သ ကမ္မဿဝိပါကမာဟုဟူသည်ကား။ယထာ။အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ မယာ၊ အက္ကန္တပ်သည်၊ ကတ သ္သ၊ ပြုအပ်သော၊ ကသ္သပါ ပ ကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊ ကိ ံ။ အာဘယ်သို့လျှင်၊ ကဒ္ဒုကံ၊ဖြင်းပြ သော၊ဒုက္ခဝိပါကံ။ ဒုက္ခ၏အကျိုးကို၊ပဋ္ဌိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊အာဟု၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ၊ဒုဋ္ဌသက်ပ္ပမနာတိ၊ ဒုဋ္ဌသက်ပ္ပမနာ ဟူသည်ကား၊ ကာမသက်ပ္ပါဒိဝေသန၊ ကာမဂုဏ်ကိုကြံခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊နှသိတမနောဝိသဏ္ဌာ။ဗျက်ဆိုးအပ်သောစိတ်အကြံရှိကုန်သည်၊ ဧတေန၊ဤဒုဋ္ဌသက်ပ္ပမနာဟူသောပါဠိဖြင့်၊မနောဒုစ္စရိတံ၊ မနောဒုစရိုက် ကို။အာဟ။ဆိုး၏။ကာယေနဝါစာယစသံကိလိဋ္ဌာတိ၊ကာယေနဝါစာယစ သံကိလိဋ္ဌာ ဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိပါတာဒိဝေသန၊ သူ၏အသက်ကို

သဟ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာယဝါစာဟိ၊ ကာယခုစရိုက်ဝစီခုစရိုက်တို့ဖြင့်၊မလိုနှား ညှစ်ညှူးကုန်သည်၊ ၊အာသမာနာတိ၊ အာသမာနာပဟူသည်ကား၊ အာသိသမာနာပတ္တယာမာနာ၊တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ၊

ဝေ်။ဤသို့၊ပေတေနှ၊ပြုကြာသည်၊သခင်ပေနေဝ၊အကျင့်အားဖြင့်သာလျှင်၊ကမ္ဘဝလေသုကံ၏အကျိုးတို့ကို၊ဝိဘဇိတ္တား၊ဝေဘန်၍၊ဒေသိတောသု၊ပြအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊တံ၊ ထိုစကားကို၊ အသဒ္ဒဟန္တော၊ မယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ရာဇာ၊အမ္ဘသက္ကရုလိန္တ ဝိမင်းသည်၊ ၊

ယက္ခ၊ နတ်သား၊ဘယာ၊ သင်သည်၊ ကလျာဏသ၊ ကုသိုလ်ကံ၏လည်းကောင်း၊ပါပသ၊ အကုသိုလ်ကံ၏လည်းကောင်း၊ ယောဇယံဝိပါကော၊အကြင်ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးကို၊ ဝိဘဇိတ္တား၊ခွဲဝေ၍၊ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်ပြီ။တံ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ၏ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးကို၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ အဝေစ္စ၊စွဲ၍၊အဟံ၊ ဝါသည်၊ဘာနေယျံ၊သိရန်ခဲနည်း၊ ကိံ ဝါနိဒဿနံ၊ အဘယ်သို့သောသက်သေကိုမူလည်း၊ဒိသွာ။မျက်မှောက်ထင်ထင်ဖြင့်၍၊အဟံ၊ ဝါသည်၊အာဘိသန္ဒဟေယျံ၊ယုံကြည်ရန်ခဲနည်း၊ကောပိပဏ္ဍိတော၊အဘယ်ပညာရှိသည်မူလည်း၊ဧတံ၊ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကို၊ ဓံ၊ဝါကို၊သဒ္ဒဟာပေယျ၊ ယုံကြည်စေပါရန်ခဲနည်း၊ဧတံ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်၏အကျိုးကို ယုံကြည်အံ့သောအကြောင်းကို၊တွံ။သင်သည်၊ ကဇေယိ၊ ဆိုတိုလော၊ ဣတိ။ဤသို့၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏၊ ၊

ဘဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊ တံကိန္တိစာနေယျမဟံအဝေစ္စာသိ၊တံကိန္တိစာနေယျမဟံအဝေစ္စဟူသည်ကား၊ယောယံတယာယေဒဒ္ဓသက်ပွမနာမနုဿာ ကာယေနဝါစာယစသံကိလိဋ္ဌာတိအာဒီနာ၊ ယောယံတယာဒဒ္ဓသက်ပွမနာမနုဿာကာယေန ဝါစာယစသံကိလိဋ္ဌာ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊အပရေပနသုဂတိမာသမာနာတိအာဒီနာ။ အပရေပနသုဂတိမာသမာနာ၌သို့အစရှိသည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကလျာဏသ၊ကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ ပါပသ၊ အကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော။ ကမ္ဘသ၊ကံ၏၊ ဝိပါကော၊အကျိုးကို။ဝိဘဇိတ္တား၊ဝေဘန်၍၊တံ။ ထိုကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ၏ကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးကို၊ ကိန္တိကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။အဟံ၊ဝါသည်၊ အပရေပစ္ဆယာဘာဝေန၊ တပါး၊သောအကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊သဒ္ဒဟေယျံ၊ယုံကြည်ရန်ခဲနည်း၊ကိ ဝါဟံဒိသ္မာ

အတိ သဒ္ဒဟေယျန္တိ။ ကိ ဝါတံနိသ္သာ အတိသဒ္ဒဟေယျံ ဟူသည်ကား။ အာတံပန ငါသည်ကား။ကိနိသံ ဝါ။ အာတယ်သို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ပစ္စက္ခဘူတံ။ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။နိဒဿနံ။ သက်သေကို။ နိသ္သာ။ဖြင့်၍။ပဒိသဒ္ဒဟေယျုံ။ တဘာနိယုံကြည်ရှိစေနည်း။ ကောဝါဝိမံသဒ္ဒ ဟာပေယျတေန္တိ။ ကောဝါဝိမံသဒ္ဒဟာပေယျတေတံ ဟူသည်ကား။ ကော ဝါ။အာတယ်အမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ဝိညူပဏ္ဍိတောပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလော။ ယောကျ်ားသည်းတေမတ္တံ။ ဤအကြောင်းကို။ငါ့ကို။သဒ္ဒ ဟာပေယျ။ ယုံကြည်စေရာအံ့နည်း။ တံ။ထိုအကြောင်းကို။ ကထေဟိ။ဆို လော။ဣတိအယံ။ဤသည်ကား။အတ္ထော။အနက်တည်း။ ။

တံ။ထိုစကားကို။ သုတ္တာ။ကြား၍။ပေတောပြိတ္တာသည်။ ကာရုဏေန။ အကြောင်းဖြင့်။တမတ္တံ။ထိုအကြောင်းကို။ တဿ။ထိုအမှုသက္ကရလိန္တ ဝိ မင်းအား။ ပကာသေန္တော။ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ။လိန္တ ဝိ။ အမှုသက္ကရ လိန္တ ဝိမင်းမြတ်။ ကလျာဏ ပါပသာ။ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏။ ဝိပါကံ။ အကျိုးကို။ နိသ္သာ၏။ မျက်မှောက်ထင်ထင်မြင်၍ လည်းကောင်း။ သုတ္တာ ၏။တရားကိုနာ၍လည်းကောင်း။ အယံဝိပါကော။ဤကုသိုလ်တို့၏အကျိုး သည်။ သုခေါ။ချမ်းသာ၏။ အယံဝိပါကော။ ဤအကုသိုလ်တို့၏ အကျိုး သည်။ဒုက္ခော။ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ။ဤသို့။ အတိသဒ္ဒဟာသု။ ယုံကြည်လော။ ကလျာဏပါပေ။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဥဘယေ။ နှစ်ပါး သောကံသည်။ အသန္တေ။ မရှိသည် ဖြစ်လတ်သော်။ သတ္တာ။ သတ္တဝါ တို့သည်။သုဂတာဝါ။ သုဂတိသို့လားကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂ တာဝါ။ ဒုဂ္ဂတိသို့ လားကုန်သည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။သိယာနု။ ဖြစ်ရာ သလော။ ။လိန္တ ဝိ။ အမှုသက္ကရ လိန္တ ဝိမင်းမြတ်။ ဣဿမနုဿ လော ကေ။ ဤလူ့ပြည်၌။ မစ္စာ။သတ္တဝါတို့သည်။ ကလျာဏပါပါနိ။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ။ကံတို့ကို။ နောစေ ကရေယျုံ။ အကယ်၍မပြုကုန်ငြားအံ့။ မနုဿလောကေ။ လူ့ပြည်၌။ သုဂတာ။ စည်း စိမ်ချမ်းသာ ဥစ္စာပစ္စည်းဖြင့်ကြွယ်ဝကုန်သော။ သတ္တာဝါ။ သတ္တဝါတို့ သည် လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂတာ။ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဥစ္စာပစ္စည်းမရှိဆင်းရဲ ကုန်သော။ သတ္တာဝါ။ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ဟိနာပဏီတာ။ အမျိုး အဆင်းသဏ္ဌာန် အချွေအရံ စသည်တို့ဖြင့် ယုတ်ကုန် မြတ်ကုန် သော။ သတ္တာဝါ။ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ နာဟောသုံ။ ရှိသည် မဖြစ်ကုန်ရာ။ ။ယသ္မာစ။ အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ မနုဿလောကေ။

လူ့ပြည်၌၊မစ္စာ၊သတ္တဝါဘိုသည်၊ ကလျာဏပါပါနိ၊ကုသိုလ်အကုသိုလ် ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ။ ကုသိုလ်အသိုလ်ကံတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြု ကုန်၏။တသ္မာဟိတသ္မာပေ။ ထိုသို့ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ တို့ကိုပြုကုန် သောကြောင့်သာသျှင်၊ မနုဿလောကေ။ လူ့ပြည်၌၊သုဂတာ၊စည်းစိမ် ချမ်းသာဥစ္စာပစ္စည်းဖြင့် ကြွယ်ဝကုန်သော၊ သတ္တာဝါ၊သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတာ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဥစ္စာပစ္စည်းမရှိဘဲ ဆင်းရဲကုန် သော၊သတ္တာဝါ။ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟီနာပဏီတာ၊အမျိုး အာဇာတ်သက္ကာန် အားဖြင့်အာရုံ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ယုတ်မြတ် ကုန်သော၊ သတ္တာဝ၊သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ အာဇာနေ့ဒါနိ၊ ယသုအာခါ၌၊ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်အသိုလ်ကံတို့၏၊ သုခသာစ၊ ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသာစ။ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ဝေဒနိ ယံ။ခံစားခြင်းဌာ ထိုက်လျောက်သော။ ဒွယံဝိပါကံ၊နှစ်ပါးသောအကြား၌ သောကောင်းကျိုးမကောင်းကျိုးကို၊ ပဋ္ဌိတာ။ ပညာရှိတို့သည်၊အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ဒွယံ၊ ကံကံ၏အကျိုးနှစ်ပါးကို၊ပဿတိ နောသဒ္ဒဟန္တာ၊ ယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပရိစာရယန္တိ၊စဉ်ယင်ရကုန်၏။ဗာလာ၊သူရိုက်တို့သည်၊ဒွယံဒွယံ၊ ကံကံ၏ အကျိုးနှစ်ပါးကို။ အပဿတိနောအသဒ္ဒဟန္တောဝ၊ မယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ် ၍၊နိရယာဒီသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌။ ပစ္စန္တိ၊ ခံရကုန်၏။ ၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို၊အာဘာသိ၊ဆိုတော်။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဒိသ္မာစတိ။ ဒိသ္မာစဟူသည်ကား၊ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်။ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၍၊ သုတ္တာစာတိ၊သုတ္တာစဟူသည်ကား၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ တာဒနုသာရေန၊ ထိုတရားကိုအစဉ် လျောက်သဖြင့်၊နယံ၊နည်းကို၊ နေန္တောဆောင်လျက်။ အနုမိနန္တောနှိုင်း ချိန်လျက်၊ကလျာဏပါပသာတိ၊ ကလျာဏပါပသဟူသည်ကား၊ကုသ လသမ၊ကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ အကုသလသမ၊ အကုသိုလ်လည်း ဖြစ်သော၊ ကမ္မသ၊ကံ၏၊ အယံ၊ ဤသည်၊သုခေါစ၊ ချမ်းသာလည်းဖြစ် သော၊အယံ၊ဤသည်၊ ဒုက္ခောစ၊ ဆင်းရဲလည်းဖြစ်သော။ ဝိပါကော၊အ ကျိုးတည်း၊ဇုတိ၊ဤသို့၊ အာဘိသဒ္ဒဟသု၊ ယုံကြည်လော၊ ဥဘယေအ သန္တေတိ၊ဥဘယေအသန္တေဟူသည်ကား၊ကလျာဏေစ၊ကုသိုလ်လည်း ဖြစ်သော၊ပါပေစ၊အကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုဝိဓေ၊နှစ်ပါးသော၊ကမ္မေ။ ကံသည်၊ အာဝိဘူတေ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ သိယာနုသဗ္ဗာ သုဂတာဒုဂ္ဂ

တာဝါတိ။သိယာနုသတ္တာသုဂတာဒုဂ္ဂတာဝါဟူသည်ကား၊ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ သုဂတိယာဝါ။ သုဂတိဘုံသို့လည်းကောင်း၊ဒုဂ္ဂတိ ယာဝါ၊ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ လည်းကောင်း။ ဂတာ၊လားကုန်သည်ဖြစ်၍၊သုဂတိ ယံဝါ၊သုဂတိဘုံ၌လည်း၊အဋ္ဌ၊ကြွယ်ဝသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဂ္ဂတိယံ၊ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌၊ ဒလိဒ္ဒါ။ ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ကိ၊ နု၊အာဘယ်သို့လျှင်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ကထံ၊အာဘယ်သို့ လျှင်၊သမ္ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ ။

ဣဒါနိ။ယသုအခါ၌၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော၊အတ္ထံ၊ အနုက်ကို၊နောဝေတ္ထကမ္မာနိတိစ။ နောဝေတ္ထကမ္မာနိဟု၍ လည်းကောင်း၊ ယသ္မာစကမ္မာနိတိစ၊ယသ္မာစကမ္မာနိဟု၍လည်းကောင်း၊ ဂါထာဒွယေန၊ ဂါထာနှစ်ခု အပေါင်းဖြင့်။ ဗျတိရေကတောစ။ ဗျတိရိက်အားဖြင့် လည်း ကောင်း။ အန္ဝယတောစ၊ အန္ဝယအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဟိနုပ္ပတ္တိတာတိ၊ ဟိနုပ္ပတ္တိတာဟူ သည်ကား။ ကုလရူပါရောဂျပရိဝါရာဒိနိဟိနာစ၊ အမျိုးအဆင်းသဏ္ဌာန် အနာဂတင်းခြင်းအခြံအရံစသည်တို့ဖြင့် ယုတ်ကုန်သည်လည်း၊ဥဋ္ဌာရာစ၊ မြတ်ကုန်သည်လည်း၊ ။

ဒွယဇ္ဈကမ္မာနံ ဝိပါက မာဟူတိ၊ ဒွယဇ္ဈကမ္မာနံ ဝိပါက မာဟုဟူသည် ကား၊အဇ္ဈတ္တဒါနိ၊ ယသုအခါ၌၊ သုစရိတဒုစ္စရိတာနံ၊ သုစရိုက်ဒုစရိုက်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ကမ္မာနံ၊ကံတို့၏။ဒွယံဒုဝိဓံ၊နှစ်ပါး အပြားရှိသော၊ဝိပါကံ၊ အကျိုး၊ကို၊ဝေဒနီကထေန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ သုခသဒုက္ခသမဝေဒနိယန္တိ၊ သုခသဒုက္ခသမဝေဒနိ ယံဟူသည်ကား၊ဣဋ္ဌသမ၊ အလိုရှိအပ်သောချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ အနိဋ္ဌသမ။ အလိုမရှိအပ်သော ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ အနုဘဝန ယောဂ္ဂံ၊ ခံစားခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သော၊ တာဒေဝတာ ပရိစာရယန္တိ တိ၊တာဒေဝတာပရိစာရယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယေ၊အကြင်သူတို့သည်၊ ဥက္ကံသဝသေန၊ အလွန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုခဝေဒနိယံ၊ ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းငှါ ထိုက်လျောက်သော၊ ဝိပါကံ၊အကျိုး၊ကို၊ပဋိလဘန္တိ၊ရကုန် ၏၊တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ တာဒေဝတာ၊ထို နတ်ဘို့သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍။ ဒိဋ္ဌသုခသမပ္ပိတာ၊နတ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့် စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ပရိစာရေန္တိ၊ စံမှီယဉ်ကုန်၏၊

ပစ္စန္တိဗာလာနွယ်တံ အပသိုရောတိ၊ ပစ္စန္တိဗာလာနွယ်တံ အပသိုရော ဟူသည်ကား၊ ယေဗာလာ၊ အကြင်လူရိုက်တို့သည်၊ ကမ္ဘာ၊ ကံကိုလည်း ကောင်း၊ ကမ္ဘာ့လမ်း၊ ကံ၏အကျိုးကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ နွယ်၊ နှစ်ပါးရုံကို။ အပသိုရော အသဒ္ဒဟန္တာ၊ မယုံကြည်ကုန်၊ တေဗာလာ၊ ထိုလူရိုက်တို့သည်၊ ပါပပွသုတာ၊ မကောင်းမှု၌ လေ့ကျက် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဝေဒနီယံ၊ ဆင်းရဲကိုခံစား၊ ခြင်းငါ့ထိုက်လျောက်သော၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ အနုဘဝန္တာ၊ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယာဒီသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌၊ ကမ္ဘုနာ၊ ကံ့ကြော့ခင်း၊ ပစ္စန္တိ၊ ကျက်ရကုန်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ။

ဝေဒ၊ ဤသို့၊ ကမ္ဘဗလံ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ သဒ္ဒဟန္တော၊ ယုံကြည်သော၊ တွံပန်၊ သင်သည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝေရုပ်၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပစ္စနုဘဝတိ၊ ခံစားရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုယောဂံ၊ မေးစီစစ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ။

လိန္တိ၊ အမ္ဘသက္ကရ လိန္တိမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယေဟိ ကမ္မေဟိ၊ အကြင်အကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဏ္ဍာဒနံ၊ အဝတ်အရုံကို လည်းကောင်း၊ သယနံ၊ အိပ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ အနုပါနံ၊ ထမင်း အဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ လဘေယျ၊ ရရာ၏၊ ပုဇ္ဇေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ တာနိကမ္မာနိ၊ ထိုကုသိုလ်ကံတို့သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သမဏာ ပြောဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတ္တွာ၊ ပေးလှူ၍၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အာဒိသေယျ၊ အမျှပေးဝေရာ၏၊ သောပိ၊ ထိုသူသည် လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ လိန္တိ၊ အမ္ဘသက္ကရ လိန္တိမင်းမြတ်၊ တေန၊ ထိုသို့မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မဲ့ရှိသည်လည်း၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသိရဝုတ္တိစ၊ ငြိုမြင်ဆင်းရဲ သဖြင့်အသက်မွေးရသည်လည်း၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုတ၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နမတ္ထိကမ္မာနိ သယံ ကတာနိ ဟိ၊ နမတ္ထိကမ္မာနိ သယံ ကတာနိ ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ သယံ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ပုညကမ္မာနိ၊ ကောင်းမှုကံတို့သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ နတ္ထိ နိ၊ ဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ယေဟိ၊ အကြင်ကောင်းမှုကံတို့ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဏ္ဍာဒနာဒီနိ၊ အဝတ်အစရှိသည်တို့ကို

လေဘေယျံ၊ရောဂ၏၊ဒတ္တောဝိမေနတ္ထိသောအာဒီသေယျာတိ၊ ဒတ္တောဝိမေနတ္ထိ သောအာဒီသေယျာဟူသည်ကား၊ ယော။အကြင်သူသည်၊ သမဏာပြာဟ္မဏာနံ၊ရေဟာနိုးပုဏ္ဏားတို့အား၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒတ္တော၊ပေးလှူ၍၊အသုကဿ၊ ဤ အမည်ရှိသော၊ပေတသ၊ပြိတ္တာအား၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဣတိ ဤသို့၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ အာဒီသေယျဥ္စ်သေယျ၊ အမျှပေးဝေရာ၏၊တေ နမ္မိနဂ္ဂါက သိရာစရတ္ထိတိ၊ တေနမ္မိနဂ္ဂါက သိရာစရတ္ထိ ဟူသည်ကား၊ ဒုဝိဓေနဝိ၊ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ တေနကာရဏေနဃ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။နဂ္ဂါနိ့ဟောပ္ပေ။ အဝတ်မရှိသည်၊ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ကသိရာစ၊ပြုပြင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ဒုကွာစ၊ဆင်းရဲသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဝုတ္တိဓိဝိ.ကား၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဗ္ဗော။ အနုကံတည်း၊ ။တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍။ရာစာ၊ အမ္မသက္ကရုလိန္ဒ ဝိမင်းသည်၊ တသ၊ထိုပြိတ္တာ အား၊အဋ္ဌာ ဒနာဒိလာဘံ၊ အဝတ်စသည် ရခြင်းကို၊ အာကာ၏ဣဿာ၊အ လိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ။

ယဂ္ဂ၊နတ်သား၊ ယေနကာရဏေန။ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊အဋ္ဌာဒနံ။ အဝတ်အရံကို။လဘေထ၊ရောဂ၏၊ ကိန္တု၊တစုံတခု သော၊တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ သိယာနုခေါ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာအံ့ သော၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအဝတ်အရံကိုရခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ယဒိ အတ္ထိ၊အကယ်၍ရှိအုံ့၊တို့။သင်သည်၊မေ၊ငါအား။အာစိက္ခ၊ကြား၊လတ်၊သော သဒ္ဓါယိကံ၊ယုံကြည်အပ်သော။ဟောတု ဝစော၊အကြောင်းနှင့်တကွသော စကားကို။ မယံ၊ငါတို့သည်၊သုဏောမ၊နားပါကုန်အုံ့၊ဣတိ။ဤသို့၊ဂါထာ ထောကို။အာဟ၊ဆိုကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ယေနာတိ၊ယေနဟူသည်ကား။ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊တို့၊သင်သည်။ အဋ္ဌာဒနံ၊အဝတ်အရံကို။လ ဘေထ၊လဘေယျာသိ၊ ရောဂ၏၊ ကိန္တု။တစုံတခုသော၊ တံကာရဏံ၊ထိုအ ကြောင်းသည်၊ သိယာနုခေါ၊ရှိသည်ဖြစ်ရာအုံ့လော။ ဘဝေယျာနုခေါ။ဖြစ် ရာအုံ့လော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဗ္ဗော။အနုကံတည်း၊ ယဒတ္ထိတိ။ ယဒတ္ထိဟူသည်ကား၊ယင်းအတ္ထိ၊အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အုံ့၊ ။

အထ၊ထိုအခါ၌။ အာသ၊ ထိုအမ္မသက္ကရ လိန္ဒဝိမင်းအား၊ ပေ၊တာ၊ ပြိတ္တာသည်၊ တံကာရဏံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခ၊ကြား၊ပြောကြား၊လို သည်ဖြစ်၍။ ။လိန္ဒဝိ၊ အမ္မသက္ကရုလိန္ဒဝိမင်းမြတ်၊ ဗျာယိ။အရဟတ္တ

ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောစျာန်ရှိသော၊ သုသိလေး၊ကောင်းသော အလေ့အကျင့် သီလရှိထသော၊အရဟာဝိမုတ္တော၊အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်အလိုအပ္ပါ သယလည်းရှိထသော၊ဂုတ္တိန္ဒြေယော၊လုံခြုံသောစက္ခုစသောဣန္ဒြေခြောက် ပါးလည်းရှိထသော၊ သံဝရပါတိမောက္ခာ.စောင့်စည်းအပ်သော ပါတိ မောက်ဟုဆိုအပ်သောဂြိတ်သောသီလလည်းရှိထသော၊ သိတိဘူတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသောဖုပန်ခြင်းမှငြိမ်းသည်၏အဖြစ်သို့လည်းရောက် ပြီးထသော၊ ဥတ္တမဒိဋ္ဌိပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိသို့လည်းရောက်ပြီး ထသော။ သဒ္ဓိလေး၊ပြေပြစ်နူးညံ့သော သဘောလည်းရှိထသော၊ ဝဒညူ၊ အလုံးရုံသောတရားတို့ကိုလည်း သိတော်မူထသော၊ သုဝစော၊ ဆိုဆုံးမ လွယ်သောအဖြစ်လည်း ရှိထသော်၊သုမုခေါ၊ ကြည်လင်ရှင်လင်း သော မျက်နှာလည်းရှိထသော၊ သွာဂမော၊ ကောင်းစွာနွေတ်သို့တက်သောပါဠိ ဝိဒူကတ်လည်းရှိထသော။ သုပဒိုမုတ္တကောစ၊ လွတ်လွတ်ဆိုတတ်သော စကားလည်းရှိထသော၊ ဝုညသမေဇ္ဈတ္တံ၊ ကောင်းမွတည်းဟူသောမျိုးစေ့ တို့၏စိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်းသဖွယ်လည်းရှိထသော၊ အဇောဝိ ဟာရီ၊မေတ္တာကိုပွါးစေ၍နေလေ့လည်းရှိထသော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊နတ်လူ တို့၏၊ ဒက္ခိဏေယျာစ၊အလှူကိုလည်းခံယူထိုက်ထသော၊သင်္ဂဟော၊ပြင်း ပြီးသောကိသေသာလည်းရှိထသော။ဝိဇူမော၊ကင်းပြီးသောမိန္ဆာဝိတက် တည်းဟူသောအခိုးလည်းရှိထ၏သော၊အနိဿယော၊ဆောင်းရဲမရှိထသော၊နိရာ သော၊တဏှာလည်းမရှိထသော။ မုတ္တော၊ခပ်သိမ်းသောဘဝတို့မှလည်း လွတ်ပြီးထသော၊ ဝိသင်္ယောဂေ၊ရာဂအစရှိသော ငြောင့်တံသင်းတို့မှလည်း ကင်းပြီးထသော၊ အမမော။ ငါဟူ၍ကျုံးဝါးခြင်းလည်းမရှိထသော၊ အ ဝကော်။ ကိုယ်နှင့်နှလုံးတို့ဖြင့်ကောက်ကျစ်ခြင်းလည်း မရှိထသော၊နိဗ္ဗ ပဓိ၊ ကိလေသာသင်္ခါရအစရှိသော ဥပဓိတို့ကိုလည်း ပယ်ပြီးထသော၊ သဗ္ဗပပဉ္စဝိဏောဒေ၊ ကုန်ပြီးသောတဏှာမာန ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ခပ်သိမ်း သောပပဉ္စတရားရှိထသော၊တိသောဝိဇ္ဇာ၊ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဒိဗ္ဗစက္ခု၊ အာသဝက္ခယ ယဉ္စာဏ် တည်းဟူသော ပိဋ္ဌာသုံးပါး တို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီးထသော၊ဇုတိမာ၊လောကုတ္တရာဥာဏ်တည်းဟူသောအရောင် ဖြင့်တွန်းပသောအရောင်လည်းရှိထ၏သော၊ ကပ္ပိတကောနာမ၊ကပ္ပိတကာ အမည်ရှိ၏သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓေ၏ဝေသာလီပြည်၏ အနီးဌိ၊ အထိုးရှိ၏၊ ။သောဘိက္ခု၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်၊ အပညာတော၊အလွန်အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဂုဏ် ကိုမုံ့ညွှမ်းသည်

ရှိအဖြစ်ကြောင့်။ ဒိသွာ၊မြင်၍လည်း၊နှသုဇာနော၊ ဤသို့သောသိလ ဤသို့သောသမာဓိ ဤသို့သောပညာ ရှိသည်ဟူ၍သိခြင်း၊ဌာ၊လွယ်၊ဝဇ္ဇိသု၊ဝဇ္ဇိ တို့ခင်းတို့၌။မခဲ့ဝ ဟု၊လုတ္ထိသည်၊နံ၊ထိုအရှင်ကပ္ပိတကကို၊ မနိုတိ၊ရေဟန်း ဟူ၍။ဝေါဟာရ၏ခေါ်ဝေါ်ကုန်ရှိ။လောကေ၊သတ္တလောကတို့၊ဝိစရန္တိ၊ဖြတ်ည် လည်သော၊ ကလျာဏဓမ္မံ၊ ကောင်းမြတ်သော သိလသမာဓိ တည်းဟူ သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရှု ဟန်းကို၊ ယက္ခဘူတာ။နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်။ အနေဇံ အနေဇံဣတိ၊ဘဏ္ဍာတည်းဟူသောမြို့မှကင်းသောရုဟန္တာဟူ၍။ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ကုဝံ၊သင်သည်၊ တာသ၊ ထိုအရှင်ကပ္ပိတကထေရ်မြတ်အား၊ ကေယုဂံဝါ၊ဝုဆိုးတစုံကိုလည်းကောင်း။ဒုဝေ ဝါ၊ ဝုဆိုးနှစ်စုံတို့ကိုလည်း ကောင်း။မမ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ ဥဒ္ဒိသိတွာ၊ညွှန်း၍၊ သစေဒဒေထ၊အကယ်၍လှူ သည်ဖြစ်အုံ၊ တာနိစ၊ထိုဝုဆိုးစုံတို့ကိုလည်း။ တေန၊ထိုကပ္ပိတကထေရ် မြတ်သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိ။အလှူခံအပ်ကုန်သည်၊စေအာသု။အကယ်၍ဖြစ် ကုန်အုံ၊ သန္ဓိဌဒုသော်၊ဝုဆိုးဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော၊ မမံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ ပသေဒေ၊ ဖြင့်ရလတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ဆိုရ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကပ္ပိတကော နာမ၊ဟု။ ကပ္ပိတကောနာမဟု သည်ကား။ ဇနိုလသဟာသအာဘိန္ဒရေ၊ ရှေ့တော်ထောင်၌ အတွင်းဝင် သော၊ဣာယသ္မတော ဥပါလိတ္ထေရသား၊အရှင်ဥပါလိမထေရ်၏၊ ဥဗ္ဗာ ယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို၊ သန္နာယ၊ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ဆို၏၊ ဣဒါနိ၊ဣဒဟု သည် ကား။ ဣမိသာဝေသာလိယာ၊ဤဝေသာလီပြည်၏၊သဓိပေ၊အနီး၌၊ ဗျာ ယိတာ၊ ဗျာယိတာ၊ဟု သည်ကား။ အဂ္ဂဟသဗျာနေန၊ အရဟတ္တမဂ်လိ ဗျာနှင့်ဖြင့်၊ ဗျာယိ.ဗျာနှင့်ဝင်စားလေ့ရှိသော၊ သိတိဘူတောတိ၊သိတိဘူတောဟု သည် ကား။ သဗ္ဗကိလေသဒရထပရိဠာဟဝူပသမေန၊အလုံးစုံသောကိလေသာ တည်းဟူသောပူပန်ခြင်း.ရှုပြိမ်းသဖြင့်၊ သိတိဘာဝပ္ပတ္တော၊ ပြိမ်းသည်၏ အဖြစ် သို့ရောက်ပြီးသော၊ ဥတ္တမဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တောတိ၊ဥတ္တမဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တောဟု သည် ကား။ ဥတ္တမအဂ္ဂဟလသမ္ပယုတ္တဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော။ အရဟတ္တမဂ်လိသမ္ပယုတ္တဒိဋ္ဌိ သို့လည်း ရောက်ပြီးထသော၊ ။သဓိလောဟိ၊သဓိလောဟု သည်ကား။ မုဒုနှုးညံ့ သော၊သုဝစောတိ၊သုဝစောဟု သည်ကား။သုဗ္ဗစော၊ဆိုဆုံးမလွယ်သော အဖြစ်သည်.ရှိထသော၊ ဣဿာဝမောတိ၊ ဣဿာဝမောဟု သည်ကား။ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ အာဝ ထာဝမော၊နှုတ်ဆို့တက်သောပါးပိုးရှုကတ်လည်းရှိထ သော၊သုပ္ပဋိမုတ္တကောတိ၊သုပ္ပဋိမုတ္တကောဟု သည်ကား။ သုဠု။ ကောင်း

စွားပဒို့မုတ္တာကဝါစော။ လွတ်လွတ်ဆိုတတ်သောစကားထည်းရှိထသော၊ မုတ္တာဘာကို။ လွတ်လွတ်ဆိုတတ်သောစကားလည်းရှိထသော။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အတ္ထော။အနုက်တည်း။ အရောဟိတာ၊အရောဟိတာ ရှိဟူသည်ကား၊မေတ္တာဝိဟာရီ၊မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိထသော၊ ။

သင်္ကော်တိ၊ သင်္ကော်ဟူသည်ကား၊ ဥပသင်္ဂကိလေသော၊ ပြိမ်းပြီးသော ကိလေသာလည်း ရှိထသော၊ ဝိဓူမောတိ၊ ဝိဓူမောဟူသည်ကား၊ ဝိဂတမိဿာဝိတက္ကရှုမော၊ ကင်းပြီးသော မိန္ဆာဝိတက်တည်းဟူသော အခိုးလည်းရှိသသော၊ အနီဃောတိ၊ အနီဃောဟူသည်ကား၊နိဗ္ဗုဏ္ဍော၊ ဆင်းရဲမရှိထသော၊ နိရာသောတိ၊ နိရာသောဟူသည်ကား၊ နိတ္တဏှော၊ တဏှာလည်းမရှိထသော၊ မုဠ္ဠောတိ၊ မုဠ္ဠောဟူသည်ကား၊သဗ္ဗာဝေ ဟိ၊အလုံးစုံသောဘဝတို့မှ၊ ဝိမုဠ္ဠော၊ လွတ်ပြီးထသော၊ ဝိသလ္လောတိ၊ ဝိသလ္လော ဟူသည်ကား၊ ဝိတရာဂါဒိသလ္လော၊ ကင်းသော ရာဂအစရှိသော ငြောင့်တံသင်းလည်း ရှိထသော၊ အမမောတိ၊ အမမောဟူသည်ကား၊ မမံကာရ ဝိဂေါ်တော၊ ငါဟူသောကျူးဝါးခြင်း ကင်းထသော၊ အာဝကော်တိ၊အာဝကော်ဟူသည်ကား၊ ကာယဝကော်ဒိဝကော် ဝိဂေါ်တော၊ ကိုယ်၏ ကောက်ခြင်းအစရှိသော ကောက်ကျစ်ခြင်းလည်းမရှိထသော၊ နိရုပဓိဘိ၊ နိရုပဓိ ဟူသည်ကား၊ ကိလေသာတိသင်္ခါရုဒိဉ္စပဓိပ္ပဟာယတိ၊ ကိလေသာအတိသင်္ခါရအစရှိသော ဥပဓိတို့ကိုလည်း ပယ်ပြီးထသော၊ သဗ္ဗပပဠိဓောတိ၊ သဗ္ဗပပဠိဓောဟူသည်ကား၊ ပရိက္ခီဏာဘာဝဿာနိ ပပဠော၊ ကုန်ပြီးသော တဏှာအစရှိသော ပပဠလည်းရှိထသော ဇုတိ မာတိ၊ဇုတိမာ ဟူသည်ကား၊ အနုတ္တရာယ၊အလုမရှိသော၊ ဥာဏဇုတိ ယာ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော အရောင်ဖြင့်၊ ဇုတိမာ၊ ထွန်းပခြင်းလည်းရှိ ထသော၊အပ္ပညာတောတိ၊အပ္ပညာတောဟူသည်ကား၊ ပရေ၊ဝိန္ဓတောယ အလွန်အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဒ္ဓိန္ဓနဂုဏာတ္တာ၊ ဖုံ လွှမ်းအပ်သော ဂုဏ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပါကဋော၊ထင်ရှားသော၊ ။

ဒိသွာနစသုဇာနောတိ၊ ဒိသွာနစသုဇာနောဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓိရောဝေ၊နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဒိသွာပိ၊ဖြင့်၍လည်း၊ဝေဝိသိလော၊ ဤသို့ သိလရှိ၏။ ဝေဝေမော၊ ဤသို့သမာဓိရှိ၏ ဝေဝေညော၊ ဤသို့ပညာရှိ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့ နသုဝိညေယျော၊ သိခြင်းငှါလွယ်၊ ဇာနန္တိတံယဂ္ဃတူတာအနေ ဇန္တိ၊ ဇာနန္တိတံယဂ္ဃတူတာအနေဇံဟူသည်ကား၊ ယဂ္ဃတူတာစ၊နှတ် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ အနေဇံနိတ္တဏှံ၊ တဏှာ

တည်းဟူသောမြို့မှကင်းသော။အရဟာတိ။ရဟန္တာဟူ၍၊တံ၊ထိုကဋိတ
ကရဟန်းကို၊စာနန္ဒာ၊သိကုန်၏၊ ကလျာဏမိတ္တာ၊ ကလျာဏမိတ်ဟူသည်
ကား၊သုန္ဒရသိလာဒိဂုဏ်၊ကောင်းသောသီလအစရှိသောဂုဏ်ရှိသော၊ ၊
တသာတိ။တသာဟူသည်ကား။တသာကဋိတကမဟာထေရသား၊ထိုကဋိ
တကမထေရ်မြတ်အား။ ကေယူရန္တာ။ကေယူရဟူသည်ကား၊ ကော်၊တခု
သော၊ဝတ္ထုယူရ၊ဝုဆိုးအရံကို၊ဒုဝေ၀ါတိ။ ဒုဝေ၀ါဟူသည်ကား၊နွေ၀တ္ထု
ယူဂါနိ၊ နွမ်ခုသောဝုဆိုးအရံတို့ကို၊ မမုဒ္ဒါသိတ္ထာနာတိ။ မမုဒ္ဒါသိတ္ထာနဟူ
သည်ကား၊ မမ်၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဥဒ္ဒါသိတ္ထာ။ညွှန်း၍။ ပဒိဋ္ဌဟိတာနိ၀ တာနိ
စသည်ကား၊ပဒိဋ္ဌဟိတာနိ၀တာနိစသုဟူသည်ကား၊ တာနိ၀တ္ထုယူဂါနိ၊ထို
ဝုဆိုးအရံတို့ကို၊တေန။ထိုကဋိတကမထေရ်သည်၊ ပဒိဋ္ဌဟိတာနိစ၊အလွှ
ခံအပ်ကုန်သည်လည်း၊ အသုဘ၀ေ၀ယျံ။ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ သန္ဓိဒုဿန္တိ၊
သန္ဓိဒုဿံဟူသည်ကား၊ဒုဿေန၊ဝုဆိုးဖြင့်၊ ဂတသန္ဓာ၀ယံ၊ရောက်အပ်
သောဖွဲ့ခြင်းရှိသော။ လဒ္ဓ၀တ္ထုံ၊ရအပ်သော အ၀တ်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။
နိ၀တ္ထပါရုတာဒုဿံ၊ ဝတ်ရုံအပ်သောဝုဆိုးရှိသော၊ကုဋိအယံ၊ ၍သည်
ကား၊အာဇ္ဇော၊အနုက်တည်း။ ၊

ဘတော၊ထိုနောင်မှ၊ရာဇာ၊အမ္ဗသက္ကရလိန္ဆပိမင်းသည်၊ ၊ယက္ခ
နှတ်သား၊ယောသမဏော၊ အကြင်ကဋိတကအမည်ရှိသောရဟန်းမြတ်
သည်၊အဋ္ဌ၊ယခု၊ မေ၊ငါအား။ ကဝိ'ဝိစိကိစ္ဆိတဗ္ဗ၊သို့လော သို့လောတွေး
တောယုံမှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိ၀ိသုကာနိစ၊မှားသောအမြင်တည်း
ဟူသောငြောင့်တံသင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ဝိနောဒေယျ၊ဖျောက်နှိုင်ရာ
၏၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ငါတို့သည်။ ဂတ္ဝါန၊သွားကုန်၍၊ ကတ္ထိ'ပဒေ
သော၊အာဘယ်အရပ်၌၊ ဝသန္တံ၊နေသော၊တံသမဏံ၊ထိုကဋိတကအမည်
ရှိသောဟန်းမြတ်ကို၊ ပသေသမု။ ဖူးမြင်ရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ထေ
ရဿ၊ကဋိတကမထေရ်၏။ဝသနဋ္ဌာနံ။ နေရာအရပ်ကို၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊ ၊
တဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊ကတ္ထိ'ပဒေသောတိ၊ကတ္ထိ'ပဒေသေဟူသည်ကား၊ကတ
ရတ္ထိ'၊အာဘယ်အမည်ရှိသော၊ ပဒေသေ၊အရပ်၌။ ယောမဇ္ဈာတိ၊ယောမဇ္ဈ
ဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်ကဋိတကရဟန်းမြတ်သည်၊ အဋ္ဌ၊ ယခု။
မကာရော၊မအကျွေရာသည်၊ ပဒသန္ဓိကရော။ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြု၏၊ ။

ဘထော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ လိန္ဆပိ။ အမ္ဗသက္ကရ
လိန္ဆပိမင်းမြတ်၊တို့၊သင်သည်၊ ယံသမဏံ၊ အကြင်ကဋိတကအမည်ရှိ
သောရဟန်းမြတ်ကို၊ပဿထ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဂန္ဆထ၊ သွား၊ အလိုရှိ၏၊သော

သာမဏောဟုထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းဖြတ်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယာဝအာခါ၌၊ ဗဟူဟိ၊ မျှားစွာကုန်သော၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတောဟု ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကပိနစ္စနာယံ၊ မျောက်တို့ကစား၊ ခြေး ရန်ကာအရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သစ္စနာမော၊ ချာယိသုသိလော အစရှိသောဂုဏ်ကြောင့် ဖြစ်သော အမည်တို့ဖြင့် မှန်သော အမည်ရှိသော၊ သကတ္ထိ အာစေရကော၊ မိမိ၏ဆရာဘုရား ဖြတ်စွာ၏ဥစ္စာ ဖြစ်သောတရား၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော သတိရှိသော၊ ဧသော သမဏောဟုထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသော ရဟန်းဖြတ်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယာဝအာခါ၌၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဟော၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကပိနစ္စနာယန္တိ၊ ကပိနစ္စနာယံ ဟူသည်ကား၊ ကပိနံ ဝါ နရေနံ၊ မျောက်တို့၏၊ နစ္စနေန၊ ကခြင်းဖြင့်၊ ကပိနစ္စနာတိ၊ ကပိနစ္စနာနဟူ၍။ လဒ္ဓဝေါဟာရော၊ ရအပ်သော ခေါ် ဝေါ်ခြင်းရှိသော၊ ပဒေသော၊ အရပ်၌၊ သစ္စနာမောတိ၊ သစ္စနာမောဟူသည်ကား၊ ချာယိသုသိ လောအရဟာ၊ ဝိမုဒ္ဓောတိ အာဒိဟိ၊ ချာယိသုသိ၊ လော အရဟာ ဝိမုဒ္ဓေါ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂုဏာနာမေဟိ၊ ဂုဏ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော အမည်တို့ဖြင့်၊ ယာ သာ ဝဝနာ မော၊ ဟုတ်မှန်သော အမည်ရှိ၏၊ အာဝိပရိတာနာ မော၊ မ ဟောက်မဖြန့်သော အမည်ရှိ၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ပေတေနှ ပြတ္တာသည်၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ အမ္ဘသက္ကရလိ ဆွတ်ပမင်းသည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခရစ်ခေါင်လျှင်၊ ထေရသ၊ ကပ္ပိတကမထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥန္ဒုကာ မော၊ သွားခြင်းငှါ၊ အလို ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ။ ယက္ခ၊ နတ်သား၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဟံ။ ငါသည်၊ ကသ္သပ၊ ကဿပ ပြုအံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယာဝ အာခါ၌၊ ဂတ္ဝါ၊ သွား၍၊ ဝဝံ၊ သင့်ကို၊ ဥန္ဒိသိတ္ဝာ၊ ညွှန်း၍၊ သမဏံ သမဏာ သ၊ ကပ္ပိတကအမည်ရှိသော ရဟန်းအား။ ယုဇေနယုဂံ၊ ပုဆိုးအရုံကို။ အဆ္ဆာဒယိသံ၊ လွှမ်း၊ တာနိစ၊ ထိုအဝတ်တို့ကိုလည်း။ တေန၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသော ရဟန်းဖြတ်သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိ၊ ခံအပ်ကုန်သည်၊ စေအာသု၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ သန္ဒဿနာသံ။ ဝတ်ရုံအပ်သော ပုဆိုးရှိသော၊ ဘုဝဏ္ဍ၊ သင့်ကိုလည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပသေသမု၊ ရှုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကဿပဿိတိ၊ ကဿပ ဟူသည်ကား၊ ကရိသသာမိ ပြုအံ့။ ။

အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ထေရော။ ကပ္ပိတကမ ထေရ်သည်၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ မမ်း၊ တရားကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊ ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ အယံ၊ကာလော၊ ဤအခါကာလသည်၊ နဥပသက်မနုကာလော၊ကပ်ချိန်အခါကာလမဟုတ်၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ဒေသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

(၅) လိန္ဓပိ၊ အမ္မသက္ကရလိန္ဓပိမင်းမြတ်၊ သာဓု၊တောင်းပန်ပါ၏၊ အကျွ ဏော၊အခါမဟုတ်သည်၌၊ပဋ္ဌဇိတံ၊ ကပ္ပိတကရဟန်းမြတ်သို့၊ မာဥပါဂမိ၊ မကပ်လေလင့်၊ သေသော၊ ဤအခါမဟုတ်သည်၌ကပ်ခြင်းသည်၊ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ ဓမ္မော၊ သဘောသည်။ နဟောတိ၊မဟုတ်၊ ပါတောစကာလေ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍၊တင်ထွေး၊ ထိုကပိနစ္စနအ မည်ရှိသောအရေပ်၌သာလျှင်၊ ရဟော၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရေပ်၌။ နိသိန္နံ၊ထိုင်နေ သော၊ တံကပ္ပိတကံ၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းမြတ်ကို၊ပဿသာ ပိ၊ဖူးမြင်လေ၊လော့၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟ၊ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ သာဓုတိ၊ သာဓုဟူသောဝုဒ်သည်။ အာယာစနေ၊ တောင်းပန်ခြင်းအနက်၌။ နိပါတော။ နိပါတ်ဝုဒ်တည်း။ ဝေါလိန္ဓပိနေသ ဓမ္မောတိ။ဝေါလိန္ဓပိနေသဓမ္မောဟူသည်ကား၊ လိန္ဓပိရာဇ၊လိန္ဓပိမင်း မြတ်၊အကာလေ။ အခါမဟုတ်သည်၌၊ ယံဥပသက်မနံ၊ အကြင်ကပ်ခြင်း သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သေသော၊ ဤအချိန်မဟုတ်သည်၌ကပ်ခြင်းသည်၊ တုမှာကံရာဇုနံ၊ သင်မင်းတို့၏။ ဓမ္မော၊ သဘောသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ တဿေဝါတိ၊ တဿေဝဟူသည်ကား၊တသို့ယောဝဇ္ဇာနေ၊ထိုကပိနစ္စနအ မည်ရှိသောအရေပ်၌သာလျှင်၊ ။

ဧဝံ၊ဤသို့၊ပေတောနေ။ ပြိတ္တာသည်၊ဝတ္ထေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ရာဇာ၊ အမ္မသက္ကရလိန္ဓပိမင်းသည်၊ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု၍၊ သမ္ဗဒ္ဓိန္ဓိတ္ထာ၊ ဝန်ခံ၍၊အတ္ထနော၊မိမိ၏၊နိဝေသနမေဝ၊နေရာနန်းတော်သို့သာလျှင်၊ဂတ္တွာ သွား၍။ဝုန်း၊တဖန်း ယုတ္တပတ္တကာလေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ ၌၊အဋ္ဌဝတ္ထုယုဂါနိ၊ ရှစ်ခုသောအဝတ် အရုံတို့ကို၊ဂါဟာပေတ္တာ၊ယူစေ ၍၊ထေရ်၊ကပ္ပိဘကမထေရ်သို့၊ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ကေမန္ဒံ၊တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရေပ်၌၊နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်၊ ပဒ္ဓိသန္ဓာရံ၊စကား အစဉ်အစဉ်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ဣမာနိ၊ အဋ္ဌဝတ္ထုယုဂါနိ၊ ဤရှစ်ခုသောအဝတ်အရုံတို့ကို။ ပဒ္ဓိဂ္ဂဏှထ၊ခံတော်မူပါကုန်လော၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊လျှောက်၏၊တံ၊ထိုစကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍။ သေဋ္ဌော၊ကပ္ပိတ

ကမ္ဘာထေရ်သည်၊ ကဿသမုဒ္ဒရာပနတ္တံ၊ စကားကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ မဟာဂုဏ်။မင်းမြတ်၊တို့။သင်မင်းကြီးသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌၊ အဒါနသီလော။ ပေးလှူခြင်းအလေ့မရှိသည်။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား။ ဝိဟေဌေန ဓာတိကောဝ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော သဘောရှိသည် သာလျှင်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍။ ကထံ။ အာဘယ်ကြောင့်၊ ပဏီတာနိ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထူနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ ဒါတုကာမော၊ ပေးလှူခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ဟော ဘော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော၊မေးတော်မူ၏။ တံ၊ထိုမေးသော စကားကို၊သုတ္တာ။ ကြား၍၊ရှင်တော်၊ အမ္ဘသက္ကရလိန္ဆရိမင်းသည်၊တာသား ထိုကဿပကမ္ဘထေရ်အား၊ ကာရဏံ၊အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခန္တော၊ပြော လိုသည်ဖြစ်၍။ပေတောနှ၊ပြိတ္တာနှင့်၊ သမာဂမဗ္ဗ၊ပေါင်းဆုံမိခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ တေနစ၊ ထိုပြိတ္တာသည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ကထိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗံ။ အလုံးရုံသောစကားကို၊ ထေရသ၊ ကဿပက မ္ဘထေရ်အား။ အာရောစေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍၊ ဝတ္ထူနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ ဒတ္တွာ။ပေးလှူ၍၊ ပေတသ၊ပြိတ္တာအား၊ ဥဒ္ဒိသိ၊အမျှပေး၀ေ၏။ တေနှ၊ထို သို့အမျှပေး၀ေ ခြင်းကြောင့်။ ဒိဗ္ဗဝတ္ထုရောဝ၊ နှတ်ခွဖြစ်သော အဝတ်ကို သောင်သော၊အလက်ပဋိယတ္တော။တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော အသာ ရုဇ္ဇော။ မြင်းစီးသော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ထေရသ၊ ကဿပကမ္ဘ ထေရ်၏လည်းကောင်း၊ရည်ညွှန်း၊အမ္ဘသက္ကရလိန္ဆရိမင်း၏လည်းကောင်း ပုရေတာ။ရှေ့၌၊ ပါတုဘဝိ၊ ထင်းရှားဖြစ်၏။ တံ၊ထိုနှတ်သားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြင်၍။ရာဇာ၊ အမ္ဘသက္ကရ လိန္ဆရိမင်းသည်၊ အတ္တမနော၊နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၊ပရမဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ ပီတိသောမနဿ ဇာတော၊ ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊မယာ၊ ငါသည်၊ပစ္စက္ခတော၊မျက်မှောက်မှောက်အား၊ဖြင့်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ကဒ္ဒမလိုက်ဏ်၏ အကျိုးကို၊ဒိဋ္ဌံ၊ခြင်းအပ်ပြီ၊ဒါနိ၊ ယသ္မာ၊အဟံ၊ငါသည်၊ပါပံ၊မကောင်းမှုကို၊ နကရိသာမိ။မပြုတော့အံ့၊ ပုညမေ၀၊ ကောင်းမှုကိုသာလျှင်၊ကရိဿာမိ၊ ပြုတော့အံ့။ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တွာ၊ဆို၍။ တေနပေတေန၊ထိုပြိတ္တာဖြင့်၊သက္ခိ၊ သက်သေကို၊အာဟာသိ၊ ပြု၏။သော၊စပေတော၊ ထိုပြိတ္တာသည်လည်း၊ လိန္ဆရိဘုရား။လိန္ဆရိမင်းမြတ်၊တို့၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ဣတောဝ၊ဤနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။အဓမ္မံ၊ မတရားကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ဓမ္မံ၊ တရားကို၊သ စေစရသိ။အာဟယ်၍ကျင့်သည်ဖြစ်အံ့။ဝေ။ဤသို့ကျင့်သည်ရှိသော်၊အဟံ၊ အာဟ္ဟနိပ်သည်၊တ၀။သင်မင်းကြီး၏၊ သက္ခိ၊သက်သေကို၊ကရိဿာမိ၊

ပြုအံ့၊တော၊ သင်မင်းကြီး၏။ သန္ဓိကဠ၊ အထံသို့လည်း၊အာဂမိသောမိ။ လာအံ့၊ သူလောဝုတ်၊ တံကျင်လျှို့ဝှက်ထား၊သော၊ ဝုရိသဠ၊ ယောက်ျားကို လည်း၊သိစေ၊ အားဆောလျှင်စွာ။သူလေးတော၊ တံကျင်မှ၊မောစေဟု၊လွတ် ပါစေလော။ ၎င်း၊ ဤသို့လွတ်သည်ရှိ၊သော်၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ဓိုရိတံ၊အသက်ကို၊ လက်ဝယ်တွား၊ရ၍၊ ဓမ္မံ၊တရား၊ကို၊ စရန်အား၊ကျင့်သည် ဖြစ်၍၊ဒုက္ခတော။ ဆင်း၊ရဲမှ၊ မစ္စိသတိ၊လွတ်လတ္တံ့။ ထေရ၊ကပ္ပိတက မ၊ထေရ်သို့လည်း။ ကာလေနကာလံ၊ရံခါရံခါ၊ ဥပသက်မိတွား၊ကင်း၍၊ဓမ္မံ၊ တရား၊ကို၊သုဏာန်အား၊ နာလျက်၊ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောဟိ။ပြု လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွား၊ဆို၍၊ဂတော။ သွား၏။အထ၊ထိုနောင်မှ၊ရာဇာ၊ အမ္စသက္ကရလို့ဆိုရမင်းသည်၊ထေရ်၊ကပ္ပိတကမ၊ထေရ်ကို၊ဝန္ဒိတွား၊ရှိခိုး၍ နဂရံ၊မြို့သို့။ ပဝိသိတွား၊ဝင်၍၊သိစံသိစံ၊လျှင်စွာ၊လျှင်စွာ။လို့ဆိုရပါ၏။ လို့ဆိုရပါသတဲ့ကို၊သန္ဓိပါ၊တေတွား၊ စည်း၊ဝေး၊စေ၍၊တော၊ထိုလို့ဆိုရမင်း တို့ကို၊အနုဇာနာ၊ပေတွား၊ ခွင့်ပြု၊စေ၍၊ တံပုရိသံ။ ထိုယောက်ျား၊ကို၊သူလ. တော၊တံကျင်မှ၊မော၊စေတွား၊လွတ်၊စေ၍၊ဣမံ။ဤ၊ယောက်ျား၊ကို၊အ၊ရောဂံ၊ အနာ၊ကင်း၊သည်ကို၊ ကရော၊ထ၊ ပြုကုန်လော။ ဣတိ၊ဤသို့၊တိ၊ကို့ဆုတော၊ ဆေး၊ဆရာ တို့ကို၊ အာဏာ၊ပေ၊သိ၊ စေ၏။ ထေ၊ရ၊ ကပ္ပိတ၊ကမ၊ထေ၊ရ်သို့ လည်း၊ဥပသက်မိတွား၊ ကပ်၍၊ဂ၊ဇွန်။ အ၎င်ဘုရား၊နိ၊ရုယ၊ဂါ၊မိ၊ကမ္ဘံ၊ရေ သို့ရောက်၊စတတ်သော၊ကံ်ကို၊ကတွား၊ပြု၍၊ဌိတ၊သ၊တည်သော၊သူ၊အား၊ နိ၊ရုယ၊တော၊ ရေ၊မှ၊ မ၊တ္တိ၊လွတ်ခြင်း၊သည်၊ သိ၊ယာ၊နု၊ခေါ၊ ဖြစ်ခေ့ံ၊လော။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏ၊မေ၊လျှောက်၏။ မ၊ဟာ၊ရာ၊ဇ။ မြတ်သော၊မင်းကြီး၊သိ၊ယာ၊ လွတ်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ သ၊စေ။အ၊ဂ၊ယ်၍၊ ဥဒ္ဒ၊ရံ၊မြတ်သော။ပုညံ၊ကောင်း မှုကို၊ကရော၊တိ၊ ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ ရ၊ဗွ၊တိ၊လွတ်၏။ ဣတိ။ဤသို့။ဝတွား။မိန့် တော်မူ၍၊ရာဇာနံ၊မင်းကြီး၊ကို၊သ၊ရ၊ဏာ၊သု၊စ၊သ၊ရ၊ဏာ၊ဂုံ၊တို့ဖြင့်လည်း၊ကောင်း သိ၊လေ၊သု၊စ၊သိ၊လ၊တို့ဖြင့် လည်း၊ကောင်း။ ပဘိ၊ဇ္ဇာ၊ပေ၊သိ၊ တည်စေ၏၊သော။ ထိုအ၊ဗ္ဗ၊သက္ကရ မင်း၊သည်၊ ဘ၊ဗ္ဗ၊ ထိုသ၊ရ၊ဏာ၊ဂုံ သိ၊လ၊တို့ဖြင့်၊ ပ၊တိ၊ဇ္ဇ၊တော။ တည်လျက်၊ ထေ၊ရ၊သ၊ ကပ္ပိတ၊ကမ၊ထေ၊ရ်၏၊ ဩ၊ဝါ၊ဒေ၊ အ၊ဆုံ၊အ၊မ၊ဗ္ဗ၊ ဗ္ဗ၊တွား၊တည်၍၊သော၊ဘာ၊ပ၊ဗ္ဗေ၊ သော၊ဘာ၊ပ၊နှ်သည်၊ အ၊ဟော၊သိ၊ ဖြစ်၏၊ သူလော၊ဝု၊တော၊တံကျင်လျှို့ဝှက်ရ၊သော၊ ပုရိ၊သော၊ပ၊နှ၊ ယောက်ျား၊သည်၊ကား၊ အ၊ရော၊ဂေါ၊အ၊နာ၊ကင်း၊သည်၊ ဟု၊တွား၊ ဖြစ်၍။ သံ၊ဝေ၊ဂ၊ဇာ၊တော၊ဖြစ်သော ထိ၊ဘ်လန့်ခြင်း၊ရှိ၊သည်ဖြစ်၍၊ဘိ၊ဇ္ဇ။သူ၊ ရ၊ဟ၊နှ်း၊တို့ဖြင့်၊ပ၊ဇ္ဇ၊ဒိ၊တွား၊ရ၊ဟ၊နှ်း၊ပြု၍၊ နှစ်ရ၊သော၊ဝ။မ၊ကြာ၊ခြင့်မ၊ရှိ၊သာ၊လျှင်၊ အ၊ရ၊ဟ၊တ္တံ့။အ၊ရ၊ဟ၊တ္တ၊ဗ၊လ်သို့၊ပါ၊ပု၊ကို၊

ရောက်၏။တံမတွဲ့ကိုအကြောင်းကို၊ ဒသေန္တောပြုတော်မူလိုကုန်သော သဒ္ဓိတိကာရာ၊သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်။ ၊

ကဿ၊ထိုအခေါ်၌၊ ဒါသဂဏေန၊ ကျွန်အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိတောပြီရုံလျက်၊ နှိုးသိန္နောဟုခေါ်ခေသော၊ လိန္ဆပိ။အမ္ဘသက္ကရေလိန္ဆပိမင်းသည် တထာဟိ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထာ၊ဆိုမြဲ၊အဂမာသိ၊သွားလေ၏၊သော။ထိုအမ္ဘသက္ကရ လိန္ဆပိ၊င်းသည်၊ တံနဂရံ၊ ထိုဝေသာလီမြို့ကို၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ကပ်ပြီး၍၊ သကေနိဝေသနေ၊ မိမိနန်းတော်၌၊ ဝါသံ၊နေခြင်းသို့၊ဥပဂန္တွိတ္ထ၊ရောက်၏။ ၊တဘော၊ ထိုသို့နေပြီးသောနေ့ကမ္ဘလျှင်။ကာလေ၊နံနက်မိုဃ်းသောံအလင်းရောက်သောအခါ၌၊ဂိဟိကိစ္စာနိ၊ လုတို့သည်ပြုအပ်သော အမှုကိစ္စတို့ကို။ ဂတ္တာ၊ပြုလုပ်ပြီး၍၊နှတ္တာစ၊ရေချိုး၍လည်းကောင်း၊ဝိဝိတ္တာစ၊ ရေသောက်၍ရင်း၊ ခဏံ၊သွားသွင်ခဏကို၊ လဘိတ္တာ၊ရ၍၊ပေဠတောစ၊ပုဆိုးထည်ဖျာသေတ္တာခုလည်း။ ဝိစေယျ။ရွေးစစ်၍၊အဋ္ဌယုဂါနိ၊ပုဆိုးရှစ်ရုံတို့ကို။ ဂါဟာပယိ၊ယူစေ၏၊ဂါဟာပေတ္တာ၊ ယူစေပြီး၍၊သေါလိန္ဆပိ။ထိုအမ္ဘသက္ကရေလိဝိမင်းသည်၊ဒါသဂဏေန၊ကျွန်အားပေါင်းဖြင့်၊ပရိဝါရိတောပြီရုံလျက်၊တံမဒေသံ၊ထိုကပ္ပိတကမထေရ်၏ နေရာကပါနစ္ဆန အမည်ရှိသောအရပ်သို့၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကင်ထောင်ပြီး၍၊ သန္ဓစိတ္တံ၊ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသော၊ ဂေါစရတောဆွမ်းခံရာမှ၊နိဝတ္တံ၊ ပြန်နစ်သည်ဖြစ်၍။ပဒိက္ကန်တံ၊ဆွမ်းခံရာမှပဲသွားသော၊ရုက္ခမူ၊ထောစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ သီတိဘူတံ၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ပြီးသော၊တံသမဏံ၊ ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းကို။အဒ္ဒသ၊ဖြင်လေ၏။ဒိသ္မာ၊ဖြင်ပြီ၍၊တမေနံ။ထိုကပ္ပိတကအမည်ရှိသောရဟန်းသို့၊ဥပသက်မိတ္တာ၊ကင်၍၊အာပဗါဟာ၊ခ္ဆေ၊အနာကင်းသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ဖါသုဝိဟာရ၊ခ္ဆေ၊ချမ်းသာစွာနေရသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ကောင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေသာလိယံ၊ဝေသာလီပြည်၌၊လိန္ဆပိ၊လိန္ဆပိမင်းတည်း၊မံ၊အကျွန်ုပ်ကို အမ္ဘသက္ကရော။ အမ္ဘသက္ကရအမည်ရှိသော၊ လိန္ဆပိလိန္ဆပိဟူတိ၊လိန္ဆပိမင်းဟူ၍၊ဝေနန္တိ၊လူတို့သိကုန်၏။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ဣမာနိအဋ္ဌယုဂါနိ၊ ဤပုဆိုးရှစ်ရုံတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှာ၊ ခံတော်မူပါလော၊ ဘုယ္ယံ၊ အရှင်ဘုရား၊အား၊ ဒဒါမိ၊ပေးလှူ၏။ တေနေဝ အတ္ထော၊ ထိုပေးလှူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဣဓ၊ဤအရပ်သို့ အာဂတော၊လာရောက်သည်၊အတ္ထိ၊ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ယာဝတတိ

အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟံ၊ အနိုဝ်သည်။ အတ္တမနော။ နှစ်သက်ဝမ်း
မြောက်သောစိတ်ရှိသည်၊ တဝေယျံ။ ဖြစ်ရာ၏။ တယာ၊ ထိုအခြင်းအရာ ဖြင့်
ကရောထ၊ ပြုတော်မူလေး၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဒုရတော
ဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ တ ဝ။ သင်၏၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်ကို၊ ပရိဝဋ္ဋယန္တိ၊
ကြည့်ရှုခင်းကုန်၏။ တ ဝ။ သင်၏၊ နိဝေသနေ၊ နန်းတော်၌ ပတ္တာနိ၊ သစိတ်
တို့သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ကွဲခဲကုန်၏၊ သံ ဃာ ဒိ ယေ၊ စာဝိ သက်နိုးတို့သည်လည်း၊
ဝိပါ၊ တယန္တိ၊ ကျွတ်ကျဲကုန်၏၊ ။ အထာပရေ၊ ထိုနောင်မှတပါး၊ ကုန်သော
သမဏာ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့ကို၊ **အဝံ**သိ ရာ။ ဦးခေါင်း ငိုက်ဆိုက်ရှိကုန်
အောင်၊ ပါဒကုမ္ဘီရိကာဟိ၊ ခြေဟုဆိုအပ်ကုန်သောဝေးမတို့ဖြင့်၊ တယာ၊
သင်သည်၊ ပါ၊ တယန္တိ၊ ကြောက်ကန်အပ်ကုန်၏။ တယာ၊ သင်သည်၊ ဇ
တာဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဋ္ဌိတာ ဝိ ဟော သံ၊ ရဟန်းသူတော်ကောင်း
တို့ကိုညွှဲ့ဆဲခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိ ဟော
သံ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းသို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တိဏော
နု၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်၊ ဟေလမ္ပိ၊ ဆိတ်ကိုလည်း၊ နုအာဒါသိ၊ မပေးမယူစတူ၊
မုဏ္ဍသာ၊ ခရီးမှားသောသူအား၊ မဂ္ဂမ္ပိ၊ ခရီး မျှကိုလည်း။ တွံ၊ သင်သည်။ နုပါ
ဝဒါသိ၊ မကြားစတူ။ **အ**ဒ္ဓ သာ၊ သူကန်း၏။ ဒဏ္ဍမ္ပိ၊ တောင်ခြေးလှန်ကန်ကို
ပင်လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဒ္ဓိန္ဒ ဝ ဘဝ ၊ လုပ်ကျ ၏ ။ အာ ဒိ ယ သိ ၊ ယူတတ်၏ ။ တုဝံ ၊
သင်သည်၊ ဇောဒိ၊ သာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကဒရိယော။ ကြမ်းတန်း
သောမနှောရှိ၏၊ **အ**ာသံ ယ ကော ၊ ကိုနှုတ်နှလုံးကိုလည်းမစောင့်။ **အ**ထ ။ ထို
သို့သဘောရှိသည်ဖြစ်လျက်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကေန ဝ ဏ္ဏေန ။ အဘယ်အ
ကြောင်းကြောင့်၊ ကိမေ ဝ ကာရဏာ ၊ အဘယ်အကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္မာ ။
ဖြင့်၍၊ အဒ္ဓေ ဟိ ၊ ငါ့ကို နှင့်၊ သဟ ၊ တာ ကွ ၊ သံ ဝိ ဘာ ဂံ ၊ ခွဲ ဝေ ခြင်း ကို ၊ ကရော
သိ ၊ ပြုတိ သ နည်း။ ။ ဘန္တေ ၊ အရှင်ဘုရား ၊ တွံ ၊ အရှင်ဘုရားသည် ၊ ယံ ဝ စနံ ၊
အကြင်စကားကို ၊ ဝ ဒေ သိ ၊ ဆိုတို့ ၊ တံ ဝ စနံ ၊ ထိုစကားကို ၊ ပ ဋ္ဌေ မိ ။ ဝန်ခံပါ၏ ။
အဟံ ၊ သက္ကုနိုဝ်သည် ၊ သမဏော စ ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း ၊ ပြာဟ္မ
ဏော စ ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်းကောင်း ၊ ဒိန္နဇ္ဈိကော ၊ ကစားရယ်ရွှင်ခြင်းဖြင့်
အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ ဝိ ဟော သယိ ။ ညှဉ်းဆဲဘူးပေ၏ ။ နောစ ပန ဒုဗ္ဘိ ဇ္ဇော ။
ဒေါသသည်ဖျက်ဆီးအပ်သောစိတ်ရှိ၍ကား မဟုတ် ၊ ဘန္တေ ၊ အရှင်ဘုရား ။
ဟေ ဒိ ။ ဤကစာ ရယ်ရွှင်လိုသဖြင့် ပြုအပ်သောအမှုသည်လည်း ၊ မေ ၊ **အ**
ကျွန်ုပ်အား ၊ ဒုက္ခာ ဟု ။ ဝ ဒေ ။ ကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သည်သာလျှင် ၊ ဟောတိ ၊

ဖြစ်၏။ယင်ကျွေးနတ်သားသည်၊ ဒိန္နေယ်ကစားရယ်ဖြူးခြင်းကိုအလိုရှိသ
ဖြင့်၊ပါပ်မကောင်းမှုကို၊ပသိုဝိတ္တာ၊ဆည်းပူးမှု၏ အပ္ပမတ္တဘောဂီးမပြည့်စုံ
သောစည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသည်ဖြစ်၍၊ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲကို၊ဝေဒေတီ၊ခံစားရ၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒဟရော။ ဟို၊ငယ်သော၊ ယုဝါ၊အရွယ်အဆင်းနှင့်
ပြည့်စုံသော။ သောယင်ကျွေး၊ ထိုနတ်သားသည်၊ဒုဋ္ဌနိယာသ၊အဝတ်မရှိ
သောအဖြစ်၏၊ဘာဂီ၊အတွေ့ရှိသည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ တာသ၊ထိုနတ်သား
အား၊တဘော၊ထိုအဝတ်မရှိသည်၏အဖြစ်ထက်၊ဒုက္ခတရား၊လွန်စွာသော
ဆင်းရဲသည်၊ ကိံ သု ကိံ နာမဟောတိ၊ အာတယ်မှာဖြစ်တော့ အံ့နည်း
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တံယက္ခံ၊ထိုနတ်သားကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ အဟံ၊ငါ
သည်၊သံဝေဂ၊ထိတ်လန့်ခြင်း၊ကို၊အလတ္ထံ၊ရပြီ၊ တပ္ပစ္ဆယာ၊ဝါဒိ၊ထိုသံဝေ
ဂရှိခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒဒါမိ၊ပေးလှူပါ
၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ အဠ္ဠဝတ္ထုယုဂါနိ၊ပုဆိုး၁စ်ရုံတို့
ကို၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပဋိဂ္ဂဏှ၊ ခံတော်မူပါလော၊ ဣမာဒက္ခိဏာ
ယော၊ ဤအာဝတ် အလှူတို့သည်၊ ယက္ခသ၊ နတ်သားအား၊ ဂန္တွာန၊
ရောက်စေကုန်သတည်း၊ မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ အဠ္ဠါဟိ အဠ္ဠါဝေ၊ မဠ္ဠတ်
သာလျှင်၊ဒါနံ၊အလှူကို။ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ဗဟု
ဝေ၊ များသောအပြားအား၊ဖြင့်၊ ပသတ္ထံ။ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဒဒတော၊ ပေးလှူ
သော၊တစ်၊သင်အား၊လည်း။အကျွယ်ဝမ်း၊မကုန်နိုင်သောသတ္တဝါရှိသည်၊
အကျွေ့ဖြစ်စေသတည်း။ အဟံ၊ငါသည်၊တေ၊သင်၏၊ အဠ္ဠဝတ္ထုယုဂါနိ၊
ပုဆိုး၁စ်ရုံတို့ကို၊ပဋိဂ္ဂဏာမိ၊ခံယူ၏။ဣမာဒက္ခိဏာယော၊ဤအဝတ်အလှူ
တို့သည်၊ယက္ခသ၊နတ်သားအား၊ဂန္တွာန၊ရောက်စေကုန်သတည်း၊ ။
(ဘ)တာ၊တာဟိ၊ကတော၊ဝေ၊ ထိုနောင်မှသာလျှင်၊သော၊လိ၊ဆ္ဆ၊ဝိ၊ထိုအမ္ဘသက္ကာ
ရလိ၊ဆ္ဆ၊ဝိမင်းသည်၊ အာစမယိတ္တာ၊လက်ခြေတို့နှင့် မျက်နှာကိုသေးသစ်
၍၊တေ၊ရ၊သ။အာရှင်ကပ္ပိတကမထေရ်မြတ်အား၊အဠ္ဠယုဂါနိ၊ပုဆိုး၁စ်ရုံတို့
ကို၊ ဒတ္ဝာန၊ပေးလှူ၍၊တာနိ၊ စ၊ထိုပုဆိုး၁စ်ရုံတို့ကိုလည်း၊တေန၊ထိုအာရှင်
ကပ္ပိတကမထေရ်မြတ်သည်၊ပဋိဂ္ဂဟိတာနိ ခံအင်ကုန်သည်း၊ အ သား၊ဖြစ်ကုန်
ရာ၏၊သန္ဓိဒ္ဓိ၊သည်း၊ဝတ်ရုံအပ်သောအဝတ်ပုဆို၊ရှိသော၊ယက္ခ၊နတ်သား
ကိုလည်း။ပသိတ္ထား၊ဖြင်၏၊ ။သော၊ထိုအမ္ဘသက္ကာရလိ၊ဆ္ဆ၊ဝိမင်းသည်၊စန္ဒ
နသာရ၊ဝိလိတ္တံ။စန္ဒကူး၊နှစ်ဖြင့်လိမ်း၊ကျံ၊အပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊အာ၊ညံ၊
အာ၊ဘာ၊နည်းနတ်ဖြင်းသို့၊အာ၊ရုဇ်ံ၊တက်စီး၊သော။ဥဇ္ဇာ၊ဝ၊ဇ္ဇံ၊ကောင် ဖြတ်
သောအာသင်းသဖွယ်ခန့်လည်း၊ရှိသော၊အလက်ဝတ်၊တန်ဆာဆင်အပ်သော၊

သာရနိဝတ္ထုဒုသံ၊ကောင်းသောအဝတ်အရံကိုဝတ်ရုံခြင်းလည်း၊ရှိသော ပရိဝါရိတံ၊လျှော်ပတ်သောအခြေအရံဖြင့်ခြံရံခြင်းလည်း၊ရှိသော၊မတိုဠ္ဠိပတ္တံ မြတ်သောနတ်ခွံဖြစ်သောတန်ခိုးနှင့်လည်းပြည့်စုံထားသော၊တံယက္ခံ၊ထိုနတ် ပြိတ္တာကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်လေ၏၊ ။သော၊ထိုအမ္မသက္ကရေလိန္ဒုဝိမင်းသည်၊ တံယက္ခံ၊ထိုနတ်ပြိတ္တာကို၊ဒိသွာ၊မြင်ပြီး၍၊ အတ္တာမနော၊မိမိစိတ်ဟာ၊ဆိုအပ် သော ကောင်းသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ပဗာဠ္ဌစိတ္တော၊ ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ သုဘဂ္ဂရူပေါ၊တင့်တယ်သောအရုပ်အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ကမ္ဗုဇ၊ကံကိုလည်း၊ စက္ခု၊နှာ၊မျက်စိဖြင့်၊ ဒိသွာနု၊မြင်၍၊ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊မျက်မှောက်ခွဲဖြစ်သော၊ မဟာဝိပါကဉ္စ၊ကြီးမြတ်သောအကျိုးကိုလည်း၊ သန္ဓာ၊ကတ္တား၊မျက်မှောက် ပြု၍၊တမေနံ၊ထိုနတ်ပြိတ္တာသို့၊ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ယက္ခ၊နတ်သား၊မေ ဂါအား၊ အဒေယျံ၊ မပေးမလွှဲအပ်သေးသော၊ ကိဠို၊ တစုံတခုသော လူ တယ်ဝတ္ထု၊သည်၊နစာရိအတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိပြားအုံ၊ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ပင်မရှိ ပြားသော်လည်း၊ အတံ၊ဂါသည်၊ သမဏာပြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ အား၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒဿာမိ၊ပေးလှူအုံ့၊ တုဝဉ္စ၊သင်သည်လည်း၊ မေ၊ဂါ အား၊ဗဟုပကာရော၊များသောကျေးဇူးကိုပြုပေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏၊ လိန္ဓိ၊အမ္မသက္ကရေလိန္ဓိ၊ဝိမင်းမြတ်၊တုဝဉ္စ၊သင်သည်လည်း၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်မှတ်၍၊ ဧကေဒေသံ၊ပစ္စည်းလေးပါး၏တွင် တစိတ်ဖြစ်သော၊ဒါနာနိ၊အဝတ်အလှူတို့ကို၊အဒါသိ၊ပေးလှူပေ၏၊ ဧတံ၊ဒါ နံ၊ဤအဝတ်ဟူသော အလှူသည်၊ အ၊မာယံ၊ အ၊ချည်းနှီးမရှိ၊ ။သွာဟံ သော၊အဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊တယာ၊သင်နှင့်လည်း၊ သကွိ ံ သက္ခိဘာ ဝံ၊ သက်သေ၏အဖြစ်ကို၊ ကရိ၊သာမိ၊ပြုအုံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ဝာ၊ဆို၍၊ အမာနုသော။နတ်ပြိတ္တာသည်၊မာနုသကေန၊လူ၌ဖြစ်သော လိန္ဓိ ဝိမင်းနှင့်၊ သန္ဓိ ။တက္ခ၊ သက္ခိ ၊ သက်သေ၏အဖြစ်ကို။ အ၊ကာသိ၊ပြု၏၊ ။ယက္ခ၊ နတ်သား၊တုဝံ၊သင်သည်၊မမ၊ဂါ၏၊ ဂတိ၊လား၊ရာ၊သည်လည်း၊ကောင်း၊ ဗန္ဓု၊စု၊အား၊ဆွေ၊အမျိုး၊သည်လည်း၊ကောင်း၊ ပရာယဏဉ္စ၊ဗျိုဟိ၊လည်း၊လျှောင်း ရာ၊သည်သည်း၊ကောင်း၊ မိတ္တော၊စ၊ အ၊ဆွေ၊ခင်ပွန်း၊ကောင်း သည်လည်း ကောင်း၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊အ၊ထ၊ထိုမှတပါး။မေ၊ဂါ၏၊ ဒေဝ တာ၊စ။ကိုးကွယ် ရာနတ်သည်လည်း၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ ယက္ခ၊နတ်သား၊ တံ၊သင့်ကို၊ အ၊ဠလိ ကောဘာ၊ဝိတ္ထာ၊လက်ခုပ်ချိသည်ဖြစ်၍၊အဟံ၊ဂါသည်၊ယာ၊လ၊ဝိ၊တောင်း ပန်ပါ၏၊အဟံ၊ဂါသည်၊ တံ၊သင့်ကို၊ပုနပိ၊တဘာန်လည်း၊ဒဠ္ဠံ၊ဖူးမြင်ခြင်း

ဌ။ ဇုန္ဆာပါ။ အလိုရှိ၏။ ။ဘုန္ဒန္တေ။ အရှင်ကောင်း။ တို့။ သင်သည်။ ဇာတောဟု။ ဤနေ့မှ။ စ၍။ အသင်္ခေါ်ကံ၏ အကျိုးကိုမယုံကြည်သည်။ ကဒရိယရှုပေါ်။ ဝန်ကိုဆို ပိတ်ခြင်း သဘောရှိသည်။ ဝိပုဋိပန္န စိတ္တော။ ဘောက်ပြန်သဖြင့်ကျင့်လိုသောနှလုံးရှိသည်။ သစေတာဝိသဝီ။ အကယ်၍ဖြစ်ပြန်အံ့ ။ ဧကံ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မံ။ အကျွန်ုပ်ကို။ ဒသသုယာ။ ရှုခြင်းငှါ။ နေဝလဿသိ။ မရဲလတ္တံ့။ ။ဒိသွာစ။ ဖြင်၍လည်း။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ။ သင့်ကို။ နောပိစ အာလပိဿံ။ ခေါ်လည်း မခေါ်လတ္တံ့။ ။ တို့။ သင်သည်။ ဓမ္မဝါဒေါ။ တရားဟု ရှိသောခြင်းရှိသည်။ ဒါနေ။ အလျှင်းခြင်းငှါ။ ဒိဋ္ဌတောမေ့ လျော်သော နှလုံးရှိသည်။ သင်ဟိတတ္ထ ဘာဝေါ။ သင်ဟာဝတ္ထုတို့ဖြင့် ကိုယ်ကိုကဲ့သို့ သူတပါးတို့ကို ဖြိုးမြောက်ခြင်းသဘောရှိသည်။ သမဏာပြာဟ္မဏာနံ။ ရဟန်းဝတ္ထုတို့၏။ ဩပါနဘူတော။ ရေတွင်းသဖွယ် ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သည်။ သစေပနဘာဝိဿသိ။ အကယ်၍ ဖြစ်လေအံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မမံ။ အကျွန်ုပ်ကို။ ဒဿနာယ။ ရှုခြင်းငှါ။ လဿသိ။ ရဲလတ္တံ့။ ။ဒိသွာစ။ မြင်၍လည်း။ တံ။ သင့်ကို။ ဥနေ။ တဘန်။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ အာလပိဿံ။ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုလတ္တံ့။ ဘုန္ဒန္တေ။ အရှင်ကောင်း။ ယတောနိဒါနံ။ အကြင်တံကျင်၌ တင်လျှို့အပ်သောယောကျ်ား၏အထံသို့လာခြင်းသည်လျှင် အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ မယံ။ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သကျိ။ သက်သေ၏ အဖြစ်ကို။ အကဟိမှာ ပြုကြ ရကုန်မည်။ ဣမမ္ဟာ။ ဤယောကျ်ားကိုလည်း။ သူလတောဟု။ တံကျင်မှ။ လဟုံ။ လျှင်စွာ။ တို့။ သင်သည်။ ပမုဋ္ဌ။ လွတ်ဘိလော။ သူလာဝုတာ။ သတာ။ ဟု။ တံကျင်၌တင်လျှို့အပ်သောယောကျ်ားဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ တေမယံ။ ထို အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အညမညံ အညောအညသား။ တယောက်သည်တယောက်အား။ သကျိ။ သက်သေ၏အဖြစ်ကို။ အကဟိမှ။ ပြုကြ ရကုန်၏ ဣတိ။ ဤသို့။ မညောမိ။ အကျွန်ုပ်မှတ်ထင်၏။ အယဉ္စ သူလာဝုတောဟု။ ဤတံကျင်၌တင်လျှို့အပ်သောယောကျ်ားသည်လည်း။ လဟုံ။ လျှင်စွာ။ ဝမုတ္တော လွတ်သည်။ သစေဟောတိ။ အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ သော။ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဝုဇ္ဈေ။ ရှေးဘဝ၌။ ကတံ။ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ။ အကုသိုလ်ကံကို။ အဘိဘဝိတုံ။ နှိပ်နင်းခြင်းငှါ။ သမတ္ထော။ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ ဒေ့ဝနိဒေ့ဝကုသိုလ်တရား တို့ကို။ သကျှစ်။ ရှိသေစွာ။ သမာစရေန္တော။ မဘေးကင်းပြန် ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ တမ္ဘာနိရယာဝ။ ထိုငရဲမှသာလျှင်။ မုဋ္ဌေယျ။ လွတ်ရာ၏။ ဝေဒနိယံ။ ကတိယာဘဝမှစ၍ အဆက်ဆက်သောဘဝ၌ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသော

အလယ်ဗောဝါးချက်စေတနာကို။ အညြတ်ကြ၊ထား၍၊ကမ္ဘံ၊အနန္တရဝေါဝဒ်ခံစား၊အပ်သောအကျိုးရှိသော ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံသည်၊အဟောသိကမ္မံ။ အဟောသိကံသည်၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဘဒ္ဒန္တော၊အရှင်ကောင်း၊ကာလော၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ကပ္ပိတကဋ္ဌ၊ကပ္ပိတကမထေရ်မြတ်သို့လည်း၊ ဥပသက်မိတ္တ၊ဆည်းကပ်၍၊တေန၊ထိုကပ္ပိတကမထေရ်မြတ်နှင့်၊သဟ၊ တကွ၊သံဝိဘဇိတ္တာန၊ ဝေဘာန်ခြင်းဟူဆိုအပ်သော အလျှောကိုပေးခြင်းကို ပြု၍၊ဘုဥ္ဇ၊သုံးဆောင်သေလော၊ အညော၊တပါးကုန်သော သူတို့ကို၊အပေ သောတ္တာ၊မစေခိုင်းမူ၍၊ဥပနိသဇ္ဈ၊ကိုယ်တိုင်အနီးသို့ကပ်နေ၍၊ သမ္ဘုခေန၊ မျက်ခြောက်အား၊ဖြင့် သာလျှင်၊ ဝုဏ္ဏ၊မေးလျှောက်လေလော၊ သော၊ထိုကပ္ပိတက မထေရ်မြတ်သည်၊ ဇေတမတ္ထံ၊ထိုအနက်ကို။ တေ၊ သင်အား၊ အကျိုးသတိ၊ဖြေကြား၊လတ္တံ့။ ၊တွံ၊ သင်သည်၊တမေဝတိကျွေ၊ထိုကပ္ပိ တကရဟန်း မြတ်သို့သာလျှင်။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကင်၍၊ ဝုဏ္ဏထိုကော၊ ကောင်းမှုဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊နှောစပနုဇ္ဇစိတ္တော၊ ဒေါသသည်ဗျက်ဆိုး အပ်သောစိတ်ကား လားလားမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဏ္ဏ သသု၊မေးလျှောက်လေ လော၊ သော၊ထိုကပ္ပိတကရဟန်းမြတ်သည်၊သုတန္တ၊ ကြား၊အပ်ပြီးသည် လည်းဖြစ်ထသော၊ အသုတန္တ၊မကြား၊အပ်သေးသည်လည်းဖြစ်တသော၊ သဗ္ဗဓမ္မံ၊အလုံးစုံသောတရား၊ကိုလည်း၊ ယထာပဇာနံ ယထာပဇာနန္တော၊ သူသိသည့်အလျောက်၊တော၊သင်အား၊အကျိုးသတိ၊ ဟောကြား၊လတ္တံ့။ သောလိန္ဓ ဝိ၊ထိုအမ္မသက္ကရုလိန္ဓ ဝိမင်းသည်၊ တတ္ထ၊ထိုကပိနစ္ဆနအမည် ရှိသောတောအရပ်၌၊အမာနုသေန၊ကုန်သည်ပြုတ္တာနတ်နှင့်၊သဟ၊တကွ၊ ရဟသံ၊ ဘိတ်ကွယ်ရာ၊အရပ်၌၊ သမုလ္လဝိတ္တာ၊ ပြောဆိုကြ၍၊ သက္ခိဠ၊ သက်သေ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ကရိတ္တာန၊ ပြုပြီး၍၊ ပဏ္ဍိပဲသွား၊လေ၏၊ သော။ ထိုအမ္မသက္ကရုလိန္ဓ ဝိမင်းသည်၊လိန္ဓ ဝိနံ၊ မိမိမှတပါး၊ကုန်သော လိန္ဓ ဝိမင်းတို့ကို၊သကာသံ၊မိမိ၏နေရာနန်း၌၊ သန္ဓိပတိတ္တာ၊စည်း၊ဝေ၊စေ ၍၊ အထ၊ထိုသို့စည်း၊ဝေ၊စေပြီး၊နောက်မှ၊သန္ဓိသိနံ။ အညိအညတ်ထိုင်နေ

သော၊ပရိသံ၊ လိန္ဓ ဝိမင်း၊ပရိသတ်ကို၊ ဘောန္တော၊ အိုမင်းများ၊တို့၊မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ကေဝါကျံ၊ တဘွန်း၊သောစကား၊ကို။ သုဏာန္တု၊နာကုန်လော။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ဝရံ၊ဆုကို၊ဝရိသံ၊ယူပါအုံ့။ မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇာ္ဗုဒ္ဝီပ၊အလိုရှိအပ်သော။ အတ္ထံ၊အကျိုးကို၊ လဘိ သာမိ၊ ရပါလတ္တံ့။ သုဒ္ဒ ဘမ္ဘော၊ ကြပ်ကြုတ်သောအမှုရှိသော၊ ပဏိတဒေဝ ဣတိ၊ ထား၊အပ် သော ဒေဝတာရှိသော၊ အနုပ္ပတ္တ ရူပေါ။ မင်းအာဏာဖြင့် ကွပ်ညှပ်ဆုံး၊မခံ

သောသတ္တဝါရှိသော၊ သူလာဝုတော၊ တံကျင်ခ္ဍတင်လျှိုအပ်သော၊ ပုရိ
သေး။ ယောက်ျားသည်ကြွေးဝတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဝိသတိ
ရတို့မတ္တာ၊ အရက်နှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်တို့ကို၊ အတိဝတ္တတိ၊ လွန်၏။
ယင်တော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ အာဝုတော၊ တံကျင်ခ္ဍသိလျှိုအပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ သောပုရိသော၊
ထိုယောက်ျားသည်၊ နေ့ဝဓိဝတိ။ အသက်ရှင်သည်လည်း၊ မမည်၊ နမတော၊
သေသည်လည်း၊ မမည်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒါနိဇ္ဇုဒါနိ၊ ယဝုအခါ၌
တံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ မောစယိ သောမ်။ လွတ်စေခဲ့၊ သံဃော။ လိန္ဆရိမင်း
အပေါင်းသည်၊ မယ်၊ အာကျွန်ုပ်၏။ ယထာမတိ ယထာရုစိ။ အလိုအတိုင်း၊
အနုဇာနာတု၊ ခွင့်ပြုစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပဋိ၊ ဆိုးလေ၏။ ။
လိန္ဆရိ၊ အမ္ဘသက္ကရ၊ လိန္ဆရိမင်းမြတ်။ တွေ့၊ သင်သည်၊ တေ ဣ၊ ထိုယောက်ျား
ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ အညဉ္စ။ မင်း၊ အာဏာဖြင့်ထား အပ်သော သူတပါး၊ ကို
လည်း၊ ကောင်။ လဟုံ၊ လျှင်စွာ၊ ပမုဉ္စ၊ လွှတ်လော့၊ တာထာ ဂ ရောဇာ။ ထို
တရား၌ ရှင်လျှော်သော အမှုကို ပြုသော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာတိ မာ မောစေတိ
ဣတိ၊ မလွှတ်လင့်ဟူ၍၊ ဣမသ္မိံ ဝဓ္ဓိ ဝေ ဣ ဝ ဓ္ဓိ တိုင်း၌၊ ဝသ ဣ ဝ ၊ နေ
သော၊ ကော၊ အဘယ်အမည်ရှိသော သူသည်၊ ဝ ဒေ ၊ ဆိုရာ ဆုံ နည်း။ ယထာ
အကြင်အခြင်းအရာ ဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တထာ၊ ထို
အခြင်းအရာ အား ဖြင့်။ ဂ ရောတိ၊ ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃော၊ လိန္ဆရိ
မင်းအပေါင်းသည်၊ ယထာမတိ၊ အမ္ဘသက္ကရ၊ လိန္ဆရိမင်း၏ အလိုအတိုင်း။
အနုဇာနာတိ။ ခွင့်ပြု၏။ ။သော၊ ထို အမ္ဘသက္ကရ လိန္ဆရိမင်းသည်။ တံ ပ
ဒေသံ၊ ထို အရပ်သို့ ဥပသင်္ကမိတ္တာ။ ကပ်၍ သူလာဝုတံ၊ တံကျင်ခ္ဍသိလျှို
အပ်သော၊ တံ ပုရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ ဒိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာ လျှင်၊ မော
စယိ။ လွှတ်စေ၏။ သမ္မာ အာ ချင်းယောက်ျား။ မာ ဘာ ယိ။ ကြောက်လင့်
ဣတိ၊ ဤသို့ ဣတိ လည်း၊ တံ၊ ထိုတံကျင်ခ္ဍလျှို အပ်သော ယောက်ျားကို၊ အ ဝေါ
စ၊ ဆို၏။ ဟိ ကိ ဣ ဣ ကာ နု ဣ ။ ဆေးသမား ကို လည်း။ ဥပ ဣ ပေ သိ၊ စောင့်မစေ
၏။ ။သော လိန္ဆရိ၊ ထို အမ္ဘသက္ကရ လိန္ဆရိမင်း သည်၊ ကာ လေ၊
လျောက်ပတ် သော အခါ၌၊ ကပ္ပိ တ ကဋ္ဌ ၊ ကပ္ပိ ထ ကမ ထေ ရ ၊ ဖြတ်လို့ လည်း၊
ဥပသင်္ကမိတ္တာ ၊ ဆည်းကပ်၍ ။ တေ နု ၊ ထို ကပ္ပိ တ ကမ ထေ ရ ၊ ဖြတ်နှင့်၊ သ ဟ ၊
တ ကွ ။ သံ ဝိ ဘ ဇိ တ္တာ နု ၊ ခွဲ ၊ ဝေ ပေး လှူ၍ ။ ဘုဇ္ဇ ၊ သုံး ဆောင်၏၊ အ ညော ၊ တ ပါ ၊
ကုန် သော သူ ဘို့ ကို ၊ အ ပေ သေ တ္တာ ၊ မ ဧ ဝ ဘဲ ၊ သ မ္ဘ ဧ ခေ နု ၊ မျက် မှောက် အား
ဖြင့် သာ လျှင် ဥ ပ နိ သ ဒ္ဓ ၊ ဆည်းကပ် နေ၍ ။ ဘ ဇ္ဇ ဝ ၊ ထို ကပ်ခ ဒ ဏ ် အ မည် ရှိ

သောတောအရပ်ဌာသာလျှင်၊နိုသိန်း။ ထိုင်နေသော၊ နံကပ္ပိတက်၊ ထိုကပ္ပိ
တာကမသေရ်ကို။ ကာရုဏာဖြင့်ကော၊ အကြောင်းဖြင့်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊
ပုဏ္ဏားတို့၊ မေးလျှောက်၏။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ လုဒ္ဒကမျှော။ ကြမ်း
ကြုတ်သောအမှုရှိသော၊ ပဏီတဒေါ့ကို။ ထားအပ်သောဒဏ်ရှိသော၊
အနုပုဗ္ဗကုဋေပါ၊မင်းအာဏာဖြင့်ကွပ်ညှပ်ဆုံးမအပ်သောသတောရှိသော၊
သူလာဝုတော၊ တံကျင်ဌသိလျှိအပ်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။
ဗြော်ဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ဝိသတိရတ္တိမတ္တာ၊အရက်နှစ်ဆယ်
အတိုင်း အရှည်တို့ကို၊ ဝိတိဝတ္တတိ၊ လွန်၏၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊
ပဌာယ၊စ၍၊သူလာဝုတော၊တံကျင်ဌတင်လျှိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
တတော၊ ထိုအခါမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊ သောဝုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။
နေဝဇ်ဝတိ၊ရှင်လည်းမရှင်၊ နမတော၊ သေလည်းမသေ။ ။ဇာဒါနိ၊ယခု
အခါ၌၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဂတ္ကော။ သွား၍၊သော။ ထိုယောက်ျားကို၊
မောစိတော၊ ထံကျင်မှ လွတ်စေအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာဟ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊တောသယက္ခသ၊ထိုပြိတ္တာနတ်၏၊ ဝေစောဟိ၊ စကားကို
ပင်လျှင်၊ အနုဝတ္တန္တော၊ လိုက်နာ၍၊ပေါ်၊ ဤသို့၊အကာသိ၊ ပြု၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ ယေနကာ ရဏော၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ သော။ ထို
ယောက်ျားသည်၊ နိရယံ၊ ဝေရသို့၊ နောဝေဇျော၊ မလားရာ၊ ကိဗ္ဗိဒေ၊
တရုံဟခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊တံကာရုဏာ၊ထိုအကြောင်းသည်။သိယာနုခေါ၊
ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊သောဟောကု။ ထိုအကြောင်းသည်းယဒိအတ္ထိ။အကယ်၍
ရှိအုံ့၊မေ၊အကျွန်ုပ် အား။အာစိက္ခ၊ကြား၊တော်မူလော၊သဗ္ဗါယိကံ၊ယုံကြည်
ထိုက်သော၊ ဟောတုဝစော။ အကြောင်းနှင့် တကွသောစကားကို၊ မယံ၊
အကျွန်ုပ်ကို့သည်။ သုဏောမ။ နာပါကုန်အုံ့၊ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။
တောသံကမ္မာနံ၊ ထိုကံတို့၏။ သောဝုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ အပ္ပ
မတ္တော၊ မမ္မေမလျှော့။ ဝုဇ္ဇေ၊ရှေးဦး၊ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ပါပံ။ မကောင်းမှု
ကံကို၊ အာသိဘာဝိတုံ၊နှိပ်နင်းခြင်းငှါ၊သမတ္ထော၊စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဗဟူနိ
ဝမ္ဘော။ ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ သစေ သမားစေ၊ယျ၊
အကယ်၍ မဘောက် မပြုနိုင်ပြည့် ကျင့်နိုင် သည်ဖြစ်အုံ့။ သောဝုရိသော၊
ထိုယောက်ျားသည်၊ တမှာနိုရယာဝ၊ ထိုဝေဒနာသာလျှင်၊ မုဠ္ဠေယျ၊လွတ်
ရာ၏၊ ဝေဒနိယံ၊ တတိယဘာဝမှစ၍အဆက်ဆက်သောဘဝ၌ခံစားအပ်
သောအကျိုးရှိသောအပရာပရိယဝေဒနိယကံကို၊ အညတြ၊ထား၍၊ကမ္မံ၊
အနန္တရဘဝ၌ ခံစား၊အပ်သော အကျိုးရှိသော ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံသည်၊

အဟောသိကမ္မံ၊အဟောသိကံသည်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်း၏။ ဧသောအတ္ထော၊ ဤအကြောင်းကို၊ မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ အညာတော၊ သိအပ်ပြီ၊ ဘုရိပညာ၊ ဖြေကြီးကဲ့သို့ ထူထပ်ကျယ်ပြောသော ပညာရှိသော အရှင်ဘုရား၊ မမမ္မိ၊ အကျွန်ုပ်ကို လည်း၊အနုကမ္ပ၊သနားခြင်းဖြင့်ကောက်တော်မူပါလော။ယတာ၊အကြင်အခြင်း အရာအား၊ဖြင့်။ 'အဟံ'။ အကျွန်ုပ်သည်။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ နောဝေယျံ၊ မလားရာ၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာ၊ဖြင့်၊ဖမ်း၊အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုသာသ၊ကဖြစ် တော်မူလော၊ဩဝါဒ၊အကျိုးအကြောင်းကိုပြ၍ဆုံးမတော်မူပါ၊လော၊ ။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အားဇွဲဝ၊ယနေ့ပင်လျှင်၊ပသန္နစိတ္တော၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ရဏံ။ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေဟိ၊ဆည်းကပ်လေ၊လော၊ဓမ္မဉ္စ၊ တရား၊တော်ကိုလည်း၊သရဏံ။ကိုးကွယ် ရာဟူ၍၊ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်လေ၊လော၊သံဃဉ္စ၊ သံဃာ၊တော်ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ဥပေဟိ၊ဆည်းကပ်၊လေ၊လော၊တ၊ထေ၀၊ထိုအ ဟူသာလျှင်၊သိက္ခာယ၊ကျင့်ဆောက်တည်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်၏၊ပဒါနိ၊ အတို့ဖြစ်ကုန်သော၊ပဉ္စသိလာနိ၊ငါးပါး၊သောသီလတို့ကို၊အဂ္ဂဏ္ဍာဟုလ္လာနိ၊ မကျိုးမပျက်သည်တို့ကို။ကတ္တာ၊ပြု၍၊ သမာဒိယ၊သည်၊ဆောက်တည်လေ ၊လော၊ ။ပါဏာတိပါတာ၊သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ။ဝိမ္မံ၊လျှင်စွာ၊ဝိရ ၊မသူ၊ကြဉ့်လော၊လောကေ၊လောကတွင်၊အဒိန္နံ။အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော်သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ပရိဝဇ္ဇယ၊သူ၊ခိုးယူခြင်းမှ၊ရှောင်ကြဉ့် ၊လော၊အမဇ္ဈပေါ၊သောအရက်အစရှိသော ယစ်မျိုးကိုမသောက်စား၊သည်၊ ဟောဟိ၊ဖြစ်လော။ မုသာ၀၊ မဟုတ်မမှန်သော၀စကား၊ကိုလည်း၊ အတာ ဏိ၊မဆိုလင့်၊သကေနဒါ၊ရေနှင်ဖိ၊ဖိမမယား၊ဖြင့်သာ။ တုဋ္ဌော၀၊ရောင့်ရဲသည် လည်း၊ဟောဟိ၊ဖြစ်လော၊အာရိယံ၊ ဖြူစင်သော၊အဋ္ဌင်္ဂ၀ဂ္ဂေ၊ပတ်ပါ၊ဝ၊ တိပါ၊တမှကြဉ့်ရှောင်ခြင်း အစရှိကုန်သောအင်္ဂါ၇မ်ပါ၊တို့နှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍မြတ်သော၊ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ သုခုဒြယံ၊ ကောင်းသော၊ဒ ကျိုး၊ကိုပွါ၊စေ တတ်သော။ ဒုမ္မဇ္ဇ ဥပေါသထသီလံ၊ ဤဥဝုသ်သီလကို လည်း၊သမာဒိယာ၊ဟိ။ ဆောက်တည်လော၊ ။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တို့၊ သင်သည်၊ ဥ၀ုဘာ့ဂေ၊ သုဥ၀ုဘာ့ဂ၊ဝ၊ ။ ဖြောင့်မတ်သော၊ဆေ၊ဖြစ်သို့ရောက် ကုန်သော၊ရဟန်း ပုဏ္ဏား၊တို့အား၊စိ၀ဏ္ဏေ၊သက်နှံ၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊ဝိဏ္ဏ ပါ၊ဝ၊ ဆွမ်း၊ကို လည်း၊ကောင်း၊ ပဋ္ဌယမ္ဘ၊သူနာ၊အား လျှောက်ပတ်သော ဆေး၊ကိုလည်း၊ကောင်း၊ သယနာသနမ္ဘ၊ အိပ်ရာနေရာ၊ဖြစ်လော ကျောင်း

ကိုလည်းကောင်း၊ အနှစ်ပါနှစ်ဆွမ်းအမျှဝါကို လည်းကောင်း။ခါဒနီယနှစ်၊ ခဲဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုသေနာသနာနှစ်၊ အာ၀တ်ညောင်စောင်း အင်းမျှဉ်အစရှိကုန်သော အိပ်ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဒါတိ၊ပေး လှူလော၊တော၊ သင်အား။သဒါ၊အာ၀ါ၀ပ်သိမ်း၊ပုညံ၊ကောင်းမှုသည်၊ ပ၀ေ၀ တိ၊ပွါး၊များ၏။ ။သိလသမ္ပန္နေ၊ သိလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိတရာဂေ၊ ကင်းသော ရာဂရှိကုန်သော။ ဗဟုဿုတေ၊ များသော အကြား၊အမြင်ရှိ ကုန်သော။ သိက္ခာ၊စု၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ အနှစ်ပါနေန။ ဆွမ်း၊အမျှဝါဖြင့်၊ တပ္ပေတိ၊ ရောင့်ရဲစေလော၊ တော၊သင်အား။ သဒါ၊အာ၀ါ၀ပ်သိမ်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ပ၀ေ၀တိ၊ပွါး၊များ၏။ ။မဟာရာဇ၊ ဗြတ်သောမင်းကြီး၊ ဝေဠု၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သည်း။ တုံ့။သင်သည်၊ဝမ္မာနိ၀ေ့ မ ကုသိုလ်တရား၊တို့ကို။ အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့၊ ရတ္တိန္ဒိ၀ံ၊ညဉ့်နေ့မပြတ်၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ သမာစရေ၊ကျင့်ကြံ၊ မဘောက်မပြန် ကျင့်သည်ရှိသော်၊ တမ္မာနုရယာ၀၊ထိုအပါယ်ဆင်းရဲ ငရဲမှသာလျှင်၊ ရုစ္ဆေယျ၊လွတ်ရာ၏၊ ဝေဒနီယံ၊တတိယဘ၀မှ၊၍ အဆက်ဆက်သော ဘ၀ခံစား၊အပ်သော အကျိုး၊ကို ဖြစ်စေတတ်သောကံကို၊ အညတြ၊ကြဉ်ထား၍၊ ကမ္မံသိယာ၊ အနန္တရဘ၀ခံ၊အကျိုး၊ကိုဖြစ်စေတတ်သော ကံသည် အကျိုးမပေး၊သည် ဖြစ်ရာ၏၊ဘဏ္ဍာ၊အာရုဏ်ဘုရား၊ အပ်၊အကျွန်ုပ်သည်၊ပဿနှစ်ကြောင့်၊ကြည် ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဇေ၀၊ယနေ့ဥပုဒ်လျှင်။ ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရား ကို၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ဥပေမိ။ဆည်း၊ကပ်ပါ၏၊ဓမ္မဉ္စ၊တရား၊တော် ကိုလည်း၊ သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဥပေမိ။ဆည်း၊ကပ်ပါ၏၊ သံ၊ဃဉ္စ၊ သံ၊ဃာ၊တော်ကိုလည်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဥပေမိ၊ ဆည်း၊ကပ် ပါ၏၊ တ၊ယော၀၊ ထိုအတူသာလျှင်၊သိက္ခာယ၊ကျင့်အပ် သောတရား အပ်သော သိက္ခာ၏၊ ပဒါနိ၊ အစိတ် အတိုဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသိလာနိ၊ ငါး၊ပါး၊သော သီလကိုကို၊ အ၀ဏ္ဏ ၀ုလ္လာနိ၊ မကျိုး ပျောက် သည်တို့ကို၊ ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ သမာဒိယာမိ။ သောက်တည်ပါ၏။ ။ပါဏာတိ ပါတာ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၌၊ ဒိပ္ပ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိရ၊မာမိ၊ကြဉ်ပါ၏။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ၊အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေး၊အပ်၊သောသူတပါး ဓ၊ဉ်ဟာကို၊ ၀ရိ၀ဇ္ဇယာမိ၊ ခိုးယူခြင်း၌ကြဉ်ရှောင်ပါ၏။ အ၊ဇ္ဇေ၀ပေါ၊သေအ ရက်စ၊သောယစ်မျိုးကိုမ၊သောက်စား၊ခြင်းသည်၊ဟောမိ၊ဖြစ်ပါ၏။ မုသာ၊ ဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သော၊စကား၊ကို၊ နော၊ဝါဒါ၊မိ၊ မဆိုပါ။ သကေ၊နဒါ၊ရေနှစ်၊ ဓိဓိမယား၊ဖြင့်သာလျှင်၊တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောမိ။ဖြစ်ပါ၏။ အ၊ရိယံ၊

ဖြူစင်သော၊ အင္ဂၢ၏ဝရိဝ္ဘပေတံ၊ ပါဏာတိပါတာမှ ကြဉ်ခြင်းအစရှိသော ဖြောင့်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော၊သု ခုဒြီယံ၊ကောင်းသော အကျိုးကိုပွါးစေတတ်သော၊ ဇာမဒ္ဓ ဥပေါသထသိ လံ၊ဤဥပုသ် သီလကိုလည်း၊ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။ ၊စိ၀ ရဏ္ဍ၊သက်နှိုးကို လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာ ပါတဗ္ဗ၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပတ္ထယဗ္ဗ၊ဆေးပဋ္ဌာန်းကို လည်းကောင်း၊ သယနာသနဗ္ဗ၊ အိပ်ရာနေရာဖြစ် သောကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊အာနုပါနဗ္ဗ၊ဆွမ်းအဖျော်ကိုလည်းကောင်း ခါဒနီယဗ္ဗ၊ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထေသနာသနာနိ၊အ၀တ်ညောင် ကောင်းအင်းဟုဠ် အစရှိသော အိပ်ရာနေရာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဒဒါမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ၊သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိတရာဂေ၊ကင်း သော့ရာဂရှိကုန်သော၊ဗဟုဿုတေ၊များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော သိက္ခာ၊စေ၊ဟန်းတို့ကိုလည်း၊အာနုပါနေန၊ ဆွမ်းအဖျော်ဖြင့်၊တပ္ပေမိ၊ရောင့် ရဲစေအံ့၊ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊ရုတော၊ ပ္ပေ့လျော်သော။သောဒေဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဣဒံသမ္ပတ္တံ၊ဤအလုံးစုံသော ကျင့်ဝတ်ကို၊နဝိကမ္ပာမိ၊မပျက်။ ၊တောဒိသော။ ဤသို့ဆိုအပ်သည့်ပြိုးသော သဘောရှိသော၊ လိန္ဓ၀ိအမ္ဗသက္ကရော၊ အမ္ဗသက္ကဝလိန္ဓ၀ိ မင်းလည်း၊ ဝေသာလိယံ၊ဝေသာလီပြည်၌၊ အာသုတရော၊ တယောက်သော။ဥပါသ ကော၊ဥပါသကာသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊သဒ္ဓေါ၀၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံ ကြည်ခြင်းဟူရာ၊ အစရှိသော ဂုဏာသုံးပါးတို့၌ ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ရဒုစ၊ နှုးညံ့ သိမ်မွေ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ကာရ ကရောစ၊ကျေးဇူးဥပကာရကိုပြုတတ်သည်လည်း၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သိက္ခာသံဝရ၊ ဟန်းအပေါင်းကိုလည်း၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ၊သူလာ ဝုတကောစ၊ တံကျင်၌ တင်ယျှိအပ် သော။ယာဂျားသည်လည်း၊အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သေရိသုခိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ဝိမိအလိုအတိုင်းနေခြင်းလျင်ချမ်းသာရှိသောရဟန်း၏ အဖြစ်သို့၊ ဥပါဂမ္ဆိ၊ကပ်၏၊ ဥတ္တာမံ၊ပြတ်သော၊ ကပ္ပိတကံ၊ ကပ္ပိတကအာ မည်ရှိသော၊ သိက္ခာ၌၊ ရဟန်းကိုသာလျှင်၊ အာဂမ္ဆ၊ အမှီပြု၍ဥ၊သောဝိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ သာမဏေ၀ လာနိ၊သာမဏေ၀ိလ် တို့သို့။အဏ္ဏာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ။သတ်သန္ဓာနံ၊ပြိမ်သက်သောကိလေ သာရှိကုန်သော၊ ဝိဇောနတ်ဝိဇောနန္ဓာနံ၊ လောကိ၊လောကုတ္တရာ ဥာဏ်ရှိ ကုန်သော၊သပ္ပုရိသာနံ၊သူတော်ကောင်းတို့ကို၊သေ၀နာ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊

ဇောဒိသာ၊ဤသို့သဘောရှိသော။ မဟာပဌလာ၊ဖြတ်သောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ သူလသဝုတောဝ၊တံကျင်ခဲ့ ဘဝိလျှိအပ်သောယောကျ်ား သည်၊အဂ္ဂဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဒေဝုသယယိ၊ရောက်၏။အမ္မသက္ကရော ပန်၊အမ္မသက္ကရုလိန္ဒုဝိမင်းသည်ကား၊ကနိဋ္ဌဖလံ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ အဝုသယယိ၊ရောက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထာယော၊ဂါထာတို့ကို၊အဝေါစုံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ဝါသူပဂန္ဓိတ္ထာတိ၊ဝါသူပဂန္ဓိတ္ထဟူသည်ကား၊ ဝါသံ၊နေခြင်းသို့၊ဥပဂန္ဓိ၊ ရောက်၏၊ ၊ဂိဟိကိစ္စာနိတိ၊ဂိဟိကိစ္စာနိဟူ သည်ကား၊ ဂေဟေ၊အိမ်၌၊ အာဝသန္တေန၊ နေသောသူသည်၊ကာတမ္ဗ ကုမ္ဘ၊မ္ဘကိစ္စာနိ၊ပြုအပ်သောသူကြွယ်၏ ကိစ္စတို့ကို၊ဝိစေယျာတိ၊ဝိစေယျ ဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရဝတ္ထုဂဟဏတ္ထံ၊ ကောင်းသော အဝတ်ကိုယူခြင်း အကျိုးငှါ၊ဝိစိနိတ္တာ။ ရွေးစိစစ်၍၊ ၊ပဒိက္ခိတ္တန္တိ၊ပဒိက္ခိဏံဟူသည်ကား၊ ဝိဏ္ဏာပါတပဒိက္ခိဏံ၊ ဆွမ်းခံရာမှပဲသွားသော၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ဝေါစရ တောနိဝတ္တန္တိ၊ ဝေါစရတော နိဝတ္တံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုရ၏၊ အဝေါစာတိ၊ အဝေါစဟူသည်ကား၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ လိန္ဆဝိ၊လိန္ဆဝိမင်းပါတည်း၊ဣတိအာ ဒိကံ၊ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အဝေါစ၊ဆိုရ၏၊ ၊ဝိပါတယန္တိတိ၊ ဝိပါတယန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိဟာလယန္တိ၊ကျွတ်ကျရကုန်၏၊ ၊ပါဒကု ဓာရိကာဟိတိ၊ ပါဒ ကုဓာရိကာဟိ ဟူသည်ကား၊ ပါဒသခ်ါ တာဟိ၊ ခြေဟူဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကုဓာရိဟိ၊ ခေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပါတယန္တိတိ၊ ပါတာ ယန္တိဟူသည်ကား၊ ပသာရိယန္တိ၊ ကြောက်ကန့်ကုန်၏၊ ၊တိဏေနာ တိ၊တိဏေန ဟူသည်ကား၊ တိဏဂ္ဂေနာဝိ၊ သမန်းမြက် ဗျားဖြင့်လည်း၊ ရဇ္ဇသမဋ္ဌိနဲ့တွဲပါဝဒါသိတိ၊ ရဇ္ဇသမဋ္ဌိနဲ့တွဲပါဝဒါသိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ဤသို့ပြုသည် ရှိသော်။အယံပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ဣတော စိတောစ၊ထိုမှဤမှလည်း။ ပရိဿမတု။ လည်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ မဋ္ဌရဇ္ဇသ၊ ခရီးမှားသောသူအား၊ မဋ္ဌဝိ၊ခရီးကိုလည်း။ တံ၊သင် သည်၊ နကထယသိ၊ မပြောကြား။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံရာဇာ၊ ဤအမ္မ သက္ကရုလိန္ဆဝိမင်းသည်၊ကေဠိသိလော၊ကစားပြက်ရယ်ပြုလေ့ရှိ၏။သယ မာဒိယသိတိ၊သယမာဒိယသိဟူသည်ကား၊ အန္ဓသ၊ ကန်းသောသူ၏၊ ဟတ္ထတော၊လက်မှ၊ယဋ္ဌိ၊တောင်ဝှေးလှန်ကန်ကို၊သယမေဝ၊ကိုယ်တိုင် သာလျှင်၊ အန္ဆိန္ဒိတ္တာ၊လုပ်၍၊ဂဟေသိ၊ယူ၏၊ ၊သံဝိဘာဂံ ကရောသိတိ၊

သံဝိဘာဂ်ကရောသိဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗာတည်း၊ တောဟုသုံးဆောင်အပ်သောဝတ္ထုမှ၊ ကေစ္စာနုံ၊ အချို့တို့အား၊ ဒကွာ၊ပေး၍၊ သံဝိဘဇေယိ၊ခွဲဝေ၍။ ပစ္စေမိဘာဇ္ဇေယ်တံ့ဝဒေသိတိ၊ ပစ္စေမိဘာဇ္ဇေယ်တံ့ဝဒေသိဟူသည်ကား၊ ဘဇ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား။ တံ့၊အရှင်ဘုရားသည်၊ပတ္တာနိတိဇ္ဇနီတိအာဒိနာ။ ပတ္တာနိတိဇ္ဇနီ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ယံ၊အကြင်စကားကို၊ ဝဒေသိ၊ဆိုတို့၊ တံ၊ဆိုစကားကို၊ ပဋိဘာနာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ သဗ္ဗမေဝ၊အလုံးရုံသာသျှင်ဖြစ်သော၊ တံ၊ထိုအမှုကို၊ မယာ၊တပည့်တော်သည်ကတဉ္စု၊ပြုလည်းပြုအပ်ပြီ။ ကာရာပိတဉ္စ၊သူတပါးကိုလည်းပြုစေအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒေ၊ဆိုတိ၊ပြု၏။ ၊တေဇိတိ၊ တေဇိဟူသည်ကား၊ ဒိန္နာဒိပွါယေန၊ ကစား ရယ်ဖြူးလိုသဖြင့်၊ ကတဓိ၊ပြုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ တေ၊ထိုအမှုကို၊ ဒိန္နာတိ။ ဒိန္နာဟူသည်ကား၊ ဒ်ဒ္ဓာယ၊ကစား ရယ်ဖြူးခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ပဿဝိတ္ဝာတိ၊ ပဿဝိတ္ဝာ ဟူသည်ကား၊ ဥပစိနိတ္ဝာ၊ ဆည်းပူ၍၊ ဝေဒေတိတိ၊ ဝေဒေတိဟူသည်ကား၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏။ အပ္ပမတ္တံဘောဂိတိ၊ အပ္ပမတ္တံဘောဂိဟူသည်ကား၊ အပရိဝုဏ္ဏဘောဂေါ။ မပြည့်ရုံသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ၊

တဲမဝ အပရိဝုဏ္ဏဘောဂတံ၊ ထိုမပြည့်ရုံသောစည်းစိမ်၏အကြစ်ကို၊ ဒယေကုံ၊ပြုခြင်းငှါ။ ဒဟာရောယုဝါတိအာဒိ။ ဒဟာရောယုဝါ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ နဂ္ဂနိယသသာတိ။ နိဂ္ဂနိယသသဟူသည်ကား။ နဂ္ဂဘာဝ၊သား အာဝတ်မရှိသော အကြစ်၏။ ကိံ သုတတောဒုက္ခတ ရသသောတိတိ။ ကိံ သုတတောဒုက္ခဏရသသောတိ ဟူသည်ကား။ အသုပေတသား၊ထိုနတ်ပြိုတ္တာအား၊တ၊တောနဂ္ဂဘာဝတော။ ထိုအာဝတ်မရှိသည်၏အကြစ်ထက်၊ ဒုက္ခတရံ။လွန်စွာသောဆင်းရဲသည်၊ကိံ သုနာမ ဟောတိ၊အဘယ်မှာဖြစ်တော့ခဲ့နည်း၊ယဂ္ဃသိမာဂန္ဓေ၊ ဒဂ္ဓါဏာယောတိ။ယဂ္ဃသိမာဂန္ဓေ၊ ဒဂ္ဓါဏာယော ဟူသည်ကား။ မယာ၊အဂ္ဂျနိပ်သည်၊ ဂ္ဂမာဒိယျမာနဝတ္ထု ဒဂ္ဓါဏာယော။ ဤအာဝတ်အလွှတ်ရှိသည်။ ပေ

ဏ တသား၊နတ်ပြိုတ္တာအား။ ဥပဂ၊ပဋေ၊။ ရောက်စေကုန်သတည်း။ ဗဟုဝေ ပသတ္ထေ၊ ။ဗဟုဝေ၊ပသတ္ထံ ဟူသည်ကား။ ဗဟု ဟိ ပဂ၊ ရေ ဟိ၊ ပျားစွာသော အပြားတို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါဒီဟိ၊ ထုရား အစရှိသည် တို့သည်။ ဝဏ္ဏံ တံ၊ ပြီးမွမ်း အပ်၏။ အဂ္ဂယဝမ္မမတ္ထု။ ဟိ၊ အဂ္ဂယဝမ္မမတ္ထု ဟူသည်ကား။ အပရိဂ္ဂယ ဝမ္မံ၊ မကုန်နိုင်သောသတ္တိရှိသည်၊ ဟောဝု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ၊အာ

စမယိတ္ထာတိ၊အာစမယိတ္ထာဟု သည်ကား၊ဟတ္ထပါဒေါဝေါနုပုဇ္ဇကံ၊လက်ခြေဆေးခြင်းအဦးရှိသော၊မုခံ၊မျက်နှာကို၊ဝိဏ္ဏာလေတ္ထာ၊သစ်၍၊ ။

စန္ဒနသာရုလိတ္တန္တိ၊ စန္ဒနသာရုလိတ္တံဟု သည်ကား၊ သာဝေါ့ဘာစန္ဒနသာရုလိတ္တံ၊ အနှစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော စန္ဒကူးဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သော၊ ဥဠာရဝဏ္ဏန္တိ။ ဥဠာရဝဏ္ဏံဟု သည်ကား၊ ဣဋ္ဌရူပ်။ အလိုရှိအပ်သော အဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ပရိဝါရိတန္တိ၊ ပရိဝါရိတံဟု သည်ကား၊ အနုကုလဝတ္တိနာ၊လျောက်ပတ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ပရိဇနေန၊လူအပေါင်းသည်၊ ပရိဝါရိတံ၊ခြံရံအပ်သော။ယက္ခမဟိဒ္ဓိပတ္တန္တိ၊ယက္ခမဟိဒ္ဓိပတ္တံဟု သည်ကား၊ မဟာတိ၊ဖြတ်သော၊ယက္ခိဒ္ဓိ ဒေဝိဒ္ဓိ၊နတ်တန်ခိုးသို့ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ဌိတံ ကသည်သော၊ ။တမေနမဝေါစာတိ။ တမေနမဝေါစ ဟု သည်ကား။ တ ဟု ။ ။ ။

နဝသောနေ့ စည်းဝေးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိုသိန္ဒီးထိုင်နေသော၊ ။ လတိသောမိအညွှန့်၊ လတိသောမိအတွဲဟူသည်ကား၊ မယား ငါသည်၊ မှုန်ဆိုတဖို့၊အလိုရှိအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊အတွဲ၊အကျိုးကို လတိသောမိ၊ရပါလတ္တံ့။ ပဏိတဒဏ္ဍောတိ၊ ပဏိတဒဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ဌပိတသရီရုဒဏ္ဍော။ ထားအပ်သောကိုယ်ဒဏ် ရှိထသော။ အနုပတ္တာ၍ပေါ်တိ၊ အနုပတ္တာ၍ပေါ်ဟူသည်ကား၊ ရာဇာနုံ၊မင်းတို့၏၊ အနုမတ္တာပကတိကောဒ၊ အာဏာဖြင့် ကွပ်ညှပ်ဆုံးမအပ်သော သဘောရှိသော၊ ။ဝိသတိ၍ကြွေ မတ္တာတိ၊ ဝိသတိ၍ကြွေမတ္တာ ဟူသည်ကား၊ ဝိသတိမတ္တရတ္တိယော၊ နှစ်ဆယ်မျှသောညဉ့်တို့ကို၊ အတိဝတ္တာ၊လွန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။အနုက်တည်း။ တာဟန္တိ်ပဒဿ၊ တာဟံဟူသောပုဒ်၏၊ တံအ ဟန္တိ်ပဒဿ ဣဒေ၊ တံ၊ဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ယထာမတိတိ၊ ယထာမတိဟူသည်ကား၊ မယ္ယံ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ယထာရုစိ၊ အလိုအတိုင်း။ ။

ဟေဌာအညဉ္ဇာတိ၊ ဟေဌာအညဉ္ဇဟူသည်ကား၊ သူလေ၊တံကျင်ခ၊ အာ ဝုတ်၊သိ၍ထားအပ်သော၊ ဟေဌပုရိသဉ္ဇ၊ထိုယောကျ်ား ကိုလည်း၊ကောင်း၊ အညဉ္ဇ၊ တပါး၊လည်း၊ဖြစ်သော၊ယသ၊အကြင်သူအား၊ရာဇာ၊မင်း၊သည်၊ ပတိန်း၊စေ၏၊ အညံ့၊တပါး၊သော၊တဉ္စ၊ထိုသူကို၊လည်း၊ကောင်း၊လတ္ထုံ၊ပရဇ္ဇာ တိ၊လတ္ထုံ၊ပရဇ္ဇဟူသည်ကား၊ သိစေ၊လျှင်စွာ၊ မော၊စေတိ၊လွတ်ပေ၊ စေလော၊ ကောတံ၊ဝေ၊ဒေယျာတိ တယာကရောဇ္ဇာနိ၊ ကေ၊တံ၊ဝေ၊ဒေယျာတိ၊တယား၊က ရောဇ်ကို၊ဟူသည်ကား၊တယာ၊ခမ္ဘီ၊ယကမ္ပံ၊ထိုတရား၊နှင့်လျော်သော၊အမှုကို၊ ကရောဇ်ကို၊ပြု၊သော၊တံ၊သင့်ကို၊ ဣမေ၊ဝဇ္ဇီ၊ဝဇ္ဇိ၊ရဇ္ဇေ၊ ဤ၊ဝဇ္ဇိ၊ဗိုလ်ခြင်းခ၊ ကောနာမ၊ အာဘယ်အမည်ရှိ၊သော၊သူသည်၊ ပမောစေတိ၊လွတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤ၌ဝ ဝ၊ဒေယျ၊ ဆိုပြ၊ားဖို့နည်း။ ဝေ၊ဤ၌ဝ ဝ ဣ ၊ ဝ ဣ ၊ ဝ ဣ ၊

တပါးသောတရားတို့ကို၊ ကမ္ဘသိယာအညတြ ဝေဒနိယန္တိ။ ကမ္ဘသိယာ အညတြဝေဒနိယံ ဟူသည်ကား၊ တတ္ထ ပါပကမ္မေ။ ထိုမကောင်းမှုကံ၌ ယံဥပပဇ္ဇဝေဒနိယံ၊အကြင်အနန္တရဘဝ၌ ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသော ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။တံ၊ထိုအနန္တရဘဝ၌ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသောဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံသည်၊အဟောသိကမ္မံနာမ၊ အဟောသိ ကံမည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယံပနအပရာပရိယာယဝေဒနိယံ၊အကြင် တတိယဘဝမှစ၍ အဆက်ဆက်သောဘဝ၌ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိ သောအပရာပရိယဝေဒနိယကံသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ၊ထိုတတိယဘဝမှ စ၍ အဆက်ဆက်သောဘဝ၌ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသော အပရာ ယဝေဒနိယကံသည်၊အညတရေတ္ထိ၊တပါးသော၊အပရာပရိယော၊အဆက် ဆက်သောဘဝ၌၊ ဝေဒယိတဗ္ဗဟေတု၊ ခံစားအပ်သောအကျိုး ရှိသောကံ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံသာရေပဝတ္တိယံ၊ သံသရာ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊အနက်တည်း။ ၊

ဣမမ္ပိဘိက္ခဝေ၊ဣမမ္ပိပဟာသောစကား၊ကို၊အတ္ထနာ။မိမိသည်၊ဝစ္ဆမာနတာယ။ ဆိုအပ်သောစကား၏။ အာသန္နံဝါ၊ အနီး၊ကို လည်း၊ကောင်း။ ပစ္စက္ခံဝါ။ မျက်မှောက်ကိုလည်း၊ကောင်း၊ကတ္တာ၊ပြု၍။ ဝတ္ထုံ။ဆိုအပ်၏၊အရိယံအဋ္ဌင်္ဂ ဝရေနုပေတန္တိ၊အရိယံအဋ္ဌင်္ဂဝေ နုပေတံဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓေဏ၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှစင်ကြယ်သော အနုက်ကြောင့်၊ အရိယံ၊ ဖြူစင်သော။ ပါဏာတိပါတာ၊သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ဝေရမဏိ၊ကြဉ့်ရှောင်ပါ၏၊ ဣတိအာဒိဟိ၊ဤသို့အစရှိကုန်သော။ အဒ္ဓဟိ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ဥပေတံ။ပြည့်စုံသော၊ယုတ္တံ၊ယှဉ်သော်။ ဥတ္တမံ၊ဖြတ်သော။ ဥပေါသထသီလံ၊ ဥပုသ်သီလကို၊ ကုသလန္တိ။ ကုသလံဟူသည်ကား။ အနုဝဇ္ဇံ။ အပြစ်မရှိ၊ သုခဒြိယန္တိ။ သုခဒြိယံဟူ သည်ကား၊ သုခပိပါကံ၊ ကောင်းသောအကျိုးကို၊ ၊သဒါဟုညံ့ပဝဏ္ဏတိတိ။ သဒါဟုညံ့ပဝဏ္ဏတိဟူ သည်ကား၊သကိဒေဝ။တကြိမ်သာလျှင်၊ဟုညံ့၊ ကောင်းမှုကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍။ ဇော်ရောဝတာ၊ ဤမျှ၊လောက်ဖြင့်၊အလ်။ တနှုတ်ပြု၊ဆုတိ၊ဤသို့။ အပရိတုမ္ဘော၊ မပျောင်းရဲသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ အပရာပရံ၊ အာဘန်တလဲလဲ၊ သုစရိတံ။ သုစရိုက်ကို၊ဟူရေ၏သော်ကား ဖြည့်သောသူအား။ သဗ္ဗကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ ဟုညံ့၊ကောင်းမှုသည်၊အာဘိဝဏ္ဏတိ၊တိုးပွါး၏၊အပရာပရံ၊အာဘန်တလဲလဲ၊ ဟူရေ၏သော်ကား ဖြည့်သောသူအား။ ဟုညသမ်ပါတံ၊ ကောင်းမှုဟူဆိုအပ်သော၊ ဟုညဖလံ၊ ကောင်းကျိုးသည်။ဥပဝတ္ထတိ၊ အာဆင့်ဆင့်။ ဝဏ္ဏတိ၊ တိုးပွါး၏၊

ပရိပူရေတိ။ ဗြည်ခ်ိ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။
ဝေါ၊ ဤသို့၊ ယေရေနု၊ ကပ္ပိတကမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ အမ္ဘသက္ကရလို့ဆိုရမင်းသည်၊ အပါယဒုက္ခတော၊ အပါယ်ဆင်းရဲမှ။ ဥတ္တြဿမိတ္တော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရတနတ္တယေ၊ ရတနာသုံးပါး၌လည်းကောင်း။ ဝုဏ္ဏမ္ဘေ၊ ကောင်းမှုတရား၌လည်းကောင်း။ အဘိဝဏ္ဏမာနပသာဒေါ၊ အလွန်တိုးပွါးသောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓရိယ၊ ထ၍၊ သရဏာနိ၊ သရဏာဂုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ သိလာနိ၊ သီလတို့ကိုလည်းကောင်း။ သမာဒိယ၊ ခံယူ၊ ဆောက်တည်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇေ ဝဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဥပေဓိတိ အာဒိ။ အဇ္ဇေ ဝဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဥပေဓိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ရှေးတော်ဟောကြား၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗောဓိသောတိ၊ ဗောဓိသောဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓေသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယထာဝုတ္တ ရူပေါ။ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောသဘောရှိသော၊ ဝေသာလိယံ အညတရောဥပါသကောတိ၊ ဝေသာလိယံ အညတရောဥပါသကော ဟူသည်ကား။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ အနေကာသ ဟာသေသု၊ အထောင်မက များစွာကုန်သော၊ ဥပါသကေသု၊ ဥပါသကာတို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓေါ တိ အာဒိ၊ သဒ္ဓေါ အစရှိသောစကားကို၊ ကလ္လာဏ ဓိတ္တာ သန္ဓိသယေန၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကိုအမှီရသဖြင့်၊ တာသ၊ ထိုအမ္ဘသက္ကရလို့ဆိုရမင်း၏၊ ပုရိမသဘာဝတော၊ ရှေးသဘောမှ၊ အသဒ္ဓိ သတံ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသေသတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဥတ္တ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသဒ္ဒံ မှန်၏။ သော၊ ထိုအမ္ဘသက္ကရလို့ဆိုရမင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အာသဒ္ဓေါ၊ ရတနာသုံးပါးကံကံ၏အကျိုးတို့၌ယုံကြည်ခြင်းမရှိသည်၊ ကဘ္ဘဋ္ဌော၊ ကြမ်းတန်းသည်၊ ဘိက္ခုနုံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အဇ္ဈောသကာရေ ကော၊ ဆဲရေးခြင်းကိုပြုတတ်သည်။ သံဃသဒ၊ သံဃာအားလည်း။ အနုပဗ္ဗာ ကော၊ မလုပ်ကျွေးတတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ သဒ္ဓေါ၊ ရတနာသုံးပါးကံကံ၏အကျိုးတို့၌ယုံကြည်သည်၊ မဒုကော၊ နူးညံ့သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်း၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊ တာဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာရကရောတိ၊ ကာရကရောဟူသည်ကား၊ ဥပကာရကာရီ၊ ကျေးဇူးဥပကာရကိုပြုတတ်သည်၊ ။

ဤဘောဓိတိုးဥးဘာဝိဟူသည်ကား၊ သူလောဝုတောစ၊တံကျင်လျှိုခံရ သောယောကျ်ားသည်လည်း၊ကောင်း၊ ရာဇာစ၊ အမ္မသက္ကရေလိန္ဒပိမင်း သည်လည်း၊ကောင်း၊ နွေပါ၊ နှစ်ယာက်သောသူတို့သည်လည်း။သာမည ဖလာနိအစ္ဆရာရန်။သာမည်ဖလာနိအစ္ဆရာကုံဟူသည်ကား၊ယထာရဟံ၊ထိုက် သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ သာမည်ဖလာနိ၊သာမည်ဖိုလ်တို့ကို၊အဓိဂန္ဓိ် သု၊ရကုန်၏၊ တယိဒံ၊ထိုသို့ရှိရခြင်းကို။ ယထာရေဟံ၊ထိုက်သည်အားလျော် စွာ၊ ဒသေတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ သူလောဝုတောအဋ္ဌဖလံ အဂ္ဂဖလသယိဖလံကနိဋ္ဌံ ပနအမ္မသက္ကရောတိ၊သူလောဝုတောအဋ္ဌဖလံ အဂ္ဂဖလသယိဖလံကိုနိဋ္ဌံပနအမ္မ သက္ကရောဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ။ ဆိုအပ်၏။ တဿ၊ထိုစကားရပ်၌၊ ဖလံကနိဋ္ဌန္တိ။ ဖလံကနိဋ္ဌံ ဟူသည်ကား၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊အာဟ၊ဆို၏။ ယံပန၊အကြင်ပါဠိကိုကား၊ဌေ၊ဤဂါထာ တို့၌၊ အတ္ထတော၊အနုက်အား၊ဖြင့်၊ အဝိဘတ္တံ၊မဝေဘန်အပ်၊ တံ၊ထိုပါဠိ သည်၊သုဝိညေယျမေဝ၊သိလွယ်သည်သာတည်း၊ ။

ဇေ၊ဤသို့ရှည်စာ၊ မင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊ ပေတေနစ၊ပြိတ္တာသည် လည်း၊ကောင်း၊ အတ္တာနာစ၊မိမိသည်သည်း၊ကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သော။ အတ္ထံ။အနုက်ကို၊ အာယသ္မာကပ္ပိတကော၊အာရှင်ကပ္ပိထကမထေရ်သည်၊ သတ္ထာရံ၊ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတုံ၊ရှိခိုးခြင်းငှါ။ သာဝတ္ထိ။သာဝတ္ထိပြည် သို့၊ဂတော။ကြွသွားသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော။ဖြတ်စွာဘုရာ၊အား။ အာ ရောစေယိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ တမတ္ထံ၊ထို အကြောင်းကို၊အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ။အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊သမ္ဗတ္ထ ပရိသာယ။ ရောက်လာသောပရိက်တိအား၊ ဝမ္မ်။တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဒေသနာ။ ထိုဒေသနာသည်၊ မဟာဇနသ၊လူများ အားပေါင်းအား၊ သာဓုကာ၊အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဒုတိ၊ဤ သည်ကား၊အပြီးတည်း၊ ။အမ္မသက္ကရပေတ ဝတ္ထု၊ဝတ္ထုနှာ၊အမ္မသက္ကရ ပေတဝတ္ထု၊အမှင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဟာဝဂ်-၂-သေရိသကပေတဝတ္ထု။

သုဘာထယက္ခသ္မိ စဝါဟိ ဘာနဋ္ဌာ တိဒ္ဓံ၊သုဘာထယက္ခသ္မိ စဝါဟိ ဘာနဋ္ဌဟူသော ဤဝတ္ထု၊သည်၊သေရိသကပေတဝတ္ထု။ သေရိသကပေတ ဝတ္ထု၊တည်း၊တံ၊ထိုဝတ္ထု၊သည်၊သေရိသကဝိမာနဝတ္ထု၊နှာ၊သေရိသကဝိ

မာနဝတ္ထုနှင့်။ ယသ္ဌာ၊အာကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိသေသံ၊အဝဏ္ဏမရှိ၊တသ္ဌာ၊ထို ကြောင့်၊တတ္ထ၊ထိုသေရိသကဝိမာနဝတ္ထုဟု။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယဉ္စ၊အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းဟု လည်းကောင်း၊ ဂါထာသုစ၊ ဂါထာတို့ဟု လည်းကောင်း၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ဆိုအပ်၏၊တံ၊ထိုစကားကို၊ ပရေမဇ္ဇဝိဘာဝနိ ယံ၊ ပရမတ္ထဝိဘာဝနိအမည်ရှိသော၊ ဝိမနဝတ္ထု၊ဝတ္ထုနာယံ၊ဝိမာနဝတ္ထုအ ဘွင့်ဟု၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္ဌာ၊ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ။ ထိုဝိမာနဝတ္ထုအဘွင့်ဟု၊ ဝုတ္တနယေန။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဒုတိ၊ဤတွင်အပြီးတည်း၊ ။သေရိသကပေတ ဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊ သေရိသကပေတ ဝတ္ထုအဘွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဟာဝဂ်-၃-နန္ဒကပေတဝတ္ထု။

ရာဇာဝိဂ်လကောနာမာဂါဒုတိ။ရာဇာဝိဂ်လကောနာမဟူသော၊ဤဝတ္ထု သည်၊ နန္ဒကပေတဝတ္ထု။ နန္ဒကပေတဝတ္ထုတည်း။ တသ္ဌာ၊ထိုနန္ဒကပေ တဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းကား၊ သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗုန် တောဝ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်မှ၊ဝဿသတဒွယာသ၊အနှစ်နှစ်ရာ၏၊အဓွ ယေန၊လွန်သော်အခါ၌၊သုရေ္ဒဝိသယော၊သုရေ္ဒတိုင်း၌၊ဝိဂ်ဠလောနာမ၊ဝိဂ်လ အမည်ရှိသော၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တသ္ဌာ၊ထိုဝိဂ်လမင်း ၏၊သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးဖြစ်သော၊ နန္ဒကောနာမ၊နန္ဒကအမည်ရှိသော၊ ဓိဋ္ဌာဒိဗ္ဗိ၊မှားသောအယူရှိသောသူသည်၊ဝိပရိတ၊ဒဿနော၊တောက်ပြန် သော၊အမြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒိန္နံ၊လှူအပ်သော၊အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဓိဋ္ဌာဂါဟံ၊မှားသောယူခြင်းကို၊ပဋ္ဌယ၊ ယူ၍။ ဝိစရိ၊လှည့်လည်သည်၏။ တသ္ဌာ၊ ထိုနန္ဒကစစ်သူကြီး၏၊ ဓိတာ၊သွေးဖြစ် သော၊ဥတ္တရာနာမ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ဥပါသိကာမကို၊ ပတိဗ္ဗယေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ကုလေ၊အမျိုး၌၊ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ် သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ နန္ဒကောပန၊နန္ဒကစစ်သူကြီးသည်ကား၊ကာလံ ကတွာ၊သေခြင်းကိုပြု၍၊ဝိဇ္ဇာဒုဝိယံ၊စိဇ္ဇာဒူဝိတောအုပ်၌၊ မဟာတိ၊ကြီး စွာသော၊ နိဂ္ဂြောဓရုက္ခေ၊ပညောင်ပင်၌၊ ဝေမာနိကပေတော၊ ဝေမာနိက ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊တသ္မိံ၊ထိုနန္ဒကစစ်သူကြီး သည်၊ ကာလကိုတော၊သေသည်ရှိသော်၊ ဥတ္တရာ၊ဥတ္တရာသည်၊ သုဝိသိ

ထိသဂန္ဓောဒကဟူရိတံ၊ စင်ကြယ်အေးမြသောနံ့သာရေဖြည့်ဖြည့်သော၊ ပါနီယစာဒုဠ္ဠ၊သောကိုရေအိုးကိုလည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘာသဒေဝိသင်္ခတောဟိ၊မုယောမှုံတို့ဖြင့်ကောင်းစွာစိရင်အပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုဂန္ဓရသသမ္ပန္နေဟိ၊ အဆင်းအနံ့အရသာတို့နှင့်ဖြည့်ရုံကုန်သော၊ ပူဝေဟိ၊ မှုံတို့ဖြင့်၊ပရိဝုဏ္ဏသရာဝဋ္ဋ၊ ဖြည့်သောခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ အညတရသေ၊တပါးသော၊ဒိဏာသဝတ္ထေရသ၊ရဟန္တာမထေရ်အား၊ ဒတ္တွာ၊ပေးလျှက်၊အယံ ဒက္ခိဏာ၊ဤအလှူသည်၊မဟာ၊ငါ၏၊ ဝိတု၊အာဘအား၊ဥပကပ္ပတု၊ပြီးပါ၊စေသတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥဒ္ဒိသိ၊ အမျှဝေ၏၊ တသ ထိုနန္ဒက ပြိတ္တာအား၊ တေနဒါနေန၊ ထိုသို့ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗပါနီယဋ္ဌ၊ နတ်ရွှေဖြစ်သောရေ သည်လည်းကောင်း၊ အပရိမိတာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ ဝုဝါစ၊ မုံ့တို့သည်သည်းကောင်း၊ ပါတုဘဝိ ဟု။ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ တံ၊ထိုသို့ နတ်ရွှေဖြစ်သော ရေမုံ့တို့ထင်ရှားဖြစ်သည်ကို၊ ဒိသွာ။ ဖြင်၍၊ သော၊ထိ ပြိတ္တာသည်၊ ဝေ၊ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ ကိံ စိန္တေသိ၊အာဘယ်သို့ကြံသ နည်း၊မယာ၊ငါသည်၊ဝတ၊စင်စစ်၊ပါ၊ပကံ၊မကောင်းမှုကို၊ကထံ၊ပြုအပ်ပြီ၊ မဟာဇနော၊လူများအား၊ပါင်းကို၊ဒိန္နံ၊လှူအပ်သောအကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ယံ ဣဒ္ဓါ၊ဂါ၊ဟံ၊အကြင်မှာ၊သောအ ယူကို၊ဂါ၊ဟိ၊တော၊ယူစေအပ်ပြီ၊ဣဒါနိ ပန၊ယခုအခါ၌ကား၊ဝိဂ်လော၊ ဝိဂ်ဝ လအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဝမ္မာသောကသ၊ ဝမ္မာသောကအ မည်ရှိသော၊ ရညော၊မင်းအား၊ဥပါဒံ၊ဖြစ်သောအခွန်အတုပ်ကို၊ဒါတုံ၊ပေး ခြင်းငှါ၊ဂ၊တော၊သွား၏၊သော၊ထိုဝိဂ်လမင်းသည်၊တံ၊ထိုအခွန်အတုပ်ကို၊ တသ၊ ထိုဝမ္မာသောကမင်းအား၊ ဒတ္တွာ။ပေး၍၊ အာဂမိသတိ။ပြန်လာ လတ္တံ့၊ ဟန္ဒ၊ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ ၊နတ္ထိကအယူကို။ ဝိနော ဒေသာမိ၊ပယ်ဖျောက်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊နစိရေနေဝ၊မကြာ ခြင်ဒီလည်း။ ဝိဂ်ဝ၊လော၊ဝိဂ်လအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဝမ္မာသော ကသ၊ဝမ္မာသောကအမည်ရှိသော၊ ရညော၊မင်းအား၊ဥပါဒံ၊ဖြစ်သောအ ခွန်အတုပ်ကို၊ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊ ပဋိနိဝတ္တေ၊ပြန်လာသည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂံ၊ခရီး သို့၊ပဋိပဇ္ဇိ၊သွား၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ သောပေတော၊ထိုနန္ဒကပြိတ္တာသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာနာဘိမုခံ၊နေရာအရပ်သို့ရှေးရှုသော၊ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးကို၊ နိမ္မိနိ၊ဘန်ဆင်း၏၊ ရာဇာ၊ ဝိဂ်လမင်းသည်၊ ဒ္ဝိတမဏ္ဍနိကော၊ နေမှန်းတည့်သော၊ သမယော၊အခါ၌၊ တေနမဂ္ဂေန၊ထိုခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ဂစ္ဆန္တော သ၊သွားသော၊တ သ၊ထိုဝိဂ်လမင်း၏၊ ပုရတော၊ရှေးမှ၊

မင္ဂေါ၊ခရီးသည်၊ဒိသာတိ၊ထင်၏၊အသ၊ထိုမင်း၏၊ ပိဋ္ဌိတောပန္နဲ၊နောက်ဌိကား၊အန္တရဝေယာတိ၊ကွယ်၏၊ သဗ္ဗပဏ္ဍိတော၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏ နောက်မှ၊ပုရိသော၊ ယောကျ်ား၊သည်။ အန္တရဝေယိတံ၊ကွယ်ပျောက်သော၊ မဂ္ဂံ၊ခရီးကို၊ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ဘိတောပြောက်သည်ဖြစ်၍၊ဝိသမံ၊ကျယ်စွာ သောအသံကို။ စိရဝန္ဒော၊မြည်တမ်းလျက်၊ ခေါင်တွေ၊ပြေး၍၊ ရဉ္ဇော၊ မင်းအား၊အာရောစေသိ၊ပြောကြား၏၊ တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ရာဇာ၊ ဝိဂ်လမင်းသည်၊ ဘိတောပြောက်သည်ဖြစ်၍၊သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်နှလုံး၌သည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ။ဆင်ကျောက်ကုန်းခွဲ၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ စတသေသာဒိသာ။ အရှေ့လေးမျက်နှာ တို့ကို၊ သြဝလောကေန္တော၊ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ပေတသ။ နန္ဒကပြိတ္တာ၏၊ဝသနနိုင်ကြောခရုကွဲ၊ နေရာဖြစ်သောပညောင်ပင်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ တာဒတိမုခေါ။ ထိုပညောင်ပင်သို့ရှေး၌၊ စတုဇိုဏိယာ၊ အင်္ဂါလေးပါး၌သော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊တကွ၊ အာဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အနုဂ္ဂေါမနော၊အစဉ်အားဖြင့်၊ ရဉ္ဇော၊ဝိဂ်လမင်းသည်၊ တံဌာနံ၊ထိုပြိတ္တာ၏ နေရာဖြစ်သော ပညောင်ပင်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပေတော။ ပြိတ္တာသည်၊ သဗ္ဗာဘရဏ ဝိဘူသိတော၊ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်ယင်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇာနံ၊ ဝိဂ်လမင်းသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်၍၊ ပဒုသန္ဓာရံ၊စကား အစေ့အစပ်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ပူဝေစ၊ မှုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါနိယဠ္ဟ၊သောက်ရေကို လည်းကောင်း။ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏၊ ရာဇာ၊ ဝိဂ်လမင်းသည်၊ သပရိဇနော။ အခြံအရံပရိသတ်နှင့် တကွ၊ နှတွာ၊ရေချိုး၍၊ပူဝေ၊မှုံတို့ကို၊ ခါဒိတွာ။စား၍၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ပိတွာ၊သောက်၍၊ ပဒုပ္ပသန္ဓမဂ္ဂကိလမထော၊ငြိမ်းပြီးသောခရီးပင်ပန်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာနုသိဂန္ဓဗ္ဗောတိအာဒိနာ၊ ဒေဝတာနုသိဂန္ဓဗ္ဗောဣတိ သို့ အစရှိသော ဂါထာဖြင့်၊ပေတံ၊ ပြိတ္တာကို၊ ဝုဏ္ဏိ၊မေး၏၊ ပေတော၊ပြိတ္တာသည်၊အာဒိတော၊ အစမှ၊ပဋ္ဌာယ။စ၍၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဝတ္တိံ၊အကြောင်းကို၊အာစိက္ခိတွာ၊ပြောကြား၍၊ ရာဇာနံ၊ဝိဂ်လမင်းကို၊ ဝိဿာဒယသနတော၊မှား သောအမြင်မှ၊ဝိမောစေတွာ၊လွှတ်စေ၍၊သရဏေ သုစ၊သရဏာဂုတ်ကို၌လည်းကောင်း၊ သီလေသုစ၊သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌပေသိ။တည်စေ၏၊တမတ္တံ။ ထိုအကြောင်းကို၊ဒသေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ သဂီတိကာရာ၊သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊

ဝိဂ်ိလောနှာမ၊ဝိဂ်ိလ အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ သုရဋ္ဌာဗိပတိ၊ သုရဋ္ဌတိုင်း၏အရှင်သည်၊အဟု၊ဖြစ်၏။ သောရာဇာ၊ထိုဝိဂ်ိလမင်းသည်၊ မောရိယာနုံ၊ မောရိယမင်းတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာနုံ၊စေး၊ခြင်း၌၊ ဂတ်ကွာ၊သွား၍၊ သုရဋ္ဌံ၊သုရဋ္ဌတိုင်းသို့၊ ပုနုပ၊တ ဘာန်။ အဂမာ၊ပြန်သွား၏။ ၊ရာဇာ၊ဝိဂ်ိလ မင်းသည်၊ ဥဏ္ဏေ၊ပူပြင်းသော ကာလဖြစ်သော၊ မဏ္ဍနိကေ ကာလေ၊မွန်း တည့်သောအခါ၌၊ ဝက်မရုံဘုရားမဂ္ဂ်၊ဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏နေရာအရပ်သို့သွား သောခရီးသို့၊ဥပါဂမိ၊ကပ်လေ၏။ ဥပဂတ်ကွာ၊ကပ်ပြီး၍၊ ပေတာနုံ၊ပြိတ္တာ တို့သည်၊ ဝဏ္ဏပထံ။ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ရေမကိယံ။နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ သော၊ တံမဂ္ဂံ၊ထိုခရီးကို၊ အဒ္ဒသ၊မြင်လေ၏။ ၊ဗိသွာ၊မြင်ခြင်းကြောင့်၊ ရာဇာ၊ဝိဂ်ိလမင်းသည်၊ သာရထိ'။ ရထား၊ထိန်းကို၊ အာမန္တယိ၊ခေါ်ဆို ၏၊ကိ'အာမန္တယိ၊ အဘယ်သို့ ခေါ်ဆိုသနည်း၊ သာရထိ၊ရထား၊ထိန်း။ အယံမဂ္ဂေါ၊ဤခရီးသည်၊ ရေမကိယော၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ ခေမော၊ ဘေးမရှိ၊သော၊ဝတ္ထိကော၊ ချမ်းသာသောအဖြစ်ကို ရှုတ်ဆောင်တတ်၏၊ သိဝေါ၊ဥပါဒိမရှိ၊မယဲ့ပါတို့သည်၊ ဇာ္ဇိနာမဂ္ဂေန၊ဤခရီးဖြင့်။ ဇာ၊တာ၊ဤ အရပ်မှ၊သုရဋ္ဌာနုံ၊သုရဋ္ဌတိုင်း၏၊ သန္တိကေ၊အနီးသို့၊ ယာမ၊သွားကုန် ဒုံ။ဇာ၊တိ၊ဤသို့၊ အာမန္တယိ။ခေါ်ဆို၏၊ ၊စတုရင်ဒိနိယာ။အင်္ဂါလေးပါး၌ ရှိ သော။သေနာယ၊စစ်သည်နှင့်။ သဟ၊တကွ၊ သောရဋ္ဌော၊သုရဋ္ဌတိုင်း၌ ဖြစ်သော၊ ရာဇာ၊ဝိဂ်ိလမင်းသည်၊ တေနမဂ္ဂေန၊ထိုပြိတ္တာသည်ဖန်ဆင်း အပ်သောခရီးဖြင့်။ ပါယာသိ။ သွား၊လေ၏၊ ဥဒ္ဓိဂ္ဂရူပေါ၊ ထိတ်လန့်သော သဘောရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယဲ့ကျ၊သည်၊ သောရဋ္ဌံ။သုရဋ္ဌတိုင်း၌ ဖြစ်သော၊ ရာဇာနုံ၊ ဝိဂ်ိလမင်းကြီးကို၊ ဇေတ်ဝစနုံ၊ ဤသို့သော စကား၊ကို၊ အပြုဝိ။လျှောက်၏၊ ၊ကိ'အပြုဝိ၊ အဘယ်ယို့ လျှောက်သနည်း။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘိသနုံ။ကြောက်လန့်ခြင်း၊ကိုဖြစ် စေတတ်သော၊လောမဟံသနုံ၊ကြောက်လန့်သဖြင့်ကြက်သီးမွေးညှင်းထ ခြင်း၌သော၊ကုမဂ္ဂံ၊မကောင်းသောခရီး၊ကို၊ပဋိပန္နာ၊သွား၊ကုန်သည်၊အမှာ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊ ပုရတော၊ရှေ့၌၊မရှေ့ခရီး၊သည်၊ဒိသ တိ၊ထင်၏၊ ပစ္ဆတော၊စ၊နောက်၌ကား၊ နဒိသတိ၊မထင်၊မယဲ့။အကျွန်ုပ် တို့သည်၊ကုမဂ္ဂံ၊မကောင်းသောခရီး၊ကို၊ပဋိပန္နာ၊သွား၊မိကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယမဝုရိသာနုံ၊ပြိတ္တာတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ဝတ္တာမ၊ဖြစ် ကုန်၏၊ဤ၊ဤခရီး၌၊ အမနုဿာ၊ပြိတ္တာတို့၏ကိုယ်မှ ဖြစ်သော၊ဂန္ဓာ၊ အနုံသည်၊ဝါယတိ၊လျှင်၏၊ ဒါရုဏောဝ၊ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဃောသော၊

ရေဒ္ဓစိရင်အပ်သော သတ္တဝါတို့၏အသံကို၊ အမှေတိ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့ တို့သည်၊ သုယျတိ၊ကြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အပြုတိ၊ လျှောက်၏၊ ။ သောရဒ္ဓေါ၊သုရဒ္ဓတိုင်းတို့၏အာရုဏ်ဖြစ်သော၊ရာဇာ၊ပိဂံလမင်းကြီး၊သည် သံဝိဇ္ဇေါ၊ ထိတ်လန့်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာရထိ၊ရထားထိန်းကို၊ ဧတံဝစနံ၊ဤသို့သောစကားကို၊ အပြုတိ၊ဆို၏၊ ကိံ အပြုတိ အာဝေယ်သို့ဆို သနည်း၊ သာရထိ၊ရထားထိန်း၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဘိံ သနံ၊ကြောက်လန့် ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ လောမဟံသနံ၊ ကြောက်လန့်သော အားဖြင့် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိထသော၊ ကုမ္ဘဏ္ဍ။မကောင်းသောခရီးကို၊ပဋိ ပန္နာ။သွားကြကုန်သည်။အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သာရထိ၊ရထားထိန်း၊မဂ္ဂေါ။ခရီး သည်။ဝုရုတောဝ၊ရှေ့၌၊ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ပန္ထတောစ၊နောင်၌ကား၊နဒိဿတိ မထင်၊ ။ကုမ္ဘဏ္ဍ။မကောင်းသောခရီးကို၊ ပဋိပန္နာ၊သွားကုန်သည်၊ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။မယံ၊ငါတို့သည်၊ ယမဝုရိသာနံ၊ပြိတ္တာတို့၏၊သန္တိကေ၊အာထံ ၌၊ဝတ္တာမ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတော၊ဤခရီး၌၊အာမနုဿေ၊ပြိတ္တာတို့၏ကိုယ်မှဖြစ် သော၊ဂန္ဓော၊အာနံ့သည်၊ဝါယတိ။လို့၊ဝ်၏၊ဒါရုဏောဝ၊ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဃောသော၊ငရဲတို့၌စိရင်အပ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏အသံကို၊အမှေတိ၊ ဝါတို့သည်၊သုယျတိ၊ကြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အပြုတိ။ဆို၏၊ ဝတ္တာ၊ဆိုပြီး၍၊ သောရာဇာ၊ထိုပိဂံလမင်းသည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓံ၊ ဆင်လည်ကောင်းသို့၊ သမာရုယှ၊ကောင်းစွာတက်၍၊ စတုဒ္ဒိသာ၊အရှေ့လေးမျက်နှာတို့ကို၊ဩ လောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဆာယာသမ္ပန္နံ၊ပြည့်စုံသောအရိပ် ရှိသော၊ နိလဗ္ဘဝဏ္ဏသဒိသံ၊ညှိုသောတိမ်၏အဆင်းနှင့်တူသော၊ မေဃ ဝဏ္ဏသိရိနိဘံ။ တိမ်၏သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သော သဏ္ဌာန်ရှိသည် ဖြစ်၍ထင်သော၊ ပါဒပ်၊အဖြစ်ခြေဖြင့်ရေကို သော်တတ်သောကြောင့်ပါ ဒပဟုဆိုအပ်သော၊နိဂြောဓံရုက္ခ၊ပညောင်ပင်ကို၊အနုသစ၊ဖြင်လည်း ဖြင် လေ၏၊ ဒိဿ၊ဖြင်ပြီး၍၊ ရေစာ၊ပိဂံလမင်းသည်၊ သာရထိ၊ရထားထိန်း၊ ဗြဟ္မာ၊ကြီးစွာသော၊နိလဗ္ဘဝဏ္ဏသဒိသော၊တိမ်ညှိုအဆင်းနှင့်တူသော၊ မေဃဝဏ္ဏသိရိနိဘော၊ တိမ်၏သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သော် သဏ္ဌာန် ရှိသည်ဖြစ်၍ထင်သော၊ ယောရုက္ခော၊အကြင်သစ်ပင်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဧသောရုက္ခော၊ဤသစ်ပင်သည်။ ကိံ ကောနာမရုက္ခော၊အဘယ် မည်သောသစ်ပင်နည်း၊ဣတိ။ဤသို့၊ သာရထိ။ရထားထိန်းကို၊ အာမန္တေ ယိ၊ခေါ်၍မေး၏၊မဟာရာဇာ၊မင်းမြတ်၊ယောရုက္ခော၊အကြင်သစ်ပင်သည် ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ဆာယာသမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော အရိပ်ရှိသော၊ နိလဗ္ဘ

ဝတ္ထုသဒိသော။ တိမ်ညှို အဆင်းနှင့်တူသော၊ မေဃဝတ္ထု သိရိနိဘော၊ ရိုးတိမ်သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့တင့်တယ်သောသဏ္ဌာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ပါဒပေါ်၊ အမြစ်ခြေဖြင့်ရေကိုးသောက်တတ်သောကြောင့် ပါဒပဟု ဆိုအပ်သော၊ သောရကျွေး၊ ထိုသစ်ပင်သည်။နိုင်ငြောခေါ်ပညောင်ပင်မည်၏။ ဆုတ်၊ ဤသို့၊ သာရတိ ရထားထိန်းသည်၊ အပြုပိ၊လျှောက်ကြား၏၊ သောရဏ္ဍောသုရဋ္ဌ တိုင်းရှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇာဝိဂ်လမင်းသည်၊ ယေနအကြင်အရပ်၌ ဗြဟာ၊ ကြီးစွာသော။နိသ ဤ ဝတ္ထုသဒိသော။ တိမ်ညှိအဆင်းနှင့်တူသော၊ မေဃ ဝတ္ထုသိရိနိဘော၊ ရိုးတိမ်၏သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်သော်သဏ္ဌာန်ရှိ သည်ဖြစ်၍ထင်သော၊ သောနိုင်ငြောခေါ်ထိုပညောင်ပင်သည်။ ဒိသတိ၊ ထင်၏၊ တေန၊ထိုပညောင်ပင်ရှိရာသို့။ ပါယာသိ၊သွားလေ၏။ ။ရာဇာ၊ ဝိဂ်လမင်းမြတ်သည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ ဆင်လည်ဘင်းမှ၊ သြဝုယ္ဟ၊သက် ၍၊ ဂုက္ခံ၊ ပညောင်ပင်၏အနီးသို့။ ဥပါဂမိ။ကပ်လေ၏။ ဥပသက်မိတ္တွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ သာမဏ္ဍော။ အမတ်တို့နှင့်တကွ၊သပရိဇနော၊အကြွေအရံနှင့် တကွ၊ ဂုက္ခမူလတွင်။ပညောင်ပင်၏အနီး၌၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ ပူရံ။ရေဖြင့် ဖြည့်သော၊ ပါနိယကရကံ၊ ရေသွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာ၊နှစ်သက် ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ပူဝေ၊ မုံ့တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဒသ၊ ဖြင်လည်းဖြင်လေ၏၊ ဒေဝဝတ္ထိ၊ နတ်၏အဆင်း သဏ္ဌာန်နှင့် တူသော အဆင်းရှိသော၊ သဗ္ဗာဘရဏ ဘူသိတော၊ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့ ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ဝရိသောစ၊ယောကျား သည်လည်း။သော ရဏ္ဍ၊သုရဋ္ဌ တိုင်းရှင်ဖြစ်သော၊ ရာဇာနံ၊ ဝိဂ်လမင်းသို့၊ ဥပသက် မိတ္တွာ၊ ကပ်၍၊ ဇေတ်ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အပြုပိ၊လျှောက်၏၊ ကိं အပြုပိ၊ အဘာယသိ့ လျှောက်သနည်း။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တော၊ အရှင်မင်း မြတ်အား၊ သွာဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ အဟော၊ ထိုမှတပါး၊တော၊ အရှင်မင်းမြတ်အား။ အဒုရာဂတံ၊မကောင်း သောလာခြင်းမဟုတ်၊ အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောမင်း မြတ်၊ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ ပိဝတု၊ သောက် တော်မူလော၊ ပူဝေ၊ မုံ့တို့ကိုလည်း၊ ခါဒ။ ခဲတော်မူပါလော၊ ဆုတ်၊ဤသို့၊ အပြုပိ။ လျှောက်၏။ ။အရိန္ဒမော၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတတ် သောအားလွန်ရှိသော၊ရာဇာ၊ဝိဂ်လမင်းသည်၊သာမဏ္ဍော၊အမတ်နှင့်တကွ၊ သပရိဇနော။ အကြွေအရံနှင့် တကွ၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ ပိဝိတ္တွာ၊ သောက်၍၊ ပူဝေ၊မုံ့တို့ကို၊ ခါဒတိ။ခဲ၏၊ သောရဏ္ဍော။သုရဋ္ဌတိုင်းရှင်ဖြစ်

သော။ ရာဇာ။ ဝိဂ်လမင်းသည်၊ တဏှားထိုအခုပ်ခ်ု၊ နှတ္တာစ၊ရေချိုးပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ဗိုဝိတ္တာစ၊ ရေသောက်ပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ဇော်ဝစန်း ဤသို့သောစကားကို၊အပြုခိ၊ဆိုဏ်းကို အပြုခိ၊အာဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ။ ယက္ခ။နတ်သား၊ တို့သင်သည်၊ ဒေဝတာ၊ဝေသာဝဏ်အာစရိယော ထင်ရှားသောစတုမဟာရာဇာနတ်မင်းသည်လည်း၊ အာသိနု၊ ဖြစ်လေသလော။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗမျိုးဖြစ်သောနတ်သည်လည်း။ အာသိနု၊ဖြစ်သလော၊အနု ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ပုရိန္ဒဒေါ။ ဂေါဘဝ၌အာလှကိုပေးတတ်သော။ သက္ကော။ သိကြားမင်းသည်လည်း၊ အာသိနု၊ဖြစ်သလော၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ အာဇာ ခန္ဓာ။မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တံ၊သင့်ကို၊ ပုဏ္ဏားမေးကုန်ဏ်၊ကထံကေန ကာရဏောန၊ အာဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မယံ။ငါတို့သည်၊ ဇာနေမု၊သိရပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အပြုခိ၊ဆိုဏ်၊ ။မဟာ ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဒေဝေါ။ ဝေသာဝဏ်အာဝ၌ရှိသော ထင်ရှားသော စတုမဟာရာဇာ နတ်သည်လည်း။ နအာမှိ၊မဖြစ်၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗမျိုးဖြစ်သောနတ်သားသည်လည်း။နအာမှိ။မဖြစ်၊ပုရိန္ဒဒေါ။ဂေါဘဝ၌ အာလှကိုပေးတတ်သော၊သက္ကော။သိကြားမင်းသည်လည်း၊ နအာမှိ၊မဖြစ်၊ မဟာရာဇ။မင်းမြတ်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်ကား၊ သုရဒ္ဓာ၊သုရဒ္ဓတိုင်းမှ၊ ဣဓ၊ဤပညောင်ပင်သို့၊ အာဂတော၊ပဋိသန္ဓေအား၊ဖြင့်လာရောက်သော၊ ပေတော၊ပြိတ္တာသည်၊အာမှိ၊ဖြစ်၏။ ။ယက္ခ။နတ်သား။ ပုရေ၊ဂေါဘဝ၌၊ သုရဒ္ဓတို့ သုရဒ္ဓတိုင်း၌၊ ဝသန္တော။နေသော၊ တုဝံ။ သင်သည်၊ ကိ ံသိ လော၊ အာဘယ်သိလရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကိ ံသမာ စာရော၊ အာဘယ်သို့သောအကျင့်ကိုကျင့်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်သနည်း။ တေ၊ သင်၏ ကေနပြိဟ္ဒာစရိယေန၊ အာဘယ်သို့သဘောရှိသောအကျင့်ကြောင့်၊ အယံ အာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့သော တန်ခိုးအာနုဘော်သည်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ။အရိန္ဒမ၊ရေနှင်သူတို့ကိုဆုံးမတတ်သော၊ရဲဘော်ခုနှစ် တိုင်းသား၊ပြည် သူရဟန်းရှင်လူတို့၏ အစီးအပွါးကိုရှက်ဆောင်တတ်ထ သော၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝဠ္ဘမာနံ၊ဆိုအပ်လတ္တံ့ သော၊ယံဝစနံ၊ အကျင့်စကား၊သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ထိုစကား၏၊ တို့၊အာရှင်မင်းမြတ်သည်၊ သုဏောဟိ၊နာတော်မူလော၊ အမ္ဘာစ၊အာမတ် တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပါရိသဇ္ဇာစ၊ ခြေရံပရိ သတ်တို့ သည်လည်း ကောင်း၊ သုဏာန္တု။ နာကုန်လော၊ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏား၊သည်လည်း၊ သုဏာတု၊နာတော်မူလော၊ဒေဝ၊လူတို့

သခင်အရှင်မင်းမြတ်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ပုရေးရှေးဘဝ၌၊သုဒ္ဓတ္တိ၊
သုရဒ္ဓတိုင်း၌၊ ပါပစေတသော၊ ယုတ်မာသောအကြံရှိသော၊ မိန္ဒာဒိဋ္ဌိစ၊
ပေးဆပ်သော အလှူ၏ အကျိုးမရှိသုံးဆပ်သော သိလသတင်း၏ အကျိုး
မရှိစသည်ဖြင့်ဖြစ်သော၊ဒုဿီလော၊ သိလလည်းမရှိသော၊ကဒရိယော၊
သူသပါးတို့ ပေးလှူသည်ကို မြစ်တားသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်ဖြစ်သော
ကြမ်းသောမဆွေရုလည်းရှိသေ၊ပရိဘာသကော၊ရောနှီးသူတော်ကောင်း
တို့ကိုဆဲရေးတတ်သော။ပါပုသော၊မျှားသောမကောင်းမှုရှိသော်သူသည်၊
အသိုးဖြစ်၏။ ၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒါနံ၊အလှူကို။ ဒဒန္တော်နှံ့ဒဒန္တော်
ပေးလှူကုန်သောသူဘို့ကိုလည်းကောင်း၊ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ကရောန္တော်နှံ
ကရောန္တော်၊ပြုကုန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါရယိသံ၊မြစ်ခဲ့ဘူး၏။
ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒဒမာနာနံ၊ပေးလှူကုန်သော၊ အညေသံ၊တပါးကုန်သောသူ
တို့အား။အန္တရာယကရော၊အန္တရာယ်ကိုပြုသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၎င်းဟုန်နှင့်
မျှားစွာသောသူကို၊ဝါရယိသံ၊မြစ်ဘူး၏။ ။ဒါနဿ၊အလှူ၏၊ဝိပါကော၊
အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ သံယမဿ၊ စောင့်စည်းသော သိလ၏၊ ဖလံ၊
အကျိုးသည်၊ ကုတောအတ္ထိ၊အဘယ်မှာအကျိုးရှိအံ့နည်း။ အာစရိယော
နာမ၊ အာစာရေသမာစာရကိုသင်တတ်သောဆရာမည်သည်လည်း၊နတ္ထိ
မရှိ၊အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို၊ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ဒမေယျ၊ပါ။
ဆုံးမလတ္တံ့နည်း။ ဘုဘာနိ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
သမတုလျာနိ၊ အညိုအညွှတ်တူမျှကြကုန်၏၊ ကုလေ၊အမျိုး၌၊ဇေဋ္ဌပစာ
ယိကော၊ ကြီးလူကို့အား အရိုအသေ ပြုခြင်းဟူသော ကုသိုလ်ကံသည်
နတ္ထိ၊မရှိ၊ဖလံဝါ၊အားဘည်လည်းကောင်း။ ဝိရိယံဝါ၊လုံ့လသည်လည်း
ကောင်း၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဥဋ္ဌာနပေါရိသံ။ ယောကျ်ားတို့ထက်ကြွလုံ့လဖြင့်ရောက်
အပ်သောအကျိုးကား၊ကုတောအတ္ထိ၊အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း ဒါနဖလံနာမ၊
လှူဘွယ်သောဝတ္ထုကိုပေးလှူခြင်း၏အကျိုးမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဝေရိနံ၊ဝေရိ
ယဟုဆိုအပ်သော ပါဏာတိပါတစသောမကောင်းမှုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။
နုဝိ၊သောဝေတိ၊မစင်ကြယ်စေနိုင်၊ မရှော၊သတ္တဝါသည်၊လဆွေယျံ၊ရေအပ်
သောချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ လဘန္တော၊ရသည်ရှိသော်၊နိယတိ၊ရိဏာမံ၊
ဆောင်သဖြင့်ညွှန်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်၍သာလျှင်။ လဘတေ၊ဧ၏။ ကမ္မသ
ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို၊ ကတ၊ဒီနာ၊ပြုခြင်းစသောအကြောင်းကြောင့်
နုလဘတိ၊ မရ၊မာတာ၊ အမိလည်းကောင်း၊ ဝိတာ၊အဘလည်းကောင်း၊
ဘာတာ၊အစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတသု'ထိုအမိအဘအစရှိသောသူတို့

ဌ။ ဗလုံ။ ကောင်းသောအကျင့် မကောင်းသော အကျင့်၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣဿရော။ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ။ ပရံ။တပါးသော။ လောကော။ လောကသည်။ နတ္ထိ။မရှိ။ ဒိန္နံ။အလှူကြီး၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ။မရှိ။ ဟုတ်။ ပူဇော်သက္ကာရ၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ သုနိဟိတံ။ ခုဟန်းသူတော် ကောင်းတို့အား ပေးလှူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သိမ်ဖြိုးမြောင်ထားအပ်သော ကောင်းမှုသည်။နတ္ထိ။မရှိ။ ။ယောပိ။အကြင်သူသည်လည်း။ ဝုရိသံ။ သတ္တဝါကို။ဟနေယျ။ဖြတ်ပြီးအုံ့။ပရေမဇ္ဇတော။ပရမတ္တအားဖြင့်။ ကေဝလံ။တစုံ တယောက်သောသူသည်။ ကိဉ္စိ။တစုံတယောက်သောသတ္တဝါကို။နဟနေယျ။သတ်သည်မမည်။ သတ္တန္နံ။ပထဝီကာယအစရှိသောခုနစ်ပါးသော ကာယတို့၏။ဝိဝရမန္တရေ။အပေါက်အကြား၌။သတ္တိ။ဝေးလက်နက်သည်။ ပဝိသတိ။ ဝင်နိုင်၏ ။ဇီဝေါ။ သတ္တဝါတို့၏ အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ အန္ဓောဗာဟိရော။ ခေါင်းလက်နက်အစရှိသည်တို့ဖြင့် မဖြတ်အင်မခဲအပ်သည်။ အသိ။ ဖြစ်၏။ သောဇီဝေါ။ ထိုသတ္တဝါတို့၏ အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ကဒါစိ။ရံခါ။အခ္ခံသော။ရှစ်ဖြောင့်ရှိသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ကဒါစိ။ ရံခါ။ ဂုဠ္ဠပရိမဏ္ဍလော။ အခဲအဝန်းသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ သောဇီဝေါ။ ထိုသတ္တဝါတို့၏အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ ယောဇနာနံ။ ယောဇနာတို့၏။ ပဉ္စသတာ။ငါးရာတို့တိုင်အောင်အသက်ရှိတက်သဖြင့်မြင့်သည်။ဟော တိ။ဖြစ်၏။ကော။အဘာယသ္မာသည်။ဇီဝံ။ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ဆေတုံ။ဖြတ်ခြင်း၌။ အရဟတိ။ ထိုက်မသင့်နည်း။ ။သတ္တဂုဏ္ဍေ။ စေ၍ပြုအပ်သောချည်လုံးကို။ ဒိဏ္ဍေ။ပစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ နိုးမ္ဘဏ္ဍေ။ ပြေသမျှသောအတိုင်းရှိရုံသာ လျှင်။ပလာယတိယထာ။ပြေးသွားသကဲ့သို့။ဝေမေဝစ။ထိုအတူသာလျှင်။ သောဇီဝေါ။ ထိုသတ္တဝါတို့၏ အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ မဟာကပ္ပုနော မဟာကပ္ပါနံ။မဟာကပ်တို့၏။ စူဠာသိတိသတသဟဿာနိ။ရှစ်သန်းလေး သိန်းတို့မတ်လုံးသာလျှင်။ အတ္တဘာဝဂုဏ်ကိုယ်တည်းဟူသောအလုံးကို။ နိုးမ္ဘဏ္ဍေ။ ပြေလျက်။ ပလာယတိ။ဖြစ်၏။ တတော။ ထိုမဟာကပ်၏ ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့မှ။ ဥဒ္ဓံ။ အထက်၌။ နုပဝတ္တတိ။ မဖြစ်။ ။ကောစိ။ တစုံတယောက်သော။ဝုရိသော။ယောကျားသည်။ ဂါမတော။မိမိရွာမှ။ နိက္ခမ္မ။ထွက်၍။အည်။တပါးသော ဂါမံ။ရွာသို့။ပဝိသတိယထာ။ဝင်သကဲ့ သို့။ ဇေဝမေဝစ။ ထိုအတူသာလျှင်။သောဇီဝေါ။ ထိုသတ္တဝါတို့၏အသက် ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။အည်။တပါးသော။ကာယံ။ကိုယ်သို့။ပဝိသတိ။ဝင်၏။ ။

ကောစိ၊တစုံတယောက်သော၊ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်၊ဂေဟတော၊ ဓိတိအိမ်မှ၊ နိက္ခမ္မ၊ထွက်၍၊အညံ့။တပါးသော၊ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊ပရိသတိယ ထား၊ဝင်သကဲ့သို့၊ဥဝမေဝစ၊ထိုအတူသာလျှင်၊ သောဓိဝေါ၊ထိုအသက် ဓိုပိတိန္ဒြေသည်၊ အညံ့၊တပါးသော၊ ဗောဓိ။ကိုယ်သို့။ ပရိသတိ၊ဝင်၏။ မဟာဂကပ္ပုနော မဟာဂကပ္ပါနံ၊ မဟာကပ်တို့၏၊ ယာနိစူဠာသိတိသတသ ဟာ ဿာနိ၊ အကြင်ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့သည်၊ သန္တိ။ ရှိကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုရှစ် သန်းလေး သိန်းတို့သည်၊ သံသာရဿ၊ သံသရာ၏၊ ဝေရိမာတော်၊ အတိုင်း အရှည်ဘည်း၊ ယေဗာလာစ၊ အကြင် သူရိုက်တို့ သည်လည်း ကောင်း၊ယေစပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊တေသဗ္ဗေပိ။ထိုခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊သံသာရံ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပိုင်းအခြားရှိသောသံသရာကို၊ ခေပယိတ္ဝာန၊ကုန်း၊စ ကုန်၍၊ဒုက္ခသ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊အန္တံ၊အဆုံးကို၊ကရိသရေ၊ပြုကုန်လတ္တံ့။ ၊ တိလတဏ္ဍုလာဒိနိ၊ နှမ်းဆန်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေါဏေဟိစပိဒူကေဟိ၊ ဇလေ၊အစရှိသောချင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မာနဘာဇနေဟိစ၊အိုးခွက် အစရှိသောထည်စရာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပိတာနိဝိယ။ နွားယှဉ်အပ် ကုန်သကဲ့သို့၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သုခဒုက္ခာနိ၊ချမ်းသာဆင်းရဲတို့ မည်သည်တို့ကို၊ယထာပုတ္တကာလပရိဿေ ဒေန၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောမဟာကပ်တို့၏ ရှစ်သန်းလေးသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသောကာလ ဖြင့်၊ပိတာနိ၊နွားယှဉ်အပ်ကုန်၏၊ဇိနော၊ဇိနဘုံ၌တည်သောပညာရှိသည်၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံကို၊ ပဇာနာတိ၊အပြားအား၊ဖြင့်သိ၏။ ဣတရာ၊ဇိနဘုံ၌တည် သောပညာရှိမဟုတ်ပါးသော၊အယံပဇာ။ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်၊သမ္ပုဿ၊ တွေ့ဝေ၏၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းဖြတ်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုရေ၊ရှေးခဏ ဒေဝံဒိဋ္ဌ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောပေးအပ်သောအလှူ၏အကျိုးအစရှိသော သုံးအပ်သော သိလသိကင်း၏ အကျိုးမရှိစသည် ဖြင့်ဖြစ်သောမှားသော အဖြင်ရှိသည်၊ အာသီ'၊ ဖြစ်၏။ မောဟပါရုတောဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဒိဋ္ဌိ အကြောင်းဖြစ်သောမောဟသည်ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊သံမုဠှော၊ပြင်း စွာတွေဝေသည်၊အာသိ'၊ဖြစ်၏၊ဓိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိစ၊ပေးအပ်သောအလှူ၏အကျိုး မရှိသုံး အပ်သော သိသသိကင်း၏ အကျိုး မရှိစသော နည်းဖြင့်ဖြစ်သော နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ ဖြင့်ဘောက်ပြန်သော အဖြင်ရှိသည်လည်း၊ အာသိ'၊ ဖြစ်၏။ ဒုဿီလော စ၊သီလမရှိသည်လည်း။အာသိ'၊ဖြစ်၏၊ကဒရိယောစ၊သူတပါး ပေးလှူသည်ကိုလည်း ဖြစ်တားသည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့် ဖြစ်သောကြမ်း

သောမည်ကြောင့်ရှိသည်လည်း။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဘာသကောစ၊ ရေဟန်းသူ
တော်ကောင်းတို့ကိုဆဲရေးတတ်သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ။မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဆတိမာသေတိဆန္ဒိမာသာနံ။ ခြောက်လတို့၏၊ သြဂုံ
ဆောက်ခဲ့၊မေ။အကျွန်ုပ်အား၊ကာလံကိရိယာ။သခြင်းသည်၊ဘဝိသတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ကေန္ဒကဒုက်၊ စင်စစ်ခါးစပ်သော၊
ဃောရံ၊ပြင်းထန်စွာသော၊နိရယံ၊အဝီစိငရဲသို့။ပယတိသံ၊ကျလတ္တံ့၊ ။
တံနိရယံ၊ထိုအဝီစိငရဲကြီးသည်၊ စတုကဏ္ဍံ။ လေးထောင့်ရှိ၏။စတုဒ္ဒါရံ၊
တံခါးလေးမျက်နှာတို့နှင့်ယှဉ်၏။ တံနိရယံ၊ထိုငရဲကြီးကို၊ဝိဘတ္တံ။ကောင်း
စွာဝေဘန်အပ်၏။ ဘာဂသော။ အတ္ထိအားဖြင့်၊ ပိတံ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။
အယောပါကာရေပရိယန္တံ၊ သံတံတိုင်းတို့ဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်၏။ အယသော၊
သံပြားဖြင့်၊ ပဒိုကုဋ္ဌိတံ၊ ပိတ်ဖုံးအပ်၏။ ။တသော၊ထိုအဝီစိငရဲကြီး၏၊
အားယားမယာ၊ သံဖြင့် ပြီးသော၊ ဘူမိ၊မြေအရေပ်သည်၊ ဇလိတာ၊ အလျှံ
ပြောင်းပြောင် တောက်၏၊ တေဇသာ ယုတာ၊ အလျှံ တပြောင် ပြောင်
တောက်သောမျှားသော ဖိုးနှင့်မပြတ်ယှဉ်၏၊ သမန္တာ။ထက်ဝန်းကျင်မှ
ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာကို၊ဖရိတ္တွာ၊နှံ့စေ၍၊ သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊
တမ္ဗတိ။တည်၏၊ တသော၊ ထိုအဝီစိ ငရဲကြီး၏၊ ဇာလာ။ ဖိုးအလျှံသည်၊
သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊နိက္ခမိတ္တွာ၊ထွက်၍၊ဝဿာနိသတသဟဿာ
နိ၊အနှစ်တသိန်းတို့ကို၊ အတိဏ္ဍမိတ္တွာ၊လွန်၍၊ တာဝဒေဝတာမြို့ကာလေ။
ထိုအခါ၌၊ ဇာတ၊ဤအဝီစိငရဲကြီး၌၊ ပစ္စန္တာနံ။ခံရကုန်သော၊ ဝေါ၊သင်တို့
အား၊ ဝဿသတ သဟဿသပရိမာဏော၊ အနှစ်တသိန်းအတိုင်းအရှည်
ရှိသော၊ ကာလော၊အခါသည်၊ အတိတော၊ လွန်ပြီ၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ ဃော
သော၊အသံကို၊ သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏၊ ယာသတဘာဝ ဝဿကောဋိ
ယော၊ အကြင်နှစ်တို့၏ကုဋေ တသိန်းအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော အဖို
တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧသော။ဤနှစ်ဘို့၏ ကုဋေတသိန်း အတိုင်း
အရှည်ရှိသောအဖို့သည်။နိရယော၊အဝီစိငရဲကြီး၌၊ ပစ္စန္တာနံ၊ခံရကုန်သော
ငရဲသူသတ္တဝါတို့၏၊ အာယုနော၊အသက်၏၊ လက္ခဏာ၊ အပိုင်းအခြား
တည်း။ ။မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊
ဝိန္ဓာဒိဗ္ဗစ၊မှားသောအမြင်ရှိကုန်သည်လည်း။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုသီ
လာစ၊သီလမရှိကုန်သည်လည်း။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ အရိယုပဝါဒိနောစ၊
သုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့ဖြစ်မှား တတ်ကုန်သည်
လည်း၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တေဇနာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ကောဋိသတ

သဟာသသာနိ။ကုဋေ့တာသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ နိရယေ၊အဝိစိငရဲကြီး၌၊ ပစ္စုရေ၊ ခံရကုန်၏၊ ။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တဿ၊ ထိုအဝိစိငရဲကြီး၌၊ ပါပသဟ ကမ္မသ၊ အကျွန်ုပ်ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံ၏၊ ဟလံ၊အကျိုးဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ဝေဒနံ၊ဆင်းရဲဝေဒနာကို၊ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဃသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ ဝေဒိယာမိ။ ခံစားရလတ္တံ့ ။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဘုသံ၊ပြင်းစွာ၊ သောစာမိ၊ဝိုးရိမ်၏။ ။အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတတ်သော၊ ရဟ္ဒဝဇုန်၊တိုင်းနေပြည်သူရှင်လိုအပေါင်းတို့ ၏အကျိုးစီးပွါးကို ပွါးစေတတ်သော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ထိုစကားကို၊ တွံ၊သင်မင်းမြတ်သည်၊ သုဏောဟိ၊ နာလော၊ တော၊သင်မင်းမြတ်အား၊ ဘဒ္ဒံ၊ကောင်းမြတ်သောအကျိုးစီးပွါး သည်၊ အတ္ထု၊ ။ဖြစ်စေသတည်း၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ မယံ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိတာ၊ထွီးဖြစ်သော၊ဥတ္တရာ၊ ဥတ္တရာအမည်ရှိသောဝိနိုးမသည်၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းမြတ်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ကုသိုလ်ကံကို၊ ကရောတိ။ ပြု၏၊ သိလေစ၊ နိစ္စသီလဒ္ဓိလည်းကောင်း။ ဥပေါသထေစ၊ ဥဝုသ်သီလဒ္ဓိလည်း ကောင်း။ရတာ၊မြေလျော်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သဗ္ဗတာစ။မေးကာင်းမှမ ဟုတ်ခြင်းသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သံဝိဘာဂစ၊ပေးကန်းလှူခါနီးခြင်း ရှိသည်လည်း၊ဝေဒဿုစ။အလှူခံတို့ဆိုသောစကားကိုသိတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတမစ္ဆရာစ၊ ကင်းသောဝန်တိုခြင်း ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။သိက္ခာယ။ ကျင့်အပ်သောသီလဒ္ဓိ၊ အကွဲလွှာကာရိစ။ မကျိုးမပေါက်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပရကုလေ သု၊သူတပါးတို့၏အိမ်တို့၌၊ သုဏ္ဍာစ၊ချွေးမသည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သမ္ဘုဇ္ဇသစ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုအလိုလိုသိတော်မူသော။ သိရိမ တော၊တုန်းကြက်သရေလည်းရှိတော်မူထသော။ သဟ္ဘမ နိနော၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဥပါသိကာစ၊ ဥပါသိကာမသည်လည်း၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သိလသမ္ပန္နော။ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ဂါမံ၊ရွာသို့၊ ဝိတ္ထာယ၊ဆွမ်းအာလိုငှါ၊ ပါဝိသိ။ဝင်၏၊ ဩကိဏ္ဏဝိတ္ထာစ၊ ချသောမျက်လွှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ။ ရှေ့သို့တက်ခြင်း နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဂုတ္တိန္ဒြိ ရော၊ စောင့်အပ်သော ဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုသံဝုတော၊ ဝိတ်အပ်သော ကိုယ်နှုတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ။သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ့်အတိုင်း၊ စရမာနော၊

ဆွမ်းခံသွားသော။ သောတိကျွေ့ထိုရဟန်းသည်။ ဥတ္တရေယ်အကျွန်ုပ်ထံ၌ ဖြစ်သော ဥတ္တရာ၏ နိုဝေသနံ၊ အိပ်သို့၊ အာဝမသိ။ ရောက်လေ၏။ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ တော၊ သင်မင်းမြတ်အား၊ ဘဒ္ဒ၊ ကောင်းမြတ်သော အကျိုးစီးပွါးသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဥတ္တရာ၊ အကျွန်ုပ်ထံ၌ ဥတ္တရာသည်၊ တံတိကျွေ့၊ ထိုရဟန်းကို။ အဒ္ဒသ။ မြင်လေ၏။ ။ဒိသွာ၊ မြင်ပြီး၍ သား၊ ထိုဥတ္တရာသည်။ ဟူ၏၊ ရေမြင့်မြည့်သော၊ ပါနိယသရက်၊ ရေကန်ကို လည်း ကောင်း။ ဝိတ္တေ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဟူ၀စ၊ မှုံ့တို့ကို လည်းကောင်း။ တသ္သ တိကျွေ့ နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အဒါ၊ ပေးလျှောက်၏၊ ဒတ္တွာ၊ ပေးလျှောပြီး၍။ ဘဏ္ဍေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိတာ၊ အာဘသည်၊ ကာလက်တော၊ သေလွန်၏။ ဘော၊ ဤရေမှုံ့ဟူသော အလှူသည်၊ တသ၊ ထိုသေလွန်သော အကျွန်ုပ်အာဘအား၊ ဥပကပ္ပတု။ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနွာဒိသိ၊ အမျှပေးဝေ၏၊ ။မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ သမန္တ ရာအနုဒ္ဒိဿ၊ အမျှပေးဝေသည်၏ အကြားမဲ့၌၊ ဝိပါကော၊ အလှူ၏အကျိုး သည်၊ ဥဒပဒ္ဓထ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဿဝဏ္ဏော၊ ဝေဿဝဏ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ။ စတုမဟာရာဇိနတ်မင်းကြီးသည်း၊ ကာမကာမော၊ အလိုရှိအပ်သမျှ သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘုဇ္ဇတိ ယထာ၊ အလိုအ တိုင်းခံစားရသောကဲ့သို့၊ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာမကာမိနိ၊ အလိုရှိသမျှ သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘုဇ္ဇာမိစ၊ အလိုအတိုင်း လည်းခံစားခြင်း။ ။အရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတတ်သော၊ ဗ္ဗဝဏ္ဏ၊ တိုင်း နေပြည်သူအပေါင်းတို့၏အကျိုးစီးပွါးကို ပွါးစေတတ်သော။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယာ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံ၀စနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံ၀စနံ။ ထိုစကားကို၊ သုဏောတိ၊ နာလော၊ သဒေ၀ကသာ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကသာ၊ လူ၌၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားကို၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ အပြောအားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ အာရိန္ဒမ၊ ရန်သူတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သောမင်းမြတ်၊ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားနှင့် တကွဖြစ်သော၊ တွံ။ သင်မင်းမြတ်သည်၊ တံ၀မ္မံ။ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောမင်တ

ရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂန္ဓာ၊ဆည်းကပ်လေလော၊ ။ ပဋ္ဌိ
ပန္နာ၊ဖိုလ် ကိုရခြင်းဌာကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော၊စတ္တာရော၊လေးယောက်ကုန်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ဖလေ၊ဖိုလ်၌၊ဝိတာ၊တည်ကုန်သော
စတ္တာရော၊ လေးရောက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏၊ဥဇုဘူတော၊ဖြောင့်မတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သော၊သေသော
သံဃာ၊၌မဂ္ဂဇ္ဈာန်လေးယောက်ဖလဇ္ဈာန်လေးယောက်တို့၏အပေါင်းဖြစ်
သောသံဃာသည်။ ပညာသိလသမာဓိတော၊ပညာသိလသမာဓိတို့နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူ၏။အာဟိနေ့မ၊ ရဟန်သူတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော်မင်းမြတ်၊
သပုတ္တဒါရော၊သားမယားနှင့်တကွသော၊တွံ၊သင်မင်းမြတ်သည်၊ တံသံ
ဃံ။ ထိုမဂ္ဂဇ္ဈာန်လေးယောက်ဖလဇ္ဈာန်လေးယောက်ဘို့၏ အပေါင်းသံဃာ
တော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂန္ဓာ၊ ဆည်းကပ်လေလော၊ ။
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊သင်မင်းမြတ်သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အ
သက်ကိုသတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရမ်း။ လျှင်စွာ၊ဝိရမသာ၊ ကြဉ်ရှောင် လေလော။
လောကေ၊လူ၌၊အာဒိန္နံ၊အခွင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတ
ပါး၏ဥစ္စာ ကို၊ပရိဝဇ္ဇယ သမ္ပ၊ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်လေလော၊အမဇ္ဈပေါ
သေအရက်စသော ယစ်မျိုးကို မ၊သောက်စား သည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေ
လော၊ရေသာစ၊မဟုတ်မမှန်သောစကား ကိုလည်း၊မာစ အာဘက်၊မဆိုလေ
လင့်။ သကေ နဒါရေ၊ မိမိမယား ဖြင့်၊ တုဋ္ဌောစ၊ ရောင့်ရဲသည်လည်း။
ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေသော၊ ။ ယက္ခ၊နတ်သား။ တွံ၊သင်သည်။ မေ၊ငါ၏၊
အတ္ထကာမော စ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိတကာ
မော စ၊အစီးအပွါးကိုအလိုရှိသည်လည်း။ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဒေဝတော၊နတ်
သား၊အဟံ၊ငါသည်၊တုယှံ၊သင်၏၊ဝစနံ၊စကား ကို၊ကရောမိ၊လိုက်နာ၏၊
တွံ၊သင်သည်၊မမ၊ငါ၏၊အာဝရိယော၊ဆရာသည်၊အသိ၊ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓံ၊ဖြတ်
စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ၊ဟူ၍၊ဥပေမိ၊ဆည်းကပ်၏။ အနုတ္တ
ရံ၊အတုမရှိသော၊ဓမ္မဟာ၊ တရား၊တော်ကိုလည်း၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာ၊ဟူ
၍၊ဥ၊ပေမိ၊ဆည်းကပ်၏။ နရုဒေ၊ဝ သ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သံဃဉ္စ၊သံဃာ
တော်ကိုလည်း၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာ၊ဟူ၍၊ ဂန္ဓာ၊မိ၊ဆည်းကပ်ပါ၏။ ။
ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ဝိရ၊ဝ၊ ဝိ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိရ၊မာ၊
ကြဉ်ရှောင်၏၊ လော၊ကေ၊လောကဋ္ဌ။ အာဒိန္နံ၊အခွင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်
မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ပရိ၊ဝ၊ဇ္ဇ၊ယာ၊ ခိုးယူခြင်းမှကြဉ်ရှောင်
၏၊ အမ၊ဇ္ဇ၊ပေါ။ သေအရက်စသောယစ်မျိုးကိုမသောက်စား သည်၊ဟော

ဖိ၊ဖြစ်၏။ရေသာစ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုလည်း၊ နောဘာဏာဖိ၊မဆို၊ သကေနု ဒါရေနှစ်၊ ကိုယ်မယား ဖြင့်လည်း၊ သန္ဓာ၊ဌေ့ဝ၊ ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောဖိ၊ဖြစ်၏။ ၊ယဉ္စာ၊ နှတ်သား။ မဟာဝါတော။ ပြင်းစွာသောလေ၌၊ ဘုသိ။ ဖွဲပြာကို၊ သြဖုဏာတိဝိယ၊လွှင့်လေသကဲ့သို့၊အဟံ။ဝါသည်၊တဝ၊ သင်၏။ ဓမ္မ၊ဒေသနာယ။တရား၊ဟော၊ခြင်း၊ဖြင့်၊ပါပကံ၊ယုတ်မာသော၊ဒိဋ္ဌိ၊ ဓိဋ္ဌာဝုဿာဏာ:ကို၊ သြဖုဏာဖိ၊လွှင့်၏။ သိဒ္ဓတ္ထိယာ၊ လျှင်မြန်စွာ စိုးသွား ခြင်း၊ရှိသော၊နဒီယာ၊မြစ်၌၊ တိဏကဋ္ဌပဏ္ဏာ:သဒုံ၊မြက်ပေါင်း၊သစ်ရွက် ကို၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်၊ ပဝါဟေတိယထာ၊မျှော သကဲ့သို့၊အဟံ။ဝါသည်။ ပါပကံ၊ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဓိဋ္ဌာန၊ မြင်ကို၊ ပဝါဟေမိ၊မျှော၏။ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊သာသနာတော် ၌၊ရတော၊မွေ့လျော်သော။ အဟံ၊ဝါသည်၊ ပါပကံ၊ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဓိဋ္ဌာ၊ဒိဋ္ဌိကို၊ ဝမာမိ။အနှိ၏။ ၊သောရုဒ္ဓော၊ သုရဒ္ဓတိုင်း၏ အရှင်ဖြစ် သော၊ ရာဇာ၊ဝိဂ်လမင်းသည်။ မှာဒံ၀စနံ၊ဤသို့သောစကားကို၊ပါပဒဿန ဒုံ၊မှား၊သောဓိဋ္ဌာ၊အမြင်ကို၊ ဝမိတ္ဝာ၊အနှိ၍။ ဘဂ၀တော၊မြတ်စွာဘုရား အား၊နမော၊ရှိခိုး၊ခြင်းကို၊ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ ပါ၊မောက္ခော၊ရှေ့မှက်နှာသို့ရှေး၌ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ ရထံ၊ရထား၊သို့။ အာရုဟိ၊တက်လေ၏။ မှတိ၊ဤသို့၊ဂါထာ ယော၊ဂါထာတို့ကို၊အား၀ါ၊ရုံ၊ဆိုကုန်၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ ရာဇာ၀ိဂ်လောနာမသုရဒ္ဓာနံ အမိပတိ အဟု၊ ရာဇာ၀ိဂ်လောနာမသုရဒ္ဓာနံ အမိပတိ အဟုဟူသည်ကား။ ဝိဂ်လစက္ခု၊တာ ယ၊ကြောင်သောမျက်စိရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဝိဂ်လောတိ၊ဝိဂ်လဟု၏။ ပါကဋ္ဌ နာ၊မော၊ထင်ရှား၊သော အမည်ရှိသော၊ သုရဒ္ဓ၊ဒေသသ၊ သုရဒ္ဓအ ရှင်ကို၊မှီ၊သော၊ရော၊အာဝိုး၊ရေသော။ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မောရိ ယာနန္တိ၊မောရိယာနံဟူသည်ကား။ မောရိယရာဇာ၏ မောရိယမင်းတို့ကို၊ ဝမ္မာ၊သောက်၊ ဝမ္မသောကမင်းကို၊ သန္ဓာ၊ယ၊ ရည်၍၊ဝ၊ဒတိ၊ဆိုတ၏။သုဒ္ဒံ ပုနရာဂမာတိ၊ သုဒ္ဒံပုနရာဂမာဟူသည်ကား။ သုရဒ္ဓသ၊သုရဒ္ဓမင်း၏၊ ဝိသယံ၊နိုင်ငံကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊ သုရဒ္ဓ၀ါမိနံ။ သုရဒ္ဓတိုင်းသို့သွား၊ရာဖြစ် သော၊မင်္ဂ၊ခရီး၊သို့၊ပစ္စာ၊ဂ၊ဠိ၊တဘနိ၊ပြန်သွား၏။ ၊ဝက်ဆ၊ ကော်ဟူသည် ကား၊မရာဘူမိ၊ သဲမြေ၊သို့၊ဝဏ္ဏ၊ပထ၊ဆိ၊ ဝဏ္ဏပထံဟူသည်ကား။ ပေတော ဟိ၊ပြိဿာ၏သည်၊နှမ်းတံ၊ဖန်ဆင်း၊အပ်သော။ မရုဘူမိမဂ္ဂံ။သဲမြေသို့သွား ရာခရီး၊သို့ ၊ခေ၊မောတိ၊ ခေမောဟူသည်ကား။ နိ၊ဗ္ဗယော၊ ဘေး၊မရှိ၊ ရှိသော၊ဝ၊ဠိ၊ကောတိ။သော၊ဝ၊ဠိ၊ကောဟူသည်ကား။ကော၊ဠိ၊ဘာ၀ါ၀ေ၊ဟာ၊

ချမ်းသာသောအဖြစ်ကိုရှက်ဆောင်တတ်၏။ သိဝေါတိ၊ သိဝေါဟူသည်ကား၊ အာနုပဒ္ဒဝေါ၊ဥပဒ်မရှိ။သုဒ္ဓောနံသန္တိကေဟူတောတိ၊ သုဒ္ဓောနံသန္တိကေဟူတောဟူသည်ကား၊ ဘုရားမကွေး၊ ဤခရီးဖြင့်၊ ဂန္ဓကုဋီ၊သွားကုန်သော၊မယ်၊ငါတို့သည်၊ သုဒ္ဓေါဒနသဒိသပေယော၊ သုဒ္ဓေတိုင်း၏အနီးနီးသာလျှင်၊ ။သောရေဠောတိ၊သောရေဠောဟူသည်ကား၊သုရေဠာဒိပတိ၊ သုရေဠတိုင်း၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဒိဂ္ဂရူပေါတိ၊ ဥဒ္ဒိဂ္ဂရူပေါဟူသည်ကား၊ ဥတ္တြိတ္ထသဘာဝေါ၊ ထိတ်လန့်သော သဘောရှိသော၊ ။ဘိံသနန္တိ။ ဘိံသနံဟူသည်ကား၊ ဘယဇနနံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ် စေတတ်သော၊ လောမဟံ သနန္တိ၊ လောမ ဟံသနံ ဟူသည်ကား၊ ဘိံသနဘာ ဝေန၊ ကြောက်လန့်သဖြင့်။လောမာနံ၊ကြက်သီးမွေးညှင်းတို့၏၊ ဟံသနံ၊ထခြင်းရှိသော၊ ။

ယမဝုဏိသာနုသန္တိကေတိ၊ ယမဝုဏိသာနုသန္တိကေ ဟူသည်ကား၊ ပေတာနုံ၊ပြိုကွာတို့၏၊သဒိပေ၊အနီးဌ၊ဝတ္တာမ၊ဖြစ်ကုန်၏၊အမာနုသောဝါ ယတိ ဝန္ဓောတိ၊ အမာနုသော ဝါယတိဝန္ဓော ဟူသည်ကား၊ ပေတာနုံ၊ ပြိုကွာတို့၏၊ သရိရဝန္ဓော၊ကိုယ်အနုံသည်၊ ဝါယတိ၊လိုင်၏၊ယောသော သုယျတိဒါရုဏောတိ၊ ယောသောသုယျတိဒါရုဏောဟူသည်ကား၊ပရွှေကနိုရ်ယေသု၊အာသိ.ဖြစ်သောရေတို့ဌ၊ ကာရဏံ၊ကမ္မကရဏာကို၊ကာရိယမာနာနုံ၊ပြုအပ်ကုန်သော၊သတ္တာနုံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဃောရတရော၊အလွန်ကြမ်းကြုတ်သော၊သဒ္ဒေါ၊အသံကို၊သုယျတိ၊ကြားအပ်၏၊ ။

ပါဒပန္တိ။ပါဒပံဟူသည်ကား၊ပါဒသဒိသေဟိ၊ခြေနှင့်တူကုန်သော၊မူလာဝယဝေတိ၊ အမြစ်အစိတ်အစိတ်တို့ဖြင့်၊ ဥဒကဿ၊ ရေကို၊ ဝိဝနတော၊ သောကိတတ်သောကြောင့်၊ပါဒပေါတိ၊ပါဒပဟူ၍၊လဋ္ဌနာမံ၊ခေါ်အပ်သော အမည်ရှိသော၊တရုံ၊သစ်ပင်ကို၊ဆာယာသမ္ပန္နန္တိ၊ဆာယာသမ္ပန္နံဟူသည်ကား၊သန္တိဿာယံ၊သော အရိပ်ရှိသော၊ နီလဗ္ဘာဝဏ္ဏသဒိသန္တိ၊နီလဗ္ဘာဝဏ္ဏသဒိသံဟူသည်ကား၊ နီလဝဏ္ဏော၊ညိုသော အဆင်းဖြင့်။ နီလမေဃသဒိသံ၊ညိုသောရိပ်နှင့်တူသော။ မေဃဝဏ္ဏသိရိနိဘန္တိ၊မေဃဝဏ္ဏသိရိနိဘံဟူသည်ကား၊မေဃဝဏ္ဏသဏ္ဌာနံ၊ ရိပ်းတိပ်၏သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့တင့်တယ်သောသဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ခါယမာနံ၊ထင်သော၊ ။ဟူရံ ပါနိယကရဏန္တိ။ဟူရံပါနိယကရဏံဟူသည်ကား၊ပါနိယေန၊သောက်ရေဖြင့်၊ဟူရံ၊ပြည့်သော၊ပါနိယဘာဇနံ၊သောက်ရေခွက်ကို၊ ဟူဝေတိ၊ဟူဝေဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇကေ၊မုံ့ခဲဘွယ်တို့ကို၊ ဝိဏ္ဍေတိ၊ဝိဏ္ဍေဟူသည်ကား၊ဝိဏ္ဍို

ဇနနေ့နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။မရေရေ။ကောင်းကုန်သော။ မနုညေ့နှစ်သက်ဘွယ်ရှိကုန်သော။ တဟိ တဟိ သရာဝေ။ထိုထိုခွက်၌။ ပူးရက္ခာ ပြည့်စေ၍။ ဌပိတပုဝေ။ ထားအပ်သောမုံ့ကို။ အထောတေ အာနုဘာဝတန္တိ ဣဏေ။ အာထောတေအာနုဘာဝတံဟု သောဤပါဠိ၌။ အထော တိ။အထောဟု သောပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တံ။နိပါတ်မျှတည်း။ ဝါ။တနည်း ကား။အာဝေဝုဏာ ဣဏေ။အာဝေဝုဏာအနုက်၌။နိပါတမတ္တံ။နိပါတ်မျှတည်း။ မဟာဗုဒ္ဓ မင်းဖြတ်။ တေ။သင်မင်းဖြတ်အား။ အာဂတံ။ လာခြင်းသည်။ နုဘာဝတံ။ အပြစ်နှင့်တကွလာခြင်းသည်။ နဟောတိ။မဖြစ်။ အထခေါ်။စင် စစ်သော်ကား။သွာဂတမေဝ။ကောင်းသောလာခြင်းသည်သာ သျှင်တည်း။ ဣတိ။ဤသို့။မယံ။ငါတို့သည်။သမ္ဘဒ္ဓိ ဣဏာမ။ဝန်ခံကုန်၏။ ဣတိအယံ။ဤသည် ကား။အဣဏေ။အနုက်တည်း။ အဣဏမတိ။ အဣဏမဟု သည်ကား။အဣဏ်။ ရှိကုန်သော။ ဒေမနုဿိလ။ ဆုံးမတော်မူတတ်သော အလေ့ရှိသော မင်း ဖြတ်။ ။

အမစ္စာပါရိသဇ္ဇာတိ။အမစ္စာပါရိသဇ္ဇာဟု သည်။ အမစ္စာစ။အမတ်တို့ သည်လည်းကောင်း။ ပါရိသဇ္ဇာစ။ အခြေခံရံတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝစနံ။ စကားကို။ သုဏာန္တု။ နာကြကုန်လော။ တုယ္ဟံ။ သင်မင်းကြီး၏။ ပုရောဟိတော။ပုရောဟိတ် ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏောစ။ပုဏ္ဏား သည်လည်း တံ။ထိုစကားကို။သုဏာတု။နာလော။ဣတိအယံ။ဤသည်ကား။ယောဇနာ။ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။သုရဋ္ဌမှာအာဟန်တို့။ သုရဋ္ဌမှာအာဟံ ဟု သည် ကား။ သုရဋ္ဌဒေသတော်။သုရဋ္ဌအရပ်မှ။ အဟံ။အကျွန်ုပ်သည်။ဒေဝါတိ။ ဒေဝဟု သည်ကား။ရောစနံ။ပိဂ်လမင်းကို။အာလပတိ။ခေါ်၏။ဝိန္ဓာဒိဋ္ဌိတိ။ ဝိန္ဓာဒိဋ္ဌိဟု သည်ကား။ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိယာ။ နတ္ထိကအယူဖြင့်။ ဝိပရိတဒဿ နော။ဘေဒ်ပြန်သောအမြင်ရှိသော။ဒုဿီလောတိ။ဒုသီလောဟု သည်ကား။ နိဿီလော။သီလမရှိသော။ကဒရိယောတိ။ကဒရိယောဟု သည်ကား။ တဏ္ဍ ဝန္ဓေရိ။ကြမ်းသောမဆွေရှိသော။ ပရိဘာသကောတိ။ပရိဘာသကော ဟု သည်ကား။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ။ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား။ အကြောသ ကော။ ဆဲရေးတတ်သော။ ဝါရယိသဿန္တိ။ ဝါရယိသဿ ဟု သည်ကား။ ဝါရေသိ။ဖြစ်ကုန်၏။ အန္ဓရာယကရောအဟန္တိ။ အန္ဓရာယကရောအဟံ ဟု သည်ကား။ ဒါနံ။ အလှူကို။ဒေဒန္တာနံ။ ပေးလှူကုန်သောသူတို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဥပကာရံ။ကျေးဇူးကို။ ကရောန္တာနံ။ပြုကုန်သောသူတို့ကိုလည်း ကောင်း။အန္ဓရာယကရော။ အန္ဓရာယ်ကင်းပြုတတ်သည်။ ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍။

အညေသဗ္ဗပရေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒဒမာနာနံ၊ ပေးလှူ
ကုန်သောသူကို၏၊ဒါနမယဝုညတော၊ဒါနဖြင့်ပြီးသောကောင်းမှု၊အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ဗဟုဇနံ၊များစွာသောသူကို။ ဝါရယိသံဝါရေမိ၊တား၊မြစ်
၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။

ဝိပါကောနတ္ထိ ဒါနသာတိအာဒိ၊ ဝိပါကောနတ္ထိဒါနသ ဤသို့အစရှိ
သောစကားသည်၊ ဝါဒိတာ.ကာရသ၊ တာ.မြစ်သောအခြင်းအရာကို၊
ဒဿနံ၊ ပြသောစကားတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌။ ဝိပါကောနတ္ထိဒါ
နသာတိ၊ ဝိပါကောနတ္ထိဒါနသဟူသည်ကား၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒဒတော၊
ပေ.လှူသော သူအား၊ တသ၊ ထိုအလှူ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊
အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပတ္တဗ္ဗဟလ်၊ ရောက်အပ်သော အကျိုးသည်၊
နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိပါကံ၊အကျိုးကို၊ပဋိဗါဟတိ၊ တား၊မြစ်၏။သံယမ
သမကုတောဟလန္တိ၊သံယမသမကုတောဟလံဟူသည်ကား။သီလသမ္ပန်
စောင့်အပ်သောသီလ၏ကား၊ ဟလံ၊အကျိုးသည်၊ ကုတောနာမ၊အဘယ်
ဟာရှိသည်မည်အံ့နည်း။သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊အချင်းခပ်သိမ်း၊တံ။ထိုအကျိုးသည်၊
နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊နတ္ထိ
အာစရိယောနာမတိ၊ နတ္ထိအာစရိယောနာမဟူသည်ကား၊ အာစာရသ
မာစာရသိက္ခာပကော၊ အာစာရသမာစာရကို သင်တတ်သော၊ ကောဝိ
တရုံတယောက်သော၊ အာစရိယောနာမ၊ ဆရာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သဘာဝတောဇေ၊ သဘောအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဒန္တာဝါ
ယဉ်ကျေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊အဒန္တာဝါ၊ မယဉ်ကျေးသည်လည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ
ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တေန၊ထို၊ကြောင့်၊ အဒန္တံ
ကောဒမိသတိဘိ၊ အဒန္တံကောဒမိသတိဟူ၍၊ အာဟ၊မိန့်ပြီ၊

သမတုလျာနိဘူဘာနိတိ၊သမတုလျာနိဘူတာနိဟူသည်ကား၊သဗ္ဗေပိ
အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဣမေသတ္တာ၊ဤသတ္တဝါတို့သည်၊အညမညံ
အချင်းချင်း၊ယသ္မာ၊အကြင် ကြောင့်၊သမသမာ၊ တူမျှကုန်၏၊တသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊ဧဗ္ဗောဇေ၊ကြီးသောသူသည်သာလျှင်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဧဗ္ဗောပစာယိ
ကော၊ကြီးသောသူတို့အား၊အရိဟသေပ္ပဋိခြင်းသည်၊ကုတောဝါ၊ဘယ်ပုဂ္ဂိ
လ်ရှိအံ့နည်း။ဧဗ္ဗောပစာယနဝုညံနာမ၊ကြီးသောသူတို့အား၊အရိဟသေပ္ပဋိခြင်း
ဟူသောကောင်းမှုမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော
အနုက်တည်း၊နတ္ထိဗလန္တိ၊နတ္ထိဗလံဟူသည်ကား၊အတ္ထနော၊မိမိ၏။ ယဒိ

ဗလေ၊အကြင်အားဌ။ပတိဋ္ဌတာ၊တည်ကုန်သော သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည် ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ကတ္တား၊ပြု၍၊ မနုဿသောဘဝကျတံ၊ လူတို့၏တင့်တယ်သည်၏ အပြစ်ကို၊ အာဒီကတ္တား၊အစပြု၍၊ ယာဝ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်တိုင်အောင်၊သမ္ဘတ္တိယောပြည့်စုံခြင်းတို့သို့။ ပါဝုဏာန္တိ၊ရောက်ကုန်၏၊တံဝိရိယဗလံ၊ ထိုလုံ့လအားကို၊ ပဋိကဿိပတိ၊ပယ်၏၊ ဝိရိယံဝါနုဿိကုတောဥဠာနပေါရိသန္တိ ဣဒံ၊ဝိရိယံဝါနုဿိကုတောဥဠာနပေါရိသံဟူသော ဤစကားကို၊နော၊ဝါတို့အား။ ဝုရိသသီး၊ယောကျ်း၏၊ ဝိရိယေန၊လုံ့လဖြင့်၊ ဝုရိသာကာ၊ရေန၊ ယောကျ်းတို့သည်ပြုအပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္တေန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့။ ပဝတ္တေ၊ဝါဒပဒိုကျော်ပေ၊သေန၊ဖြစ်သောအယူကိုပယ်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ။

☰ နတ္ထိဒါနဖလံနာမာတိ၊ နတ္ထိဒါနဖလံနာမဟူသည်ကား၊ ဒါနသီ၊အလှူ၏၊ကိုပြု၊တရုံတခုသော၊ဖလံနာမ၊အကျိုးမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဒေယျဓမ္မပ ရိစ္စာဂေါ။ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကိုစွန့်ကြဲခြင်းသည်၊ဘသွန်း၊ပြာ၌၊ ဟိရိတံဝိယ၊ သွန်လောင်းဘိသကဲ့သို့၊နိပ္ပလံ၊ဝေ။ အကျိုး၊မရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နဝိသောဝေတိ၊ဝေရိန္တိ ၊ဟု၊ နဝိ သော၊ဝေတိ၊ဝေရိနံ၊ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ဝေရိနန္တိ၊ဝေရိနံ၊ဟူသည်ကား၊ ဝေရ ဝန္တံ၊ ရှောင်ခြင်းရှိသော။ ဝေဘုနံ၊ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတို့၏၊ ဝ၊သေန၊အစွမ်း အား၊ဖြင့်။ ပါဏာတိပါတာဒီနံ၊ပါဏာတိပါတအစရှိသည်တို့၏၊ဝ၊သေနစ၊ အစွမ်းအား၊ဖြင့်လည်း၊ ကတပါပဝုဋ္ဌလံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုရှိသော ဝုဋ္ဌိုလ်ကို၊ ဒါနသိလာဒိဝတတော၊ ဒါနသီလအစရှိသောအကျင့်မှ၊ နဝိ သောဝေတိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်၊ ကဒါစိပိ၊တရံတဆစ်မျှလည်း။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊နကရောတိ၊မပြုနိုင်၊ဝုဋ္ဌေ၊ရှေး၌။ ဝိပါကောနတ္ထိဒါနသော တိအာဒိ။ ဝိပါကောနတ္ထိဒါနသ ဤသို့အစရှိသော စကားသည်။ ဒါနာဒိ တောအလှူပေးခြင်းအစရှိသည်မှ၊အတ္တနော၊ဖိမိ၏။ ပရေသံ၊သူတပါး၏ အား။နိဝါရိတာကာရဒဿနံ။တား၊မြစ်အပ်သောအခြင်းအရာကိုပြုသော စကား၊တည်း။ နတ္ထိဒါနဖလံနာ၊မာတိအာဒိပန်၊နတ္ထိဒါနဖလံနာမ ဤသို့အစရှိ သောစကား သည်ကား။ အတ္ထနော၊ ဖိမိ၏၊ ဖိန္ဓာဘိနိဝေသ ဒဿနံ၊ ရှားသောအား၊ဖြင့်နှ လုံ်းသွင်းခြင်းကို ပြုသောစကား၊တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ ဒဠ္ဍမ္ပိ၊မှတ်အပ်၏၊လဒ္ဓေယျန္တိ ၊လဒ္ဓေယျံ၊ဟူသည်ကား၊လဒ္ဓမ္ပိ၊ရအပ်သော၊ ကထံပန၊ အဘာယ် သို့လျှင်၊ လဒ္ဓမ္ပိ၊ရအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကြား၏ နိယတိပရိဏာမဇန္တိ ၊နိယတိပရိဏာမဇံ၊ဟူ၍၊အာပာ၊ဆိုကြ၏ အုယံသတ္ထော၊

ဤသတ္တဝါသည်၊ သုခံဝါ၊ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံဝါ၊ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ လာနေ့ကား၊ ရှေ့ဘဝ်ရှိသော်၊ နိယတိဝိပရိဏာမမ ပေါ်ရာ ဆောင်သဖြင့်ညွှန်းကြောင်းဖြစ်၍သာလျှင်၊ လာတတိ၊ ရောက်၊ ဟမ္ဘသ၊ ကံကို၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နုလာတတိ၊ မရ၊ ဣသေ ရာဒိနာ၀၊ ဣသေ ရုအစရှိသည်တို့ကြောင့်လည်း၊ နုလာတတိ၊ မရ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ။

နတ္ထိမာတာပိတာဘာတာတိအာဒိသု၊ နတ္ထိမာတာ၀ိတာဘာတာ ဤသို့ အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သမ္မာပဋိပတ္တိမိ ဆွေသောပဋိပတ္တိနှင့်၊ ကောင်းသောအကျင့် မကောင်းသောအကျင့်တို့၏၊ ဖလဘာ၀ံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ လောကော နတ္ထိ ဣတောပရံ ဟု သည်ကား၊ ဣတောဣဒေ လောကတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လော ကမှ၊ ကောစိ၊ တစုံတခုသော၊ ပရ၊ လောကော နာမ။ တမလွန်လောကမည် သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတ္ထ တတ္ထေ ဝ၊ ထိုထိုဖြစ်ရာအရပ်၌သာလျှင်၊ သတ္တာ၊ သတ္တ ဝါတို့သည်၊ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ ယော၊ အဓိပ္ပါယ်ဟုတည်း၊ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဟု သည်ကား၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီး၏အ ကျိုးသည်၊ ဟုတန္တိ၊ ဟုတံ ဟု သည်ကား၊ ပဟောနကလာဘသက္ကာရော၊ စွမ်းနိုင်သောလာဘ်ပူဇော်သကာ၏အကျိုးသည်၊ တဒုဘယတ္ထိ၊ ထိုနှစ်ပါး ရုံသောဒိဋ္ဌဓမ္မဟုတံ ဟု သောဝုဒ်သည်သည်း၊ ဖလဘာ၀ံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု၍၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ သုနိဟိ တန္တိ၊ သုနိဟိတံ ဟု သည်ကား၊ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ၊ နိဟိတံ၊ သိမ့်မြုံ့ဖြုံ့ထား အပ်သော ကောင်းမှုသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ ဝိ၊ နဝိဇ္ဇတိ ဟု သည်ကား၊ သမဏာ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းဝတ္တရားတို့အား၊ ယံဒါနံ နာမ၊ အကြင်ပေးလှူခြင်းမည် သည်ကို၊ အနုဂါမိကနိဗိတိ၊ အစဉ်လိုက်သောကောင်းမှုတည်းဟူသော ရွှေဘိုးဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ယိုရဟန်းဝတ္တရားတို့အား အလှူပေးခြင်း ဟုဆိုအပ်သောကောင်းမှုသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ တံ၊ ထိုသို့ ဆိုခြင်းသည်၊ ဝါစာ၀တ္ထုမတ္တမေ ၀၊ စကား၏ အကြောင်းမျှသာ တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ။

နကောစိကိဋ္ဌိဟာနတိဘိ၊ နကောစိကိဋ္ဌိဟာနတိ ဟု သည်ကား၊ ယေ၀ ပုရိ သော၊ အကြင်ယောကျားသည်၊ ပရံ၊ တပါး၊ သော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျားကို၊ ဟနေယျ၊ သတ်အံ့၊ ပရေ သော၊ သူတပါး၏၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုသတ်ရာဖြတ်ရာ၌၊ ပရေ ဆေတ္ဝာ၊ ပရေ ဆေတ္ဝာ အားဖြင့်၊

ကောစိ၊ တရုံတးယောက်သော သူသည်၊ ကိုဠိ။ တရုံ တယောက်သော သတ္တဝါကို၊ နဟနတိ၊ သတ်သည်မမည်၊ သတ္တန်း ခုနှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာယာနုံ၊ ပထဝိကာယ အစရှိကုန်သော ကာယတို့၏၊ နိစ္စဘာဝတော၊ မြဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဟနန္တော်ရိယ။ သတ်သကဲ့သို့၊ ပေါတိ၊ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗပဟာရော၊ ခေါးလက်နက်ဖြင့်ထိုးခုတ်ခြင်းသည်၊ ဂဏ်။အာဝုယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြား၏၊ သတ္တန်ဝိဝဋေ့မနှုတ်ရေတိ၊ သတ္တန်ဝိဝဋမနှုတ်ရေဟူ၍၊ အားပါ၊ဆိုပြီ၊ပထဝိဓာတိုနှုံ၊ပထဝိအစရှိကုန်သော၊သတ္တန်း ခုနှစ်ပါ.ကုန်သော၊ ကာယာနုံ။ ကာယတို့၏၊ဝိဝဋဘူတော၊ အပေါက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊အနှုတ်ရေတိ၌။အကြား၊အပေါက်၌၊ သတ္တန်ခေါ်ခေါ်သည်။ ပရိသတိ။ ဝင်၏။တေန။ ထိုကြောင့်။ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊အသိအာဒီ ဟိ၊ သနဲလျက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပဟာတာရိယ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ပေါန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇီဝေါရိယ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကဲ့သို့ သေသကာယာပိ၊ ကြွင်းသော ကာယတို့သည်လည်း၊ နိစ္စသဘာဝတ္တာ၊ မြဲသောသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဆိဒ္ဓတိ၊ မပြတ်။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အနေ့ဇ္ဇာတေ့ဇ္ဇောသ်ဇီဝေါ တိ၊ အနေ့ဇ္ဇာတေ့ဇ္ဇောသိဇီဝေါဟူသည်ကား။ သတ္တာနုံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အယံဇီဝေါ၊ဤဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊သတ္တာဒိဟိ၊ခေါးလက်နက်အစရှိသည်တို့ ဖြင့်၊ နိစ္စသဘာဝတော။ မြဲသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဆိဒ္ဓိ တဗ္ဗော၊မဖြတ်အပ်၊နဘိဒ္ဓိတဗ္ဗော၊မခွဲအပ်၊အဇ္ဈံသောဂုဏ္ဍပရိမဏ္ဍလောတိ၊ အဇ္ဈံသောဂုဏ္ဍပရိမဏ္ဍလောဟူသည်ကား၊သောပနဇီဝေါ၊ထိုသတ္တဝါတို့ ၏အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်ကား။ ကဒါစိ၊ရံခါ။အဇ္ဈံသော၊ ရှစ်မြှောင့်သည်၊ ပေါ၊ဖြစ်၏။ကဒါစိ၊ရံခါ။ ဂုဏ္ဍပရိမဏ္ဍလော၊အခဲအဝန်းသည်၊ပေါ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဇနာနံသတာပဗ္ဗာတိ၊ ယောဇနာနံသတာပဗ္ဗ ဟူသည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဘာဝပ္ပတ္တော၊ ဖြစ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗ ယောဇန သတုဒ္ဒေဝေ၊ ယူဇနာငါးရာ အကထက်သို့ တက်သ ဖြင့်ဖြင့် သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကောဇိဝံဆေတုမရဟတိတိ၊ ကောဇိဝံဆေတုမရ ဟတိဟူသည်ကား။ နိစ္စံ၊အမြဲ။နိဗ္ဗိကာရံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းမရှိ၊သာ၊ဇီဝံ။ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ ကောနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော သူသည်၊ သတ္တာဒိဟိ၊ ခေါ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဆိန္ဒိတုံ။ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်ဆုံးသည်း။ သော။ထိုဇီဝိတိန္ဒြေကို၊ကေနစိ၊တရုံတယောက်သောသူသည်၊ နဝိကောပ နေယျော၊မဖျက်ဆီးစေနိုင်ရာ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေတိ၊ဆိုး၏၊ ။

သုတ္တဂုဏ္ဍေတိ၊ သုတ္တဂုဏ္ဍေဟူသည်ကား၊ ဝေဌ္ဌေတွာ။ရစ်၍၊ကတသုတ္တ ဂုဏ္ဍေ၊ပြုအပ်သောချည်လုံးကို၊ ခိုင်ကြေတိ၊ ခိုင်ကြေဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗေဌနဝ ယေန၊ ဖြေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ခိုင်ကြေ၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗေ ဌေန္တံပသာယတိတိ။ နိဗ္ဗေဌေန္တံ ပလာယတိ ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတတောဝါ၊ တောင်ထိပ်၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခဂ္ဂေါ၊သစ်ပင်အဖျားဌ၌လည်း၊ကောင်း၊ ဌတွာ၊တည်၍၊ နိဗ္ဗေဌိယမာနံ။ဖြေသည်ဖြစ်၍၊ ခိုင်ကြေ၊ပစ်အပ်သော၊သုတ္တ ဂုဏ်း၊ချည်လုံးသည်၊နိဗ္ဗေဌေန္တံ။မေ၀၊ဖြေသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂန္ဆတိ၊သွား၏၊ဝေ၀မေ၀န္တိ။ဝေ၀မေ၀ံဟူသည်ကား၊ တံသုတ္တဂုဏ်း၊ကိုချည် လုံးကို၊နိဗ္ဗေဌိယမာနံ၊ ဖြေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂန္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့ သို့၊သုတ္တေ၊ချည်သည်၊ ခိုးဏ၊ကုန်သည်ရှိသော်၊နဝန္ဆတိယထာ၊မသွား သကဲ့သို့၊ ဝေ၀မေ၀၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သောဓိဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့၏ အသက်ဓိဝိတိန္ဒြေသည်၊မဟာကပ္ပိနော။မဟာကပ်တို့၏ရုဠာသိတိသတ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့ ပတ်လုံးသာလျှင်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂတ္တ ကာလေ၊မ၀၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့ ကာလပတ်လုံးသာ လျှင်၊ အတ္တဘာ၀ဂုဏ်း၊အတ္တဘောတည်းဟူသောအလုံးကို၊နိဗ္ဗေဌေန္တော၊ ဖြေလျက်၊ပလာယတိ၊ဖြစ်၏၊ တတော။ထိုမဟာကပ်၏ရှစ်သန်းလေးသိန်း တို့မှ၊ဥဒ္ဓံ၊အထက်၌၊နုပဝတ္တတိ၊မဖြစ်၊ ။

ဝေ၀မေ၀စ သောဓိဝေါတိ၊ ဝေ၀မေ၀စ သောဓိဝေါ ဟူသည်ကား၊ ဂေါ၊တယောက်သော၊ ပုရိသော။ယောကျ်ား၊သည်၊အတ္တနော။မိမိ၏၊ နိ၀ါသဂါမတော။နေရာရွာမှ၊ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ထွက်၍၊ တတော။ထိုမိမိနေရာ ရွာမှ၊အညံ့၊တပါးသော၊ဂါမံ၊ရွာသို့၊ကေနစိ၊ဒေ၀ကရဏီယေန၊တစုံတခု သောပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ ပဝိသတိယထာ၊၀င်သကဲ့သို့၊ ဝေ၀မေ၀၊ထိုနည်းတူ သာလျှင်။ သောဓိ၊၀ါ။ ထိုသတ္တ၀ါတို့၏ဓိဝိတိ၊န္ဒြေသည်၊ ဣတောသရီရ တော၊ဤကိုယ်မှ၊ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ထွက်၍၊ အညံ့အ၀ရံ၊တပါးသော၊ သရီရံ၊ ကိုယ်သို့၊နိယတိ၀သေန၊ဆောင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ပဝိသတိ၊၀င်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။ဟောန္တိ၊ ဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ကာယံ၊ကိုယ်သို့။ ။

ရုဠာသိတိတိ၊ရုဠာသိတိဟူသည်ကား၊စသုရာသိတိ၊ရှစ်သောင်းလေး ထောင်တို့သည်၊ မဟာကပ္ပိနောတိ၊ မဟာကပ္ပိနောဟူသည်ကား။ မဟာ ကပ္ပါနံ၊မဟာကပ်တို့၏၊တတ္ထ၊ထိုမဟာကပ်၌၊ အနေ၊ဘတ္တာဒိတော၊အနု ဝတ္တတ်အစရှိသော၊ ကေမ္မာ၊တာ၊ရသော၊ မဟာ၊သရော၊ကျိုင်ကြီးမှ၊ဝ၊သ

သတေဝ ဃသသတေ၊ အန္ဓစ်တရာ အန္ဓစ်တရေ ဧ၀ံသောအခါ၌၊ ကုသဠေနှ၊ သမန်းမြေက်ဗျားဖြင့်၊ ဂေကော်၊ တခုတခုသော၊ ဥဒကဗိန္ဒုံ၊ ရေပေါက်ကို၊ နိဗာရဇ္ဇေ၊ ထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဣမိနာဥပက္ကမေန၊ ဤသို့သော လုံ့လဖြင့်၊ သတ္တာ ဘဝတ္ထာ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ တဖန်သရေ၊ ထိုအိုင်၌၊ နိရုဒကော၊ ရေမရှိသည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ဂေကော၊ တံခုသော။ မဟာကပ္ပေါနာမ၊ မဟာကပ်မည်သည်၊ ပေါ်တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဘေ၊ ဆိုး၍။ ဇေ၀ရှပါနံ။ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ မဟာကပ္ပါနံ၊ မဟာကပ်တို့၏။ စတုရာသီတိသတသဟဿာနိ၊ ရှစ်သန်းလေးသိန်း တို့သည်၊ သံသာရဿ၊ သံသာရ၏၊ ပရိမာဏံ။ အတိုင်းအရှည်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေတိ၊ ဆိုး၏၊ ယေဗဟလာ ယေစပဏ္ဍိတာတိ။ ယေဗဟလာ ယေစပဏ္ဍိတာဟူသည်ကား၊ ယေအနွဗဟလာစ၊ အကြင်လူရိုက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေစသပ္ပညာ၊ အကြင်ပညာရှိသောသူတို့သည်လည်း ကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗဝိ၊ အလုံးစုံ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သံသာရံ ခေပယိတ္ဝာနာတိ၊ သံသာရံခေပယိတ္ဝာနဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကာလအပိုင်းအခြားရှိသော၊ သံသာရံ၊ သံသရာကို၊ အပရာပရဝုတ္တိဝသေန၊ အာဒီနဝလဲလဲဖြစ်သည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ခေပေတ္ဝာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဒုက္ခဿန္တံကရိဿရေတိ။ ဒုက္ခဿန္တံကရိဿရေ ဟူသည်ကား။ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ ပရိယန္တံပရိယောသာနံ၊ အဆုံး ကို၊ ကရိဿန္တိ။ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ပဏ္ဍိတာပိ၊ ပညာရှိသောသူတို့သည်လည်း။ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ သုဗ္ဗိတုံ။ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင် ကုန်၊ ဗာလာပိ၊ ရိုက်သောသူတို့သည်လည်း၊ တတော၊ ထိုရှစ်သန်းလေး သိန်းအတိုင်းအရှည်ထက်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန် ဣတိ၊ ဤသို့ တာသ၊ ထိုသူ၏၊ လဒ္ဓိ၊ အယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ မိတာနိသုခဒုက္ခာ နိဒေါ ကောဟိ ဝိဒူ ကေဟိ စာတိ၊ မိတာနိသုခဒုက္ခာနိဒေါ ကောဟိ ဝိဒူ ကေဟိ စ ဟူသည်ကား။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သုခဒုက္ခာနိနာမ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့ မည်သည်တို့ ကို။ ဒေါ ကောဟိ ဝိဒူ ကေဟိ၊ ဧလားချင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာနဘာဇနေဟိ။ အိုးခွက် အစရှိသောထည့် စရောတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ☰ မိတာနိဝိယ၊ နှင်းယှဉ်အစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ယထာဝုတ္တကာလပရိစ္ဆေဒေန၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသော မဟာကပ်ဘို့၏ ရှစ်သန်းလေး သိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိသောကာလအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ပရိ ဗ္ဗ မိတတ္တာ၊ လည်ပတ်ခြင်း ၏အဖြစ် ကြောင့်။ ပရေ ကဋ္ဌ၊ အသီးလည်း ဖြစ်သော၊ တောသံသတ္တာနံ၊

ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ နိယတိပရိဏာမ ဓာတာနိ၊ ဆောင်သဖြင့် ညွှတ်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိဏာမိတာနိ၊ ညွှတ်ခြင်းတို့တည်း၊ တယိဒံတံ ဣဒံ၊ ထိုညွှတ်ခြင်းသည်၊ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဖိုးနှာသဇ္ဇံ ပဓာနာတိ၊ ဖိုးနှာ သဇ္ဇံ ပဓာနာတိ ဟူသည်ကား။ ဖိုနှာ ဟူမိယံ၊ ဖိုနှာ ဘုံ၌၊ ဗြဟ္မာ၊ တည်သော သူသည်၊ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပဓာနာတိ။ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပဓာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိသနည်း၊ သံသာရသ၊ သံသရာကို၊ အတိက္ကမိတဗ္ဗား၊ လွန်မြောက်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဓာ နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣဒုတရာ၊ ဖိုနှာ ဘုံ၌တည်သော ပညာရှိမှတပါး သော၊ သမ္မုဇ္ဇာ၊ တွေဝေသော၊ အယံ ပဓော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ သံသာရေ ပန၊ သံသရာ၌ကား၊ ပရိဏာမတိ၊ လည်၏။ ။

ဝေဒိဋ္ဌိပုရေ အာသိန္တိ၊ ဝေဒိဋ္ဌိပုရေ အာသိ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ ဝ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ ယထာဝုတ္တနယေန ကဒါစိ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နယေန အယူရှိသည်၊ အဟောသိံ ဖြစ်ပြီ၊ သမ္မုဇ္ဇော မောဟပါရုတောတိ၊ သမ္မုဇ္ဇောမောဟပါရုတော ဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တာယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော၊ ဒိဋ္ဌိယား။ အယူ၏၊ ဟေတုဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမ္မောဟေန၊ ပြင်းစွာတွေဝေ ခြင်းဖြင့်၊ သမ္မုဇ္ဇော၊ ပြင်းစွာတွေဝေသည်၊ တံသဟဓာတေန၊ ထိုမိန္ဆာဒိဋ္ဌိ နှင့်တကွဖြစ်သော၊ တေနမောဟေန၊ ထိုမောဟသည်၊ ပါရုတောပဋိ ဆာဒိ တကုသလ ဓိဓော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကုသိုလ်တည်းဟူသော မျိုးစေ့ရှိ သည်။ ဣတိ အယံ။ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗေ ရှေးဦး၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပ္ပန္နပါပဒိဋ္ဌိ၊ ဖြစ်သော မကောင်းသောအယူကိုလည်းကောင်း၊ တ ဃသ၊ ထိုမကောင်းသောအယူ ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံ ကို လည်းကောင်း၊ ဒသေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိသည်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုဘဝိတဗ္ဗံ၊ ခံစားအပ်သော၊ တ ဃ ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍ ဩရိ မေဃတိမာသေဟိတိ အာဒိ၊ ဩရိမေဃတိမာသေဟိ ဤဝို့ ဒီးစရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝဿာနိ သတ သဟဿာနိ တိ၊ ဝဿာနိ သတ သ ဟဿာနိ ဟူသည်ကား။ ဝဿာနံ၊ နှစ်တို့၏၊ သတ သဟဿာနိ။ တသိန်း တို့ကို၊ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသေသော၊ စကားကြွင်း

ကို၊ ပက္ခိုဝိတဗ္ဗော၊ ထည့်အပ်၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဧတေ၊ ဤဝသာနိ သတ သဟာသာနိဟူသော ပုဒ်သည်၊ ဘုမ္မဇ္ဇေ၊သတ္တမီအနက်၌၊ ပစ္စတ္တ ဝစနံ၊ပဌမာဝိဘတ်သက်သော်ပုဒ်တည်း၊ ဝဿသတသဟဿာ၊ အနှစ်တသိန်းတို့သည်၊ ဝိတိဝတ္တေသု၊လွန်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ **အတ္ထော**၊ အနက်တည်း။ ဃောသော သုယျတိတာဝဒေ တိ၊ဃောသော သုယျတိတာဝဒေ ဟူသည်ကား၊ ယဒါ။ အကြင်အခါ၌၊ ဇေတေကာ၊ ဤမျှအတိုင်း **အရှည်**ရှိသော၊ ကာလော၊အခါသည်၊ **အတိက္ကန္တော**။ လွန်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တာဝဒေဝတာတို့ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ မာရိသာ၊အချင်းတို့၊မှုဒ၊ဤအဝိုင်ဝဲကြီး၌၊ပစ္စန္တာနံ၊ခံရကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ဝဿသတသဟဿာ၊ပရိမာ၊ကား၊အနှစ်တသိန်း၊အတိုင်း၊အ ရှည်ရှိသော၊ ကာလော၊ အခါသည်၊အတိတော၊လွန်ပြီ၊ ဣတိ၎ဝံ။ဤသို့၊ တတို့နိုရယော၊ထိုင်ရဲ၌၊သန္ဓေါ၊အာသံကို၊ သုယျတိ၊ကြားအပ်၏၊လက္ခ္မော ဇေသောမဟာရာဇ သတဘာဝ ဝဿ ကောဋိယောတိ၊ လက္ခ္မောဇေသောမ ဟာရာဇ သတဘာဝ ဝဿကောဋိယော ဟူသည်ကား၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သတကောဋ္ဌာသ ဝဿကောဋိယော၊ နှစ်တို့၏ကုဋေတသိန်း၊အ တိုင်း၊အရှည်ရှိကုန်သော၊အတို့တို့သည်၊ နိုရယော။ဝဲရဲ၌ ပစ္စန္တာနံ၊ခံရကုန် သော၊သတ္တာနံ။ သတ္တဝါတို့၏၊ အာယုနော၊အသက်၏။ ဇေသောလက္ခ္မော ဇေသောပရိဏ္ဍေဒေါ။ ဤအဖိုင်းအခြားတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ **အတ္ထော**၊ အနက်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဒသဒသကံ။ဆယ်ခုတို့၏တဆယ်သည်၊သတံနာမ၊တရာ မည်၏၊ဒသသတာနိ၊ဆယ်ရာတို့သည်၊ သဟဿံနာမ၊တထောင်မည်၏၊ ဒသဒသ သဟဿာနိ၊ ဆယ်သောင်း တို့သည်၊ သတသဟဿံ နာမ၊ တသိန်းမည်၏၊သတသတသဟဿာနိ၊သိန်းတရာတို့သည်၊ ကောဋိနာ မ၊ကောဋိမည်၏။ တာသံကောဋိနံ။ ထိုကောဋိတို့၏။ ဝဿေန၊အစွမ်းအား ဖြင့်၊သတသဟဿဝဿာနိ၊အနှစ်တသိန်းတို့သည်၊ကောဋိယော၊ကော ဋိမည်ကုန်၏၊ သတတာဝါ၊ဝဿကောဋိယော၊ နှစ်တို့၏ကုဋေတသိန်းအ တိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောအတို့တို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊သာစ၊ခေါ၊ထိုကု ဋေတို့ကိုလည်း။ နေရယိကာနံ်ယော၊ဝဲရဲသူတို့၏သာသျှင်။ ဝဿဂဏနာ ဝဿေန၊ နှစ်ကိုရေတွက်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန် ၏၊ မနုဿာနံ၊ဝါ၊ လူတို့၏ သည်းကောင်း။ ဒေဝါနံ၊ဝါ၊ နတ်တို့၏လည်း ကောင်း၊ ဝဿဂဏနာ၊ဝဿေန၊ နှစ်ကိုရေတွက်သည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊

နဝေဒိတဗ္ဗာ၊ မသိအပ်ကုန်၊ ဇောဒိသာနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝဿကောဋိသတသဟဿာနိ၊နှစ်တို့၏ ကုဋေတသိန်းတို့သည်၊နေရယိကာနံ၊ငရဲသူတို့၏။အာယု၊အသက်မည်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ကောဋိသတသဟဿာနိနိရယေပစ္စရေဒနာတိ၊ ကောဋိသတသဟဿာနိနိရယေပစ္စရေဒနာဟူ၍၊ အာဟ။ဆိုပြီ၊ ပန။အာဘွိတ ပါးကိုဆိုဦးအုံ၊ ယာဒိလေန၊အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ပါပေန၊မကောင်း မှုကံဖြင့်၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊နိရယေသု၊ငရဲတို့၌၊ ပစ္စန္တိ၊ ခံရကုန်၏၊တံ။ထိုမကောင်းမှုကံကို။နိဂမနဝသေန၊ နိဂုံး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒသေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ဓိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိစဒုသိလာယေစာရိယုပဝါဒိနောတိ၊ဓိဋ္ဌာ ဒိဋ္ဌိစဒုသီလာ၊ယစာရိ ယုပဝါဒိနောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊ဝေဒိ သန္တိ၊ဝေဒိသံဟူသည်ကား၊အနုဘာဝိသံ၊ခံစားရလတ္တံ့၊ ။

ဧဝံ၊ဤသို့၊အာယတိ၊နောင်အခါ၌၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊အနုဘာဝိတဗ္ဗံ၊ ခံစားအပ်လတ္တံ့သော၊ပါပဟလ်၊မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ တေ၊သင်၏။ ကောနုဗြဟ္မစရိယေန၊အဘယ်သို့ သောမြတ်သောအကျင့်ကြောင့်၊ အယံအာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့သောတန်ခိုး အာနုဘော်သည်၊ တဝ၊သင်အား၊ အဟောသိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ ရည်သား ဝိဂ်လမင်းသည်၊ ပုဏ္ဏိတမတ္ထံ၊ မေးအပ်သော အနက်ကို၊ အာ စိက္ခိတွာ၊ပြောကြား၍၊ တံ၊ထိုဝိဂ်လမင်းကို၊ သရဏောသုစ၊သရဏဂုံတို့၌ လည်းကောင်း၊ သိလေသုစ၊သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတုကာ မော၊တည်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ဘံသုဏောဟိမဟာရာဇာတိအာ နိ၊တံသုဏောဟိမဟာရာဇဤသို့အစရှိသောဂါထာကို။အာဟ၊ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊သိလေဥပေါသထေရတာတိ၊သိလေဥပေါသထေရ တာဟူသည်ကား၊နိစ္စသိလေသုစ၊ နိစ္စသီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ဥပေါသ ထသိလေသုစ၊ ဥပေါသထသီလတို့၌လည်းကောင်း၊ အာဘိရတာ၊အလွန် မွေ့လျော်၏၊ ။အာဒါတိ၊ အာဒါဟူသည်ကား၊ အာဒါသိ။ ပေးလှူပြီ၊ ။ တံမဗ္ဗန္တိ၊ တံမမ္ပံဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဂိတံ၊အဂ်ါရှစ်ပါးရှိသော၊ တံမဂ္ဂဋ္ဌ။ ထိုမဂ်သို့လည်းကောင်း၊ အမတပဒဋ္ဌ၊သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့လည်း ကောင်း၊ ။

ဧဝံ၊ဤသို့၊ပေတေန၊ပြုတ္တာသည်၊ သရဏောသုစ၊သရဏဂုံတို့၌လည်း ကောင်း။သိလေသုစ၊ သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ သမာဒပိတော၊ဆောက် တည်စေအပ်သော၊ ဂုဇော။ဝိဂ်လမင်းသည်၊ ပဿန္နမနော၊ကြည်ညှို

သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေနေ။ ထိုပြိတ္တာသည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဥပကာရံ။ ကျေးဇူးကို၊ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ၊ ကိုယ်တွေ့တွာ၊ ကြား၍၊ သဒ္ဓကာဒိသု၊ သဒ္ဓကာဒုံအစရှိသည်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌဟန်လော။ တည်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တကာမောတိအာဒိကာ၊ အတ္တကာမော ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ကိလေသာဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ ဝတ္တာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ပုဗ္ဗေ။ ရှေး၌၊ အတ္တနော။ မိမိ၏၊ ဂဟိတာယ။ ယူအပ်သော၊ ပါဝိကာယ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ ပဋိနိဿဋ္ဌာဘာဝံ၊ စွန့်အပ်သည့်၏အဖြစ်ကို။ ပကာသေနော်၊ ဖြိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သြဝဏာဒိတိဂါထံ။ သြဝဏာဒိအစရှိသော ဂါထာကို၊ အာဟ။ ဆိုကုန်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သြဝဏာဒိမဟာဝါတေ တိ၊ သြဝဏာဒိမဟာဝါတေဟူသည်ကား၊ မဟန္တော်ပြင်းစွာသော၊ ဝါတေ၊ လေသည်၊ ဝါယန္တော်၊ လာသည်ရှိသော်၊ ဘုသံ။ ဖွဲပြာကို၊ သြဝဏာတိဝိယ၊ လွင့်သကဲ့သို့၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ တံဒိဋ္ဌိ။ ထိုမိစ္ဆာအယူကို၊ ယဂ္ဂ၊ နတ်သား။ တာဝ၊ သင်နတ်သား၏၊ ဝမ္မဒေသနာဝါတေ၊ တရားဟောခြင်းတည်းဟူသော လေ၌၊ သြဝဏာဒိ သြဝိန္ဒုနာဒိ၊ လွင့်၏၊ နဒိယာဝါသိလဝါဒိယာတိ၊ နဒိယာဝါသိလဝါဒိယာ ဟူသည်ကား၊ သိဝ်သော တာယ၊ လျှင်သောအယည်ရှိသော၊ မဟာနဒိယာဝါ၊ မြစ်ကြီး၌လည်း၊ တိကကဋ္ဌ ပဏ္ဏကာသဒုံ၊ မြက်ပေါင်းသစ်ရွက်ကို၊ ပဝါဟေတိဝိယ၊ မျှောသကဲ့သို့၊ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိ။ မိစ္ဆာအယူကို၊ ပဝါဟာမိ။ မျှော၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာဒိပ္ပါယော၊ အာဒိပ္ပါယ်တည်း။ ဝမာဒိပါပိကံ ဒိဋ္ဌိန္တိ၊ ဝမာဒိ ပါပိကံ ဒိဋ္ဌိ ဟူသည်ကား၊ မမ၊ ဝါ၏၊ မနောရထဂတံ၊ စိတ်တည်းဟူသော ခံ့တွင်းသို့ရောက်သော၊ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိ။ မိစ္ဆာအယူကို၊ ဥဒ္ဓိန္ဒယာမိ ဖြတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖြတ်ရာ၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒဿေနော်၊ ဖြိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ သာသနေ ရေတောတိ၊ ဗုဒ္ဓါနံ သာသနေ ရတောဟူ၍၊ အာဟ ဆိုပြီ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကော်သေနု။ စင်စစ်အားဖြင့်၊ အာမတာဝေ ဟေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တတ်သော၊ ဘဂဝန္တာနံ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး နှင့်ပြည့်စုံ တော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌ ရတောအာဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိသင်္ခါတံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော၊ တံဝိသံ၊ ထိုအဆိပ်ကို၊ ဝမာမိ၊ အန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။ ဣဒံ ဝတ္ထုနာတိ၊ ဣဒံ ဝတ္ထုနဟူသော၊ သြသာနဂါထာ၊ အာဆုံးဂါထာကို၊ သင်္ဂီတိကာရေဟိ။ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဌပိတာ၊ ထား၍ပ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ပါမောက္ခောတိ၊ပါမောက္ခေါဟူသည်ကား။ပါစိန္ဒိသာ ဘိမုခေါ၊အာရှေ့အရပ်သို့ရှေးရှုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ရထမာရုဟိတိ၊ရထ မာရုဟိဟူသည်ကား။ဂမနသင်္ခါ၊သွားခြင်းဌာနိုင်အပ်သော၊ အတ္တနော၊ ဖိဖိ၏၊ရာဇရေထံ၊မင်းရထားသို့၊အာဘိရုဟိ၊တက်စီး၏၊ အာရုယ္ဟ၊တက်စီး၍၊ယက္ခာနုဘာဝေန။ နတ်၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌သာ လျှင်၊အတ္တနော၊မိဖိ၏၊နဂရံ၊မြို့သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ ရာဇဘဝနံ၊နန်းတော် သို့၊ပါဒိသိ၊ဝင်၏၊သော၊ထိုဝိဂ်လမင်းသည်၊ အပရေနေ၊တပါး၊သော၊သမ ယေန၊အခါ၌၊ ဣမံပဝတ္တိံ။ဤပြုတ္တာ၏အကြောင်းကို၊ ဘိက္ခုနံ၊ဂေဟနှုံ၊တို့ အား။ အာရောစေသိ၊ကြားလျှောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ဂေဟနှုံ၊တို့သည်၊ထေရာနံ။ မထေရ်ကြီး၊တို့အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက် ကြကုန်၏။ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီး၊တို့သည်၊တတိယသင်္ဂီဟံ၊တတိယသင်္ဂီယနာသို့၊အာရောပေ သုံ၊တင်စေကုန်၏၊ ၊နန္ဒကပေတဝတ္ထု၊ဝတ္ထုနှာ၊ နန္ဒကပေတဝတ္ထု၊အမှင့် သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၄-မဟာဝဂ်-၄-ရေဝတိပေတဝတ္ထု။

ဤ ဥဒ္ဒေဟိရေဝတောသုပါပဓမ္မေတိဣဒံ၊ ဥဒ္ဒေဟိရေဝတောသုပါပဓမ္မေဟူ သော၌ဤဝတ္ထု၊သည်၊ ရေဝတိပေတဝတ္ထု၊ရေဝတိပေတဝတ္ထု၊တည်း၊ ဣ၊ ထိုရေဝတိ ပေတဝတ္ထု၊သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရေဝတိဝိမာန ဝတ္ထု၊နှာ၊ ရေဝတိဝိမာနဝတ္ထု၊နှင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိသေသံ၊ အထူးမရှိ၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဣဒေ၊ဤရေဝတိပေတဝတ္ထု၌၊ အမ္ဘုဗ္ဗတ္တိ ယဆ္ဆ၊အကြောင်းခံ၍ဖြစ်ခြင်း၌လည်း၊ကောင်း၊ဂါထာသုစ၊ဂါထာတို့၌လည်း ကောင်း၊ ယံဝစနံ၊အကြင်စကားကို၊ဝတ္တုံ၊ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ။ထိုစကား ကို၊ ပရေမတ္ထဒိပနိယံ။ ပရမတ္ထဒီပနီအမည်ရှိသော၊ ဝိမာနဝတ္ထု၊ဝတ္ထုနှာယံ၊ ဝိမာနဝတ္ထု၊အမှင့်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသဒ္ဒံ၊မှန်၏၊ဣဒံ၊ ဤရေဝတိပေတဝတ္ထု၊ကို၊ နန္ဒိ ယသ၊ နန္ဒိယအမည်ရှိသော၊ဒေဝဝုတ္ထသ၊နတ်သား၏၊ ဝသေန၊အစွမ်း အားဖြင့်၊ဝိမာနဝတ္ထု၊ပါဠိယံ၊ဝိမာနဝတ္ထု၊ပါဠိတော်၌၊ သင်္ဂီဟံ၊သင်္ဂီယနာ သို့၊အာရောပိတံ၊ တင်အပ်၏၊ တဗ္ဗိ၊ထိုနန္ဒိယနတ်သား၏ ဝိမာနဝတ္ထု၊ကို လည်း၊ ရေဝတိပဋိဗဒ္ဓါယ၊ရေဝတိနှင့်စပ်သော၊ဂါထာယ၊ဂါထာ၏၊ဝသေ နှ၊အစွမ်းအား၊ဖြင့်။ရေဝတိပေတဝတ္ထု၊နှင့်၊ ရေဝတိပေတဝတ္ထု၊ဟူ၍၊ပေတ

ဝတ္ထုပါဠိယဖို့၊ ပေတဝတ္ထု ပါဠိတော်၌လည်း၊ သင်္ဂီဟံ၊ သင်္ဂီဃနာသို့၊ အာရောဝိတ်၊ တင်အပ်၏၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊ ဒဠ္ဍဗ္ဗီ၊မှတ်အပ်၏။ ၊ရေဝတိ ပေတဝတ္ထုဝတ္ထုနှာ၊ ရေဝတိပေတဝတ္ထု၊အမှင့်သည်၊ ခိုမ္ဘီတာ၊ပြိုးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ၊

၄-မဟာဝဂ်-၅-ဥဿုပေတဝတ္ထု။

ဈာန်မမဥဿုဝနံမဟာနန်တိ ဈာန်၊ဈာန်မမဥဿုဝနံမဟာနန်ဟူသော၌ဝတ္ထု သည်၊ဥဿုပေတဝတ္ထု၊ ဥဿုပေတဝတ္ထုတည်း။ တသေ၊ထိုဥဿုပေတ ဝတ္ထု၏၊ဥပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကား၊အဘယ်နည်း၊ ဘဂဝတိ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝေဠုဝနေ။ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရေန္တေ၊ နေတော် မူသည်ရှိသော်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်၊ဥဿုကလာပံ၊ ကြီစည်းကို၊ခန္ဓေ။ပရုံး၌၊ ကတ္တာ။ ထားသည်ကုန်ပြီ ၍၊ကော်၊တချောင်းသော၊ဥဿု၊ကြီကို၊ခါဒန္တော၊ခဲလျက်၊ဂန္ဓတိ၊သွား၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊တယောက်သော၊သိလဝါ၊သိလရှိသော၊ ကလျာဏဝမ္မော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ဥပါသကာ သည်၊ ဗာလဒါရုကေန။ ရိုက်သောသူငယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ။တကွ၊ တသေ၊ထို ကြီကိုထမ်းလာသော ယောက်ျား၏။ ဝိမ္ဘိတော၊နောက်မှ၊ဂန္ဓတိ၊သွား၏၊ ဒါရုကော၊ သူငယ်သည်။ ဥဿု၊ကြီကို။ ပသိတ္တာ။ မြင်၍။ ဥဿု၊ကြီကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍၊ ဒေဟိ။ ပေးလော၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊ ပရောဒတိ၊ငိုး၏၊ ဥပါ သကော၊ ဥပါသကာသည်။ ပရောဒေန္တံ။ ငိုသော၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ ဗဟွာ၊မြင်၍၊တံပုရိသံ၊ထိုယောက်ျားကို၊သင်္ဘာန္တော်၊ဖြိုးမြောက်လျက်၊ တေန၊ထိုယောက်ျားနှင့်၊ သဒ္ဓိ။တကွ။ အလ္လောပသလ္လာပံ၊အလ္လာပသလ္လာ ပကို၊အာကာသိ၊ပြု၏၊သောပနပုရိသော၊ထိုယောက်ျားသည်ကား။တေန၊ ထိုဥပါသကာနှင့်၊ သဒ္ဓိ။တကွ၊ကိုပြု။ တစုံတခုသောစကားကို၊နအာလ ပတိ၊ စကားမဆို၊ ဝိမ္ဘိတော၊နောက်မှ၊ ဂန္ဓတိ၊ လိုက်သောဥပါသကာ သည်၊ ဒေါသေန၊ အမြက်ထွက်သဖြင့်၊ ဒါရကဿ၊ သူငယ်အား၊ဥဿု ခဏ္ဍာမို့။ကြီပိုင်းကို၊လည်း။ နာဒါသိ၊မပေး၊ ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊ ဒါရကံ။သူငယ်ကို၊ ဒဿေတ္တာ။ပြု၍၊ အယံ၊ဒါရကော၊ ဤသူငယ်သည်၊ အတိဝိယ။ အလွန်လျင်၊ ဟောတိ။ ငိုကြွေး၏၊ ဈာမဿ။ ဤသူငယ်အား၊ ကော်၊တချောင်းသော၊ဥဿု၊ခဏ္ဍာ၊ကြီပိုင်းကို၊ဒေဟိ၊ပေးလော၊ဈာတိ၊ဤသို့၊

အာဟာ၊ဆိုရ်၏။ တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ။ကြား၍။ သောပုရိသော၊ထိုကြီး ထမ်းလာသောယောက်ျားသည်၊ အပသာရေနှော၊ မောင်းမဲ့လျက်၊ ပဋိ ဟာတစိတ္တံ။ခိုက်တိုက်သောစိတ်ရှိသည်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊အနာ ဒရဝသေနှ၊မရှိသောသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကော်၊တရသော၊ဥဿုယမ္ပိ၊ ကြီချောင်းကို၊ဝိမ္ဘိတောဝ၊နောက်မှ၊ဒိပိ၊ပစ်ရ်။သော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ အာပရေနှ၊တပါး၊သော၊သမယေန။အခါ၌၊ကာလံကတွာ၊သေခြင်းကိုပြု၍၊ စိရုပဘာဝိတ သ၊ကြာရှည်ဖြင့်စွာထုံအစ်သော၊ လောဘသ။လောဘ၏၊ ဗဟုလေန။အကျိုးအားဖြင့်၊ပေတေသု၊ပြိတ္တာဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊တ သ၊ ထိုယောက်ျားအား၊ကမ္မသရိက္ခကံ၊ကံနှင့်တူသော။ ဗလံနာမ၊အကျိုးမည် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။ အဋ္ဌကရိသမက္ခံ၊ ရှစ်ပယ်မျှသော၊ ဌာနံ၊အရပ်ကို၊ အဝတ္ထရန္တံ၊လွှမ်းရိုးလျက်၊အဋ္ဌနဝဏ္ဏံ၊မျက်စင်းအဆင်း ရှိသော၊ဗုဿလဒ္ဓဏ္ဍာပရိမာဏောယိ။ကြည့်ပွေ့အဘိုင်းအရည်ရှိကုန်သော၊ ဥဿု၊ဟိ၊ကြီတို့ဖြင့်၊ ဃနသဒ္ဒေန်း၊ကခဲနက်ဖုံးလွှမ်းသော၊ မဟန်း၊ကြီးစွာ သော၊ ဥဿု၊ဝနံ။ ကြီတောသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ ၊ထိုပြိတ္တာသည်၊ ခါဒိတုကာမတာယ၊ခဲခြင်းဌါအလိုရှိသဖြင့်၊ ဥဿု၊ကြီကို၊ဂဟေသာဒိ တိ၊ယူ၍ဟူ၍၊ဥပဂတမတ္တေ။ ကပ်ခါမျှ၌၊ တံ၊ထိုပြိတ္တာကို၊ ဥဿု၊ကြီတို့ သည်။ အဘိဟနန္တိ။ ရှေးရှထိခိုက်ကုန်၏၊ သော၊ထိုပြိတ္တာသည်၊တေန၊ ထိုထိခိုက်ခြင်းကြောင့်၊မုန်ဆိုတော၊တွေ့ဝေသည်ဖြစ်၍၊ ပပတိ၊လည်း၏၊ အသ၊ထိုနောင်မှ၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ ရာဇဂဟံ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဝိဏ္ဏာယ။ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ဂဆ္ဆန္တော၊ ကြွသွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအ ကြား၌၊တံပေတံ။ထိုပြိတ္တာကို၊အဒ္ဒသ၊မြင်လေ၏။ သော၊ထိုပြိတ္တာသည်၊ ထေရံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၍၊ အတ္တနော၊ ဝိဝိသည်၊ ကာဘကမ္ပံ၊ပြုအပ်သောကံကို၊ဝုဏ္ဏော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား၊ပုညဟလံ၊ကောင်းမှု၏အကျိုးဖြစ်သော၊အနုပ္ပကံ၊ များသော၊မဟန်း၊ ကြီးကျယ်စွာသော၊ ဇုဒ်ဥဿု၊ဝနံ။ဤကြီတောသည်၊ မမ၊အကျွန်ုပ်အား၊နိဗ္ဗတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊တံဥဿု၊ဝနံ၊ထိုကြီတောသည်၊ဇုဒါနု။ ယသုအခါ၌၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသို့။နတေ။ မရောက်၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အာဝိဘူ၊ဖြေကြားတော်မူလော။ အယံဝိ ပါကော၊ဤအကျိုးသည်၊ ကိသကမ္မသ။အဘယ်သို့သောဘာရှိသောကံ ၏၊ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း။ ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ သွာဟံ သောအဟံ၊

ထိုအကျွန်ပ်သည်၊ ကိုယ်၊ တရုံတခုသောကြောကို၊ ပရိဘုဇ်ဝတ်၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ဝါယမပါမိစေ၊လုံ့လကိုလည်းပြု၏၊ပရိသက္ကာမိစေ၊ပယောဂကိုလည်းပြု၏၊တေနဥပ္ပန္နုဝနေနေ၊ ထိုကြောတော်သည်၊ အဟံ။ အကျွန်ုပ်ကို၊ဝိဟာရာမိစေ။ နေ့ပ်လည်း နေ့ပ်စက်၏၊ ဥပ္ပန္နုပဏ္ဍိတာ။ သန့်လျက်သွားနှင့်တူကုန်သောကြောရက်ကို့သည်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ခစ္ဆာမိကန္တိယာမိစေ၊ ဖြတ်လည်း ဖြတ်၏၊သွာဟံ။သောအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ဆိန္ဒိတယာမော၊ ပြတ်သောအားရှိသည်ဖြစ်၍၊ကပဏော၊ ပြင်းစွာဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ လာလပါမိ၊ အလွန်မြည်တမ်းရ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အာစိက္ခ၊ကြား တော်မူလော၊အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ကိသကမ္မသ၊ဧဘယ်သို့ သဟောရှိသောကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ဝိဃာတောဝဝိဃာတောဝေ၊ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဆမာယံ၊မြေ၌၊ ပရိပတာမိ၊ လည်း၏၊ ဃမ္မေ၊ပူသောကျည်းကုန်းခင်း၌။ဝါရိစရောဝမဏ္ဍောဝိယ၊ငါးကဲ့သို့၊ပရိဝတ္တာမိပရိဗ္ဗမာမိ၊ချာချာလည်၏၊ နှုရုတောဝ၊အဝေးမှလျှင်၊ မေ၊တပည့်တော်၏၊ အာသုကာ၊ မျက်ရည်တို့သည်၊နိဂ္ဂလန္တိ၊ယိုစီးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အာစိက္ခ၊ ကြား။တော်မူလော၊ အယံဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိသကမ္မသ၊ အဘယ်သို့ သဟောရှိသောကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးနည်း။ ၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ဆာတောစ၊ ဆာလောင်သည်လည်း။ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ ကိလန္တောစ၊ပင်ပန်းသည်လည်း၊ အမှိ၊ဖြစ်၏၊ ဝိပါသိတောစ၊ရေမွတ်သည်လည်း အမှိ၊ဖြစ်၏၊ သန္တာသိတောစ၊နွတ်ခမ်းလည်ချောင်း အာစပ်ခြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ အလွန်မွတ်သိပ်သည်လည်း၊အမှိ၊ဖြစ်၏။အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ သာတံ၊သာယာအာဝ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ချမ်းသာကို၊ နိုဝိန္ဒေ၊မရ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ကောင်း။ ဘေမဇ္ဇံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ ဝုဏ္ဏာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ဥပ္ပန္နုံ။ကြီ။ကို။ ပရိဘောဂံ၊သုံးဆောင်ခြင်းကို၊လဘေယျုံ၊ ရပါအံ့နည်း။ ၊ဘောဝုရိသ။ အိုယောကျ်ား၊ ဝုရေ့။ ရှေးဘဝ၌၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်။ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ကံသည်၊ တံတုဝံ၊သင်ကို၊ ဝေ၊ဤသို့၊ အကာသိ၊ပြုဘူး၏၊ ဝုရိမာယစောတိယာ၊ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿတူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊တွင်၊ သင်သည်၊ ယေန ကာရဏေန၊ အကြောင်းအကြောင်းဖြင့်၊ အကာသိ၊ပြုဘူး၏၊ ဘေမဇ္ဇံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဟဘ္ဘ၊

ငါသည်လည်း၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုအံ့၊ တွေ့ရှိ၊သင်သည်လည်း၊ သုတ္တာနှ၊နှာ၍၊ တော
မတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိစာန၊ သိလော၊ ။တုဝံ၊ သင်သည်၊ ပုရေ
ရှေးဘဝ၌၊ ဥဿုံ၊ကြီးကို၊ ခါဒမာနော၊ ခဲလျက်၊ ပယာတော၊ သွားသည်၊
အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုရိသော၊ ဥပါသကာဖြစ်သော ယောက်ျားတယောက်
သည်လည်း၊ တော၊သင်၏၊ ဝိမ္ဘိတော၊ နောက်မှ၊အနှာဝန်ဆို၊ အနုအာဝန်ဆို၊
လိုက်၏၊ သော၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သောယောက်ျားသည်လည်း၊ တံ၊
သင့်ကို၊ ပစ္စာသန္တော ပစ္စာသိ သန္တော၊ တောင့် တလျက်၊ ကထေသိ၊
ပြောဆို၏၊ တသ၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သောယောက်ျားအား၊ တုဝံ၊သင်
သည်၊ကိုယ်စ်ပ်၊ တရုံတခွန်းသောစကားကိုမျှ၊ နအာလဝိတ္ထ၊ မပြောဆို၊ ။
သော၊ ထိုဥပါသကာဖြစ်သော ယောက်ျားသည်လည်း၊ အာဘာဏ်ကို၊
မပြောမဆိုသော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အာယာစိ၊ တောင်းပန်၏၊ အယျ၊ ဒဠ္ဟ
ယောက်ျား၊ဥဿုံ၊တဆစ်မျှသောကြီးကို၊ ဒေဟိ၊ပေးပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
လည်း၊ တံ၊သင့်ကို၊ အာဝေါစ၊ ဆို၏၊ တုဝံ၊သင်သည်၊ တသ၊ ထိုဥပသကာ
အား၊ ဝိမ္ဘိတော၊ နောက်ပြန်၊ ဥဿုံ၊ကြီတချောင်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တေ၊
ဤကြီတချောင်းကိုပေးခြင်းသည်၊ တသ ကမ္မသ၊ ထိုကံ၏၊ ဝိပါကော၊
အကျိုးတည်း၊ ။ တောဝုရိသ၊ အိုယောက်ျား၊ ဣဟ၊ ငါတို့ကိုတွန်း၏၊
တွံ၊သင်သည်၊ ဂတ္ဝာနှ၊သွား၍၊ ဝိမ္ဘိတော၊ နောက်ပြန်၊ ဥဿုံ၊ကြီးကို၊ ဂဏ္ဍော
ယျာသိ၊ ယူလေလော၊ ။ ဟေတ္ထာနှ၊ ယူပြီး၍၊ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုအတိုင်း၊
တံ၊ထိုကြီးကို၊ ခါဒသု။ခဲလော၊ တောနှဝ၊ ထိုခဲသဖြင့်လျှင်၊ တွံ၊သင်သည်၊
အတ္ထ ။ နှော၊ မိမိစိတ်ဟုဆိုအပ်သောကောင်းသောစိတ်ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟဠ္ဠောစ။ ရှင်ထန်းသောစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒဂ္ဂေါစ၊
ဒီတိဖြင့်တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း။ ပ ။ မာဒိတောစ။ ဝမ်း
ပြောက်သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ သောပေတော၊
ထိုပြိတ္တာသည်။ ဂတ္ဝာနှ၊ကြီတောသို့သွား၍။ ဝိမ္ဘိတော၊ နောက်ပြန်၊ဥဿုံ၊
ကြီးကို၊အဂ္ဂဟေသိ၊ယူ၏၊ဂဟေတ္ဝာနှ၊ယူပြီး၍၊ တံ၊ထိုကြီးကို၊ ယာဝဒတ္ထံ။
အလိုရှိတိုင်း၊ ခါဒိ၊ခဲ၏၊ တောနှဝ၊ ထိုသို့ခဲခြင်းကြောင့်သလျှင်။ သော
ထိုပြိတ္တာသည်။ အတ္ထ ။ နှော၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသည် လည်း၊ ကောင်း၊
ဟဠ္ဠောစ၊ ရှင်ထန်းသောစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒဂ္ဂေါစ၊ ဒီတိဖြင့်
တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည် လည်းကောင်း၊ ပ ။ မာဒိတောစ။ ဒေ။ လွန်ဝမ်း
ပြောက်သောစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ပေတာဒိဟိ၊ ပြိတ္တာအစရှိသောသူတို့သည်၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ကိုယ်သာတိ၊ ကိုယ်ဟူသည်ကား၊ကိုဒိသဿ၊ အာဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဖွားတိုးအယုတ်၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ၊ဝိဟညာဝိတိ၊ ဝိဟညာဝိဟူသည်ကား၊ဝိစာတံ။ ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇာမိ၊ရောက်၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဝိဟညာဝိတိ၊ဝိဟညာဝိဟူသည်ကား၊ ဝိဗာဓိယာမိ၊နှိပ်စက်၏၊ဝိသေသ တော၊ အာထုးအားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓိယာမိ၊ နှိပ်စက်၏၊ ဖွားတိုးအယုတ်၊ ဤသည်ကား၊ အဂ္ဂေါ၊အနုက်တည်း၊ခဇ္ဇာဝိတိ၊ ခဇ္ဇာဝိဟူသည်ကား၊ ခါဒိယာမိ၊ခဲ၏၊ အသိပတ္တသဒိသေဟိ၊သန့်လျက်ရှက်နှင့်တူကုန်သော၊ နိသိတေဟိ၊သွေး အပ်ကုန်သောသန့်လျက်တို့ဖြင့်၊ ခါဒန္တေဟိ၊ဝိယ၊ဖြတ်အပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဥဿုပတ္ထေဟိ၊ ကြီးရှက်တို့ဖြင့်၊ ကန္တိယာမိ၊ ငင်၏၊ ဖွားတိုးအယုတ်၊ဤသည် ကား၊ အဂ္ဂေါ၊ အနုက်တည်း။ ဝါယမာမိတိ၊ ဝါယမာမိဟူသည်ကား၊ ဥဿုံ၊ ကြီးကို၊ ခါဒိတုံ၊ ခဲခြင်းငှါ၊ ဝါယာမံ။ လုံးလားကို၊ ကရောမိ။ ပြု၏၊ ပရိသက္ကာမိတိ၊ပရိသက္ကာမိဟူသည်ကား။ ပယောဂံ၊ လုံးလမယောဂကို၊ ကရောမိ၊ပြု၏၊ ပရိဘုဥ္ဇိတုန္တိ၊ ပရိဘုဥ္ဇိတုံဟူသည်ကား။ ဥဿုံ၊ရှသံ၊ကြီ ရည်ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ။ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ဥဿုံ၊ ကြီးကို၊ခါဒိတုံ၊ ခဲခြင်းငှါ၊ ဖွားတိုးအယုတ်၊ဤသည်ကား၊ အဂ္ဂေါ၊ အနုက်တည်း။ ဆိန္နိတယာမောတိ၊ ဆိန္နိတသာမောဟု သည်ကား။ ဆိန္နသဘာဝေါ။ ပြတ်သော သဘောရှိ သည်၊ ဥပစ္ဆိန္နထာမော၊ ပြတ်သောအားရှိသည်၊ ပရိက္ခီဏဗလော၊ထက် ဝန်းကျင်မှကုန် သောအားရှိသည်၊ ဖွားတိုးအယုတ်၊ ဤသည်ကား၊ အဂ္ဂေါ၊ အနုက်တည်း။ ကပဏောလာလပါမိတိ၊ ကပဏောလာလပါမိ ဟူသည် ကား၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ အနိုဘောဂ၊နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ အဘိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ဝိလပါမိ။ပြည်တမ်းရ၏၊ ।

ဝိလာတောတိ၊ဝိလာတောဟူသည်ကား၊ ဝိလာတဝါ။ ပင်ပန်းခြင်းရှိ သည်။ဝါ။တနည်းကား၊ဝိဟာတဗလော၊ကင်းသောအားရှိသည်။ပရိပတာ ဝိသမာယန္တိ။ ပရိပတာဝိသမာယံ ဟူသည်ကား။ ဌာတုံ၊ ရပ်ခြင်းငှါ၊အာ သက္ကောနော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘူမိယံ။ မြေ၌။ပတာဝိ၊ လည်း၏၊ ပရိဝတ္တာမိပရိတ္တမာမိ။ ချာချာလည်၏၊ ဝါရိစရောဝါတိ၊ ဝါရိစရောဝဟူ သည်ကား၊ မဿောရိယ။ ငါးကဲ့သို့။ ဃာမ္ဘယိ။ ဃမ္ဘေဟူသည်ကား၊ဃမ္ဘ သန္တိတ္ထေ။ ပူသော၊ထလေ၊ ကျဉ်းကုန်း၌။ သန္တိသယိတောတိ၊ သန္တိသယိ တောဟူသည်ကား၊ဩဠဒ္ဓကဏ္ဍတာလုနံ၊နွားခပ်ခပ်လည်ချောင်းအာစောက် တို့၏၊ သေသပုတ္တိယာ၊ ခြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဒါတသိ

တော၊အလွန်မွတ်သိပ်သည်။ သာကသုခန္ဓိ။ သာတသုခံဟူသည်ကား။ သာတဘူတ်၊သာယာအပ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ချမ်းသာကို၊နုဝိန္ဒေ
(1) တိ၊ နုဝိန္ဒေဟူသည်ကား၊ နလာဘာမိ၊မရ၊တတ်ကုံ၊သင်သည်၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၊လေလော။ ။ပယာတောတိ၊ ပယာတောဟူသည်။ ဂန္ဓုံ၊သွား၊ခြင်း ဌာ၊အာရုဟ္ဒေ၊အား၊ထတ်၏။ အန္ဓာဂန္ဓိတိ၊အန္ဓာဂန္ဓိဟူသည်ကား။ အနုဗဒ္ဓိ၊အစဉ်လိုက်၏။ ပစ္စာသင်္ခ္ဓောတိ၊ပစ္စာသင်္ခ္ဓောဟူသည်ကား။ ပစ္စာသိ သမာနော၊တောင့်တလျက်၊ ။တသေတံကမ္မသာတိတ္ထေ၊ တသေ တံကမ္မသဟူ၊သော၍ပါ၌ဖြစ်၊တေ ဣ၊ကော်ဟူသောဝုဒ်သည်။နိပါတ၊မတ္တံ။ နိပါတ်မျှတည်း။ တသ ကမ္မသ။ ထိုကံ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ။ ။

ဝိဇ္ဇိတော ဂဏ္ဍောယျာသိတိ၊ ဝိဇ္ဇိတော ဂဏ္ဍောယျာသိ ဟူသည်ကား။ အာဏ္ဍနော၊မိမိ၏၊ဝိဇ္ဇိပသောနေ၀၊ နောက်နံပါး၊ဖြင့်သာလျှင်၊ဥဆွဲ၊ကြီးကို၊ ဂဏ္ဍောယျာသိ၊ယူလေလော၊ပမောဒိတောတိ။ပမောဒိတောဟူသည်ကား။ ပမုဒိတော၊ဝမ်း၊မြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ။ဂဟေတ္ဝာနတံခါဒိယာ၀ဒတ္ထဉ္ဇ ဂဟေတ္ဝာနတံခါဒိယာ၀ဒတ္ထံ ဟူသည်ကား။ထေရေနာ၊အာရဉ်မဟာမောဂ္ဂ လာန်မ၊ထေရ်သည်၊ အာဏတ္ထိနိယာမေန။ စေခိုင်းသော နည်း၊ဖြင့်။ဥဆွဲ။ ကြီးကို၊ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊ယထာရုစိ။ အလိုအတိုင်း။ခါဒိတ္ဝာ၊ခဲ၍၊မဟန်ကုံ၊ ကြီး၊စွာသော။ဥဆွဲ၊ကလာပ်၊ ကြီးစည်းကို၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍၊ထေရ၊သား၊အ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်အား၊ ဥပနေသိ၊ကပ်လှူ၏၊ ထေရော၊အာရှင် မဟာ၊မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ အနုဂ္ဂဏှာတု၊ခြိုး ခြောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊တေနေ၀၊ထိုလှူသောအတိုင်းဖြင့်သာလျှင် တံ၊ထိုပြိတ္တာကို၊ ဥဆွဲ၊ကလာပ်၊ ကြီးစည်းကို၊ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍၊ ဝေဠုဝန်း၊ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်သို့။ ဂတ္တွာ။သွား၍၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ် စွာဘုရား၊အား၊အဒါသိ။လှူ၏၊ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ဘိက္ခုသံ၊ဃေ နု၊ရဟန်း၊အပေါင်းနှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊တံ။ထိုကြီးစည်းကို။ ပရိဘုဥ္ဇိတ္ဝာ၊ဘုန်း ပေး၊တော်မူ၍၊အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ အကာသိ။ ပြုတော်မူ၏၊ပေ တော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ပဿန္တစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍၊ဂတောသ၊သား၏။တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှအစပြု၍၊ယထာ သုခံ၊အလိုရှိတိုင်း။ဥဆွဲ၊ကြီးကို၊ ပရိဘုဥ္ဇိ၊သုံး၊ဆောင်ရ၏။ သော၊ထိုပြိတ္တာ သည်၊အပရေနု၊တပါး၊သော၊သမယေန။ အာခါဒ္ဒိ၊ကာလတ်တွေ၊သေခြင်း ကိုပြု၍၊တာ၀တိံသေသု၊ တာ၀တိံသာနတ်ပြည်တို့ဌာ၊ ဥပဓိ၊ ဖြစ်၏၊ပေ

တသား ပြိုကွဲ၍ သာပဝတ္ထိ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ မနုဿလောကေ။ လူ့ပြည်၌ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဝေ၊ထိုအခါ၌၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်။ သဏ္ဌာန်၊ မြတ်စွာဘုရားထို့၊ ဥပသက်မိတွား၊ကပ်၍၊ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။ သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ တောသ်။ ထိုသူဘို့အား၊ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိဿာဇေတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုတရားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ မဇ္ဈေ ရုမလတော၊ ဝန်တို့ခြင်းတည်းဟူသော အညစ်အကြေးမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသည်ကား အပြီးတည်း။ ၊ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထု၊ဝတ္ထုနှာ၊ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထု၊အမှင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄-မဟာဝဂ်-၆-ကုမာရပေတဝတ္ထု။

သာဝတ္ထိနာမ နဂရေ ဣဒံ ဟိ သာဝတ္ထိနာမနဂရံ ဟူသော၌ဤဝတ္ထုကို၊ သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ နွေမေတော၊နှစ်ယောက်သောပြိုကွဲ တို့ကို၊အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ကိရ၊ကြား ဘူးသည်ကား၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ကောသလရညော၊ကော သလမင်း၏၊ဒွေ၊နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ဝုတ္တာ၊သား တို့သည်၊ပါသာဒိကာ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိကုန်သည်၊ ပဌမဝယေ၊ပဌမအရွယ်၌၊ ဌိတာ၊တည်ကုန် သည်၊ယောဗ္ဗနမဒမတ္တာ၊ အရွယ်မာန်ဖြင့်ယစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပရေါရိက ကမ္ဘံ၊သူမျှားမယား၊ကိုလွန်ကျူးသော ပရေါရိကကံကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ကာ လကံတွာ၊သေခြင်းကိုပြု၍၊ ပရိကျွာဝိဠေ၊ ကျုံ့အာပြင်၌၊ ပေတာ၊ပြိုကွဲ တို့သည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊နိဗ္ဗတ္တိံသု၊ဖြစ်ကုန်၏၊တော၊ထိုပြိုကွဲတို့သည် ဣတ္ထိယံ၊ညဉ့်၌၊ ဘေရဝေန၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော၊ သဒ္ဒေန၊အသံဖြင့်။ ပရိဒေဝိံသု၊ ငိုကြွေးကြကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တံ၊ထိုအသံကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဘီတာတသိတာ၊ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ဝေ၊ဤသို့။ကတော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ဘုဒ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊အာ ဝဇဇီလီ၊ယုတ်သောမဂ်လာသည်။ ဂူပသမတိ၊ငြိမ်း၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓပမု ခသော၊ဘုရား အာရှားရှိသော၊ဘိက္ခုသံဃသော၊ရဟန်းသံဃာအား၊မဟာဒါနံ၊

ကြီးစွာသောအလှကို၊ဒတ္တာ၊ပေးလှူ၍၊ တံပဝတ္ထိ'၊ထိုအကြောင်းကို၊ဘဂ
ဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ဘဂဝါ
ပန်၊မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊တာသသဒ္ဒသ
ထိုအာသံကို၊ သဝနေန၊ကြားခြင်းကြောင့်၊ တုမှာကံ၊ သင်ဥပါသကာတို့
အား။ကောစိ၊တရုံတခုသော၊အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်၊နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တာ။ မိန့်တော်မူ၍၊ တာသ၊ထိုအသံ၏၊ကာရဏံ၊အ
ကြောင်းကို၊အာဘိဂ္ဂါတွာ၊ကြားတော်မူ၍၊တေသံ၊ထိုဥပါသကာတို့အား
ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ဒေသေတုံ၊ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ ၊

☰ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့။ ဟိမဝန္တသာ၊ဟိမဝန္တာတောင်၏၊ပဿ
တောပဿ၊နံပါးခု၊ ပဝတ္တံ၊ဖြစ်သော၊ သာဝတ္ထိနာမနဂရံ၊ သာဝတ္ထိအ
မည်ရှိသောမြို့သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ထိုသာဝတ္ထိမည်သောမြို့၌၊နွေကု
မာရာ၊နွစ်ယောက်ကုန်သောလုလင်တို့သည်၊ အာသုံ၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊
ရာဇဝုတ္တာတိ၊ မင်းသားတို့ဟု၍။ မေမယား၊ငါဘုရားသည်၊ သုတံ၊ကြား
အပ်၏၊ ၊တေရာဇဝုတ္တာ၊ ထိုမင်းသား နွစ်ယောက်တို့သည်၊ပဏ္ဍာ၊
မှေ့လျော့ကုန်သည်၊ရေဓနိယေသု၊ တပ်မက်အပ်ကုန်သော၊ ကာမသောဒါ
ဘိနန္ဒိနော။ ရူပါဒိအစရှိသော ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ သာယာသည်၏အ
စွမ်းအား၊ဖြင့် အလွန်နွစ်သက်သော အလေ့ ရှိကုန်သည်၊ ပစ္စုပ္ပန္နသုခ
ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောချမ်းသာ၌၊ဂိဒ္ဓါ၊ မက်မောကုန်သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍
တေ။ထိုမင်းသားတို့သည်၊ အနာဂတံ။ နောင်ခါလူတို့၌ရှိအပ်သောချမ်း
သာကို၊နုပဿိ'သု၊မဖြင်ကုန်။ ၊တေရာဇဝုတ္တာ၊ထိုမင်းသားတို့သည်
ဣတောမနုဿတ္တာ။ ဤလူ့ပြည်မှ၊ စုတာဝ၊ စုတေကုန်သည်ဖြစ်၍သာ
လျှင်။ပရလောကံ။လူ့ပြည်မှတပါးဖြစ်သောပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဂတာ၊ပဋိသန္ဓေ
အားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏။ တေစပေတာ၊ ထိုမင်းသားဖြစ်ကုန်သော ပြိတ္တာတို့
သည်လည်း။သာဝတ္ထိယာ၊သာဝတ္ထိပြည်၏။သမီးပေ၊အနီးဖြစ်သောအရပ်
၌၊အာဒိသန္တာ၊ မထင်သော အရုပ်အသွင် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝုဠေ၊ရှေး
ဘဝ၌၊အာမေဝါ၊ငါတို့သည်၊ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဒုက္ခံ၊
ကာယဒုစရိုက်စသော မကောင်းမှု၏အကျိုးကို။ ဇာနာနိ၊သိသုအခါ၌၊မယံ၊
ငါတို့သည်၊ အနုဘောမ၊ ခံစားကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဃောသန္တိ၊ပြည်
တမ်းကုန်၏။ ၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ဝုဠေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ဗဟု သု၊များစွာကုန်
သော၊ဒုက္ခိကောယေသု၊ အလှကိုခံခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော သူတို့သည်
သဉ္ဇာသု၊ရှိပေကုန်လျက်၊ ဒေယျဓမ္မေ။ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို လည်း။ဥပဋ္ဌိ

ဘေလဒ္ဓမာနေ။ခုအစ်သည်ဖြစ်လျက်၊သုခါဝဟ်၊နောင်အခါ၌ချမ်းသာကို ရှုက်ဆောင်တတ်သော၊ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ပုညံ၊ကုသိုလ်ကံ ကို၊ကတွေ့၊ပြုကုန်၍၊အတ္တဿာနံ၊ မိမိတို့၏ကိုယ်ကို၊ ဒေသာတ္ထိ၊ချမ်းသာစွာ၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ခိမ္မာဝတ၊ မတတ်နိုင်ချေကုန်တကား၊ ယံယေန ပါ၊ပေန။အကြင် မကောင်းမှုကြောင့်၊ နောမယံ၊ ငါတို့သည်၊ရေစက္ကလာ၊ မင်းမျိုးမှ၊စုတာ၊စုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပေတ္တိဝိသယံ၊ပြိတ္တာဘုံ၌ဥပပန္နာ၊ ပန္ဒိသန္ဓေအား၊ဖြင့် ဖြစ်ကုန်၍၊ ခုဝိပါသသမပ္ပိတာ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ် ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်လျက်၊ဝိစရေမ။ သွားလာကျင်လည်ရကုန်၏၊တတော၊ ထိုမကောင်းမှုကြောင့်။ပါပကံ၊မကောင်းကျိုးသည်၊အာသ၊ဖြစ်၏၊ အညံ၊ မကောင်းကျိုးမှတပါး၊သောကောင်းကျိုးသည်ကား၊ကိ ်အာသ၊ အာဘယ် မှာဖြစ်ရအံ့နည်း။ ၊ဥပါသကာ၊ဥပါသကာတို့၊ တောရာဇပုတ္တာ၊ ထိုမင်း သား၏သည်၊ ဣဓ၊ဤလောကဌ၌၊ ယဿိ ်ယေဝဠာနေ၊ အကျင်အရုပ်ဌပင် လျှင်။ဝုဇ္ဈ၊ရှေးဘဝ၌။သာမိနော၊လူ၏၏အရှင်တို့သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန် ၍။ဝိစရန္တိ၊ကျင်လည်သွားလာကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ယခုမူကား။ တဟိ ်တသ္မိ ်ယေဝဠာနေ၊ထိုအရုပ်ဌပင်လျှင်၊ အာသာမိနော၊ အရှင်မဟုတ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တောရာဇ ပုတ္တာ။ ထိုမင်းသား တို့သည်။ မနုဿာ မနုဿကာလေ၊လူဖြစ်သောအခါ၌ဥဏ္ဏတာ၊လူ၏၏အရှင်ဖြစ်သဖြင့်ဖြင့် မြတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ရေမန္တိ၊ပွေ့ကျော်ရကုန်၏၊ကာလေ၊သေသောအခါ၌ ကမ္မဗလေန၊ ကံ၏အစွမ်းကြောင့်၊ သြဏတာ၊ ယုတ်သောပြိတ္တာ၏အဖြစ် သို့သွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခုဝိပါသာယ။ ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်၊ စရန္တိ၊သွားလာကျင်လည်ရကုန်၏၊သံသာရေ၏သဘော ကို၊ ကုရေ၊သင်တို့သည်၊ ပဿထ။ ရှုကုန်လော၊ ၊ဥပါသကာ၊ ဥပါ သကာတို့၊နရော၊ သတ္တဝါသည်၊ဣဿရေမဒသမ္ဘဝံ။ အစိုးရခြင်းဂုဏ်ကို၍ ဖြစ်သောမာနယစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဇေတံအာဒီနဝံ၊အပါယ်၌ဖြစ်ခြင်း ဟူဆိုအပ်သောထိုအဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ ဣဿရေမဒံ၊အစိုးရခြင်းဂုဏ်ကို၍ ဖြစ်သောမာနယစ်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊စွန့်ပစ်၍၊ သဒ္ဓဂတော၊ နတ်ပြည်သို့ လားသည်၊ ဘဝေ၊ဖြစ်ရာ၏၊ သပ္ပညော။ ပညာရှိသော၊ သောနရော၊ထို သတ္တဝါသည်၊ကာယသ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ၊ပရံ၊နောက် ၌၊သဂ္ဂံ၊နတ်ပြည်၌၊ဥပပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါထံ။ဂါထာကို၊အာဘာ သိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ၊

တဘွေ့ထိုဂါထာတို့၌ မှုတိုးမသုတဿ၊ မှုတိုးမသုတံဟူသည်ကား၊ ကေဝလ်သက်သက်၊ အတ္တနော။ မိမိ၏၊ ဥာဏ်နှင့်၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ မိုဠ်မမေ။ မြင်အပ်သည်သာလျှင်၊ နှုမဟုတ်သေး။ အထခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား၊ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ၊ ပါဂဒုဘာဝေန၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ မယား၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောအပ်၏၊ မှုတိုအယ်၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထောဟုနက်ထည်း။ ။ကာမသုခါဘိနန္ဒိနောတိ၊ ကာမသုခါဘိနန္ဒိနောဟူသည်ကား၊ ကာမဂုဏော သု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ အသုခဝေနု၊ သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဘိနန္ဒနသိလာ။ အလွန်နှစ်သက်သော အလေ့ရှိကုန်သည်၊ ပစ္စုပ္ပန္နသုခေဂိဠ္ဟိတိ၊ ပစ္စုပ္ပန္နသုခေဂိဠ္ဟိဟူသည်ကား၊ ဝတ္တမာနသုခမတ္တော၊ ဖြစ်ဆဲသော ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာမျှ၌၊ ဂိဠ္ဟိဂဓိတာ၊ တပ်မက်မောကုန်သည် ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍ နတောပသိ သုနာဂတာ နတောပသိ သုနာဂတံဟူသည်ကား၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယဝ စွန့်၍ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ စရိတ္တာ၊ ကျင့်၍ အနာဂတံ အာယတိ ၊ နောင် အခါ၌ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌ လဒ္ဓေ၊ ရအပ်သော၊ သုခံ ချမ်းသာကို။ တော၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ နဝိန္ဒေသုံ။ မရကြကုန်၊ ။ တောဝေလောသေန္တ ၂ ဒိသန္တာတိ။ တောဝေလောသေန္တ ၂ ဒိသန္တာဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌၊ ဝေ ဝေ ဣတ္ထာ ဘူတာ၊ မင်းသားဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ ပေတာ၊ ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏ အနီးတွင်၊ ဣမိဿ ဝိဟာရဿ ဣမိ ဝိဟာရ ဣမိ ဝိဟာရ ဣမိ ဝိဟာရ

သော၊ဒါတမ္ဘဒေဝသူဌေမ္ပေ၊လ္ဟာအပ်သော လ္ဟာဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို၊သမိပဋ္ဌိတော။ အနိုးဒ္ဓိတည်သည် ဖြစ်ပါကုန်လျက်၊ လဒ္ဓမာနေ၊ ရအပ်သည်ဖြစ်ပါကုန်လျက်။ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ ပရိတ္တသုခါဝ ပဘန္တိ၊ပရိတ္တသုခါဝဟံ ဟူသည်ကား၊ အပ္ပမတ္တကမ္မိ၊ အနည်းငယ်လည်း ဖြစ်သော၊အာယတိ။ နောင်အခါ၌။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော၊ဝုညံ.ကောင်းမှုကို၊ ကတ္တာ.ပြု၍။ အတ္ထာနံ။မိမိကိုယ်ကို၊သောတ္ထိ ရုပဒ္ဒဝံ၊ဘေးနှင့်မရှိသည်ကို၊ကာတုံ.ပြုခြင်းငှါ။နာသက္ခိမှာဝတာ၊မတတ်နိုင်ချေကုန်စွ တကား၊ ဣတိအယံ။ဤသည်ကား။ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။ကိံ တတောပါပကံအသာတိ၊ကိံ တတောပါပကံအသဟူသည်ကား။တတော။ ထိုမကောင်းမှုကြောင့်၊ ပါပကံလာမကံနှာမ၊ယုတ်သည်မည်သော၊အညံ၊ မကောင်းမှုတပါး၊သော ကောင်းကျိုးသည်၊ကိံ အသာသိယာ။ အာဘယ်မှာဖြစ်အံ့နည်း၊ ယံနောရာဇကုလာ စုတာတိ၊ယံနောရာဇကုလာစုတာဟူသည်ကား၊ ယေနုပါပကမ္မေန၊အကြောင်မကောင်းမှုကံကြောင့်၊မယံ၊ငါတို့သည်။ ရာဇကုလတော၊ မင်းမျိုးမှ၊စုတာ၊စုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဣဓဥပပ္ဇိတုံ၊ ဤပြိတ္တာတုံ၌၊ ဥပပန္နာ၊ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရကုန်၏၊ပေတေသု။ ပြိတ္တာတုံတို့၌၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခုဠိပါသသမပ္ပိတာ၊ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်လျက်၊ဝိစရာမ၊သွားလာကျင်လည်ရကုန်၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း။ ။

သာမိနောဣဓ ဟုတ္တာနာတိ၊ သာမိနောဣဓဟုတ္တာနု ဟူသည်ကား၊ ဣဓဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောကတွင်၊ ယတ္ထိ ယေဝဌာနေ၊အကြောင်အရာတွင် ပင်လျှင်ပုဏ္ဏားရှေးတွင်၊သာမိနော၊အရှင်တို့သည်၊ဟုတ္တာ။ဖြစ်ကုန်၍။ဝိစရန္တိ ကျက်လည်ကုန်၏။ တဟိန္တိ၊ တဟိ ဟူသည်ကား။ တတ္ထိ ယေဝဌာနေ၊ ထိုအရာဝယ်တွင်သာလျှင်၊ အသာမိကာ၊ အရှင်မဟုတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မနုဿာဥဏ္ဏတောဏတာတိ၊ မနုဿာဥဏ္ဏတောဏတာဟူသည်ကား၊မနုဿကာလေ၊လူဖြစ်သောအခါ၌၊သာမိနော၊အရှင်တို့သည် ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ကာလကတာ၊ သေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဂဗ္ဘဝေ၊လေ့၊ကံ၏အကျိုး ကြောင့်။ ဩဏတာ။ ယုတ်သော ပြိတ္တာ၏ အဖြစ်သို့ ညွှတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ခုဠိပါသာယ၊ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်၊ဘမန္တိ၊လည်ကုန်၏၊သံသာရုပကတိ။ သံသရာ၏ သဘောကို။ ပဿ၊ ရှုကုန်လော၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဒေသတိ၊ပြ၏၊ တေမာဒိနဝံဥတ္တာ ဣသိရုမဒသ ဣဝန္တိ၊တေမာဒို

နဝံဥတ္တရာဇာသဟရမဒသမ္ဘ ဝံဟူသည်ကား၊ ဇာသရိယာမဒေဝသေနအစိုးရခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သောမာန်ယစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊သမ္ဘူတံ၊ဖြစ်သော၊ အပါယူပပတ္တိသင်္ခါတံ၊ အပါယ်၌ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ဝေတံအာဒီနဝံ ဒေါသံ၊ထိုအဖြစ်ကို၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊ ဇာသရမဒံ၊အစိုးရခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သောမာန်ယစ်ခြင်းကို ပဟာယ၊စွန့်ပစ်၍၊ဝုဏ္ဏပသုတောဝ၊ကောင်းမွန်လေ့ကျက်သည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဘဝေ သဗ္ဗဂတောနရောတိ၊ဘဝေသဗ္ဗဂတောနရော ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံဒေဝလောကံ၊ နတ်ဗြဟ္မာသို့ ဂတောယေဝ၊ ရောက်သည်သာလျှင်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ချေ၏၊ ။ဇာတိ၊ဤသို့။ သဏ္ဌာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ တောသံပေတာနံ။ ထိုပြိတ္တာတို့၏၊ ပဝတ္တိ'အကြောင်းကို၊ ကထေတွာ။ဟောတော်မူ၍၊ တေဟိမနုဿေသဟိ၊ ထိုလူတို့သည်၊ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ တောသံပေတာနံ၊ ထိုကုမာရပြိတ္တာတို့အား၊ ဥဒ္ဒိသာပေတွာ၊ အမျှပေးဝေစေ၍၊ သမ္ဗတ္တိပရိသာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊အဏ္ဏာသယာနုရူပံ၊ အလိုအားလျော်သော၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေသယိ၊ဟောတော်မူ၏၊သာဒေသနာ၊ထိုဒေသနာသည်၊မဟာဇနသမူဟအားပေါင်းအား၊သာဓုကာ၊အကျိုးရှိသည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ဇာတိ ဤသည်ကား၊အပြီးတည်း။ ။ကုမာရပေတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊ကုမာရပေတဝတ္ထု၊အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ။ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄-မဟာဝဂ်-၂-ရာဇပုတ္တပေတဝတ္ထု။

ဤ ပုဇ္ဇေကတာနံ ကမ္မာနုန္တိ ဇာတ်၊ ပုဇ္ဇေကတာနံကမ္မာနံ ဟူသော ဤဝတ္ထုကို၊သဏ္ဌာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတဝတ္ထု၊ ဧတဝတ္ထုကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရဇေတဝန်၊နေတော်မူလျက်၊ ရာဇပုတ္တပေတံ၊ ရာဇပုတ္တပြိတ္တာကို၊အာရဗ္ဘ'အကြောင်းပြု၍၊ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ဘဏ္ဍ၊ထိုဝတ္ထု၌။အတိတေ၊လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ကိတဝသနာမရညော၊ကိတဝသဒေမည်ရှိသောမင်း၏၊ယောသောပုတ္တော၊အကြင်သားသည်၊အတီးတ၊လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ပဠေကဗုဒ္ဓေ၊အရှင်ပဠေကဗုဒ္ဓါ၌၊အပရဇ္ဇိတွာ၊ပြစ်မှား၍ ဗဟုနိဝသေ သဟဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်အထောင်တို့ ပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ရဲ၌၊ပစ္စိတွာ၊ကျက်၍၊ တသ္မိသမယေ ကမ္ဘသ၊ထိုမကောင်းမှုကံ၏သာလျှင်၊ဝိပါကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြောင်းဖြင့်၊ ပေတေသု၊ ပြိတ္တာတို့တို့၌၊ ဥပပန္နော။ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရ၏၊ သော၊ထိုပြိတ္တာကို၊ ဇာ၊ဤဝတ္ထု၌၊

ရာဇဝတ္တပေတောတိ၊ ရာဇဝတ္တပြိတ္တာဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏၊ တဿ၊ထိုရာဇဝတ္တပြိတ္တာ၏၊ဝတ္ထု။ အကြောင်းသည်၊ ဟေဠာ၊အောက်ဖြစ်သော၊သာဏဝါသိပေတဝတ္ထုနှင့်၊ သာဏဝါသိပေတဝတ္ထု၌၊ ဝိတ္ထာရတော၊အကျယ်အား၊ဖြင့်၊အာဂတမေဝ၊လာသည်သာလျှင်တည်း၊တသ္မာ ထိုကြောင့်၊တတ္ထ၊ ထိုသာဏဝါသိဝတ္ထု၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောနည်း၊ဖြင့်သာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ ဟိ၊ အထူးကို၊ဆိုဦး၊ခဲ့၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရား၊သည်။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ထေရေန၊သာဏဝါသိမ ထေရ်သည်၊အတ္တနော၊ ဖိဖို၏၊ဥာတိပေတာနှင့်၊ ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့၏၊ပဝတ္တိ ယာ၊အကြောင်းကို၊ ကထိတာ၊ယ၊ ဟောအပ်သည် ရှိသော်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊တဝ၊ သင်၏၊ ဥာတကာယော၊ ဆွေမျိုးတို့သည်သာလျှင်၊ နု၊မဟုတ်သေး၊ အထဝါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊တုဝဋ္ဌိ၊ သင်သည်လည်း၊ ဇာတော၊ ဤဘဝမှ၊ အနန္တရာတီတော၊ အခြား၊မဲ့ဖြစ်၍ လွန်လေပြီးသော၊ အတ္တဘာဝေ။ အတ္တဘောဋ္ဌ၊ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ မဟာ ဒုက္ခ၊ကြီး၊စွာသောဆင်း၊ရဲကို၊ အနုဘဝိ၊ ခံစား၊ရတူး၊ပြီ၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု ဖိန့်တော်မူ၍၊တေန။ထိုသာဏဝါသိမထေရ်သည်၊ယာစိတော၊တောင်းပန် အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ။

ပေါ့ဠပါဒ၊ပေါ့ဠပါဒ၊မနောရေမေ။ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ရူပေစ၊ ရူပါရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊သဒ္ဒေစ၊သဒ္ဒါရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း၊ကောင်း၊ဂန္ဓေ။ ဂန္ဓာရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ကောင်း၊ဟေါ့ဠဇေစ၊ဟေါ့ဠဇာရုံဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ကောင်း၊ဝုဇ္ဈေ၊ဂေါ်ဘဝ၌၊ ကတာနံ၊ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ကံတို့၏၊ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊အန္ဓဗာလာနံ၊ပစ္စုပ္ပန်ကောင်းကျိုးကို၊မပြောင်ကုန်သော သူရိုက်တို့၏၊မနံ၊စိတ်ကို၊ မထယေ အာဘိဘဝေယျ၊ နှိပ်စက်ရာ၏၊ ။ ပေါ့ဠပါဒ၊ ပေါ့ဠပါဒ၊ဝုဇ္ဈေ၊ ဂေါ်ဘဝ၌၊ကိတဝ၊သ၊ ကိတဝမင်း၏၊ ဝုဏ္ဏော၊သား သည်၊နု၊ဖွားပ။ကခြင်းကို လည်း၊ကောင်း၊ဂိတ၊ ။ သီချင်းကိုလည်း၊ကောင်း။ ရုတိ၊ ။ကပါမဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းကိုသည်း၊ကောင်း၊ဓိ၊ ။ ။အပေါင်းအဖော်တို့ နှင့်ရှင်ဖြူးခြင်းကို လည်း၊ကောင်း၊ဇာတိ၊ဤသို့၊အနုပုဗ္ဗကံ၊ ရှေးစွာသော၊စည်း စိမ်ချမ်း၊သာကို၊ အနုဘုတ္တာ။ ခံစား၍၊ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ပရိစာရိတ္တာ၊ စမ္ဗယ်၍၊ဂိရိဇ္ဇံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပဝိသန္တော၊ဝင်သည်ရှိသော်၊အတ္တ ဒန္ဓံ၊ဆုံး၊မအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိတော်မူသော။ သမာဟိတံ၊အရဟတ္တဖိုလ်

နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိဖြင့် တည်ကြည်ခြင်းရှိသော။ အပ္ပိစ္ဆံ။နည်းသော အလိုရှိသော၊ဟိရိသမ္ပန္နံ၊ မကောင်းမှုမှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥဿေ၊ဆွမ်းခံသွားသဖြင့် ရအပ်သော၊ ပတ္တဂတော၊ သပိတ်၌အကျုံးဝင်သော၊ ဘတ္တေ၊ ဆွမ်း၌၊ ရတံ၊ မွေလျော်သော နှလုံးရှိသော၊ သုနေတ္ထံ၊ သုနေတ္ထအမည်ရှိသော။ ဣသိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အဒကျိ။ မြင်လေ၏၊ ။ ဒိသွာ၊ မြင်ပြီး၍၊ သောခတ္တိယော။ ထိမင်းသားသည်။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ ဆင်လည်ပေါင်းမှ၊ သြရသ္ယ၊သက်၍၊ဘဏ္ဍေ၊အခရင်ဘုရား၊ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို။ တယာ၊သင်သည်၊လန္ဓံ၊ရအပ်ပြီလော။ဣတိစ၊ဤသို့လည်း၊ဒေဝြိ၊ပြောဆိုမေးမြန်း၏၊တသေ၊ထိုသုနေဘုန်းအမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဥစ္စံ။မြင့်စွာ၊ ပဋ္ဌယ္ယ၊ချိုမြောက်၍။ တဏ္ဍိလေ။ခိုင်ခန့်ကျိတ်မာသောမြေအရပ်၌၊ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊ဘိန္ဒိတ္တွာ၊ပစ်ခွဲ၍၊ဟာသမာနော၊ ရယ်လျက်။အာပဏမိ၊စည်းယမ်ဖဲ့၏၊ အာပဏမိတ္တာ၊စည်းယမ်ဖြိုး၍။ ကရုဏာယ၊သနားသဖြင့်၊သြလောကေန္တံ၊ကြည့်သော။ သုနေတ္ထံ၊သုနေတ္ထအမည်ရှိသော၊ ဣသိ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ဘိက္ခု၊ရဟန်း၊ အဟံ။ငါသည်၊ကိတဝဿ၊ကိဘဝဒေအမည်ရှိသော၊ရညော၊မင်း၏၊ဝုတ္တော။သားတည်း၊တံ၊သင်သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊သြလောကေန္တော၊ကြည့်သော်လည်း၊ ကိ ကရိဿတိ၊ အာဘယသိဒ္ဓိပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဘာသိ၊ဆို၏၊ ၊ပေါ့ဒပါဒ၊ ပေါ့ဒပါဒ၊ဖရသ၊ ကြမ်းကျုတ်သော။ တဿကမ္မဿ၊ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ယံဝိပါကံ၊အကျင်အကျိုးကို၊ရာဇဝုတ္တော၊မင်းသားသည်။နိရယဒုက္ခ၊ အဝိဝိဝေ၌၊သ ဝေဒေတာ၊ကဝင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ဆဋ္ဌေ၊ဝစတုရာသိတိ၊ဝဿာနိ အနှစ်ရှစ်သောင်း လေးထောင်ခြောက်ကြိမ်တို့ပတ် သုံးသောလျှင်၊နဟုတာနိစ ထိုအနှစ်ရှစ်သောင်းလေးထောင်ခြောက်ကြိမ်အား၊ဖြင့်မျှားစွာကုန်သောအနှစ်တားသောင်းတို့ပတ်လုံးလည်း၊ ဝေဒေသိ၊ခံရ၏၊ သောဝိပါကော၊ထိုအကျိုးသည်။ကဒူ၊ကော။အလွန်ဆင်းရဲသည်၊အဟု။ဖြစ်၏၊ ကတာကိဒ္ဓိသော။ပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော၊ သောရာဇဝုတ္တော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ နိရယော၊အာဝိဝိဝရဲ၌၊ ဘုသံ။ပြင်းစွာသော၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲသို့၊ နိဂန္ဆိတ္ထော၊ ရောက်၏၊ ဥတ္တာနောပိစ။ ပက်လက်လည်း၊ ပစ္ဆိတ္ထ၊ ခံရ၏၊ နိကုဇ္ဇောစ။ ပျောက်လျက်လည်း၊ ပစ္ဆိတ္ထ။ခံရ၏၊ ဝါမဒက္ခိဏောစ၊ လက်ဝဲလက်ျာပြန်လျက်လည်း၊ပစ္ဆိတ္ထ။ခံရ၏၊ ဥဒ္ဓံပါဒေါစ၊ဦးခေါင်းစောက်ထိုးလည်း၊ပစ္ဆိတ္ထ၊ ခံရ၏၊ ဋ္ဌိတောစေဝ၊ရပ်လျက်လည်း၊ပစ္ဆိတ္ထ။ခံရ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗာလော၊ ရိုက်ပုတ်စွာသော၊ သောရာဇဝုတ္တော၊ ထိုမင်းသားသည်၊စိရံ။ကြာမြင့်စွာ

လည်းကောင်း။ ဗဟုနိဝသ သဟာသာနိစ၊ မျှားစွာကုန်သော အနှစ်တ သောင်းတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဗဟုနိ၊မျှားစွာကုန်သော၊ ပုဂါနိဝသ နဟုဘာနိစ၊ထိုနှစ်တို့၏အပေါင်ဖြစ်ကုန်သောအနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး လည်းကောင် ။အပစ္စိတ္ထ။ခံရ၏၊ကတက်ဗို့သော။ ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်း မှုရှိသော။သောရာဇပုတ္တော။ထိုမင်းသားသည်၊နိရယေ၊အဝီစိငရဲ၌၊ဘုသိုး ပြင်းစွာသော၊ ဒုက္ခ။ဆင်းရဲသို့၊ နိဝစ္ဆိတ္တော၊ ရောက်၏။ ၊ပေါ့ဒပါဒ၊ ပေါ့ဒပါဒ၊ အပဒုပ္ပပဒေါသိနံ၊ ပြစ်မှားအပ်သောအပြစ်မရှိသော။သုဇာတံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊ဇာသိ ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အာသဇ္ဇ၊ထိခိုက်၍၊ ပါပကမ္မဏာ၊မကောင်းမှုကိုပြုကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏလာ၊ဝုဏ္ဏုလ်တို့သည်။ဇောတ ဒိသံခေါ။ ဤသို့သဘောရှိသော၊ကဒူ၊ကံ၊ လွန်စွာသောဆင်းရဲကို။ပစ္စဏ္ဏိ၊ ခံရကုန်၏၊ သောရာဇပုတ္တော၊ထိုမင်းသားသည်၊ တတ္ထ။ ထိုအဝီစိငရဲ၌၊ ဗဟုဝ သဟာနိ၊မျှားစွာကုန်သောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ဗဟုံဒုခံ၊မျှားစွာသောဆင်း ရဲကို၊ဝေဒယိတ္တာ၊ ခံစားပြီး၍၊တတော၊ ထိုအဝီစိငရဲမှ၊ စုတော၊စုတော၌ သည်ရှိသော်၊ခုပ္ပါသာဟတောနာမ။ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းသည်ပြင်း စွာနှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ခုပ္ပါ သဟတဟုသော အမည်ရှိ သော၊ပေတော၊ထိုပြိတ္တာသည်။ အာသိ၊ဖြစ်၏။ ။ပေါ့ဒပါဒ၊ပေါ့ဒပါဒ၊ ဝေ၊ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဣသိဂဏဒသ ဟု ဝံ၊အစိုးရခြင်းကိုမှီ၍ ဖြစ်သောယစ်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော။ အာဒီနဝံ။ အပြစ်ကို၊ ဥတ္တာ၊ သိ၍၊ ပဏ္ဍိတောပညာရှိသောသူသည်။ဣသိဂဏဒံ၊အစိုးရခြင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သော မာနယစ်ခြင်းကို၊ ပဟာယ။ စွန့်၍၊ နိဝါတံ၊ နှိမ့်ချခြင်းကို၊ ဘတ္တာ၊ ပြု၍၊ အနုဝတ္တယေ၊ လျောက်ပတ်စွာကျင့်ရာ၏၊ ယောနရော၊အကြင်သူသည်၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ဘုရား၊တို့၌၊သဂါရဝေါ၊ရှိသေခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သော နရော၊ထိုသူသည်၊ဒိဋ္ဌေဝ၊မြေ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်ဒုပင်လျှင်၊ ပါသံသော၊ခြိုးမွမ်းခြင်းဌါထိုက်၏။ သပ္ပညော၊ပညာရှိသော၊သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ကာယဿ၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ၊ပရံ၊နောက်၌၊ သဂ္ဂံ၊နတ်ပြည်၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ရ၏၊အဂ္ဂတိ၊ဤသို့၊ ဆုံးပေတဝတ္ထု၊ဤရာဇ ပုတ္တပေတဝတ္ထုကို၊ ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ။ထိုဂါထာတို့၌၊ ပုဗ္ဗေကတာနံကမ္မာနံ ဝိပါကောမထယေမနန္တိ၊ ပုဗ္ဗေကတာနံကမ္မာနံဝိပါကောမထယေမနံဟူသည်ကား။ ပုရိမာသု၊ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ဇာတိသု၊ဘဝတို့၌၊ ကတာနံ၊ပြုအပ်ကုန်သော၊အကုသလ ကမ္မာနံ၊အကုသိုလ်ကံတို့၏၊ ဝလံ။ အကျိုးသည်၊ဥဒ္ဓာရံ၊ ပြန့်ပြောသည်၊

ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍ဥပပဇ္ဇန္တာနံ၊ ပဒိုသဒ္ဓေနေကုန်သော၊ အဓိဗာလာနံ၊ပစ္စုပ္ပန်ကောင်းကျိုးကိုမမြင်ကုန်သောသူမိုက်တို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ မထယေယျ အာဘိဘဝေယျ၊နှိပ်စက်ရာ၏။ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏၊ အနတ္ထကရဏာမုခေန၊အကျိုးမဲ့ကိုပြုခြင်းကိုအဝိုးပြုသဖြင့်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အနတ္ထံ၊အကျိုးမဲ့ကို၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ။ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊တံစိတ္တမထနံ၊ထိုစိတ်ကိုနှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ဝိသယေန၊ အာရုံနှင့်၊သဒ္ဓိံ။ တာဟု၊ဒသေသတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ရူပေ သဒ္ဒေတိအာဒိ၊ ရူပေသဒ္ဒေဣိသ္သိအစရှိသော စကားကို၊ ဝတ္တုံ၊ မိန့်တော်မူ အပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုစကားရပ်၌၊ရူ၊ပေတိ၊ရူပေဟူသည်ကား၊ရူပဟောတု၊ရူပါရုံဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတရုံတခုသော၊မနာပိ ယသ၊နှစ်သက်အပ်သော၊တသ္မိ ရူပါရုမ္မဏေ သ၊ထိုရူပါရုံကို၊ပဒိုလာဘ နိမိတ္တံ၊ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဓိပ္ပေါ၊ အနက်တည်း၊သဒ္ဒေတိအာဒိသုပိ၊သဒ္ဒေဣိသ္သိအစရှိသောပါဠိတို့၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော၊ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာဓုရုဏာတော၊ ဆက်ဆံသောအားဖြင့်၊ ဝတ္ထုမတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သောအနက်ကို၊ အသာဓုရုဏာတော၊ မဆက်ဆံသောအားဖြင့်၊ နိယမေတ္တာ၊မှတ်၍။ ဒဿနေန်ဟာ၊ဖြလိုသည်ဖြစ်၍၊ နဝံဂိတာနိ အာဒိ၊နဝံဂိတံ၌သို့အစရှိသောဂါထာကို။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ဧကိန္တိ၊ ဧကိုပဟု သည်ကား။ ကာမဂုတိ၊ ကာမဖြင့်မြေလျော် ခြင်းကို၊ ဒိဋ္ဌိန္တိ၊ဒိဋ္ဌံပဟုသည်ကား၊သဗ္ဗသယကာဒိဟိ၊အပေါင်းအဖော်အစရှိသည်တို့နှင့်၊ကေဠိ၊မြူးတူးခြင်းကို၊ဂိဟိဇ္ဇဓန္တိ၊ဂိဟိဇ္ဇဓံပဟုသည်ကား။ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ဖြည်သို့။ ။ဣသိန္တိ၊ ဣသိ ပဟုသည်ကား၊ သေဋ္ဌာနံ၊ဖြတ်ကုန်သော။သိလက္ခန္ဓာဒိနံ၊သိလကျေးဇူးအစရှိသည်တို့ကို၊ ဧသနဋ္ဌေန၊ ရှာဖွေးတတ်သောအနက်ကြောင့်၊ဣသိ၊ဣသိမည်၏။ သုနိတန္တိ၊သုနိတံဟုသည်ကား။ဝေဏာမကံ၊ဤသို့သုနိတအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အတ္တဒန္တန္တိ၊ အတ္တဒန္တံဟုသည်ကား။ ဥတ္တမေန၊ ဖြတ်သော၊ ဒမထေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဒမိတာ၊စိတ္တံ၊ဆုံးမအပ်ပြီးသောစိတ်ရှိသော၊သမာဟိတန္တိ၊ သမာဟိတံဟုသည်ကား။အရဟတ္တဖလသမာဓိနာ၊အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊သမာဟိတံ၊တည်ကြည်သော၊ ဥဿေပတ္တ၊ဂတေရတန္တိ၊ ဥဿေပတ္တ ဂတေရတံ ဟုသည်ကား။ ဥဿေနတိကွာစာ၊ရေနှု၊ ဆွမ်းခံသွား သဖြင့်၊

လဒ္ဓေ။ ရဒေါ်သော။ ပတ္တဂဏေပတ္တပရိယာပန္နေ။ သဝိတိဒ္ဓိ အာကျုံးဝင်သော။ အာဟာရေ။ ဆွမ်းခဲ့။ ရတံသဏ္ဌာ။ ခ်ိန်ရောင့်ရဲသော။ ။

လဒ္ဓါဘန္တေ တိစာဗြိုဝိတိ။ လဒ္ဓါဘန္တေ တိစာဗြိုဝိဟူသည်ကား။ ဘဉ္ဇနေ။ အခ္ဂင်ဘုရား။ တိက္ခာ။ ဆွမ်းကို။ အဝိလဒ္ဓါ။ ရဒေါ်ပါ၏လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝိသောသ ဇနနတ္ထံ။ အာကျုံးဝင်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ကထေသိ။ ဆိုတော်။ ဥစ္စံပဋ္ဌယ္ဟာတိ။ ဥစ္စံပဋ္ဌယ္ဟ ဟူသည်ကား။ ဥစ္စတရံ။ အလွန်မြင့်စွာ။ ကတ္တာ။ ပြု၍။ ပတ္တံ။ သဝိတက်ကို။ ဥက္ခိဝိတ္တာ။ မြှောက်၍။ ။ တက္ကိုလေ ပတ္တံ ဘိန္ဒိတ္တာ တိ။ တက္ကိုလေ ပတ္တံ ဘိန္ဒိတ္တာ ဟူသည်ကား။ ကိုရဏာ ဌာနေ။ ရိုင်ခန့်ကျိတ်မာသော။ ဘူမိပဒေသေ။ မြေအရေပ်၌။ ဝိပန္နော။ ပစ်ချလျက်။ ပတ္တံ။ သဝိတက်ကို။ ဘိန္ဒိတ္တာ။ ခွဲ၍။ အပဏ္ဏမိတိ။ အပဏ္ဏမိဟူသည်ကား။ ထောက်။ အတာနဲ့ယော်။ အပသဏ္ဌိ။ ဖဲခွဲ၏။ အပသဏ္ဌာ ဇနော။ ဖဲဝါသည်ဖြစ်၍လည်း။ အကာရဏောနေ။ အကြောင်းမဟုတ်သဖြင့်သာလျှင်။ အနဗ္ဘာလော။ အလွန်ရိုက်သောမင်းသားသည်။ မဟန္တံ။ ကြီးစွာသော။ အနတ္ထံ။ အကျိုးမဲ့ကို။ အတ္တနော။ မိမိအား။ အကာသိ။ ပြု၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကရဏာယ ဝသေန။ သနားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သြလောကေန္တံ။ ကြည့်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ရာဇပုတ္တော။ မင်းသားသည်။ ရညော ကိတ ဝ ဝသာဟံ ပုတ္တော ကိ'မံ ဘိက္ခုကရိသသိတိ။ ရညော ကိတ ဝ ဝသာဟံ ပုတ္တော ကိ'မံ ဘိက္ခုကရိသသိဟူ၍။ အာဟ။ ဆိုတော်။ ။ ဖရုသသာတိ။ ဖရုသသဟူသည်ကား။ ဒါရုဏာသ။ ကြမ်းကြုတ်သော။ ကဋ္ဌကောတိ။ ကဋ္ဌကောဟူသည်ကား။ အနိဋ္ဌော။ အလိုမရှိအပ်သော။ ယန္တိ။ ယံဟူသည်ကား။ ယံ ဝိပါကံ။ အကြင်အကျိုးကို။ သမဋ္ဌိတောတိ။ သမဋ္ဌိတော ဟူသည်ကား။ အလ္လီနော။ ကပ်ငြိသည်ဖြစ်၍။ ။

ဆဠေ ဝ စတုရာသိတိ ဝ သာနိ နဟုတာနိ စာတိ။ ဆဠေ ဝ စတုရာသိတိ ဝ သာနိ နဟုတာနိ စ ဟူသည်ကား။ ဥတ္တာနော။ ပက်လက်။ နိပန္နော။ လျောင်းလျက်။ စတုရာသိတိ ဝ သာ သဟ သာနိ။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး နိကုဋ္ဌော။ မြှောက်လျက်။ ဝါမ ပဿေ သေန။ လက်ဝဲနံပါးဖြင့်။ ဒက္ခိဏပဿေ သေန။ လက်ယာနံပါးဖြင့်။ ဥဒ္ဓံ ပါဒေါ စ။ ဦးခေါင်းစောက်ထိုးလည်း။ သြလမ္ဗိကောဝ။ တွဲရရှိဆွဲလျက်။ ယထာ ဌိတောဝ။ တည်မြဲတိုင်းလည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဆ စတုရာသိတိ သဟဿာနိ ဝ သာနိ။ ခြောက်လည်သောအနှစ်ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည်။ လောနို့။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ ဥတ္တာနော ဝိစ ပစ္ဆိဏ္ဍနိကုဋ္ဌော ဝါမ ဒက္ခိဏော ဥဒ္ဓံ ပါဒေါ ဌိတောစေ ဝ စိရံ ဗာလော အပ္ပ

ထာတိ၊ ဥတ္တာနောဝိစဝစ္ဆိဆုနိကုဇ္ဇောဝါမဒကွိဏောဥဒ္ဓပါဒေါ ဒိဋ္ဌတောဧေ ဝိ ရိဗာလော အပ္ပဋ္ဌထဟူ၍။ အာဟာ။ မိန့်ပြီ။ ။

တာနိပနဝ ဿာနိ၊ ထိုနှစ်တို့သည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အနေ ကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ နဟုတာနိ၊ အနှစ်တသောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဟုတာနိတိ၊ နဟုတာနိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ဘုသံ ဒုက္ခံ ဂ ဆ္ဆိ ဣတိ ဘုသံ ဒုက္ခံ ဂ ဆ္ဆိ ဣတိ ဟု သည်ကား။ အတိ ဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပါပုဏာ၊ ရောက်၏၊ ။ ဟုဂ္ဂါနိတိ ဟုဂ နိ ဟု သည်ကား။ ဝ ဿ သမူဟော။ နှစ်တို့၏အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒ္ဓုဝစ၊ ဤ ဂါထာ ဒ္ဋ္ဌလည်း ကောင်း။ ပုရိမ ဂါထာ ယစ၊ ဂ္ဂေ ဂါထာ ဒ္ဋ္ဌလည်း ကောင်း။ အစ္ဆ ရ ဿ ယံ ယော ဂ၊ အစ္ဆ ရ ဿ ယော ဂ အနုကာ ဒ္ဋ၊ ဥပယော ဂ ဝစနံ၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ။ ဘောဒိ ဿ ဣ၊ ဘောဒိ ဿံ ဟု သည်ကား၊ ဝေ ရ ပံ ၊ ဤသို့သ ဘောဂိ ယော၊ ကဒုကဿ ဣ၊ ကဒုကံ ဟု သည်ကား။ အတိ ဒုက္ခံ၊ အလွန်ဆင်းရဲ ဝ ယား၊ အယံ၊ ဤ ကဒုကံ ဟု သော ဝုဒ္ဓိ သည်၊ ကေ မ ဏ္ဍ နိ သိ ဒိ တိ အာ ဒိ သုဝိယ။ ကေ မ ဏ္ဍ နိ သိ ဒိ ဤ သို့ အစ ရှိ သော ပါ ဋိ တို့ ဒ္ဓ ကဲ့သို့။ ဘာ ဝ နု ပုံ သ ကနိ ဒ္ဓေ သော၊ ဘာ ဝ နု ပုံ ကို ညွှန်ပြ သော ဝုဒ္ဓိ တည်း၊ အပ္ပ ဒုဋ္ဌ ပ ဒေါ သိ နံ၊ ပြစ်မှား အပ် သော အပြစ်မ ရှိ သော။ သုဒ္ဓ တံ၊ ကောင်း သော အာ ကျင့် ရှိ သော။ ဣသိ ၊ ပ ရ ဿ ကဗုဒ္ဓါ ကို။ အာ သဒ္ဓ အာ သာ ဒေ တွာ၊ ထိ ခိုက်၍။ ပါ ပ ကမ္ဓ ဏ္ဍာ၊ မ ၊ ကောင်း မှု ကို ပြု ကုန် သော။ ဝ ဂ္ဂ ဿ ၊ ဝ ဂ္ဂ (လ်) တို့ သည်၊ ဝေ ရ ပံ ၊ ဤ သို့ သ ဘောဂိ ယော၊ ကဒုကံ အာ ဒိ ဝိ ယ ဒုက္ခံ၊ အလွန်တ ပြင်း ဆင်း ဆင်း ရဲ ရဲ ပ ဒ္ဓ ဏ္ဍ။ ခံ ရ ကုန်၏၊ ဒ္ဓ တိ အယံ၊ ဤ သည်ကား၊ ယော ဇ နာ၊ ယော ဇ နာ ခြင်း တည်း။ ။ ။ သော တိ၊ သော ဟု သည်ကား။ ရာ ဇ ဝုတ္တော၊ မင်း သား ဖြစ် သော၊ သော ပေ တော၊ ထိ ပြ ဣ ဿ သည်။ တ ဣ ဿ တိ၊ တ ဣ ဿ ဟု သည်ကား၊ နိ ဂုယ ( ) ၊ ( ) ရ ( ) ၊ ( ) ( ) ( )

ပရိယေသသနေ၊သစ္စာကိုပြုပြီးသည်၏အဆုံး၌၊ဗဟူ၊မျိုးစွာကုန်သော သူတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလာဒိနှိ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်အစရှိသည်တို့သို့၊ သမ္မာပုဏ္ဏားသုံးရောက်ကုန်၏။ ဒုတိ။ဤသည်ကားအပြီးတည်း။ ။ရာဇ ဝုတ္တ ပေတဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ၊ ရာဇဝုတ္တပေတဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၄-မဟာဝဂ်-၈-ဂုဏခါဒကပေတဝတ္ထု။

ဂုဏကူပတောဥဂ္ဂတ္ထိုတိဒုဒံ၊ ဂုဏကူပတောဥဂ္ဂတ္ထိုဟူသော ဤဝတ္ထု ကို၊သတ္ထုရှိ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဝိဟာရဇနွေ့၊နေတော်မူသည်ရှိသော်။ ကော်၊တယောက်သော။ ဂုဏခါဒက ပေတံ၊ဂုဏခါဒကပြိတ္တာကို၊အာရဇ္ဇ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဟောအပ်၏။ ကိရ၊ကြားဘူးသည်ကား၊သာဝတ္ထိယာ၊သာဝတ္ထိပြည်၏။ အဝိဒူရေ၊အနီး ဖြစ်သော။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ဂါမကေ၊ ရွာငယ်၌၊ ဧကော၊ တ ယောက်သော၊ကုဋုမ္ဗိကော၊သူကြွယ်သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ကုလူပဂံ၊ အိမ်သို့ကပ်သော၊ ဘိက္ခု။ရဟန်းကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းကို၊ ကာရေသိ၊ပြု၏၊တတ္ထ၊ထိုကျောင်း၌၊နာနာဇနပဒေ၊အထူးထူးသော ဇနပုဒ်မှ၊ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ အာဂတ္တွာ၊လာကုန်၍၊ ပဋိဝသိ။သု၊ နေ ကုန်၏၊တော၊ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ဖြင့်၍၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ ပဿန္တ ဝိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဏီတေန၊ ပွန်မြတ်သော၊ ပစ္စယေန၊ပစ္စည်းဖြင့်။ ဥပသံဟရိ။သု။ ရှေ့ရှုဆောင်ကုန်၏၊ ကုလူပကော၊ အိမ်သို့ကပ်သော။ဘိက္ခု။ရဟန်းသည်၊တံ၊ထိုဒါယကာတို့ဆွမ်းလှူသည် ကို၊အာသဟမာနော။သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ဆွသောပကတော၊ပြုစုခြင်း သဘောရှိသည်၊ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍။ တောသံဘိက္ခုနုံ၊ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ဘဒန္တော၊ဆိုလျက်၊ကုဋုမ္ဗိကံ၊သူကြွယ်ကို၊ဥဒ္ဓရာပေသိ၊ကဲ့ရဲစေ ၏၊ကုဋုမ္ဗိကော၊သူကြွယ်သည်၊ တောဘိက္ခုစ၊ထိုအာဂန္တု ရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ကုလူပကဉ္စ၊ အိမ်သို့ကပ်သော ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘာဝေန္တော၊ရှုတ်ချလျက်၊ပရိဘာသိ၊ဆဲရေး၏။ အာထ၊ထိုနောင်မှ၊ ကုလူ ပကော၊ အိမ်သို့ကပ်သောရဟန်းသည်၊ဟာလက်တွေ၊ သေခြင်းကိုပြု၍၊ တသ္မိံ ယေဝ ဝိဟာရေ၊ ထိုကျောင်း၌သာလျှင်၊ ဝစ္ဆကုဋိယံ၊ ဝစ္ဆကုဋိ၌ပေ တော။ပြိတ္တာသည်၊ဟုတ္တာ။ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ။ဖြစ်၏၊ကုဋုမ္ဗိကောပန်၊သူကြွယ်

သည်ကား၊ ကာလက်တွေ၊သေခြင်းကိုပြု၍၊ တသေတ၊ ထိုပြိတ္တာ၏သာ
လျှင်ဥပရိ၊အထက်၌၊ပေတော၊ပြိတ္တာသည်၊ဟုတွေ၊ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊
အထ၊ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
သည်၊တံ။ထိုပြိတ္တာကို။ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ဝုန္ဆွန်ကြော၊မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ၊

ဘောဝုရိသ၊အိုယောကျား။တို့။သင်သည်။ဂုထကူပတော၊ ကျင်ကြီး
တွင်းမှ၊ဥဂ္ဂတ်တွေ၊တက်၍၊ဆုတ်၊ဤအရပ်၌၊ ပတ်၌သို၊တည်၏၊ ဒိနော၊ယုတ်
ညံ့သောအသက်မွေးခြင်းရှိသော၊သောတို့။ထိုသင်သည်ကော၊အဘယ်
မည်သောသူသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘောဝုရိသ။ အိုယောကျား၊
နိသံသယ်၊မရှိတ်၊ ပါပကမ္မကြော၊ မကောင်းမှုရှိသော။ တုဝံ၊သင်သည်၊
ကိံ ကေနုကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ သဒ္ဒဟသေနု၊ ဖြည်
တမ်း၁ပါသနည်း၊ဆုတ်၊ဤသို့၊ဂါထာ။ဂါထာကို၊အာဟ။ဆို၏၊တံ၊ထိုစကား
ကို၊သုတွေ၊ကြား၍၊ပေတော၊ပြိတ္တာသည်၊ ။

ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ အဟံ။အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုဂ္ဂတော၊မကောင်းမှု
ကိုပြုသောသူဘို၏၊လားရာအပါယ်၌ဖြစ်သော၊ ယမလောကိကော၊ပြိတ္တာ
ဘုံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့် သိအပ်သော။ပေတော၊ပြိတ္တာသည်၊ အာမှိ၊ဖြစ်၏၊
ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏
အကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊ ကရိတွာနု၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ မှုတော၊ဤ
အရှင်သုရားတို့ဖြစ်ရာလူ.ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဂတော၊ပဋိ
ဝါသနေ အာသ၊ဖြင့်ဖြစ်၏၊မှုတ်။ဤသို့၊ဂါထာယ၊ဂါထာဖြင့်။အတ္တာနုံ။မိမိကိုယ်
ကို၊အောစိတ္ဝါ။လျှောက်ကြား၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ နံ၊ထိုပြိတ္တာကို၊ထေရော၊
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မ၊ထရ၏သည်။ ဘောဝုရိသ၊အိုယောကျား၊ကိံ နု၊
အာသိနည်း၊ ဘယာ၊ သင်သည်၊ဝုဇ္ဇေ၊ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်၊
ဒုက္ခဲ့ဲ၊သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ကတံ၊ပြု
အပ်သလော။ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊ဒုက္ခဲ့ဲ၊မဟုတ်မမှန်စကားကို၊ပြောဆိုခြင်း
အစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ကတံ၊ပြုအပ်သလော၊ မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ဒုက္ခဲ့ဲ၊
သူတပါး၏ဥစ္စာ.စိပ်ကိုမိမိသို့ရှေးရှုခြင်းအစရှိသောမနောဒုစရိုက်ကို၊ကတံ၊
ပြုအပ်သလော၊ ဘောဝုရိသ၊ အိုယောကျား၊ ကိသကမ္မဝိပါကေန၊အ
ဘယ်မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအား၊ဖြင့်။ တို့။ သင်သည်၊ ဆုဒ
ဒုက္ခဲ့ဲ၊ဤသို့သောဆင်းရဲသို့၊ နိဂန္ဆတိ၊ရောက်သိသနည်း၊ ။ဆုတ်၊ဤသို့၊
ဂါထာယ။ ဂါထာဖြင့်။ တေန၊ထိုပြိတ္တာသည်၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော
မကောင်းမှုကံကို၊ ဝုဏ္ဏို၊မေး၏၊ သောပေတော။ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ။

ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးဘဝ၌ မယ်၊အကျွန်ုပ်၏၊ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ အာဝါသိ ကော။အမြဲကျောင်း၌နေသည်၊အဟု။ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းသည်၊ မယ်၊အကျွန်ုပ်၏၊ ဃားရေ၊အိမ်၌။ အဇ္ဈောသိတောပဋ္ဌည်း၌ တပ်မက်မောသောနှလုံးဖြင့်အမြဲဝင်သည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊ ဣသုကိ၊ဣ၂။ စု တတ်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ကုလမဿ၊ရှိ၊ ဒါယကာ၌ဝန်တို့ခြင်းရှိသည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏၊ ကဒရိယောဝိ၊ သူတပါးပေးလှူသည်ကိုလည်းဖြစ်တားခြင်း ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်ဖြစ်သော ကြမ်းသောမနှောရှိသည်၊ ပရိဘာသကော၊ ရဟန်းတို့ကိုဆဲရေးတတ်သည်၊ အဟု၊ဖြစ်၏။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အာကျွန်ုပ်သည်၊ တာသာ၊ ထိုအိမ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သော ကျောင်းနေရဟန်း၏၊ ဝစနံ။ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာ၍၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိဘာသိသံ၊ ဆဲရေးခဲဘူး၏။ တာသကမ္မပိပါ၊ကေန၊ ထို မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးအား၊ဖြင့်၊ အဟံ၊အာကျွန်ုပ်သည်၊ဣတော၊ဤအရှင် ဘုရားတို့ဖြစ်ရာလူ့ပြည်မှ၊ ပေတလောကံ၊ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဂတော၊ပဋိသန္ဓေ အားဖြင့်ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဒ္ဝိဟိဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊အတ္ထနှား ပိမိသည်၊ ကတာကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ ကထေသိ၊ ပြောဆို လျှောက်ထား၏။ ။

ဘဏ္ဍ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဟုအာဝါသိကောမယ္ဟာ၊ အဟုအာဝါသိ ကောမယ်ဟူသည်ကား၊ မယ်၊အကျွန်ုပ်၏၊အာဝါသေ၊ကျောင်း၌၊မယာ။ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကတာဝိဟာရေ၊ သောက်လုပ်အပ်သော ကျောင်း၌၊ ဧ ကော။တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဝါသိကောနိဗ္ဗဒ္ဓဝသနေ ကော၊ အမြဲကျောင်း၌နေသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အဇ္ဈောသိတောမယ်ံ ဃရေတိ၊ အဇ္ဈောသိတောမယ်ံဃရေဟူသည်ကား၊ ကုလူပကာဘာဝေန၊ အိမ်သို့ကပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ဂေဟေ၊အိမ်၌၊တဏှာဘိ နိဝေသေန၊ တပ်မက်မောသောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ အဘိနိဝိဋ္ဌော၊မပြတ် ဝင်သည်၊ ။တာသာတိ၊ တာသ ဟူသည်ကား၊ တာသ ကုလူပက ဘိက္ခုသား၊ထိုအိမ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သောကျောင်းနေ ရဟန်း၏၊ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ဘိက္ခဝေါဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိဘာသိ သန္တိ၊ပရိဘာသိသံဟူသည်ကား၊ဩက္ကောသိ။ ဆဲရေးပြီ၊ပေတလောက ဓိတောဂတောတိ၊ ပေတလော ကမိတောဂတောဟူသည်ကား၊ ဣမိနာ အာကာရေန။ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပေတယောနိ။ ပြိတ္တာဘုံသို့၊

ဥပဂတောပဒိုသနွေအားဖြင့်ကပ်ရောက်ရသော၊ ပေတာဘုတောပြိတ္တာ ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ။တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတ္ကာ၊ကြား၍။ ထေရော၊အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ဣဒ္ဓိတရုဿ၊ တပါးသောကျေးငှက်ကြီး ၏၊ဂတိ၊ လားရာကို၊ပုစ္ဆန္တော၊မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊

ဘောဝုရိသ၊အို(ယောကျ်ား)၊ မိတ္တဝဏ္ဏေန၊အဆွေခင်ပွန်း အတုဖြင့်၊ ပ ဝဏ္ဏော၊ဖြစ်သော၊အမိတ္တော၊ရန်သူဖြစ်သော၊ တော၊သင်၏၊ကုလုပကော၊ အိမ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ်သော၊ ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ အာသိ၊ရှိသည်ဖြစ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ပညာမရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်း သည်၊ကာယ သု၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ။ပျက်သည့်မှ၊ ပရံ၊နောက်၌၊ပေစ္စ၊ တမလွန်လောကဌာ၊ကိ ဂတိ ၊အာဘယ်ဂတိသို့၊ဂတောနု၊လားလေသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟာ၊ဆိုတ်၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မိတ္တဝဏ္ဏေနာတိ၊ မိတ္တဝဏ္ဏေန ဟု သည်ကား၊ မိတ္တပဒိုရူပေန၊ အဆွေခင်ပွန်းတုကြောင့်၊ မိတ္တပဒိုရူပတာယ၊အဆွေခင် ပွန်းတု၏အကြောင်းကြောင့်၊ပုန၊တဘာန်။ပေတော၊ပြိတ္တာသည်၊ထေရေသ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို၊အာစိက္ခ ဣတိ၊ ပြောကြား(တော်မူ)လိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း၊ဝုဠ္ဠေ၊ရှေးတဝဋ္ဋ၊ပါပကမ္မသား၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော၊တသော၊ထိုအကျွန်ုပ်၏အိမ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ်တတ် သောရဟန်းပြိတ္တာ၏သားလျှင်၊သိသော၊ဦးခေါင်း၌မတ္ထကေ၊ထိပ်ထက်၌၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တိမ္ဗာမိ၊တည်ရ၏၊ပရိသယံ၊ပြိတ္တာဘုံသို့၊ပတ္တော၊ ရောက်သော၊ သောစပေတော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏အိမ်သို့ မပြတ်ဆည်း ကပ်တတ်သောဆရာရဟန်းပြိတ္တာသည်လည်း၊ မမေဝ။ အကျွန်ုပ်၏သား လျှင်၊ ပရိစာရိကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ။

ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ကောင်း။ အညေ၊ တပါးကုန် သောသူတို့သည်၊ ယံဝဠံ၊ အကြင်ကျင်ကြီးကို၊ဟဒန္တိ၊စွန့်ပစ်ကုန်၏။ ဧတံဝဠံ၊ထိုသူတပါးတို့သည် စွန့်အပ်သောကျင်ကြီးသည်၊ မေ။ အကျွန်ုပ်၏၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟဉ္စခေါအဟံဧဝ၊ အကျွန်ုပ်သည်သာလျှင်၊ ယံဝဠံ၊ အကြင်ကျင်ကြီးကို၊ ဟဒါမိ၊စွန့်၏၊ ဧတံဝဠံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်စွန့်အပ် သောကျင်ကြီးကို၊သောပေတော၊ထိုအကျွန်ုပ်၏အိမ်သို့မပြတ်ဆည်းကပ် တတ်သောရဟန်းပြိတ္တာသည်၊ဥပဓိဝတိ၊မှီ၍အာသက်မွေး၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါထာနွယ်၊ဂါထာနှစ်ခုကို၊အာဟ၊လျှောက်ဆို၏။ ။

တဏ္ဍုဃိုဂါထာ၌၊ တသေဝါဟန္တိ၊ တသေဝါဟံ ဟူသည်ကား၊ တသေဝမယ္ဟံ။ ထိုအာကျွန်ုပ်၏သားလျှင်၊ ပုဇ္ဇေ၊ရှေး၌၊ကုလုပကဘိက္ခုဟု တဿ၊အိမ်သို့မကြွတိုဆည်းကပ်သောရဟန်းဖြစ်၍ဖြစ်သေ၊ပါပကမ္မသာ တိ၊ ပါပကမ္မသဟူသည်ကား၊ပါပသမာစာရသာ၊ယုတ်မာသောအကျင့် ရှိသော၊သိသေတိဗ္ဗာမိမဂ္ဂကေတိ၊သိသေတိဗ္ဗာမိမဏ္ဍကေဟူသည်ကား၊ သိသေ၊ဦးခေါင်း၌၊တိဗ္ဗာမိ၊တည်ပါ၏၊တိဗ္ဗဇ္ဇောစ၊တည်သော်လည်း၊မဏ္ဍ ကေ၎ေး၊ထိပ်ထက်၌သာလျှင်၊ တိဗ္ဗာမိ၊တည်၏၊သိသပ္ပမာဏော၊ဦးခေါင်း အတိုင်းအရည်ရှိသော၊အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊နှတိဗ္ဗာမိ၊မတည်၊ဣတိ အာယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။အနုက်တည်း။ ပရေ၊သယံ၊ပတ္ထော၊တိ၊ပရေ သယံ၊ပတ္ထောဟူသည်ကား၊မနုဿသော၊ကံ၊လူ,ပြည်ကို၊ဥပဒါယ၊စွဲ၍၊ပရေ ၀ိသယဘူတံ၊တပါး၊သောနိုင်ငံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ပေတ္တိ၀ိသယံ၊ပြိတ္တာတုံသို့၊ ပဒတ္ထာ၊ရောက်သော။မမေ၀မယ္ဟံ ၀ေ။အာကျွန်ုပ်၏သားလျှင်၊ပရိစာရိကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။အ၊ဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊၀စနသော၊ပါဠိ ကြောင်းကို၊ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ဖွတ်အပ်၏၊ ။ယံဘဒ္ဒန္တေ၊ဟဒန္တည္ဟေ၊ ယံဘဒ္ဒန္တေ ဟဒန္တည္ဟေဟူသည်ကား၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊အာယုမဟာမောဂ္ဂလာန၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်၊တသံ၀စ္ဆကုဋိယံ၊ထို၀စ္ဆကုဋိ၌၊ယံ၀စ်း၊အကြင်ကျင်ကြီးကို၊ အဟု၊ တပါး၊ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဥဟဒန္တိ၊စွန့်ကုန်၏၊ ၀စ်း၊ကျင်ကြီး ကို၊ဩဿဇန္တိ၊စွန့်ကုန်၏၊ ဧတေ၊မေ၊ဟောတိ၊ဘောဇနန္တိ၊ ဧတေ၊မေ၊ဟောတိ ဘောဇနံဟူသည်ကား၊ဧတံ၀စ်း၊ထိုကျင်ကြီးသည်၊ မယ္ဟံ၊အာကျွန်ုပ်၏၊ဒိ၀ သေဒိ၀သော၊ နေ့ဗျုင်းနေ့တိုင်း။ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ ယံဟဒါ၊ဒိ၊ တိ၊ ယံ၊ဟဒါ၊ဒိ၊ဟူသည်ကား၊ တံ၀နဝစ်း၊ထိုသူတပါး၏စွန့်အပ် သောကျင်ကြီးကို၊ ခါ၊ဒိတ္ဝာ။စား၍၊ အပံ။အာကျွန်ုပ်သည်၊ယံ၀စ်း၊အကြင် ကျင်ကြီးကို၊ကရောမိ၊ပြု၏၊ တေ၊သော၊ဥပဓိ၀တိ၊ တိ၊ ဧတေ၊သော၊ဥပဓိ၀ တိ ဟူသည်ကား။ မမ၊အာကျွန်ုပ်၏၊ ဧတံ၀စ်း၊ထိုကျင်ကြီးကို၊ ကုလုပကော၊ အိမ်သို့ကပ်တတ်သော၊သောပေတော၊ထိုပြိတ္တာသည်၊ ဒိ၀သေဒိ၀သော၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ခါ၊ဒနဝ၀သေန၊ စား၊သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်။ဥပဓိ၀တိ၊ ဖြစ်၍အသက်မွေး၏၊အတ္ထာ၊ဘာ၀ံ၊အတ္ထ၊ဘောဂကို၊ ယာ၊ပေတိ၊မျှတ၏၊ဣတိ၊အ ယံ၊ဤသည်ကား၊ အ၊ဟော။အနုက်တည်း။ တေ၊သု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ပြိတ္တာတို့တွင်၊ကုဋုမ္ဗိကော၊သူကြွယ်သည်၊ ပေ၊သ၊လေ၊သိ၊လ,ကို၊ချစ်ကုန် သော၊ဘိက္ခု။ရဟန်းတို့ကို၊ ဝေ၊ဤသို့၊အာ၊ဟာ၊ဂေ၊ရိ၊ဘော၀ တော၊အာ၊ဟာ ရကိုသုံး၊ဆောင်ရသည်ထက်၊တုမှာ၊ကံ။သင်တို့အား၊ဂုဏခါ၊ဒနံ။ကျင်ကြီး

ကိုစားရခြင်းသည်၊ ဝရုံ၊ မြတ်၏၊ ဓာတိ၊ ဤသို့၊ အကြောသိ၊ ဆဲရေး၏၊ ကုလုပ ကောပနှ၊ အိမ်သို့ကပ်သောရဟန်းသည်ကား၊ ကုဋေ၊ ဒ္ဌိကဒ္ဌိ၊ သူကြွယ်ကို လည်း၊ တယာဝစနှ၊ ထိုသို့သောစကားတို့ကို၊ သမာဒပေတ္မာ၊ ဆောက် တည်စေ၍၊ သယံ၊ ပိဏ္ဍသည်။ တယာ၊ ထိုအတူ၊ အကြောသိ။ ဆဲရေး၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသေ၊ ထိုအိမ်သို့ကပ်သောရဟန်းအား၊ တတောပိ၊ ထိုသူကြွယ်ပြုတ္တာ ထက်လည်း၊ ပဒိုကုဋ္ဌတရာ၊ အလွန်စက် ဆုပ်ဖွယ် ကောင်းသော၊ ဒီဝိကာ၊ အသက်ပွေးခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာ ယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ တံပဝတ္တိ၊ ထို ပြုတ္တာတို့၏အကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေ သိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်း ကို၊ အဠုပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍၊ ဥပဝါဒေ၊ စွပ်စွဲခြင်း ၌၊ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသေတ္ဝာ။ ပြတော်မူ၍၊ သဒ္ဓတ္တပရိသာယ၊ ရောက် လာသောပရိသတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာ ဒေါသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သဏ္ဌိကာ၊ အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏၊ ဓာတိ၊ ဤသည်ကား အပြီးတည်း။ ။

ဂုဏခါဒကပေတဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ၊ ဂုဏခါဒကပေတ ဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိ တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး

၄-မဟာဝဂ်-၉-ဂုဏခါဒကပေတိဝတ္ထု၊

ဂုဏကူပတော ဥဋ္ဌာယတိဓုဒံ၊ ဂုဏကူပတော ဥဋ္ဌာယ ဟူသော ဤ ဝတ္ထု ကို၊ သတ္ထုရိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော ဂုဏခါဒကပေတိ၊ ဂုဏခါဒက ပြိုတ္တာမကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍ ဝတ္ထုံ။ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဿာ၊ ထိုဂုဏခါဒက ပြိုတ္တာမ၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်၊ အနန္တရသဒိသံ၊ အခြားမဲ့သောဂုဏခါဒက ပေတဝတ္ထုနှင့် တူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခြားမဲ့သောဂုဏခါဒကပေတဝတ္ထု၌၊ ဥပါသကေန၊ ဥပါသကာသည်၊ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းကို။ ကာရိတော၊ ဆောက်လုပ်စေ အပ်၏၊ ဓာတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါသကာသ၊ ဥမါသကာ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ဓာတုပနှ၊ ဤဝတ္ထု၌ကား။ ဥပါသိကာယ၊ ဥကာသိကာမသည် ဝိဟာရော၊ ကျောင်းကို၊ ကာရိတော၊ ဆောက်လုပ်စေအပ်၏၊ ဓာတိ၊ ဤသို့၊

အယမေဝ၊ ဤသည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော၊ ထူး၏ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုဒွိလည်းကောင်း၊ ဂါထာသုစ၊ ဂါထာတို ဒွိလည်းကောင်း၊ အဝုဇ္ဇံ၊ အသစ်သည်၊ နတ္ထိ။ မရှိ၊ ။ဂုထခါဒကပေတိ ဝတ္ထုဝတ္ထုနှာ၊ ဂုထခါဒကပေတိဝတ္ထု အမှင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၄-မဟာဝဂ်-၁၀-ဂဏပေတာဝတ္ထု။

နဂ္ဂါဒုဇ္ဇဏ္ဏေ ရူပါထာဘိဓာန်၊ နဂ္ဂါဒုဇ္ဇဏ္ဏ ရူပါထဟူသော ဤဝတ္ထုကို၊ သဗ္ဗဒီ၊ ဖြဲတိစွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရဏ္ဏေ။ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမ္ဗဟုလေ၊ များစွာကုန်သော၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာတို့ကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန် သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဂဏာဘူတာ၊ အပေါင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဒ္ဒါ၊ ရုတနာသုံးပါး ကံကံ၏ ကျိုးတို့၌ မယုံကြည် ကုန်သည် အပ္ပ သဒ္ဓါ၊ မကြည်ညိုကုန်သည်၊ မဏ္ဍေ၊ မလပရိယုဒ္ဓိတစိတ္တာ၊ မဏ္ဍေ၊ ရတည်း ဟူသော အညစ်အကြေးဖြင့်ထိုး ကျင်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဒါနာဒိသုစရိ တပိမုခါ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသော သုစရိုက်တို့၌ မျက်နှာလွှဲကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဒီဃရတ္တာ၊ အသက်ရှင်ကုန်၍၊ ကာ ယ သ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်ဖြစ်နောက်ကာလ၌၊ နဂရုသ၊ မြို့၏၊ သဒိပေ၊ အနီး၌၊ ပေတယောနိယံ၊ ပြိတ္တာဘဝ မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂေဟဒ်ဝသံ၊ တနေ့သည်၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို.ငှါ။ ဂန္ဓကွေ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မာရိသာ၊ အချင်းတို့၊ တုဗ္ဘေ၊ သင်တို့သည်၊ နဂ္ဂါ။ အဝတ်မရှိကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုဇ္ဇဏ္ဏ ရူ ပါ၊ အဆင်းလှသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိသာ၊ ကျုံ့လှ ကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မေနိသ ဏ္ဍတာ၊ အကြောင်းပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပါသုဠိကာ။ ထွက်သောနံပါ.ရှိကုန် သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိသိကာ၊ အရိုးအရေမျှသာကြွင်းသော အလွန် ကျုံ့လှိုသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မာရိသာ၊ အချင်းတို့၊

တုမ္မေ။သင်တို့သည်၊ ကေ၊အာဘယ်အမည်ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊အတ္ထ
ခု၊ဖြစ်ကုန်သနည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ဂါထာယ၊ဂါထာဖြင့်။ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။
ဘဒ္ဒ။ထိုဂါထာတို့၌။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပါထာတိ။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏရူပါထဟူသည်ကား။
ဒုဗ္ဗဏ္ဏသရီရာ၊အာဆင်းမလှသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
ကေနုတုမ္မေတ္ထာတိ၊ ကေနုတုမ္မေတ္ထဟူသည်ကား။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်၊
ကေနုနာမ၊အာဘယ်အမည်ရှိကုန်သည်၊ဘဝထ၊ဖြစ်ကုန်သနည်း။မာရိသာ
တိ။ မာရိသာဟူသည်ကား။ အတ္တာနော၊မိမိ၏။ သာဝုပ္ပဝေသု။ လျှောက်
ပတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ ။တံ၊ ထိုစကားကို၊
သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း။ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဒုဂ္ဂတာ။မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ဖြစ်ရာအပါယ်ဘုံ
သို့လားကုန်သော။ ယမလောကိကာ၊ပြိတ္တာဘုံ၌အကျုံးဝင်သဖြင့် သိအပ်
ကုန်သော၊ ပေတာ၊ပြိတ္တာတို့သည်၊ အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဒ္ဒန္တေ။ အရှင်
ကောင်း၊ မယံ။အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပါပကမ္မံ၊ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း
မကောင်းမှုကံကို။ ကရိတ္တာန၊ပြုမိကုန်သောကြောင့်၊ ဣဒါနိ။ ဤအရှင်
ဘုရား၏ဖြစ်ရာလျှ.ပြည့်မှ၊ပေတာလောကံ၊ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဂတာ၊ပဋိသန္ဓေ
အားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ဂါထာယ။ ဂါထာဖြင့်၊အတ္တာနော၊မိမိ၏။ပေ
အာဘာသုံ။ ပြိတ္တာ၏ အဖြစ်ကို၊ပကာသေတ္တာ။ပြ၍၊ ဝုန၊တဘာန်၊ ထေရေန၊
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ။

မာရိသာ။ အချင်းတို့၊ ဝုဇ္ဈေ၊ ရှေးဘဝ၌။ တုမ္မေဟိ။ သင်တို့သည်၊
ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ဒုက္ကဋံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသောကာ
ယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ။ပြုခဲ့ကုန်သလော။ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋံ၊မဟုတ်
မမှန်ပြောဆိုခြင်း အစရှိသောဝစီဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ပြုခဲ့ကုန်သလော၊ မနုန
သာ။ စိတ်ဖြင့်၊ဒုက္ကဋံ၊ သူတပါး၏ စည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ရှေးရှု ကြံခြင်းအစရှိ
သောမနောဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ကုန်သလော၊ ကိသကဋ္ဌပိပါကေန၊
အာဘယံ မကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးအားဖြင့်၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌
ဂတာ၊ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်လေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါထာယ။
ဂါထာဖြင့်၊ကတကမ္မံ။ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊ဝုဏ္ဏိတ္တာ။ မေး၍၊ ။

ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဝုဇ္ဈေ၊ ရှေးဘဝ၌၊
အနာဝဇ္ဇေသု၊ တရုံတယောက် သောသူသည် မပြတ်ပင်အပ်ကုန်သော၊
တိဏ္ဍေသု၊မြစ်တဘက်၏ကမ်းအစရှိသည်တို့၌၊ မနုဿေဟိ၊လူတို့သည်၊
ဝိဿရိတံ။မမှုရစ်အပ်သော၊ကိုယ်၊တရုံတရသောဝတ္ထုကို၊လဘေယျာမ။

ရကုန်ပြားအုံ့လည်းမသိ၊ ဣတိမနသိကရိတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပြုကုန်၍၊ အဋ္ဌမာ
သက်ဝဲဝက်မျှသောဥစ္စာကိုလည်း၊ ဝိစိနိမ္ဘ၊ရှာဖွေကုန်၏၊ အနာဝဇ္ဇသု
သည်းကပ်ကုန်သည်ရှိသော်တစုံတယောက်သောသူသည်မမြစ်အပ်ကုန်
သော၊တိဏ္ဍေသု၊ သတ္တဝါတို့၏ပယောဂအာသယကိုဆေးကြောရေ ဆိပ်
သတ္တယ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊သမဏာပြာဟ္မဏေသု၊ရဟန်းရဟဏ်းတို့သည်၊
ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်သော်လည်း။ ကိဠိ၊တစုံတခုသောလျှာဘယ်ဝတ္ထုကိုမူ
လည်း။ အဒေဇ္ဇော၊မပေးလှူကုန်မူ၍၊ အဋ္ဌမာသက်ဝဲဝက်သောဥစ္စာကိုမျှ
လည်း၊ ဝိစိနိမ္ဘ၊ ဆည်းပူးကုန်၏၊ ဒေယျဓမ္မောသု၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့သည်၊
သဇ္ဇေသု၊ရှိကုန်လျက်လည်း၊ မယံ၊အာကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏
ဒိပံ၊တာမလွန်သောက သုဂတိဘဝ၌ရပ်တည်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော
ကောင်းမှုကို၊နာဂမ္မာ၊မပြုမိချေကုန်။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊တသိတာ၊
ရေသိပ်ကုန်သော။ မယံ၊အာကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နဒီ၊ဖြစ်သို့၊ ဥပေမ၊ကင်ကုန်
သည်ဖြစ်အုံ့၊နဒီ၊ဖြစ်သည်၊ရိတ္တကာ၊ရေမရှိသည်၊ပရိဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ဥဃော
သု။ နေပူသောဒေခါ၌။ ဆာယံ၊ အရိပ်ကို၊ ဥပေမ၊ ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်အုံ့၊
အာတပေ၊ နေပူသည်၊ ပရိဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊အဂ္ဂိဝဏ္ဏော၊ မီ.ပူနှင့်တူ
သော်၊ ဝါတောစ၊ လေသည်လည်း၊ နော၊ အာကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ဒဟန္တော၊
လောင်လျက်၊ ဥပဝါယတိ၊လာ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အာကျွန်ုပ်
တို့သည်၊ ဇေတ္ဗုဒုက္ခံ၊ ဤသို့သောဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ တဏှာ၊ထို
ထက်ပါပကံ။ ယုတ်မာကြမ်းကြုတ်စွာသော၊ အညဗ္ဗုဒုက္ခံ၊ တပါး၊သော
ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘဝိတုံ၊ခံစား၊ခြင်းငှါ၊ အရဟာမ၊ ထိုက်ပ
ချေကုန်၏၊ ၊မယံ၊ အာကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဆာတာ၊ ဆာလောင်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ အာဟာရေဝဓိနော၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ်အာဟာရ၌တပ်မက်
မေါကုန်သည်ဖြစ်၍၊အာဓိယောဇနာနိ၊မျှားစွာသောသူဇနာတို့ကိုတိုင်အောင်
လည်း၊ ဂန္ဓာမ၊သွားကုန်၏။ ဇေဝဂတ်ကိုပါ၊ဤသို့သွားကုန်သော်လည်း၊ကိဠိ
အာဟာရံ၊ တစုံတခုသော စားဘွယ် သောက်ရာ အာဟာရကို၊ အလဒ္ဓါ
ယေဝ၊မရကုန်မူ၍သာလျှင်၊ နိဝတ္တာမ၊ပြန်ခဲ့ရကုန်၏၊ နော၊အာကျွန်ုပ်တို့၏၊
အပ္ပဝုဋ္ဌတာ၊ နည်းသောကုသိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အဟော၊ကြောင့်
ခဏ်ဘွယ်ရှိ၏၊ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊မယံ၊အာကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဆာတာ၊
ဆာလောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမုဒ္ဓိတာ၊ ဆာလောင်ခြင်းကြောင့်မှုးမှိုင်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဘန္ဇာ၊လည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပဒိသုဓ္ဓိတာ၊တစုံတယောက်
သောသူသည်ရှေးရှုတွန်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၍၊ဘူမိယံ၊မြေ၌၊ဥဗ္ဗေဂ

နှာပက်လက်ပန္ဒိုကိရာမ၊အင်္ဂါ၊ကြိုးယော်ကိုဖရိုဖရဲဖြစ်လျက်လည်းကုန်၏။ ကဒါစိ၊ရံခါ၊ အဝတ္ထုဖွာ၊မှောက်ခုံလည်း၊ပေတာမသေ၊လည်းကုန်၏။ ။ တေစမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့ သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုရောက်ရာအရပ်၌၊ ပန္ဒိုသုဿိတာ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌ကျကုန်သကဲ့သို့၊ ဘူမိယံ၊မြေ၌၊ပပတိတာ၊ မှောက်ခုံလည်း ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥရံစ၊ ရင်ကိုလည်းကောင်း၊ သိသံစ၊ ဦးခေါင်း အထူး နဗူးကို လည်းကောင်း၊ ဃနေမ၊ ထိခိုက်ကုန်၏။ နှာ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ အပ္ပဝုညတာ၊ နည်းသောကုသိုလ်ရှိသည်၏အခြစ်သည်၊ အဟော၊ ကြောင်ကဲ့ဘွယ်ရှိ၏။ ။ဘန္တေ၊ အာရုဏ်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဧတေ ဗုဒ္ဓရက္ခိ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီး သော ဆင်းရဲကို လည်း ကောင်း၊ တတောဝ၊ထိုထက်၊ ဗဟိပကံ၊ယုတ်မာကြမ်.ကြုတ်စွာသော၊ အညတ္ထရကို၊ တပါ၊သော ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ အနုဘဝိတုံ၊ ခံစား၊ခြင်း၌၊ အရ ဟာမ ထိုက်ပ၊ချေကုန်၏။ ဒေယျဓမ္မော သု။ လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့သည်။ သန္တော သု၊ ရှိကုန်လျက်လည်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဒိပ်၊ တမလွန်လောကာသုဂတိဘဝ၌ တည်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကောင်း မှုကို၊နာကမ္မာ၊မပြုမိချေကုန်။ ။တေဟိ၊တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ နှုန်း အကြံရှိကုန်၏။ ဣဒေ၊ ဤပြတ္တာ၏အခြစ်မှ၊ ဂတ္တာ။ ရုတေကုန်၍၊ မာနုသိ၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော၊ ယောနိ၊ ပန္ဒိုသန္ဓေကို။ လဒ္ဓါန၊ ရကုန်၍၊ ဝဒညူ၊ အလှူခံတို့၏စကားကိုသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိလသမ္ပန္နာ၊သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဗဟုံ။ များစွာသော၊ ကုသလံ။ ကုသိုလ်ကံကို။ ကာဟာမ၊ပြုကုန်အုံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊အတ္တနော၊မိမိ၏။ကတာကမ္မံ၊ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကို၊ ကထေသုံ။ လျှောက်ဆိုကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဓိယောဇနာနိဂန္ဆာမဟာ၊ အဓိယောဇနာနိ ဂန္ဆာမဟူသည်ကား၊အနေကာနိ၊များစွာ**လည်**း၊ဖြစ်ကုန်သော၊ယောဇနာ နိပါ၊ယူဇနာတို့ကိုခြင်းအောင်လည်း၊ ဂန္ဆာမ၊သွားကုန်၏။ ဆာတာ၊အာဟာ ရဂေဓိ နောတိ၊ ဆာတာ အာဟာရ ဂေဓိနော ဟူသည်ကား။ စိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ဓိဃ ဆ္ဆ တာယ၊ ဆာလောင် မွတ်သိပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဟာရေ၊ အာဟာရ၌၊ ဂိဒ္ဓါ အာသိ ဂိဒ္ဓိနော၊ အလွန် တပ်မက်မောကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝေဝ၊ဤသို့၊ ဂတ္ဝါပိ သွားကုန် သော်လည်း၊ကိုယ်၊ တစုံတခုသော၊ အာဟာရံ၊စားတွယ်သောက်ရာအာ ဟာရကို၊ အလဒ္ဓါယေ ဝ၊မရကုန်မူ၍သာလျှင်၊အပ္ပဝုညတာယ၊အကတာက

လျှောဏတာယ။ မပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဝတ္တော မ၊ ပြုနိုင်ခဲရကုန်၏။ ။

☰ ဥတ္တာနာပဒိုကိရာမာတိ။ ဥတ္တာနာပဒိုကိရာမဟူသည်ကား၊ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၊ ဥတ္တာနာ၊ ပက်လက်၊ ဟုတ္တာ။ ဖြစ်၍။ ဝိကိရိယ မာနဂ်ပစ္ဆဂ်ါ ဝိယ။ ဖရိုဖရဲကြဲသောအဂ်ါကြီးငယ်ရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ပတာမ၊ လည်းကုန်၏။ အဝကုဇ္ဇာပတာမသေတိ။ အဝကုဇ္ဇာပတာမသေဟူသည်ကား၊ ကဒါစိ၊ တရံတခါ။ အဝကုဇ္ဇာ၊ ဝှောက်ခုံ၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပတာမ၊ လည်းကုန်၏။ ။

ဟေတိ။ ဟေဟူသည်ကား။ ဟေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်ကို့သည်၊ ဥရံသိ သဠာယေမာတိ၊ ဥရံသိသဠာယေမဟူသည်ကား၊ အဝကုဇ္ဇာ၊ ဝှောက်ခုံ၊ ပတိတာ၊ လည်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥဠ္ဠာတုံ၊ ထခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဝေဒနာ ဗဟုတ္တာ၊ ဝေဒနာသို့ ရောက် ကုန်၏။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ဖိဖိပိပိ၏။ ဥရံစ၊ ရင်ကိုလည်းကောင်း။ သီသဉ္စ၊ ဦးခေါင်း ကိုလည်းကောင်း၊ ပဠိဝိသာမ၊ ထိခိုက်ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ သည်သာလျှင်တည်း။ ဃရော၊ အခန်းမဟာ၊ မာဂ္ဂလာနမထေရ်သည်၊ တံ ပဘတ္တိ ! ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေ သိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမ်ဘေ။ ထိုအကြောင်း ကို၊ အာမန္တေသိ။ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ သမ္ဗဇ္ဇ ပရိသာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော် မူ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ မဟာဓနော၊ လူမျိုးအပေါင်းသည် မဆွေရမလံ၊ မဆွေရတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဒါနာဒိသုစရိတနိုရတော၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသော သုစရိုက်၌ မွေ့လျော် သည်၊ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသည်ကား အပြီးတည်း။ ။ ဂဏပေတ ဝတ္ထု၊ ဝဏ္ဏနာ။ ဂဏပေတဝတ္ထု အဖွင့်သည်း နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက် ပြီ။ ။

၄-မဟာဝဂ်-၁၁-ပါဒုလိဝုတ္ထပေတဝတ္ထု။

ဒိဋ္ဌာတယာ နိရယာတိရေ့ဆွာန ယောနိတိဆုံ၊ ဒိဋ္ဌာတယာနိရယာတိ ရေ့ဆွာနယောနိဟူသော ဤဝတ္ထုကို၊ သဏ္ဌရိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတ ဝနေ။ ဧတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်၊

အညတရ၏၊ တယောက်သော၊ ဝိမာနပေတံ၊ ဝိမာနပြိတ္တာကို၊ အာဇ္ဇေ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိုရ၊ကြားကား သည်ကား၊ သာဝတ္ထိဝါထိနောစ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ပါဠိ လိပုတ္တ ဝါထိနောစ၊ ပါဠိလိဝတ်ပြည်၌ နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟု၊မျိုးစွာကုန်သော၊ ဝါဏိဇာ၊ကုန်သည်တို့သည်။ နာဝါယ၊သင်္ဘော်ဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ၊သဏ်ပြည်သို့၊ အဂမံသု၊သွာ ကုန်၏။ တဗ္ဗေ၊ထိုကုန်သည်တို့တွင်၊ကော၊တယောက်သော၊ ဥပါသကော၊ဥပါသကာသည်၊ အာဗာဓိကော၊ အနာ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ မာတုဂါမေ၊မာတုဂါမ၌၊ပဋိ ဗန္ဓပိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလမကာသိ၊သေ ခြင်းကိုပြု၏၊သော၊ထိုဥပါသကာသည်၊ ကတကုသလောဝိ၊ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသော်လည်း၊ဒေဝလောကံ၊နတ်ပြည်၌၊အနုပပဇ္ဇိတွာ၊ပဋိသန္ဓေ အား၊ဖြင့်မဖြစ်မူ၍၊ဇာတိယာ၊မိန်းမ၌၊ ပဋိဗန္ဓစိတ္တတာယ ပန၊ တပ်နှစ်သက် သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊သမုဒ္ဒရာဇာလယ်၌၊ ဝိမာနတော၊ဝိမာနပြိတ္တာသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ပန်၊အဝုး ကိုဆိုဦးအုံ၊ ယာသာ၊အကြင်မိန်းမအား၊ သော၊ထိုဥပါသကာသည်၊ ဝဋ္ဋ ဗန္ဓစိတ္တော၊တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၏၊သာဇာတိ၊ထိုမိန်းမသည်၊သုဝဏ္ဏ ဘူမိဂါမိနိ၊သဏ်ပြည်သို့သွားသော၊ နာဝံ၊သင်္ဘော်ကို၊အာဘိရုယှ၊တက် စီး၍၊ဂန္ဓတိ၊သွား၏၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ သောပေတော၊ထိုဝိမာနပြိတ္တာ သည်၊တံဇာတိ၊ထိုမိန်းမကို၊ ဂဟေတုကာမော၊ ခေါယူလိုသည် ဖြစ်၍၊ နာဝါယ၊သင်္ဘော်၏၊ဂမနံ၊သွားခြင်းကို၊ဥပရုန္ဓိ၊တား၊ဖြစ်ဝိတ်ပင်၏၊အထ ထိုအခါ၌၊ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ကာရဏံ၊အကြောင်းသည်၊ကိ ဒုခေါ၊အသို့နည်း၊အယံနာဝါ၊ ဤသင်္ဘော်သည်၊ နဂန္ဓတိ၊မသွား၊ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသန္တာ၊ရုံစမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာဠကဏ္ဏိသလာကံ၊သူယုတ် စာရေးတန်ကို၊ ဝိစာရေသုံ၊ ရွေးချယ်ကုန်၏၊ အာမနုဿဇာတိယာ၊ ဝိမာန ပြိတ္တာ၏မိန်းမဖြစ်သော၊တာသာ၊ဝေဇာတိယာ၊ထိုမိန်းမအား၊သာသျှင်၊ယာ ဝတာတိယံ၊သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ပါဝုဏိ၊ရောက်၏၊ယသ်၊အကြင်မိန်းမ ၌၊သော၊ထိုဝိမာနပြိတ္တာသည်၊ ပဋိဗန္ဓစိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ ၏၊တံ၊ထိုမိန်းမကို။ နိသွာ၊ဖြင်၍။ ဝါဏိဇာ၊ကုန်သည်တို့သည်၊ဝေဠုက လာပံ၊ဝါးစည်းကို၊သမုဒ္ဒေ၊သမုဒ္ဒရာ၌၊ဩတာရေတွာ၊ချ၍၊တာသ၊ထိုဝါး စည်း၏၊ဥပရိ၊အထက်၌၊တံဇာတိံ၊ထိုမိန်းမကို၊ဩတာရေသုံ၊သက်ဆင်း စေကုန်၏၊ ဇာတိယာ၊မိန်းမကို၊ ဩတိဏ္ဏာယ၊ ချကာမျှ၌၊ နာဝါ၊

သားတော်သည်၊ ဝေဂေနှုန်းအဟုန်ဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ၊ သထုံပြည်သို့၊ အာဘိမုခါ။ ရှေးရှုပါယာသိ။ သွားလေ၏၊ အမနုဿေသ၊ ဝိမာနပြိတ္တာသည်၊ တံဆိတ်ထို၊ ထိုမိန်းမ ကို၊ မိသွား ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိမာန်၊ ဗိမာန်သို့၊ အာရောပေတ္တွာ တင်၍၊ တာယ ထိုမိန်းမနှင့်။ သင်္ဘော်၊ တက်၊ အာဘိရမိ၊ ဖြေလျော်၏။ သား၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဇကေသံ ဝန္ဓရံ၊ တန်ဆစ်ကို၊ အတိက္ကမိတ္တား၊ လွန်၍၊ နိဗ္ဗိန္ဒ ရူပါ၊ ငြိုးငွေ့သောသဘော ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံပေတံ၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာကို၊ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဣဒ၊ ဤဗိမာန်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေရသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗရာယိကံ၊ တမလွန်လောကသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နလဘာမိ၊ မရ၊ မာဂိသ၊ အရှင်နတ်မင်း၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပါဠိလိုပုတ္တမေ၊ ပါဠိလိုပုတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ နေဟိ၊ ပို့ဆောင်ပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာသည်၊ တာယ၊ ထိုမိန်းမအား၊ ယာစိတော၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍။

ဘဒ္ဒေ။ အာဘယ်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ နိရယာ၊ အချိုကုန်သောအသီး သောငရဲတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ဖြင်အပ်ကုန်ပြီ။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော နဂါးဝဋ္ဋနိအစရှိကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ဖြင်အပ်ကုန်ပြီ။ ပေတာ၊ ခုဠိပါသအစရှိ၊ သောဒုက္ခပြားရှိကုန်သော ပြိတ္တာတို့ကို လည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ဖြင်အပ်ကုန်ပြီ။ အာသုရာ၊ ကာလကဉ္စိကအာသုရာ မျိုးတို့ကို လည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ဖြင်အပ်ကုန်ပြီ။ အထ ဝါ၊ ထိုမှတပါး၊ မနုဿာပိ၊ လူတို့ကို လည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ဖြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဒေဝါ၊ အချိုကုန်သောစာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့ ကိုလည်း။ ဒိဋ္ဌာ၊ ဖြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ကုံ၊ သင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မဝိပါကံ ပြုအပ်သောကံတို့၏ အကျိုးကို။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ အဒ္ဒသ အဒ္ဒက္ခိ၊ ဖြင်ရပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယသုဒေ ခါ ဒ္ဒိ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အက္ခတံ၊ တစုံတယောက်သောသူသည် မနှိပ်စက်အပ်သော၊ တံ၊ သင့်ကို။ ပါဠိလိုပုတ္တံ၊ ပါဠိလိုပုတ်ပြည်သို့၊ နေသာမိ၊ ပို့ဆောင်အံ့၊ တွံ၊ သင်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိလိုပုတ်ပြည်သို့။ ဂတ္တွာ။ ရောက်၍။ ကုသလံ ကမ္မံ။ ကုသိုလ်ကံကို။ ကရောဟိ။ ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒိဋ္ဌာတယာနိရယာတိ။ ဒိဋ္ဌာတယာနိရယာဟူသည် ကား။ ကေဠေ၊ အချိုကုန်သော၊ ပစ္စေကနိရယာပိ၊ အသီးဖြစ်သောငရဲတို့ကို လည်း၊ တယာ။ သင်သည်။ ဒိဋ္ဌာ၊ ဖြင်အပ်ကုန်ပြီ။ တိရစ္ဆာနယောနိတိ၊

တိရစ္ဆာနယောနိ ဟူသည်ကား၊ မဟာနုဘာဝါ။ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ ကုန်သော၊ နာဂ သုဝဏ္ဏာဒိတိရစ္ဆာနာဝိ၊ နဂါးဂဠုန်အစရှိသောတိရစ္ဆာန် တို့ကိုလည်း၊ တယာ၊သင်သည်၊ ဒိဗ္ဗာ၊ဖြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ယောဇနာ၊ယောဇနာခြင်းတည်း။ ပေတာတိ၊ပေတာဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဓပါသ၊ဒိဘောဒါ၊ခုဒ္ဓပါသစသည်အပြား၌ကုန်သော၊ ပေတာ၊ပြိတ္တာတို့ ကို၊ အသုရာတိ၊အသုရာဟူသည်ကား၊ ကာလကဏ္ဏိကာအသုရာ၊ ကာလ ကဏ္ဏိကအသုရာတို့ကို။ ဒေဝါတိ။ ဒေဝါဟူသည်ကား၊ ကေဠေ၊အာမျိုကုန် သော။ စာတုမဟာရာဇိကာ၊စာတုမဟာရာဇ်ဝံ့ခို့ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ။ နတ်တို့ကို၊သော။ထိုဝိမာနပြိတ္တာသည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏၊အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်။ အနိဿရိယ်ရှာ၊ အကြားအကြားခို့။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ခေါ်ဆောင်၍၊ပစ္ဆေကနိရယာဒိကော၊ အသီးအသီးသောငရဲအ စရှိသည်တို့ကို၊ဒဿေန္တော၊ပြလျက်၊ ဝိစရတိ၊ကိရ၊လှည့်လည်သတတ်၊ တေန၊ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏၊ သယမဒ္ဒသကမ္မဝိပါကမတ္တ နောတိ၊သယမဒ္ဒသကမ္မဝိပါကမတ္တနောဟူသည်ကား၊ နိရယာဒိကေ၊ငရဲ အစရှိသည်တို့သို့၊ဝိသေသတော၊အကျုံးအားဖြင့်၊ဂတ္တာ၊သွား၍၊ပဿန္တိ၊ ကြည့်ရှုရသည်ဖြစ်၍၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော။မိမိ၏၊ ကတကမ္မာနံ၊ပြုအပ်သောကံတို့၏၊ ဝိပါကံ။အကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခတော၊မျက် မှောက်အားဖြင့်၊ အဒ္ဒသအဒ္ဒက္ခိ၊ ဖြင်ရကြ၊ နေသာမိတံပါဠုလိ ဝုတ္တမက္ခ တန်၊နေသာမိတံပါဠုလိဝုတ္တမက္ခတံဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ အက္ခတံ၊မနှိပ်စက်သော၊ ကေနစိ၊တစုံတယောက်သော သူသည်၊ အာပရိက္ခတံ၊မနှိပ်စက်အပ်သော၊တံ၊သင့်ကို၊မနုဿာ ရှုပေနေဝ၊ လူ၏အသွင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပါဠုလိဝုတ္တံ၊ ပါဠုလိဝုတ်ပြည်သို့။ နယိဿာမိ၊ ပို့ဆောင်အံ့၊တွံ့ပန်းသင်သည်ကား။တတ္ထ၊ထိုပါဠုလိဝုတ်ပြည်သို့၊ ဂတ္တာ၊ ရောက်၍။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ကံကို၊ ကရောဟိ၊ပြုလော၊ ကမ္မ ဝိပါကဿ၊ ကံ၏အကျိုးကို၊ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက် အားဖြင့်။ ဒိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြင်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ယုတ္တပယုတ္တာ၊အားထုတ်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ဝုညနိရတာ၊ကောင်းမှုခို့မှ ကျော်သည်၊ဟောဟိ၊ဖြစ်လော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အတ္ထော။အနက်တည်း။ ။

အထ၊ထိုအခါ၌၊ သာဓုတ္ထိ၊ထိုမိန်းမသည်၊ တဿ၊ထိုပြိတ္တာ၏၊ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္ဝာ။ကြား၍၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ယက္ခ၊ နတ်သား၊တွံ့၊သင်သည်၊မေ၊ငါ၏။ အတ္ထကာမော၊အကျိုးကိုအလိုရှိသည်

လည်း၊အသိ၊ဖြစ်ပေ၏။ ဘိုတကာမော။အစိုးအပွါးကိုအလိုရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ဖြစ်ပေ၏။ဒေဝတော၊နှတ်သား၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊တုယွံ၊သင်၏၊ ဝစနံ၊စကား၊ကို၊ ကရောမိ၊လိုက်နာပါ၏။ တွံ၊သင်သည်၊မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အာစရိ၊ယာ၊ ဆရာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ယကွ၊ နှတ်သား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နိရယာ၊ အချို့ကုန်သော အသိုးသော ငရဲတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊တိရစ္ဆာနယောနိ၊ တန်ခိုး၊ကြီး၊သော၊ဂါး၊ဂဠုန်အစရှိ ကုန်သောတိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်း။ ဒိဋ္ဌာ၊မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ပေတာ၊ရှင်ပါ၊သ အစရှိကုန်သော အပြား၊ရှိကုန်သောပြိတ္တာတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ၊မြင်အပ်ကုန် ပြီ၊ အာသုရာ၊ ကာလကဉ္စိကအစရှိကုန်သော အာသုရာတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ အာသဝါ၊ ထိုမှတပါး၊ မနုဿာပိ၊လူတို့ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌာ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဒေဝါ၊အချို့ကုန်သောစာတုမဟာရာဇ် နှတ်တို့ကိုလည်း။ ဒိဋ္ဌာ၊မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ကမ္မဝိပါက်၊ ပြုအပ်ကုန်သော ကံတို့၏အကျိုးကို၊ သယံ, ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်။ ပစ္စက္ခ တော၊မျက်မှောက်အား၊ဖြင့်၊အခန္ဓသံအဒကို၊မြင်ရပြီ၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါဠိုလိုပုတ္တိုး၊ပါ၊ဠိုလိုပုတ်ပြည်သို့၊ဂတ်ကွာ၊ရောက်၍၊အနုပုဂ္ဂဂေါနိ၊မျိုးစွာကုန် သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဇာတိ၏သို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊အာဟာ၊ဆို၏။ ။

☰ အထ၊ထိုအခါ၌၊ သောပေတော၊ ထိုဝိမာနပြိတ္တာသည်၊တံဇာတ္တိ၊ထို ဝိန်းမကို၊ ဂဟေတွာ။ကိုင်၍၊အာကာသေန၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ဂတ်ကွာ၊သွား ၍၊ ပါဠိုလိုပုတ္တိုနဂရသာ၊ပါ၊ဠိုလိုပုတ်ပြည်၏၊ မဇ္ဈေ၊အလယ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ပဏ္ဍိ၊ဝဲသွား၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊အာသာ၊ထိုဝိန်းမ၏၊ဥာတိမိတ္တာ ဒယော၊အဆွေအမျိုး၊အဆွေခင်ပွန်း၊အစရှိသည်တို့သည်၊တံ၊ထိုဝိန်းမကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ဥစ်ခဲ့၊သမုဒ္ဒေ၊သမုဒ္ဒရာ၌၊ ပတ်ခြိတ္တာ၊ ပစ်ချအပ်သည်ဖြစ်၍၊ မတာတိ၊ သေ၏ဟု၍၊ အာသုမ့၊ ကြာ၊ရကုန်၏၊ တော၊ အချင်းတို့။ သောထွေနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာသော၊ သာအယံ၊ ထိုဝိန်းမကို၊ ဒိဋ္ဌာဝတာ၊ မြင်ရကုန်ပြီတကား။ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ အာတိနန္ဒ မာနာ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ သမာဂတ္တွာ၊ အညို အညွှာပ်ပေါင်းဆုံကုန်၍၊ တာဿာ၊ထိုဝိန်းမအား။ ပဝတ္တိ်၊အကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိ်သု၊မေးကုန်၏၊ သာ၊ထိုဝိန်းမသည်၊ တောသံ၊ ထိုဆွေမျိုး၊အဆွေခင် ပွန်း၊အစရှိကုန်သောသူတို့အား။ အာဒိတော၊အစမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊အတ္တနာ၊ ဝမိသည်၊ ဒိဋ္ဌဋ္ဌ၊ မြင်အပ်သည်လည်း၊ဖြစ်သော။ အနုဘူတဋ္ဌ၊ ခံစား၊အပ်

သည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးရုံကို၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ ခေါ်၊ စင်စစ်၊သာဝတ္ထိဝါသိနေ့ဝယ်၊သာဝတ္ထိပြည်၌နေသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော တေဝါဏိဝေ။ ထိုကုန်သည်တို့သည်။ အနုဂ္ဂဟမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊သာ ဝတ္ထိ။သာဝတ္ထိပြည်သို့။ဥပဂတာ၊ကပ်ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ကာလေန လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ သတ္တူ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္ဓိကံ၊အထံသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ကပ်၍။ ဝန্দ်တွာ၊ဂိုဏိုးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊တဘင်အပ်လျောက် ပတ်သောအရပ်၌။နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်လျက်၊တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်း ကို၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ကြားလျောက်ကုန် ၏၊ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊တာမတ္ထံ။ ထိုအကြောင်းကို၊ အဋ္ဌုဒ္ဒတ္ထိ။ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတ္မာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ စတုန္နံပရိသာနံ၊လေးပါး ကုန်သောပရိသတ်တို့အား။ ဝမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ တံ၊ထိုတရားကို၊ သုတ္မာ၊ ကြား၍၊မဟာဇနော၊ လူများ အပေါင်းသည်၊ သံဝေဂဇာတော၊ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနာဒိကုသလ ဓမ္မနိရတော၊ အလှူပေးခြင်း အစရှိသော ကောင်းမှုဓမ္မ မြေလျော်သည်၊ အ ဟောသိ။ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ၅ါသည်ကား၊အပြီးတည်း။ ။ပါဠိုလိုဝတ္ထုပေတ ဝတ္ထု၊ဝဏ္ဏနာ၊ ပါဠိုလိုဝတ္ထုပေတဝတ္ထု၊အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီး။ ။

၄-မဟာဝဂ်-၁ ၂-အမ္ဗဝနပေတဝတ္ထု။

အယဉ္စတေပေါက္ခရဏီသုရမ္မာတိဆုံ၊အယဉ္စတေပေါက္ခရဏီသုမ္ဘောဟူ သော၌ဝတ္ထု၊ကို၊ သတ္ထုရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ။ သာဝတ္ထိ ပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အမ္ဗပေတံ။ အမ္ဗပြိတ္တာကို၊ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိရ၊ကြားဘူးသည် ကား၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဂဟပတိ၊သူကြွယ်သည်၊ ပရိက္ခီဏာတောဂေါ၊ ကုန်သောစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိ သည်။အဟောသိ။ဖြစ်၏။ တဿ။ထိုသူကြွယ်၏၊ ဘရိယာ၊မယားသည်၊ ကာလမကာသိ။ သေခြင်းကို ပြု၏၊ကော၊တယောက်သော။ ဒိတာ၊ယော၀၊ သမီးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ သော၊ထိုသူကြွယ်သည်၊ တံ၊ထိုသမီးကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မိတ္တသ၊ အာဆွေခင်ပွန်း၏၊ ဂေဟေ၊ ဒါမိတ်ခွဲ၊ဌပေတ္မာ၊ ထား၍၊ ဇာဏာ၀သေန၊ ပြု၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂတိတေန၊

ယူအပ်သော၊ ကဟာပဏ သတေန၊ တရားသော အသပြာဖြင့်၊ တဏ္ဍိ၊ ရောင်းအပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ ဂဟေတွေ့ယူ၍၊ သင်္ဃေန၊ လှည်းကုန်သည်နှင့်၊ သဒ္ဓိ။ တကွ၊ ဝါဏိဇာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဂတောဿသား သည်ဖြစ်၍၊ နှစ်ရေနေဝ၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ မှုလေန၊ အရင်းနှင့်သဟ၊ တကွ၊ ဥဒယဘူတာနိ၊ အတိုးအပွါးဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတဟာဝဏ သတာနိ၊ ငါးရာသောအသပြာတို့ကို၊ လတိတွေ့ရ၍၊ သင်္ဃေန၊ လှည်းကုန်သည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပဋိနိဝတ္တိ၊ ပြန်လာ၏၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး အကြားဌ၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ပရိယုဋ္ဌာယ။ ထကြွကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သင်္ဃံ။ လှည်းကို၊ဟနိ ်သု၊ လုယက်ကုန်၏၊ သင်္ဃိကာ၊ လှည်းမှူးတို့သည်၊ ဋ္ဌတောစိတောစ။ထိုမှ၍မှလည်း။ ပလာယိ ်သု၊ပြေးကုန်၏။သောပနဂဟ ပတိ၊ ထိုသူကြွယ်သည်ကား၊ အညတရတို့ ်၊ တခုသော၊ ဂန္ဓော၊ ဓြုံ၌၊ ကဟာပဏော၊ အသပြာတို့ကို၊ နိက္ခိပိတွာ၊ ပစ်ချ၍၊ အာဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ နိသိယိ၊ ဝုန်းအောင်း၏။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ တံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို၊ ဂဟေတွေ့ပမ်း၍။ ဓိရိဘာ၊ ဓိရိဘိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေသုံ၊ ချကုန်၏၊သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ဓနလောဘေန၊ ဥစ္စာ၌တပ်မက်မောသဖြင့်၊ တဏ္ဍေဝ၊ ထိုအသပြာထား ရာအရပ်၌ သာလျှင်၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတွား ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ သာဝတ္ထိ ်၊ သာဝတ္ထိ ပြာသ်သို့၊ ဂတွာ၊ သွား၍၊ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏၊ ဓိတုယာ၊သမီးအား၊ တံပဝတ္တိ ်၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ၊ ပြောကြားကုန်၏။ သား ထိုသူကြွယ်သမီးသည်၊ဝိတု။အဘာ၏၊မခုကောနုစ။သေခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်း။ အာဓိဝိကဘာယေနုစ။ အသက်မွေးရမည်ကြောက်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ သဗ္ဗာတဒေါမနဿော၊ ကောင်း စွာဖြစ်သောနှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟဒ ်။ ပြင်းစွား ပရိဒေဝိ၊ ငိုကြွေး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ။ ထိုသူကြွယ်သမီးကို၊ ဝိတု၊ အဘာ၏ သဟာယော၊ အဆွေဖြစ်သော၊ သောကုဒ္ဒါမိကော။ ထိုသူကြွယ်သည်၊ ယထာနာမ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊သဇ္ဇီ။အလုံးစုံသော၊ ကုလာလဘာဒနံ၊ ဒိုးထိန်းသည်၏ ဒိုးခွက်ဟူသမျှသည်၊ ဘေဒနပရိယန္တံ၊ ကွဲခြင်းလျှင် အဆုံးရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ ၏၊ဓိရိတံ၊ အသက်သည်။ ဘေဒနပရိယန္တံ။ ပျက်စီးခြင်းလျှင်အဆုံးရှိ၏၊ ( ) မရဏံနာမ၊သေခြင်းမည်သည်။ သဗ္ဗသာခါဝုဏာဠ၊ အလုံးစုံတို့နှင့်လည်း ဆက်ဆံ၏။အပ္ပဋိကာရဏ္ဍ၊ကုစား၍လည်းမရကောင်း၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊

တွံ့။သင်သည်၊ဝိတရိ၊အာဘဋ္ဌ။အတိဗာဟုံ့ ၊ အလွန်ကြင်းစွာ၊ မါသောစိ၊မရိုး ရိမ်လင့်၊ မာပရိဒေဝိ၊မငိုကြွေးလင့်၊အာဟံ။ ငါသည်၊ကော။ သင်၏၊ဝိတာ၊ အာဘတည်း။ တွံ့ ၊ သင်သည်၊ မယ်။ ငါ၏ ၊ ဝိတာ ၊ သမီးတည်း။ အဟံ ၊ ငါသည်၊ တာဝ။ သင်အား။ ဝိတုကိစ္စံ ၊ သမီးတို့အား ပြုကွယ်ကိစ္စကို ၊ က ရောမိ၊ပြုအံ့၊တွံ့၊သင်သည်၊ဝိတုနော၊အာဘ၏ ၊ ဂေဟောဝိယ ၊ အိမ်ဖြစ်ကဲ့သို့ ၊ ဣမတ္တိ ဂေဟော ၊ ဤအိမ်ဖြစ်။ အဝိမနာ ၊ နှလုံးသာ ရှင်သည်ဖြစ်၍ ၊ အာဘိရ မဿု ၊ မြေလျှောပါလော ၊ ဣတိ ၊ ဤသို့ ၊ ဝတ္တာ ၊ ဆိုး၍ ၊ သမဿသောသေထိ ။ သက်သာရာကိုရစေ၏ ၊ သာ ၊ ထိုသတ္တိသမီးသည် ၊ တဿ ။ ထိုသူကြွယ် ၏ ၊ ဝစနေန ၊ စကားဖြင့် ၊ ပရိပ္ပဿဒ္ဓသောကာ ၊ ငြိမ်းပြီးသောစိုးရိမ်ခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍ ၊ ဝိဿရိဝိယ ၊ အာဘဋ္ဌကဲ့သို့ ၊ ဣတိ ၊ ဤသူကြွယ်၌ ၊ သဒ္ဓေ၊တ ဂါရ ဝ ဗဟုမာနာ ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သောရိုသေခြင်း မြတ်နိုးခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ ၊ အတ္တနော၊မိမိ၏ ၊ ဂေဟေ ဘာဝေန ၊ အိုးကျွန်သည်၏ အဖြစ် ဖြင့်၊တဿ ။ ထိုသူကြွယ်၏ ၊ ဝေယျာဝစ္စကာရိနီ ၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုလေ့ရှိ သည်၊ဟုတ္တာဖြစ်၍၊ဝတ္တမာနာ၊ဖြစ်သည်ရှိသော၊ဝိတရံ၊အာဘကို၊ဥဒ္ဒိဿ ရည်စူး၍၊မတာကိစ္စံ၊သေသောအာဘအား၊ဒေမျ၊ပေးဝေသောကိစ္စကို၊ကာတု ကာမာ၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍ ။ ယာဂုံ၊ယာဂုကို ၊ ပစိတ္တာ ၊ ကျို၍ ။ မနောသိလာ ဝဏ္ဏာနိ၊ဆေးဒန်းမြင်းသီလာ အဆင်းရှိကုန်သော ၊ သုပရိပဏ္ဏာနိ၊ကောင်း စွာမည့်ကုန်သော၊မရောနှောနိ၊ချိုမြိန်ကုန်သော၊အမ္ဗဖလာနိ၊သရက်သီးတို့ကို ၊ ကံ သပါတိယံ၊ရွှေခွက်၌ ၊ ဌပေတ္တာ ၊ ထား၍ ၊ ယာဂုဋ္ဌ ၊ ယာဂုကို လည်း ကောင်း ။ အမ္ဗဖလာနိစ ၊ သရက်သီး တို့ကိုလည်းကောင်း ၊ ဒါသိယာ ၊ ကျွန်မအား ။ ဂါဟာပေတ္တာ ၊ ယူစေ၍ ၊ ဝိဟာရံ ၊ ကျောင်းသို့ ၊ ဂန္တွာ ၊ သွား၍ ။ သတ္ထာရံ ၊ မြတ်စွင်ဘုရားကို ၊ ဝန္ဒိတ္တာ ၊ ဦးခိုး၍ ။ ဧဝံ ၊ ဤသို့ ၊ အာဟ ၊ လျှောက်၏။ကိံ အာ ဟ ၊ အာဘ သည်သို့လျှောက်သနည်း ၊ ဘဂဝါ ၊ မြတ်စွာဘုရား ၊ မယ်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဒကွိဏာယ ၊ အလှူကို ၊ ပရိဂ္ဂဟာဏေန ၊ အလှူခံတော်မူသဖြင့် ၊ အနုဂ္ဂဟံ ၊ ခြိုးမြောက်ခြင်းကို ၊ ကရောထ ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော။ဣတိ ၊ ဤသို့ ၊ အာဟ ၊ လျှောက်၏ ၊ သတ္ထာ ။ မြတ်စွာဘုရား သည် ၊ မဟာကရုဏာယ ၊ မဟာကရုဏာ တော်သည် ၊ သဗ္ဗောဒိတမာနုသော ၊ ကောင်းစွာတိုက်တွန်းအပ်သောစိတ် နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍ ၊ တဿ ၊ ထိုသတ္တိသမီး၏ ၊ မနောရထံ ၊ နှလုံးအ လိုကို ၊ ပူရေန္တော ၊ ပြည့်စေလျက် ၊ နိသဇ္ဇာကာရံ ၊ ထိုင်တော်မူအံ့သောအ ခြင်းအရာကို ၊ ဒဿေသိ ၊ ပြတော်မူ၏ ၊ သာ ၊ ထိုသတ္တိသည် ၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ ရှင်လမ်းနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ ၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ ။ ခင်းအပ်သောမြတ်

သောဘုရားနေရာတော်၌၊အတ္တနာ၊ ဖိဝိသည်၊ဥပနိတံ၊ဆောင်ယူခဲ့သော၊ သုဝိ၊သန့်ရှင်းသော၊သုဒ္ဓဝတ္ထုံ၊ဖြူစင်သောအဝတ်ကို၊အတ္ထရိတ္မာ၊ခင်း၍၊ အခါသို၊ပေး၏၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ပညတ္တော်၊ခင်းထားအပ်သော အာသနေ၊နေရာ၌၊နိသိဒိ၊ ထိုင်တော်မူ၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊သာ၊ထိုသတ္တိ သမီး၊သည်၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ယာဂု၊ ယာဂုကို၊ဥပနေသိ။ ကပ်၏၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ယာဂု၊ယာဂုကို၊ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊အလွန်ခံ တော်မူ၏၊အထ၊ထိုနောင်မှ၊သံဃံ။ သံဃာတော်ကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ရည်မှတ်၍၊ ဘိက္ခု၊နဒ္ဓိ၊ ရဟန်းတို့အား၊လည်း၊ ယာဂု၊ယာဂုကို၊ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ ပုန၊တဘာန်။ ဓောတဟတ္ထာ။ ဆေး၊ကြော ပြီး၊သောလက်ရှိသည့် ရှိသော်၊ အမ္ဗဟလာနိ၊သရက်သီး၊တို့ကို၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏အာမေ သိ၊ကပ်၏၊ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာနိ၊ထိုသရက်သီး၊ကို၊ပရိ ဘုဉ္ဇိ၊ဘုန်းပေးတော်မူ၏၊သော၊ ထိုသတ္တိသမီး၊သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၊ကို၊ဝန္ဒိတွာ။ ရှိခိုး၍၊ဝေး၊ဤသို့။ အာဟ၊လျှောက်၏။ ကိံ အာဟ၊အာ ဘယသို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ/ဖြတ်စွာဘုရား၊မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ပစ္စတ္ထ ရဏာယာဂုအမ္ဗဟလဒါနဝသေန၊ အခင်း၊ယာဂုသရက်သီး အလှူ၏အစွမ်း အား၊ဖြင့်။ ပဝတ္တာ။ ဖြစ်သော၊ အယံဒက္ခိဏာ၊ ဤအလှူသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သာဒက္ခိဏာ၊ ထိုအလှူသည်၊ပါတု၊ အာဘာ၊အား၊ပါဝုဏာတု၊ရောက်ပါစေ သတည်း၊ဟု၊ဤသို့၊အာဟ၊ လျှောက်၏၊ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေ၊ဤသို့သင်လျှောက်ဆိုတိုင်း၊ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ဟု၊ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊မိန့်တော်မူ၍၊အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ သာ၊ထိုသတ္တိသမီး၊သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊လက္ခဏာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ပဏ္ဍိတ၊ဗဟုသုတ၏၊တာယ ဒက္ခိဏာယ၊ ထိုအလှူကို၊ သမုဒ္ဓိတမတ္တာယ၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေကာမျှ၌၊ သောပေတော၊ထိုပြုတ္တာသည်၊ အမ္ဗဝနဥယျာနဝိမာန ကပ္ပရုက္ခပေါက္ခဏိ ယောစ၊သရက်တောဥယျာဉ် ဗိမာန်ပဒေသာပင်ရေကန် တို့သည်လည်း ကောင်း၊ မဟာတိ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို လည်း ကောင်း၊ပဋိလဘိ၊ရ၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ တေ ဝါဏိဟာ၊ ထိုကုန်သည်တို့ သည်၊အာပဏေ၊တပါး၊သော၊ သမယေန၊အခါ၌၊ ဝါဏိဟာယ၊ကုန်သွယ် ခြင်း၊အကျိုး၌၊ ဂန္တွာန၊ သွား၊ကုန်သည်ရှိသော်၊ တမေဝမဂ္ဂံ၊ထိုခရီး၊သို့ သာလျှင်၊ပဋိပဇ္ဇိတ္တာ၊ သွား၊ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။ဝသိတဌာနေ ဝေ၊နေသောနေရာ၌ ပင်လျှင်၊ရတ္တိယံ။ ညဉ့်၌၊ဝါသံ၊ နေခြင်း၊ကို၊ကပ္ပေသုံ၊

ပြုကုန်၏၊တော။ ထိုကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင့်၍၊ ဝိမာနပေတော၊ဝိမာန ပြိတ္တာသည်၊ဥယျာနဝိမာနာဒိဟု၊ ဥယျာဉ်ဗိမာန်အစရှိသည်တို့နှင့်၊သင်္ခီ၊ တာကွ၊တော်သံ၊ ထိုကုန်သည်တို့အား၊ အတ္တာနံ၊ ဓိမိကိုယ်ကို၊ဒဿယိ၊ ဖြစ်၏၊တဝါကိစ္စာ၊ထိုကုန်သည်တို့သည်၊ တံ၊ထိုဝိမာနပြိတ္တာကို၊ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍၊တေန၊ထိုဝိမာနပြိတ္တာသည်၊လဒ္ဓသမ္ပတ္တိ၊ ရအာပ်သောစည်းစိမ်ကို၊ ဝုဏ္ဏာ၊မေးလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ၊

ဘောယက္ခ။ဒိုနတ်သား။ သုရမ္ပာစ။အလွန်နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်လည်း ရှိထသော၊သမာသမတလာစ၊ ညီညွတ်သော အဖြင်လည်းရှိထသော၊ သုတိတ္ထာစ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော စောင်းတန်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကောင်းသောဆိပ်လည်းရှိထသော၊ မဟောဒကာစ၊ မျှားသောရေလည်း ရှိထသော၊ သုဝဏ္ဏတာစ၊ ကောင်းစွာပွင့်သောကြာနီ ကြာဖြူစသောပန်း လည်းရှိထသော၊ဘမရဂဏာနုကိဏ္ဏာ၊ ပျားဝိတုန်းတို့၏အပေါင်းဖြင့်ပြွမ်း ခြင်းလည်းရှိထသော၊ တော၊သင်၏၊ အယမ္ဘုပေါက္ခရဏီ၊ ဤရေကန်သည် လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။မနုဿာ၊ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော။ အဃံပေါက္ခရဏီ၊ဤရေ ကန်ကို၊တယာ၊သင်သည်၊ ကထံ၊ကေနကာရဏေန၊ အဘာယ်သို့သောအ ကြောင်းကြောင်း၊ လဒ္ဓါ၊ရအာပ်သနည်း၊ ၊ယက္ခ၊နတ်သား။တော၊သင်၏။ ဣဒဘုဇအမ္ဘဝန်၊ဤသရေကိုဥယျာဉ်သည်လည်း၊သုရမ္ပံ၊အလွန်နှလုံးမွေ့လျော် ဘွယ်ရှိ၏။ သဇ္ဇာတုကံ၊ အပွင့်အသီး အစရှိသည်တို့ဖြင့်ခပ်သိမ်းသော ဥတုတို့ဦးချမ်းသာကိုရှက်ဆောင်တတ်၏၊ဖလာနိ၊အသီးတို့ကို၊ဝဲရေယာတ် ဆောင်၏၊သုဝုဋ္ဌိတံ၊အခါခပ်သိမ်းပွင့်၏။ ဘမရဂဏာနုကိဏ္ဏံ၊ပျားဝိတုန်း အပေါင်းတို့ဖြင့်ပြွမ်း၏၊တယာ၊ သင်သည်၊ဣဒံဝိမာနံ၊ဤဗိမာန်ကို၊ကထံ ကေနကာရဏေန၊ အဘာယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ လဒ္ဓါ။ရအာပ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမာနေဂါထာ၊ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊အဝေါစုံ။ဆိုကုန်၏။ ၊

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊သုရမ္ပာတိ၊သုရမ္ပာဟူသည်ကား။သုဋ္ဌု၊ကောင်း စွာ၊ရမဏီယာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် လည်း၊ရှိထသော။ သမာတိ။သမာ ဟူသည်ကား၊ သမတလာ။ ညီညွတ်သော အဖြင်လည်း ရှိထသော၊သု တိတ္ထာတိ၊ သုတိတ္ထာဟူသည်ကား။ ရတနမယသောပါနတာယ၊ ရတနာ ဖြင့်ပြီးသော စောင်းတန်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုန္ဒရတိတ္ထာ၊ကောင်း သောဆိပ်ရှိကုန်ထသော၊ မဟောဒကာတိ။ မဟောဒကာ ဟူသည်ကား။ မဟာဇလာ၊ မျှားသော ရေရှိကုန်ထသော၊ ၊သဇ္ဇာတုကန္တိ။ သဇ္ဇာ တုကံဟူသည်ကား၊ ပုပ္ဖူပဂဖလူပဂရုက္ခာဒိဟု၊ အပွင့်ကို ဆောင်သော

သစ်ပင်အသီးကို ဆောင်သော သစ်ပင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗေသု၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဥတ္တုသု၊ဥတုတို့၌၊ သုခါဝဟံ၊ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ခာရုယတိ ပလာနိတိ။ ခာရုယတိ ပလာနိဟု၎င်း၊ အာဟာ၊ဆိုပြီ၊ သုဝုဋ္ဌိတန္တိ၊ သုဝုဋ္ဌိတံဟူသည်ကား၊ နိစ္စဝုဋ္ဌိတံ၊အမြဲပွင့်သော။ ။

တံ၊ထိုစကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ပေတော၊ပြိတ္တာသည်၊ပေါက္ခရဏီ အာဒီနုံ၊ကန်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဒ္ဒိုလာတကာရဏံ၊ ရသောအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခန္တော၊ ပြောကြား လိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့၊ မယ်။ အာကျွန်ုပ်၏၊ ဖိတာ၊သခီးသည်၊မမ၊ အာကျွန်ုပ်ကို၊ ဥဒ္ဒိသ။ရည်မှတ်၍၊ဘဂဝတောစ၊မြတ်စွာဘုရား၊အား လည်း၊ကောင်း၊ဘိက္ခု။နဋ္ဌ၊ ရဟန်းတို့အား လည်း၊ကောင်း၊ ဒေဘိ၊ပေးလှူ၏၊ မယ်။အာကျွန်ုပ်၏၊ တေနဒိန္နဒါနေန၊ ထိုသို့ပေးလှူအပ်သော၊အလှူကြောင့်၊ ဤ၊ဤသရက်တောဌ၊သဗ္ဗောတုကံ၊ ခပ်သိမ်းသောဥတုတို့၌ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော၊ အမ္ဘပဏ္ဏံ၊သရက်သီးမှည့်ကို လည်း၊ကောင်း။ ဣမိဿာပေါက္ခရဏိယာ၊ ဤရေကန်၌၊ ဒိဋ္ဌံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဥဒကံ၊ရေကို လည်း၊ကောင်း။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို လည်း၊ကောင်း။ ဝိမာနကပ္ပရုက္ခာဒိသု၊ဗိမာန်ပဒေသာပင်အစရှိသည်ဘို့၌။ မနောရမာ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ သိဟာ၊ဆွာယာ၊ချမ်းခေါ်သောအရိပ်ကို၊မေမယာ၊ အာကျွန်ုပ်သည်၊လဇ္ဇတိ။ရုအပ်၏၊ဇာတိ။ဤသို့၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟာ၊ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တေနမေဇာ့လဇ္ဇတိတိ၊ တေနမေဇာ့လဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရား၊အား လည်း၊ကောင်း။ဘိက္ခု။နဋ္ဌ၊ရဟန်းတို့အား လည်း၊ကောင်း၊ ယံတံ အမ္ဘပဏ္ဏံ။ အကြင်သရက်သီးမှည့်ကိုလည်း၊ကောင်း။ယံတံ ဥဒကဉ္စ၊အကြင်ရေကို လည်း၊ကောင်း။ ယံတံ ယာဂုဉ္စ၊အကြင်ယာဂုကိုလည်း၊ကောင်း။ မယံ၊ငါ့ကို။ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊ဒေန္တိ ယာ၊ပေးလှူသော၊ မယ်ငါ၏၊ဗိဘာယ၊ သခီးသည်၊ ဒိန္နံ၊ယ၊ပေးလှူအပ်သော၊ဒါနေန၊အလှူကြောင့်၊ဒိဗ္ဗေ။နတ်ဖြစ်သော၊ဣဒ္ဓိ။ဣဒ္ဓိမတို့ အမ္ဘဝနေ၊ဤသရက်ဥယျာဉ်၌။သဗ္ဗောတုကံ။ခပ်သိမ်းသောဥတုတို့၌ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော၊အမ္ဘပဏ္ဏံ၊ သရက်သီးမှည့်ကို လည်း၊ကောင်း။ဒိဗ္ဗာယ။နတ်ဖြစ်သော၊မနုညာယ၊နှစ်သက်ဖွယ်သော၊ ဣမိဿာပေါက္ခရဏိယာ။ဤရေကန်၌၊ဒိဗ္ဗံ၊နတ်ဖြစ်သော၊ဥဒကံ။ ရေကိုလည်း၊ကောင်း။ယာဂုယာစ၊ယာဂုကိုလည်း၊ကောင်း၊ အတ္ထရဏာဿစ၊ အခင်းကို လည်း၊ကောင်း၊ ဒါနေန၊

ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ဥယျာနဝိမာနကပ္ပရုက္ခာဒီသူ၊ ဥယျာဉ်ဗိမာန်ပဒေသာ ပင်အစရှိသည်တို့၌၊မနောရမ္မာ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော၊သိတဏှာ ယား၊အားသောအရိပ်တို့ကို၊ဣဒ'ဤအရပ်၌၊ လဏ္ဍတိ၊ခေါ်ဆိုကုန်၏၊သမိဏ္ဍတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ဣတိအယံ'ဤသည်ကား။အဟော၊အနုက်တည်း၊ ။

ပန်ထိုမှတပါး၊ဝေဠု၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ ဝတ္ထား၊ပြောဆိုကြား ၍၊ပေတော၊ပြုတ္တာသည်။ တေဝါဟိတေ၊ ထိုကုန်သည်တို့ကို၊နေတ္တား၊ခေါ် ဆောင်၍၊တာနိပဠကဟာပဏသတာနိ၊ ထိုငါးရာသောအသပြာတို့ကို၊ ဒသေတ္တား၊ပြ၍၊ ဣတော။ ဤငါးရာသောအသပြာမှ၊ ဥပဓိ'၊ ထက်ဝက် သောအသပြာကို၊ကုမ္ဘေ၊ သင်တို့သည်၊ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော၊ဥပဓိဠ္ဠ။ ထက်ဝက်သောအသပြာကိုလည်း၊မယာ၊ငါသည်၊ဂဟိတံ၊ယူအပ်သော ဣဏံ'ကြွေးကို၊ သေသဝေတ္တား၊ သုတ်သင်၍၊ သုခေန၊ချမ်းသာသဖြင့်၊ဇီဝတု။ အသက်မွေးပါစေသတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုခဲ့၍၊မယှံ'ငါ၏။ ဒိတာယ၊သမီး အား၊ ဒေထ၊ပေးပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆိုခဲ့၏။ ဝါဏိဇာ၊ကုန် သည်တို့သည်၊ အခဲ့ကွမေန။ အစဉ်အား၊ဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ'၊ သာဝတ္ထိပြည် သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ တသ၊ထိုပြုတ္တာ၏၊ ဒိတာယ၊သမီးအား၊ ကထေ တ္တား၊ပြောကြား၍၊တေန၊ထိုပြုတ္တာသည်၊ အတ္တနော၊မိမိအား၊ဒိန္နဘာဝဖွဲ့၊ ပေးအပ်သောအတွက်ကိုလည်း၊ တသာ၊ဝေ၊ ထိုသမီးအား၊သာလျှင်၊ အဒံ သု၊ပေးကုန်၏၊ သာ၊ထိုသတို့သမီးသည်၊ ကဟာပဏသတံ'၊ အသပြာ တရာကို၊ ဓနိကာနံ'၊ ဥစ္စာရှင်တို့အား။ ဒတ္တာ၊ ပေးဆပ်၍၊ ဣတရံ'၊ကြွင်း သောအသပြာကို၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဝိတု၊အာဘ၏၊သဟာယသား၊အသွေ ခင်ပွန်း၏၊ ဝေယျာဝစ္စံ'၊ အမှုကြိုးပေါ်ကို၊သယံ'၊ကိုယ်တိုင်။ ကရောန္တီ၊ ပြုလျက်၊ တသကုဋုမ্ဘိကသား၊ထိုသူကြွယ်အား၊ နိယျာဒေသိ၊အပ်နှင်း ၏။သော၊ထိုသူကြွယ်သည်၊ ဣဒံ'သဗ္ဗံ'၊ ဤအလုံးရုံသော အသပြာသည်။ ဝတ္ထုံ'ယေဝ၊ သင်အား၊သာလျှင်။ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ ဆိုခဲ့၍၊ တသာ၊ယေဝ။ ထိုသတို့သမီးအား သာလျှင်၊ ပဠိဒတ္တာ၊ တဘန် ပြန်ပေး၍၊ တံ'၊ထိုသတို့သမီးကို၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဓေဠုဝတ္ထသ၊သား အကြီး၏၊ဃရသာမိနိ'၊အိမ်ရှင်မကို၊အကာသိ၊ပြု၏။သား၊ထိုမိန်းမသည်၊ ကာလေ၊အခါသည်၊ ဂဗ္ဘဉ္စ၊ ကြာမြင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဂေါ'၊တယောက်သော။ ပုတ္တံ'၊သား၊ကို၊ လဘိတ္တာ၊ရ၍၊ တံ'၊ထိုသား၊ကို၊ ဥပဓာ၊လေ၊ဆိုက်ရောက်ရာ၊စမ္ပယ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

ဘော၊အချင်းကို၊ ဒါနသား၊ အလှူပေးခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ဒမသား၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်း၏လည်းကောင်း၊ သံယမသား၊သီလစောင့်ရှောက်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်ဋ္ဌာအစ်သော၊ဝိပါကံ၄၀၊အကျိုးကိုသာသျှင်၊ပသဒ၊ ရှုကုန်လော၊အဟံ၊အာကျွန်စ်သည်၊အယျကုလေသု၊ အရှင်အိမ်တို့၌၊ဒါသီ။ကျွန်မသည်၊ဟု တွေ့၊ ဖြစ်ပြီး၍ဆွေဒါနိ၊ ယသုဒေ၊ခါ၌၊ အဂါရသား၊ အိမ်ကို။ ဆွာသရား၊အဖိုးရှိသော၊ သုဏိသာ။ ချွေးမသည်။ ဟောမိ၊ဖြစ်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဆုမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ဝဒတိ၊ဆိုး၏၊ ၊

အထ၊ထိုအခါ၌၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ သတ္တာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသာ။ထိုသူငယ်မ၏ဥဿာသား၊ဥာဏ်၏၊ပရိပါကံ၊ရင့်ခြင်းကို၊သြဝေလော ကေတွာ၊ကြည့်တော်မူ၍၊ သြာဝတီ၊ရောင်ခြည် တော်ကို၊ ဖရိတွာ၊နှံ့စေ၍။ သမ္ဗုဒေ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဒ္ဋိတောဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဒဿေသိတွာ၊ပြတော်မူ၍၊ ၊

အသာတံ။မသာယာအပ်သောအာရုံကို၊ သာတရူပေန၊သားယာဖွယ်သောအသွင်ဖြင့်၊ အပ္ပိယံ။မချစ်အပ်သောအာရုံကို၊ ဝိယရူပေန၊ချစ်ဖွယ်သောအသွင်ဖြင့်၊ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ သုခသရူပေန၊ ချမ်းသာသောအသွင်ဖြင့်၊ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့ ဖြင်းသွပ်တရားမကပ်သောသူကို၊ အတိဝတ္တတိ၊ လွန်မြောက်နိုပ်စက်၏။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဆုမံဂါထံ။ဤဂါထာကို၊ ဝဒတိ၊ ဟောတော်မူ၏။သာ၊ထိုသတ္တိသမီးသည်၊ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ဂါထာ၏အဆုံး၌၊သောတာပတ္တိဖလေ၊သောတာပတ္တိမဂ်လ်၌၊ဝတိ္ဌတာ၊တည်၏၊ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခသာ၊ဘုရားအမှူးရှိသော၊ သံဃ၊သံဃာသည်၊ရဟန်းအာပေါင်းအား။ မဟာဒါနံ၊ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေးလှူ၍၊ တံပဝတ္တိံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊အဋ္ဌုပ္ပတ္တိံ၊အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဘတ္တွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊သမ္ဗတ္တပရိသာယ၊ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ သာ၊ဒသနာ၊ ထိုဒေသနာသည်၊ မဟာဇနသာ၊လူများအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ၊အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဆုတိ၊ ဤသည်ကား၊အပြီးတည်း။ ၊အမ္ဗဝနပေတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊ အမ္ဗဝနပေတဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၄-မဟာဝဂ်-၁၃-အက္ခရက္ခေပတဝတ္ထု။

ယံဒဒါတိနုတံဟောတိ၊ ယံဒဒါဘိနုတံဟောတိ၊ ဟူသော၊ ဤဝတ္ထု သည်၊ အက္ခဒါယကပေတဝတ္ထု၊ အက္ခဒါယကပေတဝတ္ထု၊ တည်း။ တသ ထိ အက္ခဒါယကပေတဝတ္ထု၏ ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကား၊ အာဘယ် နည်း။ ဘဂဝတိ၊ ဗြတ်စွာတရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟ ရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ သာဝတ္ထိ ဝါသီ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ သကဒေ ဟိ၊ ဟုသည်းတို့ဖြင့်၊ ဘဏ္ဍာ သား၊ ဘဏ္ဍာကို၊ မူရေတွေ့၊ ပြည့်စေ၍။ ဝါကိစ္စယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းအလို့ငှါ။ ဒိဒေသံ၊ အရပ်ဘပါးသို့၊ ဂတ္တော၊ သွား၍၊ ထဏ္ဍ ထိ အရပ်တပါး၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဏ္ဍံ။ ဘဏ္ဍာကို၊ ဝိက္ကိဏိတ္တာ၊ ရောင်း၍ ပဋိဘဏ္ဍံ၊ တဘဏ်ထိ အရပ်၌ဖြစ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ သကဒေ သု၊ လှည်းတို့၌၊ အာရောပေတ္တာ၊ တင်၍၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို၊ ဥန္ဒိသ၊ ရည်၍။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဂစ္ဆန္တော သ၊ သွားသော၊ တသ၊ ထိ ဥပါ သကာအား၊ အဒူ ဝိယံ၊ တောခုပ်၌။ ဧကသ၊ တရသော၊ သကဒေ သ၊ လှည်း၏၊ အကျော၊ ဝင်ရိုးသည်၊ ဘိဇ္ဇိ၊ ကျိုး၏။ အထ၊ ထိ အခါ၌၊ အညတ ရော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ရုက္ခဂဟဏတ္ထံ၊ သစ်ပင်ကိုခုတ်ယူအံ့သောငှါ။ ကုဌာဝိဟရသုံ၊ ခေါ်မဟုဆိုနိုင်သို့၊ ဂတော တ္တာ၊ ယူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍၊ အရညော၊ တောဌ၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တံ ဌာနံ။ ထိ အရပ်သို့၊ ပတ္တော။ ရောက်၍။ အက္ခဘဇ္ဇနေန၊ ဝင်ရိုးကျိုး၍သဖြင့်၊ ဒေါမနဿပ္ပတ္တံ၊ နှလုံးမသာခြင်း သို့ရောက်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံ ဝါကိစ္စော၊ ဤကုန်သည်သည်၊ အက္ခဘဇ္ဇနေန၊ ဝင်ရိုးခြင်းကြောင့်၊ အဒူ ဝိယံ၊ တောခုပ်ဖြင့်၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည် ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍၊ ဒဠ္ဌံ၊ မြဲစွာ၊ အက္ခံ၊ ဝင်ရိုးကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ သကဒ္ဓေ၊ လှည်း၌။ ယောဇေတ္တာ၊ တပ်၍၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော ပန၊ ထိုယောက်ျားသည်ကား။ အပရေန၊ တပါး၊ သော၊ သမ ယေန၊ အခါ၌။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ တာဿိ ယေ ဝ အဒူ ဝိပဒေ သေ၊ ထိုတောခုပ်အရပ်၌ သာလျှင်၊ ဘုမ္မဒေ ဝတာ၊ ဘုမ္မဗိုးနတ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘုမ္မဗိုးနတ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ။ ဆင်ခြင်၍၊ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ တာ သဿ ဥပါသ

ကသေ၊ ထိုဥပါသကာ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဝင်ကွယ်းသွားမျှ၊ ဂေဟာနှါရေ၊ အိမ်တံခါးခွ၊ ရှတွားရပ်၍၊ ။

မာဂဓိသ၊ အချင်းဥပါသကာ၊ ဒါယကော၊ ဒါယကာသည်၊ ယံဒေယျဓမ္မံ၊ အကြင်လျှာဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒဒါတိ၊ ပေးလျှ၏၊ တံသောဝေ ဒေယျဓမ္မော၊ ထိုလျှာဘွယ်ဝတ္ထုသည်သာလျှင်၊ ပရုလောကေ၊ တမလွန်လောကခွ၊ တသဒါနသ၊ ထိုအလှူ၏။ ဖလဘာဝေါ၊ အကျိုး၏ အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဃဝေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အညံ၊ တပါး၊ သော၊ ဗဟုံ၊ များစွာ သော၊ ဖလံ၊ ကောင်းကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေထ ဝေဒေထ ဝေ၊ ပေးလှူကုန်ရာသလျှင် ကတည်း။ ပဏ္ဍိတော။ ပညာရှိသော သူသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတ္တွာ၊ ပေးလှူခြင်းကြောင့်၊ ဥဘယံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ ခွဖြစ်လတ္တံ့ သော ဆင်းရဲသံသရာခွဖြစ်လတ္တံ့ သော ဆင်းရဲဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသော ဆင်းရဲကို၊ တရတိ၊ လွန်နိုင်၏၊ တေနဒါနေန၊ ထိုအလှူပေးခြင်းကြောင့်၊ ဥဘယံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ ခွဖြစ်သောချမ်းသာသံသရာခွဖြစ်လတ္တံ့ သောချမ်းသာဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောချမ်းသာသို့ ဂန္ဓတိ၊ ရောက်ရ၏၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဥဘယတ္ထနိ ဝရတ္ထာ၊ နှစ်ပါးသောမကောင်းကျိုးကိုဖြစ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥဘယဟိတသာဓနတ္ထာ၊ နှစ်ပါးသော၊ ကောင်းကျိုးစီးပွါးကိုပြီးစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဓာဂရထ၊ နိုးကြားလုံ့လပြုကုန်လော၊ မာပမဇ္ဇထ။ မမေ့မလျော့ကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယံဒဒါတိနတံ ဟောတိ၊ ယံဒဒါတိနတံ ဟောတိဟူသည်ကား၊ ယံဒေယျဓမ္မံ၊ အကြင်လျှာဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒါယကော။ ဒါယကာသည်။ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ တံ၊ ထိုလျှာဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဒေဝ လောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ တသ ဒါနသ၊ ထိုအလှူ၏၊ ဖလဘာဝေါ၊ အကျိုး၏အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဃ ဝေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အညံ၊ တပါး၊ သော၊ ဗဟုံ၊ များစွာ သော၊ ဓဇ္ဇံ၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ကန္ဒံ၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ ဖလံ၊ အကျိုး၊ သည်၊ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေထ ဒါနန္တိ၊ ဒေထ ဝ ဒါနံ ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေထ ဝေ၊ ပေးလှူကုန်ရာသလျှင်ကတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ပေးလှူရာ၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒတ္တွာ ဥဘယံ တရတိ တိ၊ ဒတ္တွာ ဥဘယံ တရတိ ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတ္တွာ။ ပေးလှူ၍၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဘဝ ရောက်ပြောက်ပစ္စုပ္ပန်၌ သည်းခြစ်သော၊ သမ္ပရာယိကဘဝ၊ တမလွန်၌လည်းခြစ်

သော၊ ဒုက္ခမ္ဘ၊ ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း။ အနတ္တမ္ဘ၊ အကျိုးမဲ့ကို လည်းကောင်း၊ အတိုက္ကမတိ၊လွန်နိုင်၏၊ ဥဘယံတေနဂန္ဓတိ၊ ဥဘယံတေနဂန္ဓတိဟု သည်ကား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဘ၊ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သည်ဖြစ်သော၊ သမ္ပရာယိကဘ၊တမလွန်ဖြစ်လည်းဖြစ်သော၊ဤတို၊ဤသို့ဥဘယတို့၊နှစ်ပါး၌ လည်းဖြစ်သော၊သုခ၊ချမ်းသာကို၊ တေနဒါနေန၊ထိုအလှူပေးခြင်းကြောင့်၊ ဥပဂန္ဓတိပါဟုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ လည်း ကောင်း၊ ပရေသဘ၊သူတပါးဘို့၏လည်းကောင်း၊ဟိတာသုခဝေနေ၊စီးပွါးချမ်းသာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဤတို၊ယင်းအကြောင်း၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ယောဇေ တားဗ္ဗာ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဓာဂရသမာပမဇ္ဇထာတိ၊ ဓာဂရထမာပမဇ္ဇထဟု သည်ကား။ ဝေ၊ ဤသို့ ဥဘယာနုဏ္ဍနိဝါရဏံ၊ နှစ်ပါးသောအကျိုးမဲ့ကို တားဖြစ်တတ်သော၊ ဥဘယဟိတသာဓနံ၊ နှစ်ပါးသော အစီးအပွါးကို ပြီးစေတတ်သော၊ ဒါနံ၊အလှူကို။ သမ္ပါဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ဓာဂရ ထ၊နိုးကြားကုန်လော၊ ဒါနူပဂဂရဟာနိ၊ အလှူ၏အဆောက် အဦတို့ကို၊ သင်္ခေတွာ၊စိုရင်း၍၊ တဏ္ဍစ၊ထိုအလှူ ပေးခြင်းဌာလည်း၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့ မလျော့ ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော၊ ဘုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော.အနုက်တည်း။စ၊ဆထူးကိုဆိုဦ.အံ့၊ ထ္ထေ၊ဤဓာဂရထမာပမဇ္ဇထ ဟူသောပါဌ်ဌ၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အာဒရဒသနတ္ထံ၊ ရှိသောခြင်းကိုပြခြင်း အကျိုးငှါ၊ အာမေဋိတဝဝသေန၊အာမေဋိတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ။

ဝါဏိဇော။ ကုန်သည်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊တိ ရေတွေ့၊ လွန်မြောက်စေ၍၊ ပဋိနိဝတ္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ အနုက္ကဏ္ဌေန၊အစဉ်အားဖြင့်၊သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၍၊ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တဝှမ်းအပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအ ကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းကို၊ အာဠာဝတ္ထိ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြုတော်မူ၍၊သမ္ဗတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား။ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊သာ ဒေသနာ၊ထိုဒေသနာသည်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ သာဓုကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ဤ၊ ဤသည်ကားအပြီးတည်း၊

အာကွရက္ခပေတဝတ္ထုဝတ္ထုနှာ၊အာကွရက္ခပေတဝတ္ထုအဖွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ ။

၄-မဟာဝဂ်-၁၄-ဘောဂသံဟရဏပေတိဝတ္ထု။

☰ မယံဘောဂေ သံဟရိမ္မာတိ ဣဒံ၊ မယံဘောဂေသံဟရိမ္မာ ဟူသော၌ ဝတ္ထုသည်၊ဘောဂသံဟရဏပေတိဝတ္ထု၊ဘောဂ သံဟရဏပေတိဝတ္ထုတည်း။ တသေ၊ထိုဝတ္ထု၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းကား၊ကား။ အာဘယ်နည်း။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ဘဂဝတီ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌၊ဗိဟာရဇေ့ကြီး၊နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌၊စတသော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဇူတ္တိယော၊ ဦးမတ္တိသည်၊ မာနကူဋ္ဌာဒိဝသေန၊ချိန်စဉ်းလဲကောက်ကျစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်း အားဖြင့်။ သဠိမရုတောလ ဣညာဒိဟိ၊ ထောပတ်ပျားရည် ဆိစပါးအစရှိ သည်တို့ဖြင့်၊ဝေါဟာရံ၊ရောင်းဝယ်ခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊အယောနိသော မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ သံဟရိတ္တာ၊ ရုံးစု၍၊ဇီဝန္တိ၊ အသက်မွေးကုန်၏၊တာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ဘေဒါ၊ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ဗဟိနဂရေ၊ ပြင်ပ၌၊ပရိက္ခာဝိဠေ့ကျုံး အပြင်၌၊ပေတိယော၊ ပြိတ္တာမတို့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ ဘုံ၊ဖြစ် ကုန်၏။တာ၊ ထိုပြိတ္တာမတို့သည်။ တြေယံ၊ ညဉ့်၌၊ဒုက္ခာတိဘူတာ၊ဆင်းရဲ သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ။

မယံ၊ငါတို့သည်၊ ဝုဠ္ဠ၊ရှေးဘဝ၌၊ သမေနစ၊ အသင့်အားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ဝိသမေနစ၊ မသင့်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘောဂေ၊အ ဝတ်တန်ဆာအစရှိကုန်သော အသုံးအဆောင်တို့ကို။ သံဟရိမ္မာ၊ဆောင် ယူရုံးစုကုန်၏၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ တေဘောဂေ၊ ထိုအဝတ်တန်ဆာအစ ရှိသောအသုံး အဆောင်တို့ကို၊ အညေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့သည်။ပရိ ဘုဉ္ဇန္တိ၊သုံးဆောင်ကုန်၏။မယံ၊ ငါတို့ရှုကား၊ဒုက္ခသဲ့ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၏၊ ဘာဝဂိနိ၊ အတ္ထိရှိကုန်သည်၊ ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိပ္ပလပန္တိယော၊ မြည်တမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘေရဝေန၊ ကြောက်မက် ဖွယ်သော၊မဟာသဒ္ဒေန၊ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့်၊ဝိရဝိ သု၊မြည်တမ်း ကုန်၏၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ တံ၊ထိုအသံကို၊ သုတ္တာ၊ကြားကုန်၍၊ဘီတ ကသိတာ၊ကြောက်ခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်

သည်၊ဝိဘာတာယ၊ဖြစ်သင်းသော်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗဝသေ၊ဘုရား၊အမှီးရှိ သော၊ဘိက္ခုသံဃာသေ၊ဟန်းအပေါင်းအား။မဟာဒါနံ၊ကြီးစွာသော အလှူ ကို၊သဒ္ဓေတွာ၊ စိုးရှင်ကုန်၍၊ သက္ကာရဗ္ဗ၊မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဗ္ဗ၊ဟန်းအပေါင်းကိုရင်း၊ နိမန္တေတွာ၊ပင့်ဖိတ်၍၊ဝေဿန္တရ၊ မှန်မြတ်သော၊ခါဒနီယေန၊ခဲဘွယ်ဖြင့်၊ပဏီတေန။မွတ်မြတ်သော၊ဘောဇ နီယေန၊ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းစားပြီး သော၊ဩဝါဒကိစ္စပါကိ၊သဝိတ်တော်မှဖဲပြီးသောလက်ရှိတော်မူသော ဘဂဝန်၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပနိသိဒိတွာ၊ အနိုးခ္ခထိုင်ကုန်၍၊တံပဝတ္ထိ၊ ထိုညဉ့်အခါ၌ကြောက်မက်ဖွယ်သော အသံကိုကြားရခြင်း၏အကြောင်း ကို၊နိဝေဒေသုံ၊ လျှောက်ကြားကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဥပါ သကာ၊ဥပါသကာတို့၊တေနသဒ္ဒေန။ ထိုအသံကြောင့်၊ကောစိ၊တစုံတခု သော၊အန္တရာယော၊ဘေးအန္တရာယ်သည်။ နဟောတိ။မဖြစ်။ပန၊စင်စစ် သော်ကား၊စတ၊သော၊လေးယောက်ကုန်သော။ ပေတိယော၊ပြိတ္တာမတို့ သည်။ ဒုက္ခာဘိဘူတာ။ ဆင်းရဲခြင်း သည်နှိပ်စက် အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထနာ။မိမိတို့သည်၊ဒုက္ခဒုံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ကံကို၊ ကဝေတွာ၊ ပြောကြားကုန်၍၊ ပရိဒေဝနဝသေန၊ ငိုကြွေးသည်၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ဝိသရေန၊ ကျယ်စွာသောအသံဖြင့်၊ ဝိရဝန္တိယော၊မြည်တမ်း လိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ။

မယံ၊ငါတို့သည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး၊သမေနစ။အသင်အား၊ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိသမေနစ။မသင့်သောအား၊ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဂေ၊အဝတ်တန်ဆာ အစရှိကုန်သောအသုံးအဆောင်တို့ကို။ သံဟာရိမှာ၊ဆောင်ယူခုံးရုကုန်၏။ ဒုဒါနိ၊ယသုအခါ၌၊တေဘောဂေ၊ထိုအဝတ်တန်ဆာအစရှိသောအသုံး အဆောင်တို့ကို၊အညော၊တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိဘုဥ္ဇန္တိ။သုံးဆောင် ကုန်၏၊မယံ၊ငါတို့ကုန်ကား။ဒုက္ခသ၊ပြိတ္တာတုံ့ဖြစ်သောဆင်းရဲ၏၊ဘာဂါနိ၊ အာဘုဂိရှိကုန်သည်၊ဘဝါမ။ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုတိဒုမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အာဟံ သု၊ဆိုကုန်၏။ဒုတိ၊ ဤသို့။အဝေါစ၊ ဖိန့်တော်မူ၏၊ ။တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ဘောဂေတိ၊ ဘောဂေဟု သည်ကား၊ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ သုံးဆောင်အပ် သောအနက်ကြောင့်၊ ဘောဂါတိ၊ ဘောဂဟု၍၊ လဒ္ဓနာမေ။ရအပ်သော အမည်ရှိကုန်သော။ ဝတ္ထာဘရဏာဒိကေ။ အဝတ်တန်ဆာ အစရှိကုန် သော၊ဝိတ္ထ။ပကရဏဝိသေသေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအသုံးအဆောင်အထူးတို့ ကို၊သံဟာရိမှာတိ၊သံဟာရိမှာဟု သည်ကား၊ မဇ္ဈေ၊ရမလေန၊မဇ္ဈေ၊ရတည်း

ဟူသောအညစ် အကြေးသည်၊ ပရိယာဒိန္နစိတ္တာ၊ကုန်ခန်းသော ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ကသိုစိ၊တရုံတယောက်သောသူအား၊ကိုယ်၊တရုံတသောဝတ္ထုကို၊အဒတ္တာ၊ မပေးကုန်မူ၍၊ သင်္ဘိနီမှ၊ရုံးရုကုန်ပြီ၊သမေနဝိသမေနစာတိ၊သမေနဝိသမေနစ ဟူသည်ကား၊ ဥာယေနစ၊အသင့်အား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ဥာယပတိရူပကေနဝါ၊ မသင့်သောအား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ အမှေပိ၊ငါတို့သည်၊သံဃာရိတော၊ ရုံးရုအပ်ကုန်သော၊ တောတောဂေ၊ထိုအဝတ်တန်ဆာအစရှိကုန်သောအသုံး၊အဆောင်တို့ကို၊ဟူဒါနိ၊ယသုဇာခါ၌၊ အညော၊တပါ၊ကုန်သော သူတို့သည်၊ ပရိဘုဥ္ဇန်၊ သုံး၊ဆောင်ကုန်၏။မယံ ဒုက္ခသဘာဂိနီဘိ။မယံဒုက္ခသဘာဂိနီဟူသည်ကား၊မယံပန်၊ငါတို့သည်ကား။ကသိုစိ၊ တရုံတခုံလည်း၊ဖြစ်သော။ သုစရိတသာ။ ကောင်းသောအကျင့်ကို၊အကတတ္တာစ၊မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ ဒုစ္စရိတသာ။ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ ကတတ္တာစ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ကောင်း၊ကေရဟိ၊ ယသုအာခါ၌၊ပေတယောနိပရိယာပန္နသ၊ပြိတ္တာတုံ၌ အကျုံးဝင်သော၊ မဟာတော၊ကြီးစွာသော၊ဒုက္ခသ၊ ဆင်းရဲ၏၊ဘာဂိနိယော။ အဖို့ရှိကုန်သည်၊ ဘဝါမ၊ဖြစ်ကုန်၏၊မဟာဒုက္ခ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။ အနုဘဝါမ၊ ခံစား၊ရကုန်၏၊ မှုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဘွော၊အနုက်တည်း။ ။

ဝေ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဟိပေတိဟိ၊ထိုပြိတ္တာမတို့သည်၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်သော၊ ဂါထာ၊ဂါထာကို၊ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။တာသံ၊ထိုပြိတ္တာမတို့၏၊ပဝတ္တိ၊အကြောင်းကို၊ ကထေတွာ၊ဟောတော်မူ၍၊ တံ၊ထိုဝတ္ထုကို၊ အဒ္ဒုပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြုတော်မူ၍၊သမ္ဗတ္တာပရိသာယ။ ရောက်လာသော ပရိသတ်အား၊ ဝမ်း၊တရားကို၊ ဒေသေတွာ၊ဟောတော်မူ၍။ဥပရိ၊ အသက်၌၊သစ္စာနှိ၊သစ္စာတို့ကို၊ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာတို့ကိုပြပြီးသည်၏အဆုံး၌၊ဗဟူ၊များစွာကုန်သော သူတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ။သောတာပတ္တိဖိလ်အစရှိသည်တို့သို့၊ ပါပုဏိ'သု၊ရောက်ကုန်၏၊မှုတိ။ဤသည်ကားအပြီးတည်း။ ။တောဂသံဟရေ ပေတိဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ၊တောဂသံဟရေပေတိဝတ္ထု အဖွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီး၊ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄-မဟာဝဂ်-၁၅-သေဋ္ဌိပုတ္တပေတဝတ္ထု၊

သဋ္ဌိဝဿသဟ ဿာနိတိဇုဒ်၊ သဋ္ဌိဝဿသဟဿာနိ အစရိသော ဣတိဝတ္ထုသည်၊သေဋ္ဌိပုတ္တ ပေတဝတ္ထု၊ သေဋ္ဌိပုတ္တပေတ ဝတ္ထုတည်း။ တသေ၊ထိုသေဋ္ဌိပုတ္တ ပေတဝတ္ထု၏ ဥပတ္တိ၊ ဤစကြောင်းကား၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ဇေတဝနေ။ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ဗိဟာရတိ၊နေတော်မူ၏။ တနေ့ခေါ်ပနသမယေန၊ထိုအခါ ၌၊ပဋေနဒိကောသလောနာမ၊ ပဋေနဒိကောသလအမည်ရှိသော၊ရောစာ၊ မင်းသည်၊ အလက်တပ်ခိုနှိ ယတ္ထော၊ တနိဆာ ဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော၊ ဟတ္ထိကွန္ဒဝရုဂတော၊ဖြတ်သောဆင်ကျောက်ကုန်းထက်၌စီးသည်ဖြစ်၍ မဟာတိယာ၊ကြီးစွာသော။ရောဇိန္ဒိယာ၊မင်း၏တန်ခိုးဖြင့်၊မဟာနေ့နေ့ကြီးစွာ သော၊ရာဇာနုဘာဝေန၊မင်း၏အာနုဘော်ဖြင့်၊နဂရံ။မြို့သို့၊အနုသဉ္စရန္တော ဣဒ္ဓိလည်လည်သည်ရှိသော်၊ အညတရတို့ ၊ တခုသော၊ဂေဟေ၊အိမ်၌၊ဥပရိ ပါသာဒေ၊ပြာသာဒ်၏အထက်၌၊ ဝါတပါနံ၊လေသွန်တံခါး၊ကို၊ဗိဟာရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍၊ တံရာဇဂိဟာဘိ ၊ ထိုမင်း၏ တင့်တယ်ခြင်းကို၊ သြလောကေန္တိ ၊ ကြည့်သော၊ ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ ဒေဝန္တရာပဋိ ဘာဂံ၊နတ်သမီးနှင့် တူသော၊ ကော်၊ တယောက်သော၊ ဇာတိ ၊မိန်းမကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊အဒိဋ္ဌဝုဠ္ဠေ၊ရှေးကမမြင်ဘူးသော၊အာရုမ္ဘကောဒ်၊အာရုံ၌၊သဟ သာ၊အဆောတလျှင်၊ သမုဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ဖြစ်သော၊ ကိလေသ သမုဒါစာရေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသောကျက်စား၊ခြင်းသည်၊ ပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တော၊ထိုး ကျင်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုလသိလရူပဇာတိယာဒိ ဂုဏာဝိသေသ သမ္ပန္နော၊အမျိုးအလေ့ အဆင်းဇာတ် အစရှိသော ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံ သော၊အနေ့ကုရုဇနေ၊ နန်းတွင်းသား၊သည်၊ သတိပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ သဗ္ဗာဝလဟုကသ၊သတ္တဝါအား၊ဖြင့်လျှင်မြန်သော၊ဒုဗ္ဗလသ၊ဆုံးမခက် သော၊စိတ္တသ၊စိတ်၏၊ဝသေန။ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊တသံ ဇုတ္တိယံ။ထိုမိန်းမ ၌၊ပဋိဗဒ္ဓမာနသော၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပဠာ သန္တေ၊အနိုင်၌၊နိသိန္နသ၊ထိုင်နေသော၊ဝုဏ္ဏသ၊ယောကျ်ား၊အား၊သည်၊ အမှတ်ကို၊ ဒတ္တာ၊ပေး၍။ရာဇဂေဟံ၊နန်းတော်သို့၊ ပဝိသိတ္တာ၊ဝင်၍၊သင့်၊ အလုံးရုံသောစကား၊ရပ်ကို၊ အမ္ဘသက္ကရေ၊ပေတဝတ္ထုမှာ၊အမ္ဘသက္ကရေ၊ပေတ ဝတ္ထု၌၊အာဂတနယေနေဝ၊ လာသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိ အပ်၏၊အယံ ပန။ဤဆိုလတ္တံ့.သည်ကား။ ဝိသေသော၊အထူးတည်း၊ဟု၊

ဤဝတ္ထုဒ္ဒါးသူရိုးယ။ နောသည်၊ အနတ္တဂ်တေယော၀၊ မ၀င်ဓိသာလျှင်၊အာ
ဂတ္ကိ်ာ။ပြန်လာ၍၊ နဂရေ့ဒ္ဒါရေ့ဖြို့တံခါးသည်၊ ထကိတော။ ဝိတ်အပ်သည်ရှိ
သော်၊အတ္ထနှာ၊ ဖိဖိသည်။အာနိတံ၊ သောင်ယူ၍ လာအပ်သော၊အရဏာ
ဝဏ္ဏမတ္ထိကဋ္ဌ၊ အရဏာဝဏ္ဏမြေကို လည်းကောင်း။ ဥပ္ပလာနိစ။ ကြာပန်း
တို့ကိုလည်းကောင်း၊နဂရေ့ဒ္ဒါရကဝါ့ဌေ့ဖြို့တံခါးရှက်ဒ္ဒါ၊လင္ဂတ္ထာ၊ဆွဲချိပ်
၍၊နိပ္ပဒ္ဒိတုံ၊အိပ်ခြင်းဌာ၊ ဧတေ၀ဝန်၊ဧတေ၀ဝန်ကျောင်းတော်သို့။အဂမာသိ၊
သွား၍၊ရာဇာ၀ပနုပသေနဒိကောသလမင်းသည်ကား၊ သိရိသယနေ့ဖြတ်
သောနေ့ရာဒ္ဒါ၊ ဝါသူပဂတော၊ နေခြင်းဌာကပ်သည်။ ဟုတ္ထာ။ဖြစ်၍၊မဏ္ဍိမ
ယာ၊မ၊မဏ္ဍိမယာမ်ဒ္ဒါ။ ဒုဏ္ဍတိ၀ါ။ ဒုဟူ၍လည်းကောင်း။သဏ္ဌတိ၀ါ။သဟူ
၍လည်းကောင်း၊နဏ္ဌတိ၀ါ။နဟူ၍လည်းကောင်း။ သောဏ္ဌတိစ်သောဟူ၍
လည်းကောင်း၊စတ္ထာရိ၊လေးလုံးကုန်သော၊ဏ္ဍမါနိအကျွဲရာနိ၊ဤအကျွဲရာတို့
ကို၊မဟတော၊ကြီးသော။ကဏ္ဍေနု၊လည်ပင်းဖြင့်၊ဥစ္စာရိတာနိ၀ိယ၊ရွတ်ဆို
အပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝိသရ၀ဝေနု။ ကျယ်လောင်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်
အသေသသိ၊ကြား၏၊ကိရ။ခဲ့၍ပြဋ္ဌိုးအုံ့၊တာနိ၊ထိုလေးလုံးသောအကျွဲရာတို့
သည်။အတိတော။ လွန်လေပြီးသော၊ ကာလေ၊ အာ၀ါဒ္ဒ။ သ၀ဏ္ဏိ၀ါသိတ်။
သာ၀ဏ္ဏိပြည့်ဒ္ဒနေကုန်သော၊ စတ္ဘတိ။လေးယောက်ကုန်သော။ဘောဂမဒ
မဏ္ဍေတိ။စည်းစိမ်ဥစ္စာမာနိုဖြင့်ယစ်ကုန်သော။သေဋ္ဌိပုတ္တော သူဌေးသား
တို့သည်။ ယောဇ္ဇနကာလေ။ အရွယ်ကောင်းသောအခါဒ္ဒ၊ ပဒ္ဒေါရိကကမ္ဗ
ဝသေနု၊သူတပါးသားမယားတို့ကို လွန်ကျူးသောကံ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်
ဗဟုံ၊များစွာသော၊ အ၀ုညံ၊မကောင်းမှုကို။ ပသ၀ေတွာ၊ ပွါးစေကုန်၍
အ၀ရ၀ာ၀ေ၊နောက်အခါ၌ဒ္ဒ၊ကာလကိ်ုတွာ၊သေခြင်းကိုပြုကုန်၍။တသော
၀နဂရသ၊ ထိုသာ၀ဏ္ဏိ၏သာလျှင်၊ သ၀ိပေ၊ အနီးဖြစ်သော၊လောဟ
ကုန္ဓိယံ၊လောဟကုန္ဓိ၀ရဲ့ဒ္ဒ၊နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ပစ္စမဘ၊နေ့ဟိ၊ခံစား၏
ကုန်သော၊လောဟကုန္ဓိယာ၊ လောဟကုန္ဓိ၀ရဲ့ဒ္ဒ၊ရေ၏၊ရေ၀ဝင်ရှိ၊ မျက်နှာ
အနားရှေ့သို့၊ပတ္တာ။ရောက်၍၊ဧကေကံ၊တခုတခုသော၊ဂါထံ၊ဂါထာကို
၀ဏ္ဏုကာမေဟိ၊ ရွတ်ဆိုခြင်းဌာ အလိုရှိကုန်သော သူဌေးသားတို့သည်။
ဥစ္စာရိတာနံ၊ ရွတ်ဆို အပ်ကုန်သော၊ တာသံဂါထာနံ၊ ထိုဂါထာတို့၏၊
အာဒိ အကျွဲရာနိ၊ အစ အကျွဲရာတို့ တည်း၊ ဟော။ ထိုသူဌေး သားလေး
ယောက်ဟူသည်း ပဌမကျွဲ့ရေမ၀။ ရှေးဦးစွာသော အကျွဲရာကိုသာလျှင်၊
၀တ္ထာ၊ဆိုကုန်၍၊ ဝေဒနုပ္ပတ္တာ။ ဒုက္ခ၀ေဒနာသို့ရောက်ကုန်သည်၊ဟုတွာ၊
ဖြစ်ကုန်၍။ လောဟကုန္ဓိ ်၊လောဟကုန္ဓိ ်ရဲ့သို့။ဩတရိ ်သု၊သက်ရှုလေ

ကုန်၏။ရာဇာပန်းပသေနဒိကောသလမင်းသည်ကား၊တံသန္ဓီ၊ထိုအသံကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဘိတဘသိတော၊ ကြောက်လန့်သည်၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ထိတ်လန့်သည်၊ လောမဟာဋ္ဌာတော၊ ထေးသောကြက်သီး မွေးညှင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ တံရွှာဝသေသံ။ ထိုညဉ့်၏အကြွင်းကို၊ ခုကျွန်း ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတ္တာ၊ လွန်စေ၍၊ ရုတ်ခြည်းယာ၊ ညဉ့်သည်။ ဝိဘာတာယ၊ ရိုးသားသောက် သည်ရှိသော်၊ ဗုရောဟိတံ၊ ဗုရောဟိတ်ကို၊ ပဏ္ဍောသာ ပေတ္တာ။ခေါ်စေ၍၊ တံပဝတ္တိံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ကထေသိ၊ပြော၏။ဗုရော ဟိတောဝ၊ဗုရောဟိတ်သည်၊ရာဇာနံ၊မင်းကြီးကို။ ဘိတတသိတံ၊ကြောက် လိတ်လန့်သည်ကို၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊လာဘဂိဠေါ။လာဘ်ဓနတပ်မက်မောသည် ဖြစ်၍၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ မယ္ဟာ၊ ငါအားလည်း ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာနဉ္စ၊ ဗုဏ္ဏားတို့အားလည်းကောင်း၊ လာဘုပ္ပါဒနုပါ ယော၊ လာဘ်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ။ ဤသို့ စိန္တေတ္တာ၊ကြံ၍၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သော၊အယံဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဤဘေးရန်သည်၊ မဟာဝတာ၊ ကြီးစွတကား။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗစတုက္ကံ၊သမ္ဗစတုက္ကဖြစ်သော၊ယညံ၊ယဇ်ကို၊ယဇေတိ၊ ပူဇော်တော် ပူလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ချေကျိတင်၏။ ရာဇာ၊ပသေနဒိကောသလ မင်းသည်၊ တာသ၊ထိုဗုရောဟိတ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ အာမဇ္ဈေ၊အမတ်ဘို့ကို၊ သမ္ဗစတုက္ကယညာယ၊ သမ္ဗစတုက္ကယဇ်အလို၌၊ ဥပကရဏာနိ၊ အဆောက်အဦးတို့ကို။ သဇ္ဇေထ။ စီရင်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏။တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍၊လ္လိ ကာ၊မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊ဒေဝီ၊မိဘုရားသည်၊ ရာဇာနံ၊ပသေနဒိကော သလမင်းကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊အာဟ၊ချေကျိတင်၏။ ကိံ အာဟ၊ အာဘယ်သို့ ချေကျိတင်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ကသ္မာ၊အာဘယ် ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏာသ၊ ဗုဏ္ဏား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ အနေက ပါဏာဝဓံ၊ များစွာသော သတ္တဝါ တို့ကို သတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ် သော၊ ဘိ ံသနုကံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော၊ အတောကိန္တံ။ကုန် စား၍မရကောင်းသောအမှုကို၊ ကာတုကာမော၊ ပြုခြင်းငါအလိုရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံတို့၌၊ အပ္ပဋိဟတဉာဏာစာရော၊ အဆီးအတား အပိတ်အပင်မရှိသောဉာဏ်တော်ကျက်စား ခြင်းရှိတော်မူ သော၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာတုရားကို။ ပုန္ဆိ တဗ္ဗောနုနေ၊မေးလျှောက်အပ်သည် မဟုတ်သော၊ ယထာစ၊ အကြင်သို့သော အခြင်း အရာအား ဖြင့် လည်း။

တော။အရှင်မင်းကြီးအား၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာဂဏ္ဍိသတ်၊ ဖြေကြားလတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအား၊ ပဋိပဒ္ဓိတဇ်ဟု၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျောက်တင်၏။ရာဇာ၊ ပဉ္စသေနဒီကော သလမင်းကြီးသည်၊ တာသာ၊ ထိုမလ္လိကာဒေဝီဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တွာ၊ ကြား၍။ သတ္တု။ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကဲ၊ အဝံတော်သို့၊ ဂတ္တွာ။ သွား၍၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုဒုသနသောဟူသောအသံကိုကြားခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား လျောက်၏။ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။မဟာရာဇ၊ မင်းဖြတ်၊တတော နိဒါနံ၊ ထိုအသံဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တုယံ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ကောစိ၊ တရုံ တသုသော၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ။ဝတ္တွာ၊ပိန့်တော်မူ၍။ အာဒိတောဒေ၊အာစရ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ လောဟကုန္ဓိနိုရယော၊ လောဟကုန္ဓိဝရ၌၊ တောသံနိဗ္ဗတ္တသတ္တာနံ၊ထိုဖြစ်သောသတ္တဝါတို့၏၊ပဝတ္တိံ၊အကြောင်းကို၊ ကထေတ္တွာ။ဟောတော်မူ၍၊ တေဟိ။ ထိုဝရသူတို့သည်၊ ပရွေကံ၊ အသီးအသီး၊ ဥစ္စာရေတုံ၊ ရွတ်ဆို ခြင်းငှါ၊အာရဒ္ဓါ၊အားထုတ်ကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ဂါထာတို့ကို။

မာရိသာ။ အာချင်းတို့၊သဗ္ဗသော၊ အာချင်းခပ်သိမ်း၊ နိရယော၊ လောဟ ကုန္ဓိဝရ၌၊ ပစ္စမာနာနံ၊ ကျက်ရကုန်သော ဝါတို့အား၊ သဗ္ဗဝ သဿ ဟသ္သာနိ၊အနှစ်ချောက်သောင်းတို့သည်၊ ဝရိဝုဏ္ဏာနိ၊ပြည့်ကုန်ပြီ၊အမှာ ကံ၊ ဝါတို့အား။ ဂဒါ၊ အာဘယ်အခါ၌၊ ဒုမသုဒုက္ခသ၊ ဤဆင်းရဲ၏၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ၊မာရိသာ၊အာချင်း တို့၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအပြားအား၊ ဖြင့်။ ဘုယ္ယဿ၊ သင်အား၊လည်း ကောင်း။ မယ္ဟဿ၊ ဝါအား၊လည်းကောင်း။ ဒုမသုဒုက္ခသ၊ ဤဆင်းရဲ၏၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အန္တော၊ အဆုံးသည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ နပဋိဒိဿတိ၊ မထင်ဖြင်း တထာ။ ထိုသို့သောအပြားအား၊ ဖြင့်၊ ပါပ်မကောင်းမှုကို၊ တယာစ၊သင် သည်လည်းကောင်း၊မယာစ၊ဝါသည်လည်းကောင်း၊ပကတံ၊ပြုအပ်၏။ ၊ ယေသံနော၊ အကြင်ဝါတို့၏၊ ဒေယျ ဓမ္မော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု၊ တို့သည်၊ သန္တော်သူ၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်။ နဒေဒါမသော၊ မပေးလှူမိကုန်၊ အဠ္ဌနော ပိမိ၏၊ ဒိပ်၊ ကျွန်းကြီးသမ္ဗယ်ဖြစ်သောကောင်းမှုကို၊ နါကမှာ၊ မပြုမိကုန်၊ တောမယံ၊ ထိုဝါတို့သည်၊ ဒုဒ္ဓိဝိတံ၊ မကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းကို၊ အဇီဝိမှာ၊အသက်ရှင်ရလေကုန်ပြီ။ ၊သောအဟံ၊ ထိုဝါသည်၊ ဣတော၊

ဤလောကုန္တိုင်ရဲ့၊ ဂတိမ်း၊ သွားရေ့၊ မာနုသိ၊ လူဖြစ်သော၊ ယောနိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊လဒ္ဓါနုနုန်း ရုပါမူကား။ ဝဒညူ၊ အာလှုခံဝဂ္ဂိုလ်ဆိုသောစကား ကိုသိသည်ဖြစ်၍၊ သိလသမ္ပန္နော။ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလံ။ ကုသိုလ်ကို၊ ဗဟုံ၊မျိုးစုံ၊ ကာဟာဝိ။ ပြုပေအုံ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝုဏ္ဏံ၊ပြည့်စုံ စုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ၊

☰ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သဒ္ဓိဝဿ သဟာသနိတိ၊ သဒ္ဓိဝဿသ ဟာသနိဟူသည်ကား၊ ဝဿနံ၊နှစ်တို့၏၊ သဒ္ဓိသဟာသနိ။ ခြောက် သောင်းတို့သည်။ကိရ၊ကြားဘူးသည်ကား၊တသ္မိံ'လောဟကုန္တိနိုရုယေ။ ထိုလောဟကုန္တိရဲ့၌၊ နိဗ္ဗတ္တသတ္တော။ ဖြစ်သောသတ္တဝါသည်၊ အဝေ၊ အောက်သို့၊သြဂန္ဓနွယ်နှစ်မြှုပ်သည်ရှိသော်၊တိ'သဝဿသဟဿ တိ၊အနှစ်သုံးသောင်းတို့ဖြင့်၊ဟေဋ္ဌိမတလံ၊အောက်အပြင်သို့။ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။တတော၊ ထိုအောက်အပြင်မှ၊ ဥဋ္ဌဟိ။အထက်သို့၊ဥဂဏ္ဍနွယ်ဝါ၊ တက်သော်လည်း။တိ'သာယ ဝေ ဝဿသဟဿေ၊ အနှစ်သုံးသောင်း တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ မုခ ဝဋ္ဋိပဒေသံ၊ မျက်နှာအနားရေးအရပ်သို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ကာယသညာယ၊ ထိုအမှတ်သညာဖြင့်၊ သော၊ထိုသူ၌ရှေးသား ဖြစ်ဘူ.သော ရဲသားသည်၊ သဒ္ဓိဝဿ သဟာသာ နိပရိဝုဏ္ဏာနိသဒ္ဒ သောတိဂါထံ၊ သဒ္ဓိဝဿသဟဿသာနိ ပရိဝုဏ္ဏာနိသဒ္ဒသောအစရှိသော ဂါထာကို၊ ဝတ္တုကာမော၊ ရွတ်ဆိုခြင်းဌာနအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓေတိ၊ သဟူ၍ ဝတ္တာ၊ဆိုပြီး၍၊အာဒိမတ္တဝေဒနာပတ္တော။ အလွန်သော ဝေဒနာသို့ ရောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အဝေ၊ရေ၊ အောက်သို့မျက်နှာမူလျက်၊ ပတိ၊ကျရှာလေ၏။ဘဂဝါပန၊မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊တံ၊ထိုဂါထာကို ရည်ညွှန်း ပသေနဒိကော သလမင်းကြီးအား။ ပရိဝုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ သည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍။ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ သေသဂါထာသုပိ။ကြွင်းသော ဂါထာတို့၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ တို့၌၊ ကဒါအန္တော ဘဝိဿတိတိ၊ ကဒါအန္တော ဘဝိဿတိ ဟူသည် ကား၊လောဟကုန္တိနိုရုယေ၊ လောဟကုန္တိဝဲ့၌၊ပစ္စမနှာနုံ။ ကျက်ရာကုန် သော၊ အမှာကုံ။ ငါတို့အား၊ ကဒါနုခေါ၊ အဘယ်အခါ၌ သာလျှင်။ ဣ မဿဒုက္ခဿ၊ဤဆင်းရဲ၏၊အန္တောပရိယောသာနံ၊အဆုံးသည်။ဘဝိဿ တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့.နည်း။ ၊တထာဟိတိ၊ တထာဟိဟူသည်ကား။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရေအား၊ဖြင့်၊ တုယ္ဘဏ္ဍ။သင်အား၊လည်းကောင်း၊ မယ္ဘဏ္ဍ။ ငါအား၊လည်းကောင်း၊ ဣ မဿဒုက္ခဿ၊ ဤဆင်းရဲ၏၊ အန္တော၊

အတတ်ကို၊ ဝိမံသိတုကာမော၊ ရုံစမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂင်္ဂါတီးရေနှင်ဂင်္ဂါ ဖြစ်ကမ်းဖြင့်၊ ဂန္ဓနဿသ၊ ကြွသွားတော်မူသော်၊ သုနေတ္တသနှာမ၊ သုနေတ္တ အမည်တော်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏၊ သက္ခရာတိဃာတေ နှင်ကျောက်စရစ် ပစ်ခတ်သဖြင့်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒိ၊ ခွဲ၏၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ တဏ္ဍေဝဂင်္ဂါတီးရေ၊ ထိုဂင်္ဂါဖြစ်ကမ်းခွံသာ လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားကုန်၍၊ ပုရိသံ၊ ယောဇျားကို၊ တဏ္ဍေဝ၊ ထိုဂင်္ဂါ ဖြစ်ကမ်းခွံသာလျှင်၊ လေဒ္ဓုဒဏ္ဍာဒိဟိ၊ ခဲကုတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပဟာရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ဓိဝိတာ၊ ဓိဝိတိ ဣတ္ထိမှ၊ ဝေါရောပေသုံ၊ ချကြဲကုန်၏။ သော၊ ထိုယောဇျားသည်၊ ကာလကတ်တော်၊ သေသည်ရှိသော်၊ အာဝိစိမဟာ နိရယေ၊ အာဝိစိငရဲကြီး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟူနိဝဿသဟဿာနိ၊ များ စွာ၊ သောအနှစ်ဆယောင်တို့ပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စိတွာ၊ ခံစား၍၊ တဿ ဝကမ္မဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား သတ်သောမကောင်းမှုကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါ ကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းဖြင့်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါတော်ဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟနဂရဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏၊ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ ပေတော၊ ပြိတ္တာသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္ဘ သရိက္ခာ ကဝိပါ၊ ကေန၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံနှင့်တူသော အကျိုးသည်၊ ဘာဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ ကမ္မဝဂ္ဂိတ္တာနိ၊ ကံ၏အဟုန်သည် ပစ်လွှင့်အပ်ကုန်သော၊ ဝုဗ္ဗနှသမယဟ္ဋ၊ နုံနှက်အခါ၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈနှိက သမယဟ္ဋ၊ မွန်းတည့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ သာယနှသမယဟ္ဋ၊ ညချမ်းအခါ ၌လည်းကောင်း၊ သမ္ဘိအယောကူဋသဟဿာနိ၊ သံတူခြောက်သောင်းတို့ သည်၊ မဏ္ဍကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်၊ ဆိန္နဘိန္နသိ သော၊ ဖြတ်သောကွဲသော ဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဓိမတ္တဝေ ဒနာပဋ္ဌော၊ လွန်ကဲသော ဝေဒနာသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ နိပတိတိ၊ လည်းကျ၏၊ အယောကူဋေသု၊ သံတူတို့သည်၊ အပဂတမတ္တေ သုပန၊ ဖဲကာမျှ၌ကား၊ ပဒ္ဓိပါ၊ ကတိ ကသရိရော၊ ပြကတော့ အတိုင်းသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကိ၌တိ၊ တည်၏၊ အယ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့ သ၌၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ ဂိဇ္ဈ ကူဋပဗ္ဗတာ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ၊ ဩတရိတ္ဝာ၊ သက်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။

ဟိ၊တည်း၏၊ ရာဇာ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်၊ သဠာတသံဃေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်း ဂ၊သည်ဖြစ်၍၊ ပရေပရိုဠေဟာ၊ သူတပါးတို့သည် သိမ်းဆည်း အပ်သောမယား၌၊ အတိုး၊လိုချင်ခြင်း အာဘိဇ္ဈာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သဒါရသန္တုဋ္ဌော၊ မိမိမယားနှင့်ရောင့်ရဲသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဤသည်ကား အပြီးတည်း၊ ။သေဋ္ဌိပုတ္တပေတ ဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ၊ သေဋ္ဌိပုတ္တပေတဝတ္ထု၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၄-မဟာဝဂ်-၁၆-သဋ္ဌိကူဋုပေတဝတ္ထု။

ကိုံနဉ္ဇမ္ဘူရပေါ၀ါတိဆုံ၊ ကိုံနဉ္ဇမ္ဘူရပေါ၀ အစရှိသော ဤ၀တ္ထုကို၊ သတ္ထုရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာရဇေန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ပေတံ၊ ပြိတ္တာကို၊ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိုရ။ ကြားဘူးသည်ကား၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌၊ ဗာရာဏသိနဂရေ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ပိဋ္ဌသပ္ပိ၊ ဆွတ်သည်၊ သာလိတ္တကပယောဂကုသလော။ ကျောက်စရစ်ပစ်သော သာလိတ္တက အတတ်၌လိမ္မာ၏၊ တဟိ ံ၊ ထိုဆွတ်၌၊ သက္ခရဝိပနသိပ္ပေ၊ ကျောက်စရစ်ပစ်သော အတတ်၌၊ နိမ္မတ္တိ ံ။ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ နဂရေ၊ မြို့တံခါး၌။ နိဋ္ဌိတေ ဝေ ကမ္ဘမ္ဟိ ပယောဇ်ပင်၏ အရင်း၌၊ နိသိဒိတ္ဝာ၊ ထိုင်နေ၍၊ သက္ခရေ ပဟာရေဟိ။ ကျောက်စရစ်ပစ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဟတ္ထိအာသမနုသာရ ထကူဋုဂါရ ဝ ဝ ဝုဏ္ဏလသဒ္ဒါ ဒိဗ္ဗပါနိ၊ ဆင်မြင်းလူရထား စူးလစ်မှန်းချန်တံခွန်ရေပြည့်ဒိုးအစရှိသော အရပ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗြောဝေ ပတ္ထေသု၊ ပညောင်ရွက်တို့၌၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ နဂရဒါရကာ၊ ဖြို၌နေသော သူငယ်တို့သည်။ အတ္ထနော ပိမိ၏၊ ကိဠနဋ္ဌာယ၊ ကစားစရာ အလို့ငှါ။ အမ္ဘမဿ ကဒိနိ ဝဲ ဝက်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒတ္ဝါ၊ ပေး၍၊ ယထာဝိတ္ထံ၊ စိတ်အလိုအတိုင်း၊ ထာနိသိပ္ပါနိ၊ ထိုအတတ်တို့ကို၊ ကာရာပေတ္မာ၊ ပြုစေကုန်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌၊ ကောဒိ ဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ နဂရတောဝ၊ မြို့မှ၊ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍၊ တံ နိဗ္ဗြောဝေ မူလံ၊ ထိုပညောင်ပင်ရင်း သို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗြောဝေ ပတ္ထေသု၊ ပညောင်ရွက်တို့၌၊ ဟတ္ထိပါ ဒိ ဝ သေန၊ ဆင်ရပ်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာနာဝိဓပရိဘတ္တိ ယော၊ အထူးထူး အပြားပြားသော အရပ်တို့ဖြင့် ဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊

အနုပ္ပကာ။မျှားစွာသောအရှင်တို့ကို၊ဒိသ္သာ။ဖြင့်၍။မနုဿ။လူတို့ကို၊ပုဏ္ဏ
မေး၏၊ ကိ ပုဏ္ဏ၊ အဘယ်သို့မေးသနည်း၊ ကေနနုခေါ၊ အဘယ်အမည်ရှိ
သောသူသည်၊ ဣမေသုနိဂြောဓပတ္တေသု။ဤပညောင်ရွက်တို့၌၊ ဝေဠ။ဤသို့
နာနာဝိဓရူပဝိဘတ္တိယာ၊အထူးထူးအပြားပြားသောအရှင်တို့ကိုဝေဘန်
ခြင်းတို့ကို။ကတာ။ပြုအပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဏ္ဏ၊မေး၏၊မနုဿာ၊
လူတို့သည်၊ တံဝိဒ္ဓသိပ္ပိ ၊ထိုဆွံ့ကို၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းမြတ်၊ဣတိ၊ဤသူ
သည်။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒသေသုံ၊ ပြကုန်၏၊ ဂုဏာ၊
မင်းသည်၊တံ၊ထိုဆွံ့ကို။ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ခေါ်စေ၍၊ဝေဠ၊ဤသို့၊အာဟ၊
ဆိုး၏၊ကိ အာဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ဘဏေ၊အချင်း၊ မယာ၊ငါသည်၊
ဒသိတာ သား။ပြုအပ်သော၊ဧကသ၊တယော်သော၊ကထေန္တ သား၊စကား
ဆိုသော၊ ပုရိသသား၊ယောကျ်ား၏၊ အဇာနန္တ သော ဝ၊ မသိစဉ်ပင်လျှင်း
ကုန်ဆုယံ၊ဝမ်း၌၊ အဇလဏ္ဍိကာဟိ၊ဆိတ်ချေးတို့ဖြင့်၊ ပရိပူရေတုံ၊ပြည့်စေ
ခြင်းငှါ၊သဏ္ဌာနခေါ၊တတ်နိုင်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ဒေဝ၊
အရှင်မင်းမြတ်၊ သဏ္ဌာ၊တတ်နိုင်ပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ဟော်လျှောက်
အပ်သည်ရှိသော်၊ ဂုဏာ။မင်းသည်၊ တံ၊ထိုဆွံ့ကို၊ အတ္တနော၊ ဓိမိ၏၊
ဂုဏဘဝနံ၊နန်းတော်သို့၊ နေတွာ၊ဆောင်၍၊ ဗဟုဘာဏိကေ၊စကားများ
သော၊ပုရောဟိတေ၊ပုရောဟိတ်၌နှိုင်းနှိုင်းရှုပေါ၊ပြီးငွေ့ပျင်းရိသောသဘော
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုရောဟိတံ၊ပုရောဟိတ်ကို၊ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ခေါ်စေ၍၊
တေန၊ထိုပုရောဟိတ်နှင့်၊သဟ၊တကွ၊ဝိဝိတ္ထေ၊ဆိတ်ငြိမ်သော၊သာဏိပါ
ကာရေ၊ပရိက္ခိတ္တေ၊တင်းကိန်းကန့်လန့်ကာရံအပ်သော၊ ဩကာသေ၊အခွင့်၌
နိသိဒိတ္တာ။ထိုင်နေ၍၊ မန္တယမာနော၊ တိုင်ပင်နှီးနှော စကား၊ပြောသည်ရှိ
သော်၊ဝိဒ္ဓသပ္ပိ ၊ဆွံ့ကို၊ပဏ္ဏောသာပေသိ၊ခေါ်စေ၏၊ဝိဒ္ဓသပ္ပိ။ဆွံ့သည်၊
နာဠိမတ္တာ၊တကွမ်းစားမျှလောက်ကုန်သော၊အဇလဏ္ဍိကာ၊ဆိတ်ချေးတို့
ကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ဂတ္ဝာ၊သွား၍၊ရညော။မင်း၏၊အာကာရံ၊အခြင်းအရာ
ကို၊ဥတ္တွာ၊သိ၍၊ပုရောဟိတာဘိမုခေါ၊ပုရောဟိတ်သို့ရှေးရှု၊နိသိန္နော၊ထိုင်
နေလျက်။ တေန၊ထိုပုရောဟိတ်သည်၊ရေခေ၊ခံတွင်းကို၊ ဝိဝေ၊ဖွင့်သည်
ရှိသော်။သာဏိပါကာရေ ဝိဝေ၊ရေန၊ကန့်လန့်ကာပေါက်ဖြင့်၊ဧကေကံ။ဘလုံး
တလုံးသော။ အဇလဏ္ဍိကံ၊ ဆိတ်ချေးကို၊ တ သ ။ ထိုပုရော ဟိတ်၏၊
ဂလမူလေ၊လည်ဖျားအရင်း၌၊ပတိဋ္ဌပေသိ၊တည်စေ၏၊သော၊ထိုပုရောဟိတ်
သည်၊လဇ္ဇာယ၊ရှက်သဖြင့်၊ဥဋ္ဌလိတုံ၊ထွေးပစ်ခြင်းငှါ၊အသက္ကောန၊
မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ယည်း။သဇ္ဇာဝ၊ အလုံးရုံသောဆိတ်ချေးတို့ကိုသာ

လျှင်။အဇ္ဇောဟာရိ၊ဖြို့ချ၏၊ အတ၊ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊အဇလလျှို ကာဟိ၊ဆိတ်ချေးတို့ဖြင့်၊ပူရိတောဒရံ၊ပြည့်သောဝမ်းရှိသော၊နံ၊ထိုဝရော ဟိတ်ပုဏ္ဏား၊ကို၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊တယာ၊သင်သည်၊ဗဟုဘာဏိကာဟာ စကား၊များ၊ခြင်း၏၊ဟလံ။ အာကျိုး၊ကို၊လဒ္ဓံ၊ ရအာပ်ပြီ၊ဂဏ္ဍ၊ သွား၊လော၊မဒ္ဒန ဟလဝိယဂုံတစာဒိဟိ၊ သမင်စာသီး ပြင်း၊ခေါက်အာစရှိသည်တို့ဖြင့်၊အာဘိ သခ်တံ၊စိုရင်အစ်သော၊ပါနုကံ၊ အဗျော်ကို၊ဝိဝိတ္တော၊ သောက်၍၊ဥဿဒ္ဓေ ဟိ၊စွန့်ပစ်လော၊ဇဝံ၊ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။တော၊သင်ပုဏ္ဏား၊အား။သော်ထို ချမ်းသာခြင်းသည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ဝိသဒ္ဓိ၊လွတ် လိုက်၏၊တ ဿစ ပိဒ္ဓသပ္ပိသ၊ထိုဆွမ်းအား၊လည်း၊တေနဂဟေန၊ထိုဝရော ဟိတ်ပုဏ္ဏား၊အား ဘိတ်ချေးနှင့်ပစ်သောအမှုဖြင့်၊ အတ္တမနော၊နှစ်သက် သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ရဒ္ဓသဂါမေ၊ တဆဲ့လေးရွာတို့ကို၊အဒါသိ၊ပေး၏၊ သော၊ထိုဆွမ်းသည်၊ဂါမေ၊ရွာတို့ကို၊လဘိတ္တာ၊ရ၍၊အတ္ထာနုံ၊ဝိပိကိုယ်ကို သုခေန္တော၊ချမ်းသာစေလျက်၊ပိဏေန္တော၊ ဝမ္ပြီးစေလျက်၊ပရိဘုဥ္ဇိ၊အခြို အရံဖြစ်သော သူအားပေါင်းကိုလည်း။ သုခေန္တော၊ ချမ်းသာ စေလျက်၊ပိ ဏေန္တော၊ဝမ္ပြီးစေလျက်၊ အတ္ထိကာနုံ။ အလိုရှိကုန်သော၊ သမဏေ၊ဗြာဟ္မ ဏာဒိနုံ၊ရဟန်းပုဏ္ဏား အစရှိသည်တို့အား။ ယထာရဟံ၊ထိုက်သင့်သည် အား၊လျော်စွာ၊ကိဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒေန္တော၊ပေး လှူ သည်ဖြစ်၍၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကဿ၊ မျက်မြောက်ခြင်းလည်းဖြစ်သော၊ သမ္ပရေ ယိကဿ၊ တမလွန်ခြင်းလည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊အကျိုးကို၊ အာဟပေန္တော၊မယုတ်စေ ရှု၍၊သုခေနေဝ၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ဇီဝတိ။ အသက်မွေး၏၊အတ္ထ နော၊မိမိ၏၊သန္ဓိကံ၊ အဆံသို့၊ဥပဂတာနုံ၊ ကပ်လာကုန်သော၊သိပ္ပံ၊အ တတ်ကို။ သိက္ခန္တာနုံ၊ သင်ကုန်သော သူတို့အား၊ ဘတ္တဝေတနုံ၊ထမင်း ရိက္ခာကို၊ဒေတိ၊ပေး၏၊ အဃ၊ထိုအခါ၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ပုရိ သော၊ယောကျ်ား၊သည်၊တ ဿ၊ထိုသူ့ဆွမ်း၏၊သန္ဓိကံ၊အဆံသို့၊ဥပဂတ်သော ကပ်လာ၍၊ဇဝံ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာစရိယ၊ ဆရာ၊သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊မမ္မိ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း၊ဇေတံ သိပ္ပံ၊ထိုအတတ်ကို၊ သိက္ခာပေဟိ၊ သင်ပေးပါလော၊ မယ္ဟံပန၊ အကျွန်ုပ် အား၊ကား၊ဘတ္တဝေတနေန၊ထမင်းရိက္ခာဖြင့်၊အလံ။အလိုမရှိ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊သော၊ထိုသူ့ဆွမ်းသည်၊တံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ား၊ကို၊တံသိပ္ပံ၊ ထိုသာလိတ္တကအတတ်ကို၊သိက္ခာပေသိ၊သင်ပေး၏၊သော၊ထိုယောကျ်ား သည်၊ သိက္ခိတသိပ္ပေါ။ သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊သိပ္ပံ၊

အာသုံးသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ အာနေ့ဟု၊အာသုံးသည်၊နပဋိဒိသတိ၊မထင်၊ တထာ တေနပကာရေန။ထိုသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ပါပကမ္မံ၊မကောင်းမှုကံကို၊ တယာစ၊ သင်သည် လည်းကောင်း၊မယာစ၊ ငါသည် လည်းကောင်း၊ ပကတံ၊ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ။ဤသို့၊ စိဘတ္တိ၊ ဝိဘတ်ကို၊ ဝိပရိဏာမေတွာ၊ ဘောက်ပြန်စေ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ။ဒုဒ္ဓိဝိတန္တိ၊ ဒုဒ္ဓိဝိတ်ဟူသည် ကား၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟိတဗ္ဗံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဒိဋ္ဌိတ်၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ယေသံနောတိ။ယေသံနောဟူသည်ကား။ ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်၊ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ သင်္ကေ့ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိလျက်၊နဒဒမ္မသေတိ၊နဒဒမ္မသေဟူသည်ကား၊နအဒမ္မ၊မပေးလှူ ဘိကုန်၊ ဝတ္ထုမေဝ၊ဆိုအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ပါက ဋေတရံ၊ထင်ရှားသည်ကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ။ သင်္ကေ့သုဒေယျဓမ္မေသုဒိပ်နု ကမ္မမတ္တနောတိ၊သင်္ကေ့သုဒေယျဓမ္မေသုဒိပ်နုကမ္မမတ္တနောဟု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဆို အပ်၏၊ ။သောဟန္တိ။သောဟံဟူသည်ကား၊သော အဟံ၊ထိုငါသည်၊ နုနာတိ။နုနဟူသေါ်ဝုဒ်သည်၊ပရိဝိတက္ကော၊ကြံစည်သော အနက်၌၊နိပါတော နိပါတ်ဝုဒ်တည်း၊ ဘုတောတိ၊ဘုတောဟူသည်ကား၊အသ္ဓာလောဟကုန္တိ နိရယာ၊ဤလောဟကုန်တို့ငရဲမှ။ ဝတ္ထာတိ၊ဝတ္ထာဟူသည်ကား၊အပဝတ္ထာ၊ ဖဿွားရ၍၊ယောနိ'လဒ္ဓါနမာနုသိန္တိ၊ ယောနိ'လဒ္ဓါနမာနုသိ'ဟူသည်ကား၊ မနုဿယောနိ'မနုဿတ္တဘावံ၊လူ၏အဖြစ်ကို၊လတိတ္တာ၊ရ၍၊ဝဒညူတိ၊ ဝဒညူဟူသည်ကား။ စာဂပရိစ္စာဂသိလော၊ စွန့်ကြဲအပ်သည်ကို စွန့်ကြဲ သောအလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယာစကာနံဝါ။ အလှူခံတို့၏လည်း၊ ဝစနညူ၊ စကားကိုသိသည်၊သိလသမ္ပန္နောတိ၊သိလသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊သိလာ စာရသမ္ပန္နော၊သိလအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ကာဟာပဏကုသလံ ဗဟုံဟုန္တိ၊ ကာဟာပဏကုသလံ ဗဟုံဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇေ့ဝိယ၊ရှေးဦးကဲ့သို့၊ ပမာဒံ၊မေ့ လျော့ခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဇိတ္တာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဗဟုံပဟုတံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံပုညကမ္မံ၊ကုသိုလ်ကံကို၊ကရိဿာမိ။ပြုအံ့၊ ဥပစိနိဿာမိ၊ဆည်း ပူးအံ့၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော။အနက်တည်း ။

သတ္ထား၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဝိဏ္ဏာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ဒေသနာပရိယောသာနေ။ဒေသနာ၏အဆုံး၌၊ မတ္တိကုပ္ပလဟာရိကော၊ အရဟာဝတိမြေကြာပန်းကို ဆောင်သော၊ ဝုရိ သော၊ယောကျ်ားသည်၊သောတာပတ္တိဖလေ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌ

တောပုရိသ၊အိုယောဂျိုး၊ကိ၊ကေနုကာရဏေန၊အာဘယ်အကြောင်း ကြောင့်၊ တို့၊ သင်သည်၊ ဥမ္မဂ္ဂရှုပေါ။ ရှုးသောသူ၏ သတောကဲ့သို့၊ ဘဏ္ဍာ၊ကြောက်လန့်သဖြင့်ကုန်လွှင်သော၊မိဂေါ၊သမင်ကဲ့သို့။ ဣတော စိတော၊ ထိုမှ၊ဤမှလည်း၊ ဝေ၊ဝသိနှ၊ ပြေးတိသနည်း၊ တောပုရိသ၊အို ယောဂျိုး၊နိသံသယ်၊မရှိတဲ့၊ ပါပကမ္မဏော။ မကောင်းမှုရှိသော၊တုဝ်၊ သင်သည်၊ ကိ၊ကေနုကာရဏေန၊ အာဘယ်အကြောင်း ကြောင့်၊သန္ဓိယ သော၊အလွန်ကျင်နှာသော အသံကိုပြုလျက်သွား၊လာသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣမာယ၊ဂါထာယ၊ဤဂါထာဖြင့်၊ပဋိပုစ္ဆိ၊မေး၏။ ။

ဘဏ္ဍ၊ထိုဂါထာ၌၊ ဥမ္မဂ္ဂဥပေါ၊ဟိတိ၊ ဥမ္မဂ္ဂရှုပေါ ဟူသည်ကား၊ ဥမ္မဂ္ဂကသဘာ၊ဝေါ၊ဝိယ၊ရှုးသောသူ၏သတောကဲ့သို့ ဥမ္မာဒ၊ပဋ္ဌော၊ဝိယ၊ ရှုးသွပ်ခြင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့၊မိဂေါ၊ဘဏ္ဍော၊ဝ၊ဝ၊ဝသိတိ၊မိဂေါ၊ဘဏ္ဍော ဝ၊ဝ၊ဝသိ ဟူသည်ကား၊ ဘဏ္ဍ၊မိဂေါ၊ဝိယ၊ ကြောက်လန့်သဖြင့်ကုန်လွှင် သော၊သမင်ကဲ့သို့။ ဣတော၊စိတော၊ ထိုမှ၊ဤမှလည်း၊ ဝေ၊ဝသိ၊ပြေး၏၊ ဟိသစ်ုမှန်၏၊သော၊ထိုပြိုဟ္ဘာသည်၊ တောသုအယောဂျ၊ဇေသု၊ထိုသံတူ တို့သည်၊ နိပဘဏ္ဍေသု၊ ကျကုန်သည်ရှိသော်၊ ပရိဟ္ဘာတံ။ အပေါင်းအ ရှောက်ကိုးကွယ်ရာကို၊ အပသဏ္ဍော၊ မဖြင်သည်ဖြစ်၍။ ဝေ၊ဤသို့ပြေး သည်ရှိသော်၊ ပရိဟာ၊ရော၊အား၊စောင့်အရှောက်သည်၊သိယာနုခေါ်ဖြစ်ရာ အုံ့လော။ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊ဣတောပိ၊ ဤအရပ်မှလည်းကောင်း၊ဣတ္ထောပိ၊ ထိုအရပ်မှလည်းကောင်း၊ ပလာယတိ၊ ပြေး၏၊တောပန္နု၊ထိုသံတူတို့သည် ကား၊ ကမ္ဘဝေဂုဏ်ရှိတ္တာ၊ ကံ၏အာဟုန်သည်ပစ်လွှင့်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယဏ္ဍကဏ္ဍပိ၊ အမှတ်မရှိတစုံ တခုသောအရပ်၌၊ ဌိတသေ၊တည်သော ပြိုဟ္ဘာ၏၊မဏ္ဍကေယော ဝ၊ထိပ်၌သာလျှင်၊ နိပတန္တိ၊ကျကုန်၏၊ကိ၊နုသန္ဓိ ယ၊သေတုဝန္တိ။ ကိ၊နုသန္ဓိယသော တုဝ်ဟူသည်ကား၊ ကိ၊နုခေါ်၊အသို့ နည်း၊တုဝ်၊သင်သည်၊သန္ဓိ၊အသံကို၊ ကရော၊သိ၊ပြုတိသနည်း၊အတိ၊ဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ဝိသာရံ။ ကျင်နှာသောအသံကို၊ ကရောဏော၊ပြုလျက်၊အခွ ဝိယ်၊တောအုပ်၌၊စရသိ၊လှည့်လည်တိသနည်း။ တံ၊ထိုစကား၊ကို၊သတ္တာ၊ ကြား၍၊ပေတော၊ပြိုဟ္ဘာသည်။ ။

ဘဒ္ဒ၊ဏ္ဍော၊အရှင်ကောင်း၊အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒုဂ္ဂတော၊အပါယ်သို့ လား၊သော၊ ယမ လောကိကော။ ပြိုဟ္ဘာထုံ၌ အကျုံ၊ဝင်သဖြင့် သိအပ် သော၊ပေတော၊ ပြိုဟ္ဘာသည်၊ အမှီ၊ဖြစ်၏၊ဘဒ္ဒ၊ဏ္ဍော၊အရှင်ကောင်း၊အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ပါပကမ္မံ၊ ပြိုဟ္ဘာဖြစ်ခြင်း၏ အ၊ကြောင်းမကောင်းမှုကံကို၊

ကရိဘွားနှုတ်ပြုမိသောကြောင့်၊ ဣတောဒေါ ဤအာရုဏ်ဘုရားတို့ဖြစ်ရာလျှင်ပြည့်မှ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတို့၌ ဂတောပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရကုန်၏။ ၊ တာ၌ကား၊ ။ အာရုဏ်ကောင်း၊ ပရိဝုဏ္ဏာနိ၊ မယုတ်မလွန် ပြည့်ကုန်သော၊ သမ္ဘိကူဌသ ဟာသနိ၊ ခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်း သောအတို့အားဖြင့်၊ မယ္ဒံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျ ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူတို့သည်၊ မယ္ဒံ၊ အကျွန်ုပ် ၏၊ မတ္ထကံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒန္တိ၊ ခွဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒ္ဝိဟိ၊ ဂါထာ ဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ၊

ဘယ်ကြောင့်ထိုဂါထာတို့ဖြင့်၊ သမ္ဘိကူဌသဟာသနိ၊ သမ္ဘိကူဌသဟာသ နိဟူသည်ကား၊ သမ္ဘိမည်သောနိအယောကူဌသဟာသနိ၊ ခြောက်သောင်းမျှ ကုန်သော သံတူတို့သည်၊ ပရိဝုဏ္ဏာနိတိ။ ပရိဝုဏ္ဏာနိဟူသည်ကား၊ အနု နာနိ၊ မယုတ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗသောတိ၊ သဗ္ဗသောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဘာ ဂတောဒေါ၊ ခပ်သိမ်းသော အတို့အားဖြင့်။ ဘဝ၊ ထိုဤတို့၏၊ သမ္ဘိယာအ ယောကူဌ သဟာသာနံ၊ ခြောက်သောင်းကုန်သော သံတူတို့၏။ ပဝေ၊ ပ ပဟောနကံ၊ ထုလောက်သော၊ မဟန္တံ။ ကြီးစွာသော၊ ပဗ္ဗတကူဋပ္ပမာဏံ၊ တောင်ထွဋ်အတိုင်းအရည်ရှိသော။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ကိုရေ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဘဝ၊ ထိုပြိတ္တာ၏၊ ဘဝ၊ ထိုတောင်ထွဋ်အတိုင်းအရည်ရှိ သောဦးခေါင်းကို၊ ဝါလဂ္ဂကောဋိမတ္တာယ၊ သားမြီးဖျားမျှလည်း ဖြစ်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ အသေသေတ္တာ၊ မကြွင်းကုန်စေမူ၍။ ဘာနိကူဌာနိ၊ ထို ခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူတို့သည်၊ ပတန္တာနိ၊ ကျကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မတ္ထကံ။ ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒန္တိ၊ ခွဲကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ပြိတ္တာ သည်၊ အန္ဓသမုံ၊ ဆင်းရဲသောအသံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တေန၊ ထိုကြောင့် သဗ္ဗသောသိသေမယ္ဒံ နိပတန္တိတေ ဘိန္ဒန္တိစမတ္ထကန္တိ၊ သဗ္ဗသောသိ သေမယ္ဒံနိပတန္တိတေဘိန္ဒန္တိစ မတ္ထကံဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏ အဃ၊ ထို အခါ၌၊ နံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ထေရော။ အာရုဏ်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်၊ ကတ ကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ ။

တောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ကိံ ခု၊ အဘယ်နည်း။ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း အစရှိသောကာယဒုစရိုက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူး၊ သယော၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆိုခြင်း အစရှိသော ဝစီဒုစရိုက်ကို၊

ကတံ။ပြုခဲ့ဘူးသလော၊မနုသါ။စိတ်ဖြင့်၊ဒုက္ခခံ့၊သူတပါးစည်းစိမ်ကိုမိမိသို့ ခေါ်ရှုကြည့်ခြင်းအစရှိသော၊နှောဒုစရိုက်ကို၊ကတံ၊ပြုခဲ့ဘူးသလော၊ဘေါဝရိ သ၊အိုယောကျား၊ကိသ.ဘဗ္ဗပိပါ၊ကေန၊အဘယ်မကောင်းမှု အကုသိုလ် ကံ၏အကျိုးအား၊ဖြင့်၊တွံ့၊သင်သည်၊ဒုက္ခ၊ဤသို့သောဆင်းရဲကို၊နိဂ္ဂ ဿိ၊ခံရသနည်း၊ ။ပရိပုဏ္ဏာနိ၊မယုတ်မလွန်ပြည့်စုံကုန်သော၊သဒ္ဓိကာမ ဿဟာသာနိ၊ သံတူခြောက်သောင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသော အတ္ထိအား၊ဖြင့်၊တုယ်၊ သင်၏၊သိသော ဦးခေါင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်သ နည်း၊တော၊ထိုခြောက်သောင်းသောသံတူတို့သည်၊တုယ်၊သင်၏မတ္ထကံ ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒန္တိ၊ ခွဲလည်းခွဲကုန်သနည်း၊ဟုတိ၊ ဤသို့ခေါ်ထား၊နှစ် ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ဆိုတော်မူ၏၊ ၁

တသ၊ထိုအရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်အား၊ ပေတော၊ပြောကြား သည်၊အတ္ထနာ၊မိမိသည်။ ကတကမ္မံ။ပြုအပ်သောမကောင်းမှုကံကို၊အာ စိက္ခန္တော၊ လျှောက်ကြား လိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ဘဒ္ဒန္တေ။ အရှင်ကောင်း၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဝုဋ္ဌေ၊ရှေးဘဝ၌၊ ရုက္ခမူလဿိ၊သစ်ပင်ရင်း၌၊နိသိန်း ထိုင်နေတော်မူသော၊ဘာဝိတိန္ဒြိယံ၊အရိယာမဂ်ဖြင့်ပွါး၊စေအပ်သောသဒ္ဓါ အစရှိသော ဣန္ဒြေရှိသော၊ ဗျာယန္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သောဗျာန် လည်း၊ရှိထသော၊ အကုတောဘယံ၊ ကိလေသာကြောင့် ဖြစ်သောဘေး လည်း၊မရှိထသော၊သုနေတ္တံ၊သုနေတ္တအမည်တော်ရှိသော။သမ္ဗဒ္ဓံ၊ပရွေက ဗုဒ္ဓါကို။အဒ္ဒသာသိ၊ဖြင်၏၊ ဒိသွာ။ဖြင်ပြီး၍၊တသ၊ ထိုသုနေတ္တအမည် တော်ရှိသောအရှင်ပရွေကဗုဒ္ဓါ၏၊မတ္ထကံ၊ဦးခေါင်းကို၊သာလိတ္တကပဟာ ရေန၊လေံ့လေးဖြင့်ကျော်စစ်ကိုပစ်ခတ်သောပယောဂဖြင့်၊ဘိန္ဒိသံ၊ခွဲဘူး၏၊ဘဒ္ဒန္တေ၊အရှင်ကောင်း။တသကမ္မဘသကမ္မသ၊ထိုမကောင်းမှုအကု သိုလ်ကံ၏၊ဝိပါ၊ကေန။အကျိုးအား၊ဖြင့်၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဒုက္ခ၊ဤသို့ သောဆင်းရဲကို၊နိဂ္ဂ ဿိ၊ခံရ၏။ပရိပုဏ္ဏာနိ၊မယုတ်မလွန်ပြည့်ကုန်သော သဒ္ဓိကာဒုသဟာသာနိ၊ ခြောက်သောင်းအတိုင်းအရည်ရှိကုန်သောသံတူ တို့သည်၊သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အတ္ထိအား၊ဖြင့်၊ မယုံ၊အကျွန်ုပ်၏၊သိ သေ၊ဦးခေါင်း၌၊နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊တော၊ ထိုခြောက်သောင်းကုန်သော သံတူတို့သည်၊မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊မတ္ထကံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ဘိန္ဒန္တိ၊ခွဲလည်း ခွဲကုန်၏၊ ။ဟုတိ၊ဤသို့၊တိသောဂါထာယော။ သုံးဂါထာတို့ကို၊အာဘာ သိ။ရှုတ်ဆိုလျှောက်ထား၏၊ ၁

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ ဘိုဒ္ဓ၊သမ္ဗုဒ္ဓနှင့်၊သမ္ဗုဒ္ဓံဟူသည်ကား။ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓ်၊ ပစ္စေကမြတ်စွာဘုရားကို၊ သုနေတ္တနှင့်၊သုနေတ္တံဟူသည်ကား၊ဇေတဝနာမကံ၊ ဤသို့သုနေတ္တဟူသောအမည်ရှိသော၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယနှင့်၊ ဘာဝိတိန္ဒြိယံဟူ သည်ကား။အရိယမဂ္ဂဘာဝနာယ၊အရိယမဂ်တည်းဟူသောဘာဝနာဖြင့်၊ ဘာဝိတသဒ္ဓါဒိဋ္ဌိန္ဒြိယံ၊ ပွါးအားပြုံးသောသဒ္ဓါအစရှိသော ဗုဒ္ဓေရှိတော်မူ သော၊ ။သာလိတ္တ ကပ္ပဟာရေနာတိ။ သာလိတ္တကပ္ပဟာရေနဟူသည် ကား။ဓနုကောနေ။လေးဖြင့်၊ ဝါ။တနည်းကား၊ အဂ္ဂိလိဟိ ဝေ။ လက်ချောင်း တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ သက္ခရေခိပနပယောဂံ၊ ကျောက်စစ်ပစ်ခြင်းပယောဂကို၊ သာလိတ္တကံ၊ သာလိတ္တကဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထို စကားသည်၊ ဟိသစ္စံ။မှန်၏၊သက္ခရေယပဟာ ရေနာတိဝါ၊ သက္ခရာယ ပဟာရေနဟူ၍လည်း၊ပါ၏။ ပါဠိ၌ရှိ၏၊ ။တေဘိန္ဒန္တိတိ။ တေဘိန္ဒန္တိ ဟူသည်ကား၊ တေ၊ထိုခြောက်သောင်းကုန်သော သံတူတို့သည်၊ ဘိန္ဒန် သု၊ခွဲကုန်၏၊ ။တံ၊ထိုစကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ထေရော၊အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကတာကမ္မာနုရူပမေဝ၊ပြုအပ် သောမကောင်းကံအား လျှောက်ပတ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ ၌၊ဣဒံဖလံ၊ဤအကျိုးကို၊ ပဋိလဘတိ၊ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒသောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။

ကာဝုရိသ၊ယုတ်မာသောယောကျား၊ဓမ္မေန။ တရား၊သဖြင့်၊ပရိဝုဏ္ဏာ နှင့်၊ မယုတ်မလွန်ပြည့်ကုန်သော၊ တေတာနိသဒ္ဓိကူဋသဟာယာနိ၊ ထို ခြောက်သောင်းကုန်သောသံတူတို့သည်၊သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသောအတို့ အား၊ဖြင့်၊တုယ်ံ၊သင်၏၊သိသော၊ဦးခေါင်း၌၊ နိပတန္တိ၊ကျကုန်၏၊တေ၊ထို ခြောက်သောင်းကုန်၊သောသံတူတို့သည်၊တုယ်ံ၊သင်၏၊မတ္ထကံ၊ဦးခေါင်း ကို။ဘိန္ဒန္တိ၏။ခွဲလည်းခွဲကုန်၏၊ဗုတိ၊ဤသို့၊ ဩသောနဂါထံ၊အဆုံးစွန်သော ဂါထာကို။အာဟာ၊ ပြန်တော်မူ၏၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌။ ဓမ္မေနာတိ၊ ဓမ္မေနဟူသည်ကား၊ အနုရူပကာရ ဏေန။ လျှောက်ပတ်သောအကြောင်းဖြင့်၊ တေတိ၊ တေ၊ဟူသည်ကား၊ တဝ၊သင်၏၊တဿိ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ။ ထိုသုနေတ္တအမည်တော်ရှိသောပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ၌။အပရဏ္ဏေ နှုန်း၊ပြစ်မှားသော၊ တယာ၊သင်သည်။ ကတသ၊ပြုအပ် သော၊ပါပကမ္မသ၊ မကောင်းမှုကံအား၊ အနုဆ္ဆရိကမေဝ၊ လျှောက်ပတ် သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဇေဝံဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ တုယ်ံ၊ သင်အား။ ဥပနိတံ၊ဆောင်အပ်၏၊ တဿ၊ထိုကြောင့်။ ဇေဝ်၊ဤအကျိုးကို၊ ကေနစိ၊

တရုံတယောက်သော၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊ မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာနှာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ အာဝိ၊ ထိမ္ဗတာပါး၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေနဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဇတေ၊ ဤအာကျိုးကို၊ အပ္ပဋိဗာဟာနိယံ၊ မတားမြစ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒယေတိ၊ ပြု၏၊ ။

ဝေဠုပန၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နဂရေ၊ ရှိရှိ၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတ္တာ၊ လှည့်လည်၍၊ ကိုတာဘတ္တကိုဃ္ဘာ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသည့်ရှိသော်၊ သာယန္ဟသမယော၊ ညချမ်း အခါ၌၊ သဗ္ဗဒု။ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သန့်ရှင်း၊ အထံသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ။ ကပ်၍၊ တံပဝတ္တိုံ ။ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျောက်၏။ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်း တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အဇ္ဈပုတ္တိုံ ။ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ သမ္ဗဇ္ဇပရိသာယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ ဂုဏာနုဘာဝဠု။ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏ အာနုဘော်ကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မာနုဠု။ ကံတို့၏ လည်းကောင်း။ အဝဠ္ဇတံ၊ မပြုံ၊ သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ မဟာဇနော။ လူအများ အပေါင်းသည်၊ သံဝေဂ ဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ် လန့်ခြင်း ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဒါနာဒိပုညနိ၊ တော၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသော ကောင်းမှုဒိုးမြောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ သဗ္ဗိကူဠ ပေတဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ။ သမ္ဗိကူဠ ပေတဝတ္ထုအဖွင့် သည်နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

☰ စ၊ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ၌နိဂုံးစကားမြွက်ဆိုပြီးအံ့၊ ဤကား ဝတ္ထာ။ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသောသဒ္ဒါအစဉ် အနက်အစဉ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဒုကာရိနော၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော၊ ယေတေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ သည်၊ ပေတောသု။ ပြိတ္တာဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ။ ထိုသတ္တဝါ တို့၏၊ ယေဘိကမ္မေဟိ၊ အကြင်အကုသိုလ်ကံတို့ကြောင့်၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာ သော။ တံကဒုကမ္မလံ၊ ထိုဆင်းရဲသော အကျိုးကို။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက် မှောက်အား၊ ဖြင့်။ ဝိဘာဝေန္တိ၊ ထင်စွာ ပြလျက်၊ ဝုဏ္ဏာဝိသဇ္ဇနေတိစ၊ အမေးအဖြေတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒေသနာနိ ယာမေနစ၊ ဒေသနာကို

မှတ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတ်ဆုံးသူတော်ကောင်းတို့၏၊ သံဃဝက
ဝဆုနှိ၊ ထိတ်သန့်ခြင်းကိုပွါးစေတတ်သော၊ သာဒေသနာ၊ ထိုပေတဝတ္ထု
ဒေသနာကို၊ ကထာဝတ္ထုကုသလာ။ စကားတည်းဟူသော အကြောင်း
အရာ၌ လိမ္မာတော်မူကုန်သော၊ သုပရိညာတ ဝတ္ထုဟာ၊ ကုသိုလ်ကံအ
ကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောအကြောင်းကို ကောင်းစွာသိမြင်ကုန်ထသော၊
မဟေ သယော၊ သိလက္ခန် အစရှိသော ဂုဏ် အကူးကို ရှာဖွေးလေ့ရှိကုန်
သောခုဟန္ဒာအာရှင်မြတ်တို့သည်၊ ပေတဝတ္ထုတိနာမေန၊ ပေတဝတ္ထုဟူ
သောအာမည်ဖြင့်၊ ယံသက်ါယိ"သု၊ အကြင်သက်ါယနာတင်ကုန်ပြီ၊ ။
တဗ္ဗ၊ထိုပေတဝတ္ထုဒေသနာတော်၌၊ အတ္ထံ၊ပါဠိတော်၏အနက်မြတ်ကို၊
ပကာသေတုံ၊ ထင်ရှားပြခြင်းအာကျိုးငှါ။ ပေါရာဏာ၌ကထာနယံ။ အဋ္ဌက
ထာဆရာ့အစရှိကုန်သော ရှေးဆရာမြတ်တို့၏ နည်းဥပဒေသကို၊ နိဿာ
ယ၊မှီ၍။မယာ။ငါသည်၊ ယာအတ္ထသံဝဏ္ဏနာ။ အကြင်အနက်၏မွှမ်ရာမွှမ်
ကြောင်းအဋ္ဌကထာကို။ သမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာအား ထုတ်အပ်ပြီ၊ ။
တဗ္ဗ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ၌၊ ယတာရဟံ၊ ထိုကိသည်အား လျော်စွာ၊ တဗ္ဗ
တဗ္ဗ၊ ထိုထိုသို့သောပေတဝတ္ထု၌၊ ပရိမဇ္ဈာနံ၊ မတောက်မပြန်ကောင်း
မြတ်သော အနက်ဘို့ကို၊ ပကာသနာ၊ ထင်ရှား ပြတတ်သောကြောင့်၊
နာမတော၊အမည်အားဖြင့်၊ပရိမဇ္ဈဒီပနီနာမ၊ ပရိမဇ္ဈဒီပနီအမည်ရှိသော၊
အနာကုလဝိနိစ္ဆယာ၊ မနှောင့်ရှက်သောအဆုံးအဖြတ်ရှိသော၊ သာသံ
ဝဏ္ဏနာ၊ ထိုပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာသည်၊ ဘာဏဝါရတော၊ ဘာဏဝါရ
အားဖြင့်၊ ပန္နရသမဇ္ဈာယ၊ တဆဲ့ငါးဘာဏဝါရအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
ပါဠိယာ၊ပါဠိဖြင့်၊ပရိနိဋ္ဌာနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှမကြွင်းမကျန်ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊
သမ္ပတ္တာ၊ရောက်လတ်ပြီ၊ ။ဣတိ ဧဝံယထာဝုတ္တနယေန၊အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊တံပကရဏံ၊ထိုပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာကျမ်း
ကို၊ သမ်ရောနှောနှယ်၊ ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်သော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယံတံ
ပုညံ၊ အကြင်ပြုန့်ပြောကြီးကျယ်သောကုသိုလ်ကို၊ အဓိဂတံ။ ရအပ်ပြီ၊
တဿပုညဿ၊ ထိုပေတဝတ္ထု အဋ္ဌကထာကျမ်းကို အားထုတ်သောကု
သိုလ်ကံ၏၊ အာနု ဘာဝေန၊ အစွမ်းသတ္တိ အာနုဘော်ဖြင့်၊ လောကနာ
ထသ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊
သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်းဟူသောသာသနာတော်သို့။ဝိသုဒ္ဓါယ၊
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာသော၊သိလာဒိပဋိပတ္တိယာ၊သိလအစရှိသောအကျင့်
ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဩဂါဟိတ္တာ၊ သက်ဝင်၍၊သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်

သော၊ ဒေဝိနော၊ ကိုယ်ရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ဝိမုတ္တိရသာဘာဂိ နော၊ နိဗ္ဗာနခံတော်တည်း၊ဟူသောမြတ်သော ကိစ္စရသအတို့ရှိကုန်သည်၊ ဟောကုန်၊ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ၊လေါကတ္ထိ'၊လူသုံးပါးခို၊သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓသာ သနံ၊မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်သည်။ စိရံ၊ကြာမြင့်စွာသောကာလ ပတ်လုံး၊တိဋ္ဌတု၊ကောင်းကင်နေလဝင်းဝင်းပလျှိတည်ပါစေသော်၊တတ္ထိ' သာသနေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ သင်္ဃာ၀ိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ပါဏိနော၊သတ္တဝါတို့သည်၊ နိစ္စံ၊အခါမပြတ်၊သဂါရ၀ါ၊ ရှိသေခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဟောကုန်၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ၊ဒေ၀ါ၀ိ၊ ရှိစမ်းသည်လည်း၊ကာလေန၊ ရွာသင့်သော ရှိစမ်းဥတု ကာလ၌၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ဝဿတု၊ရွာသွန်းစေသတည်း။ ဇနတိပတိ၊မြေကြီးသခင်နင်း ဖြည့်ရှင်မင်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မနိရတော၊ မင်းကျင့်တရားဆယ်ပါး၌ ပျော်မွေ့ သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဓမ္မေနဝ၊ တရားဖြင့် သာသျှင်။ ပသာသတု၊ ဆုံးမကဖြစ်တော်မူစေသတည်း။ ၊ဗဒရတိတ္ထ ဝိဟာရ၀ါသိနာ၊ဇီးပင်ရောက်ရာဆိပ်ကျောင်း၌သိကင်းသုံးနေလေ့ရှိသော၊ အာစရိယမြတ်ပါလေန၊ ဆရာဖြစ်သောမြတ်ပါလမထေရ်သည်၊ ကတာ၊ပြု အပ်သော၊ပေတ၀တ္ထု၀ဏ္ဏနာ၊ ပေတ၀တ္ထုအဖွင့်သည်၊ သမတ္တာ၊ပြီးပြီး။

ပေတ၀တ္ထုအဋ္ဌကထာနိသျှပြီး၏။